ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

τοῦ ἔτους 1844.

ΤΟΜΟΣ Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

002
ΠΡΒ
ΠΕΡ.Α
ΕΥΝ.Α
1844-1845
Τ.2

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΝ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΟΔΩ

Τοῦ ἔτους 1844-1845.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'.

Τῆς 20 Δεκεμβρίου 1844.

Σήμερον τὴν 20 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἡμέραν τετάρτην, τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 93 καὶ ἀπόντων 18, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀνεῳγμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινεν, ἐπειδὴ καὶ χθὲς δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς οἱ Βουλευταὶ Ὕδρας καὶ Καρυστίας ἐστερήθησαν τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν, α') νὰ εἰδοποιηθοῦν αἱ διορισθεῖσαι ἐπιτροπαί, ὥστε ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ νὰ μεταβῶσιν, ἡ μὲν εἰς Ὕδραν, ἡ δὲ εἰς Καρυστίαν, διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντά των· β') ἂν οἱ ὑπάλληλοι δὲν διορισθοῦν ἐν τῷ μεταξύ, αἱ ἐπιτροπαὶ νὰ ἀναχωρήσουν μόναι, χωρὶς νὰ περιμείνουν.

Κατὰ συνέπειαν τούτου πολλοὶ διεβεβαίωσαν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον διώρισε τοὺς μετὰ τῶν ἐπιτροπῶν μεταβησομένους ὑπαλλήλους.

Ἡ Βουλὴ ἀπεράνθη ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ πολὺ ν' ἀναχωρήσουν αἱ ἐπιτροπαί.

Μετὰ ταῦτα ἄλλος ἐπρότεινεν, ὅτι οἱ Βουλευταὶ Κέας ἦλθον ἐνταῦθα, καὶ ἐπομένως ἂν ἐστάλησαν τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς των εἰς τὴν Προεδρίαν, πρέπει νὰ διευθυνθοῦν εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ἡ Προεδρία ἀπήντησεν, ὅτι ταῦτα ἄχρι τοῦδε δὲν τῇ ἐστάλησαν, εἰμὴ μόνον οἱ Κ. Κυριακίδης καὶ Πάγκαλος ἐπαρουσίασαν τὰ εἰδοποιητήριά των· ἅμα δὲ ἀποσταλοῦν καὶ τὰ πρακτικά,

ἔργον τῆς Βουλῆς εἶναι ν' ἀποφανθῇ ποῦ πρέπει ν' ἀποσταλοῦν· διότι ἡ πρώην Ἐπιτροπὴ ἔπαυσε τῶν καθηκόντων της.

Ἄλλοι ἀπήντησαν ὅτι τοῦτο εἶναι πρότασις καὶ κατὰ τὸν κανονισμὸν πρέπει νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τελευταίαν παρατήρησιν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων· καὶ πρῶτον ἡ τοῦ Προέδρου.

Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἐνώπιον τῶν Γραμματέων καὶ δύο ψηφολεκτῶν τῶν Κ. Κρεστενίτου καὶ Λαπουσιάδου ἡ ψηφοφορία, τηρουμένων ἀκριβῶς τῶν περὶ μυστικῆς ψηφοφορίας διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ. Μετὰ τὸ πέρας δὲ ταύτης ἀντιπαραβληθεὶς ὁ τῶν κυάμων ἀριθμὸς, μὲ τὸν τῶν ψηφοδελτίων, εὑρέθη ἴσος, ἤτοι ἑκάτερα· 93. γενομένης δὲ διαλογῆς ἐξήχθη τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα. Ὁ Κ. Κανέλλος Δελιγιάννης ἔλαβε ψήφους 60, ὁ Κ. Κ. Θ. Κολοκοτρώνης 32, ὁ Κ. Ῥήγας Παλαμίδης 1· ἐπομένως ὁ ἄχρι τοῦδε Προεδρεύων ἀπήγγειλεν, ὅτι Πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἶναι ὁ Κύριος Κανέλλος Δελιγιάννης.

Οὗτος δὲ καταλαβὼν τὴν τοῦ Προέδρου θέσιν, εἶπεν· ἔργον δικαιοσύνης εἶναι, ἡ Βουλὴ εἰς τὸ ἀρχαῖον λείψανον τοῦ ἀγῶνος, τὸν γνωστὸν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλας ἐκδουλεύσεις του Κύριον Νικηταρᾶν Σταματελόπουλον, Προεδρεύσαντα τῆς Βουλῆς, ν' ἀποκείμῃ τὰς προσηκούσας εὐχαριστίας της.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὁμοφώνως τὴν πρότασιν τοῦ Προέδρου, παραδεχθεῖσα συναίμα κατὰ πρότασιν ἑνὸς Βουλευτοῦ, ὅτι τὸ τοῦ Κυρίου Σταματελοπούλου εὐχαριστήριον νὰ ὑπογραφθῇ ὑφ' ὅλων τῶν Βουλευτῶν.

Ἤδη προβαίνομεν, εἶπεν ὁ Πρόεδρος, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀντιπροέδρων.

Ἀκολούθως ἤρξατο ἡ ψηφοφορία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἀντιπαραβληθεὶς ὁ τῶν κυάμων ἀριθμὸς, πρὸς τὸν τῶν ψηφοδελτίων, εὑρέθη ἴσος ἀναβαίνων εἰς 94, καὶ οὕτως ἐγένετο ἡ διαλογὴ, ἐξ ἧς ἐξήχθη τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα·

Ὁ Κύριος Κ. Κανάρης ἔλαβε ψήφους		61
Ὁ Κύριος Καλλιφρονᾶς	»	59
Ὁ Κύριος Κ. Δ. Κυριακοῦ	»	28
Ὁ Κ. Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	»	23
Ὁ Κ. Σ. Βλάχος	»	11
Ὁ Κ. Προβελέγγιος	»	3
Ὁ Κ. Γρίβας	»	1

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἀνέφερεν· Ἀντιπρόεδροι εἶναι ὁ Κ. Κανάρης καὶ ὁ Κ. Καλλιφρονᾶς.

Ταύτην τὴν στιγμὴν εἶπεν ὁ Πρόεδρος ἐστάλη εἰς τὴν Προεδρίαν ὁ φάκελλος τῶν ἐγγράφων τῆς ἐκλογῆς Κέας.

Τελευταίαν, προβαίνομεν, ἐπροάθησεν, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Γραμματέων, καὶ οὕτως ἤρξατο ἡ ψηφοφορία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας γενομένης τῆς διαλογῆς ἔλαβον ψήφους οἱ Κ. Κ.

Ν. Κορφιωτάκης	54	Κ. Οἰκονομόπουλος	1
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	43	Δ. Χατζίσκος	1
Δ. Α. Ζῶτος	41	Α. Καλαμογδάρτης	1
Σ. Παρθενόπουλος	35	Κ. Προβελέγγιος	1
Σ. Ἀντωνιάδης	33	Ν. Κριεζιώτης	1
Α. Λαπουσιάδης	28	Κ. Ζαρειφόπουλος	1
Α. Καμπάνης	14	Κ. Βέϊκος	1
Θ. Γρίβας	3	Τζάνος	1
Μ. Γ. Σχινᾶς	3	Βλάχος	1
Ι. Π. Ταταράκης	2	Κυριακὸς	1
Ε. Μ. Παρίσης	2	Δελένδας	1
Δ. Σακελλαριάδης	2	Α. Κρεστενίτης	1
Ι. Ζάρκος	1		

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν, ὅτι Γραμματεῖς εἶναι οἱ Κ. Κ. Ν. Κορφιωτάκης, Κ. Θ. Κολοκοτρώνης καὶ Δ. Α. Ζῶτος.

Ἀκολούθως, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἐκήρυξε πεπαυμένην τὴν συνεδρίασιν τὴν 4 ὥραν μ. μ., προσθεὶς ὅτι συνεδρίασιν θέλομεν ἔχει τὴν προσεχῆ παρασκευὴν, ἂν διανεμηθῇ τὴν ἐπουσ-ν ὁ Κανονισμός.

Ὁ Πρόεδρος
ΝΙΚ. ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.

Τῆς 22 Δεκεμβρίου 1844.

Σήμερον τὴν 22 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους ἡμέραν παρασκευὴν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐγένετο ἡ ἀναγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 84 καὶ ἀπόντων 27, ὁ Πρόεδρος

ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἐξέθεσε τὰ ἑξῆς· « Ὁρμώμενος, Κ. Βουλευταί, ἀπὸ αἴσθημα εὐγνωμοσύνης, ἀνέβην τὸ βῆμα τοῦτο διὰ νὰ ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς μεγάλης πλειονοψηφίας εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ κάμητε, προαγαγόντες με εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.

Ἡ τιμὴ αὕτη, Κύριοι! εἶναι ἀπόρροια τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων σας, τὰ ὁποῖα διατεθειμένα ὑπὲρ ἐμοῦ μοὶ παρεστάθησαν εὐνοϊκά, καὶ ἀναφέρεται μᾶλλον εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς, καθότι ἐνεπιστεύθητε τὴν τιμὴν ταύτην εἰς ἕνα τῶν ἀδελφῶν καὶ συναγωνιστῶν σας, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ συντελέσῃ μὲ τὰς μικρὰς του δυνάμεις εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος πολυειδῶς, θυσιάσας καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξίν του.

Ἂν καὶ μὲ δειλιᾷ, Κύριοι, τὸ βάρος τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, τὸ ἄλλως πολύμοχθον δι' ἐμὲ, ἐνθαρρύνομαι ὅμως ἀπὸ τὰ πρὸς ἐμὲ εὐγενῆ αἰσθήματά σας, καὶ κολακεύομαι νὰ πιστεύσω μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι θέλετε μὲ συντρέξει εἰς τὴν μικρὰν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. Ἀπὸ τῆς ἰδέας ταύτης ὁρμώμενος δέχομαι θαρρούντως τὴν θέσιν ταύτην, καὶ δύναμαι νὰ ἐλπίσω, ὅτι θέλω δικαιώσει προσηκόντως τὴν ἐκλογήν σας ταύτην, διὰ νὰ καθιερώσωμεν φρονίμους καὶ ὠφελίμους θεσμοὺς διὰ τοὺς ἀπογόνους μας, νὰ θεμελιώσωμεν εἰς ἀκραδάντους βάσεις τὸν πολύτιμον τοῦ μακροῦ ἀγῶνος καρπὸν, τὸ ἱερὸν Σύνταγμά μας, καὶ νὰ προαγάγωμεν τὸ ἔθνος μας εἰς τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν του, καὶ εἰς τὸν ἔνδοξον καὶ λαμπρὸν προορισμόν του, τὸν ὁρισθέντα ἐν ταῖς ἀπορρήτοις τοῦ ὑψίστου Βουλαῖς· εἶθε, Κύριοι, ἡ σύνεσις καὶ ὁ πατριωτισμὸς, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλοτε σᾶς διέκρινε, νὰ χαρακτηρίσῃ καὶ αὖθις τὰς πράξεις μας διὰ νὰ ἀποπερατώσωμεν ὁμονοοῦντες τὰς ἐργασίας μας, διὰ νὰ δικαιώσωμεν τὰς ἐλπίδας τῶν ἐντολέων μας, καὶ διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὰς εὐλογίας αὐτῶν τε καὶ τῶν ἐπερχομένων γεννεῶν. »

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Κολοκοτρώνης, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν· « εὐχαριστεῖ τὴν Βουλὴν διὰ τὸ νέον δεῖγμα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπολήψεως, ὅπερ ἐδειξεν αὐτῷ καὶ ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει αὐτῆς· ἐπειδὴ ὅμως καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ προπαρασκευασθῇ καὶ

μετάσχῃ τῶν συζητήσεων ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα θέλει ὑποβάλει εἰς τὴν Βουλὴν τὸ Ὑπουργεῖον, ὠφελίμων βέβαια πρὸς τὸ ἔθνος, δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, ἐκπληρῶν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῶν τοιούτων καθηκόντων, καὶ θέλει τῷ κάμει τὴν μεγίστην χάριν.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους εἶπε καὶ ὁ Κ. Ν. Κορφιωτάκης, καὶ διότι πάσχει ἡ ὑγεία του, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῶν καθηκόντων τοῦ Γραμματέως τῆς Βουλῆς.

Ἀντιλέγων ἕτερος εἰς τὴν περὶ παραιτήσεως πρότασιν τῶν δύο Γραμματέων, εἶπε· τὰ αὐτὰ δικαιολογήματα δύναται ἑκλεχθεὶς νὰ προτείνῃ ἕκαστος τῶν Βουλευτῶν, τότε δὲ τί θέλει πράξει ἡ Βουλή; ἀναγνωρίζει ὅτι τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως εἶναι ἐπίμοχθα, πλὴν μήπως καὶ οἱ ἄλλοι Βουλευταὶ δὲν θέλουν ἐργάζεσθαι εἰς τὰς ἐπιτροπάς; διὸ προτείνει νὰ μὴ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν παραίτησίν των, νὰ παρακαλεσθοῦν δὲ ν' ἀνακαλέσουν αὐτήν.

Ὁ κατὰ πρῶτον αἰτήσας τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως παρετήρησεν ὅτι, ἂν καὶ δὲν ἐλπίζῃ ποτὲ νὰ μὴ δεχθῇ τὴν παραίτησίν του ἡ Βουλὴ, ἀναγνωρίζει ὅμως ὅτι περὶ τούτου δὲν δύναται αὕτη ν' ἀποφανθῇ σήμερον ὡς οὔσης ταύτης νέας προτάσεως· διὸ προτείνει νὰ ἀναβληθῇ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν καθ' ἣν εἶναι πεπεισμένος ὅτι θέλει γίνει δεκτὴ ἡ παραίτησίς του.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν παρατήρησιν.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ἐπειδὴ ὁ Κ. Δ. Καλλιφρονᾶς ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει ἀναγορευθεὶς ἀντιπρόεδρος, δὲν εἶναι ἀξιοπρεπὲς νὰ μεταβῇ εἰς Καρυστίαν ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦτο προτείνει νὰ γίνῃ νέα ἐκλογὴ διὰ τὸν ἀναπληρώσαντα αὐτόν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν.

Κατὰ συνέπειαν τούτου ἤρξατο ἡ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴ τοῦ δευτέρου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις μέλλει νὰ μεταβῇ εἰς Κάρυστον· περαιωθείσης δὲ ταύτης ἐνώπιον δύο ψηφολεκτῶν τῶν Κ. Κρεστενίτου καὶ Δανοπούλου, ἐξήχθη ἐκ τῆς γενομένης διαλογῆς, ὅτι ὁ μὲν Κ. Γαρδίκης ἔλαβε ψήφους 43 ὁ δὲ Κ. Γρίζανος 38, καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν ὅτι ὁ Κ. Γαρδίκης ἐξελέχθη δεύτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις μέλλει νὰ μεταβῇ εἰς Κάρυστον.

Ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐπρόσθεσεν, εἶναι, ἡ συζήτησις τῆς ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει γενομένης προτάσεως περὶ τῆς παραπομπῆς τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων τῆς ἐπαρχίας Κέας εἰς τὴν πρώτην ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπήν, ἢ εἰς ἄλλην τινα.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινεν, ἐπειδὴ ἡ συζήτησις τοῦ κανονισμοῦ ὅστις προβλέπει περὶ συγκλήσεων ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν, θέλει βραδύνει, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ εἶναι ἄδικον οἱ Βουλευταὶ Κέας νὰ μὴ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, διὰ τοῦτο εἶναι καλὸν νὰ σταλοῦν τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς των εἰς τὴν πρώην ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπήν, καθότι δὲν θεωρεῖται πεπαυμένη, καὶ μάλιστα τοῦτο εἶναι συνέχεια τῶν πράξεών της.

Ἄλλοι ἀντέπιον· ἡ ἐπιτροπὴ ἥτις ἐξέλεξε τὰς ἐκλογὰς ἔπαυσε τῶν ἐργασιῶν της, καὶ τοῦτο εἶναι τόσον θέσπιον, καθόσον ἡ Βουλὴ ἐξέφρασεν εἰς αὐτὴν τὰς εὐχαριστίας της.

Ἄλλοι ἐπρόσθεσαν, εἶναι καλὸν νὰ ἐκλέξωμεν ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν ἢ πέντε μελῶν, ἥτις νὰ ἐξελέξῃ ὅλας τὰς λοιπὰς ἐκλογάς, καθότι τοῦτο δὲν δύναται νὰ καταστρέψῃ ὅ,τι θέλομεν ἀποφασίσει εἰς τὸν Κανονισμὸν ἀκολούθως.

Ἄλλος ἐπρότεινεν, ἐπειδὴ, μέχρις οὗ περαιωθοῦν αἱ ἄλλαι ἐκλογαί, ἡ συζήτησις τοῦ κανονισμοῦ θέλει εἶσθαι τετελεσμένη, διὰ τοῦτο μόνα τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς Κέας εἶναι καλὸν εἰς τὴν ἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν νὰ σταλοῦν εἰς τὴν πρώην ἐννεαμελῆ ἐπιτροπήν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, νὰ σταλοῦν ἐξαιρετικῶς διὰ μόνην τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα τῆς ἐπαρχίας Κέας εἰς τὴν πρώην ἐννεαμελῆ ἐπιτροπήν.

Εἶτα ἐπρόσθεσεν ὁ Πρόεδρος, δεύτερον ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ σχεδίου τοῦ κανονισμοῦ, ὅστις καθὼς ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει, ἐτυπώθη, καὶ διενεμήθη εἰς τοὺς Βουλευτάς· ἐπομένως προσεκάλεσε τὸν εἰσηγητὴν τῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ σχεδίου τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιτροπῆς καὶ ἀνέγνω αὐτόν, ἔχοντα οὕτως·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν

Ἄρθρ. 1. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συνόδου, ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν Βουλευτῶν προεδρεύει, γραμματεύουσι δὲ τρεῖς οἱ νεώτατοι.

Ἄρθρ. 2. Κατὰ πᾶσαν ὁλοσχερῆ τῆς Βουλῆς ἀνανέωσιν, αὕτη ἐκλέγει πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν δύο Ἐπιτροπάς, τὴν μὲν, ἐννέα Βουλευτῶν, ἐξ ὧν οἱ ἓξ ἐκλέγονται διὰ κλήρου καὶ οἱ τρεῖς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας· τὴν δὲ, πέντε μελῶν, ἐξ ὧν οἱ τρεῖς ἐκλέγονται διὰ κλήρου καὶ οἱ δύο διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Καὶ ἡ μὲν τῶν πέντε ἐπεξεργάζεται καὶ ἐκθέτει πρώτη εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς Βουλῆς τὰ περὶ τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων τῶν Βουλευτῶν τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐννεαμελῆ Ἐπιτροπήν. Ἐὰν δὲ τὰ ἐκλογικὰ τινῶν ἐξ αὐτῶν ἀκυρωθῶσι παρὰ τῆς Βουλῆς, διορίζονται ἀντ' αὐτῶν ἄλλοι καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ πρῶτοι διωρίσθησαν. Ἐγκριθέντων δὲ τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων τῆς ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς, αὕτη ἐπεξεργάζεται καὶ εἰσάγει εἰς τὴν Βουλὴν τὰ περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ὅλων τῶν Βουλευτῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ πρακτικὰ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν διαβιβάζονται μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπήν, ἥτις διορίζει ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς εἰσηγητὴν διὰ νὰ ἐκθέτῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπεξεργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἑκάστης ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐξέλεγξις ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν σειρὰν τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ τοῦ παρακειμένου εἰς τοῦτο.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὁλοσχεροῦς ταύτης ἐξελέγξεως ὅλοι οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουσι μέρος, ἀλλὰ δὲν μετέχουσι τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐκλογῆς. Καὶ ἐκεῖνοι δὲ τῶν ὁποίων ἀναβάλλεται ἡ ἐξέλεγξις δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς μέχρις οὗ ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι Βουλευταί.

Ἄρθρ. 6. Εἰς περίπτωσιν μὴ ὁλοσχεροῦς ἀνανεώσεως τῆς Βουλῆς, τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα ἐξελέγχονται παρὰ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 δι' ἑκάστην σύνοδον. Εἰς δὲ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης συντρέχουσι μόνον οἱ ὁριστικῶς καθεστῶτες Βουλευταί· οἱ δὲ ἐξελεγχόμενοι, καίτοι δυνάμενοι νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὴν περὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν συζήτησιν τῆς Βουλῆς, δὲν ἔχουσιν ὅμως ἐν γένει δικαίωμα ψήφου μέχρις οὗ ἀναγνωρισθῶσι παρὰ τῆς Βουλῆς νόμιμοι Βουλευταί.

Ἄρθρ. 7 Ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται ἑκάστοτε ὁριστικῶς περὶ τοῦ κύρους τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν περὶ ἑκάστης ἐκλογῆς ὁ Πρόεδρος ἀναγορεύει Βουλευτὰς ἐκείνους ὅσων αἱ ἐκλογαὶ ἐκυρώθησαν.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τοῦ ὁριστικοῦ προεδρείου

Ἄρθρ. 8. Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ ἐκλέγει διὰ ψηφοδελτίων ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν ἕνα Πρόεδρον, δύο Ἀντιπροέδρους, καὶ τρεῖς Γραμματεῖς.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἀντιπροέδρων γίνεται δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, τῶν δὲ Γραμματέων διὰ σχετικῆς. Ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἀναδειχθῶσιν ἐν ἀπολύτῳ πλειονοψηφίᾳ ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι, γίνεται δευτέρα ψηφοφορία, καὶ ἀναγορεύονται Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδροι οἱ λαβόντες σχετικῶς τὴν πλειονοψηφίαν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ κλῆρος.

Ἄρθρ. 10. Ἅμα συγκροτηθείσης τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος, οἱ Ἀντιπρόεδροι καὶ οἱ Γραμματεῖς, ἐμφανιζόμενοι πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφέρουσι περὶ τούτου. Συγχρόνως δὲ διαγγέλλουσι τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς καὶ πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἄρθρ. 11. Ἡ Βουλὴ προβαίνει μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 12. Καθῆκον τοῦ Προέδρου εἶναι νὰ τηρῇ τὴν εὐταξίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς βουλῆς καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ Κανονισμοῦ, νὰ δίδῃ τὸν λόγον, νὰ θέτῃ τὸ ζήτημα, νὰ ἐκφωνῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καὶ τὰς ἄλλας ἀποφάσεις τῆς βουλῆς, καὶ νὰ ἀγορεύῃ ἐν ὀνόματι αὐτῆς κατὰ τὸ φρόνημά της.

Ἄρθρ. 13. Ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἀγορεύσῃ εἰς τὰς συζητήσεις, εἰ μὴ διὰ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς ποίαν στάσιν εὑρίσκεται τὸ ζήτημα, ἢ νὰ ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀγορεύοντας εἰς τὸ προκείμενον· ἐὰν θέλῃ νὰ μετάσχῃ τῆς συζητήσεως, παραχωρεῖ τότε τὴν ἕδραν του εἰς τὸν ἐπιλαχόντα τὰς πλειοτέρας ψήφους Ἀντιπρόεδρον, καὶ δὲν ἀναλαμβάνει αὐτὴν πρὶν τελειώσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος συζήτησις.

Ἄρθρ. 14. Τοῦ Προέδρου κωλυομένου τοῦ κατέχειν τὴν ἕδραν, ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ λαβὼν τὰς περισσοτέρας ψήφους Ἀντιπρόεδρος, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἄρθρ. 15. Καθῆκον τῶν Γραμματέων εἶναι νὰ ἐρωτῶσι τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, νὰ ἀναγινώσκωσιν αὐτὰ ἐπὶ συνεδριάσεως, καθὼς καὶ τὰ Νομοσχέδια καὶ ἄλλας πράξεις ἢ ἐγγραφα,

ὅσα ἀπαιτεῖται ν' ἀναγνωσθῶσι πρὸς τὴν βουλήν, νὰ καταγράφωσι τὰ ὀνόματα τῶν ζητούντων τὸν λόγον καθ' ἣν προσέρχονται τάξιν, νὰ ἀπαριθμῶσιν εἰς τὸ φανερὸν τὰς ψήφους, νὰ κρατῶσι σημείωσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς βουλῆς, καὶ ἐν γένει νὰ πράττωσι πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς βουλῆς.

Ἄρθρ. 16. Κωλυομένων τῶν Γραμματέων, ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ εἰς τὸ Προεδρεῖον τοὺς προσωρινῶς ἀναπληρώσοντας αὐτούς.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ συζητήσεων

Ἄρθρ. 17. Ὁ Πρόεδρος ἀπαγγέλλει τὴν ἔναρξιν καὶ τὸ τέλος τῶν συνεδριάσεων· ἀπαγγέλλων δὲ τὸ τέλος, συγχρόνως προσδιορίζει συναινέσει τῆς βουλῆς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἤτοι τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως.

Ἡ ἡμερησία διάταξις τοιχοκολλᾶται καὶ εἰ, τὴν εἴσοδον τοῦ βουλευτηρίου.

Αἱ συνεδριάσεις ἄρχονται συνήθως κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ.

Ἄρθρ. 18 Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων ἀναγινώσκεται μεγαλοφώνως παρ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων ὁ ὀνομαστικὸς τῶν βουλευτῶν κατάλογος, τῶν δὲ ἀπόντων βουλευτῶν σημειοῦνται τὰ ὀνόματα. Ὁ ἀναγνωσθεὶς κατάλογος ὑπογράφεται ἐπειτα παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἄρθρ. 19. Ὅταν τις τῶν βουλευτῶν κωλύεται νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, ὀφείλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως νὰ γνωστοποιήσῃ καὶ ἀποδείξῃ πρὸς τὸν Πρόεδρον τὸν ἀπαραίτητον λόγον τοῦ κωλύματος· χωρὶς δὲ τούτου, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τρεῖς συνεδριάσεις, ὁ Πρόεδρος διατάττει τὸν Γραμματέα νὰ δηλώσῃ ἐπὶ συνεδριάσεως τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἥτις σημειοῦται καὶ εἰς τὰ πρακτικά, ἂν ἀποφασίσῃ ἡ βουλή· ἐὰν δὲ καὶ μετὰ ταῦτα δὲν ἐμφανίζεται τακτικῶς, τότε, ἐκτὸς ὅτι τοῦ ἀφαιρεῖται ἐφ' ὅσον λείψει, τὸ ἡμερήσιον μέρος τῆς βουλευτικῆς του ἀντιμισθίας, γνωστοποιεῖται ἡ ἔλλειψίς του αὐτὴ καὶ εἰς τὴν ἐκλέξασαν αὐτὸν ἐπαρχίαν διὰ τῆς ἁρμοδίου Διοικητικῆς ἀρχῆς.

Οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δύναται, διαρκούσης συζητήσεως ἢ προκειμένης ψηφοφορίας, νὰ ἐξέλθῃ τοῦ βουλευτικοῦ περιβόλου καὶ ἀναχωρήσῃ ὅλως ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου· ὁ τοῦτο ποιῶν σημειοῦται πρὸς νουθέτησιν.

Οἱ βουλευταὶ οἱ περιφερόμενοι ἄνευ ἀνάγκης εἰς τὰ παρακείμενα τῷ βουλευτικῷ περιβόλῳ δωμάτια, ὀφείλουσι νὰ ἐπανέρ-

χωνται ἀμέσως εἰς τὸν περίβολον, ἅμα καλούμενοι παρὰ τοῦ Προέδρου διὰ τῶν Κλητήρων.

Ἄρθρ. 20. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ὁ Γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως.

Ἐὰν γίνῃ παρά τινος ἔνστασις κατὰ τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν καὶ ὑποστηριχθῇ καὶ παρ' ἄλλων, ὁ Γραμματεὺς δίδει τὰς προσηκούσας διασαφήσεις, ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ζητουμένης διορθώσεως, καὶ γενομένης παραδεκτῆς, διορθόνονται τὰ πρακτικὰ εἴτε ἀμέσως εἴτε κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν τὸ ἑραδύτερον.

Ἄρθρ. 21. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν ὁ Γραμματεὺς ἀδεία τοῦ Προέδρου φέρει εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς τὰ Διαγγέλματα, τὰς γραφὰς καὶ τὰς ἄλλας πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπιστολάς.

Ἄρθρ. 22. Ὁ Πρόεδρος ἀπαγγέλλει μετὰ ταῦτα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, καὶ προάγει τὴν περὶ ἑνὸς ἑκάστου κατὰ τάξιν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 23. Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἕδραι προσδιωρισμέναι διὰ τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρ. 24. Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται νὰ ἀγορεύσῃ πρὶν ἐγγραφῇ ἢ ζητήσῃ ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο ἄδειαν τοῦ Προέδρου· διαδέχεται δὲ πάντοτε ὁ ἀγορεύων κατὰ τοῦ προκειμένου ζητήματος τὸν ἀγορεύοντα ὑπὲρ τούτου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς των.

Ὁ θέλων ν' ἀπαντήσῃ μεταξὺ τῆς συζητήσεως εἰς λόγον προσωπικόν, ζητεῖ τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου· ἀλλ' ὀφείλει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεώς του, ἡ δὲ σειρὰ τῆς συζητήσεως δὲν παραλλάσσει ἐκ τούτου.

Ἄρθρον 25. Οἱ Βουλευταὶ ἀγορεύουσιν ἀπὸ τοῦ βήματος· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἕδρας των, ὅταν ὁ Πρόεδρος τοῖς τὸ ἐπιτρέψῃ.

Ἄρθρ. 26. Πᾶσα προσωπικὴ προσβολὴ καὶ πᾶν σημεῖον ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀποδοκιμασίας ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ἄρθρ. 27. Ὁ ἀγορεύων δὲν διακόπτεται· ἂν δὲ παραβαίνῃ διάταξίν τινα τοῦ Κανονισμοῦ ἢ ἀπομακρύνεται τοῦ ζητήματος, ὁ Πρόεδρος οἱκοθεν ἢ κατ' αἴτησιν ἑνὸς ἢ πλειόνων Βουλευτῶν ἀνακαλεῖ αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν· Ἂν δὲ ζητήσῃ νὰ δικαιολογηθῇ ἢ νὰ ἐπιφέρῃ διασαφήσεις εἰς τὸν λόγον του, δίδεται ἀκρόασις εἰς αὐτὸν ὑπακούοντα εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Προέδρου· ἂν δὲ ἀγορεύων περιπέσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν παράβασιν, ὁ Πρό-

εδρος ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς ἂν πρέπῃ νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς αὐτὸν ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 28. Ὅταν τις διϊσχυρίζεται ὅτι παρεβιάσθη ἡ ἡμερησία διάταξις ἢ ὁ Κανονισμός, ἢ ὅτι ἡ συζήτησις ἄλλων ἀντικειμένων ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ, ἢ αἰτεῖ τὴν ἀναβολὴν τοῦ προκειμένου ζητήματος εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, καὶ αἱ παρατηρήσεις του αὗται ὑποστηρίζονται, τότε ὅλα τὰ παρεμπίπτοντα ταῦτα ἀποφασίζονται κατὰ προτίμησιν, καὶ ἡ κυρία συζήτησις ἀναβάλλεται μέχρις οὗ ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν παρεμπιπτόντων τούτων ζητημάτων.

Ἄρθρ. 29. Πᾶς Βουλευτὴς δὶς μόνον ἀγορεύει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος πλὴν ἂν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ ἀγορεύσῃ καὶ ἐκ τρίτου. Τὸ αὐτὸ θέλει διατηρεῖσθαι καὶ ὅταν ζητήσῃ ν' ἀγορεύσῃ ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος.

Ἄρθρ. 30. Ἐπὶ τῶν συνθέτων ζητημάτων, ἡ διαίρεσις ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου, ὅταν ζητηθῇ παρ' ἑνὸς Βουλευτοῦ· ἀμφιβολίας δὲ οὔσης περὶ τοῦ συνθέτου αὐτῶν ἀποφασίζει ἡ Βουλή.

Ἄρθρ. 31. Πᾶσα αἴτησις περὶ μυστικῆς συνεδριάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Συντάγματος, γίνεται ἐγγράφως ἡ προφορικῶς, σημειουμένων τῶν ὀνομάτων τῶν αἰτησάντων εἰς τὰ πρακτικά. Εἰς δὲ τὰς μυστικὰς συνεδριάσεις διατηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις τῶν συζητήσεων ὡς καὶ εἰς τὰς δημοσίας. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφασίζει ἂν τὰ πρακτικὰ τῶν μυστικῶν συνεδριάσεων πρέπει νὰ δημοσιευθῶσι.

Ἄρθρ. 32. Πᾶς Βουλευτὴς ταράττων τὴν τάξιν, ἀνακαλεῖται εἰς αὐτὴν ἐξ ὀνόματος παρὰ τοῦ Προέδρου· ἂν δ' ἐπιμείνῃ, ἐγγράφεται ἡ ἀνάκλησις εἰς τὰ πρακτικά. Ἀτειθοῦντος δὲ αὐτοῦ καὶ περαιτέρω, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἅμα τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν τῆς τε παρεκτροπῆς καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀποδοκιμασίας.

Ἄρθρ. 33. Ἂν ἡ Βουλὴ καταστῇ θορυβώδης, ὁ δὲ Πρόεδρος δὲν δυνηθῇ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἡσυχίαν, προσημαίνει διὰ τῆς κρούσεως τοῦ κώδωνος, ὅτι θέλει διαλύσει τὴν συνεδρίασιν ἂν δὲν παύσῃ ὁ θόρυβος· Ἂν δὲ καὶ μετὰ τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν ἀποκατασταθῇ ἡ εὐταξία, διαλύει τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ μίαν ὥραν, διαρκούσης τῆς ὁποίας οἱ Βουλευταὶ ἐξέρχονται τοῦ περιβόλου καὶ ἐπανέρχονται μετὰ τῆς ὥρας τὴν παρέλευσιν.

Ἄρθρ. 34. Πρὶν ὁ Πρόεδρος κηρύξῃ ἀποπερατωμένην τὴν

συζήτησιν, ἐρωτᾷ τὴν βουλὴν ἂν ἐρωτίσθη ἀρκούντως· ἂν δὲ μετὰ δευτέραν περὶ τούτου δοκιμασίαν προκύψῃ διαταγμὸς, ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ Προτάσεων.

Ἄρθρ. **35.** Πᾶν Νομοσχέδιον ὑποβαλλόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς συζήτησιν τῆς βουλῆς, καὶ πᾶν προβούλευμα διαβιβαζόμενον εἰς τὴν βουλὴν παρὰ τῆς Γερουσίας, ἀναγινώσκεται πρὸς τὴν βουλὴν μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων, τυπόνεται μετ' αὐτῶν, καὶ διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτάς· μίαν δὲ ἡμέραν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν προσδιορίζεται ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρ. **36.** Τὴν προσδιορισθεῖσαν ταύτην ἡμέραν ἄρχεται ἡ συζήτησις μόνον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἡ βουλὴ ἀποφασίζει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἂν ἐγγρίνῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου· καὶ ἂν μὲν δὲν παραδεχθῇ ταύτην, τὸ σχέδιον θεωρεῖται ἀπερρίμμενον· ἄλλως δὲ, τὸ σχέδιον στέλλεται εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἢ εἰς ἕκτακτόν τινα ἐπιτροπὴν, κατὰ τὰ περαιτέρω ῥηθησόμενα, διὰ νὰ ἐπιξεργασθῇ αὐτὴ τὰς κατ' ἄρθρον διατάξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρ. **37.** Μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ συντάττει τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν, ἥτις ἀναγινώσκεται ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως, καὶ τυπονομένη διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτὰς, ἡ δὲ ἡμέρα καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ συζήτησις τῶν ἄρθρων προσδιορίζεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως.

Ἄρθρ. **38.** Τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν ἡ βουλὴ συζητεῖ τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου κατὰ σειρὰν καὶ κατ' ἄρθρον, ἐφ' οὗ μὲ τὰς ἀναφερομένας εἰς ἕκαστον τροπολογίας.

Ἄρθρ. **39.** Αἱ παρὰ τῶν βουλευτῶν προτεινόμεναι τροπολογίαι πρέπει νὰ παραδίδονται γραπταὶ εἰς τὸν Πρόεδρον, ὅστις τὰς παραπέμπει εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Ἂν ὑπάρχωσι πολλαὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἐπιδεκτικαὶ συγχωνεύσεως, ἡ ἐπιτροπὴ προσκαλοῦσα ἐρωτᾷ τοὺς προτείναντας ἂν θέλωσι νὰ τὰς συγχωνεύσωσιν εἰς ὀλιγωτέρας ἢ εἰς μίαν· γενομένης δὲ τῆς συγχωνεύσεως, ἢ μὴ, αἱ τροπολογίαι τυπόνονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ προτείνοντος ἢ τῶν προτεινόντων, καὶ διανέμονται εἰς τοὺς βουλευτὰς πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτῶν. Ἂν δὲ τροπολογία τις προταθῇ κατ' αὐτὴν τὴν συζήτησιν, καὶ ἀναπτυχθεῖσα ὑποστηριχθῇ παρὰ πέντε μελῶν, ὁ Πρόεδρος λαμ-

βάνει τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς ἂν ἡ τροπολογία πρέπῃ νὰ συζητηθῇ εὐθὺς ἢ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τυπωμένη νὰ διανεμηθῇ πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὰ μέλη.

Ἄρθρ. **40.** Αἱ τροπολογίαι συζητοῦνται καὶ ψηφοφοροῦνται πρὸ τῆς ἀρχικῆς διατάξεως εἰς ἣν ὑπάγονται.

Ἄρθρ. **41** Τὰ περὶ τροπολογιῶν ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ὑποτροπολογίας.

Ἄρθρ. **42.** Ὅταν τροπολογίαι τινὲς τῶν Βουλευτῶν ἐγκριθῶσιν, ἡ Βουλὴ δύναται μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου, νὰ παραπέμψῃ αὐτὰς εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ συναρμόσῃ αὕτη ἐκ νέου τοὺς ὅρους αὐτοῦ πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὴν ὁλικὴν ἀνάγνωσιν ἥτις πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς ψηφοφορήσεως ἐπὶ τοῦ ὅλου σχεδίου.

Ἄρθρ. **43.** Ἂν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ, ἡ συναρμολογία αὕτη τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς **24** ὥρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. **44.** Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν θέλει νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

Ἄρθρ. **45.** Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Κράτους, ἀφοῦ ἀναγνωσθῶσιν ἐπὶ συνεδριάσεως, τυπόνονται καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν κατ' ἄρθρον αὐτῶν ἐπεξεργασίαν, χωρὶς νὰ προηγῆται συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου αὐτῶν.

Ἄρθρ. **46.** Ὁ θέλων νὰ κάμῃ πρότασιν νόμου βουλευτὴς, παραδίδει αὐτὴν ἔγγραφον καὶ ἰδιοχείρως ὑπογεγραμμένην εἰς τὸν Πρόεδρον διὰ νὰ τὴν παραπέμψῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν προτάσεων τῶν βουλευτῶν ἐπιτροπήν.

Ἄρθρ. **47.** Ἂν αὕτη γνωμοδοτήσῃ ὅτι ἡ πρότασις πρέπει ν' ἀναπτυχθῇ, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν Πρόεδρον, καὶ εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως εἰσάγεται ἡ πρότασις.

Ἄρθρ. **48.** Ἀναγνωσθείσης αὐτῆς, ὁ προτείνας προκαταγγέλλει τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει νὰ κάμῃ τὴν ἀνάπτυξιν, ἡ δὲ βουλὴ ἀκούσασα ὁρίζει αὐτήν.

Ἄρθρ. **49** Τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ἂν ἡ πρότασις ἀναπτυχθεῖσα ὑποστηριχθῇ παρὰ πέντε βουλευτῶν, συζητεῖται, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν βουλὴν ἂν λαμβάνῃ εἰς σκέψιν τὴν ὑποβαλομένην πρότασιν, ἢ τὸ ἐναντίον. Καὶ ἂν ἡ βουλὴ ἀποφασίσῃ τὸ πρῶτον, ἡ πρότασις τυπόνεται καὶ διαγέμεται εἰς τὰ μέλη,

ἡ δὲ βουλὴ προχωρεῖ εἰς συζήτησιν αὐτῆς κατὰ τοὺς ἐν τῷ πα-
ρόντι κεφαλαίῳ προδιαγραφέντας τύπους.

Ἄρθρ. 50. Ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν Βουλευτὴς δύναται
πάντοτε νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ, καὶ τοι κριθεῖσαν παρὰ τῆς Βουλῆς
συζητητέαν· ἀλλ' ἂν ἄλλο Βουλευτὴς ἀναλάβῃ αὐτὴν εἰς ὄνο-
μά του, ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ.

Ἄρθρ. 51. Πρότασις νόμου εἰσαχθεῖσα παρὰ Βουλευτοῦ καὶ
ἐγκριθεῖσα παρὰ τῆς Βουλῆς ὀνομάζεται προβούλευμα, καὶ δια-
βιβάζεται πρὸς τὴν Γερουσίαν διὰ διαγγέλματος.

Ἄρθρ. 52. Τὰ νομοθετικὰ ἔργα τὰ ἀρξάμενα καὶ διακοπέντα
ἐκ τῆς λήξεως τῆς συνόδου, (ἐκτὸς ἐὰν ἔληξεν ἡ Σύνοδος ἐκ
διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς βουληφορικῆς
περιόδου) δύνανται νὰ ἐπαναληφθῶσιν εἰς τὴν ἑπομένην σύνοδον
καθ' ἣν εὑρίσκονται στάσιν, ἂν ἐπ' αὐτῶν ἤδη προεγένετο ἔκθε-
σις· ἀλλὰ περὶ τούτου ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ κατ' αἴτησιν ἑνὸς
τῶν μελῶν αὐτῆς.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ ψηφοφορίας καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 53. Ἐπὶ ἀμφισβητήσεων περὶ τάξεως, προτεραύσεως,
παύσεως ἢ ἀναβολῆς συζητήσεως εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ὁμοίως
καὶ ἐπὶ προτάσεως ἂν πρέπῃ ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ τινος ζητή-
ματος, ἢ βουλευθῇ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων
προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν συζητήσεων, ἡ Βουλὴ
ἀποφαίζει δι' ἀναστάσεως· ἂν ἡ ἀνάστασις ἀρνηθῇ ἀμφιβολίαν
περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, τὸ Προεδρεῖον ἀριθμεῖ τοὺς
ἀναστάντας καὶ καθημένους.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων δοκιμῶν οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ
τὸν λόγον.

Ἄρθρ. 54. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῶν δοκιμῶν τούτων, βεβαι-
ουμένων παρὰ τῶν Γραμματέων, ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρ. 55. Ἐὰν εἴκοσι μέλη ζητήσωσι τὴν διὰ ψήφων ἀπό-
φασιν, εἴτε πρὸ πάσης δοκιμῆς, εἴτε μετὰ τὴν ἀμφίβολον δοκι-
μήν, ἐξ ἀνάγκης γίνεται παραδεκτὸς ὁ τρόπος οὗτος.

Ἄρθρ. 56. Τὰ μὲν ἄρθρα τῶν νομοσχεδίων καὶ τῶν προβου-
λευμάτων ψηφοφοροῦνται κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα τοῦ κεφα-
λαίου τούτου. Τὸ δὲ σύνολον τῶν νομοσχεδίων καὶ τῶν προβου-
λευμάτων ὑποβάλλεται πάντοτε εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν.

Ἄρθρ. 57. Ἡ μυστικὴ ψηφοφορία γίνεται κατὰ τὸν ἑξῆς
τρόπον. Εἷς τῶν Γραμματέων ἀναγινώσκων τὸν κατάλογον καλεῖ

ἐξ ὀνόματος τοὺς Βουλευτάς, ὁ δὲ καλούμενος, λαμβάνων παρὰ
τοῦ ἑτέρου Γραμματέως δύο ψήφους, τὴν μὲν, λευκὴν, τὴν δὲ,
μέλαιναν, ἀποτίθετ τὴν μίαν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος κειμέ-
νην ψηφοφόρον κάλπην, τὴν δὲ ἑτέραν, τῆς ὁποίας δὲν ἔκαμε
ψηφιστικὴν χρῆσιν, ἀποθέτει εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παρακειμένην
δευτέραν κάλπην· ἐμφαίνει δὲ ἡ μὲν λευκὴ ψῆφος τὴν παραδο-
χὴν, ἡ δὲ μέλαινα τὴν ἀπόρριψιν.

Γίνεται δὲ καὶ νέα κλῆσις διὰ τοὺς μὴ ψηφοφορήσαντας, ἂν
τυχὸν παρευρεθῶσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων.

Ἄρθρ. 58. Δύο Γραμματεῖς λαμβάνουσι σημείωσιν τῶν προ-
σερχομένων εἰς ψηφοφορίαν· πρὶν δὲ τῆς διαλογῆς, ὁ Πρόεδρος
ἀπαγγέλλει τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων.

Ἄρθρ. 59. Τελειωθείσης τῆς ὀνομαστικῆς κλήσεως, οἱ Γραμ-
ματεῖς ἀπαριθμοῦσι τὰς ψήφους εἰς τὸ φανερὸν, χωρίζοντες τὰς
λευκὰς ἀπὸ τὰς μελαίνας, τὸ δὲ ἐξαχθὲν ἀποτέλεσμα ἐκφωνεῖ-
ται παρὰ τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρ. 60. Ἀπαγγελλομένου τοῦ καταλόγου, οἱ Βουλευταὶ δὲν
ἀφίνουσι τὰς ἕδρας των πρὶν ἀκούσῃ ἕκαστος τὸ ὄνομά του, καὶ
πάλιν ἕκαστος ἀναλαμβάνει τὴν θέσιν του ἅμα ψηφοφορήσας.

Ἄρθρ. 61. Ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων
καὶ προβουλευμάτων ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου οὕτως. « Ἡ
Βουλὴ παρεδέχθη » ἢ « ἡ βουλὴ δὲν παρεδέχθη. »

Ἄρθρ. 62 Αἱ ἐνεργούμεναι παρὰ τῆς βουλῆς ἐκλογαὶ γίνον-
ται μυστικῶς διὰ ψηφοδελτίων.

Ἄρθρ. 63. Τὰ ψηφοδέλτια φέρουσι τόσα ὀνόματα ὅσα πρό-
σωπα πρόκειται νὰ ἐκλεχθῶσι, τὸ δὲ φέρον πλείονα τῶν ἀπαι-
τουμένων δὲν ἰσχύει εἰμὴ διὰ τὰ πρῶτα ὀνόματα μέχρι τῆς
συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων.

Ἄρθρ. 64. Δύο ψηφολήκται καλούμενοι παρὰ τοῦ Προέδρου
συγκαταθέσει τῆς βουλῆς ἐκ τῶν βουλευτῶν τῶν ἀντιθέτων
μερῶν, ἀνοίγουσι τὰ ψηφοδέλτια, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκονται μεγα-
λοφώνως παρὰ τοῦ Γραμματέως, ἐπιτηρούντων καὶ αὐτῶν.

Ἰσοψηφίας οὔσης, ἀποφαίζει ὁ κλῆρος.

Ἄρθρ. 65. Ἀφ' οὗ τὸ ἀποτέλεσμα κηρυχθῇ, ἀφανίζονται τὰ
ψηφοδέλτια, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέ-
δρου, τῶν Ἀντιπροέδρων, τῶν Γραμματέων, καὶ τῶν δύο ψη-
φολεκτῶν.

Ἄρθρ. 66. Πᾶσα διαμαρτύρησις ἐναντίον ἀποφάσεως τῆς
βουλῆς ἀπαγορεύεται.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ μερισμοῦ τῆς Βουλῆς εἰς Ἐπιτροπάς

Ἄρθρ. 67. Κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης Συνόδου, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου, ἡ βουλὴ ἐκλέγει δι' ὅλην τὴν Σύνοδον, διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας, πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν καθυποβαλλομένων εἰς αὐτὴν ἀντικειμένων, τὰς ἀκολούθους ἐννέα ἐπιτροπάς. Τὴν τοῦ Δικαίου, τὴν τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν τῶν Στρατιωτικῶν, τὴν τῶν Ναυτικῶν, τὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὴν τῶν Ἐξωτερικῶν, τὴν τῶν ἀναφορῶν, καὶ τὴν ἐπὶ τῶν προτάσεων τῶν βουλευτῶν· εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων ὑπάγονται τὰ ἀνάλογα ἀντικείμενα ὧν ἐπιλαμβάνεται ἡ βουλή.

Τῶν μικτῶν ἀντικειμένων ἐπιλαμβάνονται συνερχόμεναι εἰς ἓν αἱ ἁρμόδιαι Ἐπιτροπαί.

Ἄρθρ. 68. Ἡ μὲν τοῦ Δικαίου Ἐπιτροπὴ σύγκειται περίπου ἐκ μελῶν ἑνδεκα, ἡ δὲ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξ εἰκοσιπέντε, ἡ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκ δικαπέντε, ἡ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ δεκαπέντε, ἡ τῶν Ναυτικῶν ἐξ ἐννέα, ἡ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐξ ἑνδεκα, ἡ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξ ἐννέα, ἡ τῶν ἀναφορῶν ἐκ δεκαπέντε, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν προτάσεων ἐκ δεκαπέντε.

Ἄρθρ. 69. Ἑκάστη Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα της. Τοῦτον δὲ δύναται νὰ προσλάβῃ καὶ ἐκτὸς τῆς βουλῆς, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

Ἄρθρ. 70. Ἑκάστη Ἐπιτροπὴ δύναται, ὅταν λάβῃ χρείαν, νὰ καλέσῃ πρὸς φωτισμὸν αὐτῆς καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς βουλῆς.

Ἄρθ. 71. Ἑκάστη τῶν Ἐπιτροπῶν συζητεῖ κατ' ἰδίαν τὰς διαβιβασθείσας εἰς αὐτὴν ὑποθέσεις, καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν ἐκλέγει εἰσηγητὴν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς διὰ νὰ νὰ κάμῃ ἔκθεσιν εἰς τὴν βουλήν.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη διαλαμβάνει τὴν γνώμην καὶ τοὺς λόγους τῶν τε πλειόνων καὶ τῆς μειονοψηφίας, καὶ τελειόνει μὲ αἰτιολογημένην πρότασιν. Τυπωθεῖσα δὲ διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτὰς 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοσίας συζητήσεως.

Ἄρθρ. 72. Οἱ ὑπουργοὶ δύνανται νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι δικαίωμα ψήφου, εἰμὴ ὅταν ἦναι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς.

Καὶ βουλευτὴς εἰσαγαγὼν πρότασιν παρευρίσκεται εἰς τὰς

συζητήσεις ταύτας τῶν ἐπιτροπῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχει δικαίωμα ψήφου ἂν δὲν ἦναι μέλος τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 73. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπὴ κάμνει ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, καὶ ἄλλην περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 74. Αἴτησις ἀδείας τῆς βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Συντάγματος γνωστοποιηθεῖσα ἁπλῶς παρὰ τοῦ Προέδρου εἰς τὴν βουλήν, παραπέμπεται ἀμέσως εἰς τὸν τοῦ δικαίου Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ ἂν πρέπῃ νὰ δοθῇ ἡ αἰτουμένη ἄδεια.

Ἄρθρ. 75. Ὅταν εἴωσι μέλη ἀπαιτήσωσι σύστασιν εἰδικῆς τινος Ἐπιτροπῆς, συνίσταται ταυτὴ παρὰ τῆς βουλῆς, ἀλλ' εἰς αὐτὴν δὲν εἰσάγονται μέλη ἀγορασθέντα κατὰ τοῦ συζητουμένου.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ ἀναφορῶν

Ἄρθρ. 76. Αἱ πρὸς τὴν βουλὴν ἀναφοραὶ καταχωρίζονται εἰς ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, καθ' ἣν εἰσέρχονται χρονολογικὴν τάξιν. Σημειοῦται δὲ ἐν αὐτῷ ὁ αὐξων ἀριθμὸς τῆς ἀναφορᾶς, ἡ περίληψις αὐτῆς, καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἀναφερομένου.

Ἀνώνυμοι καὶ λυσφῆμοι ἀναφοραὶ δὲν εἶναι δεκταὶ, οὐδὲ καταχωρίζονται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἄρθρ. 77. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, τυπούμενον, διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτὰς ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου, ἵνα ἔχωσι γνῶσιν αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 78. Αἱ εἰς τὸ ῥηθὲν πρωτόκολλον καταχωριζόμεναι ἀναφοραὶ παραπέμπονται εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν, ὅπου πάντες οἱ βουλευταὶ δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν.

Ὅσαι δὲ τούτων ἔχουσι σχέσιν πρὸς ἀντικείμενα ἐμφανισθέντα ἤδη εἰς τὴν βουλὴν καὶ καθυποβληθέντα εἰς ἐπεξεργασίαν Ἐπιτροπῆς τινος, διαβιβάζονται κατ' εὐθείαν εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς βουλῆς.

Ἄρθρ. 79. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἀναφορῶν ὑποβάλλει ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν βουλὴν, ἔκθεσιν τῶν εἰς αὐτὴν διαβιβασθεισῶν ἀναφορῶν, κατὰ τὴν τάξιν τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Προτιμῶνται δὲ τῶν ἄλλων αἱ παρά τινος βουλευτοῦ ὑποστηριζόμεναι.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ τῶν πρὸς τὸν Βασιλέα ἀπαντήσεων καὶ Πρεσβύσεων

Ἄρθρ. 80. Τὰ σχέδια τῶν πρὸς τὸν βασιλέα ἀπαντήσεων

συντάσσονται παρὰ Ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ ἑνδεκα μελῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς βουλῆς, καὶ ἐκλεγομένης διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας. Τὰ σχέδια ταῦτα ὑποβάλλονται ἐπομένως εἰς τὴν βουλήν, καὶ γενόμενα παραδεκτὰ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀντιγράφονται εἰς τὰ πρακτικά.

Αἱ πρὸς ταῦτα ἀποκρίσεις τοῦ βασιλέως ἀναγινώσκονται ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως, καὶ καταχωρίζονται ἐπίσης εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. **81.** Ὁ Πρόεδρος καὶ δέκα μέλη τῆς βουλῆς, κατὰ κλῆρον ἐκλεγόμενα, ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς, συνιστῶσι τὴν μεγάλην λεγομένην πρόσοδον, ἡ δὲ μικρὰ συνίσταται ἐκ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων.

ΚΕΦ. Θ'.

Περὶ τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρ. **82.** Τὰ πρακτικὰ τῆς βουλῆς εἶναι ἡ τῶν καθ' ἑκάστην συνεδρίασιν ἐργασιῶν αὐτῆς ἔγγραφος καὶ ἀκριβὴς ἔκθεσις· εἰς ταῦτα δὲν γίνεται μνεία τῶν λόγων τῶν ἀγορευσάντων εἰμὴ συνοπτικῶς· οἱ δὲ ἀγορεύσαντες κατονομάζονται μόνον ἂν τὸ ἀπαιτήσωσιν.

Ἄρθρ. **83.** Αἱ αἰτιολογητικαὶ ἐκθέσεις τῶν νομοσχεδίων, καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν ἐπ' αὐτῶν, καταχωρίζονται αὐτολεξεὶ εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. **84.** Τὰ ἀναγνωσθέντα εἰς τὴν συνεδρίασιν ἔγγραφα δὲν καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά, ἐκτὸς ἂν ἡ Βουλὴ τὸ διατάξῃ· σημειοῦται δὲ μόνον ὁ τίτλος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πράξεων καὶ ἐγγράφων τῶν καταχωρισθέντων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. **85.** Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐρρῶσι τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα ἐφ' οὗ ἐγκριθῶσι παρ' αὐτῶν, ἀναγινώσκονται εἰς τὴν συνεδρίασιν· ἐγκριθέντα δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς, μεταγράφονται καθαρῶς, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνεδρίασιν Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συνεδρίασιν Γραμματέων.

Ἄρθρ. **86.** Οἱ συντάκται φροντίζουσι τὴν ἀντιγραφὴν τῶν πρακτικῶν, πέμπουσιν αὐτὰ εἰς τὸν τύπον ἐντὸς **24** ὡρῶν, διορθώνουσι τὰ δοκίμια, τὰ ὁποῖα ἐκτυπωθέντα διανέμονται εἰς τὰ μέλη τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. **87.** Οἱ Βουλευταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναγινώσωσι τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν καὶ τὰ καταχωρισθέντα εἰς τὰ ἀρχεῖα ἔγγραφα.

Ἄρθρ. **88.** Οὐδὲν ἀντίγραφον πράξεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων τῶν ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Βουλῆς, δὲν δίδεται εἰς τοὺς αἰτοῦντας χωρὶς ἀδείας τοῦ Προέδρου, ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον τῶν Γραμματέων.

Ἄρθρ. **89.** Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Συνόδου, τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ὑπογράφονται παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. **90.** Ὅταν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ προσθήκην τινὰ ἢ τροπολογίαν τοῦ Κανονισμοῦ, οἱ Γραμματεῖς συναρμόζουσι τὰς μεταβολὰς ταύτας μὲ τὰ ἄρθρα αὐτοῦ, τυποῦται δὲ ἐκ νέου ὁ Κανονισμὸς, καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ τοὺς Γερουσιαστάς.

ΚΕΦ. Ι'.

Περὶ τῶν ἀπολύσεων τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. **91.** Δύο συντάκται λαμβανόμενοι ἐκτὸς τῆς Βουλῆς συντάσσουσι τὰ πρακτικά, ἐπιτηρούντων τῶν Γραμματέων· ἐκλέγονται δὲ παρὰ τοῦ Προεδρείου.

Ἄρθρ. **92.** Τὸ Προεδρεῖον διορίζει πρόσθετους τοὺς ἀναγκαίους ἀντιγραφεῖς, δύο αὐτοσχέδιους, καὶ τὸ πολὺ δέκα κλητῆρας.

Ἄρθρ. **93.** Ἡ Βουλὴ διορίζει κατὰ πρότασιν τοῦ Προεδρείου ἐπὶ τριπλασίου ἀριθμοῦ ὑποψηφίων, τὸν ἀρχειοφύλακα καὶ βιβλιοφύλακα αὐτῆς, ὅστις διατελεῖ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑπομένης συνόδου.

Ἄρθρ. **94.** Ἡ Βουλὴ λαμβάνει στρατιωτικὴν φρουράν, ἥτις κεῖται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Προέδρου.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Περὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. **95.** Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης συνόδου διορίζεται παρὰ τῆς Βουλῆς λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ πέντε μελῶν.

Ἄρθρ. **96.** Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη καταστρώνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ὅλων ἐν γένει τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπικύρωσιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστης συνόδου.

Ἄρθρ. **97.** Καθυποβάλλει ὁμοίως παρατηρήσεις περὶ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως διαφόρων κεφαλαίων τῆς πιστώσεως καὶ δαπάνης.

Ἄρθρ. **98.** Ἡ Βουλὴ διορίζει συγχρόνως ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς δι' ἑκάστην σύνοδον, καὶ ἕνα ταμίαν, χρέη τοῦ ὁποίου εἶναι.

α) Νὰ καταστρώνῃ τὴν μηνιαίαν κατάστασιν συμφώνως πρὸς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν.

6') Νὰ καθυποβάλλῃ τὴν κατάστασιν ταύτην εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν τῆς λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 99. Ἡ Ἐπιτροπή, ἀφ' οὗ εὕρῃ τὴν μηνιαίαν κατάστασιν σύμφωνον πρὸς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, θέτει τὸ «ἐθεωρήθη καὶ ἐνεκρίθη».

Ἄρθρ. 100. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκδίδει τὸ ἔνταλμα τῆς πληρωμῆς, ὁ δὲ ταμίας ἐνεργεῖ τὰς πληρωμάς, λαμβάνων τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 101. Ἂν τυχὸν συμπέσωσιν ἔκτακτα ἔξοδα ὑπερβαίνοντα τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, ζητεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς νέα πίστωσις ἀνάλογος.

Ἄρθρ. 102. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης συνόδου, ὁ ταμίας καταστρώνει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων, τὸν ὁποῖον καθυποβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, συνωδευμένον μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· αὕτη δὲ ἀφ' οὗ τὸν ἐπεξεργασθῇ, τὸν καθυποβάλλει εἰς τὴν ἔρευναν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς Βουλῆς.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας καὶ διαβατηρίων.

Ἄρθρ. 103. Οὐδεὶς Βουλευτὴς δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, τὴν ὁποίαν ἐκδίδει καὶ ὑπογράφει ὁ πρόεδρος.

Ἄρθρ. 104. Διαβατήρια δὲν δίδονται παρὰ τῶν Ἀρχῶν, διαρκούσης τῆς συνόδου, εἰς Βουλευτὰς μὴ ἔχοντας ἄδειαν ἀπουσίας παρὰ τῆς Βουλῆς. Ἡ ἄδεια αὕτη χορηγεῖται καὶ παρὰ μόνου τοῦ Προέδρου, ἀλλ' ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης ἀνάγκης, καὶ τότε ὁ Πρόεδρος δίδει λόγον εἰς τὴν Βουλήν.

Ἄρθρ. 105. Ὁ ἀπὼν ἐν γένει δὲν λαμβάνει ἀντιμισθίαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

Περὶ τῆς Ἀσυνομίας τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 106. Ἡ Ἀσυνομία τῆς Βουλῆς ἀνήκει εἰς αὐτὴν τὴν Βουλήν, καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ δίδῃ εἰς τε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὴν φρουρὰν τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς τὰς ἀναγκαίας διαταγάς.

Ἄρθρ. 107. Οὐδεὶς μὴ Βουλευτὴς δύναται ἐφ' οἱαδήποτε προφάσει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν περίβολον ὅπου ἐδρεύουσιν οἱ Βουλευταί, εἴτε εἰς τὰ δωμάτια τοῦ Βουλευτηρίου, ἐκτὸς τῶν τῆς Βουλῆς ὑπαλλήλων, ὑπηρετούντων τὰ κατ' αὐτούς.

Ἄρθρ. 108. Εἰς τὸ ὑπερῷον τοῦ Βουλευτηρίου ὑπάρχουσι

τόποι προσδιωρισμένοι διὰ τὴν Βασίλισσαν, διὰ τοὺς πρέσβεις καὶ διπλωματικοὺς Πράκτορας τῶν ξένων δυνάμεων, διὰ τὰς γυναῖκας, διὰ τοὺς ἐφημεριδογράφους, καὶ διὰ τὸ κοινὸν τῶν ἀκροατῶν.

Ἄρθρ. 109. Διαρκούσης τῆς συνελεύσεως, οἱ ἀκροαταὶ ὀφείλουσι νὰ τηρῶσιν ἄκραν σιγήν.

Ἀκροατὴς ὅστις ἤθελε δείξει σημεῖα ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀποδοκιμασίας εἴτε δι' ἐπευφημήσεων καὶ χειροκροτήσεων, εἴτε διὰ κατακραυγῶν, ἀγορεύοντος τινος Βουλευτοῦ, ἀποβάλλεται τῆς θέσεώς του παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς εὐταξίας κλητῆρος. Ὁ ταράττων τὰς διασκέψεις ἀπάγεται ἄνευ ἀνοβολῆς, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, καὶ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 110. Εἰς οὐδένα τῶν στρατιωτικῶν Βουλευτῶν ἐπιτρέπεται νὰ φορῇ τὸ ξίφος εἰσερχόμενος εἰς τὸ Βουλευτήριον.

Ἄρθρ. 111. Ἀπαγορεύεται καὶ εἰς πάντα Βουλευτὴν καὶ ἀκροατὴν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ ἀκροατήριον, φέρων ὅπλον ἢ ῥάβδον.

Ἄρθρ. 112. Ὅταν ὕβρις γενομένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ Πρόεδρος ἐπαναφέρει τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν διὰ τῶν ἀναλόγων μέτρων, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν καταστολτικῶν· ὡς ἔσχατον δὲ δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἄρθρ. 113. Οἱ ἀκροαταὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἀκροατήριον δι' εἰσιτηρίων, λαμβάνοντος ἑκάστου τῶν βουλευτῶν ἀνὰ δύο καὶ δίδοντος αὐτὰ εἰς οὓς τινας θέλει· τὰ δὲ λοιπὰ εἰσιτήρια μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν θέσεων τοῦ ἀκροατηρίου διανέμονται παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 114. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο τοῦ Κανονισμοῦ τυπωθὲν τοιχοκολλᾶται εἰς πᾶσαν θύραν τοῦ βουλευτηρίου.

Ἄρθρ. 115. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς συζητηθεὶς καὶ ἐγκριθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου καὶ διανεμηθῇ εἴς τε τοὺς βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστάς, ἔχων ἐν κεφαλίδι τὸ Σύνταγμα.

Περάνας δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ὁ εἰσηγητὴς, παρετήρησε· πρόκειται ἤδη νὰ προσδιορίσῃ ἡ βουλὴ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις· ὁ κανονισμὸς εἶναι τὸ σπουδαιότερον ἀντικείμενον τῶν σκέψεων τῆς βουλῆς καὶ ἀπαιτεῖ ἐμβριθῆ σκέψιν· αὐτὸς ἐγχαράττει τὴν πορείαν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καταβληθῇ πᾶσα φροντὶς, διότι ἂν ἡ βουλὴ προσκρούσῃ εἰς τὰς νομοθετικὰς της ἐργασίας, δύναται νὰ διορθωθῇ τὸ λάθος της ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο νομοθετικὰς

εξουσίας, ἂν ὅμως εἰς τὸν κανονισμὸν εἰσχωρήσῃ λάθος τι, τοῦτο δύναται νὰ διορθωθῇ μόνον ἀπ' αὐτὴν τὴν ἰδίαν, ἀφοῦ καταστῇ προφανὲς τὸ ἀτόπημα, καὶ φέρει σ.νεπείας· διότι σύμφωνα μὲ τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου, τὸ σύνταγμά μας ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ αὐτὴ μόνη περὶ τοῦ ἰδίου της Κανονισμοῦ· διὰ τοὺς λόγους τούτους προτείνει, διὰ νὰ ἔχῃ ἕκαστος βουλευτὴς καιρὸν νὰ μελετήσῃ τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ, ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις ν' ἀρχίσῃ τὴν προσεχῆ τετάρτην· παρατηρεῖ δὲ περιπλέον ὅτι κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων, ἐμφανίζονται οὗτοι εἰς τὴν Α. Μ, καὶ ἀναγγέλλεται συγχρόνως ἡ συγκρότησις τῆς βουλῆς καὶ πρὸς τὴν Γερουσίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸ τῆς συζητήσεως τοῦ κανονισμοῦ ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι, πρέπει νὰ γίνουν αἱ προσήκουσαι εἰδοποιήσεις κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ.

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὰς δύο ταύτας παρατηρήσεις.

Μετὰ ταῦτα εἷς ἐπρότεινεν, ὅτι ὤφειλον νὰ προσβῇ ἡ βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις μέλλει νὰ συντάξῃ τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τῆς Α. Μ.

Ἡ πρότασις αὕτη ἀντεκρούσθη διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης πρέπει νὰ γίνῃ μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ κανονισμοῦ.

Ἀκολούθως ἐπροτάθη νὰ ἀπανείπῃ ἡ βουλὴ τὰς προσηκούσας εὐχαριστίας καὶ εἰς τοὺς ἄχρι τοῦδε Γραμματεῖς αὐτῆς, διὰ τοὺς κόπους, τοὺς ὁποίους ὑπέστησαν περὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν καθηκόντων των ἐκπλήρωσιν.

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος μὴ ὑπαρχούσης ἄλλης ἡμερησίας διατάξεως, συναιτέσει τῆς βουλῆς ἐκήρυξε πεπαυμένην τὴν συνεδρίασιν τὴν 3 ὥραν μ. μ. προσθεὶς ἐπὶ τέλους ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς παραιτήσεως τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ. Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Στεμπ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'.

Τῇ 23 Δεκεμβρίου 1844.

Σήμερον τῇ 23 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ, ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἡμέρᾳ Σαββάτου περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 80 καὶ ἀπόντων 31, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παριθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν ὅτι ὁ Βουλευτὴς Μεγαλοπόλεως Δ. Σακκελλαριάδης δι' ἀναφορᾶς του ἐζητήσατο δεκαπενθήμερον ἀπουσίας ἄδειαν, ἕνεκα λίαν κατεπειγουσῶν οἰκιακῶν του ἀναγκῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Προεδρίαν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ζηθεῖσαν ἀπουσίας ἄδειαν.

Ἐντεῦθεν ἐπρόσθεσεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ μὴ, τῆς παραιτήσεως τῶν Γραμματέων, καὶ πρῶτον περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Κ. Θ. Κολοκοτρώνου.

Οὗτος δὲ λαβὼν τὸν λόγον εἶπε, καὶ χθὲς ἐξέθηκε τοὺς λόγους, οἵτινες τὸν ἠνάγκασαν νὰ παραιτηθῇ, καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνει ὅτι, ἐξ ἰδίας πείρας ἕκαστος τῶν Κ. Βουλευτῶν γνωρίζει πόσων ἐπεβάσθη πάντοτε τῆς Βουλῆς τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας εἶχεν ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἐκτελέσῃ, ἐὰν δὲν ἦτον ἠναγκασμένος νὰ ἐνασχοληθῇ ἱκανὰς ἡμέρας πρὸς περαίωσιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐφ' ᾧ καὶ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως· ἐπρόσθεσε δὲ ἐπὶ τέλους ὅτι εἰς ἄλλην σύνοδον θέλει εἶσθαι πρόθυμος νὰ ἐκπληρώσῃ πᾶν καθῆκον τὸ ὁποῖον ἤθελε τῷ ἐμπιστευθῇ ἡ Βουλή.

Εἶμαι βέβαιος, εἶπεν ἄλλος, ὅτι ὁ Κ. Κολοκοτρώνης ἐργάζεται εἰσέτι ἐπὶ τῶν παρελθουσῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἰσχυρὸς λόγος πρὸς παραδοχὴν τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως, καθ' ὅσον δύνανται νὰ ἐργάζωνται καὶ οἱ ἄλλοι Γραμματεῖς ἤδη περισσότερον, μέχρις οὗ ἀποπερατώσει αὐτὸς τὰς πρώην ἐργασίας τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ παρακληθῇ νὰ δεχθῇ καὶ ἤδη τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως.

Ὁ παραιτούμενος παρετήρησεν, ἂν ὕστερον ἀπὸ τόσας παρακλήσεις ἡ Βουλὴ δὲν δεχθῇ τὴν παραίτησίν του, αὐτὸς βέβαια δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθη-

κόντων τοῦ Γραμματέως, καὶ μόνον ξηρὸς ὁ τίτλος τοῦ Γραμματέως θέλει τῷ ἀποδίδεται.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν παραίτησιν τοῦ Κ. Κ. Κολοκοτρώνου ἀπὸ τὰ καθήκοντα τ.ῦ Γραμματέως.

Ἤδη, εἶπεν ὁ Πρόεδρος, πρόκειται περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Κ. Ν. Κορφιωτάκη.

Οὗτος δὲ λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, εἶναι πεπεισμένος, ὅτι θέλει γίνει παραδεκτὴ ἡ παραίτησίς του διὰ τοὺς ὁποίους χθὲς ἐξέθηκε λόγους, κατὰ τοσοῦτον μᾶλιστα περισσότερον, καθόσον ἡ βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὴν τοῦ Κ. Κολοκοτρώνου· διότι καὶ αὐτὸς εἶπεν, εἰργάσθη ὡς μέλος καὶ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄλλος ἀντεῖπεν, ὅτι οἱ περὶ παραιτήσεως λόγοι τοῦ Κ. Κολοκοτρώνου δὲν ὁμοιάζουν μὲ τοὺς ὁποίους ἐπρόφερεν ὁ Κ. Κορφιωτάκης, ὁ πρῶτος διατέλεσε Γραμματεὺς τῆς βουλῆς τέσσαρας μῆνας καὶ τῷ μένουν εἴσετι ἐργασίαι ἐκκρεμεῖς· ὁ δεύτερος ὅμως δὲν ἐξεπλήρωσε καθήκοντα Γραμματέως, ὡς δὲ τὴν Ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας ἦτο μέλος καὶ εἰσηγητὴς ἐργασίαι ἀπερέωτοι δὲν μένουσι· διὰ τοὺς λόγους οὖν τούτους ἡ βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν παραίτησίν του. Τὴν γνώμην ταύτην συνεμερίσθησαν οἱ πλειότεροι τῶν βουλευτῶν.

Ἀκολούθως ὁ παραιτούμενος λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, ἐσεβάσθη πάντοτε τὰς ἀποφάσεις τῆς βουλῆς, τοῦτο καὶ ἤδη ἀναγκάζεται νὰ πράξῃ, ἀφ' οὗ ἡ βουλὴ δὲν παραδέχεται τὴν περὶ παραιτήσεως παράκλησίν του, παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Γραμματέως θέλει λαμβάνει τόσον μέρος, ὅσον συμβιβάζεται μὲ τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπιθυμίαν, καθὼς καὶ χθὲς ἐξέθηκε, τοῦ νὰ λαμβάνῃ μέρος καὶ εἰς τὰς συζητήσεις, θέλει μ' ὅλα ταῦτα, ἐπρόσθεσε, κατακάλλει πάντα κόπον νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν βουλὴν διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν προκειμένων χρεῶν.

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη.

Ἤδη, εἶπεν ὁ Πρόεδρος, πρόκειται νὰ γίνῃ νέα ἐκλογὴ Γραμματέως ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Κολοκοτρώνου.

Πολλοὶ ἐζήτησαν τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν πρωτοχρόνιον συνεδρίασιν καὶ οὐδεὶς ἀντεῖπεν.

Ἐνταῦθα παρουσιασθεὶς ὁ βουλευτὴς Μεσσήνης Π. Καλαμαριώτης ὥμοσε τὸν τοῦ βουλευτοῦ ὅρκον.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος προσεκάλεσε τὸν ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως

τῶν ἐκλογῶν εἰσηγητὴν καὶ ἀνέγνω τὴν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς Κέας ἔκθεσιν ἔχουσαν οὕτω·

« Κατὰ τὴν ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 23 τοῦ τρέχοντος ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἡ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς Θ. Γρίβαν, Δ. Πλαπούταν, Ν. Κριεζιώτην, Ν. Κορφιωτάκην, Α. Καλαμογδάρτην, καὶ Μ. Καΐρην.

Συνελθοῦσα σήμερον τὴν 24 Δεκεμβρίου 1844 ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Βουλευτικοῦ καταστήματος, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διῆλθε μετὰ προσοχῆς τὰ συναδευθέντα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 4250—4262 ἀναφορῶν τοῦ Διοικητοῦ Σύρου πρακτικὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Κέας καὶ Σερίφου, ἐνεργηθείσης κατ' ἐπανάληψιν συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23 γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς.

Ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῶν ἐγγράφων πρακύπτει ὅτι διατηρουμένης τῆς προσθεσμίας, τῆς δημοσιότητος καὶ τῆς τάξεως τοῦ Νόμου, ἐψηφοφόρησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τὴν πρώτην ἐκλογὴν καταστηθέντων ὁριστικῶν καταλόγων,

Εἰς τὸν δῆμον Κέας ἐκλογεῖς	654
Σερίφου	438

Ἐροεψηφίσθησαν τῆς ψηφοφορίας εἰς μὲν τὴν Κέαν ὑπὸ νέας ἐντάξει κλπρωθείσης ὑπὸ τοῦ δημ. συμβουλίου ἐπιτροπῆς· εἰς δὲ τὴν Σέριφον, ὑπ' αὐτῆς ἐκείνης, ἥτις ἐνήργησε τὴν ἀκυρωθεῖσαν ἐκλογήν.

Τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν δῆμον Κέας δικαιολογεῖ ὁ Διοικητὴς Σύρου, ἀναφέρων σιμὰ διαφόρων ἄλλων λόγων καὶ τὸ ὅτι ἡ νέα ἐπιτροπὴ ἐσύγκειτο ἀπὸ τρία μέλη τῆς πρώτης· ἐκ δὲ τῆς ὁλομελείας αὐτῆς ἓν μόνον πρόσωπον ἀνῆκεν εἰς τὴν μερίδα τῶν ἐκλεχθέντων, ὥστε ἡ νέα αὕτη ἐπιτροπὴ ἐφόρευε μᾶλλον κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τὰ συμφέροντα τῆς ἀποτυχούσης εἰς τὴν ἐκλογὴν μερίδος.

Ἡ διεξαγωγὴ τῶν ψήφων ἐνεργηθεῖσα ἐν τάξει ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Διοικητοῦ, ἀνέδειξε πλειοψηφοῦντας μὲν τοὺς ΚΚ.

Σπυρίδωνα Πάγκαλον	μὲ ψήφους	799
Δημ. Κυριακίδην	»	671

μειοψηφοῦντας δὲ τοὺς ΚΚ.

Δημ. Ἀντύπαν	μὲ ψήφους	382
Νικ. Βάλτσαν	»	287

Προστιθεμένων ψήφων 129 ὑπὲρ τοῦ Σ. Παγκάλου, 232 ὑπὲρ τοῦ Δ. Κυριακίδου, 345 ὑπὲρ τοῦ Ἐμμ. Ἀντύπα, 278 ὑπὲρ τοῦ Ν. Βάλιντα, εἰλημμένων ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τῶν δήμων Κύθνου καὶ Δρυοπίδος, τῶν ὁποίων τὸ ἔγκυρον ἀναγνωρίσθη ἤδη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἔρχονται ὡς Βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας,

Ὁ Σπυρ. Παγκαλος	μὲ ψήφους	908
Ὁ Δημ. Κυριακίδης	»	903
Κατόπιν δὲ τούτων		
Ὁ Ἐμμ. Ἀντύπας	»	727
Ὁ Ν. Βάλιντας	»	585

Εἰς τὴν δικλογὴν τῶν ψήφων ἐδόθησαν ἐνστάσεις, δι' ὧν ἐζητήθη· α) νὰ διαχωρισθῶσιν αἱ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιλαχόντος Ἐμμανουὴλ Ἀντύπα δεδομέναι ψῆφοι, καθὸ ὑπάρχοντος καὶ ἄλλου γνωστοῦ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐπαρχιώτου, ἔχοντος μάλιστα κριττονα ἡλικὴν βαρύτητα καὶ ἀξίαν· β) νὰ διαχωρισθῶσιν ὡσαύτως αἱ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σπυρίδων Πάγκαλος, καθὸ ὑπάρχοντος καὶ ἄλλου μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον.

Καὶ τῆς μὲν α. ἐνστάσεως ἐγνωμοδότησε τὴν ἀπόρριψιν ἡ πλειοψηφία τοῦ σωματείου τῶν ἐπιτροπῶν, συγκειμένη ἀπὸ 7 μέλη διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ μὲν Ἐμμ. Ἀντύπας, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου αὕτη ἐγίνετο, εἶναι ἀπὼν πρὸ 10 περίπου ἐτῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὅθεν ἐπανελθὼν τὸ 1842 ἀπεδήμησε πάλιν, ἐψηφοφορήθη δὲ ἐνγνώσει ὁ διαμένων διαρκῶς καὶ μετερχόμενος ἐπιτήδευμα εἰς Δρυοπίδα Ἐμμ. Ἀντύπας, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουσιν ὅλαι αἱ ψῆφοι· ἀλλ' ἡ μειοψηφία, συγκειμένη ἀπὸ 6 μέλη, καὶ διαφωνοῦσα, ἐγνωμοδότησεν ὅτι, ἐπειδὴ ὑπάρχουσι δύο ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐπαρχιῶται, ἔχοντες ἐπίσης τὰ προσόντα τῆς βουλευτικῆς ἱκανότητος, νὰ διαιρεθῶσι διὰ τοῦτο εἰς δύο ἴσας μερίδας αἱ ἀπὸ τὰς κάλπας τῶν δήμων Κέας καὶ Σερίφου ψῆφοι, καὶ νὰ ματαιωθῶσι, καταλογιζόμεναι ἐξ ἡμισείας εἰς ἀμφοτέρους.

Τὴν δὲ δευτέραν ἔνστασιν, τῆς ὁποίας τὴν κρίσιν ἄφησεν εἰς τὴν Βουλὴν, μηδόλως ἀποραινθεῖσα ἡ πλειοψηφία, ἐκήρυξεν ἀποῤῥαπτέαν ἡ μειοψηφία τῶν ἐπιτροπῶν· διότι ὁ παντιγνώστως ψηφοφορηθεὶς Σπυρίδων Πάγκαλος εἶναι ὁ κατὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν πληρεξούσιος, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος γνωστὸς ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἔχων τὰ προσόντα τῆς Βουλευτικῆς ἱκανότητος εἰς τὴν ἐπαρχίαν· ὁ δὲ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σ. Πάγκαλος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἔνστασις, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν κρίνεται μὲ τὸ ἀρκτικὸν τοῦ πατρωνυμικοῦ στοιχεῖου Γ. εἰς τὰς ὑπο-

γραφάς του, δὲν ἔχει οὔτε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας συμπληρωμένον, δι' οὗ λόγου καὶ ἐξαλήφθη τοῦ ἐκλεκτικοῦ καταλόγου ἀποφάσει τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου.

Ἐζητήθη πρὸς τούτοις δι' ἄλλης ἐνστάσεως ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κέας, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη ὑπὸ νέας κληρωθείσης κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Διοικητοῦ ἐπιτροπῆς, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ἐφαρευθῇ ἀπὸ τὴν πρώτην, κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς ὁποίας δὲν ὑπῆρχεν ἰσχυρός τις λόγος· αἱ λοιπαὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις εἶναι ἀσήμαντοι.

Ταῦτα ἐχούσα ὑπ' ὄψιν της ἡ ἐπιτροπὴ καὶ διασκευθεῖσα·

Ἐπειδὴ αἱ ἐκλογαὶ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους διεξήχθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καὶ δὲν προκύπτει οὔτε ἀπὸ τὰς ἐνστάσεις, οὔτε ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῶν πρακτικῶν ἰσχυρός τις λόγος ἀκυρότητος,

Ἐπειδὴ ἡ ἀνακέωσις τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς εἰς τὸν δῆμον Κέας ἐγίνετο ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, διεξήχθη δὲ ἐν καλῇ πίστει καὶ νομιμότητι ἡ ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν διεύθυσιν αὐτῆς, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ πλειοψηφία συνέπεσε νὰ ἦναι ἐξ αὐτῶν τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς τῶν μελῶν, ἐροφεύουσα μᾶλλον τὰ συμφέροντα τῆς ἀποτυχούσης μερίδος, ὡς παρατηρεῖ ὁ Διοικητὴς, ὥστε οὐδ' ἐκ τούτου ἀναφαίνεται ἰσχυρός τις πρὸς ἀκύρωσιν λόγος,

Ἐπειδὴ ἡ μειοψηφία τοῦ σωματείου τῶν ἐπιτροπῶν ἐγνωμοδότησεν ὀρθῶς ἐπὶ τῆς γενομένης πρὸς διαχωρισμὸν τῶν ψήφων τοῦ Σ. Παγκάλου ἐνστάσεως, καὶ ἡ γνωμοδότησις αὐτῆς καλῶς αἰτιολογημένη εἶναι δίκαιον νὰ ἐπικυρωθῇ, ἀπορριπτομένης τῆς ἐνστάσεως, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἄλλην ἔνστασιν περὶ διαχωρισμοῦ τῶν ψήφων τοῦ ἐπιλαχόντος Ἐμμανουὴλ Ἀντύπα θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψῃ εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ, διότι, εἴτε διαχωρισθῶσιν, εἴτε μὴ, αἱ ψῆφοι αὗται, δὲν προσγίνεται ἐλάττωσίς τις εἰς τὸ κύριον τῆς ἐκλογῆς ἀποτέλεσμα.

Γνωμοδοτεῖ.

1) Νὰ ἀπορασισθῶσιν ὡς ἔχουσαι κῦρος αἱ ἐκλογαὶ τῶν δήμων Κέας καὶ Σερίφου, συνάμα δὲ καὶ αἱ τῶν δήμων Κυθνου καὶ Δρυοπίδος, περὶ ὧν διέλαβεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 23 γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ κηρυχθῶσι Βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας οἱ πλειοψηφοῦντες Σ. Πάγκαλος καὶ Δ. Κυριακίδης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δ. Πλακοῦτας.	Μ. Α. Καίρης.
Ν. Κριεζώτης.	Α. Καλαμογδάρτης.
Ν. Κορφιωτάκης.	Θ. Γρίβας

Μετὰ τὸ πέρας ταύτης μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε πεπαυμένην τὴν συνεδρίασιν τὴν 2 ὥραν μ. μ., εἰπὼν ὅτι ἀντικείμενα τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Γραμματέως, 2) ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς Κέας καὶ 3) ἡ ἔναρξις τῆς συζητήσεως τοῦ Κανονισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζώτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἡμέραν Σαββάτου καὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας παρουσιασθεὶς ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος Κ. Θ. Καλαμαριώτης, Βουλευτὴς Μισσήνης, ὤμοσε τὸν τοῦ Βουλευτοῦ ὅρκον ἔχοντα οὕτω·

» Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς » τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπλη» ρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Γραμματέων, τοῦ ὁμόσαντος, καὶ τοῦ ἱερέως.

ὁ ἱερεὺς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

Ὁ ὁμόσας
Π. Καλαμαριώτης

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Λ. Ζώτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τῆς 27 Δεκεμβρίου 1844.

Σήμερον τὴν 27 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ, ὀκτακοσιοστοῦ, τεσσαρακοστοῦ, πεμπτου ἔτους ἡμέραν τετάρτην, τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας συνελθόντων τῶν βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου· εὑρεθέντων μὲν παρόντων 80 ἀπόντων δὲ 31 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐντεῦθεν ἀνέφερεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι 1) ἡ ἐκλογὴ τοῦ γραμματέως, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος 2) ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς ἐκλογῆς Κέας· καὶ 3) ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις τοῦ σχεδίου τοῦ κανονισμοῦ.

Κατ' αἴτησιν πολλῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συζητηθῇ κατὰ πρῶτον ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς Κέας.

Ἑπομένως ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν, παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ναί, ἢ ὄχι. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως παραδέχθη ἡ Βουλὴ τὸ πρῶτον· ὁ δὲ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν ὅτι νόμιμοι Βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Κέας εἶναι οἱ ΚΚ. Κυριακίδης καὶ Πηγγαλος.

Ἐνταῦθα οἱ γενόμενοι παραδεκτοὶ Βουλευταὶ τῆς Κέας παρουσιασθέντες ὤμοσαν τὸν τοῦ Βουλευτοῦ ὅρκον.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἐπρόσθεσεν, ὅτι ἤδη προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ γραμματέως.

Κατὰ συνέπειαν τούτου ἤρξατο ἡ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴ ἐνώπιον δύο ψηφολεκτῶν Κ. Αυκούργου καὶ Ἀποστολάδη τεθυμένων τῶν διατάξεων τοῦ προσωρινῶς ἰσχύοντος κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς· μετὰ τὸ πέρας δὲ ταύτης καὶ τῆς γενομένης διαλογῆς ἐξήχθη, ὅτι ὁ Κ. Ἀντωνιάδης ἔλαβε ψήφους 59 ὁ Μαῦρος 16, Ταταράκης 1 Τομαρᾶς 1 Σγινᾶς 1 Φαγγαρᾶς 1.

Ὁ δὲ Πρόεδρος εἶπεν ὁ Κ. Σ. Ἀντωνιάδης ἐξελέχθη διὰ ψήφων 59 Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς.

Ἤδη εἶπεν προβαίνομεν εἰς τὸ τρίτον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἤτοι εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ κανονισμοῦ.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ κανονισμοῦ ἐξέθεσε τὰ ἑξῆς·

» Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν βουλευτικῶν ἐγγράφων παρατεθείσαν ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ τοσοῦτον, ἐνῷ ὅλοι ἡμεῖς καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀνυπόμονοι νὰ ἴδωσι τὴν Βουλὴν προβαίνουσαν εἰς τὰ κύρια καὶ οὐσιώδη ἔργα τῆς συστάσεώς της, ἐνῷ τὸ κοινὸν περιμένει ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν σύσκεψιν τῆς Βουλῆς σημαντικὰ καὶ οὐσιωδέστατα νομοσχέδια, ἡ εἰσαγωγὴ ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Βουλῆς κανονισμοῦ καθίσταται μέθοδος ἔργων ὄχι τόσον εὐχάριστον.

Καὶ μ' ὅλον τοῦτο Κύριοι! εἰς τὰ ὄμματα τῶν περὶ τὰς πολιτείας ἀσχολουμένων, εἰς τὰ ὄμματα τῶν σπουδασάντων τὸν μηχανισμὸν τῶν

συνταγματικῶν Κυβερνήσεων, οἱ τύποι ἢ μᾶλλον αἱ διατάξεις, δι' ὧν διευθύνονται αἱ ἐργασίαι τῶν βουλευτικῶν συνελεύσεων, εἶναι ἀντικείμενον ὄχι δευτερευούσης σπουδῆς, ἀλλ' ἄξιον πάσης προσοχῆς καὶ σπουδαίας συζητήσεως. Αὐτοὶ οὗτοι ἐγνώρισαν, ὅτι ἐκ τῆς σφαλερᾶς τοῦ κανονισμοῦ συντάξεως, ἢ ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν ἀριστοδίων αὐτοῦ διατάξεων προῆλθον πολλάκις ἄσκοπα, τὰ ὁποῖα ἐπίφεραν τὰ πλεονεκτήματα ἀποτελέσματα. Ἐνῷ ἀνάπαλιν ἐκ τῆς καλῆς αὐτοῦ συντάξεως καὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, διετηρήθησαν ἀλλόνητα τὰ Βουλευτικὰ σώματα, ἐστήριξαν διὰ τοῦ χρόνου τὴν ἐξουσίαν των, καὶ ἐτέθησαν εἰς στάσιν νὰ φέρωσι τὰς πλέον ἐπωφελεῖς, καὶ τὰς πλέον σωτηρίους εἰς τὴν πατρίδα των ἐκβουλεύσεις.

Τὴν ἀνάγκην τοιούτου κανονισμοῦ συναισθανόμενοι καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, παρεδέχθητε προσωρινῶς εἰς τὴν πρώτην τῆς Βουλῆς συνεδρίασιν, ἥτις ἔπεται μετὰ τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως, διατάξεις τινὰς τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Συνελεύσεως· καὶ πρό τινων ἡμερῶν ἐξελέξατε ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν ὁριστικοῦ Κανονισμοῦ, ἀποδείξαντες διὰ τῶν πράξεών σας τοὺτων τὴν ὁποίαν ἔχετε συναίσθησιν περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ὅτι γνωρίζεται καλῶς, ὅτι ὅσον σπουδαία καὶ σημαντικὰ ἤθελαν εἶσθαι τὰ παρουσιασθησόμενα νομοσχέδια, ἡ συζήτησις αὐτῶν δὲν θέλει ἀποδῆ ὠφέλιμος, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐν ἰσχύϊ κανονισμός, ὅστις σεβόμενος τὰ δικαιώματα ἑκάστου Βουλευτοῦ, νὰ καθυποβάλλῃ τὴν χρῆσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐμφρονα τήρησιν τῶν τύπων, δι' ὧν μόνον καθίσταται ἐφικτὴ εἰς πολυμελῆ σώματα ἡ ἀποφυγὴ τῆς ἀταξίας, καὶ ὁ ἀπομακρισμὸς πάσης συγχύσεως.

Τὴν αὐτὴν μὲ ὑμᾶς περὶ τοῦ Κανονισμοῦ ἔχουσα ἰδέαν καὶ ἡ ἐπιτροπή σας, καὶ συναισθανομένη τὸ χρέος τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε, κατέβαλε πᾶσαν σπουδὴν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς ὑμᾶς σχεδίου, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς κανονισμοὺς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ τοὺς τῶν πλειοτέρων ξένων βουλευτικῶν σωμάτων, ὡς τοῦ τῆς Γαλλίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας καθ' ὅσον οὗτος ἦτο γνωστὸς εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τούτου ἡ ἐπιτροπή σας σκοπὸν προέθετον τὴν ἀποφυγὴν δύο ἀτοπημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ περιπέσωσιν εὐκόλως τὰ Βουλευτικὰ σώματα.

1. Τῆς πολλῆς ταχύτητος, ἥτις δὲν εἶδε τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν εἰς τὸ σκέπτεσθαι καὶ ἥτις εἰς τὰ νομοθετικὰ ἔργα εἶναι ὀλεθριωτάτη.

2. Τὴν ἀποφυγὴν τῆς ὑπερ τὸ δέον βραδύτητος, ἥτις παρεμβάλλουσα μικρολόγα ἐμπόδια εἰς τὴν συζήτησιν, κωλύει τὴν Βουλὴν νὰ πραγματεύσῃ ἐν ἁρμοδίῳ χρόνῳ πᾶν προκείμενον ἔργον, καὶ ἐμποδίζει ταυτοχρόνως τῶν λοιπῶν οὐσιωδεστάτων ἐργασιῶν τὴν πρόοδον.

Ἔργον πρὸς τούτοις τοῦ Κανονισμοῦ ἡ Ἐπιτροπή σας ἐθεώρησε νὰ προστατεύῃ τὰ δικαιώματα ἑκάστου Βουλευτοῦ, ἰδίως δὲ νὰ προφυλάττῃ τὴν μειονοψηφίαν ἀπὸ πᾶσαν καταθλιψιν τῆς πλειοψηφίας· ἐλπίζει δὲ ὅτι θέλει εὕρει καὶ ὑμᾶς συμφώνους, ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὰς πρώτας ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην, ἀναλογιζομένους, ὅτι ἡ πλειονοψηφία μεταβάλλεται, καὶ ὅτι τὰ καταθλιπτικὰ μέσα, ἂν καὶ ὠφελῶσι πρὸς ὥραν τὸν καταθλίβοντα στρέφουν ὅμως ἐπὶ τέλους πρὸς βλάβην αὐτοῦ τοῦ Ἰδίου.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται διέπουσιν ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ σχεδίου, καὶ καθιστῶσι περιττὴν πᾶσαν λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τῶν καθ' ἕκαστα διατάξεων αὐτοῦ, ἐξ ὧν πολλαὶ εἶναι ἤδη εἰς τὰ μέλη τῆς Βουλῆς γνωσαί, ληφθεῖσαι ἀπὸ τὸν κανονισμὸν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἕνεκα τούτου θέλω περιορισθῆ εἰς τρία μόνον ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ὄντα τὰ σπουδαιότερα, διότι ἐξ αὐτῶν ἀπορρέουσι αἱ πλείσται τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ, ἀπαιτοῦσιν ἰδιαιτέραν ἀνάπτυξιν· ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς ταῦτα θέλω εἶσθαι ὅσον τὸ δυνατὸν σύντομος, ἐπιφυλατόμενος νὰ κάμω λεπτομερεστέρας ἀναπτύξεις, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ. Τὰ ἀντικείμενα δὲ ταῦτα εἶναι· 1) ὁ τρόπος τῆς διασκέψεως τῶν νομοσχεδίων· 2) ὁ τρόπος τῆς ψηφοφορίας, καὶ 3) ὁ τρόπος τῆς ἐξελίξεως τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων.

Πρῶτον· περὶ τῆς διασκέψεως καὶ συζητήσεως τῶν νομοσχεδίων.

Οἱ τρόποι, καθ' οὓς συζητοῦνται τὰ νομοσχέδια εἰς τὰ βουλευτικὰ σώματα, εἶναι κυρίως δύο ὁ Γαλλικὸς καὶ ὁ Ἀγγλικός. Κατὰ τὸν Γαλλικὸν τρόπον, ἡ Βουλὴ μερίζεται διὰ κλήρου ἀμέσως μετὰ τὴν πρώτην αὐτῆς σύστασιν, εἰς ἀριθμόν τινα τμημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνανεοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, κατὰ μῆνα. Ἂν δὲ νομοσχέδιον, ἀφοῦ ἀναγνωσθῆ ἐπὶ συνεδριάσεως, παραπέμπεται εἰς τὰ τμήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀφοῦ συζητήσῃ αὐτὸ ἰδίως, ἐκλέγει ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν εἰσηγητήν, ὅστις συνερχόμενος μετὰ τῶν εἰσηγητῶν τῶν λοιπῶν τμημάτων, ἀποτελοῦν τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐπιτροπὴν, ἥτις συζητοῦσα τὸ νομοσχέδιον, ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου, προτείνει τροποποιήσεις αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπιφορτίζει ἓν τῶν μελῶν της νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ἐπὶ τοῦ σχεδίου ἐπεξεργασίαν της. Μετὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἡ Βουλὴ συζητεῖ καὶ ψηφίζει, κατὰ πρῶτον τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἂν ταῦτα δὲν γένωσι παραδεκτά, τὸ σχέδιον θεωρεῖται ἀπορριπτέον. Ἂν δὲ παραδεχθῶσι, τότε ἡ Βουλὴ προβαίνει εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἐπὶ τοῦ ὅλου ψηφοφορία ἄνευ παρατήρου συζητήσεως. Προτερήματα τοῦ συστήματος τούτου προτίθενται· 1) ὅτι διὰ τῆς κατὰ τμήματα προσυζητήσεως, ἕκαστος λαμβάνει πλήρη γνῶσιν τοῦ σχεδίου, καθὼς καὶ τῶν ὑπὲρ ἢ κατ' αὐτοῦ λόγων· 2) ὅτι οἱ καθ' ἕκαστον τμῆμα ἐκλεγόμενοι εἰσηγηταὶ, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν εἰδικὴν τοῦ σχεδίου ἐπιτροπὴν, γνωρίζοντες πάντες τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ σχεδίου λόγους τοὺς λεχθέντας εἰς τὸ τμῆμα ἑκάστου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ σχεδίου ἢ κατ' αὐτοῦ πλειονοψηφίαν ἑκάστου τμήματος, συζητοῦσι καὶ ἐπεξεργάζονται ἐν γνώσει ὅλας τὰς διατάξεις αὐτοῦ· 3) ὅτι μετὰ τοιαύτην προπαρεσκευασίαν τῶν τμημάτων, καὶ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἡ δημοσία συζήτησις, γίνεται ἐντονωτέρα, καὶ μὲ πλειοτέραν βαθύνοιαν, ἐπειδὴ γνωρίζουν ὅλοι καὶ διεκρίθησαν ἤδη ἐντελῶς τὸ ζήτημα καὶ τοὺς ὑπὲρ καὶ κατ' αὐτοῦ λόγους, εἰς τρόπον ὥστε μετὰ τὴν δημοσίαν συζήτησιν, τὸ ἐγκριθὲν σχέδιον, φέρει ὅλα τὰ ἐγγύγια τῆς καλῆς αὐτοῦ συντάξεως, καὶ τῆς ὀρθότητος τῶν διατάξεων αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι οὗτοι, ἂν καὶ κατὰ θεωρίαν φαίνωνται ἰσχυροί, εἰς τὴν πρᾶξιν ὅμως ἀπεδείχθησαν, καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν αὐτὴν ὀκνηρὰ, ὅλως σαθροὶ καὶ ἀνυπόστατοι.

Καὶ πρῶτον, ὡς πρὸς τὴν κατὰ τμήματα προσυζήτησιν, ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι, ἡ ὅταν γίνεται τοιαύτη συνήθως, ἢ λαμβάνουσα ἔνιστε χώραν, εἶναι πάντοτε μονομερὴς καὶ ἐπιπόλαιος· αἰτία δὲ τούτου εἶναι·

1. Ὅτι γενομένης μυστικῆς τῆς τιμηματικῆς συζητήσεως, ἕκαστος ἐπιφυλάττει τοὺς λόγους του διὰ τὴν δημοσίαν συζήτησιν, διὰ νὰ ἐκθέσῃ αὐτοὺς αὐτὸς πρῶτος, καὶ εὐχαριστήσῃ τὴν φιλοτιμίαν του.

2. Ὅτι, μετὰ τὴν γενομένην κλήρωσιν, βλέπουσα ἡ ἀντιπολίτευσις ἢ ἡ ὑποργικὴ μερὶς, ὅτι εἰς τιμῆμά τι εἶναι εἷς μειονοψηφίαν, καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπερισχύσῃ κατ' αὐτὸ, ἀποφεύγει τὴν ἐπὶ τοῦ τιμήματος, εἰς ὃ κατετάχθη συζήτησιν, ἐπιφυλαττομένη νὰ καταπολεμήσῃ τὸ σχέδιον πλέον ἐπιτυχῶς εἰς τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν, ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἄλλων πολλῶν ὁμοφρόνων της, συναρπάζων νομίζουσα καὶ τὴν κοινὴν γνώμην, ἥτις μέλλει νὰ ἐπιφέρῃ τὴν κρίσιν της μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἐναντίας μερίδος.

Μὴ λαμβανούσης δὲ χώραν τῆς τιμηματικῆς προτυζητήσεως, ἡ γενομένης μόνης μονομερῶς καὶ ἐπιπολαίως, ἔπεται ὅτι καὶ τὸ δεύτερον προτεινόμενον προτέρημα τοῦ συστήματος τούτου, εἶναι φαντασικὸν καὶ ἀνύπαρκτον· καθότι μὴ γνωριζόντων τῶν εἰσηγητῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τοῦ σχεδίου ἐπιτροπὴν, τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ σχεδίου λόγους, δὲν εἶναι δυνατὸν ἐπομένως νὰ τὸ ἐπιξεργασθῶσι καθ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ὡς ἀνώτερον προϋπετέθη· ἢ καθ' ἕκαστον τιμῆμα ἐκλογὴ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπιφέρει μάλιστα τὰ ἀκόλουθα ἀτοπήματα· α) τοῦ νὰ ἀποκλείωνται τῆς εἰδικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς ἄνθρωποι μὲ εἰδικὰς γνώσεις· καὶ β) νὰ ἐκλέγωνται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μόνον οἱ τῆς πλειονοψηφίας· τὸ πρῶτον συμβαίνει ὄχι μόνον διότι ἕκαστον τιμῆμα δὲν δύναται νὰ ἐκλέξῃ εἰσηγητὴν εἰμὴ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν εὑρίσκονται τυχὸν ἱκανοὶ, ἐνῷ εἰς ἄλλα εὑρίσκονται πλειότεροι τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀριθμοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ εἰς τὰ τιμήματα ἱκανοὶ δὲν ἐκλέγονται, ἂν δὲν εἶναι τῆς πλειονοψηφίας. Τὸ δεύτερον δὲ ἀτόπημα συμβαίνει ἐκ τοῦ ὅτι μὴ γνωριζούσης ἡ πλειονοψηφία τοῦ ἑνὸς εἰ γίνεται εἰς τὸ ἄλλο, ἀναγκάζεται ἂν καὶ ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι συγκαταβατική, νὰ ἐκλέξῃ εἰσηγητὴν τοῦ μέρους της, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰδίων ἀρχῶν καὶ ἂν οὗτος δὲν εἶναι ὁ ἱκανώτερος· ἐκ τούτου ἕπεται ὅτι τὸ τοιοῦτον τῆς ἐκλογῆς σύστημα ἀποκλείει τὴν μειονοψηφίαν, ὡς τοῦτο συνίθη πολλάκις, ὄχι μόνον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Πατρικίων. Τὸ συμπέρασμα τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων εἶναι, ὅτι ἡ κατὰ τιμήματα ἐκλογὴ τῶν εἰσηγητῶν, καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν σχηματιζομένη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐξ ἀνθρώπων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς μερίδος καὶ τοῦ αὐτοῦ φρονήματος καὶ μὴ συμπεριλαμβάνουσα τοὺς ἱκανωτέρους, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ κάμῃ εἰμὴ μονομερῆ καὶ ἐπιπόλαιον ἐπεξεργασίαν, μὴ ἔχουσα γνῶσιν τῶν λόγων τῆς μειονοψηφίας, καὶ μὴ ποιοῦσα ἐπομένως μνείαν αὐτῶν οὐδὲ εἰς τὴν ἔκθεσίν της· ἔτσι τῶν λόγων τούτων συμβαίνει συνεχῶς τὸ ἀτόπημα νὰ μὴ παρουσιάζωνται, οὐδὲ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ κατὰ τοῦ σχεδίου λόγοι, εἰμὴ εἰς τὴν δημοσίαν συζήτησιν, ἥτις μέλλει ν' ἀποφασίσῃ τὴν τύχην τοῦ σχεδίου, καὶ οἵτινες φέροντες τὴν ἀμφιβολίαν εἰς τὰς πεποιθήσεις, κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, προξενοῦσι σύγχυσιν, καὶ κάμνουσιν ὥστε νὰ καταλιμπάνωνται μὲν αἱ διατάξεις τοῦ σχεδίου, νὰ ἐπικυρῶνται δὲ ἀφ' αὐτῶν ἄλλαι συμβιβαστικώτεραι, περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ὁποίων δὲν ἐδόθη ὁ ἀπαιτούμενος τῆς σκέψεως καιρός.

Ὅτι δὲ τὰ ῥηθέντα ἀτοπήματα, ὄντα φυσικὴ συνέπεια τοῦ συστήματος τούτου, ὑπάρχουν ἀμετάβλητα καὶ εἰς τὴν σοφὴν αὐτὴν Γαλλίαν,

ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἀναφέρω τὰς περὶ τοῦ συστήματος τούτου κρίσεις τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχοληθέντων Γάλλων, καὶ μάλιστα τοῦ περιφήμου Δουπίνου τοῦ προεδρεύσαντος πολλάκις τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας· ὁ τελευταῖος οὗτος λέγει·

« Ὁ τρόπος, καθ' ὃν παρ' ἡμῖν ἐξετάζονται καὶ συζητοῦνται τὰ νομοσχέδια εἶναι ὁ πλέον σφαλερός. εἴδομεν πολλάκις νομοσχέδια κακῶς συντεταγμένα, καὶ στηριζόμενα εἰς ἀρχὰς ἐπισφαλεῖς καὶ δυσποστήκτους, καὶ ἐνίοτε φεύγοντας τὴν συζήτησιν, διὰ τὸν φόβον τῆς ἀποτυχίας κατὰ τὴν ψηφοφορίαν.

« Κατὰ τὸν ὑπάρχοντα Κανονισμὸν, τὰ τιμήματα σχηματίζονται ἀπὸ τύχης, ἤτοι διὰ κλήρου· μόλις τὰ μέλη ἑκάστου τιμήματος λαμβάνουν καιρὸν νὰ γνωρισθῶσι συναλλήλως καὶ νὰ ἀριθμηθῶσι· σπανίως συνέρχονται τὰ μέλη εἰς τὰς προσδιωρισμένας ὥρας, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν περιστάσεων, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀκηρία καὶ ὀλιγωρία διεγείρεται ἀπὸ τὴν πολιτικήν. σπανίως γίνεται συζήτησις εἰς τὰ τμήματα· παρατηρεῖ μᾶλλον ὁ εἷς τὸν ἄλλον ἢ ἔρχεται εἰς τὴν συζήτησιν· φαίνεται ὅτι φοβῶνται μὴ κατανοήσῃ ὁ ἄλλος τὸν σκοπόν του, τὸν ὁποῖον δὲν θέλει νὰ ἀνακαλύψῃ πρόωρα, ἀποταμιεύων νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἰδέας του ἀπὸ τοῦ βήματος.

« Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν εἰσηγητῶν ἔρχονται προκατειλημμένοι ἀπὸ τὸ πολιτικὸν χρῶμα τῶν ὑποψηφίων μᾶλλον, παρὰ ἀπὸ τὴν ἱκανότητα καὶ ἐμπειρίαν αὐτοῦ περὶ τὸ προκείμενον ἀντικείμενον. Πολλάκις μάλιστα ἀφίνουν τὸν καταλληλότερον τοῦ ὁποίου τὴν ὑπεροχὴν γνωρίζουν, φοβούμενοι μὴ καταπολεμήσῃ τὰς ἰδέας των, καὶ ὁ ἐκλεχθεὶς ὑποψήφιος ἐλίγον θαρρεῖ εἰς ἑαυτὸν ὅτι ἐντελῶς γνωρίζει τὴν θέλησιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ τμήματός του ἐπὶ τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ προκειμένου νόμου ».

Περαιτέρω δὲ ἐξακολουθῶν ὁ ἴδιος λέγει ὁμιλῶν περὶ τῆς σφαλερᾶς ταύτης συζητήσεως· « ἡ ἔλλειψις αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι, εἰς τὴν ἐπιξεργασίαν τῶν νόμων μας, ἕκαστος ἐνεργεῖ μεμωνωμένος, ἡ δὲ Βουλὴ ὅλη ἐπιλαμβάνεται πραγματικῶς τοῦ νόμου, εἰμὴ εἰς τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ. »

Ὁ Κύριος Μαρεϊέρος, ἄλλος Βουλευτὴς τῆς Γαλλίας περίφημος λέγει· « ἡ τύχη προεδρεύει εἰς τὴν σύστασιν τῶν τμημάτων· ἅμα σχηματισθῶσιν ἀναμετροῦνται ἀμέσως τὰ μέλη, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἕκαστος ἂν πρέπῃ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ τμήματός του· οἱ τῆς πλειονοψηφίας ἐρχόμενοι εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἁρπάζουσι τὴν ἐκλογὴν τῶν Προέδρων καὶ Γραμματέων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προχωροῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὰ νομοσχέδια, οἱ δὲ τῆς μειονοψηφίας εὑρίσκονται οὕτως ἀποκλεισμένοι πάντοτε. Ἐκ τούτου ἕπεται, ὅτι αἱ τῶν τμημάτων συνεδριάσεις εἶναι πολλάκις ἰδιαίτεραι καὶ δὲν ὑπάρχει κατ' αὐτὰς κυρίως συζήτησις ἐλλειπούσης πάσης ἀνταρρήσεως· σκέψεις ἐμβριθεῖς συντείνουσι εἰς διόρθωσιν τοῦ νόμου δὲν γίνονται εἰς αὐτὰς ἀκουσταί, ἂν δὲν πρυέρχονται ἀπὸ μέλη τῆς πλειονοψηφίας. Ἐκ τούτου πόσοι νόμοι ἐλέγχουν ἀκόμη τὸν περιορισμὸν τοῦ πνεύματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐτεχνουργήθησαν, τόσον εἰς τὰ τμήματα, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπιτροπάς!

Παρακατιὼν δὲ ὁ αὐτὸς, μεμφόμενος τὴν χωρὶς προηγουμένης συζητήσεως ἐκλογὴν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπιφέρει « Εἰς τοιαύτην κατάστασιν

πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ εἰσηγητὴς νὰ γνωρίζῃ τὴν γνώμην τοῦ τμήματός του ἐπὶ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ προκειμένου νόμου; δύναταί τις λοιπὸν νὰ διαβεβαιώσῃ, ὅτι τὸ πολιτικὸν τῶν δοξασιῶν χρῶμα ὁδηγεῖ μᾶλλον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν εἰσηγητῶν, καὶ ὄχι ἡ ἱκανότης ἢ αἱ εἰδικαὶ αὐτῶν γνώσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου· πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καθίσταται πάντοτε ὀλεθριώτατον».

Ὁ Κύριος Λαραβίτος ἄλλος Βουλευτὴς τῆς Γλλίας, ἀναφέρων τοὺς λόγους τοῦ Δουπίνου καὶ Μερπίρου λέγει·

« Ἡ κοινὴ γνώμη, ἥτις κρίνει τὰ πάντα, διαπορεῖ, ἂν ἦναι δυνατὸν » μὲ τὰς σημερινὰς βουλευτικάς μας συνδέσεις, νὰ κατασκευάσωμεν κώ- » δηκας νόμων, ὡς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους σεμνύνεται ἡ ἐποχὴ τῆς » ἀναστάσεώς μας· δὲν ἐννοῶ λέγει ὅτι ἡ ἐπιστήμη καὶ αἱ μεγάλαι » ἱκανότητες εἶναι σπανιώτεραι σήμερον παρὰ εἰς τὰς μεγάλας ἐκείνας » ἐποχάς, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ καταστήσωμεν αὐτὰς ὠφελίμους διὰ τῆς » ἐμφρονος συνδρομῆς αὐτῶν εἰς διαφόρους βαθμοὺς τῶν συζητήσεων » καὶ διασκέψεων τῶν νόμων μας».

Μετὰ τὰς ἀξιολόγους ταύτας ὁμολογίας τῶν ῥηθέντων σοφῶν ἀνδρῶν τῆς Γαλλίας, καθίσταται μὲ φαίνεται, ἀναμφισβήτητον.

1 Ὅτι ἡ προσυζήτησις τῶν τμημάτων δὲν λαμβάνει συνήθως χώραν, γενομένη δὲ εἶναι μονομερὴς καὶ ἐπιπόλαιος.

2 Ὅτι ἡ καθέκαστον τμῆμα ἐκλογὴ ἑνὸς μέλους πρὸς σχηματισμὸν τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, γίνεται πάντοτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πλειονοψηφίας, καὶ ἀποκλείει τὴν ἱκανότητα, καθὼς καὶ τὴν μειονοψηφίαν.

3. Ἡ προπαρασκευὴ τῶν νόμων δὲν εἶναι τοιαύτη, ὁποῖα ἀνωτέρω ὑπετέθη, ἤτοι ἐντελὴς καὶ μὲ βαθύνοιαν.

Λείπεται νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τοῦ τρίτου προτερήματος τοῦ συστήματος τούτου, ὁποῖον εἶναι, ὅτι ἡ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει συζήτησις γίνεται, μετὰ τοιαύτην προπαρασκευὴν συντομωτέρα καὶ μὲ περισσοτέρον βαθύνοιαν.

Ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ πρωτέρημα τοῦτο εἶναι ἰδανικὸν, καὶ ὄχι πραγματικὸν, συνάγεται ἤδη ἐκ τῆς ἀνασκευῆς τῶν δύο πρώτων· καθότι χωρὶς νὰ γνωρίζωσιν οἱ περισσότεροι τοὺς λόγους τῆς ἀντιῤῥήσεως, οἱ ὁποῖοι παρουσιάζονται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν δημοσίαν συζήτησιν, ὅτε πρόκειται νὰ ἀποφασισθῇ ὁ νόμος, καὶ χωρὶς νὰ παραχωρῶνται ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν, ψηφίζεται ὁ νόμος μηδόλως λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐλλείψεων τούτων.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς εἰς τμήματα διαιρέσεως τῆς Βουλῆς εἰσήχθη, Κύριοι, εἰς τὴν Γαλλίαν, ὄχι ὡς ἀναγκαῖον εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν νομοσχεδίων, καὶ πρὸς ἀκριβεστέραν συζήτησιν αὐτῶν εἰς τὰς δημοσίους συνεδριάσεις, ἀλλ' ὑπηγόρευσεν αὐτὸ ὁ φόβος τῆς δημοσιότητος, καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ δύναμις τῆς Βουλῆς.

Ἂν Κύριοι! δὲν ἐνόμιζον ἄκαιρον νὰ σᾶς ἐναγχολῶ, εἰς τὰς πολυτίμους ταύτας στιγμὰς, περὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ἤθελα σᾶς ἀποδείξει τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν λόγων τούτων διὰ αὐτῆς τῆς ἱστορίας τῶν διαφόρων τῆς Γαλλίας Κανονισμῶν· ἀρκεῖ μόνον νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἰσήχθη κατὰ τὸ 1787 εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν εὐγενῶν (des Notables) τῆς Γαλλίας, ὅτε γινομένης τῆς συζητήσεως κατὰ τμήματα, παρελήφθη ἡ ἐν πλήρει συνεδριάσει· κατὰ δὲ τὸ 1791 ὁ τότε συνταχθεὶς Κανονισμὸς ἐπίτρεπε μὲν τὴν εἰς τμήματα διαίρεσιν, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐπέβαλεν ἀναγκαστικῶς, ἀφίνων τὴν σύστασιν αὐτῶν εἰς τὴν

κρίσιν τῆς Συνελεύσεως· ἕνεκα τούτου αὐτὴ δὲν ἔκαμεν εἰμὴ σπανιωτάτην χρῆσιν τῶν τμημάτων, γινομένης ἔλης τῆς ἐπεξεργασίας εἰς τὰς εἰδικὰς μονίμους ἐπιτροπὰς, τὰς ὁποίας ὁ Κανονισμὸς διέτασσε· μετὰ δὲ τὸ 1795 ἡ τμηματικὴ διαίρεσις κατηργήθη ὁλοτελῶς, καὶ δὲν ἀνέζησε εἰμὴ κατὰ τὸ 1814. ὅτε οἱ Βουρβῶνοι φοβούμενοι τὴν δημοσιότητα καὶ τὴν ἰσχὺν τῆς Βουλῆς, διέταξαν εἰς τὸ Σύνταγμα αὐτὸ τὴν ἀναγκαστικὴν διαίρεσιν τῆς Βουλῆς εἰς τμήματα, διὰ νὰ προλαμβάνεται οὕτω πᾶσα συζήτησις ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ νὰ καταπίγεται αὐτὴ πρὶν εἰσέτι σπαργανωθῇ.

Ὅτι δὲ πρὸς τὴν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀκριβεστέραν συζήτησιν οὐδόλως συμβάλλει ἡ εἰς τμήματα διαίρεσις, πείθουσιν ἡμᾶς καὶ τὰ παραδείγματα τῆς Ἀγγλίας, τῆς ἀρατίας Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας καὶ τῆς Γενεύης, ὅπου μὴ ὑπαρχούσης τῆς εἰς τμήματα διαιρέσεως, ἡ συζήτησις γίνεται καὶ ἐμβριθεστέρα καὶ ἐντονωτέρα παρὰ εἰς τὴν Γαλλίαν. τὰς ἐλλείψεις τοῦ συστήματος τῆς ὁποίας ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω.

Ἂν δὲ τὸ σύστημα τοῦτο ἐπικρατεῖ εἰσέτι εἰς τὴν Γαλλίαν, μ' ὅλον ὅτι οἱ σοφοὶ αὐτῆς ἄνδρες ἀναγνωρίζουσι τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ, αἰτία τούτου εἶναι ἡ εἰς τὸ Σύνταγμα αὐτὸ διάταξις περὶ τῆς εἰς τμήματα διαιρέσεως τῆς Βουλῆς καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ καταργηθῇ χωρὶς νὰ προσβληθῇ τὸ Σύνταγμα.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω ῥηθέντων, ἡ ἐπιτροπή σας ἐνόμισεν ἀνεφάρμοστον τὸ σύστημα τοῦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τοὺς ἀκολούθους λόγους.

1 Διότι ὁ διὰ κλήρου μερισμὸς τῆς Βουλῆς εἰς τμήματα δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὸ αὐτὸ τμῆμα ἀνθρώπους μὴ ἔχοντας τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις· ἡ δὲ παραχώρησις τοῦ δικαιώματος εἰς τὸν Πρόεδρον, τοῦ νὰ σχηματίζῃ τὰ τμήματα τῆς Βουλῆς, δὲν ἐθεωρήθη ἀδιάφορος, ἐχι μόνον διότι ἡ παραχώρησις αὕτη εἶναι ἐξουσία ὑπέρμετρος τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παραχωρήσῃ εἰς κάνένα, ὄχι διότι ὡς ἐκ τούτου ὁ Πρόεδρος ὑποβάλλεται εἰς βαρυτάτην εὐθύνην, ἀλλὰ διότι δίδουσα εἰς αὐτὸν τοιαύτην ἐξουσίαν πρέπει νὰ τὸν ἐλέγχῃ ἡ Βουλὴ καὶ τὰ μέσα νὰ ἀποκρούῃ τὰς παρεκλίσεις, νὰ προφυλάττεται κατὰ τῶν προτιμήσεων, νὰ μαντεύῃ τὰς εἰδικὰς ἱκανότητας καὶ νὰ εὐχαριστῇ ὅλας τὰς ἀτομικὰς φιλοτιμίας χωρὶς βλάβης τῶν ἔργων τῆς Βουλῆς. τῆς ἐπεξεργασίας δηλαδὴ, τῶν νόμων· πρᾶγμα ὑπερβαῖνον τὰς δυνάμεις ἑνὸς μόνου ἀνθρώπου.

2. Διότι, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ τμῆμα δυνατὸν νὰ συνέλθωσι εἷς ἢ δύο ὁμόφρονες ἔχοντες τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου τινὸς ἀντιλέγοντος, οἱ Βουλευταὶ τοῦ τμήματος ἐκείνου θέλουν προκαταλαμβάνεσθαι ἀπὸ τὸν ἕνα ἢ τοὺς δύο καὶ ἐκ τῆς προκαταλήψεως ταύτης δὲν θέλουν δυνηθῇ νὰ σχηματίσωσι τὴν καλητέραν γνώμην, πρὶν τῆς συζητήσεως καὶ τῆς συγκρούσεως τῶν ἰδεῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἕνεκα τῶν λόγων τούτων ἡ Ἐπιτροπή σας δὲν ἐνέκρινε νὰ παραδεχθῇ τὸ Γαλλικὸν τοῦτο σύστημα, μ' ὅλον ὅτι ἄλλα νεώτατ συνταγματοθέντα Κράτη, ὡς τὸ Βέλγιον εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς καὶ ἡ Ἱσπανία εἰς τὸν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας παρεδέχθησαν αὐτὸ ὁλοσχερῶς μὲ μικράς τινας τροποποιήσεις.

Ἔρχομαι ἤδη εἰς τὸν δεύτερον τρόπον τῆς συζητήσεως, ἤτοι τὸν

Ἀγγλικόν. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὁ θέλων νὰ κάμῃ πρότασιν νόμου Βουλευτής, (λέγω δὲ Βουλευτὴς, διότι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως, οἱ δὲ προτείνοντες νομοσχέδια Ὑπουργοὶ ἐνεργοῦσι τὴν πρότασιν δυνάμει τῆς ἰδιότητος αὐτῶν, ὡς Βουλευταὶ καὶ ὄχι ὡς Ὑπουργοί) ὁ προτείνων λέγω Βουλευτὴς ἐκθέτει ἐν γένει τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι ὑπαγορεύουν αὐτὸν νὰ κάμῃ πρότασιν νόμου ἐπί τινος ἀντικειμένου, καὶ ζητεῖ τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς νὰ παρουσιάσῃ τὸν φύλλον τῆς προτάσεώς του. Δοθείσης δὲ τῆς ἀδείας, συγκροτεῖται Ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τῶν κατ' ἄρθρον διατάξεων τῆς προτάσεως, καὶ εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν Βουλήν. Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ἐπὶ συνεδριάσεως τὸ σχέδιον παρ' ἑνὸς Γραμματέως, μεθ' ὃ ἕπεται ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐρωτᾷ ὁ Πρόεδρος τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς, ἂν θέλῃ νὰ ἀναγνωσθῇ τὸ σχέδιον ἐκ δευτέρου, ἂν δὲ ἡ Βουλὴ δὲν ἐγκρίνῃ τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἀνάγνωσιν, τὸ σχέδιον θεωρεῖται ἀπορριπτόμενον· ἄλλως δὲ ἀναγινώσκεται εἰς ἄλλην συνεδρίασιν παρ' εἰς τὴν ὁποίαν ἀπεφασίσθη νὰ ἀναγνωσθῇ ἐκ δευτέρου. Γενομένης δὲ ταύτης, ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλήν, ἂν θέλῃ νὰ παραπεμφθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο εἰς εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν, πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν ἄρθρων, ἢ νὰ σχηματισθῇ ἡ Βουλὴ εἰς γενικὴν Ἐπιτροπὴν, ἢ ἂν ἐγκρίνῃ νὰ προχωρήσῃ ἀμέσως εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν. Ἐὰν ἀποφασισθῇ τὸ τελευταῖον, ἀρχίζει ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις· ἂν δὲ ἐγκριθῇ νὰ παραπεμφθῇ εἰς Ἐπιτροπὴν, ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις δὲν ἀρχίζει, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς Ἐπιτροπῆς· μετὰ τὸ τέλος δὲ τῆς κατ' ἄρθρον συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ ἐκ νέου τὴν Βουλήν, ἐὰν αὐτὴ ἐγκρίνῃ νὰ λάβῃ χώραν καὶ τρίτη ἀνάγνωσις, ἥτις ἐγκριθεῖσα δὲν γίνεται παρὰ μετὰ 24 ὥρας τοὐλάχιστον· μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, ὅτε ἅπαντες ἤδη ἔλαβον γνῶσιν ὅλης συζητήσεως τοῦ σχεδίου ἐκ τῶν προηγουμένων ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεων, ὅτε ἅπαντες ἐσκέφθησαν ἐπὶ τῶν ὑπὲρ καὶ τῶν κατὰ τοῦ σχεδίου λόγων, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν ἐπενεργησάντων πλειότερον εἰς τὰ πνεύματα τῶν Βουλευτῶν, ἄρχεται ἡ τελευταία συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου, ἥτις ὡς πλέον ἀποτελεσματικὴ εἶναι καὶ ἡ πλέον ἐσκεμμένη, καὶ ἥτις ἀποφαίζει τὴν ὁριστικὴν τύχην τοῦ σχεδίου, ψηφοφορουμένου εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, ἂν γίνεται παραδεκτὸν, ἢ μή.

Τὰ προτερήματα τοῦ τρόπου τούτου εἶναι·

1. Ὅτι γίνεται προσυζήτησις πραγματικὴ καὶ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καθ' ἣν ὅλοι λαμβάνουν πλήρη καὶ ἐντελῆ τοῦ σχεδίου γνῶσιν, χωρὶς κἀμμίαν προκατάληψιν· λέγω δὲ ὅτι γίνεται ἡ ἀναγκαία προσυζήτησις, διότι αἱ δύο πρῶται ἀναγνώσεις καὶ συζητήσεις αὐτοῦ σκοπὸν κυρίως ἔχουν νὰ ἀνακαλύψωσι καὶ καταστήσωσι γνωστὰς τὰς τε ἐλλείψεις καὶ τὰ ἐλαττώματα, καθὼς ἐπίσης τὰς ὠφελείας καὶ τὰ προτερήματα τοῦ σχεδίου.

2. Ὅτι εἰς μὲν τοὺς ἐκτὸς τῆς Βουλῆς πεπαιδευμένους δίδεται ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς νὰ δημοσιεύσωσι τὴν γνώμην των, εἰς δὲ τοὺς Βουλευτὰς παραχωρεῖται ἡ προσήκουσα εὐκαιρία νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῶν φώτων τῶν πεπαιδευμένων καὶ εἰδημόνων.

3. Ὅτι προκαταλαμβάνει τὰ ἀποτελέσματα τῆς εὐγλωττείας τοῦ ῥήτορος, ὅστις δύναται νὰ κερδίσῃ τὰς ψήφους τῶν Βουλευτῶν δι' αἰφνιδίου ἐνθουσιασμοῦ.

4. Ὅτι προστατεύει τὴν μειονοψηφίαν, δίδουσα εἰς αὐτὴν καιρὸν νὰ παραστήσῃ εἰς διαφόρους καιροὺς τὴν γνώμην της, καὶ νὰ καταπολεμήσῃ ἐσκεμμένως τὴν τῶν ἐναντίων.

5. Ὅτι δίδει καιρὸν εἰς τὰ ἀπόντα μιᾶς συνεδριάσεως μέλη τῆς Βουλῆς νὰ ἐμφανισθῶσιν, ὅτε ἡ παρουσία των δύναται νὰ καταστῇ χρήσιμος καὶ ἀναγκαία.

Ὁ τρόπος οὗτος, ὅστις εἰσήχθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅτε οἱ πλεῖστοι αὐτῆς κάτοικοι δὲν ἦξερον νὰ ἀναγινώσκωσι, ἀλλ' ὅστις καὶ μετὰ τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ ἀπεδείχθη ἐπὶ τοσοῦτον ὠφέλιμος καὶ κατάλληλος, ἰσχύει καὶ εἰς τὴν ἀρκτῴαν Ἀμερικανικὴν συμπολιτείαν, καὶ εἰς τὴν Γενεύην, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν συμπολιτείαν, ἀντὶ τῆς καθ' ἕκαστον νομοσχεδίου συστάσεως εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπάρχουν διαρκεῖς Ἐπιτροπαὶ δι' ὅλην τὴν Σύνοδον.

Τὸν τρόπον τοῦτον τῆς συσκέψεως μετ' ἐνίας μικρᾶς τροποποιήσεις, καθ' ἃς ἡ μειονοψηφία εὑρέθη ἀσύμφωνος, μάλιστα δὲ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τῶν περιορισμῶν τῆς τρίτης συζητήσεως, παρεδέχθη ἡ Ἐπιτροπή σας καὶ ὡς ἁπλούστερον καὶ ὡς ἀριστοδιώτερον καὶ καταλληλότερον, καθὼς ἐπίσης παρεδέχθη καὶ τὰς διαρκεῖς Ἐπιτροπὰς διὰ τοὺς ἀκολούθους λόγους· 1) διότι αἱ τοιαῦται Ἐπιτροπαὶ συστατικόμεναι δι' ἕκαστον κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας καὶ συγκείμεναι ἀπὸ ἀνθρώπους εἰδικὰς γνώσεις περὶ τὸν κλάδον τοῦτον ἔχοντας, φυλάττουν καλητέραν συνάφειαν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ σχεδίου, λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν λοιπὴν νομοθεσίαν ἐξετάζουν μὲν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ζητήματα τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ ἀποφεύγουν πᾶσαν πρὸς τὴν γενικὴν νομοθεσίαν ἀντίφασιν· 2) διότι ἡ σύστασις τοιούτων Ἐπιτροπῶν εἶναι ἔργον τῶν μετὰ τὴν ἐπανάστασιν συστηθεισῶν Βουλῶν, καὶ ἂν ἦναι ἐπιτεραμμένον νὰ μιμῶνται τὰς τῶν ξένων νομοθεσίας, δὲν πρέπει ὅμως νὰ θυσιάζῃ ὑπὲρ τῶν ξένων τὴν ἰδίαν του πεῖραν, ὅταν αὕτη φαίνεται ὀρθή· πρὸς ἀπορριπτὴν δὲ παντὸς τυχὸν ἀτοπήματος, τὸ σχέδιον ἐπιτρέπει τὴν σύστασιν εἰδικῆς ἐπὶ τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς, ἐκ εἴκοσι μελῶν τῆς Βουλῆς τὸ ἀπαιτήσαν.

Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τῶν σχεδίων δὲν ἀπαιτεῖται, κατὰ τὸν προτεινόμενον κανονισμὸν ἔκθεσις Ἐπιτροπῆς τινος. Τοῦτο δὲ ἔγινεν, οὐχὶ μόνον διότι κατὰ τὸ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς παραδεχθὲν σύστημα τοιαύτη ἔκθεσις περὶ τῆς ἀρχῆς δὲν γίνεται, ἀλλὰ· α) διότι ἡ προεπεξεργασία τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου γίνεται κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἐν τῇ Βουλῇ, εἰς ἣν λαμβάνουν μέρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, γνωμένης δὲς τῆς περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου συζητήσεως· β') διότι ἡ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου πρώτη ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις εἶναι ἀναγκαία, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὁδηγουμένην ἐκ ταύτης περὶ τοῦ πνεύματος τῆς Βουλῆς ὡς πρὸς τὸ σχέδιον καὶ ὡς πρὸς τὰς τροπολογίας, αἵτινες φαίνονται ἀναγκαῖαι· γ') διότι γίνεται οἰκονομία χρόνου ὡς μὴ οὔσης τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναγκασμένης νὰ ἀνασχολῆται εἰς τὰ ἄρθρα, ὅταν ἡ ἀρχὴ τοῦ σχεδίου ἦναι σαθρὰ καὶ ἀπορριπτία· καὶ ταῦτα περὶ τοῦ τρόπου τῆς διασκέψεως καὶ συζητήσεως τῶν νομοσχεδίων.

Ἔρχομαι ἤδη εἰς τὸ δεύτερον, ἤτοι εἰς τὸ περὶ μυστικῆς ἢ φανερᾶς ψηφοφορίας ζήτημα.

Τὸ πολιτικὸν καὶ οὐσιωδέστατον ζήτημα, ἂν ἡ ψηφοφορία πρέπῃ νὰ ἦναι μυστικὴ ἢ φανερὰ, καθίσταται εἰς ἄκρον δύσκολον, διότι καὶ οἱ ὑπὲρ

καὶ κατὰ λόγοι εἶναι πολυπληθεῖς καὶ ἰσχυροί, ὥθεν καὶ δὲν δύναται νὰ λυθῇ ἀπολύτως, ἀλλὰ πρέπει ἑκάστοτε νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ τόπος, τὰ ἔθιμα καὶ ἦθη τοῦ ἔθνους ἐπὶ τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ ἐφαρμοσθῇ, καὶ ὅλως ἡ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν πολιτῶν.

Οἱ ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας λόγοι εἶναι οἱ ἀκόλουθοι.

1. Ἡ φανερὰ ψηφοφορία δευτερότοκος ἀδελφὴ οὖσα τῆς δημοσιότητος, ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ συνταγματικὴ Κυβέρνησις, καὶ ἐξ ἧς ἀποκτᾷ αὕτη δύναμιν καὶ ἐξουσίαν πάντη ἀγνώστου εἰς τὰ ἀπόλυτα Κράτη, φαίνεται ἁρμοδιωτέρα καὶ προσφορωτέρα εἰς τὸ σύστημα τοῦτο.

2. Καθὼς ἡ δημοσιότης εἶναι ὁ ἀκοίμητος Ἄργος ὑπὲρ τῶν δημοσίων συμφερόντων, οὕτω ὑποτίθεται ὅτι καὶ ἡ φανερὰ ψηφοφορία θέλει εἶσθαι ὁ ἄγρυπνος φρουρὸς αὐτῶν, ἐμποδίζουσα τοὺς Βουλευτὰς νὰ διώκωσι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἄλλα παρὰ ὅ,τι ἀληθῶς συμφέροντα.

3. Οἱ Βουλευταὶ ὄντες Πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους, καὶ ἐνεργοῦντες κατ' ἐντολὴν τὰ συμφέροντα αὐτοῦ, ὀφείλουν νὰ ἀποδίδωσι λόγον πρὸς αὐτὸ, τοῦτο δὲ γίνεται, γινομένης τῆς ψηφοφορίας φανερᾶς.

4. Ἐνεργουμένης τῆς ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν κατὰ τριετίαν, ἡ φανερὰ ψηφοφορία καθίσταται ὀδηγὸς ἀλάνθαστος τοῦ λαοῦ, ἄλλως ἡ τριετὴς τῆς Βουλῆς ἀνανέωσις στερεῖται τῆς σπουδαιοτέρας αὐτῆς σημασίας ἐνεργοῦντος τοῦ λαοῦ τότε ἐν ἀγνοίᾳ κατὰ τὰς γενομένας ἐκλογάς.

5. Ἡ φανερὰ ψηφοφορία εἶναι ἀναγκαία εἰς φιλέλλαον καὶ ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, διὰ τὴν ἐπωφελῆ πρὸς τὸ ἔθνος ἐξάσκησιν τοῦ ἀναπτεθέντος εἰς αὐτὴν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας μέρους, ἐκ ταύτης βλέπουσα ποῦ ἔδοσαν ψῆφον οἱ ἀνεξάρτητοι, ἀφιλοκερδεῖς καὶ οἱ βαρύτητα εἰς τὸ ἔθνος ἔχοντες Βουλευταὶ δύναται νὰ κάμῃ ἔμφρονα καὶ ὠφέλιμον τοῦ δικαιώματός της χρῆσιν.

6. Ἡ φανερὰ ψηφοφορία εἶναι ἀξιοπρεπεστέρα καὶ προσήκουσα εἰς τοὺς Βουλευτὰς τοῦ ἔθνους, καθιστῶσα αὐτοὺς γενναιόφρονας ἔχοντας τὴν παῤῥησίαν νὰ ἐκφράζωσι δημοσίᾳ τὴν γνώμην των, ὅπερ καθιστᾷ αὐτοὺς ἀξίους σεβασμοῦ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐκείνους τῶν ὁποίων τὴν γνώμην ἀντικρούουσι, διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰσάγεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δημόσια πράγματα ἡ εἰλικρίνεια, ἧτις εἶναι τοσοῦτον σωτήριος καὶ ἐπωφελής.

7. Τὸ σύστημα τῆς Γαλλίας τὸ ὁποῖον παρεδέχθη ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται πλημμελὲς· κατ' αὐτὸ ἡ μὲν τῶν ἄρθρων ψηφοφορία γίνεται φανερὰ, τὸ δὲ σύνολον τοῦ σχεδίου ψηφοφορεῖται μυστικῶς. Ἐκ τούτου δὲ συμβαίνουν τὰ ἀκόλουθα ἄτοπα· ἂν μὲν ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἐπικυρώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς φανερᾶς, τότε ἦτο περιττὴ ἐπιφέρουσα μόνον τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ ἐξοδεύῃ ἡ Βουλὴ εἰς μάτην τὸν πολύτιμον καιρὸν μὲ βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους· ἂν δὲ ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἀντιφάσκῃ εἰς τὴν ὑπ' ἀναστάσεως φανερᾶν, ἤτοι ἂν ἡ Βουλὴ ἀποδεχθῇ διὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ὅ,τι διὰ τῆς φανερᾶς ἀπέῤῥιψε, τότε ὑπάρχει ἀντίφασις καὶ μεταβολὴ ὀλεθρία, καθ' ἣν γεννᾶται ἀμφιβολία ποῦ πραγματικῶς ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια, τοῦτο δὲ βλάπτει τὴν δύναμιν τῶν νομοθετημάτων, μᾶλιστα εἰς τὴν Συνταγματικὴν Κυβέρνησιν, ὅπου ἡ τήρησις αὐτῶν στηρίζεται μᾶλλον εἰς τὴν περὶ αὐτὰ ὑπόληψιν ἢ τὸν φόβον τοῦ λαοῦ. Ὁ νομοθέτης ὀφείλει διὰ ταῦτα εἰς τὸ σύστημα τοῦτο, νὰ προφυλάττεται ὄχι μόνον ἀπὸ πραγματικῶς ἀδίκους νόμους, ἀλλὰ

καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀδικίαν, ὑπόνοιαν, θεωρῶν τὰ νομοθετήματά του ὡς ἄλλην παρθένον, τῆς ὁποίας ἡ ὑπόληψις βλάπτεται πολλάκις καὶ ἀπὸ ἁπλῆς ὑπονοίας.

8. Ὅλα τὰ ἀρχαῖα ἀντιπροσωπικὰ ἔθνη, ὡς ἡ Ὁλλάνδα καὶ Ἑλβετία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ ἀρκτῴα Ἀμερικανικὴ συμπολιτεία τὴν δημοσίαν ἠσπάσθησαν ψηφοφορίαν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ νεωστὶ συνταγματισθέντα ἔθνη, ὡς τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ἱσπανία.

Οὗτοι εἶναι ὅλοι οἱ ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας λόγοι, τοὺς ὁποίους ἀνέφερον μὲν συνοπτικῶς ἀλλὰ καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν δύναμιν.

Ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας μάχονται οἱ ἑξῆς λόγοι·

1. Ὁ κύριος σκοπὸς τῆς μὲν συζητήσεως εἶναι νὰ φωτίσῃ τοὺς Βουλευτὰς, καὶ νὰ στηρίξῃ τὴν πεποίθησιν αὐτῶν περὶ τῆς ὠφελείας ἢ μὴ τοῦ προκειμένου σχεδίου, τῆς δὲ ψηφοφορίας νὰ ἐκφράσῃ ἕκαστος τὴν γνώμην του, καθ' ἣν συνέλαβεν ἐσωτερικὴν περὶ τοῦ σχεδίου πεποίθησιν· ἄλλως δὲ καὶ ἡ συζήτησις εἶναι περιττὴ, καὶ ἡ γενομένη ψηφοφορία φανταστική. Εἰς τοὺς γενναίους μὲν καὶ μηδεμίαν ἀνάγκην ἔχοντας, τὸ εἶδος τῆς ψηφοφορίας εἶναι ἐν γένει ἀδιάφορον, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι, ὡς ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, ταύτην ἠρωϊκὴν ἀρετὴν, ὥστε νὰ μένωσιν ἀπρόσβλητοι ἀπὸ φόβον, κολακείαν, κέρδη, εὐνοιαν, ἢ δυσμένειαν τῶν δυνατῶν, τῶν πλουσίων, τῶν φίλων ἢ τῶν κομμάτων, ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἶναι ἀναγκαιοτάτη πρὸς τὴν κατὰ πεποίθησιν ψηφοφορίαν, ὡς ψηφοφορουμένων εἰς ταύτην κατὰ συνείδησιν καὶ τῶν γενναιοφρόνων καὶ τῶν μὴ τοιούτων.

2. Ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἶναι ὁ προμαχὼν τῆς μειονοψηφίας κατὰ τῆς ἐξουσίας, καὶ ὁ προμαχὼν τῆς πλειονοψηφίας κατὰ τῆς μειονοψηφίας, ὅταν ἡ τελευταία αὕτη ταραχώδης καὶ στασιώδης καταφεύγῃ εἰς σφοδρὰ πάθη, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ καταπολεμήσῃ ἡ πλειονοψηφία ἔχει ἀνάγκην νὰ ἦναι ὅλως διόλου ἐλευθέρα. Ὁ λόγος εἶναι προφανὴς, τοῦ μὲν πρώτου, διότι ὅταν ἡ ἐξουσία γνωρίζῃ τοὺς κατ' αὐτῆς ψηφοφορήσαντας καταδιώκει αὐτοὺς παντὶ σθένει καὶ ἀντενεργεῖ κατ' αὐτῶν ὅλαις δυνάμεσιν· τοῦ δὲ δευτέρου, διότι, ὅταν ὁ λαὸς παρασύρεται ἀπὸ ὀχλαγωγοὺς, καταφέρεται κατὰ τῶν μελῶν τῆς πλειονοψηφίας, καὶ πολλάκις εἰς περιστάσεις, ὅτε ἡ πλειονοψηφία δὲν ἀπέβλεπεν, εἰμὴ εἰς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ.

3. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ φανερὰ ψηφοφορία εἰς ὀλίγον σπανιώδεις καιροὺς εἶναι πρόξενος μυρίων κακῶν· τὰ περισσότερα κακουργήματα τὰ ὁποῖα ἐπράχθησαν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ τὰ ὁποῖα κατήσχυναν ὄχι μόνον τὸ Γαλλικὸν ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ὅλον αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐπράχθησαν ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, ἧτις ὄχι μόνον ἐκώλυε τοῦ νὰ ληφθῶσιν ἔντονα κατ' αὐτῶν μέτρα, ἀλλὰ καὶ ἦτο συνεχῶς πολλῶν τοιούτων κακουργημάτων πρόξενος· ὅτε κατὰ τὸ 1839 ἔτος ἐσυζητεῖτο εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας ἂν πρέπῃ νὰ εἰσαχθῇ τὸ σύστημα τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, ὁ γέρων Βουλευτὴς Νουγαρέτος ἔφερε τὴν μεγαλητέραν τῆς Βουλῆς συγκίνησιν, ὅτε ἀνεστὰς εἶπεν·

« Εἶμαι ἴσως τὸ μόνον τῆς Βουλῆς ταύτης μέλος τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσα μέρος τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, εἰς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ὁ τρόπος τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ἦτον ἐν ἰσχύϊ, τότε ψηφοφορήσας ὑπὲρ

τοῦ στρατηγοῦ Λαφαίτου ἐδεσμεύθην, κατατρεχόμενος ἕνεκα τούτου, καὶ ἤθελα λαιμοτομηθῆ, ἂν ὁ ἐνεργήσας τὴν δέσμευσίν μου δὲν ἤθελε λαιμοτομηθῆ πρὸ ἐμοῦ.»

Ἂν δὲ ταῦτα συμβαίνουν ἐλευθέρων κατὰ τῶν καιρῶν παραγωδοῦντος τοῦ ἔθνους καταστάσεις, ὁ νομοθέτης ὅμως ὀφείλει νὰ προβλέψῃ τόσον περισσότερον καὶ διὰ τὰς ἐκτάκτους ἐκείνας περιστάσεις, καθ' ὅσον ἡ τότε εἰσαγωγὴ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας εἶναι ἀδύνατος.

§. Ὁ ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας λόγος, ὅτι οἱ Βουλευταὶ, καθὸ πληρεξούσιοι, ὀφείλουν νὰ δώσουν λόγον εἰς τοὺς ἐντολεῖς των, δύναται μὲν νὰ ἦναι ὀρθὸς εἰς δημοκρατίας, ἔχει ὅμως καὶ εἰς συνταγματικὰς Κυβερνήσεις· καθὼς εἰς αὐτὰς δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ λαμβάνῃ ὁ Βουλευτὴς ὑποχρεωτικὰς ὁδηγίας ἀπὸ τοὺς ἐντολεῖς του, οὕτω δὲν ὀφείλει νὰ δίδῃ λόγον εἰς αὐτούς· οἱ ἐκλογεῖς ἔχουν μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλ' ἅμα γίνῃ ἡ ἐκλογὴ, τὰ νομοθετικὰ τοῦ λαοῦ δικαιώματα μεταβαίνουν εἰς τὸν Βουλευτὴν, ὥστε δὲν ὀφείλει λόγον εἰμὴ εἰς τὴν συνείδησίν του καὶ εἰς τὸν Θεόν.

5. Ἡ φανερὰ ψηφοφορία δὲν καθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους γενναίους, ἀλλ' ἀνήκει μόνον εἰς χαρακτῆρας γενναίους, ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἦναι ὅλοι ἀπρόβλητοι ἀπὸ πᾶν μέσον διαφθορᾶς, ἡ φανερὰ ψηφοφορία συντελεῖ νὰ εἰσαχθῇ ἡ διαφθορὰ εἰς τὰ ἤθη καὶ ἡ διαστροφὴ οὐχὶ μόνον τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου παράδειγμα φρικωδέστατον τῆς τοιαύτης καταστάσεως μᾶς παριστᾷ ἡ Ἀγγλία, ὅπου ἡ ἀγορὰ τῶν ψήφων γίνεται δημοσίᾳ, μ' ὅλας τὰς παρὰ τοῦ νόμου διαγραφομένας αὐστηρὰς ποινὰς, καὶ ὅπου τὸ ἔγκλημα τοῦτο φέρει τὴν μεγίστην προσβολὴν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος.

6. Ἡ φανερὰ ψηφοφορία τότε ἤθελεν εἶσθαι φρουρὸς τῶν δημοσίων συμφερόντων, καὶ τότε ἤθελεν ὠφελεῖ τὸν λαὸν, ὅταν ἦν ἤτο ταυτοχρόνως μέσον πρὸς διαστροφὴν τῶν συνειδήσεων, καὶ καταστροφὴν ἕνεκα τούτου τῶν δημοσίων συμφερόντων. Ἀφοῦ ὅμως ὡς ἀνωτέρω ἀπεδείχθη ἡ φανερὰ ψηφοφορία κάμνει τοὺς ἀδυνάτους νὰ ὑποκύπτωσιν εἰς τὰ ὀλέθρια σφάλματα τῆς ἐξουσίας, ἢ εἰς τὰς παραφορὰς τοῦ ὄχλου, τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ ἐνυπάρχει εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, ὅστις ἐξεύρει, καὶ τοῦ συστήματος τούτου ὑπάρχοντος, νὰ διακρίνῃ πάντοτε τοὺς τιμίους· ἂν δὲ καὶ ὁποτεθῇ ὅτι ἤθελεν ἀπατηθῇ ὡς πρός τινας Βουλευτὰς, ἡ πλειονοψηφία ὅμως τῶν ἐκλογῶν του θέλει εἶναι ὑπὲρ τῶν ἀληθῶς αὐτοῦ συμφερόντων.

7. Τὰ παραδείγματα τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἱσπανίας δὲν δύνανται νὰ ἦναι ἰσχυρὰ, καθότι τὰ κράτη ταῦτα μόλις νεωστὶ ἐσυνταγματίσθησαν· ἂν λάβωμεν μάλιστα ὑπ' ὄψιν τὴν Ἱσπανίαν, τὸ παράδειγμα αὐτῆς ἀποδεικνύει τὸ ἐπισφαλὲς, τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας· ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ συμπολιτεία εἶναι δημοκρατίαι, εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν ἡ φανερὰ ψηφοφορία διατηρεῖται διὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Ἀριστοκρατείας, ἥτις ἀγοράζει τὰς ψήφους, μ' ὅλας τὰς κατακραυγὰς τῶν φιλελευθέρων καὶ φιλολαΐων αὐτῆς πολιτῶν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας. Ὑπὲρ τῆς μυστικῆς δὲ ψηφοφορίας ὑπάρχει τὸ παράδειγμα τῶν πολλαπλῶν Ἀθηναίων τῆς Ῥώμης καὶ Γαλλίας, ὅπου, καίτοι ὑπαρχούσης κατ' ἀρχὰς τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, εἰσήχθη κατόπιν ἡ μυστικὴ, ἀποδειχθείσης τῆς φανερᾶς κακαλλήλου καὶ ἐπικινδύνου.

8. Ἡ κατάκρισις τοῦ Γαλλικοῦ συστήματος δὲν εἶναι οὔτε ὀρθὴ, οὔτε

δικαία, ἡ δὲ σύγχρονος παραδοχὴ τῆς ἐπὶ τῶν ἄρθρων φανερᾶς ψηφοφορίας, μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ ὅλου μυστικὴν ψηφοφορίαν, δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἀτόπημα τῆς ἀπωλείας τοῦ χρόνου, οὔτε τὸ τῆς ἀντιφάσεως· δὲν ἐπιφέρει τὸ ἀτόπημα τῆς ἀπωλείας τοῦ χρόνου, καθότι ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ ὅλου εἶναι πάντοτε ἀναγκαία, εἴτε μυστικὴ γίνει, εἴτε φανερὰ, ὅτι ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὡς τοῦτο γίνεται εἰς ὅλα τὰ τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν ἔχοντα Βουλευτήρια· ἡ ὀνομαστικὴ δὲ κλῆσις δὲν ἀπαιτεῖ ὀλιγώτερον καιρὸν ἀπὸ τὴν μυστικήν· δὲν ὑπάρχει δὲ οὔτε ἀντίφασις, διότι ἂν καὶ τὰ καθ' ἕκαστα ἄρθρα ἔγειναν δεκτὰ διὰ τῆς φανερᾶς πλειονοψηφίας, ἡ πλειονοψηφία ὅμως αὐτὴ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς ἄρθρου ἐστύγκειτο ἀπὸ ἄλλους, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου ἀπὸ ἄλλους ψηφοφορουμένου δὲ τοῦ ὅλου, ἐπειδὴ ἡ μὲν δὲν παραδέχονται τὸ ὅλον διὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ δεῖνος ἄρθρου, οἱ δὲ διὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄλλου, διὰ ταῦτα ἡ τελευταία ψηφοφορία δύναται νὰ ἀποῤῥίψῃ σχέδιον, τοῦ ὁποίου τὰ καθ' ἕκαστα ἄρθρα ἔγειναν δεκτὰ διὰ τῆς φανερᾶς πλειονοψηφίας, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ὑπάρχῃ ἀντίστασις. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἂν ἡ φυσικὴ αὐτὴ συνέπεια τῶν πραγμάτων ἤθελε θεωρηθῇ ἀτόπημα, τὸ ἀτόπημα τοῦτο παρακολουθεῖ οὐχὶ μόνον τὴν μυστικὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν φανερὰν, καὶ τὴν παντὸς ἄλλου εἴδους ἐπὶ τοῦ ὅλου ψηφοφορίαν.

Ἄλλως δὲ ἡ ἐπὶ τῶν ἄρθρων φανερὰ δι' ἀναστάσεως ψηφοφορία ἔγεινε δεκτὴ χάριν τῆς συντομίας, καὶ ἐπειδὴ κατ' αὐτὴν ἡ ψηφοφορία γίνεται δι' ἀθρόας ἀναστάσεως ὅλων τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ ψηφοφορούντων, χωρὶς νὰ σημειοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν ἀναστάντων, ἐλλείπουσι εἰς ταύτην πολλὰ τῶν ἀτοπημάτων τῆς φανερᾶς, τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω ἠριθμήσαμεν.

Ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα δὲ ἡ Ἐπιτροπή σας ἐθεώρησε τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν καταλληλοτέραν διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους.

1. Διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσήχθη κατὰ δυστοχίαν πρόωρα ἡ πολιτεία, ἐκ τούτου δὲ αἱ μὲν ἀνάγκαι ἑκάστου ἐπολλαπλασιάσθησαν, τὰ δὲ πρὸς ἐπάρκειαν αὐτῶν μέσα ὀλίγα καὶ πρὶν ὄντα ὠλιγώστευσαν ἔτι μᾶλλον. Ἡ διαφθορὰ ἐπομένως τῶν Βουλευτῶν ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας δὲν εἶναι πρᾶγμα ἀδύνατον. Ἕνεκα τούτου ἡ φανερὰ ψηφοφορία δὲν θεωρεῖται ὠφέλιμος, καθότι συντελοῦσα εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῶν προτεινομένων μέσων τῆς διαφθορᾶς, ἐνισχύει τοιοῦτον ἔγκλημα.

2. Ἡ Ἑλλὰς συνταγματισθεῖσα μετὰ δεκαετῆ διαφορετικὸν σύστημα, δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ σχηματίσῃ ἔμφρονα καὶ στέρεαν καινὴν γνώμην, ἰδέαι δὲ ἐπιπόλαιοι καὶ κοῦφαι, αἵτινες διὰ τὴν κουφότητα διαδίδονται μὲ τὴν ταχύτητα τοῦ ἀνέμου καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, λαμβάνουσαι τὴν ὀνομασίαν τῆς καινῆς γνώμης ἐπέχουν τὸν τόπον αὐτῆς. Ἡ ὑπερίσχυσις δὲ τοιαύτης γνώμης ἔχουσα πᾶσαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν, θέλει εἶσθαι ὅχι ὀλιγώτερον ἐπιβλαβὴς, ἢ ἡ διαφθορὰ τῶν Βουλευτῶν παρὰ τῆς ἐξουσίας.

3. Ἡ Ἑλλὰς οὖσα πρὸ μικροῦ ὑπὸ τὸν πλέον βαρύτερον δεσποτισμὸν, καὶ ἐξελθοῦσα πρὸ τινων χρόνων ἀπὸ τὴν ἀχλὺν τῆς ἀμαθείας δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ φωτισθῇ ἀποχρώντως. Ἕνεκα τούτου οἱ πεπαιδευμένοι αὐτῆς εἶναι ὀλιγάριθμοι, τὸ δὲ πλεῖστον αὐτῶν μέρος μεταχειρίζεται ἡ ἐξουσία εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ στερῆται ἡ Βουλὴ τῶν φώτων αὐτῶν, ὁ νόμος ἐπέτρεψε νὰ ἐκλέγωνται Βουλευταὶ καὶ οἱ ὑπάλ-

ληλοι· ἂν δὲ ὑπάρξῃ φανερὰ ψηφοφορία, τότε οἱ ἐν τῇ Βουλῇ ὑπάλληλοι δὲν θέλουν εἶσθαι ἀνεξάρτητοι, ἐκτὸς σπανίων ἴσως τινῶν ἐξαιρέσεων.

Ἕνεκα τῶν λόγων τούτων, ἡ φανερὰ ψηφοφορία ἐθεώρη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπίφοβον ἁπλοῦν, εἴτε ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας, εἴτε ἐκ μέρους τῶν ὀχλαγωγῶν.

4. Ἡ ὑποστήριξις τοῦ Ὑπουργείου, τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐπιθυμοῦμεν, δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν· ὅτι αὐτῆς τὸ Ὑπουργεῖον δὲν θέλει μὲν ἔχει βέβαια δούλους, ἀλλὰ θέλει ἔχει φίλους καὶ ὑπερασπιστὰς τοῦ συστήματός του, ἐνόσῳ ἀκολουθεῖ δρόμον εὐθὺν καὶ σωτήριον, ἐναντίους δὲ, ὅταν ἀλλάξῃ φρόνημα, καὶ τραπῇ δρόμον σκολιόν· ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἶναι μάλιστα διὰ τοῦτο ἀξία παραδοχῆς, διότι εἶναι σωτήριος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον αὐτὸ, ἀναγκάζουσα αὐτὸ νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, καὶ συντελοῦσα εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, θεμελιουμένην εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὰς εὐνομωφελεῖς πράξεις αὐτοῦ.

5. Ἐκτὸς τούτου ἡ μυστικὴ ψηφοφορία θεωρεῖται ὅλως ἀναγκαία, καθότι μὴ ὑπάρχοντος τοῦ προσήκοντος ἐλέγχου τῶν Ὑπουργῶν ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως, οἱ Ὑπουργοὶ θέλουν καταστηθῆ παμβασιλεῖς, ἂν διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας λείψῃ καὶ ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς ὁ ἔλεγχος αὐτῶν.

6. Ὡς τελευταῖον προτέρημα τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας ἡ Ἐπιτροπή σας ἐθεώρησε καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἐπιῤῥοῶν τοῦ ἑνὸς Βουλευτοῦ ἐπὶ τοῦ ἄλλου, προτέρημα, τὸ ὁποῖον ἐνόμισεν ἡ Ἐπιτροπὴ λόγου ἄξιον.

Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι Κύριοι οἱ πείσαντες τὴν πλειοψηφίαν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, εὔχεται δὲ ἡ πεποίθησις αὐτῆς νὰ ἀποδειχθῇ λανθασμένη, γενομένης δὲ δεκτῆς τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας νὰ εἴπωσιν ἅπαντες, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ μειοψηφία τῆς Βουλῆς ἠπατήθη ὡς πρὸς τὴν περὶ φανερᾶς ψηφοφορίας γνώμην της, κρίνουσα αὐτὴν ἀκατάλληλον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Μεταβαίνω ἤδη εἰς τὸ τρίτον ζήτημα, ἤγουν τὸν τρόπον τῆς ἐξελεγξεως τῶν βουλευτικῶν ἐγγράφων.

Οἱ ἐν χρήσει εἰς τὰ διάφορα ἔθνη τρόποι τῆς ἐξελέγξεως τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων τῶν Βουλευτῶν εἶναι τρεῖς.

1 Ὁ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, ὅστις εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὴν Ἀγγλίαν.
2 Ὁ διὰ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς ὡς γίνεται εἰς τὴν Γαλλίαν.
3 Ὁ διὰ τῶν ἐπιτροπῶν, ὅστις εἶναι ἐν χρήσει εἰς πολλὰ ἔθνη, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

Ὁ Ἀγγλικὸς τρόπος εἶναι ὁ ἀκόλουθος. Κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συνόδου, ὁ Πρόεδρος ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος, εἰς ἣν ἐναποτίθενται τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν Βουλευτῶν, τριάκοντα καὶ τρία ὀνόματα. Ἐκ δὲ τῶν ὀνομάτων τούτων ἕκαστος ἐξελεγχόμενος, καθὼς καὶ ὁ ἀντίδικός του, ἔχει δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἀνὰ 11 ἕκαστος, καὶ νὰ προσθέσῃ εἰς τοὺς ὑπολειπομένους ἓν μέλος τῆς ἐκλογῆς του, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων του· οὕτω τὸ δικαστήριον σχηματιζόμενον ἀπὸ 13 Βουλευτὰς,

ἐξετάζει τὰ ἔγγραφα, ἀκούει μάρτυρας, καὶ τοὺς διαδίκους, καὶ ἐκδίδει ἐπὶ τέλους ἀνεκλήτους ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας κοινοποιεῖ ἁπλῶς εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς γνῶσιν αὐτῆς.

Τὸ σύστημα τοῦτο, ὡς ἀντιβαῖνον εἰς τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ῥητῶς λέγει, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν, καὶ ἀπορασίζει περὶ τῶν ἀναφυομένων ἀμφισβητήσεων, δὲν ἔγινε παραδεκτόν· διότι τὸ Σύνταγμα λέγον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξετάζει καὶ ἀποφασίζει, ἐννοεῖ ὡς καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος δηλοῦται τὴν ὁλομέλειαν τῆς Βουλῆς. Ἕνεκα τούτου νομίζω περιττὸν νὰ ἀπαριθμήσω τὰ προτερήματα ἢ τὰ ἐλαττώματα τοῦ συστήματος τούτου, καὶ νὰ θεωρήσω κατὰ πόσον ἤθελεν εἶσθαι ἐφαρμοστέον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ δεύτερος τρόπος, τῆς διὰ τῶν τμημάτων ἐπεξεργασίας εἶναι ὁ ἑξῆς· διαιρουμένης τῆς Βουλῆς εἰς τμήματα, διανέμονται εἰς ἕκαστον τμῆμα τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα, ἕκαστον δὲ τμῆμα ἐπεξεργαζόμενον τὰ παραπεμφθέντα εἰς αὐτὸ ἔγγραφα, εἰσάγει τὴν ἐργασίαν του εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις ἀποφαίνεται ὁριστικῶς περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ τῶν ἐκλογῶν· τὸ σύστημα τοῦτο ὑπόσχεται μὲν ταχύτητα τῶν ἐργασιῶν εἰς τὰ καινοδουλευτικὰ σώματα, ἀλλὰ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ταχύτης δὲν εἶναι ἀφικτὴ χωρὶς ὀλάβης τῆς ὀρθῆς διακρίσεως καὶ δικαιοσύνης.

Τὸ σύστημα τοῦτο δὲν παρεδέχθη ἡ Ἐπιτροπή σας ὄχι τόσον, διότι ἡ Βουλὴ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, δὲν μερίζεται εἰς τμήματα· ἀλλὰ α.) διότι σχηματιζομένων τῶν τμημάτων διὰ κλήρου, δυνατὸν νὰ σχηματισθῶσι τμήματα ἀπὸ ἀνθρώπους μὴ νομομαθεῖς καὶ ἀνεπιτηδείους πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου· β'.) διότι καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι θέλουν σύγκεισθαι ἀπὸ νομομαθεῖς,, ἡ ἐξέλεγξις δὲν θέλει εἶσθαι ἐλευθέρα ἀτελημάτων· διότι οἱ μὲν τοῦ ἑνὸς τμήματος αὐστηροὶ τυχὸν ὄντες θέλουν καταδεικνύει καὶ τὴν παραμικρὰν ἔλλειψιν, καὶ προτείνει τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκλογῶν· οἱ δὲ, διάφορον γνώμην ἔχοντες καὶ μᾶλλον εἰς τὴν ἐπιείκειαν ὑποκλίνοντες, θέλουν παραλείπει πολλὰς σημαντικὰς ἐλλείψεις· καὶ οὕτως ἡ ἐξέλεγξις δὲν θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρὸς ὅλους, οὐδὲ θέλει φυλάττεσθαι τὸ αὐτὸ πρὸς ἅπαντας τῆς δικαιοσύνης μέτρον· παραλείπω δὲ νὰ ἀναφέρω περὶ τῶν συνεννοήσεων αἵτινες δύνανται νὰ λαμβάνωσι εὐχερέστατα χώραν εἰς τὸ σύστημα τοῦτο, καὶ αἵτινες ἐπιφέρουν τὴν παντελῆ καταστροφὴν τῆς δικαιοσύνης πρὸς ὀλάβην τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ. Ἕνεκα τούτου ἡ Ἐπιτροπή σας παρεδέχθη τὸ σύστημα τῶν Ἐπιτροπῶν ὡς ἐγγυωμένον τὴν ἴσην πρὸς ἅπαντας διανομὴν τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατασταῖνον δυνατὴν τὴν ὕπαρξιν σταθερᾶς τῆς Βουλῆς νομοθεσίας, ἥτις χρησιμεύει πρὸς ὁδήγησιν τῶν ἐκλογέων.

Πρὸς τούτοις τὸ σύστημα τοῦτο εἰσαχθὲν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως κατέστη ἐγχώριον, καὶ ἡ παράλειψις αὐτοῦ δὲν ἐκρίθη ὠφέλιμος, ὅταν μάλιστα καὶ τὰ ἄλλα συστήματα δὲν εἶναι ἁπλαγμένα ἐλαττωμάτων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν διὰ ψηφοφορίας σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὀλιθριώτατος εἰς τὰ τῆς ἐξελέγξεως, δυναμένης τότε τῆς πλειοψηφίας νὰ καταπνίξῃ τὴν μειοψηφίαν· ὁ δὲ διὰ κλήρου ὁλοσχερὴς σχηματισμὸς αὐτῆς δὲν παρέχει ἐγγύησιν, ὅτι θέλουν εὑρεθῆ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἄνθρωποι γνῶσιν τῶν νόμων ἔχοντες. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπή σας συγκερνῶσα τὰ δύο συστήματα, τὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ τὸ τοῦ κλήρου, γνωμο-

δοτεῖ νὰ κληροῦται ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ὑπάρχῃ ὅσον εἶναι δυνατὸν ἡ ἀπαιτουμένη ἀσφάλεια τῆς μειοψηφίας, νὰ ἐκλέγεται δὲ τὸ ἐλάχιστον τῆς ἐπιτροπῆς μέρος δι' ἐκλογῆς, διὰ νὰ μὴ στερεῖται ἡ ἐπιτροπὴ νομομαθῶν, καὶ νὰ μὴν ἀδικεῖται καὶ ἡ πλειοψηφία. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐξελέγχοντες τοὺς ἄλλους Βουλευταὶ ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἐκ τῶν ἀναμφισβήτων καὶ τακτικῶν Βουλευτῶν ὥστε νὰ ἔχωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἀνεξαρτησίαν πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀνακριτικῶν αὐτῶν καθηκόντων, διὰ τοῦτο εἰσήχθη εἰς τὸν Κανονισμὸν ἡ σύστασις τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς, ἥτις ἔργον ἄλλο δὲν ἔχει, εἰμὴ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν μελῶν τῆς πρώτης.

Τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι τὸ τῆς Ἱσπανίας, τὸ ὁποῖον νομίσασα καταλλῆλον ἡ ἐπιτροπή σας παρεδέχθη τροποποιήσασα τὰς διατάξεις αὐτοῦ, πρὸς ἐφαρμογὴν καταλλήλων εἰς τὸν τόπον μας.

Τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ἐθεωρήθη πρὸς τούτοις πρόξενον ἀναβολῆς, καθότι ἡ ταχύτης συμβιβάζεται μὲ τὸ σύστημα τοῦτο, ὡς ἡ πεῖρα κατὰ τὴν Ἱσπανίαν τὸ ἀπέδειξε, ἀρκεῖ νὰ βελτιωθῇ ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος, ὅστις κατὰ μέρος ἔχασε πρόξενος τῆς βραδύτητος περὶ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον· ἄνευ δὲ τῆς διορθώσεως τούτου οὔτε τὰ ἡμέτερα, οὔτε ἄλλο οἱονδήποτε ἐξελέγξεως σύστημα δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ποθουμένην ταχύτητα ἐνασχολουμένης ἐπὶ πολὺ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν ἑκάστης ἐκλογῆς κατὰ τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν.

Ἐντεῦθα Κύριοι. τελειώνω τὴν ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ἔκθεσίν μου τὴν ὁποίαν συνέταξα ὅσον ἐδυνήθην συντομώτερα, χωρὶς νὰ παραλείψω ὅλως ὅσα ἦκριναν ἀναγκαῖα πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς.

Ἡ Ἐπιτροπή σας Κύριοι γνωρίζει ὅτι αἱ διατάξεις τὰς ὁποίας σᾶς προτείνει δὲν θέλουν εἶσθαι εἰμὴ προσωρινὰ, καὶ ὅτι ὑποβαλλόμεναι εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς πείρας, θέλουν τροπολογηθῇ καὶ τελειοποιηθῇ ἀπὸ τὸν ἀλάνθαστον τοῦτον καὶ ἀδέκαστον ἐπικριτὴν καὶ διορθωτὴν τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων. Ἀρκουμένη διὰ ταῦτα εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνει τιμὴν νὰ καθυποβάλῃ τὸ ἔργον της, θέλει ἀποδεχθῇ ἀσμένως πᾶσαν τροποποίησιν, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐπιφέρει ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῶν διατάξεων τούτων. κρίνουσα προτιμότερον τὸ ὀρθότερον καὶ καταλληλότερον.

Μέλος ὢν καὶ αὐτὸς, εἶπεν ἄλλος, τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ κανονισμοῦ Ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως δὲν ἐγνώριζεν· δὲν πρέπει ὅθεν νὰ θεωρηθῇ ὡς εἰσήγησις τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι ἔπρεπεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ γίνῃ συναινέσει αὐτῆς, οὐδὲ κατὰ συνέπειαν τούτου νὰ τυπωθῇ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, εἶπεν ἄλλος, ἐπιθυμοῦσα ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερα νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ ἐνόμισε περιττὸν νὰ τὸ συνοδεύσῃ μ' ἔκθεσιν· ἐπειδὴ ὅμως προχθὲς ἡ συζήτησις αὐτοῦ ἀνεβλήθη εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν προτροπῇ δύο μελῶν ἐπεχείρησε τὴν σύνταξιν τῆς ἀνωτέρω συντόμου ἐκθέσεως, ἐν ᾗ διακλαμβάνονται αἰ λόγοι ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ σχέδιαν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης πολλοὶ εἶπον, ἡ τύπωσις τῆς ἐκθέσεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ, ἐπειδὴ θεωρεῖται ὡς γνώμη τοῦ Κ. Προβελεγγίου καὶ οὐχὶ ὅλης τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ τῆς πλειονοψηφίας της, καὶ ἐπομένως δὲν νομίζουν καλὸν, ἕνεκα τῆς τυπώσεως αὐτῆς, ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ κανονισμοῦ, καθόσον μάλιστα ὁ Κ. Προβελέγγιος δύναται ἐν οἰκείῳ τόπῳ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς παρατηρήσεις του συζητουμένου κατ' ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ.

Εἶναι καλὸν ἀντέλεξαν ἄλλοι νὰ τυπωθῇ ἡ ῥηθεῖσα ἔκθεσις, διότι ἐν αὐτῇ περιλαμβάνονται ὅλοι οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγοι τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ, ὥστε ἡ διὰ τῆς τυπώσεως προσγενομένη γνῶσις τούτων θέλει συντείνει πρὸς φωτισμὸν καὶ ταχυτέραν περαίωσιν τῆς συζητήσεως τοῦ κανονισμοῦ· ὅσα δὲ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν αἰτιολογητικὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ δύνανται νὰ ὑποβάλλουν τὴν ἐναντίαν.

Διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ μέτρου τούτου, ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, δύνανται νὰ προκύψουν ἔξοδα ὑπέρογκα διὰ τὴν τύπωσιν, καὶ συχναὶ ἀναβολαὶ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, φιλοτιμουμένου ἑκάστου νὰ συντάξῃ λόγον ἐπιδεικτικὸν, πλεύρων, ὅτι δύναται νὰ τυπωθῇ. Ἰδιωτικὰς ἐκθέσεις ἢ λόγους δύναται νὰ τυπώσῃ ὁ προτείνας δαπάνῃ ἰδίᾳ· αἱ τροπολογίαι μόνον πρέπει νὰ τυποῦνται ὅταν πρόκειται νὰ συζητηθῇ τὸ ἄρθρον, τὸ ὁποῖον αὗται ἀφορῶσι, καὶ ἐπομένως κατὰ τὰς περιστάσεις ν' ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις, ὅταν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ οὕτω πῶς ἐγένετο καὶ ἐν τῇ ἐθνικῇ συνελεύσει.

Τὸ ζήτημα, εἶπεν ἄλλος, εἶναι ἁπλοῦν, πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ, ἂν ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὴν πλειονοψηφίαν αὐτῆς, καὶ τότε πρέπει νὰ τυπωθῇ, ἂν καὶ ἔπρεπε ν' ἀναγνωσθῇ συγχρόνως μὲ τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ, ἄλλως δὲν πρέπει νὰ γίνῃ τοῦτο. διὸ ἂς προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ κανονισμοῦ.

Μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ἀκολούθως εἰς τῶν Γραμματέων ἀνέγνω τὸ πρῶτον ἄρθρον ἔχον οὕτω.

Κεφ. Α'.

Περὶ τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἄρθρ. 1.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνόδου ὁ μὲν πρεσβύτερος τῶν Βουλευτῶν Προεδρεύει, Γραμματεύουσι δὲ τρεῖς νεώτεροι.

Τινὲς παρετήρησαν, ὅτι εἶναι καλὸν νὰ τεθῇ ἀντὶ τῆς λέξεως *Προεδρεῖον* ἡ λέξις *Γραφεῖον*, ὡς καταλληλοτέρα καὶ περιληπτικωτέρα καὶ τὰ μάλιστα συνήθης εἰς τὴν γλῶσσαν μας, ἀντιστοιχοῦσα μὲ τὸ παρὰ τοῖς Γάλλοις Bureau, ἄλλως τε ἡ λέξις Προεδρία, ἢ Προεδρεῖον δηλοῖ τὴν ἕδραν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ἐνόμισεν ἀξιοπρεπέστερον μᾶλλον ἐντὸς τῆς λέξεως *Προεδρεῖον* νὰ ἐννοοῦνται καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ ὑπάλληλοι, παρὰ ἐντὸς τῆς λέξεως *Γραφεῖον* ὁ Πρόεδρος· ἐπὶ τέλους παρατήτησεν, ὡς ἡ χρῆσις καθιέρωσε τὴν λέξιν γραφεῖον, οὕτω καὶ ἡ Βουλὴ ἤδη δύναται νὰ καθιερώσῃ τὴν λέξιν Προεδρεῖον.

Ἡ Βουλὴ παριδέχθη τὸν τίτλον καὶ τὸ ἄρθρον ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον ἄνευ τροποποιήσεως.

Ἐνταῦθεν ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 2. ἔχον οὕτω. « Κατὰ πᾶσαν ὁλοσχερῆ τῆς Βουλῆς ἀνανέωσιν, αὕτη ἐκλέγει πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν δύο ἐπιτροπὰς, τὴν μὲν, ἐννέα Βουλευτῶν, ἐξ ὧν οἱ ἓξ ἐκλέγονται διὰ κλήρου, καὶ οἱ τρεῖς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Τὴν δὲ πέντε μελῶν, ἐξ οὗ οἱ τρεῖς ἐκλέγονται διὰ κλήρου, καὶ οἱ δύο διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, καὶ ἡ μὲν τῶν πέντε ἐπεξεργάζεται καὶ ἐκθέτει πρώτη εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς Βουλῆς τὰ περὶ τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων τῶν Βουλευτῶν τῶν ἀποστιζόντων τὴν ἐννεαμελῆ ἐπιτροπήν. Ἐὰν δὲ τὰ ἐκλογικὰ τινῶν ἐξ αὐτῶν ἀκυρωθῶσι παρὰ τῆς Βουλῆς, διορίζονται ἀντ' αὐτῶν ἄλλοι, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι διωρίσθησαν· ἐγκριθέντων δὲ τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων τῆς ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς, αὕτη ἐπεξεργάζεται καὶ εἰσάγει εἰς τὴν Βουλὴν τὰ περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ὅλων τῶν Βουλευτῶν.

Τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς παρετήρησέ τις ἀφοῦ προστεθῇ, τὸ

« ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, ἐκτὸς τῆς ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς νὰ διορίζωνται καὶ ἄλλαι » καὶ τοῦτο πρὸς τὴν ὅσον ἐνεστι ταχεῖαν περαίωσιν τῆς ἐξελέγξεως.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου, καὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, εἶπεν ἄλλος, κατενόησεν ἕκαστος, ὅτι δύο εἶναι τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα κατέπεισαν τὴν ἐπιτροπὴν νὰ δεχθῇ τὸ Ἱσπανικὸν σύστημα καὶ ὄχι τὸ Γαλλικὸν, μέ τινας τροποποιήσεις, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἄρθρον ά.) διότι διὰ μόνης τῆς κληρουχίας δύνανται νὰ διορισθοῦν ἄνθρωποι ὅλως ἀνίκανοι περὶ τὴν ἐξέλεγξιν· β'.) διότι διὰ τῆς ἐκλογῆς διὰ ψηφοδελτίων δύναται νὰ καταπιεσθῇ ἡ μειονοψηφία.

Τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον παραδέχεται τὸ ἄρθρον τοῦ σχεδίου, οὐδὲν τῶν δύο ἀτοπημάτων προλαμβάνει, διότι εἰς ἓν νομοθετικὸν σῶμα, ὀλίγοι θέλουν εἶσθαι οἱ νομομαθεῖς, οὗτοι δὲ διὰ τῆς κληρώσεως εἶναι σπάνιον νὰ ἐκλεχθοῦν, εἶτα διὰ τῆς ψηφοφορίας τοιουτοτρόπως πάλιν ἡ πλειονοψηφία δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἐκείνους, οἵτινες εἶναι τοῦ συστήματός της, εἶπον τινὲς ὅτι τὸ ἄρθρον ἐτέθη οὕτω διὰ νὰ προστατεύηται ἡ μειονοψηφία, ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι οὔτε οὕτως δὲν προστατεύεται· εἶναι κανὼν γενικὸς ὅτι ἡ πλειοψηφία δίδει νόμον εἰς τὴν μειονοψηφίαν· ἐκτὸς τοῦ Ἱσπανικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ἠκολούθησεν ἡ ἐπιτροπή μας, εἶναι καὶ τὸ Ἀγγλικὸν, τὸ ὁποῖον ἤθελεν παντὸς ἄλλου προτιμήσει, ἐὰν τὸ σύνταγμά μας δὲν καθιέρωνε ἡ ἐξέτασις τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων τῶν Βουλευτῶν γίνεται παρὰ τῆς Βουλῆς.

Τρίτον σύστημα εἶναι τὸ Γαλλικὸν, καθ' ὃ ἡ Βουλὴ διαιρεῖται εἰς τμήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων σχηματίζεται διὰ κλήρου. Τὸ σύστημα τοῦτο παρέχει δύο πλεονεκτήματα· ά.) τὴν ταχεῖαν περαίωσιν τῶν ἐξελέγξεων· β'.) ὅτι εἰς πᾶν τμῆμα πολυάριθμον εἶναι βέβαιον θέλουν ὑπάρχει καὶ πεπαιδευμένοι διὰ τοῦ συστήματος τούτου προλαμβάνεται ἡ συνενόησις, ἥτις κατὰ τὸ Ἱσπανικὸν δύναται νὰ λάβῃ χώραν μεταξὺ τῶν δύο ἐπιτροπῶν, ὥστε ἡ μία ἐπιτροπὴ νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς ἐκλογὰς τῶν μελῶν τῆς ἄλλης.

Ἐκ τῶν ῥηθέντων ἐξάγεται, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει ν' ἀποφανθῇ κατὰ πρῶτον ποῖον σύστημα πρέπει νὰ δεχθῇ, τὸ τοῦ ἄρθρου, ἢ τὸ τῆς Γαλλίας, καὶ ὕστερον θέλει γίνει λόγος περὶ τῶν εἰδικῶν διατάξεων.

Οὔτε τὸ Γαλλικὸν σύστημα, οὔτε τὸ Ἱσπανικὸν προλαμβάνει τὰ ἀτοπήματα ἀντιπαρατήρησεν ἄλλος, προτιμότερον μᾶλλον ταῦτα εἶναι τὸ Ἱσπανικὸν· καθότι κατὰ τὸ Γαλλικὸν ἡ ἐξέτασις

τῶν ἐκλογῶν ἐκ τῶν διαφόρων τμημάτων θέλει γίνεσθαι ἐπὶ προηγουμένων συνεναίσεων καὶ συνθηκῶν, εἰς τρόπον ὥστε αἱ ἐκ μέρους τῶν τμημάτων γνωμοδοτήσεις θέλειν εἶσθαι πάντοτε ἐπικυρωτικαί, ἐνῷ κατὰ τὸ Ἱσπανικὸν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτὴν, ὡς μὴ ἔχουσα φόβον περὶ τῶν ἰδίων ἐκλογῶν της.

Ἄλλος ἀντιλέγων εἰς τὸν προαγορεύσαντα εἶπεν, ὡς ὀρθῶς παρετήρησε καὶ ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐκθέτει τὸ ἄρθρον τοῦ σχεδίου, δὲν προλαμβάνει οὐδὲν τῶν ἀτοπημάτων τὰ ὁποῖα προέθετο νὰ προλάβῃ, εἰμὴ ὅταν ἡ Βουλὴ διαιρῆται εἰς πέντε τμήματα, καθότι τότε ἕκαστον τούτων θέλει συμπεριλαμβάνει 25 Βουλευτάς, μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου βέβαια θέλειν εἶσθαι καὶ νομομαθεῖς. Ἐκτὸς τούτου διὰ τοιούτου συστήματος περισσότερον προστατεύεται ἡ μειονοψηφία, καὶ ἡ ἐξάλειψις τῶν ἐκλογῶν γίνεται ταχύτερον. Τοιουτοτρόπως κερδίζει ἡ Βουλὴ καιρὸν, ὅστις διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸ πολυτιμώτερον κεφάλαιον· μία ὅμως ἐπιτροπὴ, ὅσον φιλόπονος καὶ ἂν ὑποτεθῇ, δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ τελειώσῃ τὴν ἐξέλεγξιν τόσον ταχέως, ὅσον τὰ τμήματα.

Οἱ φόβοι τοῦ προαγορεύσαντος περὶ τῶν διπλῶν ἐκλογῶν δύνανται νὰ προληφθοῦν διὰ τῆς διορθώσεως τοῦ Νόμου τῶν ἐκλογῶν, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι θέλουν ἐλθεῖ διπλοὶ Βουλευταί, πάλιν ἡ κατὰ τμήματα διαίρεσις τῆς Βουλῆς εἶναι πρωτιμοτέρα, διότι ἂν εὑδείς τῶν διπλῶν Βουλευτῶν ἔχει εἰσιτήριον, δὲν πρέχουσιν οὐδένα κίνδυνον, ἂν δὲ ἔχουν, πάλιν εἶναι τὸ αὐτό, διότι ἀμφότερα τὰ ἀντιμαχόμενα μέρη θὰ λάβουν μέρος εἰς τὰ τμήματα· καὶ ταῦτα περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ συστήματος.

Ὕστερον ἀφ' ὅσα εἶπεν ἐν τῇ ἐκθέσει του ἐν ἀρχῇ, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἄρθρου τοῦ σχεδίου, προσθέτει ἀκόμη ὀλίγα τινὰ διὰ τῆς εἰς τμήματα διαιρέσεως τῆς Βουλῆς. ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἐξέλεγξις περαιοῦται ταχύτερον, ἀλλ' οὐχ' ἧττον καὶ διὰ τοῦ Ἱσπανικοῦ συστήματος, διότι ἐν Ἱσπανίᾳ ἡ ἐξέλεγξις τελειόνει ἐ ἴστε ἐντὸς δύο ἡμερῶν· τοῦτο βέβαια προέρχεται, διότι ὁ Νόμος τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἱσπανίας, θέτει τὰς ἐνστάσεις εἰς στενὰ ὅρια, ἀλλ' ἂν καὶ ἡμεῖς παραδεχθῶμεν τὸ ἄρθρον τοῦ σχεδίου, καὶ διορθώσωμεν τὸν Νόμον μας περὶ ἐκλογῶν, πάλιν μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα θέλουν ἐξελέγχονται αἱ ἐκλογαί μας· ἐκτὸς τούτου τοῦ προτερήματος, τὸ Ἱσπανικὸν σύστημα παρέχει καὶ ἄλλας ὠφελείας, κατ' αὐτὸ

ἡ δικαιοσύνη θέλει διανέμεται ἐπίσης πρὸς ὅλους καὶ κατὰ τρόπον ὁμοιόμορφον, καὶ οὕτω θέλει προστατεύεται καὶ ἡ μειονοψηφία· πρὸς δὲ τούτοις αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν θέλουν στερεῖσθαι νομομαθῶν ἀνδρῶν. Κατὰ τὸ Γαλλικὸν ὅμως σύστημα ἡ δικαιοσύνη δὲν διανέμεται πρὸς πάντας ἐξ ἴσου· πᾶν τμῆμα θέλει ἐφαρμόζει τὸν Νόμον, ὅπως τὸν ἐννοεῖ, καὶ μάλιστα ἐπεικῶς ἢ αὐστηρῶς κατὰ τὰς ἀρχὰς, τὰς ὁποίας ἀκολουθοῦν οἱ ἐνυπάρχοντες εἰς τὰ τμήματα νομομαθεῖς. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ἐν Γαλλίᾳ, ἔνθα τὰ φῶτα εἰσὶν ἐξηπλωμένα, ὅτι πολλὰ τμήματα συνεκροτήθησαν ἐξ ἀμαθῶν, τοῦτο δὲ πολὺ περισσότερον θέλει συμβῇ ἐν Ἑλλάδι, καθότι πρὸ 15 περίπου ἐτῶν ἐξήλθομεν τῆς δουλείας· ἡ Ἐπιτροπὴ ὅμως ἐπιθυμοῦσα νὰ προστατεύηται καὶ ἡ μειονοψηφία, δὲν ἠκολούθησε καθ' ὁλοκληρίαν τὸ Ἱσπανικὸν σύστημα, εἰμὴ λέγει ἓν μέρος τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν νὰ ἐκλέγηται διὰ κλήρου. Ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι κατὰ τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον παραδέχεται τὸ ἄρθρον μας καὶ ἡ ταχύτης καὶ ἡ διανομὴ τῆς δικαιοσύνης καθίστανται ἐφικτά.

Ἐπιθυμεῖ, εἶπεν ἄλλος, τὴν παραδοχὴν τῶν τμημάτων, διότι μία μόνη ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπιρρέασθῇ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας· ὅλα ὅμως τὰ τμήματα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιρρέασθοῦν. Ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ὅτι διὰ τῆς καθιερώσεως τῶν τμημάτων δὲν ἐφαρμόζεται ἐξίσου ὁ Νόμος, ἀλλὰ παρατηρεῖ, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὅτι πᾶν τμῆμα θέλει φείδεσθαι τῆς ὑπολήψεώς του, ἡ Βουλὴ εἶναι ἐκείνη, ἥτις θέλει δικάσει τὰς τῶν τμημάτων γνωμοδοτήσεις, καὶ ἑπομένως εἶναι ἀδύνατον αὐτὴ νὰ παρασύρηται ἀπὸ τὰς γνωμοδοτήσεις ἑνὸς τμήματος.

Ἄλλος ἀντιλέγων εἰς τὸν προαγορεύσαντα εἶπεν· οὔτε τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ τὸ ἄρθρον τοῦ σχεδίου, οὔτε ἡ κατὰ τμήματα διαίρεσις τῆς Βουλῆς παρέχουν ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν· ἡ Βουλὴ εἶναι ἐκείνη, ἥτις θέλει δικάζει τὰς γνωμοδοτήσεις, ἑπομένως ἐκ τῆς πλειονοψηφίας ἐξαρτᾶται τὸ πᾶν, διὰ τοῦτο, τὸ κατ' αὐτὸν φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὸ Ἱσπανικὸν σύστημα, δηλ. αἱ ἐπιτροπαὶ νὰ ἐκλέγωνται διὰ μόνων τῶν ψηφοδελτίων· τοιουτοτρόπως προλαμβάνονται αἱ ὑποσχέσεις καὶ συνεννοήσεις, καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀφεύκτως συνέπεια τῆς παραδοχῆς τῶν τμημάτων· ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως, ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, θέλει φείδεσθαι τῆς ὑπολήψεώς της, καὶ ἐνεργεῖ κατὰ πεποίθησιν ἰδίαν, σεβομένη τὴν καινὴν γνώμην.

Τὰ ἀποτελέσματα τοιούτου συστήματος, ὑπὲρ οὗ ὁ προαγορεύσας ἐλάλησε, τὰ ἴδομεν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν

τὴν εἰς τέσσαρα τμήματα διαίρεσιν τῆς Βουλῆς, καὶ ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τούτων ἡ ἐξέλεξις τῶν ἐκλογῶν νὰ γίνηται κατ' ἀλφάβητον.

Συστήματα ξένων ἐθνῶν, εἶπεν ἄλλος, τόσον εὐκόλως δὲν πρέπει νὰ παραδεχώμεθα. Τὰ πρώην νομοθετικά μας σώματα ἐσύσταινον ἐπιτροπάς· τοῦτο λοιπὸν τὸ σύστημα πρέπει ἤδη καὶ ἡμεῖς νὰ καθιερώσωμεν. Ἡ ἐξουσία πῶς δύναται νὰ ἐπιρρέαζῃ τὴν ἐπιτροπήν, ἀφοῦ αἱ ἐκλογαὶ τῶν μελῶν της ἐξιδικάσθησαν;

Ἀντιπαρετηρήθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι τὸ Σύνταγμα, ἀναθέσαν τὴν ἐκδίκασιν τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων εἰς τὴν Βουλήν, προεῖπε σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παράνομος. Βουλευτὴς Τοῦτο κατορθοῦται διὰ τῆς διορθώσεως τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν, καὶ τῆς καθιερώσεως τῆς κατὰ τμήματα διαιρέσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν. Ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐκτίθεται εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ σχεδίου, διότι ἂν πᾶν σύστημα δύναται νὰ ἐπιρρεασθῇ, πολὺ περισσότερον μία ἐπιτροπή, διότι αὕτη δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ ἓν ἑκατοντάκις δικαστήριον. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν συστήνεται τοιαύτη ἐπιτροπή, πλὴν παρέχει ἄλλας ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας κατὰ τὸ Σύνταγμά μας δὲν δυνάμεθα νὰ ἀκολουθήσωμεν.

Οὐδεὶς ἠρνήθη, ἐπρόσθεσεν ἄλλος, ὅτι διὰ τῶν τμημάτων ἐξελέγχονται ταχύτερα αἱ ἐκλογαί· διὰ τοῦ συστήματος ὅμως τῶν ἐπιτροπῶν, ἡ ἐξέλεγξις βραδύνει τὰ μέγιστα, ὡς ἴδομεν τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου. Διὰ τῆς καθιερώσεως τῶν τμημάτων καθίσταται ἐρικτὴ ἡ διανομὴ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ἀρκτὴ ἐγγύησις ὑπὲρ τῆς μειονοψηφίας· διότι ἡ μεταξὺ τῶν τμημάτων ὑποτιθεμένη συνεννόησις ἀπό τινας τῶν προαγορευσάντων εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβῇ μεταξὺ 25 Βουλευτῶν, ἐξ ὧν θέλει σύγκεισθαι ἕκαστον τμῆμα, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ὕστερον πρόκειται, τὴν γνωμοδότησιν τῶν τμημάτων, νὰ δικάσῃ αὐτὴ ἡ Βουλή. Τὰ παραδείγματα τῶν ἄλλων ἐθνῶν πρέπει νὰ χρησιμεύουν εἰς ἡμᾶς ὡς μαθήματα, ὅταν δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν ἐθνισμόν μας· διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν τμημάτων δὲν καταστρέφομεν τὰ ἔθιμά μας, διότι προκειται νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἡ Βουλὴ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον θέλει ἐξελέγχει τὰς ἐκλογάς.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος κατέλιπε τὴν ἕδραν εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον.

Ἡ αἰτία, δι' ἣν ἐχρόνισεν ἐπὶ τοσοῦτον ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐκλογῶν, εἶπεν ἄλλος, δὲν προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπήν, ἀλλ' ἀπὸ

αὐτὰ τὰ πράγματα, δηλ. ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τοῦ πεπτωκότος Ὑπουργείου, καὶ τὴν ἀτέλειαν τοῦ Νόμου τῶν ἐκλογῶν, δι' ὧν ἐνηργήθησαν αἱ ἐκλογαί. Ἂν τοιαύτη κατάστασις τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπαρουσιάζετο καὶ εἰς Ἀγγλίαν, βεβαίως ἤθελε βραδύνει καὶ ἐπὶ ἓξ μῆνας.

Εἶπον τινές, ὅτι, διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν τμημάτων καὶ ἂν συμβοῦν συνεννοήσεις δὲν βλάπτει, διότι πάλιν ἡ βουλὴ μέλλει νὰ δικάσῃ, ἀλλὰ τοῦτο κατὰ μείζονα λόγον πρέπει νὰ λεχθῇ ὑπὲρ τοῦ συστήματος τῶν ἐπιτροπῶν, καθότι εἰς τούτας θέλει προφανῶς ἓν μέτρον δικαιοσύνης, τοὐναντίον εἰς τὰ τμήματα, ἐξ ἑκάστου τμῆμα, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχει περὶ δικαιοσύνης ἀρχάς, θέλει ἐφαρμόζει καὶ τὸν νόμον· γινώσκοντες λοιπὸν τὰ προφανῆ ἐλαττώματα τοῦ Γαλλικοῦ συστήματος, διατί διστάζομεν νὰ παραδεχθῶμεν τὸ σύστημα τῶν ἐπιτροπῶν, ὡς ἐκτίθεται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ σχεδίου;

Διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς κατὰ τμήματα διαιρέσεως τῆς βουλῆς, εἶπεν ἄλλος, δὲν θέλει διαφυλαχθῇ εἰς πάντας ἐξίσου ἡ δικαιοσύνη, ἐπειδὴ πᾶσα ἐκλογὴ, ἄκυρος οὖσα καθ' ἑαυτήν, θέλει πάντοτε ἐπικυροῦται, καὶ μάλιστα, ἂν οἱ ἀναδειχθέντες δι' αὐτῆς βουλευταὶ ἀνήκουν εἰς τὴν πλειονοψηφίαν· καθότι ποῖον τότε τῶν τμημάτων θέλει τολμήσει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν βουλὴν ἀκυρωτικὴν γνώμην, φοβούμενον μήπως ἡ πλειονοψηφία παροξυνθεῖσα ἐκ τούτου ἀκυρώσῃ τὰς ἐκλογάς τῶν βουλευτῶν ἐκείνων, ἐξ ὧν σύγκειται πᾶς Βουλευτὴς καὶ ἄνοικος ἂν ἦναι, ὅταν ἔχῃ εἰσιτήριον καὶ ἀνήκῃ εἰς τὴν πλειονοψηφίαν, θὰ ἦναι βέβαιος ὅτι ἡ ἐκλογή του θέλει ἐπικυρωθῇ.

Ἀντιλέγων εἰς τὸν προαγορεύσαντα, εἶπεν ἄλλος, ἡ παραδοχὴ τῶν ἐπιτροπῶν προφανῶς θέλει καταστρέψει τὴν μειονοψηφίαν, διότι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπιτροπῆς βεβαίως θέλει εἶσθαι ἀπόρροια τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς, καὶ ἐπομένως θέλει ἐπιρρεάζεται προφανῶς ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὰς γνωμοδοτήσεις της ὑπ' αὐτῆς. Τὸ ἀτόπημα τοῦτο δὲν συμβαίνει διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν τμημάτων· διότι ὅλη ἡ Βουλὴ θέλει διαιρεθῇ εἰς τμήματα, καὶ ἐπομένως θέλει εἶσθαι μεταξὺ τῶν τμημάτων ἀλληλεγγύη τις.

Εἶπον τινές, ὅτι διὰ τῶν τμημάτων δύνανται νὰ ἐπικυρωθοῦν ἐκλογαὶ παράνομοι, ἕνεκα τῆς συνεννοήσεως, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ τοῦτο, ὡς πιθανόν, πάλιν εἶναι προτιμότερον νὰ ἐπικυρωθοῦν παράνομοι ἐκλογαί, παρὰ νὰ ἀκυρωθῶν ἄλλαι, νόμιμοι οὖσαι. Κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐπιτροπῶν δύνανται νὰ ἀποβληθοῦν πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν μειονοψηφίαν Βουλευταί, καίτοι νόμιμοι

ὄντες· τοῦτο ὅμως ποτὲ δὲν δύναται νὰ γίνῃ, παραδεχομένης τῆς ἀρχῆς τῶν τμημάτων.

Ἐνταῦθα τινὲς ἐπρότειναν τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συζητήσεως εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν δι' ὡριμωτέραν σκέψιν.

Ἄλλοι ἀντέτειναν, λέγοντες, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐρωτίσθη ἀρκούντως.

Μετὰ μικρὰν συζήτησιν παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Ἑπομένως ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε πεπαυμένην τὴς συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.
Δ. Ζῶτος.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Σήμερον τὴν 27 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἡμέραν τετάρτην, τὴν 1 ὥραν μετὰ μεσημβρίας, παρουσιασθέντες οἱ Βουλευταὶ Κέας Κυριακίδης καὶ Πάγκαλος, ὤμοσαν τὸν τοῦ Βουλευτοῦ ὅρκον ἔχοντα οὕτω·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν » εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ » ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου ».

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Γραμματέων, τῶν ὁμοσάντων καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Ἱερεύς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

Οἱ ὁμόσαντες
Δ. Κυριακίδης
Σ. Πάγκαλος

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.
Δ. Ζῶτος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'.
τῆς 28 Δεκεμβρίου.

Σήμερον τὴν 28 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους ἡμέραν πέμπτην, περὶ τὴν 12

ὥραν τῆς μεσημβρίας συνῆλθον οἱ Βουλευταὶ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· γενομένης δὲ ὑφ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 78 καὶ ἀπόντων 33, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως· ἀναγινωσκομένου δὲ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κανονισμοῦ, ὅπερ χθὲς παρεδέχθη ἡ Βουλή, εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινεν, ὅτι εἶναι καλὸν καὶ εἰς τὰς προκαταρκτικὰς συνεδριάσεις νὰ ὑπάρχῃ καὶ Ἀντιπρόεδρος. Ἀντιπαρετηρήθη ὅτι τοῦτο εἶναι πρότασις, καὶ πρέπει νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν· ἐντεῦθεν ὁ Γραμματεὺς ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος εἶπεν, ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς χθὲς διακοπείσης συζητήσεως, ἕνεκα τῆς παρελεύσεως τῆς ὥρας περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ μή, τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ σχεδίου τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἷς τῶν Βουλευτῶν, πρῶτος ἔχων τὸν λόγον, εἶπε· μέλος ὢν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτροπῆς, οὐδενὸς κόπου ἐφείσθη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ γίνῃ ὁ κανονισμὸς τῆς Βουλῆς ὅσον οἷόν τε ἀ) ἐντελέστερος καὶ σύμφωνος μὲ τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, β') νὰ διανέμηται ἀκριβῶς ἡ δικαιοσύνη εἰς ἕνα ἕκαστον, καὶ γ') νὰ προστατεύηται καὶ ἡ ἐν τῇ Βουλῇ μειονοψηφία. Τὰς τρεῖς ταύτας θεμελιώδεις ἀρχάς, αἵτινες πρέπει νὰ ἐρελκύουν τὴν προσοχὴν ἑκάστου ἰδίως, δὲν ἀπήντησεν εἰς τὸ Γαλλικὸν σύστημα, καὶ τοι πολλάκις αὐτὸ ἐπιμελετήσας. Τὸ σύστημα τοῦτο παραβιάζει, ἄνευ ἀναποδράστου ἀνάγκης, τὴν σωτήριον ἀρχὴν, ὅτι ὁ ἀνακρίνων δὲν πρέπει νὰ ἦναι καὶ ἀνακρινόμενος, ἢ ὁ ἐξελέγχων, δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἐξελεγχόμενος, εἰ δυνατόν· τέλος δὲν περιβάλλει τὸν ἐξελέγχοντα μὲ τὸν μανδύαν τῆς ἀνεξαρτησίας· τὰ ἀτοπήματα ὅμως ταῦτα προλαμβάνονται διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ σχεδίου, ὡς ἐν ἐκτάσει περὶ τούτων καὶ χθὲς ἐλάλησεν. Οὐδεμία ἀνεξαρτησία δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸν δικαστὴν, διὰ νὰ ἐφαρμώσῃ τὸν νόμον κατὰ τοῦ δικαζομένου, ἐνῷ γνωρίζει ὅτι καὶ αὐτὸς μετ' οὐ πολὺ θέλει δικασθῇ ἀπὸ τοῦτον. Αἱ μεταξὺ τῶν ἐν τοῖς τμήμασι μελῶν συνεννοήσεις καὶ συνθῆκαι ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ τῶν φίλων των θέλουν εἶσθαι συνεχέσταται· ἐπίσης δὲ καὶ αἱ μεταξὺ ἑνὸς τμήματος πρὸς ἄλλο· τοιουτοτρόπως λοιπὸν θέλουν εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ Βουλευτήριον παράνομοι Βουλευταί, γα-

θερὰ δὲ καὶ ὁμοιόμορρος νομολογία ποτὲ δὲν θέλει ἱδρωθῇ· ἐπειδὴ αἱ διάφοροι γνωμοδοτήσεις τῶν τμημάτων θέλουν ἀντιφάσκει πρὸς ἑαυτὰς, καὶ τοι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἅπασαι πραγματευόμεναι· ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν καταστάσει δύναται ποτὲ ὁ λαὸς, ἢ ὁ ἐφαρμόζων τὸν νόμον Διοικητικὸς ὑπάλληλος νὰ ρωτισθῇ καὶ νὰ ἐξηγήσῃ τὸν νόμον; κατὰ τὸ ὁποῖον παραδέχεται σύστημα ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ 2 ἄρθρου φρονεῖ, ὅτι ἡ ἐξέλεγξις θέλει περαιοῦσθαι ταχύτερον. παρὰ διὰ τῶν τμημάτων ὡς ἐκ τῶν προειρημένων λόγων καταφαίνεται. Διὰ τοῦ συστήματος τοῦ σχεδίου αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν συγκροτεῖσθαι ἐκ νομομαθῶν ἀνδρῶν. Εἶπον τινὲς χθὲς ὅτι εἶναι ἀδιάφορον, ὁλίγον δήποτε γνωμοδότησιν καὶ ἂν ὑποβάλουν τὰ τμήματα, διότι πάλιν ἡ Βουλὴ θέλει δικάσει· ἀλλ' ἂν οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα, ὁ λόγος οὗτος εἶναι μᾶλλον ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῶν ἐπιτροπῶν. Ὅτι δὲ ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς ἀνακρίσεως τῶν ἐκλογῶν ἐξάρτηται τὸ πᾶν, καὶ ὅτι ἡ γνωμοδότησις πρὸς τὴν Βουλὴν ἔχει βαρύτητα, τὸ ἀπέδειξαν αἱ πράξεις τῆς Βουλῆς πρότερον· τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἅμα ἐκδικασθεισῶν τῶν ἐκλογῶν των, καθίστανται ὅλως ἀνεξάρτητα, καὶ ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῶν ἐν αὐτῇ νομικῶν θέλουν τείνει εἰς τὸ νὰ ἐφαρμώσουν τὸν νόμον, ἐφ' ᾧ καὶ προσεκλήθησαν. Ἀλλ' ἡ παραδοχὴ τῶν τμημάτων θέλει ἀναγκάσει τὰ μέλη, ἐξ ὧν σύγκεινται ταῦτα, ἢ νὰ ὑπακούσουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ ἑκάστου ἡ ἐκλογὴ, ἢ νὰ καταφύγουν εἰς ἐμπιβαίαν συντυχόησιν μὲ τὰ ἄλλα τμήματα, ἢ τέλος νὰ γίνουν θῦμα τῆς ἐξουσίας, ἢ τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς.

Ἀπὸ τῶν αὐτῶν σκοπῶν ὁρμώμενος, ὑφ' οὗ καὶ ὁ προαγορεύσας, εἶπεν ἄλλος, ἐμελέτησε καὶ αὐτὸς καὶ εὗρεν, ὅτι ὅλαι αἱ ἐφικταὶ ὠφέλειαι καὶ ἐγγυήσεις ἐνυπάρχουν εἰς τὸ Γαλλικὸν σύστημα, ὅπερ ἐντοιοῦτῳ συνῳδεῖ καὶ μὲ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα. Δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι μόνα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ σύστημα τοῦ 2 ἄρθρου εἶναι ἀνεξάρτητα, διότι καὶ τούτων ἡ ἐκλογὴ θέλει ἐκδικασθῇ ἀπὸ ἄλλους ἀκαθαρίστους Βουλευτάς. Πρὸς τούτοις εἶναι ἀνύπαρκτα τὰ ὅσα εἶπεν ἐκεῖνος ὑπὲρ τῆς προσταισίας τῆς μειονοψηφίας· αὕτη ποτὲ δὲν θέλει ὑπικφύγει τὴν ἐπιρροὴν τῆς πλειονοψηφίας οἵαι δήποτε διατάξεις καὶ ἂν καθιερωθοῦν διὰ τοῦ κανονισμοῦ· ἂν καὶ δὲν ἐρθάσαμεν εἰσέτι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ, προϊόντος ὅμως τοῦ χρόνου θέλει γένει καὶ τοῦτο, ὡς ὃν συνέπεια τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος· ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι τὰ αὐτὰ δύνανται νὰ λεχθῶσι καὶ περὶ τῶν δύο συστημάτων· εἰς τὸ Γαλλικὸν ὅμως σύστημα

ἀπαντῶνται τὰ ἑξῆς προτερήματα· 1) ὅτι ὁ καταδικαζόμενος δύναται ἐνώπιον τῶν τμημάτων νὰ παραπαθῇ καὶ ἐκθέσῃ τὰ παράπονά του, καὶ πιθανὸν νὰ εἰσακουσθοῦν· τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ τῶν ἐπιτροπῶν, διότι αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ μάχαιρα τῆς ἐξουσίας, καὶ διὰ ταύτης; πῶς Βουλευτὴς ἀνίκων εἰς τὴν μειονοψηφίαν θέλει ἀποβάλλεται· παράδειγμα τούτου βέβαια ἄχρι τοῦδε δὲν ἔχομεν, ἀλλ' εἰς τὸ ἑξῆς, ἂν δεχθῶμεν ἐπιτροπὰς, τὶς μᾶς ἐγγυᾶται, ὅτι δὲν θέλει συμβῇ; 2) ὅτι διὰ τῆς καθιερώσεως τῶν τμημάτων χαλιναγωγοῦνται τὰ πάθη μας.

Ὁ προαγορεύσας εἶπεν ὅτι διὰ τῶν τμημάτων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθιερωθῇ νομολογία· αὐτὸς ὅμως λέγει, ὅτι εἶναι φίλος τῆς λογικῆς νομολογίας, καὶ αὕτη δύναται νὰ μορφωθῇ διὰ τῶν διαφόρων γνωμοδοτήσεων τῶν τμημάτων, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς ἐπιτροπῆς· διότι ἡ νομολογία ταύτης θέλει εἶναι ἡ θέλησις τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς· ἐκτὸς τούτου, καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θέλει σύγκεισθαι ἐκ νομομαθῶν ἀνδρῶν, πάλιν τὰ τμήματα εἶναι προτιμότερα, καθότι εἶναι καλήτερον νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν ἐξέλεγξιν πάσης τάξεως Βουλευταὶ, καὶ οὕτω θέλουν καταπαυθῇ τὰ ἐπιπονώτερα πάθη, τὰ ὁποῖα καταμαστίζουν τὴν κοινωνίαν μας· ἐπειδὴ τοὐλάχιστον, πᾶν τμῆμα θέλει ἔχει ὑπ' ὄψιν τὸ ῥητὸν, « ὃ σὺ μισεῖς ἑτέρῳ μὴ ποιήσῃς. » Πέποιθεν ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν εἰς τμήματα διαίρεσιν τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἐξέλεγξιν, οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν θέλει μετανοήσει, καὶ ὅτι τοὐναντίον θέλει συμβῇ ἂν παραδεχθῇ τὴν δι' ἐπιτροπῆς ἐκδίκασιν τῶν ἐκλογῶν.

Ἐνταῦθα, κατ' αἴτησιν πολλῶν, ἀπορανθείσης τῆς Βουλῆς, ὅτι ἐρωτήθη ἀρκούντως, ἐτέθη τὸ ζήτημα οὕτως « τὴν δι' ἐπιτροπῶν ἢ τὴν διὰ τμημάτων ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν παραδέχεται ἡ Βουλή; » ἐπὶ ὑποθέσει παραδοχῆς τοῦ πρώτου, θέλει προσδιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτροπῶν.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὸ δεύτερον διὰ ψήφων **67** ἐναντίον **10**.

Κατὰ συνέπειαν τούτου ἐπιφορτίσθη ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ῥυθμίσῃ τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ σχεδίου κατὰ τὴν ἤδη παραδεχθεῖσαν ἀρχὴν, συμπράττοντος εἰς τοῦτο καὶ τοῦ προτείναντος τὸ σύστημα αὐτὸ Βουλευτοῦ, καὶ νὰ τὸ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν· ἐντεῦθεν προέβη εἰς τὸ Β'. κεφάλαιον τοῦ σχεδίου, ἀναγνωσάντος τοῦ Γραμματέως τὸ **8** ἄρθρον, ὅπερ ἔχει οὕτω.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τοῦ ἀριστικοῦ Προεδρείου.

Ἄρθρ. 8. Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν, ἡ Βουλὴ ἐκλέγει διὰ ψηφοδελτίων ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν ἕνα Πρόεδρον, δύο Ἀντιπροέδρους, καὶ τρεῖς Γραμματεῖς.

Εἷς ἐπρότεινε νὰ τεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «ἐξέλεγξιν,» τὸ «ὅλων».

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἀπήντησεν, ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη ἐπὶ τούτῳ δὲν ἐτέθη, διὰ νὰ ἦναι ἡ Βουλὴ ἐλευθέρα νὰ προβῇ εἰς τὰς νομοθετικάς της ἐργασίας, ὅταν αὗται ἦναι κατεπείγουσαι, καὶ μόναν τεσσάρων ἢ πέντε ἐκλογῶν ἡ ἐξέλεγξις μένῃ ἐκκρεμὴς πρὸς παραπέρω ἐξέτασιν· ἡ ἰδέα αὕτη τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζεται καὶ ἀπὸ τὰς συζητήσεις τῆς Βουλῆς, αἵτινες ἐγένοντο, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ συσταθῇ ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, ὥστε ἀπεφασίσθη, ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν ἐξέλεγξιν ἐκείνων τῶν ἐκλογῶν, καθ' ὧν δὲν ὑπῆρχον βαρεῖαι ἐνστάσεις, διὰ νὰ δυνηθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον νὰ νομιμοποιηθῇ ἡ Βουλή· ὥστε τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς.

Εἶναι καλόν, εἶπεν ἄλλος, τότε ἡ Βουλὴ νὰ προβαίνῃ εἰς τὰς τακτικὰς αὐτῆς συνεδριάσεις, ἀφοῦ ἀποπερατώσῃ τὴν ἐξέλεγξιν ὅλων τῶν ἐκλογῶν, τῶν ὁποίων τὰ πρακτικὰ παρεπέμφθησαν εἰς τὴν βουλήν· δὲν πρέπει ὅμως ποτὲ νὰ περιμένῃ νὰ ἀποπερατωθοῦν αἱ ἄλλαι ἐκλογαί·

Τί ποιητέον, ἠρώτησεν ἄλλος, ὅταν ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν ἐκλογῶν, τινὲς μένουν ἐκκρεμεῖς διὰ περαιτέρω ἀνάκρισιν;

Ἄλλοι ἀπήντησαν, ὅτι καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ἐκκρεμεῖς ἐκλογαὶ μένουν, ὡς ταυτίται, συνεπείᾳ ἐξελέγξεως καὶ ἀποφάσεως τῆς βουλῆς, καὶ ἑπομένως ἕνεκα τούτων ἡ βουλὴ δὲν δύναται νὰ μένῃ ἀργή.

Τινὲς ἐπρότειναν νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι αἱ ἀρχαιρεσίαι γίνονται μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν ὅλων τῶν ὑποβληθεισῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν βουλήν, ἐκτὸς ἂν καμμία τούτων ἀναβληθῇ ἕνεκα περαιτέρω ἐξετάσεως περὶ τῆς νομιμότητός της.

Ἄλλοι εἶπαν, ὅτι ἐμπορεῖ νὰ τεθῇ ὡς σχόλιον ἐν τῷ κανονισμῷ, τὸ «παρουσιασθεισῶν» καὶ οὐδεὶς ἀντέστη εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας.

Μετὰ ταῦτα ἐπρότεινεν, ἕτερος ὅτι εἶναι καλὸν πρὸς περισσοτέραν σαφήνειαν νὰ τεθῇ, ὅτι αἱ ἀρχαιρεσίαι γίνονται κατὰ πᾶσαν σύνοδον. Ἄλλοι εἶπον, ὅτι τοῦτο εἶναι περιττόν, διότι καθιερῶται διὰ τοῦ Συντάγματος.

Ἑπομένως τὸ ἄρθρον 8 ἐγένετο παραδεκτὸν ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν τῆς ἀνωτέρω σημειωθείσης ἐξεως «ὅλων.»

Ἐντεῦθεν ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὸ ἑπόμενον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 9.

«Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἀντιπροέδρων γίνεται δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, τῶν δὲ Γραμματέων διὰ σχετικῆς· ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἀναδειχθῶσιν ἐν ἀπολύτῳ πλειονοψηφίᾳ, ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι, γίνεται δευτέρα ψηφοφορία, καὶ ἀναγορεύονται Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδροι οἱ λαβόντες σχετικῶς τὴν πλειονοψηφίαν· ἐν περιστάσει ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ κλῆρος.

Εἷς τῶν βουλευτῶν ἐπρότεινε, πρὸς ἀποφυγὴν διαταγμοῦ νὰ τεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «πλειονοψηφίας,» ἡ «τῶν παρόντων·» ἄλλοι ἀπήντησαν, ὅτι τοῦτο ἐννοεῖται, καὶ ἑπομένως εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου, παρετήρησεν ἄλλος, πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας· α') διότι τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου εἶναι σοβαρά· καὶ β') διότι μὴ ὑπαρχούσης πλειονοψηφίας ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου, πῶς θέλει προβαίνει ἀκωλύτως ἡ βουλὴ εἰς τὰς ἐργασίας της;

Ἄλλος παρετήρησεν, ἕκαστος αἰσθάνεται τοῦτο, ἀλλὰ τί μέλλει γενέσθαι, ὅταν ἦναι ἀδύνατον νὰ τύχῃ ὁ Πρόεδρος τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας; διὰ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ ἰσχύῃ καὶ ἡ σχετική, ἂν κατὰ δύο ψηφοφορίας δὲν λάβῃ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, εἶπεν ἄλλος, φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ διορθωθῇ τὸ ἄρθρ. τοῦ σχεδίου σύμφωνα μὲ τὸ 2. ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃ, ἂν μετὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἀναδειχθῇ ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι ἐν ἀπολύτῳ πλειονοψηφίᾳ, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία ἐπὶ διπλασίου ἀριθμοῦ ἐκ τῶν λαβόντων σχετικῶς τὰς περισσοτέρας ψήφους ἐν τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ. Ἂν δὲ οὔτε εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν ἀναδειχθῇ τις Πρόεδρος ἐν ἀπολύτῳ πλειονοψηφίᾳ, τότε ἀναγορεύεται Πρόεδρος, ἐκεῖνος, ὅστις ἔλαβε τὰς περισσοτέρας ψήφους, εἴτε ἐν πρώτῃ ψηφοφορίᾳ, εἴτε ἐν τῇ δευτέρᾳ.

Ἀντιπαρατηρῶν ἕτερος εἰς τὸν προαγορεύσαντα, εἶπεν· ἡ πρώτη παρατήρησις αὐτοῦ, τοῦ νὰ διορθωθῇ τὸ ἄρθρον σύμφωνα μ' ἐκεῖνο τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Συνελεύσεως, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ

παραδεκτή, διότι πῶς δύναται νὰ περιορισθῇ ἡ ἐλευθερία τοῦ βουλευτοῦ ὑποχρεουμένου νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του ὑπὲρ ὡρισμένων προσώπων; ἐνδέχεταί τις ἐν τῇ πρώτῃ ψηφοφορίᾳ νὰ ἐψηφοφόρησεν ὑπέρ τινων προσώπων εἴτε ἐξαπατηθείς, εἴτε ἄλλως πως, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, διατί νὰ μὴν ἦναι ἐλεύθερος νὰ ψηφοφορήσῃ καὶ ὑπὲρ ἄλλων;

Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ δευτέρα παρατήρησις εἶναι ἀπαράδεκτος, διότι ἡ πρώτη ψηφοφορία ἀκυροῦται αὐτοδικαίως, ὅταν προβαίνῃ ἡ βουλὴ εἰς δευτέραν. Κατὰ γενικὸν κανόνα, πᾶσα δευτέρα δοκιμή, ὑποτίθεται, ὅτι εἶναι ὀρθοτέρα, καὶ ἀποβλέπεται τὴν πρώτην, διότι αὕτη ἀποδοκιμάζεται, καὶ γίνεται δευτέρα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παραδειχθῇ ὅτι ἡ πρώτη δὲν ἐπέτυχε· πῶς λοιπὸν δύναται ν' ἀναζήσῃ πλέον ἡ πρώτη ψηφοφορία, ἀφοῦ ἀπερρίφθη; αὕτη ἀναπαλαίεται διὰ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας, καὶ μάλιστα ἐνδέχεταί τις, ἐνῷ κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, ἢ ἕνεκα συνδυασμῶν ἢ ἐξ ἄλλου περιστατικοῦ ἔδωκε τὴν ψῆφόν του, νὰ πεισθῇ, ὅτι ἡ ἰδέα, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑπέρ τινος εἶναι σφαλερὰ, καὶ ἑπομένως εἰς τὴν δευτέραν νὰ δώσῃ ὑπὲρ ἄλλου τὴν ψῆφόν του· ἑπομένως ἡ πρώτη πῶς δύναται πλέον ν' ἀναζήσῃ;

Ἡ δευτέρα ψηφοφορία γίνεται, εἶπεν ἄλλος, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀναδειχθῇ τις δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας Πρόεδρος, καὶ τούτου γενομένου, ἀκυροῦται ἡ πρώτη, ἄλλως δὲ οὐχί, ἤτοι, ἂν εἰς ταύτην δὲν ἔλαβε τὸν ἀπόλυτον ἢ τὸν σχετικὸν πλειονοψηφίαν.

Ἀντιπαρετηρήθη ὑπ' ἄλλου· εἶναι ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας, τὸ ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ δευτέρα ψηφοφορία· παρατηρεῖ δὲ μόνον, ὅτι ὅλαι αἱ ψηφοφορίαι αὗται πρέπει νὰ γίνωνται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἀτοπήματος.

Ἐπὶ ἱκανὸν συζητηθέντος τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐτέθη τὸ ζήτημα οὕτω· « ἐν ἐλλείψει ἀπολύτου πλειονοψηφίας, θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τῶν δύο ψηφοφοριῶν, ἢ τῆς τελευταίας μόνον; » Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὸ δεύτερον.

Ἑπομένως ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ ἄρθρον ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον.

Τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 ἀναγνωσθέντα καὶ ἔχοντα οὕτως.

Ἄρθρ. 10.

« Ἅμα συγκροτηθείσης τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος, οἱ Ἀντιπρόεδροι καὶ Γραμματεῖς, ἐμφανιζόμενοι πρὸς τὸν Βασιλέα, ἀναφέρουσι περὶ τούτου· συγχρόνως δὲ διαγγέλλουσι τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς καὶ πρὸς τὴν Γερουσίαν. »

Ἄρθρ. 11.

« Ἡ Βουλὴ προβαίνει μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως. »

Ἐγένοντο παραδεκτὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐντεῦθεν ἀναγνώσθη τὸ ἑπόμενον, δωδέκατον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 12

« Καθῆκον τοῦ Προέδρου εἶναι, νὰ τηρῇ τὴν εὐταξίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ Κανονισμοῦ, νὰ δίδῃ τὸν λόγον, νὰ θέτῃ τὸ ζήτημα, νὰ ἐπιφωνῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὰς ἄλλας ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς, καὶ νὰ ἀγορεύῃ ἐν ὀνόματι αὐτῆς κατὰ τὸ φρόνημά της. »

Ἐζητήθη ὑπό τινος, ποίαν ἔννοιαν ἐμπεριέχει ἡ φράσις « καὶ νὰ ἀγορεύῃ ἐν ὀνόματι αὐτῆς κατὰ τὸ φρόνημά της. »

Ὁ εἰσηγητὴς ἀπήντησε, τὸ ἄρθρον τοῦτο διαγράφει ἐν γένει, ποῖα καθήκοντα ἔχει ὁ Πρόεδρος, εἴτε ἐντὸς τῆς Βουλῆς, εἴτε ἐκτὸς, ἐκπληρῶν καθήκοντα πρεσβείων πρὸς τὸν Βασιλέα, εἴτε ἀλλαχοῦ· ἡ τελευταία ὅμως φράσις τοῦ ἄρθρου, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἀμφιβολία, ἐνοεῖ μόνον ποῖα καθήκοντα ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ ὁ Πρόεδρος, μεταβαίνων εἰς τὸν Βασιλέα, ἢ ἀλλαχοῦ, ἐν ὀνόματι τῆς βουλῆς· τοιαύτη φράσις ἀπαντᾶται εἰς ὅλους τοὺς Κανονισμοὺς τῶν Βουλῶν τῆς Εὐρώπης.

Μετὰ τὴν δὲ σάρκασιν ταύτην, τὸ ἄρθρον ἐγένετο παραδεκτὸν, ὡς ἔχει εἰς τὸ σχέδιον. Ἀκολούθως ἀναγνώσθη τὸ ἄρθρον 13.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἀγορεύσῃ εἰς τὰς συζητήσεις, εἰμὴ διὰ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς ποίαν στάσιν εὑρίσκεται τὸ ζήτημα, ἢ νὰ ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀγορεύοντας εἰς τὸ προκείμενον· ἐὰν δὲ θέλῃ νὰ μετάσχῃ τῆς συζητήσεως παραχωρεῖ τότε τὴν ἕδραν του εἰς τὸν ἐπιλαχόντα τὰς πλειοτέρας ψήφους Ἀντιπρόεδρον, καὶ δὲν ἀναλαμβάνει αὐτὴν πρὶν τελειώσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος συζήτησις. »

Ἐγένετο δὲ παραδεκτὸν μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς « ἐπὶ » προθέσεως ἀπὸ τὴν λέξιν « ἐπιλαχόντα ».

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρ. 14 καὶ ἔχοντος οὕτω.

Ἄρθρ. 14.

« Τοῦ Προέδρου κωλυομένου τοῦ κατέχειν τὴν ἕδραν, ἀνα-

πληροῖ αὐτὸν ὁ λαβὼν τὰς πλειοτέρας ψήφους Ἀντιπρόεδος καὶ οὕτω καθεζῆς ».

Ἐγένετο παρά τινων ἡ ἐξῆς παρατήρησις, ὅτι εἶναι καλὸν τὸ ἄρθ. νὰ τροποποιηθῇ οὕτω· « τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ λαβὼν τὰς πλειοτέρας ψήφους Ἀντιπρόεδρος καὶ οὕτω καθεζῆς ». Πρὸς δὲ νὰ προστεθῇ καὶ τὸ « ἀπάντων τούτων κωλυομένων, προεδρεύει ὁ πρεσβύτατος ». Τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον διότι δύνανται ν' ἀσθενοῦν ὁ Πρόεδος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι, ἢ ζήτημά τι νὰ ἦναι τόσων σπουδαῖον, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις νὰ διαρκέσῃ πολλὰς ἡμέρας, ὥστε νὰ λάβουν μέρος ἅπαντες οὗτοι εἰς τὴν συζήτησιν, ὡς Βουλευταί· ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιστάσει, κατὰ τὸν κανονισμὸν, οὐδεὶς τούτων πλέον δύναται νὰ προεδρεύσῃ πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ ἡ τύχη τοῦ ζητήματος.

Ἐν Γαλλίᾳ μάλιστα συνέβη, καίτοι κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς αὐτῆς ὑπαρχόντων τεσσάρων Ἀντιπροέδρων, ἡ ἕδρα τοῦ Προέδρου νὰ χηρεύσῃ, διορισθέντων τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἀντιπροέδρων ὑπουργῶν· ἐκ τούτων λοιπῶν συνάγεται ὅτι ἡ ῥηθεῖσα φράσις εἶναι ἐναγκαιότατον νὰ τεθῇ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τροποποιημένον οὕτως·

Ἄρθρ. **14.**

« Τὸν Πρόεδραν κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ λαβὼν τὰς περισσοτέρας ψήφους ἀντιπρόεδρος, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἀπάντων δὲ τούτων κωλυομένων καταλαμβάνει τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου ὁ πρεσβύτατος τῶν παρόντων βουλευτῶν.

Τὸ ἄρθρ **15**, ἀναγνωσθὲν, ἐγένετο παραδεκτὸν· ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. **15.**

« Καθῆκον τῶν Γραμματέων εἶναι νὰ ἐφορῶσι τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, νὰ ἀναγινώσκουν αὐτὰ ἐπὶ συνεδριάσεως, καθὼς καὶ τὰ νομοσχέδια καὶ ἄλλας πράξεις ἢ ἐγγραφα, ὅσα ἀπαιτεῖται ν' ἀναγνωσθῶσι πρὸς τὴν βουλὴν, νὰ καταγράφωσι τὰ ὀνόματα τῶν ζητούντων τὸν λόγον, καθ' ἣν προσέρχονται τάξιν, νὰ ἀπαριθμῶσιν εἰς τὸ φανερὸν τὰς ψήφους, νὰ κρατῶσι σημείωσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς βουλῆς, καὶ ἐν γένει νὰ πράττωσι πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς βουλῆς ».

Τὸ Ἄρθρ. 16 παρεδέχθη ἡ βουλὴ τροποποιηθὲν οὕτως·

Ἀρθρ. **16.** Κωλυομένων τῶν Γραμματέων, ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ εἰς τὸ προεδρεῖον τοὺς προσωρινῶς ἀναπληρώσοντας αὐτοὺς, ἐκ τῶν νεωτάτων βουλευτῶν.

Εἷς των βουλευτῶν ἐπρότεινε νὰ τεθῇ ὡς 17 ἄρθρον, ἡ διάταξις τοῦ **17** ἄρθρου τοῦ Γαλλικοῦ Κανονισμοῦ, διότι αὕτη

εἶναι ἀναγκαία, διὰ νὰ γνωρίζῃ ἕκαστος ποῦ διευθύνονται τὰ ἐγγραφά του, καὶ δεύτερον νὰ γίνεται ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐνέργεια ταχύτερον, καὶ νὰ μὴ παρεμβάλωνται κωλύματα ἐκ προθέσεως.

Ὁ εἰσηγητὴς ἀπήντησε· τοιαύτη πυσθήκη εἶναι περιττὴ, διότι περὶ τούτου προβλέπει τὸ περὶ ἀναφορῶν κεφάλαιον, καὶ τὸ περὶ νομοσχεδίων μέρος τοῦ Κανονισμοῦ.

Μετὰ ταῦτα προέβη ἡ βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Γ'. Κεφαλαίου.

Ἐντεῦθεν ἀναγνωσθὲν τὸ ἄρθρον **17** ἐγένετο παραδεκτὸν μὲ τὴν ἐξῆς τροποποίησιν.

Ἀρθρ. **17.**

« Ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλει τὴν ἔναρξιν καὶ τὸ τέλος τῶν συνεδριάσεων· ἀπαγγέλλων δὲ τὸ τέλος προσδιορίζει συγχρόνως συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως.

Ἡ ἡμερησία διάταξις τοιχοκολλᾶται καὶ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ βουλευτηρίου. Αἱ συνεδριάσεις ἄρχονται συνήθως κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ. »

Τὸ ἄρθρον **18** ἀναγνωσθὲν, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. **18.**

« Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων ἀναγινώσκεται μεγαλοφώνως παρ' ἑνὸς τῶν γραμματέων ὁ ὀνοματικὸς τῶν Βουλευτῶν κατάλογος· τῶν δὲ ἀπόντων Βουλευτῶν σημειοῦνται τὰ ὀνόματα· Ὁ ἀναγνωσθεὶς κατάλογος ὑπογράφεται ἔπειτα παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων. »

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη τὸ ἑπόμενον **19** ἄρθρον.

Ἄρθρ. **19.**

« Ὅταν τις τῶν Βουλευτῶν κωλύεται νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, ὀφείλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως νὰ γνωστοποιήσῃ καὶ ἀποδείξῃ πρὸς τὸν Πρόεδρον τὸν ἀπαραίτητον λόγον τοῦ κωλύματος· χωρὶς δὲ τούτου, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τρεῖς συνεδριάσεις, ὁ Πρόεδρος διατάττει τὸν γραμματέα νὰ δηλώσῃ ἐπὶ συνεδριάσεως τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἥτις σημειοῦται καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ, ἂν ἀποφασίσῃ ἡ Βουλή· ἐὰν δὲ καὶ μετὰ ταῦτα δὲν ἐμφανίζεται τακτικῶς, τότε, ἐκτὸς ὅτι τοῦ ἀφαιρεῖται ἐφ' ὅσον λείψει, τὸ ἡμερήσιον μέρος τῆς βουλευτικῆς του ἀντιμισθίας, γνωστοποιεῖται ἡ ἔλλειψις αὕτη καὶ εἰς τὴν ἐκλέξασαν αὐτὸν ἐπαρχίαν διὰ τῆς ἁρμοδίου διοικητικῆς ἀρχῆς.

Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται, διαρκούσης τῆς συζητήσεως ἢ προκειμένης ψηφοφορίας, νὰ ἐξέλθῃ τοῦ βουλευτικοῦ περιβόλου καὶ ἀναχωρήσῃ ὅλως ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου· ὁ τοῦτο ποιῶν ἠμειοῦται πρὸς νουθέτησιν.

Οἱ Βουλευταὶ οἱ περιφερόμενοι ἄνευ ἀνάγκης εἰς τὰ παρακείμενα τῷ βουλευτικῷ περιβόλῳ δωμάτια, ὀφείλουσι νὰ ἐπανέρχωνται ἀμέσως εἰς τὸν περίβολον, ἅμα καλούμενοι παρὰ τοῦ Προέδρου διὰ τῶν κλητήρων. »

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διαγραφόμεναι ποιναί, παρετήρησέ τις τῶν Βουλευτῶν, εἶναι ἀ) σκληραί, ἢ κάλλιον εἰπεῖν, περιττα'· ὅταν ἐκλείψῃ ἡ ἠθικὴ, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν δὲν ἔρχεται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του, εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποχρεωθῇ διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ποινῶν· β') δὲν εἶναι ἀνάλογοι τοῦ χαρακτῆρος τῶν Βουλευτῶν.

Ὁ εἰσηγητὴς ἀπήντησε· τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς· ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τοὺς ἐν αὐτῷ περιορισμούς, διὰ νὰ μὴ δύναται τις τῶν βουλευτῶν, ἄνευ νομίμου κωλύματος, νὰ λείπῃ ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

Κατὰ τοὺς κανονισμοὺς πολλῶν Βουλῶν τῆς Εὐρώπης, διὰ νὰ θεωρῆται νόμιμος ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ ὦσι παρόντες Βουλευταὶ, τὸ ἓν τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅμως ἔνθα τὸ ὅλον τῶν Βουλευτῶν ἀναβαίνει εἰς 700 περίπου, ἀρκεῖ ἡ παρουσία μόνον 20· ἀλλὰ τὸ Σύνταγμά μας ἀπαιτεῖ τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς, τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν. Τοῦτο λοιπὸν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἐπιθυμοῦσα, ἡ σωτήριος αὕτη διάταξις τοῦ Συντάγματος νὰ ἐφαρμόζηται, καὶ αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς νὰ μὴν ἀναβάλλωνται εἰς μάτην ἐκ τῆς ἐλλείψεώς τινων Βουλευτῶν, ἔθηκε τοὺς ἐν τῷ 19 ἄρθρῳ διαγραφομένους περιορισμούς. Ἡ στέρησις τῆς ἡμερησίας ἀντιμισθίας δὲν εἶναι ποινὴ, ὡς εἶπόν τινες, εἶναι μέτρον δικαιότατον, σύμφωνον μὲ τὸ δημόσιον συμφέρον, καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος· διότι τοῦτο λέγει, « οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουν ἀποζημίωσιν καθόσον ἐργάζονται. » Τέλος, ἐκ τῆς φράσεως τοῦ Συντάγματος, « οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη των Βουλευταὶ, » συνάγεται, ὅτι πᾶς μὴ ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντά του, πρέπει νὰ στερῆται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 διαγραφομένους ὅρους τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, διότι ἄλλως περιπίπτεται ἡ σπατάλη, ἐνῷ ἡμεῖς πρῶτοι πρέπει νὰ δείξωμεν τὸ παράδειγμα τοῦτο. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ δημόσιον συμφέρον, καὶ προκειμένου περὶ τούτου, οὐδεὶς λόγος πρέπει νὰ γίνεται περὶ ἀξιοπρεπείας. Οἱ Ἄγγλοι Βουλευταὶ, οἱ τοσοῦτον φιλότιμοι, ὑπεχρεοῦντο εἰς πληρωμὴν ἰκανῆς χρηματικῆς ποινῆς, ὅταν δὲν παρευρίσκοντο εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς· μετὰ ταῦτα, καταργηθείσης τῆς διατάξεως ταύτης, ἀπεραισίθη, ὁ ἐλλείπων τῶν συνεδριάσεων ἄνευ νομίμου κωλύματος, νὰ φυλακίζηται.

Ἄλλος ἀντιπαρατηρῶν εἰς τὸν προαγορεύσαντα, εἶπε· διὰ νὰ ὦναι οἱ νόμοι σεβαστοὶ καὶ ἀπαραβίαστοι, πρέπει νὰ ἐφαρμόζωνται· αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου εἶναι αὐστηραὶ· διότι κατ' αὐτὸ, ὅστις δὲν παρευρίσκεται εἰς τὸ βουλευτήριον, καθ' ἣν στιγμὴν ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος θεωρεῖται ὡς ἀπών· καὶ δεύτερον ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ εἰς τὸν Βουλευτὴν διὰ τῆς στερήσεως τοῦ ἡμερησίου μέρους τῆς ἀποζημιώσεώς του, δὲν εἶναι ἀνάλογος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Βουλευτοῦ, οὔτε δύναται νὰ περιστείλῃ αὐτὸν, τοῦ νὰ μὴν ἐλλείπῃ τῶν συνεδριάσεων· διὰ τὸν Βουλευτὴν εἶναι ἀρκετὴ ποινὴ τὸ νὰ σημειοῦται ἡ ἔλλειψίς του εἰς τὰ πρακτικὰ, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ γνωστοποιῆται αὕτη καὶ εἰς τὴν ἐκλέξασαν αὐτὸν ἐπαρχίαν, εἰμὴ ἀφοῦ ὀκτὼ κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις ἐλλείψῃ ἀπὸ τὴν Βουλήν. Τὸ ἄρθρον τοῦ σχεδίου, λέγον ὅτι ὁ ἐλλείπων πρέπει « καὶ νὰ ἀποδείξῃ » ζητεῖ πρᾶγμα ἀδύνατον· καθότι πῶς δύναται ὁ ἀσθενῶν νὰ μεταβῇ πρὸ τῆς συνεδριάσεως εἰς τὴν Βουλήν, ἵνα ἀποδείξῃ τὴν αἰτίαν δι' ἣν κωλύεται; Τέλος ποῖα μέσα ἀποδείξεως δύναται νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον;

Ἀντιπαρατηρῶν ἄλλος εἰς τὸν προαγορεύσαντα, εἶπεν· ὁ Κανονισμὸς προσδιορίζων τὴν ὥραν καθ' ἣν ἕκαστος Βουλευτὴς πρέπει νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις, δὲν κάμνει ἄλλο τι, εἰμὴ δίδει ὁδηγίαν τινα εἰς τοὺς Βουλευτὰς, ἐπιφέρει ὅμως ὅτι, ὅταν τις τῶν βουλευτῶν, ἄνευ νομίμου κωλύματος, λείψῃ ἀπὸ τρεῖς συνεδριάσεις, σημειοῦται ἡ ἔλλειψίς του εἰς τὰ πρακτικά· ἀλλ' ἂν πάλιν ἐξακολουθῇ νὰ πράττῃ τὸ αὐτὸ, τότε τῷ στερεῖται καὶ τὸ ἡμερήσιον μέρος τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως· τοῦτο εἶναι δίκαιον, καθότι μὴ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, δὲν πρέπει καὶ νὰ λάβῃ τι ἀπ' αὐτό· ὡς εἰς ἑκατὸν δὲ μέσον, ὕστερον ἀπὸ ταῦτα, εἰδοποιεῖται ἡ ἐκλέξασα αὐτὸν ἐπαρχία διὰ τὴν ὀλιγωρίαν, ἣν τινα δείκνυσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Πολλοὶ ἐπρότειναν, ὅτι εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ὑπάγονται καὶ οἱ βουλευταὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ὄντες στρατιωτικοὶ, ἢ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, δὲν λαμβάνουν ἕνεκα τούτου τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ παράβασις τοῦ ἄρθρου

ἐκ μέρους τούτων, εἰδοποιεῖται παρὰ τῆς Προεδρείας εἰς τὸ Γαμεῖον, διὰ νὰ ἐκπεσθῇ ἐκ τῆς μισθοδοσίας του τὸ ἀνάλογον μέρος, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον. Ἄλλοι ἀπήντησαν περὶ τούτου νὰ γίνῃ μόνον μνεία εἰς τὰ πρακτικὰ, ὅπερ καὶ παρεδέχθη.

Πολλῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ λεχθέντων περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ μὴ, τοῦ συζητουμένου ἄρθρου, ἡ βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ τροπολογημένον οὕτω·

Ἄρθρ. 19.

Ὅταν τις τῶν βουλευτῶν κωλύεται νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τὸν ἀπαραίτητον λόγον τοῦ κωλύματος, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐπιούσης· χωρὶς δὲ τούτου, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τρεῖς συνεδριάσεις, ὁ Προεδρος διατάττει τὸν Γραμματέα νὰ δηλώσῃ ἐπὶ συνεδριάσεως τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἥτις σημειοῦται καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ, ἐὰν δὲ καὶ μετὰ ταῦτα δὲν ἐμφανίζεται τακτικῶς, τότε τῷ ἀφαιρεῖται ἐφ' ὅσον λείψει καὶ τὸ ἡμερήσιον μέρος τῆς βουλευτικῆς του ἀποζημιώσεως· γνωστοποιεῖται πρὸς τούτοις ἡ ἔλλειψίς του καὶ εἰς τὴν ἐκλέξασαν αὐτὸν ἐπαρχίαν, διὰ τῆς ἁρμοδίου διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὖθις ἐπὶ τρεῖς συνεδριάσεις.

Οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δύναται, διαρκούσης τῆς συζητήσεως, ἢ προκειμένης ψηφοφορίας ν' ἀναχωρήσῃ ὅλως ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου· ὁ τοῦτο ποιῶν σημειοῦται πρὸς νουθέτησιν.

Οἱ βουλευταὶ οἱ περιφερόμενοι ἄνευ ἀνάγκης εἰς τὰ παρακείμενα τῷ βουλευτικῷ περιβόλῳ δωμάτια ὀφείλουσι νὰ ἐπανέρχωνται ἀμέσως εἰς τὸν περίβολον ἅμα καλούμενοι παρὰ τοῦ Προέδρου διὰ τῶν κλητήρων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος πολλῶν αἰτησαμένων τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως ἕνεκα τῆς παρελεύσεως τῆς ὥρας, ἐκήρυξε πεπαυμένην αὐτὴν τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ'.

Τῆς 29 Δεκεμβρίου 1844.

Σήμερον τὴν 29 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ, τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἡμέραν παρασκευὴν περὶ τὴν μεσημβρίαν, συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παόντων 80, καὶ ἀπόντων 21, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν γραμματέων· ἐπομένως ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι, ὡς καὶ ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδριάσει ἐγνωστοποιήθη εἰς τὴν Βουλὴν, τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας διευθύνθησαν εἰς τὸ Προεδρεῖον, ἀπαιτεῖται δὲ ν' ἀπορανθῇ ἡ Βουλὴ περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεγξιν αὐτῶν.

Τινὲς εἶπον, νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν πρώην ἐννεαμελῆ ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐξέλεγξε καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦδε.

Ἄλλοι ἀντέτεινον, ὅτι ἐπειδὴ τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰ ψηφισθέντα, ἡ ἐξέλεγξις των πρέπει ν' ἀναβληθῇ μέχρις οὗ τελειώσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ συζήτησις, ὅτε πιθανῶς δύναται νὰ φθάσῃ καὶ ὁ διὰ τῆς ῥηθείσης ἐκλογῆς ἀναδειχθεὶς Βουλευτής.

Ἀντιπαρετηρήθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ κανονισμοῦ ἴσως τελειώσει μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἡμερῶν, ἐν τῷ μεταξὺ λοιπὸν τούτῳ, δὲν εἶναι καλὸν νὰ στερεῖται ἡ Ναυπλία τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου της. Ἡ παρουσία τοῦ Βουλευτοῦ Ναυπλίας δὲν ἀπαιτεῖται, διότι ἤδη πρόκειται ν' ἀποφασισθῇ περὶ τοῦ νομίμου, ἢ μὴ, τῆς ἐκλογῆς του· τότε δὲ θέλει εἶσθαι ἀναγκαία καὶ ἡ παρουσία τοῦ Βουλευτοῦ, διὰ νὰ φωτίσῃ τὴν Βουλὴν, ὅταν ἡ ἐπιτροπὴ (τὸ ὁποῖον δὲν ἐλπίζει) ἤθελεν ἐπιφέρει ἀκυρωτικὴν γνώμην· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ περὶ τῆς ἐκλογῆς του συζήτησις καὶ ἀπόφασις δύνανται ν' ἀναβληθῇ μέχρις οὗ ἔλθῃ καὶ αὐτός.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως νὰ παραπεμφθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας εἰς τὴν πρώην ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπήν.

Ὁ Κ. Βλάχος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι μέλος πρότερον τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν ἔλαβε μέρος, οὔτε ἐν τῇ προχθεσινῇ ἐκθέσει ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κέας, οὔτε ἐν τῇ περὶ τῆς Ναυπλίας θέλει λάβει.

ἤδη πρόκειται, εἶπεν ὁ πρόεδρος, ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τῆς παραλαχῆς, ἢ μή, Ἀντιπροέδρου, κατὰ τὰς προκαταρκτικὰς συνεδριάσεις.

Πολλοὶ παρετήρησαν, ὅτι τοῦτο εἶναι περιττόν, διότι τὸν Πρόεδρον ἀντικαθιστᾷ αὐτοδικαίως ὁ πρεσβύτατος τῶν παρόντων Βουλευτῶν. Τοῦτο λέγει καὶ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, ὅτι κατὰ τὰς προκαταρκτικὰς συνεδριάσεις προεδρεύει ὁ πρεσβύτατος

Εἰς ταῦτα ἐγένετο ὑπ' ἄλλων ἡ παρατήρησις, ὅτι γινομένης τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου κατὰ τὰς προκαταρκτικὰς συνεδριάσεις, εἶναι καλὸν νὰ γίνῃ τοιαύτη καὶ περὶ Ἀντιπροέδρου, διότι ταυτοτρόπως δὲν θέλει παρέρχεται εἰς μάτην ὁ καιρὸς, ἀνασχολουμένης τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν ἄλλου, ἐν ἐλλείψει τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος Προέδρου· 1) ἕνεκεν ἀσθενείας ἢ ἄλλης αἰτίας· καὶ 2) διότι ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ζήτημα ὡς Βουλευτής. Τὰ ἀποτελέσματα πρέπει νὰ προλαμβάνωνται πρὸ τῆς ὑπάρξεώς των.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι ὁ τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ πρεσβύτατος τῶν παρόντων.»

Ἐνταῦθα ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπαρουσίασε τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ σχεδίου τοῦ κανονισμοῦ, τροποποιημένον κατὰ τὴν ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει παραδεχθεῖσαν ἀρχήν, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 2. «Κατὰ πᾶσαν ὁλοσχερῆ τῆς Βουλῆς ἀνανέωσιν αὕτη μερίζεται διὰ κλήρου εἰς 7 τμήματα πρὸς ἐξέλεγξιν μόνον τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἕκαστον τῶν τμημάτων συνίσταται, εἰ δυνατὸν, ἀπὸ ἰσάριθμα μέλη, καὶ διακρίνονται κατ' ἀριθμούς.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐκλογαὶ διανέμονται κατ' ἀναλογίαν διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα, καὶ ἐξελέγχονται ἀπὸ τριμελῆ τοὐλάχιστον ἐπιτροπὴν, ἐκλεγομένην παρ' ἑκάστου τμήματος.

Ὁσάκις δὲ αὗται καὶ διὰ τοῦ κλήρου τύχωσιν εἰς τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν μέλη αὐτῶν, τότε δίδονται εἰς τὸ ἑπόμενον· εἰς τὴν ἐνώπιον αὐτῶν τῶν τμημάτων καὶ τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν συζήτησιν, δύνανται νὰ παρουσιάσθωσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἐνστάσεις των, ὅσοι τυχὸν ἔχουν τοιαύτας κατὰ τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέγξεως παρουσιάζεται ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν τμήματα, μετὰ δὲ τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν τῶν τμημάτων καθυποβάλλεται δι' αἰτιολογημένης ἐκθέσεως ἡ γνωμοδότησις αὐτῶν εἰς τὴν Βουλὴν δι' Εἰσαγγελέως, ἐκλεγομένου παρ' αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5. Τὰ τμήματα ἐξελέγχουν, καὶ εἰσάγουν εἰς τὴν συ-

ζήτησιν τῆς Βουλῆς τὰς εἰς αὐτὰ κληρωθείσας ἐκλογὰς κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ τοῦ παρακειμένου εἰς τοῦτο· κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ σειρὰν συζητοῦνται καὶ αἱ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰσαχθεῖσαι ἀπὸ τὰ τμήματα ἐκλογαί.

Ἄρθρ. 6. Εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὁλοσχεροῦς ταύτης ἐξελέγξεως ὅλοι οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουν μέρος, ἀλλὰ δὲν μετέχουσι τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐκλογῆς· καὶ ἐκεῖνοι δὲ τῶν ὁποίων ἀναβάλλεται ἡ ἐξέλεγξις δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς, μέχρις οὗ ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι Βουλευταί.

Ἄρθρ. 7. Ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται ἑκάστοτε ὁριστικῶς περὶ τοῦ κύρους τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλεχθέντων.

Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν περὶ ἑκάστης ἐκλογῆς ὁ Πρόεδρος ἀναγορεύει Βουλευτὰς ἐκείνους ὅσων αἱ ἐκλογαὶ ἐκυρώθησαν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μετὰ μικρὰν συζήτησιν νὰ τυπωθῇ, καὶ τότε νὰ γίνῃ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινεν ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἀναγνωσθὲν μέρος τοῦ κανονισμοῦ· α) ὅλαι αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν τμημάτων περὶ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Κράτους νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν Βουλὴν συγχρόνως, καὶ ὄχι ἐκ διαλειμάτων· β) ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιλαμβάνηται ἑκάστης τούτων οὐχὶ κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ κατὰ κλῆρον.

Ἡ πρότασις αὕτη, εἶπον, πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν, ὅτε θέλει συζητηθῇ καὶ τὸ ἀναγνωσθὲν κεφάλαιον τοῦ κανονισμοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ἔχει σχέσιν· ἄλλος ἐπρότεινε, πρὸς εὐχερεστέραν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 19 τὸ ὁποῖον παρεδέχθη ἡ Βουλή, αἱ ἕδραι τῶν Βουλευτῶν νὰ ἦναι ἠριθμημέναι, ὡς ὑπάρχει καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ὥστε ἕκαστος νὰ γνωρίζῃ τὴν οἰκείαν του θέσιν, διὰ νὰ δηλοῦται ταχύτερα ποῖοι τῶν Βουλευτῶν δὲν εἶναι παρόντες.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος προὐκάλεσε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τῶν ἄρθρων τοῦ κανονισμοῦ.

Τὰ ἄρθρα 20 — 35 ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο παραδεκτὰ ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον μὲ τὴν διαφορὰν νὰ ἐξηγηθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι δὲν ἀποκλείονται οἱ μὴ ὄντες Βουλευταὶ Ὑπουργοὶ καὶ ἀπὸ τὰς μυστικὰς συνεδριάσεις περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 31 τοῦ κανονισμοῦ,

Ἄρθρ. 20. «Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου

ὁ Γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως.

Ἐὰν γίνῃ παρά τινος ἔνστασις κατὰ τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν καὶ ὑποστηριχθῇ καὶ παρ' ἄλλων, ὁ Γραμματεὺς δίδει τὰς προσηκούσας διασαφήσεις, ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ζητουμένης διορθώσεως, τῆς ὁποίας γενομένης παραδεκτῆς, διορθόνοται τὰ πρακτικὰ εἴτε ἀμέσως εἴτε κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν τὸ βραδύτερον.

Ἄρθρ. 21. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν ὁ Γραμματεὺς ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου φέρει εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς τὰ διαγγέλματα, τὰς γραφὰς, καὶ τὰς ἄλλας πρὸς τὴν Βουλὴν ἀποσταλάς.

Ἄρθρ. 22. Ὁ Πρόεδρος ἀπαγγέλλει μετὰ ταῦτα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, καὶ προσγιγ τὴν περὶ ἑνὸς ἑκάστου κατὰ τὴν τάξιν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 23. Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἕδραι προσδιωρισμέναι διὰ τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρ. 24. Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται νὰ ἀγορεύσῃ πρὶν ἡ ἐγγραφῇ ἡ ζητήσῃ ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο ἄδειαν τοῦ Προέδρου· διαδέχεται δὲ πάντοτε ὁ ἀγορεύων κατὰ τοῦ προκειμένου ζητήματος τὸν ἀγορεύοντα ὑπὲρ τούτου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, κατὰ τὴν ταξιν τῆς ἐγγραφῆς των.

Ὁ θέλων ν' ἀπαντήσῃ μεταξὺ τῆς συζητήσεως εἰς λόγον προσωπικὸν, ζητεῖ τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου· ἀλλ' ὀφείλει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεώς του, ἡ δὲ σειρὰ τῆς συζητήσεως δὲν παραλλάσσει ἐκ τούτου.

Ἄρθρ. 25 Οἱ Βουλευταὶ ἀγορεύουσιν ἀπὸ τοῦ βήματος· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἕδρας των, ὅταν ὁ Πρόεδρος τοὶς τὸ ἐπιτρέψῃ.

Ἄρθρ. 26. Πᾶσα προσωπικὴ προσβολὴ καὶ πᾶν σημεῖον ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀποδοκιμασίας ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ἄρθρ. 27. Ὁ ἀγορεύων δὲν διακόπτεται· ἂν δὲ παραβαίνῃ διάταξίν τινα τοῦ Κανονισμοῦ ἢ ἀπομακρύνεται τοῦ ζητήματος, ὁ Πρόεδρος εἰκοῦσιν ἢ κατ' αἴτησιν ἑνὸς ἢ πλειόνων Βουλευτῶν ἀνακαλεῖ αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν· ἂν δὲ ζητήσῃ νὰ δικαιολογηθῇ ἢ νὰ ἐπιφέρῃ διασαφήσεις εἰς τὸν λόγον του, δίδεται ἀκρόασις εἰς αὐτὸν ὑπακούοντα εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Προέδρου. Ἂν δὲ ἀγορεύων παριπέσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν παράβασιν, ὁ Πρόεδρος ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς ἂν πρέπῃ νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς αὐτὸν ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 28. Ὅταν τις διϊσχυρίζηται ὅτι παρεβιάσθη ἡ ἡμερησία διάταξις ἢ ὁ Κανονισμὸς, ἢ ὅτι ἡ συζήτησις ἄλλων ἀντικειμένων

ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ, ἢ αἰτῇ τὴν ἀναβολὴν τοῦ προκειμένου ζητήματος εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, καὶ αἱ παρατηρήσεις του αὗται ὑποστηρίζωνται, τότε ὅλα τὰ παρεμπίπτοντα ταῦτα ἀποφασίζονται κατὰ προτίμησιν, καὶ ἡ κυρία συζήτησις ἀναβάλλεται μέχρις οὗ ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν παρεμπιπτόντων τούτων ζητημάτων.

Ἄρθρ. 29. Πᾶς Βουλευτὴς δὶς μόνον ἀγορεύει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, πλὴν ἂν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ ἀγορεύσῃ καὶ ἐκ τρίτου. Τὸ αὐτὸ θέλει διατηρεῖσθαι καὶ ὅταν ζητήσῃ ν' ἀγορεύσῃ ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος.

Ἄρθρ. 30. Ἐπὶ τῶν συνθέτων ζητημάτων, ἡ διαίρεσις ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου, ὅταν ζητηθῇ παρ' ἑνὸς Βουλευτοῦ· ἀμφιβολίας δὲ οὔσης περὶ τοῦ συνθέτου αὐτῶν, ἀποφασίζει ἡ Βουλή.

Ἄρθρ. 31. Πᾶσα αἴτησις περὶ μυστικῆς συνεδριάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Συντάγματος, γίνεται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, σημειουμένων τῶν ὀνομάτων τῶν αἰτησάντων εἰς τὰ πρακτικά. Εἰς δὲ τὰς μυστικὰς συνεδριάσεις διατηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις τῶν συζητήσεων ὡς καὶ εἰς τὰς δημοσίας· ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφασίζει ἂν τὰ πρακτικὰ τῶν μυστικῶν συνεδριάσεων πρέπῃ νὰ δημοσιευθῶσι.

Ἄρθρ. 32. Πᾶς Βουλευτὴς παράττων τὴν τάξιν, ἀνακαλεῖται εἰς αὐτὴν ἐξ ὀνόματος παρὰ τοῦ Προέδρου· ἂν δ' ἐπιμένῃ, ἐγγράφεται ἡ ἀνάκλησις εἰς τὰ πρακτικὰ· ἀπειθοῦντος δὲ αὐτοῦ καὶ περαιτέρω, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἅμα τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν τῆς τε παρεκτροπῆς καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀποδοκιμασίας.

Ἄρθρ. 33. Ἂν ἡ Βουλὴ κατακτῇ θορυβώδης, ὁ δὲ Πρόεδρος δὲν δυνηθῇ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἡσυχίαν, προσκαλεῖ διὰ τῆς κρούσεως τοῦ κώδωνος, ὅτι θέλει διακλύσει τὴν συνεδρίασιν ἂν δὲν παύσῃ ὁ θόρυβος. Ἂν δὲ καὶ μετὰ τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν ἀποκατασταθῇ ἡ εὐταξία, διακλύει τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ μίαν ὥραν, διαρκούσης τῆς ὁποίας οἱ Βουλευταὶ ἐξέρχονται τοῦ περιβόλου καὶ ἐπανέρχονται μετὰ τῆς ὥρας τὴν παρέλευσιν.

Ἄρθρ. 34. Πρὶν ὁ Πρόεδρος κηρύξῃ ἀποπερατωμένην τὴν συζήτησιν, ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν ἐφωτίσθη ἀκούοντος· ἂν δὲ μετὰ δευτέραν περὶ τούτου δοκιμασίαν προκύψῃ διαφωνία, ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις.»

Ἐνταῦθα εἷς τῶν βουλευτῶν παρετήρησε, ὅτι πρὶν ἢ προβῇ ἡ

ἡ βουλὴ, εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ Δ'. κεφαλαίου, πρέπει ν' ἀποφανθῇ πρῶτον, ἂν παραδέχηται τὰς ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένας ἀρχὰς, καθ' ἃς συναρμολογοῦνται τὰ ἄρθρα αὐτοῦ· εἶναι δὲ αὗται αἱ ἑξῆς· α') ἡ διαίρεσις τῆς βουλῆς κατ' ἐπιτροπὰς διὰ τὰς κοινὰς ἐργασίας· β') ἡ συζήτησις περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου γίνεται πρὶν παραπεμφθῇ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς· γ') ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἤτοι τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου.

Τὸ κατ' αὐτὸν φρονεῖ, ὅτ. εἶναι προσφορώτερον νὰ παραδεχθῇ ἡ βουλὴ τὸ Γαλλικὸν σύστημα καθ' ὃ ἡ Βουλὴ διαιρεῖται εἰς τμήματα. Πᾶν Νομοσχέδιον ὑποβληθὲν εἰς αὐτὴν, μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν του τυπόνεται καὶ παραπέμπεται εἰς ὅλα τὰ τμήματα. Ἕκαστον τούτων συζητῆσαν τὸ Νομοσχέδιον ἐκλέγει δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἕνα ἐκ τῶν ἐπιτρόπων· οὗτοι συνερχόμενοι εἰς ἕν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν τμημάτων, συντάττουσι γενικὴν ἔκθεσιν, ἥτις ὑποβάλλεται εἰς τὴν βουλὴν διὰ τοῦ ἐν ἀπολύτῳ πλειοψηφίᾳ ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτῶν εἰσηγητοῦ. Ἑπομένως γίνεται ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις γινωσκόντων τῶν βουλευτῶν τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγους τοῦ Νομοσχεδίου, ἀποφαίνεται δ' ἡ βουλὴ περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ ἔχει ὡς ἀρχὴν ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ θέλουν σύγκεισθαι ἐξ ἀνδρῶν ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὧν ἑκάστη θέλει ἀσχολεῖσθαι· κατὰ τὸ σχέδιον ἑκάστη ἐπιτροπὴ δὲν θέλει γνωρίζει τί πράττει ἡ ἄλλη. Τοῦτο λέγει ἐκ πείρας, διότι ἐχρημάτισε καὶ Γερουσιαστὴς, καὶ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας· πᾶσαν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ Βουλὴ θέλει παραδέχεσθαι ἀναμφιβόλως.

Ἡ εὐτυχία, ἢ δυστυχία τῶν ἐθνῶν εἶπεν ἄλλος, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς καταστάσεως τῶν Νόμων. Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπή σας, κατέβαλε πάντα κόπον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ πρώτου σκοποῦ, καταφυγοῦσα εἰς κανονισμοὺς ἀλλων συνταγματικῶν ἐθνῶν, ἔνθα καὶ πεῖρα καὶ θεωρία περὶ τὰ τοιαῦτα ὑπάρχει, καὶ τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν τὸ Γαλλικὸν ἢ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα. Τὰ ἐλαττώματα καὶ προτερήματα ἀμφοτέρων τῶν συστημάτων τούτων, ἐδήλωσε προχθὲς εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς ἐκθέσεώς του· ἀλλ' ἐπειδὴ αὕτη δὲν ἐτυπώθη, ἀναγινώσκει τὸ μέρος αὐτῆς πάλιν τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ προκείμενον ζήτημα (ἀνέγνω αὐτό·) ἐκ τῶν σκέψεων τούτων πεισθεῖσα ἡ Ἐπιτροπὴ ἐδέχθη τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα μὲ τὴν τροποποίησιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε καὶ ἡ ἀρκτῷα Ἀμερική.

Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ συστήματος τούτου εἶναι πολυειδῆ. Τὸ νομοσχέδιον ἅμα εἰσαχθῇ, ἀναγινώσκεται καὶ τυποῦται· μετά τινας δὲ ἡμέρας ἀφοῦ οἱ Βουλευταὶ μελετήσωσι τὸ σύνολον αὐτοῦ καὶ κατανοήσωσι τὸν σκοπόν του, γίνεται δημοσία συζήτησις περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας· ἂν γίνῃ παραδεκτὴ αὐτὴ, διευθύνεται εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν τὸ νομοσχέδιον, ἥτις συγκειμένη ἐξ εἰδικῶν ἱκανοτήτων, ἔργον ἔχει νὰ ἐπεξεργασθῇ. ἀφοῦ παραδεχθῇ τὸ σύνολον, τὰ εἰδικὰ τοῦ νομοσχεδίου διατάξεις κατὰ πόσον εἶναι ὠφέλιμοι καὶ ἔλλειψαι, ἢ ἂν ἦναι σύμφωνοι μὲ τοὺς καθεστῶτας νόμους τοῦ κράτους· μετὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἔκθεσίν της· τότε πάλιν, ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ τὸ νομοσχέδιον, ἄρχεται ἡ κατ' ἄρθρον ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις, καὶ γίνωνται ὑπὸ τῆς Βουλῆς αἱ ἀπαιτούμεναι βελτιώσεις καὶ τροποποιήσεις, ἀφοῦ δὲ τελειώσῃ ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις, ἀναγινώσκεται πάλιν, ὡς διορθώθη τὸ νομοσχέδιον, καὶ γίνεται συζήτησις ἐκ νέου περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ· ἐντεῦθεν ἀδιστάκτως δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ, ὅτι ὕστερον ἀπὸ τρεῖς συζητήσεις δημοσίας καὶ τρεῖς ἀναγνώσεις τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνωμένην ἐπεξεργασίαν παρ' εἰδήμονος ἐπιτροπῆς, ὕστερον ἀπὸ τὰς ἐπ' αὐτοῦ κρίσεις τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ, ἂν παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὸ νομοσχέδιον, εἶναι ἀναμφίλεκτον, ὅτι τοῦτο παρέσχε ὅλα τὰ ἐχέγγυα, ὅτι εἶναι σωτήριος ἡ παραδοχή του εἰς τὸ ἔθνος.

Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ἡ πολυχρόνιος πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι εἰς τὸ Γαλλικὸν σύστημα δὲν ὑπάρχουν πραγματικῶς, εἰμὴ θεωρητικῶς· κατὰ τοῦτο οὔτε συζήτησις εἰς τὰ τμήματα δὲν γίνεται· διότι μετὰ τὸν σχηματισμὸν ἑκάστου τμήματος διὰ κληρώσεως, δηλονότι ἂν τὸ Ὑπουργεῖον ἔχῃ τὴν πλειονοψηφίαν, καὶ τότε ἡ μειονοψηφία τῶν τμημάτων δὲν θέλει συνεδριάσει, ὡς γινώσκουσα, ὅτι, δὲν θέλει εἰσακουσθῇ εἰς ὅ,τι καὶ ἂν εἴπῃ, διὰ τοῦτο καὶ ὀλίγιστοι τοὺς λόγους καὶ τὰ ἐπιχειρήματά της νὰ τὰ ἐκθέσῃ δημοσίως· τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι ἡ ἐν τοῖς τμήμασι συζήτησις γίνεται μονομερῶς καὶ ἐπιπολαίως· οἱ ῥήτορες φυλάττουν τὰ ἐπιχειρήματά των νὰ τὰ ἐκθέσουν δημοσίως πρὸς ἐπίδειξιν· εἰς ἕκαστον τμῆμα θέλει παρευρίσκεσθαι μόνον ἡ πλειονοψηφία, ἥτις βεβαίως θέλει ἐκλέγει καὶ ὁμόφρονα εἰσηγητὴν, ἀκαρῶς, ἂν ἦναι ἱκανὸς, ἢ μὴ, διότι ἡ μειονοψηφία καὶ παροῦσα ἂν ἦναι καὶ ἂν ἔχῃ ἱκανωτέρους ἄνδρας δὲν εἰσακούεται· λοιπὸν γίνεται ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν ἐκά-

του τμήματος εισηγητῶν, καὶ συντάττει τὴν γενικὴν ἔκθεσίν της, κατὰ θέλησιν, τὴν ὁποίαν ἐπιφορτίζει εἰς ῥήτορα εὐφραδῆ, ὅστις τὴν εἰσάγει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ οὕτω γίνεται ἡ συζήτησις περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ μὴ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου· ἀλλὰ σχηματισθείσης οὕτω τῆς πλειονοψηφίας, ἐν μιᾷ ἴσως ἡμέρᾳ, τὸ νομοσχέδιον γίνεται παραδεκτόν, ἐξαπτόντων τῶν ῥητόρων δι' ἐπιχειρημάτων ἐνθουσιωδῶν τὰ πνεύματα τῶν Βουλευτῶν, τότε ὅ,τι καὶ ἂν εἴπῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, δὲν εἰσακούεται, καθότι πρώτην φορὰν ἀκούει ἡ πλειονοψηφία τοὺς λόγους τῆς μειονοψηφίας· ἐκ τούτων συνάγεται, ὅτι ἡ κατὰ τμήματα συζήτησις εἶναι μηδέν, καὶ δὲν παράγει οὐδεμίαν ὠφέλειαν. τοῦτο εἶναι τόσον βέβαιον, καθόσον καὶ αὐτοὶ οἱ διαπρύτερτοι ἄνδρες τῆς Γαλλίας κατακρίνουν τὸ σύστημά των, διότι δὲν φέρει καλόν τι πρακτικῶς, καὶ ἤθελον τὸ ἔχει πρὸ πολλοῦ κατηργημένον, ἂν ἡ εἰς τμήματα διαίρεσις τῆς βουλῆς δὲν ἦτο καθιερωμένη διὰ τοῦ συντάγματος. Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὸ σύστημα ἔθνους, τὸ ὁποῖον κατακρίνει αὐτὸ τὸ ἴδιον, καὶ ἡ ἰδία πεῖρα, ἥτις πρέπει νὰ ἦναι ὁ κύριος ὁδηγὸς εἰς ἡμᾶς, ὅταν πρόκειται νὰ οἰκειοποιηθῶμεν ξένα συστήματα· διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονεῖ, ὅτι κατάλληλον σύστημα διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ αὐτὸ τὸ Ἀγγλικὸν καθότι τὸ νομοσχέδιον γίνεται παραδεκτὸν ὕστερον ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους καὶ ἐναγωνίους συζητήσεις· διὰ τοῦ συστήματος τούτου ποτὲ νομοσχέδιον δι' ἐνθουσιασμοῦ δὲν θέλει παραδεχθῇ ἡ βουλή, εἰμὴ ὕστερον ἀπὸ αὐστηρὰν συζήτησιν καὶ ἐξέτασιν.

Ἄλλος ἀντιπαρατηρῶν εἰς τὸν προαγορεύσαντα, εἶπε· τὸ σύστημα τοῦ σχεδίου ὁμοιάζει μὲ τὸ σχέδιον τῆς Ἀγγλίας, καὶ μὲ ἓν ἀρχαῖον Γαλλικόν, καθ' ὃ ἡ σύστασις εἰδικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς ἐπέφερε πολλὰ δεινά, ὀφετερισθέντων τῶν μελῶν αὐτῶν ὅλην τὴν ἐξουσίαν· κατὰ τὸ σύστημα τοῦ σχεδίου θέλει εἶσθαι εὔκολον εἰς τὴν ἐξουσίαν ν' ἁρπάζῃ αἰωνιδίως τὰς ψήφους τῶν βουλευτῶν, προκειμένου περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς ἑνὸς νομοσχεδίου, διότι πολλοὶ τῶν βουλευτῶν δὲν θέλουν ἐννοήσει ἀμέσως, ἂν ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου ἦναι ὠφέλιμος, ἡ ὄλεθρία, διὰ τὸν λαόν, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον θέλει παρουσιάζεσθαι εἰς τὴν βουλὴν πρωτοιμασμένον, καὶ διὰ τῆς πειθοῦς, εὐκόλως θέλει γίνεται παραδεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου του· τὸ αὐτὸ θέλει γίνει καὶ ἀφοῦ παραπεμφθῇ εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἢ ὅτι αὐτὴ ἀφοῦ μόνη τὸ μελετήσῃ. ὕστερον ὅλως δυνάμει θέλει τὸ ὑποστηρίζει καὶ εἰς τὴν δημοσίαν συζήτησιν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώ-

σει ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν σημαίνει τίποτε, διότι ἀρκεῖ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐπεξεργάζεται τὸ νομοσχέδιόν του, καὶ τότε εἶναι βέβαιον ὅτι θέλει γίνει παραδεκτόν, διότι βέβαια δὲν θέλει εἶσθαι ἄλλος εἰς κατάστασιν νὰ προσβάλῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ προχείρου.

Τὸ σύστημα τῶν τμημάτων παρέχει ἄλλας ὠφελείας. Κατὰ τοῦτο πᾶσης ἱκανότητος καὶ πείρας Βουλευταὶ θέλουσι λαμβάνει μέρος καὶ εἰς τὰς κατὰ τμήματα γινομένας συζητήσεις οἰκογενειακῶς οὕτως ἐ πεῖν, τοιουτοτρόπως θέλουσι συγχωνεύεσθαι ὅλων αἱ ἰδέαι καὶ ἐπίρρωσθαι πολλαὶ ὠφέλειαι. Διὰ νὰ ἀπορρίψωμεν δὲ τοὺς ῥόθους τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι ἡ συζήτησις κατὰ τμήματα θέλει γίνεσθαι ἴσως μονομερῶς, ὡς καὶ ἡ μετὰ ταῦτα σχηματισθησομένη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐξ ἑκάστου τμήματος εἰσηγητῶν, δύναται τὴν τοιαύτην ἐπιτροπὴν, ἥτις μέλλει νὰ ἐπεξεργασθῇ τὰς γνώμας τῶν τμημάτων, νὰ ἐκλέγῃ δημοσίως ἡ ἰδία Βουλή. Ἡ σύστασις εἰδικῶν ἐπιτροπῶν καὶ εἰς Γαλλίαν καὶ παρὰ τῷ πρώην Συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας μας ὑπηγορεύθη ἐκ τοῦ ὅτι τοιουτοτρόπως ἕκαστον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς θέλει φροντίσει νὰ ἀποκτήσῃ τὰς εἰδικὰς γνώσεις, αἵτινες ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Τοῦτο ὅμως εἰς τὰς διὰ τοῦ σχεδίου συνιστωμένας ἐπιτροπὰς δὲν δύνανται νὰ λεχθῇ, διότι ἀνὰ πᾶσαν Βουλευτικὴν σύνοδον ἀνανεοῦνται.

Εἴτε προμελετημένως εἴτε ἀπρομελετήτως ὁμιλήσει τις, εἶπεν ἄλλος, πάντοτε θέλει καταντήσει εἰς τὸ ὀρθὸν σύστημα. Τοῦτο ἴδομεν εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ προαγορεύσαντος, ὅστις ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐσύστησε τὰ τμήματα, ὡς λίαν καλά, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὁ ἴδιος, θέλων νὰ ἀποφύγῃ τὰ ἀτοπήματα αὐτῶν, εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ διορίζῃ ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐπεξεργάζηται τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν τμημάτων· εἶναι ἀναντίῤῥητον, ὅτι ἐκ τῆς συζητήσεως παντὸς οὐδὲν καλὸν θέλει προκύψει, ἐπειδὴ θέλει γίνεσθαι ἐπιπολαίως. Τὰ πράγματα καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος ἀπαιτοῦσι, ὅτι, διὰ νὰ δυνηθῇ τις νὰ ἐξετάσῃ μὲ ἐπιτυχίαν ἓν ζήτημα, πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις· τοῦτο κατορθοῦται κάλλιστα διὰ τοῦ συστήματος τῶν ἐπιτροπῶν εἶπεν ὁ προαγορεύσας, διότι διὰ τοῦ συστήματος τῶν ἐπιτροπῶν μόνη ἡ ἐπεξεργαζομένη ἐπιτροπὴ θέλει ἐξεύρει τὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τροποποιήσεις της, καὶ οὐχὶ ἄλλος, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μηδέν, διότι τὸ νομοσχέδιον τυπωθὲν, διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς, ἕκαστος λαμβάνει γνῶσιν αὐτοῦ, καὶ δύναται, ἂν θέλῃ νὰ παρυφίσκηται

εἰς τὰς συζητήσεις τῆς ἐπιτροπῆς· τοῦτο εἶναι μάλιστα πλεονέκτημα τοῦ συστήματος τῶν ἐπιτροπῶν, διότι οὐδεὶς προκαταλαμβάνεται, εἰμὴ ὕστερον ἀπὸ τόσας κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς πεπαιδευμένων σχηματίζει ὡρισμὸν ἰδέαν καὶ σύμφωνον μὲ τὸ ἀληθὲς συμφέρον τοῦ ἔθνους. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου εἶναι ἐλπὶς, ὅτι καὶ οἱ λόγοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἂν ὦσιν ὀρθοὶ, θέλουσι γίνεσθαι παραδεκτοὶ· τοὐναντίον εἰς τὰ τμήματα, διότι ἐκεῖ ἡ πλειοψηφία ἐπεξεργάζεται τὰ νομοσχέδια, καὶ αὐτὴ μόνη τὰ παραδέχεται· διότι αὕτη σχηματίζεται διὰ τῆς ἐν τοῖς τμήμασι γενομένης συζητήσεως· διὰ τοὺς λόγους τούτους παραδέχεται αὐτὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σχεδίου.

Τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον παραδέχεται τὸ σχέδιον τοῦ Κανονισμοῦ δὲν εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἰσχύει ἐν Ἀγγλίᾳ· κατ' ἐκεῖνο ὑποτίθεται ὅτι ὅλοι οἱ βουλευταὶ δὲν θέλουσι ἔχει γνώσεις νὰ ἐπικρίνωσι τὰ νομοσχέδια, διὸ καὶ σχηματίζονται εἰδικαὶ ἐπιτροπαί· τὸ ἐναντίον μάλιστα γίνεται εἰς αὐτάς· δὲν δύναται νὰ γίνῃ συζήτησις ἐπωφελὴς, διότι ὅλαι αἱ γνώσεις τῶν βουλευτῶν δὲν δύνανται νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς ἕν. Τὸ πλεονέκτημα τῆς εἰδικότητος τῶν τοιούτων ἐπιτροπῶν μηδενίζεται διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν εἶναι διαρκεῖς διὰ νὰ φροντίσῃ ὁ ἀκούων εἰς ἑκάστην βουλευτὴς νὰ συλλέξῃ τὰς ἀναγκαίας γνώσεις· μία ἐπιτροπὴ εἶναι πολὺ εὔκολον νὰ ἐπιβρεσθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, οὐχὶ ὅμως καὶ ὅλα τὰ τμήματα· ἡ ἐπιτροπὴ πάντοτε θέλει ἀκολουθεῖ ἕνα δρόμον, καὶ οἱανδήποτε ἰδίαν καὶ ἂν ἐσχημάτισε καθ' ἑαυτὴν, ἐκείνην θέλει ὑποστηρίζει καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς· εἰς τὰ τμήματα τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, διότι κατὰ μῆνα ἀναπεοῦνται· ὅτι δὲ ταῦτα κατ' ἀρχὰς ἐσχηματίσθησαν ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τῶν εὐγενῶν, δὲν ἔπεται ὅτι δὲν εἶναι καὶ καλά· ἠδύνατο οἱ Γάλλοι τοὐλάχιστον κατὰ τὸ 1830, ὅτε ἔγιναν ἀναθεωρήσεις τοῦ Συντάγματός των νὰ τὰ καταργήσωσιν· ἐκτὸς τούτου τὴν ὠφέλειαν αὐτῶν αἰσθανόμενοι τὸ Βέλγιον τὰ παραδέχθη, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζηται ἀπὸ ἀριστοκρατικὰς ἀρχάς. Διὰ ταῦτα πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ παραδεχθῶμεν τὰ τμήματα.

Παρατηρῶν εἰς τὸν προαγορεύσαντα ἄλλος, εἶπεν, ὅτι τὸ σύστημα τοῦ σχεδίου εἶναι αὐτὸ ἐκεῖνο τῆς Ἀγγλίας, διότι κατὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν, πᾶν Νομοσχέδιον γίνεται παραδεκτὸν ὕστερον ἀπὸ τρεῖς συζητήσεις κατὰ διαφόρους καιροὺς γινομένας, ὥστε τὴν παραδοχὴν του θέλει ὑπαγορεύσει αὐτὸς ὁ ὀρθὸς λόγος· καὶ ἡ βαθύνοια ἐνῷ κατὰ τὸ Γαλλικὸν, τὰ Νομο-

σχέδια ἐπικυροῦνται ἐπιπολαίως, ἕνεκα τοῦ αἰφνιδίως ἐμποιουμένου ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς βουλευτὰς· οἱ φόβοι τοὺς ὁποίους τινὲς περὶ τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν παρέστειραν, εἶναι μηδενικοὶ· τοῦτο συνέβη ἐν Γαλλίᾳ ὅτε ἡ σύνοδος αὐτῆς δὲν εἶχε μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ νομοθετεῖν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν, καὶ φυσικῷ τῷ λόγῳ εἶχον αὐτὴν καὶ αἱ ἐπιτροπαί της· ἀλλὰ παρ' ἡμῖν, πῶς δύναται νὰ συμβῇ τοῦτο, ἰσχύοντος τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ ἡ βουλὴ ἔχει μόνον Νομοθετικὰ καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσῃ; εἶπόν τινες, ὅτι τὸ σχέδιον φέρει ἀτόπημα διότι κατ' αὐτὸ ἡ βουλὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν περὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου συζήτησιν, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου συζητεῖται ἀφοῦ τυπωθῇ, καὶ σκεφθῶσιν ὡρίμως ἐπ' αὐτοῦ οἱ βουλευταὶ μεθ' ἱκανὰς ἡμέρας, ὅτε καὶ τὰ ἐκτὸς τῆς βουλῆς φῶτα θέλουσι γίνει γνωστὰ εἰς τοὺς βουλευτὰς, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, διὰ ν' ἀποβλεφθῇ τὸ σύνολον ἑνὸς Νομοσχεδίου, πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀβλεπέστατον.

Εἶναι κανὼν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃ σύνταγμα πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἀντιπολίτευσις· ἀλλ' αὕτη καταστρέφεται διὰ τῆς καθιερώσεως τῶν τμημάτων διὰ τοὺς ὁποίους πρὸ μικροῦ ἐξέθηκα λόγους· ἡ ὑπὲρ τῶν Νομοσχεδίων πλειοψηφία ὅταν σχηματισθῇ ἐν τῇ κατὰ τμήματα συζητήσει, εἶναι βέβαιον, ὅτι ταῦτα θέλουσι γίνει παρὰ δεκτὰ καὶ ὑπὸ τῆς βουλῆς, διότι καὶ τότε δὲν ἀκούεται ἡ μειοψηφία, ἂν καὶ ὑποβάλῃ ὡραιοτάτας παρατηρήσεις· θαυμάζει πῶς τινες θέλουν νὰ εἰσαγάγωσι τὸ σύστημα τῶν τμημάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ καταρρίπτεται καὶ ἀπ' αὐτοὺς, οἵτινες τὸ ἔχουν καὶ ἀπὸ πολλοῦ πραγματικῶς ὅμως περιττόν. Τὸ σχέδιον ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς φέρει ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν πεῖραν καὶ τὴν θεωρίαν· κατὰ τοῦτο τὸ σύστημα, ποτὲ δὲν ἐπικυροῦται Νομοσχέδιον χάριν τοῦ Ὑπουργείου, ὅταν δὲν ἦναι ὠφέλιμον εἰς τὸ ἔθνος, διότι αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν ἔχουν νὰ κάμωσιν ἄλλο τι, εἰμὴ νὰ ἴδωσι ποίας ἐλλείψεις ἢ ἀντιρρήσεις πρὸς τοὺς καθεστῶτας νόμους περιέχει τὸ ὁποῖον ἐπεξεργάζεται ἡ ἐπιτροπὴ Νομοσχεδίων· τοιουτοτρόπως ὡς ἐκ προοιμίων δὲν σχηματίζεται ἐπιπολαίως πλειονοψηφία ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ εἰσακούονται οἱ λόγοι τῆς μειονοψηφίας, ἂν ἦναι ἔλλογοι· καὶ μάλιστα διότι κατὰ τὸ σχέδιον εἴκοσι βουλευταὶ ὅταν ζητήσωσι δύνανται νὰ συσταθῇ καὶ ἄλλη ἐπιτροπὴ, ἅμα ἰδωσιν ὅτι ἡ ἐπεξεργασθεῖσα τὸ Νομοσχέδιον ἐδική ἐπιτροπὴ ἐπηρεάσθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, τοὐναντίον συμβαίνει κατὰ τὰ τμήματα· τοῦτο θέλων καὶ εἷς τῶν προαγορευσάντων ν' ἀποφύγῃ

ἐπρότεινε νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἥτις νὰ ἐπεξεργασθῇ τὰς τροποποιήσεις τῶν τμημάτων.

Ἐνταῦθα πολλῶν αἰτησαμένων τὴν παῦσιν τῆς συζητήσεως καὶ τὴν ἀναβολὴν αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἐπιοῦσαν διὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Στεφαν. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΣ΄.

Τῆς 30 Δεκεμβρίου 1844.

Σήμερον τὴν 30 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους ἡμέραν Σάββατον, περὶ τὴν μεσημβρίαν, συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παόντων 88 καὶ ἀπόντων 24, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνήγγειλεν ἀκολούθως, ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ μὴ, τῆς κατ' ἐπιτροπὰς ἢ κατὰ τμήματα διαρρίσεως τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἷς, πρῶτος ἔχων τὸν λόγον, ἀνακεφαλαιώσας τὰ, ὑπὲρ καὶ κατὰ, χθὲς ἀγορευθέντα, εἶπε· πρόκειται σήμερον ἐν γένει περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τῶν ἐπιτροπῶν ἢ τῶν τμημάτων. Ἡ παραδοχὴ τῶν τμημάτων ὑπέλειφε περὶ ἀσφαλείας τοιαύτας, τὰς ὁποίας αἱ εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ παραγάγωσι· κατὰ τὸ σύστημα τούτων, λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ μελετᾷ καὶ νὰ συζητῇ τὸ νομοσχέδιον μόνη ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὁποίαν παραπέμφθη· ἡ ὑποτεθεμένη εἰδικότης τῶν γνώσεων εἰς τὰς ἐπιτροπὰς, δὲν ἔχομεν βεβαιότητά τινα, ὅτι πάντοτε θέλει ὑπάρξει· διότι γινομένης τῆς συζήσεως τῶν ἐπιτροπῶν διὰ κλήρου, ἐνδέχεται νὰ διορισθῶσι μέλη εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, τὰς ὁποίας ἀπαιτοῦν τὰ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ὑποβαλλόμενα ἀντικείμενα· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ἔχοντες

ἱκανὰς γνώσεις νὰ ἐπεξεργασθῶσι τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, μὴ διορισθέντες ὅμως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν, ἀλλ' εἰς ἄλλην, εἰς ἣν ἴσως δὲν εἶναι οἱ ἀρμόδιοι, ἂν δὲν δύνανται νὰ φέρωσι τὰς παρατηρήσεις των ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀπὸ τοῦ βήματος, θέλουσι μὲν σιωπήσει, ἀλλὰ βεβαίως θέλουσι ἐμμένει εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουσι ἐσχηματισμένην ἰδέαν, καὶ σφαλερὰ ἂν ὑποτεθῇ αὕτη, διότι δὲν ἐγένετο μεταξὺ ὅλων τῶν Βουλευτῶν συγκοινωνία τῶν γνωμῶν, ὅτε ἐπεξεργάζετο τὸ νομοσχέδιον, εἰμὴ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸ παρεπέμφθη. Τὰς ὀλίγας ταύτας παρατηρήσεις, ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν παραδοχὴν μόνων τῆς ἀρχῆς τῶν τμημάτων ἢ τῶν ἐπιτροπῶν.

Τὸ σχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς, εἶπεν ἄλλος, στηρίζεται εἰς παραδόσεις Ἑλληνικὰς, καὶ ἐν μέρει εἰς τὴν πεῖραν καὶ θεωρίαν τοῦ ἀρχαιοτάτου κατὰ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἔθνους. Τὸ δὲ σύστημα τῶν τμημάτων στηρίζεται εἰς πεντηκονταετῆ πεῖραν, καὶ κατακρίνεται καὶ ἀπὸ αὐτοὺς, οἵτινες τὸ ἔχουσι. Χθὲς ἐξετέθησαν ἀκριβῶς τὰ πλεονεκτήματα τοῦ συστήματος τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ τὰ ἐλαττώματα τοῦ τῶν τμημάτων. Πρὸς περισσοτέραν δὲ βεβαίωσιν τούτων ἀρκεῖ ν' ἀναφέρῃ τὰς γνώμας τῶν περιφήμων δημοσιογράφων τῆς Γαλλίας, δι' ὧν κατακρίνεται πικρῶς τὸ σύστημα τῶν τμημάτων· (ἐνταῦθα ἀνέγνω πολλῶν συγγραφέων γνώμας.) Τὰ ἐλαττώματα ταῦτα τῶν τμημάτων αἰσθανθέντα τὰ νεωστὶ συνταγματισθέντα Ἔθνη παρεδέχθησαν διαρκεῖς ἐπιτροπάς. Ἡ Ἱσπανία ἐδέχθη τὰ τμήματα, ἀλλὰ τὰ περιέστειλε καὶ μεξῆς ἐπιτροπὰς, διὰ νὰ ἐμψυχοῦται ἐξ αὐτῶν ἡ σύννους καὶ ἀκριβὴς ἐπεξεργασία ἐπὶ τῶν νομοθετημάτων.

Ὁ προαγορεύσας ὁμιλῶν ὑπὲρ τῶν τμημάτων, εἶπεν ὅτι ἐνδέχεται μία εἰδικὴ ἐπιτροπὴ νὰ συγκροτηθῇ ἐκ Βουλευτῶν, οἵτινες δὲν ἔχουσιν εἰδικὴν ἱκανότητα νὰ ἐπεξεργασθῶσι τὸ παραπεμφθὲν εἰς αὐτὴν· ἀλλὰ τὸ σχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐπρόβλεψεν, ὥστε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὑρεθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ νὰ δύναται νὰ προσλαμβάνῃ καὶ ἔξωθεν τοὺς ἔχοντας εἰδικὰς γνώσεις.

Καὶ κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐπιτροπῶν, εἶπεν ἄλλος, δύναται μεταξὺ ἑκάστης τούτων νὰ συμβῇ διαφωνία, καὶ ἡ μειοψηφία νὰ μὴν ἐκθέσῃ τοὺς λόγους της· κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ὑπάρχει δημοσιότης, καὶ οὐχὶ κατ' ἐκεῖνο τῶν τμημάτων. Καὶ εἰς τὴν πρώην Γερουσίαν καὶ εἰς τὸ Πανελλήνιον, καὶ ἐσχάτως εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὑπῆρχον τμήματα, ἀλλὰ

διαρκῆ· αὐτὸς ὅμως πολεμεῖ τὴν διάρκειαν καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν ἀνανέωσιν· τοιοτοτρόπως γίνεται ἐπικοινωνία τις, τὰ πάθη ἐξημερόνονται καὶ καταστρέφονται αἱ ἐπιῤῥοαὶ ἐπειδὴ πάντες οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουσι μέρος, καὶ ἕκαστος ἐκτίθησι τὰ βαθήματα τῆς πείρας, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοῦ ὄγματος δὲν δύναται· ἂν τὰ τιμήματα δὲν ἦσαν καλὰ, διατί ἡ Γαλλία δὲν τὰ κατήργησε κατὰ τὸ 1830 ὅτε μετερρύθμισε τὸ πολιτικόν της Σύνταγμα; οἱ καταπίνοντες αὐτὰ Γάλλοι ἀνήκουσι εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀποτυχόντων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν Βουλήν. Τὸ σύστημα τῶν τιμημάτων θεωρεῖ ὅλους ἴσους καὶ δὲν κυβιτροῖ, ἡ συζήτησις τῶν νομοσχεδίων νὰ ἦναι προνόμιον τῶν πεπαιδευμένων.

Εἶναι ἀναντίῤῥητον, εἶπεν ἄλλος, ὅτι εἰς ὅλα τὰ συνταγματικὰ κράτη εἶναι μερὶς ὑπουργικὴ καὶ ἀνθυπουργική, ἡ μειοψηφία. Αὕτη εἶναι ὁ ἔλεγκτὶς τῶν πράξεων τοῦ Ὑπουργεῖου· διὰ τοῦ συστήματος λοιπὸν τῶν ἐπιτροπῶν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον τοῦτο· διότι οὕτω λαμβάνει καιρὸν καὶ αὕτη καὶ ἐπέρχεται καὶ ἡ κρίσις τοῦ τύπου ἕνεκα τῆς πλήρους δημοσιότητος. Κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐπιτροπῶν ὅλη ἡ ἐξουσία μένει εἰς τὴν Βουλήν· εἰς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν παραπέμπεται τὸ νομοσχέδιον ἵνα ἐπικρίνῃ αὕτη τὰ καθέκαστα καὶ τὸ συναρμολογήσῃ, μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς του ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Πολλοὶ, εἶπεν ἄλλος, ἐξέθηκαν τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Ἀγγλικοῦ συστήματος· ἀλλὰ τὸ σχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀκολουθεῖ αὐτὸ, διότι τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα εἶναι διάφορον τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐφωτίσθη, ὁ Πρόεδρος ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτως, « ἐπιτροπὰς, ἢ τμήματα παραδέχεται ἡ Βουλή; » προσθεὶς ὅτι τώρα πρόκειται περὶ τῆς ἀρχῆς ἑνὸς συστήματος μόνον, ἀκολούθως δὲ θέλει συζητήσει τὰ καθέκαστα καὶ ἀποφασίσει ἐπ' αὐτοῦ. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ δεύτερον διὰ ψήφων 71 ἐναντίον 15.

Ἐντεῦθεν ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συναρμολογήσει τὸ κεφάλαιον δ'. τοῦ Κανονισμοῦ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ τμημάτων ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ἤδη·

Δύο τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησαν, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι καλὸν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ὑποστηρίξαντας τὸ σύστημα τῶν τμημάτων· διότι ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο πρεσβεύει ἄλλας ἀρχὰς, τὰς ὁποίας καὶ ὑποστήριξεν.

Ἐπομένως μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἀπεφασίσθη νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν συναρμολόγησιν ταύτην καὶ οἱ ὑποστηρίξαντες τὸ σύστημα τῶν τμημάτων.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος προὐκάλεσε τὴν ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς διὰ νὰ συγχαρῇ τὰς Α. Α. Μ. Μ. κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ προσδιώρισε, τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐκτὸς τοῦ Προεδρείου, εἰς δώδεκα· κλήρου δὲ γενομένου ἔλαχον οἱ ἑξῆς.

Μαρκόπουλος	Ἀναγνωστόπουλος
Βαρδιτζιώτης	Σακκελαριάδης
Δαρειώτης	Μπάστας
Ζάρκος	Κ. Οἰκονομόπουλος
Ῥαδελιώτης	Μπαρώτσης
	Τομαρᾶς.

Προέβη ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἀ. κεφαλαίου τοῦ σχεδίου κατὰ τὰ ἀποφασισθέντα.

Πολλοὶ ἐπρότειναν ν' ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου συζήτησις εἰς τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν· διότι ἄλλοι μὲν δὲν ἔλαβον τὴν τροπολογίαν, ἄλλοι δὲ καὶ τοι λαβόντες πρὸ ὀλίγου, δὲν ἐσκέφθησαν ἐπ' αὐτῆς· ἑπομένως ἡ ἐπὶ τούτου συζήτησις ἀνεβλήθη εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ὑποβάλῃ ἔργον τέλειον συμφώνως μὲ τὴν ὁποίαν παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ἀρχὴν τῶν τμημάτων πρέπει, προηγουμένως ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς φανερᾶς ἢ μυστικῆς ψηφοφορίας· ἐπειδὴ τοῦτο συνέχεται στενὰ μὲ τὸ δ'. κεφάλαιον τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν· μειονοψήφων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, ἐκτίθησιν ἤδη τοὺς ἐναντίον ταύτης λόγους του. Ἡ φανερὰ ψηφοφορία εἶναι τὸ μέσον, δι' οὗ κρατυνόμεν τὴν γενναιότητά μας, καὶ δι' οὗ ἐντολεῖς μας ἐπιβλέπουσι τὰς πράξεις μας· διὰ ταύτης δὲν ἐπιῤῥεάζεται ὁ Βουλευτής· διότι ἡ κοινὴ γνώμη θέλει ἐπικρίνει αὐστηρῶς τὰς πράξεις του· διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ὁ Ἕλλην φυλάττει τὸν χαρακτῆρα του ἀκέραιον, διότι οἱ δυνατοὶ τῆς ἡμέρας δύνανται διὰ τῆς μυστικῆς νὰ πείσωσι τοὺς ἁπλοῦς νὰ μὴ ψηφοφορήσωσι κατὰ συνείδησιν ἀλλὰ πρὸς χάριν αὐτῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐρι-

λονεικήθη πολὺ ἐπὶ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἐπὶ τέλους ὅμως παρεδέχθη ἡ φανερά· ταύτην λοιπὸν καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ πολλὰ ἔθνη καὶ πολλοὺς διακεκριμένους δημοσιογράφους· τὸ τοιοῦτον συνέβη καὶ πρὸ ἡμῶν εἰς τὰ πρώην νομοθετικὰ σώματα· ἡ παραδοχὴ ὅμως τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ὑπὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τῆς 3. Σεπτεμβρίου ἠτιολογήθη ἐν μέρει· διότι ἐπρόκειτο περὶ θεμελιωδῶν νόμων τοῦ ἔθνους ἀνεξαρτήτως τῶν συμφερόντων τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐχόντος τοῦ πράγματος, πεντήκοντα σχεδὸν πληρεξούσιοι ἦσαν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς· μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον καὶ αὐτὸς· πολλοὶ τούτων καὶ ἤδη εἶναι Βουλευταί· συνεπῶς λοιπόν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε καὶ τότε ἀρχήν, διατείνεται ὅτι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἶναι ὄχι μόνον προστάτις τῆς μειονοψηφίας ἀπέναντι τοῦ μίσους καὶ τοῦ καταδιωγμοῦ τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ τῆς πλειονοψηφίας, ὁσάκις αὕτη θέλει νὰ διεγείρῃ τὸν λαὸν κατὰ τῆς πρώτης. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐπιβεβαιοῖ καὶ ἡ ἱστορία τῆς Γαλλίας, ἔνθα οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες διὰ τῆς δημοτικότητος ἔλαβον εἰς χεῖρας τὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ τὴν κρατήσωσι, κατέφυγον εἰς τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν. Ἐνεκα ταύτης ὁ πατὴρ τοῦ νῦν βασιλέως τῆς Γαλλίας ἐδιάβη νὰ δώσῃ ψῆφον κατὰ τοῦ ἐξαδέλφου του βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ ις'. Ὁ γέρων Ὀλγκαρὶ ψηφοφορήσας ὑπὲρ τοῦ Λαφαγέττου ἀπήχθη εἰς τὴν λαιμητόμον· ἐκ τούτου λοιπὸν συνάγεται, ὅτι, ὑπαρχούσης τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, οἱ καλοὶ πολῖται, ὅταν ἡ ἐξουσία ἦναι ἀσθενὴς, ἐκτίθενται εἰς τὴν καταφορὰν τοῦ λαοῦ, τουναντίον, ὅταν ἦναι κραταιὰ, ἐκτίθενται εἰς τὰς καταδιώξεις αὐτῆς· τὰ παραδείγματα λοιπὸν τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἀ. μᾶς γίνωσι μαθήματα· οἱ χαρακτῆρες, ὡς εἶπεν ὁ προλαλήσας, δὲν μοιρολογοῦνται οὕτω διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας· ἡμεῖς πρέπει νὰ φροντίσωμεν, πῶς δυνάμεθα τὰ παντα νὰ διορθώσωμεν· διότι ὅπου οἱ Γάλλοι παραδέχονται τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον των διὰ νὰ γίνῃ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον νὰ ἔχῃ 20 χιλιάδων φράγκων εἰσόδημα καὶ ἐπομένως ὑποτίθεται, ὅτι εἶναι ἀνεξάρτητος πᾶς Βουλευτὴς, ἡμεῖς κατὰ μείζονα λόγον πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν αὐτὴν 1) ἕνεκα τῆς γενικῆς ἀνεγείας 2) διότι κατὰ τὸ Σύνταγμά μας ἕκαστος πολίτης δύναται νὰ γίνῃ Βουλευτὴς καὶ 3) διότι ἐπιτρέπεται νὰ ἦναι τις ὑπάλληλος καὶ βουλευτής. Οἱ Ἄγγλοι λέγουν ὅτι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς πᾶν ἔθνος

συνταγματικὸν ἔνθα πᾶς πολίτης δύναται νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτής.

Ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ὅτι διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας γνωστοποιεῖται ἑκάστη ἐπαρχία περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν βουλευτῶν της, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐξωτερικὴ ἐπίδειξις, καὶ ὄχι ἰσχυρὸς λόγος· διότι ὁ βουλευτὴς ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ κατὰ συνείδησιν ἔχων μόναν κριτὴν τῶν πράξεών του τὸν Θεὸν καὶ αὐτήν. Τοιουτοτρόπως ἀποφεύγει τὴν παραφορὰν τῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ ὄχλου. Παρετήρησε δὲ πρωτίστως ὅτι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία διασώζει τὰς κοινωνίας ἀπὸ τὰς τριβολίας, ὅταν τὰ πάθη κατακυριεύσωσι τὸ λογικὸν· τὴν δ' ἀνεξαρτησίαν των διατηροῦσι καὶ οἱ βουλευταὶ οἱ ὄντες ὑπάλληλοι, καὶ οἱ ἔχοντες ἀνάγκας· ἐπίσης διὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας δὲν κολοβοῦται ἡ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ, καὶ ἡ βουλὴ δὲν ἐπιρρεάζεται ὑπὸ τῆς ἐξουσίας.

Ἀντικρούων ἄλλος αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, εἶπεν, ἦτον ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας· ἐκ τῆς παραδοχῆς ταύτης προέκυψαν τόσαι ὠφέλειαι, τὰς ὁποίας ἕκαστος γινώσκει, διὰ τὴν ἐνσπαρεῖσαν εἰς τοὺς πληρεξουσίους φιλοτιμίαν· ἐκτὸς τούτου καὶ ὁ λαὸς ἐγνώρισε πολλῶν πληρεξουσίων του ἐξεπλήρωσαν ἐπαξίως τὰ καθήκοντά των. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν διότι αὕτη εἶναι ἱκανὸν ἐλατήριον νὰ κινῇ τὸν βουλευτὴν εἰς τὸ ἀληθὲς συμφέρον τοῦ ἔθνους, ὑποδεικνύουσα τὴν ἀρετὴν, καὶ τὸ ἀνάπαλιν ἑκάστου βουλευτοῦ πρὸς τὸ ἔθνος, καὶ τῆς καινῆς γνώμης τὸν ἔπαινον, ἢ ψόγον ἐπισύρουσα. Ὁ ἐπιρρεαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ὑπαρχούσης τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, δὲν θέλει ποτὲ ζητεῖ νὰ γίνεται βουλευτής. Διὰ τοῦτο φρονεῖ, ὅτι εἶναι συμφέρον εἰς τὸ ἔθνος νὰ παραδεχθῶμεν τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν.

Ἄλλος ἀντιπαρετήρησεν ὅτι ἂν παραδεχθῇ ἡ βουλὴ τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν ὁ χρόνος θέλει ἀποδείξει τὶς θέλει φανῇ εἰς τὰς πράξεις τῆς βουλῆς ἀνεξάρτητος καὶ ἀνεπηρέαστος ὑπὸ τῆς ἐξουσίας. Ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἔχει χαμερπές τι, ἡ δὲ φανερὰ ἰδανικόν τι στοιχεῖον ἐλευθερίας καὶ γενναιότητος, ἀλλὰ ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι αὕτη τότε θέλει παραγάγει καλὸν, ὅταν φιλία, ἔχθρα, συμπάθεια καὶ ἀντιπάθεια ἐν γένει ἐκλείψωσι καὶ ἡ κοινωνία ἀποτελεσθῇ ἐξ ἀγγέλων καὶ οὐχὶ ἐξ ἀνθρώπων· εἰ δ' ἄλλως, ἡ φανερὰ ψηφοφορία εἶναι λέξις κενή· διότι ἡ σταθερότης τῶν χαρακτήρων δὲν σχηματίζεται διὰ τῆς μαγευτικῆς ῥάβδου· ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέθηκε μὲ ἀκρίβειαν τὰ πλεονεκτήματα τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς φανερᾶς· ἴσως ἡ φανερὰ ψηφοφορία φανῇ ἀναγκαία, ὅταν ἡ

θρησκεία διορθωθῇ, ἡ παιδεία ἐξαπλωθῇ καθ' ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, καὶ οἱ λαοί μας πραγματικῶς εὐτυχήσωσι καὶ γίνωσιν ἀνεξάρτητοι· ἄνευ τούτων ὁ βουλευτὴς ἀναντιρρήτως ὡς ἄνθρωπος καὶ ἔχων ἀνάγκας θέλει ἐπηρεάζεσθαι ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, πολὺ δὲ περισσότερον οἱ βουλευταὶ ὑπάλληλοι· τοῦτο ἀπέδειξαν αἱ πράξεις τῆς ἐθνοσυνελεύσεώς μας· διότι ἀναῦτη δὲν ἤθελε παραδεχθῇ τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν ἕως ἤθελεν γίνει καλλίτερα πράγματα. Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ φανερὰ ψηφοφορία εἰς Γαλλίαν ἐπέφερε τὴν χύσιν τῶν αἱμάτων τριακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν, καὶ τὴν καταστροφὴν θρόνων. Γέρων τις βουλευτὴς τῆς Γαλλίας λείψανον τῆς ἐπαναστάσεως, κατὰ τὸ **1839** συζητουμένου τοῦ ζητήματος τούτου, εἶπεν, « ἂς ἀρήσωμεν τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν διὰ τὰς δυσχερεῖς ἡμέρας » καὶ ἀληθῶς διότι ἡ φανερὰ ψηφοφορία ἐπιφέρει δύο σκοπέλους κατὰ τὰς περιστάσεις, τὸν μὲν κατὰ τῆς ἐξουσίας, τὸν δὲ κατὰ τοῦ λαοῦ· ἐκτὸς τούτου ἐπιφέρει εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ βουλευτοῦ καθὼς ἐν Γαλλίᾳ συνέβη, νομοσχεδιόν τι νὰ ἐπικυρωθῇ μὲν διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ τὸ σύνολον, νὰ ἀποῤῥιφθῇ διὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας. Ὁ Δουπῖνος λαλῶν περὶ τοῦ περιστατικοῦ τούτου λέγει, ὅτι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἶναι ἓν μυστήριον, καὶ δι' αὐτῆς συγκεντροῦται εἰς τὸν πυθμένα τῆς κάλπης ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως τῶν Βουλευτῶν.

Περαίνων τὸν λόγον εἶπεν· ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας· τοῦτο ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ Συνέλευσις ὁμοφώνως δὲν παρεδέχθη τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν, τὴν ὁποίαν καθιέρωνε τὸ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος διάγγελμα.

Ἄλλος προσέθηκεν ὅτι ἡ αἰτία δι' ἣν κατεδιώχθησαν πολλοὶ πληρεξούσιοι, εἶναι, ἡ διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ἔκθεσις ἑαυτῶν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς ἐξουσίας· ἐνῷ οἱ τὰ ἐναντία πράξαντες ἐτιμήθησαν παρ' ἀξίαν, καὶ ἐβραβεύθησαν διὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας· εἶναι ἀληθὲς ὅτι οὐδεὶς ὠφελεῖται καὶ οὐδεὶς βλάπτεται, καὶ διὰ ταύτης δείκνυται εἰς τὸν λαὸν ἡ ἐλευθερία ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν, πλὴν ἂν καὶ ἔχῃ ὅλα ταῦτα ὑπ' ὄψιν του, παραδέχεται τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν.

Ἐνταῦθα πολλῶν αἰτησαμένων τὴν διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως

διὰ τὴν παρελθοῦσαν τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίασιν, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν 5 ὥραν μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιώτης ἀπὸ Ἄνδρου.
Δ. Α. Ζῶτος
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΖ'.
Τῆς 2 Ἰανουαρίου 1845

Σήμερον τὴν 2 Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἡμέραν τρίτην περὶ τὴν μεσημβρίαν συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 87 καὶ ἀπόντων 24, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνέφερεν, ἀκολούθως ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς μυστικῆς ἢ φανερᾶς ψηφοφορίας, καὶ ἐπ' αὐτῆς εἷς τῶν Βουλευτῶν λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν· ὅτι παραδεχόμενος τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν ὡς ἐπωφελῆ εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, περιορίζεται μόνον νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ὑπὸ τῶν ἐναντίων προταθέντας λόγους. Τὸ πρῶτον ἐπιχείρημα τούτων, ὅτι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἶναι ἡ προστάτις τῆς μειοψηφίας κατὰ τῆς ἐξουσίας, εἶναι ἀνίσχυρον, διότι διὰ τούτου καταστρέφεται καὶ ἡ δημοσιότης τῶν συζητήσεων, καὶ ὁ λαὸς ἀγνοεῖ τὸν ἀληθῆ φίλον τῶν συμφερόντων του, διὰ νὰ ἐκλέξῃ αὐτὸν πάλιν. Τὸ δεύτερον ἐπιχείρημά των, ἀρυόμενον ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν ἱστορίαν, εἶναι ἀνεφάρμοστον διότι ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας ἔπραξε τῷ ὄντι πολλὰ ἀθεμιτουργήματα, παρασυρόμενος ἀπὸ τοὺς φιλελευθέρους αὐτῆς ἕνεκα τῆς ἀνοησίας τῶν ἀριστοκρατῶν τῆς καὶ τῆς συνωμοσίας τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν. Ἀλλὰ τὴν γενναιότητα τοῦ Ἕλληνος καὶ τὴν καρτερίαν, ἀπέδειξεν ἡ ἐπανάστασις κατὰ τὸ **1821** καὶ ἡ 3 Σεπτεμβρίου. Ὁ τρίτος λόγος αὐτῶν εἶναι, ὅτι ὁ Βουλευτὴς δὲν ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον εἰς τοὺς ἐντολεῖς του· Καὶ αὐτὸς εἶναι μὲν σύμφωνος, ὅτι ὁ λαὸς δὲν πρέπει νὰ διδῇ

ἀναγκαστικὰς ἀδηγίας εἰς τὸν Βουλευτήν, φρονεῖ ὅμως δίκαιον ὁ Βουλευτὴς νὰ μὴν ἀποκρύπτῃ καὶ τὴν ψῆφόν του, διὰ νὰ δύναται ὁ λαὸς νὰ ἐξελέγχῃ τὴν διαγωγήν του, εἰς τὸ διάστημα τῆς τριετίας· ἄλλως, ἡ ἀνανέωσις τῆς Βουλῆς εἶναι πιριττὴ, μὴ δυναμένου τοῦ λαοῦ νὰ πληροφορηθῇ, ἂν οἱ Βουλευταί του δύνανται ἐπαξίως νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσωσιν ἐκ νέου. Τὸ τρίτον ἐπιχείρημά των, ὅτι ἡ φανερὰ ψηφοφορία ἁρμόζει, ἔνθα διὰ νὰ γίνῃ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται τίμημα, εἶναι ἀνύπαρκτον· διότι ὁ Βουλευτὴς τὸν ὁποῖον ἀνέφερον, ἔχει ἐναντίαν γνώμην, καὶ μάλιστα διότι οὔτε εἰς τὸ Βέλγιον, Ἀμερικὴν, Ἑλβετίαν καὶ Ἱσπανίαν ἀπαιτεῖται τίμημα διὰ νὰ γίνῃ τις Βουλευτής· καὶ ὅμως εἶναι καθιερωμένη ἡ φανερὰ ψηφοφορία· καὶ τῷ ὄντι πολὺ ὀρθὸν εἶναι τοῦτο· διότι ἡ ἐλευθερία καὶ ἀρετὴ εἶναι ἔμφυτος εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι προσὸν τοῦ πλούτου. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει ἀνεξάρτητον χαρακτῆρα, καὶ πολὺ περισσότερον ἐδείξαν τοιοῦτον οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ κατὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου. Ὁ Ῥοῦσελ ὄχι μόνον εἶναι ὑπὲρ τῆς φανερᾶς τῶν Βουλευτῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ἐκλογέων. Ὁ Βουλευτὴς διὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας δύναται νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν κοινὴν γνώμην, ὄχι ὅμως καὶ τὴν ἐξουσίαν· διότι καὶ αὐτὴ, ὡς καὶ ἡμεῖς, δύναται νὰ γνωρίσῃ τὸ φρόνημα ἑκάστου Βουλευτοῦ. Διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ἀντισταθμίζεται ἡ ἐπιρροὴ τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης. Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀπεδείχθη, ὅτι ἂν καὶ τὰ πάντα ἐγίνοντο ἐν τῷ κρυπτῷ, ἐπειδὴ ὅμως ἐνίοτε ἐξήρχοντο σπινθῆρες δημοσιότητος, καὶ αὐτοὶ οἱ λάτραι τῆς Βαυκροκρατίας ἐξ ἀνάγκης ἔδιδον ἕνεκα τούτου τὴν ψῆφόν των ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Οἱ φιλελεύθεροι ζητοῦσι τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν διὰ νὰ ἐλευθερώσωσι τοὺς Βουλευτὰς ἀπὸ τὴν διαφθοράν· διότι ὑπὸ τὴν μυστικὴν, εἰς τὸν πυθμένα τῆς κάλπης συνέρχονται ὅλα τὰ ἀθεμιτουργήματα. Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι διετήρησαν τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν, ἐκτὸς μόνον τῶν προσωπικῶν ζητημάτων. Οἱ ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ὑπερασπίζονται πρᾶγμα ἀνύπαρκτον· διότι ἂν παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, θέλουσιν ἐπέλθει βραδύτητες, ἂν δὲ παραδεχθῇ τὸ σχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἤτοι μικτόν τι σύστημα, τότε, δύνανται τὰ αὐτὰ πρόσωπα ν' ἀντιφάσκωσιν εἰς ἑαυτά, ἀπορριπτομένου διὰ τῆς μυστικῆς, καὶ παραδεχομένου διὰ τῆς φανερᾶς τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου, καὶ τοιουτοτρόπως θέλει ἐμψυχοῦται τὸ ἀσταθὲς τῶν χαρακτήρων Βουλευτῶν τινων.

Τὸ ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας θέμα, εἶπεν ἄλλος, δίδει ὕλην ἐπιδείξεως πατριωτισμοῦ, ἐξ οὗ πολλάκις γενῶνται καὶ

κακά· ἀλλ' ἀφίνων τὰς θεωρίας ταύτας θέλω ἔλθει εἰς τὰ πράγματα· καθ' ὅλον τὸ ἔθνος μας εἶναι γενικὴ πενία καὶ ἀμάθεια, καὶ τὸ ἓν τρίτον τῶν Βουλευτῶν του εἶναι ὑπάλληλοι· διότι λοιπὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἀνεξαρτησία, διὰ τοῦτο συμφέρει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ μυστικὴ ψηφοφορία, καθότι, ὡς ἀπεδείχθη ἡ φανερὰ ἐμπορεῖ νὰ ἦναι ἀκίνδυνος εἰς ἔθνος πλούσιον καὶ περιωτισμένον, καὶ κοινὴν γνώμην λογικῶς ἀνεπτυγμένην ἔχον· ἡ ὕπαρξις τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἶναι παράρτημα τῆς ἀρχαιότητός των, καὶ διατηρεῖται ἄχρι τοῦδε, διότι ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς σέβεται τὸν ἀρχαϊσμόν του, μ' ὅλον ὅτι ἐν γένει οἱ φιλελεύθεροι τοῦ ἔθνους τούτου πάντοτε καὶ πανταχοῦ διετέθησαν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας· ὁ Ῥοῦσελ δὲν ἀνήκει εἰς τὴν κλάσιν τῶν φιλελευθέρων, οὔτε ἀγαπᾷ τὴν ἰσοπολιτείαν, διότι εἶναι Λόρδος· ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον τῶν Ἄγγλων, εἰμὴ τὴν γνώμην τῶν πεπαιδευμένων, οἵτινες ὅλοι σύμφωνοῦσιν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας· ἡ Γαλλία παραδέχθη πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, καὶ ἂν πολλάκις ἐγένετο διόρθωσις τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ μ' ὅλην τῆς παιδείας τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν εὐπορίαν τῶν Βουλευτῶν δὲν παρεδέχθησαν ὅμως τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν· ἡ ἑθνοσυνέλευσις ἐδέχθη τὴν φανερὰν διότι ἐπρόκειτο περὶ θεμιλιωδῶν νόμων ἀνεξαρτήτων ὅμως τῶν συμφερόντων τοῦ Ὑπουργείου, καθότι ὁ λαὸς ἦτον προσωρινῶς κυριάρχης. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἐν τῇ ἑθνοσυνελεύσει ἤθελον τὴν φανερὰν διὰ νὰ διεγείρωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ· ἐνῷ ἤδη κατ' οὐδένα λόγον δὲν συμφέρει νὰ παραδεχθῶμεν τὴν φανερὰν, ἂν θέλωμεν νὰ μὴν ὑποκύψωμεν εἰς τὴν παραφορὰν τοῦ ὄχλου, ἢ τὰς δημώδεις προλήψεις, ἢ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἐξουσίας. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην συνομολογοῦσιν ὅλοι οἱ πεπαιδευμένοι τῆς Εὐρώπης· ἡμεῖς νομοθετοῦντες σήμερον δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν σταθερότητα τῶν χαρακτήρων τινῶν, διότι μεταξὺ τόσων Βουλευτῶν θέλουσιν εἶσθαι καὶ ἀνεξάρτητοι· ἡ φανερὰ ψηφοφορία καταμαστίζει τὴν Ἑπτάνησον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕκαστος ἡμῶν ὑπ' ὄψιν του ἡ δὲ μυστικὴ ψηφοφορία ἀνεδείχθη τὸ ἄσυλον τῆς ἐλευθερίας ἑκάστου Βουλευτοῦ.

Ἄλλος ἀντιπαρετήρησεν εἰς τὸν ἀγορεύσαντα, ὅτι οἱ ἀναδεχόμενοι τὰ δημόσια εἶναι ἀνάγκη νὰ δοκιμάζωνται διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, διὰ νὰ ἐπικρίνηται ἡ διαγωγή των καὶ διὰ τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις βεβαίως ἕκαστον περιστέλλει νὰ πράξῃ κακόν τι· ἡ φανερὰ ψηφοφορία ἔχει δύο καλά· α) δι' αὐτῆς

ἐνδυναμοῦνται οἱ ἀδύνατοι χαρακτῆρες· καὶ β) οἱ ἐντολεῖς μας δύνανται νὰ πληροφορηθῶσι περὶ τῆς διαγωγῆς μας· οἱ ἐναντίοι λέγουσι, πρῶτον ὅτι ὁ λαὸς ἔχει ἐνίοτε ἐσφαλμένην κρίσιν· ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ποτὲ δὲν περιπίπτει εἰς τοιοῦτον λάθος, καὶ ἂν περιπέσῃ δύνανται ἄλλοι νὰ τὸν συμβουλεύσωσι τὰ ἀληθῆ συμφέροντά του· δεύτερον ὅτι διὰ τῆς φανερᾶς εἶναι εὔκολον εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ διαρθείρῃ βουλευτάς· ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος οὗτος εἶναι ἀνίσχυρος, διότι εἰς τὴν ἐξουσίαν εἶναι εὔκολον νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ διὰ τῆς μυστικῆς περισσότερον· τρίτον οἱ ῥόβδοι καὶ αἱ ἀμοιβαί, ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἀνώτερος πάσης ἀπειλῆς· ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν βουλευτῶν ἐπίσης καὶ τὸ δεύτερον εἰ αἱ ἀνίσχυροι, διότι ὁ βουλευτὴς διορίζόμενος εἰς θέσιν ὑποβάλλεται εἰς δευτέραν ἐκλογὴν ἂν δὲ λάβῃ ἄλλην ἀμοιβὴν θέλει περιπέσει εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ κοινοῦ· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν ὑποτεθῇ δυνατόν, ἡ μυστικὴ ψηφοφορία θέλει ἐνισχύσει τὴν κακίαν τῶν περισσοτέρων. Ἀναγνωρίζει ὅτι ὑπάρχουσι συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι προσωπικαί, ἀλλ' ἐπὶ προσωπικῶν ζητημάτων, ἡ ψηφοφορία θέλει εἶσθαι μυστική, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων φανερά.

Οἱ ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ἀγορεύσαντες, εἶπεν ἄλλος, ἀνέπτυξαν θεωρίας, στηριζομένας ἐπὶ ὑποθέσεων ἀναγνωρίζει ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι ἀνεξάρτητον, ἀλλ' « ἀνάγκη οὐδ' αὐτοὶ θεοὶ μάχονται. » Ἡ ἐπανάστασίς μας κατέστρεψε τὴν δουλείαν, ἐπίσης ὅμως καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀπορροῦμεν καὶ δὲν ἀνεπτύχθημεν ἔτι. Τὸν ἐξηρτημένον βουλευτὴν ἡ φανερὰ ψηφοφορία οὐδὲν δύναται νὰ μετασχηματίσῃ εἰς ἀνεξάρτητον. Τὰ καλὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπιδείξαι ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν, καὶ ἰδίως τοῦ ἔθνους μας· ἂς τὴν δεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς διὰ νὰ προστατεύσωμεν χαρακτῆρας ἀδυνάτους βουλευτῶν, ἀναχωρούντων ἐγκαίρως τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἀποποιουμένων τὴν ψῆφόν των. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς φανερᾶς ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ συνέλευσις, δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ διαγγέλματος περὶ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, ὡς εἰς τῶν βουλευτῶν χρὲς ὀρθῶς παρετήρησεν, ὅτι ἕνεκα τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας εἰς τὴν συνέλευσιν πολλοὶ μετὰ ταῦτα κατεδιώχθησαν.

Καὶ μετὰ τοῦτον ἄλλος εἶπεν ὅτι, ἡ φανερὰ ψηφοφορία πάντοτε εἰς ὅλα τὰ νομοθετικὰ σώματα ἀνεδείχθη προστάτης τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ· ὁ δ' Ἕλλην, ἂν καὶ πτωχός, εἶναι γενναῖος καὶ καρτερόψυχος, καὶ τοῦτο ἀπέδειξεν ὁ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγών· συνήγαγε δ' ὡς ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τῆς φανερᾶς.

Ἂν ἡ Βουλὴ, παρετήρησεν ἄλλος, παραδεχθῇ τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τὸν Κανονισμὸν, τοῦ Βουλευτηρίου ἡ κατὰ τὴν ψηφηφορίαν ἔξοδος πρὸς ἄρνησιν τῆς ψήφου του· καὶ ὁ κατάλογος τῆς ψηφοφορίας νὰ καταχωρίζεται εἰς τὰ πρακτικά. Τὸ κατ' αὐτὸν φρονεῖ, ὅτι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἶναι ὠφέλιμος δι' ἡμᾶς, διότι τὰ παραδείγματα τῶν ἀλλοεθνῶν δὲν ἐφαρμόζονται παρ' ἡμῖν.

Τὸ περὶ μυστικῆς ἢ φανερᾶς ψηφοφορίας ζήτημα, εἶπεν ἄλλος, δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τοιαύτην ἐποψιν, διότι ὑπαγόμενον εἰς τὸν κανονισμὸν δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον. Εἶναι ἀναντίῤῥητον, ὅτι καὶ ἡ φανερὰ καὶ ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἔχουσι καὶ πλεονεκτήματα καὶ ἐλαττώματα ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὡς κανόνα τὴν ἔχουσαν ὀλιγώτερα ἐλαττώματα καὶ ὡς ἐξαίρεσιν τὴν ἄλλην. Ἡ φανερὰ ψηφοφορία πολυειδῶς παρακινεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ καλὸν, ἀναπληροῦσα τὴν δημοσιότητα, τὴν παιδείαν καὶ τὸν πλοῦτον, ἐνῶ ἡ μυστικὴ διαφθείρει τὰς συνειδήσεις. Ἕνεκα τούτου κατὰ τὸ 1839, εἰς Γαλλίαν, ἀναθεωρουμένου τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἐπροτάθη ἡ κατάργησις τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀλλ' ἀπεῤῥίφθη δι' ὀλίγης πλειονοψηφίας, διότι ἡ πρότασις ἔγεινεν ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν. Εἰς τὴν Εὐρώπην ἐπαληθεύουσι ταῦτα διότι τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνεξαρτησίας, εἶναι ἡ παιδεία, καὶ τὰ πλούτη, εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως δὲν ἔχει οὕτω· διὰ τοῦτο προτείνει νὰ δεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν μὲν φανερὰν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ζητημάτων τὴν δὲ μυστικὴν ἐπὶ τῶν προσωπικῶν, ἤτοι ἐπὶ τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι.

Παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι ὑπαρχούσης ἀνέκαθεν τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας εἰς Ἀγγλίαν εὐτύχησε τὸ ἔθνος τοῦτο πολυειδῶς. καὶ ὑπ' ἄλλου ὅτι, ἐνῷ ἡ συνέλευσις ἦτο τὸ πᾶν, τώρα ἡ Βουλὴ εἶναι τὸ τρίτον αὐτοῦ· ἡ παραδοχὴ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας εἶναι σωτήριος· δὲν στηρίζεται δ' εἰς παραδείγματα ξένων ἐθνῶν, εἰμὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν προγόνων μας. Οἱ τριάκοντα τύραννοι μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς δημοκρατίας τῶν Ἀθηναίων, διὰ νὰ ἐγκαθιδρύσωσι τὴν τυραννίαν κατηνάγκασαν τὸν ἄρειον πάγον νὰ καταργήσῃ τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν καὶ νὰ δεχθῇ τὴν φανεράν.

Ἕτερος ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ἀγορεύων, εἶπεν· ἡ φανερὰ ψηφοφορία ἐκτὸς τῶν ἄλλων πλεονεκτημάτων ἔχει καὶ τὸ

προτέρημα νὰ μονιμοποιῇ τὴν Κυβέρνησιν· δι' αὐτῆς ἀποφεύγομεν τὸν ὑπόκρυφον κίνδυνον, τὸν ὁποῖον τρέχομεν διὰ τῆς μυστικῆς, διὰ τῆς ὁποίας πιθανῶς νὰ διατηρῆται ἡ ἀνεξαρτησία τινῶν ὑπαλλήλων, τὸ σύνολον ὅμως τοῦ ἔθνους ἐλάπτεται προφανῶς· Οἱ λόγοι δι' οὓς τινες τῶν προαγορευσάντων ὑπεστήριξαν τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν εἶναι τρεῖς καὶ ἱκανῶς ἀναπτύχθησαν, αὐτὸς δ' εἶναι ὑπὲρ αὐτῆς προσέτι 1) διὰ νὰ ἐπαινεθῇ ἀπὸ τὸν λαὸν ἡ διαγωγὴ τοῦ καλοῦ Βουλευτοῦ· 2) διὰ νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἡ τάξις, ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ἡσυχία, καὶ ἐνὶ λόγῳ ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ὁποίων οἱ πάντες ὡμόσαμεν 3) διότι ἡ φανερὰ ψηφοφορία εἶναι σκόπελος εἰς τὴν κακὴν Κυβέρνησιν· 4) διὰ νὰ καταδειχνύηται καὶ εἰς τὸ κοινὸν ὁ ὑπόκρυφος ἐχθρὸς τοῦ ἔθνους· καὶ νὰ ἐξελέγχωνται αἱ ῥᾳδιουργίαι.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος προσέθηκε τινὰ ὑπὲρ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας τὰ ὁποῖα ἡ πεῖρα τὸν ἐδίδαξε.

Ἡ φανερὰ ἢ ἡ μυστικὴ ψηφοφορία καθιερώθη εἰς Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν ἕνεκα ἰδιαζόντων εἰς ἕκαστον τούτων τῶν ἐθνῶν περιστατικῶν. Εἰς τὰ πρώην νομοθετικά μας σώματα, ποτὲ μὲν ἡ φανερά, ποτὲ δὲ ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ὠφέλησε καὶ ἔβλαψε τὸ ἔθνος, κατὰ μείζονα ὅμως λόγον ὠφέλησεν ἡ φανερά. ἀναντίῤῥητος ὅμως ἡ μυστικὴ ψηφοφορία συμφέρει ὅταν ἡ ἐξουσία ἦναι ἀκαταμάχητος. Εἰς Γαλλίαν τὰ πολυάριθμα ἐκεῖνα δεινὰ δὲν προέκυψαν ἐκ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, διότιδὲν ἔθνος φθάσῃ εἰς τοιαύτην κατάστασιν, οὔτε ἡ μυστικὴ οὔτε ἡ φανερὰ ψηφοφορία δύνηται ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ὁρμήν του, ὡς καὶ κατὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ μυστικὴ ἐὰν ἦτον ἡ ψηφοφορία ἤθελε μετατραπῇ εἰς φανεράν.

Ἡ φανερὰ ψηφοφορία ἦτον ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὰς Βουλάς μας, καὶ τότε μόνον ἠδύνατο νὰ γίνῃ μυστικὴ, ὅταν πέντε μέλη τὸ ἀπῄτουν· διότι ἐὰν πολλαὶ περιστάσεις ἀνέδειξάν τινας πρὸς ἄλλους ἐνοχλητικούς, διὰ τούτου προῆλθον οὐκ ὀλίγα ἀποτιμήματα. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, ἡ φανερὰ ψηφοφορία ἀναντιῤῥήτως ἔσωσε τὸ ἔθνος, ὅτε κατὰ τὴν ἐν Τροιζῆνι συνέλευσιν ἐζητεῖτο ἡ προσέλευσις τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου, καὶ τινες, τοὺς ὁποίους οἱ παρευρεθέντες ἐκεῖ ἐνθυμοῦνται ἐζήτουν τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, χάρις δ' εἰς τὸν ἀείμνηστον Κολοκοτρώνην ὅστις κατέθηκεν ἐγγράφων προσυμφωνίαν πολλῶν πληρεξουσίων, ὅτι ὁ Καποδίστριας εἶναι Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος καὶ οὕτως ἐξέ-

λειψαν αἱ συζητήσεις· ἐκ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ἐπήγασε καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ Β'. Συνέλευσιν γενομένη φανερὰ ἐξήγησις περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ αὐτονομίας τοῦ ἔθνους· καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἐν Ἄργει Συνέλευσιν· διὰ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ἐμποδίσθησαν πολλὰ σχέδια κατὰ τοῦ Κυβερνήτου, ὅτις κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐπροσπάθει νὰ κιθιερώσῃ τὰς σωτηρίους ἐκείνας διὰ τὸ ἔθνος ἀρχάς. Κατὰ τὸ 1829, ὅτε ὁ Κυβερνήτης ἐσύστησε τὸ Πανελλήνιον, ἡ φανερὰ ψηφοφορία εἰς πολὺν ἐξευγενισμὸν προήγαγε τὸ ἔθνος καὶ ἐξύπνησε τὴν δημοσιότητα, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐστάθη ἡ ταχεῖα συγκάλεσις τῆς Δ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἡ ὠφέλεια τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ἔγινε καταφανεστέρα καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν Συνέλευσιν μας· ἐκτὸς τούτων ὅλων, ἡ κατὰ παῤῥησίαν ἐξήγησις εἰς τὰ παρὰ τῆς Γερουσίας ψηφισθέντα, ἠνάγκασε τὰς Δυνάμεις ν' ἀποφασίσωσι τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνταγματικῆς Μοναρχίας· Εἰς τὴν Συνέλευσιν ἦτον ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀλλ' ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ἦτο ἡπατημένος. Ἔνθα ὑπάρχει ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἐκεῖ εἶναι καὶ μέσα διαφθορᾶς, ἦτο δὲ ὑπὲρ τῆς μυστικῆς εἰς τὴν συνέλευσιν κινήθεις ἀπὸ τοὺς διαταγμούς, οἵτινες προήρχοντο ἐκ τῆς σοβαρότητος τῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν ἔμελε νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Συνέλευσις· ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως δίστάζει νὰ παραδεχθῇ τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, πολὺ περισσότερον διότι ἡ Συνέλευσις ἀρκεῖ ἕνεκα ταχύτητος εἰς τὴν πρώτην βουλευτικὴν Σύνοδον πολλὰ σπουδαῖα ἀντικείμενα. Ἑπομένως ἕκαστος ἡμῶν ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ ποίαν διαγωγὴν θέλει δείξει ὁ συναδελφός του, καθὼς καὶ ἡ ἐξουσία· ἡ παροῦσα Σύνοδος θέλει μᾶς διδάξει ν' ἀποφασίσωμεν εἰς τὴν προσεχῆ τὸ ζήτημα τοῦτο μετὰ πλείονος πεποιθήσεως, πρέπει δὲ νὰ ὁρίσωμεν εἰς τὸν Κανονισμὸν, ὅτι ἡ προσεχὴς Σύνοδος νὰ ἐπιληρθῇ τοῦ ζητήματος τούτου αὐτιδικαίως. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀφήσωμεν τόσον σπουδαῖα ἀντικείμενα τοῦ Συντάγματος ν' ἀποφασισθῶσιν ἐν τῷ κρυπτῷ· ἀναγνωρίζει ὅτι καὶ ἡ φανερὰ καὶ ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἔχει ἐλαττώματα, πειθόμενος ὅμως εἰς τὴν σταθερότητα τοῦ Ἕλληνος, δέχεται τὴν φανερὰν μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν, νὰ ἀναθεωρηθῇ ὑπὸ τῆς προσεχοῦς Συνόδου ἀναντιῤῥήτως τὸ ζήτημα τοῦτο· Ἐπὶ τέλους παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ἐδέχθη τὴν περὶ τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας πρότασιν τοῦ διαγγέλματος καθόσον αὐτὴ διετείνετο νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοῦτο διὰ ν' ἀφήσῃ τὰς

Βουλὰς ἐλευθέρας νὰ παραδέχωνται κατὰ τὰς περιστάσεις οἵαν δήποτε κρίνουσι καταλληλοτέραν.

Ἐ ταῦθα πολλῶν ἀποφηναμένων ὅτι ἡ Βουλὴ ἐρωτίσθη, ὁ Πρόεδρος ἔθηκε τὸ ζήτημα, « τὴν φανερὰν ἢ τὴν μυστικὴν παραδέχεται ἡ Βουλή; »

Πολλοὶ παρετήρησαν, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἡ προταθεῖσα παρὰ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος ἐπιρρώλαξις, ἀλλ' ἀπέντησεν ἄλλος, ὅτι ὁσάκις ἡ Βουλὴ θέλει, δύναται νὰ μετορρυθμίζῃ τὸν Κανονισμόν της, διὰ τοῦτο καὶ ἡ Συνέλευσις δὲν καθιέρωσεν εἰς τὸ Σύνταγμα, οὔτε μυστικὴν οὔτε φανερὰν ψηφοφορίαν, καθὼς καὶ πᾶν τὸ ὁποῖον ἀνάγεται εἰς τὸν Κανονισμὸν τῶν Βουλῶν. Ἑπομένως γενομένης ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος, παρεδέχθη ἡ βουλὴ τὸ πρῶτον διὰ ψήφων 73 ἐναντίον 14· ὁ δὲ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν διὰ ψήφων 73 ἐναντίον 14.

Πολλοὶ παρετήρησαν, ὅτι ἡ βουλὴ ἤδη παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἑπομένως θέλει γίνει λόγος περὶ τῶν μικτῶν ζητημάτων, ὅσα δηλ. περιλαμβάνουσι καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα, καθὼς εἶναι ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐκλογῶν.

Ἄλλοι εἶπον, ὅτι εἰς τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν νὰ ἐκλεχθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τῆς Α. Μ. ἐπιτροπὴ· καὶ ἡ βουλὴ παρεδέχθη.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν ὅτι εἰς τὸ προεδρεῖον ἐστάλη ὁ φάκελλος τῶν ἐγράφων περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τρίτου βουλευτοῦ Εὐρυτανίας.

Ἡ βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐννεαμελῆ ἐπιτροπήν.

Ἀκολούθως, συνεπαίσει τῆς βουλῆς, ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Τῆς 3 Ἰανουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν 3 Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν τετάρτην περὶ τὴν μεσημβρίας, συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 98 καὶ ἀπόντων 23, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως προσεθήκεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῆς ἐπὶ τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ σχεδίου τοῦ Κανονισμοῦ τροπολογίας.

Ἐκ τῶν Γραμματέων ἀνέγνω τὸ ἐν αὐτῇ 2. ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 2. « Κατὰ πᾶσαν ὁλοσχερῆ τῆς Βουλῆς ἀνανέωσιν, αὕτη μερίζεται διὰ κλήρου εἰς 7 τμήματα πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἕκαστον τῶν τμημάτων συνίστανται, εἰ δυνατόν, ἀπὸ ἰσάριθμα μέλη, καὶ διακρίνονται κατ' ἀριθμούς ».

Τινὲς ἐπρότεινον νὰ τεθῇ ἐντεῦθεν καὶ τὸ « κατὰ τοὺς διαγραφομένους τύπους εἰς τὸ περὶ τμημάτων κεφάλαιον. »

Ἄλλοι ἀπήντησαν, ἐπειδὴ εἰσέτι αἱ περὶ τμημάτων εἰδικαὶ διατάξεις δὲν ὡρίσθησαν, δὲν πρέπει νὰ τεθῇ ἐνταῦθα ἡ ῥηθεῖσα προσθήκη, ἀλλ' εἰς τὸ περὶ τμημάτων κεφάλαιον νὰ γίνῃ μνεία.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς εἶναι εἰς τὴν τροπολογίαν.

Τὸ ἄρθρ. 3. ἀναγνωσθὲν ἔχει οὕτως·

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐκλογαὶ διανέμονται κατ' ἀναλογίαν διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα, καὶ ἐξελέγχονται ἀπὸ τριμελῆ τοὐλάχιστον ἐπιτροπὴν, ἐκλεγομένην παρ' ἑκάστου τμήματος.

Ὁσάκις δὲ αὐταὶ καὶ διὰ κλήρου τύχωσιν εἰς τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουσι μέλη αὐτῶν, τότε δίδονται εἰς τὸ ἑπόμενον· εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν τμημάτων καὶ τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν συζήτησιν δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἐνστάσεις των, ὅσαι τυχὸν ἔχουν τοιαύτας κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ἐπὶ τοῦ 1. §. αὐτοῦ εἰς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν. Ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὰς περὶ ἐπιτροπῶν διατάξεις τοῦ σχεδίου, ἀλλὰ τὰ τμήματα, διὰ νὰ γίνεται ἡ ἐξέλεγξις ἑκάστης ἐκλογῆς μὲ περισσοτέρας ἐγγυήσεις· ἀλλὰ ποίαν ἐγγύησιν θέλουν παρασχεῖ τὰ τμήματα, ἀφοῦ τὰς εἰς ἕκαστον αὐτῶν διευθυνομένας ἐκλογὰς θέλει ἐξελέγχει τριμελὴς ἐπιτροπή; Ἂν παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τοιαύτην διάταξιν, ἡ τύχη ἑκάστης ἐκλογῆς θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν μόνης τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς· ἐπρό-

τεινε δὲ, ἡ ἐξέλεγξις νὰ ἀφεθῇ εἰς τὰ τμήματα, τὴν δὲ εἰσήγησιν ἑκάστης ἐκλογῆς νὰ κάμῃ αὐτὴ ἡ ἓν τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἡ διάταξις τοῦ 1. §. προὐτίθετο τὴν ταχύτητα καὶ εὐκολίαν τῶν ἐξελέγξεων τῶν ἐκλογῶν, ἡ δ' εἰσήγησις ἡ ἐπεξεργασία νὰ γίνεται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς· διότι εἶναι δύσκολον ὅλα τὰ μέλη ἑκάστου τμήματος νὰ μελετήσωσι συγχρόνως ὅλα τὰ ἔγγραφα ἑκάστης ἐκλογῆς· παρὰ τῇ ἐννεαμελεῖ ἐπιτροπῇ ἡ εἰσήγησις ἑκάστης ἐκλογῆς ἐγίνετο ὑφ' ἑνὸς μέλους, ἡ τοιαύτη εἰσήγησις εἶναι κατὰ μείζονα λόγον ἀναγκαία εἰς τὰ τμήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιπου θέλει σύγκεισθαι ἐξ εἴκοσι μελῶν.

Εἶναι καλὸν ἡ εἰσήγησις νὰ μὴν ὁρισθῇ εἴς τινα πρόσωπα, ἀλλὰ πᾶν μέλος νὰ κάμῃ αὐτὴν, κατὰ κλῆρον ἐκλεγόμενον εἰς ἑκάστην ἐκλογήν.

Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ, περὶ ἧς λέγει τὸ ἄρθρ. 3, εἶπεν ἄλλος, δὲν ἔχει κάμμίαν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἁπλῶς χορηγεῖται εἰς αὐτὴν ὑλικὴ ἐργασία ἀπὸ τὸ οἰκεῖον τμῆμα, διὰ νὰ παραστήσῃ εἰς αὐτὸ τὴν κατάστασιν τῆς ἐκλογῆς· ἐννοεῖται ὅμως ὅτι πᾶν μέλος δύναται νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην· σύμφωνα δὲ μὲ ταῦτα ἐπρότεινε καὶ τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 1. §.

Ἐννοεῖται, εἶπον ἄλλοι, ὅτι πᾶν τμῆμα δύναται νὰ συνιστᾷ καὶ περισσοτέρας ἐπιτροπὰς, καὶ ὅτι ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν μένει εἰς τὸ τμῆμα.

Ἐπομένως συμφώνως μὲ τὰς παρατηρήσεις ταύτας παρεδέχθη ἡ Βουλὴ διωρθωμένον τὸν 1. §. τοῦ ἄρθρ. 3, ἔχοντα οὕτως·

Αἱ ἐκλογαὶ διανέμονται κατ' ἀναλογίαν διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐξελέγχονται, ἀφοῦ ἐπεξεργασθῶσι παρὰ τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν των, ἐκλεγομένων διὰ πᾶσαν ἐκλογὴν παρ' ἑκάστου τμήματος.

Ἐπὶ τοῦ 2. §. ἀμφιβαλλομένης τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως « ἑπόμενον, » εἷς τῶν Βουλευτῶν εἶπε· τὰ τμήματα θέλουσιν εἴσθαι ἠριθμημένα κατὰ τάξιν, ἡ δὲ διανομὴ τῶν ἐκλογῶν εἰς ἕκαστον τούτων θέλει γίνεσθαι δημοσίως κατὰ κλῆρον, δηλ. τίθενται τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλογῶν εἰς κληρωτίδα, ἑπομένως ἄρχεται ἡ ἐξαγωγὴ· ἡ πρώτη λαχοῦσα ἐκλογὴ ἀνήκει εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὸ δεύτερον καὶ οὕτω καθεξῆς· ἂν δὲ τύχῃ νὰ ἀνήκῃ ἓν τῶν μελῶν εἰς τὸ τμῆμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐκληρώθη ἡ ἐκλογή του, τότε αὕτη παραπέμπεται εἰς τὸ ἀμέσως ἑπόμενον, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἂν τοῦτο συμβῇ εἰς τὸ τελευ-

ταῖον τμῆμα, τότε ἡ ἐκλογὴ παραπέμπεται τ' ἀνάπαλιν εἰς τὸ πρῶτον, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Εἷς ἐπρότεινε, τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐνώπιον τῶν τμημάτων, νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας ἄμεσον συμφέρον καὶ προτείναντας ἐγκαίρως τὰς ἐνστάσεις των.

Ἄλλοι ἀντεῖπον νὰ περιορισθῇ εἰς τοὺς ἐπιλαχόντας, προσθέντες ἐπὶ τέλους, ὅτι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ἐνστάσεων καὶ οἱ Βουλευταὶ τοὺς ὁποίους αὗται ἀφορῶσιν.

Ἐπομένως παρεδέχθη ἡ Βουλὴ διωρθωμένον τὸν 2. §. ἔχοντα οὕτως·

« Ὁσάκις δὲ αὗται καὶ διὰ κλήρου τύχωσιν εἰς τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν μέλη αὐτῶν, τότε δίδονται εἰς τὸ ἑπόμενον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἐξελέγχωσιν ἐκλογὰς ἀφορώσας ἴδια αὐτῶν μέλη· εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν τμημάτων συζήτησιν δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις ὅσοι ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων θελήσωσι. Τοῦ δικαιώματος δὲ τούτου δύνανται νὰ κάμωσιν ἐπίσης χρῆσιν καὶ οἱ Βουλευταὶ τὰς ἐκλογὰς τῶν ὁποίων ἀφορῶσιν αἱ ἐνστάσεις.

Τὸ ἄρθρ. 4. ἀναγνωσθὲν ἔχει οὕτως·

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέγξεως παρουσιάζεται ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν τμήματα· μετὰ δὲ τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν τῶν τμημάτων καθυποβάλλεται δι' αἰτιολογημένης ἐκθέσεως ἡ γνωμοδότησις αὐτῶν εἰς τὴν Βουλὴν δι' εἰσηγητοῦ, ἐκλεγομένου παρ' αὐτῶν. »

Εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινε νὰ τεθῇ ὅτι ἐν τῇ ἐκθέσει νὰ γίνεται διάκρισις τῶν λόγων τῆς μειονοψηφίας καὶ πλειονοψηφίας ἑκάστου τμήματος·

Πάντοτε δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο, εἶπον ἄλλοι, ὁσάκις ἡ μειονοψηφία τὸ ἀπαιτήσῃ.

Ἐπομένως τὸ ἄρθρ. 4 ἐτροποποιήθη οὕτως·

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέγξεως ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν παρ' ἑκάστου τμήματος δι' αἰτιολογημένης ἐκθέσεως, καὶ δι' εἰσηγητοῦ ἐκλεγομένου παρ' αὐτοῦ.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 5, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 5. Τὰ τμήματα ἐξελέγχουν καὶ εἰσάγουν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς τὰς εἰς αὐτὰ κληρωθείσας ἐκλογὰς κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ τοῦ παρακειμένου εἰς τοῦτο· κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ σειρὰν συζητοῦνται καὶ αἱ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰσαχθεῖσαι ἀπὸ τὰ τμήματα ἐκλογαί.

Τινὲς ἐπρότειναν ἡ Βουλὴ νὰ μὴν ἐπιλαμβάνεται τῆς συζητήσεως μηδεμιᾶς ἐκλογῆς, εἰμὴ ἀφοῦ ὅλα τὰ τμήματα περάνωσι τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐπιτραπεισῶν εἰς αὐτὰ ἐκλογῶν, καὶ ὑποβάλωσιν αὐτὰ; συναθροιζομένης εἰς τὴν Βουλήν, νὰ ἄρχηται δὲ ἡ ἐφ' ἑκάστης ἐκλογῆς συζήτησις κατὰ κλῆρον καὶ ὄχι κατ' ἀλφάβητον, καθότι τοιουτοτρόπως δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν πολλὰς δυσχερείας.

Τοιουτοτρόπως, παρατήρησεν ἕτερος, θέλουσιν ἐπαυξάνει αἱ κατὰ τμήματα συμβάσαι συνεννοήσεις τὰς ὁποίας πρὸ πάντων πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν· διὰ τοῦτο, πᾶν τμῆμα νὰ ἄρχηται τῆς ἐξελέγξεως ἑκάστης ἐκλογῆς κατὰ κλῆρον καὶ ἡ Βουλὴ κατὰ κλῆρον νὰ ἐπιλαμβάνηται τῆς συζητήσεως τῶν ὑποβαλλομένων.

Ἄλλος ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι ἡ Βουλή, πρὶν ἢ τὰ τμήματα ἀποπερατώσωσι τὴν ἐξέλεγξιν, δὲν δύναται νὰ ἐργάζηται, καὶ τοῦτο εἴδομεν πραγματικῶς, ἂν καὶ ἡ ἐξέλεγξις ἐγίνετο ὑπὸ μόνης τῆς ἐννεαμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 5 τροποποιημένον οὕτως.

Ἄρθρ. 5. Τὰ τμήματα ἐξελέγχουν καὶ εἰσάγουν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς τὰς παραπεμφθείσας εἰς αὐτὰ ἐκλογὰς κατὰ κλῆρον· κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ τάξιν συζητοῦνται καὶ αἱ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰσαγόμεναι ἀπὸ τὰ τμήματα ἐκλογαί.

Τὸ ἄρθρον 6. ἀναγνωσθὲν ἔχει οὕτως.

Ἄρθρ. 6. Εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὁλοσχερεστέρας ταύτης ἐξελέγξεως, ὅλοι οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουσι μέρος, ἀλλὰ δὲν μετέχουσι τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐκλογῆς· καὶ ἐκεῖνοι δὲ τῶν ὁποίων ἀναβάλλεται ἡ ἐξέλεγξις δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς, μέχρις οὗ ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι Βουλευταί.

Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἄρθρου τούτου, παρετήρησέ τις, δίδει ἰσχυρὸν ὅπλον εἰς μίαν πλειονοψηφίαν νὰ ἀναβάλλῃ ὅλας τὰς ἐκλογὰς τῆς μειονοψηφίας ὅσον θέλει. Κατὰ τὰς νομολογίας τῶν Βουλῶν τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἐκεῖνοι οἱ Βουλευταὶ δὲν λαμβάνουσι μέρος μέχρι τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς των, οἵτινες ἦλθον εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τὴν νομιμοποίησιν αὐτῆς· οἱ δὲ ἀπαρχῆς εἰσελθόντες λαμβάνουσι μέρος· ἂν δέ τινων τούτων ἀναβληθῇ ἡ ἐκλογὴ πρὸς περαιτέρω ἔρευναν, πρέπει νὰ ταχυνθῇ αὕτη, καὶ νὰ περιμείνῃ κάλλιον ἡ Βουλὴ ὀλίγας ἡμέρας παρὰ νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπείας ἀπὸ Βουλευτάς. Διὰ τοῦτο προτείνει νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἄρθρου.

Ἄλλος ἀντείπε· τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς, ἀφοῦ ὁρισθῇ ὁ χρόνος

ἐντὸς τοῦ ὁποίου νὰ γίνεται τὸ ταχύτερον ἡ ἐξέλεγξις, καὶ τοιαύτη διάταξις ὑπάρχει πάντοτε εἰς ὅλους τοὺς κανονισμοὺς τῶν Βουλῶν τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Ἕτερος παρατήρησε. Τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς· ἀλλ' ἂν ποτε δυστυχῶς ὑπάρξῃ ἡ πλειονοψηφία τοσοῦτον ἀσυνείδητος, ὥστε ν' ἀναβάλλῃ ἀδίκως ἐκλογάς, θέλει ἔχει συμφέρον μᾶλλον νὰ τὰς ἀκυρώσῃ διὰ τοῦτο μὴ θέλετε κατεχόμενοι ἀπὸ ἀνυπάρκτους ὑποψίας νὰ ἀφαιρῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νομοθετεῖν καὶ εἰς τοὺς Βουλευτάς, τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογὴ δικαίῳ τῷ λόγῳ ἀνεβλήθη πρὸς περαιτέρω ἔρευναν· κανένα δὲ κίνδυνον δὲν τρέχομεν, ἀφοῦ παραδεχθῶμεν, ἡ ἐξέλεγξις νὰ γίνεται ὑπὸ τῶν τμημάτων, καὶ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις διὰ κλήρου ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐκλογῆς καὶ τὸ τμῆμα καὶ ἡ Βουλή.

Συμφωνεῖ, εἶπεν ἄλλος, ὅτι οἱ Βουλευταὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι ψῆφον ἅμα ἀναβληθείσης τῆς ἐκλογῆς των πρὸς περαιτέρω ἔρευναν, πρέπει ὅμως νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀγορεύειν.

Πολλῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ λεχθέντων, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὸ ἄρθρον διορθωμένον οὕτω·

Ἄρθρ. 6.

« Εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὁλοσχερεστέρας ταύτης ἐξελέγξεως ὅλοι οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουν μέρος, ἀλλὰ δὲν μετέχουσι τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐκλογῆς· καὶ ἐκεῖνοι δὲ τῶν ὁποίων ἀναβάλλεται ἡ παραδοχὴ παρὰ τῆς Βουλῆς δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς μέχρις οὗ ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι Βουλευταί.

Ἀκολούθως, ἀναγνώσθη τὸ ἄρθρον 7, καὶ παρεδέχθη αὐτὸ ἡ Βουλή, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ « Βουλὴ ἀποφαίνεται ἑκάστοτε ὁριστικῶς περὶ τοῦ κύρους τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσώπων τῶν ἐκλεχθέντων.

Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν περὶ ἑκάστης ἐκλογῆς ὁ Πρόεδρος ἀναγορεύει Βουλευτὰς ἐκείνους ὅσων αἱ ἐκλογαὶ ἐκυρώθησαν. »

Ἐνταῦθα εἷς παρετήρησε· ὅτι τὰ ἄχρι τοῦδε λεχθέντα περὶ ἐξελέγξεως ἀφορῶσι τὴν ὁλοσχερῆ τῆς Βουλῆς ἀνανέωσιν, ἀλλ' ἂν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς τριετίας γίνωσιν ἐκλογαὶ περὶ ἀντικαταστάσεως Βουλευτῶν, ἢ ἄλλως πως, τίνι τρόπῳ θέλουν ἐξελεγχθῆ αὗται;

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπήντησε· ὅτι περὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης θέλει ὑποβάλει καὶ ὅμοιον ἄρθρον πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κεφαλαίου

Κατὰ τὰ χθὲς προταθέντα, εἶπεν ὁ Πρόεδρος, πρόκειται ἤδη

νὰ ὁρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τῆς Α. Μ. ἐπιτροπῆς.

Ἀπεφασίσθη δὲ, νὰ ἦναι αὕτη ἐνδεκαμελὴς ἐντὸς τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ὅστις θέλει λαμβάνει μέρος εἰς αὐτήν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

Καὶ κωλυομένου αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

Τῆς 4 Ἰανουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν 4 Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν πέμπτην περὶ τὴν μεσημβρίαν, συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 88 καὶ ἀπόντων 23 ὁ Προεδρεύων ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Γραμματέων, ἀνήγγειλε δ' ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἑνδεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς διὰ τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως κατὰ τὰ χθὲς ἀποφασισθέντα.

Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ ψηφοφορία, τηρουμένων ἀκριβῶς τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ, ἐνώπιον δύο ψηφολεκτῶν τῶν ΚΚ. Λυκούργου Κρεστενίτου καὶ Σ. Βλάχου· μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἀντιπαραβληθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυάμων πρὸς τὸν τῶν ψήφων, καὶ εὑρεθεισῶν ἴσων, ἤτοι 88 τὸν ἀριθμὸν, ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῆς διαλογῆς, ἐξ ἧς ἐξήχθη τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα.

Ἔλαβον ψήφους οἱ ΚΚ.

Ῥήγας Παλαμίδης	80	Βέϊκος	78
Σχινᾶς	77	Πλαπούτας	74
Κορφιωτάκης	72	Μαῦρος	62
Κριεζιώτης	60	Γρίβας	59
Μαυρομιχάλης	58	Πάγκαλος	54

Λογοθετόπουλος	47	Καλαμογδάρτης	33
Διομήδης Κυριακοῦ	25	Δανόπουλος	23
Α. Γεωργαντᾶς	19	Βλάχος	18
Δρόσος	16	Σκαραμαγκᾶς	12

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Κατὰ συνέπειαν τούτου, εἶπεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήτεως εἰς τὸν λόγον τῆς Α. Μ. ἐπιτροπῆς εἶναι

Οἱ Κ. Ῥήγας, Βέϊκος, Σχινᾶς,
Πλαπούτας, Κορφιωτάκης, Μαῦρος,
Κριεζιώτης, Γρίβας, Μαυρομιχάλης,
Πάγκαλος, καὶ Λογοθετόπουλος,

Μετὰ ταῦτα ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Κανονισμοῦ ἀνέγνω τὴν ἑξῆς τροπολογίαν ἔχουσαν οὕτως·

ΚΕΦ. ς'.

Περὶ προτάσεων εἰσαγομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Γερουσίας.

"Ἀρθρ. 35. Πᾶν νομοσχέδιον ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς συζήτησιν τῆς Βουλῆς, καὶ πᾶν προβούλευμα διαβιβαζόμενον εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῆς Γερουσίας, ἀναγινώσκεται πρὸς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων, τυπόνεται, διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς κατ' οἶκον, καὶ πέμπεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ προσυζητηθῇ καθὰ διαλαμβάνει τὸ ί. Κεφάλαιον.

"Ἀρθρ. 36. Ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν τμημάτων ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Βουλήν, ἥτις ὁρίζει τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως, τυπόνεται καὶ διανέμεται εἰς ἕκαστον Βουλευτὴν 24 ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

"Ἀρθρ. 37. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἄρχεται ἡ συζήτησις, περιστρεφομένη μόνον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς γενικῆς συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν θέλῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ ὄι ἀναστάσεως ὅτι δὲν θέλει νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἄρθρων, γίνεται περὶ τούτου νέα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία· ἂν δὲ καὶ κατὰ ταύτην ἡμείνῃ εἰς τὴν προτέραν ἀπόφασίν της, ὁ Πρόεδρος κηρύττει ὅτι τὸ σχέδιον δὲν παρεδέχθη· ἂν ἀπεναντίας ἀποφασίσῃ διὰ τῆς ὀνομαστικῆς κλήσεως νὰ προχωρήσῃ, ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις, περιστρεφομένη ἀποκλειστικῶς ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου ἄρθρου τοῦ σχεδίου καὶ ἐπὶ τῶν συνεχομένων μετ' αὐτῶν τροπολογιῶν.

"Ἀρθρ. 38. Πᾶσα προτεινομένη παρὰ τῶν Βουλευτῶν τροπολογία παραδίδεται γραπτὴ εἰς τὸν Πρόεδρον πρὸ τῆς συζητήσεως, ὅστις τὴν παραπέμπει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν τμημάτων.

Ἂν ὑπάρχωσι πολλαὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τροπολογίαι ἐπιθετικαὶ συγχωνεύσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ προσκαλοῦσα ἐρωτᾷ τοὺς προτείναντας ἂν θέλωσιν νὰ τὰς συγχωνεύσωσιν εἰς ὀλιγωτέρας ἢ εἰς μίαν. Γενομένης δὲ τῆς συγχωνεύσεως ἢ μὴ, αἱ τροπολογίαι τυπόνονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ προτείνοντος ἢ τῶν προτεινόντων, καὶ διανέμονται εἰς τοὺς Βουλευτὰς τουλάχιστον 24 ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 39. Ἂν δὲ τροπολογία τις προτεθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν, καὶ ἀναπτυχθεῖσα ὑποστηριχθῇ παρ' ἄλλων, ὁ Πρόεδρος λαμβάνει τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς, ἂν ἡ τροπολογία πρέπῃ νὰ συζητηθῇ εὐθύς, ἢ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν τριμάτων, καὶ τυπουμένη νὰ διανεμηθῇ πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὰ μέλη.

Ἄρθρ. 40 Τὰ περὶ τροπολογιῶν ἐφαρμόζονται ἐν γένει καὶ εἰς τὰς ὑποτροπολογίας.

Ἄρθρ. 41. Αἱ ὑποτροπολογίαι συζητοῦνται καὶ ψηφοφοροῦνται πρὸ τῶν τροπολογιῶν. Αἱ δὲ τροπολογίαι πρὸ τοῦ κυρίου ζητήματος εἰς ὃ ὑπάγονται.

Ἐν γένει δὲ προηγεῖται ἡ τροπολογία ἡ περιέχουσα τὴν μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένην ἔννοιαν ἐκ τοῦ κυρίου ζητήματος.

Ὁ Πρόεδρος προτείνει τὴν τάξιν καθ' ἣν αἱ τροπολογίαι πρέπει νὰ ψηφοφορηθῶσιν. Ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἀμέσως δὲ ἀναστάσεως ποία τροπολογία πρέπει νὰ προηγηθῇ.

Ἄρθρ. 42. Μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν τῶν τροπολογιῶν καὶ ὑποτροπολογιῶν, ὁ Πρόεδρος παραπέμπει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅλας τὰς παρὰ τῆς Βουλῆς παραδεχθείσας, διὰ νὰ συναρμόσῃ κατ' αὐτὰς τοὺς ὅρους τοῦ σχεδίου, πρὶν ὑποβληθῇ τοῦτο εἰς τὴν ὁλικὴν ἀνάγνωσιν, ἥτις πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας.

Ἡ συναρμολογία αὕτη τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἀναγνώσεως. Ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης οὐδεμία νέα πρότασις ἢ ἐξ ἐκείνων περὶ τῶν ὁποίων ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ, δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον συζητήσεως. Καὶ οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς συζήτησιν ἂν δὲν ἔχῃ ἀντικείμενον ἀποκλειστικῶς τὴν σύνταξιν τοῦ κειμένου.

Ἄρθρ. 43. Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐὰν θέλῃ νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη συζήτησις ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Σχεδίου καὶ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

Ἄρθρ. 44. Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Κράτους ἀφοῦ ἀναγνωσθῶσιν ἐπὶ συνεδριάσεως, τυπόνονται, διανέμονται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν κατὰ τὸ . . . ἄρθρον Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν κατ' ἄρθρον αὐτῶν ἐπεξεργασίαν, χωρὶς νὰ προηγῆται συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ προτάσεων γινομένων παρ' ἑκάστου Βουλευτοῦ.

Ἄρθρ. 45. Ὁ θέλων νὰ κάμῃ πρότασιν Νόμου Βουλευτὴς, παραδίδει αὐτὴν ἔγγραφον καὶ ἰδιοχείρως ὑπογεγραμμένην εἰς τὸ Προεδρεῖον διὰ νὰ κοινοποιηθῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου, εἰς τὰ τμήματα. Ἂν δὲ δύο τοὐλάχιστον τμήματα ἀποφανθῶσιν, ὅτι ἡ πρότασις πρέπει ν' ἀναπτυχθῇ, ἀναγγέλλουσι τὴν γνώμην των πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν Προέδρων, καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ Συνεδρίασιν ἀναγινώσκεται ἡ πρότασις.

Ἄρθρ. 46. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ἥτις γίνεται καθ' ἣν τάξιν παρεδόθη ἡ πρότασις εἰς τὸ προεδρεῖον, ὁ προτείνας ταύτην ἀναγγέλλει τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπιθυμεῖ νὰ κάμῃ τὴν ἀνάπτυξιν· ἡ δὲ Βουλὴ ἀκούσασα ὁρίζει αὐτήν.

Ἄρθρ. 47. Τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ἂν ἡ πρότασις ἀναπτυχθεῖσα

ὑποστηριχθῇ καὶ παρ' ἄλλων, ἄρχεται ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τῆς προτάσεως, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν ἡ καθυποβληθεῖσα πρότασις εἶναι συζητητέα, ἀναβλητέα, ἢ ἀπορριπτέα.

Ἄρθρ 48. Πᾶσα πρότασις ἀναβληθεῖσα παρὰ τῆς Βουλῆς, δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ, εἰμὴ κατὰ τοὺς περὶ νέων προτάσεων τύπους. Ἀπορριφθεῖσα δέ, δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ ἐκ νέου κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον.

Ἄρθρ. 49. Ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν Βουλευτὴς, δύναται νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ καὶ τοι κριθεῖσαν παρὰ τῆς Βουλῆς συζητητέαν, ἀλλ' ἐὰν ἄλλος Βουλευτὴς ἀναλάβῃ αὐτὴν εἰς ὄνομά του, ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ.

Ἄρθρ 50. Ἂν ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ ὅτι ἡ πρότασις εἶναι συζητητέα, αὕτη τυπόνεται, διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ παραπέμπεται εἰς τὰ τμήματα. Τὰ παραπέμπω ἐνεργοῦνται καθὰ διαλαμβάνουσι τὸ ἄρθρον καὶ τὸ κεφάλαιον.

Ἄρθρ. 51. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ὁρισθείσης ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον ἄρχεται ἡ συζήτησις εἰς τὴν ὁποίαν προβαίνει ἡ Βουλὴ κατὰ τοὺς τύπους τοὺς διαγεγραμμένους εἰς τὰ ἄρθρα 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ διατάξεων κοινῶν εἰς ὅλας τὰς περὶ νόμων προτάσεις.

Ἄρθρ. 52. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων τῆς Βουλῆς ἀναγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου ὡς ἑρεῖς.

« Ἡ Βουλὴ παραδέχθη »

« Ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη »

Ἄρθρ. 53. Πᾶσα πρότασις παραδεχθεῖσα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀνομάζεται προβούλευμα· διαβιβάζεται δὲ εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ διαγγέλματος.

Ἄρθρ. 54. Αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν καὶ αἱ ἀναπτύξεις τῶν συζητητέων προτάσεων τυπόνονται δαπάνῃ τῆς Βουλῆς, ἥτις δύναται ὡσαύτως νὰ διατάξῃ τὴν τύπωσιν, ὁσάκις τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, καὶ τῶν κοινοποιηθέντων εἰς αὐτὴν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 55. Τὰ νομοθετικὰ ἔργα τὰ ἀρξάμενα καὶ διακοπέντα ἐκ τῆς λήξεως τῆς συνόδου (ἐκτὸς ἂν ἔληξεν ἡ Σύνοδος ἐκ διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς τριετοῦς Βουλευτικῆς περιόδου), δύνανται νὰ ἐπαναληφθῶσιν εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον, καθ' ἣν εὑρίσκονται στάσιν, ἂν ἐπ' αὐτῶν ἤδη προεγένετο ἔκθεσις, ἀλλὰ περὶ τούτου ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ τυπωθῇ καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως.

Ἐνταῦθα πολλοὶ Βουλευταὶ ἐπρότειναν νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἐννάτου κεφαλαίου τοῦ σχεδίου καὶ τῶν ἑπομένων, ἀσχέτων μὲ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν τροπολογίαν.

Ἡ Βουλὴ παραδέχθη.

Εἰς τῶν Γραμματέων ἀνέγνω τὰ 82 ἄρθρον.

Ἡ Βουλὴ παραδέχθη αὐτὸ, τροπολογημένον οὕτω.

Ἄρθρ. 82. Τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς εἶναι ἡ τῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις ἐργασιῶν αὐτῆς ἔγγραφος καὶ ἀκριβὴς ἔκθεσις, εἰς ταῦτα δὲν γίνεται μνεία τῶν λόγων τῶν ἀγορευσάντων εἰμὴ συνοπτικῶς. Οἱ δὲ ἀγορεύσαντες δὲν κατονομάζονται.

Τὰ ἄρθρ. 83 86 ἀναγνωσθέντα παρεδέχθη ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ σχέδιον ἔχουσι δὲ οὕτω.

Ἄρθρ. 83. Αἱ αἰτιολογικαὶ ἐκθέσεις τῶν νομοσχεδίων καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν ἐπ' αὐτῶν καταχωρίζονται αὐτολεξεὶ εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. 84. Τὰ ἀναγνωσθέντα εἰς τὴν συνεδρίασιν ἔγγραφα δὲν καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικὰ, ἐκτὸς ἂν ἡ Βουλὴ τὸ διατάξῃ· σημειοῦται δὲ μόνον ὁ τίτλος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πράξεων καὶ ἐγγράφων τῶν καταχωρισθέντων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 85. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐφορῶσι τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἐγκριθῶσι παρ' αὐτῶν, ἀναγινώσκονται εἰς τὴν συνεδρίασιν, ἐγκριθέντα δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς, μετγράφονται καθαρῶς, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνεδρίασιν Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συνεδρίασιν Γραμματέων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 86. ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὑπό τινων, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον παρέχει μόνον εἰς τοὺς συντάκτας τὸ δικαίωμα νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν τυπογραφίαν τὰ πρακτικὰ, διὰ τοῦτο νὰ τεθῇ μετὰ τὸ πέμπωσιν αὐτὰ, ἀδεία τοῦ Προέδρου».

Ὁ εἰσηγητὴς ἀπήντησεν· ὅτι τὸ ἄρθρον δὲν ἔχει τοιαύτην ἔννοιαν, ἀλλὰ περιγράφει τὰ καθήκοντα τῶν συντακτῶν, καὶ ἐννοεῖται ὅτι ὁ Πρόεδρος θέλει ἐφορᾷ πάντα τὰ γινόμενα ἐν τῷ Γραφείῳ.

Ἄλλοι ὑπεστήριξαν τὴν παρατήρησιν, ἵνα μὴ αὐτογνωμόνως πράττωσιν οἱ συντάκται. Ἡ Βουλὴ παριδέχθη τὸ ἄρθρον τροποιηθὲν οὕτω.

Ἄρθρ. 86. Οἱ συντάκται φροντίζουν τὴν ἀντιγραφὴν τῶν πρακτικῶν, πέμπουσιν αὐτὰ, ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου, εἰς τὸν τύπον ἐντὸς 24 ὡρῶν, διορθόνουσι τὰ δοκίμια, τὰ ὁποῖα ἐκτυπωθέντα διανέμονται εἰς τὰ μέλη τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Τὰ ἄρθρα 87 — 90 ἀναγνωσθέντα, παριδέχθη ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ σχέδιον· ἔχουσι δ' οὕτω.

Ἄρθρ. 87. Οἱ Βουλευταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναγινώσκωσι τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν καὶ τὰ καταχωρισθέντα εἰς τὰ ἀρχεῖα ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 88. Οὐδὲν ἀντίγραφον πράξεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων

τῶν ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Βουλῆς, δίδεται εἰς τοὺς αἰτοῦντας χωρὶς ἀδείας τοῦ Προέδρου, ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον τῶν Γραμματέων.

Ἄρθρ. 89. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης συνόδου, τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ὑπογράφονται παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 90. Ὅταν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ προσθήκην τινὰ ἢ τροπολογίαν τοῦ Κανονισμοῦ, οἱ Γραμματεῖς συναρμόζουσι τὰς μεταβολὰς ταύτας μὲ τὰ ἄρθρα αὐτοῦ, τυποῦται δ' ἐκ νέου ὁ Κανονισμὸς, καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ τοὺς Γερουσιαστάς.

Ἀκολούθως ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 90, εἷς τῶν Βουλευτῶν, εἶπεν· ἡ παρὰ τῶν Γραμματέων, ὡς λέγει τὸ ἄρθρον, γινομένη συναρμολογία, δὲν πρέπει νὰ ἦναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν βουλὴν, διότι ἐνδέχεται νὰ μὴν ἦναι σύμφωνος μὲ τὰς ἀποφάσεις της.

Ὁ εἰσηγητὴς ἀπήντησεν ὅτι τὸ ἄρθρον ἀνατίθησι τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τοὺς Γραμματεῖς χάριν εὐκολίας· ὅτι οὗτοι θέλουσιν ἐκπληροῖ αὐτὸ σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, τοὐναντίον δὲ ἡ παρ' αὐτῶν γινομένη συναρμολογία δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν βουλήν.

Ἡ βουλὴ παριδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ σχέδιον.

Τὸ ἄρθρον 91 καὶ 92 παριδέχθη ἡ βουλὴ ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον· ἔχουσι δ' οὕτω.

Ἄρθρ. 91. Δύο συντάκται λαμβανόμενοι ἐκτὸς τῆς βουλῆς συντάτουσι τὰ πρακτικὰ, ἐπιτρεπόντων τῶν Γραμματέων ἐκλέγονται δὲ παρὰ τοῦ Προεδρείου.

Ἄρθρ. 92. Τὸ Προεδρεῖον διορίζει προσέτι τοὺς ἀναγκαίους ἀντιγραφεῖς, δύο εὐταξίας, καὶ τὸ πολὺ δέκα Κλητῆρας.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος ἄρθρου 93, τινὲς παρετήρησαν, ὅτι δὲν εἶναι καλὸν νὰ ἀφεθῶσι τὰ ἀρχεῖα καὶ ἰδίως τὸ πρωτότυπον τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν ἐπιτήρησιν ἰδιώτου διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὑπάρχῃ Βουλευτὴς ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀθήναις διαμένοντας, διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἐφορίαν ταύτην.

Ὁ εἰσηγητὴς ἀπήντησε· τὸ ἄρθρον ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν Βουλὴν νὰ διορίσῃ καὶ Βουλευτὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν ὑποστηρίξας τὸ ἄρθρον προσέθηκεν ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ τεθῇ καὶ ἄλλο, καθ' ὃ νὰ διορίζηται εἰς Βουλευτὴς ἔφορος, ἢ ἐπιμελητὴς τοῦ καταστήματος, χρέη τοῦ ὁποίου, πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ ἦναι καὶ ἡ ἐπιτήρησις τοῦ ἀρχείου καὶ ἰδίως ἡ

φάλαξις τοῦ πρωτοτύπου Συντάγματος ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς· τοιοῦτον ἄρθρον ἔχει καὶ ὁ Γαλλικὸς Κανονισμός· ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ἡ Βουλὴ βιβλιοθήκην, ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου θέλει ἀποκτήσει τοιαύτην.

Ἄλλοι παρετήρησαν ὅτι τοῦτο εἶναι νέα πρότασις καὶ πρέπει νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ σχέδιον ἔχει δ' οὕτως·

Ἄρθρ. 93. Ἡ Βουλὴ διορίζει κατὰ πρότασιν τοῦ Προεδρείου ἐπὶ τριπλασίου ἀριθμοῦ ὑποψηφίων τὸν ἀρχειοφύλακα βιβλιοφύλακα αὐτῆς, ὅστις διατελεῖ μέχρι τῆς ἐναρξεως τῆς ἑπομένης συνόδου.

Τὰ ἄρθρα. 94 — 97 ἀναγνωσθέντα παρεδέχθη, ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον.

Ἄρθρ. 94. Ἡ Βουλὴ λαμβάνει στρατιωτικὴν φρουράν, ἥτις κεῖται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Προέδρου.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Περὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 95. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης συνόδου διορίζεται παρὰ τῆς Βουλῆς λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ πέντε μελῶν.

Ἄρθρ. 96. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη καταστρώνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ὅλων ἐν γένει τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπικύρωσιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστης συνόδου.

Ἄρθρ. 97 Καθυποβάλλει ὁμοίως παρατηρήσεις περὶ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως διαφόρων κεφαλαίων τῆς πιστώσεως καὶ δαπάνης.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 98 ἀναγνωσθέντος, εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι τοῦτο ἀντίκειται ἴσως εἰς τὰς περὶ λογιστικοῦ τοῦ Κράτους ὑπαρχούσας διατυπώσεις καὶ ἦτο καλὸν νὰ συμβιβασθῇ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Βουλῆς μὲ ταύτας.

Τινὲς ὑποστηρίζοντες τὸ ἄρθρον παρετήρησαν ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἔχῃ ἰδικόν της ταμεῖον, ἐξ οὗ ἕκαστος τῶν Βουλευτῶν νὰ λαμβάνῃ τὴν ἀποζημίωσίν του. Τὸ Ὑπουργεῖον, ὡς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, θέλει ἔχει τὰς πρὸς αὐτὸ αἰτήσεις τοῦ Προέδρου.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον, ἔχει δὲ οὕτως:

Ἄρθρ. 98. Ἡ Βουλὴ διορίζει συγχρόνως ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς δι' ἑκάστην σύνοδον, καὶ ἕνα ταμίαν, χρεὴ τοῦ ὁποίου εἶναι.

α') Νὰ καταστρώνῃ τὴν μηνιαίαν κατάστασιν συμφώνως πρὸς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν.

β') Νὰ καθυποβάλλῃ τὴν κατάστασιν ταύτην εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν τῆς λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἄρθρα 99 — 104 ἀναγνωσθέντα παρεδέχθη ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ σχέδιον, ἔχουσι δ' ὡς ἑρεξῆς.

Ἄρθρ. 99. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀφ' οὗ εὕρῃ τὴν μηνιαίαν κατάστασιν σύμφωνον πρὸς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν, θέτει τὸ « ἐθεωρήθη καὶ ἐνεκρίθη ».

Ἄρθρ. 100. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκδίδει τὸ ἔνταλμα τῆς πληρωμῆς, ὁ δὲ ταμίας ἐνεργεῖ τὰς πληρωμὰς, λαμβάνων τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 101. Ἂν τυχὸν συμπέσωσιν ἔκτακτα ἔξοδα ὑπερβαίνοντα τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, ζητεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς νέα πίστωσις ἀνάλογος.

Ἄρθρ. 102. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Συνόδου, ὁ ταμίας καταστρώνει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων, τὸν ὁποῖον καθυποβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, συνωδευμένον μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· αὕτη δὲ ἀφ' οὗ τὸν ἐπεξεργασθῇ, τὸν καθυποβάλλει εἰς τὴν ἔρευναν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς Βουλῆς.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας καὶ διαβατηρίων.

Ἄρθρ. 103. Οὐδὲ εἷς Βουλευτὴς δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, τὴν ὁποίαν ἐκδίδει καὶ ὑπογράφει ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρ. 104. Διαβατήρια δὲν δίδονται παρὰ τῶν Ἀρχῶν, διαρκούσης τῆς Συνόδου, εἰς Βουλευτὰς μὴ ἔχοντας ἄδειαν ἀπουσίας παρὰ τῆς Βουλῆς. Ἡ ἄδεια αὕτη χορηγεῖται καὶ παρὰ μόνου τοῦ Προέδρου, ἀλλ' ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης ἀνάγκης, καὶ τότε ὁ Πρόεδρος δίδει λόγον εἰς τὴν Βουλήν.

Ἀκολούθως ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος ἄρθρ. 105 εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι τὸ ἄρθρον εἶναι πολὺ γενικὸν καὶ πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἡ σημασία τῆς λέξεως « ἀπών. »

Ὁ εἰσηγητὴς ἀπήντησεν ὅτι ἐννοεῖ πάντας τοὺς δι' ἀδείας ἀπόντας καὶ πολὺ περισσότερον τοὺς ἄνευ ἀδείας ἀναχωροῦντας.

Ἄλλος παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως ταύτης πρέπει νὰ ἦναι καθ' ὅλων τῶν Βουλευτῶν, πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, διότι τὰ καθήκοντα τοῦ Βουλευτοῦ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἐξουσίας, οὐδὲ στεροῦνται τῆς

μισθοδοσίας των, διὰ τοῦτο πρέπει καὶ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὅταν λαμβάνωσιν ἀπουσίας ἄδειαν.

Ἄλλος ἀντεῖπεν ὅτι τοῦτο εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ, διότι διὰ ν' ἀναχωρήσῃ τις Βουλευτὴς, ἂν ἦναι στρατιωτικὸς ἐν ἐνεργείᾳ, πρέπει νὰ λάβῃ συνάμα μὲ τὴν τῆς Βουλῆς καὶ ἄδειαν ἀπὸ τὸ φρουραρχεῖον, τὸ ὁποῖον μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀφαιρεῖ τὸν τῆς ἐνεργείας μισθόν.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινεν, νὰ ὑπόκεινται ἅπαντες οἱ Βουλευταὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ καθόσον διαρκεῖ ἑκάστη Βουλευτικὴ σύνοδος.

Ἐνταῦθα αἰτήσει πολλῶν ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν συναινέσει τῆς Βουλῆς τὴν τετάρτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν μ. μ. ἀναβληθείσης διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'.

Τῆς 5 Ἰανουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν πέμπτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἡμέραν παρασκευὴν περὶ τὴν μεσημβρίαν συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 77 καὶ ἀπόντων 33, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐνταῦθα εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι ἀναγκασθεὶς ν' ἀναχωρήσῃ πρὸ τοῦ τέλους τῆς συνεδριάσεως δὲν ἦτο παρὼν, ὅτε ἀπεφασίσθησαν τὰ περὶ τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, καὶ ἐπιρυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ ἀκολούθως πρότασίν τινα χωρὶς ποσῶς ν' ἀντιβαίνῃ εἰς τὰ ἐψηφισμένα.

Ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὸ ἀπὸ 4. ε. μηνὸς ἔγγραφον τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' οὗ εἰδοποιεῖται ἡ Βουλὴ, ὅτι ὁ Κ. Κ. Κανάρης διωρίσθη Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Κατὰ συνέπειαν τούτου πολλοὶ ἐπρότειναν, νὰ συζητηθῇ μετὰ

τὸν Κανονισμὸν τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἂν δύναται πλέον νὰ ἦναι ὁ Κ. Κανάρης Βουλευτὴς, ἤ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς.

Ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν ἀκολούθως ὅτι ὁ Κ. Α. Βιλαΐτης ἐζήτησατο εἰκοσαήμερον ἀπουσίας ἄδειαν διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πατρίδα του ἕνεκα λίαν κατεπειγουσῶν αἰτίων τοῦ ὑποθέσεων, καὶ τὴν ἐπὶ ταύτης ἀπόφασιν ἡ Βουλὴ ἀνέβαλεν ἐπὶ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, προβᾶσα εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **105** τοῦ σχεδίου.

Ἐπὶ τούτου παρετηρήθη ὑφ' ἑνὸς ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀφαιρῆται ἡ ἀποζημίωσις ἀπὸ τὸν ἀναχωροῦντα Βουλευτὴν δι' ἀδείας· διότι οὐχ ἧττον διατηρεῖ τὸ οἴκημα, καὶ χρήζει ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς· πρὸς περιορισμὸν δὲ τῶν συχνῶν αἰτήσεων ἀδειῶν, νὰ δίδεται ἀνὰ πᾶσαν Βουλευτικὴν σύνοδον εἰς ἕκαστον τῶν Βουλευτῶν δεκαπενθήμερος, ἀπουσίας ἄδειας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀποστάσεως τῆς ἐπαρχίας του.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου **105**, παρετήρησεν ἕτερος, εἶναι δικαία, στηριζομένη εἰς τὸ **67** ἄρθρον τοῦ Συντάγματος· ἕνεκα τούτου χθὲς δὲν ἐζητήθη ἡ ἐξάλειψίς του, εἰμὴ νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις ὡς πρὸς τοὺς ἀναχωροῦντας δι' ἀδείας, ἀσθενείας ἕνεκα, καὶ διὰ νὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ καθ' ὅλων τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων Βουλευτῶν. Ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας προτάσεως, ὅτι εἶναι δίκαιον ἀπὸ μὲν τοὺς διαθεσίμους στρατιωτικοὺς ν' ἀφαιρῆται μόνον τὸ τυχὸν λαμβανόμενον ποσὸν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς διδομένης ἀποζημιώσεως, καὶ οὐχὶ ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ των· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τὸ ὅλον, ἅμα ἀναχωροῦντας ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν βουλευτικῶν των καθηκόντων, διὰ τὰ ὁποῖα λαμβάνουσι πλήρη τὸν μισθὸν τῆς ἐνεργείας· αὐτὸ τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων Βουλευτῶν.

Οἱ κανονίζοντες τὰ περὶ μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει νόμοι, παρετηρήθη ὑπ' ἄλλου, ἐπεκυρώθησαν διὰ τοῦ Συντάγματος, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς αὐτό· ἑπομένως διὰ νὰ καταργηθῇ εἷς τούτων ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις καὶ τῶν δύο ἄλλων νομοθετικῶν δυνάμεων· ὁ κανονισμὸς λοιπὸν τῆς Βουλῆς κανονίζων μόνον τὴν τάξιν τῶν συνεδριάσεων δὲν δύναται νὰ προσβάλῃ νόμον ὑπάρχοντα.

Οὐδεὶς ἐζήτησεν, εἶπεν ἄλλος, οὔτε χθὲς, οὔτε σήμερον, διὰ τοῦ κανονισμοῦ μας νὰ προσβληθῇ νόμος τις, ἀλλ' ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν Βουλευτῶν εἶναι καὶ τινες ὑπάλληλοι ἐν ἐνεργείᾳ, λαμβάνοντες πλήρη τὸν μισθὸν τῆς ἐνεργείας, καὶ ἤδη ἐνῷ ἐκπληροῦσι καθήκοντα Βουλευτοῦ, ἀργοῦσιν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν των,

διὰ τοῦτο καθ' ὅσον ὁ μισθὸς αὐτῶν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ν' ἀφαιρῆται, διότι κατ' αὐτὴν τὴν ἐπ χὴν δὲν ἐκπληροῦσι χρέη Βουλευτοῦ, καὶ δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωσι μισθὸν ὑπερβαίνοντα τὴν διὰ τοῦ Συντάγματος χορηγουμένην ἀπ.ζημ.ωσιν.

Τὸ τοιοῦτον ἤδη δὲν δύναται νὰ γίνῃ, παρετήρησεν ἄλλος, εἰ μὴ, ὅτε θέλει συζητηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους.

Εἶναι ἀναπόφευκτον, εἶπεν, ἄλλος, ὅτι ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 105 εἶναι συνέπεια τῆς παραλοχῆς τοῦ ἄρθρου 19, καὶ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τοῦ 67 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος· διὰ τοῦτο ἡ διάταξις τοῦ 105 ἄρθρου πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους, εἰς δὲ τοὺς διαθεσίμους, καθ' ὅσον μέρος λαμβάνουσι ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς Βουλῆς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως.

Κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους, παρετήρησεν ἕτερος, ὅταν ὑπάλληλός τις ἀπομακρύνηται τῶν καθηκόντων του δι' ἀδείας λαμβάνει ἐν γένει τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ του· αὐτὸ τοῦτο ἐφαρμόζεται λοιπὸν καὶ ἐπὶ τῶν Βουλευτῶν, οἵτινες ὑπάλληλοι ὄντες ἐν τινι ἐπαρχίᾳ ἐγκαταλείπουσι τὴν θέσιν των μεταβαίνοντες ἐνταῦθα δι' ἀδείας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν Βουλευτικῶν των καθηκόντων· πρέπει λοιπὸν νὰ ἀφαιρῆται τὸ περιπλέον τῆς χορηγουμένης ἀποζημιώσεως καθ' ὅσον χρόνον εἶναι ἀπομεμακρυσμένοι τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας των· τοῦτο, ἐκτὸς ὅτι εἶναι δίκαιον, εἶναι συνάμα καὶ συμφέρον, ὡς δυνάμενον νὰ περιστείλῃ τὴν τάσιν τῶν ὑπαλλήλων νὰ ζητῶσι καὶ τὴν Βουλευτικὴν θέσιν.

Περὶ τῆς προτάσεως ταύτης, ἐπειδὴ θέλει γίνει λόγος μετὰ τὴν παραδοχὴν ἢ μὴ, τοῦ ἄρθρ. 105, διὰ τοῦτο ἐπρότεινεν ἄλλος ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἑξῆς προπολογίαν, ὅτι, ἡ διάταξις αὐτοῦ νὰ ἐφαρμόζηται κατὰ τῶν ὑπερημέρων Βουλευτῶν.

Μεθ' ἱκανὴν συζήτησιν ἐτέθη τὸ ζήτημα «παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει, ἢ τὴν ἐπ' αὐτοῦ προπολογίαν; ἤτοι νὰ ἐφαρμόζηται τὸ ἄρθρον κατὰ τῶν ἀπόντων Βουλευτῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀπουσίας των, γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴ κλῆσιν παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει διὰ ψήφων 56 ἐναντίον 25.

Ἄρθρ. 105. Ὁ ἀπὼν ἐν γένει δὲν λαμβάνει ἀποζημίωσιν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του.

Ἐπὶ τοῦ περὶ τῶν ὑπαλλήλων Βουλευτῶν θέματος εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι εἶναι δίκαιον ν' ἀφαιρῆται καὶ ἀπὸ τοὺς λαμβάνοντας μισθὸν ἐνεργείας Βουλευτὰς στρατιωτικούς τε

καὶ πολιτικοὺς τὸ ἐν περιπτώσει ἰσόποσον μέρος τῆς Βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, ἀπὸ δὲ τοὺς λαμβάνοντας τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των ν' ἀφαιρῆται τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅσον τυχὸν λαμβάνωσι περιπλέον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς χορηγουμένης Βουλευτικῆ. ἀποζημιώσεως.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην ἀπορανθεῖσα τὴν κατ.χώρισίν της εἰς τὰ πρακτικὰ, μὲ τὴν προσθήκην νὰ εἰδοποιῶνται ἑκάστοτε τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω.

Ἀκολούθως ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὸ 106 ἄρθρον τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον, ἔχει δὲ οὕτω·

Ἄρθρ. 106. Ἡ ἀστυνομία τῆς Βουλῆς ἀνήκει εἰς αὐτὴν τὴν Βουλὴν, καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ δίδῃ εἴς τε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὴν φρουρὰν τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς, τὰς ἀναγκαίας διαταγάς.

Τὸ ἄρθρ. 107 ἀναγνωσθὲν παρεδέχθη ἡ Βουλὴ μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις νὰ μὴν εἰσέρχηταί τις καὶ εἰς τὰ δωμάτια τοῦ βουλευτηρίου ἐφαρμόζεται, διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 107. Οὐδεὶς μὴ Βουλευτὴς δύναται ἐφ' οἱαδήποτε προφάσει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν περίβολον ὅπου ἐδρεύουσιν οἱ Βουλευταὶ, οὔτε εἰς τὰ δωμάτια τοῦ Βουλευτηρίου, ἐκτὸς τῶν τῆς Βουλῆς ὑπαλλήλων, ὑπηρετούντων τὰ κατ' αὐτούς.

Τὰ ἄρθρ. 108 — 115, ἀναγνωσθέντα, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ἔχοντα ὡς ἐρεξῆς.

Ἄρθρ. 109. Εἰς τὸ ὑπερῶον τοῦ Βουλευτηρίου ὑπάρχουσι τόποι προσδιωρισμένοι διὰ τὴν Βασίλισσαν, διὰ τοὺς πρέσβεις καὶ διπλωματικοὺς Πράκτορας τῶν ξένων δυνάμεων, διὰ τὰς γυναῖκας, διὰ τοὺς ἐφημεριδογράφους, καὶ διὰ τὸ κοινὸν τῶν ἀκροατῶν.

Ἄρθρ. 109. Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, οἱ ἀκροαταὶ ὀφείλουσι νὰ τηρῶσιν ἄκραν σιγήν.

Ἀκριατὴς ὅστις ἤθελε δείξη σημεῖα ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀποδοκιμασίας εἴτε δι' ἐπευφημίσεων καὶ χειροκροτήσεων, εἴτε διὰ κατακραυγῶν, ἀγορεύοντος τινὸς Βουλευτοῦ, ἀποβάλλεται τῆς θέσεώς του παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς εὐταξίας κλητῆρος. Ὁ παράτων τὰς δ' ἀσκέψεις ἀπάγεται ἄνευ ἀναβολῆς, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 110. Εἰς οὐδένα τῶν στρατιωτικῶν Βουλευτῶν ἐπιτρέπεται νὰ φορῇ τὸ ξίφος εἰσερχόμενος εἰς τὸ Βουλευτήριον.

Ἄρθρ. 111. Ἀπαγορεύεται καὶ εἰς πάντα Βουλευτὴν καὶ ἀκροατὴν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ ἀκροατήριον, φέρων ὅπλον ἢ ῥάβδον,

Ἄρθρ. 112. Θορύβου γενομένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ Πρόεδρος ἐπαναφέρει τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν διὰ τῶν ἀναλόγων μέτρων, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν καταστολτικῶν· ὡς ἔσχατον δὲ δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἄρθρ. 113. Οἱ ἀκροαταὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἀκροατήριον δι' εἰσιτηρίων, λαμβάνοντος ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν ἀνὰ δύο, καὶ δίδοντος αὐτὰ εἰς οὓστινας θέλει· τὰ δὲ λοιπὰ εἰσιτήρια μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν θέσεων τοῦ ἀκροατηρίου διανέμονται παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 114. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο τοῦ Κανονισμοῦ τυπωθὲν τοιχοκολλᾶται εἰς πᾶσαν θύραν τοῦ Βουλευτηρίου.

Ἄρθρ. 115. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς συζητηθεὶς καὶ ἐγγριθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου καὶ διανεμηθῆ εἴς τε τοὺς Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς, ἔχων ἐν κεφαλίδι τὸ Σύνταγμα.

Μετὰ ταῦτα ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν συμπλήρωσιν τῆς περὶ τμημάτων τροπολογίας· ἔχει δὲ αὕτη οὕτω·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ.

Περὶ τῶν τμημάτων καὶ Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρ. 56. Κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συνόδου μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου, ἡ Βουλὴ διαιρεῖται διὰ κλήρου εἰς ἑπτὰ τμήματα συγκείμενα ἐξ ἴσου, ὅσον ἐνέστιν, ἀριθμοῦ Βουλευτῶν, καὶ διακρινόμενα διὰ τῶν ἀριθμῶν 1, 2, 3 κτλ.

Ἄρθρ. 57. Ἕκαστον τμῆμα ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ, διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας, ἐκ τῶν ἰδίων του μελῶν.

Ἄρθρ. 58. Τὰ τμήματα ἀνανεοῦνται κατὰ μῆνα διὰ κλήρου.

Ἄρθρ. 59. Τὰ τμήματα συζητοῦν κατ' ἰδίαν ἕκαστον ὅλα τὰ νομοσχέδια, προβουλεύματα καὶ προτάσεις, ἅτινα, ὡς προερρέθη, διαβιβάζονται εἰς αὐτὰ ἀπὸ τὴν Βουλήν. Ἡ δὲ ἐν αὐτοῖς συζήτησις δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ, εἰμὴ 24 τοὐλάχιστον ὥρας μετὰ τὴν διανομὴν τῶν ἐγγράφων, ἐκτὸς τῶν κατεπειγουσῶν περιπτώσεων περὶ ὧν ἀποφασίζει ἡ Βουλή.

Ἄρθρ. 60. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως, ἕκαστον τμῆμα ἐκλέγει διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας, ἕνα εἰσηγητὴν ἐκ τῶν μελῶν του, διὰ νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς τῶν εἰσηγητῶν Ἐπιτροπῆς, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρ. 36 θέλει ἐπιφορτισθῆ νὰ κάμῃ ἔκθεσιν πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἅμα τὰ δύο τρίτα τῶν τμημάτων ἐκλέξωσι τοὺς εἰσηγητάς των, οὗτοι συνέρχονται καὶ προβαίνουν εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 61. Ἡ τῶν εἰσηγητῶν Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν της, δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, τὸν εἰσηγητὴν τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως.

Ἡ δὲ ἔκθεσις διαλαμβάνουσα τὴν γνώμην καὶ τοὺς λόγους τῶν τε πλειόνων καὶ τῆς μειονοψηφίας, καὶ τελειόνουσα μὲ αἰτιολογημένην πρότασιν, τυπόνεται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἐν γενικῇ συνεδριάσει συζητήσεως.

Ἄρθρ. 62 Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀπολογισμοῦ· ἕκαστον τμῆμα θέλει ἐκλέγει διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας ἓν ἐκ τῶν μελῶν του πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἑτέρα ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ 2 μελῶν ἑκάστου τμήματος, ἐκλεγομένη ὡσαύτως παρὰ τῶν τμημάτων, θέλει ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐξέτασιν τοῦ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων Νόμου τοῦ κράτους· ὀνομάζεται δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς τμήματα.

Ἄρθρ. 63. Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νόμου τῶν ἐξόδωνκαὶ ἄλλην ἐπὶ τοῦ νόμου τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρ. 64. Ἐφ' ἑκάστου νόμου ἀφορῶντος τὸν ἀπολογισμὸν, τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ γίνεται ἰδιαιτέρα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία.

Ἄρθρ. 65 Ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματα τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει πρὸς ἐξέτασιν τῶν οἰκονομικῶν νόμων, θέλουν παρακατατίθεσθαι πάντοτε εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς διὰ νὰ δύνανται οἱ Βουλευταὶ, χρείας τυχούσης, νὰ λαμβάνουν γνῶσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 66. Εἰς πᾶσαν ἐπιτροπὴν πηγάζουσαν, ὡς προερρέθη ἐκ τῶν τμημάτων, προστίθενται πάντοτε παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τέσσαρα μέλη ἐκλεγόμενα παρ' αὐτῆς διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας.

Τὰ μέλη ταῦτα διορίζονται παρὰ τῆς Βουλῆς ἅμα διαταχθῇ παρ' αὐτῆς ἡ εἰς τὰ τμήματα παραπομπὴ νομοσχεδίου τινὸς ἢ προβουλεύματος ἢ προτάσεως κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ περίπτωσιν.

Ἄρθρ. 67. Ἡ Βουλὴ δύναται ἂν ἐγκρίνῃ, νὰ παραπέμψῃ τὴν συζήτησιν τῶν ὑποβληθειτῶν εἰς αὐτὴν προτάσεων εἴς τινα τῶν ἤδη συσταθεισῶν ἐπιτροπῶν.

Τὰ τμήματα καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ ὀφείλουσι νὰ συμμορφοῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τάξιν τῶν ἐργασιῶν των, μὲ τὰς ἡμερησίας διατάξεις τὰς ὁποίας ἀπεφάσισεν ἡ Βουλή.

Ἄρθρ. 68. Ὁ εἰσαγαγὼν πρότασιν Βουλευτὴς δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις ἐπιφορτίσθη τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς, ἀλλ' ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς συζητήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἄνευ ψήφου· ὡσαύτως ἠμποροῦν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἐπιτροπῶν καὶ οἱ Ὑπουργοὶ ἀλλὰ πάντοτε ἄνευ ψήφου.

Ἄρθρ. 69. Οὐδεὶς τῶν Βουλῶν, ὑπάρχων ἤδη μέλος δύο Ἐπιτροπῶν κατὰ τὸ . . . ἄρθρον δύναται νὰ ἐκλεχθῇ καὶ τρίτης, πρὶν ἡ μία ἐξ αὐτῶν συντάξῃ τὴν ἔκθεσίν της καὶ καταθέσῃ αὐτὴν εἰς τὸ προεδρεῖον.

Ἀκολούθως ὁ Γραμματεὺς, ἀδελφὸς τοῦ Προέδρου, ἀνέγνω ἀναφορὰν τοῦ Δ. Γούζιου κατὰ τοῦ ἐκλεχθέντος Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας Νίκου Θέου ὅτι δὲν ἔχει τὰ προσόντα τοῦ Βουλευτοῦ, διότι δὲν ἔκαμεν οὐδεμίαν δήλωσιν εἰς τὸν δῆμον Ἀποδοτίας τῆς Ναυπακτίας περὶ μεταφορᾶς τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων εἰς τὴν ἐπαρχίαν Εὐρυτανίας.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπήν.

Μετὰ ταῦτα εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησε τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν ὡς ἐφόρου τοῦ καταστήματος, σύμφωνα μὲ τὴν περὶ τούτου γενομένην πρότασιν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν ἀποφανθεῖσα νὰ ὁρίσῃ τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον εἰς τὸ ὁποῖον θέλει καταχωρισθῇ τὸ ἄρθρον εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ἐπροτάθη ὑπό τινος ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τῶν καθ' ἕκαστα εἰδῶν τῆς ψηφοφορίας, ἤτοι τῆς ἐπὶ τῶν μικτῶν τῶν ἀφορώντων πρόσωπα καὶ πράγματα, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τέλειαν περὶ τούτου ἔργον, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς παραδεχθείσας ἀρχάς.

Ἄλλοι ἀντέτειναν, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἀπαιτεῖ σκέψιν καὶ πρέπει ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἥτις νὰ ὑποβάλῃ τὴν γνωμοδότησίν της.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη δὲ ἀναστάσεως, ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ὑποβάλῃ γνωμοδότησιν προηγουμένως περὶ τῶν ἑξῆς ζητημάτων· α') περὶ τῶν μικτῶν, β') περὶ τῶν ἐκλογικῶν, ἂν ταῦτα θεωρῶνται πραγματικὰ ἢ προσωπικά, καὶ περὶ τοῦ ἐπ' αὐτῶν ὁρισθησομένου εἴδους τῆς ψηφοφορίας.

Ἐνταῦθα πολλῶν αἰτησαμένων τὴν διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως, ὁ Πρόεδρος διέλυσιν αὐτὴν, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν 4 καὶ ἡμίσειαν ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.
Τῆς 8 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν 8 Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ, ὀκτακοσιοστοῦ, τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, καὶ ὥρᾳ 12 τῆς μεσημβρίας, συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 89, καὶ ἀπόντων 20, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν

πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως εἷς τῶν Γραμματίων ἀνέγνω· α') ἀναφορὰν τοῦ Κ. Κων. Καναρῆ, δι' ἧς εἰδοποιεῖ τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ Α. Μ. εὐηρεστήθη νὰ τὸν διορίσῃ ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, καὶ διότι δὲν δύναται πλέον, δυνάμει τοῦ Συντάγματος, νὰ ἦναι Βουλευτὴς, παρακαλεῖ αὐτὴν, ν' ἀποφανθῇ περὶ τούτου, ἵνα διαταχθῇ, εἰ δυνατὸν, τὸ ταχύτερον, ἡ ἐπαναλῆψις τῆς ἐκλογῆς τῶν ψηφισάντων. β') ἀναφορὰν τοῦ Κ. Καμπάνη, Βουλευτοῦ Ἀνδρου, ζητοῦντος εἰκοσαήμερον ἀπουσίας ἄδειαν, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Ἐκτὸς ταύτης ὑπεμνήσθη παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἡ αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας, τοῦ Κ. Βιλαΐτου, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ παραχωρηθῇ, εἴτε τὸν Κ. Βιλαΐτην καὶ τὸν Κ. Καμπάνην ἀπουσίας ἄδεια.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἕκτου κεφαλαίου τοῦ σχεδίου τοῦ Κανονισμοῦ περὶ προτάσεων.

Ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐπροτάθη νὰ τεθῇ τὸ, «περὶ Νομοσχεδίων εἰσαγομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Προβουλευμάτων τῆς Γερουσίας» διότι ἡ λέξις «πρότασις» ἡ ἐν τῷ σχεδίῳ, εἶναι γενικὴ, καὶ παρέχει ἀσάφειαν.

Ἀντεπαρετηρήθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι ἡ λέξις «πρότασις» εἶναι κατάλληλοτάτη, διότι αὕτη διαλαμβάνει, καὶ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ τὸ Προβούλευμα, ἡ διάκρισις δὲ αὐτῶν γίνεται ἔτι καταφανεστέρα ἐκ τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν τίτλον τοῦ σχεδίου.

Εἷς δὲ τῶν Γραμματίων ἀνέγνω τὸ ἄρθρον 35.

Ἐπὶ τούτου ἐπροτάθη νὰ τεθῇ ὁριστικῶς, ὅτι καὶ αἱ αἰτιολογητικαὶ Ἐκθέσεις πρέπει νὰ τυποῦνται μετὰ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ διανέμωνται εἰς τοὺς Βουλευτὰς πρὸς φωτισμόν των· διότι πρὶν ἢ συνέλθωσι τὰ τμήματα πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του αὐτὸς πᾶν μέλος.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τροποποιημένον σύμφωνα μὲ τὴν παρατήρησιν ταύτην. ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 35. Πᾶν Νομοσχέδιον ὑποβαλλόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς συζήτησιν τῆς Βουλῆς, καὶ πᾶν Προβούλευμα διαβιβαζόμενον εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῆς Γερουσίας ἀναγινώσκεται πρὸς τὴν Βουλὴν, μετὰ τῶν αἰτιολογητικῶν ἐκθέσεων, τυπόνεται μετ' αὐτῶν, διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς κατ'

οἶκον καὶ πέμπεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ προσζητηθῇ καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ Η'. κεφάλαιον.

Τὸ ἄρθρον 36 ἀναγνωσθὲν ἐγένετο παραδεκτόν, ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον, μὲ τὴν προσθήκην τῆς λέξεως εἰς τὸ τέλος, α τοὐλάχιστον ».

Ἄρθρ. 36. Ἡ Ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν τμημάτων ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Βουλήν, ἥτις ὁρίζει τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως, τυπόνεται καὶ διανέμεται εἰς ἕκαστον Βουλευτὴν 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 37, εἷς τῶν Βουλευτῶν εἶπεν· ὁ Γαλλικὸς Κανονισμὸς διαγράφων δύω εἴδη ψηφοφορίας εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν δικαιολογεῖται, καθότι οἱ Γάλλοι νομίζουσι, ὅτι ὁ προστάτης τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς συνειδήσεως τῶν Βουλευτῶν εἶναι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία· παρ' ἡμῖν ὅμως, οἵτινες ἐπέχθημεν τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν, ἡ διάταξις αὕτη, περὶ ἧς τὸ προκείμενον ἄρθρον πραγματεύεται, εἶναι ὅλως περιττὴ καὶ πολλάκις ἐκτίθησι τὴν Βουλὴν καὶ εἰς προφανῆ ἀντίφασιν, παραδεχομένην διὰ τῆς κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας ὅ,τι δι' ἀναστάσεως ἡ ἰδία δὲν παρεδέχθη· καὶ πολλοὶ θέλουν ἐπηρεάζεσθαι εἰς τὴν δευτέραν ψηφοφορίαν ἐκ τῆς κατὰ πρῶτον γενομένης δι' ἀναστάσεως· διὰ ταῦτο προτείνει τὴν παραδοχὴν μόναν τῆς κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας.

Παρετηρήθη ὑπ' ἄλλου· ὁ Γαλλικὸς κανονισμὸς παραδέχεται δύο διαφορετικὰς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος πρὸς πλείονα ἐγγύησιν καὶ δι' ὡριμοτέραν σκέψιν. Εἰς Ἀγγλίαν μάλιστα πρὸς περισσοτέραν βάσανον ἐπὶ παντὸς θέματος, γίνεται ψηφοφορία καταφατικῶς καὶ ἀποφατικῶς. Εἰς τοιούτους λόγους ἐρρίζεται καὶ ἡ διάταξις τοῦ συζητουμένου ἄρθρου. Ἡ κατὰ τὸν Γαλλικὸν κανονισμὸν ὑπάρχουσα μυστικὴ ψηφοφορία, παρ' ἡμῖν ἀντικατέστη διὰ τῆς δι' ἀναστάσεως· ἡ ἐπανόρθωσις τῶν ἡμαρτημένων εἶναι πάντοτε ἀξία ἐπαίνου· καὶ ὑπ' ἄλλων ἀντιπαρετηρήθη ὅτι, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον μεταξὺ τῶν δύο παρ' αὐτοῦ προβλεπομένων ψηφοφοριῶν δὲν γίνεται συζήτησις, ἡ δι' ἀναστάσεως ψηφοφορία εἶναι, ὄχι μόνον περιττὴ, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβὴς, διότι ἕνεκα τῆς ταχύτητος δύνανται νὰ ἐξαπατηθῶσι πολλοὶ, καὶ ὕστερον εἰς τὴν ὀνομαστικὴν κλῆσιν προκατειλημμένοι νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐναντίον τῆς ἰδέας των διὰ νὰ μὴ εὑρεθῶσιν εἰς τὴν μειοψηφίαν.

Εἰς τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Ἱσπανίαν, εἶπεν ἄλλος, ἂν καὶ ἰσχύει ἡ φανερὰ ψηφοφορία, γίνεται ὅμως ἐκ δευτέρου δοκιμασία, ἐπὶ

τῇ αἰτήσει ἑνὸς Βουλευτοῦ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, ἐφ' οὗ ἀπεράνθη ἡ Βουλή.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μόνον τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν· ἑπομένως τὸ ἄρθρον 37 διορθωθὲν, ἔχει οὕτως·

Ἄρθρ. 37. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ἄρχεται ἡ συζήτησις περιστρεφομένη μόνον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς γενικῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἂν θέλῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ἐν περιπτώσει ἀρνητικῆς ἀποφάσεως, ὁ Πρόεδρος κηρύττει «ὅτι τὸ σχέδιον δὲν παρεδέχθη». Ἂν ἀπεναντίας ἀποφασίσῃ διὰ τῆς ὀνομαστικῆς κλήσεως νὰ προχωρήσῃ, ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις περιστρεφομένη ἀποκλειστικῶς ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου ἄρθρου τοῦ σχεδίου καὶ ἐπὶ τῶν συγχομένων μετ' αὐτῶν τροπολογιῶν.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινε νὰ συζητηθῇ ἤδη ἡ πρὸ ἡμερῶν γενομένη παρ' αὐτοῦ πρότασις, νὰ καταχωρίζηται ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου ἑκάστης ψηφοφορίας εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ νὰ δίδηται ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰτοῦντα Βουλευτήν· ἡ δὲ περὶ αὐτῆς συζήτησις παρεπέμφθη εἰς τὸ περὶ ψηφοφορίας κεφάλαιον.

Τὰ ἄρθρα 38—41 ἀναγνωσθέντα παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον.

Ἄρθρ. 38. Πᾶσα προτεινομένη παρὰ τῶν Βουλευτῶν τροπολογία, παραδίδεται γραπτὴ εἰς τὸν Πρόεδρον πρὸ τῆς συζητήσεως, ὅστις τὴν παραπέμπει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν τμημάτων.

Ἂν ὑπάρχωσι πολλαὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τροπολογίαι ἐπιδεκτικαὶ συγχωνεύσεως, ἡ ἐπιτροπὴ προσκαλοῦσα ἐρωτᾷ τοὺς προτείνοντας ἂν θέλωσι νὰ τὰς συγχωνεύσωσιν εἰς ὀλιγωτέρας ἢ εἰς μίαν. Γενομένης δὲ τῆς συγχωνεύσεως, ἢ μή, αἱ τροπολογίαι τυπόνονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ προτείναντος· ἢ τῶν προτεινόντων, καὶ διανέμονται εἰς τοὺς Βουλευτὰς τοὐλάχιστον 24 ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 39. Ἂν δὲ τροπολογία τις προταθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν, καὶ ἀναπτυχθεῖσα, ὑποστηριχθῇ παρ' ἄλλων, ὁ Πρόεδρος λαμβάνει τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς, ἂν ἡ τροπολογία πρέπῃ νὰ συζητηθῇ εὐθὺς, ἢ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν τμημάτων, καὶ τυπουμένη νὰ διανεμηθῇ πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὰ μέλη.

Ἄρθρ. 40. Τὰ περὶ τροπολογιῶν ἐφαρμόζονται ἐν γένει καὶ εἰς τὰς ὑποτροπολογίας.

Ἄρθρ. 41. Αἱ ὑποτροπολογίαι συζητοῦνται καὶ ψηφοφοροῦνται πρὸ τῶν τροπολογιῶν. Αἱ δὲ τροπολογίαι πρὸ τοῦ κυρίου ζητήματος, εἰς ὃ ὑπάγονται.

Ἐν γένει δὲ προηγεῖται ἡ τροπολογία, ἡ περιέχουσα τὴν μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένην ἔννοιαν ἐκ τοῦ κυρίου ζητήματος.

Ὁ Πρόεδρος προτείνει τὴν τάξιν, καθ' ἣν αἱ τροπολογίαι πρέπει νὰ ψηφοφορηθῶσιν. Ἀντιρρήσεως γενομένης ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἀμέσως δι' ἀναστάσεως ποία τροπολογία πρέπει νὰ προηγηθῇ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 42 ἀνερώτησαν δύο ἀμφιβολίαι α.) ἂν στέλλωνται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μόνον αἱ παρ' ἅλων Βουλευτῶν προτεινόμεναι τροπολογίαι, καὶ β.) τί θέλει γίνεσθαι ἂν, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος, προτάσεις γίνωσι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐφ' οὗ προτείνονται ἀντικειμένου.

Ὁ εἰσηγητὴς ἀπήντησεν ὅτι α.) τὸ ἄρθρον ἐννοεῖ ἔτι βαίας προτάσεις γενομένας ὑπὸ Βουλευτῶν, οἵτινες δὲν ἀπετέλουν μέρος τῆς ἐπιτροπῆς, διότι αἱ προτάσεις τῶν μελῶν ταύτης εἶναι αὐταὶ αἱ ἐκθέσεις μεθ' ὧν συνοδεύεται τὸ Νομοσχέδιον, β.' ὅτι προτάσεως γενομένης, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου, ἢ Προβουλεύματος, ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις τῶν ἄρθρων, τὰ ὁποῖα ἀφορᾷ ἡ γενομένη πρότασις, καὶ αὐτὴ παραπέμπεται εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Μετὰ τὴν διασάφησιν ταύτην παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 42 καθὼς καὶ τὸ 43 ἔχοντα οὕτω.

Ἄρθρ. 42. Μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν τῶν τροπολογιῶν καὶ ὑποτροπολογιῶν ὁ Πρόεδρος παραπέμπει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὅλας τὰς παρὰ τῆς Βουλῆς παραδεχθείσας, διὰ νὰ συναρμόσῃ κατ' αὐτὰς τοὺς ὅρους τοῦ σχεδίου, πρὶν ὑποβληθῇ τοῦτο εἰς τὴν ὁλικὴν ἀνάγνωσιν, ἥτις πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας.

Τὸ συναρμολογηθὲν σχέδιον τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς, 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἀναγνώσεως. Ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης οὐδεμία νέα πρότασις ἢ ἐξ ἐκείνων περὶ τῶν ὁποίων ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ, δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον συζητήσεως· καὶ οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς συζήτησιν, ἂν δὲν ἔχῃ ἀντικείμενον ἀποκλειστικῶς τὴν σύνταξιν τοῦ κειμένου.

Ἄρθρ. 43. Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐὰν θέλῃ νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη συζήτησις ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου, ἢ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

Τὸ ἄρθρον 44. τοῦ σχεδίου παρεδέχθη ἡ Βουλὴ, τροποποιήσασα αὐτὸ οὕτως.

Ἄρθρ. 34. Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ κράτους, ἀφοῦ ἀναγνωσθῶσι ἐπὶ συνεδριάσεως, τυπόνονται διανέμονται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ ἀποστέλλονται διὰ τὴν κατ' ἄρθρον αὐτῶν ἐπεξεργασίαν εἰς τὰ τμήματα, καὶ παρὰ ταύτων εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν, χωρὶς νὰ προηγῆται συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου αὐτῶν.

Τὰ ἄρθρα 45, 46, καὶ 47 παρεδέχθη ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ σχέδιον.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ προτάσεων γινομένων παρ' ἑκάστου Βουλευτοῦ.

Ἄρθρ. 45. Ὁ θέλων νὰ κάμῃ πρότασιν Νόμου Βουλευτὴς, παραδίδει αὐτὴν ἔγγραφον καὶ ἰδιοχείρως ὑπογεγραμμένην εἰς τὸ προεδρεῖον διὰ νὰ κοινοποιηθῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου εἰς τὰ τμήματα. Ἂν δὲ δύο τοὐλάχιστον τμήματα ἀποφανθῶσιν, ὅτι ἡ πρότασις πρέπει ν' ἀναπτυχθῇ, ἀναγγέλουσι τὴν γνώμην των πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν Προέδρων, καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν ἀναγινώσκεται ἡ πρότασις.

Ἄρθρ. 46. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἥτις γίνεται καθ' ἣν τάξιν παρεδόθη ἡ πρότασις εἰς τὸ προεδρεῖον, ὁ προτείνας ταύτην ἀναγγέλλει τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει νὰ κάμῃ τὴν ἀνάπτυξιν, ἡ δὲ Βουλὴ ἀκούσασα ὁρίζει αὐτήν.

Ἄρθρ. 47. Τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ἂν ἡ πρότασις, ἀναπτυχθεῖσα, ὑποστηριχθῇ καὶ παρ' ἄλλων, ἄρχεται ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τῆς προτάσεως, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν, ἂν ἡ καθυποβληθεῖσα πρότασις εἶναι συζητητέα, ἀναβλητέα, ἢ ἀπορριπτέα.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου 48 ἐγένετο ἡ παρατήρησις, ὅτι ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἄρθρου πλεονάζει, ὁ ὅτι τὸ Σύνταγμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἡ ἀπορριφθεῖσα πρότασις νόμου δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ ἐκ νέου κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον εἰς συζήτησιν.

Γενομένης παραδεκτῆς τῆς παρατηρήσεως ταύτης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τροποποιημένον οὕτως.

Ἄρθρ. 48. Πᾶσα πρότασις ἀναβληθεῖσα παρὰ τῆς Βουλῆς δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ, εἰμὴ κατὰ τοὺς περὶ νέων προτάσεων τύπους.

Τὰ ἄρθρα 49, 50, 51, καὶ 52, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ, ὡς

εἶναι εἰς τὸ σχέδιον, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι τὸ 49 ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ 50, καὶ τοῦτο τὴν τοῦ 51, ἔχουσι δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 49. Ἂν ἡ Βουλὴ ἀπορασίσῃ, ὅτι ἡ πρότασις εἶναι συζητητία, αὕτη τυπόνεται, διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ παραπέμπεται εἰς τὰ τμήματα. Τὰ περαιτέρω ἐνεργοῦνται καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ Ζ'. κεφάλαιον.

Ἄρθρ. 50. Ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν Βουλευτὴς δύναται νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ καὶ τοι κριθεῖσα, παρὰ τῆς Βουλῆς συζητητέαν· ἀλλ' ἐὰν ἄλλος Βουλευτὴς ἀναλαβῃ αὐτὴν εἰς τὸ ὄνομά του, ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ.

Ἄρθρ. 51. Μετὰ τὴν ἀνάγωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ὁρισθείσης ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36, ἄρχεται ἡ συζήτησις εἰς τὴν ὁποίαν προβαίνει ἡ Βουλὴ κατὰ τοὺς τύπους τοὺς διαγεγραμμένους εἰς τὰ ἄρθρα 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ διατάξεων κοινῶν εἰς ὅλας τὰς περὶ Νόμων προτάσεις.

Ἄρθρ. 52. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων τῆς Βουλῆς ἀναγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου, ὡς ἑρεξῆς.

« Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, »
« Ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη, »

Τὸ ἄρθρον 53, ἐγένετο παραδεκτὸν προστεθείσης τῆς λέξεως « Βουλευτοῦ » μετὰ τὸ « πᾶσα πρότασις » ἔχει δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 53. « Πᾶσα πρότασις Βουλευτοῦ παραδεχθεῖσα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὀνομάζεται προβούλευμα, διαβιβάζεται δὲ εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ διαγγέλματος. »

Τὰ ἄρθρα 54, 55, καὶ 56, ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ σχέδιον.

Ἄρθρ. 54. Αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν καὶ αἱ ἀναπτύξεις τῶν συζητητέων προτάσεων τυπόνονται δαπάνῃ τῆς Βουλῆς, ἥτις δύναται ὡσαύτως νὰ διατάξῃ τὴν τύπωσιν, ὁσάκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον, καὶ τῶν κοινοποιηθέντων εἰς αὐτὴν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 55. Τὰ νομοθετικὰ ἔργα τὰ ἀρξάμενα καὶ διακοπέντα ἐκ τῆς λήξεως τῆς συνόδου, (ἐκτὸς ἂν ἔληξεν ἡ σύνοδος ἐκ διαλύσεως τῆς βουλῆς, ἢ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς τριετοῦς βουλευτικῆς περιόδου) δύνανται νὰ ἐπαναληφθῶσιν εἰς τὴν ἐπομένην σύνοδον, καθ' ἣν εὑρίσκονται στάσιν, ἂν ἐπ' αὐτῶν ἤδη προεγένετο ἔκθεσις, ἀλλὰ περὶ τούτου ἀποφασίζει ἡ βουλὴ κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ τῶν τμημάτων καὶ ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρ. 56. Κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συνόδου μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου, ἡ βουλὴ διαιρεῖται διὰ κλήρου εἰς ἑπτὰ τμήματα, συγκείμενα ἐξ ἴσου ὅσον ἔνεστιν, ἀριθμοῦ βουλευτῶν, καὶ διακρινόμενα διὰ τῶν ἀριθμῶν 1=2=3. κτλ.

Τὸ ἄρθρον 57 παρεδέχθη ἡ βουλὴ τροποποτήσασα αὐτὸ οὕτως.

Ἄρθρ. 57. Ἕκαστον τμῆμα ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας, ἐκ τῶν ἰδίων του μελῶν· δύναται δὲ ὁ δεύτερος νὰ ἦναι ἐὰν ἀνάγκη παρουσιασθῇ καὶ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Προεδρείου.

Τὰ ἄρθρα 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, καὶ 65, ἐγένοντο παραδεκτά, ὡς εἶναι εἰς τὸ σχέδιον μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι αἱ ἐν τῷ 62 ἀναφερόμεναι ἐπιτροπαὶ θέλουν εἶσθαι διαρκεῖς καθ' ὅλην τὴν σύνοδον.

Ἄρθρ. 58. Τὰ τμήματα ἀνανεοῦνται κατὰ μῆνα διὰ κλήρου.

Ἄρθρ. 59. Τὰ τμήματα συζητοῦν κατ' ἰδίαν ἕκαστον ὅλα τὰ νομοσχέδια, προβουλεύματα καὶ προτάσεις, ἅτινα, ὡς προείρηθη, διαβιβάζονται εἰς αὐτὰ ἀπὸ τὴν βουλήν. Ἡ δὲ ἐν αὐτοῖς συζήτησις δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ, εἰμὴ 24 τοὐλάχιστον ὥρας μετὰ τὴν διανομὴν τῶν ἐγγράφων, ἐκτὸς τῶν καταπειγουσῶν περιπτώσεων περὶ ὧν ἀποφασίζει ἡ βουλή.

Ἄρθρ. 60. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως, ἕκαστον τμῆμα ἐκλέγει διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας, ἕνα εἰσηγητὴν ἐκ τῶν μελῶν του, διὰ νὰ ἀποτελίσῃ μέρος τῆς τῶν εἰσηγητῶν Ἐπιτροπῆς, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρ. 36 θέλει ἐπιφορτισθῇ νὰ κάμῃ ἔκθεσιν πρὸς τὴν βουλήν.

Ἅμα τὰ δύο τρίτα τῶν τμημάτων ἐκλέξωσι τοὺς εἰσηγητάς των, οὗτοι συνέρχονται καὶ προβαίνουν εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 61. Ἡ τῶν εἰσηγητῶν Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν της, δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, τὸν εἰσηγητὴν τῆς πρὸς τὴν βουλὴν ἐκθέσεως.

Ἡ δὲ ἔκθεσις διαλαμβάνουσα τὴν γνώμην καὶ τοὺς λόγους τῶν τε πλειόνων καὶ τῆς μειονοψηφίας, καὶ τελειόνουσα μὲ αἰτιολογημένην πρότασιν, τυπόνεται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτὰς 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐν γενικῇ συνεδριάσει συζητήσεως.

Ἄρθρ. 62. Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀπολογισμοῦ· ἕκαστον τμῆμα θέλει ἐκλέγει διὰ σχετικῆς

πλειονοψηφίας ἓν ἐκ τῶν μελῶν του πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἑτέρα ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ 2 μελῶν ἑκάστου τμήματος, ἐκλεγομένη ὡσαύτως παρὰ τῶν τμημάτων, θέλει ἐπιφορτισθῆ τὴν ἐξέτασιν τοῦ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων Νόμου τοῦ κράτους. ὀνομάζεται δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ δύναται νὰ διαιρεθῆ εἰς τμήματα.

Ἄρθρ. 63. Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλη εἰς τὴν βουλὴν ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νόμου τῶν ἐξόδων καὶ ἄλλην ἐπὶ τοῦ Νόμου τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρ. 64. Ἐφ' ἑκάστου νόμου ἀφορῶντος τὸν ἀπολογισμὸν, τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ κράτους, πρέπει νὰ γίνεται ἰδιαιτέρα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία.

Ἄρθρ. 65. Ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματα τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει πρὸς ἐξέτασιν τῶν οἰκονομικῶν νόμων, θέλουν παρακατατίθεσθαι πάντοτε εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς βουλῆς διὰ νὰ δύνανται οἱ βουλευταὶ, χρείας τυχούσης, νὰ λαμβάνουν γνῶσιν αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 66, παρετηρήθη, ὅτι ἡ προσθήκη τῶν τεσσάρων μελῶν εἰς τὴν ἐκ τῶν τμημάτων πηγάζουσαν ἐπιτροπὴν πρέπει νὰ γίνηται μετὰ τὴν σύστασιν ταύτης, διὰ νὰ γνωρίζη ἡ βουλὴ τὰ μέλη τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ οὕτω νὰ ἐκλέξη ἐν γνώσει τὰ τέσσαρα αὐτῆς μέλη, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ προκείμενον ἄρθρον.

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 66 τροποποιήσασα αὐτὸ κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν παρατήρησιν.

Ἄρθρ. 66 Εἰς πᾶσαν ἐπιτροπὴν πηγάζουσαν ὡς προερρέθη ἐκ τῶν τμημάτων, προστίθενται πάντοτε μετὰ τὴν σύστασιν αὐτῆς παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ τέσσαρα μέλη, ἐκλεγόμενα παρ' αὐτῆς διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 67 ἐγένετο ἡ παρατήρησις, ὅτι ἡ παραπομπὴ τῶν πρατάσεων εἰς τινα ἐπιτροπὴν πρέπει νὰ γίνηται ἀφοῦ προηγουμένως παρεπέμφθησαν αὗται εἰς τὰ τμήματα. Κατὰ τὸ Γαλλικὸν περὶ τμημάτων σύστημα ὅλη ἡ ἐπεξεργασία γίνεται ὑπὸ τῶν τμημάτων, οὕτως πρέπει νὰ γίνεται καὶ παρ' ἡμῖν, μετὰ τὴν παραδοχὴν των τμημάτων.

Ἀντιπαρετηρήθη, ὅτι ἐνταῦθα γίνεται λόγος περὶ εἰδικῶν ἀντικειμένων, διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ὁποίων διατάττει τὸ ἄρθρον νὰ συνιστᾶται εἰδικὴ ἐπιτροπή.

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τροποποιηθὲν οὕτως.

Ἄρθρ. 67. Ἡ βουλὴ δύναται, ἂν ἐγκρίνη νὰ παραπέμψη τὴν συζήτησιν τῶν ὑποβληθεισῶν εἰς αὐτὴν προτάσεων εἴς τινα τῶν ἤδη συστηθεισῶν ἐπιτροπῶν μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν τμημάτων.

Τὰ τμήματα καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ ὀφείλουσι νὰ συμμορφοῦσι, καθ' ὅσον ἐφορᾷ τὴν τάξιν τῶν ἐργασιῶν των, μὲ τὰς ἡμερησίας διατάξεις τὰς ὁποίας ἀπεφάσισεν ἡ βουλή.

Τὰ ἄρθρα 68, καὶ 69, ἐγένοντο παραδεκτὰ ἄνευ τροποποιήσεως.

Ἄρθρ. 68. Ὁ εἰσαγαγὼν πρότασιν Βουλευτὴς δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπιφορτίσθη τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς, ἀλλ' ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συζητήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἄνευ ψήφου· ὡσαύτως ἠμποροῦν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἐπιτροπῶν καὶ οἱ Ὑπουργοὶ, ἀλλὰ πάντοτε ἄνευ ψήφου.

Ἄρθρ. 69. Ὁλόκληρος τῶν Βουλευτῶν, ὑπάρχων ἤδη μέλος δύο ἐπιτροπῶν κατὰ τὸ 60 ἄρθρον, δύναται νὰ ἐκλεχθῆ καὶ τρίτης, πρὶν ἡ μία ἐξ αὐτῶν συντάξῃ τὴν ἔκθεσιν της καὶ καταθέσῃ αὐτὴν εἰς τὸ προεδρεῖον.

Ἐνταῦθα ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω σχέδιον τῶν περὶ ἀναφορῶν, ψηφοφορίας, καὶ πρεσβεύσεων κεφαλαίων τοῦ κανονισμοῦ· ἔχει δὲ οὕτως·

ΚΕΦ. Θ'.

Περὶ ἀναφορῶν.

Ἄρθρ. 70. Αἱ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοραὶ καταχωρίζονται εἰς ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, καθ' ἣν εἰσέρχονται χρονολογικὴν τάξιν· σημειοῦται δὲ ἐν αὐτῷ ὁ αὐξων ἀριθμὸς τῆς ἀναφορᾶς, ἡ περίληψις αὐτῆς, καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἀναφερομένου.

Ἀνώνυμοι καὶ λοίδοροι ἀναφοραὶ δὲν εἶναι ἐπιτραὶ οὐδὲ καταχωρίζονται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο τυπούμενον διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου, ἵνα ἔχωσι γνῶσιν αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 71. Αἱ εἰς τὸ ῥηθὲν πρωτόκολλον καταχωρισμέναι ἀναφοραὶ παραπέμπονται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ὅπου πάντες οἱ Βουλευταὶ δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν.

Ὅσαι δὲ τούτων ἔχουσι σχέσιν πρὸς ἀντικείμενα ἐμφανισθέντα ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ καθυποβληθέντα εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν Ἐπιτροπῆς τινος, διαβιβάζονται κατ' εὐθείαν εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 72. Ἕκαστον τμῆμα διορίζει δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἓν ἐκ τῶν μελῶν του πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπιφορτίζε-

ται, ἢ ἐξετάζει τὰς ἀναφορὰς καὶ κάμνει τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις εἰς τὴν Βουλήν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀνανεοῦται κατὰ μῆνα.

Ὀφείλει δὲ νὰ ὑποβάλλῃ ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τῶν εἰς αὐτὴν διαβιβαθεισῶν ἀναφορῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Προτιμῶνται δὲ τῶν ἄλλων αἱ παρά τινος Βουλευτοῦ ὑποστηριζόμεναι.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ψηφοφορίας καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 73. Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ σύνολον τῶν νομοσχεδίων, προβουλευμάτων καὶ προτάσεων ὑποβάλλονται πάντοτε εἰς φανερὰν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν.

Δι' ὀνομαστικῆς δὲ κλήσεως ἀποφασίζονται καὶ ὅσα ὡρίσθησαν ῥητῶς ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ.

Ἄρθρ. 74. Ἐφ' ὅλων τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει δι' ἀναστάσεως.

Ἄρθρ. 75. Ἡ περὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ πάσης ἐκλογῆς προσώπων ψηφοφορία, γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων.

Ἄρθρ. 76. Ὁπόταν ἡ Βουλὴ ψηφίζῃ δι' ἀναστάσεως, ὁ Πρόεδρος συμβουλευόμενος τὸ γραφεῖον ἀποφασίζει καὶ ἐκφράζει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμασίας, ἥτις δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας· ἐὰν δέκα μέλη ζητήσωσι τὴν ὀνομαστικὴν κλῆσιν, γίνεται εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Ἄρθρ. 77. Ἡ ὀνομαστικὴ κλῆσις συνίσταται εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν παρ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων, κατὰ τὴν τάξιν τῆς περὶ τῶν Βουλευτῶν ἑκάστης ἐπαρχίας ἐγγραφῆς εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον τοῦ γραφείου, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Γραμματέων βαστοῦν σημείωσιν τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ψήφου ἑκάστου, ἐπιτηρούντων εἰς ταύτην καὶ ἰσαρίθμων ψηφολεκτῶν, τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ ὁ Πρόεδρος συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς ἐκ τῶν Βουλευτῶν τῶν ἀντιθέτων μερῶν.

Ἄρθρ. 78. Ἡ μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία γίνεται ὡς ἑφεξῆς.

Ἕκαστος τῶν Βουλευτῶν λαμβάνει παρὰ τοῦ γραφείου ἓν ψηφοδέλτιον καὶ μίαν ψῆφον· μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀναγκαίου χρόνου πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ὑποψηφίων ὀνομάτων εἰς τὸ ψηφοδέλτιον, εἷς τῶν γραμματέων ἐκφωνεῖ τὸ ὄνομα ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ γραφείου τάξιν, οὗτος δὲ προσερχόμενος καταθέτει τὸ μὲν ψηφοδέλτιον εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ θύματος κειμένην ψηφοφόρον κάλπην, τὴν δὲ ψῆφον εἰς τὴν ἐπὶ τούτου παρακειμένην, ἐπιτηρούντων καὶ δύο ψηφολεκτῶν, παρὰ τοῦ Προέδρου προσκαλουμένων ὡς εἴρηται.

Γίνεται δὲ καὶ νέα κλῆσις διὰ τοὺς μὴ ψηφοφορήσαντας, ἂν τυχὸν παρευρεθῶσι πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων (αὐτὸ τοῦτο ἰσχύει καὶ εἰς τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν).

Οὕτω δὲ καταθεσάντων ὅλων τῶν Βουλευτῶν τὰ ψηφοδέλτιά των καὶ τὰς ψήφους των, ἐξελίγγεται διὰ δημοσίας παραβολῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὸν τῶν ψήφων, ῥιπτομένων δὲ τῶν ψηφοδελτίων εἰς τὴν ἰδίαν κάλπην, ἀρχίζει ἡ ἐνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἐξαγωγὴ παρὰ τοῦ Προέδρου, ἢ ἑνὸς τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ ἡ δημοσία αὐτῶν ἀνάγνωσις,

Ἕκαστος τῶν Γραμματέων κρατεῖ ἰδιαιτέραν σημείωσιν τῶν ψήφων, ἑκάστου ὀνόματος· αἱ δὲ σημειώσεις αὗται ἀντιπαραβάλλονται, καὶ ὑπαρχούσης συμφωνίας μεταξὺ αὐτῶν, ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἂν δ' εὑρεθῇ ἀσυμφωνία τις γίνεται ἀναθεώρησις τῶν ψήφων.

Μετὰ τὴν κήρυξιν παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ἀποτελέσματος ἀφανίζονται τὰ ψηφοδέλτια, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρων, Γραμματέων καὶ ψηφολεκτῶν.

Τὰ ψηφοδέλτια φέρουσι τόσα ὀνόματα, ὅσα πρόσωπα πρέπει νὰ ἐκλεχθῶσι, τὸ δὲ φέρον πλείονα ὀνόματα τῶν ἀπαιτουμένων δὲν ἰσχύει, εἰμὴ διὰ τὰ πρῶτα ὀνόματα μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων.

Ἄρθρ. 79. Πᾶσα διαμαρτύρησις ἐναντίον ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρ. 80. Ὁσάκις ζητηθῇ ἄδεια παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Συντάγματος πρὸς καταδίωξιν Βουλευτοῦ τινος παραπέμπεται ἡ αἴτησις αὕτη εἰς τὰ τμήματα πρὸς ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν· κατὰ τὸ ἄρθρον ἐξ ἧς ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἐπ' αὐτῆς δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως..

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Περὶ τῶν πρὸς τὸν Βασιλέα πρεσβεύσεων καὶ ἀπαντήσεων.

Ἄρθρ. 81. Οἱ πρεσβευταὶ ἐκλέγονται διὰ κλήρου, προσδιοριζομένου ἑκάστοτε τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 82. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς ἀποτελοῦσιν αὐτοδικαίως μέρος τῶν πρεσβειῶν.

Ὁ Πρόεδρος ἢ ἀντ' αὐτοῦ εἷς τῶν Ἀντιπροέδρων ἀγορεύει τῷ Βασιλεῖ.

Ἄρθρ. 83. Τὰ σχέδια τῶν πρὸς τὸν Βασιλέα ἀπαντήσεων συντάσσονται παρ' ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ ἓν μέλος ἐξ ἑκάστου τμήματος ἐκλεγομένου παρ' αὐτοῦ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας.

Τὰ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς συνταχθησόμενα σχέδια, πρὶν ἢ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς διαβιβάζονται εἰς τὰ τμήματα διὰ νὰ προσυζητηθῶσι παρ' αὐτῶν. Ἐγκριθέντα δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. 84. Αἱ τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεις ἀναγινώσκονται ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως καὶ καταχωρίζονται ἐπίσης εἰς τὰ πρακτικά.

Ἰδιαίτεραι διατάξεις.

Ἄρθρ. 85. Οὐδεὶς Βουλευτής, ὢν Ὑπουργὸς, δύναται νὰ ᾖναι συγχρόνως Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος ἢ Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 86. Εἷς ἕκαστον Βουλευτὴν πέμπεται ὡρεὰν ἐν ἀντίτυπον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅλην τὴν Βουλευτικὴν περίοδον.

Ἄρθρ. 87. Ἐὰν εἴκοσι μέλη τῆς Βουλῆς ζητήσωσιν ἐπί τινος ἀντικειμένου ἀπαιτοῦντος εἰδικὰς γνώσεις σύστασιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ συστήσῃ τοιαύτην, ἀλλὰ προσκαίρως μόνον καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰρημένον ἀντικείμενον.

Ἄρθρ. 88. Ἐὰν ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς περιόδου συμπέσῃ νὰ γίνωσι κατὰ μέρος νέαι ἐκλογαί, ἡ ἐξέλεγξις αὐτῶν παραπέμπεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ κλήρου εἰς ἓν τῶν συστηθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τμημάτων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου, ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Ζῶτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.

τῆς 10 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ, τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 91 καὶ ἀπόντων 16 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν τελευταίων τροπολογιῶν τοῦ Κανονισμοῦ· εἷς δὲ τῶν Γραμματέων ἀνέγνω τὸ ἄρθρον 70 αὐτοῦ τοῦ ὁποίου τὸ πρῶτον ἐδάφιον ἐτροπολογήθη ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 70. Αἱ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοραὶ καταχωρίζονται εἰς ἰδιαίτερον πρωτόκολλον ἀριθμούμεναι καθ' ἣν εἰσέρχονται χρονολογικὴν τάξιν, σημειοῦται δὲ ἐν αὐτῷ, ἡ περίληψις τῆς ἀναφορᾶς, καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἀναφερομένου·

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου δ' ἐδαφίου αὐτοῦ πρατηρήσεως γενομένης περὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀποτελουσῶν τὴν λοιδορίαν λέξεων, ἀνετέθη αὕτη ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς τὸ Προεδρεῖον, παραδεχθείσης συναμα, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ Προεδρεῖον ὀφείλει νὰ ἐπιστρέφῃ τὴν ἀναφορὰν πρὸς τοὺς ἀναφερομένους, διὰ νὰ ἐξαλείψωσι, τὰς ἐν αὐτῇ λοιδώρους ἐκφράσεις, καὶ ἐπιστρέψωσιν αὐτὴν εἰς τὸ Προεδρεῖον, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τυχὸν ὠφελείας ἀπορρέουσας ἀπὸ ἀναφορῶν, ἔνεκα τοῦ λοιδώρου φράσεων τινῶν· παρεδέχθη δὲ τὸ λοιπὸν ἐδάφιον, καὶ τὸ τρίτον, ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ, ἔχοντα οὕτω·

« Ἐδάφιον 2. Ἀνώνυμοι ἢ λοίδωροι ἀναφοραὶ δὲν εἶναι δεκταὶ » οὐδὲ καταχωρίζονται εἰς τὸ Πρωτόκολλον ».

« Ἐδάφιον 3. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο τυπούμενον διανέμεται » εἰς τοὺς Βουλευτὰς, ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου, ἵνα ἔχωσι γνῶσιν » αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ».

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 71 παρεδέχθη ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 71. « Αἱ εἰς τὸ ῥηθὲν πρωτόκολλον καταχωρισμέναι » ἀναφοραὶ παραπέμπονται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν » ὅπου πάντες οἱ Βουλευταὶ δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν » αὐτῶν ».

« Ὅσοι δὲ τούτων ἔχουσι σχέσιν πρὸς ἀντικείμενα ἐμφανισθέντα ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ καθυποβληθέντα εἰς τὴν ἐπε» ξεργασίαν ἐπιτροπῆς τινος, διανέμονται κατ' εὐθείαν εἰς » αὐτὴν παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ».

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 72, ἐφ' οὗ ἐπροτάθη ὑπό τινος ἡ ἀντικατάστασις τ ς ἀπολύτου πλειονοψηφίας διὰ τῆς σχετικῆς· ἡ δὲ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν πρότασιν ταύτην ἐκύρωσε τὸ λοιπὸν τοῦ ἄρθρου, ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ, ἔχον οὕτω·

Ἄρθρ. 72. « Ἕκαστον τμῆμα διορίζει διὰ σχετικῆς πλειο» νοψηφίας, ἐν ἐκ τῶν μελῶν του πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς ἐπι» τροπῆς, ἥτις ἐπιφορτίζεται νὰ ἐξετάζῃ τὰς ἀναφορὰς καὶ » κάμνῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις εἰς τὴν Βουλήν ».

« Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀνανεοῦται κατὰ μῆνα.

« Ὀφείλει δὲ νὰ ὑποβάλλῃ ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος » εἰς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τῶν εἰς αὐτὴν διαβιβασθεισῶν ἀναφο» ρῶν, κατὰ τὴν τάξιν τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν, εἰς τὸ πρωτό» κολλον ».

« Προτιμῶνται δὲ τῶν ἄλλων αἱ παράτινος τῶν Βουλευτῶν » ὑποστηριζόμεναι ».

Ἀκολούθως ὁ Γραμματεὺς προέβη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐν τῷ ἑπομένῳ Κεφαλαίῳ ἄρθρου 73, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐζητήθη ἡ ἐξήγησις τοῦ ἐν αὐτῷ περιεχομένου ὅρου « προτάσεων » καὶ ἐρρέθη αὕτη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, παραδεχθείσης ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον τὰς προτάσεις δι' ὧν εἰσάγονται εἰς τὴν Βουλὴν Νόμοι ὑπὸ βουλευτῶν.

Τῆς διατάξεως τοῦ 2 ἐδαφίου τοῦ προκειμένου ἄρθρου, ἐπροτάθη τις τῶν βουλευτῶν νὰ ἐξαιρεθῇ ὁ προϋπολογισμὸς ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῶν ἀφορώντων ἐνίοτε ἱκανὰς χρηματικὰ ποσότητας, ἐφ' ὧν εἶναι ἄτοπον νὰ ἀποφαίνηται δι' ἀναστάσεως ἡ βουλή. Τούτοις ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντεγράφη παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ Κανονισμοῦ, ἀλλ' ἐκεῖ τὴν ἔλλειψιν ταύτην θεραπεύει ἄλλη διαταξις αὐτοῦ, ἐπιτρέπουσα τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως

ψηφοφορίαν, ἐπὶ τῇ προτάσει ὡρισμένου βουλευτῶν ἀριθμοῦ· εἰς τὸν ἀντειπόντα δ' αὐτῷ, ὅτι καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Κανονισμῷ ὑπάρχει τοιαύτη διάταξις (ὅρα ἀρ. 76) ἀνταπήντησεν, ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, διότι ἐκεῖ μὲν αἱ δαπάναι εἰσὶ κανονικαί, ἐν ᾧ ἐνταῦθα, ἀκανόνιστοι· ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο πάλιν ἀντέκρουσεν αὐτὸν ἕτερος παρατηρήσας, ὅτι παντὸς Ὑπουργείου ὁ προϋπολογισμὸς στηρίζεται ἐπὶ νόμων, τῶν μὲν ὑποβληθέντων ἤδη εἰς τὴν Βουλήν, τῶν δὲ ὑποβληθησομένων, δι' ὧν ἐκανονίσθησαν ἢ θέλουσι κανονισθῇ οἱ μισθοὶ καὶ αἱ δαπάναι, κατὰ συνέπειαν καὶ παρ' ἡμῖν αἱ δαπάναι, εἰσὶ κανονικαί, καὶ οὐχὶ ὡς ὁ προλαλήσας διετάθη· μετὰ τοῦτον ὁ εἰσηγητὴς λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι συνανεῖν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτῶν, δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίας, δὲν παραδέχεται ὅμως αὐτὴν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα καθόσον θεωρεῖ αὐτὴν παραγωγὸν πολλῆς βραδύτητος. Εἷς τοῦτον ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία καθιστῶσα ἡμᾶς ἐν γνώσει πάσης δαπάνης, εἶναι ἀναγκαία καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἕτερος πάλιν ἐπρότεινεν, ὅτι ἐπειδὴ τὰ καθ' ἕκαστα ἑνὸς προϋπολογισμοῦ ἀπαιτοῦσι πλειοτέραν τοῦ συνόλου σκέψιν, καθ' ὅσον πᾶσα ἐπ' αὐτοῦ ἐλάττωσις θέλει γίνει ἐπὶ τοῦ ἐπιδεκτικοῦ ἐλαττώσεως κεφαλαίου, διὰ τοῦτο νὰ παραδεχθῇ ἡ δι' ὀνομαστικῆς μὲν κλήσεως ψηφοφορία ἐπὶ τῶν κεφαλαίων, ἡ δι' ἀναστάσεως δὲ ἐπὶ τῶν ἄρθρων αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτον ἕτερος παρατήρησεν, ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν σκέψεις τῆς Βουλῆς, εἰσὶν ἔργον σπουδαῖον, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὡς τοιούτου, δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ δι' ἀναστάσεως ψηφοφορία, τὴν ὁποίαν λόγος μόνον ταχύτητος ἐπενόησε, καθόσον μάλιστα πᾶς προϋπολογισμὸς δὲν περιέχει πλείονα τῶν δέκα κεφαλαίων, καὶ ταῦτα ἐμπεριεκτικὰ εὐαρίθμων ἄρθρων, καὶ ἡ ἐπιγινομένη βραδύτης εἶναι πολὺ μικρά· συνήγαγε λοιπὸν ἀναγκαίαν ἐπὶ μὲν τῶν κεφαλαίων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου Ὑπουργείου, τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν, ἐφ' ἑκάστου δὲ τῶν ἄρθρων, τὴν δι' ἀναστάσεως, ἂν δ' ἄρθρον τι χρήζῃ πλειοτέρας σπουδῆς, τότε δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ τελευταία διάταξις τοῦ ἄρθρου 76.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τελευταίαν ταύτην παρατήρησιν, διατάξασα τὴν προσθήκην αὐτῆς εἰς τὸ ἄρθρον 64. Τὸ λοιπὸν ἄρθρον παρεδέχθη κατὰ τὸ σχέδιον ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 73. « Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ σύνολον τῶν Νομοσχεδίων,

» Προβουλευμάτων καὶ προτάσεων, ὑποβάλλονται πάντοτε, εἰς » φανερὰν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν.

« Δι' ὀνομαστικῆς δὲ κλήσεως ἀποφασίζονται καὶ ὅσα ὡρί- » σθησαν ῥητῶς ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ. Τοιαύτη δὲ θέλει γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν Κεφαλαίων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου Ὑπουργείου.

Τὸ ἄρθρ. 74 Ἀναγνωσθὲν παρεδέχθη ὡς ἦτον ἐν τῷ σχεδίῳ, ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 74. « Ἐφ' ὅλων τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει δι' ἀναστάσεως ».

Μετὰ ταῦτα προέβη ὁ Γραμματεὺς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου 75 ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιτροπῆς, εἰσήγαγε τροπολογίαν, ἀφορῶσαν τὴν ἐπὶ τῶν μικτῶν ζητημάτων ψηφοφορίαν, προτείνων δὲ διὰ ταύτης ἐπ' αὐτῶν τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, ὑπεστήριξε ταύτην εἰπὼν, ὅτι ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων ἀκράτως πράγματα, ὁ λαὸς ἔχει πραγματικὸν συμφέρον, νὰ γνωρίζῃ τὰ καθέκαστα τῆς ψηφοφορίας, τὸ ὁποῖον δὲν αἰσθάνεται οὐδόλως, ἐπὶ τῶν μὲ πρόσωπα συνεχομένων μετ' αὐτῶν· προσέθηκεν ἔτι ὅτι διὰ τὴν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα συνδρομὴν τῶν πρασώπων, ἐπιῤῥέουσιν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ψηφοφοροῦντος, αἱ πρὸς τὰ πρόσωπα συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι αὐτοῦ, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν κοινωνικοὶ δεσμοί, τῶν ὁποίων τὴν ἐπίῤῥοιαν ἀποκρούει ὅλως ἡ μυστικὴ ψηφοφορία. Ἕτερος ἀντιλέγων αὐτῷ, παρετήρησεν, ὅτι ἐπὶ τῶν μικτῶν ἐπικρατοῦσι μᾶλλον τὰ πράγματα τῶν προσώπων, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ λαὸς πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ἐπ' αὐτῶν ψηφοφορίας, καθόσον καὶ ὁ Βουλευτὴς ὀφείλων νὰ διατελῇ ἐκτὸς πάσης ἐπιῤῥοίας, ἐπηγγέλθη ἐν τῷ ὅρκῳ αὐτοῦ νὰ ὑπείκῃ εἰς μόνην τὴν ἰδίαν αὐτοῦ συνείδησιν. Ἄλλοι παρετήρησαν, ὅτι ἡ προταθεῖσα τροπολογία, ὡς πᾶσα γνώμη ἐπιτροπῆς, πρέπει ν' ἀναβληθῇ εἰς συζήτησιν ἐπὶ τὴν αὔριον, ὅπως παρέλθωσιν αἱ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὡρισμέναι 24 ὧραι· καὶ τούτους ἄλλοι ἀντέκρουσαν εἰπόντες, ὅτι προκαλέσθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ συζήτησις, ὅτι δὲν εἶναι νέα πρότασις, ἀλλ' ἁπλῆ ἄρθρου τροπολογία, καὶ ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ περὶ μυστικῆς καὶ φανερᾶς ψηφοφορίας γενικοῦ ζητήματος παρεμπιπτόντως ἐπροτάθη· τὸ δὲ Προεδρεῖον ἀπεφήνατο, ὅτι ἡ περαιτέρω συζήτησις αὐτῆς ἀντιβαίνει εἰς τὸν Κανονισμὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνέβαλεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν αὔριον. Τὸ δὲ ἄρθρον παρεδέχθη κατὰ τὸ σχέδιον ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρ. 75. « Ἡ περὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ πάσης ἐκλογῆς » προσώπων ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 76 ἐζητήθη ν' ἀναπτυχθῇ ἡ ἔννοια τοῦ τελευταίου κώλου, ὁ εἰσηγητὴς δὲ ἀνέπτυξεν αὐτὴν, εἰπὼν, ὅτι ἡ δι' ἀναστάσεως ψηφηφορία, ὁπόταν αὕτη ἐπιτρέπηται, μεταβάλλεται εἰς τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῇ προτάσει δέκα μελῶν. Τὸ ἄρθρον δὲ παρεδέχθη ὡς ἦτον ἐν τῷ σχεδίῳ ἀντικαταστάντων μόνον τῶν λέξεων *ἀποφασίζει* καὶ *ἐκφράζει* διὰ τῆς λέξεως *ἀπαγγέλλει* καὶ τῆς εἰς *πᾶσαν περίστασιν* διὰ τῆς *κατ' ἀνάγκην* ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 76. « Ὁπόταν ἡ Βουλὴ ψηφίζῃ δι' ἀναστάσεως, ὁ » Πρόεδρος συμβουλευόμενος τὸ Γραφεῖον ἀπαγγέλλει τὸ ἀπο» τέλεσμα τῆς δοκιμασίας, ἥτις δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ, ἐν » περιπτώσει ἀμφιβολίας· ἐὰν δέκα μέλη ζητήσωσι τὴν ὀνομα» στικὴν κλῆσιν γίνεται κατ' ἀνάγκην».

Μετὰ τοῦτο ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὸ ἄρθρ. 77 ἐφ' οὗ ἐπροτάθη γενικὴ τινὸς τροπολογία, καθιστῶσα μᾶλλον ὁριστικὸν τὸν ὁρισμὸν τῆς δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφορίας. Ταύτην ἀντέκρουσεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, παρατηρήσας, ὅτι τὰ ἐν τῇ προταθείσῃ τροπολογίᾳ εὑρίσκονται ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ ἄρθρου, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ σχεδίον, ἐξαλείψασα μόνον τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ κώλῳ φράσιν *συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς* ἔχει δ' οὕτως·

Ἄρθρ. 77. « Ἡ ὀνομαστικὴ κλῆσις συνίσταται εἰς τὴν ἐκ» φώνησιν τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν παρ' ἑνὸς » τῶν Γραμματέων, κατὰ τὴν τάξιν τῆς περὶ τῶν Βουλευτῶν » ἑκάστης ἐπαρχίας ἐγγραφῆς εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον τοῦ » γραφείου, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν γραμματέων σημειώνουσι τὸ ὄνο» μα καὶ τὴν ψῆφον ἑκάστου, ἐπιτηρούντων εἰς τοῦτο καὶ ἰσαρίθ» μων ψηφαλεκτῶν, τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν » Βουλευτῶν τῶν ἀντιθέτων μερῶν».

Περὶ τὸ τέλος ἡ εἰσαχθεῖσα τροπολογία ἀπηγόρευε τὴν ἄρνησιν τῆς ψήφου, καὶ τοῦτο ὁ εἰσαγαγὼν ὑπεστήριζεν εἰπὼν, ὅτι ὁ λόγος τῆς παραδοχῆς τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας εἶναι νὰ κατοχῇ ὁ λαὸς ἐν γνώσει τῶν καθ' ἕκαστα τῆς ψηφοφορίας, τοῦτο ὑπεκφεύγουσιν οἱ Βουλευταὶ ἀρνούμενοι τὴν ψῆφόν των, καὶ πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ὑπεκφυγῆς αὐτῆς, παρεδέχθησαν, ἔνθα ἡ φανερὰ παρεδέχθη ψηφοφορία, περιορισμοὺς τῆς ἀρνήσεως τῆς ψήφου, διὰ τοῦτο ἀπαντῶνται τοιοῦτοι καὶ εἰς τοὺς κανονισμοὺς τῆς Βελγικῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, συνεπῶς λοιπὸν, φρονεῖ, ὅτι ὁ ἀρ-

νούμενος τὴν ψῆφον Βουλευτὴς ὀφείλει νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἄρνησιν ταύτην, ἡ δὲ Βουλὴ, ὁπόταν θεωρήσῃ ἀνυπόστατον τὴν δικαιολογίαν αὐτοῦ, θέλει καταλογίζει τὴν ψῆφόν του εἰς τὴν πλειονοψηφίαν, προσέθηκεν ἔτι, ὅτι ὁ καταλογισμὸς οὗτος ἔχει συνεπείας, διότι ὁ ἀρνούμενος ἀποβάλλει πᾶσαν δικαιολογίαν, καθ' ὅσον πρὸ τῆς ἀρνήσεως ἐγίνωσκε τὸν εἰς τὴν πλειονοψηφίαν καταλογισμὸν τῆς ψήφου αὐτοῦ καὶ διότι ματαιόνει τὴν πρόθεσιν τῆς ἀρνήσεως τῆς ψήφου, ἥτις ἐνιοτε ἐπισυμβαίνει πρὸς ἀπώλειαν τῆς ψήφου καὶ καταφυγὴν ἀτομικῶν ἐναχλήσεων. Ἕτερος ἐξεθηκεν, ὅτι δὲν παραδέχεται τὸν περιορισμὸν τοῦτον, καθ' ὅσον πιθανῶς ἡ ἄρνησις δύναται ν' ἀπορρέῃ ἀπὸ τὴν μὴ μόρφωσιν ψήφου ἐκ τῆς συζητήσεως. ἀντικρουόμενος δὲ τὸ ἐκτεθὲν, ὅτι ὁ περιορισμὸς τῆς ἀρνήσεως εἶναι συνέπεια τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας, παρετήρησεν, ὅτι δὲν ἀπαντᾶται τοιοῦτος οὐδ' ἐν Γαλλίᾳ, ἐπὶ τῶν ζητημάτων, ἐφ' ὧν ἡ φανερὰ ἐπιτρέπεται ψηφοφορία, οὐδ' ἐν Ἀγγλίᾳ ἔνθα ἀπολύτως ἡ φανερὰ ἰσχύει. Ἕτερος παρετήρησεν, ὅτι μὲν παραδέχεται τὸν περιορισμὸν τοῦτον καὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ δύναται νὰ μορφώσῃ τρίτην γνώμην διάφορον τῶν δύο ἀντιθέτων, τότε, μὴ θέλων εἰς οὐδεμίαν αὐτῶν νὰ ὑποβάλῃ τὴν ψῆφόν του, θέλει προσφύγει εἰς τὴν ἄρνησιν αὐτῆς, καὶ ἕτερος ἀμφιβάλλει ποῦ θέλει καταλογισθῇ ἡ ψῆφος τοῦ ἀρνουμένου ἐν διχοψηφίᾳ· ἄλλος πάλιν, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν ὅτι, παραδεχόμενος τὴν ἀνάγκην τοῦ περιορισμοῦ, δὲν συναινεῖ εἰς τὸν καταλογισμὸν τῆς ψήφου εἰς τὴν πλειονοψηφίαν, διότι θεωρεῖ τοῦτον ἀπρόσφορον εἰς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐπροτάθη ἡ ἐπιβουλὴ τοῦ περιορισμοῦ· ὡς προσφορώτερον δ' ἐπρότεινε νὰ συντάττηται βίβλιον τῆς ψηφοφορίας πρακτικὸν πραγματευόμενον περὶ τῆς εἰς εἰς τὴν ψηφοφορίαν παρουσίας τῶν ἐν τῇ συνεδριάσει παρευρεθέντων καὶ περὶ τῆς ἀμέσου ἀρνήσεως τῆς ψήφου, τοῦτου δ' ἀντίτυπα νὰ πέμπωνται διὰ τοῦ Προεδρείου εἰς τὴν ἐντειλαμένην τὸν Βουλευτὴν ἐπαρχίαν, ὅπως γίνηται ἡ ἐπ' ἐκλησιῶν τοιχοκόλλησις καὶ δημοσίευσις αὐτῶν, καὶ ἕτερα νὰ διανέμωνται ἐνταῦθα, διὰ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τούτων οἱ πολῖται τοῦ ἀρνουμένου ἀντίπαλοι πρὸς ποινὴν τοῦ ἀναιτίως ἀρνουμένου· ἕτερος περιωρίσθη εἰς τὴν ἐν τοῖς πρακτικοῖς μόνον σημείωσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρνουμένου, καὶ ἄλλος, συμφωνῶν διὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ περιορισμοῦ, παρετήρησεν, ὅτι πᾶς τοιοῦτος περιορισμὸς θέλει καταστῇ ἀνεκτέλεστος καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις, στερουμένη τῆς ψήφου τοῦ ἀρνουμένου, θέλει στερηθῇ

πρὸς ταύτην καὶ τοῦ εἰς τὴν συζήτησιν λόγου αὐτοῦ, ὑπερεύγοντος τὴν ἀρνησίν του διὰ πραγματικῆς καθ' ὅλην τὴν συνεδρίασιν ἀπουσίας· μὴ παραδεχόμενος λοιπὸν τὸν εἰς τὴν πλειονοψηφίαν καταλογισμὸν τῆς ψήφου, ὡρονεῖ, ἀρκοῦσαν ποινὴν τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ ἁπλῆν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρνουμένου σημείωσιν, καθ' ὅσον προσέθηκεν, ὁ εἰς τὴν πλειονοψηφίαν καταλογισμὸς τῆς ψήφου ταύτης ἐπισύρει τὸ ἄτοπον νὰ δίδηται ψῆφος οὐχὶ ἐν γνώσει, καὶ ὁ περιορισμὸς νὰ ἀποβαίνῃ πρὸς βλάβην τοῦ ζητήματος καὶ οὐχὶ τοῦ προσώπου. Καὶ καθ' ἑτέρου παρεμβαλόντος ἀπόρθεγμά τι τοῦ Σώλωνος μεμψιμοιροῦντος διὰ τοῦτο τοὺς μὴ ἐκ τῶν κοινῶν ἐνδιαφερομένους, καὶ ὑποστηρίζοντος τὸν περισμόν, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ προταθεῖσα περὶ περιορισμοῦ τῆς ἀρνήσεως τῆς ψήφου τροπολογία δύω ρέρει ἄτοπα, γεννᾷ συζήτησιν τὴν περὶ τῆς δικαιολογίας τῆς ἀρνήσεως, ἐν συζητήσει, τῇ κυρίᾳ, καὶ τὸν καταλογισμὸν τῆς ψήφου εἰς τὴν πλειονοψηφίαν, προσέθηκεν ἔτι, ὅτι περιορισμὸς τοιοῦτος ἀποδίδει κακὴν πρόθεσιν εἰς τὸν ἀρνούμενον, καὶ ἐκβιάζει αὐτὸν νὰ ψηφοφορήσῃ καὶ ἐὰν δὲν ἐσχημάτισε πεποίθησιν ἐναντίαν τῆς ῥητῆς ἐν τῷ ὅρκῳ ἀπαγγελίας παντὸς Βουλευτοῦ νὰ ψηφοφορῇ κατὰ πεποίθησιν, εὐθὺς ἐσήμανε δὲ αὐτὴν καὶ ἀτελῆ, καθότι ἔπρεπε πρὸ τῆς συζητήσεως νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Βουλευτὰς διὰ νὰ σπουδάσωσι καὶ συζητήσωσιν αὐτὴν ἀκολούθως. Τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην παρατήρησιν παραδεχθεῖσα ἡ Βουλὴ ἀνέβαλεν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν περαιτέρω ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 78, ἐφ' οὗ ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ γίνῃ προσθήκη ἐπιβάλλουσα τὸ ὁμοιόμορφον τῶν ψηφοδελτίων καὶ ἀπαγορεύουσα πᾶν διακριτικὸν αὐτῶν σημεῖον, τὴν δὲ προσθήκην ταύτην παραδεχθεῖσα ἡ Βουλὴ ἐνήργησεν ἐπὶ τοῦ ἕκτου ἐδαφίου. Ἐπὶ τοῦ τετάρτου ἐδαφίου αὐτοῦ ἐπροτάθη οἱ ψηφολέκται νὰ ἐρωτῶσι καὶ τοὺς σημειοῦντας τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφορίας Γραμματεῖς. ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὴν πρότασιν ταύτην, προσθεῖσα εἰς τὴν τελευταίαν τοῦ ἐδαφίου περίοδον μετὰ τὰς λέξεις *ἐὰν δ' εὑρεθῇ ἀσυμφωνία τις*, τὰς λέξεις *ἐπιρροὴν ἔχουσαν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα*. Ἐπὶ τοῦ ἕκτου ἐδαφίου παρετηρήθη, ὅτι δὲν προβλέπεται τί θέλει ἐνεργηθῇ ἐν διχοψηφίᾳ ἐπ' ἐκλογῆς, ἐφ' ἧς ἐνεργεῖται μυστικὴ ψηφορία, ἐφ' ἧς δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἐπιβάλλον τὴν ἀπόρριψιν τοῦ προτεινομένου ἄρθρου 2. 49 τοῦ Συντάγματος, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη ν' ἀποφασίσῃ ὁ κλῆρος, καὶ οὕτω παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρ. 78. « Ἡ μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία, γίνεται ὡς ἑξῆς· ἕκαστος τῶν Βουλευτῶν λαμβάνει παρὰ τοῦ » Γραφείου ἓν ψηφοδέλτιον καὶ μίαν ψῆφον· μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀναγκαίου χρόνου πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ὑποψηφίων » ὀνομάτων εἰς τὸ ψηφοδέλτιον, εἷς τῶν Γραμματέων ἐρωνεῖ » τὸ ὄνομα ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ » τοῦ γραφείου τάξιν, οὗτος δὲ προτερχόμενος καταθέτει τὸ μὲν » ψηφοδέλτιον εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος κειμένην ψηφοδόχον » κάλπην, τὴν δὲ ψῆφον εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παρακειμένην, ἐπιτροῦντων καὶ δύω ψηφολεκτῶν, παρὰ τοῦ Προέδρου προσκαλουμένων, ὡς εἴρηται ».

» Γίνεται δὲ καὶ νέα κλῆσις διὰ τοὺς μὴ ψηφοφορήσαντας » ἂν τυχὸν παρευρεθῶσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαλογῆς τῶν » ψήφων· αὐτὸ τοῦτο ἰσχύει καὶ εἰς τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν ».

« Οὕτω δὲ, καταθέντων ὅλων τῶν Βουλευτῶν τὰ ψηφοδέλτιά » των καὶ τας ψήφους των, ἐξελέγχεται διὰ δημοσίας παραβολῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὸν τῶν ψήφων· ῥιπτομένων δὲ ψηφοδελτίων εἰς τὴν ἰδίαν κάλπην, ἀρχίζει ἡ ἑνὸς » ἑκάστου ἐξαγωγὴ παρὰ τοῦ Προέδρου, ἡ ἑνὸς τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ ἡ δημοσία αὐτῶν ἀνάγνωσις· ἕκαστος τῶν Γραμματέων κρατεῖ ἰδιαιτέραν σημείωσιν τῶν ψήφων ἑκάστου ὀνόματος ἐπὶ παρουσίᾳ ἰσαρίθμων ψηφολεκτῶν· αἱ δὲ σημειώσεις » αὗται ἀντιπαραβάλλονται, καὶ ὑπαρχούσης συμφωνίας μεταξὺ » αὐτῶν, ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἂν δὲ » εὑρεθῇ ἀσυμφωνία τις, ἐπιῤῥοὴν ἔχουσα εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, » γίνεται ἀναθεώρησις τῶν ψήφων ».

» Μετὰ τὴν κήρυξιν παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ἀποτελέσματος » ἀρανίζονται τὰ ψηφοδέλτια, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπογράφεται » παρὰ τοῦ Προέδρου Ἀντιπροέδρων, Γραμματέων καὶ ψηφο» λεκτῶν ».

« Τὰ ψηφοδέλτια φέρουσι τόσα ὀνόματα ὅσα πρόκειται νὰ » ἐκλεχθῶσι, τὸ δὲ φέρον πλείονα ὀνόματα τῶν ἀπαιτουμένων » δὲν ἰσχύει εἰμὴ διὰ τὰ πρῶτα ὀνόματα μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ὡς δὲν » ἰσχύει ἐπίσης καὶ πᾶν μὴ ὁμοιόμορφον τοῖς ἄλλοις ἢ φέρον » διακριτικὰ ἐπ' αὐτοῦ σημεῖα ».

Ἀκολούθως ἀναγνώσθη τὸ ἄρθρ. 79, τὸ ὁποῖον ἐκυρώθη ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι ἀπηγορεύθη ὑπὸ τῆς

Βουλῆς καὶ ἡ ἐν τοῖς πρακτικοῖς σημείωσις καὶ αὐτῶν τῶν διαμαρτυρικῶν προτιμίων· ἔχει δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 79. « Πᾶσα δ' ἀμαρτύρησις ἐναντίον ἀποφάσεως τῆς » Βουλῆς ἀπαγορεύεται. »

Ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὸ ἄρθρ. 80, ἀφ' οὗ ἐπροτάθη νὰ καθιερωθῇ ἀντὶ τῆς φανερᾶς ψηφορίας ἡ μυστική, διότι γίνεται λόγος περὶ προσωπικοῦ ζητήματος.

Ἄλλοι ὑπεστήριξαν τὸ ἄρθρον διότι τὸ ζήτημα ἂν πρέπῃ ἡ Βουλὴ νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν νὰ κατηδιωχθῇ τις τῶν Βουλευτῶν, εἶναι πραγματικὸν καὶ οὐχὶ προσωπικόν.

Ἡ περὶ τούτου συζήτησις ἀνεβλήθη εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, διὰ νὰ συζητηθῇ μὲ τὴν πρὸ μικροῦ προτεθεῖσαν τροπολογίαν περὶ μικτῶν ζητημάτων.

Ἀκολούθως ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὸ ἄρθρον 81.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινεν, νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ἀντὶ τοῦ ἄρθρου τούτου τὸ 81 τοῦ πρώτου σχεδίου· καθότι εἶναι περισσότερες καθ' ἃς ἡ πρόσδευσις πρέπει νὰ σύγκειται ἐκ μόνου τοῦ Προέδρου, οὐχὶ δὲ καὶ ἐξ ἄλλων Βουλευτῶν, ὁσάκις ὅμως αὕτη πρέπει νὰ σύγκειται καὶ ἐκ Βουλευτῶν, ἀνάγκη νὰ ἦναι ὡρισμένος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἑκάστοτε χρονοτριβῇ ἡ Βουλὴ προσδιορίζουσα τὸν ἀριθμόν· καὶ ταῦτα διαγράφονται ἀκριβῶς εἰς τὸ μνησθὲν 81 ἄρθρον τοῦ ὁποίου τὴν παραδοχὴν προτείνει, ἀντὶ τοῦ 81 τῆς συζητουμένης τροπολογίας καὶ τοῦ α. §. τοῦ ἑπομένου 82 ἄρθρου.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 81 ἄρθρον τοῦ πρώτου σχεδίου, ἀντὶ τοῦ 81 τῆς τροπολογίας καὶ τοῦ α. § τοῦ 82, τοῦ ὁποίου ὁ δεύτερος παράγραφος ἔγινε πρῶτος τοῦ 81 τοῦ πρώτου σχεδίου· ἔχει δὲ οὕτω.

Ἄρθρ. 81. Ὁ Πρόεδρος καὶ δέκα μέλη τῆς Βουλῆς, κατὰ κλῆρον ἐκλεγόμενα, ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ Γραμματεῖς, συνιστῶσι τὴν μεγάλην λεγομένην πρόσδευσιν, ἡ δὲ μικρὰ συνίσταται ἐκ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἢ ἀντ' αὐτοῦ εἷς τῶν Ἀντιπροέδρων ἀγορεύει τῷ Βασιλεῖ.

Τὸ ἄρθρον 83 ἐγένετο παραδεκτὸν μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἀντὶ ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἐτέθη σχετικῆς καὶ ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ 82.

Ἄρθρ. 82. Τὰ σχέδια τῶν πρὸς τὸν Βασιλέα ἀπαντήσεων συντάσσονται παρ' ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς

Βουλῆς καὶ ἓν μέλος ἐξ ἑκάστου τμήματος ἐκλεγομένου παρ' αὐτοῦ διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας.

Τὰ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς συνταχθησόμενα σχέδια πρὶν ἢ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, διαβιβάζονται εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ προσυζητηθῶσι παρ' αὐτῶν. Ἐγκριθέντα δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά.

Τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 84, 85, καὶ 86 ἐγένοντο παραδεκτὰ· ἔχουσι δὲ οὕτω.

Ἄρθρ. 83. Αἱ τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεις ἀναγινώσκονται ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως καὶ καταχωρίζονται ἐπίσης εἰς τὰ πρακτικά.

Ἰδιαίτεραι διατάξεις.

Ἄρθρ. 84. Οὐδεὶς βουλευτὴς, ὢν ὑπουργὸς, δύναται νὰ ἦναι συγγενὴς Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος, ἢ Γραμματεὺς τῆς βουλῆς.

Ἄρθρ. 85. Εἷς ἕκαστον βουλευτὴν πέμπεται δωρεὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅλην τὴν βουλευτικὴν περίοδον.

Ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ σχεδίῳ ἄρθρου 87 ἔχοντος οὕτως.

« Ἐὰν εἴκοσι μέλη τῆς Βουλῆς ζητήσωσιν ἐπί τινος ἀντικειμένου, ἀπαιτοῦντος εἰδικὰς γνώσεις, σύστασιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ συστήσῃ ταύτην, ἀλλὰ προσκαίρως μόνον καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰρημένον ἀντικείμενον. » Εἷς τῶν Βουλευτῶν ἀντικρούων τὴν σύστασιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι διὰ τοῦ συστήματος τῶν τμημάτων παρέχονται ἐγγυήσεις τοῦ μὴ ἀποκλεισμοῦ τῆς μειονοψηφίας εἰς τὰς ἐν αὐτοῖς συζητήσεις, καὶ ἐπρότεινε τὴν διαγραφὴν τοῦ ἄρθρου τούτου, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη.

Τὸ ἑπόμενον 88 ἄρθρον ἀναγνωσθὲν ἐγένετο παραδεκτὸν, καὶ ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ 86.

Ἄρθρ. 86. « Ἐὰν ἐντὸς τῆς βουληφορικῆς περιόδου συμβῶσι νὰ γίνωσι κατὰ μέρος νέαι ἐκλογαί, ἡ ἐξέλεγξις αὐτῶν παραπέμπεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ κλήρου εἰς ἓν τῶν συστηθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τμημάτων.

Ἐνταῦθα εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινε μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ συστήματος τῶν τμημάτων νὰ πηγάζῃ ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἡ κατὰ τὸ 96 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ διορισθησομένη λογιστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς. Εἷς τοῦτον ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δὲν πρέπει νὰ πηγάζῃ ἀπὸ τὰ τμήματα, διότι ταῦτα δὲν θέλουν ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν συζητήσεων τοῦ λογιστι-

κοῦ τῆς Βουλῆς καὶ διότι κατὰ τὸν Κανονισμὸν κατὰ μῆνα ἀνανεοῦνται.

Καὶ ἄλλος ἀντέλεξεν ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Βουλῆς, θέλουσι προηγουμένως συζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν τμημάτων. καὶ ὕστερον ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἥτις θέλει συντάττει τὸν ὑπολογισμὸν καὶ θέλει εἶσθαι διαρκὴς καθ' ὅλην τὴν σύνοδον ἂν καὶ τὰ τμήματα ἀνανεοῦνται.

Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ, περὶ ἧς ὁ προαγορεύσας ὡμίλησεν, εἶναι ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 96 τοῦ σχεδίου ὁρισθεῖσα, τῆς ὁποίας καθῆκον εἶναι ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἀδείων ἀπουσίας καὶ τῶν τοιούτων· καὶ μετ' ἄλλους ἀντειπόντας ὅτι καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ πηγάζει ἀπὸ τὰ τμήματα καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὴν Βουλήν, καὶ ὅτι ἔργον τοῦ προέδρου καὶ οὐχὶ αὐτῆς εἶναι ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἀδειῶν τῶν Βουλευτῶν· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ὅτι ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ, περὶ ἧς πραγματεύεται τὸ 96 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, νὰ ἦναι μὲν διαρκὴς καθ' ὅλην τὴν σύνοδον, νὰ πηγάζῃ δὲ ἀπὸ τὰ τμήματα.

Ἀκολούθως εἰς τῶν Γραμματέων ἀνέγνω ἀναφορὰς τινὰς γαλεΐσας ἐκ Καλαβρύτων, ὑπογεγραμμένας ἀπὸ ἰδιώτας καὶ ἀπό τινα μέλη τῶν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπῶν, διὰ τῶν ὁποίων παραπονοῦνται κατὰ τοῦ Διοικητοῦ ὡς διατάξαντος τὴν ἀναβολὴν τῆς παρὰ τοῦ προκατόχου του διαταχθείσης δευτέρας ἐκλογῆς καὶ μὴν ἐνδίδοντος νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν διαλογὴν τινῶν δήμων, ἐπίσης δὲ καὶ ἑτέραν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Κλειτορίας καὶ πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δι' ὧν ἐκτίθεται ὅτι προσέφυγον εἰς τὴν διὰ συμβολαίων ψηφοφορίαν, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐφορευτικῆς τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου τούτου ἐπιτροπῆς, ἡ δ' ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἀνεβλήθη διὰ τὴν αὔριον. Ὁ Πρόεδρος διέλυσεν ἐνταῦθα τὴν συνεδρίασιν τὴν 4 ὥραν μ. μ. ἀγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῶν δύο τροπολογιῶν τινῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου τοῦ Κανονισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ. Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταματ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.

Τῆς 11 Ἰαννουαρίου 1844.

Σήμερον τὴν 11 Ἰαννουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ,

τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 80, ἀπόντων δὲ 31· ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν. Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τὰ πρακτικὰ τῆς παριλθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν ἐκλογῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας, ἔχουσαν οὕτως·

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὰ μέλη αὐτῆς Θ. Γρίβαν, Δ. Πλαπούταν, Ν. Κριζώτην, Μ. Καΐρην, Ν. Κορριωτάκην, Α. Καλαμογδάρτην.

Συνελθοῦσα σήμερον τὴν 10 Ἰανουαρίου 1845 ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ εἰς αὐτὴν ὑποβληθέντα κατὰ τὴν ἀπὸ 13 τοῦ λήξαντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς πρακτικὰ τῆς συμπληρωθείσης Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, καὶ ἐπιφέρῃ τὴν γνωμοδότησίν της.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ διελθοῦσα μετὰ προσοχῆς ἅπαντα τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα, ἐξάγει ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτῶν τὰ ἀκόλουθα·

Διαταχθείσης κατὰ τὴν ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου ἐν τῇ Ις'. συνεδριάσει ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς νέας ἐκλογῆς ἑνὸς Βουλευτοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἐψηφοφόρησαν ἐπὶ τούτῳ, ἐντὸς τοῦ ὁρισθέντος ἀπὸ τὸν Διοικητὴν χρόνου καὶ τόπου, ἐκ τῶν ἐν τοῖς ὁριστικοῖς καταλόγοις ἐκλογέων,

1064	εἰς τὸν δῆμον	Ναυπλίας
452	»	Μηδείας
290	»	Ἐπιδαύρου
1806		

Εἰς τὸν δῆμον Μηνύας διετηρήθη ἡ ὁρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ὀκταήμερος προθεσμία, συνεδρισάσης τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ πρὸς ψηφοφορίαν ἐκλογικοῦ πρωτοκόλλου, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ἐκλογέων ἐνεφανίσθη νὰ δώσῃ ψῆφον.

Τὸ ἄνοιγμα τῶν καλπῶν, καὶ ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων, ἐγένοντο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἐπιτηροῦντος τοῦ Διοικητοῦ,

ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δήμων Ναυπλίας Μηδείας καὶ Ἐπιδαύρου, ἀπεδόθησαν δὲ ψῆφοι,

Εἰς τὸν Ἰωάννην Εὐσταθίου

Ἐκ τοῦ δήμου	Ναυπλίας	501	894
»	Μηδείας	200	
»	Ἐπιδαύρου	193	

Εἰς τὸν Χρῆστον Ἀντωνόπουλον

Ἐκ τοῦ δήμου	Ναυπλίας	238	562
»	Μηδείας	227	
»	Ἐπιδαύρου	97	

Εἰς τὸν Νικόλαον Σπηλιάδην

Ἐκ τοῦ δήμου	Ναυπλίας	332	356
»	Μηδείας	23	
»	Ἐπιδαύρου	1	

ὡς πλειοψηφῶν ἐπίλοιπος Βουλευτὴς διεκρίθη ὁ Ἰωάννης Εὐσταθίου πρὸς τὸν ὁποῖον ἐδόθη τὸ κατὰ νόμον ἀναγνωριστήριον.

Ὑπάρχουν ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς γενόμεναι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ψήφων, διάφοραι ἐνστάσεις, αἱ κυριώτεραι τῶν ὁποίων περιστρέφονται εἰς τὰ ἑξῆς.

1. Ὅτι ὁ συναγωνισθεὶς διὰ τὴν Βουλευτικὴν θέσιν Ἰωάννης Εὐσταθίου, ἐν μέρει μὲν ἐξηγόρασεν διὰ χρημάτων τὰς ψήφους τινῶν ἐκλογέων, εἰς ἄλλους δὲ ἔδωκε τὰ χρήματα δανειακῶς ἐπὶ τῇ ὑποχρεωτικῇ ὑποσχέσει τοῦ νὰ λάβῃ τὰς ψήφους των.

2. Ὅτι ὁ δήμαρχος Ἐπιδαύρου, θέλων νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν διαληφθέντα ὑποψήφιον διέταξε τὴν κράτησιν τοῦ Προέδρου τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν 6 τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν καὶ παραβιάζων διὰ τοῦ ἐκεῖ ἐνωμοτάρχου τὰ ἄλλα μέλη ἔλαβε τὴν κάλπην καὶ τὰ πρακτικά, καὶ ὑπεχρέωσεν ἀναγκαστικῶς τὴν ἐπιοῦσαν τὰ τρία τῆς ἐπιτροπῆς μέλη νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ψηφοφορίαν, ὑπὸ κράτησιν ὅ,τος τοῦ προέδρου, ὥστις δὲν ἀπελύθη εἰμὴ τὴν τελευταίαν τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν.

3. Ὅτι εἰς τὸν αὐτὸν δήμον τῆς Ἐπιδαύρου, εἷς εἰδικὸς πάρεδρος μετ' ἄλλων δημοτῶν προσεκάλεσαν ὀχλαγωγικὴν συνάθροισιν δι' ἧς κατεδίωξαν μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, καὶ διὰ τραυματισμῶν μερίδα τινὰ ἐκλογέων, μὴ ὑπαγορησάντων νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ Ἰωάννου Εὐσταθίου ὡς ἐκεῖνος ἀπῄτησεν ἀπειλητικῶς.

4. Ὅτι ὁ Ἰωάννης Ἀγαλόπουλος μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Ναυπλίας ἐξήρχετο τοῦ ναοῦ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἐνδυόμενος τὴν ἀστυνομικήν του θέσιν ἐλάμβανε μέρος ὑπὲρ τοῦ Ἰωάννου Εὐσταθίου, διὰ ἀπειλῶν πρὸς τοὺς ἐναντίους, ὅτι θέλει τοὺς καταδιώξει ἐν τῇ ἰδιότητι τοῦ ἀστυνόμου.

5. Ὅτι εἰς τὸν σύλλογον τῶν ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπῶν, δὲν ἔλαβε μέρος ἡ τοῦ δήμου Μηνύας, ἥτις ἔπρεπε νὰ συγγνωμοδοτήσῃ, ἐπὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων, καὶ νὰ συμπράξῃ εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν ψήφων.

6 Ὅτι εἰς τὰς κάλπας τῶν δήμων Ναυπλίας καὶ Ἐπιδαύρου δὲν ἐπέθεσαν αἱ ἀριθμοὶ ἐπιτροπαὶ σφραγῖδα ἐπὶ τῶν γωνιῶν, ὡς διακελεύει τὸ 22 ἄρθρον τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, καὶ ἐπειδὴ ἡ μὲν τῆς Ναυπλίας μὲ μόνας τὰς διοικητικὰς ἐναπετέθη εἰς δωμάτιον ὅπου ὑπῆρχεν ὁτὲ τις συγκοινωνοῦσα μὲ τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα, εἰς δὲ τὴν τοῦ δήμου Ἐπιδαύρου, δὲν ἀνεγνώρισαν ὅλων τῶν σφραγίδων τὸ ἀλώβητον δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τεκμαίρονται οἱ ἐνιστάμενοι νόθευσιν τῶν ψηφοδελτίων κτλ.

Κατὰ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἐπέφερε τὴν ἐξῆς γνώμην ἡ πλειοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν ἐπιτροπῶν μειοψηφούντων 7 μελῶν.

Ὅτι τὰ περὶ δωροδοκίας λεγόμενα, εἰσὶ ξηροὶ λόγοι μηδόλως ἰσχύοντες κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς, ὁ δὲ κατηγορούμενος ὑποψήφιος, μὴ ἀποδειχθεὶς δικαστικῶς ἔνοχος τοιαύτης πράξεως, θεωρεῖται ἀθῶος, καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ μένει ἀνεπίληπτος· ὅτι ἡ πρότασις τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς Ἐπιδαύρου ἐνηργήθη ἐκτὸς τῶν ὡρῶν τῆς ψηφοφορίας καὶ δὲν ἔχει ὡς πρὸς τὸ κῦρος τῆς ἐκλογῆς ἐπιρροήν τινα, τὰ δὲ λεγόμενα περὶ παραβιασμῶν, ἐξασκηθέντων ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου, ἀνασκευάζονται ὡς ἀνυπόστατα ἀπὸ ἓν ἐκδοθὲν πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εὐχαριστήριον ἔγγραφον· ὅτι ἡ μὴ ἐπίθεσις σφραγίδων εἰς τὰς γωνίας τῶν καλπῶν δὲν εἶναι ἔλλειψις οὐσιώδης, καὶ ὅτι οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια νοθεύσεως τῶν καλπῶν ὑφίσταται, ἀφοῦ αἱ μὲν ἐπ' αὐτῶν σφραγῖδες εὑρέθησαν ἀλώβητοι, τὰ δὲ ψηφοδέλτια ἔφερον γνησίας τὰς μονογραφὰς τῶν προέδρων, ἀνηκόντων εἰς τὴν μειοψηφίαν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τὴν ἐναντίαν τοῦ ἐκλεγχθέντος μερίδα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ ἄλλους ἐν ἐκτάσει ἀναφερομένους εἰς τὸ τῆς διαλογῆς πρωτόκολλον, ἡ πλειοψηφία ἐκήρυξε ἀνυποστάτους καὶ ὅλως ἀνυποστηρίκτους τὰς ἐνστάσεις, ἀντιλεγούσης τῆς μειοψηφίας καὶ γνωμοδοτούσης τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ θεωροῦσα·

Ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας καὶ τῆς διαλογῆς, καταφαίνεται νόμιμος ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐκλογῶν, ἀποδεικνυμένου ἐναργῶς, ὅτι διετηρήθησαν αἱ τεταγμέναι διατυπώσεις τῆς προθεσμίας καὶ τῆς δημοσιότητος.

Ὅτι ἡ μὴ ἐπίθεσις σφραγίδων εἰς τὰς γωνίας τῶν δύο καλπῶν, εἶναι μὲν παράβασις τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, ἀλλὰ δὲν ἰσχύει πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ἐκλογῆς, ἀφοῦ ὑπάρχουσιν αἱ ἄλλαι ἀποδείξεις καὶ ἐπιμαρτυρεῖται, ὅτι διετηρήθη τῶν καλπῶν ἡ ἀκεραιότης καὶ τὸ ἀλύμαντον.

Ὅτι τόσον ἀπὸ τὴν γνωμοδότησιν τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐπιτροπῶν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῶν ἐγγράφων, σχηματίζεται ἰσχυρὰ καὶ δικαία πεποίθησις ὑπὲρ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Ναυπλίας καὶ Μηδείας, αἱ δὲ κατ' αὐτῶν ἐνστάσεις δὲν παρέχουν βάσιμόν τινα αἰτίαν ἀκυρότητος.

Ὅτι ἂν καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Ἐπιδαύρου, φαίνεται κατά τι ἐπιλήψιμος, διότι ἐκρατήθη παρανόμως ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ διότι συνέβησαν θόρυβοι καὶ τραυματισμοὶ πρὸς παραβίασιν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐκλογέων, δὲν ἐπηρεάζεται ὅμως ἐκ τούτου τὸ σύνολον τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, οὔτε ἀναφέρονται αἱ κατηγορίαι εἰς τὸ ὅλον τῶν ψήφων τοῦ δήμου, καὶ ὅλαι δὲ ἂν ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὸν ἐκλεχθέντα αἱ ληφθεῖσαι ἀπὸ τὸν δῆμον τοῦτον ψῆφοι, πάλιν μένει πλειοψήφων.

Ὅτι δὲν εἶναι λόγος ἀκυρότητος ἡ μὴ ἱμφάνισις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Μηνώας εἰς τὸν σύλλογον τῶν ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπῶν, ἐπειδὴ ἐκτὸς τοῦ ὅτι μὴ γενομένης εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ψηφοφορίας, δὲν εἶχεν αὕτη πραγματικὰς ἀφορμὰς πρὸς σύμπραξιν, παρατηρεῖται καὶ ἄλλως ὅτι δὲν ἀνεφάνησαν δυσχερεῖς κατὰ τὴν διαλογὴν περιστάσεις, ἀπαιτοῦσαι τὴν βαρύτητα τῶν γνωμῶν τοῦ σωματείου εἰς ἀποφάσεις ἀποτελεσματικάς.

Ὅτι ὁ ἐκλεχθεὶς ἔχει τὰς πρὸς τὸ ἐκλέγεσθαι ἀπαιτουμένας ὑπὸ τοῦ νόμου ἰδιότητας.

Γνωμοδοτεῖ,

Ν' ἀποφασισθῇ ὡς ἔχουσα κύρος ἡ προκειμένη συμπληρωτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, καὶ νὰ κηρυχθῇ νόμιμος αὐτῆς Βουλευτὴς ὁ Κ. Ἰωάννης Εὐσταθίου.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Θ. Γρίβας,	Ν. Κορφιωτάκης,
Δ. Πλαπούτας,	Μιχ. Καΐρης.
Ν. Κριεζώτης,	Α. Καλαμογδάρτης.

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν της, ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι

ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῶν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν γενομένων προτάσεων· ὁ δὲ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὴν Α'. αὐτῶν ἀφορῶσαν τὴν ἐπὶ μικτῶν ζητημάτων ψηφοφορίαν.

Κατ' αὐτῆς ἠγόρευσέ τις, εἰπὼν, ὅτι ἡ παραδοχὴ, ἢ μὴ, τῆς προτάσεως ἐξήρτηται ἀπὸ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν· ἐπ' αὐτῆς κατὰ γενικὸν τύπον ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον, κυρώσα ἢ ἀκυροῦσα τὰς ἐκλογάς· οὐδαμῶς δ' ἐπὶ τῶν προσώπων ἀσχολουμένη περιορίζεται εἰς μόνα τὰ γεγονότα· αὕτη ὡς καὶ πᾶν ἄλλο πραγματικὸν ζήτημα, συνδέεται μὲ πρόσωπα, ἀλλὰ ταῦτα ὑποχωροῦσιν εἰς τὰ πράγματα· προσωπικὸν ζήτημα εἶναι πᾶν ἐφ' οὗ γίνεται σκέψις, ἐπὶ τῆς ἰδιότητος τοῦ προσώπου καὶ τῶν ἀτομικῶν αὐτοῦ πλεονεκτημάτων, ὡς πᾶσα βουλευτικὴ ἀρχαιρεσία· καὶ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως ἀληθῶς ἀνερευνῶνται τὰ προσόντα τῶν ἐκλεχθέντων, ἀλλὰ καὶ αὕτη δὲν μεταβάλλει τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐξελέγξεως, καθόσον ἡ ἔρευνα γίνεται ἐπὶ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἰδιοτήτων καὶ οὐχὶ τῶν ἀτομικῶν αὐτοῦ ἀρετῶν, διὰ τοῦτο χαρακτηρίζων τὴν ἐξέλεγξιν ὡς πραγματικὸν ζήτημα, προτείνει τὴν παραδοχὴν, ἐπ' αὐτῆς, τῆς φανερᾶς ψηφοφορίας.

Εἰς τοῦτον ἀντεῖπεν ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀνεγνώρισε τὸ μὴ πραγματικὸν τῆς ἐξελέγξεως, διακρίνασα αὐτὴν τῶν λοιπῶν πραγματικῶν, καὶ ἀναβαλοῦσα τὴν ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν ἐπὶ τὴν σήμερον· καὶ εἰς τὸν ἀναγνόντα τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ πρακτικὰ, καὶ διαταθέντα, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀνεγνώρισεν ἐν αὐτοῖς τὸ πραγματικὸν τοῦ ζητήματος, ἀντεῖπεν, ὅτι τὸ ἀναγνωσθὲν ἄρθρον οὐδὲ μίαν ἔχει ἐπίρρησιν, ὡς ἀνῆκον εἰς τὸν προσωρινὸν Κανονισμόν.

Ἕτερος χαρακτηρίσας μόνον ὡς μικτὸν τὸ περὶ τῶν πράξεων μέλους τῆς Κυβερνήσεως ζήτημα, καὶ τὸ περὶ προσωπικοῦ συμφέροντος, συνήγαγεν, ὅτι ἡ ἐκλογικὴ ἐξέλεγξις εἶναι πραγματικὸν, καὶ εἰς αὐτὰ προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐν τοῖς τμήμασι συζητήσεως προσγινομένη δημοσιότης, καὶ ὁ φόβος τοῦ νὰ θυσιασθῇ ἐν τῷ σκότει ἡ δικαιοσύνη διὰ τὴν ἀντιπάθειαν καὶ ζηλοτυπίαν ἀπαιτοῦσι τὴν ἐπ' αὐτῆς φανερὰν ψηφοφορίαν.

Ἡ Βουλὴ τότε ἀπῄτησε νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα διὰ τὴν ψηφοφορίαν, τὸ δὲ Προεδρεῖον παρατηρῆσαν ὅτι τὸ δεύτερον τῆς τροπολογίας κῶλον διπλᾶ περιλαμβάνει ἀντικείμενα, τὴν νομιμότητα τῶν ἐκλογῶν καὶ τὴν ἔρευναν τῶν προσόντων τοῦ

ἐκλεχθέντος, ἠρώτησε τὴν Βουλήν, ἂν κεχωρισμένον ἢ συντεθειμένον, παραδέχεται νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα· ἀποφανθείσης δὲ ταύτης δι' ἀναστάσεως, νὰ τεθῇ συντεθειμένον, ἐτέθη τὸ ζήτημα οὕτως· «παραδέχεται τὴν φανερὰν ἢ τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς νομιμότητος, ἢ μὴ, τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν Βουλευτῶν;» καὶ γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ψηφοφορίας, παρεδέχθη τὴν φανερὰν διὰ ψήφων 42 πρὸς 40, διατάξασα τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 73 προσθήκην τῆς προτάσεως τροπολογηθείσης ὡς ἑξῆς·

« Ἰσαύτως διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας ἀποφασίζονται τὰ περὶ νομιμότητος, ἢ μὴ, τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τὰ προσόντα τῶν Βουλευτῶν.»

Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος, ἀναγνοὺς τὴν δευτέραν περὶ περιορισμοῦ τῆς ἀρνήσεως τῆς ψήφου πρότασιν, προεκάλεσε τὴν ἐπαύτης συζήτησιν· πρὶν δ' ἡ αὐτὴ προβῇ, ἐπροτάθη ὑπό τινος τροπολογία τις ἔχουσα οὕτως·

« Ὅταν ζήτημα τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν πᾶν μέλος εὑρισκόμενον εἰς τὴν συνεδρίασιν ὀφείλει νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του· καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δύναται νὰ ἀρνηθῇ αὐτὴν· ὁ ἀρνούμενος σημειοῦται ὀνομαστὶ καὶ γνωστοποιεῖται εἰ, τὴν ἐπαρχίαν του ὅπως ἤθελεν ἐγκρίνει ἡ Βουλή». Τῆς ὁποίας τὴν συζήτησιν ἀνέβαλεν ἐπὶ τὴν αὔριον· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀναβάς τις τῶν Βουλευτῶν, εἶπεν ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ προαποφασισθέντος ζητήματος τῷ ἐχορήγησε πρόσφορον ἐπὶ τοῦ παρόντος παράδειγμα· ἐπὶ τοῦ προλεχθέντος ζητήματος ἠρνήθη τὴν ψῆφον, διότι τοῦτο διπλοῦν περιεῖχεν ἀντικείμενον, ἐφ' ὧν ἀντιθέτους εἶχε σχηματίσει γνώμας· ἐκ τῆς συγχωνεύσεως ὅμως αὐτῶν δὲν ἐδυνήθη μὲ οὐδεμίαν τῶν ἀντιθέτων γνωμῶν νὰ συνάψῃ τὴν ψῆφόν του, καὶ οὕτως ἠρνήθη νὰ δώσῃ τοιαύτην· Ἐκ τούτου συνήγαγεν ἀναγκαίαν μὲν τὴν ὑποχρέωσιν τῆς δικαιολογίας τῆς ἀρνήσεως, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν εἰς τὴν πλειονοψηφίαν καταλογισμόν αὐτῆς.

Ἐπὶ τούτου παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος προταθὲν, εὐρὺ ἀνοίγων τὸ στάδιον εἰς τοὺς διὰ πρόφασιν συνήθως ἀρνουμένους τὴν ψῆφον των, διὰ τὴν ἐλαστικότητα τῆς δικαιολογίας, ἐπιρρέτει κακῶς εἰς τὰ ἴχ τῆς ἀρνήσεως τῆς ψήφου παραβλαπτόμενα γενικὰ συμφέροντα καὶ ἐν σχύει ἄλλως αὐτὴν τὴν ἄρνησιν· ἀπέδειξε δὲ διὰ παραδείγματος ἐπὶ τῆς συζητήσεως φορολογικοῦ Νόμου, ἐφ' ἧς εὐκόλως, ἐπὶ προφάσει, δύναται ὁ ψηφοφόρων νὰ ὑπεκφύγῃ τοὺς ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων

παρακειμένους διπλοῦς σκοπέλους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους, ὅτι καὶ τὸν διπλοῦν τῶν Βουλευτῶν χαρακτῆρα ὑποθάλπει· φρονεῖ δ' ἀρκοῦσαν εἰς τὸν ἀρνούμενον ποινὴν τὴν αὐξηράν τοῦ κοινοῦ ἐπίκρισιν, γενομένης ἁπλῆς εἰς τὰ πρακτικὰ σημειώσεως· ἀντέκρουσε δὲ καὶ τὸ προταθὲν ὑπὸ τοῦ εἰσαγαγόντος τὴν πρότασιν ἐπιχείρημα, « ὅτι ὁ εἰς τὴν πλειονοψηφίαν καταλογισμὸς στερεῖ τὸν ἀρνούμενον καὶ πάσης προφάσεως, καθόσον ἐν γνώσει τοῦ καταλογισμοῦ ἠρνήθη », προσθείς, ὅτι εἰς τὸν ἀρνούμενον ἡ πρόφασις καὶ τότε διατηρεῖται, καθ' ὅσον ἠρνήθη ἐκ ἀγνοίας τῆς πλειονοψηφίας.

Καὶ ἕτερος παραδεχόμενος τὸν 1 § τῆς προτάσεως, ἐπρότεινε τὸν ἐπὶ τροποποιήσει 2 § καταλογισμὸν τῆς ἀρνητικῆς ψήφου εἰς τὴν μειονοψηφίαν, ὑποστηρίξας τοῦτο διὰ τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅτι ἡ ἄρνησις ὑπαγορεύεται πάντοτε ἀπὸ ἐπίρροιαν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀμφιβολίαν. Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἡ Κυβέρνησις ἔχει πάντοτε τὴν πλειονοψηφίαν, ἡ δὲ ψῆφος τοῦ ἀρνουμένου, ὡς μὴ συμφωνοῦντος μὲ τὴν πλειονοψηφίαν, δικαίως θέλει ἀποδοθῇ εἰς τὴν μειονοψηφίαν· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται, καθόσον ἡ ἀμφιβολία προσέρχεται ὑπερ τοῦ ἀσθενοῦς πάντοτε, καὶ τοιαύτη ἐνταῦθα εἶναι ἡ μειονοψηφία. Ἕτερος προσέθηκεν ὅτι μετὰ τὴν φανερὰν ψηφοφορίαν πρέπει νὰ διατυπωθῶσιν οἱ κρίκοι τῶν ἐπιρροῶν, καὶ τὸν εἰς τὴν μειονοψηφίαν καταλογισμὸν τῆς ψήφου θεωρεῖ πρὸς τοῦτο πρόσφορον, καθόσον καὶ ἔθος, προσφάτως συνταχθὲν, τὴν διάταξιν ταύτην παριδιχθη. Ἐθεώρησε δ' ἄτοπον τὸν εἰς τὴν πλειονοψηφίαν καταλογισμὸν, καθ' ὅσον ἡ ἄρνησις, ὑπαγορευομένη πάντοτε ἀπὸ αἴσθημα ὑποκρυγῆς τῆς ἰσχύος τῆς εἰς τὴν κυρίαρχον πλειονοψηφίαν ἐνυπαρχούσης συνιπάγει ὀρθῶς τὸν εἰς τὴν μειοψηφίαν καταλογισμόν.

Ἀλλὰ καὶ τούτους ἕτερος ἀντέκρουσε, παρατηρήσας, ὅτι οὐδεὶς ἀδύνατει νὰ συγκατάθῃ πεποιθήσιν, διότι εἰς οὐδένα νὰ ὑπομείνῃ διαταγμὸς δύναται, προβλέποντος τοῦ Κανονισμοῦ τὴν διαχώρισιν τῶν διπλῶν προτάσεων, πάντα δὲ καταλογισμὸν θεωρεῖ ψευδῆ καὶ παραδέχεται μόνον τὴν ἁπλῆν δικαιολογίαν καὶ τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἀρνήσεως σημείωσιν, οὐδεμιᾶς γενομένης συζητήσεως περὶ τῆς δικαιολογίας.

Ἐπὶ τούτου, εἶπεν ἄλλος, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς προτάσεως τῆς συζητήσεως καὶ ψηφοφορίας εἶναι τὸ ὄφελος τῆς κοινωνίας. Τοῦτο ζητοῦντες μεταβαίνομεν ἀπὸ προτάσεων εἰς συζητήσεις καὶ ἀπὸ τούτων εἰς ψηφοφορίας. Τοῦτο νὰ ζητήσωμεν πρέπει καὶ εἰς τὴν ἐκβίκσιν, ἡ ὁποία ἐνυπάρχει εἰς πάντα καταλογι-

σμόν. Ἡ δι' ἀμφιβολίαν ἄρνησις τῆς ψήφου εἶναι ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος, ὅτι « πᾶς ψηφοφορεῖ κατὰ πεποίθησιν. » Ὁ καταλογισμὸς τῆς ψήφου ἀνθρώπου τεταραγμένου κατὰ τὴν τῆς ψηφοφορίας στιγμὴν, εἶναι ἐπιβλαβὴς, καὶ διὰ τοῦτο συνάγει ἀρκοῦσαν τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ σημείωσιν, καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς σημειώσεως ταύτης τῶν τε ὑπὲρ καὶ κατὰ ψηφοφορούντων καὶ αὐτῶν τῶν ἀρνουμένων τὴν ψῆφόν των, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐπαρχίαν.

Τὴν πρότασιν ταύτην παρεδέχθη ἡ βουλὴ, τροπολογήσασα ὡς ἑξῆς.

» Ὅταν ζήτημα τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν, πᾶν μέλος, παρευρισκόμενον εἰς τὴν συνεδρίασιν, ὀφείλει νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του· ἐν » ἀρνήσει δὲ, σημειοῦται αὕτη εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ γνωστοποιεῖται εἰς τὴν ἐκλέξασαν αὐτὸν ἐπαρχίαν· ἐν γένει δὲ τὰ » ὀνόματα τῶν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπέρ καὶ κατὰ ψηφοφορησάντων καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά. »

Ἐν τούτῳ ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ δύναται ἕκαστος τῶν βουλευτῶν νὰ λαμβάνῃ ἀντίγραφον τῆς περὶ ψηφοφορίας σημειώσεως τοῦ Γραμματέως, διαλαμβάνον τὸ ὄνομα καὶ τὴν ψῆφον ἑκάστου βουλευτοῦ ὁμοῦ μὲ τὸ γενικὸν τῆς ψηφοφορίας ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἐπὶ ταύτης συζήτησις ἀνεβλήθη κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἐρωτήθη ἡ βουλὴ, ἂν παραδέχηται τὴν φανερὰν ἢ μυστικὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῆς γενομένης συζητήσεως πρὸς ἔκδοσιν τῆς διὰ καταδίωξιν τῶν βουλευτῶν ἀδείας. Μετὰ μικρὰν συζήτησιν, ἐν ᾗ οἱ μὲν ἐθεώρησαν τὸ ζήτημα ὡς προσωπικὸν, οἱ δὲ ὡς μικτὸν, τεθέντος τούτου εἰς ψηφοφορίαν, ἡ βουλὴ παρεδέχθη, διὰ διακεκριμένης πλειονοψηφίας, γενομένης δι' ἀναστάσεως ν' ἀποφασίζηται « διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. »

Μετὰ τοῦτο ἐπροτάθη ὑπό τινων νὰ πρεσβῇ ἡ βουλὴ εἰς τὸ ζήτημα, ἂν ὁ Κ. Κανάρης δύναται νὰ ὑπάρχῃ πλέον βουλευτὴς διορισθεὶς Ὑπουργὸς, ἐγένετο δὲ παρ' ἄλλων ἡ παρατήρησις, ὅτι κατὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, τὸ ζήτημα τοῦτο θέλει τεθῇ εἰς συζήτησιν μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανονισμοῦ, τοῦ ὁποίου, μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως θέλει ἀποσταλῇ τὸ ὅλον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἵνα συναρμολογήσῃ τὰ ἄρθρα καὶ διορθώσῃ τὸ λεκτικόν. Ἑπομένως δὲ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐξ ὑπαρχῆς τὸ σύνολον αὐτοῦ εἰς τὴν βουλὴν, καὶ ταύτην παραδεχθεῖσα, ἡ βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει ἀναγνωσθεισῶν ἀναφορῶν ἐκ Καλαβρύτων.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἷς τῶν βουλευτῶν εἶπε· δὲν πρόκειται σήμερον ἡ βουλὴ ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων, εἰμὴ, ὡς καὶ τις τῶν βουλευτῶν παρετήρησε χθὲς, περὶ τῆς παραπομπῆς των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ δώσῃ διευκρινήσεις εἰς τὰ ἐν αὐταῖς ἀναφερόμενα.

Ἡ βουλὴ, ἀντέπεν ἄλλος, πληροφορουμένη διὰ τοῦ προγράμματος τοῦ Διοικητοῦ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνεργήθη, δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς οὐσίας ἀποφαινομένη διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ νὰ γίνῃ ἡ διαλογὴ περὶ δὲ τοῦ νομίμου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς ὕστερον θέλει γίνει λόγος· οὕτω πράττοντες, προστέθηκε, δὲν ἐπεμβαίνομεν ποσῶς εἰς τὰς πράξεις τοῦ Ὑπουργείου, ἢ τοῦ Διοικητοῦ Καλαβρύτων.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ συντάγματος, ἐπαρετήρησεν ἕτερος, ἡ βουλὴ ἐξελέγχει τὰ πληρεξούσια, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τοιαῦτα δὲν ἐστάλησαν, καὶ ἑπομένως ἡ βουλὴ δὲν δύναται στηριζομένη εἰς ἀναφορὰς πολιτῶν νὰ ἐπιληφθῇ ἐκλογῆς, ἥτις εἰσέτι κατὰ τὸν Νόμον δὲν ἐπεκυρώθη· ἡ πρὸς τὴν περαίωσιν τῶν ἐκλογῶν ἐνέργεια εἶναι ἔργον τῆς διοικήσεως.

Αἱ ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει. ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ἀναγνωσθεῖσαι ἀναφοραὶ περιστρέφονται εἰς παράπονα κατὰ τοῦ Διοικητοῦ. Ἐν τούτων εἶναι, ὅτι οὗτος δὲν θέλει νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν διαλογὴν, μὴ ἀναγνωρίζων τὴν γενομένην ψηφοφορίαν, ἀλλ' ἡ βουλὴ δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ γνωρίσῃ κατὰ πόσον ἔχονται ἀληθείας τὰ λεγόμενα, καθῆκόν της δὲ εἶναι νὰ ἐξετάσῃ καὶ ταῦτα ἀφοῦ ἔλθουν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς· εἰς τοὺς ἀποροῦντας δὲ πῶς δύναται νὰ σταλῶσιν αὐτὰ, ἀφοῦ ὁ Διοικητὴς ἀρνεῖται νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν διαλογὴν, ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀμφιβολία των αὕτη δὲν ἔχει ἐπιρροὴν, καθότι ἂν, ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, καὶ ὁ Διοικητὴς ἀληθῶς ἀρνεῖται τὴν σύμπραξίν του εἰς τὴν ἐκλογὴν, δύναται νὰ στείλωσι τὰς κάλπας κατ' εὐθείαν εἰς τὴν βουλὴν, ὡς ἔστειλαν καὶ μίαν ἄχρι τοῦδε, περιέχουσαν ψήφους κατατεθείσας ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου συνήγαγε δ' ὅτι ἔργον τῆς βουλῆς δὲν εἶναι νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ διατάξῃ τὴν ἔναρξιν τῆς διαλογῆς, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ παραπέμψῃ πρὸς αὐτὸ τὰς ἀναφορὰς διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀναφερομένων.

Ἡ βουλὴ δὲν πρέπει, εἶπεν ἄλλος, νὰ ἀδιαφορήσῃ εἰς τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ τῶν Καλαβρύτων· πρέπει νὰ παρέχῃ τὴν προσήκουσαν θεραπείαν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ σταλῶσιν αἱ ἀναφοραὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἵνα λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν

καὶ κοινοποίησῃ εἰς ἡμᾶς τὰ διατρέχοντα· μετὰ ταῦτα δὲ, νὰ σκεφθῇ τί πρέπει ν' ἀποφασίσῃ.

Τὰ ἐν ταῖς ἀναφοραῖς παράπονα δὲν πρέπει νὰ πιστεύσῃ τις, ἀντείπεν ἄλλος, διότι ἕκαστος ἡξεύρει, ὅτι ὁ Διοικητὴς Καλαβρύτων εἶναι ἄνθρωπος ἀμερόληπτος. Τὰ ἐν Καλαβρύτοις γινόμενα ἰδιωτικῶς ἕκαστος ἐξ ἡμῶν γνωρίζει, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ Βουλὴ ἐπισήμως· ἐπρότεινε δὲ νὰ παραπεμφθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ ἐπιστροφῇ καὶ μετὰ παρέλευσιν δέκα ἢ πλειοτέρων ἡμερῶν, ἂν δὲν λάβῃ ἡ Βουλὴ διασαφήσεις περὶ τῶν διατρεχόντων, δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας, καὶ οὕτω νὰ ἐπιληφθῇ καὶ ἡ ἰδία, ἐφ' ὅσον εἶναι ἁρμοδία, τοῦ πράγματος.

Τὸ 66 ἄρθρον τοῦ συντάγματος, τοῦ ὁποίου ἔκαμε μνείαν, εἷς τῶν προαγορευσάντων, ἀντιλέχθη ὑπ' ἄλλου δὲν ἐννοεῖ ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπιλαμβάνεται μόνου τοῦ τῆς ἐκλογῆς παραγομένου ἀποτελέσματος οὐσιωλῶς ἐπιλαμβανομένη τῶν καθέκαστα εἰμὴ ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ἔχει μόνη ἡ Βουλή, συνέπεια δὲ τούτου εἶναι νὰ ἀποφανθῇ αὕτη περὶ τῆς ταχείας ἐνάρξεως τῆς δικλογῆς, τοὐναντίον δὲ, νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ ἔγγραφα.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, παρετήρησεν ἄλλος, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλο τι, εἰμὴ ν' ἀποστείλῃ τὰς ἀναφορὰς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸ γνῶσιν τῶν λεγομένων, καὶ οὕτω νὰ δώσῃ τὰς προσηκούσας πληροφορίας· ἂν δὲ μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ, ἢ δέκα ἡμερῶν δὲν πράξῃ τοῦτο, τότε, ὡς καὶ πάντοτε, ἕκαστος Βουλευτὴς, δύναται δικαιωματικῶς να ζητήσῃ λόγον ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, προκειμένου περὶ οὐσιώδους ζητήματος ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του.

Ἡ Βουλὴ, εἶπεν ἄλλος, δὲν δύναται ποσῶς νὰ ἐπιληφθῇ ἐκλογῆς τῆς ὁποίας τὰ πρακτικὰ δὲν ἐπέμφθησαν εἰσέτι διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ εἰς αὐτήν. Διὰ τοῦτο, ἂν αἱ χῆφες ἀναγνωσθεῖσαι ἀναφοραὶ ἀφορῶσι τὴν διαγωγὴν τοῦ Διοικητοῦ, νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τοὐναντίον δὲ, νὰ μείνωσιν εἰς τὸ Προεδρεῖον, μέχρις οὗ ἀποσταλῶσι καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς, καὶ τότε ὁμοῦ μὲ αὐτὰ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἁρμόδιον τμῆμα.

Ἡ λύσις οὗ προκειμένου ζητήματος, ἤθελεν εἶσθαι εὔκολος, παρετήρησε ἕτερος, ἂν τὰ ἀναγνωσθέντα ἔγγραφα ἀφορῶσι τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς, ἐπειδὴ ὅμως αὐτὰ δὲν εἶναι τοιαῦτα, πρέπει νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ δώσῃ διασαφήσεις περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων, διότι

ὁ λαὸς τῶν Καλαβρύτων δὲν εὑρίσκεται εἰς εὐχάριστον κατάστασιν, ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ παραβλέψῃ ἡ Βουλὴ αὐτήν. φρονεῖ δὲ ἐπίσης ἀναγκαῖον μετὰ τῶν ῥηθέντων ἐγγράφων νὰ σταλῇ καὶ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συζητήσεως, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ Ὑπουργεῖον τὸ φρόνημα τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, προσέθηκεν ἄλλος, δὲν ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ Βουλή. Μετὰ τὴν ἀποστολὴν δὲ τῶν ἐγγράφων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἂν δὲν ἔγειναν ἡ διαλογὴ, δύναται ἡ Βουλὴ νὰ κάμῃ αὐτήν. Καὶ μετ' ἄλλον παρατηρήσαντα ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξέρχηται ἡ Βουλὴ τῶν καθηκόντων της, ζητοῦσα διασαφήσεις ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ παντὸς, καὶ διϊσχυρισθέντα ὅτι πρέπει νὰ παραπεμφθῶσιν ἁπλῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν, ἂν δὲ μετὰ δέκα ἡμέρας δὲν δώσῃ διασαφήσεις, τότε ῥητῶς δύνανται νὰ ζητηθῶσιν αὗται, καὶ ἐντεῦθεν θέλει γνωσθῇ ἡ διαγωγὴ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαλογὴν, ὡς ἔπραξε καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριπόλεως. Ἄλλος ἐπρότεινε νὰ παραπεμφθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἴδῃ τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομένων, ἀλλὰ ἐπὶ ἐπιστροφῇ, διότι τοιουτοτρόπως ἠθικῶς ἀναγκάζεται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ τὰς προσηκούσας διασαφήσεις.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ σταλῶσιν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀναφοραὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ ἐπιστροφῇ.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 4 ὥραν μ. μ. εἰπών, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, προσδιορισθείσης, κατὰ συναίνεσιν τῆς Βουλῆς, τὴν 13 τοῦ παρόντος, εἶναι ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως περὶ χορηγήσεως ἀντιγράφου τῶν περὶ ψηφοφορίας σημειώσεων, εἰς τὸν αἰτοῦντα Βουλευτὴν, ἡ ἀναγνωσις τοῦ Κανονισμοῦ, ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας, καὶ ἐκείνη τοῦ ζητήματος, τοῦ ἀφορῶντος τὴν βουλευτικὴν θέσιν τοῦ διορισθέντος Ὑπουργοῦ Καλάρη.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος

Σταμάτιος Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.

Τῆς 13 Ἰανουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν 13 Ἰανουαρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ, τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους περὶ τὴν μεσημβρίαν, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 97 ἀπόντων δὲ 10, ἐκήρυξεν ὁ Πρόεδρος ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν. Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα παρεδέχθη μὲν ἡ Βουλή, ὑπέγραψαν δὲ ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς.

Ἀκολούθως ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἀναβληθείσης ἐπὶ τὴν σήμερον προτάσεως, περὶ χορηγήσεως ἀντιγράφων, τῶν περὶ ψηφοφορίας σημειώσεων, ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συναρμολογηθέντος Κανονισμοῦ, καὶ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ἀφορώσης τὴν ἐκλογὴν Ναυπλίας, καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος περὶ τῆς βουλευτικῆς θέσεως τοῦ Κανάρη καὶ προύκάλεσε τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου συζήτησιν· μηδενὸς δ' ἀντειπόντος ἐπ' αὐτῆς, ἡ πρότασις ἐγένετο παραδεκτὴ καὶ ἀνεγνώσθη εἰς τὴν Βουλὴν ἔχουσα οὕτως·

« Ἕκαστος Βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς περὶ ψηφοφορίας σημειώσεως τοῦ » Γραμματέως, τῆς διαλαμβανούσης τὸ ὄνομα καὶ τὴν ψῆφον » ἑκάστου Βουλευτοῦ, ὁμοῦ μὲ τὸ γενικὸν τῆς ψηφοφορίας ἀπο» τέλεσμα, καὶ ἐνεργήθη ἡ εἰς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Κανονισμοῦ προσθήκη αὐτῆς.

Μετὰ ταῦτα κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου ἐν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνωσε τὸν ὅλον Κανονισμόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναγινωσκομένου, ἐγένοντο αἱ ἑξῆς τροποποιήσεις·

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 ἀντικατέστησεν τὰς λέξεις, *ὁ Πρόεδρος ἀγορεύει, διὰ τῆς κυρίττει.*

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16 μετὰ τὴν λέξιν *κρατεῖ σημείωσιν*, προσετέθη, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἡ φράσις, *τῆς ἐπὶ φανερᾷ ψηφοφορίᾳ ψήφου ἑκάστου Βουλευτοῦ καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς.*

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 19 πραγματευομένου περὶ τοῦ καθήκοντος νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ προεδρεῖον διὰ τὴν ἀπουσίαν, παρετηρήθη ἀναγκαία ἡ προσθήκη, ὅτι ἡ εἰδοποίησις, δύναται νὰ γίνῃ μέχρι τῆς ἐπιούσης, ἡ Βουλὴ δὲ παραδεχθεῖσα τὴν παρατήρησιν, ἐνήργησεν αὐτὴν, προσθεῖσα τὰς ἑξῆς λέξεις, *τὸ πολὺ μέχρι τῆς ἐπιούσης.*

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 46 ἡ λέξις *ἐπιθυμεῖ* ἀντικατέστη διὰ τῆς λέξεως *θέλει.*

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 55 μετὰ τὴν λέξιν *κατ' αἴτησιν*, προσετέθη ἡ λέξις *ἐνός.*

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 57 παρετηρήθη, ὅτι ὄχι Γραμματεὺς ἀλλὰ βοηθὸς τυχούσης ἀνάγκης, θέλει προσλαμβάνεσθαι εἰς τὰ τμήματα, ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Προεδρείου, ὁ δὲ Γραμματεὺς ἀναγκαίως θέλει εἶσθαι ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν, τὴν παρατήρησιν ταύτην παραδεχθεῖσα ἡ Βουλὴ, διέταξε τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρισίν της.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 68 ἡ γενομένη παρατήρησις, ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ οἵτινες εἶναι ὡς Βουλευταὶ μέλη τμημάτων, ἔχουσι ψῆφον, ἐθεωρήθη περιττὴ κατὰ συνέπειαν τῆς διατάξεως, ὅτι ὁ εἰσάγων Νομοσχέδιον δὲν ἔχει ψῆφον, εἰς δὲ τὸ οἰκεῖον τμῆμα ὁ Ὑπουργὸς τοιοῦτον τελεῖ ἔργον.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 77 ἐζητήθη νὰ προστεθῇ ῥητῶς, ὅτι τὸ διδόμενον ἀντίγραφον θέλει περιέχει καὶ σημείωσιν τῶν ἀρνουμένων νὰ ψηφοροφήσωσιν, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπέβαλε τὴν αἴτησιν ταύτην, ἀφοῦ θεσα ὅτι καὶ τούτων ἡ σημείωσις συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν παραδεχθεῖσαν σήμερον τροπολογίαν. Τοῦ ἄρθρου 115 ἐπροτάθη ὑπό τινος ἡ διαγραφὴ, δισχυρισθέντος ὅτι τὴν διάταξιν τούτου, περιλαμβάνει τὸ ἑπόμενον ἄρθρον, τὴν πρότασιν ταύτην παραδεχθεῖσα ἡ Βουλὴ διέταξε τὴν διαγραφὴν τοῦ ἄρθρου.

Μετὰ τὰς γενομένας δὲ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κανονισμοῦ τροποποιήσεις, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ ἔχον οὕτως·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἄρθρ. 1. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συνόδου, ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν Βουλευτῶν προεδρεύει, γραμματεύουσι δὲ τρεῖς οἱ νεώτατοι.

Ἄρθρ. 2. Κατὰ πᾶσαν ὁλοσχερῆ ἀνανέωσιν τῆς Βουλῆς αὕτη μερίζεται διὰ κλήρου εἰς 7 τμήματα πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 56 καὶ 57.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐκλογαὶ διανέμονται κατ' ἀναλογίαν διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα, παρὰ τῶν ὁποίων ἐξελέγχονται, ἀφοῦ ἐπεξεργασθῶσι παρὰ τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν των, ἐκλεγομένων διὰ πᾶσαν ἐκλογὴν παρ' ἑκάστου τμήματος.

Όσάκις δὲ αἱ ἐκλογαὶ τύχωσι διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν μέλη αὐτῶν, τότε δίδονται εἰς τὸ ἑπόμενον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἐξελεγχωσιν ἐκλογὰς ἀφορισας ἴδια αὐτῶν μέλη. Εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν τμημάτων συζήτησιν δύνανται νὰ παρασταθῶσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις, ὅσοι τῶν ἐπιλαχόντων θελήσωσι· τοῦ δικαιώματος δὲ τούτου δύνανται νὰ κάμωσιν ἐπίσης χρῆσιν καὶ οἱ Βουλευταί, τὰς ἐκλογὰς τῶν ὁποίων ἀφορῶσιν αἱ γενόμεναι ἐνστάσεις.

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέγξεως ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν παρ' ἑκάστου τμήματος δι' αἰτιολογημένης ἐκθέσεως καὶ δι' εἰσηγητοῦ ἐκλεγομένου παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 5. Τὰ τμήματα ἐξελέγχουν καὶ εἰσάγουν κατὰ κλῆρον εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς τὰς παραπεμφθείσας εἰς αὐτὰ ἐκλογάς· κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ τάξιν συζητοῦνται καὶ αἱ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰσαγόμεναι ἀπὸ τὰ τμήματα ἐκλογαί.

Ἄρθρ. 6 Εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ὅλοσχερούς ταύτης ἐξελέγξεως ὅλοι οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουσι μέρος, ἀλλὰ δὲν μετέχουσι τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐκλογῆς. Καὶ ἐκεῖνοι δὲ τῶν ὁποίων ἀναβάλλεται ἡ παραδοχὴ παρὰ τῆς Βουλῆς δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς, μέχρις οὗ ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι Βουλευταί.

Ἄρθρ. 7. Ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται ἑκάστοτε ὁριστικῶς περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλεχθέντων.

Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν περὶ ἑκάστης ἐκλογῆς, ὁ Πρόεδρος κηρύττει Βουλευτὰς ἐκείνους ὅσων αἱ ἐκλογαὶ ἐκυρώθησαν.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου.

Ἄρθρ. 8. Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ ἐκλέγει κατὰ πᾶσαν σύνοδον διὰ ψηφοδελτίων ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν ἕνα Πρόεδρον, δύο Ἀντιπροέδρους, καὶ τρεῖς Γραμματεῖς.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἀντιπροέδρων γίνεται δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, τῶν δὲ Γραμματέων διὰ σχετικῆς. Ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἀναδειχθῶσιν ἐν ἀπολύτῳ πλειονοψηφίᾳ ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι, γίνεται δευτέρα ψηφοφορία, καὶ ἀναγορεύονται Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδροι οἱ λαβόντες σχετικῶς τὴν πλειονοψηφίαν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ κλῆρος.

Ἄρθρ. 10. Ἅμα συγκροτηθείσης τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος, οἱ

Ἀντιπρόεδροι καὶ οἱ Γραμματεῖς, ἐμφανιζόμενοι πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφέρουσι περὶ τούτου· συγχρόνως δὲ διαγγέλλουσι τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς καὶ πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἄρθρ. 11. Ἡ Βουλὴ προβαίνει μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 12. Καθῆκον τοῦ Προέδρου εἶναι, νὰ τηρῇ τὴν εὐταξίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ Κανονισμοῦ, νὰ δίδῃ τὸν λόγον, νὰ θέτῃ τὸ ζήτημα, νὰ ἐκφωνῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καὶ τὰς ἄλλας ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς, καὶ νὰ ἀγορεύῃ ἐν ὀνόματι αὐτῆς κατὰ τὸ ψήφισμά της.

Ἄρθρ. 13. Ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἀγορεύσῃ εἰς τὰς συζητήσεις, εἰ μὴ διὰ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς ποίαν στάσιν εὑρίσκεται τὸ ζήτημα, ἢ νὰ ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀγορεύοντας εἰς τὸ προκείμενον· ἐὰν δὲ θέλῃ νὰ μετάσχῃ τῆς συζητήσεως, παραχωρεῖ τότε τὴν ἕδραν του εἰς τὸν λαχόντα τὰς πλειοτέρας ψήφους Ἀντιπρόεδρον, καὶ δὲν ἀναλαμβάνει αὐτὴν, πρὶν τελειώσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος συζήτησις.

Ἄρθρ. 14. Τῶν Προέδρων κωλυομένων ἀναπληροῖ ὁ λαβὼν τὰς περισσοτέρας ψήφους Ἀντιπρόεδρος, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἁπάντων δὲ τούτων κωλυομένων, καταλαμβάνει τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου ὁ πρεσβύτατος.

Ἄρθρ. 15. Καθῆκον τῶν Γραμματέων εἶναι, νὰ ἐρωτῶσι τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, νὰ ἀναγινώσκωσιν αὐτὰ ἐπὶ συνεδριάσεως, καθὼς καὶ τὰ Νομοσχέδια καὶ ἄλλας πράξεις ἢ ἔγγραφα, ὅσα ἀπαιτεῖται ν' ἀναγνωσθῶσι πρὸς τὴν Βουλὴν, νὰ καταγράφωσι τὰ ὀνόματα τῶν ζητούντων τὸν λόγον καθ' ἣν προσέρχονται τάξιν, νὰ ἀπαριθμῶσιν εἰς τὸ φανερὸν τὰς ψήφους, νὰ κρατῶσι σημείωσιν τῆς ψήφου ἑνὸς τῇ φανερᾷ ψηφοφορίᾳ ἑκάστου Βουλευτοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς, καὶ ἐνγένει νὰ πράττωσι πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 16. Κωλυομένων τῶν Γραμματέων, ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ εἰς τὸ Προεδρεῖον τοὺς προσωρινῶς ἀναπληρώσοντας αὐτοὺς ἐκ τῶν νεωτάτων Βουλευτῶν.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ συζητήσεων

Ἄρθρ. 17. Ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἔναρξιν καὶ τὸ τέλος τῶν συνεδριάσεων· ἀπαγγέλλων δὲ τὸ τέλος, προσδιορίζει συγχρόνως συνεδρίασεις τῆς Βουλῆς, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως.

Ἡ ἡμερησία διάταξις ταιγχολλᾶται, καὶ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Βουλευτηρίου.

Αἱ συνεδριάσεις ἄρχονται συνήθως κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ.

Ἄρθρ. 18. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων ἀναγινώσκεται μεγαλοφώνως παρ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων ὁ ὀνομαστικὸς τῶν Βουλευτῶν κατάλογος· τῶν δὲ ἀπόντων Βουλευτῶν σημειοῦνται τὰ ὀνόματα. Ὁ ἀναγνωσθεὶς κατάλογος ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἄρθρ. 19. Ὅταν τις τῶν Βουλευτῶν κωλύηται νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τὸν ἀπαραίτητον λόγον τοῦ κωλύματος τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐπιούσης· χωρὶς δὲ τούτου, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τρεῖς συνεδριάσεις, ὁ Πρόεδρος διατάττει τὸν Γραμματέα νὰ δηλώσῃ ἐπὶ συνεδριάσεως τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἥτις σημειοῦται καὶ εἰς τὰ πρακτικά. Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ ταῦτα δὲν ἐμφανίζεται τακτικῶς, τότε, τῷ ἀφαιρεῖται ἐφ' ὅσον λείπει καὶ τὸ ἡμερήσιον μέρος τῆς Βουλευτικῆς του ἀποζημιώσεως, γνωστοποιεῖται πρὸς τούτοις ἡ ἔλλειψίς του καὶ εἰς τὴν ἐκλέξασαν αὐτὸν ἐπαρχίαν διὰ τῆς ἁρμοδίου Διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὖθις ἐπὶ τρεῖς συνεδριάσεις.

Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται, δ ἀρκούσης τῆς συζητήσεως ἢ προκειμένης ψηφοφορίας, ν' ἀναχωρήσῃ ὅλως ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου· ὁ τοῦτο ποιῶν σημειοῦται πρὸς νουθέτησιν.

Οἱ Βουλευταὶ οἱ περιφερόμενοι ἄνευ ἀνάγκης εἰς τὰ παρακείμενα τῷ Βουλευτικῷ περιβόλῳ δωμάτια, ὀφείλουσι νὰ ἐπανέρχωνται ἀμέσως εἰς τὸν περίβολον, ἅμα καλούμενοι παρὰ τοῦ Προέδρου διὰ τῶν κληπτήρων.

Ἄρθρ. 20. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, ὁ Γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως.

Ἐὰν γίνῃ παρά τινος ἔνστασις κατὰ τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν καὶ ὑποστηριχθῇ καὶ παρ' ἄλλων, ὁ Γραμματεὺς δίδει τὰς προσηκούσας διασαφήσεις, ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ζητουμένης διορθώσεως, καὶ γενομένης παραδεκτῆς, διορθώνονται τὰ πρακτικὰ εἴτε ἀμέσως, εἴτε κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν συνεδρίασιν τὸ βραδύτερον.

Ἄρθρ. 21. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, ὁ Γραμματεὺς ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου φέρει εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς τὰ διαγγέλματα, τὰς γραφὰς, καὶ τὰς ἄλλας πρὸς τὴν Βουλὴν ἀποστολάς.

Ἄρθρ. 22. Ὁ Πρόεδρος ἀπαγγέλλει μετὰ ταῦτα τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, καὶ προάγει τὴν περὶ ἑνὸς ἑκάστου κατὰ τάξιν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 23. Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἕδραι προσδιωρισμέναι διὰ τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρ. 24. Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται νὰ ἀγορεύσῃ πρὶν ἐγγραφῇ ἡ ζητήσῃ ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο ἄδειαν τοῦ Προέδρου· διαδέχεται δὲ πάντοτε ὁ ἀγορεύων κατὰ τοῦ προκειμένου ζητήματος τὸν ἀγορεύοντα ὑπὲρ τούτου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς των.

Ὁ θέλων ν' ἀπαντήσῃ μεταξὺ τῆς συζητήσεως εἰς λόγον προσωπικὸν, ζητεῖ τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου· ἀλλ' ὀφείλει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεώς του, ἡ δὲ σειρὰ τῆς συζητήσεως δὲν παραλλάσσει ἐκ τούτου.

Ἄρθρ. 25. Οἱ Βουλευταὶ ἀγορεύουσιν ἀπὸ τοῦ βήματος· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἕδρας των, ὅταν ὁ Πρόεδρος τοῖς τὸ ἐπιτρέψῃ.

Ἄρθρ. 26. Πᾶσα προσωπικὴ προσβολὴ καὶ πᾶν σημεῖον ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀποδοκιμασίας, ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ἄρθρ. 27. Ὁ ἀγορεύων δὲν διακόπτεται· ἂν δὲ παραβαίνῃ διάταξίν τινα τοῦ Κανονισμοῦ, ἢ ἀπομακρύνεται τοῦ ζητήματος, ὁ Πρόεδρος οἰκοθεν, ἢ κατ' αἴτησιν ἑνὸς ἢ πλειόνων Βουλευτῶν, ἀνακαλεῖ αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν· ἂν δὲ ζητήσῃ νὰ δικαιολογηθῇ ἢ νὰ ἐπιφέρῃ διασαφήσεις εἰς τὸν λόγον του, δίδεται ἀκρόασις εἰς αὐτὸν, ὑπακούοντα εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Προέδρου. Ἂν δὲ ἀγορεύων περιπέσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν παράβασιν, ὁ Πρόεδρος ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς, ἂν πρέπῃ νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς αὐτὸν ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 28. Ὅταν τις διϊσχυρίζεται ὅτι παρεβιάσθη ἡ ἡμερησία διάταξις, ἢ ὁ Κανονισμὸς, ἢ ὅτι ἡ συζήτησις ἄλλων ἀντικειμένων ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ, ἢ αἰτῇ τὴν ἀναβολὴν τοῦ προκειμένου ζητήματος εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, καὶ αἱ παρατηρήσεις του αὗται ὑποστηρίζονται, τότε ὅλα τὰ παρεμπίπτοντα ταῦτα ἀποφασίζονται κατὰ προτίμησιν, καὶ ἡ κυρία συζήτησις ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν παρεμπιπτόντων τούτων ζητημάτων.

Ἄρθρ. 29. Πᾶς Βουλευτὴς δὶς μόνον ἀγορεύει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βήματος, πλὴν, ἂν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ ἀγορεύσῃ καὶ ἐκ τρίτου. Τὸ αὐτὸ θέλει διατηρεῖσθαι καὶ ὅταν θελήσῃ ν' ἀγορεύσῃ ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος.

Ἄρθρ. 30. Ἐπὶ τῶν συνθέτων ζητημάτων, ἡ διαίρεσις ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου, ὅταν ζητηθῇ παρ' ἑνὸς Βουλευτοῦ· ἀμφιβολίας δὲ φύσης περὶ τοῦ συνθέτου αὐτῶν, ἀποφασίζει ἡ Βουλή.

Ἄρθρ. 31. Πᾶσα αἴτησις περὶ μυστικῆς συνεδριάσεως κατὰ τὸ 48 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, γίνεται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, ἀκμειουμένων τῶν ὑφισταμένων εἰς τὰ πρακτικά. Εἰς δὲ τὰς μυστικὰς συνεδριάσεις διατηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις τῶν συζητήσεων ὡς καὶ εἰς τὰς δημοσίας· ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφασίζει ἂν τὰ πρακτικὰ τῶν μυστικῶν συνεδριάσεων πρέπῃ νὰ δημοσιευθῶσι.

Ἄρθρ. 32. Πᾶς Βουλευτὴς παράττων τὴν τάξιν, ἀνακαλεῖται εἰς αὐτὴν ἐξ ὀνόματος παρὰ τοῦ Προέδρου· ἂν δ' ἐπιμένῃ, ἐγγράφεται ἡ ἀνάκλησις εἰς τὰ πρακτικά· ἀπειθοῦντος δὲ αὐτοῦ καὶ παραιτέρω, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἅμα τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν τῆς τε παρεκτροπῆς καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀποδοκιμασίας.

Ἄρθρ. 33. Ἂν ἡ Βουλὴ καταστῇ ζορυβώδης, ὁ δὲ Πρόεδρος δὲν δυνηθῇ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἡσυχίαν, προσημαίνει διὰ τῆς κρούσεως τοῦ κώδωνος, ὅτι θέλει διαλύσει τὴν συνεδρίασιν ἂν δὲν παύσῃ ὁ θόρυβος. Ἂν δὲ καὶ μετὰ τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν ἀποκατασταθῇ ἡ εὐταξία, διαλύει τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ μίαν ὥραν, διαρκούσης τῆς ὁποίας οἱ Βουλευταὶ ἐξέρχονται τοῦ περιβόλου καὶ ἐπανέρχονται μετὰ τῆς ὥρας τὴν παρέλευσιν.

Ἄρθρ. 34. Πρὶν ὁ Πρόεδρος κηρύξῃ ἀποπερατωμένην τὴν συζήτησιν, ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν ἐρωτισθῇ ἀρκούντως· ἂν δὲ μετὰ δευτέραν περὶ τούτου δοκιμασίαν προκύψῃ διαταγμός, ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ προτάσεων εἰσαγομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 35. Πᾶν Νομοσχέδιον ὑποβαλλόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς συζήτησιν τῆς Βουλῆς, καὶ πᾶν προβούλευμα διαβιβαζόμενον εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῆς Γερουσίας, ἀναγινώσκεται πρὸς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων, τυπόνεται μετ' αὐτῶν, διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς κατ' οἶκον, καὶ πέμπεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ προσυζητηθῇ καθ' ἃ διαλαμβάνει τὸ Η'. κεφάλαιον.

Ἄρθρ. 36. Ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν τμημάτων ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις ὁρίζει τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως, τυπόνεται καὶ διανέμεται εἰς ἕκαστον Βουλευτὴν 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρ. 37. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἄρχεται ἡ συζήτησις περιστρεφομένη μόνον ἐπὶ τῆς ἀρχῆ καὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς γενικῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἂν θέλῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ἐν περιπτώσει ἀρνητικῆς ἀποφάσεως, ὁ Πρόεδρος κηρύττει ὅτι τὸ σχέδιον δὲν παρεδέχθη, ἂν ἀπεναντίας ἀποφασίσῃ διὰ τῆς ὀνομαστικῆς κλήσεως νὰ προχωρήσῃ, ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις, περιστρεφομένη ἀποκλειστικῶς ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου ἄρθρου τοῦ σχεδίου καὶ ἐπὶ τῶν συνημμένων μετ' αὐτῶν τροπολογιῶν.

Ἄρθρ. 38. Πᾶσα προτεινομένη παρὰ τῶν Βουλευτῶν τροπολογία παραδίδεται γραπτὴ εἰς τὸν Πρόεδρον πρὸ τῆς συζητήσεως, ὅστις τὴν παραπέμπει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν τμημάτων.

Ἀνυπάρχωσι πολλαὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τροπολογίαι ἐπιλεκτικαὶ συγχωνεύσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ προσκαλοῦσα ἐρωτᾷ τοὺς προτείνοντας, ἂν θέλωσι νὰ τὰς συγχωνεύσωσιν εἰς ὀλιγωτέρας ἢ εἰς μιαν· γενομένης δὲ τῆς συγχωνεύσεως, ἢ μή, αἱ τροπολογίαι τυπόνονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ προτείνοντος ἢ τῶν προτεινόντων, καὶ διανέμονται εἰς τοὺς Βουλευτὰς τοὐλάχιστον 24 ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 39. Ἂν δὲ τροπολογία τις προταθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν, καὶ ἀναπτυχθεῖσα ὑποστηριχθῇ παρ' ἄλλων, ὁ Πρόεδρος λαμβάνει τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς, ἂν ἡ τροπολογία πρέπῃ νὰ συζητηθῇ εὐθύς, ἢ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν τμημάτων καὶ τυπουμένη νὰ διανεμηθῇ πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τὰ μέλη.

Ἄρθρ. 40. Τὰ περὶ τροπολογιῶν ἐφαρμόζονται ἐν γένει καὶ εἰς τὰς ὑποτροπολογίας.

Ἄρθρ. 41. Αἱ ὑποτροπολογίαι συζητοῦνται καὶ ψηφοφοροῦνται πρὸ τῶν τροπολογιῶν· αἱ δὲ τροπολογίαι πρὸ τοῦ κυρίου ζητήματος, εἰς ὃ ὑπάγονται· ἐν γένει δὲ προηγεῖται ἡ τροπολογία ἡ περιέχουσα τὴν μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένην ἔννοιαν ἐκ τοῦ κυρίου ζητήματος.

Ὁ Πρόεδρος προτείνει τὴν τάξιν καθ' ἣν αἱ τροπολογίαι πρέπει νὰ ψηφοφορηθῶσιν. Ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἀμέσως δι' ἀνιστάσεως, ποία τροπολογία πρέπει νὰ προηγηθῇ.

Ἄρθρ. 42. Μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν τῶν τροπολογιῶν καὶ ὑποτροπολογιῶν, ὁ Πρόεδρος παραπέμπει εἰς τὴν

ἐπιτροπὴν ὅλας τὰς παρὰ τῆς Βουλῆς παραδεχθείσας διὰ νὰ συναρμόσῃ κατ' αὐτάς, τοὺς ὅρους τοῦ σχεδίου, πρὶν ὑποβληθῇ τοῦτο εἰς τὴν ὁλικὴν ἀνάγνωσιν, ἥτις πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας.

Τὸ συναρμολογηθὲν σχέδιον τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἀναγνώσεως. Ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης οὐδεμία νέα πρότασις, ἢ ἐξ ἐκείνων περὶ τῶν ὁποίων ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ, δύναται νὰ γείνῃ ἀντικείμενον συζητήσεως· καὶ οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς συζήτησιν, ἂν δὲν ἔχῃ ἀντικείμενον ἀποκλειστικῶς τὴν συζήτησιν τοῦ κειμένου.

Ἄρθρ. 43. Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐὰν θέλῃ νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη συζήτησις ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου, ἢ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

Ἄρθρ. 44. Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Κράτους, ἐφ' οὗ ἀναγνωσθῶσιν ἐπὶ συνεδριάσεως, τυπόνονται, διανέμονται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ ἀποστέλλονται διὰ τὴν κατ' ἄρθρον αὐτῶν ἐπεξεργασίαν εἰς τὰ τμήματα καὶ παρ' αὐτῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν, χωρὶς νὰ προηγῆται συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ϛ'.

Περὶ προτάσεων γινομένων παρ' ἑκάστου Βουλευτοῦ.

Ἄρθρ. 45. Ὁ θέλων νὰ κάμῃ πρότασιν Βουλευτὴς, παραδίδει ἔγγραφον καὶ ὑπογεγραμμένην εἰς τὸ Προεδρεῖον, διὰ νὰ κοινοποιηθῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου εἰς τὰ τμήματα· Ἂν δὲ δύο τοὐλάχιστον τμήματα ἀπορανθῶσιν, ὅτι ἡ πρότασις πρέπει νὰ ἀναπτυχθῇ, ἀναγγέλλουσι τὴν γνώμην των πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν Προέδρων, καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν ἀναγινώσκεται ἡ πρότασις.

Ἄρθρ. 46. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἥτις γίνεται καθ' ἣν τάξιν παρεδόθη ἡ πρότασις εἰς τὸ Προεδρεῖον, ὁ προτείνας ταύτην ἀναγγέλλει τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει νὰ κάμῃ τὴν ἀνάπτυξιν, ἡ δὲ Βουλὴ ἀκούσασα ὁρίζει αὐτήν.

Ἄρθρ. 47. Τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ἂν ἡ πρότασις ἀναπτυχθεῖσα ὑποστηριχθῇ καὶ παρ' ἄλλων, ἄρχεται ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τῆς προτάσεως, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἂν ἡ καθυποβληθεῖσα πρότασις ἦναι συζητητέα, ἀναβλητέα, ἢ ἀπορριπτέα.

Ἄρθρ. 48. Πᾶσα πρότασις ἀναβληθεῖσα παρὰ τῆς Βουλῆς,

δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐν τῇ αὐτῇ Συνόδῳ, εἰμὴ κατὰ τοὺς περὶ νέων προτάσεων τύπους.

Ἄρθρ. 49. Ἂν ἡ Βουλὴ ἀποφανίσῃ, ὅτι ἡ πρότασις εἶναι συζητητέα, αὕτη τυπόνεται, διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ παραπέμπεται εἰς τὰ Τμήματα. Τὰ περαιτέρω ἐνεργοῦνται καθὰ διαλαμβάνει τὸ 7 Κεφάλαιον.

Ἄρθρ. 50. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ὁρισθείσης Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36, ἄρχεται ἡ συζήτησις εἰς τὴν ὁποίαν προβαίνει ἡ Βουλὴ καὶ τοὺς τύπους τοὺς διαγεγραμμένους εἰς τὰ ἄρθρα 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43.

Ἄρθρ. 51. Ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν Βουλευτὴς, δύναται να τὴν ἀνακαλέσῃ, καὶ τοι κριθεῖσαν παρὰ τῆς Βουλῆς συζητητέαν· ἀλλ' ἐὰν ἄλλος Βουλευτὴς ἀναλάβῃ αὐτὴν εἰς ὄνομάτου, ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ διατάξεων κοινῶν εἰς ὅλας τὰς περὶ Νόμων προτάσεις.

Ἄρθρ. 52. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων τῆς Βουλῆς ἀναγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου ὡς ἑξῆς·

« Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη »

« Ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη ».

Ἄρθρ. 53. Πᾶσα πρότασις Βουλευτοῦ παραδεχθεῖσα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὀνομάζεται πρόβουλευμα, διαβιβάζεται δὲ εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ διαγγέλματος.

Ἄρθρ. 54. Αἱ ἐκθέσεις τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἀναπτύξεις τῶν συζητητέων προτάσεων, τυπόνονται δαπάνῃ τῆς Βουλῆς, ἥτις δύναται ὡσαύτως νὰ διατάξῃ τὴν τύπωσιν, ὁσάκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖαν, καὶ τῶν κοινοποιηθέντων εἰς αὐτὴν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 55. Τὰ Νομοθετικὰ ἔργα τὰ ἀρξάμενα καὶ διακοπέντα ἐκ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου (ἐκτὸς ἂν ἔληξεν ἡ Σύνοδος ἐκδιαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς τριετοῦς Βουλευτικῆς περιόδου), δύνανται νὰ ἐπαναληφθῶσιν εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον, καθ' ἣν εὑρίσκονται στάσιν, ἂν ἐπ' αὐτῶν ἤδη προσεγένετο ἔκθεσις· ἀλλὰ περὶ τούτου ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ τῶν τμημάτων καὶ ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρ. 56. Κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συνόδου μετὰ τὴν ἐκ-

λογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου, ἡ Βουλὴ διαιρεῖται διὰ κλήρου εἰς ἑπτὰ τμήματα, συγκείμενα ἐξ ἴσου, ὅσον ἐνεστιν ἀριθμοῦ Βουλευτῶν, καὶ διακρινόμενα διὰ τῶν ἀριθμῶν 1, 2, 3 κλπ.

Ἄρθρ. 57. Ἕκαστον τμῆμα ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα, διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας, ἐκ τῶν ἰδίων του μελῶν.

Ἄρθρ. 58. Τὰ τμήματα ἀνανεοῦνται κατὰ μῆνα διὰ κλήρου.

Ἄρθρ. 59. Τὰ τμήματα συζητοῦν κατ' ἰδίαν ἕκαστον, ὅλα τὰ Νομοσχέδια, προβουλεύματα καὶ προτάσεις, ἅπινα ὡς προερρέθη, διανέμονται εἰς αὐτὰ ἀπὸ τὴν Βουλήν. Ἡ δὲ ἐν αὐτοῖς συζήτησις, δὲν δύναται ν' ἀρχίσῃ, εἰμὴ 24 τοὐλάχιστον ὥρας μετὰ τὴν διανομὴν τῶν ἐγγράφων, ἐκτὸς τῶν κατεπειγουσῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν ἀποφασίζει ἡ Βουλή.

Ἄρθρ. 60. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως, ἕκαστον τμῆμα ἐκλέγει διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας, ἕνα εἰσηγητὴν ἐκ τῶν μελῶν του, διὰ νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς τῶν εἰσηγητῶν ἐπιτροπῆς, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρ. 36 θέλει ἐπιφορτισθῇ νὰ κάμῃ ἔκθεσιν πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἅμα τὰ δύο τρίτα τῶν τμημάτων ἐκλέξωσι τοὺς εἰσηγητάς των, οὗτοι συνέρχονται καὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 61. Ἡ τῶν εἰσηγητῶν ἐπιτροπὴ, ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν της, δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, τὸν εἰσηγητὴν τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως.

Ἡ δὲ ἔκθεσις διαλαμβάνουσα τὴν γνώμην καὶ τοὺς λόγους τῶν τε πλειόνων καὶ τῆς μειονοψηφίας, καὶ τελειόνουσα μὲ αἰτιολογημένην πρότασιν, τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως, τῆς ἐν γενικῇ συνεδριάσει συζητήσεως.

Ἄρθρ. 62. Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀπολογισμοῦ· ἕκαστον τμῆμα θέλει ἐκλέγει διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας ἓν ἐκ τῶν μελῶν του πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἑτέρα ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ δύο μελῶν ἑκάστου τμήματος, ἐκλεγομένη ὡσαύτως παρὰ τῶν τμημάτων, θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐξέτασιν τοῦ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων Νόμου τοῦ κράτους· ὀνομάζεται δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς τμήματα.

Ἄρθρ. 63. Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νόμου τῶν ἐξόδων, καὶ ἄλλην ἐπὶ τοῦ Νόμου τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρ. 64. Ἐφ' ἑκάστου Νόμου ἀφορῶντος τὸν ἀπολογισμὸν, τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους, πρέπει νὰ γίνηται ἰδιαιτέρα

ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 65. Ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα θέλουν χρησιμεύσει πρὸς ἐξέτασιν τῶν οἰκονομικῶν Νόμων, θέλουν παρακατατίθεσθαι πάντοτε εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς διὰ νὰ δύνανται οἱ Βουλευταὶ χρείας τυχούσης, νὰ λαμβάνουν γνῶσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 66. Εἰς πᾶσαν ἐπιτροπὴν πηγάζουσαν ὡς προερρέθη ἐκ τῶν τμημάτων προστίθενται πάντοτε μετὰ τὴν σύστασιν αὐτῆς, καὶ τέσσαρα μέλη, ἐκλεγόμενα παρὰ τῆς Βουλῆς διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας.

Ἄρθρ. 67. Ἡ Βουλὴ δύναται, ἂν ἐγκρίνῃ, νὰ παραπέμψῃ τὴν συζήτησιν τῶν ὑποβληθεισῶν εἰς αὐτὴν προτάσεων, εἰς τινα τῶν ἤδη συστηθεισῶν ἐπιτροπῶν, μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν τμημάτων.

Τὰ τμήματα καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ, ὀφείλουσι νὰ συμμορφοῦσι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τάξιν τῶν ἐργασιῶν των, μὲ τὰς ἡμερησίας διατάξεις, τὰς ὁποίας ἀπεφάσισεν ἡ Βουλή.

Ἄρθρ. 68. Ὁ εἰσαγαγὼν πρότασιν Βουλευτὴς, δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπιφορτίσθη τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς, ἀλλ' ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς συζητήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἄνευ ψήφου ὡσαύτως ἐμποροῦν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συζητήσεις τῶν ἐπιτροπῶν καὶ οἱ Ὑπουργοὶ, ἀλλὰ πάντοτε ἄνευ ψήφου.

Ἄρθρ. 69. Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν, ὑπάρχων ἤδη μέλος δύο Ἐπιτροπῶν, κατὰ τὸ 60 ἄρθρον, δύναται νὰ ἐκλεχθῇ καὶ τρίτης, πρὶν ἡ μία ἐξ αὐτῶν συντάξῃ τὴν ἔκθεσίν της καὶ καταθέσῃ αὐτὴν εἰς τὸ Προεδρεῖον.

ΚΕΦ. Θ'.

Περὶ ἀναφορῶν.

Ἄρθρ. 70. Αἱ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοραὶ καταχωρίζονται εἰς ἰδιαίτερον πρωτόκολλον, ἀριθμοῦνται καθ' ἣν εἰσέρχονται χρονολογικὴν τάξιν. Σημειοῦται δὲ εἰς αὐτὸ ἡ περίληψις τῆς ἀναφορᾶς, καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἀναφερομένου.

Ἀνώνυμοι καὶ λοίδοροι ἀναφοραὶ δὲν εἶναι δεκταὶ, οὐδὲ καταχωρίζονται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, τυπούμενον, διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου, ἵνα ἔχωσι γνῶσιν αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 71. Αἱ εἰς τὸ ῥηθὲν πρωτόκολλον καταχωρισμέναι ἀναφοραὶ παραπέμπονται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπήν, ὅπου πάντες οἱ Βουλευταὶ δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν.

Ὅσαι δὲ τούτων ἔχουσι σχέσιν πρὸς ἀντικείμενα ἐμφανισθέντα ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ καθυποβληθέντα εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν ἐπιτροπῆς τινος, διαβιβάζονται κατ' εὐθεῖαν εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 72. Ἕκαστον τμῆμα διορίζει διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας ἓν ἐκ τῶν μελῶν του πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπιφορτίζεται νὰ ἐξετάζῃ τὰς ἀναφορὰς καὶ νὰ κάμνῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις εἰς τὴν Βουλήν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀνανεοῦται κατὰ μῆνα.

Ὀφείλει δὲ νὰ ὑποβάλῃ ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν τῶν εἰς αὐτὴν διαβιβασθεισῶν ἀναφορῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον

Προτιμῶνται δὲ τῶν ἄλλων αἱ παρά τινος Βουλευτοῦ ὑποστηριζόμεναι.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ψηφοφορίας καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 73. Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ σύνολον τῶν Νομοσχεδίων, προβουλευμάτων, καὶ προτάσεων, ὑποβάλλονται πάντοτε εἰς φανερὰν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν.

Δι' ὀνομαστικῆς δὲ κλήσεως ἀποφασίζονται καὶ ὅσα ὡρίσθησαν ῥητῶς ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ.

Ἄρθρ. 74. Ἐφ' ὅλων τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει δι' ἀναστάσεως.

Ἄρθρ. 75. Ἡ περὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ πάσης ἐκλογῆς προσώπων ψηφοφορία, γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων.

Ἄρθρ. 76 Ὁπόταν ἡ Βουλὴ ψηφίζῃ δι' ἀναστάσεως, ὁ Πρόεδρος, συμβουλευόμενος τὸ Γραφεῖον, ἀπαγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμασίας, ἥτις δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας· κατ' ὀνομαστικὴν δὲ κλῆσιν ψηφοφορία γίνεται εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὁσάκις δέκα Βουλευταὶ τὸ ἀπαιτήσωσι.

Ἄρθρ. 77. Ἡ ὀνομαστικὴ κλῆσις συνίσταται εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν παρ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων, κατὰ τὴν τάξιν τῆς περὶ τῶν Βουλευτῶν ἑκάστης ἐπαρχίας ἐγγραφῆς εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον τοῦ Γραφείου, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Γραμματέων σημειώνουν τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ψῆφον ἑκάστου, ἐπιτροπούντων ἰσαρίθμων ψηφολεκτῶν, τοὺς

ὁποίους προσκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν Βουλευτῶν τῶν ἀντιθέτων μερῶν.

Ὅταν ζήτημα τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν, πᾶν μέλος παρευρισκόμενον εἰς τὴν συνεδρίασιν ὀφείλει νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του· ἐν ἀρνήσει δὲ σημειοῦται αὕτη εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ γνωστοποιεῖται εἰς τὴν ἐκλείσασαν αὐτὴν ἐπαρχίαν· ἐν γένει δὲ τὰ ὀνόματα τῶν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὲρ καὶ κατὰ ψηφοφορησάντων καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά· ἕκαστος Βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς περὶ ψηφοφορίας σημειώσεως τοῦ Γραμματέως, τῆς διαλαμβανούσης τὸ ὄνομα καὶ τὴν ψῆφον ἑκάστου Βουλευτοῦ ὁμοῦ μὲ τὸ γενικὸν τῆς ψηφοφορίας ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρ. 78. Ἡ μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία γίνεται ὡς ἑπεξῆς.

Ἕκαστος τῶν Βουλευτῶν λαμβάνει παρὰ τοῦ Γραφείου ἓν ψηφοδέλτιον, ἐξ ὁμοιομόρφου, καὶ ἄνευ διακριτικοῦ σημείου χάρτου, καὶ μίαν ψῆφον· μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀναγκαίου χρόνου πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ὑποψηφίων ὀνομάτων εἰς τὸ ψηφοδέλτιον, εἷς τῶν Γραμματέων ἐκφωνεῖ τὸ ὄνομα ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Γραφείου τάξιν, οὗτος δὲ προσερχόμενος καταθέττει, τὸ μὲν ψηφοδέλτιον, εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος κειμένην ψηφοδόχον κάλπην, τὴν δὲ ψῆφον εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παρακειμένην, ἐπιτηρούντων καὶ δύο ψηφολεκτῶν, παρὰ τοῦ Προέδρου προσκαλουμένων ὡς εἴρηται.

Γίνεται δὲ καὶ νέα κλῆσις, διὰ τοὺς μὴ ψηφοφορήσαντας, ἂν τυχὸν παρευρεθῶσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διολογῆς τῶν ψήφων. Αὐτὸ τοῦτο ἰσχύει καὶ εἰς τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν.

Οὕτω δὲ, καταθέντων ὅλων τῶν Βουλευτῶν τὰ ψηφοδέλτιά των καὶ τὰς ψήφους των, ἐξελίγχεται διὰ δημοσίας παραβολῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὸν τῶν ψήφων· ῥιπτομένων δὲ τῶν ψηφοδελτίων εἰς τὴν ἰδίαν κάλπην, ἀρχίζει ἡ ἑνὸς ἑκάστου ἐξαγωγὴ, παρὰ τοῦ Προέδρου, ἢ ἑνὸς τῶν Ἀντιπροέδρων, καὶ ἡ δημοσία αὐτῶν ἀνάγνωσις. Ἕκαστος τῶν Γραμματέων κρατεῖ ἰδιαιτέραν σημείωσιν τῶν ψήφων ἑκάστου ὀνόματος, αἱ δὲ σημειώσεις αὗται ἀντιπαραβάλλονται, καὶ ὑπαρχούσης συμφωνίας μεταξὺ αὐτῶν, ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἂν δὲ εὑρεθῇ ἀσυμφωνία τις, ἐπιῤῥοὴν ἔχουσα εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, γίνεται ἀναθεώρησις τῶν ψήφων.

Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος παρὰ τοῦ Προέδρου

ἀφανίζονται τὰ ψηφοδέλτια· τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρων, Γραμματέων καὶ ψηφολεκτῶν.

Τὰ ψηφοδέλτια φέρουσι τόσα ὀνόματα, ὅσα πρόσωπα πρόκειται νὰ ἐκλεχθῶσι· τὸ δὲ φέρον πλείονα ὀνόματα τῶν ἀπαιτουμένων δὲν ἰσχύει, εἰμὴ διὰ τὰ πρῶτα ὀνόματα μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων. Τὰ ψηφοδέλτια τὰ φέροντα ὁποιονδήποτε διακριτικὸν σημεῖον εἶσιν ἄκυρα.

Ἄρθρ. 79. Πᾶσα διαμαρτύρησις, ἐναντίον ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρ. 80. Ὁσάκις ζητηθῇ ἄδεια παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ 56 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος πρὸς καταδίωξιν Βουλευτοῦ τινος, παραπέμπεται ἡ αἴτησις αὐτὴ εἰς τὰ τμήματα, πρὸς ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν· κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 78 ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἐπ' αὐτῆς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Περὶ τῶν πρὸς τὸν Βασιλέα Πρεσβειῶν καὶ ἀπαντήσεων.

Ἄρθρ. 81. Ὁ Πρόεδρος καὶ δέκα μέλη τῆς Βουλῆς, κατὰ κλήρου ἐκλεγόμενα, ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ Γραμματεῖς, συνιζῶσι τὴν μεγάλην λεγομένην πρέσβευσιν, ἡ δὲ μικρὰ συνίσταται ἐκ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος, ἢ ἀντ' αὐτοῦ, εἷς τῶν Ἀντιπροέδρων, ἀγορεύει τῷ Βασιλεῖ.

Ἄρθρ. 82. Τὰ σχέδια τῶν πρὸς τὸν Βασιλέα ἀπαντήσεων συντάσσονται παρ' ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ ἓν μέλος ἐξ ἑκάστου τμήματος ἐκλεγόμενον παρ' αὐτοῦ διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας.

Τὰ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς συντασσόμενα σχέδια, πρὶν ἢ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, διαβιβάζονται εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ προσυζητηθῶσι παρ' αὐτῶν· ἐγκριθέντα δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. 83. Αἱ τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεις, ἀναγινώσκονται ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως, καὶ καταχωρίζονται ἐπίσης εἰς τὰ πρακτικά.

Ἰδιαίτεραι διατάξεις

Ἄρθρ. 84. Οὐδεὶς Βουλευτὴς, ἂν ὑπουργὸς, δύναται νὰ ᾖναι

συγχρόνως Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος, ἢ Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 85. Εἷς ἕκαστον Βουλευτὴν πίπτει δωρεὰν ἓν ἀντίτυπον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὅλην τὴν Βουλευτικὴν περίοδον.

Ἄρθρ. 86. Ἐὰν ἐντὸς τῆς Βουληφορικῆς περιόδου, συμπέσῃ νὰ γίνωσι κατὰ μέρος νέαι ἐκλογαί, ἡ ἐξέλεγξις αὐτῶν παραπέμπεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ κλήρου εἰς ἓν τῶν συσταθέντων κατὰ τὸ ἄρθρ. 56 τμημάτων.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Περὶ τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρ. 87. Τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς εἶναι ἡ τῶν καθ' ἑκάστην συνεδριάσιν ἐργασιῶν αὐτῆς ἔγγραφος καὶ ἀκριβὴς ἔκθεσις· εἰς ταῦτα δὲν γίνεται μνεία τῶν λόγων τῶν ἀγορευσάντων, εἰμὴ συνοπτικῶς. οἱ δὲ ἀγορεύσαντες δὲν κατονομάζονται.

Ἄρθρ. 88. Αἱ αἰτιολογητικαὶ ἐκθέσεις τῶν νομοσχεδίων, καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν ἐπ' αὐτῶν, καταχωρίζονται αὐτολεξεὶ εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. 89 Τὰ ἀναγνωσθέντα εἰς τὴν συνεδρίασιν ἔγγραφα δὲν καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά, ἐκτὸς ἂν ἡ Βουλὴ τὸ διατάξῃ· σημειοῦται δὲ μόνον ὁ τίτλος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πράξεων καὶ ἐγγράφων τῶν καταχωρισθέντων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 90. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐροῦσι τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα ἀφ' οὗ ἐγκριθῶσι παρ' αὐτῶν, ἀναγινώσκονται εἰς τὴν συνεδρίασιν· ἐγκριθέντα δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς μεταγράφονται καθαρῶς, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνεδρίασιν Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συνεδρίασιν Γραμματέων.

Ἄρθρ. 91. Οἱ συντάκται φροντίζουσι τὴν ἀντιγραφὴν τῶν πρακτικῶν, πέμπουσιν αὐτὰ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου εἰς τὸν τύπον ἐντὸς 24 ὡρῶν, διορθόνουσι τὰ δοκίμια, τὰ ὁποῖα ἐκτυπωθέντα διανέμονται εἰς τὰ μέλη τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 92. Οἱ Βουλευταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναγινώσκωσι τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν, καὶ τὰ καταχωρισθέντα εἰς τὰ ἀρχεῖα ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 93. Οὐδὲν ἀντίγραφον πράξεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων τῶν ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Βουλῆς, δίδεται εἰς τοὺς αἰτοῦντας χωρὶς ἀδείας τοῦ Προέδρου, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς τουλάχιστον τῶν Γραμματέων.

Ἄρθρ. 94. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Συνόδου, τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ὑπογράφονται παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 95. Ὅταν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ προσθήκην τινὰ, ἢ τροπολογίαν τοῦ Κανονισμοῦ, οἱ Γραμματεῖς συναρμόζουσι τὰς μεταβολὰς ταύτας μὲ τὰ ἄρθρα αὐτοῦ, τυποῦται δὲ ἐκ νέου ὁ Κανονισμὸς, καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ τοὺς Γερουσιαστάς.

ΚΕΦ. Β΄.

Περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 96. Δύο συντάκται λαμβανόμενοι ἐκτὸς τῆς Βουλῆς συντάσσουσι τὰ πρακτικὰ, ἐπιτηρούντων τῶν Γραμματέων· ἐκλέγονται δὲ παρὰ τοῦ Προεδρείου.

Ἄρθρ. 97. Τὸ Προεδρεῖον διορίζει πρόσθετ τοὺς ἀναγκαίους ἀντιγραφεῖς, δύο εὐταξίας, καὶ τὸ πολὺ δέκα κλητῆρας.

Ἄρθρ. 98. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν ἰδίων της μελῶν Ἔφορον τοῦ βουλευτηρίου, ὅστις διατελεῖ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπομένης συνόδου· διορίζει δὲ κατὰ πρότασιν τοῦ Προέδρου ἐπὶ τριπλαίου ἀριθμοῦ ὑποψηφίων, τὸν ἀρχειοφύλακα καὶ βιβλιοφύλακα αὐτῆς, ὅστις ἐπίσης διατελεῖ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπομένης συνόδου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρ. 99. Ἡ Βουλὴ λαμβάνει στρατιωτικὴν φρουρὰν, ἥτις κεῖται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Προέδρου.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

Περὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 100. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης συνόδου, ἕκαστον τμῆμα ἐκλέγει ἓν ἐκ τῶν μελῶν του πρὸς συγκρότησιν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν προστίθενται παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τέσσαρα μέλη κατὰ τὸ 66 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 101. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἥτις διαρκεῖ καθ' ὅλην τὴν σύνοδον καταρτίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ὅλων ἐν γένει τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπικύρωσιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστης συνόδου.

Ἄρθρ. 102. Καθυποβάλλει ὁμοίως παρατηρήσεις περὶ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως διαφόρων κεφαλαίων τῆς εἰσπράξεως καὶ δαπάνης.

Ἄρθρ. 103. Ἡ Βουλὴ διορίζει συγχρόνως ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς δι' ἑκάστην σύνοδον, ἕνα ταμίαν, χρέη τοῦ ὁποίου εἶναι·

α΄) Νὰ καταστρώνῃ τὴν μηνιαίαν κατάστασιν συμφώνως πρὸς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν.

β΄) Νὰ καθυποβάλλῃ τὴν κατάστασιν ταύτην εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν τῆς λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 104. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀφ' οὗ εὕρῃ τὴν μηνιαίαν κατάστασιν σύμφωνον πρὸς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν, θέτει τὸ « ἐθεωρήθη καὶ ἐνεκρίθη ».

Ἄρθρ. 105. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκδίδει τὸ ἔνταλμα τῆς πληρωμῆς, ὁ δὲ ταμίας ἐνεργεῖ τὰς πληρωμὰς λαμβάνων τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 106. Ἂν τυχὸν συμπέσωσιν ἔκτακτα ἔξοδα ὑπερβαίνοντα τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, ζητεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς νέα πίστωσις ἀνάλογος.

Ἄρθρ. 107. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Συνόδου, ὁ ταμίας καταρτίζει τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, τὸν ὁποῖον καθυποβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, συνωδευμένον μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· αὕτη δὲ ἀφ' οὗ τὸν ἐπεξεργασθῇ, τὸν καθυποβάλλει εἰς τὴν ἔρευναν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς Βουλῆς.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

Περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας καὶ διαβατηρίων.

Ἄρθρ. 108. Οὐδεὶς Βουλευτὴς δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, τὴν ὁποίαν ἐκδίδει καὶ ὑπογράφει ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρ. 109. Διαβατήρια δὲν δίδονται παρὰ τῶν Ἀρχῶν, διαρκούσης τῆς Συνόδου, εἰς Βουλευτὰς μὴ ἔχοντας ἄδειαν ἀπουσίας παρὰ τῆς Βουλῆς. Ἡ ἄδεια αὕτη χορηγεῖται καὶ παρὰ μόνου τοῦ Προέδρου, ἀλλ' ἐν περιπτώσει κατεπειγούσης ἀνάγκης, καὶ τότε ὁ Πρόεδρος δίδει λόγον εἰς τὴν Βουλήν.

Ἄρθρ. 110. Ὁ ἀπὼν ἐν γένει δὲν λαμβάνει ἀποζημίωσιν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του.

ΚΕΦ. ΙΓ΄.

Περὶ τῆς Ἀστυνομίας τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 111. Ἡ Ἀστυνομία τῆς Βουλῆς ἀνήκει εἰς αὐτὴν τὴν Βουλὴν, καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ δίδῃ εἰς τι τοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὴν φρουρὰν τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς τὰς ἀναγκαίας διαταγάς.

Ἄρθρ. 112. Οὐδεὶς μὴ Βουλευτὴς δύναται ἐφ' οἱαδήποτε προφάσει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν περίβολον ὅπου ἑδρεύουσιν οἱ Βουλευταὶ, οὔτε εἰς τὰ δωμάτια τοῦ Βουλευτηρίου, ἐκτὸς τῶν τῆς Βουλῆς ὑπαλλήλων, ὑπηρετούντων τὰ κατ' αὐτούς.

Ἄρθρ. 113. Εἰς τὸ ὑπερῷον τοῦ Βουλευτηρίου ὑπάρχουσι τόποι προσδιωρισμένοι διὰ τὴν Βασίλισσαν, διὰ τοὺς Πρέσβεις καὶ διπλωματικοὺς Πράκτορας τῶν ξένων Δυνάμεων, διὰ τὰς γυναῖκας, διὰ τοὺς ἐφημεριδογράφους, καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ἀκροατάς.

Ἄρθρ. 114. Διαφυλάσσῃ τῆς συνεδριάσεως, οἱ ἀκροαταὶ ὀφείλουσι νὰ τηρῶσιν ἄκραν σιγήν.

Ἀκροατὴς, ὅστις ἤθελε δείξει σημεῖα ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀποδοκιμασίας εἴτε διὰ ἐπευφημήσεων καὶ χειροκροτήσεων, εἴτε διὰ κατακραυγῶν, ἀγορεύοντος τινὸς Βουλευτοῦ, ἀποβάλλεται τῆς θέσεώς του παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς τάξεως κλητῆρος. Ὁ ταράττων τὰς διασκέψεις ἀπάγεται ἄνευ ἀναβολῆς, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, καὶ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 115. Ἀπαγορεύεται καὶ εἰς πάντα Βουλευτὴν καὶ ἀκροατὴν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ ἀκροατήριον, φέρων ὅπλον ἢ ῥάβδον.

Ἄρθρ. 116. Θορύβου γενομένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ Πρόεδρος ἐπαναφέρει τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν διὰ τῶν ἀναλόγων μέτρων· ὡς ἔσχατον δὲ δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἄρθρ. 117. Οἱ ἀκροαταὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἀκροατήριον δι' εἰσιτηρίων, λαμβάνοντος ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν ἀνὰ δύο, καὶ δίδοντος αὐτὰ εἰς οὓς τινας θέλει· τὰ δὲ λοιπὰ εἰσιτήρια μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν θέσεων τοῦ ἀκροατηρίου διανέμονται παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 118. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο τοῦ Κανονισμοῦ τυπωθὲν τοιχοκολλᾶται εἰς πᾶσαν θύραν τοῦ Βουλευτηρίου.

Ἄρθρ. 119. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς συζητηθεὶς καὶ ἐγκριθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου καὶ διανεμηθῆ εἴς τε τοὺς Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστάς, ἔχων ἐν κεφαλίδι τὸ Σύνταγμα.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κανονισμοῦ, ἐπροτάθη νὰ τυπωθῶσι μετ' αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, καὶ νὰ διανεμηθῶσι καὶ ταῦτα κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦ Κανονισμοῦ ἄρθρον. τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέῤῥιψεν ἡ Βουλὴ, παραδεχθεῖσα τὴν παρατήρησιν ἑτέρου, ἀντειποντος, ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς θέλουσι βεβαίως διανεμηθῆ μετὰ τὴν τύπωσιν μόνα κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ

μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτῆς, προσεκλήθησαν κατ' ἐπανάληψιν οἱ θέλοντες νὰ ἀντείπωσιν· οὐδενὸς δ' ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, πλειψηφεῖ δ' ἀντιστάσεως, ἐναγορεύσασα νόμιμον Βουλευτὴν συμπληρωτικὸν τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας τὸν Κ. Ἰωάν. Εὐστάθιον.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲ τοῦ ἀφορῶντος τὴν Βουλευτικὴν θέσιν τοῦ Κ. Κανάρη παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι, ἂν καὶ ὁ Κ. Κανάρης διὰ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορᾶς του ἀναγνωρίζῃ ὅτι δυνάμει τοῦ Συντάγματος πρέπει νὰ ὑποκύψῃ εἰς νέαν ἐκλογήν, καὶ ἕνεκα τούτου πρέπει ν' ἀγορεύσῃ κατὰ πρῶτον ὁ ἔχων ἐναντίαν ταύτου ἰδέαν, παρατηρεῖ ὅμως, ἐκ περισσοῦ, ὅτι ὁ Κ. Κανάρης δὲν δύναται νὰ ἦναι Βουλευτὴς, διορισθεὶς Ὑπουργὸς, σύμφωνα μὲ τὸ 64 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνελεύσεως σημειώσεων, ὡς ὂν πρότερον ἐν διαθεσιμότητι καὶ οὐχὶ ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ ἤδη μὴ προδιβασθείς, ἀλλὰ διορισθεὶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἀντελέχθη ὑπ' ἄλλου ὅτι συμφωνεῖ μὲν, ὅτι ὁ Κ. Κανάρης δὲν δύναται νὰ ἦναι Βουλευτὴς, οὐχὶ ὅμως διὰ τοὺς ὑφ' οὓς ἐξέθηκεν ὁ προαγορεύσας λόγους. α') διότι ἡ διαθεσιμότης ἀποτελεῖ μέρος τῆς ὑπηρεσίας, ἐπειδὴ ὁ διαθέσιμος ὑπόκειται εἰς πειθαρχίαν διὰ τὸ ὁποῖον ἡ διαθεσιμότης ἦτον ἰσχυρὸν ὅπλον εἰς τὸ πρώην Ὑπουργεῖον, μεταφέρον τοὺς στρατιωτικοὺς κατὰ θέλησιν· β') διότι ὁ διαθέσιμος ὑπάγεται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν μὲ τὸν ἐπ' ἀδείᾳ στρατιωτικὸν, ἂν καὶ δὲν ἐνεργῇ πρὸς καιρὸν ὑπηρεσίαν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ μὲν ἀναλαμβάνει τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του, διὰ τῆς λήξεως τῆς ἀδείας του, ὁ δὲ διαθέσιμος, διὰ προσκλήσεως τῆς Κυβερνήσεως· γ') διότι ἡ μὴ ὑπαγωγὴ τοῦ μισθοῦ καὶ βαθμοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐθαίρετον τῆς ἐξουσίας, δὲν μεταβάλλει τὸν χαρακτῆρα τοῦτον τῆς διαθεσιμότητος καθότι καὶ οἱ δικασταὶ, ἅμα καταστάντες, κατὰ τὸ συνταγματικὸν μέρος, ἰσόβιοι, θέλουσιν ἔχει μόνιμον καὶ τὸν μισθὸν καὶ βαθμὸν αὐτῶν· οὐχ' ἧττον ὅμως θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς διατελοῦντες ἐν ὑπηρεσίᾳ. Ἂν ἐκληρθῇ ἡ διαθεσιμότης, ὡς μὴ ἀποτελοῦσα μέρος τῆς ὑπηρεσίας, τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης θεωρίας θέλουσιν ἀντιβαίνει εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ προκειμένου ἄρθρου τοῦ συντάγματος. Τινὲς λέγουν, ὅτι καὶ ἂν ἡ διαθεσιμότης ἦναι ὑπηρεσία, δὲν πρέπει ὅμως οἱ προδιβαζόμενοι καὶ οἱ γενόμενοι Ὑπουργοὶ νὰ ὑπόκεινται εἰς νέαν ἐκλογήν· α') διότι τὸ ἄρθρον 64 λέγει περὶ διορισμοῦ καὶ ὄχι προδιβασμοῦ· β') διότι τὰ πρακτι-

καὶ λέγουσι περὶ ἰδιώτου δεχομένου δημοσίαν ὑπηρεσίαν, καὶ ὄχι προβιβαζομένου· Ἀλλ' ἡ λέξις « διορισμός » ἐμπεριέχει καὶ τὸν προβιβασμόν, ὡς δεικνύεται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 27 καὶ 86 τοῦ Συντάγματος· ὁ δὲ λόγος τῶν πρακτικῶν δὲν εἶναι ὀρθός, διότι ἡ αἰτιολογία καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου διαφέρουσι πολὺ ἀπ' ἀλλήλων. Μιᾶς διατάξεως ὑπάρχουσι πολυειδεῖς αἰτιολογίαι, καὶ μόνον τοῦτο ὁ ῥήτωρ δύναται νὰ ἀναφέρῃ μίαν μόνον, θεωρῶν τὰς λοιπὰς περιττὰς μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς γενικῆς διατάξεως καὶ τοῦ πρώτου λόγου. Τὸ ἀληθὲς συμφέρον τοῦ λαοῦ, τοῦ Βουλευτοῦ καὶ τῆς συνταγματικῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτεῖ τὴν νέαν ἐκλογήν, διότι οἱ ὑπάρχοντες διὰ τὸν πρῶτον διορισμὸν λόγοι, ἐπικρατοῦσι καὶ διὰ τὸν δεύτερον, τὸν προβιβασμόν· καθόσον καὶ εἰς τὸν πρῶτον ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ δολιευθῇ καὶ ἐπηρεάσῃ τοὺς Βουλευτάς, καὶ εἰς τὸν δεύτερον, τῶν αὐτῶν περιστάσεων ὑπαρχουσῶν. Ἡ αἰτιολογία τῶν πρακτικῶν, ἐξεταζομένη, καλλιονἀναδεικνύει ὅτι τοιοῦτον ἦτο τοῦ νομοθέτου τὸ πνεῦμα, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει ἑπομένως, σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἄρθρον καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προβιβασμοῦ, καθόσον μάλιστα τοῦτο ὑποστηρίζει καὶ ἡ ἱστορία τοῦ ἄρθρου μας, ἐρανισθέντος ἐκ τοῦ Συντάγματος τοῦ Βελγίου, μιμηθέντος καὶ τούτου τὸ Γαλλικόν· εἰς ἀμφότερα δὲ τὰ Κράτη ἡ διάταξις αὕτη ἐκλαμβάνεται καὶ διὰ τὸν πρῶτον καὶ διὰ τὸν δεύτερον διορισμόν.

Ἐνταῦθα ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Προεδρείου ἡ παρατήρησις ὅτι τὸ περὶ προβιβασμοῦ ζήτημα, περὶ οὗ ὁ ἀγορεύσας ἐλάλησεν, εἶναι δεδικασμένον, καθότι ἡ Βουλὴ ἐν τῇ ις'. συνεδριάσει αὐτῆς, ἀπεφάνθη ἐφ' ὁμοίου ζητήματος ἀφορῶντος τὸν Κ. Κολοκοτρώνην Βουλευτὴν Γόρτυνος.

Μετὰ τοῦτο παρετήρησεν ἕτερος ὅτι οἱ πάντες συνήγαγον, ὅτι ὁ Κ. Κανάρης ὀφείλει νὰ ὑποκύψῃ εἰς νέαν ἐκλογήν· περὶ δὲ τοῦ προβιβασμοῦ ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ἤδη ἐν τῇ ις'. συνεδριάσει ὅτι οἱ προβιβαζόμενοι δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64· καὶ ἡ ἀπόφασίς της αὕτη στηρίζεται εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος καὶ εἰς τὰς συζητήσεις τὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 64 γενομένας.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος προσέθηκεν· ὁ ἑρμηνεύων τὸν νόμον τότε καταφεύγει εἰς νομολογίας ξένων ἐθνῶν, ὅταν καὶ ἐκ τοῦ γράμματος καὶ ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου ἀμφιβαλλῇ τις, περὶ τῆς ἐννοίας αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸ ἄρθρον 64 εἶναι σαφέστατον, ἐννοοῦν τοὺς διοριζομένους καὶ οὐχὶ προβιβαζομένους, ἡ δὲ διάταξις αὕτη στηρίζεται καὶ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ἥτις

ἥτις δὲν ἐννοεῖ ποτὲ, ὅτι ὁ προβιβασμὸς εἶναι διορισμός· ὁ πρό τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας θέλων ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἰς τὴν λέξιν « διορίζεται » ἐνδιαλαμβάνεται καὶ τὸ « προβιβάζεται » ἐπεκαλέσθη καὶ τὸ ἄρθρον 27, τὸ ὁποῖον λέγει διορίζει καὶ παύει, ἀλλ' ὁ Κ. Κανάρης δὲν ἐδύνατο νὰ παυθῇ, οὔτε νὰ χάσῃ τὸν μισθὸν ἢ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο λοιπὸν, οὗτος γενόμενος ὑπουργὸς δὲν ἐπροβιβάσθη, ἀλλὰ διωρίσθη, διότι οἱ διαθέσιμοι στρατιωτικοὶ δὲν θεωροῦνται ὅτι διατελοῦσιν ἐν ὑπηρεσίᾳ· ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 64 στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὁ ὑπάλληλος Βουλευτὴς ἂν προβιβασθῇ δὲν ὑπόκειται εἰς νέαν ἐκλογήν· τοῦτο εἶναι ἐξαίρεσις τοῦ γενικοῦ κανόνος, στηριζομένη, εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ λαὸς ἐγνώριζε κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, τὸν ὑποψήφιον ὡς ὑπάλληλον. Οἱ διαθέσιμοι ναυτικοὶ ἀξιωματικοὶ, κατά τινα διατάγματα, δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσι στολὴν, νὰ ἐφεδρεύωσι, νὰ ζητῶσι ἄδειαν διὰ τὰς μεταβάσεις των, ἕπεται δ' ἐκ τούτου, ὅτι δὲν εἶναι καὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἑπομένως διοριζόμενοι ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 64· συνήγαγε δ' ὅτι οἱ διαθέσιμοι στρατιωτικοὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ προβιβαζόμενοι ὑπάλληλοι.

Εἷς τοῦτον ἕτερος ἀντιπαρετήρησεν ὅτι ἐκ περισσοῦ ἀνέφερεν τὴν Βελγικὴν νομολογίαν, καθότι ἡ γνώμη του στηρίζεται εἰς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου ἡμῶν νόμου· ἐκ δὲ τῶν λεχθέντων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ λέξις « διορισμὸς » εἶναι λέξις γενικὴ περιλαμβάνουσα καὶ τὸν προβιβασμόν· ὁ προαγορεύσας θέλων ν' ἀντικρούσῃ τὴν ἰδέαν ταύτην, κατέφυγεν εἰς τὸ ἄρθρ. 27 λέγον διορίζει καὶ παύει, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι σήμερον περὶ διορισμοῦ καὶ ὄχι παύσεως.

Τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ὀνομασθέντα διατάγματα, πραγματεύονται περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐκείνων πρὸς τοὺς ὁποίους δίδεται τὸ ἐθνόσημον, ἢ μικρόν τις βαθμὸς ὄχι δὲ καὶ μισθός· ἀλλ' ὁ Κ. Κανάρης εἶναι μὲν διαθέσιμος παυθεὶς ὅμως πρότερον τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας ἐλάμβανε μισθόν· ἐκτὸς τούτου κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ δικαίου ὁ ἐξηγῶν τὸν νόμον πρέπει νὰ προσέχῃ νὰ μὴ προσβάλῃ διὰ τῆς διδομένης ἐξηγήσεως τὰ κεκτημένα δικαιώματα, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ Βουλὴ σκεπτομένη περὶ τοῦ ἱεροῦ δικαιώματος τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύομεν ὀφείλει νὰ προσέχῃ μὴ περιορίσῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ διὰ τῆς στενῆς τῶν νόμων ἑρμηνείας.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης συζητήσεως δύω ζητήματα ἀνεφύησαν, ἀντιπαρετήρησαν ἄλλος, α) ἂν ὁ προβιβαζόμενος ὑπάγηται εἰς

τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 64, καὶ δ') ἂν ὁ διαθέσιμος μετὰ τὸν εἰς θέσιν διορισμὸν αὐτοῦ ὑπόκειται ἐπίσης εἰς αὐτὴν ὡς πρὸς τὸ πρῶτον· τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου ἦτον, ὡς ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου συζητήσεων συνάγεται, νὰ γνωρίζῃ ὁ λαὸς τὸν ψηφοφορούμενον, ἂν ἦναι ἰδιώτης ἢ ὑπάλληλος· ὁ ἰδιώτης Βουλευτὴς λοιπόν, μετὰ ταῦτα διοριζόμενος Ὑπουργὸς, παύει τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, ἂν δεχθῇ τὸν διορισμὸν, καὶ ὑποκύπτει εἰς δευτέραν ἐκλογήν, διότι ὁ λαὸς ἐξελέξατο αὐτὸν ὡς ἰδιώτην· ὡς πρὸς τὸ δεύτερον· κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου οἱ διαθέσιμοι ἀξιωματικοὶ δὲν εἶναι ὑπάλληλοι, διότι κατέχουσιν ἀξίωμα, ἡ στέρησις τοῦ ὁποίου δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, εἰ μὴ δυνάμει δικαστικῆς ἀποράσεως. Κατὰ τὰς ναυτικὰς διατάξεις οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ ἔχουσι τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῆς τραπέζης, οἱ διαθέσιμοι ὅμως ἔχουσι μόνον τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ποτὲ δὲν δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ, καθότι εἶναι ἀμοιβὴ παλαιοτέρων κόπων καὶ θυσιῶν, ἑπομένως ὁ προσδιασμὸς τῶν ἀξιωματικῶν εἶναι ἓν εἶδος ἰδιοκτησίας, διότι γίνεται κατά τινα ἱεραρχικὴν τάξιν· διὰ τοῦτο ὁ προσδιαζόμενος ὑπάλληλος δὲν ὑπόκειται εἰς νέαν ἐκλογὴν εἰς τὴν ὁποίαν ὑποκύπτει ὁ διαθέσιμος στρατιωτικὸς, διοριζόμενος εἰς θέσιν.

Ἐνταῦθα πολλῶν αἰτησαμένων τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως· ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν τετάρτην ὥραν μ. μ. εἰπὼν ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς περὶ τοῦ Κ. Κανάρη συζητήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ'.

Τῆς 15 Ἰανουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν 15 Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους περὶ τὴν μεσημβρίαν, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ὁ ὀνοματικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων

παρόντων μὲν 100 ἀπόντων δὲ 11 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα παρεδέχθη ἡ Βουλὴ καὶ ὑπέγραψεν ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ἀκολούθως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ὀρκοδοσία τοῦ συμπληρωτικοῦ τῆς Ναυπλίας Βουλευτοῦ καὶ ἐκείνου τῆς Τριπόλεως, καὶ ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Κ. Κανάρη Βουλευτοῦ τῶν ἑπτανήσιων Ψαριανῶν· κατὰ συνέπειαν δὲ ἐδόθη ὁ ἀπαιτούμενος ὅρκος ὑπὸ τῶν ῥηθέντων δύο Βουλευτῶν κατὰ τὸ ἰδιαίτερον τῆς ὀρκοδοσίας Πρωτόκολλον, καὶ προσεκλήθησαν οἱ ἔχοντες νὰ ἀγορεύσωσιν ἐπὶ τοῦ δευτέρου τῆς συνεδριάσεως ἀντικειμένου.

Ἐπ' αὐτοῦ δὲ λαβών τις τὸν λόγον εἶπεν· ἐκ τῆς προλαβούσης συζητήσεως συνήχθη, ὅτι πάντες ἀνεγνώρισαν ἀναγκαίαν τὴν ὑποβολὴν τοῦ ἀναφερομένου εἰς δευτέραν δοκιμασίαν ἐπὶ τῇ διαφορᾷ μόνον, ὅτι τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἀπέρρευσεν ἀπὸ δύο ἀντιθέτους πρὸς ἀλλήλας δικαιολογίας· οἱ μὲν ἀπῄτησαν τὴν νέαν ἐκλογὴν, διότι ἐπεώρησαν τὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὑπουργοῦ προδιασμὸν τοῦ Κ. Κανάρη, ὡς περιλαμβανόμενον εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος, προσέθηκαν μάλιστα, ὅτι καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ προδιασμὸς ἐξαιρεθῇ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 64, τότε ὁ Κ. Κανάρης δὲν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέαν ἐκλογὴν, καθόσον ἡ θέσις τὴν ὁποίαν πρὸ τοῦ διορισμοῦ του εἰς τὴν ὑπουργικὴν ἕδραν ἔφερεν, ἦτον δημόσιος ὑπηρεσία ἔμμισθος, καὶ ὁ διορισμός του οὗτος δὲν ἐπέφερεν οὐδεμίαν εἰς τὴν κοινωνικήν του κατάστασιν ἀλλοίωσιν· οἱ δὲ ἀπήτησαν τὴν δευτέραν δοκιμασίαν, διότι ἐπεώρησαν τὴν διαθεσιμότητα, ὄχι ὡς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς Ὑπουργοῦ εἰς ἔμμισθον δηλονότι ὑπηρεσίαν, προκαλοῦντα τὴν δευτέραν ἐκλογήν· παρετήρησαν δὲ καὶ αὐτοί, ὅτι ἂν θεωρηθῇ ἡ διαθεσιμότης, ὡς ἔμμισθος ὑπηρεσία, ὁ Κ. Κανάρης ἀπαλλάττεται πάσης δευτέρας δοκιμασίας, καθόσον δὲν συνεπάγει αὐτὴν ὁ προδιασμός· Πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ἐξακολούθησεν, ὁδηγεῖ ἡ λύσις ἑνὸς ἄλλου παρεμπιπτόντως ἀναφυομένου, ἂν δηλονότι ὁ Κ. Κανάρης πρὶν, ἢ διορισθῇ Ὑπουργὸς, ἦτον δημόσιος ὑπάλληλος, καὶ ταύτην βλέπει φέρει ἐπιστασίαν εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ στρατιωτικοῦ ὑπαλλήλου· αὕτη εἰς τέσσαρας ὑποβάλλεται κατηγορίας εἰς τὴν ἐνέργειαν, εἰς τὴν ἀργίαν, τὴν διαθεσιμότητα, καὶ ἀπομαχίαν· ἐπὶ τῶν δύο πρώτων κατη-

γοριῶν περιοριζόμενος, παρετήρησεν, ὅτι ἐν ἀργίᾳ τίθενται οἱ στρατιωτικοὶ λόγῳ οἰκονομίας, ἢ ἐλλείψεως θέσεως, θεωροῦνται ὅμως, καίτοι ἐν αὐτῇ διατελοῦντες, ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐξασκούσης ἐπ' αὐτῶν τῆς Κυβερνήσεως τὴν αὐτὴν ἐπιρροὴν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ· αἱ ἀποδοχαὶ καὶ ὑπογρεώσεις, ὁ ὅρκος καὶ ἡ πειθαρχία, εἶναι γενικὸς χαρακτὴρ καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀργίᾳ ὑπαλλήλων· διαφοραὶ εἶναι ἐλάχιστοι οὐδαμῶς νὰ ἀλλοιώσωσι τὴν κατάστασιν τῶν τελευταίων δυνάμεναι· οἱ ἐν ἀργίᾳ ἐκ παραδείγματος, δὲν δύνανται ἀμέσως νὰ τιμωρήσωσι τοὺς ἀπειθοῦντας ὑποδεεστέρους, ἀλλ' ἐμμέσως, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἐπίσης μὲ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ συνδεόμενοι με τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὅρκου, ὀφείλουσιν, οὗ μόνον νὰ ὑπείκωσιν εἰς πᾶσαν διαταγὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κρούσιμον τοῦ τυμπάνου νὰ προσέρχωνται, καὶ τόπον διαμονῆς τὸν ὡρισμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἔχωσιν· ἀληθῶς διαφέρουσιν οἱ ἐν ἐνεργείᾳ τῶν ἀπομάχων, διότι εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ ἔνοχοι μεγάλων ἐγκλημάτων καὶ οἱ καταστάντες δι' ἡλικίαν ἢ νόσον ἀνίκανοι, ἀλλ' ὄχι καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, οἵτινες, θεωρούμενοι ὡς δημόσιοι ὑπηρέται, ἔχουσι τὰς αὐτὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑποχρεώσεις, καὶ τοὺς ὁποίους ἁπλῆ μόνον διαταγὴ δύναται νὰ μεταφέρῃ εἰς ἐνεργὸν θέσιν. Οἱ κατὰ τῆς γνώμης ταύτης ἀγορεύσαντες, ἐξηκολούθησεν, διϊσχυρίσθησαν, ὅτι ἡ διαθεσιμότης δὲν εἶναι ἔμμισθος ὑπηρεσία, χαρακτηρίσαντες τὸν μισθὸν τοῦ διαθεσίμου, ὡς ἰδιοκτησίαν ἀπὸ παλαιὰς ἀπορρέουσαν ἐκδουλεύσεις. Ἀλλὰ καὶ ὁ διϊσχυρισμὸς οὗτος δὲν εἶναι ἀληθὴς, διότι ὁ βαθμὸς δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀπόρροια ἐκδουλεύσεων ἀρχαίων, ἀποδιδόμενος καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐξερχομένους τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς νέους. Ἐὰν ὁ βαθμὸς θεωρηθῇ ὡς ἰδιοκτησία, δὲν δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῇ ὡς τοιαύτη καὶ ὁ μισθὸς ὁ κανονιζόμενος ἑκάστοτε διαφόρως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· τὸν τελευταῖον τοῦτον μᾶλιστα ἰσχυρισμὸν, ἐξηκολούθησεν, ὑποστηρίζει ἡ ἑβδόμη διάταξις τοῦ ἀπὸ 18|30 Σεπτεμβρίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ διορισμοῦ ναυτικῶν τινῶν ἀξιωματικῶν, φέρουσα ὅτι τὰ περὶ τοῦ μισθοῦ των θέλουσι κανονισθῇ ὅταν διορισθῶσιν εἰς διαθεσιμότητα ἡ ἐνέργειαν· ἡ παραδοχὴ δὲ τῆς ἐναντίας ἰδέας θέλει φέρει ἔτι τὸ ἄτοπον νὰ μὴν ὑποβληθῇ εἰς νέαν ἐκλογὴν Βουλευτὴς λαβὼν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου στρατιωτικόν τινα βαθμὸν διὰ προσωπικὰς ἐκδουλεύσεις, τὸν ὁποῖον οὐχ' ἧττον ἀκολουθεῖ ἡ μισθοφορὰ, νὰ ὑποβληθῇ δὲ εἰς τοιαύτην Βουλευτὴς Ναύαρχος, ὅστις τὸ πρὶν μὲν διετέλει εἰς διαθεσιμότητα, κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς

Συνόδου διετάχθη νὰ ναυαρχήσῃ πλείου, διότι ἡ ἀνάγκη ἐκάλεσε τοῦτο, ἐνῷ οὐδεμία ἔκαθε χώραν μεταβολὴ ἐπ' αὐτοῦ, ἀργοῦντος πρότερον διότι δὲν ἦτον ἀνάγκη, τεθέντος δὲ ἤδη εἰς ἐνέργειαν διότι ἀνεφάνη τοιαύτη· καὶ ἤθελεν εἶσθαι ἔτι ἀνακόλουθον νὰ ὑποβάληται εἰς νέαν δοκιμασίαν Βουλευτὴς, ἰδιώτης μὲν πρὶν, διοριζόμενος δὲ τώρα εἰς μικρὰν θέσιν, διὰ νὰ ἀποκρουσθῇ πᾶς ἐπιρρεασμὸς τῆς Κυβερνήσεως, νὰ μὴν ἀποκρούηται δ' οὗτος διὰ νέας ἐκλογῆς, καθ' ἣν περίπτωσιν, ὁ προδιβασμὸς βελτιώσῃ ἐπὶ πολὺ τὴν κοινωνικὴν τοῦ ὑπαλλήλου Βουλευτοῦ κατάστασιν. Συμπεραίνει δὲ, ὅτι ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἔμμισθος ὑπηρεσία καὶ ὅτι πρέπει ἤδη νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέαν ἐκλογὴν ὁ Κ. Κανάρης ὄχι καθὸ λαβὼν ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καθὸ προδιβασθείς.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀντιπαρατηρήτης ἕτερος, ὅτι τὸ περὶ προδιβασμοῦ ζήτημα εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ προκειμένου, οὐδαμῶς εἰς αὐτὸ ἐπιῤῥέον, καθόσον ὁ διορισμὸς τινος εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὑπουργοῦ δὲν εἶναι προδιβασμὸς, ἐπρότεινε νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα οὕτως « ναυτικὸς διαθέσιμος διοριζόμενος Ὑπουργὸς ὑποβάλλεται εἰς νέαν ἐκλογήν; » καὶ κατὰ τοῦτον, ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ τεθῇ οὕτως, « ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἔμμισθος ὑπηρεσία; » καὶ ἐν μὲν τῇ ἀποφατικῇ αὐτοῦ λύσει, νὰ ὑποβληθῇ ὁ Κ. Κανάρης εἰς νέαν ἐκλογήν, ἐν δὲ τῇ καταφατικῇ νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα « ὁ διαθέσιμος μετὰ τὸν διορισμόν του εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὑποβάλλεται εἰς νέαν ἐκλογήν; » προσθεὶς ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, ὅτι ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἔμμισθος ὑπηρεσία, καθότι ὁ διαθέσιμος ἀποτελεῖ μέρος τοῦ στρατοῦ, εἰς ὅλας δὲ τὰς καταστάσεις τοῦ στρατοῦ, ἐγγράφονται ὅλαι αἱ τάξεις καὶ ἡ τῶν διαθεσίμων.

Τοῦτον ἀντικρούων, παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ὁ βαθμὸς εἶναι ἰδιοκτησία, ἥτις ἤθελεν εἶσθαι ἀνωφελὴς, ἂν, περιοριζομένη μέχρι τῆς τιμῆς δὲν συνεπῆγε καὶ τὴν μισθοφορὰν· αὕτη ἀκολουθοῦσα τὸν βαθμὸν ταυτίζεται μετ' αὐτοῦ, καὶ δὲν δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν διαθεσιμότητα ὡς ὑπηρεσίαν, καθόσον μάλιστα ὁ βαθμὸς εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν αὐθαίρετον θέλησιν τῆς ἐξουσίας, ὁ δὲ Κ. Κανάρης δὲν ἐροβλήθη διὰ τὸν βαθμόν του αὐτὸν· ὁ Κ. Κανάρης, διορίζεται ἤδη εἰς ὑπηρεσίαν, καὶ δὲν προδιβάζεται. Τὸ Σύνταγμα ἐσιώπησεν περὶ προδιβασμοῦ, καὶ τοῦτον δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπαγάγωμεν εἰς τὸ ἄρθρον 64, καθότι αἱ λέξεις διορισμὸς καὶ προδιβασμὸς εἶναι κατ' ἔννοιαν ἀπ' ἀλλήλων διακεχριμέναι· τοῦ ὁ δ' ἀληθεύει ἐκὶ τοσοῦτον καθόσον ἡ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ σχηματισθεῖσα νομολογία, τὴν

ὁποίαν οἱ ἀγορεύσαντες ἐπεκαλέσθησαν, ἐγένετο ἐπὶ Συνταγμάτων ἐκτὸς προβλεπόντων καὶ τὴν περίπτωσιν τοῦ προϋβασμοῦ, δὲν δύναται δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ Συντάγματός μας σιωπῶντος αὐτὸν, καθόσον μάλιστα, ὡς εἶναι γνωστὸν καὶ προτα-θέντα δὲν παρεδέχθη ἡ ἐθν. Συνέλευσις· ὁ νομοθέτης μὴ ὑποβα-λὼν τὸν προϋβασμὸν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου **64** τοῦ Συνταγματος, ἐστηρίχθη εἰ; λόγον ἰσχυρόν· ἡ ὑπηρεσία εἶναι μία, κατηγορίαι αὐτῆς εἶσιν αἱ διάφοροι αὐτῆς ὑποδιαιρέσεις, ἀφομοι-ούμεναι μὲ τοὺς βαθμίδας κλίμακος· ἤθελον προσβάλλεσθαι καὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ἀτόμου τὸ συμφέρον, ἂν ὑπεβάλλετο εἰ; νέαν δοκιμασίαν ὁ προϋβασμὸς, καθότι ἡ νέα αὐτὴ δοκιμασία ἀρνουμένη σιωπηλῶς εἰς τὸν Βουλευτὴν ὑπάλληλον τὸν προϋβασμὸν, τῷ ἐπέβαλλε τὸ καθῆκον νὰ ἐμμένῃ εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὸ ὁποῖον τὸν εὗρεν ἡ ἐκλογὴ, πρὸς βλάβην καὶ τῆς ὠφελουμένης ἀπὸ τὴν πρόοδον τῶν ἱκανῶν ὑπη-ρεσίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀτόμου· ἡ ἀνάλογος ἐρμηνεία τὴν ὁποίαν εἰς τὴν πρυλαβοῦσαν συνεδρίασιν ἐπεκαλέσθησαν οἱ ἀγορεύσαντε; κατὰ συνδυασμὸν τῶν ἄρθρ. **27** καὶ **64** τοῦ Συντάγματος δὲν δύναται νὰ γείνῃ, καθότι τότε εἰς αὐτὴν προσφυγὴ γίνεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὴ περὶ τοῦ ζητουμένου διατάξεις· ὁ νομο-θέτης τῶν ἄρθρων **27** καὶ **64** καλῶς ἐσιώπησεν τὸν προϋβασμὸν, διατάξας περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους πάσης ὑπηρεσίας, περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς παύσεως· ἡ διαθεσιμότης, ὡς ἀρνητικὴ ἰδέα, ὡς τρίτη τις τῆς ὑπηρεσίας κατάστασις, δὲν εἶναι ὑπηρεσία, τὸ δ' ἐπὶ τοῦ διαθεσίμου τῆς Κυβερνήσεως δικαίωμα, ὅλως πα-θητικὸν, δὲν ἀφομοιοῦται μὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ αὐτῆς δι-καίωμα· τελευτῶν τοῦ λόγου, ἐπὶ τῆς γενομένης παρατηρήσεως, ὅτι τὸ περὶ προϋβασμοῦ ζήτημα εἶναι δεδικασμένον, παρετήρη-σεν, ὅτι δὲν δύναται μία εἰδικὴ τῆς Βουλῆς ἀπόφασις νὰ σχη-ματίσῃ νομολογίαν, οὐδ' αὐτὴ δύναται νὰ δεσμεύσῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν Βουλὴν, καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὴν νὰ μεταπεισθῇ εἰς τὸ μέλλον.

Καὶ εἰς τοῦτον ἕτερος ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι ἡ γενομένη συ-ζήτησις ἔθηκε δύο ἀρχὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος, τὴν διαθεσιμότητα καὶ τὸν προϋβασμόν· ἐπὶ τῆς δευτέρας φρονεῖ ὅτι καὶ ἡ Συνέ-λευσις κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Συντάγματος, καὶ ἡ Βουλὴ ἐν τῇ ις'. συνεδριάσει, δὲν ἐπέβαλλε νέαν ἐκλογὴν εἰς τὸν προϋβα-ζόμενον ἐπὶ τῆς πρώτης, συμφώνων μὲ τὸν πρῶτον ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀγορεύσαντα, φρονεῖ, ὅτι ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἔμμι-σθος ὑπηρεσία. ἡ μισθοφορὰ τῆς διαθεσιμότητος, ἡ ἑκάστοτε

κατὰ τὰς περιστάσεις μεταβαλλομένη, τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ, τὰ ὁποῖα καὶ ὁ διαθέσιμος φέρει, ὁ καὶ εἰς αὐτὸν ἀπονομὴ τῶν δικαιωμάτων, τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀπο-λαύουσιν, ἡ εἰς τὰς μισθοδοτικὰς καταστάσεις ἐγγραφὴ καὶ τού-των, ἡ ὑποχρέωσις νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ πᾶσαν ἐπίσημον πρόσκλησιν, συντρίχουσι νὰ πείσωσιν ἕκαστον εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ἰδίας ταύτης· ἡ μισθοφορὰ τῆς διαθεσι-μότητος, τὴν ὁποίαν καλῶς ἐχαρακτήρισαν ὡς ἰδιοκτησίαν καὶ ἀπέδωκαν εἰς παλαιὰς ἐκδουλεύσεις, εἶναι μισθὸς ὑπηρεσίας, διότι ἄλλως δὲν ἤθελεν ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τὸν διαθέσιμον ἀποφάσεως, διότι αἱ ἀποφάσεις ἀναφέρονται εἰς παρόντα πράγμα-τα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ἐπιρρεάσωσιν ἐπὶ τὸ παρελθόν, εἰς ἀμοιβὴν τοῦ ὁποίου ἐδόθη ὁ μισθός· ὁ βαθμὸς δὲν εἶναι ἀμοιβὴ παλαιῶν ἐκδουλεύσεων, διότι ἄλλως δὲν ἤθελον βαθμολογεῖσθαι οἱ μαθηταὶ τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου, οἵτινες οὐδεμίαν τοῦ παρελθόντος αὐτῶν ἀμοιβὴν ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἂν οἱ ναυτικοὶ ἔχωσιν ὀλιγωτέρας ὑποχρεώσεις ἀπὸ τοὺς τῆς ξηρᾶς, νὰ μὴν ἔχωσι δηλονότι ὡρισμένην διαμονὴν, νὰ μετέρχωνται ἐμπορικὰς πράξεις, τοῦτο δικαιολογεῖται ἀπορρώντως, διότι ἀπαιτεῖ ταῦτα ἡ ἀνάγκη τῶν πλοίων, καὶ ἡ διαφόρων ὅπλων εἰς ἕκαστον τῶν στρατῶν χρῆσις, καὶ τόσῳ μᾶλλον ἡ διαφορὰ αὕτη τῶν ὑποχρεώ-σεων δὲν παραλλάσσει τὴν φύσιν τῆς διαθεσιμότητος, καθόσον καὶ ὁ διαθέσιμος ναυτικὸς ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ ἁπλῶν πρὸς αὐτὸν διατα-γὴν, παραιτῶν καὶ τὸ ἐμπόριον τὸ ὁποῖον μετέρχεται, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπιχείρησιν· τὴν φύσιν τῆς διαθεσιμότητος δὲν μετα-βάλλει ἐπίσης ἡ ἀμοιβὴ, ἥτις πολλάκις ἐφ' ἁπλῶν ἐπαναλαμ-βάνεται μεταθέσεων· συνάγει λοιπὸν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέαν ἐκλογὴν ὁ Κ. Κανάρης, νὰ ἐρμηνευθῶσι δ' ἀκολούθως τὰ λοιπὰ ζητήματα.

Μετὰ τοῦτον, ἕτερος εἶπεν, ὅτι ἀγορεύων κατὰ συνείδησιν θέλει ὑποστηρίξει τὴν αἴτησιν τοῦ Κ. Κανάρη· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ προϋβασμοῦ, παρατηρεῖ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ, ἀπεράσισεν ἤδη ἡ Βου-λὴ, ἀλλ' ἂν ἐπρόκειτο ἤδη νὰ συζητηθῇ καὶ ἐπ' αὐτοῦ, ἦτον ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἡ ἐρμηνεία ἀπὸ τὰ οἰκεῖα νομοθετικὰ σώματα, μολονότι φρονεῖ, ὅτι τὸν εἰς μόνην τὴν ὑπουργικὴν εἴδραν προ-ϋβασμὸν ἀκολουθεῖ πάντοτε νέα ἐκλογὴ· ἐπὶ δὲ τῆς διαθεσι-μότητος, ὅτι ἂν ἀπεδείκνυτο εἰς αὐτὴν ὁ χαρακτὴρ τῆς ἐμμίσθου ὑπηρεσίας, τότε ἤθελε καθιερωθῇ προνομιοῦχος τάξις ἐναντίον τοῦ παραδεχομένου τὴν κοινωνικὴν ἰσότητα Συντάγματός μας, τοῦ μόνου μίαν ὁρίζοντος αὐτῆς ἐξαίρεσιν, διὰ τοὺς Βασιλόπαι-

δας ὡς μέλη τῆς Γερουσίας· αὐτὴ δὲν εἶναι ἔμμισθος ὑπηρεσία καθόσον οὐδὲ προϋπάζεται ὁ διαθέσιμος, καὶ εἰς τὰ τακτικὰ ὑπάγεται Δικαστήρια· καὶ κατὰ τοῦ ἀντιπαρατηρήσαντος, ὅτι ἡ ἀπονομὴ προνομίων εἰς τὴν στρατιωτικὴν τάξιν εἶναι δικαία, ὡς ἀνανεωμένη εἰς τάξιν ἀνθρώπων διακυβευόντων τὴν ἰδίαν αὐτῶν φυσικὴν ὕπαρξιν, ἀντείπεν, ὅτι ὁ ἀφαιρεῖ ἡ ἀξία τῆς τάξεως ταύτης ἐκτίμησις, τὴν ὁποίαν ἀποχρώντως ἐκτιμᾷ, καθὸ μέλος αὐτῆς ἄλλοτε, τοῦ προκειμένου περὶ Βουλευτικῆς θέσεως ζητήματος· ἤθελε παραδεχθῆ αὐτὴν προνομιοῦχον, ἂν οἱ βαθμοὶ αὐτῆς διενέμοντο κατὰ δικαιοσύνην, ἀλλὰ δυστυχῶς παρ' ἀξίαν κατελέχθησαν πολλοὶ εἰς αὐτὴν καὶ πᾶσα πρὸς αὐτοὺς ἀπονομὴ προνομίων ἤθελεν εἶσθαι ἄδικος, μ' ὅλον ὅτι φρονεῖ, ὅτι καὶ ἡ τάξις αὕτη ἤθελε παραιτηθῆ τῶν τοιούτων προνομίων.

Τούτοις δ' ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι ἀναγνωρίζων τὴν ἀξίαν τῆς τάξεως αὐτῆς, τῆς ἐπὶ τοσοῦτον καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ κατὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου συντελεσάσης εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἐλευθεριῶν, καὶ τῆς ὁποίας τὸ μέλος, ὁ Κ. Κανάρης δίδει πρῶτος τὸ παράδειγμα τῆς τάξεως, ὑποβαλλων ἑαυτὸν πρωτος εἰς τὴν ὁπόρασιν τῆς Βουλῆς, φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ περιωρισθῶσιν ἁπλῶς εἰς τὸ ζήτημα, παραλείποντες τὸ περὶ προϋβασμοῦ, τὸ ὁποῖον ἄλλως δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον πλήρους ἐριτνείας· περιοριζόμενος δ' εἰς τὸ ἁπλοῦν ζήτημα, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τοῦ διαθεσίμου καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ κατ' αὐτὸν ἔτι τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, καθ' ὃν δὲν δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ μισθοδοσία τοῦ διαθεσίμου, εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ ἀτόμου. Ὑπηρεσία εἶναι ἡ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν πηγάζουσα καὶ ἀφαιρουμένη, ὁ βαθμὸς ὅμως διδόμενος οὐχὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἀπὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον δ' ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ψηφισθέντων ἀνεγνώρισε τοῦτο, καὶ μηδέποτε ἄλλοτε ἀφαιρούμενος, παρ' ὅταν καὶ αὐτὴ ἡ ἰδιοκτησία, διαφέρει πολὺ τῆς ὑπηρεσίας· σκοπὸς τοῦ 64 ἄρθρου ἦτον ἡ ἀπόκρουσις πάσης ἐπὶ τοὺς ὑπαλλήλους ἐπιρροῆς τῆς ἐξουσίας, τοιαύτη ὅμως δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἐπὶ τοὺς διαθεσίμους, τῶν ὁποίων ὁ βαθμὸς εἶναι ἀναφαίρετος.

Μετὰ τοῦτον ἐδόθη ἐκ τρίτου ὁ λόγος εἰς τὸν πρῶτον ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀγορεύσαντα, καὶ τοῦτον λαβών, εἶπεν, ὅτι ἐκτιμᾷ ἀρκοῦντως τὴν παραχώρησιν ταύτην τῆς Βουλῆς τὴν ὑπαγορευομένην ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς ἀνάγκης τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τοῦ ζητήματος, περιοριζόμενος δ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν ἡ διαθεσιμότης εἶναι ἔμμισθος ὑπηρεσία, παρατηρεῖ,

ὅτι ὑπεστήριξαν τινὲς, τῶν προαγορευσάντων, ὅτι ὁ μισθὸς καὶ βαθμὸς τῶν διαθεσίμων εἶναι ἰδιοκτησία, τοῦτο ὅμως δὲν ἀληθεύει, καθόσον ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν αὐθαίρετον τῆς ἐξουσίας θέλησιν, καὶ τούτου ἔτι μὴ ὑποτεθέντος, πάλιν εἶναι ὑπηρεσία ἔμμισθος, καθόσον καὶ οἱ μετ' ὀλίγον ἀποκατασταθησόμενοι ἰσόβιοι δικασταὶ καὶ ἐλεγκτικοὶ Σύνεδροι, καὶ τοι ἀνώτεροι τοῦ αὐθαιρέτου τῆς ἐξουσίας, εἶναι ὅμως εἰς δημόσιον ὑπηρεσίαν, καὶ πανταχοῦ ἔτι τῆς Γερμανίας, ἔνθα ὑπάρχει μονιμότης, τῶν ὑπαλλήλων, οὐχ' ἧττον θεωροῦνται ἐν δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ· ἀντέταξε δὲ καὶ κατὰ τοῦ ἐπιχειρήματος, ὅτι ὁ μισθὸς δίδεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοῦτο συνεπάγει τὴν δευτέραν δοκιμασίαν, ὅτι καὶ ὁ βαθμὸς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δίδεται· ἡ ἐπὶ τῶν διαθεσίμων δὲ διαγωγὴ τῆς παρελθούσης ἐξουσίας ἀποδεικνύει κατὰ πόσον ἡ ἐξουσία ἐπιρρέπει εἰς αὐτούς· εἰς τὸν διατεθέντα δὲ, ὅτι ἡ διαθεσιμότης ἐν Γαλλίᾳ θεωρουμένη, ὡς ἔμμισθος ὑπηρεσία δὲν ἐπαληθεύει εἰς ἡμᾶς, καὶ μάλιστα διὰ τοὺς ναυτικούς, παρετήρησεν, ὅτι παρ' ἡμῖν ὑπάρχει ἐν ἰσχύει τὸ στρατιωτικὸν Γαλλικὸν δίκαιον, καὶ τοῦτο εἰσήγαγε τὸ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήσεως τῶν 1829· κατ' αὐτὸ δὲ ἡ διαθεσιμότης θεωρεῖται ἔμμισθος ὑπηρεσία· αὐτὸ τοῦτο ἐπεκαλέσθη ὁ τύπος καὶ πάντες οἱ προσβαλόντες· τὴν ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ ἔλεγχου διαγραφὴν ἑνὸς τῶν ἀξιωματικῶν ἐπὶ τοῦ πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου Ὑπουργείου· ὁ διαθέσιμος προσέθηκεν ἀφομοιοῦται μὲ τὸν ἐν ἀδείᾳ μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ πρῶτος θεωρεῖται ὅτι εἶναι εἰς ἀόριστον ἄδειαν· διὰ τῆς διαθεσιμότητος ἡ Κυβέρνησις διατηρεῖ τὸν στρατὸν ἄνευ δαπάνης, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀφομοιοῦνται μὲ τὴν ὀπισθοφυλακήν. Ἡ ναυτικὴ διαθεσιμότης, δὲν διαφέρει ἐκείνης τῶν τῆς ξηρᾶς, κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1835, καθόσον εἶναι ἐλεύθερος ὑποχρεώσεων ὁ ἐπὶ τιμῇ ἀξιωματικός, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ ἔμμισθος, τοῦ ὁποίου καὶ ἡ διαμονὴ ὡρισμένη εἶναι, καὶ ἄλλαι ὑποχρεώσεις ἐπιβαρύνουσιν αὐτόν· ἀναπτύσσων δ' ἐπὶ τέλους τοὺς λόγους ἑνὸς τῶν, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, ἀγορευσάντων, παρετήρησεν, ὅτι τὸ Διάταγμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του ἐπεκαλέσθη, εἶναι ἰδανικὸν, καὶ ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ ἀμφιβολος·

Μετὰ τοῦτον ἀντελέχθη ὑπ' ἄλλου, α) ὅτι ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 64 συνάγεται ἐκ τῶν λέξεων αὐτοῦ ἀμισθὶ ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας ἡ ὕπαρξις προϋποθέτει ἀμοιβαίας ὑποχρεώ-

σεις μεταξύ ὑπηρετοῦντος καὶ ὑπηρετουμένου· β') ἡ διαθεσιμότης, ἐν ᾗ εὑρίσκετο ὁ Κ. Κανάρης, ὡς παθητική τις κατάστασις δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐκληφθῇ ἔμμισθος καὶ ἐνεργὸς ὑπηρεσία, καθότι τὰ μητρῶα τοῦ Κράτους γέμουσι τοιούτων διαθεσίμων· γ') ὅτι ἐκ τῶν ψηφισμάτων τῆς Συνελεύσεως συνάγεται, ὅτι ἡ διαθεσιμότης δὲν εἶναι ἔμμισθος ὑπηρεσία, εἰμὴ ἀμοιβὴ τῶν πρώην ἀγώνων· εἰς ἓν δὲ τούτων ῥητῶς λέγεται, ὅτι τοιαύτη ἀμοιβὴ θέλει δοθῇ καὶ εἰς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας· δ') ὁ ἐν διαθεσιμότητι ὑπάρχων λαμβάνει μισθὸν ἐνεργείας, ἢ τίθεται εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, ὅταν προκληθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· περὶ προβιβασμοῦ δὲ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ τόση λόγος, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται νὰ νομοθετήσῃ ἡ Βουλή·

Ἀνατρέχων ἄλλος εἰς τὰς πράξεις τῆς πρώην Κυβερνήσεως διεταύτισε, ὅτι καὶ ὁ διαθέσιμος ἐθεωρεῖτο ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ὅτι μόνος ὁ ἑαυτοῦ εἶναι ἰδιοκτησία οὐχὶ δὲ καὶ ὁ μισθός· καὶ ἕτερος παρετήρησεν ὅτι ἡ διαθεσιμότης προσδιορίζεται διὰ Διατάγματος, ὁ δὲ διαθέσιμος λαμβάνει μισθόν, φέρει στολήν, ὑπόκειται εἰς πειθαρχίαν ἀφορμοιούμενος μὲ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς Κυβερνήσεως χρησιμεῦον εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτῆς· τὰ δὲ προσόντα ταῦτα τοῦ διαθεσίμου ἀποδεικνύουσιν αὐτὸν ὡς διατελοῦντα ἐν ὑπηρεσίᾳ· ἐπρότεινε δὲ νὰ διαταχθῇ νέα ἐκλογὴ διὰ τῶν Κ. Κανάρην ἂν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ, τὴν διαθεσιμότητα ὡς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν.

Ἡ τεσσαρακοστὴ τῶν δικαστῶν, παρετήρησεν ἄλλος, τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν εἰς τῶν προηγορευσάντων δὲν εἶναι διαθεσιμότης εἰμὴ φρούρησις τῆς ἐλευθέρας συνειδήσεως τοῦ δικαστοῦ διὰ τὴν ἀνομωμὴν τῆς δικαιοσύνης· οἱ διαθέσιμοι στρατιωτικοὶ ἐξομοιοῦνται μὲ τοὺς ὑπὸ σύνταξιν τιθεμένους δικαστὰς· οἱ ἐν Γαλλίᾳ διαθέσιμοι δὲν ἐξομοιοῦνται μὲ τοὺς ἐν Ἑλλάδι, διότι οὗτοι εἶναι, α') διαθέσιμοι ὑπὸ ὅρον, ὅταν διατάττωνται νὰ διαμένωσιν εἰς ἕνα τόπον, καὶ β') διαθέσιμοι ἀπολύτως, δυνάμενοι ν' ἀπέλθωσι κατὰ θέλησιν· εἰς τὴν τάξιν ταύτην ὑπάγεται καὶ ὁ Κ. Κανάρης, ἐπομένως πρέπει νὰ ὑποκύψῃ εἰς δευτέραν ἐκλογήν· ἡ θέσις ἔτι τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι σημαντικωτάτη, πᾶς δὲ Βουλευτὴς διορίζόμενος Ὑπουργός, ὀφείλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέαν δοκιμασίαν. Καὶ προσετέθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι οἱ διαθέσιμοι στρατιωτικοὶ διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις, εἰς προικοδοτηθέντας καὶ μή· οἱ δεύτεροι λαμβάνουσι μισθὸν καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐξουσίαν, καὶ οὐ μόνον πᾶσα ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου διευθύνεται καὶ πρὸς αὐτοὺς διὰ νὰ ἔχωσι γνῶσιν καὶ συμμορφῶνται μὲ

αὐτὴν χρείας τυχούσης· ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ μεταβῇ τις τούτων εἰς τὴν πρωτεύουσαν πρέπει προηγουμένως νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν.

Ἐντεῦθεν ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτήθη, ἔπαυσεν ἡ περαιτέρω συζήτησις, ἐπροτάθη δὲ νὰ τεθῇ οὕτω τὸ ζήτημα, « ἡ θέσις τοῦ διαθεσίμου ἀξιωματικοῦ θεωρεῖται ἔμμισθος ὑπηρεσία, ναὶ ἢ ὄχι; »

Ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος ἀγορεύων ἄλλος, εἶπεν· ἡ σημερινὴ συζήτησις ἀφορᾷ εἰδικὴν καὶ οὐχὶ γενικὴν περίπτωσιν, διὰ τοῦτο πρέπει καὶ ἡ θέσις τοῦ ζητήματος νὰ ἦναι μερική, διότι δὲν πρόκειται νὰ νομοθετήσῃ ἡ Βουλή, εἰμὴ νὰ δικάσῃ ὡρισμένην περίπτωσιν· ἐπρότεινε δὲ νὰ τεθῇ οὕτω « ὁ Κ. Κανάρης γενόμενος Ὑπουργὸς δύναται νὰ ἦναι καὶ βουλευτής, ναί, ἢ ὄχι; »

Ἀντιπαρετηρήθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι ἡ λύσις τοῦ σημερινοῦ ζητήματος καὶ τοι εἰδικὴ καὶ ἰσχύουσα εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ἔχει ὅμως σοβαρὰς συνεπείας, τὸ δὲ ζήτημα πρέπει νὰ τεθῇ σύμφωνα μὲ τὴν γενομένην συζήτησιν « ἡ διαθεσιμότης ἀποτελεῖ μέρος τῆς ὑπηρεσίας, ναί, ἢ ὄχι; » μετὰ τὴν λύσιν δὲ τούτου νὰ ἐξετασθῇ, ἂν ὁ Κ. Κανάρης ὑπάγηται εἰς τὸ 64 ἄρθρον, ἢ ὄχι.

Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀνάγκη, παρατήρησεν ἕτερος, νὰ ἐξετασθῇ πλέον, ἂν ὁ Κ. Κανάρης ὑπάγηται εἰς τὸ 64 ἄρθρον ἀφοῦ λυθῇ τὸ πρῶτον, καθότι ἂν ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι ἡ διαθεσιμότης δὲν εἶναι ὑπηρεσία, τότε, ὁ Κ. Κανάρης δὲν δύναται νὰ ἦναι βουλευτής, ἐνῷ τοὐναντίον δύναται. Τὸ ζήτημα τοῦ προβιβασμοῦ ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὸ προκείμενον, δύναται νὰ εἰσαχθῇ διὰ προτάσεως τακτικῆς, διότι ἡ καταφατικὴ λύσις αὐτοῦ θέλει εἶσθαι νόμος, μετὰ τὴν παραδοχὴν αὐτῆς καὶ παρὰ τῶν ἄλλων δύο νομοθετικῶν δυνάμεων.

Ἀντελέχθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ καὶ τοῦ ἑτέρου ζητήματος, καὶ ἐπὶ τοῦ κειμένου εἰδικῶς, διότι ἄλλως ἐκ τῆς λύσεως τοῦ πρώτου ζητήματος προδικάζεται ἡ λύσις αὐτοῦ, ἂν προταθῇ ἄλλοτε.

Ἂν τεθῇ τὸ ζήτημα γενικῶς, εἶπεν ἄλλος, τότε νομοθετοῦμεν καὶ δὲν ἐξηγοῦμεν τὸν νόμον δικαστικῶς, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Βουλὴ δικάζει· ἐπρότεινε δὲ νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα οὕτω· « ὁ Κ. Κανάρης γενόμενος ὑπουργός, εἶναι βουλευτής, ναὶ ἢ ὄχι; »

Καὶ ἄλλος μετ' ἀνακεφαλαίωσιν τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ λεχθέντων ὑπὸ τῶν προαγορευσάντων, εἶπεν, ὅτι ὁ νομοθέτης συντάττων τὸ ἄρθρ. 64 ἔλαβε μόνον τὸν ἰδιώτην καὶ τὸν εἰς θέσιν διοριζό-

μενον, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν προβιβαζόμενον, ὥστε ἂν ἡ Βουλὴ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος « ἡ διαθεσιμότης εἶναι ὑπηρεσία ἢ ὄχι », τότε νομοθετεῖ, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικάζει· ἀλλ' ἂν πάλιν τεθῇ μερικῶς, ὡς τινες λέγουσι, δηλαδὴ « ὁ Κανάρης γενόμενος ὑπουργὸς δύναται νὰ ἦναι βουλευτὴς, ἢ ὄχι; » ὁ προσκαλούμενος πάλιν τότε νὰ ψηφοφορήσῃ θέλει εἰρεθῇ εἰς δισταγμὸν ἀγνοῶν τὸν λόγον, δι' ὃν θέλει δώσει τὴν ὑπὲρ ἢ κατὰ ψῆφόν του, διότι ὁ Κ. Κανάρης ἐπροβιβάσθη, ἢ διότι ἡ διαθεσιμότης ἐν ἦτο δὲν θεωρεῖται ὑπηρεσία; Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δύο τούτων ἀτοπημάτων, ἐπρότεινεν, ἡ Βουλὴ νὰ μὴν ἀποφανθῇ, μέχρις οὗ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο νομοθετικῶς.

Καὶ ἄλλος ἀπάντων εἰς ταῦτα, εἶπεν· ὕστερον ἀπὸ τόσας συζητήσεις ἐσχημάτισεν ἕκαστος ἰδίαν πεποίθησιν περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρ. 64 καὶ κατὰ συνέπειαν ταύτης περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Κ. Κανάρη· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ ζήτημα ἀρκούντως ἀνεπτύχθη, καὶ ὁ Κ. Κανάρης ἀπεφήνατο ἀναγκαίαν τὴν δευτέραν ἐκλογήν του, διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ πρέπει ν' ἀποφανθῇ ἤδη.

Τὸ ζήτημα ποέπει νὰ τεθῇ γενικῶς, ἀντεῖπεν ἄλλος, καθότι ἡ Βουλὴ ἐδέχθη τὴν διαίρεσιν, ἐπὶ τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν βουλευτῶν, νὰ ἀποφανθῇ, ἂν ἡ διαθεσιμότης ἦναι ὑπηρεσία, ἢ ὄχι· ἡ λύσις ὅμως αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ἦναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Κ. Κανάρην, διότι εἶναι ἑρμηνεία νόμου, μέχρις οὗ ἐπιληφθῶσι τοῦ ζητήματος καὶ αἱ ἄλλαι δύο νομοθετικαὶ ἐξουσίαι κατὰ τὴν τάξιν.

Καὶ ἄλλος ἀντέλεξεν ὅτι ποτὲ ὁ δικαστὴς, δὲν δύναται νὰ μὴ δικάσῃ, λέγω, ὅτι ἀσαφείας τοῦ Νόμου· ὅλοι συμφωνοῦσι ὅτι ὁ Κ. Κανάρης δὲν δύναται νὰ ἦναι βουλευτὴς, πρὸς τί λοιπὸν ἡ αἴτησίς του νὰ μείνῃ ἐκκρεμὴς ἕως ὅτου λυθῇ τὸ ζήτημα νομοθετικῶς; Ἡ Βουλὴ σήμερον εἶναι δικαστήριον καὶ πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον, εἰς τὴν ὡρισμένην ταύτην περίπτωσιν· ἐπρότεινε δὲ νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα, « ἂν ὁ Κ. Κανάρης δύναται νὰ ἦναι βουλευτὴς, ναὶ ἢ ὄχι ». Ἐνταῦθα παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ Προεδρείου, ὅτι τὸ ζήτημα κατ' ἀρχὰς ἐσυζητεῖτο συντεθειμένον, ὕστερον δὲ ἐπὶ τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν βουλευτῶν κατὰ τὸν κανονισμὸν διηρέθη, καὶ συναινούσης τῆς Βουλῆς, περιστοιχήσῃ πλείονα συζητήσεις εἰς τὸ, ἂν ἡ διαθεσιμότης εἶναι ὑπηρεσία, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τὴν λύσιν τούτου εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα, ἂν ὁ Κ. Κανάρης ὑπάγηται εἰς τὸ ἄρθρον 64.

Τὴν παρατήρησιν δὲ ταύτην ἀντέκρουσεν ἄλλος εἰπὼν ὅτι τὸ

ζήτημα, ἂν ὁ Κανάρης δύναται νὰ ἦναι βουλευτὴς, ἢ ὄχι, εἶναι ἁπλοῦν καὶ οὐχὶ σύνθετον· διαίρεσιν δὲ ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἐδέχθη ἡ βουλὴ· καὶ ἄλλος ἐπρότεινε νὰ τεθῇ οὕτως, « ὁ Κ. Κανάρης γενόμενος Ὑπουργὸς θεωρεῖται, ὡς προβιβασθείς, ἢ διορισθείς; »

Ἐνταῦθα ἐζήτησάν τινες τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πρὸς ὡριμωτέραν σκέψιν, καὶ ἄλλοι ἀντέστησαν κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης. παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς τὴν ἀναβολὴν δι' ἀναστάσεως· ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 4 καὶ ἡμισείαν ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἡμέραν δευτέραν τὴν 12 καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς μεσημβρίας, παρουσιασθέντες οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι Βουλευταὶ, ὁ μὲν Μαντινείας, ὁ δὲ Ναυπλίας, ὤμοσαν τὸν τοῦ Βουλευτοῦ ὅρκον.

» Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς » τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπλη» ρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὑπογραφὲν ὑπὸ τοῦ Προεδρείου, τοῦ ἱερέως καὶ τῶν ὁμοσάντων.

Ὁ ἱερεὺς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

Οἱ ὁμόσαντες
Π. Βάρδογλους.
Ἰωάννης Εὐσταθίου.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΣΤ'.

Τῆς 16 Ἰανουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 94 ἀπόντων δὲ 17, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Βουλευτοῦ Σύρου Κ. Νικ. Καλλέργη, ζητοῦντος ὅπως αὐτῷ δεκαπενθήμερον ἄδεια ἀπουσίας, καὶ ἑτέρα προφυλακισμένων τινῶν εἰς τὰς φυλακὰς Ναυπλίου, ζητούντων τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς συνοδοῦ των κακουργιοδικῶν διὰ νὰ δικασθῶσι, καὶ τὴν μὲν πρώτην αὐτῶν ἐνέκρινεν ἡ Βουλὴ, τῆς δὲ δευτέρας διέταξε τὴν σύρασιν εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον.

Ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν ἐνταῦθα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆ θέσει τοῦ περὶ τοῦ Κανάρη ζητήματος, εἰς τὸ ὁποῖον προσκαίουσα ἡ Βουλὴ, ἔδωκε καὶ αὐθὶς τὸν λόγον εἴς τινα, τρὶς κατὰ τὰς παρελθούσας συνεδριάσεις ἀγορεύσαντα, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ ἐπί τινων ἀποτάθεισῶν εἰς αὐτὸν προσωπικοτήτων· αὐτὸς δ' εἶπεν, ὅτι ὠνομάσθη ὑπό τινων τῶν χθὲς ἀγορευσάντων διαστροφεὺς τοῦ ζητήματος, διότι ἐπιχείρησε τὴν εἰς τὰ στοιχεῖα αὐτοῦ διαίρεσίν του· ἀλλ' ἁπλῆ διήγησις θέλει ἀποδείξει τὴν προσβολὴν ταύτην. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Κανάρη δὲ ἐσυμφώνησε μέ τινας εἰς τὰς αἰτιολογίας τῆς νέας ἐκλογῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέβαλλον τὸν Κ. Κανάρην· προκειμένου νὰ ὑφορρορθῇ τὸ ζήτημα συντεθειμένον, δὲν ἀνείχετο νὰ μὴν ὁμιλήσῃ ὑπὲρ τῆς διαιρέσεως τοῦ ζητήματος, ἐφ' ἑκάστου τῶν μερῶν τοῦ ὁποίου ἀντίθετον εἶχε γνώμην πρὸς τὴν τῶν ἄλλων.

Ἐπὶ τῆς θέσεως δὲ τοῦ ζητήματος, ἕτερος παρετήρησεν· ὅτι ἡ διαίρεσις ταύτου δὲν εἶναι ἐπωφελὴς, ἡ δὲ Βουλὴ ὀφείλει ἢ νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν διαίρεσιν αὐτοῦ, ὑρισταμένη τὰς συνεπείας τῆς διαιρέσεως, ἢ νὰ συζητήσῃ τοῦτο συντεθειμένον, καὶ ἡ τελευταία αὕτη ἀπόφασίς της δὲν θέλει εἶσθαι οὐδαμῶς ἄτοπος, καθόσον πᾶσα ἄλλη πρόοδος δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐμμένεια, ἀνήκουσα ἰδίως εἰς τὰ οἰκεῖα νομοθετικὰ σώματα· ὀρονεῖ

δὲ καλὸν νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα οὕτως, «Ὁ Κ. Κανάρης πρέπει νὰ ἦναι Βουλευτὴς, ναὶ ἢ ὄχι;»

Εἰς τοῦτον ἕτερος ἀντέτεινεν ὅτι τὸ θέμα τοῦ ζητήματος εἶναι τὸ προϊὸν τῆς συζητήσεως· χθὲς ἐσχηματίσθη οὕτως «ἡ θ. αθεσιμότης εἶναι ἔμμισθος ὑπηρεσία, ναὶ ἢ ὄχι;» καὶ τὸ θέμα τοῦτο παρεδέχθητε· ἀλλ' ἐπροτάθη καὶ ἕτερον θέμα περὶ τοῦ ὡρισμένου ἐπὶ τοῦ Κ. Καγάρη ζητήματος, πραγματευθέντων, «ὁ Κ. Κανάρης πρέπει νὰ ὑποκύψῃ εἰς νέαν ἐκλογὴν, ναὶ ἢ οὒ;» ἀντέκρουσε δὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ διαίρεσις τοῦ ζητήματος εἶναι ἐμμένεια τοῦ συντάγματος, προσθεὶς ὅτι κατά τινα Γάλλον συγγραφέα πᾶσα ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐφαρμόζῃ τὸν Νόμον· ἡ ἐφαρμογὴ εἶναι ἡ ἐμμένεια του, ἄρνησις δὲ τῆς ἐφαρμογῆς δι' ἀσαφειαν εἶναι ἄρνησις ὑπηρεσίας τιμωρουμένη ἀπὸ τὸν ποιν. Νόμον· ἂν δ' ἡ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἀπαιτουμένη ἐξήγησις τοῦ Νόμου ἀνῆκεν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, τότε ποτὲ δὲν ἤθελεν ὑπάρξει λύσις ζητήματος, ἡ ἀπόρασις, καὶ ἡ κοινωνία ἤθελεν ἀπειλεῖται ἀπὸ τὴν διάλυσίν της. Ἐν Γαλλίᾳ τότε γίνεται ἐπίσημος ἑρμηνεία, ὅταν συμπέσῃ ἀντίρασις μεταξὺ ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων· οὐδέποτε δὲ πολυμελὲς σῶμα δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐξήγησιν τοῦ Νόμου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα, λόγῳ ἀσαφείας.

Τὰ λεχθέντα ἀνασκευάζων ἕτερος, παρετήρησεν, ὅτι ταῦτα ἀληθεύουσιν ἐπὶ ἐφαρμογῆς τῶν κοινῶν ὀργανικῶν Νόμων, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Συντάγματος· ἐπανέλαβε νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα εἰδικῶς διὰ τὸν Κ. Κανάρην, διότι ὁ διαθέσιμος στρατιωτικὸς βουλευτὴς, διορισθεὶς ὑπουργὸς ὑπόκειται εἰς νέαν ἐκλογήν.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι παραδεχόμενος τὰ ἐκτεθέντα φρονεῖ καλὸν νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα οὕτως, «ὁ Κ. Κανάρης βουλευτὴς, διαθέσιμος ὤν, καὶ διορισθεὶς ὑπουργὸς ὑποβάλλεται εἰς νέαν ἐκλογήν, ναὶ, ἢ οὒ;»

Μετὰ μικρὰν δὲ συζήτησιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ τεθῇ οὕτω τὸ ζήτημα. Γενομένης δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφορορίας ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ πρῶτον διὰ ψήφων 88 πρὸς 6 κατὰ τὸ ἐνταῦθα προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφορορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Ὁ Κ. Κανάρης διαθέσιμος ὢν, γενόμενος Ὑπουργὸς ὑποβάλλεται εἰς νέαν ἐκλογήν, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Ἀγγιωτατίδης	Ναί.	Θ. Γρίβας	Ναί.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Δ. Τσάκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Ι. Βλάσης	ἀσθενής
Ι. Κωλέττης	ἀπών	Α. Μεταξᾶς	ἀπών
Δ. Καλλιρρονᾶς	Ν.	Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγγος	Ν.	Ι. Καραγιανόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ὄχι.	Δ. Λαπουσιάδης.	Ν.
Τζανετάκ. Γρηγοράκης	ὄχι.	Δ. Τζ γκουρίκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ο.	Ι. Κρανίδης	Ο.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Δ. Α. Ζῶτος.	Ν.
Α. Γουζουάσις,	Ο.	Α. Βιλαέτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Ι. Κλίμακας	Ν.
Σλιβεστρ. Στεφανάκης	Ν.	Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Α. Γ. Τζάνος.	Ν.
Κ. Ζέρβας	ἀπών.	Α. Μαυροκορδάτος	ἀπών
Ι. Ζάρκος	Ν.	Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Α. Νοταρᾶς	Ν.	Εὐθύμιος Κανελόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	Ν.	Σ. Πάγκαλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Π. Βαρδιτσιώτης	Ν.
Γ. Φεγκαρᾶς	Ν.	Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.	Μιλέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλους	Ν.	Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥιβελιώτης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Παππατζώνης	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρεμώτης	Ν.	Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ν.

Δ. Σακκελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ	Θ. Κιζάνης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Γ. Κάνδιας	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Δ. Πιρμπίλης	Ο.	Σ. Μπαρότσης	Ν.
Χ. Καπετανάκης δὲν ψηφοφορεῖ ἐξ ἀμφιβολίας περὶ τὸ ζήτημα.		Πικουλάκης	Ν.
		Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Κ. Τσερτιδης	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Παππακώς. Τζαμάλας	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.	Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Κ. Προβελέγγιος	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ἀνδριανὸς Σωτηρίου	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	ἀπών
Ν. Καλλέργης	Ν.	Α. Παππατζώρης:	Ν.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.	Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης δὶ ὑπηρεσίαν		Δ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

ἑπομένως ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ὁ Κ. Κανάρης, διαθέσιμος ὢν, καὶ διορισθεὶς ὑπουργὸς, ὑπόκειται εἰς νέαν ἐκλογήν.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως, προύκάλεσε τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Κανονισμοῦ.

Κατὰ συνέπειαν τούτου παρετηρήθη ὑπό τινων, ὅτι εἰς τὴν κληρωτίδα δὲν πρέπει νὰ τεθῶσι τὰ ὀνόματα ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογὴ εἰσέτι μένει ἐκκρεμὴς δυναμει τοῦ Κανονισμοῦ. Ἡ παρατήρησις αὕτη ἀντικρούσθη ὑπ' ἄλλων διὰ τοῦ λόγου, ὅτι ἐπειδὴ κατ' ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, δὲν ἀφηρέθη ἀπὸ τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος βουλευτὰς καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀγορεύειν, διὰ τοῦτο δύνανται νὰ κληρωθῶσιν οὗτοι εἰς τὰ τμήματα, ἔνθα θέλουσιν ἔχει μόνον τὸν λόγον, οὐχὶ δὲ καὶ ψῆφον· ὁ Κανονισμὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑπ' ὀπισθενεργὸν δύναμιν, καθότι διαγράφει τὰς μελλούσας πράξεις τῆς βουλῆς, καὶ οὐχὶ τὰς παρελθούσας.

Ἡ βουλὴ ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως, οἱ βουλευταὶ, τῶν ὁποίων

ἡ ἐκλογὴ εἰσέτι μένει ἐκκρεμὴς, νὰ λάβωσι μέρος καὶ εἰς τὰ τμήματα, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωσι ψῆφον.

Ἀκολούθως τελείων εἰς τὴν κληρωτίδα ἁπάντων τῶν ὀνομάτων νομιμοποιημένων βουλευτῶν, καθὼς καὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογὴ μένει ἐκκρεμὴς, ἤρξατο ἡ ἐξαγωγὴ τῶν κλήρων κατὰ τάξιν, καὶ ὁ μὲν πρῶτος λαχὼν ὑπῆχθη εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα, ὁ δὲ δεύτερος εἰς τὸ δεύτερον, καὶ οὕτω καθεξῆς. Μετὰ τὸ πέρας δὲ ταύτης ἐξήχθη ὅτι,

Εἰς μὲν τὸ πρῶτον τμῆμα ἐκληρώθησαν οἱ Κύριοι·

Μπάρας.	Καλλιφρονᾶς.	Ζάρκος.
Καραγιαννόπουλος.	Γουλιμῆς.	Δαρειώτης.
Παλαμήδης.	Σκαραμαγκᾶς.	Λαπουσιάδης.
Φλέσσας.	Κλίμακας.	Γρίβας.
Τσιγκομράκος.	Α. Σωτηρίου.	Γιουρδῆς.
Τσάνος.		

Εἰς δὲ τὸ δεύτερον οἱ Κύριοι·

Ἀποστολίδης.	Κορφιωτάκης.	Παρίσσης.
Δερνιτσιώτης.	Ηάγκαλος.	Προβελέγγιος.
Μεταξᾶς.	Ἀναγνωστόπουλος.	Ε. Κανελόπουλος.
Φαρμάκης.	Γουζούασης.	Πλαπούτας.
Βουδούρης.	Λογιωτατίδης.	Τσαν. Γρηγοράκης.
Κονδύλης.		

Εἰς δὲ τὸ τρίτον οἱ Κύριοι·

Α. Γεωργαντᾶς.	Καμπάνης.	Πολυχρονόπολος.
Καλαμάρης.	Καλλέργης.	Ι. Οἰκονόμου.
Τομπρᾶς.	Μαρκόπουλος.	Χατζίσκος.
Κρεστενίτης.	Βύς. Οἰκονομόπουλος.	Βιρβίλης.
Γαρδίκης.	Σαντᾶς.	Μ. Χ. Μελίτη.
Φασίτσας.		

Εἰς δὲ τὸ τέταρτον οἱ Κύριοι

Ῥεβελιώτης.	Βλάσσης.	Δ. Κυριακοῦ.
Δημητρακόπουλος.	Μαυρομιχάλης.	Μπούκουρας.
Κ. Οἰκονομόπουλος.	Π. Κυριακός.	Ζίρδας.
Γιολδάσης.	Γριζάνος.	Φεγγαρᾶς.
Κριεζιώτης.	Ταταράκης.	Χαραμῆς.
Καΐρης.		

Εἰς δὲ τὸ πέμπτον οἱ Κύριοι·

Βάλβης.	Καλαμογδάρτης.	Κεζάνης.
Βέϊκος.	Δαμιανός.	Δελιγιάννης.
Κυριαζίδης.	Μαῦρος.	Τσώκρης.
Βαρβιτσιώτης.	Παρθενόπουλος.	Α. Νοταρᾶς.
Ζῶτος.	Δάρας.	Μπαρόττσης.
Ἰατρός.		

Εἰς δὲ τὸ ἕκτον οἱ Κύριοι·

Καπετανάκης.	Δανόπουλος.	Καλοκοτρώνης.
Μαρκεζίνης.	Ῥάγκος.	Σγουρᾶς.
Μαυρομιχάλης.	Βλάχος.	Βάσσογλους.
Κάνδυας.	Σακελλαριάδης.	Δρόσος.
Στεφανόπουλος.	Μαυροκορδάτος.	Παπατσώρης.
Κρανίδης.		

Καὶ εἰς τὸ ἕβδομον οἱ Κύριοι·

Κουμανιώτης.	Καλίττης.	Ζαρειφόπουλος.
Ἀντωνιάδης.	Ι. Εὐσταθίου.	Π. Κ. Τσαμάλας.
Βλαέτης.	Τσαρτίδης.	Παπαντσώνης.
Λογοθετόπουλος.	Σ. Στεφανάκης.	Νικολάκης.
Γ. Νοταρᾶς.	Δελένδας.	Ν. Σταματελόπουλος.

Μετὰ ταῦτα ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ προσθῇ ἡ βουλὴ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ταμίου, τοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου· μετὰ τὴν παραδοχὴν δὲ τῆς π. στάσεως ταύτης ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε τὰ προταθέντα ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως καὶ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 3 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'.

τῆς 18 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἰανουαρίου τοῦ γιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κυρίων βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀναγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων

παρόντων μὲν 97, ἀπόντων δὲ 14· ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάστεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ, πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ τε Ἀντιπροέδρου, τοῦ ἀντικαταστήσοντος τὸν Κ. Καναρην, διορισθέντα Ὑπουργὸν, τοῦ Ταμίου, καὶ τοῦ Ἐφόρου, τὰς ὁποίας ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, ἐνέκρινε τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς αὐτὴν ἀναφορὰν τοῦ Κ. Φαρμάκη ζητοῦντος δεκαπενθήμερον ἄδειαν ἀπουσίας. Ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης δὲ ἀκολούθως ἀναφορᾶς Ὑδραίων τινῶν ζητούντων νὰ ἐξετασθῶσι διὰ τὰς γενομένας κατὰ τὴν ἐκλογὴν Ὑδρας παραβιάσεις, λαβὼν εἰς τῶν βουλευτῶν Ὑδρας τὸν λόγον εἶπεν· ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς Ὑδραν ἐγένετο διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν κατὰ τῆς ἐκλογῆς δοθεισῶν ἐνστάσεων· ἡ ἐπιτροπὴ ἐνήργησε τὴν ἐντολήν της, καὶ πᾶσα περαιτέρω ἐξέτασις προσβάλλει τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Παρετήρησε δὲ ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ εἷς τῶν ἤδη ἀναφερομένων, ὁ Ἰωάννης Κριεζῆς, χαρακτὴρ γενναίου καὶ τολμηροῦ, εἶναι ἀνεπίδεκτος παραβιασμοῦ.

Εἰς τοῦτον ἕτερος ἀντέλεξεν· ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀναφερομένων προσβάλλει τὰ δικαιώματα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ τηρήσῃ ἡ Βουλὴ, ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὰ τμήματα διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐξετάσεις καὶ τούτων.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ἐνταῦθα, ὅτι μετὰ τὴν δοθεῖσαν ἐκπροθέσμως ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς, ἐδόθη καὶ ἑτέρα ἀναφορὰ, ὑπὸ εὐαρίθμων ὑπογεγραμμένη προσώπων, ζητούντων νὰ ἐξετασθῶσιν ἐνταῦθα, ἔνθα ἀτομικὰ συμφέροντα ἀπαιτοῦσι τὴν παρουσίαν αὐτῶν, διότι ἄλλως ἤθελον ταῦτα παραβλαβῆ, ἂν ἀπήρχοντο εἰς Ὑδραν διὰ νὰ ἐξετασθῶσι, καὶ τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Αὕτη δὲν ὤφειλε νὰ περιμείνῃ ὅλους τοὺς κατὰ τὴν ἐκλογὴν παρόντας, καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς μακρὰν ἀπόντας, διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσῃ· καθότι τότε ἡ ὑπηρεσία της παρετείνετο ἐπὶ πολὺ, ὅθεν ἐνήργησεν ἀνακρίσεις τῶν εἰς Ὑδραν τότε εὑρεθέντων· διὰ τοῦτο συνάγει συνεπὲς, νὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἤδη, ἐκ τῶν νῦν ἀναφερομένων ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀνηνέχθησαν διὰ τῆς πρότερον δοθείσης εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν παρεπεμφθείσης, ἀναφορᾶς.

Εἰς τοῦτον ἕτερος πάλιν ἀντεῖπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ οὐδαμίαν ἔχει νομικὴν ἀπόδειξιν, ἂν οἱ νῦν ἀναφερόμενοι κατοικῶσι πραγματικῶς ἐνταῦθα, ἢ εἰς Ὑδραν, καὶ διὰ τῆς αἰτήσεως των ταύτης προτίθενται νὰ παρατείνωσιν ἐπὶ πλεύτερον τὴν ἐξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς, οὐδὲ δικαίαν τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν νομίζει, καθότι ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὴν πρώτην αὐτῶν ἀναφορὰν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας τὴν παραπομπὴν οὗτοι μαθόντες ὤφειλον νὰ μεταβῶσιν, ἔνθα αὕτη, διὰ νὰ ἐξετασθῶσι, μαλονότι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἐρρόνει, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐδύνατο νὰ ἐξετάσῃ αὐτοὺς, ἂν ἐβεώρει ἀναγκαίας τὰς καταθέσεις των. Μετὰ τὴν παρατήρησιν δ' ἑνὸς, ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητουμένου ἐπέρχεται μετὰ τὴν ἐξήγησιν τῆς ἐννοίας τῆς γενομένης παραπομπῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, διότι ἂν δι' αὐτῆς ἐπεβάλλετο ἡ ὑποχρέωσις εἰς τοὺς ἀναφερομένους νὰ μεταβῶσιν εἰς Ὑδραν διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν, ἡ ἀναφορὰ των ἤδη πρέπει νὰ ἀπορριφθῇ, ἄλλως ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ διατάξῃ καὶ τῶν ἀναφερομένων τὴν ἐξέτασιν, εἶπεν ὁ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς πρώτης ἀναφορᾶς Γραμματεύων, ὅτι τῆς ἀναφορᾶς ἐκείνης ἐπροτάθη ὑπ' ἄλλων τότε ἡ ἀπόρριψις, ἡ Βουλὴ ὅμως παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἀπορρίψασα βεβαίως τὰς κατ' αὐτῆς ἀντιρρήσεις, καὶ παραδεχθεῖσα τὴν ἐν αὐτῇ αἴτησιν· ἡ Βουλὴ διὰ τοῦτο, συνήγαγεν, ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἤδη ἐκείνων ἐκ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπαγεγραμμένων, ὅσων τὰς ὑπογραφὰς ἔφερεν ἡ πρώτη· παρατηρησάντων δέ τινων, ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς περιεχομένης λέξεως ἐπιτοπίως περιορίζεται ἡ δικαιοδοσία τῆς ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς εἰς μόνην τὴν Ὑδραν, καὶ πᾶσα ἐκτὸς αὐτῆς ἐπιχειριζομένη ἐξέτασις ἐγίνετο καθ' ὑπέβασιν τῆς δικαιοδοσίας της, καὶ ἄλλων ἀντειπόντων εἰς τοῦτο, ὅτι ἡ δικαιοδοσία τῆς ἐπιτροπῆς διεγράφετο ἐκ τῆς ὕλης καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ τρόπου, ἡ δὲ τῶν ἀναφερομένων ἐξέτασις, συντείνουσα εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ ἐνστάσει, δὲν εἶναι παντάσιν ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς, ἐτέθη μετὰ μικρὰν συζήτησιν ὑπὸ τοῦ Προεδρείου, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὸ ζήτημα οὕτω «νὰ ἐξετασθῶσιν ἐκ τῶν ἤδη ἀναφερομένων οἱ καὶ εἰς τὴν πρὸ ταύτης ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένοι; ναὶ, ἢ οὒ;» ἡ δὲ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπεφάνθη καταφατικῶς, ἐπιβαλοῦσα εἰς τοὺς ἀναδεχθέντας τὸ καθῆκον νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐπιδόσεως τοῦ προσκλητηρίου τῆς ἐπιτροπῆς ἐγγράφου· γενομένης δὲ ὑπό τινος τῆς ἐνστάσεως,

ὅτι δὲν διεκρίθη ἡ πλειονοψηφία, διετάχθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ ἐπαναλῆψις τῆς δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας, καὶ οὐδενὸς ἀποφατικῶς ἀπαφωνήσαντος, ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἐξεταισθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς τοῦ ἄνω ὁρισθέντος χρόνου, ἐκ τῶν νῦν ἀναφερομένων, οἱ εἰς τὴν πρώτην ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένοι.

Ἀκολούθως εἷς τῶν βουλευτῶν Ὕδρας παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τοῦ Προεδρείου, ἵνα παρευρεθῇ, δυάμει τοῦ Συντάγματος, εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, καθ' ἣν θέλει συζητηθῇ ἡ ἐκλογή των, διότι οἱ βουλευταὶ Ὕδρας προτίθενται ν' ἀπευθύνωσι πρὸς αὐτὸν ἐρωτήσεις τινας ἀφορώσας διοικητικὰ ἀντικείμενα, σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν ἐκλογήν των.

Ἡ πρότασις αὕτη ἀντεκρούσθη παρ' ἄλλων ὡς ἀντισυνταγματική, καθότι μεταξὺ Ὑπουργῶν καὶ Προεδρείου τοιαύτη ἀλληλογραφία εἶναι ἀνοίκειος, ἀρκούσης τῆς ἁπλῆς μηνίας ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ παρευρεθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτε μέλλει νὰ συζητηθῇ ἡ ἐκλογὴ Ὕδρας.

Ἐνταῦθα ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Ὕδρας παρετήρησεν ὅτι ἀρκεῖται εἰς μόνην τὴν ἁπλῆν ἔκφρασιν τοῦ νὰ παρευρεθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς των καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ ἐροπυίησις διὰ τοῦ Προεδρείου.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος πρότασις, παρετήρησεν ἕτερος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἦτο καὶ ἄκαιρος, καθότι εἶναι ἀγνωστὸς ἔτι ἡ τύχη τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας· κατὰ μόνην τὴν ἀπόῤῥιψιν δ' αὐτῆς ἐδύνατο νὰ ζητηθῇ ἡ παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐνταῦθα ἡ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τῆς Α. Μ. ἐπιτροπὴ ἐπαρουσίασεν αὐτὸ εἰς τὸ Προεδρεῖον, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη ὑφ' ἑνὸς τῶν γραμματίων· ἔχει δ' οὕτω·

« *Βασιλεῦ*,

« Ἡμέρα ἀξιομνημόνευτος ἀνατέλλει σήμερον· ἡμέρα εὐῤῥοσύνος καὶ αἰσίας. Ἡ Βουλὴ τοῦ Ἔθνους προσέρχεται πρὸς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, μαρτυροῦσα αὐτῷ τὴν τοῦ λαοῦ ἀγάπην καὶ τῶν Βουλευτῶν τὴν σπουδὴν πρὸς παγίωσιν τῆς ἐλευθερίας, τῆς τάξεως, καὶ τῆς φύλαξος αὐτῶν Βασιλείας.

« Τὸ Ἔθνος ἐπευφήμησε, Βασιλεῦ, εἰς τὴν εἰλικρινῆ συνδρομὴν τῆς Γ. Μ. πρὸς θεμελίωσιν τοῦ Συντάγματος· καὶ πέποιθεν ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Ἔθνους εὐαρμονίου συμπράξεως θέ-

λουσι θεμελιωθῆ ἀναπτυχθῆ καὶ θηλύσι τοῦ Συντάγματος οἱ καρποί·

« Ἡ Βουλὴ χαίρει μετὰ τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν φιλικὴν πρὸς ἡμᾶς διάθεσιν τῶν ξένων Δυνάμεων. Εὐγνωμονεῖ δὲ ἰδίως καὶ πρὸς ἐκείνας αἵτινες, ἐπιφανέστερον πρότερον τοὺς ἡμετέρους ἀγῶνας, μερίμνωσι καὶ ἤδη φιλοτίμως καὶ μεγαλοφρόνως ὑπὲρ τῆς εὐημερίας ἡμῶν.

« Μετὰ μεγάλου ζήλου, Βασιλεῦ, θέλομεν μελετήσει τὰ περὶ τῆς ὀργανικῆς καὶ οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως, εἰσαχθησόμενα πρὸς ἡμᾶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γ. Μ., καὶ θέλομεν σπουδάσει νὰ συμβιβάσωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς αὐστηρᾶς οἰκονομίας μὲ τὰς ἀκριβεῖς ἀπαιτήσεις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τῶν εὐδοκιμούντων εἰς τὸ μέλλον βελτιώσεων.

« Εἰς τὴν δόξαν καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ παρελθόντος θέλομεν δώσει, Βασιλεῦ, πᾶσαν τὴν ὀφειλομένην προσοχήν· ἀλλ' ἡ θεραπεία τοῦ αἰῶνίου, ἡκρατέωσις καὶ λαμπρότης τῆς ἱερᾶς καὶ εὐεργετικῆς ἡμῶν θρησκείας, θέλει εἶσθαι ἓν τῶν ποθεινοτάτων ἡμῶν φροντισμάτων. Ἀγαλλόμενοι διὰ τὴν ἐπὶ τούτου σύμπνοιαν τοῦ Βασιλέως, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὰ περὶ διατάξεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομοσχεδίων, ὁμόλογα πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Συντάγματος, θέλουσι μᾶς ἐμφανισθῆ ἐν τοῖς πρώτοις, κατὰ τὰς ἐφέσεις τοῦ Ἔθνους, πρὸς οἰκοδόμησιν τῶν ἠθῶν.

« Δεόντως θέλομεν φροντίσει καὶ περὶ τῆς ἀναζωπυρήσεως τῶν ῥώτων εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν ἕστιαν, καὶ περὶ τοῦ γενναίου ἡμῶν στρατοῦ, περὶ ἁπλοποιήσεως καὶ τελειοποιήσεως τῆς Νομοθεσίας, περὶ τῶν ὑπαρχόντων τῆς Γεωργίας, Βιομηχανίας, Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας, πηγῶν μὲν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ τῆς Ναυτικῆς ἡμῶν δυνάμεως, βάσεων δὲ τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας τοῦ Ἔθνους. Πεῖρα καὶ γνῶσις τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου μέλλον, θέλουσιν εἶσθαι τῶν ἡμετέρων συζητήσεων εὐπαρρησιάστατοι ὁδηγοί.

« Ὄντως ἀξιόλογα καὶ μεγάλης ῥοπῆς θέλουσιν εἶσθαι, Βασιλεῦ, τὰ ἐναχολήματα ἡμῶν κατὰ τὴν πρώτην ταύτην σύνοδον· καὶ ἡ Βουλὴ γεραίρουσα καὶ συμμεριζομένη τὴν ἐπὶ τούτοις πατρικὴν συντρίβην τῆς τοῦ Βασιλέως καρδίας, καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους εὐγενεστάτην αὐτοῦ καθομολόγιαν καὶ σφιέρωσιν ἀνταποδίδουσα πολλαπλάσιν ἀφοσίωσιν, μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἐνδόσεως θέλει συνδράμει, κατὰ τὸ καθῆκον αὐτῆς, τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γ. Μ. πραγματοποιοῦσαν καὶ τὰ παρὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ψηφισθέντα.

« Ἀλλ' ἡ Βουλὴ, παράγωγὴ οὖσα τοῦ Ἔθνους, δὲν ἰσχύει νὰ

ἐξαλείψη καὶ τὴν μνήμην τῶν ὅσα τὸ Ἔθνος ὑπέφερε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου. Ἀκμαία θέλει μένει διὰ παντὸς ἡ φωνὴ τῆς ἱστορίας κατὰ τῶν δεινῶν ἐκείνων παρανομημάτων καὶ τῆς παντοίας φθορᾶς ἣν ὑπέστη τὸ Ἔθνος, τὸν μέγαν κίνδυνον τοῦ ὁποίου προλαβοῦσα διεσκέδασεν ἡ προνοητικὴ σύνεσις τῆς Γ. Μ. Ἐκτιμῶσα δὲ ἡ Βουλὴ τὰ γενναῖα τοῦ Βασιλέως αἰσθήματα, ἀποστρέφει τὸ πρόσωπόν της ἀπὸ τῶν λυπηρῶν ἐκείνων σκηνῶν, καὶ εὐχομένη τὴν ἐξάλειψιν αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς μνήμης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, σπεύδει εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κρατίστων αὐτοῦ συμφερόντων.

« Καθισταμένης κοινῆς τῆς περὶ τὰ καλὰ ἀμίλλης, τηρουμένων τῶν Νόμων, βραβευομένης τῆς ἀρετῆς, ἐλεγχομένης τῆς κακίας, ἀνθούσης τῆς Ἱερᾶς τῶν Πατέρων ἡμῶν Πίστεως, οὕτω βεβαιότερον θέλομεν εἰσέλθει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐδαιμονίας, καὶ θαρραλεώτερον θέλομεν ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ Ὑψίστου Πρωτάκτεως τῆς τύχης τῶν Βασιλέων καὶ τῶν Ἐθνῶν, πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἔργου τῆς θείας αὐτοῦ προνοίας ».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀναγνώσεως, ἡ Βουλὴ ἀπεράνθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Δεύτερον ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Π. Καλεβρᾶ, δι' ἧς ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν αἰτιολογικὰς ἐνθέσεις καὶ σχέδια, περὶ τῆς εἰς εἶδη καὶ οὐχὶ εἰς χρήματα εἰσπράξεως τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ τοῦ τῆς ἐπικαρπείας, 2) περὶ συγάσεως δημοτικοῦ προφορικοῦ εἰρηνοδικείου.

Ἡ Βουλὴ ἀπεράνθη νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν συστηθησομένην ἐπιτροπήν.

Τρίτον ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Χ. Σακελλαριάδου, παραπονουμένου ὅτι ὁ ἐνταῦθα εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν δὲν ὑπερασπίζεται αὐτὸν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν καταδιώκοντα ἀπέναντι τῶν ὅσων ὑπέφερεν ἀπὸ τὸν Πρόξενον τοῦ Ἰασίου κ. Βοϊνέσκον.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ἀκολούθως ὅτι κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἀντὶ τοῦ Κ. Κανάρη, τοῦ ταμίου τῆς Βουλῆς, καὶ τοῦ ἐφόρου τοῦ Βουλευτηρίου, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προβῇ καὶ εἰς ταύτας ἡ Βουλὴ· καὶ κατὰ πρῶτον τοῦ Ἀντιπροέδρου.

Κατὰ συνέπειαν τούτου ἠξάτο ἡ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴ τοῦ Ἀντιπροέδρου, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 78 τοῦ Κανονισμοῦ, ἐνώπιον τῶν Γραμματέων καὶ δύο ψηφολεκτῶν τῶν Κ. Α. Δανοπούλου καὶ Γ. Κιάνδυα, προσκληθέντων παρὰ τοῦ Προέδρου· μετὰ τὸ πέρας

δὲ ταύτης ἀντιπαραβληθεὶς ὁ τῶν ψηφοδελτίων ἀριθμὸς πρὸς τὸν τῶν κυάμων, εὑρέθη ἴσος, ἀναβαίνων εἰς 94· ἐκ τῆς διαλογῆς δὲ συνήχθη, ὅτι ὁ μὲν Κ. Κ. Κολοκοτρώνης ἔλαβε ψήφους 52, ὁ δὲ Κ. Μ. Καΐρης 39.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ψήφων 52 πρὸς 39, Ἀντιπρόεδρον αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ Κ. Κανάρη, τὸν Κ. Κολοκοτρώνην.

Ἀκολούθως προύκάλεσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ταμίου τῆς Βουλῆς. Γενομένης δὲ μυστικῆς ψηφορορίας, διὰ ψηφοδελτίων, καὶ εὑρεθέντων ἴσων τοῦ τῶν ψήφων ἀριθμοῦ καὶ τοῦ τῶν κυάμων, ἀναβαινόντων εἰς 91, ἤρξατο ἡ διαλογὴ ἐνώπιον τῶν Γραμματέων καὶ δύο ψηφολεκτῶν τῶν Κ. Κ. Τσερτίδου καὶ Γουζούασι, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ὁ Κ. Ν. Μπούκουρας ἔλαβε ψήφους 45, ὁ δὲ Κ. Σ. Δάρας 43· ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο Ταμίαν αὐτῆς τὸν Κ. Ν. Μπούκουραν διὰ ψήφων 45.

Μετὰ ταῦτα, πολλῶν αἰτησαμένων τὴν διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως, ὁ Πρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, αὐτὴν τὴν 4 ὥραν μ. μ., προσθεὶς ὅτι συνεδρίασις θέλει εἶσθαι τὴν εἰκοστὴν τοῦ παρόντος, ἔχουσα ὡς ἀντικείμενον τὸ σχέδιον τῆς πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεως.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ. Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταματ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'.

Τῆς 20 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους περὶ τὴν μεσημβρίαν, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παόντων μὲν 96 ἀπόντων δὲ 15, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν

λόγον τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ παραγράφου 2. τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Κανονισμοῦ ἐν τοῖς τμήμασι συζήτησις αὐτοῦ.

Ὑπεβλήθη μετὰ τοῦτο παρὰ τοῦ Προεδρείου ἀναφορὰ τῶν Κ. Κ. Ἀναγνώστου Πνευματικοῦ, καὶ Χαραλάμπους Παπαβασιλείου, φερούσα τὰς ἐξελεγχθείσας καταχρήσεις ἑνὸς τῶν ἐπιστατῶν φυλῶν, ὀνομαζομένου Ἀλεξίου Κότσου Κόλια, καὶ ταύτης ἡ Βουλὴ διέταξε, τὴν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον παραπομπήν.

Μὴ ὑπαρχούσης δὲ ὕλης πρὸς συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος συνεναίσει τῆς Βουλῆς, διέλυσε κατὰ τὴν πρώτην ὥραν μ. μ. τὴν συνεδρίασιν, εἰπών, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῆς πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεως.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ'.

Τῆς 22 Ἰανουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν μ. μ. ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 102, ἀπόντων δὲ 7, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παράδεκτα, ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἀναφορὰ τῶν Κ. Κ. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, Ἀνδρέου Λόντου, Σπυρίδωνος Τρικούπη, καὶ Παναγιώτου Ῥοδίου, Ὑπουργῶν τῆς 29 Μαρτίου, παραπονουμένων διὰ τὰ καθ' αὐτῶν ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως, καὶ ταύτης διετάχθη ἡ παραπομπὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν, κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Κανονισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεως, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ εἰσηγητὴς τῆς πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, λαβὼν τὸν λόγον, ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν ἔχουσαν οὕτω·

« Κύριοι, ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ὁποίαν ἐτιμήσατε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης Σας, πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως, αἰσθανομένη ἀξιοχρέως τὸ κῦρος τῆς δοθείσης αὐτῇ ἐντολῆς, μετὰ πολυημέρων σκέψεων, καὶ ἐργασίαν, ἐτελείωσε τὸ σχέδιον, καὶ ἤδη παρέδωκεν αὐτὸ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην ὑμῶν.

Ἐκ μὲν τῆς βραχύτητος τοῦ ἔργου, καὶ ἐκ τῆς προχείρου παρακολουθήσεως τῶν ἐννοιῶν τοῦ Βασιλικοῦ λόγου, ἐφαίνετο ὁ κόπος τῆς ἐπιτροπῆς ἐλαφρός· ἐξ ἄλλων ὅμως παρατηρημάτων τὸ πρᾶγμα ἀπεδεικνύετο δεόμενον περισσοτέρας σπουδῆς. Ἐνθυμούμενοι, ὅτι ἡ πρώτη μετὰ τὴν πολιτικὴν ἀναγέννησιν τοῦ Ἔθνους Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ὤφειλε νὰ χαράξῃ καὶ ἐν τῷ λαλεῖν στερεόν τινα καὶ δίκαιον ὑπογραμμὸν εἰς τὰς ἐπερχομένας, καὶ ἐπιστήσαντες τὸν νοῦν, συνείδομεν ἀ) ὅτι οὐδὲν τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ Βασιλικῷ λόγῳ, ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀνατάντητον, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις πρὸς ἕκαστα, διὰ νεκῶν εὐπρεπῆς, ἠδύνατο νὰ ᾖναι εἴτε μᾶλλον συνεπτυγμένη εἴτε μᾶλλον ἀναλελυμένη, ἅμα δὲ καὶ ἀπέριττος, καὶ τὸ ὅλον νὰ ἔχῃ ἰδίαν τινὰ τάξιν συναρμογῆς· β'. ὅτι ἡ Βουλὴ, πηγάζουσα ἐκ τῶν τοῦ λαοῦ σπλάγχνων, ἐδικαιοῦτο, γράφουσα, οὕτω· εἰπεῖν τὸν ἕνα μὲν τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς τὸν λαὸν, τὸν ἕτερον δὲ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, νὰ προφωνήσῃ συντόμως καὶ τινα παρεκβατικὴν ὑπόμνησιν, πιστευομένην ἀναγκαίαν καὶ ὠφελίμων παρὰ τοῦ κοινοῦ.

Δὲν μᾶς λανθάνουσι, Κύριοι, οἱ ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο συνήθως ἐπικρατοῦντες τύποι, κατὰ τὴν Συνταγματικὴν Εὐρώπην, τῶν ὁποίων τὴν μίμησιν ἐφαίνετο ἐπικαλούμενος, ὁ παρ' ἡμῖν συνεχὴς ζῆλος τοσούτων ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν ἐθίμων, ἀλλὰ γνωρίζοντες ὅτι καὶ ἐκεῖ ἐπιχωριάζουσιν ἐνίοτε αἱ τοιαῦται δημωφελεῖς παρεκβάσεις, ἐπερειδόμενοι δὲ καὶ εἰς τὸ ὄφος ὅπερ ἀνωθεν ἔχει ἡ εὐλαβὴς ἡμῶν μήτηρ Ἑλλὰς, καὶ κατὰ τὰς μικροτάτας αὐτῆς καὶ ἀτελεστάτας ἱστορικὰς φάσεις, νὰ τελειοποιῇ καὶ νὰ καλλύνῃ τὰ προσλήμματα τῶν ἀλλοτρίων ἐπιτηδευμάτων, καὶ νὰ μεταπηδᾷ ταχέως ἀπὸ τῆς μιμήσεως εἰς τὸ ἰδιότυπον, δὲν ἐδιστάσαμεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅ,τι καὶ εἰς τὸν Ἡγεμόνα δὲν ἔχει φύσιν νὰ ἀπαρέσκῃ.

Τὴν δικαίωσιν ταύτης ἡμῶν τῆς ἐκθέσεως εὑρίσκετε, Κύριοι,

ἀντιπαραβάλλοντες τὸ ἡμέτερον σχέδιον πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως. Προλογίζομεν χαρακτηρίζοντες τὸ ἀξιομνημόνευτον, τὸ χαροποιὸν, τὸ εὐτυχὲς τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ πρώτη Βουλὴ τοῦ ἀναγερθέντος Ἔθνους, προσερχομένη, δωροφορεῖ πρὸς τὸν Συντάγματικὸν Βασιλέα τοῦ λαοῦ τὴν ἀγάπην, καθότι τὴν τοιαύτην Βασιλείαν γνώσκει φρουρὸν τῆς τιμιωτάτης παρακαταθήκης, τῆς κοινῆς ἡμῶν ἐλευθερίας καὶ τάξεως. Ἅμα δὲ ἀνευφημοῦμεν τὸν Βασιλέα, τοῦ ὁποίου τὸ ἱστορικὸν σκῆπτρον συνεφοκοδόμησε καὶ συνανήγειρε τὸν ἄσυλον τοῦ Συντάγματος πύργον, καὶ θέλει τὸν συνεξασφαλίσει μεθ' ἡμῶν διὰ τῶν οἰκείων ἐπινομοθετημάτων.

Ἐκφωνοῦμεν ἔπειτα τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὴν φιλίαν τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ μάλιστα τῶν τριῶν, αἵτινες διαφερόντως φροντίζουσι περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἡμῶν, ἀφοῦ προηγουμένως συνετέλεσαν εἰς ἀποκατάστασιν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν αὐτονομίας· τὴν μὲν αὐτόνομίαν ἐσιωπήσαμεν ὡς πρᾶγμα ἤδη θείᾳ δυνάμει τετελεσμένον καὶ δυσαναίρωτον, τῆς δ' εὐημερίας ἡμῶν τὴν περιποίησιν ἀπεδώκαμεν κυρίως εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας Δυνάμεις ἀναλογιζόμενοι, ὅτι καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς 3 Σεπτεμβρίου καὶ τὸ πολιτικὸν ἡμῶν Σύνταγμα εὐμενῶς ἀνεγνώρισαν, καὶ ἐπιείκειαν φιλάνθρωπον διστελοῦσιν ἐπιδεικνύουσαι πρὸς τὰς οἰκονομικὰς, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, ἡμῶν ἀμηχανίας, καὶ ἐκτιμῶσαι τοῦ ἔθνους τὰ δίκαια, τὴν εὐφυΐαν καὶ ἱκανότητα, εἶναι διατεθειμέναι ν' ἀποδοκιμάζωσι πᾶσαν ἐπέμβασιν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐσωτερικῶν αὐτοῦ πραγμάτων.

Προσφέρομεν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ προθυμοτάτην σύμπραξιν ἐπὶ πᾶσαν νομοθετικὴν καὶ διοικητικὴν διόρθωσιν, ἐξ ἧς θέλει προκύψει ἡ εὐτυχία τῆς πατρίδος ἡμῶν, γινομένην ἐν τῷ κανόνι τῆς οἰκονομίας καὶ ἐν γνώσει τῆς καταστάσεως· καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου μᾶλλον ἢ ἐξ ἀβασανίστου παρεισαγωγῆς τῶν ἔξωθεν παραινέσεων καὶ θεωριῶν, καὶ λέγομεν ὅτι, ὁρμώμενοι ἐκ ταύτης τῆς τοπικῆς πείρας καὶ γνώσεως, θέλομεν συζητεῖ πάντα μετὰ παῤῥησίας καὶ πεποιθήσεως. Συμπροθυμούμεθα δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνταποδόσεων τοῦ παρελθόντος ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἐθνικοῦ στρατοῦ, ἐννοοῦντες συνάμα τόν τε ταχτικὸν καὶ τὸν ἐλαφρὸν, τόν τε κατὰ ξηρὰν καὶ τὸν κατὰ θάλασσαν.

Ἐκαλέσαμεν τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν οὐχὶ μόνον πηγὴν ἐθνικοῦ πλούτου, ἀλλὰ καὶ παρασκευὴν δυνάμεως ναυτικῆς, ἀναγκαίας εἰς πᾶσαν ἐπιθαλάσσιον ἐπικράτειαν, ὁμολογουμένου

παρὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι τὸ πρώτιστον κεφάλαιον τῆς τοιαύτης δυνάμεως εἰσὶ ναῦται διαπεπονημένοι ἐκ συνεχοῦς καὶ μακρᾶς θαλασσοπορίας, οἱοῖοι ἐδείχθησαν οἱ ἀείμνηστοι ἥρωες τῶν στόλων τῆς ἡμετέρας, θεοκινήτου ἐπαναστάσεως.

Ἀπαντήσαντες, Κύριοι, πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως περὶ πάντων τῶν ἐγκοσμίων καὶ ὑλικῶν, παρελθόντων, ἐνεστώτων καὶμελλόντων, κατεστήσαμεν τὴν ἀπάντησιν καὶ εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ αἰωνίου, τοὐτέστιν εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐπιμέλειαν τῶν θείων, τὴν φρούρησιν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ πατροπαραδότου θησαυροῦ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας, τοῦ θεμελίου, ἐφ' ὧν στηρίζεται καὶ οἰκοδομεῖται πᾶσα ὑγιὴς καὶ ἀκατάπτωτος ἠθικὴ ἀποβλέποντες δὲ καὶ εἰς τὸ κατεπείγον τῆς τοιαύτης θεραπείας, ἐγράψαμεν ὅτι προσδοκῶμεν ὅσον ταχίστην τὴν ἀριμογὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαταξέως, καὶ σύμφωνον πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, καθὰ τὸ Σύνταγμα ὥρισεν. Ἡ ἀρετὴ, Κύριοι, ἐνήχησεν εἰς τὸν Βασιλέα τοὺς περὶ θρησκείας λόγους καὶ τὸ ἔθνος ἀνταποκρίνεται ὑπὲρ αὐτῆς μετὰ τῆς διακαοῦς ἀγάπης, ἣν τρέφει ὁ εὐεργετηθεὶς τὴν ἄκραν εὐεργεσίαν, ὁ σωθεὶς ἀπὸ τῶν τοσούτων πολιτικῶν ναυαγίων καὶ κατευθυνθεὶς παρὰ τῆς θρησκείας ταύτης εἰς τῆς ζωῆς τὸν λιμένα· πλησίον τῆς θρησκείας ἐτάξαμεν καὶ τὸν πόθον τῆς ἀναλάμψεως τῆς ὄντως ἑλληνικῆς σοφίας εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς ἑστίαν, διότι τὸ ἔθνος ἐπὶ δεκαεπτὰ ἤδη αἰῶνας οὐδέποτε διέσπασε τὴν γειτονίαν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ σχολείου, καὶ διότι ἡ ἐθνικὴ ἱστορία, ὁλοσχερῶς λαμβανομένη, εὐωδιάζει τὸ μὲν ἀπὸ τὰ μαθήματα τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Πλάτωνος, τὸ δὲ, ἀπὸ τὸ ἔνθεον κήρυγμα τοῦ Παύλου καὶ Διονυσίου τοῦ Ἀρειοπαγίτου, τὰ ἀκουσθέντα κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔδαφος, καθ' ὃ αὐλιζόμεθα σήμερον.

Ἐνταῦθα φθάσαντες, συναναβαίνομεν μετὰ τοῦ Βασιλέως εἰς φιλόπατριν ψυχῆς κατοχὴν, καὶ ἐκεῖθεν καταπνέοντες, ἀσπαζόμεθα τὴν ἀξίαν τῶν κοινωφελῶν τῆς πρώτης συνόδου βουλευμάτων, καὶ πρὸς τὴν ὑπὲρ πατρίδος πατρικὴν ἐξόρμησιν τοῦ βασιλικοῦ ζήλου φιλοστόργως διαμιλλώμεθα· ὅτι καὶ ἁπτόμενοι τῶν ψηφισμάτων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου, ἐμβάλλομεν αὐτὰ εἰς τὸ ἀσφαλέστατον, ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν δηλαδὴ τῶν τοῦ Ἡγεμόνος χειρῶν.

Ἡ Ἐπιτροπήσας, Κύριοι, σπουδάσασα τὸ μέρος τοῦ βασιλικοῦ λόγου τὸ περὶ λυπηρῶν τινων ἀναμνήσεων, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς ὑπομνηματισμοὺς καὶ τὰς ἐρμηνείας, ἃς οἱ ὑπάδοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου ἔγραψαν καὶ ἐδημοσίευσαν περὶ

τοῦ μέρους τούτου, παριστῶντες ὅτι εἰς ἄλλους ἀποδίδονται τὰ λυπηρὰ ἐκεῖνα πταίσματα, περὶ ὧν ὁ λόγος, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκεῖνο· ὅτι ἀποδιδόνται δηλονότι εἰς τοὺς παθόντας, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ὠνόμασαν καὶ ἀναρχικούς, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς πράξαντας, τοὺς ὁποίους ὠνόμασαν συντηρητικούς. Ἡ ἐπιτροπή σας λοιπὸν ἔγνω ἀναγκαῖον νὰ κατανομάσῃ τὸ Ὑπουργεῖον ἐκεῖνο καὶ νὰ σχεδιογραφήσῃ, ὅτι ὅσα τὸ ἔθνος ὑπέφερε παρ' αὐτοῦ, ἡ Βουλὴ καὶ ἂν ἤθελε, δὲν ἰσχύει νὰ ἐξαλείψῃ τὴν μνήμην αὐτῶν, καθὸ προσωπίνη ἐκ τῶν κόλπων αὐτοῦ τοῦ λαοῦ τοῦ ζώντος καὶ κακοπαθήσαντος ὅστις δὲν τὰ ἐλησμόνησε. Τί δὲ ὑπέφερε τὸ ἔθνος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου κατὰ τὰς ἐκλογάς; παρανομίας δεινὰς καὶ παντοίαν φθορὰν ἠθικήν τε καὶ ὑλικήν, περὶ τῶν ὁποίων ἀντήχησε καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ ἔξω κόσμος ὁπὶ ἑπτὰ ὅλους μῆνας, τέσσαρας δηλαδὴ διαμείναντος τοῦ Ὑπουργείου ἐκείνου καὶ τρεῖς ἐξελεγχομένων τῶν ἐκλογῶν παρὰ τῆς Βουλῆς. Ταῦτα δὲ πάντα μονίμως καὶ ἀνεξαλείπτως στηλογραφηθέντα, ἡ ἱστορία παρέλαβε καὶ ἀκμαίως θέλει πάντοτε βοᾷ κατὰ τῶν πρωταιτίων τῶν τοιούτων δεινῶν, εἰδὲ ἄλλως ἔχει, τότε ὅλος ἐκεῖνος ὁ ἐπτάμηνος πάραγος καὶ κατακλυσμὸς τῶν γραφῶν, τῶν λόγων καὶ πράξεων, εἶναι ἁπλοῦν ὄνειρον, ὁραθὲν παρὰ τοῦ ἔθνους, ἡ δὲ ἀκλόνητος τῆς ἱστορίας εὑρίσκεται παραδόξως διακεκωμῳδημένη, σχιζομένης τῆς ἑπταμήνου σελίδος· ἀλλ' ὅμως ἡ Βουλή, κατὰ τὸ σχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς, εὐχαριστοῦσα τῷ Βασιλεῖ, διότι, προλαβών, διεσκέδασε τὸν μέγαν τοῦ ἔθνους κίνδυνον, καὶ αἰδουμένη τὴν ἐπιακῆ αὐτοῦ διάθεσιν, ἀποστρέφει μὲν χέρι τοῦ Βασιλικοῦ σφάγματος, τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἀξιοθρηνήτων ἐκείνων σκηνῶν, εὔχεται δὲ ὑπὲρ τῆς ἐξαλείψεως αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς μνήμης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τοῦτο δὲ σημειώσασα ἡ ἐπιτροπή σας, δὲν ἐννοεῖ, ὅτι καὶ τὸ πρῶτον ἐκεῖνο Συνταγματικὸν Ὑπουργεῖον καὶ πᾶν ἄλλο ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὰς εὐθύνας τῶν Κυβερνητικῶν πράξεων καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, διότι ἄλλως τὸ Σύνταγμα ἤθελεν εἶσθαι ἀρχὴ σκιὰ καὶ γράμματα ἄνευ ζωῆς παραδιδόμενον τοῖς βιαστὰις εἰς ἐμπαιγμόν.

Τὸ σχέδιον τελευτᾷ εἰς ἔρευναν ὑπὲρ τηρήσεως τῶν Νόμων, ὅθεν, οἱ ἄρμοι τῆς πολιτείας κατασφαλίζονται, ὑπὲρ ἐμφύτου τῆς ἀρετῆς καὶ ἐλέγχου τῆς κακίας, ὅθεν ζωοποιοῦνται τὰ ἤθη καὶ φωταγωγεῖται τῶν πολιτῶν ἡ ὑπόληψις, ὑπὲρ τοῦ κράτους τῆς εὐσεβείας, ὅθεν ἀγαθύνονται καὶ στερεοποιοῦνται αἱ συνειδήσεις· καὶ ἐξ ὧν πάντων προφέρει ἡ ἀλήθεια τῶν ἐθνῶν εὐδαιμονία. Ἐπικαλούμεθα δὲ καὶ σταγόνα τῆς ψηλῆς χάριτος τοῦ Κυρίου τῶν ὅλων, ἄνευ τῆς ὁποίας οὔτε οἶκος, κατὰ τὸν προφήτην, οἰκοδομεῖται, οὔτε πόλις φυλάσσεται.

Λύτη εἶναι, Κύριοι, ἡ περιληφὶς καὶ ἑρμήνεια τοῦ ἔργου ἡμῶν, τὸ ὁποῖον σημεῖον κεῖται ὑπὸ τὴν κρίσιν σας.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἀπάντησις πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως περιγράφει τὴν θρησκευτικὴν καὶ οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, καὶ διαγράφει τὰς βάσεις ἐφ' ὧν ἡ Βουλὴ, θέλει οἰκοδομήσει τοὺς Νόμους, διὰ τὴν συνταξίν τῶν ὁποίων συνῆλθεν. Ἀλλ' ἡ πρὸς συζήτησιν ἦδη ἀπάντησις, ἐκτὸς τοῦ ὅτι στερεῖται ἀληθοῦς ἑλληνικοῦ λεκτικοῦ, περιλαμβάνουσα ἐν ἑαυτῇ φράσεις ἀρχαίας, δὲν ἐκφράζει ἔτι καὶ τὸ κράτος τῶν λαῶν αἰσθημα, ἐπιθυμούντων τὴν τοῦ Συντάγματος ἐφαρμογήν, σιωπᾷ ἀλοτελῶς τὰς ἐν ἄρθροις 83, 84 τοῦ Συντάγματος, περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν διατάξεις ἐπαγγέλλεται τὴν ἀποστροφὴν τοῦ προσώπου τῆς Βουλῆς, ἀπὸ τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου ἀξιοποίνων πράξεων, ἐναντίον τῶν διατάξεων τῶν ῥηθέντων ἄρθρων. καθότι, καθὼς ἡ Βουλὴ δὲν ἰσχύει νὰ ἐξαλείψῃ τὴν μνήμην τῶν λυπηρῶν διατραξάντων, δὲν ἰσχύει ἐπίσης νὰ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπόν της ἀπ' αὐτῶν. Εἰς μαρτυρίαν ἐπεκλήθη τὸ ΙΔ'. ψήφισμα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τὸ ὑπ' ὄψιν εἰς λογοδοσίαν τοὺς Σεπτεμβριανοὺς Ὑπουργούς, προσθεῖς ὅτι αἱ πράξεις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, πρέπει αὐστηρῶς νὰ ἐπικρίνωνται ὑπὸ τῆς Βουλῆς, διότι ἄλλως θέλομεν καταστρέψει βαθμηδὸν τὸ Σύνταγμά μας. Ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ Σχεδίου.

Ἐνταῦθα ἐρωτηθεὶς ὁ προαγορεύσας ὑπό τινος, ἂν ἐννοῇ διὰ τῆς προτάσεώς του, ὅτι τὰ μέλη τοῦ παύσαντος Ὑπουργείου πρέπει νὰ εἰσαγθῶσιν εἰς δίκην, ἀπήντησε καταφατικῶς.

Κατὰ τῶν παρατηρήσεων τούτων, τῶν ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ Σχεδίου, ἀντέλεξεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι διὰ τῶν συγγραφέων, τοὺς ὁποίους θέλει ἐπικαλεσθῇ εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν, θέλει ἀντικρούσει πᾶσαν ἐπὶ τοῦ λεκτικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπικρίσεων ἀντίῤῥησιν. Εἰς ταῦτα δ' ἐντὸς μιᾶλν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ μέλος τοῦ Σεπτεμβριανοῦ Ὑπουργείου, προσέθηκεν, ὅτι τὸ ΙΔ' ψήφισμα προύκάλεσαν αὐτοὶ οἱ Σεπτεμβριανοὶ Ὑπουργοὶ διὰ προστάσεως, καὶ διὰ τοῦτο εὐδόλως διετάζουσι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένην λογοδοσίαν, ἡ δὲ ἐν τῷ σχεδίῳ περιεχομένη φράσις, ἀποστροφὴ τοῦ προσώπου, σημαίνει τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῆς πολιτικῆς διαγωγῆς τῶν Ὑπουργῶν τῆς 29

Μαρτίου, καὶ οὐχὶ τὴν ἀπάλειψιν τῶν καθ' ἕκαστα, διὰ τὰ ὁποῖα οὐχ ἧττον δὲν δύνανται νὰ ὑπερκύψωσι τὴν δικαιοσύνην κατὰ τὸ ἀξιόποινον αὐτῶν· καὶ τοῦτο ὑποστήριξε διὰ τῶν πράξεων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἐπιβαλούσης μὲν λογοδοσίαν, διὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ἀπορριφθείσης δὲ ὑπὲρ τοῦ Σεπτεμβριανοῦ Ὑπουργείου, ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ διαγωγῆς.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου, ὁ πρῶτος παράγραφος τοῦ ὁποίου, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ ἐγένετο παρὰ τῆς Βουλῆς παραδεκτὸς ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ· ἔχει δ' οὕτως·

» Ἡμέρα ἀξιομνημόνευτος ἀνατέλλει σήμερον, ἡμέρα εὐφρόσυνος καὶ αἰσία, ἡ Βουλὴ τοῦ Ἔθνους, πρωτέρχεται πρὸς τὸν » Συνταγματικὸν Βασιλέα, μαρτυροῦσα αὐτῷ τὴν τοῦ λαοῦ ἀγάπην, καὶ τῶν Βουλευτῶν τὴν σπουδὴν, πρὸς παγίωσιν τῆς » ἐλευθερίας, τῆς τάξεως καὶ τῆς φύλακος αὐτῶν Βασιλείας. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος δ' ἀκολούθως δευτέρου παραγράφου παρετήρησέ τις τῶν Βουλευτῶν, ὅτι ἡ λέξις *προοδευτικῶς*, ἐμφαίνουσα τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω πρόοδον, δύναται ν' ἀντικατασταθῇ ἐπιτυχῶς τὴν ἐν τῷ σχεδίῳ Βαθμηδόν. Ἀντιπαρατηρησάντων δ' ἄλλων, ὅτι τοῦτο ἐμφαίνεται καὶ διὰ τῆς λέξεως Βαθμηδὸν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸν παράγραφον τοῦτον κατὰ τὸ σχέδιον, ἔχοντα οὕτως·

« Τὸ Ἔθνος ἐπευφήμισε Βασιλεῦ, εἰς τὴν εἰλικρινῆ συνδρομήν » τῆς Γ. Μ. πρὸς θεμελίωσιν τοῦ Συντάγματος, καὶ πέποιθεν, » ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Ἔθνους ἐναρμονίου συμπράξεως, » θέλουσι βαθμηδὸν ἀναπτυχθῇ καὶ ὅλοι τοῦ Συντάγματος οἱ » καρποί. »

Ἐπὶ τοῦ μετὰ τοῦτον ἀναγνωσθέντος τρίτου παραγράφου παρετήρησέ τις, ὅτι αἱ πρὸς τὰς ξένας δυνάμεις σχέσεις, ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφαινομένη κατὰ τὸ σχέδιον περὶ αὐτῶν, φαίνεται ἀντιποιουμένη δικαιωμάτων ξένων, ἐνῷ ὤφειλε μόνην τὴν δι' αὐτὰς εὐχαριστησιν αὐτῆς νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐπρότεινε δὲ τὴν προσθήκην τοῦ ἰδίως μετὰ τὰς λέξεις εὐγνωμονεῖ δὲ διὰ νὰ δηλωθῇ καλλιον, ἡ πρὸς τὰς δυνάμεις ταύτας εὐγνωμοσύνη· εἰς τοῦτον ἀντέλεξε μὲν ἐπὶ τοῦ πρώτου ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σχέσεων, καὶ τοῦτο ἐξέφρασεν ἐν τῷ σχεδίῳ, σύμφωνα καὶ μὲ αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως, χρησαμένου τῇ λέξει ἡμῶν,

ἵνα τοῦτο ἐμφάνῃ, παρεδέχθη δὲ τὴν προσθήκην τῆς λέξεως ἰδίως· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν παράγραφον ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ, διατάξασα τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων, *φιλικὴν πρὸς ἡμᾶς διάθεσιν*, διὰ τῶν τὰς *φιλικοτάτας πρὸς ἡμᾶς σχέσεις*, καὶ τὴν προσθήκην τῆς λέξεως *ἰδίως*, μετὰ τὰς λέξεις *εὐγνωμονεῖ δὲ*· ὁ παράγραφος δ' ἐτροποποιήθη οὕτως.

« Ἡ Βουλὴ χαίρει, διὰ τὰς φιλικοτάτας σχέσεις, μετὰ τῆς » Γ. Μ. τῶν ξένων δυνάμεων, εὐγνωμονεῖ δὲ ἰδίως καὶ πρὸς » ἐκείνας, αἵτινες ἐπικρατύνασαι πρότερον τοὺς ἡμετέρους ἀγῶνας μεριμνῶσι καὶ ἤδη φιλοτίμως, καὶ *μεγαλοφρόνως* ὑπὲρ » ἡμῶν ».

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ὁ παράγραφος τέταρτος τοῦ σχεδίου καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπροτάθη ἡ ἀντικατάστασις τῆς λέξεως, *ἐνδεγομένων*, διὰ τῆς *δεουσῶν*, διότι εἰς τὴν ἐν τῷ σχεδίῳ λέξιν, ὑπάρχει τι ἀμφίβολον, τὸ ὁποῖον δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἐπαγγελλομένην αὐστηρὰν οἰκονομίαν. Ἐπροτάθη ἐπίσης ἡ ἀντικατάστασις τῶν λέξεων *μὲ τὰς ἀκριβεῖς ἀπαιτήσεις*, διὰ τῶν *μὲ ἐκείνην*, διότι εἰς τὴν λέξιν *ἀκριβεῖς*, ὑπάρχει τι ἐλαστικὸν ἀντικρούον ἐμμέσως τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν. Παρατηρησάντων δ' ἄλλων, ὅτι ἡ λέξις *ἀκριβεῖς* καλῶς ἐτέθη, ἐμφαίνουσα τὸ ἀναγκαῖον καὶ οὐχὶ πλεονασμὸν ἢ ἔλλειψιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν παράγραφον κατὰ τὸ σχέδιον ἔχοντα οὕτως.

« Μετὰ μεγάλου ζήλου, Βασιλεῦ, θέλομεν μελετήσει τὰ περὶ » τῆς ὀργανικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως, εἰσαχθησόμενα πρὸς » ὑμᾶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γ. Μ. καὶ θέλομεν σπουδάσει » νὰ συμβιβάσωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς αὐστηρᾶς οἰκονομίας, μὲ » τὰς ἀκριβεῖς ἀπαιτήσεις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, καὶ τῶν ἐν» δεχομένων εἰς τὸ μέλλον βελτιώσεων. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος μετὰ ταῦτα πέμπτου παραγράφου ἐπροτάθη ἡ ἀπάλειψις τῶν λέξεων, *ἡ θεραπεία τοῦ αἰωνίου*, καθόσον αὕτη περιέχεται εἰς τοὺς ἀκολούθους ὅρους, *κραταίωσις καὶ λαμπρότης*, ἐπροτάθη ἐπίσης καὶ ἡ διαίρεσις τῆς δόξης καὶ *τῶν δικαιωμάτων*, ἀποδιδομένων ἀμφοτέρων κατὰ τὸ σχέδιον *εἰς τὸ παρελθὸν* καὶ ἡ διόρθωσις τῆς περιόδου ταύτης οὕτως, *εἰς τὴν δόξαν τοῦ παρελθόντος καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Ἔθνους*· ὑπ' ἄλλου παρετηρήθη, ὅτι ἡ λέξις *ἐκκλησιαστικῶν* δὲν συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν πρὸς τὸν κλῆρον ὀφειλομένην περιποίησιν, καὶ ἐπροτάθη ἡ ἀντικατάστασις ταύτης, διὰ τῆς *θρησκείας*, ἢ διὰ τῶν λέξεων, τοῦ *κλήρου καὶ τῆς θρησκείας*

διὰ νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τοῖς ὅροις τούτοις, τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Συντάγματος, καὶ αἱ περὶ κλήρου ἀκροτελεύτιαι αὐτοῦ διατάξεις· ὑπ' ἄλλου πάλιν παρατηρήθη, ὅτι ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἄρθρου, ἡ ἀρχομένη, ἀπὸ τῆς λέξεως, *ἀγαλλόμενος* πλεονάζει, καθόσον τὰ ἐν αὐτῇ, περιέχονται εἰς τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ ὅρους *κραταίωσις καὶ λαμπρύνσις* περιέχοντας, ἀκόμη καὶ τὴν πρὸς τὸν ἀλλήλων ὠφελιμίνην περίποιησιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπροτάθη· ἡ διόρθωσις τῆς λέξεως ἐκκλησιαστικῶν, προσετέθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι ἐν περιπτώσει διατυπώσεως τῆς περιόδου ταύτης, εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀντικατάστασις τῆς λέξεως *ἐν πρώτοις* διὰ τῆς *ἐγκαίρως*, καθόσον διὰ τῆς ἐν τῷ σχεδίῳ ἐπιβάλλεταί τι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον πιθανὸν νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐπιβολὴν ἐπὶ τῆς λέξεως *εἰκοδόμησις*, παρατηρήθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὕτη εὐλογουμένη εἰς ἐκκλησιαστικοὺς συγγραφεῖς, ἐμφαίνει πραγματικῶς τὴν κραταίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν, ἀλλ' ἡ χρῆσις αὐτῆς εἰς ἔγγραφον πολιτικὸν, ὡς τὴν ἀπαντῶσιν, θεωρεῖται ἀκατάλληλος καὶ δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ ἐπιτυχῶς διὰ τῆς στερήσεως· κατὰ τῶν παρατηρήσεων τούτων ἄλλοι ἀντέλεξαν, ὅτι ἡ λέξις *θεραπεία* τοῦ αἰωνίου ἐμπαίνει τὴν θεραπείαν τοῦ θεοῦ ἀνομασθέντος ὑπὸ πολλῶν *αἰωνίου*, καὶ ὅτι ἡ χρῆσις της περιέχουσα ζωγραφικόν τι εἰς ἀντίθεσιν τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ ἐνεστῶτος, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω, εἶναι ἐπιτυχής· Ὅτι ἡ ἐν τῷ σχεδίῳ λέξις *ἐκκλησιαστικῶν* εἶναι ἀκριβῶς περιεκτική, διότι καὶ τὴν περιποίησιν τοῦ κλήρου ὡρίσατο τὸ Σύνταγμα· καὶ πῶς ἀντικατάστασις; ταύτης θέλει γένει κάτι πλεονάσιμον. Ὅτι ἡ λέξις *ἐν πρώτοις*, εὐδόλως ἐπιβλητική, ἐμφαίνει τὴν εἰσαγωγὴν τῶν Νομοσχεδίων τούτων μεταξὺ τῶν πρώτων κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν σύνοδον, καὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ ἀναγκαιότερα ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζομένων, τὸ καταστατικὸν δηλονότι τῆς συνόδου καὶ τῶν ἐπισκοπῶν.

Ὑπ' ἄλλου παρετηρήθη ὅτι ὁ σύνδεσμος *ἀλλὰ*, περιττεύει, διότι χρῆσις τούτου γίνεται εἰς τὸν σύνδεσμον κανένος μὲ ἐξαίρεσιν, ἢ ἀρνήσεως μὲ κατάφασιν, οὐδενὸς τούτων ὑπάρχοντος ἐνταῦθα· ὅτι τὰ ποθεινὰ φρονήσιματα δὲν εἶναι πολλὰ ἀλλ' ἓν, ἡ θρησκεία, καὶ ὅτι ἡ λέξις *ὁμόλογα*, κενὴ εἰς τὴν τυχαίαν συνδιαλλαγὴν τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς *σύμφωνα*. Καὶ εἰς τοῦτο, ἀντιπαρετηρήθη ὑπ' ἄλλων, ὅτι ἡ φράσις τῆς πρώτης περιόδου, καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν δικαιωμάτων εἰς τὸν Ἕλληνα, περιττεύει· ὅτι ὁ σύνδεσμος ἀλλὰ ἐμ-

φαίνει ἐπίτασιν, καὶ ὅτι καὶ ἄλλα εἰσὶ πρὸς τὴν θρησκείαν τὰ ποθεινὰ φρονήσιματα, ἡ ἐλευθερία δηλονότι κτλ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν παράγραφον ὡς ἔχει.

« Εἰς τὴν δόξαν καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ παρελθόντος θέλομεν » δώσει Βασιλεῦ, πᾶσαν τὴν ὀφειλομένην προσοχήν· ἀλλ' ἡ κραται » ταίωσις καὶ λαμπρότης τῆς ἔνδοξης καὶ εὐεργετικῆς ἡμῶν θρη » σκείας, θέλει εἶσθαι ἓν τῶν ποθεινοτάτων ἡμῶν φροντισμάτων· » ἀγαλλόμενοι διὰ τὴν ἐπὶ τούτου σύμπνοιαν τοῦ Βασιλέως, δὲν » ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὰ περὶ διατάξεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν » Νομοσχέδια, σύμφωνα πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Συντάγματος » θέλουσι μᾶς ἐμφανισθῇ ἐν τοῖς πρώτοις κατὰ τὰς ἐρεύνας » τοῦ ἔθνους πρὸς στερεωμὸν τῶν ἤθων ».

Ἀναγνώσθη ἀκολούθως ὁ ἕκτος παράγραφος τοῦ σχεδίου καὶ ἐπ' αὐτοῦ παρετηρήθη, ὅτι παρελήφθη ἐν τῶν οὐσιωδεστέρων ἀντικειμένων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θέλει ἀπορρέυσει ἡ κοινωνικὴ εὐημερία, καὶ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσιν διὰ νὰ θεραπευθῶσιν αἱ ἀνάγκαι καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἕλληνος· τοῦτο δὲ εἶναι ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς, περὶ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ πραγματευθῇ ἡ ἀπαντησις· εἰς τοῦτον ἀντιπαρετηρήθη, ὅτι τοῦτο ὁρίζεται ὡς ἓν τῶν πρώτων ἀντικειμένων τῆς Βουλῆς διὰ τῶν ἀκροτελευταίων διατάξεων τοῦ Συντάγματος, καὶ ὅτι ἡ παράλειψις αὐτοῦ εἰς τὴν παροῦσαν ἀπαντησιν δὲν ἔχει συνέπειαν διότι ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, καθόσον μάλιστα ἐπ' αὐτοῦ δύναται νὰ ἐργασθῇ ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν ἐπομένην σύνοδον· ὅτι εἰς τὴν φράσιν τῶν συμφερόντων τῆς γεωργίας, περιλαμβάνεται καὶ τοῦτο, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ὑπακρύγῃ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ περὶ τούτου Νομοσχεδίου, διότι δύναται νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸ διὰ προβουλεύματος καὶ Βουλευτῆς.

Ἡ Συνέλευσις τῆς 3 Σεπτεμβρίου, παρετηρήθη ὑπ' ἄλλου, σπεύδουσα νὰ περαιώσῃ τὸ ἔργον, ἐφ' ᾧ συνεκλήθη, ἀνέβηκε ῥητῶς πολλὰ ἀντικείμενα εἰς τὸν φόρτον τῶν Βουλῶν, προσδιορίσασα καὶ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὀφείλουσι νὰ ἐπιληρώσωσιν αὐτῶν αἱ Βουλαί· ἐν τούτοις εἶναι καὶ τὸ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι τὰ μάλιστα δυσεκτέλεστον ἐν βραχεῖ διαστήματι χρόνου· ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἕπεται, ὅτι πρέπει νὰ μὴ προστεθῇ εἰς τὴν ἀπαντησιν· καθόσον φρονεῖ, ὅτι ἀφοῦ ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν πρώτην περίοδον τοῦ γ' ἐδαφίου τοῦ 105 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος, πρέπει οὐχ ἧττον νὰ παραδεχθῇ καὶ τὴν δευτέραν περίοδον αὐτοῦ, ἤτοι τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν χρεῶν, καθότι εἶναι ἐπάναγκες νὰ ἀνεγερθῇ ἡ ἐθνικὴ πίστις,

ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐλαττωθεῖσα ὄχι ὀλίγον· ἐπρότεινε δὲ τὴν ὁλοσχερῆ παραδοχὴν τοῦ τρίτου ἐδαφίου τοῦ 105 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος.

Ἡ παρά τινων προτεινομένη προσθήκη εἰς τὴν ἀπάντησιν, εἶπεν ἄλλος, εἶναι περιττολογία. Ἡ Συνέλευσις αἰσθανομένη ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ὠφέλειαν, ἥτις θέλει παραχθῇ ἀπὸ τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου τούτου, δὲν προσδιώρισε τὸν χρόνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἀλλ' εἶπεν ὅσον ἔνεστι ταχύτερον· βεβαίως ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει τὸ ταχύτερον διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, ἥτις ἐξήρτηται ἐκ τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Ἐνταῦθα ἐπροτάθη ὑπό τινος ἡ ἀναβολὴ τῆς Συνεδριάσεως πρὸς ὡριμοτέραν σκέψιν, ἕνεκα τῆς σοβαρότητος τοῦ ἀντικειμένου, ἀλλ' ἕτερος ἀντεῖπεν ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς Συνεδριάσεως, δὲν εἶναι διόλου ἀναγκαία, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἀπάντησιν ἡ διανομὴ τῆς ἐθν. γῆς, καὶ ἤδη πρόκειται περὶ τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ γ', ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. 105 τοῦ Συντάγματος.

Κατὰ τὴν παραδεδεγμένην ἐθιμοταξίαν τῶν Συνταγματικῶν ἐθνῶν, παρετήρησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως, ἀναγινωσκόμενος εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν Βουλῶν, περιέχει δύο τινα, α) ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν κατάστασιν τοῦ Ἔθνους, καὶ β) διαγράφει γενικῶς τὰ ἀντικείμενα, ἐφ' ὧν αἱ Βουλαὶ μέλλουσι νὰ ἀσχοληθῶσι· ποτὲ ὅμως δὲν ἀναφέρει εἰδικὰ ἀντικείμενα· ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως ἀκολουθεῖ πληρέστατα τὸ συνταγματικὸν τοῦτο ἔθιμον, καὶ μὲ τοῦτο σύμφωνα πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ καὶ ἡ Βουλὴ εἰς τὸν λόγον τῆς Α. Μ. Ἡ Συνέλευσις ὥρισε τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς, μένει δὲ ἤδη ἡ διὰ ῥητοῦ Νόμου πραγματοποίησις τῆς διατάξεως ταύτης. Ἡ Κυβέρνησις αἰσθανομένη τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐξ οὗ ἐξήρτηται ἡ εὐημερία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, θέλει φροντίσει ἀρεύκτως νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον ἡ διανομὴ τῆς ἐθν. γῆς, ἥτις εἶναι τὸ ἀντάλλαγμα τῶν δεινῶν παθημάτων τοῦ Ἕλληνος· ἑπομένως ἡ παρά τινων προτεινομένη προσθήκη, εἰς τὴν ἀπάντησιν, ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἀναγκαία, ἀλλ' εἶναι καὶ περιττή, διότι ἐξεχωρίσθη ἀπὸ τὴν τάξιν ἄνευ λόγου, καὶ ὑπεμφαίνεται ἀμφιβολία περὶ τῆς μὴ πραγματοποιήσεως τῆς διανομῆς τῆς γῆς, ἐνῷ τοῦτο εἶναι ἓν τῶν φροντισμάτων

τοῦ Ὑπουργείου· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἤθελε παραλείψει τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, πάλιν ἕκαστος Βουλευτὴς δύναται νὰ κάμῃ πρότασιν περὶ τούτου· ἐπρότεινε δὲ νὰ μὴ γένῃ ἡ σημείωσις αὕτη εἰς τὴν ἀπάντησιν διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους. Ἂν δὲ τινες ἐπιμένωσιν εἰς τὴν προσθήκην νὰ ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου συζήτησις εἰς τὴν ἐπιοῦσαν πρὸς περαιτέρω σκέψιν.

Μετὰ τοῦτο τὸ Προεδρεῖον ἐρωτηθὲν ὑπό τινος ἂν δὲν ἀπεφάνθη ἔτι ἡ Βουλὴ ἐπὶ τούτου, ἀπήντησεν, ὅτι δὲν ἀπεφάνθη εἰσέτι περὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ περὶ ἧς ὁ λόγος προσθήκης εἰς τὴν ἀπάντησιν, ἀλλ' ἔτι συζητεῖται ὁ παράγραφος οὗτος τῆς ἀπαντήσεως, ἐφ' ᾧ ἐπροτείνανέ τινες νὰ προστεθῇ καὶ τὸ περὶ διανομῆς τῆς γῆς, καὶ ἄλλοι μὲν ἀντέτειναν, ἄλλοι δὲ ἐδέχθησαν τὴν προσθήκην μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ ὁλόκληρον τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος· ἡ Βουλὴ ὅμως εἰσέτι δὲν ἀπεφάνθη, διότι τὸ ὅλον τοῦ παραγράφου δὲν ἐσυζητήθη, διότι κατὰ τὴν ἀκολουθουμένην τάξιν, μετὰ τὴν συζήτησιν ὁλοκλήρου τοῦ παραγράφου γίνεται ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ καὶ ἑπομένως ἔρχεται ἡ παραδοχή, ἢ μὴ, ὑπὸ τῆς Βουλῆς· ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως οὐδὲν τούτων ἔγινε, διότι ἡ Βουλὴ εὑρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς συζητήσεως τοῦ παραγράφου, ἡ δὲ παραδοχὴ ὑφ' ἑνὸς ἢ ὑπὸ πολλῶν Βουλευτῶν δὲν ἀποτελεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἄλλος ἀντεῖπεν ὅτι, ὅτε ἐγίνετο λόγος περὶ προσθήκης τῆς διανομῆς τῆς γῆς εἰς τὴν ἀπάντησιν δὲν ἐπέτρεπε γνώμην τινα, νομίζων, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα, ἢ ἡ πραγματοποίησις τῆς διανομῆς δὲν ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν σημείωσιν· ἀλλ' ἤδη καίτοι σεβόμενος τοὺς λόγους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς μὴ προσθήκης, δὲν παραδέχεται ὅμως, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἀπεφάνθη περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς προσθήκης τῆς διανομῆς τῆς γῆς, καθότι ἀφοῦ ὁ Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς ἐσημείωσε τὴν προσθήκην ταύτην εἰς τὸ σχέδιον, ὡμίλησεν ὁ Βουλευτὴς Ὕδρας καὶ περὶ παραδοχῆς τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ γ'. ἐδαφίου τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Καὶ τοῦτον ἄλλος ἀντέκρουσεν ὅτι ἡ Βουλὴ, καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι παρεδέχθη πρὸς καιρὸν τὴν προσθήκην ταύτην, ἐπῆλθε ὅμως παραυτὰ ἀνάκλησις τῆς παραδοχῆς μετὰ τὴν πρότασιν περὶ τῆς προσθήκης καὶ τοῦ δευτέρου μέρους εἰς τὴν ἀπάντησιν.

Ἄλλοι δὲ παρετήρησαν ὅτι ἂν καὶ οἱ διατεινόμενοι ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην καὶ οἱ τὸ ἐναντίον ὑποστηρίζοντες ἔχωσι δίκαιον, μαλλονταῦτο ἡ προκειμένη συζήτησις καθίσταται ὅλως περιττὴ, ὕστερον ἀπὸ τόσας διαβεβαιώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Πολλῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ λεχθέντων, καὶ τῶν μὲν διϊσχυριζομένων ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην, τῶν δὲ, τἀναντία φρονούντων, καὶ ἄλλων ζητούντων νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ, ἂν παρεδέχθη τὴν προσθήκην ἢ οὔ, ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι, καὶ τοι νομίζων ἀνοίκειον τὰ τεθῆ εἰς ψηφοφορίαν τὸ αὐτὸ ζήτημα, διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ἀνωτέρω παρ αὐτοῦ ἰσχυροὺς λόγους, μ' ὅλον τοῦτο διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ὑπάρχουσα εἰς τινας τῶν Βουλευτῶν ἀμφιβολία καὶ καθόσον τινὲς ἐπιμένουσι νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν παρεδέχθη τὴν προσθήκην, τίθεται οὕτω τὸ ζήτημα « παρεδέχθη ὁριστικῶς ἡ Βουλὴ νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἀπάντησιν τὸ περὶ τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ζήτημα, ναὶ ἢ ὄχι » καὶ ἐπὶ ὑποψίᾳ ὅτι ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὸ δεύτερον, θέλει γίνει ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις· παραδεχθείσης δὲ τῆς Βουλῆς τὸ θέμα ταῦτο τοῦ ζητήματος, ἐγένετο κατ' ἀνάκλησιν κλῆσις ψηφοφορίᾳ, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι παρεδέχθη τὸ δεύτερον διὰ ψήφων 63 ἐναντίον 31, κατὰ τὸ ἐνπαύθα προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον. Ὁ δὲ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι τὴν περὶ διανομῆς τῆς γῆς προσθήκην εἰς τὴν ἀπάντησιν του Βασιλικοῦ λόγου δὲν παρεδέχθη ὁριστικῶς εἰσέτι ἡ Βουλὴ, ἐπομένως ἡ συζήτησιν τῆς οὐσίας θέλει εἶσθαι ἀντικείμενον τῆς ἐπαύριον συνεδριάσεως ἕνεκα τῆς παρελεύσεως τῆς ὥρας.

Ἀκολούθως διελύσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παρεδέχθη ὁριστικῶς ἡ Βουλὴ νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἀπάντησιν τὸ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ζήτημα ναὶ ἢ ὄχι ».

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Ν Δελάντας ἐν ἀδείᾳ	
Θ. Γρίβας	Ο.	Γ. Δερνιτζιώτης	Ν.
Ν. Μαυρομιχάλης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς.	Ν.
Ζ. Ι. Βαλβῆς ἀπὼν		Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Π. Βάσσογλους	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.	Ρ. Παλαμίδης	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Γ. Ῥαζελιώτης ἀσθενὴς	
Δ. Τσόκρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος ἐν ἀδείᾳ	
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Παππατζώνης	Ο.
Ι. Βλάσης ἀσθενὴς		Π. Καλαμαριώτης	Ο.
Ι. Κωλέττης ἀπὼν		Π. Λαριώτης	Ο.
Λ. Μιτζάς ἀπὼν		Νικήτας Στρατελόπουλος.	Ο.
Δ. Καλλιγρονᾶς	Ο.	Σ. Σακελλαριάδης ἐν ἀδείᾳ	
Σ. Βλάχος	Ο.	Ι. Φαρμάκης.	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Κ. Βέϊος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.	Ι. Εὐσταθίου	Ο.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος ἀπὼν	
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ο.	Γ. Κάνδιας	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.	Σ. Μπαροτζῆς.	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.	Δ. Μπιμπίλας	Ο.
Κ. Φασίτσας	Ο.	Α. Μαυρομιχάλης	Ο.
Ι. Χασιώτης	Ο.	Νικουλάκης	Ο.
Ι. Κρανιδιώτης	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ο.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ο.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Γουζούκης.	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ν.	Κ. Τζιρτιδης	Ν.
Α. Κρεατανίτης	Ο.	Δ. Κομανιώτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν	Δ. Μαρκόπουλος	Ο.
Ι. Κλιμάκας	Ο.	Παπακώς. Τζαμάλας	Ο.
Σολδεστρος Στερνάκης	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.

Γ. Μπάστας	Ο.	Γ. Φιγγαρᾶς	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.	Σ. Αντωνιάδης	Ο.
Α. Γ. Τζάνος	Ο.	Κ. Προβελέγγιος	Ο.
Ν. Ζιρβας ἀπών		Ι. Ταταράκης	Ο.
Α. Μαυροκορδάτος ἀπών		Ἄδωνις Σωτηρίου	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.	Διομίδης Κυριακοῦ	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ο.	Ν. Καλλέργος.	Ο.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς ἀσθενὴς		Εὐστράτιος Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς	Ν.	Α. Παππατζώρης	Ο.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ν.
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	Ν.	Τομαρᾶς	Ο.
Κυρισκίδης	Ο.	Θ. Κιζάνης.	Ν.
Πάγκαλος	Ο.	Δ. Δρόσος ἀπών	
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Εὐτρ. Μ. Παρίσης δι' ὑπηρεσίαν.	
Δ. Πλαπούτας	Ο.	Χοντζίσκος	Ο.
Κ. Δεληγιάννης	Ο.	Γριζάνος	Ο.
Ν. Μπούκουρας	Ο.	Γαρδίκης δι' ὑπηρεσίαν	
Ν. Κορφιωτάκης.	Ο.	Ν. Κριεζώτης	Ο.
Σ. Παυθεγόπουλος.	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Η. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ο.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος

Σταμάτιος Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.

Τῆς 23 Ἰανουαρίου 1845

Σήμερον τὴν 23 Ἰαννουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, περὶ τὴν μεσημβρίαν, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παόντων μὲν **101**, ἀπόντων δὲ **10** ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν μετὰ ταῦτα τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Τὸ Προεδρεῖον ἀκολούθως παρετήρησεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ εἰς Ὕδραν ἀποσταλεῖσα ἐπιτροπὴ ἐπανῆλθε καὶ κατέθηκεν ἐν τῷ γραφείῳ τὴν ἔκθεσιν της· διὰ νὰ γίνῃ δὲ ἡ ἐξέλεγξις τῆς ἐκλογῆς πρέπει νὰ ἀποσταλῶσι τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ κληρωθησόμενον, κατὰ τὸ ἄρθρον **86** τοῦ Κανονισμοῦ, τμῆμα· κατὰ τοῦ ὁποίου παρατηρήσαντος δὲ, ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Βουλὴν, διότι κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν Ὕδρας, ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο, ὅτι δὲν θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν τὰ ἔγγραφα, ἐννοήσασα βεβαίως τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν, παρετήρησαν ἄλλοι, ὅτι εἶναι ἄτοπος ἡ ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Βουλὴν αὐτῶν, διότι ἡ ἀποσταλεῖσα ἐπιτροπὴ δὲν ἦτον ἐξελεγκτικὴ ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πρακτικὰ τῆς συζητήσεως ἐκείνης δὲν ἐπιβάλλουσι τὴν ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγὴν, πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ὅτι τὸ ἄρθρ. **86** τοῦ Κανονισμοῦ ὁρίζει. Τὴν τελευταίαν ταύτην παρατήρησιν, παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς, διεταχθη ἡ κλήρωσις τοῦ τμήματος, καὶ ἔλαχε τὸ τμῆμα τέταρτον διὰ νὰ ἐπιληρθῇ τῆς περαιτέρω ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐπίσης καὶ τὴν πρότασιν ἑτέρου περὶ παραπομπῆς εἰς ἓν τμῆμα κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῆς ἐκλογῆς τοῦ τρίτου Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας, ἀφοῦ ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς τὴν ὁποίαν εἶχε παραπεμφθῆ δὲν ἐπελήφθη αὐτῆς καὶ οὔτε συγκατατίθεται νὰ τὴν ἐξελέγξῃ, ἐγένετο δὲ καὶ ἡ κλήρωσις τοῦ τμήματος καὶ ἔλαχε τὸ τρίτον.

Ὑπεβλήθη προσέτι ἀναφορὰ τινῶν κατοίκων Καλαμῶν ζητούντων προθεσμίαν πρὸς ἀπότισιν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν των, πηγασάντων ἀπὸ ἐνοικιάσεως φόρων, καὶ τὴν παραπομπὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν διέταξεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ ἄρθρον **71** τοῦ Κανονισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος ἐνταῦθα ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἕκτου παραγράφου τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως· ἐπ' αὐτοῦ δὲ λαβών τις τὸν λόγον, παρετήρησεν, ὅτι μετὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας χθὲς ἔδωκεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν πρέπει νὰ δυσπιστῇ τις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν γῆς Νομοσχεδίων περὶ διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καθόσον δὲν δύναται νὰ ὑπερκύψῃ τὸ Ὑπουργεῖον αὐτὴν διότι τὸ

δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς Νομοσχεδίων εἰσόθησαν εἰς τὴν Βουλήν, ἥτις διὰ Βουλεύματος δύναται νὰ ματαιώσῃ τὴν ὑπεκφυγὴν τοῦ Ὑπουργείου, μ' ὅλον τοῦτο, προσέθηκε καὶ ἡ εἰς τὴν ἀπάντησιν μνεία ταύτου δὲν ἔχει συνέπειας, καθότι ῥητῶς ἐπιβάλλει τοῦτο ἀκροτελεύτιος τοῦ Συντάγματος διάταξις. Πρὸς τοῦτον ἔλειπε νὰ ἀντιλέξῃ ἕτερος, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ὁποφανθεῖσα, ὅτι ἐρωτηθεῖσα, δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸν λόγον· ἐρωτηθεῖσα δὲ περὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ παραγράφου, ἀπεράνθη δι' ἀναστάσεως ὑπὲρ τοῦ σχεδίου παραδεχθεῖσα αὐτὸν οὕτως·

« Δεόντως θέλομεν φροντίσει καὶ περὶ τῆς ἀνεζωπυρίσεως » τῶν φρύτων εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν ἑστίαν, καὶ περὶ τοῦ γε- » ναίου ἡμῶν στρατοῦ, περὶ ἁπλοποιήσεως καὶ τελειοποιήσεως » τῆς νομοθεσίας, περὶ τῶν συμφερόντων τῆς γεωργίας, βιομη- » χανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, πηγῶν μὲν τοῦ ἐθνικοῦ » πλούτου καὶ τῆς ναυτικῆς ἡμῶν δυνάμεως, ὅσεων δὲ πῆς » μελλούσης εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους. Πεῖρα καὶ γνῶσις τῆς » καταστάσεως τοῦ τόπου μᾶλλον, θέλουσιν εἰσθῆι τῶν ἡμετέ- » ρων συζητήσεων ἐπιμέρησιστοι ὁδηγοί ».

Ἐπὶ τοῦ ἀκολούθου δὲ ἀναγνωσθέντος ἐδόξομεν παραγράφου, ἀνάστας τις ἔλεξεν, ὅτι ἀναμιννύσκων τὰς πράξεις τῆς Συνελεύσεως θέλει ὑποδείξει τὴν ἀναγκὴν τῆς αὐστηρᾶς αὐτῶν ἐκτελέσεως· τὸ Σύνταγμα δὲν εἶναι ἁπλῆ πρᾶξις, εἶναι συνθήκη μεταξὺ ἔθνους καὶ Βασιλέως· αἱ πράξεις τῆς Συνελεύσεως εἶναι τὰ ψηφίσματα συντελοῦντα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος.

Τὰ ψηφίσματα εἶναι πράξεις ἀποῤῥέουσαι ἀπὸ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην· οὐδὲν τούτων ἐγένετο κατὰ πλεονασμόν, καὶ ἡ ἐκτέλεσις ὅλων ἐπείγει, διὰ τοῦ ἀνῤῥάζοντος τὴν πρὸς τὴν φρουρὰν εὐγνωμοσύνην πρώτου ψηφίσματος. Ἡ Συνέλευσις ἐξεπλήρωσε καθῆκον, τὸ ὁποῖον ἕκαστος συνησθάνετο, πρὸς τὴν φρουρὰν διὰ τὴν κατὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου διαγωγὴν της· τὸ δεῖπνον ἐνίσχυει τὰ δικαιώματά μας ἀποκρούον τρὸς μικρὸν ἀπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀνθρώπους, οὐδὲν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἔχοντας δίκαιωμα, συνελθόντας ἐνταῦθα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἰδίας αὐτῶν ὠφελείας μὲ βλάβην τῶν γενικῶν ἐνίοτε συμφερόντων, πρωθεστὰ νὰ δώσῃ μικρὰν ἀναψυχὴν εἰς τοὺς πολλὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα παθόντας, δυστυχοῦντας ἤδη καὶ πενομένους· οἱ συντάκται τοῦ ψηφίσματος διεβλήθησαν ἐκπρυθέσεως, ὡς θέλοντες νὰ ἀπορχωρήσωσι τοὺς ἐντὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς ἐκτὸς διὰ νὰ ἐνσπαρῇ εἰς τὰς καρδίας τῶν μὴ ἐλευθέρων Ἑλλήνων μῖσος πρὸς ἡμᾶς· οὐχ ἧττον ὅμως ἡ ἐνίσχυσις

τῶν δικαιωμάτων μας, καὶ ἡ διὰ τοῦ ψηφίσματος τούτου διατήρησις αὐτῶν, οὐδένα τοιοῦτον σκοπὸν ἔχουσα, ἐγένετο κατὰ συνείδησιν καὶ κατὰ καθῆκον· τὸ ἔθνος δι' αὐτοῦ ἐφάνη γενναῖον διότι ἀρνήθεν νὰ τιμωρήσῃ τοὺς πολυειδῶς καταχραθέντας ἐπὶ δεκαετίαν τὴν ἐμπιστοσύνην του, περιορισθὲν εἰς μόνην τὴν ἁπλῆν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ διατήρησιν· τοῦ ψηφίσματος τούτου ἡ ἐκτέλεσις ἐξηκολούθησε, συνδέεται μὲ τὸ συμφέρον αὐτὸ τῆς δημοσίου τάξεως, διότι ἀποδίδει δικαιοσύνην εἰς ἀνθρώπους ἠδικημένους, οἵτινες αἰωνίως θέλουσι φέρει ταραχὰς ἐν ὅσῳ φέρουσι δικαιοσύνην· τὸ πέμπτον ἐπίσης ψήφισμα, εἶναι τὸ συμπέρασμα ὅλων τῶν πράξεων τῶν κατὰ καιροὺς Συνελεύσεων· διέταξαν αὗται τὴν παραχώρησιν διακοσίων χιλιάδων στρεμμάτων γῆς πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ κατοίκους ὡρισμένων μερῶν, ἀντὶ τῶν ὁποίων μόλις τεσσαράκοντα χιλιάδες παρεχωρήθησαν, διανεμηθεισῶν τῶν ἄλλων κατὰ τὸ δικαίων τῶν κατὰ καιροὺς διεπόντων καὶ παρὰ τὴν δικαιοσύνην· ἡ Συνέλευσις διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ κατὰ τῶν τοιούτων παραχωρήσεων γενόμενα παράπονα, διέταξε τὰ ἐν τῷ πέμπτῳ ψηφίσματι· ἡ ἀπαίτησις τῆς ἀκριβοῦς τῶν ψηφισμάτων τούτων ἐκτελέσεως, ἐξηκολούθησεν, εἶναι ἀναγκαία, καθὼς καὶ ἡ εἰς τὴν παροῦσαν ἀπάντησιν, τὴν διαγράφοραν τὰ ἀσχαλήματα τῆς Βουλῆς, μνεία αὐτῆς· καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπρότεινε τὴν ἀντικατάστασιν τῆς τελευταίας περικοπῆς τοῦ παραγράφου διὰ τῶν ἑξῆς « ἐνεργοῦσαν ὅσον ἔνεστι τάχιον τὰ ψηφίσματα τῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου. »

Εἰς τοῦτον ἀντιλέγων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἶπεν, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἐπαναφορὰν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν ψηφισμάτων συζητήσεις τῆς Συνελεύσεως, προσβάλλει τό τε παρελθὸν καὶ ὑπάρχον· ἡ ἀνάμνησις τούτων ἀντὶ φωτισμοῦ γεννᾷ ἐρεθισμοὺς τῶν ὁποίων πάντοτε εἶναι αἱ συνέπειαι ἐπιβλαβεῖς· ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν Βουλῶν κ ναποτεῖ πρὸς αὐτὰς διὰ τοῦ λόγου του τὰς πρὸς τὰς ξένας Δυνάμεις σχέσεις του, τὰς εὐχάς του, καὶ τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὧν αὐ αἱ θέλουσιν ἐργασθῆ· τὰ ἀντικείμενα ταῦτα πηγάζουσιν ἀεὶποτε, ἀπὸ τὸ Σύνταγμα, τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους· ἡ δὲ πρὸς τὸν λόγον ἀπάντησις πρέπει νὰ συμφωνῇ πρὸς αὐτόν· τὸ Ὑπουργεῖον θέλει σᾶς ὑποβάλλει τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐργασιῶν σας, καὶ ἂν παρεκβῇ κατάτι τὰ καθηκοντά του, ἔχει εὐθύνην διὰ τὴν παρέκβασίν του ταύτην, μ' ὅλον ὅτι καὶ τὴν παρέκβασιν ταύτην ματαιόνει ἡ Βουλὴ διὰ τοῦ δικαιώματος τὸ ὁποῖον ἔχει τῆς προτάσεως Νομοσχεδίων· ἂν τὸ Σύνταγμα δὲν παρεχώρει τὸ δικαίωμα τοῦτο

εἰς τὴν Βουλήν, ἤθελεν ὁμολογηθῆ βεβαίως ἡ ἀνάγκη τῆς μνείας ταύτης, ἥτις ἤδη εἶναι ὁλοτελῶς περιττή.

Εἰς τοῦτον ἀντιπαρετήρησεν ὁ προηγορεύσας, ὅτι φίλος πάντοτε τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, τοῦ θρόνου καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὡμίλησεν ἀείποτε κατὰ συνείδησιν· ἡ δὲ περὶ τῶν ὑφισμάτων ὁμιλία του ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Μετὰ τοῦτον ἐρωτηθεὶς ὁ εἰσηγητὴς περὶ τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως *πραγματοποιοῦσαν* ἀπήντησεν, ὅτι αὕτη ἀναλύεται εἰς τὸ *ἐν ᾧ πραγματοποιεῖ*, καθὼς καὶ ὅτι ἡ λέξις *ψηφισθέντα* περιλαμβάνει τὰ ψηφίσματα τῆ συνελεύσεως.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν παράγραφον κατὰ τὸ σχέδιον οὕτως·

« Οὕτως ἀξιόλογα καὶ μεγάλης ῥοπῆς θέλουσι εἶσθαι Βασιλεῦ, τὰ ἐνασχολήματα ἡμῶν κατὰ τὴν πρώτην ταύτην σύνοδον καὶ ἡ Βουλὴ, γεφυρουσα καὶ συμμεριζομένη τὴν ἐπὶ τούτοις πατρικὴν συντριβὴν τῆς τοῦ Βασιλέως καρδίας, καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους εὐγενεστάτην αὐτοῦ καθομολογίαν καὶ ἀφιέρωσιν ἀνταποδίδουσα πολλαπλάσιον ἀφοσίωσιν, μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἐνδόσεως θέλει συνδράμει, κατὰ τὸ καθῆκον αὐτῆς, τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γ. Μ. πραγματοποιοῦσαν καὶ τὰ παρὰ τῆς Ἐθ συνελεύσεως τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ψηφισθέντα. »

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ὁ ἑπόμενος παράγραφος τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως, ἔχων οὕτω·

« Ἀλλ' ἡ Βουλὴ παραγωγὴ οὖσα τοῦ ἔθνους δὲν ἰσχύει νὰ ἐξαλείψῃ καὶ τὴν μνήμην τῶν ὅσα τὸ ἔθνος ὑπέφερε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου. Ἀκμαία θέλει μένει διὰ παντὸς ἡ φωνὴ τῆς ἱστορίας κατὰ τῶν δεινῶν παρανομημάτων καὶ τῆς παντοίας φθορᾶς, ἣν ὑπέστη τὸ ἔθνος, τὸν μέγαν κίνδυνον τοῦ ὁποίου, προλαβοῦσα, διεσκέδασεν ἡ προνοητικὴ σύνεσις τῆς Γ. Μ. Ἐκτιμῶσα δὲ ἡ Βουλὴ τὰ γενναῖα τοῦ Βασιλέως αἰσθήματα ἀποστρέφει τὸ προσωπόν της ἀπὸ τῶν λυπηρῶν ἐκείνων σκηνῶν, καὶ εὐχομένη τὴν ἐξάλειψιν αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς μνήμης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, σπεύδει εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κρατίστων αὐτοῦ συμφερόντων. »

Ἀρξαμένης δὲ τῆς συζητήσεως ἐπ' αὐτοῦ, ὁ ἀγορεύσας πρῶτον Βουλευτὴς, παρετήρησεν, ὅτι διὰ τοῦ παραγράφου τούτου οἱ Ὑπουργοὶ τῆς 29 Μαρτίου κατηγοροῦνται, ὡς πράξαντες δεινὰ παρανομήματα, γενόμενοι παρείτιοι παντοίας φθορᾶς εἰς τὸ ἔθνος· εἰς τοιαύτην δὲ περίπτωσιν τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Συντάγματος εἶναι νὰ ἐξετάσῃ τὰς βάσεις τῆς

κατηγορίας, καὶ ἂν μὲν εὕρῃ αὐτὴν ἀβάσιμον καὶ ἀστήρικτον, νὰ τὴν ἀπορρίψῃ, ἄλλως, ἀντὶ ν' ἀποστρίψῃ ἀπ' αὐτῆς τὸ πρόσωπόν της, νὰ ὁρίσῃ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὴν προσηκόντως, διότι πᾶν ἄλλο ἀντίκειται εἰς τὸ δίκαιον, καὶ τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Βουλῆς. Συμφώνως δὲ μὲ ταῦτα ἐπρότεινε, νὰ ἐξαλειφθῇ ὁ προκείμενος παράγραφος, ἢ ἄλλως νὰ κατηγορηθῇ τὸ Ὑπουργεῖον καὶ εἰσαχθῇ εἰς δίκην.

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως ἀντέλεξεν ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως ἐπιτροπὴ, ἐξετάσασα τὸν ἀντιστοιχοῦντα παράγραφον τοῦ Βασιλικοῦ λόγου, ἐννόησε διὰ τῆς φράσεως « ἀναμνήσεις λυπηρῶν τινῶν διατρεξάντων, » τὰς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου πραχθείσας κατὰ τὰς ἐκλογὰς παρανομίας καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐπενεχθείσας εἰς τὸ κοινωνικὸν σῶμα πληγάς. Πληροφορουμένη δὲ ὅτι οἱ αἴτιοι τῶν θλιβερῶν τούτων σκηνῶν καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς διέδιδον, ὅτι τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα περὶ τούτων εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπέβλεπον αὐτοὺς τοὺς παθόντας, ἐθεώρησε καθῆκόν της νὰ ὁρίσῃ ὡς αὐτουργοὺς αὐτῶν, τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς 29 Μαρτίου. Τὰ παρ' αὐτῶν πραχθέντα παρανομήματα καὶ ἡ παντοία φθορὰ τοῦ Ἔθνους, ἐξ ὧν ἀντίχησεν ἐπτὰ ὁλοκλήρους μῆνας ὁ ἔσω καὶ ἔξω κόσμος, ἠνάγκασαν τὴν ἐπιτροπὴν νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἰσχύει νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἀναμνήσεις τῶν ὅσων ὑπέστη τὸ Ἔθνος· ἀναπληροῦσα δὲ κενὸν, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀφήσει εἰς τὴν ἱστορίαν ἡ παράλειψις τῶν παθημάτων τούτων τοῦ Ἔθνους, ἐξέθηκε διὰ τῆς δευτέρας περικοπῆς τοῦ παραγράφου τὰ δεινοπαθήματα ταῦτα, καὶ ὑπέδειξε τὴν ἀκμαίαν διὰ τὸ μέγεθος αὐτῶν φωνὴν τῆς ἱστορίας, ἐκφράζουσα συγχρόνως τὴν βαθείαν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τοῦ ὁποίου ἡ προνοητικὴ σύνεσις, προλαβοῦσα διασκέδασε τὸν ἐπικείμενον μέγιστον κίνδυνον· ἀκολουθοῦσα δὲ τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ τὰ γενναῖα αἰσθήματα τοῦ Βασιλέως, προσέθηκε διὰ τῆς ἑπομένης περικοπῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ τοι μὴ δυναμένη νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἀναμνήσεις τῶν λυπηρῶν ἐκείνων σκηνῶν, ἀποστρέφει τὸ πρόσωπόν της ἀπ' αὐτῶν, εὐχομένη τὴν ἐξάλειψιν των ἀπὸ τῆς μνήμης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἀποβλέπουσα πρὸς τὸ μέλλον, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν καὶ εὐημερίαν τοῦ ἔθνους· διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐννόησεν, ὅτι τὸ παρὸν ἢ μέλλον Ὑπουργεῖον ἀπαλλάττεται τῆς εὐθύνης τῆς λογοδοσίας καὶ ἐκδικάσεως, ἀλλ' ὅτι ὁ ἔχων τὸ δι-

καίωμα δὲν περιορίζεται ἐντὸς χρόνου νὰ ἐνεργήσῃ τὴν χρῆσιν καὶ ἐξάσκησιν αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ τοῦτον ἄλλος εἶπεν ὅτι ὁ πολιτικὸς χαρακτὴρ διαφέρει τοῦ ἰδιωτικοῦ· ὁ Μαυροκορδάτος, ὡς πολίτης Ἕλλην, εἶναι σεβαστός διότι ἐλθὼν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐμόχθησε καθ' ὅλον τὸ διάστημα αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Τὸ Μεσολόγγιον καὶ ἡ Σφακτηρία, ἐξ ἧς διεσώθη θαυμασίως ἐπίτιμος πλοιαρίου διαπλίσας τοὺς ἐχθρικοὺς στόλους μὲ τὴν δάδα εἰς τὰς χεῖρας διὰ νὰ συναποθάνῃ ἐνπεριπτώσει ἀνάγκης μετὰ τῶν πολεμίων, εἶναι ἔργα ἀποτελοῦντα τὴν ἐθνικὴν δόξαν του, καὶ καταλάξαντα αὐτὸν μεταξὺ τῶν λαμπροτέρων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος· ἐξετάζων ἀκολούθως τὴν πολιτικὴν διαγωγὴν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ παρελθόντος Ὑπουργείου, εἶπεν, ὅτι ὁ Μαυροκορδάτος διὰ τῆς καθυποβληθείσης εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορᾶς του παραπονεῖται κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διότι αὕτη εἰς τὸ σχέδιον τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως, στιγματίζει τὴν διαγωγήν του πρὶν ἢ δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ ἐνῷ τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον κατέστησεν ὑπευθύνους τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ δικαίωμα τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, καὶ παραβιάζει τοιουτοτρόπως τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως.

Εἰς τὸ σύστημα τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας, ὁ λαὸς καὶ ἡ Βουλὴ ἔχει δύο μέσα πρὸς περιστολὴν τῶν παρεκτροπῶν τῆς ἐξουσίας, τὴν *τακτικὴν* καὶ *ἔκτακτον* ἀποδοκιμασίαν τῶν πράξεων τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ὑπάκειται ἐκ τούτου εἰς δύο εἴδη εὐθύνης, τὴν *βουλευτικὴν* καὶ *ποινικὴν*. Τὸ πρῶτον μέσον εἶναι τὸ σύνηθες, καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης βουλευτικῆς συνόδου διὰ τῆς εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως, ὅτε ἡ Βουλὴ, ἐξετάζουσα τὰς Ὑπουργικὰς πράξεις, ἀποδοκιμάζει καὶ καταψέγει τὰς κακὰς ἢ ἐπαινοῦσα καὶ παραδεχομένη αὐτὰς ὡς καλάς, ἐνισχύει τὸ Ὑπουργεῖον, συντρέχουσα τὴν Κυβερνητικὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν· τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰσαχθὲν κατὰ πρῶτον διὰ τῆς συνηθείας εἰς τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα τῆς Ἀγγλίας, ἔνθα ἀμφισβητεῖται εἰσέτι ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς χρῆσις αὐτοῦ πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν πράξεων τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ἂν εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον οὐδεμία τούτων γίνῃ μνεία, καθιερώθη καὶ εἰς τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα διὰ τῶν ἄρθρων 30 καὶ 51 αὐτοῦ, καὶ εἶναι ἓν τῶν κυριωτέρων ὅρων τῆς Συνταγματικῆς τάξεως.

Διὰ τοῦ μέσου τούτου δὲν περιορίζεται τὸ δικαίωμα νὰ ἀγο-

ρεύωσιν οἱ ἀποδοκιμαζόμενοι ἐκτὸς ὅταν δὲν φέρωσι οὐδὲ τὴν τοῦ Βουλευτοῦ, οὐδὲ τὴν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Ὑπουργοῦ ἰδιότητα ὅτε ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγράφου ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὑπερασπίσεως. Τοῦ δευτέρου μέσου τῆς ποινικῆς καταδίκης, ὅσον νομίμου καὶ τακτικοῦ, τόσον ἐκτάκτως χρῆσις αὐτοῦ γίνεται· πρὸς τοῦτο καταφεύγουσιν ὅταν, ὄχι μόνον οἱ Ὑπουργοί, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Μονάρχης ἐμφαίνῃ δολιότητα εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ἐνέργειαν, τὸ δ' Ἔθνος ἀναγκάζεται νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀποδοκιμασίαν του οὕτω πως, ὥστε νὰ μὴ συμβῇ ὁ δολιευόμενος Μονάρχης νὰ εὕρῃ ἄλλους τοιούτους Ὑπουργούς. Εἰς ἄλλας δὲ περιστάσεις δὲν γίνεται ποινικὴ καταδίωξις, διότι αὕτη ἐνεργουμένη κατὰ πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς, ἐχόντων ὑπαδοὺς ὁλόκληρον ἐθνικὴν μερίδα, φέρει ἐπικινδύνους ταραχὰς καὶ κλονισμούς, ἀντικειμένη τότε εἰς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου τάξεως.

Οἱ Ὑπουργοί, ὑποστηριζόμενοι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τοῦ Ἔθνους, τιμωροῦνται ἀρκούντως διὰ τὰ πολιτικά των πλημμελήματα, ὅταν αἱ πράξεις των ἀποδοκιμάζωνται ἀπὸ τὸ Ἔθνος· ἡ χρῆσις λοιπὸν τῆς ποινικῆς καταδιώξεως γίνεται εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, ὅταν τὸ μέτρον τῆς ἁπλῆς ἀποδοκιμασίας δὲν ἀρκῇ πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν Συνταγματικὴν ζωὴν τῆς Γαλλίας ἅπαξ μόνον ἀπαντᾶται ἡ χρῆσις τοῦ δικαιώματος τούτου, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀρχαιότερον Συνταγματικὸν Ἔθνος, τὴν Ἀγγλίαν, σπανίως εὑρίσκεται, καὶ ὡς κυριωτέραν αἰτίαν εὑρίσκει τις ὄχι τὴν καταδίωξιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀλλὰ τὴν περιστολὴν τοῦ Μονάρχου· ὅθεν ἡ κοινοβουλευτικὴ εὐθύνη τῶν Ὑπουργῶν διακρίνεται τῆς ποινικῆς, καὶ ἡ μία εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς ἄλλης, μ' ὅλον ὅτι ἀμφοτέρας καθιεροῖ τὸ Σύνταγμα· ἑπομένως ἡ παρὰ τῆς Βουλῆς κατάρισις τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα, συγχωρεῖται μάλιστα ὑπὸ ῥητοῦ ἄρθρου ἡ χρῆσις αὐτῆς εἰς τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον. Δὲν παρακολουθεῖται δὲ οὐδ' αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως, διότι ὁ περὶ οὗ πρόκειται πρωθυπουργὸς δύναται ὡς Βουλευτὴς νὰ ἀναβῇ τὸ βῆμα καὶ νὰ ὑπερασπισθῇ τὰς πράξεις του. Ἂν δὲ τὸ παρελθὸν Ὑπουργεῖον, πρὶν ἢ ὑπογράψῃ τὴν δοθεῖσαν περὶ τῆς δίκης του ἀπόφασιν, ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ δὲν παρεσύρετο ἀπὸ τὸ φυσικὸν εἰς τοιαύτας ἐποχὰς πάθος, δὲν ἤθελε προδώσει τῆς Συνταγματικῆς τάξεως ἀγνοιαν, οὐδὲ τὴν εἰς τὴν δίκην εἰσαγωγὴν του ἤθελε ζητήσει, ὄχι διότι ἡ Γερουσία δὲν ἤθελεν ἀθωώσει τὴν πλαστουργήσασαν αὐτὴν χεῖρα, ἀλλὰ διὰ τὰς ἐθνικὰς τοιαύτης δίκης περιπετείας καὶ ἄλλα σοβαρὰ ἐπα-

κόλουθα· ἕνεκα τούτων, ἂν καὶ ὅλοι γνωρίζωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου Μαυροκορδάτου παρανομίας καὶ ἐπεμβάσεις, οἱ ἀναλαβόντες ὅμως κατὰ τὴν ἕκτην Αὐγούστου τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων μας, θεωροῦντες ἀναγκαίαν μετὰ τὸν πολιτικὸν ἐκεῖνον σάλον τὴν τακτοποίησιν τοῦ Ἔθνους ἐκήρυξαν τὴν λήθην τῶν παρελθόντων· διὰ τοῦτο καὶ ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ Βασιλικοῦ λόγου ἐσυμβούλευσε τὴν λήθην τῶν παρελθόντων, καὶ ἡ Γερουσία διὰ τῆς ἀπαντήσεώς της ἠσπάσθη τὴν συμβουλήν· τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἐπεξέτεινε τὴν ἀμνηστείαν ταύτην καὶ διὰ τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐγκλήματα.

Τοιαύτη λοιπὸν δίκη τοῦ Ὑπουργείου θέλει ἐπιφέρει σοβαρὰ ἀτοπήματα· καὶ ἡ Βουλὴ θέλει εὑρεθῇ εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸ Ὑπουργεῖον, ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ τῶν παρουσῶν περιστάσεων, τὸ δ' Ὑπουργεῖον ἕνεκα τούτου θέλει εὑρεθῇ εἰς δεινὴν θέσιν· ἡ Βουλὴ ἀσχολουμένη εἰς τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν, θέλει ἐπιτείνει ἐπὶ πολὺ τὰς συναδριάσεις της, καὶ ἀντὶ νὰ ἐπισπεύδῃ τὰς ἐργασίας της πρὸς ἀποπεράτωσιν ἀναγκαιοτάτων διὰ τὸ Ἔθνος ὑποθέσεων, θέλει ἐξεναντίας παρατείνει αὐτὰς πρὸς βλάβην αὐτοῦ. Τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα θέλουσι περιπλεχθῇ ἔτι μᾶλλον, διότι οἱ Γερουσιασταὶ ἐξεφράσθησαν ἤδη ὑπὲρ τῆς λήθης τῶν παρελθόντων, καὶ ἂν ἡ Βουλὴ ζητήσῃ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν, δύνανται δικαίως οὗτοι νὰ ἐξαιρεθῶσι· προσθήκη νέων μελῶν δὲν δύναται νὰ γείνῃ ἀφ' ἧς ἐπροτάθη ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ, καὶ ἰδοὺ ἀδιάλυτος περιπλοκή. Ἀλλὰ καὶ ἂν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Συντάγματος δύναται νὰ γείνῃ προσθήκη Γερουσιαστῶν μέχρι τῆς ῥητῆς εἰσαγωγῆς, πάλιν ἀθεράπευτον τὸ κακὸν, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, μὴ δυναμένης τῆς Γερουσίας νὰ συνεδριάσῃ, ἂν δὲν ἦναι τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ, εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῶσιν τριάκοντα ἐξ εἰσέτι Γερουσιασταὶ, προσθήκη, τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς δὲν δύναται κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ κάμῃ, ἂν συγχρόνως δὲν συναυξήσῃ ἀναλόγως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν· τότε δὲ ἐκτὸς τῆς σπατάλης τοῦ δημοσίου πλούτου, θέλομεν βυθοκινδυνεύσει καὶ τὸ Βασιλικὸν δικαίωμα. Ἐκτὸς τούτων ὅλων ποίαν ἐξαψιν παθῶν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν θέλει φέρει ἡ δίκη αὕτη; Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν συμφέρῃ ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ, πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ διὰ πῆς ἀπαντήσεως ἡ μνεία τῶν παρελθόντων· ἡ ἀνάκρισις καὶ ἐξέτασις τῶν ὑπουργικῶν πράξεων εἶναι δικαίωμα τῆς Βουλῆς ἱερὸν καὶ Συνταγματικὸν, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ

τὸ παραλείψωμεν τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ὑπερπηδᾷ ἡ Βουλὴ τότε τὰ ὅρια τοῦ Βασιλικοῦ λόγου, ἀναφέροντος τὰ λυπηρὰ διατρέξαντα. Ἡ δὲ Βουλὴ ὀφείλει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν λήθην τῶν παρελθόντων, ὡς ὁ Βασιλικὸς λόγος καὶ ἡ ἀπάντησις τῆς Γερουσίας, ἢ νὰ ἀναφέρῃ καὶ τὰς λυπηρὰς ἐκείνας περιστάσεις· Ἡ πρόφασις ὅτι ἡ Βουλὴ μὴ ἐπαρκουμένης εἰς τὰ παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ λόγου λεχθέντα, θέλει ὑποπέσει εἰς ἐκδικήσεις, δὲν εἶναι ἰσχυρὰ, διότι, ἂν τὸ συμφέρον τοῦ τόπου ἀπαιτῇ νὰ γίνῃ τοιαύτη μνεία, ἡ παράλειψις αὐτῆς, εἶναι παράλειψις καθήκοντος, τοιαύτη δὲ γενναιότης εἶναι ἔγκλημα· ἐὰν ἡ Βουλὴ περιορισθῇ εἰς τὴν λήθην τῶν παρελθόντων ἁπλῶς, χωρὶς νὰ διαγράψῃ ταῦτα, ἤθελεν εἶσθαι ἀξιοπρεπέστερον καὶ διὰ τὸ ἔθνος καὶ δι' αὐτὴν, διότι ἡ μετριοπάθεια καὶ ἡ σεμνότης εἶναι ἀναγκαῖα στοιχεῖα εἰς τὰς ἐκφράσεις της. Μία δὲ μόνη περίστασις φέρει τὴν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς παραδοχῆς τούτου, τὸ ὁποῖον ἄλλως δὲν ἀντίκειται, ἀλλὰ μάλιστα συνᾴδει μὲ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἡ ἰδέα ὅτι πολλοὶ ἔδωκαν, ὄχι εἰς τὸ παρελθὸν Ὑπουργεῖον, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀντιπολιτευομένους τὰς ἀφορμὰς τῶν λυπηρῶν διατρεξάντων· διὰ τοῦτο λοιπὸν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μὴ περιορισθῇ μόνον ἡ Βουλὴ εἰς τὴν λήθην ἀλλὰ νὰ ἐξηγηθῇ εἰς τὴν ἀπάντησιν καὶ περὶ τῶν λυπηρῶν διατρεξάντων.

Ἐξετάζων δὲ τὸν παράγραφον τοῦ σχεδίου, παρετήρησεν ὅτι ἡ πρώτη περικοπὴ τοῦ παραγράφου δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὰς εὐχὰς τοῦ Βασιλέως περὶ τῆς λήθης τῶν παρελθόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἀντιφάσκει, διότι λέγει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἰσχύει νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὸ ἔθνος τὰς ἀναμνήσεις ταύτας, ἐνῷ αὕτη κυρίως εἶναι ἡ Βασιλικὴ ἐπιθυμία· ἔπειτα ἡ διάκρισις τῆς Βουλῆς ἀπὸ τὸ ἔθνος ἀντίκειται εἰς τὴν Συνταγματικὴν τάξιν, καθ' ἣν ἡ Βουλὴ ἐνεργεῖ διὰ τὸ Ἔθνος. Δὲν παραδέχεται δὲ καὶ τὴν δευτέραν περικοπὴν, ἐναντίαν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἔθνους, ὡς παριστάνουσαν τὸ ἔθνος εἰς κίνδυνον ἀπέναντι τῶν Ὑπουργῶν, καὶ ὄχι τούτους ἐνώπιον τοῦ ἔθνους· ἐπίσης ἐπρότεινε τὴν ἀφαίρεσιν τῆς λέξεως *ἀποστρέφει*, διότι αὕτη ἐμφαίνουσα τὴν λήθην τῶν παρελθόντων, ἀντιφάσκει μὲ τὴν προηγουμένην ἔκφρασιν, καθ' ἣν ἡ Βουλὴ δὲν ἰσχύει νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἀναμνήσεις αὐτῶν.

Ἐπὶ τέλους συνήγαγε νὰ περιορισθῇ ἡ Βουλὴ εἰς μόνην τὴν λήθην τῶν παρελθόντων κατὰ τὸν Βασιλικὸν λόγον, ἢ ἂν γίνῃ ἐξήγησις περὶ τούτων, νὰ γείνωσιν αἱ προταθεῖσαι διορθώσεις, καὶ νὰ ἀντιστραφῇ ἡ περὶ τοῦ κινδύνου φράσις εἰς τὰ ἐναντία, ἐκφράζουσα, ὅτι ἡ Βασιλικὴ πρόνοια ἔσωσεν ὄχι τὸ ἔθνος, ἀλλὰ

τοὺς Ὑπουργοὺς, οἵτινες ἰδόντες τὸν κίνδυνον μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐκλογῶν παρήτησαν τὰς θέσεις των.

Ἕτερος συνιστῶν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν λήθην τῶν παρελθόντων ὡς ἀναγκαίους ὅρους διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ τὸ ἔθνος εἰς τὴν τακτοποίησίν του, παρετήρησεν, ὅτι αἱ φράσεις τοῦ σχεδίου δὲν εἶναι σύμφωνοι πρὸς ταῦτα, οὔτε φέρουσι τὴν ἀξιοπρέπειαν, ἥτις πρέπει νὰ ἐμφαίνηται εἰς τὰς πράξεις της. Δὲν ὑπάρχει σύγχυσις ἀμφιβολίας, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκτὸς τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, καὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἀποδοκιμασίας τῶν Ὑπουργικῶν πράξεων, δὲν ἔχει ὅμως ἡλλιωμὰ ὕβρεων καὶ στιγματισμοῦ. Τοῦτο συμβαίνει εἰς ἄλλα ἔθνη κατασπαραττόμενα πρὸ χρόνων ἀπὸ τὰ ἐμφύλια πάθη, ὄχι εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Ἑλλάδος, ὀφείλουσαν νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἔξω κόσμον ἀποδείξεις τοῦ πολιτισμοῦ της καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Συνταγματικῶν της θεσμοθεσιῶν. Καθῆκον εἶναι τῆς Βουλῆς νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὰς ἐπεμβάσεις καὶ ἄλλα ἀτοπήματα τοῦ παρελθόντος Ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἀποτεινομένη διὰ τῆς ἀπαντήσεώς της ὡς ἠθικὸν σῶμα πρὸς τὸν Βασιλέα, διορίζοντα καὶ παύοντα τοὺς Ὑπουργοὺς, ὀφείλει νὰ ἐκφράζηται μ' ὅλην τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὸ σέβας. Σκοπὸς τοῦ λόγου τοῦ Βασιλέως εἶναι νὰ δίδῃ λόγον εἰς τὴν Βουλὴν τῆς διαγωγῆς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, καὶ συγχρόνως νὰ ἀναγγέλλῃ τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν παραδέχεται εἰς τὸ μέλλον· ἐπίσης διὰ τῆς ἀπαντήσεως γίνεται ἡ ἐπιδοκιμασία τῶν Ὑπουργικῶν πράξεων, καὶ ἡ παραδοχὴ, ἢ μὴ, τοῦ Ὑπουργικοῦ προγράμματος· ἐξεχωρισμένη τῶν ὅρων τούτων ἡ Βουλὴ κινδυνεύει νὰ παραδῇ τὴν συνταγματικὴν ταξιν καὶ ἀντὶ Βουλῆς νὰ μεταπέσῃ εἰς συντακτικὴν Συνέλευσιν. Σύμφωνα μὲ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν ἑξῆς τροπολογίαν τοῦ παραγράφου.

«Τὰ παρελθόντα Βασιλεῦ, ἀναμφιβόλως ὑπῆρξαν λυπρά, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ συνεχθάνθημεν ἐμοίως τὸ βάρος, ἀλλὰ, γνώσκοντες κάλλιστα τὸν μέγαν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς μας, ἀνώτερον ὄντα τοῦ πάθους, πάσαμεν ὑφ' ἡμῶν σύμφωνοι μὲ τὸ εὐγενὲς καὶ γενναῖον αἴσθημα τῆς Γ. Μ. καὶ παροράσαντες τὸ δυσάρεστον παρελθὸν, ἐμβαίνομεν ἐμοθυμαδὸν εἰς τὴν ἐμφρονῆ σύσκεψιν τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους.»

Ἐνταῦθα ὁ προαγορεύσας Βουλευτὴς ἀνέγνωσε τὰς δύο ἑξῆς τροπολογίας τοῦ παραγράφου κατὰ τὰς προταθείσας παρ' αὐτοῦ διορθώσεις, ἔχούσας οὕτω·

«Τὰ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος Ὑπουργείου διατρέξαντα, εἶναι Μεγαλειότατε! ἀναμνήσεις λυπηραὶ, ἀναμνήσεις δυσάρεστοι,

ἀλλὰ πλησίον τούτων ἀνέλαμψεν ἡ Βασιλική σου πρόνοια ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους, ἥτις κατευνάσασα τὴν γαλήνην εἰς τὰς καρδίας τῶν λαῶν, ἐφείλκυσε τὴν εὐγνωμοσύνην ἁπάντων πρὸς τὸν φιλόλαον αὐτῶν Βασιλέα· συμμεριζομένη δὲ ἡ Βουλὴ τὰ γενναῖα τῆς Γ. Μ. αἰσθήματα, παραπέμπει εἰς λήθην τὰ λυπηρὰ ἐκεῖνα διατρέξαντα, πεπεισμένη οὖσα, ὅτι δὲν θέλουν ἐπανέλθει τοῦ λοιποῦ καὶ ὅτι ἅπαντες θέλουν βαδίζει ἀπαρεγκλίτως τὴν εὐθεῖαν καὶ τακτικὴν ὁδὸν τὴν διαγεγραμμένην ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ἥτις μόνη δύναται νὰ φέρῃ τὴν φίλην ἡμῶν πατρίδα εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν.»

«Αἱ πολυτρόπως ἐνεργηθεῖσαι παρὰ τοῦ παρελθόντος Ὑπουργείου ἐπεμβάσεις, κατὰ τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς, καὶ τὰ διάφορα δεινὰ ὅσα ὑπέστη τὸ Ἔθνος κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, εἶναι Μεγαλειότατε! ἀναμνήσεις λυπηραὶ, ἀναμνήσεις δυσάρεστοι· ἀλλὰ πλησίον τούτων ἀνέλαμψεν ἡ Βασιλική σου πρόνοια ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους, ἥτις κατευνάσασα τὴν δικαίαν τοῦ λαοῦ ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν παραβιαστῶν τῶν πολυτίμων δικαιωμάτων του, καὶ τῶν καταχρασθέντων τὴν Βασιλικὴν ἐμπιστοσύνην, κατέστησε τὴν γαλήνην εἰς τὰς καρδίας τῶν λαῶν καὶ ἐφείλκυσε τὴν εὐγνωμοσύνην ἁπάντων πρὸς τὸν φιλόλαον αὐτῶν Βασιλέα.

Συμμεριζομένη δὲ ἡ Βουλὴ τὰ γενναῖα τοῦ Βασιλέως αἰσθήματα τῆς Γ. Μ. παραπέμπει εἰς λήθην τὰ λυπηρὰ ἐκεῖνα διατρέξαντα, πεπεισμένη οὐδ' ὅτι δὲν θέλουν ἐπανέλθει τοῦ λοιποῦ, καὶ ὅτι ἅπαντες θέλουν βαδίζει ἀπαρεγκλίτως τὴν εὐθεῖαν καὶ τακτικὴν ὁδὸν τὴν διαγεγραμμένην παρὰ τοῦ Συντάγματος, ἥτις μόνη δύναται νὰ φέρῃ τὴν φίλην ἡμῶν πατρίδα εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν.»

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, παρελθούσης τῆς ὥρας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ. προσθεὶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προτελευταίου παραγράφου τῆς ἀπαντήσεως.

Ὁ Πρόεδρος·
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ.

Τῆς 24 Ἰανουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν τετάρτην, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 102 ἀπόντων δὲ 9 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προτελευταίου παραγράφου τοῦ Σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἀξιομνημόνευτος ἀρ' ἑαυτῆς, διότι ἀπ' αὐτῆς ἄρχεται ἡ χρῆσις τοῦ μετὰ τοσούτους ἀγῶνας ἀποκτηθέντος δικαιώματος τοῦ ἔθνους, καὶ ἄνευ τοῦ ὁποίου τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα εἶναι ἰδανικὸν, τοῦ δικαιώματος κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ Κυβερνῶντες παρίστανται ἐνώπιον τῶν κυβερνωμένων δίδοντες δίκην τῶν πράξεων των, εἶναι λυπηρὰ ἀρ' ἑτέρου, διότι ἡ χρῆσις τοῦ δικαιώματος γίνεται κατὰ τοῦ πρώτου Συνταγματικοῦ Ὑπουργείου, μέλη τοῦ ὁποίου ἦσαν καὶ ἄνδρες διαπρέψαντες διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ὁ Πρόεδρος τοῦ πρώτου ἐκτελεστικοῦ καὶ ὁ τολμηρότερος τῶν ἐν Ἁγίᾳ Λαύρᾳ· ἔτι δὲ λυπηρὰ εἶναι δι' ἐμὲ, καθόσον γενόμενος ὑποψήφιον θύμα αὐτοῦ, εὑρίσκομαι μεταξὺ τοῦ τότε παθόντος ἰδιώτου, καὶ τοῦ νῦν ἀντιπροσώπου, μεταξὺ δύο θέσεων, διαφόρως ἐπιβαλλουσῶν καθήκοντα, μ' ὅλον ὅτι τὸ καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα ἐπιβάλλει εἰς πάντας τὰ χρεὴ νὰ μὴ θυσιάσωσι τὰ δικαιώματα αὐτῆς, ἡ δ' ἠθικὴ νὰ μὴ προσενεχθῶσι κατὰ παράβασιν τῶν κανόνων της, ἀλλ' ἐπαξίως τῶν ὑποκειμένων καὶ ἀντικειμένων· κηρυττόμενος ἀπὸ τοῦδε προσωπικὸς φίλος τῶν Ὑπουργῶν τῆς 29 Μαρτίου, μ' ὅλον ὅτι μέ τινας τούτων διέκοψα πρὸ πολλοῦ αὐτὴν, καὶ μ' ἄλλους οὐδέποτε συνεδέθην, ἐπαγγέλλομαι τὴν μετ' ἀμεροληψίας διεξαγωγὴν τοῦ προκειμένου. Τὸ συμφέρον νὰ φανῇ κινουμένη ἡ Συνταγματικὴ μηχανὴ ἐνυπάρχει διπλοῦν εἰς ἐκείνους, τὸν τράχηλον τῶν ὁποίων θεωροῦσι βαρυνόμενον ἀπὸ τὸ ἁμάρτημα τοῦ Σεπτεμβρίου, διὰ νὰ

ψευσθῶσιν οἱ συκοφάνται αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ κόσμου, καὶ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ μεταπολίτευσις τοῦ Σεπτεμβρίου ἔσωσε τὸ Ἔθνος ἀπὸ χεῖρας ἐπιβούλων, ἀποπεμπόντων ἤδη κατάρας, διότι ἠγάπων τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὸν ἀρετερισμὸν τῶν δικαίων τοῦ ὁμοίου των· τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰς περιστάσεις ὑπ' ὄψιν ἔχων, θέλω ἀναδείξει μεγίστην ἀνοχὴν καθ' ὅσον αὐτὴ δὲν προσβάλλει τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα· χθὲς ἐζητήθη, ἂν ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐπιδοκιμάσῃ, ἢ τοὐναντίον, τὸ σύναλον τῆς πολιτικῆς τῶν Ὑπουργῶν διαγωγῆς καὶ ἄνευ τῆς συγχρόνου εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτῶν, ἂν ἔχῃ ὀπλονότι δύο κατὰ τῶν Ὑπουργῶν δικαιώματα, τὸ *ἠθικὸν* καὶ τὸ *νομικὸν*· τοῦτο συνωμολογήθη καὶ ἀπὸ τοὺς ῥήτορας τῆς ὑπερασπίσεως. Διὰ ν' ἀποδειχθῇ δὲ τώρα δικαία ἡ τοῦ σχεδίου ἀποδοκιμασία, πρέπει ν' ἀνακρίνωμεν τὰς πράξεις τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου. Ἀμοιβῶν καὶ ποινῶν βαθμολογία εἰς πᾶσαν πρᾶξιν ὑπῆρχε καὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ παρ' ἡμῖν· οἱ εὐγνωμονοῦντες εἰς τοὺς στρατηγοὺς τοῦ Μαραθῶνος Ἀθηναῖοι δι' εἰκόνος παρέστησαν τὸν διευθυντὴν τῆς μάχης μὲ ἐστραμμένον πρόσωπον καὶ μὲ δεικνύουσαν χεῖρα, μ' ὅλον ὅτι τότε τὰ ἤθη ἦσαν καθαρὰ καὶ διέλαμπον αἱ ἀστικαὶ ἀρεταί· ἡμεῖς, ἐπίσης, τὸ μεγαλήτερον τῆς ἀρετῆς βραβεῖον, τὴν γινικὴν πολιτογράφησιν, ἐδώκαμεν εἷς τινας, καὶ ἄλλους ὀλιγώτερον ἠμείψαμεν κατὰ λόγον τῶν πρὸς τὴν πατρίδα προσφορῶν των· καὶ τότε τὸν τοσαῦτα ὑπὲρ τῆς Ῥώμης ἀνδραγαθήσαντα Κοριολάνον ἐστέρησαν τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος τῆς πατρίδος, εἰς ξένην ἐξορίσαντες αὐτὸν γῆν, κατὰ λόγον τοῦ ἐγκλήματός του, καὶ τὸν Σαλαμίνιον Θεμιστοκλέα εἰς Περσικὴν ἀπέπεμψαν γῆν, ἔνθα καὶ ἐτάφη· τῶν ποινῶν τὴν βαθμολογίαν αὐτὴν εὑρίσκει τις καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν καὶ διοικητικὴν νομοθεσίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν, καθὼς καὶ τὴν ἡμετέραν. Ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς ὁρμωμένη ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν, καὶ ἐξετάσασα τὰς πράξεις τοῦ Ὑπουργείου ἀπεφάνθη μετριοπαθῶς καὶ ἀμερολήπτως ἐπ' αὐτῶν· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου, ἂς ἴδωμεν ὁποῖαι εἰσὶν αὗται, καὶ ἰδίως, αἱ προσαπτόμεναι εἰς αὐτοὺς ἐπεμβάσεις καὶ οἱ σκοποὶ αὐτῶν.

Τῶν ἐπεμβάσεων σκοπὸς ἦτον, νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ τὰ ἰδιαίτερα τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ὁ λῆρος δὲν ὑπέστη πώποτε τὴν νόσον τῆς ἀργυράγχης, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐφάνησαν σκόπελοι παντὸς ἐγωϊσμοῦ, καθιέντες ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου, ἐν πολιτικῷ σάλῳ, τὰ θεμέλια τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος οἰκοδομῆς· ν' ἀντικατασταθῶσι δὲ οἱ ἐδραῖοι οὗτοι χαρακτῆρες ἀπὸ ἀρχηγεῖς καὶ ὑπείκοντας εἰς τὴν αὐθαίρετον

αὐτῶν θέλησιν ἀνθρώπους, οὐδεμίαν εἰς τὰς θεσμοθεσίας παρέχοντας ἐγγύησιν· πρὸς τοῦτο ἀγωνισταὶ καὶ παῖδες αὐτῶν ἀντικατεστάθησαν εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσιαν ἀπὸ τυφλὰ ὄργανα τῆς ἐκτελέσεως τῶν προσταγμάτων αὐτῶν· πρὸς τοῦτο τίμιοι καὶ ἐνάρετοι λειτουργοὶ τῆς δικαιοσύνης ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ ἀνθρώπους ἀνιέρους, ἀπάγοντας τὴν ἀθωότητα πολλάκις εἰς τὰς εἱρκτάς· πρὸς τοῦτο κίνησις πανταχοῦ Στρατιωτική, ὡς ἂν ἔκραζέ που ἡ σάλπιγξ τοῦ πολέμου κατ' ἐχθρῶν, καὶ τὰ παράλια τῆς Σίφνου καὶ Εὐβοίας ἐτήρουν πολεμικὰ πλοῖα· ποῖα τούτων βεβαιοτέρα μαρτυρία, παρὰ τὰ παθήματα ἡμῶν αὐτῶν; ἐλησμονήθησαν τάχα αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν μοίραρχον Ἀχαΐας, καὶ αἱ ἀναστείλασαι αὐθαιρέτως τὰς ἐκλογάς, ἀναγνωσθεῖσαι ἐνταῦθα, διαταγαὶ ἐκείνου τῶν Ἐσωτερικῶν; διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν μετεχειρίσθησαν παντοίας διαρθρώσεις· τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο δῶρον τῆς πατρίδος, τὸ διακριτὸν τὰ πλεγμένα στέθη τοῦ ἀγῶνος, διενεμήθη εἰς ἀνήβους καὶ ἀνήλικας ἔτι νέους, καὶ ἐκ τούτων ἐβλέποντο διὰ σάκκων μυριάδες πολλαὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας· ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κ. Ῥόδιος ἅπαντῶν εἰς τὰ περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Κ. Δυθεργιέρου γραφέντα, διατείνεται ὅτι ταῦτα ἐδόθησαν εἰς τοὺς πληρεξουσίους κατὰ τοὺς καταλόγους αὐτῶν, καὶ οὐδὲν δίπλωμα ἐδόθη ἀνοικτὸν ἄνευ ὀνόματος· ἂν ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἦναι γνησία γραφεῖσα ἀπὸ τὸν Κ. Ῥόδιον, ὑποστηρίζει μὴ ἀλήθειας, διότι πολλαὶ ἐξ ὑμῶν ἦσαν πληρεξουσιοι, καὶ πολλοὶ τούτων δὲν ἔλαβον τὰ ἀριστεῖα τῶν καταλόγων τοὺς ὁποίους ἔδωκαν, καὶ διότι πολλὰ διπλώματα ἐδόθησαν ἀνοικτὰ ἄνευ ὀνόματος, καὶ ἐν τούτων φέρων ἐνταῦθα, ἀφίνω εἰς τὸ Προεδρεῖον ὡς πιστήριον· βαφμοὶ καὶ γραμμάτια διενεμήθησαν εἰς μὴ ἐγγεγραμμένους εἰς τὸ μητρῶον νέους, παρὰ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως, ἀγωνισταὶ δὲ ἀτιμοῦνται αὐτῶν πενόμενοι· ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων διωρίσθησαν πεντακλάσιοι τοῦ συνήθους ἀριθμοῦ ἐπιστάται· ὑπάλληλοι, ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι, ἐπὶ πυλῶν· μᾶνας διεπέλουν μακρὰν τῆς ὑπηρεσίας των, λαμβάνοντες πλήρη μισθόν· καὶ αἱ ἐκλογαὶ ἐπὶ πολὺ παρετάθησαν, κατὰ παράβασιν ῥητοῦ ὅρου τοῦ Συντάγματος.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Μαρτίου γνωρίζον τὴν ἀπέναντι τούτων εὐθύνην του, ἐσχημάτισε κατ' ἰδίαν θέλησιν καὶ τὸ δικαστήριον αὐτοῦ. Μετὰ πολλῶν ἄλλων συνεπολέμησα τὴν διάρκειαν τοῦ σώματος τούτου, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ, πρότερον ἂν ἦναι ἀποδεκτὸν τὸ σῶμα τῆς Γερουσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα· δὲν εἰσηκούσθημεν· ἀλλὰ σέβο-

μαι τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἔθνους· ἡμάρτομεν μόνον διότι δὲν παρεκαλέσαμεν τὸν Βασιλέα νὰ σχηματίσῃ αὐτὸ πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Συνελεύσεως. Τὸ Ὑπουργεῖον διώρισε εἰς τὸ σῶμα τοῦτο καὶ τινα πρόσωπα ὅλως ἀκατάλληλα· ὁ ὁριζόμενος ἀριθμὸς ἦτον εἴκοσιν ἑπτὰ μέλη, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο ν' αὐξηθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ· διώρισε πλέον τῶν 27 ἄνευ ταύτης, καὶ τῶν διωρισθέντων οἱ τίτλοι εἶναι εἰς ἡμᾶς ἄγνωστοι.

Ἐνταῦθα ἐν παρεμβάσει παρεκάλεσε τὸ Προεδρεῖον νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἀντίτυπα τῶν διπλωμάτων τῶν Γερουσιαστῶν· οἱ Ὑπουργοὶ δὲ παρόντες, εἶτον ὅτι δὲν εὑρίσκονται τὰ πρωτότυπα εἰς τὰ ἀρχεῖα· τοῦτο δὲ σημειοῦται ἐνταῦθα κατ' αἴτησιν πολλῶν.

Ἀλλ' ἡ ὑπομονὴ τοῦ λαοῦ δὲν ἤθελεν ἐκλείψει; ναί· ἂν ἡ ἀγαθότης τοῦ Βασιλέως δὲν προελάμβανε τὰς συνεπείας· ἡ ἐπιτροπή, μεθ' ὅλα ταῦτα, ἀπεράνθη μετριοπαθῶς, θεωρήσασα προσέτι ὅτι ἡ ἀπάντησις δὲ περιλαμβάνει μόνον τὸ αἴσθημα τῶν βουλευτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐντολέων των, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξαλείψωσι.

Μεταβαίνων εἰς τὸ περὶ δίκης τῶν Ὑπουργῶν ζήτημα, ἐξηκολούθησε, παρατηρῶ ὅτι ἡ αἴτησις τῶν Ὑπουργῶν ἐγένετο διότι ἐθάρρουν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Γερουσίας, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ οὗτοι ἐνήργησαν· ἐσκέφθησαν ὅτι ἂν μετὰ τὰς ἐπερθάσεις συνέλθῃ Βουλὴ εὔνους, ἐπιτυγχάνουσι τῆς παθουμένης ἐπιβολῆς ἑαυτῶν εἰς τὸν θρόνον καὶ τὸν λαόν· ἄλλως, ἀθωόνονται ἀπὸ τὴν Γερουσίαν· διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀπάντησις τῆς Γερουσίας, ἐν νυκτὶ μᾷ, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ τε Ὑπουργείου καὶ τοῦ κοινοῦ, συνετάγη κατὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν· διὰ τοῦτο καὶ τὴν Ἀντιπροεδρίαν αὐτῆς εἰς τῶν τότε Ὑπουργῶν κατέσχεν· ἀλλά, καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ δικασθῶσιν, ἡ εἰς τὴν ἀπάντησιν προαπόφασις τῆς Γερουσίας, ἀπετέλει λόγον ἀνεμποδιότητος, καθότι καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου ἐκηρύχθη ἡ τότε Γερουσία τοιαύτη ἐπὶ τῆς δίκης τῶν πυροπληκτόντων τὸν στόλον, καὶ ὁ προαποφανθεῖσα διὰ τῆς παραδοχῆς ἐγκυκλίου τοῦ Κυβερνήτου κηρυττούσης αὐτοὺς ἐθνοφθόρους, μετάξυ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Κ. Μαυροκορδάτος, καὶ ἀκόμη ὁ σχηματισμὸς τῆς Γερουσίας, περιλαμβανούσης ἐκτὸς τόσων ἄλλων ἀκαταλλήλων προσώπων, καὶ τινας αὐτῶν τῶν Ὑπουργῶν καὶ συγγενεῖς καὶ πολιτικοὺς φίλους αὐτῶν παρεῖχε λόγους ἐξαιρέσεως.

Ἡ Βουλὴ ἔχουσα τὸ δικαίωμα τῆς ἠθικῆς ἐπικρίσεως, καὶ ἐπικρίνουσα διὰ τῆς ἀπαντήσεως τὰς πράξεις τοῦ Ὑπουργείου ἐνεργεῖ

ἐντὸς τῶν καθηκόντων της. Ἂς ἀφήσωμεν, εἶπε, τοὐλάχιστον νὰ ἱκανοποιηθῇ διὰ τῶν ἐκφράσεων τούτων ὁ τοσαῦτα παθὼν ἑλληνικὸς λαός, νὰ μαλακυνθῶσιν οἱ πόνοι τοσούτων ἐπενεχθέντων τραυμάτων καὶ αἱ θλίψεις ἀκατακοσίων οἰκογενειῶν, στερηθεισῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ὑπουργείου τούτου τῶν προστατῶν των· δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἡ φράσις «*ἀποστρέφει τὸ πρόσωπόν της*» καὶ «*δὲν ἰσχύει νὰ ἐξαλείψῃ τὴν μνήμην τῶν παρελθόντων*» διότι ἐμφαίνεται δι' αὐτῶν ἡ θέλησις τῆς Βουλῆς νὰ λησμονήσῃ τὰ γενόμενα καὶ ἡ ἀσθένεια αὐτῆς ἐνώπιον τῆς θελήσεως τῶν ἐντολέων της. Ἡ εὐθύνη τῶν Ὑπουργῶν δὲν διαγράφῃ εἰσέτι διὰ νόμου, ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν δὲν δύναται ἤδη νὰ γίνῃ, ἀλλ' ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ· ἐμμένουσα δὲ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐννοίας τοῦ παραγράφου, δέχεται πᾶσαν μεταῤῥύθμισιν τοῦ λεκτικοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς τοῦτον ἕτερος ἀντέλεξεν οὕτως· ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ πρὸς τοῦτον ἀπάντησις, εἶναι ἐθιμοταξία τις· διότι ἐνίοτε ἡ ἀπάντησις λαμβάνει ἄλλον χαρακτῆρα καὶ πολλαὶ ἄλλαι συμβαίνουσι παρεκτροπαί, διὰ τοῦτο ἐναγκάσθησαν πολλοὶ συγγραφεῖς νὰ προτείνωσι τὴν παράλειψιν τῆς ἐθιμοταξίας ταύτης. Ὁ προαγορεύσας ἀληθῶς μικρὰ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς διατρεξάντων διεξῆλθεν· ἀλλ' ἡ Βουλὴ γενναίως φερομένη ὀφείλει νὰ ἀπαντήσῃ ἐπαξίως εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ Βασιλέως· ἀναφέροντες τὴν λέξιν *ἐγκλήματα* εἰς τὴν ἀπάντησιν, ὀφείλομεν νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ περὶ τῶν αὐτουργῶν αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἀποδείξεων, τῶν στηριζουσῶν τὴν κατ' αὐτῶν κατηγορίαν· καὶ τότε ἡ ἀπάντησις θέλει μεταβληθῇ εἰς ἔγκλησιν πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν συμφέρει· ἀλλ' οὔτε πάλιν ἀμνηστία τῶν γενομένων δυνάμεθα νὰ κάμωμεν, ὡς διατείνονταί τινες. Οἱ ἐντολεῖς μας ἐπιθυμοῦσι τὸ ὅλον τοῦ ἔργου νὰ ἴδωσι τετελεσμένων, καὶ ὄχι μέρος αὐτοῦ· ἡ ἐκδίκασις τῶν Ὑπουργῶν εἶναι μὲν ὁ παραδειγματισμὸς τῶν μελλόντων, ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδικάσεως ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος λόγους· διὰ τοῦτο ἡ Βουλή, ἀκούουσα καὶ τὴν κοινὴν γνώμην, ὀφείλει νὰ δείξῃ τὴν μετριοπάθειαν καὶ συγκατάβασιν, τὰ ἀναφαίρετα ταῦτα προσόντα τῶν ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι πάντοτε καὶ πανταχοῦ ἐφάνησαν μετριοπαθεῖς, ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τοῦ μακαρίτου Θ. Κολοκοτρώνη· πρὸς ἀποφυγὴν δὲ παρεξηγήσεων διὰ τὰ λυπηρὰ συμβάντα, νὰ γίνῃ μνεία τις ἠπεία τῶν συμβεβηκότων, τὰ ὁποῖα πεισθεῖσα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ Βασιλέως, ἐλπίζει ὅτι ποτὲ δὲν θέλουσιν

ἐπανέλθει. Ἡ καρτερία τοῦ Ἕλληνος μὴ ὑπείκοντος εἰς τὴν αὐθαίρετον θέλησιν τῆς ἐξουσίας κατεδείχθη κατὰ τὰς ἐκλογὰς πασιφανῶς, καθ' ἃς ἐξελέξατο ἀνθρώπους τῆς ἐμπιστοσύνης του, παρὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἐξουσίας. Ἡ φρόνησις δ' ἀφ' ἑνὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ ἡ καρτερία αὕτη τοῦ Ἕλληνος, ἀφ' ἑτέρου, ἐγγυῶνται πληρέστατα τὸ μέλλον· πρὸς ταῦτα δ' ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν·

« Λυπηρὰ τῷ ὄντι καὶ δυσάρεστα εἶναι, Μεγαλειότατε! τὰ διατρέξαντα κατὰ τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογάς, προελθόντα ἀπὸ τὰς ἀθεμίτους ἐπεμβάσεις καὶ τὰς εἰς τὸ ἔθνος προσγενομένας παντοίας ζημίας ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκτιμῶσα ἐπαξίως τὰς περὶ ἐξαλείψεως τοιούτων λυπηρῶν ἀναμνήσεων ὑπομνήσεις τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος μάλιστα διὰ τῆς πατρικῆς του προνοίας ἐπρόλαβε, διασκεδάσας τὰ σχέδια τῶν καταχραστῶν τούτων τῆς βασιλικῆς ἐμπιστοσύνης, ἀφ' ἑτέρου δὲ φιλοτιμουμένη καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ βαδίζῃ τὴν ὁδὸν τῆς μετριοπαθείας, ἀπωστρέφει τὰ βλέμματά της ἀπὸ τὰς λυπηρὰς ταύτας ἀναμνήσεις, καταπειθομένη τὸ μὲν, διὰ τὴν ἄγρυπνον βασιλικὴν πρόνοιαν, τὸ δὲ, διὰ τὴν καὶ κατὰ τὴν κρισιμον ἐκείνην περίστασιν παραδειγματικὴν τοῦ ἔθνους διαγωγὴν, ὅτι τοιοῦται σκηναὶ δὲν θέλουν ἐπανέλθει τοῦ λοιποῦ, καὶ ὅτι ἅπαντες θέλουν βαδίζει τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος ».

Μετὰ τοῦτον, ἄλλος παρατηρῶν ὅτι ὁ ἑβδομος παράγραφος τοῦ σχεδίου δὲν εἶναι ἀνάλογος οὔτε μὲ τὴν μετριοπάθειαν τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὔτε μὲ τὸ γενναῖον φρόνημα τοῦ Βασιλέως, ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν ἐπ' αὐτοῦ·

« Ἡ Βουλὴ, ἂν καὶ συναισθάνεται ἐν ἑαυτῇ τὰς ὁποίας μετῆλθε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐπεμβάσεις, καὶ τὰ ἐκ τούτων ἐπισυμβάντα εἰς τοὺς λαοὺς δεινὰ, ἐκτιμῶσα ὅμως τὰ γενναῖα τοῦ Βασιλέως αἰσθήματα, ἐξαλείφει τὴν μνήμην τῶν λυπηρῶν καὶ δυσαρέστων ἐκείνων σκηνῶν, εὐχομένη ὥστε νὰ μὴ λάβουν χώραν τοιαῦται οὐδέποτε εἰς τὸ μέλλον ».

Ἄλλος δ' ἔλεξεν ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Βουλῆς φέρει πάντοτε καὶ πολιτικὸν χαρακτῆρα, διότι δ' εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα τοῦ Συνταγματισθέντος Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ, ἐν γένει, τὸ ἐκτύπωμα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ βασανισθῇ καλῶς τὸ ζητούμενον διὰ νὰ μὴν ἀποφανθῶμεν διὰ τοῦ ἑβδόμου παρα-

γράφου οὔτε ὡς δικασταὶ οὔτε ὡς κατήγοροι, ἀλλὰ νὰ ἐπιδείξωμεν ὅτι κατεπνίξαμεν πᾶν δίκαιον αἴσθημα ἀντιπαθείας ἀπὸ τὰς κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπεμβάσεις τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν. Εἶναι ὅμως ἀνάγκη, πρὸς ἀπορρογὴν παρεξηγήσεων τῶν λυπηρῶν συμβάντων, νὰ ὁρισθῇ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐπράχθησαν ταῦτα· μεταβαίνων δ' εἰς τὸ λεκτικὸν τοῦ παραγράφου παρετήρησεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι παράγωγὴ τοῦ Ἔθνους, ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ, καὶ ὅτι εἰς τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως δὲν πρέπει νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἱστορίας, καθότι αὕτη δὲν δύναται νὰ διακριθῇ ἀπὸ τοῦδε διὰ τῆς ἀπαντήσεως κατὰ θέλησιν· συνήγαγε δ' ἐπὶ τέλους ὅτι πρέπει νὰ συνέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς συγχώνευσιν τῶν προταθεισῶν τροπολογιῶν εἰς μίαν μόνην εἰ δυνατόν.

Ἀπάντων ἄλλος εἰς τὰ λεχθέντα ὑπό τινων τῶν προαγορευσάντων, εἶπε· τὰ μέλη τοῦ παρελθόντος Ὑπουργείου ὠφείλον, ἰδόντα τὰς πικρὰς ἐκφράσεις τοῦ σχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ζητήσωσιν αὐτορμήτως τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγήν των, διότι ἡ ἀποδοκιμασία ὑπὸ τῆς Βουλῆς γίνεται κατὰ Ὑπουργῶν παόντων, ἡ δὲ εἰς δίκην εἰσαγωγή των, σπανίως ἐφαρμοζομένη, γίνεται καθ' Ὑπουργῶν πεπαυμένων. Ἐρρέθη ὅτι ὁ Κ. Μαυροκορδάτος, ἂν ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ἀθῶον, ὤφειλε νὰ ἔλθῃ ν' ἀπολογηθῇ· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ, διότι ὁ Κ. Μαυροκορδάτος δὲν εἶναι πληρεξούσιος τῶν πρώην συνυπουργῶν του, οὔτε ἐντελὴς Βουλευτής. Αἱ κατὰ τοῦ Ὑπουργείου Μαυροκορδάτου κατηγορίαι στηρίζονται ἐις τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἐκλογῶν. Ἡ ἐπέμβασις εἰς τὰς ἐκλογὰς εἶναι δύο εἰδῶν, νόμιμος καὶ παράνομος· τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχουσι τὸ δικαίωμα προγράφοντες τὸ πολιτικὸν αὐτῶν σύστημα ν' ἀποτείνωνται εἰς τοὺς λαοὺς καὶ νὰ ζητῶσι τὰς ψήφους των ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων των, καὶ αὕτη εἶναι νόμιμος ἐπέμβασις· παράνομος δὲ εἶναι ὅταν διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς βίας παραβιάζηται ἡ ἐλευθερία τῶν ψηφοφόρων· τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο Συνταγματικόν, ἐπρότεινεν εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὑποψηφίους του, οἵτινες ἂν δὲν ἦσαν φίλοι πολλῶν ἐξ ἡμῶν, ἦσαν ὅμως τοῦ λαοῦ· ἡ παῦσις τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν ὡς πρώτιστον δικαίωμα τῆς ἐξουσίας δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπέμβασις· οὐδ' αἱ πραχθεῖσαι καταδιώξεις κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου αἵτινες ἐνηργήθησαν ἀπὸ ὑπαλλήλους φρονοῦντας ὅτι τοιουτοτρόπως ὑπηρετοῦσι πιστῶς τοὺς προϊσταμένους των Ὑπουργούς· στρατεύματα ἀπεστάλησαν εἰς τινας ἐπαρχίας, διότι τὸ Ὑπουργεῖον, προκειμένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος, εἶχε τὴν ἠθικὴν

πρὸ πάντων εὐθύνην τῆς διατηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως, καὶ ἰδίως, ἡ εἰς Τρίπολιν μετάβασις στρατεύματος ἔγινεν ἀφοῦ δύο πληρεξούσιοι τῆς συνελεύσεως, φίλοι τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ, διαβαίνοντες ἐκεῖθεν, προσεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπέφερε τὴν παῦσιν αὐτοῦ· τὸ δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, περὶ οὗ ἔγινε λόγος, ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἀξιόποινον, ἀλλὰ καὶ σύμφωνον μὲ τὸν Νόμον, διότι δι' αὐτοῦ διετάχθη συγχρόνως ἡ ἐνέργεια τῶν ἐκλογῶν εἰς τινας γεττιαζούσας ἐπαρχίας, πρὸς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἡσυχίας· ἡ διανομὴ τῶν ἀριστείων ἔγινε κατὰ συνέπειαν καταλόγων παρουσιασθέντων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων· ἀπὸ τὸ δίπλωμα δὲ τοῦ ἀριστείου τὸ ὁποῖον ἐλέχθη εἰς τὸ Προεδρεῖον ὑπό τινος τῶν προαγορευσάντων δὲν ἐξάγεται τίποτε, διότι δὲν φέρει οὔτε ἀριθμόν· ὅσα δὲ ἐλέχθησαν περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν, ἠδύναντο νὰ δικαιολογηθῶσι ἀπὸ τὸν τότε Ὑπουργόν, ἂν ἦτον ἤδη παρών. Τὰ λυπηρὰ συμβάντα κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐκυροφορήθησαν εἰς ἐποχὴν πρὸ τῆς 29 Μαρτίου, καὶ ἴσως εἴμεθα ὅλοι ὑπεύθυνοι αὐτῶν, ὡς διαιρεθέντες ἐντὸς τῆς συνελεύσεως, διὰ διακριτικῶν ἐπωνυμιῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου εἶναι πεπεισμένον ὅτι οἱ διορισθέντες Γερουσιασταὶ ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενα προσόντα, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα διπλώματα ὑπάρχουσιν, ἀλλ' ἡ ἐξέτασις τῶν τίτλων αὐτῶν δὲν εἶναι ἔργον τῆς Βουλῆς, ἀλλα τῆς Γερουσίας μόνης. Εἶπόν τινες ὅτι εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπάρχουσι πολιτικοὶ φίλοι τῶν πρώην Ὑπουργῶν, καὶ πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι προκειμένου λόγου περὶ τῆς δίκης αὐτῶν, ἀλλὰ μήπως τῶν Ὑπουργῶν ἐκείνων δὲν εἶναι πλειότεροι πολιτικοὶ ἐχθροὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς; τὴν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀπάθειαν καὶ ἀνεροληψίαν τῶν Ὑπουργῶν ἀποδεικνύει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ἑξῆς· οἱ ὑποψήφιοι Βουλευταὶ Ἀμφίσσης βλέποντες ὅτι οἱ ἀντίπαλοί των διαζουσι τὸν λαὸν καὶ ὅτι ἐκ τούτου ἐπίκειται ῥῆξις, ἐδοκίμησαν περὶ τούτων τὸ Ὑπουργεῖον, ὁ δ' Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπήντησε, νὰ προτιμήσωσιν ἀπομακρυνθῶσι τῆς ἐκλογῆς πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ῥήξεως.

Ἀντιλέγων ἄλλος εἰς τὸν προαγορεύσαντα ἐξέθηκε τὰς καταδιώξεις ὅσας ὑπέστη ἀπὸ τὸ πρώην Ὑπουργεῖον κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐξορίαν του, συνεπέρανε δ' ἐκ τούτων ὅτι διὰ τὰ λυπηρὰ γεγονότα, μόνον τὸ πρώην Ὑπουργεῖον εἶναι ὑπεύθυνον καὶ οὐχὶ ἄλλος.

Τὰ τοῦ προτελευταίου ἀγορεύσαντος ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργείου ἀν-

τέκρουσεν ὁ πρῶτον ἀγορεύσας εἰπών· οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ Μαρτίου ἐζήτησαν τὴν δίκην των ὄχι διὰ τὸ σκληρὸν τῆς ἀπαντήσεως, ἀλλὰ διὰ τὴν κατακραυγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ· ἐθέλομεν φανῇ ἐπιεικεῖς, ἂν συνησθάνοντο τὴν ἀξίαν τῶν πράξεών των· ἐπὶ τῶν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Γερουσίας παρατηρήσεών μου, ἀντιπαρετήρησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀπαιτῶ προνόμια, ὡς φίλος τῆς ἰσότητος· ἀπαντῶ ὅτι εἶμαι φίλος τῆς ἰσότητος, οὐχ ἧττον ὅμως καὶ τῶν προνομίων τῶν ὑποστηριζόντων τὰ κυριαρχικὰ προνόμια. Τὰ συμπεράσματά μου δὲν ἦσαν ἐμπαθῆ, διότι ἀνεδείχθησαν διὰ τῶν ἐπειβάσεων ἄλλοι Βουλευταὶ εἰς Τρίπολιν, ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ συνάγουσι καὶ τόσοι ἄλλοι, οἵτινες κατισχύσαντες τῶν ἐπειβάσεων ἦλθον μόνοι Βουλευταί. Ἡ στρατιωτικὴ δύναμις, ἂν ἐστάλη εἰς Τρίπολιν διὰ τὰ συμβάντα κατὰ τῶν διαβεβαιούντων δύο Πληρεξουσίων, τὰ ἄλλως ἁπλᾶ, ἀλλ' εἰς Γόρτυνα, εἰς Καλάβρυτα, Μεσσηνίαν, Σίφνον, Εὔβοιαν δὲν ἐστάλη πρὸς ἐπειβάσιν; εἶπεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι τὰ γενόμενα ἦσαν κυοφορημένα πρὸ τῆς 29 Μαρτίου· ἀληθῶς ἡ 3 Σεπτεμβρίου ἐπέφερε κλονισμόν, καὶ ἐνάρετον, νὰ εἴπω οὕτως, ἀναρχίαν, αἱ ἐκλογαὶ ὅμως τότε ἐτελείωσαν ἐν πλήρει εἰρήνῃ· ἐγὼ ὡς Ὑπουργὸς τότε τῶν Ἐσωτερικῶν διεβλήθην ὡς χορηγήσας πολλὰς ἐλευθερίας εἰς τὸν λαόν, ἀλλὰ κάλλιον νὰ χορηγῇ τις πλειοτέρας, παρὰ ν' ἀφαιρῇ τὰς ὑπαρχούσας· αἱ διπλαῖ ἐκλογαὶ ἦσαν χρήσιμαι τῶν παλαιουσῶν ἐπιῤῥοῶν καὶ οὐχὶ τῶν χορηγηθεισῶν ἐλευθεριῶν. Διὰ τὸ καταπεθὲν εἰς τὸ Προεδρεῖον δίπλωμα ἀριστείου, ἀντέταξαν ὅτι ἦτον ἀδιεκπεραίωτον καὶ ἄνευ ἀριθμοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι ὑπεξηρέθη, ἀντιτάττω, ὅτι τὰ ἀδιεκπεραίωτα εἶναι ἀλλοῖα, δὲν φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διεκπεραιωτοῦ, ἐνῷ τὸ κατατεθὲν φέρει αὐτήν. Προστίθημι μάλιστα, ὅτι ὑπάρχει καὶ δίπλωμα δίδον χρυσοῦν ἀριστεῖον, καὶ ὅτι πολλὰ ἀργυρᾶν ἀριστείων πωλοῦνται ὑπὸ τῶν ἐχόντων αὐτὰ, πολλὰ δὲ μετενέχθησαν εἰς τὴν Ἰονίαν καὶ ἀλλαχοῦ. Δὲν πρέπει νὰ θυσιάσωμεν τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους χάριν προσώπων, διότι ἄλλως θέλομεν νικρώσει τὸ συνταγματικὸν πολίτευμά μας.

Ἕτερος εἶπεν· ἀναπολῶν τὰς ἀδελφικὰς συμβουλὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἑνὸς τῶν χθὲς ἀγορευσάντων Βουλευτῶν, ἐσπούδασε νὰ ἐξαλείψῃ τὸ ἐν αὐτῷ ὑπάρχον αἴσθημα κατὰ τῶν παρανομιῶν τοῦ πρώην Ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἀναῤῥὰ τούτου καὶ οἱ λόγοι τοῦ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος τὸν ἠνάγκασαν νὰ λάβῃ τὸν λόγον. Ἦτον ἐπόμενον οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ Μαρτίου νὰ ζητῶσι τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν διὰ τὰς παρανομίας των, ἀφοῦ

προηγουμένως ἐσχημάτισαν τὸ δικαστήριόν των, τὴν Γερουσίαν, ἐξ οἰκείων καὶ συγγενῶν των, ἀλλ' ἔπρεπεν οἱ ῥηθέντες Ὑπουργοί, ἀντὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς των, νὰ ἀναγνωρίσωσι τὰ ἁμαρτήματά των, καὶ ἕκαστος τῶν Βουλευτῶν ἦτο ἕτοιμος νὰ δεχθῇ τὴν λήθην τῶν παρελθόντων, τὴν ὁποίαν πρωτείνουσι, διότι οὐδεὶς εἶναι φιλέκδικος. Πάντες ὀφείλοντες εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν Α. Μ. ἐκτιμῶμεν τὰ αἰσθήματα Αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ ἀνωτέρω τοῦ Βασιλέως αἴσθημα περὶ τῆς παντελοῦς λήθης τῶν παρελθόντων, διότι τοῦ παρελθόντος ἡ προσβολὴ θέλει ἀποτρέψει εἰς τὸ μέλλον τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐπειβάσεων, τῶν ὁποίων αἱ συνέπειαι θέλουσιν εἶσθαι ἔτι δυσάρεστοι τῶν παρελθουσῶν, διότι ὁ πατριωτισμὸς τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν, δύναται νὰ ἐξαλειφθῇ μετὰ καιρὸν κατὰ τούτου ἔτι ἀκμαίου ὄντος, τὰ σχέδια τοῦ παρελθόντος Ὑπουργείου, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ κατισχύσωσιν, ἀλλ' εἰς τὰς μελλούσας ἐκλογὰς τίς μᾶς ἐγγυᾶται; τὰ παθήματα τῶν παρελθόντων πρέπει νὰ γίνωσι παραδείγματα εἰς τοὺς μέλλοντας· τὰ παθήματα ταῦτα ἀπησχόλησαν τὴν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως ἐπιτροπὴν τοσοῦτον, ὥστε μετὰ πολυειδεῖς σκέψεις ἐπρότεινε τὸ σχέδιόν της, ὑπὲρ οὗ εἷς τῶν προαγορευσάντων μὲ πολὺν πατριωτισμὸν ἠγόρευσε· παρεδέχθη δ' ἐπὶ τέλους, μεταβολήν τινα εἰς τὸ λεκτικὸν τοῦ σχεδίου, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὴν ἔννοιαν.

Ἕτερος, ἠθέλαμεν ἀπουσιωπήσει, εἶπε, διὰ τῆς λήθης τῶν παρελθόντων τὰ παθήματά μας, ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἰδιώτου καὶ ὄχι περὶ ὑπουργείου παρανομήσαντος; κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς, καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ ἔθνος ὑπέφερε πάνδεινα, καθὼς καὶ ἐγὼ αὐτός. Ἐπαύλην, εἶπεν, ἄνευ τινὸς λόγου ἀπὸ τὴν δημαρχικήν θέσιν μου, συνελήφθην καὶ ἀπήχθην βιαίως εἰς τὰς εἱρκτὰς Μεσολογγίου ἄνευ οὐδεμιᾶς ποινικῆς εὐθύνης, εἰμὴ μόνον διότι, ὡς ἐλεύθερος πολίτης, ἐθέλησα ἐλεύθερος νὰ ἐξασκήσω τὰ πολιτικά μου δικαιώματα· μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ διαφόρων ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνου τοῦ ὑπουργείου, ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου παραγράφου τοῦ σχεδίου, διὰ τὸν παραδειγματισμὸν εἰς τὸ μέλλον.

Τὰ λυπηρὰ συμβάντα, παρετηρήθη ὑπ' ἄλλου, δὲν ἔχουσι τὴν πηγήν των ἀπὸ τὴν πρὸ τῆς 29 Μαρτίου ἐποχήν, εἰμὴ ἀπὸ τὴν πρώτην Μαΐου, διότι ἕκαστος ἐνθυμεῖται ποῖαι ἀνευφημίαι ἐγένοντο εἰς τὸν περίβολον τοῦτον ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων πρὸς ἀλλήλους μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ Νόμου τῶν ἐκλογῶν. Αἰτία τῆς διαιρέσεως τῶν πολιτῶν καὶ

τῆς ἐντεῦθεν ἐπιγενομένης ἀνθρωποκτονίας, ζωοκτονίας, δενδροκοπείας, καὶ παντοίου εἴδους διαφθορᾶς εἶναι ἡ ἐπέμβασις τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἀρίνοντας μὲν εἰς τοὺς φίλους του ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῶν ἐκλογῶν, μετακαλοῦντος δὲ τοὺς ἐναντίους του στρατιωτικοὺς ἐναντίον τοῦ Νόμου τῶν ἐκλογῶν ἐνταῦθα ἄνευ ἀνάγκης· τοιαῦται δὲ πράξεις τοῦ ὑπουργείου εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων.

Ἕτερος ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν ὡς σύμφωνον μὲ τὸ σύνολον τῆς γενομένης συζητήσεως·

« Οἱ λαοί Σου, Βασιλεῦ, ὑπέστησαν παντοῖα δεινὰ ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου καὶ διετράνωσαν ἀείποτε τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ ἴδωσι τιμωρουμένον τὸ Ὑπουργεῖον ἐκεῖνο πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν μελλόντων. Οἱ ἀντιπρόσωποι, ὡς πιστοὶ διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων ἐκείνων τοῦ λαοῦ, προσέρχονται εὐσεβάστως νὰ διαβιβάσωσι τὰ αἰσθήματα ταῦτα πρὸς τὴν Υ. Μεγαλειότητα. »

Ἑπομένως ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ σταλῶσιν ὅλαι αἱ προταθεῖσαι τροπολογίαι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ τὰς συγχωνεύσῃ εἰς μίαν.

Ἀντιπαρετηρήθη ὑπ' ἄλλου ὅτι εἶναι σύμφωνον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ νὰ ψηφοφορηθῇ πρῶτον τὸ σχέδιον, ἂν δέχηται αὐτὸ ἡ Βουλὴ τροπολογημένον ἢ ἀτροπολόγητον· δὲν πρέπει δὲ νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ γίνῃ συγχώνευσις διότι αἱ περὶ τούτου διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται εἰδικῶς εἰς τὰ περὶ νομοσχεδίων. Καὶ ἄλλος ὑπεστήριζε τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν συγχώνευσιν πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν ψηφοφοριῶν.

Μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ σταλῶσιν αἱ προταθεῖσαι τροπολογίαι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις μετὰ τῶν προτεινάντων αὐτὰς, νὰ κάμῃ τὴν συγχώνευσιν, εἰ δυνατὸν, εἰς μίαν μόνην.

Ἀκολούθως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προεδρείου, ἐγένετο κλήρωσις δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ ἄρθ. 81 τοῦ Κανονισμοῦ, ἥτις μετὰ τοῦ Προεδρείου θέλει παρευρεθῇ εἰς τὴν τῶν ἀποβατηρίων αὐριανὴν τελετὴν τῆς Α. Μ., κληρώσεως δὲ γενομένης ἔλαχον οἱ Κ. Κ. Δρυτσιώτης, Μαρκόπουλος, Δημητρακόπουλος, Μαυρομιχάλης, Φασίτσας, Ἀποστολίδης, Ζάρκος, Λαπουσιάδης, Κ. Οἰκονομόπουλος, Χαραμῆς.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν τετάρτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν μ. μ. εἰπών, ὅτι

ἀντικείμενον τῆς ἀκολούθου συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῶν παρασαθησομένων τροπολογιῶν.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.

Τῆς 26 Ἰανουαρίου 1843.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 101 ἀπόντων δὲ 10 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν δύο συγχωνευθεισῶν τροπολογιῶν τοῦ ἕκτου παραγράφου τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως· καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν,

Μέλλων νὰ ἐκπληρώσω χρέος Συνταγματικὸν, συναισθάνομαι τὴν ἐκπλήρωσιν ταύτην τόσον περισσότερον, ὅσον βαρυτέραν ἐπροξένει τὴν κατηγορίαν, οὐχ ἧττον ὅμως μετριοπαθῶς θέλω πραγματευθῆ, ἀντιτάττων πράγματα καὶ ἀληθείας εἰς τοὺς λόγους τῆς κατηγορίας· ἡ πρὸς τὴν Βουλὴν δοθεῖσα ἀναφορὰ τῶν τεσσάρων Ὑπουργῶν τῆς 29 Μαρτίου, ἐπέφερε πολλὰς καὶ μακρὰς συζητήσεις, ἡ δ' αἰτία αὐτῆς θέλει γίνει καταδήλος, ὅταν ἐξετασθῇ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐδόθη· αὐτὴ δ' ἦτον ὅταν τὸ σχέδιον τελειωθὲν δὲν ἐξέφραζεν ἁπλῶς ἐπίκρισιν, ἀλλὰ παρίστανε τὸ Ὑπουργεῖον αὐτόχρημα παρανομῆσαν· οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ Μαρτίου συναισθανόμενοι, ὅτι οὐδὲν τῶν προσαπτομένων ἔπραξαν καὶ ὅτι εἰς τὸ σχέδιον πρόκειται περὶ καταδίκης ἠξίωσαν νὰ περιασπίσωσιν οὐ μόνον ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Βουλῆς τὴν ὑπόληψιν, ἥτις ἄλλως ἤθελε προσβληθῇ, ἀποφαινομένη πρὶν ἡ ἀκούσῃ καὶ τῆς

ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων· οὐδεὶς ἀρνεῖται τῆς Βουλῆς τὸ δικαίωμα πρὸς τὴν ἠθικὴν ἐπίκρισιν τῆς διαγωγῆς τῶν Ὑπουργῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἐπίκρισις πολλάκις εἶναι βαρυτέρα τῆς πραγματικῆς καταδίκης, διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη ἐρωτῶνται καὶ ἀπολογοῦνται πρότερον οἱ ἐπικρινόμενοι, τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠκολούθησεν ἤδη, οὐδὲ τὰ πρόσωπα αὐτά, οὐδὲ τὰ ἀρχεῖα τῶν Ὑπουργείων, τὰ ἀρκούντως δικαιολογοῦντα τὸ Ὑπουργεῖον, ἐξετάσασα· προτιθέμενος νὰ ἀντικρούσω ἀνὰ μίαν τὰς γενομένας κατηγορίας, θέλω σπουδάσει νὰ κάμω τοῦτο συντόμως, καὶ πέποιθα, ὅτι θέλω δικαιώσει τὴν ἀνοχὴν τῆς Βουλῆς.

Ἐκατηγορήθην ὅτι ἠθέλησα νὰ ἀποκλείσω τὰς ἐπισημότητας ἀπὸ τὴν Βουλήν, καὶ νὰ ἀντικαταστήσω αὐτὰς διὰ νέων, τοὺς ὁποίους ἐδυνάμην νὰ μεταχειρισθῶ ὡς ὄργανα· ἀπαντῶ ὅτι ὁ συμπληρώσας τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζομένην ἡλικίαν κατὰ τὸν Νόμον ἐδύνατο νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλην, καὶ νὰ ἐκλεχθῇ, ἂν καὶ ἀφανής, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀγαπᾶται ἀπὸ τοὺς συμπολίτας του· εἰς τὸ διάστημα τῆς Συνελεύσεως ὑπεστήριξα ἀρχὰς συντηρητικάς, δὲν εθεώρησα ὅμως καλὸν νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ νεολαία μας ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἂν καὶ δὲν ἦναι πλέον εὐάγωγος τῶν γερόντων.

Ἐκατηγορήθην ὅτι κατηνέχθην κατὰ προσώπων σεβαστῶν εἰς τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο ἀπαντῶ, ὅτι οὐδεμίαν μετεχειρίσθην κατ' αὐτῶν βίαν, καὶ ἰδίως κατὰ τῶν Κυρίων Κουντουριωτῶν τῶν ὁποίων ὡρίσθη ἡ θέσις εἰς τὴν Γερουσίαν· ἐξεπλάγην διὰ τὴν πρόσαψιν, ὅτι ἠθέλησα νὰ μεταχειρισθῶ τοὺς νέους ὡς ὄργανα, καθόσον ἡ νεολαία μας δὲν εἶναι εὐπάτητος, καὶ τῆς ἐξασκήσεως αὐτῆς εἰς τὸ βῆμα τοῦτο ἀνάγκη ὑπάρχει διὰ νὰ σχηματισθῇ Συνταγματικὸν πολίτευμα. Πανταχοῦ τὰ Ὑπουργεῖα ἀνομάζουσι τοὺς ὑποψηφίους αὐτῶν, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν προγραφόμενα περιφέρονται εἰς τὰς ἀγυιὰς καὶ τὰ δημόσια τῆς πόλεως καταστήματα, ἡμεῖς ὅμως καὶ τὸ δικαίωμά μας τοῦτο παρελείψαμεν, ἀφέντες τοὺς λαοὺς νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν.

Τὴν ἐπὶ τῇ μετακινήσει τῶν ὑπαλλήλων κατηγορίαν ἀντικρούων παρατηρῶ, ὅτι αὐτὴ εἶναι δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως ἀναμφισβήτητον, ἔτι δὲ εἶναι καὶ ἀναπόδεικτος τῶν διορισθέντων ἡ ἀνικανότης, ἢ ἡ ἱκανότης τῶν παυθέντων· τὸ Ὑπουργεῖον ἐσπούδασε νὰ ἐνεργῇ τὰς μετακινήσεις τῶν ὑπαλλήλων μόναν διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ ὑπ' ἐμοῦ διευθυνθὲν Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένετο

πλειότεραι μετακινήσεις δι' ἕνα μῆνα ἐπὶ τοῦ παρόντος Ὑπουργείου, τῶν καθ' ὅλην τὴν ὑπουργείαν μου γενομένων· καὶ διὰ τοῦτο δὲν προτίθεμαι νὰ κατηγορήσω τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο· τὸν Διαστικὸν κλάδον ἐσεβάσθημεν πάντοτε, ἐκτελοῦντες ὅμως κατ' ἀνάγκην τὸ β'. ψήφισμα, ἀπεβάλομεν πολλὰς ἱκανότητας ἀπ' αὐτὸν, μ' ὅλον ὅτι καὶ αἱ τότε εἰς τοῦτον γενόμεναι μετακινήσεις εἶναι ὀλιγώτεραι τῶν ἤδη ἐνεργηθεισῶν, διὰ τὰς ὁποίας οὐδεὶς νὰ μεμφθῇ τὸ ὑπάρχον ἠθέλησε.

Ἐπὶ τῆς προσαπτομένης δι' ἀριστείων διαφθορᾶς, σᾶς παρατηρῶ ὅτι τὸ Σεπτεμβριανὸν Ὑπουργεῖον συναισθανθὲν τὴν ἀνάγκην νὰ δικαιώσῃ πολλοὺς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἠδικημένους, διέκοψε τὴν πρότερον διεπουσαν τὴν διανομὴν αὐτῶν ρουτίνα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξέδωκε πολλὰ διπλώματα, τὰ ὁποῖα ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διένειμεν. Ἡ Συνέλευσις κατόπιν ἀπεφάσισεν ἐπὶ τούτου διὰ ψηφίσματος, πλὴν τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διανεμηθέντα εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὑπερβαίνουσι τὰ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως· ἡ διανομὴ τῶν ἀριστείων δὲν ἦτο μέσον διαφθορᾶς, καθόσον καὶ χιλιάδες πολλαὶ ἐδόθησαν ἐπὶ καλῇ πίστει εἰς μὴ φίλους τοῦ Ὑπουργείου, καὶ παρὰ τῶν κατηγορούντων ὡμολογήθη, ὅτι οὐδεμίαν ἔφερε συνέπειαν ἡ διανομὴ αὐτῶν, διὰ τὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀπώλειαν τῆς ἀξίας των· συνεπῶς ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Ῥοδίου περιέχει ἀλήθειαν, διότι τὰ ἀριστεῖα ἐδίδοντο εἰς πάντα πληρεξούσιον ἀδιαφόρως κατὰ τοὺς καταλόγους αὐτῶν, καὶ οὐδὲν δίπλωμα ἀνοικτὸν ἐδόθη, τὸ δὲ προσαχθὲν ἐσχάτως παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας ἀναριθμήτου δὲν φέρει οὐδεμίαν ἐπισημότητα, καὶ πιθανῶς νὰ εὑρίσκωνται πολλὰ τοιαῦτα, κατὰ λάθος ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑπαλλήλων ἀπολειφθέντα ἄνευ ὀνόματος, διὰ τὴν πληθὺν τῶν διὰ τῆς σφραγῖδος ὑπογραφομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ· εἶπον ὅτι ὑπάρχει δίπλωμα χρυσοῦ ἀριστείου, ἀλλὰ τὸ χρυσοῦν ἔγραψεν ἄλλος κατόπιν ἀπαλείψας τὸ πραγματικὸν ἀριστεῖον καὶ πλαστογραφήσας, τῆς δὲ πλαστογραφίας ταύτης οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην τὸ Ὑπουργεῖον.

Οἱ ἑαθμοὶ διενέμοντο κατὰ τὸ Μητρῶον, οὐδεὶς δ' ἐν αὐτῷ μὴ ἐγγεγραμμένος ἔλαβε τοιοῦτον, καθ' ἃ κατ' ἐπανάληψιν ὁ Κ. Ῥόδιος μοὶ εἶπε, πλὴν τοῦ Κ. Ἀναστασίου Μαυρομιχάλη διορισθέντος συνταγματάρχου καὶ λαβόντος στρατιωτικὸν ἑαθμὸν διὰ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, τοῦ Κ. Ἀνδρίου Νοταρᾶ κατ' ἀνάγκην, διότι διωρίσθη Διαγγελεὺς τοῦ Βασιλέως τότε, καὶ τινος τῶν

ὑπάπιστων τοῦ στρατηγοῦ Ῥάγκου φέροντος δίπλωμα τοῦ Κυβερνήτου καὶ λαβόντος βαθμὸν μικρότερον τοῦ διπλώματος τούτου· δημητριακοὶ καιροὶ δὲν διενεμήθησαν κατὰ τὴν ἐκλογικὴν πάλην· καὶ μ' ὅλον ὅτι ἡ διανομὴ αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀποστέρησις αὐτῶν ἀπὸ τὸν νέον καρπὸν, συμφέρει εἰς τὴν Κυβέρνησιν λαμβάνουσαν νέον ἀντὶ τῶν παλαιῶν, μὴ δυναμένων νὰ πωληθῶσι, καὶ λόγοι ἀκόμη φιλανθρωπίας ὑπαγορεύουσι τοῦτο, τὸ Ὑπουργεῖον μ' ὅλον τοῦτο πολλὴν ἐπέδειξε φειδὼ πανταχοῦ, καὶ ἰδίως ζητήσαν ἀποχρώσας ἀποδείξεις τῆς ἀναγκης τῆς διανομῆς, ἀπὸ τὸν προκαλοῦντα αὐτὴν τότε Διοικητὴν Βοιωτίας· συγκατατέθη ἐπίσης εἰς αἴτησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀττικῆς πρωτεύοντος νὰ ἀρεθῇ εἰς τοὺς κατοίκους χωρίου τινὸς μέρος τῶν φόρων τῶν δημητριακῶν καρπῶν των, διότι ἄλλως ἤθελον στερηθῇ καὶ αὐτοῦ τοῦ σπόρου των, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδώσωσιν αὐτὸ εἰς τὸ μέλλον· ἡ προσαρθεῖσα εἰς αὐτὸ βία, δὲν εἶναι καὶ αὐτὴ πραγματική, διότι εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν ἐπετράπη ἡ εἴσοδος οὐδενὸς τάγματος, εἰμὴ μόνον τοῦ Κ. Τσουρᾶ, καὶ αὐτὴ μετὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Κ. Κωλέττη, θεωρήσαντος ἀναγκαίαν τὴν ἀποστολὴν στρατιωτικῆς δυνάμεως μετὰ τὰ κατὰ τῶν δύο πληρεξουσίων ἐν Τριπόλει διατρέξαντα, καὶ τότε πάλιν ἐστάλησαν εἰς Τρίπολιν ὄχι χίλιοι ἄνδρες, ὡς ὁ Κ. Βουλευτὴς Μαντινείας διετάθη, ἀλλὰ μόνον διακόσιοι. Ὁ Κ. Κωλέττης εὑρισκόμενος τότε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ ἐζήτησε τὴν κατασταλὴν τῶν παραχωποιῶν καὶ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν αὐτῶν· τὸ πρῶτον ἐνεργήσαν τὸ Ὑπουργεῖον, ἀφῆκε τὴν τοῦ δευτέρου ἐνέργειαν εἰς τοὺς ἁρμοδίους εἰσαγγελεῖς· κατ' αἴτησιν αὐτοῦ τούτου ἔπαυσεν ὁ Ἀστυνόμος Τριπόλεως, ἡ δὲ προταθεῖσα παρ' αὐτοῦ παῦσις καὶ τοῦ δημάρχου ἀνεβλήθη διὰ νὰ προκαλεσθῇ ἀπὸ πλείους καὶ μᾶλλον βασίμους ἀποδείξεις. Ὁ αὐτὸς Κ. Κωλέττης μὲ ἔγραφεν ἐκεῖθεν δι' ἐπιστολῆς του ὅτι οἱ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν γενόμενοι ὁπλισμοὶ παρ' ἑκατέρων τῶν μερῶν διεσκεδάσθησαν, καὶ ὅτι ἐγένοντο μόνον διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα μεταβάντος Κ. Πισκατόρ.

Ἐκατηγορήθην, ὅτι ὑπενήργησα δικαστικὰς καταδιώξεις κατὰ τῶν Κ. Κ. Γρίβα, Μαυρομμάτη καὶ Γουλεμῆ, καὶ εἰς τοῦτο ἀπαντῶν θέλω ἀποδεῖξει κατὰ πόσον ἐσεβάσθην ἀείποτε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς δικαιοσύνης· Ὁ Κ. Γρίβας ἦτον ὑποψήφιος Βουλευτὴς Ἀκαρνανίας, εἰς στιγμὰς ὅμως ἐξάψεως μοὶ ἔγραψε δύο ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας καὶ ἐδημοσίευσε συγχρόνως καὶ ὅλοι

ὑμεῖς γνωρίζετε, τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ Θ. Γρίβα καίτοι ἄτοπον ἐσιωπήθη καὶ ἀφέθη ἐλεύθερος εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων του. Ἐπειδὴ ὅμως δι' ἐπιστολῆς του πρός τινα ἐν Μεσολογγίῳ προέτρεπε αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῶν Κ. Κ. Βάλβη καὶ Σωτηροπούλου εἰς τὴν ἐκλογὴν Μεσολογγίου, ν' ἀντενεργήσῃ δὲ καθ' ἡμῶν, διὰ τοῦτο προσεκλήθη ἐνταῦθα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ ὑποδειχθῇ εἰς αὐτὸν διὰ νουθεσιῶν ἡ ἄτοπος διαγωγή του· ἂν ὁ Κ. Γρίβας ἤρχετο ἤθελε γίνει ὅ,τι ἐγένετο καὶ πρὸς πολλοὺς ἄλλους· μάρτυς ὁ Κ. Κωλέττης παρ' ᾧ δύο ἡμέρας, πρὸ τῆς εἰς Πειραιᾶ ἀφίξεως τοῦ Κ. Γρίβα, εὑρισκόμενος ἐφιλονείκησα ἀρκούντως πρὸς δύο ἀνωτέρους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους διϊσχυριζομένους, ὅτι ἔπρεπε νὰ διαταχθῇ ἔκτοτε ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ αὐτοῦ, τῶν ὁποίων τοὺς διϊσχυρισμοὺς ἐπολέμησα παρατηρήσας, ὅτι ἡ δικαστικὴ καταδίωξις ἀπόκειται εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἐνταῦθα μετάκλησίν του· τὴν ἀπόφασίν μου ἐκείνην μετέβαλον, διότι ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἐπαρουσιάσθη ἔνταλμα συλλήψεως κατ' αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐσεβάσθην, μ' ὅλον ὅτι ἀνέτρεψε τὰ σχέδιά μου, καὶ τὸ ὁποῖον ἐγὼ δὲν προύκάλεσα· τόσῳ δ' εἶναι τοῦτο βέβαιον, καθ' ὅσον καὶ πρὸς τὸν Διοικητὴν Ἀκαρνανίας ἅμα μαθὼν τὰ ἐνεργούμενα ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων τοῦ Γρίβα κατὰ τῶν ἐκλογικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, ἐπέστειλα νὰ τηρήσῃ αὐτὰ ἀκέραια, ἀμερολήπτως ἐπιτηρῶν τὴν ἐκλογήν.

Τὰ κατὰ τὸν Κ. Μαυρομμάτην ἀγνοῶ καθ' ὁλοκληρίαν, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ ἰδιαιτέραν ἐπιστολὴν τοῦ Διοικητοῦ Ἀκαρνανίας, ὅστις ὡς ἄνθρωπος γνωρίζων τοῦ Ὑπουργείου τὸ ἀδιάφορον ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν πνεῦμα, μοὶ ἔγραφε, ὅτι διὰ τῆς εἰδοποιήσεως τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκδόσεως ἐντάλματος συλλήψεως θέλει μὲ λυπήσει· τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸν Κ. Γουλεμῆν· ἡ καταδιώκουσα τούτους δικαστικὴ ἐξουσία ἦτον ἀνεξάρτητος καὶ ἂν οἱ διευθύνοντες αὐτὴν εἰσαγγελεῖς ἤμαρτον, ἠδύναντο νὰ κατηγορηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀδικηθέντων, καὶ τιμωρηθῶσι· τῶν ἁμαρτημάτων δὲ τούτων δὲν εἶναι παντάπασι τὸ Ὑπουργεῖον ὑπεύθυνον.

Ἐπὶ τῆς προσαρθείσης σπατάλης τῶν γραμματίων θέλω διηγηθῇ κατὰ προσθήκην γεγονὸς συντείνον εἰς τὴν ἀντίκρουσιν τῆς κατηγορίας. Οἱ πληρεξούσιοι Ὕδρας ἐζήτησαν γραμμάτιον διὰ τὴν ὀρφανὴν τοῦ Ἀντωνίου Ῥαπαλιᾶ, ἀνθρώπου, ὅστις ἂν ἔζη ἤδη ἤθελεν εἶναι Ναύαρχος, τὴν παραχώρησιν ὅμως αὐτοῦ ἠρνήθην, διότι ὁ πατὴρ αὐτῆς εἶχεν ἀποθάνει πρὶν ἡ συνταχθῇ τὸ μητρῶον, καὶ

κατὰ συνέπειαν δὲν ἦταν ἐν αὐτῷ ἐγγεγραμμένος· εἰς τοὺς αὐτοὺς πληρεξουσίους ἠρνήθην τὴν ἀπονομὴν ἀριστείων κατά τινα αὐτῶν κατάλογον, μέχρις οὗ ὁ Κ. Γ. Κουντουριώτης, ὁ πρότερον ζητήσας τοιαῦτα, στείλει τὸν δι' αὐτὰ κατάλογον, καὶ τοῦτο διὰ νὰ προλάβω πᾶν κατόπιν παράπονον ὅτι ἔβωκα αὐτὰ διὰ τὰς ἐκλογάς.

Ἐκατηγορήθην, ὅτι ἀνέστειλα ἐπὶ τοσοῦτον τὰς ἐκλογὰς ἐναντίον ῥητῆς τοῦ Συντάγματος διατάξεως· ἐπ' αὐτοῦ Κύριοι ἀπορανθῆτε κατὰ συνείδησιν, καὶ αὐτὴν σχηματίσατε ἀπὸ τὸ ἑξῆς γεγονός, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει κατὰ πόσον αὕτη ἐγένετο ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως τοῦ Ὑπουργείου· προκειμένου τοῦ διορισμοῦ τῶν Γερουσιαστῶν κατὰ τὴν 14 Ἰουνίου ὅπως ὑπάρχῃ ἐσχηματισμένη ἡ Γερουσία κατὰ τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ, ἡμέραν τῆς συγκαλέσεως τῶν Βουλῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα, μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Μεταξᾶ διὰ νὰ ἐρωτήσω αὐτὸν ἂν συγκατατίθεται νὰ διορισθῇ Γερουσιαστὴς ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ διατί ἐπισπεύδω τὸν σχηματισμὸν αὐτῆς, ἀπεκρίθην ὅτι ἐπισπεύδω αὐτὸν, διότι ἤγγισεν ἡ συγκάλεσις τῶν Βουλῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα· ὁ μὴ ἐγκαίρως σχηματισμὸς, Κύριοι, τῆς Γερουσίας ἤθελε φέρει εὐθύνην παλλὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ συγκάλεσις τῆς Βουλῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἐπὶ τοσοῦτον ἀναστολὴ ἐγένετο διὰ τὰς διαιρέσεις καὶ τὰ πάθη, ὑπὸ τὴν ἐπίῤῥοιαν τῶν ὁποίων ἐνηργήθησαν αἱ ἐκλογαί.

Εἶπον, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ζητεῖ νὰ δικαιωθῇ παρὰ τῆς Γερουσίας, διότι αὕτη εἶναι ἀναρμοδία· τὰ περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ σώματος τούτου, τὰ ὁποῖα ἤδη θέλω σᾶς ἐκθέσει, θέλουσιν ἀνασκευάσει καὶ τὴν ἰδέαν αὐτήν. Ἡ Γερουσία κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος διωρίζετο παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσθη ὅμως παρὰ τῆς Συνελεύσεως νὰ διορίζηται παρὰ τοῦ Βασιλέως μόνον ἐπὶ τῇ ἁπλῇ προσυπογραφῇ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, καὶ τοῦτο διὰ νὰ φέρῃ οὗτος τὴν εὐθύνην, ἂν οἱ διορισθέντες δὲν φέρωσι τὰ προσόντα· τὸ Ὑπουργεῖον συνέταξε τότε κατάλογον τῶν φερόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐκ δικαιοσίων σχεδὸν ὀνομάτων, καὶ τοῦτον ὑπέβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις ὠνόμασε τοὺς διορισθέντας. Τὸ Ὑπουργεῖον λοιπὸν δὲν διώρισε τὴν Γερουσίαν, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὸ Σύνταγμα· τοῦ σώματος τούτου τὴν ἀνεξαρτησίαν ὅμως, Κύριοι, σᾶς ὑποδεικνύουσιν αὐταὶ αἱ Ἀντιπροσωπικαὶ ἐκλογαί, κατὰ τὰς ὁποίας διωρίσθησαν Ἀντιπρόεδροι φίλοι τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Μαρτίου μὲ πλεονοψηφίαν μιᾶς ψήφου· καὶ κατὰ τοῦτο τὸ

Ὑπουργεῖον τοῦ Μαρτίου θέλει ἔχει πλειοψηφίαν εἰς τὴν Γερουσίαν, μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν συγγενῶν τοῦ Ὑπουργείου ἐκείνου καὶ τινος μέλους αὐτοῦ· ἀναλογισθῆτε ὅμως, Κύριοι, ὅτι ἂν κηρύξητε τὸ σῶμα τοῦτο ἀνυπάρκτον θέλετε περιπέσει εἰς τὴν αὐτὴν περίπτωσιν πολλάκις. Τὸ σῶμα τοῦτο σύγκειται ἐξ ἀνθρώπων γεραιῶν καὶ παλλῶν νοσούντων ἐκ τῶν περιστάσεων τοῦ ἀγῶνος· οὗτοι θέλουσι βαθμηδὸν ἐκλείψει· τότε ἡ Ὑπουργεῖον διαρκεῖ, τὸ ὁποῖον θέλει ἀναπληρώσει τοὺς ἐλλείποντας, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι πλείους τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ, δὲν θέλει δικαιωθῆ παρ' αὐτῆς, καὶ αὕτη θέλει εἶσθαι καὶ τότε ἀναρμοδία· ἀντικρούων δὲ καὶ τὰ ῥηθέντα ὑπό τινος, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι τὰ εἰδικὰ τῶν διορισθέντων Διατάγματα, καὶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Προθυπουργοῦ, ὅτι δὲν εὑρίσκονται τὰ σχέδια τούτων, σᾶς παρατηρῶ ὅτι ὁ Κ. Κωλέττης κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ διορισμοῦ του μὴ δυνηθεὶς νὰ εὕρῃ αὐτὰ μὲ ἠρώτησε διὰ τινος, ἐγὼ δὲ τὴν 17 Σεπτεμβρίου ἀπεκρίθην, ὅτι ὅλα τὰ ἰδιαίτερα Διατάγματα ὑπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ γενικοῦ Διατάγματος ἐδόθησαν εἰς τὸν Βασιλέα, διὰ νὰ ὑπογράφῃ· τὰ πλείστα τούτων ἐπεστράφησαν, ἐπί τινων εὐαρίθμων ἐγένοντο παρατηρήσεις τινὲς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἰδιοχείρως, καὶ τοῦτο ἐπέφερε τὴν ἀναβολὴν τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν· εἶχον ὅμως συνταχθεῖ σημείωσιν τούτων, τὴν ὁποίαν μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων ἔπεμψα πρὸς αὐτὸν διά τινος, ὅστις μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐπέδωκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν· τὰ προσόντα τῶν διορισθέντων ἐγνώριζε καὶ ὁ Κ. Κωλέττης, διότι ἐτήρει ἀντίγραφον, τοῦ γενικοῦ καταλόγου τοῦ τότε συνταχθέντος, τὸν ὁποῖον καὶ πρὸς αὐτὸν ἔπεμψα νὰ προσθέσῃ τινὰς ἂν τυχὸν ἐλησμονήθησαν ὑφ' ἡμῶν. Προσεβλήθη ὁ ἀπὸ πλείους τῶν εἴκοσιν ἑπτὰ ἄνευ ἀνάγκης σχηματισμὸς τῆς Γερουσίας, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀντικρούεται διὰ τῶν ἑξῆς· ὁ Βασιλεὺς ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὴν Συνέλευσιν γενομένας προτάσεις περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν Γερουσιαστῶν, κατά τινας μὲν κατὰ νομοὺς, καὶ κατ' ἄλλους κατὰ τμήματα, ἰσυμβίβασεν εἰς τὸν διορισμὸν τὰς προτάσεις αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν διορισθέντων τινὲς δὲν ἐδύναντο νὰ συνέρχωνται διὰ τὴν ἡλικίαν ἢ νόσημα, διώρισε πλείους τῶν 27 διὰ νὰ ἀναπληρῶνται καὶ οὗτοι καὶ ὑπάρχῃ ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς συνεδρίασιν ἀριθμός· εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, ἐὰν προσθέσητε καὶ ἕνα ἐξ ἑκάστου τῶν σωματείων, τῶν ἀποκλεισθέντων κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῆς Βουλῆς, θέλετε εὕρει τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθέντων.

Ἐπειδὴ ὅμως καὶ Ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες καὶ τινες ἀπὸ τοῦ βήματος εἶπον ἐν παραδείγματι τὰ περὶ τῆς πυρπολήσεως τοῦ

στόλου, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ σᾶς εἴπω καὶ περὶ τούτου τινά.

Ἐσεβάσθην πάντοτε τὸν Κυβερνήτην διὰ τὰς ἀρετάς καὶ προτερήματα αὐτοῦ, καὶ μᾶλλον φίλος ἢ ἐχθρὸς αὐτοῦ εἶμαι, διὰ τοῦτο καὶ προθύμως ἠσπάσθην τὴν περὶ ἀνυψώσεως ἀνδριάντος ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει πρότασιν, καί τοι ἀκαίρως γενομένην· δὲν εἶμαι συντάκτης τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ μάλιστα διαμένων τότε εἰς Τῆνον παρὰ τῷ Κ. Δρόσῳ καὶ συνετίλεσα πολλάκις εἰς τὴν κατεύνασιν τῆς ἐξάψεως τῶν συνταττόντων αὐτόν. Εἶμαι εἰς Ὕδραν ὅταν ὁ Κ. Σ. Βουδούρης ἔφερε τὴν εἴδησιν, ὅτι διετάγη παρὰ τοῦ Κυβερνήτου νὰ ὁπλισθῇ τὸ πολεμικὸν πλοῖον Ἡ Ἑλλὰς καὶ νὰ ἀποκλείσῃ τὸν λιμένα τῆς Ὕδρας· μαθὼν τότε, ὅτι ἡ τοπικὴ ἀρχὴ ἀπέκλεισε πρότερον τὸν λιμένα τοῦτον, ὑπῆγον πρὸς τῷ Ναυάρχῳ ἔνθα εὗρον καὶ τοὺς Κ. Κ. Κουντουριώτας, Α. Κριεζῆν, καὶ Σ. Βουδούρην, ἀπορασίζοντας τότε περὶ τῆς πυροπλήξεως τοῦ στόλου· ἐγὼ εἰς τὴν σύσκεψίν των ἐκείνην οὐδὲν ἔλαβον μέρος, καὶ τοῦτο μαρτυροῦσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι.

Τὰ δεινὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου, δὲν ἐπέφερε τὸ Ὑπουργεῖον αὐτό, οὐδὲ τῶν λυπηρῶν διατρεξάντων εἶναι τοῦτο αἴτιον· οἱ πληρεξούσιοι ἐξελθόντες εἰς τὰς ἐπαρχίας μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως διεφημίσαν κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐπεῦθεν, ἐπεξέτειναν τὸν δρασμὸν τοῦτον τῶν παθῶν· ὁ διαπληκτισμὸς οὗτος ἐγένετο μεταξὺ τῶν παλαιόντων εἰς τὰς ἐκλογὰς ἀνθρώπων, καὶ οἱ φῶνοι ἦσαν συνέπεια τῶν τοπικῶν παθῶν καὶ τῶν ἐκλογῶν, αἵτινες καὶ ἤδη ἂν ἐνεργηθῶσι, θέλουσι συναπτευθῇ μὲ φόνους. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐπεμβὰν πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου τάξεως καὶ διάλυσιν τῶν παλαιόντων ἐπρόλαβε πολλὰ ἀπευκταῖα, καὶ ἴσως ἄνευ τούτου ἤθελον φονευθῇ πλείους τῶν φονευθέντων· τὰ Μεσσηνιακὰ ἐπίσης, Κύριοι, ἦσαν ἀποτέλεσμα τῆς πολλῆς ἐκεῖ τῶν παθῶν ἐξάψεως, ἥτις ὑποβάλλεται καὶ ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτῶν τῶν κατοίκων, τῶν καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα φιλοταράχων, καὶ εἰς τοῦτο πιθανῶς ἐπιῤῥέει τὸ κλῆμα· αὐτὰ εἶναι τὰ λυπηρὰ διατρέξαντα, τὰ ὁποῖα ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν λόγον Αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀναφέρει, καὶ περὶ τούτων πρέπει καὶ ὑμεῖς νὰ ἀπαντήσητε μὴν ἀνεχόμενοι νὰ ἀποδώσητε αὐτὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον· τελευτῶν τοῦ λόγου σᾶς παρατηρῶ, Κύριοι, ὅτι ἡ φροντίς μου ἦτον πάντοτε περὶ τῆς παγιώσεως τοῦ Συντάγματος, ἡ συμμετοχὴ τῶν δημοσίων πραγμάτων, καὶ ἰδίως ὅτι προσεκλήθην νὰ σχηματίσω τὸ ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου, ἀείποτε

ἐβάρυνε τὴν καρδίαν μου, τὸ δὲ βάρος τοῦτο ἀρῆκα ἤδη ἰδιωτεύων· ἐκεῖνο περὶ οὗ φροντίζω εἶναι ἡ εὐημερία τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τοῦτο θέλετε φθάσει ἀρίνοντες τὰ πάθη καὶ τοὺς ἐρεθισμούς.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαβὼν τὸν λόγον εἶπε· μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως ἐπεφορτίσθην μετὰ τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου νὰ σχηματίσω τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλ' ἀφοῦ ἐσκέφθην πατριωτικῶς, ἐγὼ ἀπεσύρθην μὲν, ἀλλὰ συχαθεὶς ὅτι μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἀπαιτεῖται σύμπνοια καὶ εἰρήνη, εἶπον εἰς τὸν Κ. Μαυροκορδάτον νὰ λάβῃ μόνος του μέρος καὶ θέλω τὸν συντρέξει· μετὰ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς ἦτον ἡ πλήρης καὶ καλὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος, ἐπόμενον ἦτο νὰ τρομάξω διὰ τὰ ἀναφερόμενα, ἐν ταῖς ἐκ Μεσσηνίας καὶ Τριπόλεως ἐπιστολαῖς τὰς ὁποίας ἔλαβον ἐν Ναυπλίῳ· αὐτὰς ἀναγνοὺς ἔπεμψα πρὸς τὸν Κ. Μαυροκορδάτον διὰ νὰ ἴδῃ ἂν ἀληθεύωσι τὰ ἐν αὐταῖς καὶ νὰ λάβῃ μέτρων κατάλληλον, ἀλλ' οὔτε τὸν ἀστυνόμον Τριπόλεως ἐγνώριζον, οὔτε τὸν δήμαρχον, ἀφοῦ ὅμως ἐπληροφορήθην ἐκεῖθεν, ὅτι οὗτοι εἶναι ταραξίαι καὶ τὰ τοιαῦτα, εἶπον ὅτι πρέπει νὰ παυθῶσιν οἱ τοιοῦτοι· εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Κ. Μαυροκορδάτος μοὶ ἔστειλεν ἕνα κατάλογον ἐν ᾧ ἦσαν σημειωμένοι οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ Γερουσιαστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἓν μόνον ὄνομα ἁπλῶς προσέθηκα καὶ μετὰ τοῦτο ἐπέστρεψα αὐτόν. Μετὰ τὸν διορισμόν μου δ' ὡς πρωθυπουργοῦ μοὶ ἔστειλεν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος τὰ πρακτικὰ τοῦ πρώην ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐσφραγισμένα, τὰ ὁποῖα ἀπεσφράγισα παρόντων καὶ τῶν ἄλλων συνυπουργῶν· τότε ἐγένετο λόγος περὶ τῆς μὴ δημοσιεύσεως τῶν προσόντων τῶν Γερουσιαστῶν, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς σχέδια τῶν διπλωμάτων δὲν εὑρέθησαν, καὶ περὶ τούτου εἰδοποιήθη ὁ Κ. Μαυροκορδάτος.

Μετὰ ταῦτα ἄλλος ἀντέλεξεν εἰς τὸν πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντα οὕτως· πολλὰς ἐπιστολὰς ὡς ἡ ὑπὸ τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου ἀναγνωσθεῖσα εἰς πολλοὺς ἐπέστειλα κατὰ τὴν Λακωνίαν καὶ Ἀλλαχοῦ, μετὰ δὲ τὴν Συνέλευσιν μεταβὰς εἰς Βίνιτζαν περιεφερόμην οὐ μόνον μετὰ δέκα ἢ δεκαπέντε, ὡς ἐπληροφόρουν τὸν Κ. Μαυροκορδάτον, ἀλλὰ καὶ μὲ περισσοτέρους ἔχων ὑπὲρ ἐμοῦ τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ, τοῦτο ὅμως δὲν ἐδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παρὰ τοῦ ὑπουργείου μετάκλησίν μου ἐνταῦθα, διότι εἰς οὐδένα βλάβην τοῦτο ἐπέφερεν· εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἐπέστειλα πρὸς διαφόρους ἐπιστολὰς, διὰ τῶν ὁποίων προ-

έτρεπον αὐτοὺς νὰ μὴν ἐκλέξωσι τὸν Μαυροκορδάτον καὶ Τρικούπην Βουλευτάς, διότι ἐγνώριζον τὰ κατὰ τὴν Συνέλευσιν διατρέξαντα· Ἡ διαγωγὴ τοῦ Μαυροκορδάτου ἐπὶ τῶν γενικῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἀπεδείχθη πάντοτε ἐπιβλαβὴς· ἰδίως ἐνθυμοῦμαι τὸ ἑξῆς συμβάν. Κατὰ τὸ 1821 μετέβην ἐκ Τριπόλεως εἰς Βυτίναν· ἐκεῖ ἐλθὼν τότε καὶ ὁ Μαυροκορδάτος μὲ προέτρεπε νὰ φύγω ἐκεῖθεν καὶ νὰ μεταβῶ εἰς Ρούμελην, διότι οἱ Πελοποννήσιοι εἶχον σκοπὸν νὰ μᾶς προδώσωσι· μετὰ τὴν μετάβασίν του εἰς Μεσολόγγιον ὁ Κ. Μαυροκορδάτος μὲ ἐσυμβούλευσε νὰ φονεύσω τὸν Μαυρῶν καὶ Τσόγκαν διὰ νὰ ἦναι αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα· εἰς ἄλλους δὲ πάλιν ὁ ἴδιος ἔλεγε νὰ φονεύσωσιν ἐμέ· δύναμαι μάλιστα νὰ εἰπω κατὰ πεποίθησιν, ὅτι ἡ αἰτία τοῦ φόνου τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς πυρπολήσεως τοῦ στόλου εἶναι ὁ Μαυροκορδάτος.

Καὶ εἰς ταῦτα ἕτερος προσέθηκε· δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ παρελθὸν Ὑπουργεῖον δὲν ὠνόμασεν ὑποψηφίους· εἰς Λεβαδείαν εἶχε τὸν Φίλωνα καὶ Λουκᾶν Νάκον, ὑπὲρ τῶν ὁποίων καὶ κατὰ τοῦ νῦν Βουλευτοῦ Κ. Γεωργαντᾶ πολλὰ ἐνήργησε κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου, ἰδίως τοῦ τελευταίου τούτου διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκλογὴν ἠναγκάσθησαν νὰ δώσωσι τὰ ζητηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀριστεῖα διὰ καταλόγου, στείλαντες ταῦτα εἰς Λεβαδείαν ἔνθα ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων του διενεμήθησαν· αἱ ἀρχαὶ τῆς Λεβαδείας διένειμον τοὺς δημητριακοὺς καιποὺς εἰς ἐκείνους, οἵτινες ὡρκίζοντο ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι θέλουσι ψηφοφορήσει ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τοῦ Ὑπουργείου. Περὶ τῶν βαθμῶν ἐκτὸς τῶν τριῶν μνημονευθέντων οἵτινες ἐβαθμολογήθησαν, καὶ ὁ Σιαφάκας ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ, ἐνῷ τὸ ὄνομα αὐτοῦ δὲν εἶναι καταχωρημένον εἰς τὸ μητρῶον· ἐπίσης καὶ ὁ Σισμάκας καὶ ἄλλοι τοὺς ὁποίους ἀγνοῶ. Πιστεύω ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἶχε διατάξει τὰ στρατεύματα νὰ μὴν ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς ἐκλογάς, ἀλλ' οἱ ἀξιωματικοὶ ἀρήρπαζον τὰ ψηφοδέλτια ἀπὸ τοὺς πολίτας δίδοντες αὐτοῖς ἄλλα. Τὸ παρελθὸν ὑπουργεῖον οὐδένα κατεδίωξε τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ἀλλ αὐστηρότατα κατηνέχθη κατὰ τῶν ἀντιπάλων του φυλακίσαν ἐπὶ πολὺ τούτους· τῶν διϊσχυρισμῶν μου τούτων, Κύριοι, τὴν ἀλήθειαν δύναμαι νὰ ὑποστηρίξω καὶ δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων καὶ δι' ἀποδείξεων. τὰ ἐκτεθέντα εἶναι αὐτὰ τὰ γεγονότα, τῶν ὁποίων τὴν ὕπαρξιν οὐδεὶς ἐπίστευεν ὑπὸ τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου.

Καὶ εἰς αὐτὰ ἕτερος προσέθηκε· διττῶς σήμερον ἐλυπήθην,

ἀ.) διότι ἰδὼν τὸν Κ. Μαυροκορδάτον προτελθόντα εἰς τὴν Βουλὴν ἐσυμπάθησα πρὸς αὐτόν, καθόσον μᾶλλον χθὲς εἰς τὴν ἀγόρευσίν μου ἐξήρεσον καὶ πικραί τινες ἐκφράσεις κατὰ τῆς ὑπουργικῆς διαγωγῆς αὐτοῦ· καὶ β.) διότι περιμένων ἀπολογίαν παρ' αὐτοῦ ἄλλην παρὰ τὴν ὁπλίαν ἔκαμεν, ἤκουσα ἀντὶ πραγμάτων ν' ἀντιταχθῶσι διηγήσεις προτραπῶν παρ' ἄλλων καὶ ἐπιδείξεις ὁμοίων ὡς σήμερον πράξεων μὲ τὰς ἰδικάς του· ἦτο περιττὸν νὰ μᾶς εἴπῃ ποῖος τὸν ἔγραψε νὰ κάμῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, διότι αὐτὸς ἦτο ὑπεύθυνος καὶ ἔπρεπε νὰ ἐξετάσῃ τὰ γινόμενα, ἐὰν δὲ καὶ σήμεραν γίνωνται ὅμοιαι τῶν ἰδικῶν του πράξεων, τοῦτο οὔτε τὰς ἰδικάς του μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἐξετάσωμεν οὔτε τὰς γενομένας σήμερον· ἐπομένως, ἂν ἡ εἰς Τρίπολιν μετάβασις τῶν στρατευμάτων ἐπροκαλέσθη διὰ τὴν ειδικὴν ῥηθεῖσαν αἰτίαν, εἰς Καρύταιναν, Καλάβρυτα, Σπάρτην, Μεσσηνίαν, Λεβαδείαν καὶ ἀλλαχοῦ ἐκ τίνος αἰτίας ἐσταλήσαν; ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ μόνου σκοποῦ τῆς ἀποτυχίας τῶν ὑποψηφίων θυμάτων τοῦ ὑπουργείου· ὤφειλεν αὐθορμήτως νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἀπολογηθῇ, ἀφοῦ τέσσαρας μῆνας ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν δὲν ἐπαρουσιάσθη νὰ ἀπολογηθῇ ἐπὶ τῶν ἀποδιδομένων ἐπεμβάσεων εἰς τὸ ὑπουργεῖον οὔτε αὐτὸς οὔτε ὁ συναδελφός του Κ. Λόντος· ἡ ἐπιτροπὴ πῶς ἐδύνατο νὰ τὸν προσκαλέσῃ νὰ ἀπολογηθῇ, ἀφοῦ ὁ συναδελφός του Κ. Λόντος δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξέθηκεν ὅτι ἡ Βουλὴ σύγκειται ἀπὸ ἄθροισμα κακούργων; αἱ προφασιολογίαι εἶναι περιττὰ ἀπέναντι τῶν πραγμάτων. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ μεταθέτειν τοὺς ὑπαλλήλους πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας· οἱ διορισμοὶ ὅμως τοῦ Σπήλιου Γ. Ἀντωνοπούλου, τοῦ Πεταλᾶ, Νικοθέου, καὶ ἀδελφοῦ τοῦ Τρικούπη ὑπηγορεύθησαν ἀπὸ ἄλλον σκοπὸν καὶ ὄχι πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας. Εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἡ παραλυσία δὲν προῆλθεν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἡ αἰτία τοῦ προδιασμοῦ τοῦ Τριανταφύλλη δὲν εἶναι τὸ ψήφισμα· ἀντικατάστασις τῶν διὰ τοῦτο ἀποδιλλομένων δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ ὑπὸ παιδαρίων καὶ ὑπαλλήλων τῶν Διοικητῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι εὔκολον νὰ ἐξαπατηθῶσι καὶ διαστρέψωσι τὴν δικαιοσύνην εἰμὴ ὑπ' ἄλλων ἱκανωτέρων, τῶν ὁποίων δὲν στερεῖται τὸ ἔθνος μας· Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ἂν καὶ δὲν ἐσεβάσθη τὸ ὑπουργεῖον τὸ ψήφισμα ἐφήρμοσεν ὅμως αὐτὸ μονομερῶς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ του· ὁ ἀξιότιμος Μωραϊτίνης, Λεονταρδάκης καὶ ἄλλοι ἱκανοὶ συζητουμένου τοῦ ψηφίσματος, ἐπροτάθη νὰ ἐξαιρεθῶσιν, ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη ἀνεκλήθη ἀπὸ φίλους τοῦ ἰδίου Μαυροκορδάτου

καὶ δὲν ἐσυζητήθη. Ὁ Διοικητὴς Ῥάγκος διατί τότε προσεκλήθη ἐνταῦθα καὶ ἔμεινεν ἡ ἐπαρχία Σπάρτης ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἑνὸς νέου; Τί ἔκαμεν ὁ Τουρκοφάγος Νικηταρᾶς, ὅστις προσεκλήθη νὰ μεταβῇ τάχιστα εἰς τὴν Καθέδραν; Τὴν περὶ Γεροντοκρατίας διάθεσιν τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου καὶ ἄλλων ἐξεύρομεν, ἀπὸ τὰ ἐπὶ τῆς Ἀντιβασιλείας γεγονότα, καὶ ἐκ τούτων ἐξάγομεν καὶ τὴν πρὸς τὰ τέκνα μας ἀγάπην του. Περὶ τούτου δύναται νὰ ἴδῃ τις τὰ κατάστιχα τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ σπουδαζόντων Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ. Δὲν ἀρκεῖ τις νὰ ἀγαπᾷ πρόσωπα ὡρισμένα, διὰ νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι θέλει καὶ τὸ καλὸν τῆς νεολαίας· ἡμεῖς πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦμεν τὴν νεολαίαν καὶ περὶ αὐτῆς ἐργαζόμεθα, καὶ τοῦτο εἶναι τόπον βέβαιον καθόσον κατὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἐρρίψαμεν ἑαυτοὺς εἰς προφανῆ κίνδυνον, διὰ τὸ συμφέρον αὐτῆς, ἤτις μετ' οὐ πολὺ θέλει μᾶς διαδεχθῇ· ἐπεδιώξαμεν, ὅμως πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους, ἀφοῦ ὑπέστημεν τόσα νὰ κινήσωμεν μόνοι μας τὴν μηχανὴν τοῦ ἀρτιπαγοῦς πολιτεύματός μας, καὶ νὰ μὴν ἀρεθῇ εἰς χεῖρας ἀπείρων καὶ ῥαπαστῶν νέων, οὐδένα τούτων ὅμως ἐμποδίσαμεν καὶ νὰ ἐκλεχθῇ.

Μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου, ἔχον ὑπ' ὄψιν του τὸ τότε ὑπουργεῖον, τοῦ ὁποίου ἤμην μέλος, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀγωνιστῶν δὲν εἶχον λάβει τὸ ἐθνόσημον, ἀπεφάσισε νὰ δοθῶσι τοιαῦτα εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρῶα, ἕνεκα τούτου τότε ἐστάλησαν ἁπαξ 1500 καὶ ἄλλα κατόπιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπεθύμουν, ὡς ὑπουργὸς τότε, πρὶν ἢ ὑπογράψω, νὰ ἤμαι ἐν γνώσει, ἐπροξενήθη ὀραδύτης τις· ἐκ τούτου δὲ ὁ τότε Γραμματεὺς τῶν Στρατιωτικῶν δυσηρεστήθη καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἔστειλεν εἰς τὸν ἐνταῦθα Διοικητήν· ἐνταῦθεν ἐγεννήθη κατάχρησίς τις, μ' ὅλον ὅτι εἰς τοῦτο ἀντέτεινα· περὶ τὸ τέλος τῆς Συνελεύσεως ἐγίνετο λόγος πολὺς περὶ τούτου, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πληροξουσίους, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγων, ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ φίλοι μου, ἂν καὶ ἐζητήσαμεν, δὲν ἐλάβομεν ὅμως κανέν, διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἦτον ἐρικτὸν εἰς μόνους τοὺς φίλους τοῦ τότε ὑπουργείου, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐδίδοντο ὄχι μόνον κατὰ συνέπειαν καταλόγων, ἀλλὰ καὶ ἐστέλλοντο κατ' ἐπαρχίας διπλώματα, μὴ φέροντα ὄνομα καὶ ἀδιεκπεραίωτα, διὰ νὰ γραφῶσιν ἐκείνων τὰ ὀνόματα, οἵτινες ὑπέσχοντο τὴν ψῆφόν των εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους. Τοιούτων διπλωμάτων γέμουσιν αἱ ἐπαρχίαι· ἡ τοιαύτη κατάχρησις τῶν ἀρστείων, ὅπως καὶ ἂν ἐκληρώθη συνετέλεσε πολὺ

εἰς τὰς ψιφοφορίας· ἐκτὸς τῶν τριῶν βαθμολογηθέντων ὀνομάτων, εἶναι καὶ ἄλλος, ὅστις καίτοι μὴ ἐγγεγραμμένος, ἔλαβε ψευδῶς τὸν βαθμὸν ἑνὸς Τριφυλίου, ὅστις ἦτο πραγματικῶς ἐγγεγραμμένος· ὁ βαθμὸς ἐδόθη εἰς τὸν Μαυρομιχάλην, διὰ νὰ δυνηθῇ τὸ τότε ὑπουργεῖον, ὑποβάλον αὐτὸν εἰς τὴν πειθαρχίαν, νὰ τὸν ἀνακαλέσῃ ἐνταῦθα καὶ ἀπομακρύνῃ τῶν ἐκλογῶν.

Ἂν τὰ εἰς Τρίπολιν στρατεύματα ἐστάλησαν ἕνεκα ὀχλαγωγικῶν κινημάτων καὶ οὐχὶ δι' ἄλλον σκοπόν, εἰς Καρύταιναν ὅμως Μεσσήνην Κυνουρίαν καὶ ἀλλαχοῦ διατί; Τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔπρεπεν οὔτε νὰ ὀνομάσῃ ὑποψηφίους του, καθότι τοῦτο γίνεται εἰς τὰ Κράτη ἔνθα εἶναι πολιτικαὶ διαιρέσεις ἕνεκα ἀρχῶν, παρ' ἡμῖν ὅμως, ἔνθα τοῦτο δὲν ὑπάρχει, ἐδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο σφαλερῶς, χωρὶς νὰ γίνῃ τόση σπατάλη καὶ διαφθορά.

Οἱ ἔγκυροι διορισμοὶ τῶν Γερουσιαστῶν δὲν δύνανται ν' ἀπαλλάξωσι τὸ ὑπουργεῖον ἀπὸ τὴν εὐθύνην, τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν, καθότι ἡ σύστασις τῆς Γερουσίας ἦτο, κατὰ τὸ Σύνταγμα, δικαίωμα τοῦ Βασιλέως, καὶ οὐδεμίαν ἀναβολὴν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τὸ ὑπουργεῖον· ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Λόντου πρὸς τοὺς Διοικητὰς προδίδει τοὺς σκοποὺς τοῦ ὑπουργείου περὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς, ὥστε μίαν ἡμέραν εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπεκφύγῃ τὸ ὑπουργεῖον τὴν εὐθύνην τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος. Δι' ὅσα δὲ εἶπεν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος περὶ Κυβερνήτου καὶ τῆς πυροβολήσεως τοῦ στόλου, ἡ ἱστορία θέλει ἐξετάσει καὶ κρίνει τὰς πράξεις ἑκάστου, καὶ πᾶσα ἄλλη ἀπάντησις εἶναι περιττή, ἀνέφερον δὲ προχθὲς τὸ περιστατικὸν τοῦτο ὄχι δι' ἄλλο, εἰμὴ διὰ τὴν παρουσιαζομένην καὶ σήμερον σύμπτωσιν, καθότι καὶ τότε ἡ Γερουσία, γενομένης τῆς ἐξαιρέσεως, δὲν ἐδίκασε ποινικῶς τοὐλάχιστον τοὺς αἰτίους· ἡ ὑπάρχουσα ὅμως Γερουσία, ὅταν γίνῃ κατηγορία, δὲν δύναται νὰ μὴ δικάσῃ τοὺς ὑπουργούς, διότι μόνον εἰδικῶς ἀπεφάνθη εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ Βασιλέως, καὶ ὄχι πραγματικῶς. Τὰ σχέδια τῶν διαταγμάτων τῶν διορισμῶν τῶν Γερουσιαστῶν ἔπρεπε νὰ μένωσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα, διότι ἕκαστος διορισμὸς ἐπέχει σχεδὸν θέσιν Νόμου, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος· τοὐλάχιστον τὰ σχέδια ἔπρεπε νὰ μένωσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα, καθότι τί θέλει γίνει, ὅταν τις τῶν διορισθέντων Γερουσιαστῶν ἀπολέσῃ τὸν διορισμόν του; Ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ πράγματος, διότι δὲν πρόκειται περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς Γερουσίας, ὡς εἶπέ τις τῶν ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδριάσει ἀγορευσάντων. Ὁ Κ. Μαυροκορδάτος δὲν ἔπρεπε νὰ εἴπῃ τι καὶ ἤδη περὶ

Κυβερνήτου, τοῦ ὁποίου τὴν στέρησιν ἠσθάνθη τὸ ἔθνος· ὁ Κυβερνήτης δενἠτον ἐγωϊστὴς, καθότι, ὅτε ἐσύστησε τὴν Γερουσίαν, πρῶτον τὸν Κ. Μαυροκορδάτον διώρισε, καὶ ἦτον εὐχῆς ἔργον νὰ τὸν ἐμιμεῖτο καὶ αὐτὸς, γινομένων τῶν διορισμῶν τῶν Γερουσιαστῶν ἐπὶ τῆς Πρωθυπουργίας του. Ἀναγνωρίζει, εἶπεν, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἀποδίδων οὕτω εὐθύνας εἰς αὐτόν· τοῦτο δὲν ἔπρεπε νομίζω νὰ τὸ εἴπῃ, οὔτε τις ἀρνεῖται τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὸ Σύνταγμα· ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον συμβουλεύει, δίδει διασαφήσεις καὶ προσυπογράφει τὰ Διατάγματα· καὶ ἑπομένως ἔπρεπε νὰ ὁρισθῇ νὰ διορισθῶσι Γερουσιασταὶ ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων καὶ ὄχι εἴκοσιν ἐκ μόνων τῶν φίλων του, διότι καὶ ἄλλοι εἶχον τὰ προσόντα, ἀλλὰ τοὺς παρέλειψε. Σέβομαι τὸν Κ. Μαυροκορδάτον, καθὼς καὶ τὸν Κ. Κωλέττην καὶ Μεταξᾶν, πλὴν ἂν θέλωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος, πρέπει νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς εὐθύνην τοὺς διοικοῦντας.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος τῶν Βουλευτῶν λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε· προκειμένης ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους συνεδριάσεις τῆς συζητήσεως ζητήματος τόσον σπουδαίου, δὲν ἀνέβην τὸ βῆμα τοῦτο, ἐπιθυμῶν νὰ μὴ φέρω ἐν τῷ μέσῳ ἀφορμὴν νέων ἂν καὶ δικαίων ἐρεθισμῶν, καὶ ἀποφασίσας, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐπεραιώθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τὸ σχέδιον τῆς εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως, τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκπεφρασμένης ἐν αὐτῇ λήθης τῶν παρελθόντων. Μετὰ δὲ σήμερον ἤθελον λάβει τὸν λόγον, ἂν ἡ ἐξέτασις διαφόρων περιστάσεων, τὰς ὁποίας ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς 29 Μαρτίου ὑπεστήριξε σήμερον ἀπὸ τοῦ βήματος, δὲν ἦτο ἀναγκαία διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐπ' αὐτῶν ῥιφθέντος ψευδοῦς καὶ σκοτεινοῦ καλύμματος. Γνωρίζω τὸν προαγορεύσαντα Πρωθυπουργὸν Κ. Μαυροκορδάτον πρὸ εἴκοσι ἐτῶν, τὸν ἐξετίμησα πάντοτε διὰ τὴν ἱκανότητά του, σήμερον ὅμως, ἀκούων αὐτὸν ἀγορεύοντα ἀπὸ τοῦ βήματος· ἠσθάνθην ἄλλο τι, ἐνόμισα ὅτι δὲν εἶναι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε ἐγνώρισα, ἀμέσως δ' ἐγνώρισα, ὅτι τοιοῦτος φαίνεται ὁ μὴ ἔχων ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ δίκαιον. Καθ' ὅλην τὴν ἀγόρευσίν του ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς προαγορεύσεις Βουλευτῶν τινων καὶ ἰδίως τὴν τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας καὶ σκοπὸν εἶχε τὴν εἰς ταύτας ἀπάντησιν καὶ τὴν ἀνασκευὴν τῶν κατὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου κατηγοριῶν. Ἂς ἐξετάσωμεν λοιπὸν κατὰ πόσον, καὶ ἂν, ἐπέτυχε τὸν τεθέντα σκοπόν του· λυποῦμαι δὲ διότι διὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν του, δὲν μοὶ εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλέσω ἐξηγήσεις τινὰς

ἐπί τινων ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἐπιτροχάδην διῆλθε, καὶ τὰ ὁποῖα ἄλλως πως ἔχουσι παρ' ὡς αὐτὸς διϊσχυρίσθη.

Μέχρι τῆς χθὲς ἡ συζήτησις περιεστρέφετο ἰδίως εἰς τὸ ἂν πρέπῃ καὶ πῶς πρέπει νὰ γίνῃ μνεία εἰς τὴν ἀπάντησιν περὶ τῶν δεινῶν, ὅσα τὸ ἔθνος ὑπέστη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου· ἄλλως τε καὶ οἱ ὑπὲρ καὶ οἱ κατὰ τοῦ ζητήματος τούτου ἀγορεύσαντες συνεφώνησαν μὲν πρὸς ταῦτα, ἀνεζήτουν δέ τινες αὐτῶν μετριοπαθεστέρας καὶ ἡπιωτέρας ἐκφράσεις· εἷς μόνος ἐκ τῶν ἀγορευσάντων, ὁ Βουλευτὴς τῆς Τήνου, μὴ ἀρνούμενος τὰ λυπηρὰ διατρέξαντα, διϊσχυρίσθη, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου δὲν ἦτον εἰς ταῦτα συνένοχον, ἀλλ' ὅτι προῆλθον ἀπὸ τοὺς ἐγχωρίους ὑπαλλήλους καὶ ἀπὸ ἄλλας ἀφορμάς. Σύμφωνος μὲ τοῦτον φέρων τὴν ὑπεράσπισίν του σήμερον ὁ Κ. Μαυροκορδάτος δὲν ἠρνήθη τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς διατρέξαντα, διϊσχυρίσθη ὅμως, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἦτο ἀφορμὴ καὶ παραίτιον αὐτῶν, ἀλλὰ περιστάσεις ἄλλαι.

Τὴν διαγωγὴν τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν καταδίωξιν καὶ φυλάκισιν τοῦ Μαυρομμάτου δικαιολογῶν, εἶπεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον οὔτε διέταξεν ἀλλ' οὔτε ἐγνώριζε ταῦτα, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀνέγνω ἰδιαιτέραν ἐπιστολὴν τοῦ Διοικητοῦ Ἀκαρνανίας, ὅστις ἀνήγγειλε πρὸς αὐτὸν τὸ περιστατικὸν τοῦτο ὡς ἓν τῶν λυπηροτέρων. Ἐκ τούτου δ' ἐσυμπέρανεν ὅτι ὁ Διοικητὴς Ἀκαρνανίας τοιαῦτα ἔγραφεν ὡς ἄνθρωπος γνωρίζων τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑπουργείου· ἀλλὰ παραδεχόμενοι τὴν ἐξήγησιν ταύτην τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου ἂς ἴδωμεν τί ἐρρόνει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Ὑπουργείου καὶ γνωρίζων τὸ πνεῦμα αὐτοῦ Διοικητὴς Λεβαδείας διὰ νὰ εἰκάσωμεν ἐκ τούτου καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑπουργείου· τοῦτο δ' ἀποδεικνύει ἡ ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν Μαυροκορδάτον (τὴν ὁποίαν ἀνέγνω)· διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ Διοικητὴς Λεβαδείας, ὅστις ἐπισήμως ἐδικαιολόγει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ παράπονα διαφόρων προσωπικῶς κρατουμένων κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἰδιαιτέρως γράφει ἄλως τὰ ἐναντία, λέγων νὰ μὴ διαταχθῇ ἡ ἀπόλυσις αὐτῶν, διότι δὲν συμφέρει! Τί ἐξάγεται ἐκ τούτων κατὰ τὸν συλλογισμὸν τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου; ὅταν ὁ συμμεριζόμενος καὶ γνωρίζων τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑπουργείου Διοικητὴς, καταπιέζων τοὺς τῆς ὑπουργικῆς μερίδος, εἶχε συγχρόνως τὴν τόλμην νὰ γράφῃ τοιαῦτα πρὸς τὸν Κ. Πρωθυπουργὸν, δὲν εἶναι πλέον πρόδηλον, ὅτι τοιοῦτον ἦτο τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοιαύτας εἶχε δώσει ἰδιαιτέρας διαταγὰς κατὰ τῶν ἐναντίων τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων; Μένει πλέον δισταγμὸς περὶ τῶν ἀρ-

χῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου, ἀφοῦ ὁ Πρωθυπουργὸς ἐξελέγχεται ἀφ' ἑαυτοῦ συμμιρζόμενος τοιαύτην τῶν ὑπαλλήλων του διαγωγήν; ἄλλως πῶς εἶναι πιστευτόν, ὅτι ὁ Διοικητὴς οὗτος ἤθελε τολμήσει νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τοιαύτας ἰδιαιτέρας ἐπιστολάς;

Τὸ Ὑπουργεῖον καθίσταται συνένοχον τῶν ἀξιοποίνων πράξεων τῶν ὑπαλλήλων του, ἐν ὅσῳ καὶ μετὰ τὰς ἀξιοποίνους πράξεις των ἐξακολουθεῖ νὰ τοὺς διατηρῇ εἰς τὰς θέσεις των, πολλῷ δὲ μᾶλλον καθίσταται προφανῶς συνένοχον, ὅταν καὶ τὰς πράξεις των αὐτὰς ἐπιδοκιμάζῃ, ὡς ἀπροσκόπτους καὶ συμμιρζόμενον τὰς παρανομίας τῶν ὑπαλλήλων του. Τὴν ἀναμφισβήτητον ταύτην ἀλήθειαν, ἐξετάσαντες σχετικῶς μὲ τὰς πράξεις τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου, τί εἰσάγομεν; Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον παρέλειψαν οἱ μέχρι τοῦδε ἀγορεύσαντες, τὰς αὐθαιρέτους παύσεις τῶν δημάρχων καὶ ἄλλων δημοτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν μὴ ὄντων τυφλῶν ὀργάνων εἰς τὰς παρανόμους ἀπαιτήσεις τῆς ἐξουσίας. Ὁ διοικητικὸς γραμματεὺς Λακεδαίμονος διὰ διαταγῆς του πρὸς τὸν δήμαρχον Ψαρίδος Κ. Διτσάκαν (τὸν ὁποῖον ἀνέγνω), αἰτιώμενος αὐτοῦ δι' ἀνυποστάτους καὶ ὅλως ψευδεῖς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας, πρῶτον μὲν ζητεῖ τὴν ἀπολογίαν του καὶ ἀκολούθως ἐπιφέρει ἀμέσως τὴν παῦσίν του. Ποῖον τὸ ἀποδιδόμενον εἰς τὸν δήμαρχον ἔγκλημα; δὲν εἶναι βέβαια ἐξ ἐκείνων, ἅτινα, ἀφορῶντα τὴν διοικητικὴν δικαιοδοσίαν, ὑπάγονται εἰς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν, ἔχουσαν ἕνεκα τούτων τὸ δικαίωμα τῆς προσωρινῆς ἢ διὰ παντὸς παύσεως, ἢ ἄλλων πειθαρχικῶν ποινῶν· ὁ δήμαρχος οὗτος, κατηγορούμενος ὡς ἐξυβρίσας ἰδιωτικῶς τὴν ἀρχήν, ἂν καὶ ψευδῶς, ἔπρεπε νὰ εἰσαχθῇ εἰς δίκην· ὅταν δὲ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, ἐπιλαμβανομένη τῆς ἀνακρίσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἐκήρυττεν ὡς ἔνοχον αὐτοῦ τὸν δήμαρχον, τότε ὁ ἀναπληρῶν τὸν Διοικητὴν γραμματεὺς ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τὴν παῦσιν αὐτοῦ, ἐὰν σύμφωνα μὲ τὸν νόμον ἡ καταδίκη του συνεπέφερε καὶ τὴν παῦσιν. Οὗτος ὅμως, ἄνευ τινὸς προηγουμένης δικαστικῆς πράξεως, ἐπεμβαίνει εἰς τὰ καθήκοντα τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, καὶ, στηριζόμενος εἴς τινα πλαστουργηθεῖσαν ἴσως παρ' αὐτοῦ συκοφαντίαν, ἔπαυσεν αὐθαιρέτως τὸν δήμαρχον. Τῆς παρανόμου ταύτης πράξεως ἔλαβεν ἐγκαίρως γνῶσιν τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ παυθέντος δημάρχου (τὴν ὁποίαν ἀνέγνω), ἀλλ' ἀντὶ τούτου νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ δίκαιον, ἐγκαθιστῶν τὸν δήμαρχον εἰς τὴν θέσιν του καὶ τιμωροῦν τὸν παρανομήσαντα ὑπάλληλον, ἐξ ἐναντίας ἐπιδοκιμάζον καὶ συμμεριζόμενον τὰς παρανόμους πράξεις τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, μήτε τὸν δήμαρχον ἐγκατέστησεν εἰς τὴν θέσιν του, μήτε τὸν ὑπάλληλον ἐτιμώρησεν· ὅτι δὲ ἡ κατὰ τοῦ δημάρχου τούτου κατηγορία ἦτον αὐτόχρημα συκοφαντία, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν καινωνικὴν θέσιν καὶ τὴν ἀνατροφήν του, ὄντος ἐκ τῶν τιμιωτέρων καὶ εὐκαταστατοτέρων πολιτῶν, ὡς πολλοὶ ἀξιόπιστοι ὑλεύονται ἐκ τοῦ πλησίον γνωρίζουσι, καθὼ χρηματίσαντες Νομάρχαι καὶ Διοικηταί. Τοιαῦτα αὐθαίρετοι παύσεις δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ ὑπαλλήλων ἔλαβον χώραν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ἐπαρχίας.

Ὁ Πρωθυπουργὸς Κ. Μαυροκορδάτος ὑπερασπιζόμενος, εἶπεν, ὅτι αἱ ἐνεργηθεῖσαι μετακινήσεις ὑπαλλήλων ἐγένοντο πρὸς τὸ καλὸν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ μετακινηθέντες ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ ἀνικάνους· ἀλλ' ὁ Διοικητὴς Λακεδαίμονος Κ. Ράγκος, μετακαλεσθεὶς ἄνευ τινὸς λόγου εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, ὅπου ἔμεινεν ἀπολαμβάνων πλήρη τὸν μισθόν του, ἀνεπληρώθη ἀπό τινα νεανίαν Καλὸν ὀνομαζόμενον, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐπενεργήσῃ οὗτος εἰς τὰς ἐκλογάς· ποία ἡ ἱκανότης αὐτοῦ, ποία ἡ διαγωγή του, τί τέλος ἔπραξεν οὗτος ἐμπιστευθεὶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὴν διεύθυνσιν μιᾶς τῶν πολυπληθεστέρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, τῆς Λακεδαίμονος; Ἀκούσατε τὰ ἀναγνωσθέντα ἐπίσημα ἔγγραφα αὐτοῦ ὡς Διοικητοῦ· ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν αἰσχρῶν καὶ παρανόμων συνάμα ἐγγράφων του, γίνεται κατάδηλος καὶ ἡ ἀνικανότης του καὶ ἡ ἀβλία ἀνατροφή του· πρὸς τί λοιπὸν ἡ ἀνάκλησις τοῦ Διοικητοῦ Ράγκου εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καὶ ποῖον ἄλλο συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ὑπηγόρευσε τὴν ἀπὸ τὸν Καλὸν ἀντικατάστασίν του κατὰ τὴν κρισιμωτέραν ἐποχὴν τοῦ ἔθνους, παρὰ ὁ σκοπὸς τῶν παρανόμων εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐπεμβάσεων; τοιοῦτος σκοπὸς ὑπηγόρευσε τὰς πλειοτέρας μετακινήσεις τῶν ὑπαλλήλων, διὰ νὰ συνηθῇ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ εὕρῃ κατάλληλα καὶ εὐτελῆ ὄργανα τῶν παρανομιῶν καὶ ἐπεμβάσεων.

Προσέθηκε δὲ πρὸς τούτοις δικαιολογούμενος, ὅτι ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος Ὑπουργείου ἐγένοντο πλειότεραι μετακινήσεις ὑπαλλήλων, ἀφ' ὅσας τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου ἐνήργησεν. Ἂν καὶ τοῦτο δὲν ἦναι ἀληθές, μ' ὅλα ταῦτα καὶ καθόσον ἐνηργήθησαν μετακινήσεις δικαίως αὗται ἐγένοντο. Εἶναι μάλιστα ἄπορον καὶ ἐν τῶν πικρῶν παραπόνων τῶν ἐντολέων μας πῶς τὸ νῦν Ὑπουργεῖον ἐπὶ τοσοῦτον ἠνέχθη καὶ ἀνέχεται εἰσέτι τὴν διατήρησιν τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων τῆς διαφθορᾶς, τῆς αὐθαι-

ρεσίας καὶ τῶν παρανομιῶν, ἐνῷ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, τὸ συμφέρον τῆς ἡσυχίας ἀπήτει τὴν ἀπομάκρυνσιν τοιούτων ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἐπέφεραν τόσας πληγὰς εἰς τοὺς λαούς. Τὸ σημερινὸν λοιπὸν Ὑπουργεῖον εἶχε καὶ ἔχει τὴν δικαίαν ταύτην ἀφορμὴν καὶ ἐπομένως τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν μετακίνησιν τοιούτων ὑπαλλήλων· ἀλλὰ τὸ τῆς 29 Μαρτίου ποίαν εἶχεν ἀφορμὴν κατὰ τῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπαλλήλων; Ἡ διαγωγὴ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν πληρεξουσίων εἶναι ἀνεπίληπτος, ὅπως ὑπῆρξε τοιαύτη καὶ τοῦ Σεπτεμβριανοῦ Ὑπουργείου· ἀλλ' ἔστω ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐκεῖνο ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς μετακινήσεως τῶν ὑπαλλήλων, πῶς ὅμως δύναται νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τὰς αὐθαιρέτους παύσεις τῶν δημάρχων καὶ ἄλλων δημοτικῶν ὑπαλλήλων πλειοτέρας κατὰ τὸ μικρὸν τῆς διαρκείας του διάστημα, παρὰ τὰς ἐπὶ δεκαετίαν ὁλόκληρον ἐπὶ Βαβαροκρατείας ἐνεργηθείσας.

Διατί ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς 29 Μαρτίου ἀπολογούμενος, παρέλειψε νὰ κάμῃ λόγον περὶ τῶν προστακτικῶν ἐγγράφων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν μοίραρχον Ἀχαΐας, ἐνῷ παρευρεθεὶς ἤδη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν ἤκουσε τὰ περὶ τούτων ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει λεχθέντα; Τί ἠδύνατο ἐπ' αὐτῶν νὰ δικαιωθῇ;

Ἐσεβάσθησαν, εἶπεν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος τὴν δικαιοσύνην, καὶ ποσῶς δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπέμβωσιν εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν· ἤθελον ἀποσιωπήσει ἐνταῦθα, ἐὰν ἔγγραφα αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Πρωθυπουργοῦ καὶ αἱ πράξεις τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἔφερον ἀντίφασιν εἰς τὸν διϊσχυρισμὸν τοῦτον. Ἐξ ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς τοῦ Πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης (τὴν ὁποίαν ἀνέγνω), διὰ τῆς ὁποίας ἐκεῖνος ἐπιβάλλει τὸν διορισμὸν ὑπαλλήλου εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἀποδεικνύεται τὸ πνεῦμα καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Πρωθυπουργοῦ, προτείνοντος καὶ ἐνεργοῦντος τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ὡς ἀνταλλαγμα καὶ ἀρραβῶνα τῶν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τοῦ Ὑπουργείου ψήφων καὶ ἄλλων ὠφελημάτων. Τοιοῦτον λοιπὸν εἶναι τὸ πρὸς τὴν Δικαιοσύνην σέβας τοῦ Ὑπουργείου· ἐκτὸς δὲ τούτου πρὸς τί ἡ παῦσις τοῦ εἰς ὅλους γνωστοῦ τιμίου καὶ ἀξίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν Μεσολογγίου καὶ τοῦ ἀντεισαγγελέως Σπάρτης, παυθέντος ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν συγκατένευσεν εἰς τὰς αἰτήσεις τοῦ διοικητικοῦ γραμματέως νὰ ἀπολύσῃ τῶν φυλακῶν διαφόρους κακούργους;

Τὴν σπατάλην τῶν ἀριστείων ὡς μέσον διαφθορᾶς ἠρνήθη ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Μαρτίου καὶ ταῦτα, εἶπεν, ἐδίδοντο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων τῶν πληρεξουσίων κατὰ τὰς ἀποράσεις

τῆς Συνελεύσεως· ἀλλ' ἂν τοῦτο ἦναι ἀληθὲς, διατί τὸ Ὑπουργεῖον ἠρνήθη εἰς πολλοὺς τῶν τότε πληρεξουσίων τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀριστείων, ἂν καὶ ἐστήριζον τὰς αἰτήσεις των ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγων, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως; Καὶ ἐγὼ καὶ οἱ Κ. Κ. Κολοκοτρώνης, Διληγιάννης, Ῥήγας, Δαρειώτης, Βαρδιτσιώτης, δὲν ἐδυνήθημεν νὰ λάβωμεν οὐδ' ἓν ἀριστεῖον, ἀναγκασθέντες τότε, ἕνεκα τούτου νὰ παραπονεθῶμεν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ, πρὸς τὸν ἴδιον Πρωθυπουργὸν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἰδίως παρετήρησα τότε τὰς ὀλεθρίας συνεπείας τῆς ἀντιδράσεως καὶ τῆς καταφορᾶς τὴν ὁποίαν τὸ Ὑπουργεῖον ἐδείκνυε κατὰ τῶν μὴ ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, τῷ εἶπον, συνειθισμένος ἐπὶ τῆς Βαυαροκρατείας νὰ βλέπῃ τὴν ἐξουσίαν ἀδιάφορον θεατὴν εἰς τὰς ἐκλογὰς, δὲν θέλει ὑποφέρει οὐδὲ μίαν εἰς αὐτὰς ἐπέμβασιν.

Ἀλλὰ μήπως ἐσεβάσθη τὸ Ὑπουργεῖον τὴν περὶ διανομῆς τῶν ἀριστείων ἀπόφασιν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως; ἐξ ἐναντίας μάλιστα ἀπὸ ἰδιαιτέραν ἐπιστολὴν συνεπαρχιώτου μου ἐκ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων (τὸν ὁποῖον, ἂν καὶ ἐναντίας κατὰ τὰς ἐκλογὰς θέσεως, ἐκτιμῶ ἄλλως καὶ εἶμαι φίλος αὐτοῦ, λυπούμενος διότι ἀναγκάζομαι ν' ἀναγνώσω τὴν ἐπιστολήν του, μ' ὅλον ὅτι δημοσιευμένην διὰ τοῦ τύπου) πρὸς τὸν Ἰλίαν Δωΐλαν ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὑποψήφιον τοῦ Ὑπουργείου εἰς Τρίπολιν, ἀποδεικνύεται ὅτι οὗτος, μὴ ὢν οὐδὲ πληρεξούσιος διαμένων εἰς Τρίπολιν, διένειμεν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀριστεῖα, καὶ ἀργυρᾶ μάλιστα· εἶναι αὕτη σπαταλὴ ἢ μὴ τοῦ σημείου τούτου τῆς ἐθνικῆς πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς εὐγνωμοσύνης; ἐχρησίμευσεν ἢ μὴ αὐτὸ ὡς μέσον διαφθορᾶς τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων; εἶπε λοιπὸν ἀληθείας ὁ πρωθυπουργὸς καὶ περιέχει τοιαύτας ἡ πρὸς τὸν Κ. Δυοβεργιέρον ἐπιστολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Κ. Ῥαδίου, ὅτι τὰ ἐθνόσημα ἐδόθησαν εἰς τοὺς πληρεξουσίους καὶ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων αὐτῶν;

Ἐδίδετο, εἶπεν, αὐστηρὰ παραγγελία καὶ ῥητὴ ἀπαγόρευσις εἰς τὴν ἔνοπλον δύναμιν νὰ μὴν ἐπεμβαίνῃ ποσῶς εἰς τὰς ἐκλογάς· ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων περιστατικῶν, τὰ ὁποῖα πολλάκις ἐμνημονεύθησαν ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν καὶ μετὰ ταῦτα, ἐξ ὧν προκύπτει τὸ ἐναντίον τοῦ διϊσχυρισμοῦ τοῦ Κ. πρωθυπουργοῦ συγχωρήσατέ μοι, Κύριοι, νὰ σᾶς ἀναφέρω τὸ ἑξῆς, διὰ νὰ ἐννοήσητε τὸ πνεῦμα καὶ τὴν διαγωγὴν τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν. Ὁ Δημακόπουλος, Μοίραρχος

Ἀρκαδίας, μετετέθη κατὰ τὰς ἐκλογὰς εἰς Λακεδαίμονα, συγχρόνως δὲ ὑπάλληλος στρατιωτικὸς τῆς κυβερνήσεως, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα παραλείπω, ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐξ Ἀθηνῶν ζητῶν νὰ ὑποσχεθῇ τὴν καταδρομὴν ἐμοῦ εἰς τὰς ἐκλογάς, καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ Μελετοπούλου, ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου, διότι ἄλλως, τῷ εἶπε, θέλει διακινδυνεύσει τὴν θέσιν του. Ὁ Μοίραρχος ὅμως οὗτος, αἰσθημάτων γενναίων καὶ πατριωτικῶν, δὲν ἐδίστασε ποσῶς νὰ ἀρνηθῇ τοιαύτην ὑπόσχεσιν, ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸν στρατιωτικόν του ὅρκον, κοινοποιήσας τὴν περὶ τούτου ἀπάντησίν του ὑπὸ ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς κατὰ περίστασιν διαμένοντας εἰς Τρίπολιν συμπολίτας του καὶ φίλους Σορβίλην καὶ Ῥαντόπουλον, οἵτινες ἀπέτρεψαν αὐτὸν νὰ τὴν ἀποστείλῃ διὰ νὰ μὴ ῥισκαρισθῇ τὴν θέσιν του. Μεταβὰς δὲ ὡς Μοίραρχος εἰς Λακεδαίμονα, ἐπειδὴ δὲν ἐδύνατο νὰ ἦναι, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἐκεῖ ὑπάλληλοι, τυφλὸν ὄργανον τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, μετεκαλέσθη ἀμέσως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀναπεθέσης τῆς διοικήσεως τῆς Μοίρας εἰς τινα Ὑπομοίραρχον Ἀνδρέου, ἐπὶ τοῦτο ἀποσταλέντα. Εὐχηθεὶς εἰς τὸ ἔθνος ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Μαρτίου κυβέρνησιν πραγματικὴν, τοιαύτην κυβέρνησιν ἐνόει, ἣ τὴν κατὰ τὰ **1841** παρ' αὐτοῦ προταθεῖσαν; Δικαίως λοιπὸν ἡ κατὰ τὰς ἐκλογὰς διαγωγὴ τοῦ Ὑπουργείου ἀπεδίδετο ὑπό τινων εἰς διπλοῦν λόγον, τὸ μὲν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς, τὸ δὲ διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν, τοὺς ὁποίους ἐπροκάλει, ἀνάξιαν Συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, καὶ νὰ δικαιώσῃ οὕτω τὰς κατὰ τὸ **1841** προτάσεις του.

Δὲν εἶναι, εἶπεν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος, ἔνοχον τὸ Ὑπουργεῖον παραβιάσεως τοῦ **104** ἄρθρου τοῦ Συντάγματος· ἀλλὰ ποῖος ὁ αἴτιος τῆς παραιτήσεως τῆς συγκροτήσεως τῶν Βουλῶν; Ἐκτὸς τῶν ἐπανειλημμένων ἀναβολῶν, τὰς ὁποίας τὸ Ὑπουργεῖον ἐπέφερεν εἰς διαφόρους ἐπαρχίας διὰ τὸ συμφέρον τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, ποῖον σκοπὸν εἶχον ἰδίως αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἓξ Διοικητὰς τῆς Πελοποννήσου, περὶ τῆς συγχρόνου καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῶν Διοικήσεών των ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν; Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, συνδυαζόμεναι μὲ τὴν προκδοθεῖσαν ἐπίσημον ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καθ' ἣν ἔπρεπε συγχρόνως εἰς ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας νὰ γίνηται ἡ ἔναρξις τῆς ψηφοφορίας, σκοπὸν εἶχον τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐκλογῶν. Διότι, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας καὶ ἐπισήμους αὐτὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἦρκει

ἡ καθυστέρησις τῶν ἐκλογικῶν πράξεων ἑνὸς μόνου δήμου, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν δέκα εἰς τὰς ἓξ ἐπαρχίας· ὑπαγομένων δημαρχιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμελλον νὰ προέλθωσιν ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα βουλευτάς. Ἐπομένως καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι ἡ δοθεῖσα διὰ τῶν ἐπιστολῶν τούτων παραγγελία δὲν ἦτο ἐπιλήψιμος καὶ παράνομος, πρὸς τί τὸ περιεχόμενον, ὡς ἀφορῶν ὅρον συνταγματικὸν, νὰ μὴ διαταχθῇ ἐπισήμως; Πρὸς τί τὸ σκότος τοῦτο; Βεβαίως ἂν αἱ ἰδιαίτεραι αὐταὶ ἐπιστολαὶ δὲν ἤθελον περιπέσει εἰς χεῖρας τῆς δημοσιότητος, ὁ Ὑπουργὸς ἤδη, ἀρνούμενος τὰ πάντα, ἤθελεν ἐπικαλεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν του. Μένει δὲ ἀμφιβολία, ὅτι τοιαῦτα ἰδιαίτερα ἐγγραφα ἐδόθησαν καὶ εἰς Διοικητὰς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν νήσων; Ἰδοὺ λοιπὸν πόθεν αἱ ἀναβολαὶ τῶν ἐκλογῶν, ἡ ἀναβολὴ τῆς συγκροτήσεως τῶν Βουλῶν καὶ ἡ παράβασις τοῦ **104** ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ταχείας συγκροτήσεως τῶν Βουλῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος.

Οἱ φόνοι καὶ τὰ λυπηρὰ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος Ὑπουργείου συμβάντα, εἶναι ἀποτέλεσμα, εἶπεν ὁ Πρωθυπουργὸς, τῶν διαιρέσεων καὶ τῆς πισμιατώδους πάλης κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἀλλὰ διατί τοιαῦτα ἀπευκταῖα συμβάντα δὲν συνέβησαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν Πληρεξουσίων, ὅτε μᾶλιστα τὸ ἔθνος εὑρίσκετο εἰς τὸν σάλον τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς; ἐκ τούτου μᾶλιστα ἐξάγεται, ὅτι αἱ λυπηραὶ αὗται σκηναὶ εἶναι ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα ἄλλων ἀφορμῶν τῶν ἐπεμβάντων τῆς ἐξουσίας, ἥτις, ἀπομακρυνθεῖσα ἀπὸ ἐκείνας τῶν Πληρεξουσίων, δὲν ἐπέφερεν οὔτε φόνους οὔτε οὐδὲν ἄλλο λυπηρόν. Πεισθέντων τῶν λόγων μου, σᾶς παρατηρῶ ὅτι, ἐπέφερεν τὰς παρατηρήσεις ταύτας, στηριζόμενος εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα, εἰς τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὄχι διὰ νὰ ἐρεθίσω ἐκείνου πάθη· ἐξ ἐναντίας, παραδεχόμενος τὸ ἐν ἐμοὶ τὴν μετριοπάθειαν, συνιστῶ αὐτὴν εἰς τὴν Βουλήν· ἐπιθυμῶ μόνον νὰ ἴδω εἰς τὴν ἀπάντησίν της πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον νὰ ἀποδίδωνται τὰ λυπηρὰ συμβάντα βεβαίως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς **29** Μαρτίου.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος προσέθηκε τὰ ἑξῆς· ἤκουσα μετὰ προσοχῆς τὸν Κ. Μαυροκορδάτον ἀπολογούμενον καὶ ἐκτιμῶ αὐτὸν σεβασθέντα τὴν Βουλὴν τοῦ Ἔθνους καὶ τὸν ἑαυτόν του, πλὴν αὐτὸς μὲν ἀνέφερε λόγους, ἡμεῖς δ' ἀντιτάττομεν πράγματα. Παραλείπων τὴν εἰς Μεσολόγγιον φυλάκισίν μου, πείθομαι ὅτι ὁ Κ. Μαυροκορδάτος δὲν εἶναι ἔνοχος αὐτῆς· ἐπίσης δὲ παραλείπω καὶ τὴν ἄδικον καταδρομὴν τοῦ Γρίβα, τὴν φυλάκισιν

τοῦ Γουλεμῆ, τοῦ Καραγιαννοπούλου καὶ ἄλλων, καὶ λέγω μόνον περὶ τῆς φυλακίσεως τοῦ Στρατηγοῦ Ράγκου, ὅτι; ἐπὶ ἁπλῇ ὑπονοίᾳ, ὅτι θέλει κινηθῇ ὑπὲρ τοῦ τότε καταδιωκομένου Γρίβα, συνελήφθη παρανόμως ἄνευ ἐντάλματος καὶ μετηνέχθη εἰς τὰς φυλακὰς Μεσολογγίου, ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ ἀθωώθη ἀπὸ τὸ δικαστήριον, ὡς ἦτο φυσικῶς ἐπόμενον, ὁ εἰσαγγελεὺς Τριανταφύλλης, ἐπὶ προφάσει, τὸν διετήρει εἰς τὰς φυλακὰς πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τελειώσῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Βάλτου· τὸ δ' Ὑπουργεῖον, μαθὸν τὰ γενόμενα, ἀντὶ νὰ παύσῃ τὸν τοιοῦτον εἰσαγγελέα τὸν ἐπροβίβασε καὶ ἔπαυσε τὸν ἔντιμον πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου· μετὰ τὰς τοιαύτας πράξεις τοῦ Ὑπουργείου, ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ὡμολόγησεν ἤδη ὅτι ἡ φυλάκισις τοῦ Κ. Ράγκου ἦτον ἄδικος, πρὸς τί τώρα αἱ προφασιολογίαι καὶ τὰ τοιαῦτα; ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ἔπρεπε νὰ συλλογισθῇ εἰς ποίαν κατάστασιν ἄφηκε τὴν Ἑλλάδα μεταβαίνων εἰς τὴν Πρεσβείαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἰς ποίαν σύμπνοιαν καὶ εἰρήνην τὴν εὗρεν, ὅταν γενναίως φρονήματι προσελήφθη μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου, καὶ εἰς ποίαν κατήντησεν εἰς σὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Δὲν ἔπρεπε νὰ εἴπῃ, ὅτι οἱ φόνοι ἐπροξενήθησαν ἐκ τῶν πρὸς ἀλλήλους διαπληκτισμῶν τῶν πολιτῶν. Ἕκαστος ἠξεύρει, ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῆς Συνελεύσεως ἦτο βρασμὸς παθῶν, πλὴν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος δὲν ἔπρεπε ν' ἀναδεχθῇ τὸ πηδάλιον τῆς Πολιτείας μας καὶ νὰ διοικήσῃ μονομερῶς.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος καταλιπὼν τὴν ἕδραν του εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον, ἠγόρευσεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὡς ἑξῆς· « ἀπὸ τὴν συζήτησιν τοῦ προκειμένου ζητήματος ἐπὶ πολὺ ἀπησχολήθημεν, καὶ συγχωρήσατέ μοι νὰ εἴπω ἐρρέθησαν καὶ πλείω τῶν δεόντων. Αἱ σκέψεις ὅτι ἡ διαιώνισις τῶν ἐρεθισμῶν καὶ παθῶν ἀντίκειται εἰς τὴν ζητουμένην καὶ ποθητὴν εὐημερίαν τοῦ ἔθνους, καὶ ὅτι ἀρκούντως τὰ γενόμενα ἱκανοποιοῦνται διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ῥηθέντων, μὲ πείθουσι, Κύριοι, νὰ σᾶς παρατηρήσω ἐντεῦθεν, ὅτι φρονῶ ἀξιοπρεπὲς καὶ δίκαιον νὰ συμβαδίσωμεν μὲ τὸν πρὸς ἡμᾶς λόγον τοῦ ἀγαθοῦ Βασιλέως μας καὶ νὰ ἀποφανθῶμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπὸ τὴν ἐπίῤῥοιαν τῆς ἐπιεικείας καὶ μετριότητος.

Ἀναλογισθῆτε, Κύριοι, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς θέλουσι σταματήσει οὐ μόνον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ὅλου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, καὶ ὅτι πᾶσα ἐν αὐτῇ καταφορὰ θέλει ἐπισφραγίσει πᾶσαν καθ' ἡμῶν ἰδέαν. Μὲ τὴν ἐπιθυμίαν μου ταύτην σύμφωνον βλέπω τὴν δευτέραν ἐκ τῶν δύο

συγχωνευθεισῶν τροπολογιῶν, καὶ ταύτης τὴν παραδοχὴν ἐπεθύμουν μέ τινα διόρθωσιν ὡς ἑξῆς·

« Τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐνεργηθέντα εἶναι τῷ ὄντι λυπηρά, ἀλλ' ἡ Βουλὴ, ἐκτιμῶσα τὰ γενναῖα τοῦ Βασιλέως αἰσθήματα, παραπέμπει εἰς λήθην τὸ δυσάρεστον παρελθὸν καὶ σπεύδει ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν ἐμβριθῆ σύσκεψιν τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους. »

Ἀκολούθως, ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτᾶται, ἀνεγνώσθησαν παρὰ τοῦ Γραμματέως αἱ δύο τυπωμέναι τροπολογίαι, ἔχουσαι οὕτω·

Α. « Λυπηραὶ τῷ ὄντι εἰσὶ, Βασιλεῦ, αἱ ἀναμνήσεις, τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου ἐνεργηθεισῶν παρανόμων ἐπεμβάσεων κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, καὶ τῶν διαφόρων δεινῶν ὅσα κατὰ συνέπειαν τῶν ἐπεμβάσεων τούτων ὑπέστη τὸ ἔθνος. Ἀλλ' ἐκτιμῶσα ἡ Βουλὴ τὰ γενναῖα τοῦ Βασιλέως αἰσθήματα, ἀποστρέφει τὸ πρόσωπόν της ἀπὸ τῶν λυπηρῶν ἐκείνων σκηνῶν, καὶ εὐχομένη τὴν ἐξάλειψιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μνήμης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, σπεύδει εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κρατίστων αὐτοῦ συμφερόντων.

« Καθισταμένης κοινῆς τῆς πρὸς τὰ καλὰ ἁμίλλης, τηρουμένων τῶν νόμων καὶ ἀνθούσης τῆς ἀρετῆς, οὕτω βεβαιότερον θέλομεν εἰσέλθει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐδαιμονίας, καὶ θαῤῥαλεώτερον θέλομεν ἐπικαλεσθῆ τὴν χάριν τοῦ Ὑψίστου πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἔργου τῆς θείας αὐτοῦ προνοίας. »

« Β'. Τὰ ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου διατρέξαντα εἶναι τῷ ὄντι λυπηρά· ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐκτιμῶσα τὰ γενναῖα τοῦ Βασιλέως αἰσθήματα, παραπέμπει εἰς λήθην τὸ δυσάρεστον παρελθὸν, καὶ σπεύδει ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν ἐμβριθῆ σύσκεψιν τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους. »

Μετὰ μικρὰν δὲ συζήτησιν περὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος, ἀπεφασίσθη οὕτω νὰ τεθῇ « τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν τροπολογίαν παραδέχεται ἡ Βουλή; » Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ πρώτη.

Ἑπομένως ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἑβδόμον παράγραφον τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως τὴν πρώτην τροπολογίαν, ἔχουσαν οὕτω·

« Λυπηραὶ τῷ ὄντι εἰσὶ, Βασιλεῦ, αἱ ἀναμνήσεις, τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου ἐνεργηθεισῶν παρανόμων ἐπεμβάσεων κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, καὶ τῶν διαφόρων δεινῶν ὅσα κατὰ συνέπειαν τῶν ἐπεμβάσεων τούτων ὑπέστη τὸ ἔθνος·

Ἀλλ' ἐκτιμῶσα ἡ Βουλὴ τὰ γενναῖα τοῦ Βασιλέως αἰσθήματα, ἀποστρέφει τὸ πρόσωπόν της ἀπὸ τῶν δυσαρέστων ἐκείνων σκηνῶν, καὶ εὐχομένη τὴν ἐξάλειψιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μνήμης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, σπεύδει εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κρατίστων αὐτοῦ συμφερόντων.

« Καθιερωμένης κοινῆς τῆς πρὸς τὰ καλὰ ἀμίλλης, τηρουμένων τῶν νόμων καὶ ἀνθούσης τῆς ἀρετῆς, οὕτω βεβαιότερον θέλομεν εἰσέλθει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐδαιμονίας, καὶ θαρραλεώτερον θέλομεν ἐπικαλεσθῆ τὴν χάριν τοῦ Ὑψίστου πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἔργου τῆς θείας αὐτοῦ προνοίας.

Ἀκολούθως διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 5 ὥραν μ. μ. προσθεὶς, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐγκριθείσης ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον καὶ ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις θέλει παρουσιάσει αὐτὴν πρὸς τὴν Α. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'.

τῆς 29 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μίαν ὥραν μ. μ. ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος καὶ εὑρεθέντων μὲν παρόντων 99, ἀπόντων δὲ 12, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου, τῆς ἀπαντήσεως καὶ ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις θέλει παρουσιάσει αὐτὴν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. εἰς τὸν παρατηρήσαντα δὲ ὅτι ἡ λέξις *ἀνάγνωσις* ἀποκλείει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 82 τοῦ Κανονισμοῦ ἀπαιτουμένην ψηφοφορίαν

καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἀπαντήσεως, ἀντιπαρετήρησε τὸ Προεδρεῖον, ὅτι καὶ ἂν παραδεχθῆ αὕτη ὡς ἀναγκαία, δὲν ἀποκλείεται ὅμως ἀπὸ τὴν ἡμερουσίαν διάταξιν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅλου τῆς ἀπαντήσεως, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 82 τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῶν εἶπέ τις, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων καὶ ἐπὶ τῶν σχεδίων τῶν ἀπαντήσεων τὰ καθέκαστα δι' ἀναστάσεως ψηφοφοροῦνται, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ζητηθῆ παρὰ δέκα ἢ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία· ἐπὶ τοῦ συνόλου δ' αὐτῶν κατὰ τὴν τάξιν ἀνάγκη νὰ γίνηται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία· εἰς τὸν εἰπόντα δὲ, ὅτι ἡ ἀπάντησις ὡς φυσιῶδες ἔργον ὑποβάλλεται εἰς τὸν 2 § τοῦ ἄρθρου 73, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὁ γενικὸς κανὼν εἶναι ἡ Βουλὴ νὰ ἀποφαίνηται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐφ' ὅλων τῶν ἀντικειμένων· τὸν κανόνα τοῦτον ὀφείλοντες νὰ ἐφαρμόσωμεν ἤδη, δὲν συνήμεθα νὰ ἀποτραπῶμεν ἀπὸ τὴν δι' ἀναστάσεως εἰς τὰ καθ' ἕκαστα γενομένην, τοῦτο ἰσχύει καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη, διότι πολλοὶ συμφωνοῦντες διὰ τὴν παραδοχὴν ἑνὸς παραγράφου, δὲν παραλείχονται ὅμως τὸ σύνολον· εἰς ταῦτα ἄλλος ἀντέπεν, ὅτι τὰ ῥηθέντα ἀληθεύουσιν ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων, καὶ ὄχι ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ Κανονισμὸς ὀκτὼ μίαν ψηφοφορίαν ἀπαιτεῖ· τὸ ἄρθρον 82 ἐννοεῖ ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τοῦ συνόλου, ἡμεῖς δὲν ἐτυζητήσαμεν τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ὅλον, ἀλλ' εἰς τὰ καθ' ἕκαστα, ὥστε ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ἡ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζομένη μία ψηφοφορία· ὑποβάλλοντες τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως εἰς νέαν ψηφοφορίαν, θέλομεν κάμει ὅ,τι δὲν ἀπαιτεῖ ὁ Κανονισμὸς, καὶ πιθανῶς ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως αὐτοῦ θέλομεν περιπέσει εἰς ἀντίφασιν.

Πρὸς τοῦτον ἕτερος πάλιν ἀντιπαρετήρησεν ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀρχὰς ὑπὸ τὴν ἐπῆρειαν τῶν ὁποίων συνέταξεν ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ἄρθρ. 82 τοῦ Κανονισμοῦ, καθ' ὅσον πρόκειται ἤδη περὶ τάξεως· ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα παρελέχθη αὐτὴ τὴν δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίαν λέγω ταχυτητος, ἐκτὸς ὅταν ζητήσωσι τοὐναντίον δέκα, ἀλλ' ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων αὐτῶν, διότι αὗται διαγράφουσι τὴν ὁδὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐκφράζουσι τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῆς. Εἶναι τάξις τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διατηρήσωμεν, ἡ δὲ εἰς νέαν ψηφοφορίαν ὑποβολὴ τοῦ συνόλου τῆς ἀπαντήσεως δίδει πλειοτέραν ἰσχὺν εἰς αὐτήν. Ἄλλος πάλιν εἶπεν, ὅτι τὸ προτεινόμενον εἶναι πρότασις ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ, ἥτις δὲν δύναται νὰ

ζητηθῇ σήμερον, καὶ ἄλλος, ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν δέχηται νὰ ὑποβάλῃ εἰς ψηφοφορίαν τὸ σύνολον· ἄλλος παρετήρησεν ἔτι, ὅτι τὰ νομοσχέδια διαφέρουσι τῶν ἀπαντήσεων, καὶ πάλιν τὰ νομοσχέδια διαφέρουσι πρὸς ἄλληλα, διότι τὰ πάσης φύσεως νομοσχέδια διαφέρουσι τῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν· ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων πάσης φύσεως ἡ ἀπόρριψις αὐτῶν εἰς τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τοῦ συνόλου ἐπιφέρει τὴν παντελῆ ἀπόρριψιν αὐτῶν, ἐνῷ ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ψηφοφορία, διότι ταῦτα θεωροῦνται ἀναγκαῖα καὶ ἀναπόφευκτα· ἐπίσης ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα εἶναι ἀναγκαία ὡς καὶ ἐπ' αὐτῶν ψηφοφορία τῆς ὁποίας γενομένης ἐπ' αὐτῶν ἤδη δι' ἀναστάσεως περιττὴ εἶναι ἡ εἰς αὐτὰ ἐπάνοδός μας. Ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ δ' ὁμιλῶν εἶπεν, ὅτι οὗτος δὲν ἦτον ὥριμος καὶ τὸ ἄρθρον 82 παρεισέρρυσε κατὰ λάθος· ἡ ἀπάντησις ἐν τέλει εἶπεν, εἶναι ἀναπόφευκτος, καὶ ἐπ' αὐτῆς ὡς ὑπαγομένης εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ κανονισμοῦ δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαία ἡ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία. Εἰς τὸν ἀντειπόντα δέ, ὅτι ὁ Κανονισμὸς δὲν ἐδύνατο νὰ ὁρίσῃ ἰδίαν τάξιν δι' ἕκαστον ἀντικείμενον, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων καὶ νομοσχεδίων παρεδέχθη τοιαύτην, ἥτις ἐπιβάλλει τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίαν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν ἐσιώπα ὁ Κανονισμός, ἡ παράδοχὴ ὅμως αὐτῆς εἰς ἄλλα ἔθνη ἤθελον μᾶς ὑποδείξει τὴν ἀνάγκην· παρετήρησεν ἕτερος ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 82 διατατόμενον ἐξετελέσθη· ὁ Κανονισμὸς ἔχει ἴδιον περὶ ψηφοφορίας κεφάλαιον, ἀπαριθμῶν δὲ τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὧν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, ἐπιτάττει ὅτι ἐπὶ τῶν μὴ ὑπ' αὐτοῦ ἀναφερομένων δὲν ὑποβάλλεται αὕτη. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν ἀναφέρονται καὶ αἱ ἀπαντήσεις μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται ἡ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία· ἂν ὅμως ἐτιμένωσιν εἰς τὴν παράδοχὴν τοῦ προταθέντος, τότε πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλή· καὶ τοῦτον πάλιν ἀντέκρουσεν ἕτερος εἰπὼν ὅτι τῶν μνημονευθέντων μερῶν τοῦ Κανονισμοῦ γίνεται ῥητὴ ἐξαίρεσις ἐν τῷ 2 § τοῦ ἄρθρ. 74 περιλαμβάνοντος καὶ τὰς ἀπαντήσεις· ἄλλος πάλιν εἶπεν ὅτι ἂν ψηφοφορῶμεν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως δὲν ἤθελε προταθῇ ἤδη ἡ ἔνστασις αὕτη, ἀλλὰ τούτου μὴ γενομένου δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπανακάμψωμεν· ἂν μέλλῃ δὲ νὰ γίνῃ καὶ τοῦτο πρέπει προηγουμένως νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλή. Κατὰ τοῦ παρατηρήσαντος δὲ ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 82 τοῦ Κανονισμοῦ

λέγει ὅτι « μετὰ τὴν ψηφοφορίαν καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικὰ » ἡμεῖς καταχωρήσαντες τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ πρακτικὰ δὲν ὀφείλομεν πλέον νὰ ὑποβάλωμεν τὸ σχέδιον εἰς νέαν ψηφοφορίαν· ἀντεῖπεν ἕτερος ὅτι ἡ γενομένη καταχώρησις εἶναι τῶν ἰδιαιτέρων παραγράφων οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ ὅλου, τὸ ὁποῖον δὲν κατεχωρίσθη.

Μετὰ μικρὰν δὲ συζήτησιν παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς τὸ προταθὲν ὑπό τινος, ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τῆς ψηφοφορίας ταύτης, ἐτέθη παρὰ τοῦ Προέδρου τὸ ζήτημα οὕτω· « νὰ ψηφοφορηθῇ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου; » ἀποφανθείσης δὲ τῆς Βουλῆς δι' ἀναστάσεως καταφατικῶς, ἐτέθη παρὰ τοῦ Προέδρου τὸ ἑξῆς ζήτημα, « ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὸ σύνολον τῆς εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως; » καὶ ψηφοφορίας γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐλήφθη καταφατικῶς διὰ ψήφων 79 πρὸς 12 κατὰ τὸ ὑφ' ἓν προσηρτημένων ἰδιαίτερον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ψηφοφορίας ἀπηγγέλθη παρὰ τοῦ Προέδρου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τῆς ἀπαντήσεως ναὶ, ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Λογιωτατίδης	Ναί.	Θ. Γρίβας	Ναί.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Δ. Καΐρης	Ν.	Δ. Τσόκρης	ἀσθενὴς
Α. Σ. Δασόπουλος	Ν.	Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης	ἀπὼν	Α. Μεταξᾶς	ἀπὼν
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Α. Λαπουσιάδης.	Ν.
Τζανετάκ. Γρηγοράκης	ἀπὼν	Δ. Τζγκουράκος	ἀπὼν
Γ. Κονδύλης	Ν.	Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Δ. Α. Ζῶτος.	Ν.
Α. Γουζουάσης,	Ν.	Α. Βιλαέτης	ὄχι.
Δ. Κρεστενίτης	Ν.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.

Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Σιλβεστρ. Στεφανάκης	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Κ. Ζέρβας	ἀπών.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἀπὼν
Δ. Πλακούτας	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Γ. Φεγκαρᾶς	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Π. Βάρβογλους	Ο.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Παππατζώρτς	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Κ. Βεΐκος	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Γ. Κάνδιας	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτιδὴς	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Παππακώς. Τζαμάλας	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Κ. Προβελέγγιος	ἀπὼν
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ο.
Εὐστ. Μ. Παρίσης δὶ ὑπηρεσίαν	
Γ. Γριζάκας	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.
Α. Μαυροκορδάτος	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Κύθυμ. Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Γ. Δεληγιώργης	Ν.
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ο.
Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Φαρμάκης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	ἀπὼν
Σ. Μπαλτατσης	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Σ. Αντωνιάδης	Ν.
Ι. Π. Ταταράκης	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Α. Παππατζώρτς.	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Δ. Δρόσος	Ο.
Ι. Χατζίσκος	Ν.
Ι. Γαρδίκης δ' ὑπηρεσίαν	
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου Νομοσχέδιον, περὶ τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παραχωρήσεως πιστώσεως ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1845, ἤτοι τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἁ. τριμηνίας τοῦ Ἰαννουαρίου, Φευρουαρίου καὶ Μαρτίου εἶπεν· ἡ μέχρι τοῦδε παράτασις τῶν προκαταρκτικῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ἀνέβαλε τὴν εἰσαγωγὴν καὶ συζήτησιν διαφόρων Νομοσχεδίων καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1845· ἐν τούτοις ἡ λῆξις τοῦ Ἰαννουαρίου καὶ ἡ πλήρωσις τῶν ἐξόδων αὐτοῦ τὴν ὁποίαν τὸ Ὑπουργεῖον ἄνευ προϋπολογισμοῦ δὲν δύναται νὰ κάμῃ, ἡ ἐπικειμένη ἀνάγκη τῆς ταχύτητος καὶ τὸ ἀδύνατον νὰ εἰσαχθῇ ἤδη ὁλόκληρος ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους, δεῖται προαπαιτεῖται ἡ συζήτησις καὶ ἡ παραδοχὴ πολλῶν ἄλλων ὀργανικῶν Νομοσχεδίων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θέλει συνταχθῇ ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμός, ἀνάγκασαν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ εἰσαγάγῃ τὸ Νομοσχέδιον διὰ τὸν προϋπολογισμὸν μόνον τῆς πρώτης τοῦ ἔτους τριμηνίας, καὶ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν παραχώρησιν τῆς ἀναγκαίας πιστώσεως.

Ἐπὶ τέλους ἀνέγνωσε τὸ Νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδεύσασαν αὐτὸ αἰτιολογητικὴν ἔκθεσιν, ἔχοντα οὕτως·

Κύριοι Βουλευταί

Ἐκπληρῶν τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως, ἔρχομαι νὰ σᾶς ὑποβάλω Νομοσχέδιον περὶ τῶν δημοσίων ἐξόδων τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ ἤδη ἀρξαμένου ἔτους· ἐπιθυμητὸν ἦτο βέβαια, ἂν ἀντὶ τούτου ἐτίθετο ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ἔργον πληρέστερον, ὁ ἐνιαύσιος τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους προϋπολογισμός· ἀλλὰ τοιοῦτον ἔργον προϋποθέτει ἄλλων προηγουμένων Νόμων τὴν κύρωσιν, Νόμων ἀφορώντων, εἴτε τὴν ἐνιαύσιον φορολογίαν, εἴτε τὸν κανονισμὸν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Τὰ Νομοσχέδια ταῦτα εἶναι μὲν πρὸ καιροῦ ἕτοιμα, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἀνεβλήθη μέχρι τοῦδε ἡ παρουσίασίς των, διότι ἡ Βουλὴ ἀρτίως συγκροτηθεῖσα, μόλις σήμερον ἀρχίζει τὰς κυρίας ἐργασίας της.

Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Βασιλέως νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ὥραν τῆς συζητήσεως καὶ τῆς παραδοχῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Νομοσχεδίων, ἦτο ἐπόμενον, καθὼς ταῦτα μέχρι τοῦδε ἀνεβλήθησαν νὰ ἀναβληθῇ καὶ ὁ ἐνιαύσιος προϋπολογισμός, καὶ οὕτως ἐπῆλθεν ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ζητήσω

μεν ἀπὸ ὑμᾶς, Κύριοι Βουλευταὶ, τὴν ἐπιψήφισιν τῶν τριμηνιαίων ἐξόδων, κατὰ τὸ πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν Νομοσχέδιον· Ὅτι αὕτη εἶναι κατεπείγουσα θέλετε τὸ ἀναγνωρίσει ἄνευ τινος διαγμοῦ. Πρόκειται τῷ ὄντι περὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Ἰανουαρίου, τοῦ Φευρουαρίου καὶ τοῦ Μαρτίου καὶ τὰ μὲν τοῦ πρώτου μηνὸς κατέστησαν ἤδη ἀπαιτητά· Ἡ πληρωμὴ τῶν μετὰ δύω ἡμέρας ἀπὸ τὴν σήμερον εἶναι ἀρεύκτος, τὰ δὲ τοῦ Φευρουαρίου καὶ τοῦ Μαρτίου θέλουν καταστηθῆ ἀπαιτητὰ ὅσον οὔπω, ὅτε δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἐν τῷ βραχεῖ τούτῳ διαστήματι καὶ νόμοι φορολογικοὶ καὶ νόμοι καταστατικοὶ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ προϋπολογισμὸς ἐτήσιος θέλουν εὑρεθῆ κυρωμένοι, διὰ νὰ περιορίσωμεν τὰς αἰτήσεις μας εἰς μόνα τὰ τοῦ πρώτου μηνὸς ἔξοδα· Ἤτο λοιπὸν ἀνάγκη νὰ προτεθῶσι καὶ τὰ τῶν ἑπομένων δύο μηνῶν. Τὰ ἔξοδα ταῦτα ὑπελογίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων, τῶν Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν τῶν μέχρι τοῦδε τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας διεπόντων, καὶ παριστάνουσι, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸν ἐνεστῶτα μῆνα τὰ κεκτημένα ἤδη δικαιώματα ὅλων τῶν πιστωτῶν τοῦ δημοσίου, ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης μέχρι τῆς ἐσχάτης τάξεως. Κατὰ δὲ τοὺς ἑρεξῆς μῆνας τὰ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀναλογίᾳ κτηθησόμενα δικαιώματα, διότι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι διὰ κατεπειγόντων Νόμων θέλουν τροποποιηθῆ τὰ ἐνιαύσια ἔξοδα, αἱ τροποποιήσεις αὗται δὲν δύνανται νὰ ἔχουν ἐπιρροὴν, εἰμὴ εἰς ἐποχὴν μεταγενεστέραν τῆς πρώτης τριμηνίας.

Ἐξετάζω ἤδη τὰ ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου. Κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον ζητεῖται πίστωσις δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, τεσσαράκοντα τριῶν χιλιάδων, τετρακοσίων ὀγδοήκοντα καὶ λεπτῶν 96, διανεμομένων εἰς πέντε κεφαλαιώδη μέρη ὡς ἑρεξῆς·

ά. Τὰς συντάξεις εἰς ἀπομάχους, χήρας καὶ ὀρφανὰ αὐτῶν καὶ ἄλλης τάξεως ἄτομα, δυνάμει Βασιλικῶν Διαταγμάτων, κατὰ μῆνα πληρονομένας.

β'. Τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν καὶ τὴν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

γ'. Τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων, τοὐτέστι τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τῆς Δικαιοσύνης.
Τῶν Ἐσωτερικῶν.
Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.
Τῶν Στρατιωτικῶν.
Τῶν Ναυτικῶν· καὶ
Τῶν Οἰκονομικῶν.

δ'. Τὰ ἔξοδα τῆς Διοικήσεως, ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἀμέσων καὶ ἐμμέσων.

ε'. Τὴν πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν χρεωστουμένην ὑπόλοιπον ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἐν Εὐβοίᾳ βακούφια, τὴν συνομολογηθεῖσαν διὰ τῆς ἀπὸ Φεβρουαρίου π. ε. συμβιβάσεως.

Πρὸς πληροφορίαν λεπτομερεστέραν ὑποβάλλομεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τοὺς εἰδικοὺς τῶν Ὑπουργείων τριμηνιαίους προϋπολογισμούς, τοὺς ἀπαρτίζοντας τὰ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ κεφαλαιωδῶς ἐκπεφρασμένα ποσά.

Εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους παραλληλίζονται καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἰανουάριον π. ε. κυρωθέντα παρὰ τοῦ Βασιλέως ἔξοδα.

Ἀπέχομεν δὲ ἀπὸ ἐξηγήσεις πλατυτέρας, διότι ὁ καιρὸς κατεπείγει, καὶ αὗται θέλουν ὑποβληθῆ ὁμοῦ μὲ τὸν ἐνιαύσιον προϋπολογισμόν των.

Τὸ 2. ἄρθρ. καθιερόνει ἀρχὴν τάξεως τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, τοὐτέστιν, ὅτι ἡ μὲν νομοθετικὴ ἐξουσία ἡ χορηγοῦσα τὰς πιστώσεις, θέττει τῶν ἐξόδων τὰ ὅρια ἐκ τῆς πλατυτέρας χρονικῆς περιόδου, εἰς τὸν Βασιλέα ὑπόκειται ἡ τῶν πιστώσεων κατὰ μῆνα διανομὴ, ὥστε κἀμμία διάθεσις χρημάτων δὲν ἐνεργεῖται, εἰμὴ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς μηνιαίας Βασιλικῆς διανομῆς.

Τὸ 3. ἄρθρ. ὁρίζει, ὅτι αἱ τριμηνιαῖαι πιστώσεις ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ἐνιαυσίου προϋπολογισμοῦ.

Τὸ 4. ἄρθρον στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὁ παραγγέλλων δαπάνην, ὀφείλει νὰ προνοήσῃ καὶ περὶ τῶν πόρων, δι' ὧν αὕτη θέλει πληρωθῆ. Ἡ Βουλὴ ψηφίζουσα τὰ τῆς πρώτης τριμηνιαίας ἔξοδα, θέλει δώσει εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὰ μέσα διὰ νὰ τὰ πληρώσῃ.

. . . . . .

Ἐπὶ τέλους, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν συναδελφῶν μου ὡς ὑπουργῶν ὑπευθύνων, καὶ ἐν ἰδίῳ ἐμοῦ ὀνόματι ὡς συνυπευθύνου βεβαιῶ ὑμᾶς, Κύριοι Βουλευταὶ, ὅτι αἱ ζητούμεναι πιστώσεις στηρίζονται εἰς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς τριμηνίας. Ἀποκρούσαντες τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ καταφύγωμεν εἰς τὸ ἔκτακτον μέτρον τῆς κυρώσεως τῶν ἐξόδων δι' ἐκτάκτων βασιλικῶν πιστώσεων, ὡς μὴ δικαιολογούμενον παρ' οὐδεμιᾶς ἀνάγκης, ὁπότε ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς ἐμπιστοσύνη της μᾶς ἐγγυῶνται τὴν συνδρομήν της, σᾶς προβάλλομεν νὰ ἐπιταχύνητε τὸν Νομοσχεδίου τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ψῆφισιν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως ἔχει, παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης Τριμηνίας τοῦ 1845, χορηγοῦνται πιστώσεις Τριῶν Ἑκατομμυρίων Τεσσαράκοντα Τριῶν χιλιάδων Τετρακοσίων ὀγδοήκοντα δραχμῶν καὶ ἐννενήκοντα ἓξ λεπτῶν, καταλογιζόμεναι κατὰ τοὺς ἐπισυναπτομένους ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 7 εἰδικοὺς Προϋπολογισμούς, ὡς ἑξῆς·

Εἰς τὰς Συντάξεις	δραχ.	102,516
» τὰς χορηγήσεις τὴν Βασιλικὴν καὶ τὴν τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων	»	326,189
Εἰς τὴν Γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων τούτῳ·		
» τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	»	34,963 30
» τῆς Δικαιοσύνης	»	210,637 50
» τῶν Ἐσωτερικῶν	»	234,830 43
» τῶν Ἐκκλησιαστικῶν	»	117,866 5
» τῶν Στρατιωτικῶν	»	1,119,379
» τῶν Ναυτικῶν	»	308,111 83
» τῶν Οἰκονομικῶν	»	113,156
Εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Διοικήσεως, Ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων		367,274 30
Εἰς ἔκτακτα ἔξοδα		78,557 55
Τὸ ὅλον	δραχμαὶ	3,043,480 96

Ἄρθρ. 2.

Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμεναι πιστώσεις θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα, καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν δυνάμει Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ πιστώσεις αὗται ἰσχύουσι μὲ τὰς ψηφισθησομένας διὰ τοὺς ἐπιλοίπους ἐννέα μῆνας τοῦ ἔτους θέλουν ἀπαρτίσει τὴν ἐνιαύσιον τῶν ἐξόδων τοῦ 1845 προϋπολογισμόν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον πρῶτον ἀριζόμενα ἔξοδα θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, καὶ τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν τῆς ἐνεστώσης χρήσεως, τῶν εἰσπραττομένων δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων φοραλογικῶν Νόμων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου 1845.

ΟΘΩΝ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Τινὲς τῶν Βουλευτῶν, παρατηρήσαντες τὴν ἀναγκαιοτέραν παχυτέραν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως τοῦ ἀνωτέρω κειμένου τούτου, ἐπρότειναν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ δοθῇ εὐθὺς τὸ Νομοσχέδιον ἀμέσως εἰς τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπήν, διὰ νὰ σταλθῇ ἀπ' αὐτοῦ καὶ φέρῃ πάλιν τὴν περὶ τούτου ἐκθεσίν της εἰς τὴν Βουλήν· ἄλλοι δὲ πάλιν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ Νομοσχέδιον ἀφορᾷ ἀντικείμενον προϋπολογισμοῦ πρέπει νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ μὴ παραβιασθῇ ἡ περὶ τούτου ῥητὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Κανονισμοῦ.

Μετὰ μικρὰν περὶ τούτου συζήτησιν ἡ Βουλὴ διέταξε τὴν παραπομπὴν τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τὰ τμήματα.

Ἀκολούθως κατὰ πρότασιν τοῦ Προέδρου ἐγίνετο ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις μετὰ τοῦ Προεδρείου θέλει φέρει ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὴν εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς· ἔλαχον δὲ οἱ Κ. Κ. Κ. Τσερτίδης, Κρανίδης, Σακελλαριάδης, Δανόπουλος, Ἀδριανὸς Σωτηρίου, Βαρότσης, Δαπουναιάδης, Μπάτας, Βαρδιτσιώτης, καὶ Γριζιάνος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, παρελθούσης τῆς ὡρισμένης ὥρας τῶν συνεδριάσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν προσθεὶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς αὐριανῆς συνεδριάσεως θέλει εἶναι ἡ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Κανονισμοῦ προσθήκη τῶν τεσσάρων μελῶν εἰς τὰς τρεῖς παρὰ τῶν τμημάτων ἐκλεχθείσας ἐπιτροπάς.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Στεφαν. Ἀνεστιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ'.

Τῆς 28 Ἰανουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἡμέραν Κυριακήν, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἐγένετο ἡ ἐκφώνησις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου· εὑρεθέντων δὲ παόντων 100 καὶ ἀπόντων 11 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν τεσσάρων μελῶν, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸ ἄρθ. 66 τοῦ Κανονισμοῦ θέλουν προστεθῆ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπήν. Πρὸ τούτου δὲ καθυπέβαλε τὰ ἑξῆς ἐγγραφα 1) ἀναφορὰν τοῦ Καλλιστράτου Πρωτοσυγγέλου Σιναΐτη, ἀντιπροσώπου τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ Ὄρους Σινᾶ, αἰτοῦντος νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν Μονὴν τὰ πρὸ δέκα ἤδη ἐτῶν νεμόμενα παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετόχια καὶ κτήματα τῆς Μονῆς.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ διευθυνθῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

2) Ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Δάρα τοῦ δήμου Νάσσωνος τῆς Μαντινείας, αἰτούντων νὰ διαταχθῆ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀναστολὴ πάσης αἰτήσεως, ἀφορώσης τὴν ἐκποίησιν ἢ τὴν δι' ἐκτιμήσεως παραχώρησιν (ὡς πρόκειται περ. χάρεν νὰ παραχωρηθῆ εἰς ὁρφανήν τινα γραμματόνι τι ἐπὶ ἐκτιμήσει) τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου των εὑρισκομένων ἐθνικῶν γαιῶν ἀπέναντι προικοδοτήσεως ἄλλων παρὰ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ οἰκογενειῶν ἢ φαλαγκιτῶν, καὶ ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐγκρίσεων ἐπὶ τοιούτων ἐκποιήσεων, διότι αἱ γαῖαι αὗται δὲν ἐπαρκοῦσι μήτε διὰ τὰς πολιτικὰς προικοδοτήσεις τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Τὴν αἴτησιν ταύτην τῶν κατοίκων Δάρα ὑπεστήριξαν προφορικῶς οἱ Βουλευταὶ Μαντινείας, προτείναντες, ὅτι, ἐπειδὴ καθ' ἑκάστην ἐκδίδονται παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἐγκρίσεις τῶν ἐνεργηθεισῶν ἐκποιήσεων τῶν γαιῶν τούτων, καὶ νέοι ἔτι πλειστηριασμοὶ ἐνεργοῦνται, πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ παραπέμψῃ τὴν ἀναφορὰν ταύτην μὲ τὰς ἐπ' αὐτῆς παρατηρήσεις της ἀμέσως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἀποδοθῆ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἡ θεραπεία τῶν παραπόνων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Δάρα.

Μετ' ἄλλους δὲ πάλιν ἀντιτείναντας εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ὑπὲρ τῆς τηρήσεως ῥητῆς διατάξεως τοῦ Κανονισμοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ διευθυνθῆ προηγουμένως καὶ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ πρῶτον αὕτη τὴν ἐπ' αὐτῆς γνωμοδότησιν.

3) Ἀναφορὰν τοῦ Π. Σοφιανοπούλου, ἀπευθύναντος εἰς τὴν Βουλὴν διαφόρους παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ καθυποβληθέντος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Νομοσχεδίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς τριμηνίας τοῦ Ἰανουαρίου Φευρουαρίου καὶ Μαρτίου, ἀφορώσας τὴν οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ διευθυνθῆ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν της.

4) Ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Ἄνω καὶ Κάτω Μουσουνίτσας τοῦ δήμου Κωτυλίων τῆς Παρνασσίδος, αἰτούντων νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τὸν δῆμον τοῦτον καὶ νὰ προσκολληθῶσιν εἰς τὸν δῆμον Αἰγιτίου τῆς Δωρίδος ὡς καὶ πρότερον καὶ ἔνθα συμβιβάζονται τὰ συμφέροντά των.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ διευθυνθῆ καὶ αὕτη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

Ἐπομένως προεβῆ ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν μελῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ Κανονισμοῦ εἰς τὰ παρὰ τῶν τμημάτων ἐκλεχθέντα δεκατέσσαρα μέλη διὰ νὰ ἀποτελέσωσι τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπήν. Γενομένης δὲ μυστικῆς ψηφοφορίας σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Βλάχου καὶ Ι. Εὐσταθίου, μετὰ τὴν ἀντιπαρβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες οἱ ΚΚ. Ηριθελέγγιος, Δ. Χατσίσκος, Ζάρκος καὶ Μιχαὴλ Ἰατρός.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ., προσθεὶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν συμπληρωτικῶν μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν καὶ ἐκείνην τοῦ λογιστικοῦ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. ῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.

Τῆς 30 Ἰανουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ἰανουαρίου 1845, ἡμέραν τρίτην, περὶ τὴν μεσημβρίαν, συνελθόντων τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 97, καὶ ἀπόντων 14, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὴν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀπαγγελθεῖσαν ἀνταπάντησιν πρὸς τὴν παρουσιάσασαν τὴν ἀπάντησιν Ἐπιτροπήν, ἔχει δὲ οὕτως·

« Κύριοι Βουλευταί! Οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ᾖναι εἰς τὴν καρδίαν μου πλέον εὐάρεστον παρὰ τὴν ἐκ μέρους τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης αὐτοῦ. Ὁ ζῆλος, τὸν ὁποῖον ἡ Βουλὴ ἐπιφαίνει εἰς τὴν ἀπάντησίν της ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν ὑλικῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους, Μοὶ εἶναι τόσῳ μᾶλλον εὐχάριστος, ὅσον συντελεστικώτερος καθίσταται εἰς τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ.

« Ἐκτιμῶ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα, τὸ ὁποῖον στέργει τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά· ἡ ἐπιμέλεια αὐτῶν θέλει βέβαια συντείνει οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀρετῆς, ἥτις εἶναι τὸ πολυτιμώτατον ἀπόκτημα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ χωρὶς τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ εὐτυχήσῃ ἡ κοινωνία. »

Ἀνήγγειλε δ' ὁ Πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἐκλογὴν τεσσάρων μελῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Κανονισμοῦ, ἐλλουσι προστεθῆ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπήν. Ἐντεῦθεν ἐγένετο ἡ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Βλάχου, Ζάρκου, Πολυχρονοπούλου καὶ Ι. Εὐσταθίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 78 τοῦ Κανονισμοῦ· καὶ ἐκ ταύτης μετὰ τὴν ἀντιπαραβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους εὑρεθείσας 92, ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες οἱ Κ. Κ. Γρίβας διὰ ψήφων 51, Τσαντάκης 42, Τσαραδάκης 51, Φεγγαρᾶς 45, καὶ τούτους ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Προέβησαν ἀκολούθως εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἄλλων τεσσάρων συμπληρωτικῶν μελῶν, εἰς τὴν λογιστικὴν Ἐπιτροπήν.

Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ διὰ ψηφαδελτίων μυστικὴ ψηφοφορία,

ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν, Κ. Κ. Ζάρκου, Λογιωτατίδου, καὶ Τσερτίδου, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἀντιπαρεβλήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους, εὑρεθείσας 97, καὶ ἐγένετο ἡ διαλογή, ἐξ ἧς ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες οἱ Κ.Κ. Τσιμαρᾶς διὰ ψήφων 52, Γουζούασης 55, Ἀποστολίδης 54, Κανδυλᾶς 52, καὶ τούτους ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ ταῦτα διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 2 ὥραν μ. μ., προσθεὶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς τριμηνιαίας πιστώσεως, τὴν ὁποίαν ἐζήτησε τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτέλης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεμ. Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΣΤ'.

Τῆς 1 Φεβρουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν πρώτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ, τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος· καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 103 ἀπόντων δὲ 8, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου δὲ τῆς συνεδριάσεως τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος, ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἐπὶ τοῦ εἰσαχθέντος Νομοσχεδίου τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν τρίμηνον πίστωσιν, ἔχουσαν οὕτως·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπὴ συνεδριάσασα τὴν 31 Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1. Φεβρουαρίου ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐμελέτησε μετ' ἐπιστασίας τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν κατὰ τὴν 27 Ἰανουαρίου Νομοσχέδιον πιστώσεων περὶ τῶν δημοσίων ἐξόδων

τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ ἤδη ἀρξαμένου ἔτους, συνισταμένων εἰς τὰ ἑρεξῆς κεφαλαιώδη ποσά.

Εἰς συντάξεις	Δραχ.	102.516
τὰς χορηγήσεις, τὴν Βασιλικὴν καὶ τὴν τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων.		326,189
Τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τούτων,		
Τὴν τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν		34,963:30
» Ἐσωτερικῶν		234,830:43
» Δικαιοσύνης		210,637:50
» Ἐκκλησιαστ.		117,866: 5
» Στρατιωτ.		1,149,379:
» Ναυτικῶν.		308,111:83
» Οἰκονομικῶν.		113,156:
Εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Διοικήσεως, ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἀμέσων καὶ ἐμμέσων		367,274:30
Εἰς ἔκτακτα ἔξοδα ἤτοι τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν πληρωμὴν . . .		78,557:55
		3,043,480:96

Ἀπὸ τὴν συνοδεύσασαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν βεβαιοῦται ἀποχρώντως, ὅτι ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ παρουσιασθῇ τοιοῦτον Νομοσχέδιον καὶ νὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς βουλῆς ἡ ἐπιψήφισις τῶν ὡς ἀνωτέρω πιστώσεων ἦτο πραγματικὴ καὶ ἀναπόφευκτος.

Ἐπιθυμητὸν ἦτο βεβαίως νὰ εἰσήγετο ἀντὶ τούτου ὁ ἐνιαύσιος προϋπολογισμός, ἀλλ' ἤδη ἡ περὶ τούτου ὁριστικὴ ἐργασία δὲν εἶναι ἐφικτή, διότι ἐξαρτᾶται ὡς εἶναι πρόδηλον ἀπὸ τὴν κύρωσιν τῶν Νόμων, τῶν ἀφορώντων τὴν ἐνιαύσιον φορολογίαν, καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, ἥτις πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἂν καὶ πρὸ πολλοῦ ἕτοιμα τοιαῦτα νομοσχέδια, ὡς βεβαιοῖ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς, ἐπειδὴ ὅμως ἡ Βουλὴ, ἀρτίως συγκροτηθεῖσα, μόλις ἤδη μετὰ τὸ πέρας τῆς πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως ἤρχισε τὰς κυρίας ἐργασίας της δὲν ἦτο δυνατὸν οὔτε εἰσηγμένα νὰ εὑρεθῶσιν οὔτε ἐν συντόμῳ νὰ περαιωθῶσι. Δικαιολογουμένης ἐντεῦθεν τῆς μηκέτι παρουσιάσεως τῶν νομοσχεδίων, ἕπεται, ὅτι καὶ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ἡ ἀναβολὴ, ἀποχρώντως δικαιολογημένη, δὲν προέρχεται εἰμὴ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ὧν ἡ περὶ τῆς

ἐπιψηφίσεως τῶν πιστώσεων διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν εἶναι οὐδὲν ἧττον δικαιολογημένη αἴτησις. Ὑπὲρ αὐτῆς ὑπάρχει καὶ ἡ ἑξῆς λογικὴ παρατήρησις ὅτι ὁ πρῶτος τοῦ ἔτους μὴν ἔληξε καὶ τὰ ἐπὶ τούτου ἔξοδα κατέστησαν ἤδη ἀπαιτητέα, ὡς θέλουν καταταθῇ ὅσον οὔπω καὶ τὰ τῶν ἀκολούθων δύο μηνῶν.

Τὸ μέτρον τοῦ περιορισμοῦ τῶν πιστώσεων εἰς μόνους τοὺς δύο πρώτους τοῦ ἔτους μῆνας ἐλήφθη εἰς σκέψιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, παρετηρήθη ὅμως, ὅτι περιορισμὸς τοιοῦτος ἤθελεν ἀποβῇ ἄσκοπος, ἐπειδὴ εἰς τὸ βραχὺ τοῦ ἤδη ἀρξαμένου Φευρουαρίου διάστημα εἶναι ἀδύνατον καὶ Νόμων φορολογικῶν καὶ Νόμων κατασταστικῶν καὶ προϋπολογισμοῦ ἐτησίου νὰ λάβῃ χώραν ἡ κύρωσις, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Βουλὴ ἤθελεν εὑρεθῇ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἰσχὺν τῶν πιστώσεων καὶ διὰ τὸν τρίτον μῆνα πρὸ τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ.

Προκειμένου λόγου περὶ ἐξόδων, ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐνδεχομένη οἰκονομία, καθὸ ἐπιθυμία εὐτυχῶς παρατηρουμένη εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς, ἐπιθυμία ἀναμφιβόλως καὶ τοῦ Ὑπουργείου, ἔπρεπε νὰ ἦναι τὸ κυριώτερον κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου ἀντικείμενον, ἀλλ' οἰκονομία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐκ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν προκειμένων πιστώσεων, διότι αὗται μὲν στηρίζονται, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς προϋπάρχοντας νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμοὺς τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας· ἐξαρτᾶται δὲ κυρίως ἀπὸ τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον διαρρύθμισιν αὐτῶν τούτων τῶν ὀργανικῶν Νόμων καὶ διαταγμάτων, αἱ ὁποῖαι, ἅμα γενόμεναι, θέλουν ἐφαρμοσθῇ, πραγματοποιουμένων ἀμέσως τῶν προκυψομένων ἐκ τούτων οἰκονομιῶν. Παρατηρεῖται δὲ συνάμα, ὅτι τὰ ἔξοδα ὑπὲρ τῶν ὁποίων ζητοῦνται αἱ πιστώσεις, κατέστησαν ἤδη κατὰ μέγα μέρος ἀπαιτητέα καὶ ἑπομένως ἀνεπιδέκτα ἐλαττώσεως, καὶ ὅτι, ἐὰν ἡ Βουλὴ ἠδύνατο ὅπως δήποτε νὰ ἐπιληρθῇ τῆς μερικῆς τῶν πιστώσεων ἐπεξεργασίας, ἤθελε κατατρίψει ἴσως τὸν ἀπαιτούμενον καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τοιαύτην ἐργασίαν καιρὸν, εἰς τρόπον ὥστε ὅλα τὰ ἐκ τῶν ζητουμένων πιστώσεων ἔξοδα ἤθελον ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ καταστῇ ἀπαιτητέα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοιαύτης ἐπεξεργασίας ἤθελεν ἀποβῇ οὕτω μάταιον.

Θεωροῦσα ὅθεν ἡ Ἐπιτροπή σας δικαιολογημένην τήν τε παρουσίασιν τοῦ νομοσχεδίου, καθὼς καὶ τὴν ζήτησιν τῶν πιστώσεων,

Γνωμοδότησις

Νὰ ψηφισθῇ ἡ χορήγησις τῶν ζητουμένων διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Νομοσχεδίου πιστώσεων, ἡ πραγματοποίησις τῶν καθέκαστα ἐξόδων τῶν ὁποίων θέλει στηρίζεσθαι εἰς τοὺς ὑπάρχοντας περὶ τούτων νόμους, διατάγματα καὶ κανονισμοὺς, καὶ εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην, καὶ αἱ ὁποῖαι θέλουν ἀποτελέσει μέρος τοῦ ψηφισθησομένου ἐνιαυσίου τοῦ 1845 προϋπολογισμοῦ.

Νὰ κυρωθῶσιν ὡσαύτως, αἱ ἐμπιπτούσαι εἰς τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου, διατάξεις, ἐννοουμένου, ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ τελευταίου ἄρθρου, δὲν ὑπάγονται τὰ εἰσοδήματα ἐκεῖνα, περὶ τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται, κατὰ τὴν καθιερωμένην τάξιν ἡ ἐνιαύσιος ἀναγέωσις τῶν φορολογικῶν νόμων.

Τὴν γνωμοδότησιν ταύτην, ὑποβάλλουσα ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ της Ν. Κορφιωτάκη, προστίθησιν, ὅτι συνάμα μὲ τὴν ψήφισιν τῶν προκειμένων πιστώσεων, νὰ συνταχθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ αὐστηρὰ κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν οἰκονομία, ἐφαρμοζομένη εἴς τε τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα, καθόσον μάλιστα τοιαύτη δύναται νὰ προκύψῃ καὶ ἀπὸ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τοῦ Β. ψηφίσματος, καὶ ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, ἐφ' ὧν στηρίζονται τὰ ἔξοδα.

Νὰ ἐπισπεύσῃ πρὸς τούτοις τὸ Ὑπουργεῖον, (ἂν καὶ κατὰ τοῦτο δὲν ἦναι ἀμελὴς) τὴν εἰσαγωγὴν τῶν νομοσχεδίων, περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ἐκείνων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, διὰ νὰ ἐπενεχθῶσιν ὡς οἷόν τε τάχιον, αἱ ἀπαιτούμεναι βελτιώσεις καὶ οἰκονομίαι.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Ρ. Παλαμίδης,	Α. Βλαστός,	Ι. Ζάρκος,
Μ. Ἰατρός,	Δ. Χατσίσκος,	Εὐθ. Κανελλόπουλος,
Π. Ῥάγκος,	Α. Μαρκόπουλος,	Γ. Γρίζάνος,
Σ. Ἀστυθετόπουλος.	Α. Καλαμογδάρτης,	Γ. Ῥιζηλιώτης,
Κ. Προβελέγγιος,	Δ. Παλυγρονόπουλος,	Ν. Κορφιωτάκης.

Ἡ Συζήτησις δ' αὐτῆς ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ 2 §, τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Κανονισμοῦ διατασσόμενα.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν λαβὼν τὸν λόγον εἶπε· μὲ μεγίστην συναίσθησιν ἀποτείνω τὸν λόγον πρὸς τοὺς Βουλευτὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον καὶ ἡ ἱστορία παρουσιάζει ὡς μέγα, καὶ ὁ προορισμὸς τοιοῦτος εἶναι· τοσοῦτον δὲ συναισθάνομαι ἤδη

τοῦτο, καθόσον ἐγὼ πάλιν κατὰ τὰ 1822 ἀπέτεινα πρὸς τοὺς πρώτους Βουλευτὰς τοῦ ἔθνους τὸν λόγον, συνεδριάζοντας ὅμως τότε, ὄχι ὡς ἤδη ὑμεῖς, ἀλλ' εἰς Κορινθιακὸν ἐρείπιον, καὶ ἐν μέσῳ μυρίων κινδύνων καὶ τοῦ πολέμου. Ἐκεῖνοι, Κύριοι, ὄχι μόνον τότε ἐβουλεύοντο περὶ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἔδυναντο νὰ σώσωσι τὴν πολεμοῦσαν τότε πατρίδα ἀπὸ τὴν δουλείαν, ἀλλὰ καὶ προέτρεπον τοὺς συμπολίτας των εἰς τὸν πόλεμον, καὶ διὰ τῶν προτροπῶν των ἐσχημάτιζον στρατόπεδα, ὁλόκληρα σμήνη· τὰς προτροπὰς ἐκείνας ἐνίσχυον διὰ τῆς ἐλπίδος, ὅτι τὰς θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις, τὰς ὁποίας τότε προσέφερον, θέλει ἀμείψει ἐν καιρῷ ἡ πατρὶς μετὰ τὴν ἀποκατάστασίν της· καὶ ἀληθῶς ὅλα ταῦτα ἔφερον συνεπείας, τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος, τὴν ἀνέγερσιν Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, καὶ τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ Βασιλέως μας· ἡμεῖς δὲ ἐγράψαμεν τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τοὺς προσφερθέντας πόντους περὶ ἡμᾶς, ἐνταῦθα πίνακας πρὸς εὐγνωμοσύνην. Ἡ τρίτη Σεπτεμβρίου ἐγείρασα ἐκ τοῦ ὕπνου τὰ Συντάγματα καὶ τοὺς θεσμοὺς, τοὺς ὁποίους ἄλλοτε εἴχομεν συντάξει, ἔφερε καὶ ἡμᾶς ἐνταῦθα ἐνώπιόν σας, προτείνοντας πρὸς ὑμᾶς ἀντικείμενα, ἀφορῶντα τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν τῆς πατρίδος μας πρόοδον, καὶ προκαλοῦντας ἐπ' αὐτῶν τὴν σκέψιν καὶ προσοχήν σας· ἀμφότεραι αἱ ἐποχαὶ αὗται, Κύριοι, διαφέρουσι πρὸς ἀλλήλας· εἰς τὴν πρώτην ὑπῆρχε κίνδυνος τῆς πολιτικῆς μας ὑπάρξεως καὶ ἐπρόκειτο νὰ βουλευθῆτε περὶ τῆς ἀναδείξεως τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα θέλουσι συγκατίσει τὴν εὐτυχίαν ἡμῶν, ἐνῷ ἤδη πρόκειται λέγω νὰ βουλευθῆτε καὶ περὶ τῶν ἀμοιβῶν, τὰς ὁποίας ὀφείλομεν εἰς τοὺς προστενεγκόντας διὰ τὴν εὐτυχῆ ἀποκατάστασιν τῆς Πατρίδος, καὶ αἱ ὁποῖαι θέλουσι γλυκάνει τὰς πικρίας, τὰς ὁποίας ὁ σάλος τοῦ ἀγῶνος ἐφήκεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας.

Ἐπειδὴ δ' ὅλα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐπέλθωσιν ἄνευ τῆς τακτικῆς διοικήσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ τόπου, διὰ τοῦτο προτάττομεν ἤδη, τὰ περὶ διορισμοῦ τῶν ὑπουργείων, καὶ τὸ περὶ διοικήσεως τοῦ Κράτους Νομοσχέδια.

Τὰ Νομοσχέδια ταῦτα μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων ἀνέγνω ὁ Γραμματεὺς, ἔχουσι δ' οὕτω·

Κύριοι!

Διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 3 (15) Ἀπριλλίου 1833 διωργανίσθησαν τὰ Ὑπουργεῖα ἐν γένει. Δι' εἰδικῶν Β. Διαταγμάτων ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν διορώντων τὰ

Ὑπουργεῖα κατὰ μέρος, προσδιωρίσθη ἡ ἁρμοδιότης καὶ τὸ προσωπικὸν ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν. Οἱ βαθμοὶ, οἵτινες ἐδόθησαν διὰ τῶν εἰρημένων Διαταγμάτων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ὑπουργείων, εἶναι ὁ τοῦ Συμβούλου, Γραμματέως καὶ Γραφέως ἀ. τάξεως. Διὰ μεταγενεστέρων Διαταγμάτων εἰσήχθησαν καὶ οἱ βαθμοὶ Παρέδρου ἀ. καὶ β΄. τάξεως, Γραμματέως β. τάξεως, καὶ Γραφέως β. τάξεως. Τὸ προσωπικὸν ὡσαύτως τῶν Ὑπουργείων δὲν ἔμεινεν ὡς προσδιωρίσθη διὰ τῶν εἰρημένων Διαταγμάτων, ἀλλ' ηὐξήθη κατὰ διαφόρους καιρούς, ὥστε πρὸ πολλοῦ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Ὑπουργεῖα ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ εἶναι κατὰ πολὺ ἀνώτερος τῆς πραγματικῆς χρείας τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ κατάστασις αὕτη ἀπήτει νέον διοργανισμὸν τῶν Ὑπουργείων, τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐν αὐτοῖς προσωπικοῦ, καὶ τὸν καταρτισμὸν αὐτοῦ ὑπὸ ὑπαλλήλων, ἐχόντων πάντων ἀποδεδειγμένην ἱκανότητα καὶ ζῆλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τὸ Ὑπουργεῖον, ἀναγνωρίσαν ἐπίσης τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἡτοίμασε τὸ ἐνταῦθα συνημμένον σχέδιον Νόμου νέου διοργανισμοῦ.

Ἡ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένη νέα θέσις τοῦ γενικοῦ Γραμματέως ἐκρίθη ἀναγκαιοτάτη· εἶναι φυσικὴ συνέπεια τοῦ πρὸ μικροῦ εἰσαχθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα Συνταγματικοῦ Πολιτεύματος. Οἱ Ὑπουργοί, ὀφείλοντες νὰ ἐργάζωνται μετὰ τῆς Α. Μ, νὰ παρευρίσκωνται ἱκανὰς ὥρας εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, νὰ δαπανῶσι χρόνον πολὺν εἰς τὰς ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ κοινὰς ἐργασίας των, καθὼς καὶ εἰς ἄλλα ἔργα, ἐπίσης πλείστου λόγου ἄξια, δὲν δύνανται τοῦ λοιποῦ, οὐδ' ἐν τοῖς Ὑπουργείοις, τὰ ὁποῖα διευθύνουσι, νὰ μένωσι καθ' ἑκάστην, οὐδὲ τὴν ὑπηρεσίαν ἅπασαν καθ' ὅλας της τὰς λεπτομερείας νὰ ἐνεργῶσιν ἀπ' εὐθείας οἱ ἴδιοι, οὐδὲ πάλιν συμφέρει νὰ ἐνεργῶσιν ἁπλῶς πᾶν ὅ,τι θέλει τοῖς παρουσιάζεσθαι ἀπὸ τοὺς διαφόρους Τμηματάρχας, δίδοντες ἐξ ἀνάγκης, δι' ἔλλειψιν τοῦ ὑλικοῦ καιροῦ πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτως ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τῆς συγκεντρώσεως τῆς ὑπηρεσίας εἰς χεῖρας ἑνὸς γενικοῦ Γραμματέως, ὅστις θέλει

ἔχει εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ὑπουργείου εἶναι μεγίστη ἤδη.

Ὁ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ φαινόμενος προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων ἐγένετο μετ' ἀκριβῆ ἐρευναν καὶ συζήτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου Ὑπουργείου· διὰ τῆς νέας διατάξεως θέλει ἐλαττωθῆ οὐσιωδῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς Ὑπουργείοις ὑπαλλήλων, καὶ ἔγινεν οὕτω, πᾶν ὅ,τι ἦτον δυνατόν. Ἀλλὰ πᾶσα ἄλλη πραιτέρω ἐλάττωσις δύναται νὰ προσβάλῃ καὶ βλάψῃ τὴν ὑπηρεσίαν.

Εἰς τὸ Νομοσχέδιον προσδιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ ἑκάστου Ὑπουργείου μὲ τὰς παραδεχθείσας βαθμολογίας, ἀλλὰ δὲν διακρίνεται πόσοι ὑπάλληλοι θέλουν εἶσθαι τῆς πρώτης καὶ πόσοι τῆς δευτέρας τάξεως. Τοῦτο θέλει κανονισθῆ διὰ Β. Διαταγμάτων, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἑκάστου ἔτους θέλει σημειοῦσθαι ἡ αὔξησις τῶν ἐξόδων, ἤτις τυχὸν ἤθελε προέλθει ἐπομένως ἐκ προδιασμοῦ τινος. Ἐὰν ἀπὸ τοῦδε ἤθελε προσδιορισθῆ εἰς τὸν Νόμον πόσοι ὑπάλληλοι θέλουν εἶσθαι τῆς πρώτης, καὶ πόσοι τῆς δευτέρας τάξεως, δὲν ἠμπόρει νὰ γένῃ οὐδεμία μεταβολὴ εἰμὴ πάλιν διὰ Νόμου, καὶ τοῦτο ἤθελε φέρει περιπλοκὴν καὶ ἐμπόδιον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Κρίνω δὲ ἀναγκαῖον νὰ σημειώσω, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς Τμηματάρχας β΄. τάξεως, ὅτι οὗτοι δὲν θέλουν ἐργάζεσθαι ὑπὸ τοὺς Τμηματάρχας τῆς ἀ. τάξεως ὡς ἐγίνετο μέχρι τοῦδε ὡς πρὸς τοὺς Ὑπουργικοὺς Παρέδρους, ἀλλὰ θέλουν διευθύνει ἴδιον τμῆμα· ὁ βαθμὸς δ' οὗτος θέλει προσδιορισθῆ διὰ τὰ τμήματα τὰ ὀλιγώτερον σημαντικὰ σχετικῶς ὡς πρὸς ἄλλα.

Πρὸς περισσοτέραν ἁπλοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὸ παράδειγμα ἄλλων καλῶς ὠργανισμένων ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀνατίθεται διὰ τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς ὁ διορισμὸς τῶν γραφείων πάσης τάξεως· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἐξασφαλίζεται διὰ ῥητῆς διατάξεως ἡ τύχη αὐτῶν ἐναντίον πάσης αὐθαιρέτου ἀποπομπῆς των· ἀφοῦ περι-

ωρίσθη ἅμα ἐνεστη, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς Ὑπουργείοις ὑπαλλήλων, ἐνομίσθη ἐπάναγκες τὸ νὰ μισθοδοτῶνται ὁπωσοῦν ἀρκούντως οἱ μένοντες.

Ἡ ἐλαττωσις τῶν μισθῶν καὶ ἑπομένως τὰ ἀνεπαρκῆ αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀληθὴς οἰκονομία. Οἱ ὑπάλληλοι, ἤδη μάλιστα ὅτε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν περιορίζεται εἰς τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον, ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των δὲν θέλουν ἔχει καιρὸν νὰ φροντίζωσι περὶ ἰδίων των ὑποθέσεων, διὰ νὰ προετοιμάσωσιν εἰς ἑαυτοὺς πόρον τινα ἴσιον τῆς ὑπαρξεώς των διὰ τὸ μέλλον. Εἶναι λοιπὸν καὶ ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον νὰ μισθοδοτῶνται ὁπωσοῦν ἀρκούντως καὶ ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῶν ἔργων, καὶ τῆς βαρύτητος τῆς θέσεως, ἣν κατέχει ἕκαστος. Μόλα ταῦτα καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸν γενικὸν Γραμματέα, εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου θέλει συγκεντροῦσθαι ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπίκειται ἡ εὐθύνη, καὶ ὅστις θέλει κατέχει θέσιν θεωρουμένην τοῦ λοιποῦ ὡς μίαν τῶν πρωτίστων τοῦ Κράτους, προσδιωρίσθη μισθὸς δραχ. (500). Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους, διετηρήθησαν οἱ μέχρι τοῦδε διὰ Διαταγμάτων ὡρισμένοι, οἵτινες εἶναι ὅλοι βεβαίως πολλὰ μέτριοι ἀναλόγως τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας εἰς τὴν Πρωτεύουσαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰανναυαρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
ΙΩΑΝ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων τοῦ Κράτους, καὶ περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΗ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ·

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ τε καὶ παρὰ τῶν ἄλλων Ἡμετέρων Ὑπουργῶν κατὰ τὴν ἀνάγκην·

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπουργείων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

α.) Τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.
β.) Τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.
γ'. Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.
δ'.) Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.
ε'.) Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.
ς'. Τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.
ζ') Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἑκάστου Ὑπουργείου προϊσταται εἷς Ὑπουργὸς, δύναται μόλον τοῦτο ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς νὰ διευθύνῃ συγχρόνως πλειότερα Ὑπουργεῖα.

Ἄρθρ. 3. Ἡ Ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων διαιρουμένη εἰς Τμήματα ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἔχοντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν.

Ἕνα Γενικὸν Γραμματέα.
Τμηματάρχας Α'. καὶ Β'. τάξεως.
Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως.
Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως καὶ
Κλητῆρας Α'. καὶ Β'. τάξεως

Ἄρθρ. 4. Οἱ Γραφεῖς καὶ οἱ κλητῆρες διορίζονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 5. Ὅταν εἷς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διορίζομένων ὑπαλλήλων διετηρήθη ὑπηρετήσας διαρκῶς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ δύω κατὰ συνέχειαν ἔτη, δὲν δύναται ν' ἀπολυθῇ εἰμὴ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρ. 6. Οὐδεὶς ὑπάλληλος δύναται νὰ διορισθῇ ἢ προαχθῇ εἰς θέσιν ἀνωτέραν εἰς ἣν διορίζει ὁ Ὑπουργὸς ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος, ἂν δὲν ὑπηρέτησε τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν, μεταξὺ δὲ τῶν ὁμοιοβάθμων προτιμᾶται ὁ ἱκανώτερος, ἠθικώτερος καὶ ἐπιμελέστερος.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἀκόλουθοι τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου ὀφείλουν νὰ ὑπηρετήσουν ἀμισθὶ ἐξ τοὐλάχιστον μῆνας· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν δώσωσι δείγματα ἱκανότητος ἢ δὲν σανῶσι κατάλληλοι, ἀπολύονται καὶ ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων.

Ἄρθρ. 8. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, σύγκειται ἀπὸ

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα,
Δύο Τμηματάρχας
Τρεῖς Γραμματεῖς
Ἀπὸ ἀριθμὸν ἀκολούθων μὴ ὑπερβαίνοντα τοὺς πέντε,
καὶ δύο κλητῆρας.

Ἄρθρ. 9. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης σύγκειται

Ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα
Ἕνα Τμηματάρχην
Τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως.
Πέντε Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως
καὶ δύο κλητῆρας.

Ἄρθρ. 10. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν σύγκειται

Ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα
Τέσσαρας Τμηματάρχας
Δέκα Γραμματεῖς Α. καὶ Β'. τάξεως
Δέκα Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως
καὶ τρεῖς κλητῆρας.

Ἄρθρ. 11. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως σύγκειται ἀπὸ

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα
Δύο Τμηματάρχας
Τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως.
Τρεῖς Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως.
καὶ δύο κλητῆρας.

Ἄρθρ. 12. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου σύγκειται ἀπὸ

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα
Πέντε Τμηματάρχας
Δώδεκα Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως
Δεκαοκτὼ Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως
καὶ τρεῖς κλητῆρας.

Ἄρθρ. 13. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν σύγκειται ἀπὸ

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα
Τέσσαρας Τμηματάρχας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Λογοστηρίου.
Ἕνα Ἀρχιάτρον
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ οἱ Τμηματάρχαι θέλουν εἶσθαι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἢ ἰσοβάθμιοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.
Ἕνα Ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ

Δεκαεξ Ἀξιωματικοὺς καὶ Οἰκονομικοὺς καὶ Ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ἀντὶ Γραμματέων.

Ὅλοι οὗτοι θέλουν εἶσθαι κατώτεροι Ἀξιωματικοί, ἢ ἰσοβάθμιοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τρεῖς ἑτέρους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ βαθμὸν Γραμματέως.

Ἅμα δὲ κενωθῶσιν αἱ θέσεις αὗται θέλουσι διορισθῆ καὶ εἰς αὐτὰς κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Δώδεκα ὑπαξιωματικοὺς ἢ στρατιώτας ἀντὶ γραφέων καὶ βοηθῶν καὶ δύω κλητῆρας.

Ἄρθρ. 14. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν σύγκειται ἀπὸ

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα
Δύω Ἀξιωματικοὺς ἐκπληροῦντας ἔργα Γραμματέων
Πρὸς τὸ παρὸν δὲ κατ' ἐξαίρεσιν αἱ σημειωθεῖσαι αὗται θέσεις δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσιν καὶ ἀπὸ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους.
Ἕνα φρουτιστὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ
Ἕνα ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ
Δύω Γραφεῖς, καὶ δύω κλητῆρας.

Ἄρθρ. 15. Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων, διορίζεται εἰς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α. τάξεως καὶ δύο κλητῆρες· ὁ Γραμματεὺς προτείνεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ δὲ κλητῆρες διορίζονται παρ' αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἄρθρ. 16. Οἱ μισθοὶ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς Ὑπουργείοις προσδιορίζονται ὡς ἑφεξῆς·

Ὁ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατὰ μῆνα δραχ.			1500
Ὁ τοῦ Ὑπουργοῦ			1000
Ὁ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως			500
Ὁ τοῦ Τμηματάρχου	Α'. τάξεως		350
»	Β'.	»	300
Ὁ τοῦ Γραμματέως	Α'.	»	200
»	Β'.	»	160
Ὁ τοῦ Γραφέως	Α'.	»	100
»	Β'.	»	80
»	Γ'.	»	60

Εἰς τοὺς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ ἀκολούθους δίδεται ἀντιμισθία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 60 δραχ. κατὰ μῆνα

Ὁ τοῦ κλητῆρος	Α'. τάξεως		60
»	Β'.	»	50

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως ὑπάλληλον ἐπιμίσθιον κατὰ μῆνα δραχ. 25.

Οἱ Τμηματάρχαι καὶ λοιποὶ ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Στρατιωτικῶν

καὶ τῶν Ναυτικῶν δὲν λαμβάνουν εἰμὴ τὸν τῆς ἐνεργείας μισθὸν τοῦ Βαθμοῦ των.

Οἱ δὲ ὑπασπισταὶ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργῶν λαμβάνουν τὸ κανονισμένον μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ἀναλόγως τοῦ Σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ἕκαστος.

Οἱ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείῳ ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται, προσλαμβανόμενοι ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, λαμβάνουν μηνιαῖον ἐπιμίσθιον οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 30 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 17. Δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος θέλουν κανονισθῆ ἡ ἁρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρ. 18. Ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε διδάμενοι βαθμοὶ Διευθυντοῦ, ὑπουργικοῦ Συμβούλου καὶ ὑπουργικοῦ Παρέδρου παύουν ἀφ' ἧς ἡμέρας διοργανισθῆ καὶ διορισθῆ τὸ προσωπικὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 19 Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τῶν ἀπὸ 3/15 Ἀπριλλίου καὶ ἑπομένων Διαταγμάτων ἀκυροῦνται.

Οἱ ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον, δημοσιευθησόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Φευρουαρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ἰ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Α. ΜΕΤΑΞΑΣ. Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.
Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ. Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως κτλ.

Νομοσχεδίου

Κ ύ ρ ι ο ι.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Βασιλικῆς ἀρχῆς εἰς Ἑλλάδα, ἐξεδόθη τὸ Διάταγμα τῆς 3 Ἀπριλίου 1833, δι' οὗ διῃρέθη διοικητικῶς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον εἰς Νομοὺς, Ἐπαρχίας, καὶ Δήμους.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τούτου, καὶ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἑτέρου Διατάγματος κατεστάθη εἷς ἕκαστον μὲν Νομὸν εἷς Νομάρχης, εἷς Διευθυντὴς τοῦ Νομοῦ καὶ εἷς Γραμματεὺς, εἰς ἑκάστην δὲ ἐπαρχίαν, εἷς Ἔπαρχος καὶ εἷς βοηθὸς αὐτοῦ, παραχωρηθέντος καὶ τοῦ ἀναγκαίου διὰ

τὸ γραφεῖον ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ Νομαρχιακὸν σύστημα, καθιερωθὲν διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγματος, καὶ τεθὲν εἰς ἐνέργειαν, κατηργήθη διὰ τοῦ Νόμου τῆς 20 Ἰουνίου 1836, διαιρεθέντος τοῦ Βασιλείου εἰς 30 Διοικήσεις καὶ εἰς 18 Ὑποδιοικήσεις. Ἡ αἰτιολογία τῆς καταργήσεως ἐμφαίνεται εἰς τὸ προοίμιον τοῦ Νόμου τούτου ἔχον ὡς ἐφεξῆς. « Διὰ νὰ κατασταθοῦν αἱ ὑποδι-« οικήσεις ἁπλούστεραι, διὰ νὰ κινῆται ἡ διοικητικὴ μηχανὴ « μὲ πλειοτέραν ταχύτητα, καὶ διὰ νὰ ἐλαττωθοῦν τὰ « δημόσια ἔξοδα. »

Κατὰ τὸ 1838 ἐξεδόθη ὁ ἀπὸ 22 Ἰουνίου Νόμος, δι' οὗ ἠλαττώθησαν αἱ μὲν Διοικήσεις εἰς 21, αἱ δὲ Ὑποδιοικήσεις εἰς 7 μόνον. Ἡ αἰτιολογία καὶ τοῦ Νόμου τούτου εἶναι ἡ ἐλάττωσις τῶν δημοσίων ἐξόδων.

Κατὰ τὸ 1843 ἐξεδόθη καὶ ὁ ἀπὸ 29 Ἰουλίου Νόμος, δι' οὗ κατηργήθησαν ὅλαι αἱ Ὑποδιοικήσεις διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων.

Μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ὁ Νόμος τῆς 20 Ὀκτωβρίου, δι' οὗ κατεστάθησαν δύο Ὑποδιοικήσεις, ἡ τῆς Μεγαρίδος, καὶ τῶν Θηβῶν, χάριν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ὥστε σήμερον ὑπάρχουν εἰς τὸ Κράτος 24 Διοικήσεις καὶ 2 Ὑποδιοικήσεις.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἱστορικὸν τῶν μεταβολῶν τοῦ Διοικητικοῦ συστήματος, καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ Διοικητικὴ διαίρεσις τοῦ Κράτους καὶ τὸ σημερινὸν Διοικητικὸν σύστημα.

Τὸ δὲ Διοικητικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπάρχοντος, εἶναι τὸ Νομαρχιακὸν σύστημα τὸ εἰσαχθὲν κατὰ τὸ 1833 μετά τινων τροπολογιῶν, περὶ ὧν θέλουν γίνει αἱ ἀναγκαῖαι ἀναπτύξεις κατωτέρω.

Νομίζω περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψω ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ νὰ σᾶς ἀποδείξω τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Νομαρχιακοῦ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν σύστημα. Μόλις κατεστάθη τὸ Διοικητικὸν σύστημα καὶ ἡ κατάργησις τοῦ Νομαρχιακοῦ ἐγίνεν ἐπαισθητὴ

Οἱ Νομάρχαι, περιβεβλημένοι μὲ ἱκανὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν, καὶ ἐκλεχθέντες μεταξὺ τῶν ἐμπειροτέρων καὶ

εὐϋποληπτοτέρων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, κατώρθωσαν διὰ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν δημοσίων πράξεών των νὰ ἐφελκύσουν εἰς ἑαυτοὺς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν λαῶν. Ἕνεκα τούτου ἡ Κυβέρνησις ἐξήσκει διὰ τῶν Νομαρχῶν ἠθικὴν ἐπιρροὴν ἀρκετὰ σημαντικὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας. Μετὰ δὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Διοικητικοῦ συστήματος, κατακερματισθεῖσα ἡ ἐξουσία καὶ μεταβᾶσα ἀπὸ τὰς χεῖρας δέκα Νομαρχῶν, ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν, εἰς τριάκοντα Διοικητάς, κατὰ μέγα μέρος στερουμένους τῆς ἠθικῆς βαρύτητος καὶ ἱκανότητος τῶν Νομαρχῶν, ἀπώλεσε μέγα μέρος τῆς ἰσχύος της, καὶ συγχρόνως μὲ τὴν ἀπώλειαν ταύτην ἐξησθένησεν ἐπαισθητῶς καὶ ἡ ἠθικὴ ἐπιρροὴ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἐπαρχίας. Αἱ ἐργασίαι τῶν Ὑπουργείων ἐπολυπλασιάσθησαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχον πλέον νὰ διευθύνωσι δέκα ἄνδρας διακεκριμένους διὰ τὴν διοικητικὴν ἐμπειρίαν καὶ προτερήματά των, ἀλλὰ τριάκοντα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον πολλοί, οἵτινες ὄχι μόνον δὲν ἦσαν εἰς κατάστασιν νὰ λαμβάνωσιν οἰκοθεν τὰ κατάλληλα μέτρα εἰς τὰς συμπιπτούσας περιστάσεις, ἀλλὰ καὶ πολλάκις παρηννόουν καὶ τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τῶν Ὑπουργείων, καὶ οὕτως, ἀντὶ νὰ κινῆται ἡ διοικητικὴ μηχανὴ ταχύτερα καὶ νὰ κατασταθῶσιν αἱ ὑποθέσεις ἁπλούστεραι, ἀπαντῶντο ἀλλεπάλληλα προσκόμματα καὶ περιπλοκαὶ εἰς τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν.

Πολλαὶ ἐπαρχίαι ἀπεγυμνώθησαν παντάπασιν ἀπὸ διοικητικὰ ὄργανα, καὶ ἡ διοικητικὴ ἐπιτήρησις, ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀποστάσεως τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῆς διοικήσεως, δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι ἀποτελεσματική· ἐκ τούτου καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐδιοίκουν κακῶς τὰ τῶν δήμων, τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα πολλάκις ἐσφετερίζοντο, καὶ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα προσβαλλόμενα διὰ παντοίων μέσων, καὶ ἀπὸ τῆς ἐσχάτης τάξεως τοὺς ὑπαλλήλους, ἔμενον ἀπροστάτευτα.

Ἡ κεντρικὴ ἀρχή, ἔχουσα νὰ ἐπιτηρῇ τὴν διοίκησιν τοσούτων ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων προσώπων, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνεργῇ ἀποτελεσματικὴν ἐπιτήρησιν. Τὸ μέτρον

τοῦ νὰ στέλλωνται κατὰ καιροὺς ἀπεσταλμένοι παρὰ τῶν Ὑπουργείων διὰ νὰ ἐξελέγχωσι τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου, ἀπεδείχθη ἀτελεσφόρητον. Οἱ ἀπεσταλμένοι δὲν ἦτο δυνατὸν, διαβαίνοντες διὰ μιᾶς ἐπαρχίας, ἢ καὶ διαμένοντες ὀλίγον χρόνον εἰς αὐτὴν, νὰ γνωρίσωσιν ἀκριβῶς τὴν κατάστασιν τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ νὰ προτείνωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ κατάλληλα μέσα τῆς θεραπείας· ἕνεκα τούτου οἱ κατὰ καιρὸν ἐπιφορτισθέντες τὸ ἔργον τοῦτο δὲν ἠδυνήθησαν σχεδὸν ποτὲ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐπιτυχῶς τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Νόμου. Ὁσάκις ὑπεβάλλοντο κατηγορίαι κατὰ Διοικητῶν, ἐν ἐλλείψει ἄλλου προχείρου μέτρου, ἐστέλλοντο ἄλλοι Διοικηταὶ διὰ νὰ ἐξετάσωσι τὰς κατηγορίας, ἀλλὰ καὶ τὸ μέτρον τοῦτο ἀπεδείχθη, ὡς ἦτον ἐπόμενον, ἀτελεσφόρητον, καθότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιμένῃ τις ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ τάξεως ὅλην ἐκείνην τὴν αὐστηρότητα καὶ ἀπροσωποληψίαν, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ τὸ ἔργον τῆς προανακρίσεως· ἕνεκα τούτου, πολλαὶ διοικητικαὶ παρεκτροπαὶ, πραχθεῖσαι κατὰ διαφόρους καιροὺς, ἔμειναν ἀτιμώρητοι.

Τοιαῦτα ἐν συνόψει ἀνεδείχθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν ἰσχύϊ Διοικητικοῦ συστήματος, καὶ τὰ μειονεκτήματα αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ Νομαρχιακὸν σύστημα. Ἐντεῦθεν ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἐδράδυνε νὰ καταδικάσῃ τὸ Διοικητικὸν σύστημα, καὶ νὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τοῦ Νομαρχιακοῦ. Ὁ τύπος καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις ὕψωσε φωνὴν ὑπὲρ τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος, καταδικάζων καὶ οὗτος τὸ ἐν ἰσχύϊ Διοικητικόν. Τέλος ἡ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ὁμιλήσασα εἰς τὸ Σύνταγμα περὶ Νομαρχιῶν καὶ νομαρχιακῶν συμβουλίων, καὶ οὐδόλως περὶ Διοικητῶν, ἐξεφράσθη, νομίζω, καὶ αὕτη ἀρκούντως ὑπὲρ τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος. Πρὶν τελειώσω τὴν ἔκθεσιν τῶν ὑπὲρ τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος λόγων, ὀφείλω νὰ σημειώσω, ὅτι ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ἀναγκαῖον ν' ἀνατεθῶσιν εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καθήκοντά τινα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἤδη τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων, καὶ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνεργη-

δῆ ἀποτελεσματικῶς καὶ ὠφελῶς εἰμὴ μόνον μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος. Μεταβαίνω ἤδη εἰς δικαιολόγησιν τῶν τροπολογιῶν, αἵτινες ἐπηνέχθησαν εἰς τὸ κατὰ τὸ 1833 εἰσαχθὲν Νομαρχιακὸν σύστημα.

Α'. Εἰς τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον παρελείφθη ἡ θέσις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Νομοῦ, ἀντικατασταθέντος ἀντ' αὐτοῦ τοῦ γραμματέως τῆς Νομαρχίας, ἰσοβαθμίου μετὰ τοῦ διευθυντοῦ, καὶ ἀναπληροῦντος τὸν Νομάρχην, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Ἡ θέσις τοῦ διευθυντοῦ ὄχι μόνον ἐθεωρήθη περιττή, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν. Δὲν εἶναι ἄγνωστοι εἰς πολλοὺς αἱ σκανδαλώδεις σκηναὶ, αἱ ὁποῖαι ἠκολούθησαν μεταξὺ πολλῶν Νομαρχῶν καὶ νομοδιευθυντῶν πρὸς βλάβην τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἠθικῆς ὑπολήψεως τῆς Κυβερνήσεως· εἰς πολλὰς Νομαρχίας παρετηρήθη ἰσχυρὰ διχογνωμία καὶ ἀδιάκοπος ἀντιεργεία μεταξὺ διευθυντοῦ καὶ νομάρχου. Ὁ Νομάρχης διὰ νὰ δείξῃ πασιφανῶς δυσμένειαν καὶ περιφρόνησιν πρὸς τὸν διευθυντὴν, καθίστα αὐτὸν ἀσήμαντον, μὴ παραχωρῶν καμμίαν ὑπηρεσίαν, ὁ δὲ διευθυντὴς, ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ Νομάρχου, ἐφιλοτιμεῖτο ὡσαύτως πρὸς ἐκδίκησιν νὰ δίδῃ ὅλως ἐναντίαν διεύθυνσιν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Νομοῦ καὶ νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς ἀντιθέτους μὲ τὰς προλαβούσας ἐπὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικειμένων διαταγὰς τοῦ Νομάρχου.

Ἡ θέσις τοῦ νομοδιευθυντοῦ, ἥτις δὲν ὑπάρχει οὐδ' εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν γεννέτειραν τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος, ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας ὡς ἐλάττωμα τοῦ νομαρχιακοῦ διοργανισμοῦ.

Β'. Τὸ νομοσχέδιον, λόγῳ περιττότητος καὶ χάριν οἰκονομίας παριδέχθη τὴν ἀρχὴν, ἀπέναντι τῆς καθιερωθείσης διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 3 Ἀπριλλίου 1833, καὶ τοῦ τῆς 6 Ἀπριλλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τοῦ νὰ δύναται ὁ Νομάρχης νὰ διοικῇ ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, καὶ ἄλλην προσέτι ἐπαρχίαν, καὶ τὸ νὰ δύναται ὁ αὐτὸς ἔπαρχος νὰ διευθύνῃ συγχρόνως πλειοτέρας ἐπαρχίας· ὁ λόγος καθίσταται προφανὴς, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ μικρὸν ἀπόστημα πολλῶν ἐπαρχιῶν

ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας ὅπου κεῖνται αἱ πρωτεύουσαι τῶν νομῶν, καὶ τὸ εὔκολον τοῦ νὰ διοικῇ συγχρόνως ὁ αὐτὸς ἔπαρχος πλειοτέρας ἐπαρχίας π. χ. θεωρεῖται περιττὸν νὰ διορισθῇ ἰδιαίτερος ἔπαρχος εἰς Αἴγιναν, ἰδιαίτερος ἔπαρχος εἰς τὸ Ἄργος, ἰδιαίτερος ἔπαρχος διὰ τὴν ἐπαρχίαν Μεσσήνης, δύο ἔπαρχοι εἰς τὴν διοίκησιν Ἀκαρνανίας, δύο ἔπαρχοι εἰς τὴν Διοίκησιν Γορτυνίας κτλ. ἐπειδὴ ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς δύναται νὰ διοικῇ ἐπιτυχῶς καὶ τὴν Αἴγιναν, ὁ Νομάρχης Ἀργολίδος δύναται νὰ διοικῇ ἐπίσης ἐπιτυχῶς καὶ τὸ Ἄργος, ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας δύναται νὰ διοικῇ ὡσαύτως κατ' εὐθείαν καὶ τὴν ἐπαρχίαν Μεσσήνης, ὁ αὐτὸς ἔπαρχος δύναται νὰ διοικῇ συγχρόνως τὰς δύο ἐπαρχίας τῆς σημερινῆς Διοικήσεως Ἀκαρνανίας, καὶ προσέτι ὁ αὐτὸς ἔπαρχος δύναται νὰ διοικῇ συγχρόνως τὰς δύο ἐπαρχίας Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως. Ὅταν ἐπαρχίαι, τὰς ὁποίας κατ' εὐθεῖαν διοικοῦν οἱ Νομάρχαι, ἔχουν δήμους ἀπέχοντας ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν 8, 10, καὶ πλειοτέρας ὥρας, δὲν βλέπω τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ διοικοῦν οἱ Νομάρχαι καὶ ἄλλας ἐπαρχίας, ὅταν οἱ δῆμοι αὐτῶν ἀπέχουν ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ, ἐνῷ μάλιστα ὁ ἀριθμὸς τῶν δήμων ἠλαττώθη σήμερον σημαντικὰ διὰ τῶν γενομένων συγχωνεύσεων. Ὁ αὐτὸς λόγος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς πλειοτέρας ἐπαρχίας, τῶν ὁποίων ἡ διοίκησις θέλει ἀναθετῇ εἰς τὸν αὐτὸν ἔπαρχον. Συνομολογῶ ὅτι αὕτη εἶναι ἀνωμαλία, ἥτις ἔπρεπε νὰ διορθωθῇ διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ὑπάρχοντος σχηματισμοῦ τῶν ἐπαρχιῶν· ἀλλὰ διὰ νὰ μεταρρυθμισθῇ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐπαρχιῶν ἀπαιτεῖται ὥριμος καὶ μακρὰ σκέψις, καὶ τοιαύτη δὲν ἔγινεν ἀκόμη· ἐκτὸς δὲ τούτου ὑπάρχει καὶ ἄλλος λόγος ἀντικείμενος εἰς τὴν σημερινὴν μεταρρύθμισιν τῶν ἐπαρχιῶν, ἤτοι ἡ καθιέρωσις τῶν σημερινῶν ἐπαρχιῶν διὰ τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου, ψηφισθέντος πρὸ ὀλίγου παρὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ ἡ κατὰ συνέπειαν τοῦ νόμου τούτου ἐκλογὴ τῶν Βουλευτῶν τῆς ἐνεστώσης περιόδου.

Γ'. Ἀφηρέθησαν ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον αἱ πρωτεύουσαι τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν διὰ νὰ προσδιορισθῶσι διὰ Β.

Διατάγματος, ἐπειδὴ ὁ προσδιορισμὸς τῶν πρωτευουσῶν καὶ ἡ ἕδρα τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἀντικείμενον διοικητικόν, καὶ ὄχι νομοθετικόν· ἐκτὸς τούτου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕνεκα τῆς νοσηρᾶς καταστάσεως πολλῶν πρωτευουσῶν ἐπαρχιῶν, γίνεται χρεία νὰ μεταφέρωνται αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ κατὰ τὸ θέρος εἰς ἄλλα μέρη ὑγιεινά, καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν πρωτευουσῶν διὰ νόμου ἤθελε παρεμβάλει ἐμπόδια εἰς τὴν μετάθεσιν ταύτην, ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ διατάττεται καὶ αὕτη διὰ νόμου.

Δ'. Ἐπὶ τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος τοῦ 1833 ὅλον τὸ βοηθητικὸν προσωπικόν, τὸ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων, ἐδιορίζετο παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων· ἀλλὰ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον φέρει ὅτι τὸ μὲν βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν νομαρχῶν διορίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομάρχου, τὸ δὲ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν ἐπάρχων, παρὰ τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ. Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐγένετο διὰ νὰ δοθῶσι πλειότεραι ἐγγυήσεις εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰ εἰρημένα γραφεῖα, καὶ διὰ νὰ προληφθῶσιν εἰς τὸ μέλλον αἱ καταχρήσεις αἱ ὁποῖαι παρετηρήθησαν εἰς τοὺς διορισμοὺς καὶ παύσεις αὐτῶν ἐκ μέρους τινῶν Διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Ε'. Εἰς τὸ Νομοσχέδιον δὲν γίνεται λόγος περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ, ἐπὶ τοῦ παρόντος ταὐλάχιστον, περιττὴν τὴν σύστασιν αὐτῶν, ὡς θέλει γίνει ἐν ἐκτάσει λόγος περὶ τούτου εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν περὶ τοῦ νόμου τῶν νομαρχιακῶν συμβουλίων.

Ϛ'. Εἰς τὸ διάταγμα τοῦ 1833 περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους ὑπάρχουν 47 ἐπαρχίαι, ὡς εἰς αὐτὸ ἐμφαίνεται, ἀλλὰ διὰ μεταγενεστέρων διαταγμάτων ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπαρχιῶν ηὐξήθη εἰς τὰς 50. Κατὰ δὲ τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συμποσοῦται εἰς 49, καὶ τοῦτον καθιέρωσε καὶ ὁ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμος.

Καὶ ταῦτα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς τροπολογίας τὰς ἐπενεχθείσας εἰς τὸ νομαρχιακὸν σύστημα τοῦ 1833.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μισθοδοσίαν τῶν νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, παρατηρῶ καὶ ἐνταῦθα, ὅτι αὕτη ἐπροσδιορίσθη ἐπὶ τῇ αὐτῇ σχεδὸν βάσει, ὡς καὶ κατὰ τὸ 1833, καὶ ἀφοῦ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἡ κατάστασις τῶν προσόδων τοῦ Κράτους, αἱ σημερινὰι χρεῖαι τῶν ἀνθρώπων, ἡ διατηρουμένη εἰσέτι ἀκρίβεια τῶν τροφίμων καὶ ἄλλων ἀπολύτως ἀναγκαίων εἰς τὸν βίον, ἡ σπουδαιότης τῶν καθηκόντων, καὶ ἡ σημαντικότης τῆς θέσεως· ἐλήφθη προσέτι καὶ πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν τὸ νὰ μὴ ἐκτεθῇ ὁ ὑπάλληλος ὡς ἐκ τῆς σμικρότητος τοῦ μισθοῦ του εἰς καταχρήσεις, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἀναδεικνύονται ἐπὶ τοσοῦτον ὀλέθρια εἴτε τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τοὺς λαούς.

Ἐπὶ τέλους ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ ἐπισυνάψω ἐνταῦθα συγκριτικὴν κατάστασιν·

α. Τῶν ἐξόδων τὰ ὁποῖα ἀπήτει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος τοῦ 1833,

β'. Τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα γίνονται διὰ τὸ σημερινὸν διοικητικὸν σύστημα. καὶ,

γ'. Τῶν ἐξόδων τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος, κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον.

Ἐκ τῆς συγκριτικῆς ταύτης καταστάσεως θέλετε παρατηρήσει, Κύριοι, ὅτι διὰ τὸ Νομαρχικὸν σύστημα τοῦ 1833 ἐξωδεύοντο δραχμαὶ χιλιάδες 393 καὶ 812· διὰ τὸ σημερινὸν διοικητικόν, δραχ. 221 καὶ 980, καὶ διὰ τὸ προτιθέμενον Νομαρχικὸν σύστημα ἀπαιτοῦνται δραχ. 302 χιλιάδες καὶ 340, ἐκτὸς τῶν ἐνοικίων τῶν γραφείων, ἤτοι 93 περίπου χιλιάδες ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ πρῶτον Νομαρχιακόν, καὶ 80 χιλιάδες 360 περισσότερον ἀπὸ τὸ νῦν διοικητικὸν σύστημα. Ἀλλ' ἀντὶ τῆς περιπλέον ταύτης δαπάνης, καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐνοικίων τῶν γραφείων, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει εἶσθαι σημαντικόν, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀπολαύσει τὰ ἑξῆς μεγάλα πλεονεκτήματα· α. θέλει αὐξήσει τὴν ἠθικήν της ἐπιρροὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας, πρᾶγμα ἐπὶ τοσοῦτον ἀναγκαῖον, μάλιστα εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις· β'. ἡ διοικητικὴ ὑπηρεσία θέλει ἐνερ-

γεῖσθαι καλήτερον, τακτικώτερον καὶ ὁμοιομορφώτερον, ἐπειδὴ εἷς νοήμων καὶ περὶ τὰ διοικητικὰ ὑπερέχων ἄνθρωπος θέλει διευθύνει τὴν διοίκησιν ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ, εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως διὰ τῶν ἐπάρχων, καθότι οὗτοι θέλουν ἐνεργεῖ κατὰ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας αὐτοῦ· γ'. ἡ ὑπηρεσία τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς θέλει ἐλαττωθῆ, ἀφοῦ μάλιστα ἀνατεθοῦν καὶ τινες ἐργασίαι εἰς τοὺς Νομάρχας κατὰ τὸ προτιθέμενον σχέδιον· ἔχουσα δὲ βοηθοὺς ἄνδρας ἐξόχους θέλει φωτίζεσθαι πάντοτε ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν διοικητικῶν καὶ νομοθετικῶν καθηκόντων της· δ'. τὰ μέρη τὰ ὁποῖα μένουν σχεδὸν ἀδιοίκητα ἢ κακῶς διοικοῦνται σήμερον, θέλουν λάβει τὰ ἀναγκαῖα διοικητικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐπιτηρεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν διοίκησιν τῶν δήμων, καὶ χειραγωγεῖ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν· ε'. οἱ Νομάρχαι, ὄντες ἀνωτέρας σφαίρας ἄνθρωποι, θέλουν φιλοτιμεῖσθαι εἰς τὸ νὰ διοικοῦν καλῶς τοὺς ἐμπιστευθέντας εἰς αὐτοὺς νομοὺς, νὰ προλαμβάνουν ἢ τοὐλάχιστον ν' ἀνακαλύπτουν τὰς περὶ τὴν διοικητικὴν καὶ τὴν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν συμβαινούσας καταχρήσεις, καὶ νὰ προστατεύουν παντοῦ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, ἀπέναντι τῆς καταπιέσεως καὶ παραδιάσεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν· ς'. διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος θέλουν προετοιμάζεσθαι ἄνδρες ἱκανοὶ νὰ καθέξωσι τὰς θέσεις τῶν διαφόρων Ὑπουργείων καὶ νὰ διευθύνωσιν ἐπὶ τὸν συμφερώτερον τὰ πράγματα τῆς πατρίδος· ἐν ἑνὶ λόγῳ, φρονῶ ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος θέλει συντελέσει μεγάλως εἰς τὴν ὑλικὴν, ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν λαῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι, καὶ πρέπει νὰ ἦναι, τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τῶν φροντίδων καὶ προσπαθειῶν πάσης συνταγματικῆς Κυβερνήσεως. Ἀπέναντι δὲ τῶν πλεονεκτημάτων τούτων δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἔχῃ, νομίζω, μεγάλην ἀξίαν ἡ περιπλέον δαπάνη τὴν ὁποίαν θέλει φέρει εἰς τὸ δημόσιον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰαννουαρίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Ὑπουργὸς Ιω. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Συγκριτικοὶ πίνακες τῶν ἐξόδων τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος τοῦ 1833, καὶ τοῦ ἐν ἰσχύι διοικητικοῦ, καὶ τοῦ Προτιθεμένου Νομαρχιακοῦ.

Σύστημα Νομαρχιακὸν τοῦ 1833.

Κεφάλ.	Ἄρθρ.		Ἄθροισμα μερικὸν Δραχμ.	Λ.	Ὁλικὸν Δραχμ.	Λ.
Α.		Νομαρχίαι				
	1	Προσωπικὸν				
		1. Ἐτήσιος μισθὸς 10 Νομαρχῶν πρὸς 6,000	60,000	»		
		Ὡσαύτως 10 Διευθυντῶν 3,600	36,000	»		
		Ὡσαύτως 10 Γραμματ. 1,800	18,000	»		
		2. Μισθοδοσία τοῦ ὑποδεεστέρου προσωπικοῦ αὐτῶν ἤτοι τῶν 5 Νομαρχιῶν ἀνὰ δραχμὰς κατ' ἔτος 4,000-20,000				
		Τῶν 4 Ὡσαύτως 4,500-18,000				
		Τῆς 1 Ὡσαύτως 4,320	42,320	»	156,320	»
	2	Ἔξοδα ὑπηρεσίας				
		1. Γραφείου ἔξοδα Τῶν 2 Νομαρχ. πρὸς 940-1880				
		» 5 ὡσαύτως » 1,440-7200				
		» 2 ὡσαύτως » 1,536-3,702				
		» 10 ὡσαύτως » 1,740	14,322	»		
		2. Περιοδείας ἔξοδα Τῶν 10 Νομαρχ. πρὸς 1,260	12,600	»	27,122	»
Β.		Ἐπαρχεῖα				
	1	Προσωπικὸν				
		1. Ἐτήσιος μισθὸς 40 Ἐπάρχων πρὸς 2,400	96,000	»		
		2. Μισθοδοσία τοῦ ὑποδεεστέρου προσωπικοῦ αὐτῶν ἤτοι τῶν 14 Ἐπάρ. πρὸς 2,000-28,000				
		τῶν 26 » » 1,600-41,600	69,600	»	165,600	»
	2	Ἔξοδα ὑπηρεσίας				
		1. Γραφείου ἔξοδα τῶν 14 Ἐπάρχ. πρὸς 600-8,400				
		τῶν 26 » » 500-13,000	21,400	»		
		2. Περιοδ. ἔξ. 40 Ἐπάρ. πρὸς 600 δραχμὰς κατ' ἔτος	24,000	»	45,400	
					394,242	

Ἐν ἰσχύει Διοικητικὸν σύστημα.

Κεφάλ.	Ἀριθμ.		Ἄθροισμα Μερικὸν Δραχ.	Μερικὸν Λ.	Ὁλικὸν Δραχ.	Ὁλικὸν Λ.
Α.		Διοικήσεις				
	1	Προσωπικὸν				
		1. Μισθὸς 24 Διοικητ. πρὸς 3,600	86,400	»		
		Ἐπιμίσθιον τῶν Διοικητῶν Ἀττικῆς, Σύρου, Ἀργολίδ. Ἀχαΐας καὶ Λακωνίας.	8,400	»		
		2. Μισθὸς 2 Ὑποδιοικητ. 2,400	4,800	»		
		3. » 24 Γραμ. Διοικήσ. 1,560	37,440	»		
		Ἐπιμισθ. τῶν Γραμματέων Ἀττικῆς, Ἀργολίδ., Ἀχαΐας, Σύρου καὶ Λακωνίας . . .	1,680			
		4. Μισθὸς 2 Γραμ. ὑποδιοικ. 1,080	2,160			
		5. Μισθοδοσ. τοῦ ὑποδεεσ. προσωπ. ἤτοι τῶν γραφέων καὶ κλητήρων τῆς Διοικ. Ἀττικῆς δρ. 3,600				
		» » Εὐβοίας δρ. 3,120 Σύρ. καὶ Φθιώτ. πρ. 3,000-6,000				
		Λακεδαίμ., Ἀργολ., Ἀχαΐας, Μεσσην., Μαντιν. καὶ Αἰτωλίας πρὸς 2,520-15,120				
		Κορινθίας, Καλαβρύτων, Ἠλείας, Τριφυλ., Γορτυν. Λακων., Ἀχαρναν., Εὐρυταν., Φωκέως, Βοιωτ., καὶ Τήνου πρὸς . . . 2,100-23,100				
		Ὑδρ., Νάξ. καὶ Θήρ. 1440- 4,320				
		τῶν 2 Ὑποδιοικ. πρ. 960- 1,920	57,180	»	198,060	»
	2	Ἔξοδα ὑπηρεσίας				
		1. Ἐνοίκ., ὑλικῶν καὶ λοιπ. χρειῶδη τῆς Διοικ. Ἀττικῆς. . . .	1,800	»		
		Τῆς Σύρου, Εὐβοίας καὶ Φθιώτιδος πρὸς 1,200. . . .	3,600	»		
		τῆς Ἀργολ., Ἀχαΐας Μεσσην., Μαντιν., Λακεδαίμ. καὶ Αἰτωλίας πρὸς 1,020. . . .	6,120	»		
		Κορινθ., Καλαβρ., Ἠλείας Τριφυλ., Γορτυν., Λακων. Ἀχαρν., Εὐρυταν., Φωκ., Βοιωτ. καὶ Τήν. πρὸς 840. . . .	9,240	»		
		Ὑδρ. Νάξ. καὶ Θήρ. 720. . . .	2,160	»		
		τῶν 2 ὑποδιοικ. πρὸς 500. . . .	1,000	»	23,920	»
					221,980	»

Τὸ προτιθέμενον Νομαρχιακὸν

Κεφάλαιον.	Ἀριθμ.		Ἄθροισμα Μερικὸν Δραχ.	Μερικὸν Λ.	Ὁλικὸν Δραχ.	Ὁλικὸν Λ.
Α.		Νομαρχίαι				
	1	Προσωπικὸν				
		1. Ἐτήσιος μισθὸς 10 Νομαρχῶν . . . . . πρὸς 5,400	54,000	»		
		Ἐπιμίσθ. 6 Νομαρχ. διοικούντων πλειοτ. ἐπαρχ. πρ. 600	3,600	»		
		2. Ἐτήσ. μισθ. 10 Γραμ. » 3,000	30,000	»		
		3. » » 10 ὑπογρ. οἱ ὁποῖοι νὰ ἦναι καὶ λογιοὶ 1,440	14,400	»		
		4. ἐτήσ. μισθ. 10 πρωτοκολ. 720	7,200	»		
		5. » » 20 γραφέων. 600	12,000	»		
		» » 5 γραφ. διὰ τὰς 5 Νομαρχίας 600	3,000	»		
		6. Ὡσαύτ. 10 κλητήρων. . 360	3,600	»	127,800	»
	2	Ἔξοδα ὑπηρεσίας				
		1. Γραφείου ἔξοδα καὶ θερμάνσ. τῶν 10 Νομαρ. πρὸς 600	6,000	»		
		1. Ἔξοδ. περιοδείας αὐτῶν. 800	8,000	»	14,000	»
Β.		Ἐπαρχεῖα				
	1	Προσωπικὸν				
		1. Ἐτήσ. μισθ. 26 ἐπάρχ. πρ. 2,400	62,400	»		
		Ἐπιμίσθ. 5 ἐπάρχων διευθυνόντων 2 ἐπαρχίας πρὸς 600	3,000	»		
		2. Ἐτήσ. μισθ. 26 γραμ. » 1,440	37,440	»		
		Ἐπιμίσθ. 3 γραμματέων » 240	720	»		
		3. Ἐτήσ. μισ. 26 πρωτοκολ. 720	18,720	»		
		4. Ὡσαύτως 26 γραφέων 600	15,600	»		
		5. Ὡσαύτως 26 κλητήρων 360	9,360	»	147,240	»
	2	Ἔξοδα ὑπηρεσίας				
		1. Γραφείου ἐξ. καὶ θερμάνσ. » 300	7,800	»		
		2. ἐξ. περιοδείας 23 ἐπάρχ. » 200	4,600	»		
		τῶν 3 διευθυνόντων 2 » » 300	900	»	13,300	»
					302,340	
		Σημειωτέον ὅτι ἐνταῦθα δὲν ὑπελογίσθη, τὸ δι' ἐνοικίων ἀναγκαιοῦν ποσὸν, ἐνῷ ταῦτα περιείχοντο εἰς τὴν προσεπιχορήγησιν τοῦ πρώτου Νομαρχιακοῦ συστήματος καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐνεστὼς διοικητικόν					

Ἀναπεφαλαίωσις.

	Κατὰ τὸ Νομαρχ. σύστημα τοῦ 1833		Κατὰ τὸ ἐνεργὸν Διοικητικὸν		Καὶ τὸ προτεθὲν νέον Νομοσχ.	
	Δραχ.	Λεπτ.	Δραχ.	Λεπτ.	Δραχ.	Λεπτ.
1 Μισθοὶ προσωπικῶν	321020		198060		274040	
2 Ἔξοδα ὑπηρεσίας	71892		23920		27300	
	393812		221980		302340	
Διαφορὰ τοῦ προτεθέντος συστήμ. ὡς πρὸς τὸ ἐνεργὸν κατ' αὔξησιν. . . .			80360		302340	

Περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους, καὶ περὶ μισθοδοσίας τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις καὶ ἐπαρχίαις ὑπαλλήλων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἐπάμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑρεξῆς·

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ Νόμος ἀκυροῦται· ἡ δὲ Ἐπικράτεια διαιρεῖται διοικητικῶς εἰς 10 Νομοὺς καὶ 49 ἐπαρχίας, καὶ εἰς δήμους, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων προσδιορίζεται ἡ ἀνήκουσα περιφέρεια.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ Νομοὶ τοῦ Βασιλείου εἶναι·

1. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
2. Ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας.
3. Ὁ Νομὸς τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
4. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.
5. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
6. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
7. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀρκαδίας.
8. Ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας.
9. Ὁ Νομὸς τῆς Λακωνίας.
10. Ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων.

Ἄρθρ. 3.

ά. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀττικῆς περιλαμβάνει τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Αἰγίνης·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαρίδος·

3. Τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν·
5. Τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείας.

Ἄρθρ. 4.

δ'. Ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Χαλκίδος·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Ξηροχωρίου·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Σκοπέλου.

Ἄρθρ. 5.

γ'. Ὁ Νομὸς τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Δωρίδος·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Λοκρίδος·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος.

Ἄρθρ. 6.

δ'. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Ναυπακτίας·
5. Τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίας·
6. Τὴν ἐπαρχίαν Εὐρυτανίας.

Ἄρθρ. 7.

ε'. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας περιλάμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Ἄργους·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Ὕδρας·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας·
5. Τὴν ἐπαρχίαν Σπετσῶν·
6. Τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας.

Ἄρθρ. 8.

ς'. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλίας·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Ἠλείας.

Ἄρθρ. 9.

ζ. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀρκαδίας περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Κυνουρίας.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαλοπόλεως.

Ἄρθρ. 10.

η'. Ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλίας·

2. Τὴν ἐπαρχίαν Ὀλυμπίας·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Πυλίας·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Μεσσήνης·
5. Τὴν ἐπαρχίαν Καλαμῶν.

Ἄρθρ. 11.

θ'. Ὁ Νομὸς τῆς Λακωνίας περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Γυθείου·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου.

Ἄρθ. 12.

ι'. Ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Σύρου·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Κέας·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Ἄνδρου·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Τήνου·
5. Τὴν ἐπαρχίαν Νάξου·
6. Τὴν ἐπαρχίαν Θήρας·
7. Τὴν ἐπαρχίαν Μήλου.

Ἄρθρ. 13.

Ἡ περιφέρεια ἑκάστης ἐπαρχίας προσδιορίζεται διὰ Β. Διατάγματος, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου· πρὸς τὸ παρὸν δὲ διατηρεῖται ὡς ὡρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλλίου 1833 μνημονευθέντος Διατάγματος, καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ ἕδραι τῶν Νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων θέλουν προσδιορισθῆ διὰ Β. Διατάγματος. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δὲν θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς, εἰμὴ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἕδρας τῶν Νομαρχῶν· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἕδρας τῶν Ἐπάρχων, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῆς ἀνηκούσης Ἐπαρχίας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἁρμοδίου Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 15.

Ἑκάστου Νομοῦ ἡ ὑπερτάτη διοικητικὴ διεύθυνσις ἀνατίθεται εἰς ἕνα Νομάρχην.

Εἰς τὸν Νομάρχην δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἀπ' εὐθείας διοίκησις τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, καθὼς καὶ ἄλλης ἐπαρχίας.

Παρὰ τῷ Νομάρχῃ καθίσταται Συμβούλιον Νομαρχιακὸν, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοὺς πολίτας, κατὰ τὸν περὶ τούτου Νόμον.

Ἄρθρ. 16.

Ἑκάστης ἐπαρχίας προΐσταται εἷς Ἔπαρχος· ἀλλ' ὁ αὐτὸς Ἔπαρχος δύναται νὰ διοικῇ συγχρόνως πλειοτέρας ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ διοίκησις ἑκάστου δήμου ἀνατίθεται εἰς ἕνα Δήμαρχον, διοριζόμενον κατὰ τὸν περὶ δήμων Νόμον.

Παρὰ τῷ Δημάρχῳ καθίσταται δημοτικὸν συμβούλιον ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοὺς πολίτας κατὰ τὸν περὶ τούτου Νόμον.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ Οἰκονομικὴ ὑπηρεσία, διακρινομένη ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν, ἀνατίθεται κυρίως εἰς ἰδιαιτέρας οἰκονομικὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 19.

Εἰς ἑκάστην Νομαρχίαν διορίζεται Γραμματεὺς μὲ βαθμὸν Τμηματάρχου Β'. τάξεως, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἀναπληροῖ τὸν Νομάρχην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Διορίζεται ὡσαύτως εἰς ἕκαστον Νομὸν εἷς Ἰατρὸς ἔχων θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις τῆς ἰατρικῆς, τῆς χειρουργίας, καὶ τῆς μαιευτικῆς.

Διορίζονται πρὸς τούτοις εἷς ὑπογραμματεὺς, εἷς πρωτοκολλιστὴς, καὶ γραφεῖς ὄχι πλειότεροι τῶν τριῶν, καὶ εἷς κλητήρ.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ εἰς τὸ γ'. ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρ. 21.

Παρ' ἑκάστῳ ἐπάρχῳ διορίζεται ὡσαύτως Γραμματεὺς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως Β'. τάξεως· οὗτος πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἀναπληροῖ τὸν Ἔπαρχον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Διορίζεται ὡσαύτως εἷς πρωτοκολλιστὴς καὶ γραφεῖς ὄχι πλειότεροι τῶν δύο, καὶ εἷς κλητήρ.

Οἱ τελευταῖοι ὑπάλληλοι διορίζονται καὶ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 22.

Εἰς ἕκαστον Νομὸν θέλουν διορισθῆ καὶ μηχανικοὶ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης.

Ἄρθρ. 23.

Τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν, Ἐπάρχων, Ἰατρῶν, καὶ Μηχανικῶν θέλουν προσδιορισθῆ διὰ Β. Διαταγμάτων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἄρθρ. 24.

α'. Ἡ μισθοδοσία τοῦ Νομάρχου προσδιορίζεται κατὰ μῆνα εἰς δραχ.	450
β'. Ἡ τοῦ Γραμματέως τῆς Νομαρχίας	250
γ'. Ἡ τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Νομοῦ	150
δ'. Ἡ τοῦ Ἐπάρχου	200
ε'. Ἡ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ	120
ς'. Ἡ τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ Νομάρχου . . .	120
ζ'. Ἡ τοῦ πρωτοκολλίστου τοῦ Νομάρχου καὶ Ἐπάρχου	60
η'. Ἡ τοῦ γραφέως τοῦ Νομάρχου καὶ Ἐπάρχου .	50
θ'. Ἡ τοῦ κλητῆρος τοῦ Νομάρχου καὶ Ἐπάρχου .	30

Ἄρθρ. 25.

Εἰς τοὺς Νομάρχας τοὺς διοικοῦντας ἀπ' εὐθείας πλειοτέρας ἐπαρχίας ἐπιμίσθιον δραχμὰς 50

Ἄρθρ. 26.

Εἰς τοὺς Ἐπάρχους τοὺς διευθύνοντας πλειοτέρας ἐπαρχίας ἐπιμίσθιον δραχμὰς 50

Εἰς τὸν γραμματέα τῶν Ἐπάρχων 20

Ἄρθρ. 27.

Ἔξοδα περιοδείας χορηγοῦνται εἰς μὲν τὸν Νομάρχην κατ' ἔτος δραχμαὶ 800

Εἰς δὲ τὸν Ἔπαρχον 200

Εἰς τοὺς Ἐπάρχους τοὺς διευθύνοντας πλειοτέρας ἐπαρχίας δραχμαὶ 300

Ἄρθρ. 28.

Δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως, εἰς μὲν τὸν Νομάρχην κατὰ μῆνα δραχμαὶ 50

Εἰς δὲ τὸν Ἔπαρχον 25

Εἰς τοὺς Ἐπάρχους τοὺς διευθύνοντας πλειοτέρας ἐπαρχίας 35

Ἄρθρ. 29.

Διὰ τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας καὶ τῆς γραφικῆς ὕλης δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δώσουν λόγον οὔτε ὁ Νομάρχης οὔτε ὁ Ἔπαρχος.

Ἄρθρ. 30.

Εἰς τὸν Νομάρχην καὶ Ἔπαρχον θέλει δοθῆ τὸ ἀναγκαῖον κατάλυμα δημοσίαις δαπάναις, καθὼς καὶ τὰ σκεύη διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν τοῦ γραφείου αὐτῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Φευρουαρίου 1845.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Ἰ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Μετὰ τοῦτον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰσήγαγε Νομοσχέδιον περὶ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων, οἵτινες δὲν συνετάχθησαν διότι δὲν συνῆλθον τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, καὶ ὅμοιον περὶ πειρατείας καὶ ναυταπάτης, καὶ ἀνέγνω τὰς αἰτιολογικὰς ἐκθέσεις αὐτῶν καὶ αὐτὰ ἔχοντα οὕτως·

« Κατὰ τὸ πρὸ μικροῦ λῆξαν 1844 ἔτος, οἱ πολιτικοὶ περισπασμοί, ἐντὸς τῶν ὁποίων εὑρέθη τὸ Κράτος διὰ τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς, καὶ τὴν πρώτην τῆς Βουλῆς συγκρότησιν, δὲν ἐπέτρεψαν νὰ συνέλθωσι παντάπασι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἐπομένως δὲν ἐξεπληρώθη ὁ ὅρος τοῦ 41 ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ αὐτῶν Νόμου, κατὰ τὸν ὁποῖον εἰς τὰ συμβούλια ταῦτα ἀνατίθεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων πάσης Διοικήσεως. Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης συνετάχθη τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἀνατίθησι διὰ μόνον τὸ ἔτος 1845 τὴν ἐκλογὴν καὶ τούτου τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων εἰς τοὺς Διοικητὰς, τοὺς κατὰ τὸν Νόμον ἐπιτετραμμένους τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως.

Ἀπόλυτος ἀνάγκη ὑπαγορεύει τὴν προσωρινὴν ταύτην διάταξιν, τὴν ὁποίαν τὸ Νομοθετικὸν σῶμα παρακαλεῖται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅσον ἐνεστὸς προσεχέστερον, διότι ἀπὸ τῆς ψηφίσεώς της ἐξαρτᾶται ἡ ταχεῖα συγκρότησις τῶν Κακουργιοδικείων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ».

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ

τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1845 κατάλογοι τῶν εἴκοσιν ὑποψηφίων ἐνόρκων, οἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν Ὁρκωτῶν Κριτῶν Νόμου, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρ. 1836 περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου, ἔπρεπε κατὰ πᾶσαν Διοίκησιν νὰ συνταχθῶσιν ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τῶν Διοικητῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, θέλουν κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὸ 1845 ἔτος συνταχθῆ ὑπὸ μόνων τῶν ἁρμοδίων Διοικητῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰανουαρ. 1845.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ περὶ Ναυταπάτης καὶ πειρατείας Νομοσχεδίου.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐπιβληθέντος ἡμῖν χρέους παρὰ τοῦ ἐδ. 6 τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ Συντάγματος, συνετάξαμεν τὸ ἐπισυναπτόμενον περὶ ναυταπάτης, τῆς συναφοῦς μὲ ταύτην ὑπεξαιρέσεως περὶ τὴν ναυτιλίαν, καὶ περὶ πειρατείας Νομοσχέδιον.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ναυταπάτην διεγράψαμεν μὲ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν ὅλας τὰ περιπτώσεις τῆς ἀξιοποίνου ταύτης πράξεως, καὶ ἐπροσδιορίσαμεν τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τοὺς ἐνόχους ποινὴν, ἀναλόγως μὲ τὰ συνοδεύοντα αὐτὴν περιστατικὰ καὶ τὴν ἀξίαν τῶν σφετερισθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων.

Ὡ, πρὸς τὰς εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς ἐπιβαλλομένας ποινὰς ἀνεθέσαμεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς παρὰ τῷ κεφαλαίου Δ'. τοῦ βιβλίου Α'. ποινικοῦ Νόμου ὁριζομένας ποινὰς, ἐλαττωμένας κατὰ τὰς περιστάσεις καθ' ἕνα, ἢ καὶ ἐνίοτε δύο βαθμούς.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν πειρατείαν, τοὺς ἐνόχους τῆς ὁποίας τὸ ἐδ. 4. τοῦ ἄρθρου 364 τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἀνεξαιρέτως τιμωρεῖ μὲ θάνατον, προσδιωρίσαμεν τὰς ἐπιβλητέας ποινὰς ἀναλόγως τῶν συνοδευσάντων τὴν πρᾶξιν ταύτην περιστατικῶν,

ἔχοντες ὡς ἐάσιν τὰς εἰς τὴν ἠθικὴν παρὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὁριζομένας ποινάς. Καὶ ἐνταῦθα δὲ δὲν ἐνομίσαμεν ἀπὸ σκοποῦ ν' ἀναθέσωμεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἁπλοῦς συναιτίους καὶ συναυτουργοὺς κατὰ τὰς περιστάσεις ποινὴν, καθ' ἕνα βαθμὸν ἠλαττωμένην.

Ἀκολουθοῦντες τὸ πνεῦμα τοῦ μνησθέντος ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἀνεθέσαμεν τὴν ἐκδίκασιν τῶν κακουργημάτων τῆς ναυταπάτης καὶ πειρατείας καὶ τῶν συναφῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, φρονοῦντες, ὅτι εἰς αὐτὸ εὑρίσκομεν τὰ μεγαλήτερα ἐχέγγυα τῆς ἀσφαλοῦς καὶ ἀπροσκόπτου ἐκτελέσεως καὶ τιμωρίας των.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ συνθέσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας, περὶ φυγοδίκων, ἀπόντων, περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων, δὲν ἐπεχειρήσαμεν οὐδὲ μίαν τροποποίησιν εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἐν ἰσχύϊ Ποινικῆς Δικονομίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ Ναυταπάτης, ὑπεξαιρέσεως περὶ τὴν Ναυτιλίαν καὶ περὶ πειρατείας.

ΚΕΦΑΛ. Α.

Περὶ Ναυταπάτης καὶ ὑπεξαιρέσεως περὶ τὴν Ναυτιλίαν.

Ἄρθρ. 1. Καταδιώκεται καὶ δικάζεται ἕνεκα Ναυταπάτης

1) πᾶς πλοίαρχος, ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διθίζει, ἐγκαταλείπει, προσαρίσσει (καθίζει,) ῥίπτει εἰς τὴν ξηρὰν τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει, ἢ ἐνεργεῖ τὴν παντελῆ ναυαγίαν, ἢ ὁποιανδήποτε ἄλλην καταστροφὴν αὐτοῦ.

2) πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις σφετερισθῇ ἢ ἀπαλλοτριώσῃ τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλ-

λον ὅλον ἢ ἐν μέρει, καὶ διὰ νὰ καλύψῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, παραστήσει πλαστὴν ναυαγίαν ἢ ἄλλην πλαστὴν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τοῦ πλοίου.

3) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ διαλαμβανομένης ἀπάτης, σφετερίζεται ἢ ἀπαλλοτριοῖ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει.

4) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις θέλων νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἰδιοκτημόνων, ἐφοπλιστῶν τοῦ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοίου, , τῶν φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, παριστᾷ ἐν γνώσει πλαστὴν καταστροφὴν ἢ πλαστὸν δυστύχημα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ἐνεργεῖ τῷ ὄντι τὴν καταστροφὴν ἢ τὸ δυστύχημα, καὶ ἐντεῦθεν προξενεῖ βλάβην εἰς αὐτοὺς ἢ περιποιεῖται εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον ἀθέμιτον ὠφέλειαν.

5) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν, φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ καταστρέψῃ ἄνευ ἀνάγκης τὸ φορτίον, τὰς τροφὰς, τὰ σκεύη τοῦ πλοίου, ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ γείνῃ παράιτιος τῆς ὀημεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.

6. Πᾶς πλοίαρχος ἢ Κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ὑπεξαιρέσῃ ἢ νοθεύσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ, φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἔνοχος ναυταπάτης καὶ ὑπεξαιρέσεως περὶ τὴν ναυτιλίαν, τιμωρεῖται,

1) Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐκ τῆς ναυαγίας ἢ ἄλλης καταστροφῆς ἢ βλάβης τοῦ πλοίου, προξενηθείσης ἐπίτηδες, ἐστερήθη ἄνθρωπος τῆς ζωῆς, ἢ ἐβλάφθη καιρίως, καθόσον ὁ ἔνοχος τῆς πράξεως ἠδύνατο νὰ προίδῃ τοῦτο.

2) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4, καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἡ ζημία ἢ ὠφέλεια ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχ., ἄλλως δὲ μὲ εἰρκτήν.

3) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ ἀξία τοῦ σφετερισθέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος πλοίου ἢ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας, ἢ τῶν ὑπεξαιρεθέντων ἢ νοθευθέντων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμάς. Ἐὰν ἡ ἀξία αὕτη ἦναι μικροτέρα μὲν τῶν χιλίων δραχμῶν, τοὐλάχιστον δὲ τετρακοσίων, μὲ εἰρκτήν, καὶ

μὲ φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον, ἐὰν ἡ ἀξία ἦναι μικροτέρα τῶν τετρακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ Α, κεφαλαίῳ Δ'. τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς ναυταπάτης καὶ ὑπεξαιρέσεως περὶ τὴν ναυτιλίαν, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ συναυτουργοὺς ἢ συναιτίους ναύτας ἢ ἐπιβάτας ποινὴν καθ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν, καὶ ἐὰν αὐθόρμητοι ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γενομένην ναυταπάτην ἢ ὑπεξαίρεσιν, κατὰ δύο βαθμοὺς μικροτέραν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 386 τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1. §. 3 καὶ 6.

Ἄρθρ. 5. Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καταργεῖται.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ πειρατείας.

Ἄρθρ. 6. Μὲ θάνατον τιμωροῦνται πειραταί, οἵτινες ἐθανάτωσαν, ἐπλήγωσαν καιρίως, ἐβασάνισαν, ἔβαλαν εἰς προφανῆ κίνδυνον ζωῆς, ἢ διὰ τῆς ὁποίας μετεχειρίσθησαν κατά τινος βίας, ἐπέφερον εἰς αὐτὸν φρενοβλάβειαν ἢ σωματικὴν νόσον, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνιάτους.

Ἄρθρ. 7. Μὲ δεσμὰ διὰ βίου τιμωροῦνται.

1) Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ συμμορίας τινὸς πειρατῶν, ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

2) Οἱ πειραταί, οἵτινες ἐξετέλεσαν τρεῖς τοὐλάχιστον πειρατικὰς πράξεις, ἢ ἔβλαψάν τινα ὀλιγώτερον ἀφ' ὅτι διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 8. Οἱ πειραταὶ καταδικάζονται εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, μὴ διαλαμβανομένην εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, ἢ εἰς εἱρκτήν, ἐὰν δὲν ἐξετέλεσαν εἰσέτι πειρατικὴν πρᾶξιν.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ α. κεφαλαίου δ'. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς πειρατείας· ἀλλὰ τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἁπλοῦς συναιτίους καὶ συναυτουργοὺς, καθίσαν εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι δὲν ἔπραξαν οὗτοι τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἢ 7 §. 2 τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανομένας κακουργίας, ποινὴν κατὰ ἕνα βαθμὸν μικροτέραν.

Ἄρθρ. 10. Τὸ ἄρθρον 364. §. 4. τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἀκυροῦται.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν κακουργημάτων τῆς ναυταπάτης, ὑπεξαιρέσεως περὶ τὴν ναυτιλίαν καὶ πειρατείας.

Τμῆμα Α'.

Περὶ ἁρμοδιότητος.

Ἄρθρον 11. Τὰ Δικαστήρια τῶν Ἑρετῶν δικάζουν τοὺς αὐτουργοὺς, συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῶν κακουργημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης καὶ τῶν μὲ ταύτας τὰς πράξεις συναρτωμένων ἄλλων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Ἄρθρ. 12. Ἁρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ διὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ διαλαμβανόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς Ποινικῆς δικονομίας ἀναφερόμενοι. Προσέτι δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ κατὰ θάλασσαν συλλαμβανομένους ὑπαιτίους τῶν τοιούτων πράξεων ἁρμόδιοι, πρὸς μὲν τὸ ἀνακρίνειν εἶναι καὶ οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰς οὓς κατὰ πρῶτον παραδόθησαν καὶ τὸ αὐτόθι δικαστικὸν συμβούλιον, πρὸς δὲ τὸ ἐκδικάζειν τὸ Δικαστήριον τῶν ἑρετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύουν οἱ ἐπιληφθέντες τῆς ἀνακρίσεως ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τμῆμα Β'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἀνάκρισις μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον διαδικασίας γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ ὡρισμένα, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 14. Οἱ περὶ κακουργημάτων ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ κακουργήματα τῆς πειρατείας, ὑπεξαιρέσεως περὶ τὴν ναυτιλίαν, καὶ ναυταπάτης τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέντα.

Ἄρθρ. 15. Ὁ παρ' Ἑρέταις εἰσαγγελεὺς προσδιορίζει τὴν δικάσιμον καὶ ἀναγγέλλει αὐτὴν ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἑρετῶν ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως.

Ἄρθρ. 16. Τὰ ἄρθρα 413 καὶ 414 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν γνωστοποίησιν τῶν μαρτύρων εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον.

Τμῆμα Γ'.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας

Ἄρθρ. 17. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 262 ἐδ. 2 τῆς ποινικῆς δικονομίας ὡρισμένα.

Ἀλλ' οἱ ἐρίται οἱ συνδικάσαντες περὶ τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἐξαιροῦνται ὡς ἐκ τούτου μόνον.

Ἄρθρ. 18. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἐξῆς ἄρθρα τῆς ποινικῆς δικονομίας 364 μέχρι τοῦ 370, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, 374, 421, 423, 424, 378 μέχρι τοῦ 402 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, 455 καὶ 456.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται, ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ληφθεῖσα ἐνόρκως μαρτυρία των ἀναγινώσκεται.

Τμῆμα Δ'.

Περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων.

Ἄρθρ. 20. Ἂν ὁ κατηγορούμενος ἦναι φυγόδικος, πράττονται περὶ αὐτοῦ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 463 μέχρι τοῦ 474, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, τῆς ποινικῆς δικονομίας ὡρισμένα μὲ τὴν ἐξῆς διαφοράν, ὅτι, ἂν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 466 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς συλληφθῇ ἢ ἐμφανισθῇ, δικάζεται πάλιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 21. Ἐὰν μεταξὺ πολλῶν συγκατηγορουμένων τινὲς μὲν ἦναι παρόντες, τινὲς δὲ φυγόδικοι, οὗτοι συνδικάζονται μετὰ τῶν παρόντων ἂν παρήλθεν ἡ ἐν τῷ κλητηρίῳ ἐπικριμάτι, προσηκόντως γνωστοποιηθέντι, διαλαμβανομένη προθεσμία.

Τμῆμα Ε'.

Περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 22. Εἰς τὴν ἀναίρεσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 457 καὶ 458 ἐδ. 1, 2, 3, 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 19 καὶ τελευταίου τῆς ποινικῆς δικονομίας ὡρισμένα καὶ προσέτι ἕνεκα ἀναριθμοδιότητος τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 23. Ἂν γείνῃ ἀναίρεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, καὶ πρόκειται νὰ γείνῃ παραπομπή, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφετῶν πρὸς νέαν συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν κατὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ὡρισμένα.

Ἄρθρ. 24. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν

ἐφετῶν γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 459 τῆς ποινικῆς δικονομίας ὡρισμένα.

Τμῆμα ς'.

Προσωρινοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 25. Οἱ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ πειρατείᾳ καὶ ναυταπάτῃ, ἢ ὑπεξαιρέσει περὶ τὴν ναυτιλίαν, κατηγορούμενοι, ἢ οἱ ἐρήμην καταδικασθέντες φυγόδικοι συλλαμβανόμενοι ἢ ἐμφανιζόμενοι, δικάζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰανουαρίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου δὲ τούτου μάλιστα παρετήρησεν ὅτι εἶχε συνταχθῇ ἀπὸ ἐπιτροπὴν διορισθεῖσαν παρὰ τοῦ πρακτόρου αὐτοῦ. Τὰ ἐγκλήματα, περὶ ὧν τοῦτο πραγματεύεται, θέλουν δικάζεσθαι ἀπὸ ἐξαιρετικὰ δικαστήρια, τὰ ἔφετεῖα, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ κακουργιοδικεῖα, διότι τοῦτο καὶ οἱ ἀκροτελεύτιοι τοῦ Συντάγματος ὁρισμοὶ ὑπενέφαινον ἐπιβάλλοντες τὸ καθῆκον εἰς ὑμᾶς νὰ σκεφθῆτε περὶ τῆς ἀριθμοδιότητος τῶν ὁρισθησομένων Δικαστηρίων.

Μετὰ ταῦτα παρετήρησέ τις τῶν Βουλευτῶν ὅτι ἐπειδὴ ἐπῆλθεν ἤδη ἡ ἐκπλήρωσις τῶν κυρίων ἔργων τῆς Βουλῆς, θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ τὴν αὔριον ἐκπλήρωσιν τῆς περὶ ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων διατάξεως τοῦ Κανονισμοῦ. Καὶ εἰς τοῦτον ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι τοῦτο ἀπόκειται εἰς τὸ Προεδρεῖον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἐδήλωσε τὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν 3 ὥραν μ. μ., προσθεὶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ τριμήνου πιστώσεως Νομοσχεδίου περὶ οὗ διέλαβεν ἡ ἀναγνωσθεῖσα χθὲς ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζώτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'.

Τῆς 2 Φευρουαρίου.

Σήμερον τὴν δευτέραν Φευρουαρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ., ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 102, ἀπόντων δὲ 9, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως εἰς τῶν Βουλευτῶν, ὑπενθυμίζων τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐν μιᾷ τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεών της περὶ τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς, ἥτις ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὀφειλομένην Ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς συντελέσαντας καὶ διακριθέντας κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἀγῶνα, θέλει ἐξετάσει τὰ εἰς τοὺς προσκρτημένους ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου πίνακας ἐγγεγραμμένα ὀνόματα, ἀφαιροῦσα τὰ παρ' ἀξίαν ἐγγραφέντα, ἂν ὑπάρχωσι, καὶ ἐγγράφουσα τὰ τυχὸν παραλειφθέντα, ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης κατὰ τὴν προτεχῆ συνεδρίασιν· περὶ τούτου ἐρρέθησαν καὶ ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, ἥτις ἐκτιμῶσα ἀφ' ἑνὸς τὴν ὀφειλομένην πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς τούτους ἄνδρας ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους, θεωροῦσα δ' ἀφ' ἑτέρου τὰς ἐνυπαρχούσας δυσκολίας εἰς τὴν διὰ μνημείων καὶ ἄλλων τοιούτων μέσων ἔκφρασιν αὐτῆς, ἐνέκρινε διὰ τοῦ παρόντος τὴν διὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὀνομάτων τούτων ἐντὸς αὐτῆς τῆς αἰθούσης. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ὀφείλει τὴν αὐτὴν καὶ ἴσως πλείω ἔτι εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς φιλέλληνας ἐκείνους οἵτινες, ἀσπασάμενοι τὸ πρῶτον κήρυγμα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μας, καὶ ἐγκαταλιπόντες τὴν γεννήσασαν αὐτοὺς γῆν, προσέδραμον κατὰ τὸν ἀγῶνα, καὶ ὑπεστήριξαν αὐτὸν παντοίοις τρόποις καὶ πολλοὶ αὐτῶν δι' αὐτοῦ τοῦ θανάτου εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης.

Εἷς τῶν φιλελλήνων ὁ ἀξιότιμος Κ. Τουρέτ, ὑπερνικήσας διὰ τῶν προσπαθειῶν του ὅλας τὰς δυσκολίας συνέταξε καὶ κατέστρωσε κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν φιλελλήνων ἐκείνων. Καθῆκον λοιπὸν ἱερὸν τῆς Βουλῆς εἶναι διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔλλειψιν ἄλλου μέσου ἐκφράσεως τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ὡς δι' ἀναγέσεως μνημείων καὶ ἄλλων τοιούτων τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' ἄλλην ἐποχὴν νὰ διατάξῃ

τὴν κατάταξιν καὶ ἐγγραφὴν τῶν ὀνομάτων καὶ αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν μεταξὺ τῶν διακριθέντων Ἑλλήνων, ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης. Ἐπρότεινε δὲ νὰ ἐκφράσῃ συγχρόνως ἡ Βουλὴ διὰ τῆς Προεδρείας τὰς εὐχαριστήσεις της πρὸς τὸν φιλέλληνα Κ. Τουρέτ διὰ τὸν ζῆλον καὶ τοὺς κόπους του ἐπὶ τῆς συλλογῆς τῶν ὀνομάτων τῶν παθόντων τὰ μέγιστα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους φιλελλήνων. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὁμοφώνως τὴν σύστασιν τοιαύτης ἐπιτροπῆς εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, καθὼς καὶ τὴν κατάταξιν τοῦ παρουσιασθέντος πίνακος τῶν ὀνομάτων τῶν φιλελλήλων ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἐπιφυλαχθείσης καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ὀνομάτων παρὰ τῆς συστηθησομένης ἐπιτροπῆς, ὅταν ἐπληρωθῇ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐγγεγραμμένων ἤδη ὀνομάτων τῶν ἀγωνιστῶν, διὰ νὰ μὴν ἐγγραφῶσιν παρ' ἀξίαν καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ ἢ παραλειφθῶσιν ἄλλα ὀνόματα φιλελλήνων.

Μετὰ τοῦτο ἐκληρώθη δεκαμελὴς ἐπιτροπή, συγκειμένη παρὰ τῶν Κ. Κ. Ἀαζ. Γιουρλῆ, Κ. Προβελεγίου, Παππατσώρη, Β. Δημητρακοπούλου, Μ. Ἰατροῦ, Α. Μαυρομιχάλη, Καραγιαννοπούλου, Μπομπίλη, Ῥεβελιώτου, καὶ Τσόκρη, ἥτις μετὰ τοῦ Προεδρείου θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν τελεσθησομένην αὔριον δοξολογίαν ὑπὲρ τῶν Α Α. Μ.Μ. διὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τῶν ἀποβατηρίων αὐτῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δέ τινος ἀκολούθως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προπαρασκευάσῃ τὸ Προεδρεῖον ἀντίγραφον τῶν ψηφισμάτων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τὰ ὁποῖα νὰ παραλάβῃ ἡ διορισθησομένη παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴ διὰ νὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὸ ἓν τῶν τριῶν πρωτοτύπων τοῦ Συντάγματος, καὶ νὰ τὰ παραδώσῃ ὁμοῦ μὲ αὐτό.

Ὁ Πρόεδρος ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰν τοῦ Δ. Φωτινοῦ περὶ συστάσεως βιομηχανικοῦ βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος ἐν Ἑλλάδι. Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναφορᾶς ταύτης εἰς τῶν Βουλευτῶν ὑποδείξας εἰς τὴν Βουλὴν ὡς σπουδαῖον καὶ λίαν κατεπείγον, ἐπρότεινε νὰ διαταχθῇ ἡ ταχεῖα διεκπεραίωσις αὐτῆς· ἡ Βουλὴ διέταξε τὴν παραπομπὴν τῆς ἀναφορᾶς αὐτῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν παραγγελομένην νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς σκέψιν της καὶ νὰ καθυποβάλλῃ ἀμέσως τὴν γνωμοδότησίν της.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως κατὰ τὴν ἡμερουσίαν διάταξιν τὴν συζήτησιν τοῦ προταθέντος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Νομοσχεδίου περὶ τῆς παραχωρήσεως τῆς τριμήνου πιστώσεως

διὰ τὸν Ἰαννουάριον, Φευρουάριον, καὶ Μάρτιον καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀναγνωσθείσης χθὲς, τυπωθείσης καὶ διανεμηθείσης εἰς τοὺς βουλευτὰς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς.

Ἀξιαμένης δὲ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τῆς συζητήσεως παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος ὅτι, ἡ ἐπιψήφισις τῆς αἰτουμένης πιστώσεως δὲν συνάδει μὲ τὸν συνταγματικὸν τάξιν, διότι ἀντίκειται εἰς τὰ καθήκοντα τῆς Βουλῆς οἱασδήποτε ποσότητος ἡ ψήφισις, ἀπέναντι πληρωμῶν διαφόρων, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐξετάσῃ καὶ πληροφορηθῇ περὶ τοῦ εἴδους τῶν πληρωμῶν αὐτῶν τῆς αἰτίας αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ ἀναγκαίου ὅλων τῶν προκειμένων δαπανῶν ἢ μὴ, ὥστε ἐν γνώσει νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν ἀναγκαίαν δι' αὐτὰς πίστωσιν. Ἡ Βουλὴ ψηφίζουσα ποσότητα πιστώσεως, καὶ παραδιγομένη δαπάνας ἄνευ προηγουμένης ἀκριβοῦς ἐξετάσεως αὐτῶν, παραμελεῖ τὸ κυριώτερον αὐτῆς καθῆκον, καὶ καθίσταται ὑπεύθυνος ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσωπευομένων λαῶν, οἵτινες ἀναμένουσιν ἀνυπομόνως νὰ ἴδωσι προπάντων εἰκονομίαν ἐπὶ τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους καὶ ἐλάττωσιν φόρων. Ἐπειδὴ δὲ μέχρι τοῦδε δὲν ἐδυνήθη ἡ Βουλὴ ἕνεκεν τῶν περιστάσεων νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, δι' οὗ θέλουσι κανονισθῇ αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι, διὰ τοῦτο ἡ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργῇ ὅπως μέχρι τοῦδε τὰς πληρωμὰς τῶν ἐξόδων, χωρὶς νὰ ψηφίσῃ παραχώρησιν πιστώσεως ἀνεξετάστως, καὶ τότε τὸ Ὑπουργεῖον θέλει εἶσθαι ὑπόλογον διὰ τὴν διαχείρισιν, ἢ ἄλλως νὰ ἐνασχοληθῇ προηγουμένως εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῶν ἐξόδων, ἐπιφέρουσα τὰς ἀναγκαίας πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ταμείου τροποποιήσεις.

Εἰς ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, μὴ παρευρισκομένου εἰσέτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Ὑπουργοῦ ὑπερασπιζόμενος τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀντέλεξεν οὕτως· οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι ἕνεκα τῆς ἀθλίας οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους ἓν τῶν κυριωτέρων ἔργων τῆς Βουλῆς εἶναι ἡ ἀκριβὴς οἰκονομία τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐλάττωσις αὐτῶν εἰς τὰ ἀπολύτως ἀπαιτούμενα, ἀλλ' ἐπίσης οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατὴ εἰμὴ διὰ τῆς προηγουμένης μεταρρυθμίσεως τῶν διαφόρων ὀργανικῶν καὶ φορολογικῶν Νόμων· μέχρι τοῦδε ὅμως τοιαύτην ἐπεξεργασίαν ἡ Βουλὴ δὲν ἐδυνήθη νὰ κάμῃ. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν πραγμάτων, λήξαντος ἤδη τοῦ

Ἰαννουαρίου, καὶ τῶν πληρωμῶν οὐσῶν ἀπαιτητῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μὴ θέλων, ὑπαρχούσης τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας, νὰ ἐνεργήσῃ πληρωμὰς ἄνευ ἀδείας αὐτῆς, καθυπέβαλε τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἐζήτησε τὴν παραχώρησιν τῆς αἰτουμένης πιστώσεως. Διϊσχυρίσθησαν τινὲς, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἠδύνατο εἰς τοιαύτην περίστασιν, ὅτε ἡ ἀναβολὴ τῆς ψηφίσεως τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν προῆλθεν ἀπὸ αἴτια ἐξαρτώμενα ἀπὸ τὴν θέλησιν αὐτοῦ ἢ τῆς Βουλῆς, νὰ ἐνεργήσῃ τοιαύτας πληρωμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων καὶ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς. Τὸ Ὑπουργεῖον ὅμως, ὑπαρχούσης τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ σεβόμενον τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς δὲν ἠκολούθησε τὴν ἰδέαν ταύτην, καὶ καλῶς ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὴν παραχώρησιν τῆς πιστώσεως, ὑποβάλον συγχρόνως τοὺς εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς, ἐφ' ὧν αὕτη στηρίζεται· ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ταῦτα καὶ τὴν ἐκφρασθεῖσαν εἰς τὴν κατὰ τὰ τμήματα συζήτησιν γνώμην τῶν Κυρίων Βουλευτῶν ἐσκέφθη καθόσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων, ὅτι διὰ τοὺς δύο πρώτους μῆνας τῆς τριμηνίας, ὁποίαν δήποτε μέτρον καὶ ἂν ἐλάμβανεν ἦτον ἀδύνατον νὰ κατορθώσῃ τοῦτο διότι τοῦ Ἰαννουαρίου αἱ δαπάναι ἐγένοντο ἤδη ἀπαιτηταὶ, καὶ ἐντὸς ὀλίγου καὶ τοῦ Φευρουαρίου, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων εἶναι ἀδύνατον ἄνευ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ὀργανικῶν Νόμων· καὶ ἂν ἡ Βουλὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς οἰκονομίας περιωρίζετο εἰς τὴν ἐξέλεγξιν μόνον τῶν ἐξόδων τῆς ζητουμένης πιστώσεως, ὠφειλε πάλιν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς εἰδικὰς αὐτὰς δαπάνας καὶ τοὺς Νόμους ἐφ' ὧν αὗται στηρίζονται, καὶ ἤθελε κατατρίψει τὸν Φευρουάριον σχεδὸν ὁλόκληρον χωρὶς νὰ κατορθώσῃ τὴν τόσον ἐπιθυμητὴν οἰκονομίαν, διότι καὶ τούτου αἱ δαπάναι θέλουσιν εἶσθαι τότε ἀπαιτηταί· μόλις δὲ καὶ ὁ Μάρτιος ἤθελεν ἐξαρκέσει διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας ταύτης ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, καὶ ἐπομένως ἕνεκα τούτου μέγιστον πρίσκομμα εἰς τὰς κυριωτέρας ἐργασίας τῆς Βουλῆς συνέβαινε μὴ δυναμένης νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῶν ὀργανικῶν Νομοσχεδίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θέλει ἀποῤῥεύσει ἡ μεγίστη καὶ σταθερὰ οἰκονομία τῶν ἐξόδων, ἐνῷ ἄλλως ἀσχολούμενοι εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ὀργανικῶν Νόμων ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ οἰκονομήσωμεν μέρος τῆς πιστώσεως ταύτης, τῆς ὁποίας ἡ χρῆσις θέλει κανονισθῇ ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς· καὶ τοῦτο δὲν ἤθελε κατορθωθῇ ἐὰν ἡ Βουλὴ ἐπελαμβάνετο τῆς ἐπεξεργασίας τῶν εἰδικῶν δαπανῶν τῆς ζητουμέ-

νης πιστώσεως, καθόσον ἤθελε δαπανήσει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπὶ ματαίῳ πολὺν καιρόν.

Ἐπροτάθη παρὰ τοῦ προλαλήσαντος νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ἓν τῶν δύο, ἢ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐξακολουθῇ τὰς πληρωμὰς ὡς καὶ πρότερον, ἢ, ἂν θὰ ψηφίσῃ τὰς δαπάνας ταύτας τῆς πιστώσεως, νὰ ἐξετάσῃ προηγουμένως αὐτάς· ἀλλ' ἐὰν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἤθελε πεισθῇ, ὅτι εἰς τὸν ἀ. παράγραφον τῆς γνωμοδοτήσεώς της περιέχεται ἡ πρώτη ἐκ τῶν δύο προτάσεών του καὶ μὲ πλειοτέρας προσυλίξεις καὶ ἐγγυήσεις ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς πιστώσεως πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, ἐν γένει δὲ ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς περιέλαβε πᾶν ὅ,τι ἐγγυᾶται τὴν χρῆσιν τῆς πιστώσεως, τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν εὐθύνην τῶν Ὑπουργῶν. Ἐπομένως ἡ Βουλὴ δεχομένη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὀφείλει νὰ ψηφίσῃ τὴν ζητουμένην πίστωσιν καθόσον ἡ ἀνάγκη τῶν πληρωμῶν ἐπίκειται διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, νὰ συστήσῃ δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν καὶ τὴν ὅσον ἐνεστι τάχιον εἰσαγωγὴν, τῶν διαφόρων ὀργανικῶν Νομοσχεδίων διὰ νὰ ἐπενεχθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι ὁριστικαὶ βελτιώσεις καὶ οἰκονομίαι.

Εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ εἰσηγητοῦ ἀντιπαρετήρησεν ὁ προλαλήσας ταῦτα· συνομολογῶν ὅτι ἐπὶ τῶν δαπανῶν τοῦ Ἰανναρίου δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιφέρῃ οὐδεμίαν οἰκονομίαν διὰ τὰς ὁποίας τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἄνευ τῆς πιστώσεως ἐδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς πληρωμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϋπαρχόντων Νόμων, σύμφωνα μὲ τὸν ἀ. παράγραφον τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, θεωρῶ ὅμως ὡς μὴ Συνταγματικὸν νὰ ψηφίσῃ ἡ Βουλὴ δαπάνας, τὰς ὁποίας οὔτε ἐζήτησε οὔτε γνωρίζει· ἀντὶ νὰ ψηφίσωμεν ἁπλῶς πίστωσιν, παραγνωρίζοντες τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς μας, τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν ἤθελεν εἶσθαι αἱρετώτερον νὰ δαπανήσωμεν καιρόν τινα εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐν τῇ πιστώσει· ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸν ἀ. παράγραφον τῆς ἐκθέσεώς της λέγει, ὅτι αἱ πληρωμαὶ θέλουσι γίνει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϋπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων. Τὰ ὑποβληθέντα χθὲς Νομοσχέδια περιέχουσιν ἀδρὰς μισθοδοσίας, ἐὰν λοιπὸν αὔριον ἡ Βουλὴ δὲν παραδεχθῇ αὐτὰ, τότε ἡ μὲν Βουλὴ θέλει εἶσθαι εἰς ἀντίφασιν, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον, ἔχον τὴν ἄδειαν παρ' αὐτῆς νὰ δαπανᾷ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων δὲν θέλει εἶσθαι ποσῶς ὑπεύθυνον. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ψηφίσῃ ἡ

πληρωμὰς τὰς ὁποίας δὲν γνωρίζει, ἐνῶ, ἐξελέγχουσα αὐτὰς δύναται καὶ οἰκονομίας νὰ φέρῃ καὶ τὰς περιττὰς ποσότητας, ὡς ἡ τῶν ἐξόδων διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν φόρων, νὰ ἀφαιρέσῃ· ἀντικρούων δὲ τὸ προταθὲν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται ἤδη νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἰδικῶν δαπανῶν τῆς πιστώσεως εἶπεν, ὅτι αὕτη δύναται καὶ ἄνευ τούτου ἡ δαπάνης χρόνου νὰ ψηφίσῃ ἐκπτωσιν τινα τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, τὴν ὁποίαν τὸ Ὑπουργεῖον, ἐξακολουθοῦν τὰς πληρωμὰς ὡς καὶ πρότερον, νὰ ἐκτίπτῃ ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ· καὶ τὸ μέτρον τοῦτο συμβιβάζεται μὲ τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν, καὶ δὲν θέλει ἐμποδίσει τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας αὐτῆς ἐργασίας· θεωρῶν δὲ περιττὴν πᾶσαν διὰ Νόμου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον σύστασιν αὐστηρᾶς οἰκονομίας, ἀφαίρεσιν τῶν περιττευόντων ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ψηφίσματος, ὡς ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει διὰ τῆς ἐκθέσεώς της, διότι τὸ Ὑπουργεῖον ἐκ τῆς ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ προερχόμενον ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν καὶ τῶν κυρίων καθηκόντων αὐτοῦ, ἐπρότεινεν αἱ μὲν πληρωμαὶ νὰ ἐνεργῶνται ὡς καὶ πρότερον κατὰ τοὺς προϋπαρχοντας Νόμους, νὰ ἐκπεσθῇ δὲ ἀπὸ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῶν τῶν Πρωτοδικῶν ἀνάλογον ποσόν.

Εἰς ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντέλεξεν οὕτως· αἰσθάνομαι τὴν ἰδέαν τῆς οἰκονομίας, ἥτις ἐπρέπει εἰς πάντας, διότι αὕτη εἶναι τὸ μέσον τῆς ἐλαττώσεως τῶν δυστυχημάτων τοῦ λαοῦ· δὲν πρέπει ὅμως νὰ ζητῶμεν καὶ ταύτην ἐκεῖ, ἔνθα δὲν εὑρίσκεται· ἡ ἰδέα αὕτη τῆς οἰκονομίας διοικεῖ καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὡς Ὑπουργὸν, ἀλλὰ θέλει ἐλθει καιρὸς κατάλληλος νὰ ἐφαρμοσθῇ. Τὸ Ὑπουργεῖον σεβόμενον τὰ νομοθετικὰ σώματα, ἐζήτησε τὴν παραχώρησιν τῆς τριμήνου πιστώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων νόμων, μὴ δυνάμενον ἄλλως νὰ πράξῃ μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἄλλων, δ' ὧν θέλουσιν ἀκυρωθῇ οἱ ὑπάρχοντες. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐπέσπευσε τὴν αἴτησιν τῆς πιστώσεως, διότι ὁ Ἰανναρίος παρῆλθε καὶ αἱ πληρωμαὶ αὐτοῦ κατέστησαν ἀπαιτηταὶ ὡς θέλουσι καταστῇ ἐντὸς ὀλίγου καὶ αἱ τοῦ Φευρουαρίου, ἀρξαμένου ἤδη, μένει δὲ μόνον ὁ Μάρτιος· τὸ διάστημα τοῦτο δύναται νὰ ἐξαρκέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἀναγκαίων Νομοσχεδίων ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται ἡ σωθησομένη οἰκονομία τῶν ἐξόδων, συζητουμένου τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ἂν καὶ πρὸ τοῦ Μαρτίου διὰ τοῦ ζήλου τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθῶσι ταῦτα, τὸ Ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται συμμορφούμενον μὲ τοὺς ἐκδοθησομένους νόμους, νὰ ἐνεργήσῃ

κατ' αὐτοὺς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ τοῦ Μαρτίου ἂν καὶ περιλαμβάνηται ἐντὸς τῆς τριμήνου πιστώσεως. Ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι ἡ προταθεῖσα ἀπὸ τὸν προαγορεύσαντα οἰκονομία ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πιστώσει δαπανῶν δὲν εἶναι τοῦ παρόντος χρόνου. Τὴν ἐλάττωσιν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν θεωρεῖ ὡς καθῆκον τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτὴν, καὶ ἄνευ τῆς παραγγελίας τῆς Βουλῆς. Ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ θεωρήσῃ δαπάνην τινα περιττὴν, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὰς παρατηρήσεις της, ἀφίνουσα τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον· ἀλλ' ἤδη δὲν δύναται νὰ γνωρίσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ἐπ' αὐτῆς τροποποιήσεις καὶ τὰς ἐκ τούτων οἰκονομίας. Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, συνιστῶσα ἐνταυτῷ τὴν οἰκονομίαν εἰς τὴν χρῆσιν τῆς πιστώσεως.

Ἡ αἴτησις τοῦ Ὑπουργοῦ δὲν εἶναι προϋπολογισμὸς, ἀλλ' ἀφορᾷ παραχώρησιν πιστώσεως πρὸς συμπλήρωσιν προϋπολογισμοῦ· ἡ πίστωσις αὕτη εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ δαπανηθῇ ὁλόκληρος, ἠμπορεῖ δὲ καὶ περιπλέον αὐτῆς νὰ δαπανήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐὰν ἐξετάσητε τὰ εἰδικὰ μέρη τῆς πιστώσεως, θέλετε πληροφορηθῆ, ὅτι τὰ δύο τρίτα αὐτῆς δὲν ἐπιδέχονται οὐδεμίαν ἐλάττωσιν, οἷον οἱ στρατιωτικοὶ μισθοὶ, αἱ συντάξεις, ἡ ἀνακτορικὴ καὶ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων αἱ χορηγήσεις καὶ τὰ πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν χρέη· ἀπολείπονται δὲ αἱ δαπάναι τῶν λοιπῶν κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἡ ἐξέτασις αὐτῶν εἶναι δύσκολος ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ἐξ αὐτῆς οἰκονομία θέλει εἶσθαι μικρά. Μὴ δυνάμενοι λοιπὸν ἤδη νὰ ἐνεργήσητε τοιαύτην ἐξέτασιν, ἀρκεσθῆτε εἰς τὴν εὐθύνην τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἐξάγαγε τὴν ζητουμένην δαπάνην ἀπὸ τὰς ἀφεύκτους; ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, περιορίσαν αὐτὴν ὅσον τὸ δυνατὸν στενώτερον.

Ἡ ἰδέα τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων εἶναι σεβαστὴ, ἀλλὰ δὲν συμβιβάζεται τόσον μὲ τὸ πολυδάπανον Συνταγματικὸν σύστημα, τοῦ ὁποίου αἱ ὠφέλειαι εἶναι μεγάλαι, καὶ ἐξ οὗ προκύπτει ἡ ἀληθὴς οἰκονομία. Κατ' αὐτὸ ὁ λαὸς διοικεῖται διὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ τόπου, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς Βουλῆς πηγάζουσα, προλαμβάνει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς καταχρήσεις, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ ἀληθὴς οἰκονομία, ἀφ' ἑτέρου δὲ φροντίζει νὰ γίνωνται αἱ δαπάναι πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ· τὴν οἰκονομίαν λοιπὸν ταύτην πρέπει νὰ ζητήσωμεν, ὄχι σήμερον, ἀλλ' ἐν τῷ οἰκείῳ χρόνῳ καὶ ὄχι διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ τῆς βλάβης τῆς ὑπηρεσίας ἀλλὰ

διὰ τῆς καθιερώσεως τῶν καταλλήλων ὀργανικῶν Νόμων, τῆς ἐμψυχώσεως τῆς γεωργίας βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου, τῆς εἰσαγωγῆς καταλλήλου Στρατιωτικοῦ ἱματισμοῦ καὶ ἄλλων τοιούτων.

Ἐν τέλει τοῦ λόγου εἶπεν· ἡ αἰτηθεῖσα πίστωσις ἀφορῶσα τὰς ἀναγκαίας μόνον δαπάνας καθίσταται τὰ μέγιστα ἀναγκαία. Τὸ Ὑπουργεῖον αἰτῆσαν τὴν ψῆφισιν αὐτῆς, προέθετο διὰ τούτου νὰ ἐπιδείξῃ τὴν καλήν του πίστιν, καθιστάμενον ὑπεύθυνον πρὸς λογοδοσίαν διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῆς· αὐτὴ ἡ εὐθύνη τοῦ Ὑπουργείου συμβιβαζομένη μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς πρὸς αὐτὸ, πρέπει νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πεποίθησιν αὐτῆς πρὸς ἐπιψήφισιν τῆς πιστώσεως, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θέλει ἐπιταχύνει τὴν εἰσαγωγὴν τῶν Νομοσχεδίων, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ἡ ποθουμένη οἰκονομία.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, παρουσιάζομαι, εἶπεν, ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐξηγήσω τὸν σκοπὸν καὶ τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν αὐτὴ ἐστηρίχθη, παρουσιάζομαι συγχρόνως καὶ ὡς Βουλευτὴς, ὠθούμενος ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς αὐστηρᾶς τῶν ἐξόδων οἰκονομίας, τὴν ὁποίαν οἱ προαγορεύοντες ὑπεστήριξαν. Ἡ ἐπιῤῥοια αὕτη εἰς ἐμὲ εἰσέρχθη, ὄχι μόνον ὑπὸ Συνταγματικὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Κυβέρνησιν ἔχουσαν ὄγκον τὴν πεποίθησίν της· ἐλθόντες ὅμως ἐνταῦθα διὰ νὰ συντελέσωμεν πρὸ πάντων εἰς τὴν παγίωσιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, ὀφείλομεν νὰ ὑποβάλωμεν τὴν ἐπιῤῥοιαν ταύτην εἰς τὰ πράγματα καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ μέτρον τῆς αἰτουμένης πιστώσεως εἶναι μέτρον ἔκτακτον, προελθὸν ἀπὸ τὰ παρελθόντα, διότι ἐὰν αἱ Βουλαὶ συνήρχοντο ἐγκαίρως, δὲν ἤθελεν εὑρεθῆ τότε ἡ Κυβέρνησις μήτε ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐκτάκτου τούτου μέτρου, ἀλλὰ μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ Βουλὴ ἐγκατέστη καὶ ἤρχησε τὰς μὲ τὴν Κυβέρνησιν σχέσεις της καὶ ἀπαιτεῖται χρόνος πολὺς διὰ τὴν ψῆφισιν τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι προαπαιτεῖται ἡ ψῆφισις διαφόρων ὀργανικῶν Νόμων, ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ αὐστηρὰ οἰκονομία. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οἱ Ὑπουργοὶ ἠδύναντο νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς πληρωμὰς τῶν ἐξόδων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ παρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, ἀλλὰ σεβόμενοι τὴν Συνταγματικὴν τάξιν ἐξεπλήρωσαν χρέος ἱερὸν ζητοῦντες τὴν ἄδειαν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους. Ἡ δὲ Βουλὴ ὠφείλε νὰ ἐξετάσῃ σήμερον, ἐὰν ἡ παρὰ τῶν Ὑπουργῶν αἰτουμένη πίστωσις συνάδῃ μὲ τοὺς

ὑπάρχοντας Νόμους, οἵτινες ἄνευ νέων δὲν δύνανται νὰ ἀκυρωθῶσιν. Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ ἠδύνατο εἰς ὀλιγοχρόνιον διάστημα νὰ πράξῃ τὸ ἔργον τοῦτο, οὐδεμία ἀμφιβολία εἶναι, ὅτι ἤθελε τὸ πράξει· ἀλλ' εἰς τὸν προϋπολογισμὸν περιέχεται ἡ ὑπηρεσία τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τὴν ἐξέλεγξιν ὄχι ὅλης ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἑνὸς μόνου κλάδου αὐτῆς π. χ. τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ Βουλὴ ἤθελε δαπανήσει ἱκανὸν χρόνου διάστημα, διότι πρὸ αὐτῆς ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ ἡ γνῶσις ὅλων τῶν ἀφορώντων τὸν ὀργανισμὸν τοῦ στρατοῦ Νόμων καὶ Διαταγμάτων. Ὅταν δ' ἀναλογίσωμεν καὶ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὴν εἰς τὴν Γερουσίαν συζήτησιν τῆς πιστώσεως, θέλομεν πεισθῇ ὅτι δὲν τὴν συζήτησιν τοῦ ἀντικειμένου τούτου δὲν θέλει ἐξαρκέσει ὅλος σχεδὸν ὁ Μάρτιος. Τοιουτοτρόπως ἡ περὶ τοῦ παρεμπίπτοντος τούτου ζητήματος συζήτησις ἤθελεν ἀναβάλλει ἄνευ τινος λόγου τὴν συζήτησιν τῶν σπουδαιοτέρων τῆς Βουλῆς ἀντικειμένων ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται κυρίως ἡ οἰκονομία τῶν ἐξόδων, καὶ ἤθελε παραταθῇ ἐπὶ πολὺ ἡ διάρκεια τῶν Βουλῶν πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου πλούτου, διὰ μόνον τὸν λόγον μικρᾶς οἰκονομίας. Τοὺς λόγους τούτους ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέφερε τὴν περὶ παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου γνωμοδότησίν της, καὶ ἐπρότεινε τὴν παραχώρησιν τῆς πιστώσεως, διότι ἡ Βουλὴ χορηγοῦσα τὴν πίστωσιν ταύτην, τὶς ὁποίας ἡ χρῆσις στηρίζεται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, δὲν δίδει πλειοτέραν ἐλευθερίαν ἐξόδων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐξ ἐναντίας μάλιστα περιορίζει, ἐπιβαρύνουσα αὐτὸ μὲ τὴν εὐθύνην τὴν ὁποίαν παράγειὸ ὅρος τῆς αὐστηρᾶς οἰκονομίας, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔτι τῶν νενομοθετημένων δαπανῶν.

Τὸ περὶ αὐστηρᾶς οἰκονομίας πνεῦμα θεωρῶν ἄλλως μὴ ἀντικείμενον, ἀλλὰ μάλιστα συνᾴδον πρὸς τὸ ὀφειλόμενον σέβας εἰς τοὺς διέποντας τὰς τύχας τῆς πολιτείας, εἶπεν ὅτι ἡ οἰκονομία εἶναι τὸ ἱερώτερον τῶν Βουλευτῶν καθήκον, καὶ ἡ κυριωτέρα ἀνάγκη τῶν ἀντιπροσωπευομένων λαῶν διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν του. Ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑπαγορευόμενοι ἀπὸ τὰ αὐτὰ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν Ἑλλήνων αἰσθήματα δὲν θέλουσι δυσαρεστηθῇ, ἀλλὰ μάλιστα εὐχαριστηθῇ εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀναγκαίας οἰκονομίας, τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ φέρωμεν δι' ἐκπτώσεως ἀναλόγου ἐκ τῆς ποσότητος τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐξετάζοντες τὰς ἰδιαιτέρας δαπάνας τῆς αἰτουμένης πιστώσεως, δυνάμεθα νὰ φέρωμεν τὴν ἀφαίρεσιν ποσοστῶν τινων ἀφορωσῶν ἔξοδα περιττὰ ἐπὶ τοῦ

παρόντος. Συμφώνως λοιπὸν μὲ τὸν πρῶτον ἀγορεύσαντα ἐπρότεινεν, ἡ νὰ ἀρθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὡς καὶ πρότερον ἡ πληρωμὴ τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν ἐξόδων, ἢ πρὶν ἡ Βουλὴ ψηφίσῃ τὴν ζητηθεῖσαν πίστωσιν νὰ ἐξελέγξῃ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῆς δαπάνας, καὶ οὕτως ὁρίζουσα τὴν ἀναγκαίαν αὐτῆς χρῆσιν νὰ ἐπιφέρῃ τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν. Καὶ εἰς τὴν πρώτην δὲ καθὼς καὶ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν νὰ ψηφίσῃ διὰ νόμου τὴν ἔκπτωσιν ἀναλόγου τινὸς ποσοῦ ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων.

Καὶ ἄλλος εἶπεν· πίστωσις διαφέρει τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐὰν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπρόκειτο περὶ προϋπολογισμοῦ, δὲν ἐδυνάμεθα νὰ ψηφίσωμεν δαπάνας, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐξετάσωμεν αὐτάς· ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ πίστωσις διαφέρει διότι ἐπεκτείνει πλειότερον τὰς εὐθύνας τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὑποβάλλει αὐτὸ εἰς τὴν λογοδοσίαν, ἐὰν καλῶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμένων ἢ κακῶς ἐνήργησε τὴν χρῆσιν αὐτῆς· ἐξετάζων ἀκολούθως τὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν τινὲς τῶν προαγορευσάντων ἐξέθηκαν ὅτι τὸ Συνταγματικὸν Πολίτευμα εἶναι πολυτελέστερον τῶν ἄλλων ἂν καὶ παρέχῃ ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὠφέλειαν, ἀντέκρουσε τὴν παραδοχὴν αὐτῆς εἰς τὸ μικρὸν καὶ ἐνδεὲς Ἑλληνικὸν ἔθνος κατὰ σύγκρισιν τῶν μεγάλων καὶ πλουσίων Συνταγματικῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης· διότι ἐξετάζοντες τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὰς διαφόρους ἐποχὰς, ὑπὸ Συνταγματικὴν καὶ ἀσύντακτον Κυβέρνησιν εὑρισκόμενον, θέλομεν εὑρεῖ διαφορὰς τῶν ἐξόδων, ὄχι ἀναλόγως τοῦ πολιτεύματος, καὶ μὴ ἐπιμαρτυρούσας τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἰδέας αὐτῆς. Δὲν πρέπει λοιπὸν ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοιαύτην ἰδέαν νὰ ἀναζητῶμεν ἤδη τὴν αὔξησιν τῶν ἐξόδων μας, ἀλλ' ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῶν φορολογουμένων νὰ συντελέσωμεν κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων αὐτῶν. Ὁ Ἕλλην ἀναμένει ἀπὸ τὸ Συνταγματικὸν Πολίτευμα ὄχι μόνον ἠθικὴν ἀλλὰ καὶ ὑλικὴν ὠφέλειαν· πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸν Ἕλληνα ἐξερχόμενον ἀπὸ πολυετῆ καταστρεπτικὸν ἀγῶνα, τὴν πτωχείαν του, τὴν κατάστασιν του, καὶ ὄχι τοὺς ἐξωτερικοὺς τύπους καὶ τὴν πολυτέλειαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Ἐνταῦθα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντικρούων πᾶσαν παρεξήγησιν τῆς ἰδέας ὅτι τὸ Συνταγματικὸν Πολίτευμα εἶναι πολυτελέστερον, παρετήρησεν ὅτι διὰ ταύτης ἐννοεῖ, ὅτι εἰς τὸ Συνταγματικὸν Πολίτευμα, ἂν καὶ πολυτελὲς, ὑπάρχει ἡ ἀληθὴς οἰκονομία, διότι τὸ ἔθνος διοικούμενον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου, ἔχοντας τὸ συμφέρον των εἰς τὴν ἐθνικὴν εὐημερίαν, θέλει

ωφελεῖσθαι τὰ μάλιστα, ἐφαρμοζομένων τῶν Νόμων καλῶς καὶ ἀποτρεπομένων τῶν καταχρήσεων καὶ καταπιέσεων, καὶ αὕτη κυρίως εἶναι ἡ ἀληθὴς οἰκονομία.

Τὴν ἰδέαν ταύτην ἀναπτύσσων ἕτερος εἶπεν· ἂν εἰς τὸ Συνταγματικὸν Πολίτευμα γίνωνται πλειότερα ἔξοδα, εἰς αὐτὸ ὅμως εὑρίσκεται ἡ ἀναγκαιοτέρα καὶ ἀληθὴς οἰκονομία· ἡ ἀλήθεια αὕτη στηρίζεται καὶ ἀπὸ παράδειγμα τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου τὰ ἔξοδα μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ Συνταγματικοῦ συστήματος ἀνέβησαν εἰς τριπλάσιον τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ Γαλλικὸν ἔθνος εἶναι ἤδη τὸ εὐτυχέστερον ὅλων. Ἡ ἀληθὴς οἰκονομία συνίσταται κυρίως εἰς τὴν ἐπωφελῆ χρῆσιν τῶν φόρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἂν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Συνταγματικοῦ Πολιτεύματος τὸ ἔθνος δαπανᾷ δεκαπλάσια, πάλιν προσγίνεται καὶ τότε οἰκονομία, διότι τὰ ἔξοδα ταῦτα, γινόμενα πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς Γεωργίας τῆς βιομηχανίας τοῦ ἐμπορίου, θέλουσιν ἐπαναφέρει εἰς τὸν λαὸν δεκαπλάσια τὰ παρ' αὐτοῦ πληρονόμενα, ἐνῶ ὑπὸ ἀπόλυτον Μοναρχίαν καὶ ἂν μόνον τὸ δέκατον τούτων δαπανᾶται, πάλιν γίνεται σπατάλη, διότι τὰ ἔξοδα δὲν γίνονται πρὸς ἐθνωφελῆ σκοπόν· ἐξετάζων δὲ τὸ προκείμενον περὶ τῆς πιστώσεως ζήτημα, ἐνέκρινε τὴν ἰδέαν τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον ἀφορᾷ μόνον τὴν ἄδειαν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τὰ ἔξοδα, μέχρις οὗ γίνωσιν αἱ οἰκονομίαι, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ αἱ οἰκονομίαι αὗται. Τὸ Ὑπουργεῖον μᾶς ἔδωκε διαβεβαιώσεις περὶ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ οἰκονομίας, προαπαιτεῖται ὅμως νὰ θεσπίσωμεν διὰ τῶν ὀργανικῶν Νόμων τὰς βάσεις αὐτῆς· ἐπιθυμοῦντες λοιπὸν τὴν οἰκονομίαν ὀφείλομεν νὰ ἐπισπεύσωμεν τὰς ἐργασίας μας εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ὀργανικῶν Νομοσχεδίων, διὰ νὰ δυνηθῶμεν οὕτως νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ τότε θέλομεν ἐπιφέρει καὶ τὴν ἔκπτωσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλας ἀναγκαίας οἰκονομίας. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Καὶ ἄλλος ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου εἶπεν· ἀντὶ νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέραν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν Νομοσχεδίων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ οἰκονομία, παραπαίνομεν ματαίως τὴν συζήτησιν ἀντικειμένου διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ ὁποίου θέλομεν φθάσει εἰς τὸν ποθούμενον σκοπὸν τῆς οἰκονομίας· ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πάσχων τὴν μεγαλητέραν ἔνδειαν, ἀναμένει οἰκονομίαν ἐξόδων, πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν του· ἐκτὸς δὲ τούτου ἀναβάλλοντες ἡ ἀρνούμενοι τὴν παραχώρησιν τῆς ζητουμένης πιστώσεως προσβάλλομεν τὰ μέσα ἐκεῖνα δι' ὧν θέλομεν ἐνισχύσει τὴν Κυβέρνησιν καὶ τακτοποιήσει τὸ ἔθνος, καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων θέλει παραλύσει ἡ Κυβερνητικὴ μηχανή· διὰ τοῦτο, ἐφ' ἱκανὸν συζητηθέντος τοῦ προκειμένου πρέπει νὰ παύσῃ ἡ συζήτησις καὶ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν ἐρωτίσθῃ ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως.

Ἐρωτηθείσης δὲ τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἀποφανθείσης ὅτι ἐρωτίσθη, τὸ Προεδρεῖον παρετήρησεν ὅτι ἡ ψηφοφορία πρέπει νὰ γίνῃ ἐφ' ἑκάστου ἄρθρου τοῦ σχεδίου κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Κανονισμοῦ, ἐπειδὴ δὲ τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐνεκρίθησαν παρὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ ὅρους, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν παραδέχηται ταῦτα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐκθέσεως. Ἐνταῦθα διότι ἐπροτάθη ὑπό τινος ὅτι ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ τὸ Νομοσχέδιον, ἐγένετο ἀνάγκη νὰ γίνῃ πλειοτέρα συζήτησις ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτοῦ παρετήρησέ τις ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ τεθῇ οὕτως. « Ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν πίστωσιν ναὶ ἢ ὄχι »; διότι ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὑπὲρ τῆς πιστώσεως, ἄλλως δὲ ἂν ψηφοφορηθῶσι τὰ καθέκαστα τῆς πιστώσεως τότε ψηφοφοροῦνται ἐμμέσως οἱ ἐν αὐτῇ εἰδικοὶ προϋπολογισμοί, καὶ στερούμεθα τοῦ δικαιώματος τῆς περαιτέρω κατόπιν αὐτῶν ἐξελέγξεως. Μετὰ τοῦτο ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι τὸ ὅλον, πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ αὐτό, ἡ πίστωσις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ δὲ Βουλὴ ἔχει πλήρη τὰ δικαιώματα τῆς ἐξελέγξεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἀκολούθων ἐννέα μηνῶν. Ἐπὶ δὲ τῆς τριμήνου ταύτης πιστώσεως ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῆς. Ἄλλος πάλιν εἶπεν ὅτι ἡ συζητουμένη πίστωσις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ δὲ Κανονισμὸς ἐν ἄρθρῳ 44 ἐπιβάλλει ψηφοφορίαν ἐφ' ἑκάστου ἄρθρου αὐτοῦ, διότι ἡ ἀνάγκη εἶναι ἀναπόφευκτος, ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἐπαληθεύει καὶ ἐνταῦθα, διὰ τοῦτο ἡ πίστωσις πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ κατ' ἄρθρον· ἐπειδὴ δὲ τὸ 1 καὶ 3 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου περιλαμβάνονται εἰς τὸ 1 ἄρθρον τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ Νομοσχεδίου, ὁρίζοντα τὴν χρῆσιν καὶ τὸν τρόπον τῆς πιστώ-

σεως, ἀλλως ἐπαισιώδη, εἰς τὸ 2 τῆς ἐκθέσεως, μὲ προφυλάξεις, διὰ τοῦτο νὰ ψηφοφορηθῶσι τὰ ἄρθρα τῆς ἐκθέσεως ἀντὶ τῶν τοῦ Νομοσχεδίου. Εἰς τὸν παρατηρήσαντα δὲ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξηγηθῇ ἡ σημασία τῆς πιστώσεως, διότι ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν δύο ἰδέαι, καὶ οἱ μὲν τούτων θεωροῦσι τὴν πίστωσιν ἀνεξάρτητον ἀφηρημένως, καὶ ὑποβάλλουσι τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν εὐθύνην τῆς ἐξελέγξεως τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῶν τριῶν τούτων μηνῶν, οἱ δὲ αὐτὴν συνδεδεμένην μὲ τοὺς εἰδικοὺς προϋπολογισμούς, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον συνεπῶς ὑπεύθυνον καθόσον ἐδαπάνησε τὴν παραχωρουμένην πίστωσιν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, Κανονισμοὺς καὶ Διατάγματα, ἀντιπαρετήρησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἶναι ὑπεύθυνον κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ ἐννεαμήνου προϋπολογισμοῦ καὶ διὰ τὴν πρέπουσαν πίστωσιν, κατὰ τοσοῦτον μόνον, καθόσον ἐδαπάνησε κατὰ τοσαύτας ταύτας καλῶς ἢ κακῶς, συμμορφωθὲν ἢ ναυάντιον μὲ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα. Προσέθηκε δ' ὅτι τὸ ὅλον τοῦ Νομοσχεδίου περιλαμβάνεται εἰς τὸ 1 ἄρθρον αὐτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ ὁρίζουσι τὸν τρόπον τῆς χρήσεως καὶ παρέχουσι πλειοτέρας ἐγγυήσεις διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ποσοτήτων τῶν παραχωρουμένων, ἡ ψήφισις δὲ τοῦ 1 ἄρθρου συνεπάγει ἀκινδύνως καὶ τὴν τῶν λοιπῶν· εἰς τὸν ἐρωτήσαντα δὲ ἂν ἡ πίστωσις περιλαμβάνῃ καὶ τὴν φορολογικὴν δύναμιν καὶ τὸν πομπικὸν φόρον, ἀπήντησεν ὅτι ἐπειδὴ ἡ φορολογία ἀνανεοῦται κατ' ἔτος, καὶ κανεὶς Νόμος φορολογικὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους δὲν ἰσχύει διὰ τὸ νέον, διὰ τοῦτο θέλουσι ψηφισθῇ ἐκ νέου οἱ φορολογικοὶ Νόμοι.

Μετὰ τὴν παρατήρησιν δέ τινος ὅτι ἡδυσκολία πηγάζει ἀπὸ ἔλλειψίν τινα τῆς ἐπιτροπῆς ὀφειλούσης νὰ μεταρρυθμίσῃ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς τὸ Νομοσχέδιον, καὶ παραλειψάσης τοῦτο, ἡ δὲ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου πρέπει νὰ γίνῃ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἄρθρων αὐτοῦ καὶ ἀκολούθως ἐπὶ τοῦ συνόλου, καὶ ὅτι πίστωσις διαφέρει τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι ἡ πρώτη ὡς ἔκτακτος προϋπολογισμὸς δὲν ἐσυζητήθη ἀλλὰ μέλλει νὰ συζητηθῇ, ἐνῷ ὁ δεύτερος τακτικὸς ἐσυζητήθη καὶ στηρίζεται οὐχὶ εἰς ξένας ἔδρας, ὡς ἡ πίστωσις, ἀλλ' εἰς τὸν ἑαυτόν του, τὸ Προεδρεῖον ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὸ θέμα τοῦ ζητήματος οὕτως, « Παραδέχεται τὰ ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου τῆς πιστώσεως ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἐπιτροπῆς ναι, ἢ οὔ; » ἐννοῶν βεβαίως τὴν ἐφ' ἑκάστου ἄρθρου ψηφοφορίαν, παρατηρήσαντος δέ τινος ὅτι

πρέπει νὰ ἀποφασισθῇ ἂν θέλῃ ψηφοφορηθῇ τὸ σύνολον ἢ ἓν ἕκαστον τῶν ἄρθρων, διότι εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τὸ Ὑπουργεῖον φέρει τὴν εὐθύνην τῆς χρήσεως τῆς πιστώσεως, ἐνῷ ὁ δεύτερος τρόπος καὶ ἡ ἐπεξεργασία τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν ἀπαλλάττει τὸ Ὑπουργεῖον τῆς εὐθύνης ταύτης· ἀντιπαρετήρησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἐπισυνάψεως τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν ὤφειλε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς δαπάνης καὶ τὸν τρόπον τῆς χρήσεως, ἡ δ' ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ φράσις εἰδικὸς προϋπολογισμὸς οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν, οὐδὲ τῆς λογοδοσίας ἀπαλλάττει τὸ Ὑπουργεῖον. Γενομένης δὲ συζητήσεως πολλῆς ἀφορώσης τὴν σύστασιν αὐστηρᾶς οἰκονομίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι διὰ τῆς μέχρι τοῦδε συζητήσεως ἐγένετο ἀρκούντως ἡ σύστασις αὕτη, καὶ ὑφ' ἑτέρου ἀντιπαρετηρήθη ὅτι πρέπει νὰ προτρέψῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ψηφοφορίαν ἥτις πρέπει νὰ γίνῃ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἄρθρων, πρῶτον δι' ἀναστάσεως, καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἀκολούθως δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, διότι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο θεωρεῖται ὡς πρότασις εἰσαγωγικὴ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Κανονισμοῦ, προσέθηκε δ' ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία, διότι ἡ ἀνάγκη τῆς πιστώσεως εἶναι ἀναπόρευστος.

Ἀποφανθείσης δὲ τῆς Βουλῆς ὅτι τὸ Νομοσχέδιον πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ κατ' ἄρθρον ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀκολούθως κατὰ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἠρώτησε τὸ Προεδρεῖον μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πρώτου ἄρθρου ἂν παραδέχηται αὐτό, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως καταφατικῶς· ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγνοὺς τὸ 2 ἄρθρον ἠρώτησεν ἐπίσης ἂν παραδέχηται καὶ τοῦτο, καὶ ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη καὶ τοῦτο· ἐπίσης δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη καὶ ἓν ἕκαστον τῶν ἄλλων ἄρθρων τοῦ Νομοσχεδίου, μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Προέδρου ἀνάγνωσιν αὐτῶν. Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Α. Δανοπούλου καὶ Ι. Ζάρκου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, τῆς προταθείσης παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τριμήνου πιστώσεως, ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, διὰ ψήφων **89** πρὸς **6** κατὰ τὸ ἰδιαίτερον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον τὸ ὧδε προσαρτώμενον, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖον καὶ ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν τὴν παραδοχὴν καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου ἔχοντος οὕτως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως ἔχει, παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὰ ἔξοδα τῆς πρώτης Τριμηνίας τοῦ **1845**, χορηγοῦνται πιστώσεις Τριῶν Ἑκατομμυρίων Τεσσαράκοντα Τριῶν χιλιάδων Τετρακοσίων ὀγδοήκοντα δραχμῶν καὶ ἐννενήκοντα ἓξ λεπτῶν, καταλογιζόμεναι κατὰ τοὺς ἐπισυναπτομένους ὑπ' ἀριθ. **1** ἕως **7** εἰδικοὺς Προϋπολογισμοὺς ὡς ἑφεξῆς·

Εἰς τὰς Συντάξεις	δραχ.	102,516	
» τὰς χορηγήσεις τὴν Βασιλικὴν καὶ τὴν τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων	»	326,189	
Εἰς τὴν Γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων τουτέστι·			
» τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	»	34,963	30
» τῆς Δικαιοσύνης	»	210,637	50
» τῶν Ἐσωτερικῶν	»	234,830	43
» τῶν Ἐκκλησιαστικῶν	»	117,866	5
» τῶν Στρατιωτικῶν	»	1,149,379	
» τῶν Ναυτικῶν	»	308,111	83
» τῶν Οἰκονομικῶν	»	113,156	
Εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Διοικήσεως, Ἐπιστασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων		367,274	30
Εἰς ἔκτακτα ἔξοδα		78,557	55
Τὸ ὅλον	δραχμαὶ	3,043,480	96

Ἄρθρ. 2.

Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμεναι πιστώσεις θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα, καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν δυνάμει Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ πιστώσεις αὗται ἀνομέναι μὲ τὰς ψηφισθησομένας διὰ τοὺς ἐπιλοίπους ἐννέα μῆνας τοῦ ἔτους θέλουν ἀπαρτίσει τὸν ἐνιαύσιον τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους **1845** προϋπολογισμόν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον πρῶτον ὁριζόμενα ἔξοδα θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, καὶ τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν τῆς ἐνεστώσης χρήσεως, τῶν εἰσπραττομένων δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων φορολογικῶν Νόμων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου **1845**.

ΟΘΩΝ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

διέλυσε δὲ τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Στα. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς πιστώσεως ναὶ, ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Δαγιωτατίδης	Ναί.	Φ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Π. Δ. Καμπάνης	Ὄχι
Μ. Δ. Καΐρης	Ν.	Δ. Τσόκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης	ἀπών	Α. Μεταξᾶς	ἀπών
Δ. Καλλιγρονᾶς	Ν.	Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Α. Λαπουσιάδης.	Ο.
Τζανετάκ. Γρηγοράκης	Ν.	Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Δ. Α. Ζώτος.	Ν.
Α. Γουζούασης,	Ν.	Α. Βιλαέτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.

Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Σλβεστρ. Στεφανάκης	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	ἀπὼν
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Π. Βάρβογλους	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Παππατζώνης	Ν.
Π. Δαρειώτης	ἀσθενὴς
Α. Σακελλαριάδης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Γ. Κάνδιας	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἀπὼν
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτιδης	Ν.
Σ. Δογοθετόπουλος	Ν.
Παππακωνστ. Τζαμπλας	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Κ. Προβελέγγιος	Ν.
Λάμπρου Σωτηρίου	Ν.
Ν. Καλλέργης	ἐν ἀδείᾳ
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	δι' ὑπηρεσίαν
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθύμ. Κανελόπουλος	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Π. Βαρδιτσιώτης	ἀπὼν
Γ. Δερνιτσιώτης	Ο.
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Φαρμάκης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Ἰατρός	Ν
Φ Κρ. Μαῦρος	Ν.
Σ. Μπαλάτσος	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο'
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Δημ. Κυριακοῦ	Ν.
Σταμάτιος Λαμπρὸς	Ν.
Α. Παππατζώρης.	Ν.
Ι. Τομπρᾶς	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Ι. Γαρδικιώτης	δ' ὑπηρεσίαν
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'.

Τῆς 3 Φευρουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν 3 Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 98 ἀπόντων δὲ 13, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη αἱ τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν θέλει ὑποβάλει τὰ φορολογικὰ Νομοσχέδια, ἀπήντησεν ὅτι ταῦτα ὑπογραφέντα μετὰ ἐπεξεργασίαν παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλουσιν ὑποβληθῆ τελείωσα ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦ Βασιλέως ὅσον οὔπω εἰς τὴν Βουλήν· εἰς αὐτὸν δὲ παρετήρησεν ἕτερος ὅτι αὐτός τε καὶ πολλοὶ τῶν συνεδρίων του ἐπιθυμοῦσι νὰ ἦναι ἐν γνώσει τοῦ ψηφισθησομένου φορολογικοῦ συστήματος κατὰ τὴν ἐπιψήφησιν τῶν λοιπῶν ὀργανικῶν νόμων· ἐπὶ τῇ αἰτήσει δὲ ταύτῃ τοῦ τε Ὑπουργοῦ, θεωρήσαντος τοῦτο ὡς πρότασιν καὶ κατὰ τὸν Κανονισμὸν συζητηθησομένην κατόπιν, καὶ πολλῶν ἄλλων, ἀνεβλήθη ἡ περαιτέρω αὐτῆς συζήτησις διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος διέλυσεν ἀκολούθως τὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν πρώτην μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Δ. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'.

Τῆς 5 Φευρουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν 5 τοῦ μηνὸς Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 100 καὶ ἀπόντων 11 ἐκηρύχθη ἀριθμένη ἡ συνεδρίασις.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης

συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναστὰς, ἔλεξεν ὡς ἑξῆς.

Κύριοι! χθὲς ἐγένετο πολὺς λόγος εἰς τὴν πόλιν ὅλην, καὶ κίνησις ζωηρὰ ἐνηργήθη περί τινος συμβάντος κατὰ τὸν τελευταῖον χορὸν τῆς Αὐλῆς, τὸν δοθέντα διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀποβατηρίων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης· ἐλέγετο ὅτι ἐγὼ προσκληθεὶς παρὰ τῆς Μεγαλειότητός Της νὰ συγχορεύσω τὸν Πολωνικὸν χορὸν ἠρνήθην, διότι ἐπροτιμήθη παρὰ τῆς Μεγαλειότητός Της ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεχόρευσε πρὸ ἐμοῦ· ὁ λόγος οὗτος, Κύριοι, ἔρθασε καὶ εἰς τὰς ἀκοάς μου· συναισθανόμενος ἀφ' ἑνὸς ὅτι ἡ ἀποδιδομένη εἰς ἐμὲ πρᾶξις, οἰκεία ἀνθρώπων ἀναγώγων, προσβάλλει οὐ μόνον ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τῆς Βουλῆς, τοῦ ὁποίου Πρόεδρος τὴν τιμὴν ἔχω νὰ ἦμαι, ἀποδίδουσα εἰς αὐτὴν τὴν δι' ἐμοῦ ἐκ προθέσεως ἐνέργειαν τῆς πράξεως ταύτης, καὶ ἀφ' ἑτέρου συναισθανόμενος τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκθέσω τὸ γεγονὸς ἐναντίον πάσης ἐνώπιον πάντων Α.Α. Μ.Μ. παραμορφώσεως αὐτοῦ, ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ παρακαλέσω αὐτὰς νὰ μοὶ ἐπιτρέψωσι νὰ παρουσιασθῶ ἐνώπιόν Των διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ διαρρήξω πᾶσαν μὴ ἀληθῆ παράστασιν, καὶ δικαιολογήσω ἐμαυτόν τε καὶ τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀληθοῦς τοῦ γεγονότος ἐκθέσεως. Πιεζόμενος λοιπὸν ἀπὸ τὸ αἴσθημα τὸ ὁποῖον ἀρχῆθεν ἅμα ἀκούσας τὰ λεγόμενα συνησθάνθην, ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ διαβεβαιώσω ἐπισήμως τὰς Α.Α. Μ.Μ. καὶ νὰ ὑποδείξω καὶ εἰς πάντας ὑμᾶς, Κύριοι, κατὰ πόσον παραμορφώθησαν καὶ ἐπλάσθησαν τὰ γεγονότα· διὰ τοῦτο λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἀκούσητε τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἔκθεσιν. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ χοροῦ ὢν ἐντὸς τῆς μεγάλης αἰθούσης, ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ διαλεχθῶ μετὰ τῶν Α.Α. Μ.Μ. εἶδον ἀκολούθως τὴν Α. Μ. χορεύουσαν μετὰ τῶν Κ.Κ. Πρέσβεων, καὶ κατόπιν μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ· πρὶν δ' ἡ ἀρχὴ τὸν Πρωθυπουργὸν, ἐνδοὺς εἰς σωματικὴν ἀδυναμίαν ἀπεσύρθην· ἤθελον ὅμως στενοχωρήσει ἐμαυτὸν νὰ μείνω ἐπὶ μικρὸν ἔτι ἂν δὲν μοὶ ἐπήρχετο ὑποψία ὅτι μετεβλήθη ἡ ἐσχάτως εἰσαχθεῖσα ἐθιμοταξία κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ Διπλωματικοῦ σώματος παρατηρήσεων, καὶ ἂν τὴν ὑποψίαν ταύτην δὲν μοὶ ὑπεστήριζεν ἡ μετὰ τῶν Κ.Κ. Πρέσβεων συγχόρευσις κατὰ τὸν χορὸν τοῦτον τῆς Α. Μ. μολονοτοῦτο ὅμως ἐξελθὼν τῆς αἰθούσης ἔμεινα ἐφ' ἱκανὴν ὥραν εἰς τὴν παρακειμένην ἄλλην αἴθουσαν, διότι ἀμφίβαλλον ἔτι περὶ

τῆς μεταβολῆς τῆς ἐθιμοταξίας, καὶ ἐπεθύμουν νὰ ἦμαι πρόθυμος ἂν τυχὸν προσκαλεσθῶ παρὰ τῆς Μεγαλειότητός Της. Μετὰ παρέλευσιν δὲ πολλῆς ὥρας, ἰδὼν ὅτι δὲν προσεκλήθην, μετέβην ἐκεῖ, ἔνθα πρῶτον ἐξελθὼν διευθυνόμην, καὶ μετὰ τοῦτο εἰσῆλθον αὖθις μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οὐδεμία μοὶ ἐγένετο πρόσκλησις· διὰ τοῦτο καὶ ἠσπαζόμην πρός τινας ἐρωτῶντας με, διὰ τί δὲν χορεύω, ἐκλαβὼν ὅλως τὰς ἐρωτήσεις ὡς τυχαίας· ἔμεινα δὲ μέχρι τῆς μιᾶς ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸν χορὸν, διατελῶν ἐν ἀγνοίᾳ παντὸς, διότι οὐδεμία μοὶ ἐγένετο εἰδοποίησις περὶ τῶν διατρεξάντων. Ἀλλὰ χθὲς, Κύριοι, ἐννόησα κατὰ πόσον σπουδαίως ἐμορφώθη τὸ ἄλλως ἁπλοῦν τοῦτο γεγονὸς, καὶ προθέμενος, καὶ εἰς τὴν Αὐλὴν νὰ ὑποβάλω τὴν ἀλήθειαν ἐναντίον πάσης ἄλλης παραστάσεως, καὶ ὑμᾶς τε μετ' ἐμοῦ νὰ ἀπαλλάξω τῆς προσαφθείσης κηλίδος, ἔσπευσα νὰ κάμω τὴν παροῦσαν ἐπίσημον ἔκθεσιν.

Εἶμαι βέβαιος, Κύριοι, ὅτι μετὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, οὐδέ τις ὑμῶν, οὐδὲ ἄλλος θέλει ἀποδώσει πλέον πρόθεσιν εἰς τὸ ἁπλοῦν τοῦτο γεγονὸς ἐναντίον τοῦ ἱεροῦ τῆς Βασιλίσσης προσώπου, πρὸς τὸ ὁποῖον καὶ ἀπεριόριστον τρέφω σέβας, καὶ ἤθελα θεωρήσω ἁμάρτημα νὰ συλλάβω ἰδέαν ἀπαρεσκείας. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ διαβιβάσῃ, ἐὰν ἐγκρίνῃ, τὴν εἰλικρινῆ ταύτην ἔκθεσιν καὶ εἰς τὴν Μεγαλειότητά Της πρὸς πλειοτέραν ὑποστήριξιν τῆς ἀληθείας.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος κατέλιπε τὴν θέσιν του, τὴν ὁποίαν κατέλαβεν ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Εἷς δὲ τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινε πρὶν ἡ δοθῇ εἰς ἄλλον Βουλευτὴν ὁ λόγος καὶ ἀρχίσῃ ἡ περὶ τούτου συζήτησις νὰ γίνῃ, διὰ τὴν φύσιν τοῦ ἀντικειμένου, ἡ περὶ τούτου συζήτησις εἰς μυστικὴν συνεδρίασιν, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 31 τοῦ Κανονισμοῦ· ἐπειδὴ δὲ τὴν πρότασιν ταύτην δὲν συνεμερίσθησαν δέκα τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, ὁ Πρόεδρος, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ, εἶπεν ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ προκειμένου θέλει γίνει ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ διέταξε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως.

Εἷς δὲ τῶν Βουλευτῶν λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν· μὲ μεγίστην λύπην ἐπληροφορήθη ἡ Βουλὴ τὸ δυσάρεστον κατὰ τὸν τελευταῖον χορὸν τῶν Ἀνακτόρων περιστατικόν, περὶ τὸ ὁποῖον περιεστράφη ἤδη ἡ ἀγόρευσις τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς· ἐπειδὴ δὲ, ἔπειτα ἀφ' ὅσα διεδόθησαν, ἡ ἀποσιώπησις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου δύναται νὰ παρεξηγηθῇ, διὰ τοῦτο ἐπιτροπὴ διο-

ριζομένη παρὰ τῆς Βουλῆς, νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης, καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν μεγίστην λύπην, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἠσθάνθη ἕνεκα τῶν διαδοθέντων, καὶ τὴν ἐπὶ τούτων ἀπαρέσκειάν της.

Ἕτερος δὲ, συμφωνῶν μὲ τὸν προαγορεύσαντα, εἶπεν, ἡ διαδομένη ἀποποίησις τοῦ Προέδρου εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Σεβαστῆς Ἀνάσσης εἰς τὸν γοῦν, περιστατικὸν πολλοῦ λόγου ἄξιον καὶ ἀναφερόμενον εἰς τὸ σῶμα τῆς Βουλῆς, ἐὰν τοῦτο ἔλαβε χώραν, φέρει δικαίαν εἰς τὴν Βουλὴν δυσαρέσκειαν, ἥτις ἀπαιτεῖται νὰ προλάβῃ πᾶσαν παρεξήγησιν ὡς πρὸς τὸ ὀφειλόμενον σέβας τοῦ σώματος εἰς τὰ ἱερὰ καὶ σεβαστὰ πρόσωπα τῶν Α.Α. Μεγαλειοτήτων. Ἂν καὶ πάντες πεπείσμεθα, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποδώσῃ οὐδεμίαν ἐναντίαν τῆς ἀξιοπρεπείας Αὐτῶν πρόθεσιν εἰς τὸν Κ. Πρόεδρον, ἀπαιτεῖται ὅμως ἀξιοπρεπὴς τις ἐξήγησις ἐπ᾽ αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ὁ Κ. Πρόεδρος νὰ ζητήσῃ τὴν συγγνώμην τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης, νὰ γίνῃ δὲ περὶ τούτου μνεία εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, καὶ ἐπιτροπὴ, ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς Βουλῆς σταλησομένη, νὰ γνωστοποιήσῃ αὐτὸ πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα.

Συμμεριζόμενος, εἶπεν ἕτερος, τὸ κινοῦν τὴν Βουλὴν αἴσθημα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, θέλω προσέξει ἰδίως εἰς τὴν τακτοποίησιν τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀπορυγὴν πάσης παραμορφώσεως. Δὲν πρόκειται σήμερον νὰ ἐξετάσωμεν ἐὰν ὑπῆρξεν, ἢ ἴσχυε, ἡ φημισθεῖσα ἔλλειψις ἐκμέρους τοῦ Κ. Προέδρου κατὰ τὸν τελευταῖον βασιλικὸν γοῦν, οὔτε νὰ ἀποδεχθῶμεν ἢ ἀπορρίψωμεν τὰς παρ᾽ αὐτοῦ δοθείσας διαβεβαιώσεις περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ἢ περὶ τοῦ ὁποίου φήμη τοσοῦτον ὑπῆρξε καὶ πρὸς τοὺς Κ.Κ. Βουλευτὰς καὶ πρὸς ὅλον τὸ κοινὸν δυσάρεστος, ὥστε δύο ἤδη ἡμέρας ἀνέσυρε τοὺς πάντας ἡ καταλαβοῦσα αὐτοὺς ἕνεκα τούτου λύπη, μὴ ἀνεχομένους οὔτε τὴν ἁπλῆν ὑπόθεσιν τῆς τοιαύτης ἰδέας· ἔργον τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν εἶναι, νὰ σπεύσῃ νὰ ψεύσῃ πᾶσαν τυχοῦσαν παρεξήγησιν τῶν αἰσθημάτων της ἐκφράζουσα διὰ μεγάλης πρεσβείας, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος, ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης τὴν κοινὴν τῆς Βουλῆς λύπην διὰ τοιαύτην ἔλλειψιν καὶ τὴν ἀποδοκιμάσίαν αὐτῆς, ἐὰν δυστυχῶς ἔλαβε χώραν ὡς διαφημίζεται, καὶ διαβεβαιοῦσα τὴν Μεγαλειότητά Της περὶ τοῦ ἀδιαλείπτου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῆς Βουλῆς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους εἰς τὸν Βασιλικὸν Θρόνον καὶ τὰ σεβαστὰ καὶ ἀγαπητὰ πρόσωπα τοῦ τε

Βασιλέως καὶ τῆς Ἀνάσσης ἡμῶν ἀποκειμένου εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα, καθόσον ἀφορᾷ τὸν Κ. Πρόεδρον νὰ ἐκτιμήσῃ ἀνηκόντως τὰς δοθείσας ἐπισήμως ἐν τῇ Βουλῇ διαβεβαιώσεις του.

Ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως παρεδέχθη δι᾽ ἀναστάσεως τὴν ἀποστολὴν μεγάλης πρεσβείας πρὸς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα ἥτις θέλει ἐκφράσει ἐνώπιον Αὐτῆς τὴν κοινὴν τῆς Βουλῆς λύπην διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην καὶ τὴν ἀπαρέσκειαν αὐτῆς, ἐὰν δυστυχῶς ἔλαβε χώραν, ὡς διαφημίζεται, καὶ διαβεβαιώσῃ τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα περὶ τοῦ ἀδιαλείπτου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῆς τε Βουλῆς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους, εἰς τὸν Βασιλικὸν Θρόνον, καὶ εἰς τὰ σεβαστὰ καὶ ἀγαπητὰ πρόσωπα τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, ἀποκειμένου εἰς αὐτὴν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν Κ. Πρόεδρον, νὰ ἐκτιμήσῃ ἀνηκόντως τὰς δοθείσας ἐπισήμως ἐν τῇ Βουλῇ διαβεβαιώσεις του.

Κληρωθέντων δὲ τῶν μελῶν τῆς πρεσβείας ἔλαχον οἱ Κ.Κ.

Βέϊκος.	Ἀποστολίδης.
Δημητρακόπουλος.	Καΐρης.
Μαυρομμάτης.	Χατζίσκος
Κονδύλης.	Παρθενόπουλος.
Ταταράκης.	Καπετανάκης.
Α. Γεωργαντᾶς.	

Ἀκολούθως ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπί τινων εἰς αὐτὴν ὑποβληθεισῶν ἀναφορῶν.

Τῆς ὁποίας ἡ συζήτησις ἀνεβλήθη διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 61 τοῦ Κανονισμοῦ ἀπαιτούμενα.

Μετὰ ταῦτα κατὰ πρότασιν διαφόρων παρεδέχθη ἡ Βουλὴ νὰ συνταχθῶσιν ἀμέσως τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως καὶ νὰ ἀναγνωσθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν, διὰ νὰ κυρωθῶσι, διὰ νὰ μὴν ἀναβληθῇ ποσῶς ἡ ἐνώπιον τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἐμφάνισις τῆς πρεσβείας.

Διακοπείσης δὲ πρὸς ὀλίγον τῆς Συνεδριάσεως συνετάχθησαν τὰ πρακτικὰ, καὶ ἀναγνωσθέντα εἰς τὴν Βουλὴν ἐγένοντο εἰς αὐτὴν παραδεκτά.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν Συνεδρίασιν τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

τῆς 6 Φευρουαρίου.

Σήμερον τὴν ἕκτην Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ, τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παόντων μὲν 83, ἀπόντων δὲ 28, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ ἀνέγνω τὴν πρὸς τὰς Α. Α. Μ. Μ. προσφώνησιν τῆς κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν σταλείσης παρὰ τῆς Βουλῆς πρεσβείας, ἔχουσαν οὕτω·

« Μὲ βαθείαν λύπην τὰς πληροφορηθεῖσα ἡ Βουλὴ τὴν διαφημισθεῖσαν ἔλλειψιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς κατὰ τὸν χρὸν τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τῆς 3 Φευρουαρίου, συνῆλθε σήμερον ἐπὶ τούτῳ εἰς συνεδρίασιν, καθ' ἣν πρῶτος ὁ Πρόεδρος, μὲ συντριβὴν καρδίας, ἔσπευσε νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ γεγονὸς ἦτον ὅλως τυχαῖον καὶ ἀνεξάρτητον τῆς θελήσεώς του, οὐδεμίαν ἔχον πρόθεσιν ἀπαρεσκείας· ἡ δὲ Βουλὴ συναισθανομένη καθῆκον ἑαυτῆς νὰ ψεύτῃ δημοσίᾳ πᾶσαν ἐκ τούτου παρεξήγησιν τῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος πρὸς τὰ Σεβαστὰ πρόσωπα τῶν Α.Α. Μ.Μ. ἀπεφάνθη ὁμοφώνως νὰ ἐκφράσῃ καὶ ἐνώπιον τῶν Υ.Υ. Μ Μ. διὰ μεγάλης Πρεσβείας, τὴν ὁποίαν συνιστῶσιν οἱ μὲ σέβας ἐμφανιζόμενοι, τὴν κοινὴν αὐτῆς λύπην καὶ ἀπαρέσκειαν διὰ τὸ δυσάρεστον ἐκεῖνο περιστατικόν, καὶ νὰ διαβεβαιώσῃ συγχρόνως τὸ ἀδιάλειπτον σέβας τῆς ἐν Βουλῆς καὶ τοῦ Ἔθνους εἰς τὸν Θρόνον καὶ τὰ Σεβαστὰ καὶ ἀγαπητὰ πρόσωπα τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης· ἀποκτιμένου εἰς τὰς Υ.Υ. Μ.Μ. καθόσον ἀφορᾷ τὸν Πρόεδρον νὰ ἐκτιμήσωσιν ἀνηκόντως τὰς παρ' αὐτοῦ δοθείσας διαβεβαιώσεις. »

καθὼς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀπαγγελθεῖσαν ἀπάντησιν, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ἐπισήμως ἐκφραζομένη παρὰ τῆς Βουλῆς λύπη καὶ ἀπαρέσκεια, διὰ τὸ προχθεσινὸν δυσάρεστον συμβὰν, εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν ὑψηλὴν γνώμην τὴν ὁποίαν καὶ Ἐγὼ καὶ ἡ Βασίλισσα εἴχομεν καὶ ἔχομεν πάντοτε περὶ τῶν ἀξιοτίμων ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους. »

« Οὐδέποτε συνελάβομεν τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν περὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς Βουλῆς καὶ εὐχαρίστως διεγράψθη ἐκ νέου τὴν νέαν διαβεβαίωσιν αὐτῆς. »

Μετὰ ταῦτα καταλαβὼν τὴν θέσιν του ὁ Πρόεδρος ἀντὶ τοῦ καταλιπόντος αὐτὴν Ἀντ. πρόεδρου ἀνήγγειλεν ὅτι, ἀντικειμένου τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τεσσάρων μελῶν διὰ νὰ ἀπαρτίσωσι μετὰ τῶν εἰσηγητῶν τῶν τμημάτων τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ περὶ ἐνόρκων Νομοσχεδίου. Πρὸ δὲ ταύτης τὸ Προεδρεῖον παρετήρησεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην τοὺς ἐκλεχθέντας ἀπὸ τὰ τμήματα εἰσηγητὰς, καὶ ὡς τοιοῦτοι ἀνηγγέλθησαν οἱ Κ.Κ. Ι. Ζάρκος Κ. Προβελέγγιος Δ. Χατζίσκος Γ. Φεγγαρᾶς Α. Καλαμογδάρτης Π. Βαρδόγλης καὶ Κ. Τσερτίδης. Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴν αὐτῶν, ἥτις γενομένη κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 78 τοῦ Κανονισμοῦ, ἀνέδειξε, μετὰ τὴν γενομένην ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφοδιφητῶν Κ.Κ. Εὐσταθίου Οἰκονομοπούλου, καὶ Σ. Μπαρατζῆ, διαλογὴν, ὡς μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ ἰδιαίτερον τῆς διαλογῆς πρωτόκολλον, τὸν Κ.Κ. Ι. Ν. Βλάσσαν διὰ ψήφων 46, Γ. Κονδύλην διὰ ψήφων 45, Χ. Καπετανάκην διὰ ψήφων 35, καὶ Δ. Κυριακίδην διὰ ψήφων 27.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'.

Τῆς 7 Φευρουαρίου 1845

Σήμερον τὴν ἑβδόμην τοῦ Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βου-

λευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον διετάχθη ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου ἡ ἐκφώνησις τοῦ ὀνομαστικοῦ τῶν Βουλευτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παόντων 96 καὶ ἀπόντων 15, ἐκηρύχθη ὑπ' αὐτοῦ ἀρξαμένη ἡ Συνεδρίασις.

Ἀνεγνώσθησαν μετὰ ταῦτα τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τοῦ καταλόγου τῶν ὁρκωτῶν κριτῶν διὰ τὸ παρὸν ἔτος.

Ὁ Εἰσηγητὴς δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τῶν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος κληρωθησομένων ἐνόρκων Ἐπιτροπὴ, συνεδριάσασα τὴν 6 Φευρουαρίου ἐν τῷ Βουλευτικῷ καταστήματι, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον καὶ ἐμελέτησεν αὐτὸ μετὰ τῆς ἀνηκούσης ἐπιστασίας. Ἀλλὰ καί τοι σταθμίσασα δεόντως τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν αἰτιολογίαν αὐτοῦ λόγους, δὲν ἐδυνήθη νὰ πεισθῇ εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος, τὸ ὁποῖον ἔδωσε καὶ δίδει τοσαῦτα ἐχέγγυα ἀσφαλείας εἰς τοὺς δικαζομένους. Ἐθεώρησε μὲν ὡς δυστύχημα τὴν ἔλλειψιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἐνόμισεν ὅμως ὅτι δύναται αὐτὴ ν' ἀναπληρωθῇ δι' ἄλλων ἀρχῶν τὴν αὐτὴν ἐχουσῶν πηγὴν, τὴν ψῆφον δηλαδὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐνόρκων, καὶ ὅτι ὡς θέλετε ἰδεῖ εἰς τὴν ὁποίαν παρεδέχθη τροπολογίαν, οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πρόεδροι τῶν δημοτικῶν συμβουλίων συνηθροισμένοι εἰς ἕν, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἀρμοδίου Δικαστοῦ, εἰς ὡρισμένον καιρὸν καὶ χρόνον, δύνανται ἀδιαβόητως νὰ πράξωσιν ὅ,τι μέχρι τοῦδε τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἔπραττον.

Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ὁμόφωνος μὲν ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων, ὅσα οἱ περὶ τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων Νόμοι ἐχορήγησαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν, ὡς ἐκτιμῶσα ἀποχρώντως τὰ ἐξ αὐτῶν πηγάσαντα ἀγαθὰ, διεφώνησε μ' ὅλα ταῦτα εἰς τὴν σημερινὴν περίπτωσιν διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ὡς εἰσηγητὴς αὐτῆς χρεωστῶ νὰ ὑποβάλω ἐν περιλήψει εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως ἐκτιμήσασα σταθμίσῃ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ βάρος τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ λεχθέντων.

Ἡ μειονοψηφία σύμφωνα μὲ τὴν προτεταγμένην τοῦ Νομοσχεδίου αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν ἐθεώρησεν ὡς ἀπόλυτον ἀνάγκην τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου προτεινομένην προσωρινὴν ταύτην διάταξιν·

α'. Διότι μὴ ὑπαρχόντων ἤδη ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ ἀγνώστου οὔσης τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ταῦτα θέλουν συγκαλεσθῇ ἤθελεν εἶσθαι ἀπάνθρωπον νὰ μένῃ ἐπὶ πλέον ἐκκρεμὴς ἡ τύχη τόσων ὑποδίκων ἐξ ὧν πολλοὶ πιθανῶς ὑπαφέρουσιν ἀθῶοι.

β'. Διότι ἡ προτεινομένη παρὰ τῆς πλειονοψηφίας τροπολογία τοῦ Νομοσχεδίου καταντᾷ ἀπραγματοποίητος, ἡ τοὐλάχιστον δυσχερεστάτη καὶ συνεπιφέρουσα μεγάλην ἀναβολὴν καὶ βραδύτητα ὅλως ἀντικειμένην εἰς τὸν φιλάνθρωπον σκοπὸν τῆς Κυβερνήσεως, προτιθεμένης ἐξαιρέτως τὴν ὅσον ἔνεστι ταχείαν διεξαγωγὴν τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων. Εἰς τὰς Νήσους μάλιστα τοῦ Αἰγαίου ὅπου ἡ μεταξὺ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης συγκοινωνία ἄτακτος καὶ τυχαία, ἐξαρτᾶται πολλάκις ἀπὸ περιστατικὰ ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεως τῶν ἀρχῶν, εἶναι ἀδύνατον νὰ προϊδῇ τις πόσος θέλει παρέρχεται χρόνος ἕως οὗ οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πρόεδροι εἰδοποιηθῶσι καὶ συνέλθωσιν εἰς τὸν πρὸς διωρισμένον διὰ τὴν προκειμένην ἐργασίαν τόπον.

γ'. Καὶ τελευταῖον, διότι ἡ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου ὅπως συνετάχθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου δὲν προσβάλλει παντάπασι τὰ ἀποκτημένα δικαιώματα τοῦ πολίτου, δὲν προδικάζει τίποτε, ἀναβάλλει μόνον προσωρινῶς τὴν ἐνέργειαν ἑνὸς δικαιώματος πρὸς χάριν πάλιν αὐτοῦ τοῦ πάσχοντος πολίτου. Ταῦτα ὡς ἔγγιστα ἡ μειονοψηφία.

Ἡ δὲ πλειονοψηφία συμμεριζομένη καὶ ἐκτιμῶσα ἐν μέρει τοὺς λόγους τῆς μειονοψηφίας, ἀντέταξεν εἰς αὐτήν.

Ὡς πρὸς τὸ Α'. καὶ Β'. τὰ ὁποῖα ταυτίζονται ὡς: περιεχόμενα εἰς τὴν ὑποτιθεμένην βραδύτητα καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς δεινοπάθειαν τῶν ὑποδίκων· ὅτι τοιαύτη βραδύτης εἶναι μᾶλλον ὑποθετικὴ ἢ πραγματικὴ, διότι εἰς μὲν τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς τίποτε δὲν εἶναι εὐκολώτερον παρὰ τὴν εἰς ἓν συνάθροισιν τῶν δημάρχων καὶ προέδρων, εἰς δὲ τὰς νήσους δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἢ καὶ νὰ ἐκλείψῃ παντάπασιν, ἀποστελλούσης τῆς Κυβερνήσεως πλοῖον ἐπίτηδες ὡς καὶ ἄλλοτε ἔπραξεν· ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν μάλιστα τῆς βραδύτητος ταύτης, ἡ τροπολογία ἐπρόβλεψε νὰ μὴν ἦναι ἀναποφεύκτως ἀνάγκη ἡ παρουσία τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν δημάρχων καὶ προέδρων, ἐξακολούσης μόνης τῆς πλειονοψηφίας αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐκλογῆς· ὅτι τέλος πάντων καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει

καθ' ἣν ἤθελε προκύψει μικρὰ βραδύτης καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπόδικοι ἤθελον προτιμήσει νὰ ὑπαρξώσιν ἔτι ὀλίγον, παρὰ νὰ ἀπολέσωσι τὴν ἰδιαιτέραν ἐκείνην προστασίαν, τὴν ὁποίαν τοὺς ἐγγυᾶται ἡ ἐκλογὴ ὁρκωτῶν πηγάζουσα ἀπὸ αὐτὰς τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν των. Ὡς πρὸς τὸν τελευταῖον· ὅτι καὶ ἡ ἁπλῆ ἀναβολὴ τῆς ἐνεργείας ἑνὸς δικαιώματος, γενομένη ἄνευ ἀναποφεύκτου καὶ κατεπειγούσης ἀνάγκης, ἥτις ἐνταῦθα δὲν παρουσιάζεται, εἶναι βλαβερὰ καὶ ἐπιζήμιος, εἰς ἐποχὰς μάλιστα, καθ' ἣν ὁ λαὸς, ζῶν ὑπὸ Συνταγματικὴν Κυβέρνησιν προσδοκᾷ καὶ ἀπεκδέχεται δικαίως ἐνίσχυσιν μᾶλλον, ἢ ἐλάττωσιν τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἀπελάμβανεν.

Ἐπὶ τῶν λόγων τούτων βασιζομένη ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, ἔκρινεν εὔλογον νὰ προπολογίσῃ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἀκολούθως·

Οἱ διὰ τὸ ἐ ετοῦς ἔτος **1845** κατάλογοι τῶν 20 ὑποψηφίων ἐνόρκων, οἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρον **1.** τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωμβρίου **1836** περὶ ἐκλογῆς τῶν ὁρκωτῶν Νόμου, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρ. **41** τοῦ ἀπὸ **18** Δεκεμβρίου **1836** περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου, ἔπρεπε κατὰ πᾶσαν Διοίκησιν νὰ συνταχθῶσιν ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τῶν Διοικητῶν καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, θέλουν κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὸ **1845** ἔτος συνταχθῇ, τὸ μὲν ἥμισυ παρὰ τῶν Διοικητῶν ὡς πρότερον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ παρὰ τῶν δημάρχων καὶ τοῦ προέδρου ἑκάστου δημοτικοῦ Συμβουλίου συνηγμένων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

Εἰς μὲν τὰς ἕδρας τῶν Διοικήσεων ὁ σύλλογος οὗτος θέλει προεδρεύεσθαι παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας παρὰ τοῦ πλησιεστέρου εἰρηνοδίκου.

Ἐὰν εἰς τὴν ἀριθμησιν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἡμέραν τινὲς τῶν δημάρχων ἢ πρόεδροι δὲν παρευρεθῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς συναθροίσεως, τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς.

Κατὰ τὰ λοιπὰ θέλουσι διατηρηθῇ οἱ τύποι καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου **1836** περὶ ἐκλογῆς τῶν ὁρκωτῶν Νόμου.

Ὁ εἰσηγητὴς **Δ.** Καλαμογδάρτης.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν συζήτησις αὐτῆς, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι πρότερον ἡ τυπωσις αὐτῆς καὶ διανομὴ εἰς τοὺς Βουλευτὰς κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Ἐντεῦθεν κατὰ πρόταιαν τοῦ Προέδρου παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις τῶν Βουλευτῶν Ἀδριανοῦ Σωτηρίου

καὶ Δ. Τσώκρη, διατάξασα νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς δεκαπενθημέρου ἀπουσίας ἄδεια.

Ἀκολούθως ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὡς μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ πειρατείας καὶ ναυταπάτης περὶ τὴν ναυτιλίαν κτλ. ἐξελέχθησαν παρὰ τῶν τμημάτων οἱ ΚΚ. Κ. Προβελέγιος, Δ. Καλαμογδάρτης, Ι. Χαραμῆς, Σ. Παρθενόπουλος, Π. Βάρβογλης καὶ Σ. Ἀντωνιάδης· πρόκειται δ' ἤδη νὰ ἐκλεχθῶσι παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ **66** ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ καὶ τὰ τέσσαρα προστεθησόμενα μέλη αὐτῆς. Καὶ ἡ Βουλὴ κατὰ συνέπειαν προεῖδε εἰς τὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων τούτων μελῶν· ἐνεργηθείσης δ' αὐτῆς κατὰ τὸ ἄρθρον **78** τοῦ Κανονισμοῦ, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Κ. Τσαρτίδου καὶ Δ. Σακελλαριάδου, μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, ἀνεδείχθησαν πλειονοψηφοῦντες καὶ μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ πειρατείας, ναυταπάτης καὶ ὑποξαιρέσεως περὶ τὴν ναυτιλίαν, οἱ ΚΚ. Ἰωάννης Εὐσταθίου διὰ ψήφων **74**, Διομήδης Κυριακοῦ διὰ ψήφων **67** καὶ Φραγκίσκος Μαῦρος διὰ **72**.

Ἑπομένως προσδιωρίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς ὡς ἡμέρα συνεδριάσεως διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως περὶ τοῦ Νομοσχεδίου, τοῦ ἀφορῶντος τὴν σύνταξιν τῶν ὁρκωτικῶν καταλόγων ἡ προπεχὴς παρασκευὴ **9** Φευρουαρίου. Διελύθη μετὰ τοῦτο ἡ συνεδρίασις ἐν ὥρᾳ **2** μ. μ.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος

Σταμάτιος Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'.

Τῆς 9 Φευρουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν ἐννάτην Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν **95** ἀπόντων δὲ **16** ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συ-

νεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων· ὡς ἀντικείμενον δὲ τῆς συνεδριάσεως ἀνηγγέλθη παρὰ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν κωλυόμενον Πρόεδρον Ἀντιπροέδρου ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων καὶ ἐπ' αὐτοῦ, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἶπεν, ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον εἶναι σπουδαῖον διὰ τὰς συνεπείας του ἐπὶ τῆς τύχης τῶν προφυλακισμένων ὑποδίκων. Δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα μελέτης, οὐδὲ στερρὰ διάταξις, ἀλλ' ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὴν ἀνάγκην, διότι ἡ σύμπτωσις τῆς ἐνεργείας τῶν πολιτικῶν καὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ ὁ ἐντεῦθεν ἐπελθὼν ἐρεθισμὸς τῶν πνευμάτων δὲν ἐπέτρεψαν τὴν συγκάλεσιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἰς τὰ ὁποῖα ἀνετέθη παρὰ τοῦ περὶ ἐνόρκων Νόμου ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν ἀριθμοῦ· οὐδ' ἐρρίφθη εἰς ὑμᾶς τυλιμπῶς πρὸς καινοτομίαν δυστυχῶς ἐπιρρέουσαν εἰς τοὺς ὑπὸ προφυλάκισιν ὑποδίκους, ἀλλ' ἐγένετο κατ' ἀπομίμησιν τοῦ παρελθόντος. Καὶ τότε, μὴ συγκαλεσθέντων τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἐξεδόθη Νόμος διὰ τὴν ἀνάγκην, ἐπιβάλλων τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων εἰς τοὺς Διοικητὰς, καὶ ὁ Νόμος οὗτος ἐρανίσθη ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἔνθα, κατὰ τὸ ἄρθρον 387 τῆς ποινικῆς δικονομίας αὐτῆς οἱ Διοικηταὶ συντάττουσι τοὺς καταλόγους τούτους. Ἡ ἐπιβλαβοῦσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν σύνταξιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἰδέα, ἦτο ἡ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ταχείας ἐκδικάσεως, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὁρκωτῶν κριτῶν κατ' ἰδίαν αὐτῆς θέλησιν, διότι οὐδὲ πολιτικὰ ἐγκλήματα πρόκεινται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πρὸς ἐκδίκασιν διὰ τὰ ὁποῖα δύναται νὰ διαφέρηται ἡ Κυβέρνησις, οὐδ' ἂν ὑπῆρχον θέλουσι δικασθῆ, καθόσον ἐξηλείφθησαν ταῦτα διὰ τοῦ περὶ ἀμνηστείας αὐτῶν ἐσχάτως ἐκδοθέντος Βασ. Διατάγματος, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει καὶ ἐκεῖνα τοῦ τύπου, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπέπεσεν ἡ ἀντιπολίτευσις, μ' ὅλον ὅτι ἡ Κυβέρνησις, φλεγμαίνουσα καὶ ἀδιαφοροῦσα πρὸς αὐτὸν, οὐδόλως ἐπέβλεψεν εἰς αὐτὰ, θεωροῦσα τὰς προσβολὰς τοῦ τύπου ἄνευ συνεπειῶν, ὁσάκις αὗται δὲν στηρίζονται εἰς τὰ πράγματα. Τὸ Νομοσχέδιον σκοπὸν ἔχει τὴν ἐλικρίνειαν, βασιζόμενον εἰς τὸ κατεπείγον καὶ ὁρμώμενον ἀπὸ τὰς γενομένας παρὰ τῶν ὑπὸ προφυλάκισιν διατελούντων πολλὰς αἰτήσεις περὶ τῆς ταχείας ἐκδικάσεως αὐτῶν, οἵτινες πρὸς ὑμᾶς μόνους ἀπορρῶσιν, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὴν ψῆφον θέλει ὁρισθῆ τῶν δεινῶν τῶν τὸ πέρας, ἢ ἡ σῆψις αὐτῶν, ὑπὲρ ὧν εἶναι πρόληψις ἀθωότητος, εἰς τὰς εἱρκτάς. Καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐρρόνουν, ὅτι δὲν ἔχρηζε πολλῆς ἀναπτύξεως, μ' ὅλα ταῦτα ἐγένετο ὑφ' ὑμῶν τροπολογία

τῆς ὁποίας τὸ αἰτιολογικὸν εἶναι εἰς προφανῆ ἀντίφασιν πρὸς τὸ συμπέρασμα αὐτῆς. Ὁ ἐν τῇ τροπολογίᾳ λόγος εἶναι, ὅτι οἱ καταλογοι πρέπει νὰ συνταχθῶσιν ἀπὸ ἀρχὰς περιεχούσας ἐν ἑαυταῖς τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ, καὶ τοιαύτας ὁρίζει τὸν δήμαρχον καὶ πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, προεδρευομένους ἀπὸ τὸν Διοικητὴν ἢ εἰρηνοδίκην. Διὰ νὰ ἀποδείξωμεν δὲ ὅτι αὗται δὲν φέρουσι τὸν χαρακτῆρα τῆς αἰτιολογίας ἂς σκεφθῶμεν ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος. Σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ὁ πολίτης ὑπόδικος νὰ δικάζηται ἀπὸ τοὺς συμπολίτας του, τῶν ὁποίων οἱ ἡμίσεις ν' ἀποῤῥέωσιν ἐμμέσως ἀπὸ τὴν ἐκλογήν του, ἐκλεγόμενοι ἀπὸ τὴν κηδεμονεύουσαν αὐτὸν τὸν ὑπόδικον ἀρχήν· ὁ σκοπὸς οὗτος πραγματοποιεῖται διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁρκωτῶν ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, διότι ταῦτα εἶναι σώματα πολιτικὰ, συνδεόμενα διὰ τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεώς των καὶ διευθυνόμενα δι' ἰδίου Κανονισμοῦ. Αἱ σκέψεις καὶ ἀποφάσεις των εἰσὶ γνωσταὶ, αἱ δὲ γνωμοδοτήσεις αὐτῶν ἀναφέρονται εἰς ἣν ἀνήκουσιν ἐπαρχίαν, θεωρούμεναι ὡς γνώμη τοῦ ὅλου τῶν κατοίκων αὐτῆς, ἐν οἷς καταριθμοῦνται καὶ οἱ ὑπόδικοι, καὶ κατὰ συνέπειαν ὡς γνώμη καὶ αὐτῶν. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐκπληροῦται διὰ τῆς συστάσεως τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς τροπολογίας προτεινομένου σώματος, διότι οὐδ' ὁ δήμαρχος οὐδ' ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἔχουσι τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ πρὸς σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων. Ἡ πρὸς αὐτοὺς ἐντολὴ τοῦ λαοῦ εἶναι εἰδικὴ πρὸς ἄλλα ἔργα, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς τὸ προκείμενον, καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὡς πᾶς πρόεδρος πολιτικοῦ σώματος, ἀπομακρυνόμενος τῆς θέσεώς του, εἶναι ἁπλοῦς ἰδιώτης, διότι οὐδὲ συμβούλιον νὰ προεδρεύῃ ἔχει, οὐδ' ἰδιότητα προέδρου φέρει, καὶ οὕτως δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ αἰτιολογικὸν τὸ συμπέρασμα τῆς τροπολογίας. Αἱ δύο αὗται ἀρχαὶ θέλουσι προεδρεύεσθαι κατὰ τὴν τροπολογίαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι αὗται εἰσὶ πρὸς ἀλλήλας στοιχεῖα ἀντίθετα καὶ ἀσυμβίβαστα μὲ τὴν φύσιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, δὲν ὁρίζεται ἀκόμη ἀπὸ τὴν τροπολογίαν ἂν ὁ προεδρεύων Διοικητὴς θέλῃ ἔχει ψῆφον εἰς τὴν συζήτησιν, ἂν πρέπῃ νὰ ἔχῃ, ἢ ἂν θέλῃ ἔχει τοιαύτην ὁ ἀντὶ τοῦ Διοικητοῦ προεδρεύων τὸ σῶμα εἰρηνοδίκης. Καὶ αἱ τρεῖς αὗται ἀρχαὶ, μὴ φέρουσαι τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ, εἶναι πρὸς ἀλλήλας ἀντίθετοι, διότι ὁ μὲν Διοικητὴς εἶναι ὑπαλληλος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ὁ δὲ δήμαρχος ἐξ ἡμισείας αὐτῆς καὶ τοῦ λαοῦ, ὁ δὲ εἰρηνοδίκης εἶναι ἀποκλειστικὸν τῆς δικαιοσύνης ὄργανον· ὁ Νόμος δὲν καθιστᾷ

τὸν σύλλογον νόμιμον, διότι τότε ἁπλοῦς Νόμος ἤθελε καταστρέψει τὸ Σύνταγμα, καθιστῶν νόμιμα πράγματα ῥητῶς εἰς αὐτὸ ἀντικείμενα, διὰ τοῦτο καὶ ἡ προταθεῖσα τροπολογία, προσβάλλουσα τὸν περὶ ἐνόρκων Νόμον, τὸν ὁποῖον ἀναγνωρίζει τὸ Σύνταγμα, προσβάλλει ἐμμέσως αὐτό. Πρὸς τὰς ἐλλείψεις δ' ὅλας αὐτὰς τῆς τροπολογίας, θέλομεν εὑρεθῆ ἔτι εἰς ἀμηχανίαν καὶ εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὑποτεθῆ ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς τροπολογίας προτεινόμενον σῶμα συνῆλθε, διότι διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ τύπου τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ καὶ τοῦ κανόνος καὶ διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν του θέλομεν ἀποχήσει περὶ τοῦ πρακτέου ἐν διχοψηφίᾳ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ θέλομεν ἀμηχανήσει περὶ τὴν ἐκτέλεσιν. Θέλομεν ἐπίσης ἀμηχανήσει καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν αἱ ἀρχαὶ αὗται δὲν συνέλθωσι, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν τὴν ἄδειαν τῆς διὰ ὕδατος προσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τοὺς Διοικητάς, διὰ νὰ μὴ περιπέσωμεν εἰς ὅ,τι φοβούμεθα καὶ εὑρίσκωμεν τὸν κύκλον τῆς αὐθαιρεσίας αὐτῶν, ἐνῷ καὶ ἡ ἔλλειψις αὕτη ἐλλείπει διὰ τὴν συγκάλεσιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, τιμωρουμένων παρὰ τοῦ Νόμου ἐν ἀρνήσει. Διὰ ταῦτα ἡ τροπολογία, ὡς παρατηρεῖτε, Κύριοι, ἐξηκολούθησιν ὁ αὐτός, δὲν περιέχει οὐδὲ τὸ δίκαιον, οὐδὲ τὸ νόμιμον, οὐδὲ τὸ ἐφικτόν, καὶ μᾶς ἀπειλεῖ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τραγικὰς συνεπείας, διότι ἐπὶ πάσης ἀπορίας τοῦ Διοικητοῦ περὶ τὸν σχηματισμὸν τοῦ συλλόγου ἢ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σκοποῦ, θέλει λάβει χώραν πολλὴ ἀλληλογραφία μεταξὺ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἐπίσης διὰ τὸ ἐλλειπὲς τοῦ Νόμου θέλει ἀπορεῖ, ὅλα δὲ ταῦτα θέλουσι παρατείνει τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων οὐ μόνον ἐπὶ μῆνας ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὁλόκληρον ἔτος, ἡ δὲ βραδύτης αὕτη θέλει διατηρεῖ πολλοὺς συμπολίτας μας εἰς τὰς φυλακάς, ἐν οἷς καὶ πολλοὶ ἀθῷοι. Τελευτῶν τοῦ λόγου, ἐξητήσατο τὴν ὁλοσχερῆ τοῦ Νομοσχεδίου παραδοχὴν καὶ τὴν ἀπόῤῥιψιν τῆς τροπολογίας, ἥτις οὐδὲ τὰς ἀποχρώσας ἐγγυήσεις πρὸς τοὺς ὑποδίκους παρέχει.

Πρὸς ταῦτα ἕτερος ἀντιλέγων παρετήρησεν, ὅτι αἴσθημα φιλανθρωπίας ὑπηγόρευσε πραγματικῶς τὴν σύνταξιν καὶ συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ἀλλ' ἡ φιλανθρωπία, διὰ νὰ ἐπισπεύσωμεν τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποδίκων, δὲν πρέπει ν' ἀποκρούσῃ καὶ τὴν βαθεῖαν ἐπ' αὐτοῦ σκέψιν μας, καὶ νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ ἀρνηθῶμεν εἰς τοὺς ὑποδίκους τὰ ἐχέγγυα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ περὶ ἐνόρκων Νόμος ἐχορήγησεν εἰς αὐτούς, καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ ταχεῖα ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἐπιβλαβὴς πρὸς αὐτούς· ἐξαπατῶντες, ἂν τὰς ἐγγυήσεις τοῦ περὶ ἐνόρκων Νόμου χορηγῇ

εἰς τοὺς ὑποδίκους τὸ Νομοσχέδιον ἢ ἡ τροπολογία παρατηροῦμεν, ὅτι τὸ πρῶτον, ἀφαιροῦν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁρκωτῶν κριτῶν ἀπὸ τὸν λαόν, δὲν φέρει οὐδεμίαν αὐτῶν. Ἐρρέθη ὅτι, διὰ τὴν ἔλλειψιν πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει συμφέρον νὰ σχηματίσῃ κατ' ἰδίαν αὐτῆς θέλησιν τὰ δικαστήρια τῶν ἐνόρκων, ἀλλὰ πιθανὸν δυστυχῶς νὰ παρουσιασθῶσι κατόπιν τοιαῦτα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀνηθῶμεν εἰς αὐτοὺς εὐδαιμόνων ἐγγυήσεων. Ὁ δήμαρχος καὶ πρόεδροι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀληθῶς δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωσιν ἐνόρκους, ἀλλὰ τοῦτο ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, οὐχὶ δὲ καὶ καὶ εἰς τὴν νομοθέτησιν, ὅτε, ὅταν ἐκδοθῇ Νόμος χορηγῶν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦτο, θέλουσι καὶ οὗτοι ἔχει τοῦτο ὡς καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι. Αἱ δυσκολίαι αἱ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος Ὑπουργοῦ προταθεῖσαι, πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν διὰ τὴν συγκάλεσιν τῶν ἀρχῶν τούτων, δὲν δύνανται νὰ μᾶς ἀναγκάσωσι νὰ ἀφαιρέσωμεν ἓν δικαίωμα αὐτῶν τῶν ἰδίων ὑποδίκων καὶ νὰ δώσωμεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐξουσίαν, καθόσον καὶ αὗται διασκεδάζονται, διότι εἰς μὲν τὴν στερεὰν ἡ συγκάλεσις αὐτῶν εἶναι εὔκολος, εἰ δὲ τὰς νήσους καθίσταται τοιαύτη διὰ μικρᾶς δαπάνης. Σκεφθῆτε, ὅτι πρόκειται περὶ τῆς τύχης τῶν συμπολιτῶν μας καὶ ὅτι θέλουσι προσαχθῆ ἐνώπιον τῶν ὁρκωτῶν κριτῶν ἀκαλούθως ἄνθρωποι καλῶς ἢ κακῶς καταδικασμένοι διὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακριθῶσι τοιοῦτα καὶ ἀκαλούθως ἀπορανθῆτε ἂν πρέπῃ νὰ διακηρύξητε τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν παρελθοῦσαν ἐποχὴν εἶχεν, ἤδη, ὅτε ἐσυνταγματίσθημεν, καὶ ὅτε πρέπει νὰ ἐπεκτείνωμεν καὶ οὐχὶ νὰ ἐλαττώσωμεν αὐτά. Ἀναλογισθῆτε, ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ πρώτου Νομοσχεδίου ἐλαττόνετε τὰς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, αἵτινες περιμένουσιν ἐπέκτασιν αὐτῶν. Τὸν σκοπὸν τοῦτον πραγματοποιεῖ ἡ προταθεῖσα τροπολογία, καὶ ταύτης τὴν παραδοχὴν συνιστῶ εἰς ὑμᾶς.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος λαβὼν τὸν λόγον εἶπε· ἐπὶ τῶν περὶ τῆς συντάξεως τοῦ Νομοσχεδίου παρατηρήσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης συμφωνῶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνταχθῶσιν οἱ περὶ ἐνόρκων κατάλογοι μέχρι τοῦ Μαρτίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, καθότι αἱ περιστάσεις ἐμπόδισαν τὴν σύνταξιν αὐτῶν, διὰ τοῦτο δέχομαι μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ῥηθέντα περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν γίνεται εἰς Γαλλίαν ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐνόρκων καὶ τὰ λοιπά, διότι σήμερον πρόκειται περὶ τῆς ἀνάγκης ἑνὸς Νομοσχεδίου, τὸν

σκοπὸν τοῦ ὁποίου καὶ ὁ Ὑπουργὸς καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ συνωμολόγησαν· διαφωνοῦσι δ' ἀμφότεροι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Νομοσχεδίου, καθότι ὁ μὲν Ὑπουργὸς λέγει, ὅτι διὰ τὴν ταχύτητα πρέπει νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκλογὴ καὶ τοῦ ἄλλου ἡμίσεως εἰς τὸν Διοικητὴν ὡς σχετικότερον, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων Νόμον, καὶ ἐκλέγοντα τὸ ἄλλο ἥμισυ τῶν ἐνόρκων δυνάμει τοῦ Νόμου, ἡ δ' Ἐπιτροπὴ ὅτι, ἐν ἐλλείψει τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, τὸ ἕτερον ἥμισυ πρέπει νὰ ἐκλιχθῇ ἀπὸ τοὺς δημάρχους καὶ προέδρους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καθότι οὗτοι, ὡς καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι εἶναι πλησιέστεροι εἰς τὸν λαόν· ἀμφότεροι δὲ οἱ λόγοι τούτων εἶναι, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον νόθοι. Διὰ νὰ ἀποφύγωμεν λοιπὸν τοῦτο καὶ νὰ μὴν ἀπομακρυνθῶμεν καὶ τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματός μας τόσον καὶ νὰ ἀποφύγωμεν τὰς προτεινομένας ὑποψίας, προτείνω, ἐπειδὴ οἱ παρὰ τοῖς ἐφετείοις καταλογοι τοῦ παρελθόντος ἔτους δὲν ἐξηντλήθησαν τὸ μὲν ἥμισυ τῶν ἐνόρκων ἑκάστης ἐπαρχίας νὰ ἐκλεθῇ ὑπὸ τῶν Διοικητῶν, τὸ δὲ ἄλλο νὰ ληφθῇ ἀπὸ τοὺς ὑπάρχοντας καταλόγους· πρὸς τοῦτο δ' ἔδωκε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν.

α Οἱ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος **1845** καταλογοι τῶν **20** ὑποψηφίων ἐνόρκων, οἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρον **1** τοῦ ἀπὸ **12** Ὀκτωβρίου **1836** περὶ ἐκλογῆς τῶν ὁρκωτῶν Νόμου καὶ κατὰ τὸ ἄρθρ. **41** τοῦ ἀπὸ **18** Δεκεμβρίου **1836** περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, ἔπρεπε κατὰ πᾶσαν Διοίκησιν νὰ συνταχθῶσιν ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τῶν Διοικητῶν καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, θέλουν κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὸ **1845** ἔτος συνταχθῇ κατὰ μὲν τὸ ἥμισυ παρὰ τῶν Διοικητῶν ὡς πρότερον· τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ θέλει ληφθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἐφετείων ἐκ τῶν καταλόγων τῶν συνταχθέντων διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξαιρέσει τῶν ἐκπληρωσάντων τὰ καθήκοντα τῶν ἐνόρκων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

Ἄλλος μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶπεν· ἀνήκων εἰς τὴν μειοψηφίαν αὐτῆς, θέλω ἐκθέσει τοὺς λόγους, οἵτινες μὲ ἠνάγκασαν νὰ μείνω εἰς τὴν μειονοψηφίαν. Ἡ πλειονοψηφία λέγει, ὅτι δὲν ἐπείσθη περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ δεχθῇ τὸ Νομοσχέδιον καὶ νὰ παραλειφθῶσιν ὅλα τὰ ἐγγυα τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς ἔχαιρεν ἐπὶ τῆς πρώην ἀσυντάκτου Κυβερνήσεως. Τὸ αἴσθημα τοῦτο ἤθελε κατακυριεύσει πρώτου ἐμοῦ τὴν καρδίαν, ἂν ἐπρόκειτο περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος συστήματος, ἀλλὰ ὄχι πρόκειται περὶ τούτου σήμερον. Τὸ ὁρκωτικόν μας σύστημα στηρίζεται εἰς τοὺς ἑξῆς θεωρητικοὺς λόγους· ὁ δικαστὴς πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ νὰ ἦναι ἀμεροληπτος. Τὰ δύο ταῦτα ἐγγυα εἶναι ἱκανὰ πρὸς τὸν λαόν, διὰ τὴν ἐκδίκασιν πολιτικῶν ὑποθέσεων καὶ ἔτι πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων· ὡς πρὸς δὲ τὰ κακουργήματα καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις ἐνίοτε ἔχει συμφέρον οἱ τακτικοὶ δικασταὶ αὐτῆς ὑποτίθεται ὅτι δὲν παρέχουσι τὰ ἀναγκαῖα ἐγγυα, οὔτε δύνανται νὰ φανῶσιν ἀμεροληπτοι, διὰ τοῦτο εἰς ὅλα τὰ Συνταγματικὰ Κράτη τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα δικάζονται ἀπὸ ὁρκωτούς· Ἡ ἐκλογὴ ὅμως τῶν ἐνόρκων δὲν ἀρέθη μόνον εἰς τὸν λαόν, διότι εἰς τὴν ἐκδίκασιν τοιούτων ἐγκλημάτων ἔχει συμφέρον καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἀπὸ τὸν γενικὸν κατάλογον τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου ἐκλέγει ἕκαστος Διοικητὴς τὸ ἥμισυ μέρος τῶν ἐνόρκων, τοὺς ὁποίους ἑκάστη ἐπαρχία πρέπει νὰ δώσῃ, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἐκλέγεται ἀπὸ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια κατὰ τὸν Νόμον μας. Ὁ Νόμος μας, διὰ νὰ ἐνεργεῖται ἡ ἐκλογὴ αὕτη μὲ πλείονα ἀμεροληψίαν, ἀπαιτεῖ νὰ ἐνεργῆται πρὸ ἑνὸς ἔτους καθότι τότε δὲν εἶναι γνωστοὶ οἱ δικαιουμένοι ἀπὸ τοὺς ἐκλεγομένους ἐνόρκους· ὁ λόγος οὗτος δύναται προσελκύσῃ πολὺ τὴν προσοχὴν τῶν ἐκλεγόντων τοὺς ἐνόρκους, διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἀνθρώπους ἀμεροληπτους, διότι ἀγνοοῦσι καὶ οὗτοι ἂν μετὰ ἓν ἔτος δὲν ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν τούτων, τοὺς ὁποίους ἐκλέγουσιν· ἐκ τῶν ῥηθέντων συνάγεται ὅτι τὸ ὁρκωτικόν μας σύστημα εἶναι ὀρθώτερον καὶ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ, ἰδίως τοῦ πρώτου ἔνθα, ὁ Νομάρχης ἐκλέγει τὸ ὅλον τῶν ἐνόρκων τῆς περιφερείας του.

Ἡ βραδύτης καὶ ἡ μὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου τούτου προῆλθεν ἀναντιῤῥήτως ἀπὸ τὰ περιστατικὰ, τὰ ὁποῖα ἐξέθηκε πρὸ μικροῦ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη τὸ συζητούμενον ἤδη Νομοσχέδιον· διὰ τοῦτο δὲν ἐλαττόνομεν ποσῶς τὰς ἐλευθερίας, τὰ ὁποῖας εἴχομεν καθ' ἣν ἐποχὴν δὲν ὑπῆρχε Σύνταγμα, ὡς διατείνεται ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι τὸ Νομοσχέδιον δὲν ἀντιβαίνει ποσῶς εἰς τὰ νενομοθετημένα, ἀλλὰ στηρίζεται εἰς αὐτὰ διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους.

α) Τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα εἰσήχθη διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων τοῦ ὁποίου τὸ **60** ἄρθρον λέγει, ὅτι, μέχρις οὗ ἐνεργηθῶσι τὰ περὶ καταλόγων, ὁ Νομάρχης θέλει ἐγγράψει εἰς τοὺς σχεδιασθησομένους καταλόγους **60** ὀνόματα· τοῦτο δ' ἀποδεικνύει, ὅτι καὶ τότε κατ' ἀρχὰς ὁ Νόμος ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν Νομάρχην μόνον τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, καὶ ἐπομένως τὸ Νομοσχέδιον εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ

β) Ὁ Νόμος τοῦ **1836** δὲ οὐ ἐτροποποιήθη τὸ σύστημα

τοῦτο ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων, λέγει, ὅτι, ἂν τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν ἀσχοληθῶσι πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἡμίσεως μέρους ἐνόρκων τῆς ἐπαρχίας, τότε ἐκλέγει καὶ αὐτὸ ὁ Διοικητής· ἐπίσης δὲ καὶ ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἤθελε διαλύσει ἐπαρχιακόν τι συμβούλιον πρὶν ἢ τελειώσῃ τὴν περὶ ἐνόρκων ἐκλογήν, πάλιν ὁ Διοικητὴς ἀναπληροῖ αὐτήν. Ὁ Νόμος οὗτος εἶχε τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ ὅταν δὲν προσκληθῇ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, πάλιν ὁ Διοικητὴς νὰ δύνατει νὰ κάμῃ τὴν ἐκλογὴν ὅλων τῶν ἐνόρκων, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἐδέχθη τὴν ἰδέαν ταύτην, διὰ νὰ ἀναγκάζηται ἡ Κυβέρνησις νὰ συγκαλῇ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια κατ' ἔτος. Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις πρότερον ἐσύγαγε κατ' ἔτος Νομοσχέδια εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων περὶ ἐνόρκων ἀπὸ τοὺς Διοικητάς. Ἀλλὰ τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιθυμοῦν τὴν συγκάλεσιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἐπέφερε πάντοτε τροποποίησιν εἰς τὰ τοιαῦτα Νομοσχέδια, ἀποραινόμενον ὅτι διὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ συνταχθῶσιν οἱ κατάλογοι ἀπὸ τοὺς Διοικητὰς καὶ οὐχὶ πάντοτε. Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων συνάγεται ὅτι τὸ σύστημα τοῦ Νομοσχεδίου δὲν ἀντιφάσκει, οὔτε παραβιάζει τὰς ὁπωσδήποτε εἴχομεν πρότερον ἐλευθερίας καὶ εἶναι σύμφωνον μὲ τὰ ἄχρι τοῦδε γενόμενα περὶ τούτου.

Πρέπει εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν ἔλεγεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ συγκαλεσθῶσιν ἢ καὶ νὰ συγκαλῶνται κατ' ἔτος τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια διὰ Νόμου διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων καὶ ἑπομένως ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι περιττόν, ἀλλ' ἀφοῦ αὕτη συνομολογεῖ τὴν ἀνάγκην τοῦ Νομοσχεδίου τροποποιεῖ ὅμως αὐτό, διότι παραβιάζει τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ δὲν εἶναι σύμφωνος, διότι φρονῶ, ὅτι οὐδεμία παραβίασις γίνεται. Τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον προτείνει τὸ Νομοσχέδιον προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων, τὰς ὁποίας ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς, καθότι συγκλεισις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων εἶναι δύσκολον νὰ γίνῃ. Ὁ δήμαρχος δὲ καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ τὰ ἀναπληρώσωσι, διότι δὲν ἔχουσι δυνάμει τοῦ Νόμου ποσῶς τοιοῦτον καθῆκον οὐδ' ἡ ἀποστολή των εἶναι τοιαύτη, καὶ δεύτερον πολλῶν ἡ τριετὴς περίοδος ἔληξε καὶ δὲν δύνανται οὔτε τὰ ἀπὸ τὸν Νόμον διαγεγραμμένα καθήκοντά των νὰ ἐνεργήσωσι, καθότι εἶναι ἁπλοῖ πολῖται, ἄλλως παραβιάζεται ἡ ἰσότης τὴν ὁποίαν καθιεροῖ τὸ

τρίτον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος· Πῶς λοιπὸν δύναται νὰ τοῖς ἀνατεθῇ περιπλέον τοιοῦτον σοβαρὸν καθῆκον;

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀφοῦ οἱ ὑπόδικοι εἶναι γνωστοὶ, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὸ συμφέρον των· ἀμφότερα ταῦτα παραβιάζονται διὰ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, διότι ὁ Νόμος λέγει, ὅτι ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου ἐφετείου συνίστανται κακουργιοδικεῖον· διὰ τῆς παραδοχῆς δὲ τῆς τροπολογίας θέλει καταστῇ ἀδύνατος ἡ σύστασις κακουργιοδικείου καὶ μετὰ τὸν Μάρτιον· θεωρητικῶς φαίνεται εὔκολον νὰ συνέλθωσιν οἱ δήμαρχοι καὶ πρόεδροι τῶν συμβουλίων εἰς τὴν πρωτεύουσαν, πρακτικῶς ὅμως θέλουσι προκύψει περὶ τὰ καθέκαστα πολλαὶ δυσχέρειαι, ὡς ἀπεδείχθη τοῦτο καὶ περὶ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ πιστώσεως Ν μοσχεδίου, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς ἐνομίσθη παρ' ὅλων ὡς ἔργον μιᾶς ἡμέρας καὶ μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐτελείωσεν ἐντελῶς· κατὰ τὴν ἐν τῇ Συνελεύσει συζήτησιν τοῦ ἄρθρου **104** τοῦ Συντάγματος περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν θέλουσι συγκαλεσθῆ αἱ Βουλαὶ πολὺ ἐνομίσθη τὸ τρίμηνον διάστημα, ἀλλ' ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ θεωρία δὲν συμβιβάζεται ἐνίοτε μὲ τὴν πρᾶξιν. Ἡ 3 Σεπτεμβρίου ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὰς νήσους μετὰ πολὺν καιρὸν, πῶς δύνανται λοιπὸν ἐκεῖ οἱ δήμαρχοι καὶ πρόεδροι νὰ συνέλθωσιν ἐν τάχει; τοιαῦτα ἀποτελέσματα πρέπει νὰ περιμένωμεν, ἂν παραδεχθῶμεν τὴν τροπολογίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς κατάλογος ἂν λείψῃ, σύστασις κακουργιοδικείου δὲν δύναται νὰ γίνῃ. Διὰ τοῦτο φρονῶ, ὅτι ἡ τροπολογία δὲν πρέπει νὰ γίνῃ παραδεκτὴ, διότι, καθὼς ἡ συγκλεισις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἶναι δύσκολος, οὕτω καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς τροπολογίας, θέλουσι δὲ προκύψει ἐξ ἀμφοτέρων αἱ αὐταὶ συνεπείαι.

Ἡ ἐπιτροπὴ λέγει, ὅτι οἱ ὑπόδικοι ἔχουσι συμφέρον, νὰ δικασθῶσι καὶ δύο μῆνας βραδύτερον παρὰ νὰ δικασθῶσι ταχύτερα ἀπὸ ἐνόρκους, ἐκλεχθέντας ἀπὸ τὸν Διοικητήν. Εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην λέγω, ὅτι ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος ἕως σήμερον, συνταττομένων συνήθως τῶν καταλόγων γενικῶς ἀπὸ τοὺς Διοικητὰς ἐκτὸς ἑνὸς ἔτους, οὐδεὶς ἀθῶος κατεδικάσθη, ἀλλὰ πανάπαλιν ἀκούομεν παράπονα, ὅτι πολλάκις ἀθωοῦνται καὶ ἔνοχοι. Διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παραβλέψωμεν τὸ συμφέρον τῶν ὑποδίκων τῆς ταχείας ἐκδικάσεως αὐτῶν· εἰς τὸν εἰπόντα δὲ ὅτι δὲν εἶναι καλὸν νὰ ἐκλέξῃ ὅλον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνόρκων ὁ Διοικητὴς, διότι πιθανὸν νὰ ἀναφανῶσι καὶ πολιτικὰ ἐγκλήματα, καὶ τότε ἐγγύησις δὲν ὑπάρχει ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων,

παράτηρῶ ὅτι ἡ πεῖρα μᾶς ἀπέδειξεν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι τοιαύτη κατάχρησις ἀπὸ τὰ κακουργιοδικεῖα δὲν ἐγένετο, καὶ οὔτε πρόκειται ἤδη νὰ δικασθῶσι τοιαῦτα ἐγκλήματα μ' ὅλον ὅτι καὶ ἂν ἐπρόκειτο οὐδεμίαν τοῦτο ἤθελεν ἔχει σημασίαν· ἑπομένως ὁ Διοικητὴς δὲν γνωρίζει ἤδη τὰ μετὰ ταῦτα ἀναφαινόμενα διὰ νὰ προβλέψῃ καὶ νὰ δολιευθῇ· ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ θεωρίαν καὶ ὄχι κατὰ πρᾶξιν πρὸ ἀποφυγὴν πάσης ὑπονοίας, οἱ ἔνορκοι ἐκλέγονται πρὸ ἑνὸς ἔτους κατὰ τὸν Νόμον, καὶ ἐπειδὴ εἶναι γνωστοὶ ἤδη οἱ ὑπέδικοι, οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ δικασθῶσι καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ τῶν ἐνόρκων θέλουσιν ἐκλέξει οἱ Διοικηταὶ πρὸς ἀποφυγὴν λέγω τούτων, δέχομαι ἐν μέρει τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας, διότι τοιουτοτρόπως τάχιστα θέλουσι συγκροτηθῇ τὰ κακουργιοδικεῖα, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως ὅτι ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐφετείου Ἀθηνῶν συνεκροτήθησαν τρία κακουργιοδικεῖα, εἰς δὲ τὴν Πελοπόννησον δύο μόνον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους, διότι, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἦσαν συντεταγμένοι οἱ κατάλογοι, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ὑπονοίας κατὰ τῶν Διοικητῶν, νὰ μὴν συμπράξωσι ποσῶς οὗτοι, εἰμὴ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν οἱ κατάλογοι, οἵτινες ἐστάλησαν εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ προέδρους τῶν ἐφετείων, ὡς πρὸς τοὺς ἐνόρκους ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἔλαβον μέρος, οἱ δὲ λαβόντες νὰ ἐξαιρεθῶσιν, καὶ ἡ περὶ τούτων κλήρωσις νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν Νόμον ὑπὸ τοῦ ἐφετείου.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν· καὶ οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἀγορεύσαντες ἀνεγνώρισαν τὸν κοινωφελῆ καὶ σωτήριον σκοπὸν τοῦ Νομοθέτου, ἀναθέντος τὴν ἐκδίκασιν τῶν κακουργημάτων καὶ τῶν κοινῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου εἰς τοὺς ἐνόρκους, καθ' ἃ συνείπε καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, καὶ τέλος ὅτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν συνῆλθον διὰ τὰς παρελθούσας περιστάσεις καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ Νόμος. Ἡ Ἐπιτροπὴ, θέλουσα νὰ συμβιβάσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ Νομοθέτου μὲ τὸ κατεπείγον τῆς συστάσεως τῶν Κακουργιοδικείων, ἐπρότεινεν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τὴν τροπολογίαν της· ταύτης εὑρίσκω μὲν εὔλογον τὴν ἀρχὴν, θεωρῶ ὅμως ἀναγκαῖον, νὰ προνοήσῃ ἡ Βουλὴ ὅσον τὸ δυνατὸν περὶ τῆς ταχείας συγκροτήσεως τῶν Κακουργιοδικείων, διότι καὶ ἀναφορὰ ὑπεβλήθη εἰς ἡμᾶς πολλῶν ὑποδίκων ζητούντων τὴν ταχείαν ἐκδίκασίν των· ἀλλὰ τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς τροπολογίας της ἀπαιτεῖ καιρόν τινα, καθόσον εἰς τὰς νήσους δὲν εἶναι ἀνεπτυγμένη ἡ συγκοινωνία τῶν κατοίκων, οὔτε εἶναι εὔκολον νὰ κατορθωθῇ ἡ ταχύτης καὶ διὰ τῆς ἀπο-

στολῆς πλοίου, ὡς προτείνει ἡ ἐπιτροπή· διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν δ' ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἀναγκαίας ταχύτητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ, διὰ νὰ πηγαίνῃ σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τὸ ἄλλο ἥμισυ τῶν ἐνόρκων ἀπὸ τὸν λαὸν, παραδέχομαι ἐν μέρει τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας, ὥστε διὰ τὴν σύστασιν τῆς πρώτης συνοδου τῶν Κακουργιοδικείων, νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν οἱ κατάλογοι ὡς πρὸς τοὺς μὴ λαβόντας μέρος ἐνόρκους εἰς τὰς συγκροτηθείσας συνόδους τῶν Κακουργιοδικείων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος· λέγω δὲ διὰ τὴν πρώτην μόνον σύνοδον νὰ γίνῃ τοῦτο, διότι οἱ κατάλογοι οὗτοι εἶναι συντεταγμένοι ἀπὸ τοὺς Διοικητάς. Ἡ παραδοχὴ τῆς ὑποτροπολογίας ταύτης φρονῶ, ὅτι εἶναι ἀναγκαία, καθ' ὅσον μάλιστα δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν βάσιν τοῦ Νομοσχεδίου· δὲν βλέπω δὲ τὸν λόγον, δι' ὃν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπρότεινε τὴν συγκάλεσιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀφοῦ δὲν παρεδέχθη τὸ Νομοσχέδιον· κατ' ἐξαίρεσιν λοιπὸν διὰ τὴν πρώτην σύνοδον παραδέχομαι τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας, διὰ τὰς ἐπιλοίπους δὲ συνόδους πρέπει νὰ συγκαλεσθῶσι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια. Διὰ τὴν συγκρότησιν δ' ἑκάστου τούτων φρονῶ, ὅτι ἀρκεῖ ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν του· πρὸς τοῦτο δ' ἐπρότεινε τὴν ἑξῆς τροπολογίαν, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ἐκλογὴ τῶν διὰ τὸ ἐπιστὼς ἔτος **1845** **10** ὑποψηφίων ἐνόρκων, ἥτις κατὰ τὸ ἄρθρον **41** τοῦ ἀπὸ **18** Δεκεμβρίου **1836** Νόμου, ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος **1844**, θέλει ἐνεργηθῇ ἤδη παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ συγκαλουμένων. Ἔνθα δὲ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετοῦς περιόδου, τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ **13** τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, δὲν ἐνηργήθη εἰσέτι, ἡ ἐν αὐτῷ ὁριζομένη ἀνανέωσις τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, θέλουσι συγκαλεσθῇ τὰ μέλη τῆς λῆξάσης αὐτῆς περιόδου.

« Ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, κατὰ τὸν ὁρισθέισαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἡμέραν, ἀρκεῖ πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

« Διὰ τὴν ταχείαν δὲ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων συγκρότησιν, θέλουσι ληφθῇ κατ' ἐξαίρεσιν, διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους αὐτοῦ σύνοδον, οἱ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὀνομασθέντες ὑποψήφιοι ἐξαιρέσει τῶν ἐκπληρωσάντων, κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος τὰ καθήκοντα ταῦτα.

« Κατὰ τὰ λοιπὰ θέλουσι διατηρηθῇ οἱ τύποι καὶ διατάξεις

τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρ. 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων νόμου. »

Ἐνταῦθα ἄλλος Βουλευτὴς, ἀντικείμενος εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ κατὰ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ ἀγορεύσας, παρετήρησεν ὅτι ὁ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης προταθεὶς λόγος τῆς ἀναβολῆς τῆς συγκλέσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἤτοι αἱ παρελθοῦσαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ καὶ τὰ συνοδεύσαντα αὐτὰς ταραχώδη περιστατικὰ, ἐξ ὧν ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ μὴ φέρῃ πλειοτέρας κινήσεις εἰς τὸν λαὸν διὰ τῆς συγκλέσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἐξέλιπε πρὸ ἓξ ἤδη μηνῶν. Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν σύγκλεσιν αὐτῶν καὶ νὰ ἔχῃ πρὸ πολλοῦ μάλιστα ἑτοίμους τοὺς ὁρκωτικοὺς καταλόγους, τηροῦσα οὕτω τὰς βάσεις καὶ τὰς ἐγγυήσεις τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος· ἐπίσης ἐθεώρησεν ἀνίσχυρον τὸν λόγον τὸν προταθέντα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο δὲν εἰσήχθη ἐνταῦθα τολμηρῶς, ἀλλὰ πηγάζει ἀπὸ τὸν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος νόμον, καθ' ὃν ὁλόκληροι οἱ κατάλογοι τῶν ἐνόρκων συνετάχθησαν παρὰ τῶν Διοικητῶν, διότι ἡ ἐποχὴ ἐκείνη διαφέρει τῆς παρούσης, καθ' ἣν εὐτυχῶς ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὰς ἐγγυήσεις συνταγματικῶν θεσμῶν. Ἂν ὑπάρχει σύδεμία ὑποψία κατὰ τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὴν παρὰ τῶν Διοικητῶν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων, ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ὁρκωτικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ἀσπάζονται ὅλα τὰ Συνταγματικὰ Κράτη, καὶ τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς παρέλαβε καὶ ἀπελάμβανεν ἐπὶ τῆς ἀσυντάκτου Κυβερνήσεως, πρέπει νὰ σκεφθῇ ἡ Βουλὴ ὡρίμως ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ νὰ μὴ συγχωρήσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ διορίσῃ μὲ παραβίασιν τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος τοὺς δικαστὰς, οἵτινες θέλουσι δικάσει τοὺς πολίτας ἀφαιροῦσα οὕτως ἀπὸ τὸν δικαζόμενον τὰς ἐγγυήσεις ἐκείνας, μὲ τὰς ὁποίας ὁ Νόμος τὸν περιέβαλεν· ὁ ἔνορκος δὲν εἶναι τυχαῖόν τι, ἀλλ' ὁ δικαζων περὶ τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς τῶν συμπολιτῶν του, ἀπαιτεῖται λοιπὸν προσοχὴ εἰς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν ἐγγυήσεων τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ παραβιάζεται διὰ λόγους καὶ προφάσεις ἀνυποστάτους. Ἁπάντων εἰς τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ῥηθέντα, ὅτι οἱ ὑπόδικοι σήπονται πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς φυλακὰς καὶ πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ἡ ἐκδίκασίς των, ἀντὶ νὰ ἐμπαίζηται ἡ τύχη των, εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ συναισθάνεται καὶ συμπάσχει εἰς τὰ δεινοπαθήματα τῶν ὑποδίκων καὶ ῥιπτὰ τὶς βραδύτης εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου δὲν ἐμπαίζει μὲ τὰς τύχας των, ἀλλ'

ἐξεναντίας φρονεῖ νὰ περιβάλῃ αὐτοὺς μὲ τὰς ἐγγυήσεις τοῦ Νόμου καὶ νὰ τοὺς δώσῃ τὸν νόμιμον δικαστήν των. Παραδεχόμενος ὅτι ὁ δήμαρχος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δὲν φέρουσι τὴν δοθεῖσαν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἐντολὴν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁρκωτῶν κριτῶν, εὑρίσκει, εἶπεν, πλειοτέραν ἐμπιστοσύνην ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ διὰ τὴν προστασίαν τῶν δικαίων του εἰς τοὺς προελθόντας ἐκ τῆς ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ, ἢ εἰς τοὺς Διοικητὰς, ἀνήκοντας ὅλως διόλου εἰς τὴν ἐξουσίαν, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ προτιμήσῃ τούτους παρὰ τοὺς Διοικητὰς ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀναγνωρίσει τὸ ἀδύνατον τῆς συγκλέσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· ἐξεναντίας, προτιμῶσα τοὺς Διοικητὰς, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Νόμος ἀπηγόρευσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ἐνόρκων, τὴν ὁποίαν καθιέρωσεν ὡς δικαίωμα τοῦ λαοῦ, θέλει παραβιάσει ἔτι μᾶλλον τὸν Νόμον, παραγωροῦσα τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς ἀνθρώπους τῆς ἐξουσίας καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἀπολαύοντας τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ, δημάρχους καὶ προέδρους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων. Ἡ νομοθετία δὲν εἶναι ἁπλοῦν τι, οὔτε γίνεται ἢ ἀκυροῦται εὐκόλως κατὰ θέλησιν, καὶ ὅταν πρόκειται νὰ νομοθετήσωμεν, δὲν πρέπει νὰ προτείνωσιν οἱ ἐκτελεσταὶ τῶν Νόμων καὶ δυσχερείας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, μήτε ἡ Βουλὴ νὰ ὑπάκειται ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ταχύτητος, διότι ὑπὸ τοιαύτας ἐπιρροὰς φερομένη θέλει παράγει νόμους ἀτελεῖς. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἐπιμένων εἰς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ὅρων τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος, προσέθηκεν, ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν ἐξαιρετικοῦ τινος μέτρου διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς πρώτης συνόδου τῶν κακουργιοδικῶν, καταλληλοτέρα εἶναι ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, καθ' ἣν οἱ ὁρκωτοὶ κριταὶ διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν θέλουσι ληφθῆ ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῶν διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑποψηφίων καὶ μὴ ἐκπληρωσάντων κατ' αὐτὸ τὰ καθήκοντα ταῦτα.

Ἄλλος εἶπεν ὅτι δὲν ἐξετάζει τὰ αἴτια τῆς ἀναβολῆς τῆς συγκλέσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, οὔτε εἶναι ἤδη ἀνάγκη νὰ γίνῃ λόγος περὶ τούτου. Παραδεχθείσης δὲ σιωπηλῶς τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ἂν καὶ δὲν ἐψηφοφορήθη εἰσέτι, πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ πῶς δύναται νὰ θεραπευθῇ ἡ ἀνάγκη αὕτη, ἢ πόθεν θέλουσι σχηματισθῆ οἱ κατάλογοι τῶν ἐνόρκων διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν δικαστηρίων αὐτῶν. Λοιπὰ ἐπαρχιακὰ

συμβούλια συνήρχοντο, τοῦτο ἤθελε γίνει σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, ἀλλ' εἶναι δύσκολον, διότι εἶναι δύσκολος καὶ ἡ συγκρότησις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἀναπλήρωσις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀπὸ τοὺς δημάρχους καὶ προέδρους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ὡς προτείνει ἡ Ἐπιτροπή, διότι οὗτοι δὲν ἔχουσι τοιαύτην ἐντολήν. Ἡ παραχώρησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ἐνόρκων εἰς τὸν Διοικητὴν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, εἶναι σύμφωνος καὶ δικαιολογεῖται ἀπὸ τὸν περὶ τούτου Νόμον, ὅστις ἀνέθηκε τοιαύτην ἐντολὴν εἰς τὸν Διοικητήν, ἐκπληρώσαντα αὐτὴν πρὸ τῆς συστάσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· ἐπρότειναν τινες τῶν προαγορευσάντων νὰ ληφθῶσιν οἱ ἔνορκοι διὰ τὴν προκειμένην σύνοδον ἐκ τῶν ὑποψηφίων τῶν ὑπαρχόντων καταλόγων, ἀλλ' οἱ κατάλογοι οὗτοι, πιθανῶς ἐξηντλήθησαν καὶ ἐπομένως καὶ τοῦτο καθίσταται δύσκολον. Εἰς τὴν παρὰ τῶν Διοικητῶν σύνταξιν τῶν καταλόγων ὅλων τῶν ἐνόρκων δὲν προτίθεται οὐδεμία κακὴ πρόθεσις· τοῦτο δ' ἐξάγω ἐξ ἰδίας πείρας διότι προεδρεύσας τοῦ τελευταίου Κακουργιοδικείου τῆς Πελοποννήσου, ὅτε τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων συνετέθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῶν Διοικητῶν συνταχθέντων καταλόγων, διαβεβαιῶ τὴν Βουλήν, ὅτι τὸ πλεῖον μέρος τῶν ἐνόρκων ἦτο ἐκ τῶν ἐντιμοτέρων καὶ εὐϋποληπτοτέρων κατοίκων τῆς Πελοποννήσου. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ τῶν ἀπόντων ἀναπλήρωσις ἐγένετο ὑπὸ τῶν Διοικητῶν ἐπιτυχῶς, προσλαμβανομένων ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ ὑποψηφίων τῶν καταλληλοτέρων· ἐν γένει δὲ ἡ ἐκδίκασις τῶν δικῶν διευθύνθη ἀπὸ τὸ δίκαιον διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραλυχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Εἷς τῶν ἀγορευσάντων κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου Βουλευτῶν, λαβὼν ἐκ νέου τὸν λόγον, παρετήρησεν ὅτι ὅλας τὰς παρουσιασθείσας προτάσεις καθὼς καὶ τὸ Νομοσχέδιον δυνάμεθα νὰ καθυποβάλλωμεν εἰς δύο συστήματα· α) εἰς τὸ σύστημα, καθ' ὃ, ἕνεκα τῆς ὑπαρχούσης δυσκολίας εἰς τὴν συγκάλεσιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, καὶ τῆς ἀπαιτουμένης ταχύτητος εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν κακουργιοδικῶν οἱ ὁρκωτοὶ κριταὶ διὰ τὸ παρὸν ἔτος θέλουσιν ὀνομασθῆ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας· β) εἰς τὸ σύστημα, καθ' ὃ σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους τὸ ἥμισυ τῶν ὁρκωτῶν θέλει ἐκλεχθῆ ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας. Τὸ α) σύστημα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται καὶ τὸ Νομοσχέδιον, προϋπῆρχε καὶ πρὸ τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· ὑπάρχει ὅμως διαφορά τις μεταξὺ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τοῦ πρὸ τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἥτις παρεῖχε τότε πλειοτέρας ἐγγυήσεις εἰς τοὺς δικαζομένους, διότι, ἂν καὶ οἱ κατάλογοι τῶν ἐνόρκων συνετάττοντο παρὰ τῶν Διοικητῶν, τοῦτο ὅμως ἐγίνετο πρὸ ἑνὸς ἔτους, εἰς ἐποχὴν δηλαδή, ὅτε οἱ ὑποψήφιοι ἦσαν ἄγνωστοι, καὶ ἐπομένως δὲν ἠδύνατο ἡ ἐξουσία νὰ προετοιμάσῃ δικαστὴν, πρόχειρον εἰς αὐτὴν διὰ τὴν ἐκδίκασιν ὑποδίκου, τοῦ ὁποίου ἡ καταδίκη ἢ ἀθώωσις τὴν διέφερε. Κατὰ τὸ προταθὲν ὅμως Νομοσχέδιον οὔτε τὴν μικρὰν ταύτην ἐγγύησιν ἔχομεν, προκειμένου νὰ συντάξωσιν ἤδη οἱ Διοικηταὶ τοὺς καταλόγους τῶν ἐνόρκων, οἵτινες θέλουσι δικάσει τοὺς εἰς τὰς φυλακὰς εὑρισκομένους ὑποδίκους. Ἐὰν δὲ πρὸ τῆς συστάσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, τόσα ἔτη, οἱ κατάλογοι τῶν ἐνόρκων συνετάσσοντο συνηθως ἀπὸ τοὺς Διοικητὰς, ὁ δὲ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμος ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος, ὡς εἶπε καὶ εἷς τῶν προαγορευσάντων, τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οἱ Νόμοι παραβιάζοντο, καὶ ἡ περίπτωσις αὕτη ἀντὶ νὰ πείσῃ τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ ἤδη διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τὸ σύστημα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πρέπει μάλιστα νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ ἀπορρίψῃ τὸ Νομοσχέδιον, διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι θέλει τὴν τήρησιν καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων, καὶ ὅτι αἱ ἐθνικαὶ ἐλευθερίαι δὲν μένουσιν ἀνεκτέλεστοι· εἷς τὸν εἰπόντα δὲ ὅτι τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα εἶναι σπάνια καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν κακουργιοδικῶν μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους δὲν εἰσήχθησαν εἰς αὐτὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπάρχει ὁ φόβος, ὅτι ἡ ἐξουσία, ἥτις ἔχει μόνον εἰς τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα συμφέρον, θέλει ἐπιρρέασει τὰ κακουργιοδικεῖα, ἐκλέγουσα αὐτὴ τοὺς ὁρκωτοὺς, ἀντεῖπεν ὅτι ἐπὶ τῆς παρελθούσης ἐποχῆς ἐπαρουσιάσθησαν πολιτικὰ ἐγκλήματα, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν ἡ ἐξουσία ἐσύστησε εἰς διαφόρους ἐποχὰς στρατοδικεῖα καὶ ἐπέτρεψε τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὰ ὁρκωτὰ δικαστήρια· ἤδη ὅμως, ἂν τοιαῦτα ἐγκλήματα λάβωσι χώραν, θέλουσι δικασθῆ ἀπὸ τοὺς ἐνόρκους. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπὸ τὰ συστηθησόμενα ἤδη δικαστήρια τῶν ἐνόρκων θέλουσι δικασθῆ καὶ ὅλα τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὁποίων ἡ ἐξουσία ἔχει μέγιστον συμφέρον. Οἱ λόγοι οὗτοι, εἶπε, πρέπει νὰ ὑπαγορεύσωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν προτίμησιν τοῦ δευτέρου συστήματος ἢ τοῦ πρώτου, πρὸς τήρησιν τῶν ἐγγυήσεων, δι' ὧν τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα περιβάλλει τὸν δικαζόμενον. Τὰς ἐγγυήσεις ταύτας εὑρίσκομεν εἰς τὸ δεύτερον σύστημα καὶ εἰς τὰς παραδεχομένας αὐτὸ προτάσεις

τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν προαγορευσάντων. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι, ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, ἐκ τῆς ἐκλογῆς τῆ ὁποίου προῆλθησαν, ἐκλέγουσι τοὺς δικαστάς του. Τὸ προταθὲν Νομοσχέδιον ἀπομακρύνεται ὅμως διόλου ἀπὸ τὸ σύστημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς εἰσαχθείσης τροπολογίας προέθετο νὰ πλησιάσῃ, ὅσον ἦτο δυνατόν, συμβιβάζουσα αὐτὸ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν κακουργιοδικείων ταχύτητα. Εἰς τοὺς εἰπόντας δὲ κατὰ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι εἰς τοὺς δημάρχους καὶ προέδρους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων δὲν ἐδόθη παρὰ τοῦ λαοῦ ἡ ἐντολὴ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁρκωτῶν, ἀντεῖπεν, ὅτι καθὼς ἐδόθη εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς συμβούλους διὰ Νόμου τοιαύτη ἐντολή, οὕτως δύναται ἡ Βουλὴ νὰ δώσῃ ἤδη διὰ Νόμου τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς ταύτης εἰς τοὺς δημάρχους καὶ προέδρους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, οἵτινες, ἂν καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐκλογῆς των δὲν φέρωσι τοιαύτην ἐντολήν, ἀπολαύουσιν ὅμως τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ, ὡς καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι, ἐνῷ οἱ Διοικηταὶ ἐξ ἐναντίας οὔτε ἐκ τοῦ λαοῦ προῆλθησαν, οὔτε τοιαύτην ἐντολὴν ἔχουσιν ὑπ' αὐτοῦ αἱρετώτερον εἶναι καὶ τῆς τροπολογίας πρὸς ἐπιτροπῆς νὰ γείνῃ ἡ σύνταξις τῶν καταλόγων κατὰ τὸ δεύτερον σύστημα ἀπὸ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἀλλὰ, κατὰ δυστυχίαν οὔτε τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας περὶ τῶν δυσχερειῶν τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἔχει ἡ Βουλή, οὔτε ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς εἶναι παρὼν διὰ νὰ τὰς δώσῃ. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν τοῦτο ἀποδειχθῇ δύσκολον, ἐπιμένει, εἶπεν, εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ τροπολογιῶν, παρετήρησεν, ὅτι ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας παραδεχομένη τὴν συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων κατὰ τὴν προκειμένην σύνοδον ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους τοὺς ὑπάρχοντας εἰς τοὺς συνταχθέντας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καταλόγους, ἐντὸς τῶν ἐκπληρωσάντων τὰ καθήκοντα ταῦτα, περιέχει πλειοτέρας τοῦ Νομοσχεδίου ἐγγυήσεις, διότι οὕτω λαμβάνονται ἔνορκοι, ἐκλεχθέντες εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν οἱ ὑπόδικοι ἦσαν ἄγνωστοι· ἔχει ὅμως εἰς τὴν ἐφαρμογήν της δυσκολίας, διότι μὴ παρευρισκομένων συνήθως τῶν κληθησομένων ὁρκωτῶν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ κακουργιοδικείου, ἀναπληροῦνται ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ ἕδρᾳ εὑρισκομένους, καὶ οὕτως ἡ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων θέλει ἐξισθῇ δύσκολος, διότι οἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν κακουργιοδικείων ὁρκωτοὶ ἐξαντλήθησαν κατὰ τὰς παρελθούσας περιόδους. Ἡ δὲ τοῦ Βουλευτοῦ Σπάρτης εἶναι πασῶν αἱρετωτέρα

καὶ συνάδουσα πλειότερον μὲ τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν μήτε ἔχομεν τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, ἐὰν ἦναι δυνατὸν καὶ πόσα ἐπαρχιακὰ συμβούλια νὰ συγκροτηθῶσι, μήτε δυνάμεθα νὰ λάβωμεν αὐτὰς ἤδη, ἀπόντος τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος Βουλευτὴς, ἀναπτύσσων τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς λόγους, καὶ σύμφωνος μὲ τοὺς προαγορεύσαντας ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν αὐτῆς ὡς συνάδουσαν μᾶλλον τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὰς βάσεις τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος. Ἀναγνωρίζων δὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ὅσον τάχιστα συγκροτήσεως τῶν κακουργιοδικείων ἐπρότεινε τὴν προσθήκην εἰς τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὸν γ'. παράγραφον, τῶν ἑξῆς δύο παραγράφων, ἐχόντων οὕτως.

« Ἅμα γενῶσιν αἱ ἐκλογαὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς περιφερείας τοῦ ἁρμοδίου κακουργιοδικείου τοῦτο δύναται νὰ συγκροτηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἀνωτέρω σχηματισθησομένων καταλόγων τῶν ἐνόρκων.

Διὰ τὴν σύνοδον τοῦ κακουργιοδικείου τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ τρέχοντος ἔτους γίνεται ἐξαίρεσις διδομένου τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς Διοικητὰς νὰ ἐκλέξωσι καὶ τοὺς λοιποὺς δέκα ἐνόρκους ».

Τὴν προσθήκην ταύτην θεωρεῖ ἀναγκαίαν, εἶπεν, διὰ τὰς ἐνδεχομένας δυσχερείας καὶ ἐμπόδια εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων.

Ἐνταῦθα, κατ' αἴτησιν πολλῶν, ἠρωτήθη παρὰ τοῦ Προέδρου ἡ Βουλή, ἐὰν ἐρωτίσθη ἀρκούντως ἀπὸ τὴν γενομένην ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου συζήτησιν, ἢ θέλει τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῆς· ἀπορριφείσης δὲ ταύτης, ὅτι ἀρκούντως ἐρωτίσθη, ὁ Πρόεδρος ἔθηκεν εἰς ψηφοφορίαν, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Κανονισμοῦ τὸ ἑξῆς ζήτημα « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἤτοι τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως Νόμου κανονίζοντος τὴν σύνθεσιν καὶ συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων διὰ τὸ παρὸν ἔτος, ναὶ ἢ ὄχι; » παρετήρησε δέ, ὅτι μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, θέλει μεταβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῶν τροπολογιῶν. Γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, καὶ ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν, ἐλύθη τὸ ζήτημα καταφατικῶς καὶ παρίψηφοι, κατὰ τὰ ὡδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον· ὁ δὲ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ τοῦτο, ὅτι ἡ Βουλὴ

παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἤτοι τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως Νόμου, κανονίζοντος τὴν σύνθεσιν καὶ συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων διὰ τὸ παρὸν ἔτος.

Προσθεὶς ἀκολούθως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῶν τροπολογιῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Δ. Ζῶτος.
Στεμ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης.	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	ἀπὼν	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.	Π. Βάρβογλης.	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Ῥ. Παλαμίδης.	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Μ. Α. Κατῆς	ἀσθενὴς	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τσόκρης	Ν.	Π. Παππατζώνης.	
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.	Π. Καλαμαριώτης, Π. Δαρειώτης	ἀσθενεῖς
Ι. Βλάσσης	ἀσθενὴς	Νικ. Στυμπελόπουλος.	Ν.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης.	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης ἐν ἀδείᾳ.	
Σ. Βλάχος	Ν.	Κ. Βέϊκος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Καραγιωβόπουλος	Ν.	Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Α. Λαπαυσιάδης	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης, Δ. Τζιγκουράκος	ἀπόντες.	Σ. Μπαρότσης	Ν.
		Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Κ. Φασίτζας.	Ν.	Νικουλάκης	Ν.

Ι. Χαραμῆς	Ν.	Π. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Ζῶτος.	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.	Κ. Τσαρτίδης	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Α. Κριστενίτης	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος.	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Ν. Δελέντες	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Κ. Προβελέγγας	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ι Ταταράκης	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Ἀβδιανὸς Σωτηρίου	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.	Ν. Καλλέργης.	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Α. Νοταρᾶς	Ν.	Εὐστράτιος Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	Ν.	Α. Παππατζώρης.	Ν.
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Ι Τσιμαρᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Θ. Κιζάνης.	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Δ. Δρόσος	Ν.
Δ. Πλακούτας	Ν.	Εὐσρ Μ. Παρίσης δι' ὑπηρεσίαν.	
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Χαντζίσκος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Γριζάνος	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης.	Ν.	Ι. Γαρδίκης δι' ὑπηρεσίαν	
Σ. Παῤῥενόπουλος.	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Π. Βαῤῥιτζιώτης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς.	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'.

Τῆς 10 Φευρουαρίου 1845

Σήμερον τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος αὐτῶν, καὶ εὑρεθέντων παρόν-

των 103 καὶ ἀπόντων 8, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρον ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων. Ἀνηγγέλθη δὲ παρὰ τοῦ Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως εἶναι, ἡ συζήτησις τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ συντάξεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων διὰ τὸ παρὸν ἔτος, καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ δοθεισῶν χθὲς τροπολογιῶν, αἵτινες εἶναι· ἡ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας, ἡ παὶ τῆς Λακεδαίμονος, καὶ ἡ προταθεῖσα παρ' ἄλλου Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος προσθήκη, δύο παραγράφων εἰς τὴν τροπολογίαν τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, τυπωθεῖσα καὶ διανεμηθεῖσα εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Πρῶτος δ' ἐπὶ τούτων καὶ ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου ἀγορεύσας, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐπανέλαβεν ἐν συντομίᾳ τοὺς εἰς τὴν παρελθοῦσαν Συνεδρίασιν ἐκτενέστερον ἐκτεθέντας ὑπ' αὐτοῦ λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἀνάγκην τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ πρῶτον τὸ ἀδύνατον τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἅτε ἤθελεν ἔχει ἐπιζημίους διὰ τὸ ἔθνος συνεπείας, ἐὰν ἐγίνετο εἰς τὰς παρελθούσας παραχώδεις περιστάσεις ἕνεκα τῆς προσφάτου πολιτικῆς μεταβολῆς, τῶν ἐκλογῶν τῶν πληρεξουσίων καὶ μάλιστα τῶν Βουλευτικῶν· δεύτερον, ὅτι ἡ παρὰ τῶν Διοικητῶν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκλογὴ τῶν ἐνόρκων, ἐγίνετο καὶ εἰς τὰς παρελθούσας Κυβερνήσεις, πρὸ τῆς συγκαλέσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, διότι ὁ Διοικητὴς ἔχων κατὰ τὸν Νόμον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ἐνόρκων, πρασγγίζει μᾶλλον παντὸς ἄλλου καὶ εἰς ἐκεῖνο τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ ἄλλου ἡμίσεως, ἐν ἐλλείψει τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· τρίτον, ὅτι ἡ παρὰ τῶν Διοικητῶν σύνταξις τῶν καταλόγων, καὶ ἐκλογὴ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐνόρκων στηρίζεται, καὶ εἰς τὴν ἐν ἰσχύϊ Γαλλικὴν Νομοθεσίαν τὴν συνήθη πηγὴν τῆς ἡμετέρας. Οὐδεὶς ἀρνεῖται, ἐπέφερεν, ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων, προκύπτει περισπασμός τις τῶν ἐκ τοῦ Νόμου ἐγγυήσεων ὡς πρὸ τοὺς ὑποδίκους εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δικαστοῦ των, ἀλλ' ἐκ τούτου οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει, διότι ἡ χαρακτηρίζουσα τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως εὐθύτης καὶ εἰλικρίνεια παρέχει πληροστάτην διαβεβαίωσιν, ὅτι ὁ περιορισμὸς οὗτος διὰ τὸ παρὸν ἔτος, θέλει μείνει ἄνευ τινὸς ἀποτελέσματος· ἐκτὸς δὲ τούτου, προσέθηκεν ὡς τέταρτον λόγον τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ

Νομοσχεδίου, καὶ ἂν ὑποτεθῇ καταχρησις τῶν Διοικητῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων διὰ τὴν προπαρασκευὴν προσώπων προσφόρων εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦτο ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἀδύνατος, διότι ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τῶν ἐνόρκων διὰ τὰς μεγάλας ἀποστάσεις τῶν ἑδρῶν τοῦ κακουργιοδικείου ἀπὸ τὰς ἑ, τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ ἐπαρχίας, ὅθεν προέρχονται οἱ ἔνορκοι, καὶ τὰς ἐκ τούτου ἐπιζημίους συνεπείας εἰς τὰ ἰδιωτικὰ τῶν ἐνόρκων συμφέροντα θεωρεῖται, ὡς πάντες γινώσκουσι, βάρος μᾶλλον, τὸ ὁποῖον προσπαθοῦσι νὰ ἀπορύγωσιν, ἢ τιμή τις, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀπολαύσωσιν. Ἐπομένως ἡ παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐκλογὴ αὐτῶν, ὡς ἐνόρκων θέλει εἶσθαι ἀφορμὴ δυσαρεσκείας καὶ καταφορᾶς κατὰ τῆς ἐξουσίας, ἀποκρύπτουσα πᾶσαν ὑποτιθεμένην προσπάθειαν ἐπιρροῆς. Ταῦτα ὑπηγόρευσαν τὴν ἀνάγκην τοῦ Νομοσχεδίου πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ κατορθωθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερα ἡ ἐδίκασις τῶν πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς φυλακὰς στενοχώντων, ὑποδίκων, καὶ ἡ ἀπαιτουμένη αὐτὴ ταχύτης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν εἶναι τὸ μέγιστον πρωτόκημα τοῦ Νομοσχεδίου, ὑπερτερεῦντος τῶν δοθεισῶν τροπολογιῶν.

Μετὰ ταῦτα πρὸς παρασκευὴν τῶν κατὰ τῶν τροπολογιῶν ἀντιρρήσεών του, προέθηκεν ὁ Ὑπουργὸς τὰς πληροφορίας ταύτας, ἀφορώσας τὴν ἐνέργειαν τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπεραστίσεως τῶν ὑποδίκων, διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δικαστοῦ των. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, εἶπεν ὅτι ὅσον εὐρύτερον εἶναι τὸ στάδιον τῆς ἐκλογῆς, δηλαδὴ ὅσον πλειότερα πρόσωπα, ὡς ἔχοντα τὰ προσόντα τῶν ἐνόρκων, περιέχονται εἰς τοὺς συνταττομένους καταλόγους αὐτῶν, τόσον μᾶλλον εἶναι ἐλεύθερος ὁ ἐκλογεὺς εἰς τὴν προτιθεμένην ἐκλογὴν τοῦ ἐνόρκου, καὶ ἐπομένως τόσον πλειότερον ἐκτείνεται καὶ ἐνεργεῖται τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ὑποδίκων διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δικαστοῦ των. Ὁ κατάλογος τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν, δὲν συντάσσεται πραγματικῶς ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς δημάρχους διὰ τοὺς περιλαμβανομένους ἐντὸς τῆς δημοτικῆς των περιφερείας, ἀκολούθως συγκεντρούμενοι οἱ εἰδικοὶ οὗτοι καταλόγοι εἰς τὴν Διοίκησιν ἐνοῦνται καὶ ἀποτελοῦσι τὸν γενικὸν τῆς ἐπαρχίας κατάλογον. Εἶ δὲ εἴθαινεν ἐκ πείρας, ὅτι οἱ δήμαρχοι, ἐπειδὴ ὡς ἐφάνη ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τῶν ἐνόρκων θεωρεῖται μᾶλλον ὡς βάρος, χαριζόμενοι εἰς τοὺς φίλους των παραλείπουσι τὸν ἐν τοῖς καταλόγοις ἐγγραφὴν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐχόντων τὰ προσόντα, ἐγγράφουσι δὲ τοὺς ἐναντίους αὐτῶν, καὶ πολλοὺς τούτων, μὴ φέροντας τὰ προσόντα· ἐκ τούτου δὲ εἰς τι-

νας ἐπαρχίας περιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἐνόρκων εἰς ἐλάχιστον, ὡ. εἰς τὰς πολυανθρωποτέρας ἐπαρχίας, τὴν Ἠλείαν καὶ Εὐρυτανείαν, τῶν ὁποίων οἱ καταλογοι μόλις περιλαμβάνουσι, τῆς μὲν πρώτης πεντήκοντα τέσσαρα, τῆς δὲ δευτέρας τριάκοντα ἓξ ἄτομα· ἡ καάχρησις δ' αὐτη περιορίζουσα καὶ ἐξαφανίζουσα τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ὑποδίκων, διότι περιορίζει τὴν ἐκλογὴν τοῦ δικαστοῦ των προέρχεται ἀπὸ τοὺς συντάσσοντας τοὺς εἰδικοὺς καταλόγους δημάρχους. Ἐκ τούτων ἐσυμπέρανεν, ὅτι ἀντὶ νὰ γίνῃ ὀρθοτὶς πῶς νὰ προληφθῇ ἡ κατάχρησις αὕτη, καὶ νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ ἐνέργεια τοῦ δικαιώματος τῶν ὑποδίκων, ἡ Ἐπιτροπὴ προτιμῶσα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων τοὺς αὐτοὺς τῆς καταχρήσεως ταύτης δημάρχους περιορίζει οὕτω διὰ τῆς τροπολογίας της τὸ δικαίωμα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποδίκων, καὶ προσβάλλει τὰς βάσεις τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος, ἐνῷ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον τὸ κακὸν τοῦτο προλαμβάνεται, διότι οὐδὲν συμφέρον κρύφιον ἐχούσης τῆς ἐξουσίας εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, οἱ Δι ικηταὶ θέλουτι συντάξει τοὺς καταλόγους ἀμεροληπτως, καὶ κατὰ τὸν Νόμον.

Ἀντιπαραβάλλων ἀκολούθως τὸ Νομοσχέδιον πρὸς τὰς τροπολογίας, καὶ πρῶτον πρὸς τὴν τῆς ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη ἀντίκειται εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς βάσεις τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος, ἐπειδὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις, καὶ οἱ πολῖται ἐχουσιν ἐξ ἴσου τὸ συμφέρον εἰς τὴν ὀρθὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης· « οἱ πολῖται πρέπει νὰ δικάζωνται ἐξ ἡμισείας ἀπὸ δικαστὰς τῆς ἐκλογῆς των. » ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀρχῆς ταύτης, γίνεται διὰ τῆς παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, ἐπὶ τούτῳ ἀντιπροσώπων, διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ, ἐκλογῆς τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐνόρκων δικαστῶν. Ἡ τροπολογία ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποδίδουσα τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων, εἰς σύλλογον συγκροτούμενον ἀπὸ τοὺς δη.άρχους καὶ τοὺς Προέδρους τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων, προεδρευόμενον ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην καταςρέφει τὴν ἀρχὴν καὶ βάσιν τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος καὶ παραβιάζει ὅρους τοῦ Συντάγματος. Ἕκαςος νόμος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὴν αἰτίαν καὶ τὸν λόγον, ἐφ' οὗ στηρίζεται τὸ οἰκοδόμημα αὐτοῦ· ὅταν δὲ ἡ βάσις αὕτη τοῦ Νόμου εἶναι σαθρὰ καὶ ψευδὴς, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Νόμος ὡς ἀπόῤῥοια εἶναι τοιοῦτος· ἐξεταζων δ' ὑπὸ τὴν ἀρχὴν ταύτην τὴν τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν εὑρίσκει, εἶπεν ἐφαρμοζομένην αὐτήν. Ἡ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς

ἀναφερομένη αἰτιολογία τῆς τροπολογίας εἶναι ἡ ἑξῆς. « Ἐθεώρησε μὲν ὡς δυστύχημα τὴν ἔλλειψιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἐνόμισεν ὅμως ὅτι δύναται αὕτη νὰ ἀναπληρωθῇ δι' ἄλλων ἀρχῶν, τὴν αὐτὴν ἐχουσῶν πηγὴν, τὴν ψῆφον δηλαδὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ἐνόρκων. » καὶ εἶναι ψευδὴς, διότι μήτε οἱ πρόεδροι τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ἔλαβον διὰ τῆς ψήφου τοῦ τοιαύτην ἐντολὴν τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων, ὡς ἐκ τῶν δημοτικῶν Νόμων ἐξάγεται· ὅθεν ἡ τροπολογία τῆς Ἐπιτροπῆς, ὄχι μόνον ἀντικειται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος, ἀλλ' ἀντιφάσκει πρὸς τούτοις καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενον λόγον, ἐφ' οὗ στηρίζεται. Ἐκτὸς τούτου, παραδεχομένη ἡ τροπολογία τὸν Διοικητὴν καὶ εἰρηνοδίκην ὡς προεδρεύοντας τοῦ συλλόγου τῶν δημάρχων καὶ προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων προσεγγίζει εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου παραδεχόμενον καὶ ἀντιφάσκει πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἐξ ἧς πηγάζει, τοιουτοτρόπως δὲ εἶναι πιθανωτέρα ἡ καταχρησις εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων, διότι καὶ εἰς τον δήμαρχον καὶ τὸν πρόεδρον εἶναι πιθανὴ ἡ ἐπίῤῥοια τοῦ διοικητοῦ, διότι καὶ οὗτοι εἶναι ὑπάλληλοι αὐτοῦ. Πρὸς τούτοις δὲ ἡ τροπολογία δὲν περιέχει, οὔτε τὸ ἐφικτὸν τῆς ἐκτελέσεώς της, διότι αἱ ἐργασίαι τοῦ συλλόγου διὰ τὴν ἐκλογὴν, δὲν κανονίζονται ἀπὸ τὴν τροπολογίαν, καὶ μήτε ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τοῦ συλλόγου ἀσφαλίζεται διὰ πειθαρχικῶν ποινῶν, ὡς εἰς τὸν περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμο.· Ἡ ἐκτέλεσις τῆς τροπολογίας, ἀπόκειται εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἀτόμων τοῦ συλλόγου, ἀλλὰ προκειμένου περὶ ὁρκωτικοῦ συστήματος δὲν πρέπει ἡ ἐκτελεσις τῶν Νόμων νὰ ἀφίνηται εἰς μόνην τὴν προαίρεσιν καὶ τὴν καλὴν πίστην τῶν ἐκτελεστῶν. Ἡ διὰ τοῦ τετάρτου παραγράφου παραπομπὴ εἰς τὸν ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ὁρκωτῶν Νόμον δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τροπολογίας, καὶ ἐπομένως περιττὸς ὁ §. οὗτος.

Πρὸς τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Ἀκκιδαίμονος Ν. Κορφιωτάκη παρετήρησεν, ὅτι αὕτη ἂν καὶ παρίχῃ ὀλιγωτέρας δυσχερείας εἰς τὴν ἐκτέλεσίν της ἀπὸ τὴν τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν εἶναι ὅμως προτιμητέα τοῦ Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέλεσις οὐδεμίαν ἔχει δυσχέρειαν. Διὰ τὴν πρώτην σύνοδον λέγει ἡ τροπολογία αὕτη, θέλουσι ληφθῇ οἱ ἔνορκοι ἀὼ τοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὀνομασθέντας ὑποψηφίους, ἐξαιρέσει τῶν ἐκπληρωσάντων τὰ καθήκοντα ταῦτα, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ὑποψήφιοι

οὗτοι, οἱ περιεχόμενοι εἰς τοὺς ὁρκωτικοὺς καταλόγους ὠνομάσθησαν ἀπὸ μόνους τοὺς Διοικητάς, συμπίπτει ἡ τροπολογία μὲ τὸ Νομοσχέδιον, παραδεχομένη τοὺς παρὰ τῶν Διοικητῶν συνταχθέντας καταλόγους· παραδεχομένη δὲ διὰ τὰς ἄλλας συνόδους τοῦ ἔτους τὴν συγκρότησιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἀντιφάσκει εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχήν, ἐξ ἧς ὑπαγορεύεται ἡ ἀνάγκη τοῦ παρόντος Νόμου διὰ τὴν ἀπορρύθμισιν τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων. Ἐκτὸς δὲ τούτων διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης περιορίζεται τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ὑποδίκων, διότι ἀραιουμένων ἐκ τῶν καταλόγων ἐκείνων, ὅσοι εἰσπλήρωσαν τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνόρκου ἐλαττοῦται ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων καὶ περιορίζεται ἡ ἐκλογή. Διὰ τοῦτο ἡ τροπολογία ἀντίκειται εἰς τὰς βάσεις τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος. Διὰ τοῦ δευτέρου § τῆς τροπολογίας ταύτης περιορίζονται αἱ ἐγγυήσεις τοῦ Νόμου τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, ἀπαιτοῦντος τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἐκ τοῦ ὅλου τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἐνῷ ἡ τροπολογία παραδέχεται τὸ ἥμισυ πλὴν ἑνὸς διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου· ἡ ἀπαιτουμένη ἤδη κυρίως ἐγγύησις εἶναι ἡ ταχύτης διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποδίκων, τοῦτο σκοπεύει τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἀποφεύγει ἡ τροπολογία.

Ὡς πρὸς τὴν προτεινομένην παρὰ τοῦ ἄλλου Βουλευτοῦ Ἀκκεδαίμονος προσθήκην εἰς τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ προσθέσῃ τι πλειότερον κατὰ τὴς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὡς πρὸς τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας παρετήρησεν ὅτι αὕτη καθαιρεῖ τι καὶ ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας καὶ ὑπὲρ τῶν ὑποδίκων. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν λύει τὸ ζήτημα, ἐὰν τὸ ἥμισυ τῶν ἐνόρκων θέλει ἐκλεγῇ ἐκ τῶν καταλόγων τοῦ παρελθόντος ἔτους ἢ τοῦ παρόντος, φέρει ἐν αὐτῇ δυσχερείας εἰς τὴν ἐκτέλεσίν της ἔπειτα διατί ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐνόρκων νὰ γίνῃ ἀπὸ μόνους τοὺς Διοικητάς, καὶ ὄχι ἐκ τῶν ὑποδίκων κατὰ τὸ ἥμισυ; Τάχα ἐκ τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τῶν ἐνόρκων δὲν ἔχασαν πολλοὶ τὰ προσόντα; Ἐκτὸς τούτου ἡ τροπολογία αὕτη, ὡς ὑποτίθησι τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, περιορίζει τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ὑποδίκων, μᾶλλον ἢ τὸ Νομοσχέδιον.

Περαίνων δὲ παρετήρησεν ὁ Ὑπουργός, ὅτι οὐδεὶς ἄλλος σκοπὸς διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ὑπάρχει, εἰμὴ ἡ ταχυτέρα ἐκδίκασις τῶν ὑποδίκων, οἵτινες πρὸ πολλοῦ πάσχουσιν εἰς τὰς

φυλακὰς, καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἐκπληρώσεως ταύτης τῆς ἀνάγκης πρέπει ἰδίως νὰ ὑπάσχηται ὁ προκείμενος Νόμος. Τὴν ἐγγύησιν ταύτην εὑρίσκει τις εἰς τὸ Νομοσχέδιον μᾶλλον, ἢ εἰς τὰς προταθείσας τροπολογίας, αἵτινες παρέχουσι πλειοτέρας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν δυσχερείας.

Ἀπάντων ἄλλος εἰς τὸν προαγορεύσαντα εἶπεν, ἐκτὸς τοῦ αἰσθήματος τὸ ὁποῖον ἔφερε τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸ βῆμα, φέρει αὐτὸν προσέτι καὶ ἡ ἐπιθυμία νὰ ὀλέσῃ τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου εἶναι ἀντιπρόσωπος, ἐπεκτεινομένας, καὶ ὄχι περιοριζομένας· ἕκαστος ὑμῶν ἦτο πεπεισμένος, καὶ πρὶν, ἡ ὁ Ὑπουργὸς ἀγορεύσῃ, ὅτι τὸ συζητούμενον Νομοσχέδιον δὲν εἰσήχθη ἕνεκα πολιτικοῦ σκοποῦ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδοθῇ τὸ ταχύτερον δικαιοσύνη εἰς τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς στενάζοντας ὑποδίκους· ἡ διὰ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ἐκλογὴ τῶν ἐνόρκων εἶναι ὀρθοτέρα, διότι ὁ λαὸς πως ἐμμέσως ἐκλέγει τὸ ἥμισυ αὐτῶν, καὶ ὑποστηρίζει τὸ σύστημα τοῦτο, διότι διὰ τοῦ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ συστήματος ὅλοι οἱ ἔνορκοι ἐκλέγονται ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν λαὸν· τοιοῦτον λοιπὸν σύστημα ἕκαστος κατανοεῖ βέβαια, ὅτι δὲν συνάδει μὲ τὰς θεωρίας, τὰς ὁποίας ὀρθῶς ἐξέθηκεν ὁ Ὑπουργὸς ὅτι δηλ. ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ λαὸς ἔχουσι τὸ αὐτὸ ἐπίσης κοινὸν συμφέρον, νὰ ἴδωσι τοὺς μὲν ἐνόχους καταδικαζομένους, τοὺς δὲ μὴ, ἐθωουμένους· διότι ἀφοῦ ὑπάρχει μεταξὺ των κοινὸν συμφέρον, διὰ τί νὰ μὴν ὑπάρχωσι καὶ τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, διὰ τί τὸ Νομοσχέδιον μονομερῶς δίδει τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν; Ἂν τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια εἶναι δύσκολον νὰ συγκαλεσθῶσιν ἀς δεχθῶμεν τὸ διὰ τῆς τροπολογίας προτεινόμενον σύστημα, τὸ ὁποῖον εἶναι παραπλήσιον τοῦ συστήματος τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πάρεδροι ἐγγύτεροι ὄντες εἰς τὸν λαὸν, δύνανται ἀφθόνως διὰ Νόμου νὰ περιβληθῶσι μὲ παιαῦτα καθήκοντα, ἂν καὶ δὲν ἔχωσι παῦτα διότι ἡμεῖς ἤδη νομοθετοῦμεν· διὰ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων φρονῶ ὅτι ὁ Διοικητὴς λαβὼν τοὺς εἰδικοὺς ἑκάστου δήμου τῆς ἐπαρχίας του καταλόγους, σχηματίζει τὸν γενικὸν ἐξ οὗ ἐκλέγει τὸ παρὰ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλόμενον ἡμισυ μέρος· ἂν οὕτως ἔχῃ ὅλη ἡ θεωρία τοῦ προαγορεύσαντος περὶ ἐκπάτωσεως καὶ περιορισμοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποδίκων πίπτει.

Ἀναγνωρίζει προσέθηκεν ὅτι ἐκ μέρους τῶν Διοικητῶν δὲν ὑπάρχει πρόθεσις καταχρήσεως περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρ ων.

ἀλλὰ νομοθετοῦντες ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς συχνὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας, καὶ τὰς ἐντεῦθεν συνεπείας, καὶ μάλιστα, καθόσον γνωρίζομεν, ὅτι ἐκ τῆς γενομένης καταχρήσεως ἐκ μέρους Διοικητῶν τινων περὶ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἐγένοντο ἄνθρωποι δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ ἐπομένως δήμαρχοι, οἵτινες δὲν ἔπρεπε νὰ γίνωσιν. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν προσοχὴ, καὶ προσοχὴ μεγίστη διὰ νὰ προλάβωμεν τοιαύτην καταχρησιν πολὺ περισσότερον, καθ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἐκλογῆς δημάρχου ἀλλὰ περὶ τῆς τιμῆς, ἐλευθερίας καὶ ζωῆς ἡμῶν αὐτῶν. Ἂν δυστυχῶς συμβῶσι πολιτικὰ ἐγκλήματα, τότε τί μέλει γενέσθαι; Βεβαίως τοιοῦτόν τι δὲν πιστεύω, ἀλλὰ νομοθετοῦντες ὀφείλομεν νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν μας καὶ τὰ ἐναντία. Διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς γενομένης παραδεκτῆς, ὄχι μόνον δὲν προσβάλλεται τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα, καὶ τὸ ἐπισφραγίζον αὐτὸ Σύνταγμά μας, ἀλλὰ μᾶλλον προφανῶς στηρίζονται ἀμφότερα, καὶ ἐφαρμόζεται ἐντελῶς τὸ ὁρκωτικὸν ἐκλεγομένου τοῦ ἡμίσεως μέρους τῶν ἐνόρκων ἀπὸ τὸν λαὸν, καὶ οὐχὶ ὅλων ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ἁπάντων δ' ἐπὶ τέλους εἰς ὅσα ὁ προαγορεύσας εἶπε κατὰ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, προσεθηκεν ὅτι ὁ πρῶτος παράγραφος αὐτῆς ὕστερον ἀπὸ τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα περὶ καταλόγων, εἶναι εὔκολον νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ μ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ταχύτητα, καθότι οὐδὲν ἀδύνατον εὑρίσκει εἰς τὸν παράγραφον τοῦτον ἐνδιαλαμβανόμενον εἰς τὸν δεύτερον παράγραφον. Ὁ προαγορεύσας εὗρε τὸ ἐλάττωμα ὅτι ὁ συλλογος θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ ἀντίθετα στοιχεῖα, καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου ὁ Διοικητὴς προεδρεύων δύναται νὰ ἐπιρρέαση τοὺς ὑπαλλήλους του δημάρχους· ἀλλ' ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ Διοικητὴς ἔχει τοιαύτην ἐπιθυμίαν νὰ ἐπηρρέαση τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, δύναται πολὺ εὐκολώτερον νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπόν του τοῦτον, ἐκλέγων ὁ ἴδιος κατὰ τὸ Νομοσχέδιον τοὺς ἐνόρκους, παρὰ νὰ ἐπιρρεάσῃ τόσους δημάρχους καὶ προέδρους τῶν δημοτικῶν συμβουλίων· μ' ὅλα ταῦτα πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας, δύναται νὰ ὁρισθῇ ὡς πρόεδρος ὁ δήμαρχος τῆς πρωτευούσης· διὰ νὰ ὑπάρχῃ δὲ καὶ τὸ ὁμοούμορρον, περὶ οὗ ἠγόρευσεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐπρότεινε νὰ λείψῃ καὶ ὁ εἰσηνοδίκης.

Εἰς ἀπάντησιν δὲ τῶν ἀμφιβολιῶν τοῦ προαγορεύσαντος περὶ τῆς ἐλλείψεως κανονισμῶν τοῦ συλλόγου τούτου, εἶπεν ὅτι εἶναι γενικαὶ διατάξεις ἐφαρμοζόμεναι κατὰ παντὸς Διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἀπειθοῦντος εἰς ὅ,τι ὁ Νόμος διατάττει, δυνάμεθα-

πολὺ εὐκόλως νὰ προσθέσωμεν ἄρθρα τινα εἰς τὴν τροπολογίαν ἐρανιζόμενα ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας διοικητικὰς διατάξεις, καθότι εἶναι προτιμώτερον νὰ ἐνασχοληθῶμεν περισσότερον δύο ἡμέρας, παρὰ νὰ ἀμελήσωμεν τὰς ἐλευθερίας μας, τὰς ὁποίας εἴχομεν καὶ ἐπὶ τῆς πρώην Κυβερνήσεως. Ὁ τέταρτος παράγραφος δὲν εἶναι διόλου περιττὸς, ὡς εἶπεν ὁ Ὑπουργὸς, διότι ὑπάρχει Νόμος, καθ' ὃν ἐνεργοῦνται τὰ περὶ συντάξεως τῶν καταλόγων. Περὶ τῶν ἄλλων δύο ὑποτροπολογιῶν ἐπὶ τέλους παρετήρησεν ὅτι τὴν τοῦ Βουλευτοῦ Σπάρτης Κορριωτάκη ἤθελε παραβεγθῇ, ἂν ἐγνώριζεν εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται τὰ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων· περὶ δὲ τῆς ὑποτροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας εἰξέθηκε καὶ εἰς τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν τὰς ὁποίας φέρει ἐν ἑαυτῇ ἐλλείψεις. Διὰ ταῦτα ὑπεστήριξεν τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, παρατηρῶν ὅτι αἴσθημα φιλανθρωπίας ὑπηγόρευσε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ εἰσαγάγῃ Νομοσχέδιόν του, καὶ οὐδὲν ἄλλο, καὶ ὅτι ἡ φρονὶς ἡμῶν πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ μὴ τυχὸν γίνωσιν ἔνορκοι ἄνθρωποι μὴ κατάλληλοι, ὡς ἐγένετο καὶ ἐπὶ τῶν δημαιρεσιακῶν ἐκλογῶν.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος ἀνέπτυξε κατὰ χρέος ἱερὸν τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τοῦ παρόντος τῆς ταχείας ἐκδικάσεως τῶν ὑποθέσεων· διότι ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας λαμβάνει καθημερινῶς παρ' αὐτῶν πληροφορεῖται ὅτι ἀληθῶς σήπονται εἰς τὰς φυλακάς· καὶ τοῦτο πιστεύει τοσοῦτο, καθόσον καὶ αὐτοὶ καὶ πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ὑπέφερον πολλάκις ἀδίκως εἰς τὰς φυλακάς· μίαν ἡμέραν διαμονὴ εἰς αὐτὰς φαίνεται εἰς τὸν ὑπάδικον ὁλόκληρον ἔτος· διὰ τοῦτο ἔργον φιλανθρωπίας εἶναι νὰ ληφθῇ τώρα ἕκτακτον μέτρον, ὅσον τὸ δυνατὸν συντόμως διὰ νὰ δικασθῶσιν οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς, καὶ μετὰ ταῦτα δύναται νὰ γίνῃ φροντὶς οὐ μόνον περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῶν.

Ἀκολούθως ἁπάντων ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸν πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντα, εἶπεν· ἕκαστος ἡμῶν ἀπὸ τὴν γλυκεῖαν λέξιν τῶν *ἐλευθεριῶν μας* συγκινεῖται, ἀγνοῶ ὅμως διὰ τῆς λέξεως *ἐπέκτασιν* αὐτῶν τί ἐννοεῖ ὁ προαγορεύσας· τὴν ἐντὸς τοῦ Συντάγματος ἐλευθερίαν σέβομαι μὲν οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἐκτὸς τούτου, διότι λέγων τις ἐλευθερίαν, οὐχὶ διὰ τῶν χειλέων, ἀλλὰ κατὰ πεποίθησιν ὀφείλει νὰ ἐννοῇ τὴν ἐνέργειαν τῶν δικαιωμάτων ἐκείνων, δι' ὧν ἀσφαλίζεται ἡ τιμὴ, ἡ ἐλευθερία, καὶ ἡ ζωὴ τῶν συμπολιτῶν μας· πᾶν ἄλλο τι περὶ ἐλευθερίας, εἶναι κενὸν ἤθους, καὶ ῥιπτόμενον αἴρνης εἰς τὰ στήθη τῶν

ἀκροατῶν, προξενεῖ συγκίνησίν τινα, ἀλλὰ ταχέως παρερχομένην. Ὁμιλοῦντες λοιπὸν ἐπὶ ζητημάτων, ὀφείλομεν νὰ ἐφαρμόζωμεν τὴν ἐλευθερίαν, καὶ οὐχὶ ἀορίστως νὰ ὁμιλῶμεν περὶ αὐτῆς. Εἶπον ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ἐνόρκων ἑκάστης ἐπαρχίας πρέπει νὰ πηγάζῃ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τοῦτο εὗρον σύμφωνον τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς· ἀλλ' ὠφείλον νὰ σκεφθῶσιν ἐπὶ μικρὸν, ἂν ἡ ἀποστολὴ τῶν δημάρχων καὶ προέδρων ἦναι νὰ ἐκλέγωσιν ἐνόρκους, ἂν τὰ καθήκοντά των ἦναι τοιαῦτα. Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἰδίας των ταύτης εἶπον ὅτι πάντα διὰ Νόμου γίνονται, ἀλλὰ πᾶς Νόμος προσβάλλων τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα παραβιάζει καὶ τὸ Σύνταγμα ἀνεπαισθήτως διότι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων πρέπει νὰ φυλαχθῇ ἡ ἐλευθερία, ἥτις δύναται μόνον νὰ ἐκφρασθῇ διὰ τῶν νομίμων διατυπώσεων· πᾶσα πρᾶξις ὑπερπηδοῦσα τὸ Σύνταγμα δὲν εἶναι Νόμος. Εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ αὐταὶ ἐκφράσεις ἀντιστρεφόμεναι παρέχουσιν ἄλλην ἔννοιαν, παρ' ἣν εἶχεν ὁ πρῶτος ἐκφράσας αὐτάς· ὁ προαγορεύσας ἀντιστρέψας τὰς ἐκφράσεις μου ἐξήγαγεν ἀντιθέτους ἐννοίας· ὑποστηρίζων τὸ Νομοσχέδιον εἶπον ὅτι τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον προτείνει προέρχεται ἀπὸ τὸ κατεπείγον τοῦ πράγματος, καὶ δεύτερον ὅτι οὐδεμία ὑπόνοια ὑπάρχει κατὰ τῶν Διοικητῶν, ἂν παραδεχθῇ αὐτὸ ἡ Βουλή· ἂν ὅμως θελήσῃ τις νὰ φαντασθῇ τοιαύτην πάλκην, αὕτη δὲν προλαμβάνεται οὔτε διὰ τῆς τροπολογίας, ἥτις μὴ προλαμβάνουσα τὰς συνεπείας τούτου, εἶναι δυσεκτέλεστος, καὶ ἀπαιτεῖται περιπλέον πολὺς καιρὸς διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ· εἶπον προσέτι ὅτι καὶ τὸ σύστημα τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τὸ σύστημα τῆς τροπολογίας δὲν συνάδουσι πρὸς τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα, πλὴν τὸ μὲν σύστημα τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι αἱρετώτερον διὰ τὴν ταχύτητα. Ὁ προαγορεύσας ἐκλαβὼν κατὰ δοκοῦν αὐτῷ τὰς ἐκφράσεις μου, ἐπρότεινε νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ Διοικητὴς ἀπὸ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτευούσης, καὶ ἐπὶ τέλους, νὰ ἐρανισθῶμεν Διοικητικὰς διαταξεις· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα πόσον εἶναι δυσεκτέλεστα εὐκόλως ἐννοεῖ τις.

Πρὸς τὰ ἀνωτέρω παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἀποτέλεσμα φυσικὸν εἶναι νὰ περιπίπτῃ τις εἰς τὸ ἄτοπον τῆς ἀπεράντου συζητήσεως, ὅταν ἐξέρχηται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἐφ' ἧς στηρίζει τὸ συζητούμενον· αἰτία τοῦ Νομοσχεδίου παρ' ὅλων ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη· αὕτη μοὶ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν, ὅταν χθὲς προὐθέμην νὰ ὁμιλήσω καὶ μὲ ἠνάγκασε νὰ μεταβάλλω τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν ἐγὼ καὶ τὰ ἄλλα τοῦ Α Τμήματος μέλη εἴχομεν σχηματίσει, νὰ συγκαλεσθῶσι πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων τὰ δημοτικὰ συμβού-

λια· ἡ ἐνθύμησις τοσούτων ἐν ταῖς εἰρκταῖς στεναζόντων συμπολιτῶν μας μὲ ἔπεισεν ὅτι ἡ συγκάλεσις τῶν ὁρκωτῶν κριτῶν πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ· ὅλαι αἱ προταθεῖσαι τροπολογίαι δὲν περιέχουσιν ἐν ἑαυταῖς τὸ νόμιμον, διότι ἡ Βουλὴ, ἂν καὶ εἶναι νομοθετικὸν σῶμα, ὀφείλει ὅμως νὰ ἀποφασίσῃ ἐντὸς ἑνὸς κύκλου· ἡ τροπολογία τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντικαθιστᾷ ὁλοσχερῶς τὸν περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμον, τὸν ὁποῖον ὡς ὄντα ἐν ἰσχύϊ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντικαταστήσωμεν εἰμὴ νὰ ἀναπληρώσωμεν μόνον ἐφ' ὡρισμένην περίπτωσιν διὰ τὸ μέλλον· πρὸς ἀποφυγὴν τούτου πρέπει νὰ εὕρωμεν τὸ μέσον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ταχείαν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ὁρκωτῶν· ὡς τοιοῦτον ἀνεγνώρισε τὸ Νομοσχέδιον, ἀλλὰ θέλων νὰ συμβιβάσω τὰς ἀμφιβολίας πολλῶν τὰς ὁποίας αἱ ἐκ τῶν πρώθεν δυσπιστίαι γενῶσι, καὶ νὰ συμβιβάσω μὲ τὸ πνεῦμα τῶν πλειοτέρων, ἐπρότεινα χθὲς τὴν δημοσιευθεῖσαν τροπολογίαν· δι' αὐτῆς ἠθέλησα νὰ συμβιβάσω τὰ διεστῶτα καὶ νὰ δώσω εὐρυτέραν ἔκτασιν, διότι οἱ πέρυσι συνταχθέντες καταλόγοι συνετάχθησαν ἀπὸ ἀνθρώπους ἀνήκοντας εἰς τὸ παρελθὸν ὑπουργεῖον καὶ δὲν ἀφίνουσιν οὐδένα φόβον ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν ἡ ἐξουσία θέλει πλάσει κατ' ἰδίαν ἑαυτῆς θέλησιν τοὺς ὁρκωτούς. Δὲν συμφωνῶ μὲ τοὺς εἰπόντας ὅτι οἱ δήμαρχοι εἶναι αἱρετώτεροι τῶν Διοικητῶν, διότι καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας ἀρχὰς εὑρίσκων καὶ τὴν ὕπαρξιν τῶν ἀπαιτουμένων προτόντων καὶ τὴν προφανῆ αὐτῶν ἔλλειψιν, ἀναγνωρίζω ὅτι τὸ κακὸν εἶναι κοινὸν, ἐνυπάρχον οὐχὶ εἰς τὴν θέσιν, ὡς διετάφησαν, ἀλλ' εἰς τὰ πρόσωπα· ἤθελον παραδεχθῆ τὴν ὑφ' ἑνὸς τῶν συναδελφῶν μου προταθεῖσαν τροπολογίαν, ἀλλὰ καὶ αὕτη δὲν ἐκπληροῖ τὴν ἀνάγκην τῆς ταχύτητος· διότι καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων συνέλθωσι μετὰ ἕνα ἢ δύο μῆνας, οἱ κατάλογοι πάλιν δὲν θέλουσιν εἶσθαι ὥριμοι· ἐκτὸς δὲ τούτου, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς αὐτὰ τὸ καθῆκον νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸν ὡρισμένον καιρὸν, διότι, ὁ ἐκδοθησόμενος νόμος θέλει ἀφορᾷ συμβούλους ἐκλεχθέντας; ἤδη, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁποίων δὲν ὑπῆρχε, καὶ οἱ ἀποῖοι δὲν εἶχον τὸ καθῆκον τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς των, ὁ δὲ νόμος δὲν δύναται δι' ἀναδρομικῆς δυνάμεως νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν των καὶ νὰ τοῖς ἐπιβάλῃ καθῆκον τοιοῦτον· περιοριζόμενοι διὰ ταῦτα εἰς τὴν ἔκτακτον ταύτην περίστασιν, ἂς ἀφήσωμεν τὴν ἄλλην τάξιν τῶν πραγμάτων, καὶ παραδεχόμενοι τὸ Νομοσχέδιον, ἂς παρακαλέσωμεν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ μὴ προκαλέσῃ τοῦ λοιποῦ

τοιαῦτα ἔκτακτα μέτρα, μ' ὅλον ὅτι καὶ ταῦτα προύκάλεσαν αἱ πολιτικαὶ μεταβολαί· συμφωνῶ δὲ καὶ εἰς τὴν παραδοχὴν πρὸς τοῦτο τῶν ὑπαρχόντων καταλόγων, ἂν προτιμήσητε τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὑπάρχοντος.

Ἕτερος αἰτιολογῶν τὸ Νομοσχέδιον παρετήρησεν ὅτι ἡ σύνταξίς του ἐστηρίχθη καὶ εἰς αὐτὸν τὸν καταστατικὸν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμον, ἐπιβάλλοντα τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων εἰς τοὺς Διοικητὰς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, διὰ διάλυσιν ἢ δι' ἄλλον λόγον, τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν ἐδυνήθησαν νὰ συνταξωσιν αὐτοὺς κατὰ τὸ ἐπιβάλλον· μετὰ τὴν γενομένην δὲ ὑπὸ τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς τροπολογίαν τὴν ὑπαγορευθεῖσαν ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς διατηρήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, ἐπρότεινε καὶ οὗτος ἕτερον συμβιβάζουσαν τὴν διατήρησιν αὐτῶν μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ταχύτητος· διὰ νὰ ἀποφύγῃ καὶ τὴν ἐκ τῆς παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ἐπιγινομένην βραδύτητα, διότι καὶ οἱ Διοικηταὶ θέλουσι δαπανήσει ἱκανὸν χρόνον πρὸς σύνταξιν τῶν καταλόγων, καὶ τὴν ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθέντος μέτρου, διότι καὶ κατὰ τοῦτο θέλουσι παρέλθει τεσσαράκοντα ἡμέραι διὰ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων, καὶ μάλιστα εἰς τὰς νήσους, καὶ πρὸς αὐτὰς τέσσαρες ἔτι ἑβδομάδες διὰ τὴν συγκρότησιν, παραδέχθη διὰ τοῦτο τοὺς περυσινοὺς καταλόγους διὰ τὴν πρώτην σύνοδον, καὶ οὕτως, ἀνυπόπτως δύνανται ἐκ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα διαθεσίμων εἰς πᾶσαν περιφέρειαν ὁ ὁμάτων νὰ κληρωθῶσι τὰ τριάκοντα· διὰ δὲ τὰς ἄλλας δύο συνόδους ἐκλείποντος τοῦ λόγου τῆς ἀνάγκης, διότι ὑπάρχει ἱκανὸς καιρός, ἀντικατέστησε τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια ἀντὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθέντων Δημάρχων καὶ Προέδρων, καὶ οὕτω διατηροῦνται καὶ τὰ ἅπαξ δοθέντα δικαιώματα τοῦ λαοῦ· ἡ ἀνάγκη ἐκλείπει, διότι περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου θέλει συνέλθει ἡ πρώτη σύνοδος, ὅταν παραδεχθῶσιν οἱ περυσινοὶ κατάλογοι· διὰ τὴν ἐπὶ διμηνίαν δὲ παράτασιν αὐτῆς, θέλει ἀρχίσει ἡ δευτέρα κατὰ τὸν Ἰούνιον, μέχρι τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ συγκαλεσθῶσιν οἱ ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι. Ἀντικρούων δὲ τὸν προαγορεύσαντα εἰπόντα, ὅτι δὲν πρέπει οὗτοι νὰ συγκαλεσθῶσιν ἤδη, διότι θέλουσι συγκαλεσθῆ κατόπιν διὰ νὰ συντάξωσι τοὺς καταλόγους τοῦ ἀκολούθου ἔτους, παρετήρησεν ὅτι καὶ τοῦτο δύνανται ἤδη συγκαλούμενοι νὰ ἐνεργήσωσιν, ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν τὸ ἐνεργήσωσιν, εἶναι εὔκολος καὶ ἡ δευτέρα συγκάλεσίς των, διότι οὐδὲ τῆς πρωτευούσης πολὺ ἀπέχουσιν, οὐδ' ἐν αὐτῇ ἐπὶ πολὺ θέλουσι διαμείνει· εἰπὼν δὲ ὅτι διὰ τὴν ταχύτητα ὥρισεν ἐν τῇ

τροπολογίᾳ ὡς ἱκανὸν ἀριθμὸν τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς ἀντὶ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων δύο τρίτων, προσέθηκεν ὅτι διὰ τῆς τροπολογίας αὐτῆς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ταχύτητος ἐκπληροῦται καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ διατηροῦνται, καὶ ὅτι ἐπρότεινεν αὐτὴν ἀπέναντι ἐκείνης τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ οὐχὶ διὰ δυσπιστίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀκολούθως διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ἕκτῃ ὥρᾳ Μ. Μ., ἀναβαλών, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνέχειαν αὐτῆς διὰ τὴν προσεχῆ συνεδριάσιν.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΔ'.

Τῆς 12 Φευρουαρίου.

Σήμερον τὴν **12** Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν **102**, ἀπόντων δὲ **9**, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτά, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Τὸ Προεδρεῖον ἐνταῦθα παρετήρησεν ὅτι, κατὰ συνέπειαν αἰτήσεως τῶν Κ. Κ. Ὑπουργῶν, ἐπειδὴ δὲν δύνανται νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τὰς γενομένας κατὰ τὴν δευτέραν καὶ πέμπτην, διότι κατὰ ταύτας ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἂν πρέπῃ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας νὰ μὴ συζητῶνται ἀντικείμενα ἐφ' ὧν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία αὐτῶν. Ἐκ τούτου δ' ἐγένετο μικρὰ συζήτησις, καὶ ἄλλοι μὲν ἠρνοῦντο τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως τῶν Ὑπουργῶν διὰ τὴν φειδὼ τοῦ χρόνου, ἄλλοι δ' ὑπεστήριζον ταύτην, καὶ ἄλλοι ἐπρότειναν νὰ γίνηται ἀναβολὴ, ὁσάκις πρόκειται συζήτησις ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν ἡ παρουσία αὐτῶν ἀπαιτεῖται καὶ οὐχὶ πάντοτε καλόσακις πρόκειται συζήτησις ἀντικειμένων ῥύσεως ἄλλης· ἡ δὲ Βουλὴ ἐν τέλει παρεδέχθη νὰ συνέρχωνται

καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας οἱ Κ. Κ. Βουλευταὶ, νὰ ἀνατεθῇ δὲ ἡ ἐκτίμησις τῆς φύσεως τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένων εἰς τὸ Προεδρεῖον, τὸ ὁποῖον νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν ἂν θεωρῇ ἀναγκαίαν εἰς αὐτὴν τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς ἀκολούθως ἀνέγνω ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, παραπέμπουσαν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον τὴν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Λομπατινῆς τοῦ δήμου Ἀποδοτίας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ δήμαρχου, ὅτι κατέστρεψε διαφιλονεικουμένων τὸ περὶ τὰ χωρία τῶν Καστανέων ἀνέκαθεν ἰδιόκτητον δάσος, καὶ ἑτέραν παραπέμπουσαν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον τὴν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Νεγχωρίου καὶ Ζευγηλατίου τοῦ δήμου Κορυθίου καὶ ἑ' ὁμοίας τῶν χωρίων ἄνω καὶ κάτω Μουσσουνίτσης, ζητούντων νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τοὺς δήμους μεθ' ὧν εἶτεν ἤδη συνδεδεμένοι, καὶ νὰ προσκολληθῶσιν οἱ μὲν πρῶτοι εἰς τὸν δῆμον Τριπόλεως, οἱ δὲ εἰς τὸν τοῦ Λιγιτεύου, ἡ δὲ συζήτησις αὐτῶν ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἡ Βουλὴ κατόπιν ὥρισεν, ὡς ἡμέραν συζητήσεως τῶν ἀναφορῶν τὸ σάββατον, διὰ νὰ συζητῶνται αὗται κατὰ προτίμησιν παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου, ὅπως ἡ συζήτησις τούτων γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ἀναφανῇ ἀνάγκη νὰ ζητηθῶσι διασαφήσεις. Ἀπέρριψε δὲ καὶ τὴν πρότασιν ἑνὸς νὰ ὑπενθυμίσῃ τὸ Προεδρεῖον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν περὶ πληροφοριῶν αἴτησιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν διευθυνθεισῶν εἰς αὐτὸ ἀναφορῶν τῶν Καλαβρύτων, ἀποφανθεῖσα, ὅτι δύναται νὰ ζητηθῶσι προφορικῶς πληροφορίαι κατά τινα τῶν συνεδριαστῶν, παρόντος τοῦ Ὑπουργοῦ, παρεδέχθη δὲ τὴν ἑτέραν τοῦ αὐτοῦ πρότασιν, νὰ συσταθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπὴν, ἡ ἤδη σταλεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰ τῶν Καλαβρύτων, σύμφωνα μὲ τὸν Κανονισμὸν, ὅστις δίδει τὴν προτίμησιν εἰς τὰς ὑπὸ βουλευτοῦ εἰσαγομένας ἀναφοράς, ὥστε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν πρώτην, ἐπὶ τούτῳ, ὡρισμένην ἡμέραν, διὰ τὰς συζητήσεις ταύτας.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ Κανονισμοῦ, ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων περὶ Ὑπουργείων καὶ Νομαρχιῶν, πρὸ ταύτης δὲ παρετήρησε τὸ Προεδρεῖον ὅτι οἱ ΚΚ. βουλευταὶ δὲν θέλουσι λάβει ὑπ' ὄψιν, εἰς μὲν τὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ὑπουργείων Ἐπιτροπὴν, τοὺς ἐκλεχθέντας ἀπὸ τὰ τμήματα ΚΚ.

Παλαμίδην, Κορριωτάκην, Ι. Οἰκονόμου, Π. Κυριακοῦ, Α. Καλαμογδάρτην, Μ. Σχινᾶν καὶ Κ. Τζερτίδην· γενομένης δὲ ψηφοφορίας μυστικῆς σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 78 τοῦ Κανονισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Α. Κρεζενίτου καὶ Ι. Γαρδίκη, μετὰ τὴν ἀντιπαραβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους εὑρεθείσας 68, ἀνεδείχθησαν ὡς μέλη οἱ Κ.Κ. Καλαμαριώτης διὰ ψήφων 60, Βέϊκος διὰ ψήφων 59, Α. Κρεζενίτης διὰ ψήφων 52, καὶ Τζάνης διὰ ψήφων 57, καὶ ὡς τοιούτους ἀνήγγειλεν αὐτοὺς ὁ Πρόεδρος. Διὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ Νομαρχιῶν Νομοσχεδίου, ὅτι δὲν θέλουσι λάβει ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκλεχθέντας ἀπὸ τὰ τμήματα Κ.Κ. Καλλιφρονᾶν, Κορριωτάκην, Μ. Χ. Μελέτη, Διομήδην Κυριακοῦ, Δ. Ζῶτον, καὶ Κ. Κολοκοτρώνην, γενομένης δὲ καὶ διὰ τοῦτο μυστικῆς ψηφοφορίας σύμφωνα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 78 τοῦ Κανονισμοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Α. Κρεστενίτου καὶ Κ. Τζερτίδου, μετὰ τὴν ἀντιπαραβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους εὑρεθείσας καὶ αὖθις 68 ἀνεδείχθησαν ὡς μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ Νομαρχιῶν Νομοσχεδίου εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ Κ.Κ. Μαυρομιχάλης διὰ ψήφων 61, Ράγκος 60, Μαρκεζίνης 59 καὶ Παλαμίδης 43, καὶ ὡς τοιούτους ἀνήγγειλεν αὐτοὺς ὁ Πρόεδρος. Ἐγένετο ἐνταῦθα πρότασις παρ' ἑνὸς τῶν βουλευτῶν νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν ἂν πρέπῃ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἐνεργῆται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Κανονισμοῦ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν 4 μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, καθόσον ἀπὸ ταύτης ἐπιγίνεται πολλὴ κατανάλωσις χρόνου.

Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορριωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'.

Τῆς 13 Φευρουαρίου 1843.

Σήμερον τὴν 13 Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βου-

λευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παόντων 95, καὶ ἀπόντων 16, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλήν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἀφορῶντος τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων διὰ τὸ παρὸν ἔτος Νομοσχεδίου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ δοθεισῶν προπαλογιῶν. Προτείναντος δὲ τινος βουλευτοῦ ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἶχεν ἀποπερατωθῇ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, ὅτε, παρελθούσης τῆς ὥρας, ἀνεβλήθη μόνον ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τῶν τροπαλογιῶν καὶ τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἄλλων ὑποστηριξάντων τὴν πρότασιν ταύτην καὶ αἰτησαμένων νὰ ἐρωτηθῇ περὶ τούτου ἡ Βουλή, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλήν, ἐὰν ἐκ τῶν γενομένων κατὰ τὰς παρελθούσας συνεδριάσεις συζητήσεων ἐρωτισθῇ ἀρκούντως ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἢ θέλει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως. Ἀπαντησάντων δὲ ταύτης δι' ἀναστάσεως, ὅτι ἀρκούντως ἐσυζητήθη τὸ ἀντικείμενον, ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι σύμφωνα μὲ τὸν Κανονισμὸν θέλει ἀρχίσει ἡ ψηφοφορία πρῶτον ἐπὶ τῶν τροπολογιῶν, προηγουμένης ταύτων τῆς περιεχούσης τὴν μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένην ἔννοιαν τοῦ Νομοσχεδίου· τοιαύτη δὲ εἶναι, εἶπεν, ἡ τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Κ. Κορφιωτάκη, καὶ τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ ταύτης πρέπει πρῶτον νὰ ψηφοφορηθῇ· παρατηρήσαντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ παραδέχεται τὴν συγχώνευσιν τῆς παρ' αὐτῆς δοθείσης τροπολογίας εἰς τὴν τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Κ. Κορφιωτάκη, συνάδουσαν μᾶλλον μὲ τὴν προτιθεμένην αὐτῆς γνώμην· ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα οὗτος ἐπαραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Κ. Κορφιωτάκη ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων διὰ τὸ παρὸν ἔτος, ναὶ ἢ ὄχι; » Προσέθηκε δὲ ὅτι ἐὰν τὸ ζήτημα τοῦτο, λυθῇ καταφατικῶς τότε ἡ τροπολογία ἀντικαθιστᾷ τὸ Νομοσχέδιον, ἐὰν δ' ἀπορατικῶς, τότε θέλει προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ψηφοφορίαν τῆς ἑτέρας τροπολογίας, καὶ, μετὰ ταύτην, τοῦ Νομοσχεδίου. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, κατ' αἴτησιν πλέον τῶν δέκα βουλευτῶν καὶ ἐπιτρούντων τῶν ψηφολεκτῶν

Κ.Κ. Εὐσταθίου Οἰκονομοπούλου καὶ Σ. Χ. Στεφανοπούλου, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀντὶ τοῦ εἰσαχθέντος Νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων διὰ τὸ παρὸν ἔτος τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Κ. Κορφιωτάκη διὰ ψήφων 51, πρὸς 44, κατὰ τὸ προσχρτώμενον ἐντεῦθεν πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ἔχουσαν οὕτως·

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐκλογὴ τῶν διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1845 δέκα ὑποψηφίων ἐνόρκων, ἥτις, κατὰ τὸ ἄρθρ. 41 τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1836 Νόμου, ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1844, θέλει ἐνεργηθῇ ἤδη παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ συγκαλουμένων. Ἔνθα δὲ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετοῦς περιόδου, τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, δὲν ἐνεργηθῇ εἰσέτι ἡ ἐν αὐτῷ ὁριζομένη ἀνανέωσις τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, θέλουσι συγκαλεσθῇ τὰ μέλη τῆς ληξάσης αὐτῆς περιόδου.

Ἄρθρ. 2. Ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἡμέραν ἀρκεῖ πρὸς τὴν ἐνεργειαν τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

Ἄρθρ. 3. Διὰ τὴν ταχείαν δὲ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων συγκρότησιν, θέλουσι ληφθῇ κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους αὐτοῦ σύνοδον οἱ διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὀνομασθέντες ὑποψήφιοι, ἐξαιρέσει τῶν ἐκπληρωσάντων κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος τὰ καθήκοντα ταῦτα.

Ἄρθρ. 4. Κατὰ τὰ λοιπὰ θέλουσι διατηρηθῇ οἱ τύποι καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρ. 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων Νόμου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται τὴν τροπολογίαν τοῦ Κ. Κορφιωτάκη ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Ἀγγελατατίδης	Ναί.	Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	ἀπών.	Ζ. Ι. Βάλβης	δὲν ἔχει ψῆφον
Κ. Γουλιμῆς	Ο.	Π. Δ. Καμπάνης	Ο.
Μ. Δ. Καΐρης	Ο.	Δ. Τσάκης	Ν.

Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπών
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Τζανετάκ. Γρηγοράκης	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Α. Γουζουασης,	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Σλδεστρ. Στερανάκης	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπών
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	Ο.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Π. Βάρδογλης	Ο.
Γ. Ῥιβελιώτης	Ο.
Η. Παππατζώνης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ο.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ο.
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτιδης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Α. Μεταξᾶς	ἀπών
Σ. Βλάχος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀσθενὴς
Δ. Λαπουσιάδης.	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ο.
Δ. Α. Ζῶτος.	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ν.
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ο.
Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος.	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθύμ. Κανελόπουλος	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Η. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Μιλέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ρ. Παλαμίδης	Ο.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	Ο.
Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Σ. Μπαρότσης	Ο.
Νικουλάκης	Ο.
Α. Μαυρομιχάλης	Ο.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.

Παππακώς. Τζαμάλας	Ν.
Γ. Μπάφτας	Ο.
Κ. Προβελέγιος	Ο.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπών
Ν. Καλλέργης	ἀπών
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Θ. Κ. Ζάννης	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Δ. Π. Ταταράκης	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Α. Παππατζώρης	Ν.
Ι. Τσιμαρᾶς	Ο.
Δ. Δράσος	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος εἶπεν, ὅτι ἔπεται ἤδη ἡ συζήτησις τῆς πρὸ πολλοῦ δοθείσης προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, προτείναντος νὰ ζητήσῃ ἡ Βουλὴ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ συζήτησιν τῶν φορολογικῶν Νομοσχεδίων πρὸ τῶν ὀργανικῶν καὶ ἄλλων, διὰ νὰ ἦναι ἐν γνώσει ἡ Βουλὴ τῶν ἐνυπαρχόντων φορολογικῶν μέσων, ὅταν πρόκειται ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἄλλων ὀργανικῶν Νομοσχεδίων. Προτείναντος δέ τινος βουλευτοῦ, ὅτι εἰς τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως ταύτης ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν ἀπόντων ἤδη Ὑπουργῶν, διὰ νὰ ζητηθῶσι καὶ δοθῶσι παρ' αὐτῶν αἱ ἀναγκαῖαι ἐξηγήσεις καὶ πληροφορίαι, ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως ταύτης εἰς ἄλλην συνεδρίασιν καθ' ἣν θέλουσι παρευρίσκεσθαι καὶ οἱ Ὑπουργοί.

Ἐπὶ δὲ τῆς εἰσαχθείσης χθὲς προτάσεως παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἠλείας περὶ ἐξαλείψεως τοῦ 66 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων διὰ τοὺς ἐμφαινομένους εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως λόγους, ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν περὶ αὐτῆς παρατήρησιν ἄλλου βουλευτοῦ καὶ παραδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεώς της, μέχρις οὗ αὕτη, ὡς ἀφορῶσα ἀνατροπὴν ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ παραδεδεγμένου Κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεών της, δοθῇ ἐγγράφως, παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα, συζητηθῇ πρῶτον ἐκεῖ καὶ ἀποφασισθῇ ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῆς εἰς τὴν Βουλήν.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴν τῆς κατὰ τας προλαβούσας ΜΕ' καὶ ΟΖ' συνεδριάσεις ἀποφασισθείσης Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἔργον θέλει εἶσθαι νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐπιγεγραμμένα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου ὀνόματα, τῶν ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν, νὰ ἀφαιρέσῃ τὰ ἀκαταλλήλως τεθέντα ἂν ὑπάρχωσι,

καὶ νὰ προσθέσῃ τὰ τυχὸν παραλειφθέντα, ταῦτα δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀφειλομένης εθνικῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς συντελέσαντας καὶ διακριθέντας κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἀγῶνα Ἕλληνας καὶ Φιλέλληνας. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτῃ θέλει ἐξετάσει ἐπίσης καὶ τὰ ἐγγεγραμμένα ὀνόματα τῶν Φιλελλήνων εἰς τὸν παρουσιασθέντα παρὰ τοῦ Κ. Τουρὲτ κατάλογον. Τὸ δὲ ἔργον της θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας διὰ ψηφοδελτίων καὶ ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Α. Δανοπούλου καὶ Ι. Φλέσσα, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες ὡς μέλη τῆς ῥηθείσης Ἐπιτροπῆς οἱ

Κ. Κ. Βιρβίλης διὰ ψήφων	89
Κριεζιώτης	88
Νικήτας Σταματελόπουλος	87
Λογιωτατίδης	86
Παππατζώρης	85
Χαντζίσκος	84
Βαρδιτζιώτης	84
Δαρειώτης	83
Σκαραμαγκᾶς	83
Ῥήγας Παλαμίδης	82
Θ. Γρίβας	82
Ι. Κλίμακας	80
Παππακώνστας Τσαμάλας	75
Καΐρης	71
Α. Μαυρομιχάλης	71
Κουμανιώτης	70
Γ. Νοταρᾶς	64
Δ. Τσώκρης	61
Λυκοῦργος Κρεστενίτης	52

Διελύθη ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις ἐν ὥρᾳ τρίτῃ μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Καρφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Πς'.
Τῆς 21 Φευρουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ

ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 85 ἀπόντων δὲ 26 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων κατ' ἐρώτησιν δὲ αὐτοῦ ὠνομάσθη παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ 7 τμήματος ὡς εἰσηγητὴς τοῦ περὶ Νομαρχιῶν Νομοσχεδίου ὁ Κ. Α. Βιλαέτης, καὶ ἀπηγγέλθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν τέλει τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως γενομένης ψηφοφορίας, σύμφωνα μὲ τὸ καταχωρισθὲν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως ἀποτέλεσμα αὐτῆς.

Ἀνηγγέλθη μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον συζητήσεως ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος περὶ προηγήσεως κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν φορολογικῶν Νομοσχεδίων ἀπὸ τὰ ὀργανικά, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τις ἀναγνοὺς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Κανονισμοῦ διισχυρίσθη νὰ ὑποβάλῃ καὶ ταύτην πρὸ τῆς συζητήσεως εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου τούτου· εἰς αὐτὸν δ' ἀντέλεξεν ὁ προτείνας τὴν πρότασιν ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἀφορᾷ τὰς προτάσεις Νόμων καὶ οὐχὶ τὰς ἄλλας ἁπλᾶς προτάσεις καὶ παρεμπιπτούσας μάλιστα, ὡς τὴν παροῦσαν· κατὰ τοῦ παρατηρήσαντος δὲ ὅτι ὑπάρχει ῥητὴ τῆς Βουλῆς ἀπόφασις εἰς τὰ σήμερον ἀναγνωσθέντα πρακτικά, ἀναβάλλουσα τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Ὑπουργῶν, καὶ ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Κανονισμοῦ δὲν περιλαμβάνει τὴν περίστασιν ταύτην, ἀντέλεξεν ὁ πρῶτον ἐνιστὰς ὅτι ὁ Κανονισμὸς ὁμιλεῖ γενικῶς περὶ προτάσεως καὶ συνεπῶς περιλαμβάνει καὶ τὴν ὁμοίαν περίστασιν· ὑπ' ἄλλου παρετηρήθη πάλιν ὅτι ἂν καὶ ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ προτείναντος πρότασις δὲν εἶναι· ὅμως τοιαύτη εἰς τὴν οὐσίαν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλλου προσετέθη ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς προταθείσης ἐνστάσεως καὶ ἡ ὑποβολὴ πάσης αἰτήσεως Βουλευτῶν καὶ ἁπλῆς γνώμης αὐτῶν εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ἤθελον ἐπιφέρει πολλὴν κατανάλωσιν χρόνου, ἐναντίον τῆς πολλάκις κηρυχθείσης ὡς ἐπιβλαβούσης εἰς τὴν Βουλὴν φειδοῦς αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς παρούσης νὰ διατάξῃ μὲν ἡ Βουλὴ τὴν ἀναβολὴν δι' ἄλλην συνεδρίασιν καθ' ἣν παρόντες εἶσιν οἱ Ὑπουργοί, νὰ μὴν ὁρίσῃ δὲ τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου

45 κατὰ τοῦ παρατηρήσαντος δὲ ὅτι ἡ οὐσία τῆς προτάσεως ταύτης εἶναι ἐπουσιώδης, καὶ ὅτι ἡ συζήτησις αὐτῆς ἐπιφέρει ἄνευ συνεπείας τοῦ χρόνου ἀπώλειαν· ἀντέλεξεν ἕτερος ὑποδείξας τὸ οὐσιῶδες καὶ λογικὸν τῆς παραδοχῆς της, καὶ ὑποστηρίξας τὴν ἀνάγκην νὰ ἦναι ἐν γνώσει οἱ Βουλευταὶ τῶν μελλουσῶν εἰσπράξεων διὰ νὰ ὁδηγηθῶσιν εἰς τὰς ψηφισθησομένας δαπάνας· μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τῶν περὶ τούτου πρακτικῶν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως καὶ τῶν διισχυρισμῶν μέν τινος ὅτι σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 81 τοῦ Συντάγματος πρέπει νὰ ἀπαιτηθῇ ἡ παρουσία τῶν Ὑπουργῶν διὰ νὰ μὴν ἐπιγίνονται πλειότεραι ἀναβολαί, καὶ τὴν ἀντίκρουσιν ἑτέρου, ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖον τοῦτο, διότι οἱ Ὑπουργοὶ ἑτοίμως θέλουσιν ἔλθει, ὁρισθείσης τῆς ἡμέρας τῆς Συνεδριάσεως· ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως ταύτης διὰ τὴν Συνεδρίασιν καθ' ἣν θέλουσι παρευρίσκεσθαι καὶ οἱ Ὑπουργοί.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'.

Τῆς 16 Φευρουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν 16 Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 99. καὶ ἀπόντων 12 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων. Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς καθυπέβαλε τὴν ἐξῆς ἐκθεσίν της περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, ἔχουσαν οὕτως·

Ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπή.

Συνελθοῦσα ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι, σύμφωνα καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ Κανονισμοῦ ἐπροχωρήσατο εἰς τὸ ἔργον της.

α. Ἀπὸ τῶν καθυποβληθέντα εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς

Βουλῆς προϋπολογισμῶν παρατηρεῖται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν ἀναβαίνει εἰς 126, ἀφ' ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐνενήκοντα ὀκτὼ, μὴ ὄντες διωρισμένοι εἰς ἄλλας δημοσίας ὑπηρεσίας λαμβάνουν πλήρη τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν, ἥτις ἀναβαίνει κατὰ μῆνα εἰς δραχμὰς εἰκοσιτέσσαρας χιλιάδας καὶ πεντακοσίας, ἕτεροι δὲ τῶν ἀριθμῶν δώδεκα, ὑπάλληλοι ὄντες καὶ μισθοδοτούμενοι ἀπὸ τὰ διάφορα ταμεῖα τοῦ Κράτους, λαμβάνουν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Βουλῆς τὸ ὑπόλοιπον τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς χιλίας ἑβδομήκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτὰ ἐνενήκοντα κατὰ μῆνα, καὶ ἕτεροι τῶν ἀριθμῶν δεκαεξ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι μισθοδοτούμενοι παραπλέον τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ δημοσίου· σημειωτέον ὅμως ὅτι εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 98 ὑπάγονται καὶ οἱ μὴ εἰσέτι ἐκλελεγμένοι, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἀδυνάτου ὄντος νὰ μαντεύσῃ πότε αἱ ἐκλογαὶ θέλουσι ἐκπερατωθῇ, ἐθεώρησεν ὀρθὸν νὰ ὑπολογίσῃ καὶ τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν, ἐπιφυλαττομένη νὰ ἀποφαίνηται τοὺς παρόντας εἰς τὴν μηνιαίαν κατάστασιν, καθὼς καὶ τοὺς μὲ ἄδειαν ἀπόντας. Μετὰ ταῦτα προβᾶσα εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου, τὸ εἰς ἐνέργειαν καὶ σύμφωνον μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας εὑρισκόμενον, ὑπελογίσατο αὐτὸ ὡς ἑπομένως.

Εἷς δὺο συντάκτας τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, διαταγμένης οὔσης τῆς θέσεως αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 96 τοῦ Κανονισμοῦ, δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα κατὰ μῆνα ἕκαστος· εἷς ἑπτὰ γραφεῖς καὶ ἀντιγραφεῖς δραχ. 500 κατὰ μῆνα, ἀναλογιζομένων εἰς ἕκαστον δραχ. 71 καὶ λεπτὰ 42· εἰς δὺο εὐταξίας δραχ. κατὰ μῆνα 60 ἕκαστος· καὶ εἰς κλητῆρας ὀκτὼ ἀνὰ δραχ. 40 ἕκαστος, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 97 τοῦ Κανονισμοῦ. Ἑπομένως ὁδηγουμένη ἀπὸ τὸ μέχρι σήμερον δαπανηθὲν ποσὸν γραφικὴν ὕλην, ἐλογίσατο αὐτὸ εἰς δραχμὰς 95 κατὰ μῆνα, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἐξόδων τούτων ὡς ἐκ τῆς γραφικῆς ἐργασίας τῶν τμημάτων. Ἐπίσης ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐλογίσατο τὸ διὰ τὴν συνδρομὴν μόνον τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ποσὸν, λαμβανομένων παρὰ τῆς Βουλῆς μέχρι σήμερον, ἀναβαῖνον εἰς δραχμὰς 68 κατὰ μῆνα σχεδόν.

Παρατηρεῖ ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνταῦθα ὅτι ὠφέλιμον ἤθελεν εἶσθαι, ἂν ἐλαμβάνετο ἡ Βουλὴ καὶ ἄλλας ἢ ἓξ ἢ 5 ἐφημερίδας Εὐρωπαϊκὰς, καὶ τὴν παρατήρησίν της ταύτην καθυποβάλλει εἰς τὴν σύνεσιν καὶ ἀπόφασιν ὁλοκλήρου τοῦ σώματος.

Ἐπίσης, δυναμένης ἀνάγκης νὰ συμπέσῃ, ἐλογίσατο πρὸς χρῆσιν, εἴτε τοῦ Γραφείου, εἴτε τῶν τμημάτων, δρ. 15 κατὰ μῆνα ἔξοδον φωτισμοῦ.

Τελευταῖον, ὁδηγουμένη ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸ παρελθὸν, καὶ εἰς βάρος τοῦ σώματος σημειωθὲν ἔξοδον τῆς τυπώσεως τῶν πρακτικῶν, τῶν ἐκθέσεων, τροπολογιῶν κλπ. καὶ τὴν ἀγορὰν χάρτου πρὸς τὰ τοιαῦτα, καὶ θεωροῦσα ὅτι ἡ ἀνάγκη αὕτη μέλλων δύναται νὰ αὐξήσῃ τώρα, ὁπότε, εἰσαγομένων, Νομοσχεδίων ἀπαιτοῦνται αἱ τυπώσεις αὐτῶν, τῶν ἐκθέσεων, τροπολογιῶν, ὑποτροπολογιῶν κλπ. ἐλογίσατο αὐτὸ εἰς δραχ. ὀκτακοσίας κατὰ μῆνα. Καὶ ταῦτα ἐθεώρησεν ἡ ἐπιτροπὴ ὡς ἀναπόφευκτα ἔξοδα ἀναγκαιοῦντα κατὰ μῆνα· ἔβαινε δ' ἐθέτο τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν διάρκειαν μηνῶν πέντε, ἀρχομένων ἀπὸ τὴν α. Ἰανουαρίου 1845 ἕως τέλη Μαΐου τοῦ αὐτοῦ. Πρὸς συμπλήρωσιν ὅμως τοῦ ὁριστικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα καὶ γενησόμενα ἄπαξ ἔξοδα εἰς ἐπισκευὴν τοῦ καταστήματος, εἰς ἀγορὰν ἐπίπλων, Ἑλ-

λητικῶν κωδίκων κλπ. πρὸς χρῆσιν καὶ διακόσμησιν ὅλων τῶν δωματίων τῶν τμημάτων, σημειωτέον ἁπάντων τούτων ἐν τῷ αὐτῷ προϋπολογισμῷ. Καθήκον ἐπίσης αὐτῆς ἀθεώρησεν ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ὑπολογίσῃ καὶ τὸν μισθὸν τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῷ ἄρθρῳ 98 τοῦ Κανονισμοῦ ἀρχειοφύλακος καὶ βιβλιοφύλακος εἰς δραχμὰς ἑξήκοντα κατὰ μῆνα, ἐπὶ μῆνας 5, ἀπὸ τῆς ἀ. Ἰουνίου ἕως ἀ. Νοεμβρίου 1845.

Καταβαλοῦσα ἡ Ἐπιτροπὴ πᾶσαν τὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐπὶ τοῦ ἔργου της τούτου, πέποιθεν ὅτι, καθ' ὅσον ἠδυνήθη, ἐξεπλήρωσεν αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Φεβρουαρίου 1845.

Ἡ λογιστικὴ Ἐπιτροπή.

Ἰωάννης Τομαρᾶς,	Γεώργιος Κάνδιας,
Π. Ἰω. Κυριακὸς,	Ἰω. Εὐσταθίου,
Σταῦρος Βλάχος,	Σ. Πάγκαλος,
Α. Σκαραμαγκᾶς,	Σ. Παρθενόπουλος,
Ἄγγελος Γουζούσης,	Ἰω. Οἰκονόμου,
	Γ. Ἀποστολίδης,

Προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς διὰ τὸ ἀπὸ ἀ. Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Μαΐου 1845 *διάστημα.*

Ἄρθρ.	Παράγρ.	Διασάφησις κονδυλίων	Ἄτομα	Ποσὸν μερικῶν Δραχ.	Λ.	Ποσὰ κατ' ἄρθρον Δραχ.	Λ.	Παρατηρ.
Α.		Προσωπικόν.						
	1	Ἀποζημιώσεις Βουλευτῶν ἀνὰ Δρ. 250 κατὰ μῆνα	98	122,500				
		Ὁμοίως συμπλήρωμα ἀποζημιώσεως (ἀφαιρουμένου τοῦ διαλλὴν ὑπηρεσίαν μισθοῦ)	12	5,389	50			
	2	Μισθοὶ ὑπαλλήλων						
		Συντάκται ἀνὰ Δρ. 150	2	1,500				
		Γραφεῖς	7	2,500				
		Εὐταξίαι	2	600				
		Κλητῆρες	8	1,600		134,089	50	
Β.		Ὑλικόν.						
		Γραφικὴ ὕλη.						
	1	Χαρτί, μελάνη, πίνακες, μολυβδοπόνδυλα κ.τ.λ. ἀνὰ Δρ. 95 κατὰ μῆνα . .		475				
	2	Συνδρομαὶ ἐφημερίδων		340				
	3	Τύπωσις πρακτικῶν, Νομοσχεδίων, ἐκθέσεων, τροπολογιῶν καὶ ἄγραφα χάρτου		4,000				
	4	Φύτισμα (ἔλαιον κηρία κλ.)		75		4,890		

Ἄρθρ.	Παράγρ.	Διασάφησις κονδυλίων	Ἄτομα	Ποσὸν μερικῶν Δραχ.	Λ.	Ποσὰ κατ' ἄρθρον Δραχ.	Λ.	Παρατηρ.
		Ἔπιπλα ἄπαξ						
	5	Εἰς ἓξ τραπέζια καὶ ἓξ μελανοδοχεῖα διὰ τὰ τμήματα.		242				
		Εἰς 24 πήχεις τσόχα, ταινίας κ.λ. πρὸς σκέπασμα τῶν τραπεζίων. . . .		160				
		Εἰς δέκα δουζίνας καθίσματα ἐπίσης διὰ τὰ τμήματα.		300				
		Εἰς ἓξ θερμάστρας, μετὰ τῶν σωλήνων καὶ τῆς τοποθετήσεως αὐτῶν. . . .		289	50			
		Εἰσθίμαναν, ξύλα, κάρβουνα κ.λ.π.		80				
		Εἰς ἀγορὰν Ἑλλ. Κωδίκων		460				
		Εἰς τὰς ἁλείσσας εἰς Καρυᾶς καὶ Ὕδρας ἐπιτροπὰς κλ. ἀπρόβλεπτα ἔξοδα		400		1,631	50	
		Ἐπισκευαί.						
	6	Διαίρεσις ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ Βουλευτ. διὰ τοὺς Γερουσ. καὶ ἐπισκευὴ δωματίων.		1,300				
	7	Εἰς πενταμηνον μισθοδοσίαν τοῦ ἀρχειοφύλακος καὶ βιβλιοφύλακος. . .		300				
		Ἔξοδα παρελθούσης χρήσεως.		500		2,100		
		Τὸ ὅλον. Δρ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακοσίας ἑνδεκα. .		142,711		142,711		

Εἰς τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ὑπάγονται καὶ οἱ μὴ παρασταθέντες εἰς τὴν Βουλὴν. Τοῦτο ὅμως διακρίνεται ἀπὸ τοῦ ἑξῆς τοῦτο συντάσσεται μόνα τὰ παρασταθέντα, ἕκαστον μηνὶ κατ' ἀναλογίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1845.

Τὰ μέλη τῆς Λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἰωάννης Τομαρᾶς,	Γ. Ι. Κάνδιας,
Ε. Παρθενόπουλος,	Ἰωάν. Εὐσταθίου,
Π. Ἰω. Κυριακὸς,	Σ. Πάγκαλος,
Σταῦρος Βλάχος,	Ἰω. Οἰκονόμου,
Α. Σκαραμαγκᾶς,	Γ. Ἀποστολίδης,
Ἄγγελος Γουζούσης.	

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ἐπ' αὐτῆς νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ἀκολούθως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λαβὼν τὸν λόγον εἶπε, παρουσιαζόμενος διὰ νὰ εἰσαγάγω εἰς τὴν Βουλὴν φορολογικὰ Νομοσχέδια, ἐπεθύμουν νὰ εὑρισκόμην εἰς θέσιν νὰ καθυποβάλω ἔκθεσιν περὶ τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους, ἀλλὰ, μὴ εὑρὼν τὴν ὕλην πρὸς τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον συγκεντρωμένην, ἀδυνατῶ πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθῆκόν μου τοῦτο. Ἔλαβον ὅμως τὴν φροντίδα διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ ἐλπίζω ὁμοῦ μὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς νὰ δυνηθῶ ὅσον οὔπω νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἔκθεσιν ταύτην.

Τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ τινων ἐξιστιμων πολιτῶν, ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις, ἐνησχολήθη εἰς τὴν σύνταξιν Νομοσχεδίων τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου, τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουσιν ὁλοτελὲς σύστημα· τοῦτέστι τὴν φορολογίαν, τὴν διαχείρισιν, τὸ λογιστικὸν, τὴν ἐξέλεγξιν καὶ τὴν καταναγκαστικὴν εἰσπραξιν· καὶ ἐκ τοῦ συνόλου τούτου τῶν Νομοσχεδίων παρουσιάζω σήμερον τρία περὶ φορολογίας· α'. φορολογίαν τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως· β'. φορολογίαν πολλῶν προϊόντων διὰ τῆς ἐμμέσου εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπράξεως, καὶ γ'. περὶ ποιμνιακοῦ φόρου. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν παρακατατίθημι ἐκτίθενται ἐν ἐκτάσει οἱ λόγοι εἰς τὰ καθέκαστα τῶν Νομοσχεδίων τούτων· ἀναφέρω δ' ὀλίγα τινά.

Τὸ προτεινόμενον φορολογικὸν σύστημα, παραβαλλόμενον μὲ τὸ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει, παρέχει πολλὰ πλεονεκτήματα· καταπαύει τὰς καταπιέσεις τῶν λαῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνοικιαζῶν, ἀποφράττει τὴν ὁδὸν τῶν καθυστερούντων καὶ διὰ τῆς ἐμμέσου εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογίας τῶν προϊόντων ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεγάλον ἐμπόριον, ἐμψυχόνει τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν φόρων, ὑπερβαίνουσαν τὸ ἓν ἑκατομμύριον, διὰ τὸ τρέχον ἔτος. Διὰ τῶν πόρων τούτων ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον θέλει ἐπαρκέσει εἰς τὰ ἔξοδα μιᾶς καλῶς τακτοποιημένης ὑπηρεσίας ὅλων τῶν κλάδων τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς, ἀλλὰ θέλει ἐπιφυλάξει καὶ σημαντικὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον διαχειριζόμενον εὐστόχως καὶ φρονίμως πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας μας καὶ τῆς ἐπιτοπίου μικρᾶς βιομηχανίας, θέλει συγκεφαλαιωθῆναι μὲ τὰς ἐκ τῆς παραγωγῆς του ἐπαυξήσεις καὶ θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐξωτερικῶν ἱερῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἔθνους, καὶ ἐννοῶ

τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον αἱ τρεῖς εὐεργέτιδες Δυνάμεις μὲ ἀκοπον εὐεργετικὸν ἐγγυήθησαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν διαχείρισιν δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ ἐξετάσω. Ἐκτὸς τούτων ἡ Ἑλλὰς, ὡς ὅλοι καὶ ὑμεῖς γνωρίζετε, ἐμπεριέχει εἰς τοὺς κόλπους της κεκρυμμένους καὶ ἄλλους θησαυροὺς, τὰ ὀρυκτὰ καὶ τὰ μεταλλεῖα τὰ ὁποῖα διὰ μιᾶς ἐπιτηδείου καὶ ἐπωφελοῦς ἀγειτήσεως θέλουσι μᾶς ἀνοίξει νέους πόρους, οἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει ἐπίσης πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἐσωτερικῆς μας βιομηχανίας καὶ πρὸς ἄλλα συντείνοντα εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἓν τέλει παρετήρησεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐνησχολήθη εἰς τὴν σύνταξιν τῶν φορολογικῶν τούτων Νομοσχεδίων μὲ προσοχὴν θρησκευτικὴν ὑπὲρ τῶν ὀρθῶς ἐννοουμένων συμφερόντων τῶν λαῶν καὶ ἐπέρεσε τὰς ἐνδεχομένας ἐλαττώσεις· διὰ τοῦτο παρακαλῶ καὶ οἱ Κ.Κ. Βουλευταὶ, χάριν τῆς εὐδαιμονίας τῶν λαῶν, νὰ ἐπιστρέψωσι τοιαύτην προσοχὴν, ὥστε νὰ μὴν ἐπιφέρωσιν ἄλλας ἐλαττώσεις, αἵτινες, ἀντὶ νὰ ὠφελήσωσι, πιθανῶς μᾶλλον νὰ βλάψωσιν. Οἱ Νόμοι οὗτοι εἶναι δι' ἓν ἔτος, ἡ δὲ πεῖρα θέλει μᾶς ἀποδείξει ἂν δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν περαιτέρω.

Μετὰ τὴν προφορικὴν ταύτην ἀνάπτυξιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀνεγνώσθησαν αἱ αἰτιολογικαὶ ἐκθέσεις καὶ τὰ τρία Νομοσχέδια, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος, ἔχοντα οὕτως.

Κύριοι Βουλευταί.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχεδίου, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν δύο συστήματα.

α) Τὸ τῆς διανομῆς τῶν φόρων διὰ προσδιερισμοῦ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ διαιρέσεως αὐτοῦ κατὰ Νομοὺς, Ἐπαρχίας, δήμους, χωρία καὶ ἄτομα.

β) Τὸ ἐν χρήσει σύστημα τῆς ἀποδεκατώσεως τοῦ ἀκαθαρίστου προϊόντος.

Τὸ πρῶτον σύστημα ἐκρίθη ἀκαταλλήλον διὰ τοὺς ἑφεξῆς λόγους.

α) Διότι τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν δὲν εἶναι ἀρκετὰ γνωστὰ εἰς τὰς λεπτομερείας των, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ προσδιορίσωμεν δικαίως καὶ χωρὶς ζημίαν τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων μέσον ὅρον τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει ἀντιπροσωπεύσει τὸν ἔγγειον φόρον.

β) Διότι δὲν ἐλήφθη ποτὲ φροντὶς νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ μεταξὺ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ φόρου τῆς ἐποκαρπίας ἀναλογία.

γ) Διότι ἡ διανομὴ ἤθελεν ἀπαντήσει δυσκολίας, αἵτινες ἤθελαν προχωρεῖ, καθ' ὅσον αὔξει ἤθελον προσδεύει μέχρι τοῦ ἀνυπερβλήτου, οὕτω π. χ. Ἡ μὲν κατὰ Νομοὺς διανομὴ, πρόσθες καὶ ἡ κατ' Ἐπαρχίας, ἤθελε μὲν γενῇ μὲ εὐκολίαν τινά. Ἡ κατὰ δήμους ἤθελε γεννήσει πολλὰς ἐνστάσεις καὶ παράπονα, ἡ κατὰ κοινότητας ἔτι πλειοτέρας· Πρὸ πάντων ὅμως εἰς τὴν κατὰ φορολογούμενον ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἤθελον ἀκολουθήσει τὰ μεγαλήτερα ἀτοπήματα· ἕκαστος ἤθελε ζητήσει νὰ ὠφεληθῇ μὲ ὀλιγοστὴν τοῦ γείτονός του· τὸ εἰς τὸ χωρίον ὑπερισχύον κόμμα ἤθελε καταθλίψει τὸ ἄλλο, τούτου δὲ αἱ ἐνστάσεις καὶ τὰ παράπονα βεβαίως δὲν ἤθελον περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δικαίου καὶ τῆς νομιμότητος· ἐντεῦθεν παράπονα γογγυσμοί, καταθλίψεις τῶν πενεστέρων, ἀπὸ μέρους τῶν προκριτοτέρων ἀντιστάσεις καὶ κίνδυνοι ταραχῶν καὶ στάσεων.

δ) Διότι, τοῦ συστήματος τούτου ὑποθέτοντος τὴν εἰς χρήματα ἀπόδοσιν τοῦ φόρου, οἱ φορολογούμενοι ἐν γένει ἤθελον παραπονεθῇ, ὡς συνειθισμένοι νὰ ἀποδίδουν ἄχρι τοῦδε τοὺς ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν φόρους των εἰς εἶδος· ἄλλως τε διὰ τὴν δυσκολίαν τῶν συναλλαγῶν, τὴν σπάνιν τοῦ χρηματικοῦ, καὶ μυρίους ἄλλους λόγους, ἤθελε κατασταθῇ πραγματικῶς ἀδύνατον εἰς τοὺς πλείους τῶν φορολογουμένων νὰ ἀποδώσωσι τοὺς ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν φόρους των εἰς χρήματα.

ε) Καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχον ποσῶς οἱ ἀνωτέρω λόγοι, ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ συστήματος τούτου, θεωρουμένη ὡς φορολογικὸς νεωτερισμὸς, ἤθελεν ἐπιφέρει παράπονα καὶ γογγυσμοὺς, καὶ οὔτε ἔργον φρονήσεως πολιτικῆς ἤθελεν εἶσθαι νὰ γενῇ ἀπόπειρα εἰσαγωγῆς νέου φορολογικοῦ συστήματος εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ ταμεῖον διαθέσιμον κεφάλαιον ἀνάλογον καὶ ἱκανὸν νὰ ἀναπληρώσῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀποτυχίαν.

Ἑπομένως μεταβαίνομεν εἰς τὸ δεύτερον σύστημα, τὸ τῆς ἀποδεκατώσεως.

Ἐνταῦθα ἐγεννήθη τὸ ζήτημα, ἂν ἔπρεπε νὰ εἰσαχθῇ τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, ἢ τὸ τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως.

Ἀμφότερα τὰ συστήματα ἔχουν καὶ τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ ἀτοπήματά των· τὸ τῆς ἐνοικιάσεως ἐθεωρήθη ὑπὸ δύο ἐπόψεις, ὡς πρὸς τὸ ταμεῖον καὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους.

Ὡς πρὸς τὸ ταμεῖον ἐμποροῦσε νὰ θεωρηθῇ συμφερώτερον, ἂν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὑρίσκοντο ἀρκετοὶ μὲ χρηματικὴν κατάστασιν, ὥστε νὰ γίνῃ συναγωνισμὸς εἰς ἐνοικίασιν μὲ τὴν προπληρωμὴν

τοῦ ἐνοικίου· ἀλλὰ μὴ ὑπάρχοντος τούτου, ἡ διὰ πληρωμῆς ἐνοικίασις ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ ὡς προνόμιον εἰς τινα ἄτομα συνεννοημένα· ἡ δὲ διὰ προθεσμιῶν ἐνοικίασις ἤθελεν ἐπαυξήσει τὰς καθυστερήσεις, διότι ἕκαστος ἐνοικιαστὴς πρὶν εἰσέτι ἀναγνωρισθῇ τοιοῦτος σκέπτεται νὰ ἐπινοήσῃ ἐνστάσεις πῶς νὰ μὴ πληρώσῃ ἐμπροθέσμως, συγχρόνως δὲ κινδυνεύει ἡ περιουσία τοῦ Κράτους νὰ περιπέσῃ καὶ εἰς χεῖρας ἀναξιοχρέων ἐνοικιαστῶν, διότι τὸ δημόσιον ἄλλην ἐγγύησιν τοῦ ἀξιοχρέου αὐτῶν δὲν ἔχει εἰμὴ τὴν εὐθύνην τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς εὐθύνης ταύτης θέλει περιορίζεσθαι εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς μόνον· διότι τόσον οἱ Διοικηταὶ καθὼς καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, πάσχοντες ἀπὸ ἀνέχειαν, χρηματικὴν ἀποζημίωσιν δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἀποτίσωσιν. Εἰς πρὸς τοὺς φορολογουμένους δὲ αἱ καταπιέσεις μόνον, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπαλλαχθοῦν ἐντελῶς ὅσον καὶ ἂν προσπαθήσῃ ὁ Νόμος νὰ τὰς περιστείλῃ, εἶναι λόγος ἰσχυρότατος νὰ ἀποτρέψωσι πάντα νουνεχῆ ἀπὸ τὴν παραδοχὴν τοῦ συστήματος τούτου. Παράδειγμα ἔχομεν τὰς ἐξ ἐνοικιάσεως ἐγκτητικῶν φόρων καθυστερήσεις ἀπὸ τοῦ **1833** μέχρι τοῦ **1843** δηλαδὴ μιᾶς δεκαετίας, ὑπερβαινούσας τὰ . . . . . ἑκατομμύρια, καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ὀφείλεται ἀπὸ ἐνοικιαστὰς, τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν εἰσὶν ἀξιόχρεοι, ἄλλοι δὲ δυστροποῦν νὰ πληρώσωσιν, ἐπιφέροντες μυρίας ἐνστάσεις. Καὶ ποῖος Διοικητικὸς ἢ Οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ἐτιμωρήθη ἕως τώρα διὰ τὸ ἀναξιόχρεον τῶν ἐνοικιαστῶν μ' ἐλαχίστην κἂν πειθαρχικὴν ποινήν;

Τὸ σύστημα τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως ἔχει βεβαίως τὰ ἐλαττώματά του. Ἡ μὴ κατάλληλος διεύθυνσις τῆς εἰσπράξεως ἐπιφέρει οὐχὶ μόνον σπατάλην, ἀλλὰ καὶ καταχρήσεις παμπόλλους· ἐπίσης ἡ μὴ ἔγκυρος ἐκποίησις τῶν δημοσίων γεννημάτων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ζημίαν ἐκ τῆς παρ' ἀξίαν ἐκποιήσεώς των· ἡ δὲ μὴ κατάλληλος ἀποταμίευσις των, ὡς ἐκ τῆς ἐνδεχομένης φθορᾶς των· Ἀλλ' ὁ φορολογούμενος δὲν καταπιέζεται, ὅσον κακῶς καὶ ἂν διεξαχθῇ ἡ ὑπηρεσία, διότι οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλοι μὴν ἐλπίζοντες ἰδίαν τινὰ ὠφέλειαν ἐκ τῆς καταπιέσεως τῶν φορολογουμένων δὲν θέλουν βέβαια κινηθῇ ἀπὸ μόνην χαιρεκακίαν ἢ ὑπερβολὴν ζήλου νὰ ἐπισύρωσιν εἰς ἑαυτοὺς τὴν κατακραυγὴν τοῦ λαοῦ· ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἤθελον πράξει κατάχρησίν τινα, αὕτη θέλει εἶσθαι πρὸς ὄφελος τῶν φορολογουμένων καὶ εἰς βάρος μόνον τοῦ Ταμείου· ἀλλ' ἡ πεῖρα τῶν παρελθόντων καὶ τοῦ πρέχοντος ἔτους ἀρκοῦν νὰ

φωτίσωσι τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ ὀργανίσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰσπράξεως εἰς τρόπον, ὥστε ἡ διεξαγωγὴ αὐτῆς νὰ γίνῃ μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην οἰκονομίαν, καὶ αἱ καταχρήσεις νὰ περιπαλῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν. Διὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἀπερρίφθη ὁλοτελῶς τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, εἰς δὲ τὸ Νομοσχέδιον ἐλήφθη ὡς βάσις ἡ ἀπ' εὐθείας διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξις.

Ἀλλ' ἂν ἀφ' ἑνὸς εὑρέθη εὐλογώτερον καὶ ὠφελιμώτερον, διὰ τοὺς προαναπτυχθέντας λόγους τὸ σύστημα τοῦτο, ἀφ' ἑτέρου ἐλήφθη πᾶσα φροντὶς, ὥστε νὰ περιορισθῇ ἡ εἰς εἴδη εἴσπραξις μόνον εἰς τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, νὰ εἰσπραχθῇ δὲ ἡ εἰς χρήματα φορολογία, εἴτα ἀμέσως, εἴτε εἰς τὰ τελωνεῖα, δι' ὅλα τὰ προϊόντα, ὁπόσα εἰς τὴν σημερινὴν τοῦ τόπου κατάστασιν δύνανται νὰ φορολογηθῶσιν εἰς χρήματα. Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον περιέχει τὰ προϊόντα τῆς γῆς, ὅσα θέλουν φορολογηθῇ ἀμέσως εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα. Ἰδιαιτέρων δὲ Νομοσχεδίων συναπτόμενα διὰ τὰ λοιπὰ προϊόντα, ὅσων ἔγγειος φόρος θέλει ἀποδοθῇ εἰς τὰ Τελωνεῖα· οἱ δὲ λόγοι, δι' οὓς ἐπροτιμήθη διὰ τὰ διάφορα πρεσβεύοντα τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς φορολογίας, περιέχονται εἰς τὴν καθέκαστα ἀνάπτυξιν τῶν ἄρθρων.

Ἄρθρ. 1. —

Τὰ ἄρθρα ταῦτα διετηρήθησαν ὡς ἦσαν καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. Ὁ ἔγγειος φόρος προσδιορίζεται εἰς 10 0/0 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος· τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν καλλιεργουμένων ἐθνικῶν γαιῶν εἰς 15 0/0

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς φυτείας ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπροσδιορίζετο μέχρι τοῦδε εἰς τρεῖς τάξεις

α) 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν φυτειῶν, ὅσαι ἔγειναν μὲ ἄδειαν.
β) 15 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν φυτειῶν ἄνευ ἀδείας.
γ) 20 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν πάλαι καλλιεργουμένων κτημάτων, τὰ ὁποῖα, ἀφιθέντα ἀκαλλιέργητα, κατελήφθησαν ἄνευ ἀδείας.

Αἱ διακρίσεις αὐταὶ ἐθεωρήθησαν ὡς μὴ συμφώνους μὲ τὴν δικαιοσύνην, διότι εἰς τὰ αὐτὰ ἔξοδα καλλιεργείας ὑπέκεινται καὶ τῶν τριῶν τούτων διακρίσεων αἱ φυτεῖαι, καὶ μόνον ὡς ποινὴ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ τῶν δύω τελευταίων ἡ ἐπιβολὴ ἀνωτέρου ποσοῦ ἐπικαρπίας, διότι ἐτόλμησαν νὰ φυτεύσωσιν ἄνευ ἀδείας ἢ νὰ ἀναστήσωσι διὰ τῶν κόπων των κτήματα παρημελημένα. Ἀπόκειται δ' εἰς τὸν Νομοθέτην, εἰς τὸ περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων νὰ προνοήσῃ, ὥστε οἱ διακάτοχοι

τῶν τοιούτων κτημάτων νὰ ἀποκτήσωσι καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτῶν.

Αἱ διατάξεις τῶν λοιπῶν ἄρθρων δὲν χρήζουσιν ἐξηγήσεως.

Ἄρθρ. 5.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπεξετάθη ἡ ἀτέλεια ἡ κατ' ἔτος χορηγουμένη εἴς τινα εἴδη ἐπὶ τῆς φακῆς, τοῦ κεγχρίου, τῶν ἀγριολαθύρων, τῶν λουπιναρίων, τῶν κρομμύων καὶ σκόρδων, ὅσα καλλιεργοῦνται εἰς ἄγρους, τοῦ ὀπίου, τοῦ ἀρακᾶ, τῶν σαρωμάτων, τοῦ βορίου, συσάμου, λιναρίου, καναβίου καὶ τῶν πρὸς βρῶσιν χρησιμευουσῶν ἐλαιῶν· ἡ ἀτέλεια αὕτη, ἥτις θέλει εὐχαριστήσει τοὺς Γεωργοὺς, ἐμψυχόνει τὴν καλλιέργειαν εἰδῶν τινῶν λίαν χρησίμων, ὡς τοῦ ὀπίου, τοῦ λιναρίου, τοῦ καναβέως, ἀπαλλάττει τοὺς φορολογουμένους τῆς φορολογίας ἄλλων εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, τὸ δὲ δημόσιον τῶν ἐξόδων τῆς ἐπιστασίας, χωρὶς ἀφ' ἑτέρου νὰ προξενηθῇ ἡ παραμικρὰ σχεδὸν ἐλάττωσις τῶν προσόδων διὰ τὸ εὐτελὲς τῶν εἰδῶν.

Ἐπίσης ἀφέθησαν ἀφορολόγητοι καὶ οἱ καρποὶ τῶν σποράδην κειμένων ὀπωροφόρων δένδρων, αἱ δὲ περὶ ἀτελείας ἡμίσεως στρέμματος καὶ τῶν ῥοδοβίκων διατάξεις ἐτροποποιήθησαν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον· ὁ ἐγκλειστος πίναξ ἐμφαίνει τὴν μικρὰν ἐλάττωσιν ὅλως ἀσήμαντον, ἀπέναντι τῆς ἐκ τῆς ἀτελείας τῶν ὀλίγων αὐτῶν εἰδῶν ὠφελείας.

ΤΜΗΜΑ Β. Ἄρθρ. 7.

Διὰ τοῦ ἄρθρου χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἐξουσία τοῦ νὰ ὁρίσῃ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν τῆς ἐπιστασίας. Ἡ ὀλίγη πεῖρα, αἱ κατὰ τόπους περιστάσεις, αἱ διάφοροι ἄλλαι αἰτίαι δὲν ἐπιτρέπουν, ὥστε νὰ ὁρισθῇ διὰ Νόμου ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ. Τὸ ἄρθρον 8. § 1—2 περιέχει διατάξεις τινὰς ὡς πρὸς τὸν ἀπὸ μέρους τῶν ἐπισπατῶν ἐπιτήρησιν· αἱ δὲ § 3 καὶ καθεξῆς τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, τὰς ἀναγκαίας ποινικὰς διατάξεις, καὶ κατὰ τῶν ἀπὸ μέρους τῶν φορολογουμένων σφετερισμένων τὸν τρόπον τῆς νομίμου βεβαιώσεως αὐτῶν καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς.

Αἱ διατάξεις αὐταὶ δὲν χρήζουσι περαιτέρω ἀναπτύξεως.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο περιέχει τὰ εἰς εἴδη φορολογητέα προϊόντα, καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν φορολογοῦνται.

Διὰ μὲν τὰ ἀσταχυφόρα γενήματα, τὰ καλαμπόκια, τὰ ῥεβύνθια καὶ κουκκία, διατάσσεται ἡ διὰ τοῦ κοιλοῦ εἰς τὸ ἅλωνι φορολογία αὐτῶν· ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι ἐν χρήσει ἀπανταχοῦ

τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπομένως ὁ Νόμος καθιεροῖ τὴν συνήθειαν.

Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἀραβοσίτους, ἡ συνήθεια δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς ὅλα τὰ μέρη· ἀλλαχοῦ μὲν φορολογοῦνται ταῦτα διὰ τοῦ μετρήματος· ἀλλαχοῦ δ' ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ ἐκτιμᾶται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων ὁ φόρος· καὶ νὰ λαμβάνηται τὸ δέκατον. ὅταν ἤθελε ξηρανθῇ καὶ κοπανισθῇ. Τοῦτο δὲ προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἄλλοι μὲν ἀραβόσιτοι εἶναι ἐπιδεκτικοὶ κοπανίσματος ἅμα συναχθῶσι, ἄλλοι δ' ἔχουν ἀνάγκην νὰ ξηρανθῶσιν. Διὰ ταῦτα καθιεροῦται ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὁ διπλοῦς τρόπος τῆς φορολογίας τῶν ἀραβοσίτων.

Ἄρθρ. 10.

Μεταξὺ τῶν παραπόνων τῶν φορολογουμένων εἶναι καὶ τὸ κατὰ τῆς μετακομίσεως τῶν φόρων των. Κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη οἱ φορολογούμενοι ὤφειλον νὰ παραδίδουν τοὺς φόρους των εἰς ἀποθήκην ἐντὸς τῆς κοινότητος, ἀκολούθως δὲ ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου παραδόσεως, νὰ μετακομίζωσιν αὐτοὺς ἀμισθὶ εἰς διάστημα πέντε ὡρῶν, καὶ εἰς διάστημα ἄλλων πέντε ὡρῶν ἐπὶ τεταγμένῃ ἀντιμισθίᾳ· ἑκάστη δὲ κοινότης ὤφειλε νὰ προμηθεύῃ ἰδίοις ἐξόδοις, ἀποθήκην διὰ τὴν προσωρινὴν τῶν φόρων ἐναπόθεσιν.

Τὸ παράπονον τοῦτο ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλὰ μετὰ ἐμβριθῆ σκέψιν ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀδύνατον τὸ νὰ ἀπαλλαχθῶσιν ἐντελῶς οἱ φορολογούμενοι τῆς ὑποχρεώσεως τῆς μετακομίσεως. Μ' ὅλα ταῦτα τὸ προκείμενον ἄρθρον ἐτροποποίησε σημαντικά, πρὸς ὄφελος αὐτῶν τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, διότι

α) Ἀπαλλάττονται τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ χορηγῶσιν εἰς πᾶσαν κοινότητα ἀποθήκας, καὶ ὑποχρεοῦνται μόνον νὰ χορηγῶσι μίαν κατὰ δῆμον.

β) Ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίσωσι τοὺς φόρους των μόνον ἐντὸς τοῦ δήμου των.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς ταύτης διατάξεως ὑποχρεοῦται τὸ δημόσιον νὰ ἔχῃ μίαν κεντρικὴν ἀποθήκην εἰς ἕκαστον δῆμον, εἶναι δικαιότατον νὰ χαίρῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τὸν τόπον, ὅπου μέλλει νὰ συστήσῃ αὐτήν.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο παράγραφος α. ἕως δ'. καθιεροῖ τὴν κράτησιν βιβλίων διπλοτύπων διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς βάσις τοῦ ἐλέγχου τῆς φορολογίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς ἐξοφλητικὰ διὰ τοὺς φορολογουμένους ὅτι πληρώσωσι τὸν φόρον. Ὁ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου τούτου καθιεροῖ τὴν τόσον δικαίαν διὰ τοὺς φορολογουμένους ἀρχήν, ὅτι πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ διπλότυπον εἶναι παράνομος. Τὸ δὲ ἄρθρον 12 ὁρίζει τὴν ποινικὴν ποινήν, εἰς ἣν ὑποβάλλονται οἱ ὑπάλληλοι, ὅσοι δὲν ἤθελον κάμει ταμιακὴν αὐτῶν χρῆσιν.

Ἄρθρ. 13.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀπαριθμεῖ τὰ εἴδη τῶν προϊόντων, ὅσα φορολογοῦνται ἀμέσως εἰς χρήματα. Ταῦτα δ' εἰσὶ, τὸ προϊὸν τῶν ἀμπέλων, τῶν κήπων καὶ περιβολίων, τῶν ἐλαιῶν, τῶν καπνῶν καὶ τῶν βαμβακίων.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ προϊὸν τῶν ἀμπέλων ἐφορολογεῖτο πάντοτε εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, οἱ δὲ μοῦστοι κατεμετροῦντο εἰς τοὺς ταβάδους ἢ τὰ λινοστάσια. Κατὰ τὸ 1842 εἰσήχθη τὸ σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ προϊόντος ἐπὶ τῆς ἀμπέλου, ἀλλὰ κατὰ τὸ 1843 ἐπανελήφθη τὸ σύστημα τῆς καταμετρήσεως.

Ἀμφότερα τὰ συστήματα ἔχουσι τὰ ἐλαττώματά των, καὶ ἐν γένει ὁ τρόπος τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων ἐθεωρήθη ἀείποτε καταβλιπτικὸς, καὶ ἐγέννησε πολλὰ ἀπὸ μέρους τῶν φορολογουμένων παράπονα. Διὰ τοῦτο μεταβάλλεται καθ' ὁλοκληρίαν, καὶ προτείνεται νέον σύστημα, οὐχὶ τέλειον βεβαιότατα, ἀλλὰ ἐπιδεκτικὸν τελειοποιήσεως, καὶ περιέχον τὰ στοιχεῖα, δι' ὧν θέλομεν ῥυθμίσει ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν εἰς θέσιν νὰ ἐπιβάλλωμεν σταθερὸν πόρον εἰς τὰς ἀμπέλους.

Χωρὶς νὰ ἐμβῶμεν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τῶν ἄρθρων αὐτῶν, περιοριζόμεθα εἰς τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις.

α) Διὰ τὴν δυσκολίαν τῆς βεβαιώσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος, καὶ τὰς συναδευούσας αὐτὴν καταθλίψεις, οἱ φορολογούμενοι θέλουν εὐχαριστηθῆ βεβαίως εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν, ἥτις τοὺς ἀπαλλάττει ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴ κάμνωσιν τὸν τρυγητόν των ὅταν θέλουν, ἀπὸ τὴν χωριστὴν τῶν βρωσίμων σταφυλῶν των φορολογίαν, καὶ ἀπὸ τὴν ἐπαχθῆ δι' αὐτοὺς καταμέτρησιν τῶν μούστων.

β) Διὰ τοῦ τρόπου τῶν ἐγγράφων δηλώσεων ἀπαλλάττεται τὸ δημόσιον ἀπὸ τὰ ἔξοδα καταμετρήσεως· οἱ δὲ φορολογούμενοι, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ποινὰς καὶ τὴν εὐκολίαν τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, δὲν θέλουν βεβαίως ἀποτολμήσουν νὰ ἀποκρύψουν μέρος τῆς ἀμπέλου των.

γ) Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων ἀνατίθε-

ται εἰς τὰς αὐτὰς ἀρχὰς, εἰς τὰς ὁποίας ἦτο ἀνατεθειμένος μέχρι τοῦδε ὁ προσδιορισμὸς τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν μούστων πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ φόρου. Ὁ Δήμαρχος ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁλομέλειαν τῶν φορολογουμένων δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς χάριν τινῶν, οὔτε πρὸς βλάβην ἄλλων, καθ' ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς κοινότητος γίνεται κατὰ θέσεις καὶ ὄχι διὰ τὰς καθέκαστα ἀμπέλους.

δ') Ὁ ἐπὶ τῶν οἴνων φόρος ἐβεβαιώθη.

Κατὰ τὸ 1843 696,834

Τοῦ 1844 εἶναι εἰσέτι ἄγνωστον τὸ ποσὸν

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ὅλαι αἱ ἀμπελοι τοῦ Κράτους σύγκεινται ἐκ στρεμμάτων 300,000 ὡς ἔγγιστα.

Ὅταν λάβωμεν ὡς μέσον ὅρον τοῦ φόρου τὰς δρ. 2. 50 θέλομεν ἔχει κατὰ τὸ 1845 πιθανὸν εἰσόδημα ἐξ αὐτῶν δραχ. 700,000 ἄνευ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 15.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο παράγραφος α. β'. γ'. καθιεροῦται ὁ τρόπος τῆς φορολογίας τῶν λαχανοκήπων καὶ περιβολίων, τῶν ἐλαιῶν καὶ τῶν καπνῶν καὶ βαμβακίων.

Κατὰ τὸ 1842 οἱ κῆποι καὶ τὰ περιβόλια ἐξηρέθησαν ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν, τὸ δὲ προϊὸν αὐτῶν εἰσεπράττετο κατ' ἐκτίμησιν εἰς χρήματα· ἐγίνοντο δὲ ἐκτιμήσεις διάφοροι δι' ἕκαστον εἶδος προϊόντος. Οἱ φορολογικοὶ Νόμοι τοῦ 1843 καὶ 1844, καθιέρωσαν ἄλλην ἀρχὴν φορολογίας πάντη διαφορετικήν. Οἱ Νόμοι οὗτοι ἐθεώρησαν ὡς φορολογούμενον πρᾶγμα, ὄχι τὰ καθέκαστα προϊόντα ἑνὸς κήπου ἢ περιβολίου, ἀλλ' αὐτὸ τὸ κτῆμα, ἢ μᾶλλον τὴν ὅλην τοῦ κτήματος πρόσοψιν, προσδιοριζομένην ἁπαξ διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐκτιμήσεως. Τὴν ἀρχὴν ταύτην παραδέχεται καὶ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους.

α) Διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν φορολογουμένων, οἵτινες ἀπαλλάττονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπὸ καθημερινὰς ἐκτιμήσεις, καὶ ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους ἀπαιτήσεις φόρου, καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἐπιτήρησιν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τὴν διαθέσεως τῶν καρπῶν των.

β') Διὰ τὴν εὐκολίαν καὶ οἰκονομίαν τοῦ δημοσίου, ἀπαλλαττομένου ἐπίσης ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιτηρήσεως κτλ.

γ') Διότι ἂν ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ ὀλίγα ἀκόμη ἔτη ὁ τρόπος οὗτος τῆς φορολογίας θέλομεν ἔχει, καθὼς καὶ διὰ τὰς ἀμπέλους, ὅλα τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα πρὸς ἐπιβολὴν ἑνὸς σταθεροῦ φόρου.

Ὡς πρὸς τὸ ἔλαιον·

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὸ ὅτι πολύτιμον τοῦτο προϊὸν χρήζει ἐμψυχώσεως. Τοῦτο ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Νομοσχεδίου. Ἡ ἀτέλεια ἐπὶ τῶν ὡρωρίμων ἐλαιῶν εἶναι μικρά τις εὐκολία, εὐαίσθητος διὰ τοὺς πτωχοὺς καταναλωτάς, ἀλλ' ὀλίγον ἐπαισθητὴ, ὡς εὐκολία πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς προαγωγῆς τοῦ ἐλαίου· ἢ εἰς εἶδος φορολογία δι' ἀποδεκατισμοῦ, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς δὲν ἤθελε ποσῶς μεταβάλει τὰ μέχρι τοῦδε, καὶ ἑπομένως δὲν ἤθελε χορηγεῖ τὴν παραμικρὰν εὐκολίαν, προξενεῖ ἀφ' ἑτέρου πολλὴν δυσκολίαν εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀναγκαίων καὶ καταλλήλων ἀποθηκῶν πρὸς ἐναπόθεσιν αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἔλαιον εἶναι ἐκ τῶν προϊόντων ἐκείνων, ἅτινα δὲν καταναλίσκονται ἀμέσως, ἀλλὰ πωλοῦνται καὶ ἑπομένως δύνανται νὰ φορολογηθῶσιν εἰς χρήματα. Διὰ τοῦτο ἐκρίθη εὔλογον νὰ συμβιβασθῇ ἡ εὐκολία τοῦ δημοσίου μὲ τὴν ὠφέλειαν τῶν φορολογουμένων, ὡρέλειαν τοιαύτην, ὥστε νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐμψύχωσις τῆς παραγωγῆς τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος. Ἐλήφθη ἑπομένως ὡς βάσις ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου, ἤτοι τὰ λεπτὰ 80 καὶ ἐπροσδιορίσθη ὁ κατ' ὀκᾶν φόρος, ἀποδοτέος εἰς χρήματα, εἰς λεπτὰ ὀκτώ.

Ὡς πρὸς τοὺς καπνοὺς καὶ τὰ βαμβάκια.

Ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα πωλούμενα ἀμέσως παρὰ τῶν γεωργῶν δύνανται εὐκόλως νὰ φορολογηθοῦν εἰς χρήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ παραγωγὴ των καὶ ἔξαγωγὴ τοῦ κπνοῦ, χρήζουν ἐμψυχώσεως, διὰ τοῦτο ἐλήφθη ὡς βάσις τῆς εἰς χρήματα φορολογίας των, διὰ μὲν τὸν καπνὸν λεπτὰ ὀγδοήκοντα, διὰ δὲ τὸ βαμβάκι λεπτὰ τριάκοντα, ὁ δὲ τόκος των ἐπροσδιορίσθη διὰ τὸν πρῶτον εἰς λεπτὰ 8 καὶ διὰ τὸ δεύτερον εἰς λεπτὰ 3 κατ' ὀκᾶν.

Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος καθιερώθη ἡ εἰς πρὸς ἀγροὺς ἐκτίμησις ἢ διὰ ζυγίου φορολογία εἶναι ἀκατόρθωτος.

Ἄρθρ. 16, 17, 18, 19.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα προσδιορίζουν τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλει ἐνεργηθῇ ἡ ἐκτίμησις. Αἱ διατάξεις τοῦ περυσινοῦ Νόμου ἀπεπλοιήθησαν χωρὶς νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὸν φορολογούμενον αἱ ἀναγκαῖαι ἐγγυήσεις.

Οἱ μὲν ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου θέλουν διορισθῇ διὰ πλειοψηφίας παρὰ τῆς Διοικητικῆς καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ δημάρχου. Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς φορολογουμένους, ὁ Νόμος παραχωρεῖ εἰς ἕκαστον φορολογούμενον τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ τὸν ἐκτιμητήν του. Ἀλλ' αἱ διατάξεις τοῦ παρελθόντος ἔτους περὶ

διορισμοῦ ἐκτιμητῶν ἀπὸ μέρους τῶν Ἀρχῶν ἐξέλιπον ὁλοτελῶς, καὶ ταῦτα, διότι ἐθεωρήθη ὅλως περιττὸν νὰ ἀναδεχθῇ ἄλλος τὴν φροντίδα τῆ. ἐξασκήσεως τοῦ δικαιώ ατος τοῦ φορο'ο ουμένου.

Ὁ ἐπιδικαιτητὴς θέλει διορισθῇ παρὰ τοῦ εἰρηναδίκου.

Αἱ περὶ ἀντιμισθίας τῶν ἐκτιμητῶν καὶ ὁρκοδοσίας αὐτῶν διατάξεις δὲν χρίζουν ἀναπτύξεως.

Ἄρθρ. 20.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁρίζει τὰς ἐποχὰς τῆς δόσεως τῶν εἰς χρήματα φόρων. αἱ ὁριζόμεναι ἐποχαὶ θεωροῦνται αἱ καταλληλότεραι.

Ἄρθρ. 21.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο θεωρεῖται λιαν ἀναγκαῖον, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον τὸ δημόσιον θέλει εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ συστήσῃ εἰς διάφορα παραλια κεντρικὰς ἀποθήκας τῶν γεννημάτων, καὶ πολλάκις πρὸς εὐκολίαν τῶν κατοίκων τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα τυχὸν δύνανται νὰ ὑποφέρουν σιτοδείαν. Ἐπομένως ἤθελεν εἶσθαι παράδοξον νὰ ὑπάγωνται εἰς δημοτικὸν φόρον τὰ πρὸς περίθαλψιν τῶν κατοίκων προσδιορισμένα γεννήματα, ἄλλως τε δὲν εἶναι ὀρθὸν οἱ φόροι τοῦ δημοσίου νὰ ὑπάγωνται εἰς δημοτικὴν φορολογίαν.

Τὸ ἄρθρον 22 ἐπιβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ καθῆκον νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἰσπράξεων τῶν φόρων.

Τὸ δ' ἑπομενον ἄρθρον 23 διατάσσει ὅτι οἱ φόροι οὗτοι θέλουν διατίθεσθαι πάντοτε τοῖς μετρητοῖς καὶ διὰ δημοπρασίας ἐκτὸς μόνον τῶν φόρων, οἵτινες θέλουν παραχωρεῖσθαι εἰς τοὺς φορολογουμένους κατ' αἴτησίν των.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1845.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν.... Φεβρουαρίου 1845.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τὴς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς·

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1845 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται·

α'. Ἔγγειοι φόροι,

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος·

β'. Δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας,

α) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β') Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, παντὸς εἴδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα τὸ πάλαι ἐθνικὰ, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν δικαιοῦχους μὲ ἔγκτισιν, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγηται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφων ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουν πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν τριῶν τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου καὶ τοῦ Νόμου 3|15 Νοεμβρίου 1836 καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγηται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 5.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω φορολογίας,

α) Τὰ ἄχυρα.

6') Ἥμισυ στρέμμα γῆς δι' ἕκαστον καλλιεργητὴν, ἰδιοκτήτην ἢ μὴ, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, καὶ δι' ὁποιανδήποτε χρῆσιν ἤθελε κάμει τοῦ προϊόντος αὐτοῦ ὁ καλλιεργητής.

γ') Ὅλα τὰ σποράδην κείμενα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἡμίσεως στρέμματος ὅσον καὶ εἰς ἀγροὺς καὶ αὐλάς.

δ') Τὰ ἀσχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσχολόγιον.

ε') Ὁ λινοράσπορος, καναβόσπορος καὶ ριζαράσπορος.

ς') Τὰ φύλλα τῶν συκαμινοφύλλων, καθόσον ἀρχῇ τὸν ἔγγειον φόρον.

ζ') Ἡ ῥόδη καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζηται.

η') Ἡ φακὴ, τὸ κεχρὶ, λαθούρι, καὶ ἀγριολάθουρον, τὰ χρομμύδια καὶ σκόρδα, ὅτα καλλιεργοῦνται ἐκτὸς τῶν περιβολίων, τὸ ὄπιον, ὁ ἀμάκης, ἡ φάβα, τὰ σαρώματα, τὸ βουρὶ, τὰ λούπινα, τὸ σύσαμον, τὸ λινάρι, τὸ κανάβι καὶ αἱ πρὸς βρῶσιν χρήσιμαι ἐλαῖαι.

Ἄρθρ. 6.

Κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων·

1) Οἱ φόροι τῆς ῥητιναφορτάμης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων.

2) Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλανοκυπαρισσοδένδρων.

3) Τῆς μετάξης ἡ τῶν κουκουλίων.

4) Τῶν ξηρῶν σύκων.

5) Τῶν σταφίδων τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκόκκου καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων.

6) Τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδίων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι διὰ τὸ ἔτος **1845**, θέλουν εἰσπραχθῆ διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ τούτῳ, τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως προσωπικόν.

Ἄρθρ. 8.

1) Οἱ ἐπιτεταγμένοι τὴν εἴσπραξιν ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνῃ καὶ ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ 5 ἕως 50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἀλωνίων, μέχρις οὗ εἰσπράξωσι τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους καὶ ἐναποθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας.

2) Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ καὶ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων, ἀλλ' ἡ ἀποσφράγισις τῶν ἀλωνίων δὲν θέλει γίνεσθαι εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτεταγμένων τὴν εἴσπραξιν.

3) Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύψει ἢ ἀφαιρέσει προϊόντα, ἀποσφραγίσει ἢ ἀφαιρέσει τοὺς ἀλωνισμένους καρποὺς, ἢ δι' ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσει νὰ στερήσῃ τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου, εἰς πρόστιμον πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπεπειράθη νὰ μὴ πληρώσῃ.

4) Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων, πρὸς ἀντιμισθίαν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλον διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του.

5) Τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ εἰρηνοδικεῖον ἐκεῖνο εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἔλαβε χώραν ἡ ἀνωτέρω παράνομος πρᾶξις.

6) Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου τοῦ τόπου, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπισάτων τῆς εἰσπράξεως χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη προηγουμένης παραγγελίας τοῦ δημοσίου κατηγόρου ἢ ἄλλης ἀνακριτικῆς ἀρχῆς.

7) Ἡ προανάκρισις συνίσταται εἰς τὴν ἔγγραφον ἐξέτασιν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου δύο τοὐλάχιστον μαρτύρων, βεβαιούντων τὴν πρᾶξιν, καὶ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν παράνομον πρᾶξιν· ἐὰν οὗτος δὲν θελήσῃ νὰ ὑπογράψῃ γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὴν ἀνάκρισιν.

Ἐὰν τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξεταζομένων δὲν ἠξεύρῃ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὴν προανάκρισιν.

Ὡς μάρτυς εἶναι δεκτὸς καὶ ὁ ἐπιστάτης, ἢ ὑποεπιστάτης τοῦ δημοσίου ὅστις καὶ ἐξετάζεται ὡς ἀνωτέρω.

8) Τὰ πρακτικὰ τῆς προανακρίσεως προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν ἐνεργοῦντα τὴν ἀνάκρισιν δήμαρχον ἢ πάρεδρον, καὶ ἀμέσως ὑποβάλλονται εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, ὅστις δικάζει καὶ ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως κατὰ τὰς περὶ πταισμάτων διατυπώσεις· ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα προέρ-

χωνται ἀπὸ κτήματα διαχωριζόμενα μεταξὺ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ δημοσίου, ὁ εἰρηνοδίκης τότε κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτήτων προϊόντων, τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῇ ἐπικαρπίᾳ θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Ἄρθρ. 9.

Περὶ τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων ἐξακριβοῦται ὡς ἕπεται.

α') Τὰ μὲν ἀσταχυόφορα γενήματα συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμποκίου καὶ τῶν βιβυθίων καὶ τῶν κουκίων, μετρῶνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων.

β') Ὅστις ἀραβόσιτος κοπανίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ἀλώνια, δεκατίζεται ἅμα κοπανισθῇ διὰ τοῦ κοιλοῦ, ὁ δὲ μὴ κοπανιζόμενος εἰς τὰ ἀλώνια δεκατίζεται κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος ἐπὶ τῶν ἀγρῶν καὶ παραδίδεται ὁ φόρος ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους κοπανισμένος.

γ') Τὸ ὀρύζιον, κίμωλον, γλυκάνισον κτλ. δεκατίζονται ξηρὰ, μετρούμενα ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἀλῶνι.

Ἄρθρ. 10.

Τοὺς ἀνωτέρω ἐγκατηκοὺς φόρους ὀφείλουσιν οἱ φορολογούμενοι νὰ μεταφέρωσι καὶ παραδίδωσιν ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἀλῶνι εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην, ἐντὸς ἑκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἕκαστος δῆμος ὀφείλει ὑποχρεωτικῶς νὰ χορηγῇ εἰς τὸ δημόσιον τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ὁ Ἔπαρχος μετὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου θέλουσι προσδιορίσει ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀποζημιώσει λόγῳ ἐνοικίου, ὁριζομένῃ παρὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν ἡ ἀποθήκη εἶναι ἰδιόκτητος· ἐν δὲ περιωτώσει ἀσυμφωνίας ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρ. 11.

α') Ἅμα ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου εἰς τὰ ἀλώνια, σημειοῦται ἀμέσως ὁλογράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἑνὸς βιβλίου διπλοτύπου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν εἴσπραξιν.

β') Ἐὰν ὁ φορολογούμενος εἶναι ἀγράμματος ἢ ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφων ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων,

ὅπου δὲ εὑρίσκεται ἱερεὺς ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

γ') Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπογράφει τὸ διπλότυπον, τὸ ἀποσπᾷ καὶ τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον.

δ') Ἅμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

ε') Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμὰς 25 ἕως 200, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφορὰ ἀσυμφωνίας μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγατεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου· ἐπιβαρύττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδομένων φόρων.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανακήπων, περιβολίων, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, βαμβακίων καὶ γρασιδίων λαμβάνεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ στρέμμα βασιλικόν.

Ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων ἑκάστου ἰδιοκτήτου θέλει γίνεσθαι ὡς ἑξῆς.

α') Ἕκαστος ἰδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς ὀφείλει ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν ἐφορείαν τὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ἄμπελός του, τὴν ὁροθεσίαν της καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων ἐξ ὧν συγκειται καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὀκάδας μούστου. Ἡ δήλωσις θέλει γίνει εἰς διπλοῦν πρωτότυπον· καὶ τὸ μὲν ἓν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν Διοικητὴν παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου.

δ') Ἂν ὁ αὐτὸς ἔχῃ ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλει νὰ κάμῃ χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ') Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῇ βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ διηρημένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουν ἐγγράφεσθαι ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις, κατὰ δὲ τὴν 31 Μαΐου θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν ἐφορίαν. Καθ' ὅλον τὸν Μάϊον τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ') Ὅστις ἤθελε παραμελήσει νὰ κάμῃ ἐντὸς τοῦ Μαΐου τὴν δήλωσίν του, ἢ ἤθελε δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῶν στρεμμάτων τῆς ἀμπέλου ἢ τῶν ἀμπέλων του, ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν τριπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσεν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψε· τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον, ἢ τὰ ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε') Ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορία ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ ἀμπελοι ἐδηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις εἶναι ἀκριβεῖς. Ὁσάκις δὲ συλλάβῃ ἐλλόγους ὑποψίας, ἢ λάβῃ πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἀμπελός τις ἢ μέρος διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν δι' εἰδημόνων καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν.

ς') Ὁ ἔπαρχος καὶ ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορία προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δῆμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς ἐπαρχιακῆς ἐφορίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικά, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

ζ') Ὅλαι αἱ ἀμπελοι τοῦ Κράτους θέλουν διαιρεθῇ εἰς τέσσαρας ποιότητας·

1. Αἱ τῆς πρώτης ποιότητος ἀμπελοι ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον δραχμῶν τεσσάρων κατὰ στρέμμα.
2. Αἱ τῆς δευτέρας ποιότητος εἰς δραχμὰς τρεῖς κατὰ στρέμμα.
3. Αἱ τῆς τρίτης εἰς δραχμὰς δύο κατὰ στρέμμα.
4. Αἱ τῆς τετάρτης εἰς δραχ. μίαν κατὰ στρέμμα.
5. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. δ'. τοῦ § δ'. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ

παρόντος Νόμου προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

6. Ἐντὸς τῆς πρώτης δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ καὶ ἐπαρχιακὴ ἐφορία, προσλαμβάνουσα καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα τῶν ἀμπέλων τῶν διαφόρων δήμων κατὰ θέσιν, καταστρώνουσι τακτικὰ πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἐκτελεστὰ καὶ ἀπρόσβλητα.

ζ') Ὡς βάσιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῆς ἀμπέλου θέλουν λάβει τὴν καρποφορίαν ἑκάστου στρέμματος καὶ τὴν συνήθη τιμὴν τοῦ μούστου.

θ') Αἱ φυτείαι μέχρι τεσσάρων ἐτῶν συμπληρωμένων εἶναι ἐλεύθεραι φόρου. Ἄρθρ. 15.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερομένων θέλει προσδιορισθῇ εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως ὡς ἀκολούθως.

α') Ἡ ἐκτίμησις τῶν προϊόντων τῶν λαχανοκήπων καὶ περιβολίων γίνεται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου κήπου καὶ περιβολίου, καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραγωγῶν, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων καὶ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τόσον τοῦ δικαίου ὅσον καὶ τοῦ τυχὸν ὀφειλομένου δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

β') Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς χρήματα εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἐξακριβουμένου τοῦ ποσοῦ τῶν ἐλαίων, πρὸς λίτρα ὀκτὼ τὴν ὀκάν.

γ') Τὸ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § δ'. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ αὐτῶν πρὸς λίτρα ὀκτὼ τὴν ὀκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα καὶ ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἄρθρ. 16.

Ὡς πρὸς τὴν φυλογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν, οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ μὲν καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χαλικα τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου εὐγαλμένου

ἀπὸ τὸ καρύδι· ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος θέλει ἀποδίδεσθαι, ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ ἀνὰ ὀκτὼ λεπτὰ τὴν ὀκάν, ἐπὶ δὲ τοῦ βαμβακίου ἀνὰ λεπτὰ τρία τὴν ὀκάν.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ, ὁ ἐπαρχιακὸς ἔφορος καὶ ὁ ἐπαρχιακὸς ταμίας θέλουν διορίσει διὰ πλειοψηφίας ἅπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, καὶ προσδιορίσει τὸν μισθὸν αὐτῶν ὄχι ἀνώτερον τῶν ἓξ δραχμιῶν τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξεως τῆς ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας. Οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχουν προχείρους τοὺς ἐκ μέρους των ἐκτιμητὰς ἂν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου. Ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ὁποίαν ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἐμφανισθῇ οὗτος, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική· ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου, τοιχοκολλᾶται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἂν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἐκτιμητής του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διορίζεται, αἰτήσει ἑνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 19 ὅρκον, καὶ ἀποφαίζει ὁριστικῶς παραδεχόμενος τὴν θατέραν τῶν γνωμῶν. Κατὰ τοῦ διαιτητοῦ ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἔξαίρεσις κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ, πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι, ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὁρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, δι' ὁποιονδήποτε λόγον. »

Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ εἰς χρήματα πληρονόμενοι φόροι ἐπὶ τῶν ἀμπελίων θέλουσιν εἰσπραχθῇ τὴν 15 Ὀκτωβρίου· οἱ δ' ἐπὶ τῶν κήπων καὶ περιβολίων τὴν 1 Σεπτεμβρίου. Οἱ εἰς χρήματα φόροι τῶν ἐλαιοδένδρων πληρόνονται κατὰ τὰς ἐπαρχίας, καθ' ἃς τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβείων ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Οἱ φόροι τῶν καπνῶν τὴν 1 Σεπτεμβρίου, τῶν δὲ βαμβακίων πληρόνονται τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρ. 21.

Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μεταφερθῶσιν, ἐνόσῳ εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 22.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας διασαφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἐφορίας καὶ εἰς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμήν.

Ἄρθρ. 23.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἴδη πληρωζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρηταῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρηταῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἑκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου καὶ ταμίου.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ

ποινὴ πριατίμου 10 ἕως 50 δραχμῶν νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσίν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιρυλαττομένης τῆς ἀνωτέρας ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 25.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1845.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου περιέχει τὰ εἴδη ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ὁ φόρος ἀποδίδεται ἀμέσως παρὰ τῶν καλλιεργητῶν εἴτε εἰς εἶδος εἴτε εἰς χρήματα. Τὸ δὲ παρὸν δεύτερον μέρος τοῦ Νόμου ἀποβλέπει ἰδίως τὰ εἴδη ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ὁ ἔγγειος φόρος θέλει λαμβάνεσθαι εἰς τὰ τελωνεῖα. Ἐκρίθη δὲ εὔλογον νὰ ἐκδοθῇ ἰδιαίτερος Νόμος διὰ ταῦτα, διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν εἰς τὰς ὁποίας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρ. 1—2.

Μέχρι τοῦδε ἐφορολογοῦντο εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγήν των, αἱ σταφίδες, τὰ βιλανίδια καὶ τὸ πτινοκόκκι καὶ εἰς τὴν ἐξαγωγήν, καθὼς καὶ εἰς τὴν μεταφορὰν τὰ λεμόνια καὶ πορτοκάλλια μερῶν τινων. Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὑποβαλληθέντος Νομοσχεδίου ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ἐμψύχωσις τὴν ὁποίαν ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν μεταξίων, καὶ ριζικίων, καὶ τρόπος ἐμψυχώσεως εὑρέθη ἡ εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν φορολογία τῶν εἰδῶν αὐτῶν. Ἐκτὸς τούτων συμπεριελήφθησαν διὰ τὴν εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ μεταφορὰν των φορολογίαν καὶ τὰ δέκατα τῶν ζώων τῆς Μεσσηνίας, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐνοικιάζοντο. Οἱ λόγοι, δι' οὓς ἐθεωρήθη συμφέρουσα ἡ εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογία τῶν προϊόντων αὐτῶν, ἐκτίθεται κατωτέρω εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καθέκαστα ἄρθρων.

Ἄρθρ. 3—8.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα πραγματεύονται περὶ τῆς φορολογίας τῆς

σταφίδος, καὶ περὶ τῆς βεβαιώσεως τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπτομένης τιμῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θέλουν φορολογεῖσθαι.

Μὴν ὑπάρχοντος κανενὸς σχεδὸν παραπόνου, κατὰ τοῦ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καθιερωθέντος τρόπου τῆς φορολογίας τῶν σταφίδων, δὲν ἐκρίθη εὔλογος ἡ τροποποίησις τῶν διατάξεων τῶν προλαβόντων Νόμων. Ἡ ἀποκοπεῖσα τιμὴ βεβαιοῦται διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου συντρέχουν καὶ ἀνὰ τρεῖς ἔμποροι καὶ ἰδιακτῆται. Κατὰ δὲ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς προσδιοριζούσης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τὴν τρέχουσαν τιμὴν, συγχωρεῖται ἔφεσις ἐνώπιον τῶν Ἐφετῶν. Περιπλέον δὲ χορηγεῖται τόσον εἰς τὸ δικαίωμα, ὅσον καὶ εἰς τοὺς σταφιδεμπόρους τὸ δικαίωμα εἰς τὸ νὰ προσκαλέσωσι νέαν ἀπόφασιν, ἅμα συμβῇ αὔξομείωσις τῆς τρεχούσης τιμῆς. Ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι αἱ διατάξεις αὐταὶ χορηγοῦν εἰς τοὺς φορολογουμένους ὅλας τὰς ἐφικτὰς ἐγγυήσεις, ὅτι δὲν δύνανται ποτὲ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀπαίτησιν φόρου ὑπερβαίνοντος τὸ δίκαιον τῆς πραγματικῆς τρεχούσης τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρ. 9. 10. 11.

Αἱ περὶ φορολογίας βαλανιδίων διατάξεις ἔλαβον σημαντικὴν μεταβολήν. Καθότι, ἀντὶ τῆς ἰδικιτέρας ἀφ' ἑκάστου εἴδους ἤτοι ψιλοῦ καὶ γνδροῦ φορολογίαν, εἰσαγεται εἰς φόρος χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ εἶδος.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα κατ' εἶδος φορολογία τοῦ βαλανιδίου σκοπὸν εἶχε τὴν δικαίαν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἑκάστου εἴδους· ἀλλ' αὐτῶν τῶν περὶ φορολογίας Νόμων ἡ ἀνάγνωσις ἀρκεῖ νὰ πείσῃ ἕκαστον, ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐν θεωρίᾳ δικαία, εἶναι ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀνεφάρμοστος, κατὰ μέγα τοὐλάχιστον μέρος, καθότι, ἐνῷ ὁ Νομοθέτης ἀπηγόρευσε τὴν ἐκ προθέσεως σύμμιξιν διαφόρων εἰδῶν, ἀνεγνώρισε ταυτοχρόνως ὅτι λαμβάνει χώραν σύμμιξις ἄνευ προθέσεως· καὶ ἄκοντος τοῦ ἰδιακτήτου διατάττων τὴν διὰ πραγματογνωμόνων βεβαίωσιν, ἂν ἡ σύμμιξις ἐγένετο ἐκ προθέσεως ἢ μή. Διάφοροι δὲ πληροφορίαι ληφθεῖσαι παρὰ βαλανεμπόρων ἀποδεικνύουσιν.

α) Ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξάγωνται πάντοτε τὰ βαλανίδια κατ' εἶδος, ἀλλ' ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι σύμμικτα.

β) Ὅτι, καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ἡ κατ' εἶδος φορολογία χορηγεῖ ἀφορμὰς καταχρήσεων εἰς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ζημίας εἰς τὸ δημόσιον ὡς ἐκ τοῦ καταλογισμοῦ πρὸς ἀθέμιτον ὄφελος τῶν ἐμπόρων, τοῦ ἐπὶ τοῦ εὐτελεστέρου εἴδους φόρου ἐπὶ βαλανιδίων τοῦ μᾶλλον τιμωμένου εἴδους.

γ) Ὅτι ἡ ἐπιβολὴ ἑνὸς φόρου ἐν γένει δὲν θέλει δυσαρεστήσει ποσῶς τὸ ἐμπόριον, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἀφαιρεῖ τὰ ἀνωτέρω ἀτοπήματα.

Διὰ ταῦτα ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ μεταξὺ τοῦ ψιλοῦ καὶ τοῦ χονδροῦ βαλανιδίου ἀναλογία, ἥτις ἐξηκριβώθη ὡς ἑρεξῆς.

Διὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα 3/4 χονδρὸν καὶ 1/4 ψιλόν.

Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους 2/3 χονδρὸν καὶ 1/3 ψιλόν.

Ἐπροσδιορίσθη ὁ φόρος ὡς ἑρεξῆς·

Διὰ τὴν Κέαν, Ἀκαρνανίαν καὶ Λακεδαίμονα, μέρη τῶν ὁποίων τὰ βαλανίδια τιμῶνται πλειότερον τὸ καντάρι δραχ. 1 10.

Τελωνιακὸν δικαίωμα — 65.

Διὰ τὴν Ἀχαΐαν, Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα τὸ καντάρι ἔγγειος φόρος δραχ. 1 05

Τελωνιακὸν δικαίωμα — 60

Διὰ δὲ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐπροσδιορίσθη ὁ ἔγγειος φόρος εἰς δραχ. 2 50

τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα — 60

Ὁ ἔγγειος φόρος περιλαμβάνει ἐντὸς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ Βασιλείου, αἱ μὲν ἰδιωτικαὶ βαλανιδέαι καρπούνται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτας, αἱ δ' ἐθνικαὶ διατίθενται διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου, καὶ ἑπομένως ἡ ἐπικαρπία των λαμβάνεται κατὰ τὰ περὶ ἐπικαρπίας τῶν δημοσίων κτημάτων διατεταγμένα. Ἀλλ' εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐπαρχίας, ὅπου αἱ βαλανιδέαι εἶναι ἐν γένει ἐθνικαί, οἱ κάτοικοι ἔχουν ἀνέκαθεν δικαίωμα νομῆς ἐπ' αὐτῶν, ὡ, καὶ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ, τοῦτο δὲ προστίθεται εἰς τὸν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττόμενον ἔγγειον φόρον.

Ἡ αὐτὴ προσθήκη ἐγένετο καὶ εἰς τὸν ἔγγειον φόρον τῶν κυκλιδίων, ὅστις προσδιορίζεται ἐν γένει εἰς λεπτὰ 10 τὴν ὀκάν.

Τὸ ἄρθρον 10 προσδιορίζει τὰ μέρη τῆς ἐξαγωγῆς, τὸ δὲ 11 τὰς ποινάς, εἰς ἃς ὑπόκεινται οἱ λαθραίως συλλέγοντες ἐκ τῶν ἐθνικῶν δένδρων.

Ἄρθρ. 12 — 14.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα πραγματεύονται περὶ τῆς φορολογίας τῆς μετάξης, τοῦ πρινοκοκκίου καὶ τοῦ ῥιζαρίου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, τὸ μὲν πρινοκόκκιον ἐφορολογεῖτο ἀπὸ τοῦ 1840 εἰς τὰ τελωνεῖα. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν μετάξην καὶ τὸ ῥιζάρι, τὰ εἴδη ταῦτα ἐφορολογοῦντο διὰ τοῦ δεκατισμοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, ἀναγνωρίσθη, ὅτι πρέπει νὰ ἐμψυχωθῇ ἡ παραγωγὴ

τῶν πολυτίμων αὐτῶν προϊόντων. Διὰ ταῦτα τῆς μὲν μετάξης ὁ φόρος ἐπροσδιορίσθη εἰς δραχ. 3 ἐπὶ τὴ βάσει τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς τρεχούσης τιμῆς ἐκ δραχ. 30 περιπλέον δὲ μένει ἐλεύθερα φόρου ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλισκομένη ὀλίγη μετάξη πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Ὡς πρὸς τὸ ῥιζάρι, τὸ προϊὸν τοῦτο ἐξοδευόμενον καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἶναι πολλὰ ἐπικερδές· ἀλλ' ἡ πρώτη καλλιέργειά του ἀπαιτεῖ κεφάλαια πολλά, τὰ ὁποῖα στεροῦνται οἱ πλείστοι τῶν γεωργῶν. Ἑπομένως πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς καλλιεργείας του ἐκρίθη εὔλογον νὰ φορολογῆται εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς δραχ. 3 τὸ καντάρι ἂν καὶ ἡ τρέχουσα τιμή του ὑπερβαίνῃ τὰς δρ. 60.

Ἄρθρ. 15.

Τὰ δίκαια τῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας ἐνοικιάζοντο μέχρι τοῦδε διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν ἐξάγεται, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μεταφέρεται διὰ θαλάσσης, ἐκρίθη εὐλογώτερον νὰ φορολογηθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου ἐλήφθη ὡς βάσις ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς τρεχούσης τιμῆς ὑπολογιζόμενος διὰ τὴν χιλιάδα εἰς δραχ. 140 ἥτις, σύγκειται ἐκ δωδεκα περίπου καντασίων, ὥστε ἡ τιμὴ τοῦ καντασίου ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ εἶναι ἐκ δρ. 11 62/3. Ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος ἐπροσδιορίσθη εἰς δραχμ. 1 10

Τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα — 70

Ἄρθρ. 16.

Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν λιμονοπορτοκαλλίων διετυπώθησαν τὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διατεταγμένα τὸ δίκαιον θέλει λαμβάνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, τὴν ὁποίαν θέλουν βεβαιοῖ κατὰ διμηνίαν ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχή, ἔπαρχ. ἔφορία καὶ τελωνιακὴ ἀρχή.

Ἄρθρ. 17.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀποβλέπει τὸ δικαίωμα ἐπικαρπίας τῶν λεγομένων ἐθνικοϊδιοκτησιῶν κτημάτων καὶ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἐθνικῶν. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἥτοι τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον λαμβάνεται κατὰ τὰς ἐν τῷ §. 6. τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀναλογίας, ἐθεωρήθη ὀρθὸν νὰ λαμβάνηται κατ' ἐκτίμησιν παρὰ τῶν καλλιεργητῶν εἰσχρήματα. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ὅλως ἐθνικά, ὡς τὰ βαλανόδενδρα Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, καὶ ἄλλα ὅσα δὲν εἶναι πολυετῶς ἐνοικιασμένα, ταῦτα νὰ ἐνοικιασθῶσι μονοετῶς.

Ἄρθρ. 18.

Τὸ ἄρθρον περιέχει τὰς ποινὰς εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ἡ

λαβραία ἐξαγωγὴ καὶ μεταφορὰ προϊόντων ὑποκειμένων εἰς τὴν εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογίαν.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων ἐγγείων φόρων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν, τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος, τῶν βαλανοκιτίδων, τῆς μετάξης, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τοῦ πρινοκοκκίου διὰ τὸ ἔτος 1845 λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου Νάξου καὶ Καρυστίας διὰ τὸ ἔτος 1845 λαμβάνεται εἰς τὸ πρῶτον τελωνεῖον εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν ἢ τὴν ἐντὸς τοῦ κράτους μεταφορὰν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον βάσιν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα τοῖς 0/0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον, καὶ ἓξ τοῖς 0/0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 4.

Ἅμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης ταύτης τιμῆς παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐ-

πολληπτοτέρων ἐμπόρων, καὶ τρεῖς ἄλλοι ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει διακρίνεσθαι ἑκάστη ποσότης καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχὸν βρεγμένην σταφίδα ἐνδιαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς, καὶ ἐν ἐννατημόριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασιν του.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται ὀφείλουσι νὰ ὑπογράφωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐνῷ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίαι περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρ. 6.

Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰφνιδία αὐξομείωσις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ τελωνείου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινος ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 7.

Ἐὰν πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος θελήσῃ τις νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ, ἀλλὰ διὰ προγεγραμμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως

τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκιδοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτήτων ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον ἐπὶ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδες, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

α) Διὰ τὴν Κέαν Ἀσκωνίαν καὶ Λακεδαίμονα,
ἔγγειος φόρος . . . . . Δραχ. 1: 10 Λ.
Τελωνιακὸν δικαίωμα . . . 65 »

β) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν, Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα
ἔγγειος φόρος . . . . . Δραχ. 1: 05 »
Τελωνιακὸν δικαίωμα . . . 60 »

γ) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν
ἐγκτητικὸς φόρος . . . . . Δραχ. 2: 50 »
Τελωνιακὸν δικαίωμα . . . 60 »

Ἐπὶ τῶν κικιδίων·

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν, φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ λεπτὰ 25 τὴν ὀκᾶν καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτὰ 6. Δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἀνὰ λεπτὰ 10 ἔγγειος φόρος καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα 6 λεπτὰ ἀνὰ πᾶσαν ὀκᾶν.

Ἄρθρ. 10.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκικιδίων, θέλουν τηρηθῆ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Ἄρθρ. 11.

Ὅστις φορηθῆ συλλέγων ἐκ τῶν βαλανοκιδοδένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 9 στοιχ. γ'. ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆν διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συνάξει κατὰ τὸ ἄρθρ. 8. τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων Νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ αὐτῆς δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἔγγειος ἐπὶ τῆς μετάξης ὡς καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀκάδος ἐκ 400 δραμίων.

Δι' ἔγγειον φόρον Δραχ. 3.
Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα » 2: 40.

Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγὴ τῶν κουκουλίων.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς Δρ. 2 τὴν ὀκᾶν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς Δρ. 1 20.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ριζαρίου προσδιορίζεται εἰς Δραχ. 4 τὸ καντάριον ἐξ ὀκάδων 44, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς Δραχ. 2: 40.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ ἐπὶ τῶν σύκων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου ἐξ ὀκάδων 44, ἑκάστη δὲ ὀκᾶ ἐκ 400 δραμίων.

Δι' ἔγγειον φόρον Δραχ. 1 10
Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα 70

Ἄρθρ. 16.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται εἰς τὰ ἁρμόδια τελωνεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ δημηνίαν ἀπὸ τὴν ἐπαρχιακὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως πληρόνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 17.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σαφιδαμπέλων, βαλανοκικιδοδένδρων καὶ συκῶν, τῶν μωρεοδένδρων, ὑποκειμένων εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρ. 1. τοῦ ἀπὸ 12 Φευρουαρίου 1845 Νόμου, ὁριζομένην φορολογίαν, θέλει προσδιορισθῆ δι' ἐκτιμήσεως ἐνεργηθησομένης σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 14. 17. 18. 19. τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, καὶ εἰσπραχθῆ

εἰς χρήματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προσδιωρισμένου ἐγγείου φόρου. Ἡ δὲ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ, ἂν δὲν ἦναι πολυετὴς διατεθειμένη, καὶ εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς εἶδος, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ πορτοκαλλίων, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν διπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἐπίσης θέλει ἐπιβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ καθ' ὁριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων Νόμον. Τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποιναὶ λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβιάσεις λόγῳ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρ. 19.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1845.

ΟΘΩΝ

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νόμου τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου τοῦ 1845.

Κύριοι Βουλευταί.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, τοῦ ὁποίου ἤδη μέλλει νὰ κυρωθῇ ὁ Νόμος, εἶναι φόρος τοῦ ἔτους 1845 καὶ ὄχι τοῦ 1844 κατὰ τὴν μέχρι σήμερον ἐπικρατήσασαν συνήθειαν. Διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους καθόσον ἀφορᾷ τὸν φόρον, ἀνάγοντες αὐτὸν εἰς τὸ ἔτος 1845 δὲν παραιτοῦμεν τὸ δηλούμενον τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ 1844. Ὁ φόρος τοῦ ἔτους τούτου βεβαιωθείς, εἰσπραχθεὶς καὶ εἰσπραττόμενος εἶτα ἐντὸς αὐτοῦ, εἶναι προϊὸν αὐτοῦ σαφέστερον ὅμως καὶ ἰδιαιτέρως θεωρεῖται τοῦ προηγουμένου 1843 ἔτους. Τοῦτο δὲ προέκυψε διότι κατὰ τὸ 1833 μετὰ τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Μ. ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι ὤφειλε νὰ εἰσπράξῃ τὸν φόρον τοῦ 1832, διότι ἕνεκα τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν περιστάσεων ἔμεινεν ἀνείσπρακτος κατὰ τὸ 1832, ἐνῷ εὐλόγως καὶ δικαίως θεωρούμενος ὁ φόρος οὗτος δὲν ἦτο πραγματικῶς εἰμὴ φόρος τοῦ 1833. Λέγομεν δὲ δικαίως διότι μέγα μέρος τῶν φορολογουμένων καὶ πρὸ

πάντων τῶν νομάδων ἕνεκα τῶν περιστάσεων καὶ τοῦ ἀήθους τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους δὲν ὑπέκειντο εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναρμοδίως ἐθεώρησε τὸν κατὰ τὸ 1833 εἰσπραχθέντα φόρον ἐπὶ τῶν ζώων ὡς ἀναγόμενον εἰς τὸ 1832· διότι ἂν τὸ τοιοῦτον ἦτον ὀρθὸν καὶ εὔλογον, ἡ Κυβέρνησις ἔπρεπε κατὰ τὸ 1833 συνάμα μὲ τὸν φόρον τοῦ ἔτους τούτου νὰ ἀπαιτήσῃ καὶ τὸν τοῦ 1832, ἀλλὰ τούτου μὴ κατορθωθέντος ὤρκισθη νὰ καταταξῃ τὸν φόρον εἰς ἄλλο παρὰ τὸ ἀρμόδιον ἔτος. Ἡ ἀταξία αὕτη διέρρεεν ἀλληλοδιαδόχως 11 ἔτη καὶ ἐξ αὐτῆς προέκυψεν ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ βασισθῇ εἰς ἑτήσιον προϋπολογισμὸν ἐσόδων, τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ πραγματοποίησις νὰ γίνεται ἐντὸς τοῦ ἔτους τοῦ ὁποίου φέρει τὸν τίτλον. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸ ἔσοδον σχετικῶς μὲ τὸ λογιστικὸν, ὑπάρχει παραδεδεγμένη ἀρχὴ ὅτι πᾶν ἔσοδον ἀνήκει εἰς τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐντὸς τοῦ ὁποίου παράγεται καὶ βεβαιοῦται ἐπομένως ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐθέσαμεν ἀνωτέρω ἀρχήν, ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης δὲν θέλει προκύψει οὐδεμία πραγματικὴ ἔλλειψις εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ἀπεναντίας ὁ ὀρθὸς καταλογισμὸς τοῦ ἐσόδου θέλει ἀποδείξει ὅτι τὸ 1844 ἔτος δὲν μένει ἄνευ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων ἀλλὰ τὸ 1832 εἰς τὸ ὁποῖον ἀτόπως κατελογίσθη τὸ εἰσόδημα τοῦ 1833.

Τὸ περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1845 νομοσχέδιον περιέχει διαφόρους τροποποιήσεις τὰς ὁποίας κατέστησαν ἀναγκαίας τὰ παράπονα τῶν κτηνοτρόφων καὶ ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος. Αἱ γενόμεναι μεταβολαὶ ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν εἶναι αἱ ἑξῆς.

α) Τῶν μικρῶν ζώων ὁ φόρος προσδιωρισμένος πρότερον εἰς λ. 3½ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς λ. 30 ἠλαττώθη εἰς λ. 25.

β) Ὁ ἐπὶ τῶν ὄνων, προσδιωρισμένος πρότερον εἰς λ. 100 ἠλαττώθη εἰς λ. 50.

γ) Ὁ τῶν λοιπῶν μεγάλων ζώων προσδιωρισμένος πρότερον εἰς δρ. 1. λ. 50 ἠλαττώθη εἰς δρ. 1 μίαν.

δ) Κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ὅτε ὁ ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων φόρος ἦτο προσδιωρισμένος εἰς δρ. 1. λ. 50 ἔχομεν ταῦτα ἀτέλειαν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων· ἀλλ' εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἡ ἀτέλεια αὕτη περιωρίσθη εἰς δύο ἔτη συμπληρωμένα, πρὸς ἀπαφυγὴν τῶν διενέξεων, αἵτινες συνέβαινον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη μεταξὺ τῶν κτηνοτρόφων καὶ τῶν ἀπαριθμητῶν, διὰ τὸ δυσδιάγνωστον τῆς ἡλικίας τοῦ ζώου ὅταν συμπληρώσῃ τὸ τρίτον ἔτος ἐνῷ διακρίνεται εὐκόλως ἡ ἡλικία τῶν δύο ἐτῶν συμπληρωμένων.

ε) Αἱ περὶ ἀτελείας τῶν θηλαζόντων μικρῶν ζώων, καὶ τῶν ἀροτήρων βοῶν διατάξεις τῶν παρελθόντων ἐτῶν καὶ ἡ περὶ ἀτελείας ἑνὸς οἰκοσίτου γοῦρου διάταξις τοῦ νόμου τοῦ λήξαντος ἔτους διετηρήθησαν. Καθόσον ἀφορᾷ ἰδίως τοὺς οἰκοσίτους γοῦρους γίνεται ἡ παρατήρησις ὅτι ἡ ἀτέλεια αὐτῶν ἐνομοθετήθη πέρυσι κατὰ συνέπειαν εὐχῶν ὅλων σχεδὸν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω τροπολογιῶν, τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, προϋπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Νόμων τοῦ 1844 εἰς δραχ. 2,100,000 περίπου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου τοῦ 1843 εἰς δραχ. 1,740,330 θέλει πιθανῶς περιορισθῇ εἰς δραχ. 1,409,510, ὡς ἐμφαίνεται λεπτομερέστερον εἰς τὸν ἐπισυνημμένον συγκριτικὸν πίνακα.

Ἀλλ' ἡ ὑφεσις αὕτη θεωρεῖται ἀναγκαία καθότι τὰ παράπονα τῶν

κτηνοτρόφων στηριζόμενα εἰς πραγματικὰ διδόμενα ἀπήτουν τὴν τοιαύτην ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, χωρὶς νὰ καταφύγωμεν ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐτησίας προσόδου τὴν ὁποίαν ἀποδίδουν τὰ διάφορα εἴδη τῶν ζώων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐκτίμησις δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου, καθότι πρέπει νὰ λησθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπιζωοτίαι, ἡ φθορὰ τῶν ποιμνίων ὡς ἐκ τοῦ ψύχους καὶ ἄλλων αἰτίων. Διὰ ταῦτα πάντα ἐθεωρήθη δικαία καὶ ἀνάλογος ἡ ἐλάττωσις.

Καθόσον ἀποβλέπει τὸν τρόπον τῆς ἀπαριθμήσεως, αὕτη ἀνατίθεται, ὡς πάντοτε εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς, καὶ ὅπου αὗται δὲν ἐπαρκοῦν εἰς ἄλλους ἐπίτηδες διοριζομένους, ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε κριθῇ ὠφέλιμον· ἡμέρα δὲ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀπαριθμήσεως ἐτάχθη ἡ 1. Μαρτίου ὅλα τὰ ζῶα ἐν γένει καὶ μόνον διὰ τοὺς χοίρους ἐπροσδιορίσθη ἡ ἔναρξις τῆς ἀπαριθμήσεως ἀπὸ τὴν 1 Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους, διότι τότε εἶναι ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἀρχίζουν συνήθως νὰ σφάζουν τοὺς χοίρους.

Ὁ ἐπὶ τῶν χοίρων καὶ τῶν μεγάλων ἐν γένει ζώων φόρος θέλει ἀποζίδεσθαι ἅμα γενομένης τῆς ἀπαριθμήσεως. Ἀλλὰ τῶν μικρῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρόνεσθαι τὴν 15 Ἀπριλίου καὶ τοῦτο διὰ τὸν παίγνωστον λόγον, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὅτε πωλῶνται οἱ ποιμένες τὰ τυρία, μαλλία κτλ., εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἀποδώσωσι καὶ τὸν φόρον.

Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου ἀποβλέπουσι τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου, τὴν ὑποχρέωσιν τῶν κτηνοτρόφων τοῦ νὰ διατηρῶσι τὸ διπλότυπόν των, τὰς ποινὰς εἰς ἃς ὑπόκεινται ὅταν ζητοῦν νὰ ἀποκρύψωσι τὰ ζῶά των, καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν θέλουν διεξαγωθῇ, ὅτε χρήζουν ἀναπτύξεως.

Ἀλλ' εἰς τὸ Νομοσχέδιον εἰσήχθη προφανὴς διάταξις, ἀποβλέπουσα τὴν διανομὴν τῶν λειβαδίων ἢ βοσκημάτων.

Τὰ ἐθνικὰ βοσκήματα ἀπὸ τοῦ 1836 ὅτε κατηργήθη ὁ ἐπὶ τῆς βοσκῆς φόρος, διενέμοντο χωρεὰν παρὰ τῶν Διοικητῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους. Διὰ τοῦ προκειμένου ἄρθρου, ἡ διανομὴ αὕτη ἀνατίθεται εἰς τὰ Νομαρχιακὰ συμβούλια, τὰ δὲ παράπονα γίνονται ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, ὅστις ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ κτηνοτρόφοι θέλουν ἔχει περισσοτέρας ἐγγυήσεις διὰ τὴν δικαίαν διανομὴν ὡς ἐνεργηθησομένην παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐκλογῆς των.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου ἐλήφθη βεβαίως ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐνοικιάσεως ἢ ἄλλης οἱασδήποτε διὰ λογαριασμὸν καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου διαθέσεως τῶν λεγομένων ἐθνικῶν λειβαδίων ζήτημα· ἀλλ' ἀνεγνωρίσθη ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, διότι εἰς μὲν τὴν Πελοπόννησον τὸ δημόσιον δὲν ἔχει ποσῶς λειβάδια, ἀλλ' ἁπλῶς γαίας ἀκαλλιεργήτους, καὶ ἐπιτηδείας εἰς βοσκὴν ζώων ἀναμεμιγμένας ὅτε μὲ γαίας σπειρομένας ἢ ἄλλως καλλιεργουμένας, λειβάδια δὲ συστάθην, καὶ δυνάμενα νὰ θεωρηθοῦν ὡς τοιαῦτα ὑπῆρχον μόνον εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τούτων τὰ πλεῖστα εἶναι ἀναμεμιγμένα μὲ γαίας ἐκποιηθείσας διὰ προικοδοτήσεως ἢ διὰ γραμματίων φαλαγγιτικῶν, ὥστε τὴν σήμερον δὲν εὑρίσκεται σχεδὸν εἰς κανὲν μέρος τοῦ Κράτους λειβάδιον αὐτοτελές, οὔτως εἰπεῖν μὲ φυσικὰ ὅρια, δυνάμενον ἐπομένως νὰ διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως. ἀλλ' αἱ εἰς βοσκὴν χρησιμεύουσαι ἀκαλλιέργητοι γαῖαι ἐθνικαί, εἶναι ἀπανταχοῦ ἀναμεμιγμέναι μὲ ἰδιωτικὰ κτήματα.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1845.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ Θ ΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν, τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν Φεβρουαρίου 1845.

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1845 ἔτος προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν καὶ κατὰ κεφαλήν.

§ 1.

α) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) 25 λεπτά.
β) Διὰ τοὺς ὄνους λεπ. 50.
γ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχ. 1.

§2.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

α) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν χοίρων καὶ προβάτων.
β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας δύω ἐτῶν συμπληρωμένων.
γ) Οἱ ἀρατῆρες βόες ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.
δ) Ἀνὰ εἷς οἰκόσιτος χοῖρος εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν ἢ διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἑκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθησόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον πκρεχείμασαν καὶ ἐγέννησαν, τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ ζῶα ἀπαριθμοῦνται ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῶσιν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων μικρῶν τε καὶ μεγάλων ἀρχίζει τὴν ά. Μαρτίου. Ἡ δὲ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ ά. Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐνεργηθεῖσα ἀπαρίθμησις τῶν χοίρων εἶναι ὁριστική.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρώνεται εἰς μίαν δόσιν, τῶν μὲν χοίρων καὶ τῶν μεγάλων ζώων συγχρόνως μὲ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ λοιπῶν ζώων ἐν γένει τὴν 15 Ἀπριλλίου.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ὡροντὶς πρὸς εἴσπραξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμῆμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ ἀπαρίθμησις. Ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῆ εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ τμήματος ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα ζῶα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν.

Ἄρθρ. 8.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἴδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα, ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ ὅλας τὰς θέσεις ὁποῦ εὑρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἴδιά του, ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀπάτας ζημιαῖ τὸ δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου εἰς χρηματικὴν ποινήν, ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου ὅστον ἐπροσπάθησε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, ἐξαιρουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως προσωπικοῦ, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλε διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ εἰρηνοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἔλαβε χώραν ἡ ἀνωτέρω πρᾶξις.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως, χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη προηγουμένης παραγγελίας τοῦ δημοσίου κατηγόρου ἢ ἄλλης ἀνακριτικῆς ἀρχῆς.

Ἡ προανάκρισις συνίσταται εἰς τὴν ἔγγραφον ἐξέτασιν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου δύο τοὐλάχιστον μαρτύρων βεβαιούντων τὴν πρᾶξιν, καὶ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν παρανόμον πρᾶξιν· ἂν τυχὸν ἐκ τῶν ἐξεταζομένων δὲν ἠξεύρῃ ἢ δὲν θελήσῃ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὴν ἀνάκρισιν· ὡς μάρτυς εἶναι δεκτὸς καὶ ὁ ἐπιστάτης ἢ ὑποεπιστάτης τοῦ δημοσίου, ὅστις καὶ ἐξετάζεται ὡς ἀνωτέρω.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προανακρίσεως προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν ἐνεργοῦντα τὴν ἀνάκρισιν ὑπάρχον ἢ πάρεδρον, καὶ ἀμέσως στέλλονται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἐπιφορτισθησόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, Ταμίαι, Ἐπιστάται καὶ εἰσπράκτορες θέλουν ἐφοδιασθῆ μὲ δισπλότυπα βιβλία καὶ πίνακας, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδίδον ἐπὶ τούτου ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ ἐν αὐτῷ τόπῳ τῆς ἀπαριθμήσεως ἔκδοσιν τοῦ διπλοτύπου ἢ ἐγγραφὴν εἰς τὸ στέλεχος περιεβλημένα μὲ τὰς ἀναγκαίας ὑπογραφὰς, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον Δραχ. 25 — 200 ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ τοποθέτησις τῶν ποινῶν εἴς τε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς γίνεται παρὰ τῶν Νομαρχιακῶν συμβουλίων, τὰ δὲ παράπονα περὶ τοποθετήσεων, κρίνει ὁ Νομάρχης ὁριστικῶς.

Ἄρθ. 12.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1845.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Δ'. Τμήματος ἀνέγνω τὴν περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Ὕδρας ἔκθεσιν τοῦ Τμήματος, ἔχουσαν οὕτω.

Τὸ Δ'. Τμῆμα τῆς Βουλῆς.

Ἐγκείμενον παρὰ τῶν ΚΚ. Ἀναστασίου Μαυρομιχάλη Προέδρου, Ν. Κριεζώτου, Ν. Μπούκουρά, Μ. Καΐρου, Διομ. Κυριακοῦ, Ι. Γιαλδάση, Γ. Γριζάνου, Π. Ι. Κυριακοῦ, Β. Δημητρακοπούλου, Γ. Ρεβελιώτου, Ι. Τατσάκη, Κ. Οἰκονομοπούλου καὶ Γ. Φεγγαρᾶ Γραμματέως παρόντων, καὶ τῶν ΚΚ. Ι. Βλάση, Ν. Ζέρβα καὶ Ι. Χαραμῆ ἀπόντων.

Συνελθὸν τὴν 27 καὶ 31 τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου, τὴν 5, 10 καὶ 16 τοῦ τρέχοντος Φεβρουαρίου ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς νήσου Ὕδρας καὶ τὰς ἀναφερτικὰς πράξεις τῆς βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀποσταλείσης εἰς Ὕδραν δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 36.

Ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος συνταχθεὶς τὴν ά. Μαΐου 1844 παρὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου καὶ τῶν ἱερέων, περιέχων 2804 ὀνόματα ἐξετέθη ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 12 διὰ τὰ παράπονα καὶ ἀπὸ τὰς 13 μέχρι τῆς 17 τοῦ αὐτοῦ διὰ τὰς ἀντιρρήσεις· τὸ δὲ ὁρκωτικὸν δικαστήριον ἀφῆρεσεν 9 ὀνόματα καὶ προσέθηκεν ἄλλα 138. Ἀλλ' ὁ Δημ. Λαζαρίμος δημοτικὸς σύμβουλος, πάρεδρος καὶ ἐπαρχιακὸς σύμβουλος δὲν ἔλαβε πισῶς μέρος εἰς τὰς ἀνωτέρω πράξεις.

Ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω 2933 προσώπων ὡς ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ψηφοφόρου ἐψηφοφόρησαν ἀπὸ τῆς 26 Μαΐου μέχρι τῆς 2 Ἰουνίου 1250· διαλογῆς δὲ γενομένης ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες οἱ ΚΚ. Α. Σ. Βουδούρης μὲ ψήφους 825, Λάζαρος Α. Γιουρδὴς μὲ 763 καὶ Ι. Κ. Δημιανὸς μὲ 758, μειονοψηφοῦντες δὲ οἱ ΚΚ. Γκίκας Δοκὸς μὲ ψήφους 423, Γ. Κουντουριώτης μὲ 315, καὶ Δημ. Ι. Κριεζῆς μὲ 293 καὶ ἄλλοι μὲ ὀλιγωτέρας.

Ἐκ τῶν 133 καταθέτων ἐνόρκως ληφθεισῶν εἰς Ὕδραν παρὰ τῆς βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐξάγονται τὰ ἀκόλουθα περιστατικά.

Ὅτι τὸ ἑσπέρας τῆς 5 Μαΐου εἰς τὴν ἀγορὰν Ὕδρας οἱ ἔνοπλοι μισθωτοὶ τῆς Κυβερνήσεως πολιτοφύλακες Ὑδραῖοι ἕως 50 εἰς τὸ φανερὸν, ἐξ ὧν ἦσαν ὁ Δημ. Κολοσαχίνης, ὁ Ἀντ. Καρλοῦτσος, ὁ Σκλάβος καὶ ἄλλοι, προσέβαλον ξιφήρεις τὸν Ἐμμ. Κριεζῆν,

ἕνεκα τῆς ὁποίας αὐτὸς ἔκαμεν ἐνστάσεως κατὰ τοῦ Θεοφίλου Ῥῆγα ὡς μὴ ἔχοντος τὰ πρόσοντα τοῦ ψηφοφόρου, δυνάμει τῆς ὁποίας ἄλλοτε ὑπέστη καταδίκης ἐπὶ κατηγορίᾳ στάσεως, ἐρεθισθέντες παρὰ τοῦ ἀστυνόμου καὶ τῶν ὑπουργικῶν ὑποληπτῶν Βουλευτῶν. ὅθεν ὁ μὲν Ἐμμ. Κριεζῆς ἐσώθη διὰ τῆς φυγῆς, καὶ ὡς ἐκ τοῦ φόβου ἀνεχώρησε τὴν ἐπιοῦσαν εἰς Ἀθήνας. ὁ δὲ Ἀνας. Διετίμης ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας εἰς τὴν ὠμοπλάτην καὶ τὴν ὀσφῦν, καὶ ὁ Κων. Κιάρας ὡσαύτως ἀλλ' ὄχι βαρέως, ὁ Κολυμπάτης ἐρράπισθη· ὁ Παντελῆς Α. Κουντουριώτου κατέφυγεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωαν. Μπιτσιλῆ, οἱ δὲ λοιποὶ πολῖται ἐκ τῶν παρευρεθέντων προσβληθέντες ἐτράπησαν εἰς φυγήν· ὁ Ἀντ. Μουντσοῦρος, ὁ Παντελῆς Τσώρτζης, ὁ Ἀνδρέας Βαυδούρης, ὁ Δημ. Α. Κουντουριώτου παρηγγέλθησαν νὰ μὴν ἐξέλθουν τῶν οἰκιῶν των, διότι θὰ φάγουν χιλίας ἑκατὸν εἰς τὴν πλάτην καὶ θὰ τοὺς κάμουν τέσσαρα κομμάτια οἱ πολιτοφύλακες Ἀντ. Καρλοῦτσος, Ἀνας. Σπαχῆς καὶ Ραφαὴλ Στρουμπούλης· ὁ Ἀνδρέας Κριεζῆς κάμνων παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῶν τοιούτων κινημάτων ἐπεριφρονήθη παρὰ τοῦ πολιτοφύλακος Τενεκὲ καὶ διαφόρων ἄλλων ἀξιωματικῶν. Ὁ Δημήτριος Κριεζῆς ἰδὼν τοσούτους ἐνόπλους περιφερομένους μὲ τὰ τρομπόνια εἰς τὰς χεῖρας ἐζήτησεν ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς πολιτοφυλακῆς Α. Ραφαὴλ, ὅστις τὸν εἶπε νὰ ἔχῃ ὀλιγώτερα τὰ λόγια του, διὰ νὰ μὴ πάθῃ ὅπα καὶ ὁ Ἐμμ. Κριεζῆς. Ὅτι μετὰ τοῦτο οἱ ἔνοπλοι, οἱ μὲν εἰς τὸ φανερὸν, οἱ δὲ εἰς τὸ μυστικὸν πῦξησαν περὶ τοὺς ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα, ἕνεκα δὲ τῶν παρ' αὐτῶν καθ' ἑκάστην γινομένων φυβερισμῶν κατὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων, οὐδεὶς ἠδύνατο ἐλευθέρως νὰ κάμῃ παράπονα· εἰς δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Ν. Ξάνθου εὑρέθη φυσέκιον (εὑρισκόμενον ἤδη ἐνταῦθα) μὲ βόλι καὶ πυρίτιδα καὶ μὲ ἐπιγραφὴν « τσουκαλᾶ κερατᾶ θὰ φᾶς τὸ κεφάλι σου. »

Ὁ Γ. Δοῦκας, ὁ Ἐλεύθερος Κριεζῆς, ὁ Γεώργιος Θεοφίλου καὶ ἄλλοι ἐμποδίσθησαν νὰ κάμωσι παράπονα· αἱ μετὰ ταῦτα ἐνστάσεις ἐγένοντο ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τὴν Ὑπουργικὴν μερίδα. ὁ Κ. Ζάκας ὁμολογεῖ ὅτι μετὰ τὸ συμβὰν τοῦ Ἐμμ. Κριεζῆ ἔνοπλοι περὶ τοὺς ἐξήκοντα, ἐν οἷς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ Λάζαρος Πιυότσης, Ἀκ. Ραφαὴλ, Γ. Θεοχάρης, Ἀνδρ. Τενεκὲς καὶ ἄλλοι, φέροντες εἰς χεῖρας τὰ τρομπόνια περιεστοίχισαν τὴν Μονὴν ὅπου ὑπῆρχεν ἡ τῶν παραπόνων ἐπιτροπὴ κάμνοντες τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὰς ἀκολούθους ἡμέρας φοβούμενοι δῆθεν μήπως οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὁπλίσωσιν ἀνθρώπους· ὁ ῥηθεὶς Ν. Ζάκας ἐπειληθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς Πόρον.

Ὁ Ν. Σαχίνης ὁμολογεῖ ὅτι ὡμίλησε μὲ τὸν Ἀναστ. Τσούνην εἰς τὴν ἀγοράν, ὅτε ὁ υἱὸς τοῦ Α. Μπαΐρη νομίζων ὅτι ὡμίλησε περὶ πολιτικῶν πραγμάτων τὸν ἐσπρωξε δι' ὃ διὰ νὰ παύσῃ τὰς ὁμιλίας· οἱ φρόνιμοι καὶ σπουδαιότεροι ἐκ τῶν Ἀντιπολιτευομένων ἐνδοιάζοντες περιωρίσθησαν εἰς τὰς οἰκίας των, παραπονούμενοι μεταξὺ των διὰ τὰ γινόμενα, καὶ τοιουτοτρόπως περιορίσθη τὸ πρᾶξαι τὸ ἐνίστασθαι δικαίωμα, ἐγγραπτέντων καὶ ὑποφορτισθέντων πολλῶν ἀνικάνων, οἷος ὁ Ἀντ. Κουτσούπης, ὁ Ἰ. Κυλλούρης, ὁ Σπήλιος Ψωμιάδόπουλος, ὁ υἱὸς τοῦ Γ. Καμέρη, ὁ Ἀντ. Κυλλούρης, ὁ Ματθαῖος Καραμανδλῆς, ὁ υἱὸς τοῦ Α. Μπαΐρη, ὁ υἱὸς τοῦ Σόνου, ὁ Γ. Παπαμανόλη καὶ ἄλλοι, καὶ παραλειφθέντων πολλῶν ἱκανῶν, οἷος ὁ Μιχ. Κοταρᾶς, ὁ Γ. Δεβρᾶς, ὁ Ἀθ. Νεβρόζης, ὁ Ἰμμ. Ν. Χ. Ἀδρέου, ὁ Ἀθ. Καττιπούλης, ὁ Ἰω. Κοκκυλάκης, ὁ Ἀναστ. Τζάννης καὶ ἄλλοι, ἐψηφορόρησε δὲ ὁ Γ. Μπουλγαράκης τὸν ἀντὶ τοῦ Γ. Μπερδέλη.

Ὅτι ἀρξαμένης τῆς ψηφορορίας οἱ αὐτοὶ ἔνοπλοι περὶ τοὺς 70, ἐκτὸς τῶν ἀξιωματικῶν, ἐφρούρουν τὴν Μονὴν μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, ἱσταμένοι δὲ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ Ἀστυνόμου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν παρεβιάζων τοὺς πολίτας νὰ ὑποψορορήσωσιν ὑπὲρ τῶν Ὑπουργικῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν δι' ἁρπαγῆς καὶ ἀνταλλαγῆς ψηφοδελτίων· ὅτι χάριν τῆς ἡσυχίας τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε νὰ ὁπλαρορήσωσιν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ, διορίσαν ἐπὶ κεφαλῆς των τὸν Ἀλ. Ραφαηλλάλλ μεταξὺ τούτων ὁ Γιάννης Τσέπας ἔβλεπεν παραβιάσεις πραττομένας παρ' αὐτῶν, παρετήρησεν εἰς τὸν ῥηθέντα ἀρχηγὸν ὅτι ἀντὶ οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ φυλάττωσι τὴν εὐταξίαν γίνονται συμμέτοχοι τῶν παρανομημάτων τῶν πολιτοφυλάκων, καὶ ὅτι εἰς τοιαύτην περίστασιν δὲν ἐβούλετο νὰ συμπράξῃ, καὶ οὕτως ἀπεσύρθη τοῦ χρέους του· ὁ Ἀστυνόμος ἥρπασε καὶ ἔβλαξε τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Δήμου Ῥόζου καὶ Γ. Διαμαντῆ, καὶ ἐγένοντο περὶ τούτου παράπονα εἰς τὸν Διοικητήν. Εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπίσης οἱ πολῖται ἐνοχλοῦντο καὶ ἐμποδίζοντο νὰ συνεννοῶνται καὶ συνομιλοῦν μεταξύ των· ὁ Δ. Κριεζῆς ἔκαμε παρατήρησιν περὶ τοῦ ψηφοροπώντος Ἀθ. Διοβουνιώτου παράρρονος, ὅτε ὁ Βασίλειος Βουβούρης μέλος τῆς Δημαρχιστικῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν ὅτι ὁ Δ. Κριεζῆς θὰ μᾶς φέρῃ ἄνω κάτω, καὶ ἀμέσως τὸν περιεκύκλωσαν πολιτοφύλακες καὶ ἀξιωματικοί, ὁ δὲ πολιτοφύλαξ Δ. Τσορτσικὸς ἐρεθισθεὶς παρ' ἄλλων κατέβυνε καὶ τὸ ὅπλον του· ἀλλ' ὁ Δ. Κριεζῆς εἰπὼν ὅτι ἔχασκεν τὸ δικαίωμά του, προσέθεσεν ὅτι, ἀφοῦ γίνεται παραβίασις ἀναχωρεῖ, καὶ οὕτως ἀνεχώρησε· καὶ

κατὰ τὴν παρατήρησιν καὶ δοκιμὴν τοῦ Δ. Κριεζῆ ἐπὶ μιᾶς μὴ ἐξασφαλισμένης ὀπῆς τῆς κάλπης περὶ τοῦ ἐρικτοῦ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ψηφοδελτίων, ὁ ῥηθεὶς προσεβλήθη παρὰ τῶν ἐνόπλων· μάλιστα δὲ ὁ Ν. Σκούρτης ἐξελθὼν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐδημηγόρει κατὰ τοῦ Δ. Κριεζῆ, ὅτι δῆθεν ἔλεγε βαρβάρους τοὺς Ἕλληνας, ὥστε πολλοὶ θέλοντες νὰ κάμουν ἐνστάσεις, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ γινόμενα δὲν ἐτόλμων πλέον νὰ ὁμιλήσωσιν· ὁ πολιτοφύλαξ Ἰω. Κόκκος ἐσύναξε τοὺς τεχνίτας καὶ συνώδευσεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς, ὁ Δ. Κριεζῆς ἔκαμε περὶ τούτου παρατήρησιν εἰς τὸν ἀρχηγόν, ἀλλ' οὗτος τοῦ ἀπήντησεν ὅτι ὁ ῥηθεὶς Κόκκος κάμνει τὸ χρέος του, ὢν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένος· οἱ πολιτοφύλακες ἔτρεχον εἰς τοὺς δρόμους μὲ τὰ τρομπόνια εἰς τὰς χεῖρας διὰ νὰ ἐμπνέουν τρόμον· ὁ Ἀνδρ. Τενεκὶς καὶ Ἀναγν. Σπαχῆς, ἀξιωματικοὶ ἀμφότεροι, ἀπειλοῦσαν τὸν Γ. Μαῦρον καὶ τὸν Π. Φαντόπουλον, διότι εἰς τὰ ψηφοδέλτια των ἐσημείωσαν τὸ ὄνομα τοῦ Κουντουριώτου, μάλιστα ὁ Δ. Κολοσαγίνης ἐπειράθη κατ' αὐτῶν μὲ τὸ τρομπόνι, ἀλλ' ἐμποδίσθη παρ' ἄλλων πολιτῶν· οἱ ἔνοπλοι ἦσαν διηρημένοι εἰς τρία καὶ ἐκράτουν τὰς τρεῖς ὁδοὺς τὰς ἀγούσας εἰς τὸν ναόν, βλέποντες δέ τινα μὲ ψηφοδέλτιον ὑπὲρ τῶν ἀντιπολιτευομένων ὑποψηφίων Βουλευτῶν τοῦ τὸ ἥρπαζον καὶ τοῦ ἔδιδον ἰδικόν των· ὁ Ἀνδρ. Βαυδούρης ἔγραψε τὰ ψηφοδέλτια τῶν ἀγραμμάτων Ν. Γκίκα, Ν. Νοταρᾶ καὶ Ἀθαν. Κοντοπεδέρη, ἀλλ' ἥρπαγησαν καὶ ἀντηλλάχθησαν παρὰ τοῦ ἀστυνόμου καὶ τοῦ πολιτοφύλακος Γ. Κοντοπεδέρη· τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ κατὰ τοῦ Ἰω. Πορωτοῦ, ὅταν ὁ ἀστυνόμος ἥρπασε τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Δ. Ε. Ρασσόγιαννη, παρὼν ὁ Ἀναγν. Τραταρῆς ἀνέφερε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Διοικητήν· ἐξ ὅλων τῶν παρανομιῶν τούτων παροξυνθεὶς ὁ Δ. Κριεζῆς ὡμίλησεν εἰς τὴν ἀγορὰν, ὁ δὲ Πέτρος Βούλγαρης τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ μὴν ὑποφέρῃ· ἀρξαμένης τῆς ψηφορορίας ὁ ἀστυνόμος εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν φέρων μαζύ του διαφόρους ἐνόπλους· ὁ δὲ Δ. Κριεζῆς ἀνεφέρθη εἰς τὸν Διοικητήν, καὶ οὗτος ἐλθὼν αὐτοπροσώπως ἐπέπληξε τὸν ἀστυνόμον ἀλλ' οὗτος ἔπραττε τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὰς ἀκολούθους ἡμέρας· ὁ Δ. Κριεζῆς ἔδωσε τὸν Δημ. καὶ ἐλευθέριον Βαυδουρέους νὰ ἁρπάσωσι τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Γ. Φυσέκη· εἶδε πρασέτι τὰ ψηφοδέλτια τῶν ἀντιπολιτευομένων ὑποψηφίων ἐσχισμένα καὶ ὀπισθεν τῆς θύρας τοῦ ναοῦ, τοῦ τὰ ἔδειξε δὲ ὁ ἀρχηγὸς τῆς πολιτοφυλακῆς.

Ὁ Ἰω. Μπιτσιλὴς ὁμολογεῖ ὅτι ὁ φόβος ἦτο γενικὸς κατὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων, οἱ ἔνοπλοι πέρνοντες τοὺς ψηφοφόρους τοὺς

ὑπέσχοντο πολλὰ, καὶ τοὺς ἐρωτοπότιζαν, ἐξαπατῶντες καὶ ἀλλάσσοντες τὰ ψηφοδέλτια τῶν ἁπλουστέρων· περιφερόμενοι ἐμπόδιζον τοὺς πολίτας νὰ συνομιλῶσι καὶ τοὺς ἀπειλοῦσαν, καθὼς τὸν Δ. Ζερβιάδην· ὁ Ν. Σαχτούρης ἴδε τοὺς πολιτοφύλακας πηγαίνοντας εἰς τοὺς κτίστας ἐργαζομένους καὶ διὰ τῶν ἀπειλῶν καὶ τῆς βίας νὰ τοὺς ὁδηγοῦν εἰς τὸν ναὸν, καὶ νὰ τοὺς ἀπειλοῦν ὅτι δὲν θέλουν δυνηθῆ νὰ διαμείνουν εἰς Ὕδραν, ἂν δὲν ψηφοφορήσουν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν, τοὺς ἴδε προσέτι ζητοῦντας νὰ ἁρπάσωσι τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Παύλου Βερζοβίτου Ὁ Αναστ. Οἰκονομόπουλος κάμνων παρατηρήσεις περὶ τῶν πραττομένων παρανομιῶν ἠπειλήθη παρὰ τοῦ Δ. Βουδούρη νὰ ἐξορισθῇ τῆς Ὕδρας, ζητήσας δὲ ἱκανοποίησιν, προσεβλήθη παρὰ τῶν ἐνόπλων.

Ὁ Δ. Ζουρβιάδης ὁμολογεῖ ὅτι διεσπείροντο πολλάκις λόγοι ὅτι ὁ Κουντουριώτης θὰ καταβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν μὲ ἐνόπλους, καὶ ἀμέσως οἱ ἔνοπλοι τῆς ἐξουσίας ἐγίνοντο ὡς διακάσιοι. Ὁ πολιτοφύλαξ Σκλάβος εἶπεν εἰς τὸν μάρτυρα νὰ παύσῃ ἐνεργῶν ὑπὲρ τοῦ Κουντουριώτου, διότι θὰ τὸν ξεσχίσουν εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ ἂν θέλῃ νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῶν Ὑπουργικῶν νὰ τοῦ δώσουν καὶ θέσιν· ὁ ἴδιος Σκλάβος ἠπείλησε τὸν Κ. Τσάθαν, τὸν Ἰω. Καλόγηρον καὶ τὸν Βασίλειον Βάκον νὰ συνομιλοῦν μεταξύ των εἰς τὴν ἀγορὰν· ὁ Μανόλης Κοῦρκος ἐσυμβούλευσε τὸν Μάρτυρα νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τῶν Ὑπουργικῶν, διότι οἱ πολιτοφύλακες εἶχον σκοπὸν νὰ τὸν κτυπήσουν καὶ αὐτὸς τοὺς ἐμπόδισεν.

Ὁ Ἀν. Σιγαλὰς ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Δ. Κ. Ῥασσόγιαννης καὶ Σ. Σφαραγκούκης περιεβάσθη ἀπὸ τοὺς ἐνόπλους, ὡς ἐκεῖνοι τοῦ εἶπον.

Ὁ Δ. Διμεντῆς ὁμολογεῖ ὅτι εἰς τὸ καφφενεῖον του προσεβλήθη ὁ Ἡμμ. Κριεζῆς, ὁ δὲ ἀστυνόμος διὰ τῆς βίας ἐσφάλισε τὸ καφφενεῖόν του αὐτὸ διὰ τὸν λόγον ὅτι συνείχοντο ἐκεῖ ταραχοποιοὶ ἄνθρωποι· ὁ Ἰω. Κατρώνης ἐμποδίσθη νὰ κάμῃ ἐνράσεις, ὁ Ῥασόγιαννης παραβιάσθη, κατὰ δὲ τοῦ μάρτυρος ἐγένετο ἀπόπειρα.

Ὁ Παναγ. Φαντάπουλος ὁμολογεῖ ὅτι οἱ πολιτοφύλακες Κολοσαγίνης, Ἀνδρ. Τενεκὲς, Ἀναστ. Παρασκευᾶς καὶ ἄλλοι τὸν ἠπείλησαν νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν, διὰ τοῦτο ἔγραψεν εἰς τὸ ψηφοδέλτιόν του τὰ ὀνόματα Γιουρδῆ, Δαμιανοῦ καὶ Κουντουριώτου, ἀλλὰ διὰ τὸ τελευταῖον ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἴδεν ὁ Γιουρδῆς, ἐξυλίσθη παρὰ τῶν πολιτοφυλάκων Δ. Κολοσαγίνη, Δ. Τσιρτσίκου καὶ Ἀλ. Τσούμπη· οἱ αὐτοὶ καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐκαιροφυλακτοῦσαν νὰ ξυλίσουν καὶ τὸν σύντροφόν του

Γ. Μαῦρον, ὅστις ἦτο δύο ἡμέρας κρυμμένος· ὁ Γ. Καραβέλλης, μεθυσμένος, ἐσύρθη διὰ τῆς βίας εἰς τὸν ναὸν καὶ ἐψηφοφόρησεν.

Ὁ Κωνστ. Τσάβης ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Σκλάβος τὸν ἀπειλοῦσεν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθέν του διὰ νὰ μὴν ἐνεργῇ ὑπὲρ τῶν Κουντουριωτῶν, καὶ τέλος τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν λιμενάρχην Β. Βουδούρην, ὅστις ἀφοῦ τὸν κατήχησε τοῦ ἔδωκε καὶ τρεῖς σταυροὺς τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ διότι εἰς τὸ ψηφοδέλτιόν του ἔγραψε τὸν Δακὸν τοῦ εἶπε, « μὲ γελᾷς γείτονα. »

Ὁ Ἀναγν. Τραττάρης ὁμολογεῖ ὅτι παόντος αὐτοῦ ὁ ἀστυνόμος ἥρπασε τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Ῥασσόγιαννη, ὅστις θυμώσας τὸ ἐξέσχισε καὶ ἀνεχώρησεν, ὁ δὲ μάρτυς ἀνέφερε τοῦτο εἰς τὸν Διοικητήν· ὁ Ἀνδρ. Τενεκὲς καὶ Ἀναγν. Σπαχῆς ἠπείλησαν καὶ τὸν Δακὸν, καὶ ἕνα ἄνθρωπόν τινα τούτου νὰ τοῦ κόψουν τὸ κεφάλι ἂν ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τοῦ Δακοῦ· οἱ ἑκατὸν φύλακες τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Ν. Τσορτσίκας καὶ Ἐμμ. Χ. Θεοφίλη ἔλαβον ψηφοδέλτια ἀπὸ τὸν προϊστάμενόν των Σερρωτῆν, ἀπειληθέντες νὰ χάσουν τὴν θέσιν των ἂν πράξουν ἄλλως.

Ὁ Παῦλος Παππαδόπουλος ὁμολογεῖ ὅτι οἱ ἔνοπλοι τὸν ἠπείλησαν νὰ τοῦ στείλουν στρατιώτας εἰς τὸ ἐργαστήριόν του· διὰ τοῦτο ἔκαμε δύο ψηφοδέλτια καὶ τῶν δύο μερίδων καὶ συνωδεύθη εἰς τὸν ναὸν πρὸς ἀσφάλειαν παρὰ τοῦ Κλευθ. Βουδούρη· ὁ Γιαννάκης Ῥάπτης πορευθεὶς νὰ ψηφοφορήσῃ εὗρε τὸ ὄνομά του ψηφοφορημένον· ὁ Ἰω. Πετροπετσιώτης ὑποχρεωθεὶς νὰ λάβῃ ἐρυθρὸν ψηφοδέλτιον παρὰ τῶν ὑπουργικῶν, θυμώσας ἀνεχώρησεν.

Ὁ Ἀνδρ. Κριεζῆς ὁμολογεῖ ὅτι οἱ ὑπουργικοὶ ψηφοφόροι ἐλάμβανον ὅλας τὰς εὐκολίας, οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι ὅλας τὰς δυσκολίας μὲ σκοπὸν νὰ μεταπεισθῶσιν· ὁ Σ. Ρέστας ἀνέλιξε μὴ ἐγγεγραμμένος ἐψηφοφόρησεν· ὁ ἀρχηγὸς τῆς πολιτοφυλακῆς παρήγγειλε τοῦ μάρτυρος νὰ μὴ κάμῃ παρατηρήσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς, διότι θὰ τὸν φονεύσουν· τὰ αὐτὰ τοῦ εἶπε καὶ ὁ Κλευθ. Βουδούρης.

Ὁ Παναγ. Γκίκα ὁμολογεῖ ὅτι ἔμενεν ἀδιάφορος καὶ ἐθεώρει μὲ λύπην του τὰ γινόμενα παρὰ τῆς ἐξουσίας

Ὁ Στ. Πλοῦσκος ὁμολογεῖ ὅτι τὸ ἑσπέρας τοῦ συμβάντος κατὰ τοῦ Ἡμμ. Κριεζῆ ὑπῆγαν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του ὁ Ἀνδρ. Τενεκὲς καὶ ὀκτὼ ἄλλοι ἔνοπλοι, ἀπειλήσαντες αὐτὸν νὰ μὴν ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῶν Κουντουριωτῶν.

Ὁ Ν. Βρέττας ὁμολογεῖ ὅτι ἠπειλήθη νὰ μὴν ἐνεργῇ ὑπὲρ τῶν Κουντουριωτῶν, καὶ φοβούμενος ἐσφαλίσθη δύο ἡμέρας εἰς τὴν οἰκίαν του· παρεβιάσθη καὶ ὁ Γ. Τσεμμός.

Ὁ Βρέττας Βρέττα ὁμολογεῖ ὅτι παρόντος του εἰς τὴν ἀγορὰν οἱ πολιτοφύλακες καὶ ἀξιωματικοὶ μετὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ Δ. Κριεζῆ περὶ τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης, ἐφώναξαν « βαρεῖτέ τους » χωρὶς νὰ ἦναι παρὼν κανεὶς τῶν ἀντιπολιτευομένων.

Ὁ Ἑλ. Κοιεζῆς ὁμολογεῖ ὅτι παρόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Α. Σιγαλοῦ, ἦλθεν ὁ Δ. Ε. Ῥασσόγιαννης τρέμων καὶ λέγων ὅτι ὁ ἀστυνόμος μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ Βουδούρη ἥρπασαν τὸ ψηφοδέλτιόν του καὶ τοῦ ἔδωκαν ἄλλο, παρεβιάσθη δὲ καὶ ὁ Α. Βρέττας καὶ ὁ Ἰω. Θαναζόπουλος.

Ὁ Ἰω. Παππαθανασόπουλος ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Κοκκίνης τὸν ἐπρότρεπε νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν, μετὰ δὲ τὴν ψηφοφορίαν ὁ πολιτοφύλαξ Ἀνας. Σπαχῆς τὸν ἐρεθέρισε νὰ τοῦ καύσῃ τὸ σπῆτι.

Ὁ Γ. Σπαχῆς ὁμολογεῖ ὅτι βλέπων τοὺς λοιποὺς συμπολίτας του καταβιαζομένους ἀπὸ τοὺς πολιτοφύλακας ἐψηφοφόρησεν ἐναντίον τῆς θελήσεώς του, ἤτοι ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν· τὰ πάντα ἐγίνοντο διὰ τῆς βίας καὶ κανεὶς τῶν πολιτῶν δὲν εἶχεν ἐλευθέραν τὴν θέλησίν του.

Ὁ Θ. Ταΐπας ὁμολογεῖ ὅτι θελήσας νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν Ἐμμ. Κριεζῆν ἐκυνηγήθη παρὰ τῶν πολιτοφυλάκων, καὶ φοβαριζόμενος παρ' αὐτῶν ἔμεινεν ἔγκλειστος εἰς τὸ σπῆτι του, διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ δὲ τοὺς ὑπουργικοὺς ἔγραψε δύο ψηφοδέλτια· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἀφοῦ τὸν ἐννόησαν, καθημέραν τὸν ὕβριζον καὶ τὸν ἐροβέριζον.

Ὁ Γ. Τουρκίτας ὁμολογεῖ ὅτι τὸν ἐροβέριζαν οἱ πολιτοφύλακες διότι ἰψηφορόρησεν ὑπὲρ τῶν ἀντιπολιτευομένων.

Ὁ Ἰω. Ῥαφαὴλ ῥάλος τὸ ἐξ ἄγκυρας ἐπιτροπῆς, ἀνέχων εἰς τὴν ὑπουργικὴν μερίδα, ὁμολογεῖ ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ὕδρας ἔχει ὑπόληψιν μεγάλην εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν Κουντουριωτῶν· ἀλλὰ δὲν ἠξεύρει διὰ τί δὲν ὑπῆγαν νὰ ψηφοφορήσουν.

Ὁ Πάντελῆς Α. Τσώρτση ὁμολογεῖ ὅτι οἱ εἰς τὸ φανερὸν καὶ οἱ εἰς τὸ μυστικὸν ὡπλισμένοι ἦσαν τοσοῦτοι ὥστε τὸ πᾶν ἐφαίνετο εἰς τὴν νῆσον ὡς νὰ ἦτον ἀποστασία· εὑρέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὸ συμβὰν τοῦ Ἐμμ. Κριεζῆ ἐκυνηγήθη καὶ περιωρίσθη εἰς τὴν οἰκίαν του, ὡς καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ὁ Μανόλης Καλομπάδης ὁμολογεῖ ὅτι οἱ πολιτοφύλακες τὸν ἐκτύπησαν καὶ τὸν ἐκυνήγησαν κατὰ τὸ περιστατικὸν τοῦ Ἐμμ. Κριεζῆ· ἑνὸς θέλοντες νὰ πάρουν τὸ ψηφοδέλτιον οἱ ἔνοπλοι τοῦ ἔσχισαν τὸ μεϊτάνι.

Ὁ Γ. Μαῦρος ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰω. Μπῖκος τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ Τενεκὲς, ὁ Κολοσαχίνης καὶ ὁ Παρασκευᾶς τὸν φοβερίζουν ὡς φρα-

νοῦντα τὰ τῶν Κουντουριωτῶν, καὶ διὰ τοῦτο φοβηθεὶς ἐτραβήχθη εἰς τὸ σπῆτι του διὰ δύο ἡμέρας, αὐτοὶ δὲ εὑρεύνησαν νὰ τὸν εὕρουν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, πλὴν ἔβγαλε τὸν Α. Γιουρδὴν καὶ Ν. Μπιτζαξῆν καὶ τοὺς ἐξιλέωσεν· ὅτι τόσαν αὐτὸς, ὅσον καὶ ὁ σύντροφός του Γ. Α. Τσορτσίκος, φοβούμενοι ἔγραψαν δύο ὀνόματα ἀπὸ τοὺς ὑπουργικοὺς, καὶ τῶν Κουντουριώτην, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς κινδύνου καὶ τὰ ἔρριψαν εἰς τὴν κάλπην ἀλλ' οἱ πολιτοφύλακες ἰδόντες τὸ ὄνομα τοῦ Κουντουριώτου, τοὺς ἐροβέριζαν καὶ τοὺς ἐξώπλισαν.

Ὁ Γ. Α. Τσορτσάκου ὁμολογεῖ ὅτι βιασθεὶς ἔδωκε τὴν ψῆφόν του ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν διότι πυγαίνων νὰ ψηφοφορήσῃ τοῦ ἔζήτησαν νὰ ἀνακηνώσουν τὸ ψηφοδέλτιόν του τινὲς πολιτοφύλακες καὶ οὕτω θορυβηθεὶς τὸ ἔξέσχισε, ἀλλ' ἐπομένως ἐπειδὴ οἱ πολιτοφύλακες ἐπήγαιναν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του καὶ τὸν ἐροβέριζον, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὰς ἀπειλὰς ἔγραψε δύο ὀνόματα τῶν ὑπουργικῶν καὶ τὸ τοῦ Δούκου· ἀλλ' ἐν ἐσπέρᾳ τὸν ἐξύλισαν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν σύντροφόν του Γ. Μαῦρον.

Ὁ Ἰωάν. Ντζάνες ὁμολογεῖ, ὅτι ὢν ναύτης τῆς λέμβου τοῦ λιμενάρχείου ὑπεχρεώθη παρὰ τοῦ λιμενάρχου Β. Βουδούρη νὰ λάβῃ καὶ ῥίψῃ εἰς τὴν κάλπην χωρὶς νὰ τὸ ἀνοίξῃ ἓν ψηφοδέλτιον.

Ὁ Γ. Θεοχάρης ὁμολογεῖ, ὅτι ἀρχηγὸς ὢν τῆς πολιτοφυλακῆς καὶ ὑποπτεύων ἐκ μέρους τῶν Κουντουριωτῶν ἐχόντων ἕως 30 ὁπλισμένους εἰς τὸ μυστικὸν διέταξε τὸν ὁπλισμὸν τῶν πολιτοφυλάκων καὶ τοὺς διεκρούσεν ἀνὰ τρεῖς εἰς τοὺς δρόμους, ἀλλ' ἀφοῦ δὲν ἔβλεπε τι τοὺς ἀφώπλισεν ἐκτὸς τῶν ξιφῶν· εἰς τὸ συμβὰν τοῦ Ἐμμ. Κριεζῆ εὗρε τοὺς πολιτοφύλακας μὲ τὰ σπαθιὰ εἰς χεῖρας, τοὺς δὲ πολίτας μὲ ξύλα, ὁ δὲ Διέτιμης ἐκτυπήθη ἀποπειραθεὶς νὰ σύρῃ ὅπλα τὰ ὁποῖα μυστικῶς ἔφερεν ὡς ἴδε τοῦτα ὀρθαλμοφανῶς.

Ὁ Δημήτριος Μ. Πάνου ὁμολογεῖ, ὅτι ἦτον παρὼν ὅταν ὁ Γκίκας Γκουμούλας εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Μοναστηρίου ἐμποδίσθη παρὰ τοῦ Α. Κοκκίνη ζητοῦντος ἐπομένως νὰ ἀλλάξῃ τὸ ψηφοδέλτιόν του, ἀλλ' οὗτος μὴ δυνηθεὶς προσέλθεν εἰς τὸν ἀστυνόμον, οὗτος δὲ ἐπλησίασε τὸν Γκουμούλον, καὶ δὲν ἠξεύρει τί ἀπέγειναν, ἀλλ' ὁ μάστορας ἀνέφερε τὴν πρᾶξιν εἰς τὸν Διοικητὴν ὅστις διὰ τοῦ γραμματέως του παρήγγειλε τὸν ἀστυνόμον νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰ φυλάκια, ἄλλως θὰ τοῦ στείλῃ τὴν παῦσιν.

Ὁ πολιτοφύλαξ Ἰωάν. Κόκκος δὲν ἔπαυε κιθ' ἑκάστην φοβερίζων τοὺς κτίστας καὶ τοὺς τοιούτους διοικημένους. Τὸ ἐσπέρας τοῦ συμβάντος τοῦ Ἐμμ. Κριεζῆ, οἱ πολιτοφύλακες ἐροβέ-

ριζαν νὰ ὑπάγουν νὰκαύσουν τὰς οἰκίας τῶν Κουτουριωτῶν καὶ τοῦ Βούλγαρη, οὗτοι δὲ ἐκ τοῦ φόβου ἦσαν κλεισμένοι εἰς τὰς οἰκίας των.

Ὁ Ἐλευθέριος Γκίκας ὁμολογεῖ ὅτι οἱ πολιτοφύλακες ἔφερον πάντοτε κρυφίως ὅπλα, συχνὰ ἐροβέριζαν τοὺς πολίτας, πάντοτε ἔκαμνον θορύβους καὶ κανεὶς δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ ἐλευθέρως.

Ὁ Ἰωάν. Μακρυμούρτης ὁμολογεῖ ὅτι ἠκολούθησαν βίαι καὶ παρανομίαι τὰς ὁποίας ποτὲ δὲν εἶχον ἰδεῖ οἱ Ὑδραῖοι εἰς τὸν τόπον των, πολλαὶ ἀπειλαὶ ἐγίνοντο κατὰ τῶν Κουτουριωτῶν, ὥστε δὲν ἠδύναντο τὰ παιδιά των νὰ ἐξέλθουν τὰς οἰκίας των.

Ὁ Κυριακὸς Βρέττας ὁμολογεῖ, ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ συνομιλήσωσι, φοβερίζομεν οἱ ἀπὸ τοὺς ἐνόπλους· ὁ ἀδελφός του Σταῦρος ἠπειλήθη παρὰ τοῦ Α. Γιουρδῆ εἰς τὴν ἀγοράν, παρόντος τοῦ μάρτυρος, διότι εἰς τὸ ψηφοδέλτιόν του ἔβαλε τὸ ὄνομα τοῦ Κουντουριώτου, καὶ τοῦ εἶπε καλὰ Κυρ. Σταῦρο ἔκαμες τὴν ἀνδραγαθίαν σου καὶ νὰ ἰδῇς. Οἱ τῆς μερίδος τοῦ Κουντουριώτου δὲν ἠδύναντο νὰ συνοδεύσωσι ψηφοφόρους, διότι ἐσταντοῦ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ οἱ ἔνοπλοι καὶ τοὺς ἔπερνον τὰ ψηφοδέλτια, ἐκακομεταχειρίσθησαν καὶ τὴν ὑπηρέτριαν τοῦ μάρτυρος εὑρόντες τὴν ἔξω.

Ὁ Ἀναστάσιος Βούτσας, ἠπειλήθη ὑπὸ τοῦ Δ. Πινότση, διότι ὑπῆγεν εἰς τοῦ Κουντουριώτου δι' ὑποθεσίν του καὶ ἀπηγορεύθη νὰ ὑπάγῃ εἰς ἄλλην φοράν· ὁ Σταῦρος Φραγκούλης, ὁ Παῦλος Παππαδόπουλος καὶ ὁ Στ. Πλέσσας παρεβιάσθησαν παρὰ τῶν ὁπλοφόρων οἱ ὁποῖοι ἐροβέριζον πάντα ἄνθρωπον, μὴ συμφωνοῦντα μὲ τὸ πνεῦμα των.

Ὁ Δ. Βούλγαρης ὁμολογεῖ, ὅτι ἴδε τεσσαράκοντα ἐνόπλους ἐπισκοπάντας μὲ τὰ ξίφη, κατὰ τοῦ Ἐμμ. Κριεζῆ καὶ κατὰ τοῦ πλήθους, καὶ ἐπλήγωσαν τὸν Διέτεμην καὶ Κιάφαν, καὶ ἔτρεξαν νὰ ἐπιπέσουν εἰς τὰς οἰκίας τῶν Κουντουριωτῶν, καὶ διαφόρων ἄλλων πρωτίστων πολιτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἀπεσύρθησαν εἰς τὰς οἰκίας των καὶ δὲν ἐτόλμων νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ Παντελῆς Κουντουριώτου ἀπειλήθεις εἰς τὴν ἀγορὰν κατέφυγεν εἰς μίαν πλησιάζουσαν οἰκίαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἰδικήν του, οἱ ἔνοπλοι μετὰ τοῦτο ἐδιπλασιάσθησαν, καὶ ἐνθαρρύνθησαν ἀπὸ τὰς ἐπανειλημμένας εὐχαριστίας τοῦ Ὑπουργείου, καὶ μὲ τρομπόνια εἰς χεῖρας ἐφαύρουν τὸν Νεών, καὶ περιέτρεχον τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀγοράν, ὁδηγοῦντες διὰ τῆς βίας πολλοὺς τῶν πολιτῶν· μεταξὺ τῶν βιασθέντων, εἶναι ὁ Στ. Πλεῦσας, ὁ

Στ. Φραγκούλης, ὁ Ν. Σιγαλὸς καὶ ἄλλοι· ἕνεκα τοῦ φόβου, πολλοὶ τῶν κληρωθέντων διὰ τὰς ἐπιτροπὰς δὲν παρευρέθησαν εἰς τὰ χρέη των· οἱ πολιτοφύλακες ἥρπασαν τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Ῥασογιάννη, ὁ δὲ Τρατάρης ἀνέφερε τοῦτο εἰς τὸν Διοικητήν.

Ὁ Γ. Κριεζῆς ὁμολογεῖ, ὅτι οἱ ἐκ Πόρου ἐλθόντες Ὑδραῖοι ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν Ναύσταθμον, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς προεστῶτας, ὑπεχρεώθησαν νὰ δώσουν τὴν ψῆφον των ἐναντίον τῆς θελήσεώς των.

Ἤτο παρὼν ὅταν ὁ λιμενάρχης Β. Βουδούρης, ἐξύβρισε τὸν Ἀναγνώστ. Κοτσοβίλαν, ἀξιωματικὸν τοῦ Ναυσταθμοῦ, διότι δὲν ὑπῆγεν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ λιμεναρχεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὁδηγίαν διὰ τὰς ψήφους, ἀπειλῶν αὐτὸν νὰ τοῦ ξηλώσῃ τὰ γαλόνια οἱ πολιτοφύλακες ἐβίαζον τοὺς πολίτας καὶ ἥρπαζαν τὰ ψηφοδέλτιά των καὶ ἴδεν ὅτι ἥρπασαν τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Ῥασογιάννη, ἐβίαζον τοὺς ἀδυνάτους, ὁ κόσμος ἐροβεῖτο, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ὁμιλοῦν ἀνὰ δύο.

Ὁ Ν. Μπότσης — μίαν δύο φορὰς ἐξῆλθον οἱ πολιτοφύλακες μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμία αἰτία, καὶ ἠπόρησε καὶ αὐτός. Πολλῶν εἰσερχομένων εἰς τὸν Ναὸν ἤλλαζον τὰ ψηφοδέλτια.

Ὁ Κοσμᾶς Ἐλευθερίου Τελωνιακὸς φύλαξ, ὁμολογεῖ ὅτι ἦτο τελωνιακὸς φύλαξ ὁ δὲ ἐπιστάτης τῶ ἔδωκε ἰδικόν του ψηφοδέλτιον, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν φυλάκων.

Ὁ Γ. Μοσχονᾶς ὁμολογεῖ ὅτι βίαι καὶ παρανομίαι ἔγειναν πάμπολλαι, ὕβρεις πολλαὶ ἐλέγοντο δημοσίως κατὰ τῶν Κουντουριωτῶν, φῆμαι διάφοροι διεδίδοντο ἀπὸ τοὺς τότε δυνατούς, ὅτι οἱ Κουντουριῶται εἶχον σκοπὸν νὰ ὁπλίσουν ἀνθρώπους, καὶ οἱ ἔνοπλοι τῆς ἐξουσίας, ἔτρεχον μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας· αἱ τοιαῦται φῆμαι κύριον σκοπὸν εἶχον νὰ δειλιάσουν τοὺς πολίτας, νὰ ἐρεθίσουν τὰ πνεύματα κατὰ τῶν Κουντουριωτῶν, καὶ νὰ σύρουν τὴν εὔνοιαν τῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ ἑαυτῶν. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ ψυχουιὸς του μετὰ τοῦ υἱοῦ του, εὗρον εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας του ἐν φυσίκι μὲ βόλι καὶ πυρίτιδα, καὶ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν « Μοσχονᾶ τήραξε ἄνοιξε τὰ μάτια σου καλά. » Ὁ Γ. Ἡλ. Τσώρτση ὁμολογεῖ ὅτι ἀπειλαὶ ὕβρεις καὶ προσβολαὶ, ἐγίνοντο καθ' ἑκάστην ἀπὸ τοὺς ἐνόπλους, καθ' ὅλων ἐκείνων οἵτινες δὲν ἦσαν μὲ τὸ πνεῦμα των. Ἡ βία ἐγίνετο εἰς τοὺς ξυμμαχάνους καὶ ἄλλους ἀδυνάτους, εἶδον ὁ Ἰ. Μουντσούρας, ὁ Ἀντ. Μουτσούρας, Μανόλης Κολυμπάδης καὶ Γ. Μαῦρος, οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τῶν ἀπειλῶν ἐβιάσθησαν νὰ μείνουν τρεῖς ἡμέ-

ρας περιωρισμένοι εἰς τὰς οἰκίας των, διότι ὡμίλησαν εἰς τὴν ἀγορὰν περὶ τῶν παρανόμων καὶ ἀδίκων πράξεων τῆς πολιτοφυλακῆς. Εἰς δὲ ἐποχὰς, γνωρίζει ὅτι ἐξῆλθον μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν λέγοντες, ὅτι ὁ Κουντουριώτης θέλει νὰ καταβῇ μὲ ὡπλισμένους κατοι, πρᾶγμα διόλου ψευδές. Μάλιστα ὁ Δ. Κριεζῆς τοὺς εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι τρόπος αὐτὸς διὰ νὰ φοβίζουν τὸν κόσμον. Ἄλλο παρὸν ὅταν οἱ πολιτοφύλακες ἔφερον εἰς τὸν Ναὸν, τοὺς εἰς τὸν Ναύσταθμον ὑπηρετοῦντας, χωρὶς νὰ ἀφήσουν κανένα νὰ τοὺς πλησιάσῃ.

Ὁ Ν. Π. Πάνου ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Κολοκοχίνης διὰ τοῦ ξίφους ἐδοκίμασε νὰ κτυπήσῃ τὸν Ἐμμ. Κριεζῆν, ἐπλήγωσε δὲ τὸν Μέσμεν, ὁ Ἀν. Σπαχῆς ἐπλήθε λέγων, « νὰ πηγαίνῃς ἐπάνω κεράτα » καὶ αὔριον νὰ μὴ καταβῇς καθόλου, διότι καὶ σὺ εἶσαι μὲ τὸν » Κουντουριώτην, » Ἀναπ. Τσαμαδὸς τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅτε ὁ Ι. Κόκος πολιτοφύλαξ ὥρμησε νὰ τὸν κτυπήσῃ μὲ τὸ ξίφος, τὴν αὐτὴν στιγμὴν προσέβαλε καὶ τὸν Ἀνδρέαν Κριεζῆν· οἱ πολιτοφύλακες ἔσπρωξαν τοὺς τσαγκαρίδες καὶ τοὺς ὑπήγαινον εἰς τὸ ἐργαστῆρι τοῦ Γ. Καμίνη καὶ τοῦ Γ. Μπαρπέρη, καὶ τοὺς ἐραγοπάτιζαν, καὶ τοὺς ἔβλεπαν κόκκινα ψηφοδέλτια· ἐν ἐσπέρας πηγαίνων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δημ. Κριεζῆ, ἀπηντήθη ἀπὸ τὸν Τενεκὲν Σπαχῆ, καὶ Καρλιῶτσαν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐροβέρισαν λέγοντες, ἢ νὰ βάλωμεν γνῶσιν, ἢ θὰ μᾶς πάρῃ ὁ διάβολος, καὶ φοβηθεὶς δὲν ὑπῆγε, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἐν ἄλλο ἐσπέρας διαβαίνων ἀπὸ τὸ ἐργαστῆρι τοῦ Ἀντωνοπούλου ἐξυρίσθη παρὰ τῶν ἰδίων. Τοὺς ἐλθόντας ἐκ Πόρου Ὑδραίους ὑπηρετοῦντας εἰς τὸν Ναύσταθμον, ἐροβέρισαν νὰ παύσουν, ἂν δὲν ψηφοφορήσουν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν.

Ὁ Μανολ. Χ. Ἀνδρέου., ἐπλησίασε πρὸς τὸν Α. Φλιπάγγαν, συνοδεύοντα αὐτούς, διὰ νὰ τοῦ παρατηρήσῃ νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέρους τοὺς ἀνθρώπους, ὅτε οὗτος ὀργισθεὶς ἔσυρε τὸ ξίφος καὶ τὸν ἐπλήγωσε εἰς τὴν χεῖρα ὀλίγον.

Οἱ πολιτοφύλακες ἐλάμβανον μὲ τὴν βίαν τὰ ψηφοδέλτια τῶν πολιτῶν, καὶ τοὺς ἔδιδον ἄλλα. Ἕνεκα τῶν ὡπλισμένων οἱ οἰκοκυραῖοι, φοβούμενοι περιωρίσθησαν εἰς τὰς οἰκίας των, τὴν νύκτα οἱ πολιτοφύλακες, διέβαινον ἀπὸ τὰς οἰκίας τῶν Κουντουριωτῶν, τραγωδοῦντες καὶ ὑβρίζοντες αὐτούς.

Ὁ Δημ. Τσαλίκης ὁμολογεῖ ὅτι οἱ πολιτοφύλακες παρεβίαζον τοὺς μαστόρους καὶ τεχνίτας, τοὺς ὡδήγουν εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Γ. Μπαρπέρη, τοὺς ἐραγοπάτιζον, καὶ τοὺς ἔδιδον ψηφοδέλτια ἰδικά των, ἐπειράθησαν νὰ πάρουν καὶ τὰ ἰδικόν του, ἀλλὰ

τὸ ἔσχισε, καὶ οὕτως ἀπεσύρθη εἰς τὴν οἰκίαν του, χωρὶς νὰ ψηφοφορήσῃ. Οἱ αὐτοὶ ἥλλαξαν τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Ἀντωνίου Παππαπάνου, καὶ ἐπερικύκλωσαν τὴν οἰκίαν τοῦ μάρτυρος, καὶ ἀπὸ τὸν φόβον αὐτὸν ἀπέβαλεν ἡ σύζυγός του, αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ παραθύρου ἔφυγε καὶ ἀνεχώρησεν.

Ὁ Θ. Οἰκονομόπουλος ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ Μανόλης Χ. Θεοφίλου τοῦ εἶπε νὰ μὴ καταβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν, διότι θὰ τὸν δέρουν, καὶ φοβηθεὶς ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας περιωρισμένος εἰς τὸ ἐργαστήριόν του.

Ὁ Σαράντος Γρηγορίου ὁμολογεῖ, ὅτι εἰς τὸ περιστατικὸν τοῦ Ἐμ. Κριεζῆ, καταβὰς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἀγορὰν, ὑβρίσθη καὶ ἐκυνηγήθη ἀπὸ τοὺς πολιτοφύλακας· ἐφυλακίσθη ἀπὸ τὸν εἰσπράκτορα τῶν δημοτικῶν φόρων ὡς ἀνήκων εἰς τὴν μερίδα τοῦ Κουντουριώτου, καθ' ἡμέραν δὲ τὸν ἐζήτιζαν καὶ ἐροβέριζαν. Τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἔφερον διὰ τῆς βίας νὰ ψηφοφορήσουν.

Ὁ Μανόλης Μπούνης ὁμολογεῖ, ὅτι ἐδοκίμασαν οἱ πολιτοφύλακες νὰ πάρουν τὸ Ψηφοδέλτιόν του.

Ὁ Ἰω. Φώκα ὁμολογεῖ, ὅτι ἥρπαζαν τὰ ψηφοδέλτια ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ψηφοφόρων, καθὼς τοῦ Ρασόγιαννη, τὸν ὁποῖον ἴδε ἐξερχόμενον τῆς Μονῆς καὶ θυμωμένον ἕνεκα τούτου.

Ὁ Γ. Στρατηγόπουλος ὁμολογεῖ, ὅτι μίαν ἡμέραν ἐκυνήγησαν τὸν Ἰωάννην καὶ Ἀντώνιον Μουντζορίους καὶ τὸν Παντελῆ Τρώρτσην καὶ τοὺς περιώρισαν εἰς τὰς οἰκίας των, διότι ἔλεγετο, ὅτι ἔμελλον νὰ καταβοῦν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ νὰ ὁμιλήσουν κατὰ τῶν παρανομιῶν.

Ὁ Βασίλειος Πεππαθεοχάρη ὁμολογεῖ, ὅτι οἱ πολιτοφύλακες ἥρπαζαν τὰ ψηφοδέλτια τῶν ψηφοφόρων, καθὼς τοῦ Ἰωάννου Μπόκου καὶ τὰ πάντα ἦσαν φόβοι μὴ δυναμένων τῶν ἀνθρώπων νὰ ὁμιλήσωσιν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀνὰ δύο.

Λόγοι τῆς μειονοψηφίας καὶ ὑπὲρ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς.

Ὅτι οἱ ἐξετασθέντες παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων εἰς τὴν κατὰ τῆς ἐκλογῆς κατηγορητικὴν ἀναφορὰν, τινὲς μὲν κατέθεσαν ὅτι ὑπεγράφησαν ὑποθέτοντες, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἄλλου ἀντικειμένου ξένου τῶν ἐκλογῶν, ἄλλοι ὅτι οὔτε ἔπαθαν οὔτε ἤκουσαν γενομένην βίαν ἢ διαφθορὰν εἰς τὰς ἐκλογάς· οἱ πλεῖστοι δὲ ὅτι εἰς αὐτοὺς προσωπικῶς δὲν ἐγένετο οὐδεμία βία, ὅτι αὐτοὶ ἐψηφοφόρησαν ἐλευθέρως, ἀλλ' εἰς ἄλλους ἔγινε βία καὶ διαφθορά, μὴ δυνηθέντες ὅμως νὰ ἀναφέρωσιν ὀνόματι, εἰμὴ τινὰς μόνον ὀλιγίστους, κατέθεσαν, ὅτι παρεβιάσθησαν· ὅτι πάντες οἱ ἐξετασθέντες ἐκ τῶν μὴ ὑπογεγραμμένων

εἰς τὴν προμνημονευθεῖσαν ἀναφορὰν κατέθεσαν, ὅτι δὲν ἐγένετο οὐδεμία βία, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐνηγήθησαν ἐν τάξει καὶ ἀσφαλείᾳ· ὅτι οἱ μὴ ὑπογεγραμμένοι εἰς τὴν κατηγορητικὴν ἀναφορὰν καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν ὑπογεγραμμένων κατέθεσαν ὅτι οἱ πολιτοφύλακες ὅλοι Ὑδραῖοι εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν διωρίσθησαν ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ οἱ ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων ναυτικοὶ ἄξιοι πρὸς συντήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἑκατέρωθεν ἑξάψεως τῶν κομμάτων· ὅτι διεδόθη φήμη περὶ μελετωμένης βίας ἐκ μέρους τοῦ ἀποτυχόντος κόμματος καὶ τοῦτο ἐκράτει εἰς ἀνησυχίαν τὰ πνεύματα· ὅτι ὁ ὑποψήφιος ὡς Βουλευτὴς Κ. Δ. Κριεζῆς καὶ ἄλλοι ἐξηκολούθουν προτείνοντες ἐνστάσεις ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίου ἐπιτροπῆς μέχρι τέλους τῶν ἐκλογῶν ὅτι τὰ περὶ ἀνηλίκων καὶ περὶ ἀποκλείσεως ἱκανῶν ἀναφέρονται παρὰ τῶν ὑπογεγραμμένων ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἀορίστως καὶ μόνον παρά τινων μνημονεύονται ῥητῶς ὡς τοιοῦτοι ὀλίγοι· ὅτι ἑτέρα ἀναφορὰ ἀνατίθεται πρὸς τὴν μνημονευθεῖσαν, φέρουσα πλειοτέρας, ἤτις ὑπογραφὰς, ὑποστηρίζει ἀπ' ἐναντίας τὸ ἀπαραβίαστον καὶ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς· ὅτι ἐξ ὅλων τούτων ἐξάγει ἡ μειονοψηφία, ὅτι καὶ ἂν ἐγίνοντό τινες βιαιοπραγίαι, δὲν εἶχον δημόσιον χαρακτῆρα, ἀλλ' ἐξεπήγαζον ἀπὸ τὴν τότε κοινὴν καθ' ὅλον τὸ κράτος ἕνεκα τῶν ἐκλογῶν ἕξαψιν τῶν πνευμάτων καὶ ἀπὸ τὸν ἰδιαίτερον τῶν ναυτῶν χαρακτῆρα, καὶ ὅτι ὁπωσδήποτε καὶ ἂν θεωρηθῶσι δὲν ἠδύναντο νὰ μεταβάλωσι τὸ νόμιμον ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς.

Οἱ λόγοι τῆς πλειονοψηφίας καὶ κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς εἶναι οἱ ἑξῆς·

Ὅτι οἱ ἐνόρκως εἰς Ὕδραν ἐξετασθέντες εἶναι ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων καὶ μὴ εἰς τὰς ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφοράς, καὶ τὸ μέγιστον μέρος αὐτῶν ὁμολογεῖ καὶ βεβαιοῖ, ὅτι ἐγένοντο παντοῖαι γενικαὶ καὶ μερικαὶ παραβιάσεις τόσον κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ καταλόγου, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, ἤτοι ὅτι ἕνεκα τῆς κατὰ τοῦ Θεοφίλου Ῥήγα ἐνστάσεως τοῦ Βμ. Κριεζῆ, οἱ ἔνοπλοι τῆς ἐξουσίας ἐπέπεσαν ζιζύρεις κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν πολιτῶν καὶ ἄλλοι μὲν ἐτραυματίσθησαν δι' ὅπλων ὡς ὁ Ἀναστάσης Διάτιμης καὶ Κων. Κιάρας, ἄλλοι ἐρραπίσθησαν καὶ ἄλλοι ὑβρίσθησαν, ἀπειλήθησαν, ἐκυνηγήθησαν καὶ κατέφυγον εἰς τὰς οἰκίας των, καὶ τοιουτοτρόπως περιωρίσθη τὸ πρὸς τὸ ἐνίστασθαι δικαίωμα τῶν πολιτῶν, κηρυχθέντος ὁριστικοῦ τοῦ ἐκλεκτικοῦ καταλόγου μὲ πολλοὺς ἀνεπάνους ἐγγεγραμμένους καὶ πολλοὺς ἱκανοὺς παραλειφθέντας.

Πίναξ τῶν ἀποτελεσμάτων φόρου ζώων διὰ τὰς χρήσεις τοῦ 1842 καὶ 1843, καὶ τῶν προϋπολογισθέντων διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1845 ἔτους.

Εἶδος ζώων		Ἀποτελίσματα φορολογίας τοῦ 1842			Ἀποτελίσματα φορολογίας τοῦ 1843			Προϋπολογισθέντα ἀποτελίσματα διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ 1845 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον			Παρατηρήσεις
		Ποσὸν ζώων	Ποσὸν φόρου		Ποσὸν ζώων	Ποσὸν φόρου		Ποσὸν ζώων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει γείνει ἔκπτωσις τῶν λεπ. 50 τὰ ἔτη 1842 καὶ 1843	Ποσὸν φόρου		
		Κεφάλια	Δραχ.	Λ.	Κεφάλια	Δραχ.	Λ.	Κεφάλια	Δραχ.	Λ.	Προσδιορισθέντες φόροι
Πρόβατα		2,554,062	893,721	70	2,331,377	699,412	85	2,442,769	610,692	25	Κατὰ τὸν Νόμον τοῦ 1842: ἀνὰ Δρ. Λ. 35
Αἶγες		1,880,247	657,938	3	1,878,291	563,487	30	1,879,269	469,817	25	Κατὰ τὸν Νόμον τοῦ 1843: ἀνὰ Δρ. Λ. 30. ἀνὰ Δρ Λ. 25
Βόες		2,988	4,482	»	1,782	2,673	»	2,445	2,445	»	Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον διὰ τὸ 1845
Ἀγελάδες		114,831	172,246	50	97,600	146,400	»	106,215	106,215	»	
Ἵπποι	φορολογηθέντες κατὰ τὸ ὅλον	89,436	134,154	»	55,733	83,599	50	84,723	84,723	»	
	μὲ ἔκπτωσιν τῶν λεπ. 50	»	»	»	24,258	24,258	»	»	»	»	
Ἡμίονοι	φορολογηθέντες κατὰ τὸ ὅλον	24,644	36,966	»	12,727	19,090	50	23,956	23,956	»	
	μὲ ἔκπτωσιν τῶν λεπ. 50	»	»	»	10,542	10,542	»	»	»	»	
Ὄνοι	φορολογηθέντες κατὰ τὸ ὅλον	67,056	67,056	»	24,505	24,505	»	63,754	31,877	»	
	μὲ ἔκπτωσιν τῶν λεπ. 50	»	»	»	35,947	17,973	50	»	»	»	
Βουβάλια		1,501	2,251	50	1,468	2,202	»	1,484	1,484	»	
Κάμηλοι		38	57	»	41	61	50	39	39	»	
	Τὰ ὅλα	»	1,968,772	73		1,594,235	15		1,331,218	50	
Χοῖροι	φορολογηθέντες κατὰ τὸ ὅλον	144,738	217,107	»	77,518	116,065	50	78,292	78,292	»	
	μὲ ἔκπτωσιν τῶν λεπ. 50		»	»	67,671	»	»	66,671	»	»	
	Τὰ ὅλα		2,185,979	73		1,710,300	65		1,409,510	50	

Προσδιορισθέντες φόροι

Πρόβατα ἀνὰ Δρ. Λ. 35 } ἀνὰ Δρ. Λ. 30. ἀνὰ Δρ Λ. 25
Αἶγες » » » 35 }

Βόες } ἀνὰ Δρ. 1 50 { οἱ βόες καὶ ἀγελάδες διὰ Δρ. 1: 50 οἱ ἵπποι ὁμ. ἀνὰ Δρ. 1: 50 οἱ δὲ γεωργικοὶ ἀνὰ Δρ. 1. } ἀνὰ Δρ. 1
Ἀγελάδες
Ἵπποι

Ἡμίονοι ὁμ. » 1: 50 ὡς οἱ ἵπποι

Ὄνοι ὁμ. » 1: ἀνὰ Δρ. 1 οἱ δὲ γεωργικοὶ ἀνὰ Δρ. Λ. 50 ἀνὰ Λ. 50

Βουβάλια } ὁμ. » 1: 50 } ἀνὰ Δρ. 1: 50 ἀνὰ Δρ. 1
Κάμηλοι }

Χοῖροι ὁμ. » 1: 50

(φύλλον 25 τῶν Πρακτικῶν τῆς Βουλῆς σελ. 400.)

Ότι καὶ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν οἱ αὐτοὶ ἔνοπλοι, καθ' ἑκάστην πολυπλασιαζόμενοι, ὁ ἀστυνόμος καὶ ὁ λιμενάρχης, τόσον παρὰ τῶν ναὺν τῆς ψηφοφορίας ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πόλιν παρεβίαζον τοὺς ψηφοφόρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τῆς πειθοῦς, δι' ὑποσχέσεων, δι' ὕβρεων, δι' ἀπειλῶν, δι' ἁρπαγῆς καὶ ἀνταλλαγῆς ψηφοδελτίων καὶ δι' ἄλλων αἰσχράγων, περιορίζοντες οὕτω τὴν ἐλευθέραν περὶ τὸ ψηφοφορεῖν θέλησιν τῶν πολιτῶν.

Ὅτι οἱ ἔνοπλοι οὗτοι πολῖται, ὄντες Ὑδραῖοι καὶ μισθωμένοι ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου προθέμενοι νὰ ἐκφοβήσωσι τοὺς πολίτας καὶ νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν θέλησιν τῶν πολιτῶν ὑπὲρ τῶν ὑπὸ ργικῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, διέσπειρον καθ' ἑκάστην φήμας ψευδεῖς περὶ μελετωμένων δήθεν σχεδίων ἐκ μέρους τῶν Κοινοτικῶν κατὰ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς, διὰ νὰ εὑρίσκωσιν οὕτως ἀφορμὰς νὰ περιφέρωνται ἔνοπλοι μὲ τὰ τρομπόνια εἰς χεῖρας καταλαμβάνοντες τὰς ὁδοὺς καὶ τὴν ἀγορὰν ὡς νὰ ἐπικρατεῖτο μέγας κίνδυνος, καὶ ταῦτα πράττοντες, ὅτε μέγα μέρος Ὑδραίων ἦσαν ἀπόντες μὲ τὰ πλοῖα, ἐκ δὲ τῶν 2933 ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν κατάλογον ψηφοφόρων, μόνον 1250 ἐψηφοφόρησαν κατὰ μέγα μέρος βιομήχανοι καὶ πλοῖοκοι εὐκολώτερον παραβιαζόμενοι.

Ὅτι τὰ περιστατικὰ ταῦτα εἶναι τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα καὶ μὲ τοιαύτην λεπτομέρειαν περιγεγραμμένα παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ ὁμολογοῦνται παρὰ τοσούτων ἀξιοπίστων διά τε τὴν ἡλικίαν, τὴν κοινωνικὴν θέσιν καὶ τὸν τρόπον τῆς καταθέσεως, ὥστε δὲν δύναται τις ἐλλόγως νὰ διστάσῃ περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν ἀποδεικνυμένου ὅτι ἐγένοντο ἐκ συνεννοήσεως καὶ προθέσεως πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν.

Ὅτι οἱ κατὰ τῆς ὑπάρξεως τῶν γενομένων παραβάσεων μάρτυρες εἶναι πολὺ ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν μόλις εἴκοσιν, ἀφ' οὗμενοι δὲ ταύτας αἱ γενικαὶ ἐκφράσεις καὶ ἀπέναντι τοσούτων τὸν ἀριθμὸν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν μερικῶς καὶ λεπτομερῶς καταθεσάντων τῶν μὲν παρόντων τῶν δὲ ἰδόντων καὶ ἀκουσάντων δὲν δύνανται νὰ ἦναι ἀξιόπιστοι.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους παρεβιάσθη ἡ ἐλευθέρα θέλησις τῶν πολιτῶν τόσον κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ καταλόγου, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν.

Γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειοψηφίαν·

Νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ γενομένη ἐκλογὴ τῆς Ὕδρας καὶ ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος καὶ νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐξ ὑπαρχῆς αἱ ἐκλογικαὶ πράξεις.

Νά ἐξέλθωσι τοῦ βουλευτηρίου οἱ Κ.Κ. Βουδούρης, Γιουρδῆς καὶ Δαμιανός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Φεβρουαρίου 1845.

Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Ν. Ῥεβελιώτης.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τῆς τυπώσεως τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς, εἰς τῶν Βουλευτῶν Ὕδρας ἐζήτησε νὰ διαφωτισθῇ μετ' αὐτῆς καὶ ἡ δι' ἰδίων αὐτῶν ἐξόδων τυπωθεῖσα ἔκθεσις τῆς εἰς Ὕδραν παρὰ τῆς Βουλῆς ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, καὶ νὰ προσδιορισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν μέλλει νὰ συζητηθῇ ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις.

Ἡ Βουλή, παραδεχθεῖσα τὴν αἴτησιν τοῦ Βουλευτοῦ Ὕδρας, προσδιώρισεν ὡς ἡμέραν συζητήσεως τὴν προσεχῆ δευτέραν δεκάτην ἑνάτην Φευρουαρίου.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος, ὁρίσας ἀντικείμενον τῆς αὐριανῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς, συμπληρωθέντος ἤδη τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης κλήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Κανονισμοῦ, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν τρίτην ὥραν μ. μ.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζώτος

Σταμάτιος Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ'.

Τῆς 17 Φευρουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνῆλθον περὶ τὴν ἐνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 97 ἀπόντων δὲ 14, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀναγνωσθέντων μετὰ ταῦτα τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ Γ'. Τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς. Εὐτυχίας, τῆς ὁποίας ἡ συζήτησις ὡρίσθη νὰ γένῃ συμφώνως μὲ τὸν Κανονισμὸν μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν καὶ διανομὴν αὐτῆς· ἔχει δ' οὕτω.

Τὸ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς διαληφθείσης ἐκλογῆς Γ'. τμῆμα, συγκείμενον ἐκ τῶν ὑποφαινομένων, τοῦ τε Προέδρου Κ. Δ. Γεωργαντᾶ, τοῦ Γραμματέως Κ. Π. Καλλιαρτιώτου καὶ τῶν λοιπῶν,

Συνελθὸν σήμερον τὴν 5 Φευρουαρίου τοῦ 1845 τ. ε. ἐν τῷ ὑπὸ τὸ Βουλευτήριον διαμερίσματί των, ἔκαμε μετὰ προσοχῆς τὰ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς διορισθέντα μέλη του τοὺς Κ.Κ. Π. Καλλιαρτιώτην, Καραπάνην καὶ Δ. Πολυχρονόπουλον ὑποβάλλοντας τὸ ἐξαγόμενον τῆς ὁποίας ἐνήργησαν ἐπεξεργασίας μετὰ τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὴν διαφόρων ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς ἐκλογῆς ἐγγράφων, ἔχων ὡς ἑξῆς·

«Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς καθόσον ἀφορᾷ τὸν τρίτον Βουλευτὴν Εὐρυτανίας, διέταξε τὸν Διοικητὴν αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας νὰ προκαλέσῃ νέαν ἐκλογὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν ὁριστικῶν καταλόγων, καὶ ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τῶν κατ' αὐτὴν ἐκλεγέντων ἐπιτροπῶν· ὁ δὲ Διοικητὴς διὰ προγράμματος του τῆς 15 Νοεμβρίου π. ε. 1844 προσδιώρισε ἡμέραν τῆς ἐναρξεως τῆς ψηφοφορίας τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπὸ 28 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγκυκλίου ἀνακοινώσεώς του, θεωρήσας ὡς πιθανὸν τὸν μὴ ἄνοιξιν τῆς ψηφοφορίας εἰς τινας δήμους κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν, ἕνεκα τοῦ ἐπισυμβάντος τότε σφοδροῦ χειμῶνος, ἀνήγγειλεν εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ὅτι εἰς ὅσους δήμους δὲν ἔγεινεν ἔναρξις τὴν προσδιορισθεῖσαν αὐτὴν ἡμέραν ἕνεκα τοῦ σφοδροῦ χειμῶνος, ἡ ὀκταήμερος προθεσμία τῆς ψηφοφορίας θέλει λογισθῇ ἀφ' ἧς ἔγινε ἔναρξις αὐτῆς. Διό, κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω δύο Διοικητικῶν ἐγγράφων, ἡ ψηφοφορία ἤρξατο ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τῶν πρώτων ἐπιτροπῶν εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους δήμους· εἰς ἐκείνους δὲ τῶν Καλλιδρομιτῶν ὑπὸ τὴν ἐφορείαν νεοκληρωθείσης ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς ἀκολούθους ἡμέρας ἐν τῷ προσδιωρισμένῳ τόπῳ, ὅπου, προσελθόντες, ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς,

Τὴν 26	Νοεμβρίου	409	εἰς τὸν δῆμον	Ἀμπρακιᾶς,
28	»	498	» »	Ἀρακυνθίων,
26	»	349	» »	Παρακαμπυλίων,
5	Δεκεμβρίου	452	» »	Ἀγραίων,
26	Νοεμβρίου	281	» »	Καρπενησίων,
3	Δεκεμβρίου	521	» »	Κτημενίων,
10	»	182	» »	Καλλιδρομιτῶν,
	Τὸ ὅλον	2492		

μὴ ψηφορησάντων 2.165 δημοτῶν ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ὁριστικοῖς καταλόγοις ἀριθμοῦ, δηλαδὴ ἐκ μὲν τοῦ ά. δήμου 139 ἐκ δὲ τοῦ β'. 70, ἐκ τοῦ γ'. 183, τοῦ δ'. 270, τοῦ ε. 440, τοῦ ς'. 155, καὶ τοῦ ζ'. 908.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφορορίας εἰς μὲν τοὺς δήμους Παρακαμπυλίων, Ἀγραίων, Κτημενίων καὶ Καλλιδρομητῶν δὲν ἔγειναν ἐνστάσεις κατὰ τῆς ψηφορορίας. Εἰς δὲ τὸν τῶν Ἀρακυνθίων ἔγεινέ τις διὰ παραβιάσεως κατὰ τῆς θελήσεως τῶν ψηφορόρων ἐκ μέρους τοῦ δημάρχου, καὶ δι' ἀλλαγὴν ψηφοδελτίων εἰς τὴν κάλπην, μεταφερθεῖσαν ἀπροάγιστον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ αὐτοῦ δημάρχου, περιστατικὰ μὴ βεβαιούμενα καὶ θεωρούμενα ὡ. ἀνύπαρκτα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς δὲ τὸν τῶν Ἀρακυνθίων ἔγεινεν ἄλλη τις κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς ἐφορευούσης τὴν ψηφορίαν ἐπιτροπῆς, ὡς μὴ σχηματισθείσης ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν τῆς κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς, καὶ εἰς τὴν τῶν Καρπενησίων ἄλλη τις κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἄλλη κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς ψηφορορίας, ὡς μὴ διαρκεσάσης, εἰμὴ ἐπὶ δύο μόνον ἡμέρας, ἤτοι τὴν 2 καὶ 3 Δεκεμβρίου, καθ' ἃς προσῆλθε μικρόν τι μέρος καὶ ἐψηφορόρησεν. Ἀποκλεισθέντων τῶν ψηφορορίας 440 περίπου δημοτῶν, ἐνοούτων τὴν ἔναρξιν αὐτὴν κατὰ τὸ β'. Διοικητικὸν πρόγραμμα τὴν 2 Δεκεμβρίου καὶ ὄχι τὴν 26 Νοεμβρίου. Τοὺς λόγους τῆς τελευταίας ταύτης ἐνστάσεως, συμμεριζομένη καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἡ ἐπιτροπή, γνωμοδοτεῖ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ψηφορορίας τοῦ δήμου Καρπενησίων.

Κατὰ δὲ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἐπαρουσιάσθησαν ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν ψηφορορίαν περιστρεφόμεναι αἱ μᾶλλον ἄξιαι λόγου εἰς τὰ ἐφεξῆς κυρίως ζητήματα.

1) Ἂν ἐδύναντο νομίμως νὰ ἐφορεύσωσι καὶ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἤδη ψηφορίαν, αἱ ἐφορεύσασαι ἐπιτροπαὶ τὴν ἐπὶ τῆς ά. ἐκλογῆς ψηφορορίαν, ἢ ἀπητεῖτο ὁ σχηματισμὸς νέων.

2) Ἂν, ὡς ἐκ τοῦ β'. διοικητικοῦ προγράμματος τῆς 28 Νοεμβρίου ἐδύνατο εὐλόγως νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ ψηφορορία εἰς τὸν δῆμον Καρπενησίων ἄρχεται τὴν 2 Δεκεμβρίου, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐπέσπευσαν εἰς ψηφορορίαν ἕως τῆς 3 Δεκεμβρίου οἱ μὴ ψηφορορήσαντες δημόται.

3) Ἂν εἰς τὸν δῆμον Καλλιδρομητῶν ἐπετρέπετο διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν μελῶν τῆς προεκλεχθείσης ἐπιτροπῆς νὰ σχηματισθῇ παρ' ἄλλων νέων μελῶν, καὶ νὰ ἐφορευθῇ παρὰ ταύτης ἡ ψηφορορία, ἐνῷ εἰς τοὺς ἄλλους δήμους ἐφορεύθη ἀπὸ τὰς κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν ἐπιτροπάς.

4) Ἂν εἰς τοὺς ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις παραχειμάζοντας τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐκλογέων τῶν ἀνωτέρω δήμων, ἔπρεπε νὰ κοινοποιηθῇ τὸ ἐπὶ τῆς προκειμένης ψηφορορίας διοικητικὸν πρόγραμμα. καὶ

5) Ἂν ὁ Νίκος Θίου, ἀναδειχθεὶς μετὰ τὴν διαλογὴν πλειοψηφῶν, ἔχῃ τὰ προσόντα τοῦ ἐκλέγεσθαι ὡς Βουλευτὴς Εὐρυτανίας, μὴ δηλώσας ἐγκαίρως τὴν μεταφοράν του εἰς αὐτὴν τῆς ἐν τῷ δήμῳ Ἀποδοτίας τῆς Ναυπακτίας πολιτικῆς του διαμονῆς, ὅπου ἀποκατασταθεὶς ἐσχάτως, εὑρίσκεται ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς δημοτικοὺς καταλόγους· ὡς πρὸς τὸ ά) ζήτημα, οἱ μὲν ἐνιστάμενοι διϊσχυρίσθησαν, ὅτι αἱ κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν ἐπιτροπαὶ ἀποπερατώσασαι ἅπαξ τὰ καθήκοντά των, δὲν ἐδύναντο νομίμως νὰ συνέλθωσιν εἰς ἐφορίαν καὶ ἄλλης ψηφορορίας, οἱ δὲ ἀντεπόντες ἐπέφερον, ὅτι τότε ἐδύναντο νὰ σχηματισθῶσι νέαι ἐπιτροπαὶ, ὅταν ὑπῆρχέ τις διαταγὴ περὶ τούτου.

Ἐπὶ τοῦ β'. ζητήματος ὁ ἐνιστάμενος διϊσχυρίσθη, ὅτι ὁ Διοικητὴς διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου προγράμματός του προσδιώρισεν ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς ψηφορορίας καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τὴν 26 Νοεμβρίου· ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα τὴν αὐτὴν, ἤρξατο τὰς συνεδριάσεις της. Ἀλλ' εἴτε ἐκ τοῦ σφοδροῦ τότε χειμῶνος, μὴ δυνηθέντων τῶν δημοτῶν νὰ μεταβῶσι πρὸς ψηφορορίαν εἰς Καρπενήσιον, εἴτε διότι δὲν ἐδημοσιεύθη ἐγκαίρως εἰς τὰ χωρία τοῦ δήμου τὸ πρόγραμμα, παρῆλθον αἱ πρῶται ἓξ ἡμέραι, χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ κάνεις εἰς ψηφορορίαν. Ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ, ἤτοι τὴν 28 Νοεμβρίου, ὁ Διοικητὴς ἐξέδωκε β'. πρόγραμμα, δι' οὗ, θεωρήσας, πιθανὴν τὴν μὴ ἔναρξιν τῆς ψηφορορίας εἰς τινας δήμους τὴν 26 Νοεμβρίου ἕνεκα τοῦ σφοδροῦ χειμῶνος, ἀνήγγειλεν εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ὅτι ὅπου τοῦτο συνέβη, ἡ ἀκαταμέρος πρὸς ψηφορορίαν προθεσμία ἐξ ἀνάγκης ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας γένῃ ἔναρξις. Καὶ τοῦτο ὁ δήμαρχος ἐδημοσίευσε καθ' ὅλον τὸν δῆμον τὴν 1 Δεκεμβρίου. Ὅτι τὴν 2 Δεκεμβρίου ἤρξατο πραγματικῶς ἡ ψηφορορία καὶ οἱ δημόται, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι θέλει ἐξακολουθήσει ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας, ἤτοι μέχρι τῆς 9 Δεκεμβρίου, δὲν προσῆλθον νὰ ψηφορορήσωσιν, εἰμὴ μικρόν τι μέρος μέχρι τῆς 3 Δεκεμβρίου, καθ' ἣν αἴφνης κατὰ διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ ἀνήγγειλεν ὁ δήμαρχος διὰ τετραγράφου διὰ τοῦ κλητῆρος τῆς ἀκολουθησάσης δηλοποιήσεώς του, ὅτι ἡ προθεσμία τῆς ψηφορορίας λήγει ταύτην τὴν ἡμέραν, καὶ ἀπαγορεύεται ἐπ' ἀπειλῇ καταδιώξεως πᾶσα περαιτέρω συνεδρίασις. Ὁ δὲ ἀντεπὼν ἐπέφερε κατὰ τῶν ἀνωτέρω, ὅτι ἡ ἔναρξις τῆς

ψηφορίας λογίζεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐσυνεδρίασεν ἡ ἐπιτροπή, ἤτοι ἀπὸ τὴν 26 Νοεμβρίου, καὶ εἶναι ἀδιάφορον ἂν δὲν ἦλθον τρὸς ψηφοφορίαν, καὶ ὅτι τὸ δεύτερον πρόγραμμα τοῦ Διοικητοῦ ὁ ὁποῖος ἔβλεπε τὸν δῆμον Καρπενησίων.

Ἐπὶ τῶν γ'. καὶ δ'. ζητημάτων, οἱ μὲν ἐνιστάμενοι διϊσχυρίσθησαν, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Καλλιδρομητῶν ἡ ψηφοφορία ἐφωρεύθη παρὰ νεοκληρωθείσης ἐπιτροπῆς, ἐνῷ εἰς τοὺς ἄλλους δήμους ἀπὸ τὰς κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογήν, ὡς εἴρηται, καὶ ὅτι δὲν εἰδοποιήθησαν περὶ τῆς ψηφοφορίας ἐκεῖ ἐκ τοῦ δήμου αὐτοῦ παρεγγίμαζον εἰς ἄλλας ἐπαρχίας, οἵτινες ἀπεκλείσθησαν ἐκ τούτου μολονότι ἀποτελοῦν τὰ 4/5 τῶν ψηφοφόρων, ἐνῷ τοῦτο ἐδύνατο νὰ γίνῃ ἐγκαίρως· ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος ἐπέμενεν, ὅτι δὲν ἀπηγορεύετο ἀπὸ τὸν Νόμον νὰ εἰδοποιῶνται εἰ καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας διαμένοντες.

Ἐπὶ τοῦ ε'. ζητήματος, ὁ ἐνιστάμενος διϊσχυρίσθη, ὅτι ὁ Νίκος Θέου, ἐκλιχθεὶς Βουλευτὴς Εὐρυτανίας, δὲν ἔχει τὰ προσόντα, διότι ὑπάρχει ὄμνυντος τοῦ δήμου Ἀποδοτίας τῆς Ναυπακτίας, ὅπου ἀποκατέστη, καὶ εὑρίσκεται ἐγγεγραμμένος ὡς τοιοῦτος εἰς τοὺς δημοτικοὺς καταλόγους, καὶ διότι δὲν ἐδήλωσε νομίμως τὴν μεταφορὰν τῆς πολιτικῆς διαμονῆς του εἰς Εὐρυτανίαν· ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος ἐπέμενεν, ὅτι ὁ εἰρημένος εἶναι δημότης τοῦ δήμου Ἀγραίων τῆς Εὐρυτανίας, γεννηθεὶς εἰς τὸ χωρίον τοῦ αὐτοῦ δήμου Χρύσσο καὶ ἔχασκῶν ἐκεῖ τὰ πολιτικά του δικαιώματα, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐξελέγθη ἐκλογεὺς τοῦ χωρίου του ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Πληρεξουσίων καὶ ἐπομένως Πληρεξούσιος, καὶ ὅτι, παραλειφθεὶς ἐξ ἀγνοίας, ἐνεγράφη εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ψήφων ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνωτέρω ἐνστάσεις καὶ συζητήσεις, ἀπεράσισε κατὰ πλειοψηφίαν 14 πρὸς 8 τὴν ἀπόρριψιν ὅλων αὐτῶν τῶν ἐνστάσεων ὡς ἀνυποστηρίκτων, ἀναγνωρίσασα τὸν Νίκον Θέου νόμιμον Βουλευτήν, καθὼς πλειοψηφοῦντα.

Ἐγίνοντο καὶ ἄλλαι ἐνστάσεις περὶ παραβιάσεων καὶ ἄλλων δήθεν λαβουσῶν χώραν παρανομιῶν, ἀλλ' ὅλαι αὐταὶ εἶναι ἀνυπόστατοι, καὶ ὡς τοιαύτας τὰς ἀπέρριψεν ἡ ἐπιτροπή.

Προχωρήσασα δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν ψήφων, κατέλαβεν ψήφους·

Εἰς τὸν Νίκον Θέου	1424
Εἰς τὸν Γ. Βιλλῆν	885
Εἰς τὸν Μπουκουβάλαν	110
Εἰς τὸν Ἰωάννην Χατζόπουλον	89

Ταῦτα ὅλα, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ Τμῆμα καὶ διεξελθὸν τὰς διαφόρους ἀλλ' ἀς ὑπὲρ καὶ κατὰ ἀνωφορᾶς τῶν ἀνωθι ζητημάτων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 ἀ ὁμασιν τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου Ἀγραίων, δι' ἧς παραδέχεται τὴν ἐ γραφὴν τοῦ Νίκου Θέου ὡς δημότου τοῦ αὐτοῦ δήμου εἰς τὸν ἐκλεκτικὸν κατάλογον, καὶ διασκεφθέν.

« Ἐπειδὴ τότε μόνον ἀπῃτεῖτο ὁ σχηματισμὸς νέων ἐπιτροπῶν πρὸς ἐφορί ν τῆς ψηφοφορ ας, ὅτε ἡ πρώτη ἐκλογὴ ἐκυρώθη παρὰ τῆς Βουλῆς ὡς παρανόμως διεξαχθεῖσα, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου τοιοῦτόν τι δὲν ἔλαβε χώραν, ἀλλὰ μάλισ α τὸ ἐναντίον, διαταχθείσης μόνον ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογ ς ὡς πρὸς τὸν γ'. Βουλευτήν, δεν δύναται διὰ τοῦτο νὰ φέρῃ ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ὁ λόγος τοῦ ὅτι ἐφωρεύθησαν αἱ ψηφοφορίαι παρὰ τῶν κατὰ τὴν ἀ. ἐκλογὴν ἐπιτροπῶν. »

« Ἐπειδὴ τὸ δ'. πρόγραμμα τοῦ Διοικητοῦ Εὐρυτανίας, δημοσιευθὲν καὶ εἰς τὸν δῆμον Καρπενησίων ἄ ευ τι ὸς ἀνάγ ης διὰ τῶν ἐκεῖ ἐδρευόντων Διοι ητοῦ καὶ δημάρχου, εὐλόγως ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, εὑρισκομένους καὶ αὐτοὺς ἐν μέ ῳ φρόρο χειμῶνος νὰ θεωρήσωσιν ἀργομένην τὴν ψηφοφορίαν, ὄχι πλέον ἀπὸ τὴν 26 Νοεμβρίου, καθ' ἣν ἤρξατο ἀπ ακτί συνεδριάζουσα ἡ ἐπιτροπή, ἀλλ' ἀπὸ τὴν 2 Δ κεμβρίου, καθ' ἣν ἤρξαντο προσερχόμενοι πρὸς ψηφοφορίαν ἐκλογεῖς· π μένως ὁ ἕνεκα τούτων τῶν περιστατικῶν ἀποκλεισμὸς τοῦ πλείσ ου μέρους τῶν ἐκλ γέων τῆς ψηφοφορίας, δεῖ ισχύμενος καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3730 ἐγγράφου τοῦ Διοικητοῦ πρὸς τὸν δήμαρχον Καρπενησίων, ἀπαγορ οντος ἐπὶ ἀπειλῇ καταδιώξεως τοὺς μετὰ τὴν 3 Δεκεμβρίου προσελευσομένους πρὸς ψηφοφορίαν, ἐπιφέρει εὐλόγ ς ακύρωσιν τῆς ψηφοφορία . »

« Ἐπειδὴ νέων μελῶν κλήρωσις ἐπιτροπῆς, τότε μόνον ἐδύνατο νὰ ἦναι δικαιολογημένη, ὅτε ἀμοιβαίως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει προσκαλούμενα τὰ μέλη τῆς προκληρωθείσης ἐπιτροπῆς, ὅπου καὶ ἂν δ ευμενον ἐντὸς τοῦ Κράτους, δὲν ἐνεφανίζοντο τὴν προσδ ωρισμένην μέραν, ὅτι δὲ δὲν ἔγινε τοῦτο, διδικεῖται καὶ ἀπὸ τὰ πρ κτικὰ τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμ υ Καλλιδρομητῶν καὶ ἀπὸ τοὺς περὶ τοῦ ου ἐνιστημένους, οἵτινες ὡς μέγαν ἀκυρώσεως λόγον θεωροῦσι τὴν μὴ εἰδοποίησιν τῶν μελῶν τῆς ἐπ τροπ ς, συμπαραγεμαζόντων μὲ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν συνδημοτῶν των, οἵτινες ἅμα ἤκουσαν τὴν εἰδοποίησιν τῶν μελῶν, ἤθελον ἐπισπεύσει νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν δῆμόν των διὰ νὰ ψηφοφορήσωσι, τὸ παράδειγμα τῶν ὁποίων ἤθελον ἀκολουθήσει καὶ οἱ τῶν ἀλ-

λων δήμων βεβαίως, καὶ οὕτω ἤθελον ἀποτύχει οἱ ἐν γνώσει μὴ εἰδοποιήσαντες αὐτοὺς Διοικηταὶ καὶ δήμαρχοι· ὄχι ὀλιγωτέρας κακῆς πίστεως θεωρεῖται καὶ ἡ ὀλίγη προθεσμία τοῦ ἐκδοθέντος κατὰ τὴν 15 Νοεμβρίου Διοικητικοῦ προγράμματος, καὶ ἐξαιτουμένου τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ, διότι ἐκ τοῦ σφοδροῦ χειμῶνος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἰδοποιηθῶσιν ἐγκαίρως ὅλοι οἱ δημόται, καὶ ἐκ τούτου ἀπεκλείσθησαν 2165.

« Ἐπειδὴ ἡ ἀκύρωσις τῆς ψηφοφορίας τῶν δύο εἰρημένων δήμων ἔχει ἐπιρροὴν τοιαύτην κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Νίκου Θέου ὡς Βουλευτοῦ, ὥστε ἐπιθυμούντων ὑπὲρ τοῦ μειονοψηφοῦντος ἤδη, καὶ ἀντιποιουμένου τὴν πλειοψηφίαν Γ. Βλαχῆ κατὰ τὰ περὶ τούτου ὑποβληθέντα συμβολαία καὶ διάφορα ἄλλα ἐγγραφα τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου μὴ ψηφοφορησάντων διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους, δύναται νὰ λάβῃ οὐδεὶς τὰ προρηθέντα.

« Ἐπειδὴ ἂν καὶ ὁ Νίκος Θέου ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένος εἰς τινας καταλόγους τοῦ δήμου Ἀποδοτίας τῆς Ναυπακτίας, ὡς δημότης τούτου θεωρούμενος, δὲν βεβαιοῦται ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ ἐγγραφή του αὕτη ἔχει αἰτησίν του ὡς τοιοῦτο καὶ ἰδίως διϊσχυρίζεται ἀναφερόμενος, περίστασις, ἥτις μόνη ἂν ὑπῆρχεν, ἐδύνατο ἀναντρήτως νὰ ἀπαιτήσῃ δήλωσιν παρ' αὐτοῦ περὶ μεταφορᾶς τῆς πολιτικῆς του διαμονῆς εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του· ἑπομένως ἀπ' ἐναντίας βεβαιοῦται, ὅτι ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς του εἶναι ἐν τῷ δήμῳ Ἀγραίων τῆς Εὐρυτανίας ἐν τῷ χωρίῳ Χρύσᾳ, ὅθεν ἐξελέχθη ἐκλογεὺς κατὰ τὴν τελευταίαν Ἐθνοσυνέλευσιν, καὶ ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ἐνεγράφη εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον παραληρθεὶς κατὰ τὴν σύνταξίν του ἐκ παραδρομῆς, ὡς βεβαιοῖ ὁ δήμαρχος καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς διαλογῆς, εὐλόγως πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἔχων τὰ προσόντα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπαρχίᾳ ὡς δημότης Ἀγραίων τῆς αὐτῆς. Μ' ὅλον ὅτι ἡ μειοψηφία νομίζει αὐτὸν δημότην Ἀποδοτίων τῆς Ναυπακτίας, ὡς ἀποκατασταθέντα πρὸ ἐτῶν πολλῶν ἐν ταῖς Λομποτιναῖς τοῦ αὐτοῦ δήμου, καὶ ἀπολαμβάνοντα ἀρμοδίως δημοτικά, πολιτικὰ καὶ διαστικὰ δικαιώματα τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς κατοίκους Λομποτινῶν.»

Διὰ ταῦτα

Γνωμοδοτεῖ

Α'. Νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν δήμων Ἀπεραντίων, Ἀρακυνθίων, Παρακαμπυλίων, Ἀγραίων καὶ Κτιμενίων.

Β'. Νὰ ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν δήμων Καρπενησίων καὶ Καλλιδρομητῶν, ὡς πρὸς τὸν Γ'. Βουλευτὴν Εὐρυτανίας διὰ

τοὺς ἐκτεθέντας λόγους, καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπανάληψις αὐτῆς σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον· καὶ

Γ'. Ὅτι ὁ Νίκος Θέου, ὡς γεννηθεὶς εἰς τὸ χωρίον Χρύσου τοῦ δήμου Ἀγραίων τῆς Εὐρυτανίας, ἔχει τὰ προσόντα τοῦ δημότου, καὶ ἑπομένως τοῦ πολίτου καὶ Βουλευτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1845.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.

Τὰ μέλη

ΛΥΚΟΥΡΓ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ	ΔΗΜ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ
Δ. ΒΙΡΒΙΛΗΣ	Π. ΚΑΛΑΜΑΡΙΩΤΗΣ.
ΙΩ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.	Μ. ΧΑΤΖΗΜΕΛΕΤΗΣ.
Α. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ.	ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΡΔΙΚΙΩΤΗΣ.

Ὡς ἑπομένων ἀντικειμένων συνεδριάσεως ἀναγγέλθη παρὰ τοῦ Προέδρου ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐν κατὰ τινα τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων ἐκθέσεων τῆ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς· καὶ διὰ μὲν τὴν ἀναφορὰν τοῦ Π. Φωτεινοῦ, ἐρωτηθείσης τῆς Ἐπιτροπῆς παρά τινος ἂν διὰ τῆς προτεινομένης συστάσεως τῆς ἀναφορᾶς ὑπογρεοῦται τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ἀπαντήσεως ὅτι ὑπάρχουσιν ἂν θεωρῇ συμφέρουσαν τὴν ὑποβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἂν δὲ δὲν θεωρῇ οὐτὲ τοιαύτην, νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὁ' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν αἰτησιν τοῦ Π. Φωτεινοῦ. Διὰ δὲ τὴν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Λομποτινῶν περί τινος κατακρατουμένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δάσους, ἐγένετο πολὺ συζήτησις, καθ' ἣν ἐπροτάθη ὑπό τινος ἡ ἀντικατάστασις τῆς ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τῆς ἐπιτροπῆς λέξεως *μετὰ τοὺς ἰσχύοντας Νόμους* διὰ τῆς *μὲ τὸ Σύνταγμα* διότι πολλοὶ τῶν πρὸ τούτου ἐκδοθέντων νόμων αὐθαιρέτως ἀφήρουν ἀπὸ τὴν κατοχὴν τῶν ἰδιωτῶν ἀμφισβητούμενα κτήματα, καὶ ἐπέβαλλον φόρους ἐπ' αὐτῶν ὡς ἐθνικῶν. Ἀντιπαρετήρη τὴν ὑπ' ἄλλου, ὅτι οἱ ἰσχυρυόντες ἑαυτοὺς ἀδικουμένους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δύνανται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν δικαστικὴν ὁδόν, ἡ δὲ Κυβέρνησις δύναται νὰ σχηματίζῃ κατοχὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων ἀσκοῦσα θεωρεῖ δικαίαν τὴν ἐπ' αὐτῶν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων της· καὶ ὑπ' ἄλλου ἀντελέχθη ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἀμφισβήτῃ τὴν κυριότητα κτήματός τινος, ἡ κατοχὴ αὐτοῦ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν ἔχοντα αὐτὴν τὸ πρίν, καὶ ἀφοῦ τὰ πράγματα ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πρὸ τῆς ἀμφισβητήσεως κατάστασιν, τότε νὰ διεκδικήσῃ δικαστικῶς ὁ ἀδικούμενος τὰ δικαιώματά του· καὶ μετά τινα ἱστορικῶς εἰπόντα τὰ κατὰ τὸ ἀμφισβητούμε-

νον τῶν Λομποτινῶν δάσος, ὅτι τοῦτο ἀνεγνωρίζετο μὲν ὡς ἰδιόκτητον μέχρι τοῦ 1839, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ἐκείνης ἐπροσβλήθη ἡ περὶ κυριότητος ἀμφισβήτησις ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς αὐτοῦ καὶ ὑλοτόμους, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐζήσκησεν αὐθαι ἔτως δικαιώματα κυριότητος ἐπ' αὐτοῦ ἔκ ὀτε. Παρετηρήθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μὴ δυναμένη νὰ διακρίνῃ τὰ ἐθνικὰ τῶν ἰδιοκτητων, μετεχειρίσθη πρὸς τοῦτο ὡς μέσον τὴν φορολογίαν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀμφισβητησεων ὑπεχρεοῦτο τοὺς διεκατόχους ἰδιώτας εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἐπιβαλλομένου φόρου· τὸ συμβούλιον δὲ τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸν φορολογικὸν τοῦ 1836 Νόμον διέταξεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μόνον ὅταν ἔχῃ τὴν κατοχὴν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ διπλοδέκατον, ἄλ ως θέλει λαμβάνει τὸν ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτεων φόρον· περὶ δὲ τῶ δασῶν, κατὰ τὸ 1836 ἐ 1837 ἐξεδόθη νόμος ὁρίζων σύστασιν πρὸς τ ῦτο Ἐπιτ οπῆς, καὶ ἐ βάλλων εἰς τοὺς ἀμφισβητοῦντας τοιαῦτα τὴν ἐνώπιον ταύτης ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας ἐμφάνισιν τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας των· τὰ δικαιώματα τῶν μὴ συμμορφωθέντων μὲ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου τούτου παρετηρά ης ν ὑπὲρ ἐθνικῆς, ἡ Βουλὴ ὅμως δύναται νὰ ἀναβάλῃ τοῦτον διὰ μεταγενεστέρου. Ἄλλος πάλιν εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ καὶ πολλοὶ ἰδιῶται προσερχόντες εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἀποφάσεων ὑπὲρ αὐτῶν τυχόντες, δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ τὰς ἐκτελέσωσιν εἰς πολλὰς ὑποβληθέντας δαπάνας καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ ἰδίως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μου Καλάμαις κοινότης ἐκίνησε δίκην, καὶ ἀφοῦ ἐνοδε ὑπὲρ αὐτῆς ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ περιεβλήθη ὁ τύπος τῆς ἐκτελέσεως, δὲν ἐδυνήθη ὅμως νὰ τὴν ἐκτελέσῃ· ἡ δὲ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ πολλάκις δὲν εἰσηκούσθη, καίτοι ὑπὲρ τῶν ἰδιωτῶν τῶν ἀδικουμένων καὶ τῶν κοινοτήτων ἀπορρηγμένη, καὶ ἐπειδὴ καὶ τὸ δημόσιον καὶ οἱ ἰδιῶται καὶ αἱ κοινότητες πρέπει νὰ θεωρῶνται ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων καὶ ἴσον νὰ ἀπολαύωσι δικαιωμάτων, διὰ ταῦτα πρέπει νὰ παραχωρηθῶσιν ὅλα τὰ ἀμφισβητούμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καλῶς ἢ κακῶς κατεχόμενα, κτήματα εἴτε τοὺς ἰδιώτας ἢ κοινότητας, ἡ δ' ἀμφισβητοῦσα ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα κυριότητος Κυβέρνησις νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν δικδικασιν αὐτῶν παρὰ τῶν δικαστηρίων, δ ατηροῦσα ἐπ αὐτῶν δικαίωμα ὑποθήκης μέχρι τῆς ἐκτικάστεως.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος πάλιν εἶ εν ἀπὸ τὰς σκιψεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνω ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσω ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρότερον διὰ νὰ προλάβῃ τὰς ἐκ τῶν δικῶν δαπάνας τοῦ τε

δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν εἶχε συστήσει ἐκ νομικῶν συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἐξελεγχε πρὸ τῆς δίκης τὰς τοιαυτης φυσεως ὑποθέσεις καὶ τὸ δημόσιον ἠκολούθει τὴν ἐπ αὐτῶν γνωμοδότησιν αὐτοῦ· ἤδη ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις δὲν δύ ται νὰ παραχωρήσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα, καὶ νὰ παραιτηθῇ τῶν τοιαύτης φύσεως ἀπαιτήσεών της, καὶ ἐὰν θεωρήσῃ αὐτὰς ὡς ἀνυποστάτου, καὶ ἀπορρηθῇ περὶ τούτου τοιούτων συμβούλιον, εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἐπιτραπῇ τοῦτο μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἐξασφαλίσεις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἀναβληθῶσι τὰ τοιαῦτα παράπονα, διὰ ταῦτα νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ Οἰκονομικῶν λιὰ νὰ ὑποβληθῇ Νομοσχεδίων περὶ τούτων εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ ἄλλος πάλιν εἶπεν ὅτι ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἶναι ἁπλοῦν παράπονον, τὸ ὁποῖον δ ὄεται εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ συντέλεσῃ εἰς τὴν θεραπείαν του, πρέπει λοιπὸν ἡ Β ουλὴ νὰ τὴν διευθύνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ ἐπιζήσῃ τοῦτο τὴν θεραπείαν αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ ἀποδειξῇ ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἐν γ νώσει τῶν παραπόνων αὐτῶν καὶ δύναται νὰ προσβάλῃ πᾶσαν τῶν Ὑπουργῶν ἀδικον πρᾶξιν· ὅτι παντοῦ ὑπάρχουσι τοιαῦτα παράπο α, καὶ παντοῦ τοιαῦται ἀναφορικαὶ ὑποθέσεις· ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν θέλει δύν ὃν νὰ παραχωρήσῃ τὴν κυριότητα κτήματός τινος, καὶ ἂν θεωρήσῃ κἀ κεινα τὰ ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσί ου ἐπ' αὐτοῦ, καὶ διότι πᾶσα ἀπλῆ διάθεσις δὲν θέλει φέρει οὐδὲν ἀποτέλεσμα καὶ ἕτερος ἐρώτησε, νὰ γένῃ αὐτὴ παρ τινος τῶν Βουλευτῶν, ἐγέντων πρὸς τοῦτο τὸ δι αἴτημα ἀντικρουσθέντ ς ὅμως τούτου ὑπάτους εἰπόντος ὅτι, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐντελέστερον Νομοσχέδιον περὶ τούτου, καθ' ὅσον ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰ διάφορα μέχρι τοῦδε περιστατικὰ τὰ ἐπὶ τῆς ὑ σ'έσεως ταύτης λαβόντα χώραν, καὶ τὰς γενομένας περὶ τούτου δίκας, καὶ ἐν γένει δύναται ἐκ τῶν ἀρχείων αὐτοῦ νὰ πορισθῇ πολλὰ μέσα πρὸς ἀκαρτισμὸν ἀσφαλοῦς γνώμης, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τῆς πρώτης γνώμης λεχθέντων, ἡ Βουλὴ παρεδ χθη δι' ἀναστάσεως νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἀναφορὰ αὕτη μετ' ἀποσπάσματος τῶν πρακ ικῶν περὶ τούτου τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, ἐ ς τὸ ὁποῖον ἀπόκειται νὰ ὑποβλῃ εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον ἐπανορθ τικὸν τῶν τοιαύτης φύ εως ἀμφισβητήσεων ἐπὶ γαιῶν, δασῶν, νομῶν κτλ. μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ κοινοτήτων καὶ τοῦ δημοσίου, καὶ τἀνάπαλιν.

Διὰ δὲ τὴν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Νεοχωρίου καὶ ζευγολατίου καὶ ἄνω καὶ κάτω Μουσουνίτσης ζητούντων συγχώνευσιν τῶν χωρίων των μὲ ἄλλων δήμων, καὶ ἀπόσπασιν αὐτῶν ἀπὸ

τὸν εἰς ὃν ἤλθη ἀνήκουσι, παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Μετὰ ταῦτα ἐνηργήθη ἡ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιβαλλομένη μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαχον εἰς τὰ τμήματα οἱ ἑξῆς·

ΤΜΗΜΑ Α'.

Ἀνδρέας Μεταξᾶς	Γουλιμῆς	Α. Νοταρᾶς
Κ. Δελιγιαννης	Α. Κουμανιώτης	Μ. Σχινᾶς
Δ. Σακελλαριάδης	Χ. Καπετανάκης	Π. Ῥάγκος
Κ. Ζαρεφόπουλος	Εὐρ. Οἰκονόμου	Δ. Πολυχρονόπουλος
Καμπάνης	Ν. Κριεζώτης	Μ. Χ. Μελέτης.
Παπατσώρης		

ΤΜΗΜΑ Β'.

Δ. Βουδούρης	Σαντᾶς	Α. Γαυζούκας
Α. Λαπουσιάδης	Ζέρβας	Κανδύλης
Σ. Ἀντωνιάδης	Α. Δανόπουλος	Καΐρης
Τσιγκουράκος	Π. Καλαμαριώτης	Κλίμακας
Ν. Μπούκουρας	Δ. Δρόσος	Κ. Οἰκονομόπουλος.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος		

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Θ. Κιζάνης	Βέϊκος	Σ. Παρίσης
Δ. Ζῶτος	Μακόπουλος	Σ. Δάρας
Α. Σωτηρίου	Λ. Βιλαέτης	Θ. Μαρκεζίνης
Γ. Ῥεβελιώτης	Φασίτζας	Σ. Στεφανόπουλος
Γ. Δερνιτσιώτης	Α. Καλαμογδάρτης	Δ. Κρεστενίτης
Δ. Χατσίσκος		

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Μπαρούσης	Δελένδας	Π. Ι. Κυριακὸς
Ι. Εὐσταθίου	Π. Δαμειώτης	Β. Δημητρακόπουλος
Λογοθετόπουλος	Δ. Καλλιρρονᾶς	Ε. Κανελόπουλος
Ι. Οἰκονόμου	Ῥ. Παλαμιδης	Ι. Κωλέττης
Σλδ. Στεφανάκης	Μπάστας	Α. Γιουρδῆς.
Καραγιαννόπουλος		

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Ι. Ταταράκης	Πάγκαλος	Ι. Τομαρᾶς
Κ. Κολοκοτρώνης	Τσάνες	Ι. Φαρμάκης
Σ. Βλάχος	Φ. Μαῦρος	Π. Βαρβιτσιώτης
Δ. Κυριακίδης	Νικουλάκης	Δ. Τσώκρης

Σκαραμαγκᾶς	Ζ. Βάλβης	Θ. Γρίβας
Α. Γεωργαντᾶς		

ΤΜΗΜΑ Ϛ'.

Διομ. Κυριακοῦ	Κ. Τσερτίδης	Χαραμῆς
Α. Μαυροκορδάτος	Ι. Βλάσσης	Κάνδυας
Κρινίδης	Κ. Προβελέγγιος	Ι. Ζάρκος
Γριζάνος	Ι. Φλέσσας	Λογοθετόπουλος
Γ. Φεγγαρᾶς	Π. Βάρβογλης	Π. Κώς. Τσαμάλας
Γαρδίκης		

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Δ. Πλαπούτας	Α. Μαυρομιχάλης	Π. Παπατσώνης
Βιρβίλης	Ν. Μαυροματάης	Ν. Καλλέργης
Σ. Παρθενόπουλος	Δαμιανός	Γ. Νοταρᾶς
Μ. Ἰατρὸς	Ν. Κορφιωτάκης	Γιολδάσης
Ν. Σταματελόπουλος	Ἀποστολίδης	Τσαν. Γρηγοράκης

Ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὰς 3 ὥρας μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ'.

Τῆς 19 Φευρουαρίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παρόντων 102 καὶ ἀπόντων 9, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῆς τυπωθείσης καὶ διανεμηθείσης ἐκθέσεως τοῦ Δ τμήματος περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς νήσου Ὕδρας.

Ἀκολούθως ὁ εἷς τῶν δύο εἰς Ὕδραν παρὰ τῆς Βουλῆς ἀποσταλέντων Βουλευτῶν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐκλογῆς, ἀγορεύσας κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ τμήματος, εἶπεν· ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος φαίνεται ὅτι αἱ λόγοι τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς στηρίζονται εἰς μόνην τὴν βίαν, ἐπενεχθεῖσαν ἀπὸ τοὺς ἐνόπλους τῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ καταλόγου καὶ τὴν ψηφοφορίαν, περιορισθείσης οὕτω τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τῶν πολιτῶν. Μέλος ὢν τῆς ἀποστολείσης ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἐπιτροπῆς, καὶ ἀντιληφθεὶς ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς διϊσχυρισμοὺς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τῶν κατὰ τῆς ἐκλογῆς παραπονουμένων, ὀφείλω νὰ ἐκθέσω καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀμερολήπτως τὴν πεποίθησίν μου. Ἐκ τῶν ἐξετάσεων τὰς ὁποίας ἐνηργήσαμεν ἐξάγεται ὅτι ὁ κατάλογος, συνταχθεὶς σύμφωνα μὲ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον ἐξετέθη πρὸς ἐξέτασιν· ἐγένοντο παρὰ διαφόρων πολιτῶν ἐνστάσεις κατ' αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον καὶ ἡ τοῦ Ἐμμ. Κριεζῆ κατά τινος Θεοχάρη Ρήγα κατηγορηθέντος εἰς τὰ 1838 μετ' ἄλλων στασιασάντων εἰς Ὕδραν· οὗτος καὶ οἱ συγκατηγορηθέντες μετ' αὐτοῦ τότε, ὄντες εἰς τὴν πολιτοφυλακήν, ἐξεθεσθέντες κατὰ τοῦ ἐνισχυμένου, προσέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν ἀγοράν, ἐκ τούτου δὲ προῆλθε μεταξὺ τοῦ λαοῦ σύγχρουσις, καθ' ἣν ἐπληγώθησάν τινες, ὁ δὲ Κριεζῆς ἔφυγε. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο δὲν ἔφερεν οὐδεμίαν ἐμπόδιον ὡς πρὸς τὴν ἀνάκρισιν τοῦ καταλόγου, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν μετὰ ταῦτα διάφοροι ἐνστάσεις, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπῆς, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἐνεγράφησαν, ἀδιαφόρως εἰς ὁποίαν τῶν ἀντικειμένων μερίδων ἦσαν· ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐπισυμβᾶσα εἰς τὴν ἀγορὰν σύγχρουσις ἦτον τυχαία, καὶ δὲν ἔχαινεν, ὡς διϊσχυρίζεται εἰς τὴν ἔκθεσίν του τὸ τμῆμα, μὲ πρόθεσιν νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐλευθέρα τοῦ καταλόγου ἐξέτασις, καὶ οὕτω νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτὸν ἀνίκανοι καὶ νὰ παραλειφθῶσιν οἱ ἔχοντες ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τὰ προσόντα τοῦ ψηφοφόρου. Ἡ ἀλήθεια αὕτη ὑποστηρίζεται καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐνόρκως δοθεισῶν ἐξετάσεων, καθ' ἃς ὅλοι οἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐξετασθέντες ἐκτὸς μόνον ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων ὠνόμασαν ἀνήλικας καὶ τέσσαρας παραλειφθέντας. Ὁ κατάλογος λοιπὸν συνετάχθη νομίμως, καὶ ἀμοιρόνως αἱ κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεις εἶναι ἀνυπόστατοι.

Ὡς πρὸς τὴν ἔνστασιν ὅτι ἡ ἐλευθερία τῆς θελήσεως τῶν ψηφοφόρων παρεβιάσθη δι' ὡπλισμένων πολιτοφυλάκων κατὰ

τὴν ψηφοφορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζεται κατὰ δεύτερον λόγον ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς, παρετήρησε τὰ ἐξῆς· ἐξ ἐπισήμου ἐγγράφου τοῦ γραμματέως τῆς Διοικήσεως, φίλου ὄντος τῆς Κουντουριωτικῆς μερίδος, φαίνεται ὅτι σύμφωνα μὲ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς 3. Σεπτεμβρίου εἶχεν ἡ Διοίκησις τὴν ἄδειαν νὰ ὁπλίζῃ ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα πολιτοφύλακας, διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας, καὶ ὅτι χρῆσις τῆς διαταγῆς ταύτης δὲν ἔγινεν εἰμὴ πρὸς τοιοῦτον σκοπόν, ὅταν, καθὼς αὐτὸς ὁ Κριεζῆς ἐξεταζόμενος ὡμολόγησεν, ἐπικρατεῖτο ἔριδος κατὰ τὰς κλῆσις καὶ ἐπρόκειτο νὰ διαταραχθῇ ἡ ἡσυχία τῆς πόλεως· μεταξὺ δὲ τῶν ὡπλισμένων ἦσαν καὶ οἱ εἰς Ὕδραν διαθέσιμοι ἀξιωματικοί, ἀνήκοντες καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην μερίδα. Ὅλοι οἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐξεταζόμενοι περὶ τῆς βίας τῆς θελήσεως των, ἔλεγον ὅτι οὐδεὶς ἐβίασεν αὐτούς, οὔτε εἶναι δυνατὸν ὁ Ὑδραῖος νὰ παραβιασθῇ· ἅπαντες ὡνόμασαν ὡς παραβιασθέντα μόνον τὸν Ρασούλιαννην, ὅστις ἐξεταζόμενος ἐνόρκως ὡμολόγησεν ὅτι παρ' οὐδενὸς παρεβιάσθη, ἀλλ' ὅτι ὑπηρετῶν παρά τινι τῆς Κουντουριωτικῆς μερίδος, καὶ θέλων νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τῶν νῦν βουλευτῶν, μετεχειρίσθη ὡς πρόφασιν τὴν βίαν, διὰ νὰ δικαιολογηθῇ πρὸς τὸν παρ' ᾧ διατελεῖ, δόντα εἰς αὐτὸν ψηφοδέλτιον ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τῆς Κουντουριωτικῆς μερίδος. Ὅθεν ἐκ τῶν ἐξετάσεων ἀπεδείχθη ὅτι παραβιασμὸς δὲν ἔλαβε ποσῶς χώραν εἰς τὴν ψηφοφορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε εἰς τὰ πρακτικὰ οὔτε ἐξωδίκως ἐπαρουσιάσθη περὶ τοιαύτης βίας ἔνστασις· ἐνῷ δὲ ἡ ἐκλογὴ ἀπεπερατώθη τὴν 1οὐλίου μόλις εἰς τὰς 26 Αὐγούστου ἐπαρουσιάσθη ἡ μόνη κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφορά, ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τριακοσίους πεντήκοντα περίπου, ἐνῷ οἱ ψηφοφόροι ἅπαντες ἦσαν δύο χιλιάδες. Βεβαίως ὅταν ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐνηργεῖτο βία δὲν ὑπῆρχε, καὶ ἠδύνατο ἕκαστος νὰ ὑπογράψῃ αὐτὴν ἐλευθέρως· ἔπρεπε λοιπόν, ἐὰν τὰ ἀναφερόμενα ἦσαν ἀλήθη, νὰ ὑπογράψωσι τοὐλάχιστον οἱ κατὰ τῶν βουλευτῶν ψηφοφορήσαντες, καὶ ἔτι πλέον ἐξ ἐκείνων οἵτινες εἶχον παραβιασθῇ, ἐνῷ εἰς ἄλλην ἀναφορὰν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ὑπεγράφησαν ὑπὲρ τοὺς ὀκτακοσίους· ἐκ τῶν ἐξετάσεων μάλιστα ἀπεδείχθη ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπογεγραμμένων εἰς τὴν κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφορὰν εἶναι ἀγράμματοι ὑπογραφέντες παρ' ἄλλων, καὶ μάλιστα ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἡ ἀναφορὰ ἀφορᾷ ἄλλα ἐπωφελῆ διὰ τὸν τόπον ἀντικείμενα.

Συμπεραίνων τὸν λόγον του εἶπεν, ὅτι ἡ ἀποσταλεῖσα ἐπι-

τροπὴ ἐκ τούτου ἐπείσθη ὅτι ἡ πλειοψηφία ἦτον ὑπὲρ τῶν ἀναδειχθέντων βουλευτῶν Ὑδρας, ὅτι κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην δὲν ἐμφαίνεται δόλος, διότι καὶ αἱ κληρωθεῖσαι ἐπιτροπαὶ δὲν ἦσαν ἐκ μονομερείας, καὶ ὅτι ὁ καταλογος συνετάχθη καὶ ἡ ψηφοφορία διεξήχθη νομίμως, αἱ δὲ περὶ τούτων ἐξωδικοι ἐνστάσεις εἶναι ἀνυπόστατοι, καὶ ἑπομένως ἡ ἐκλογὴ νόμιμος καὶ ἄνευ τινὸς ἀκυρότητος.

Ταῦτα ἀντικρούων ὁ εἰσαγγελὶς τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος παρετήρησεν, ὡς πρὸς τὸν καταλογον τῆς ψηφοφορίας ὅτι δὲν συνετάχθη νομίμως, διότι ἡ κατὰ τοῦ ἐνισαμένου Ἐμμ. Κριεζῆ προσβολὴ ἐγένετο μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐνσπείρωσιν εἰς τοὺς πολίτας φόβον, καὶ νὰ ἐμποδίσωσιν οὕτω αὐτοὺς νὰ προτείνωσιν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ καταλόγου· ἡ κατὰ τοῦ Κριεζῆ προσβολὴ δὲν ἐπηνέχθη παρ' ἐκείνου μόνου, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ὁποίου παρεπονέθη ὁ Κριεζῆς, ἀλλὰ παρ' ὅλων τῶν πολιτοφυλάκων, καὶ ὄχι μόνον κατὰ τοῦ Κριεζῆ, ἀλλὰ καθ' ὅλης ἐν γένει τῆς Κουντουριωτικῆς μερίδος, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν ἐνόρκως ἐξεταθέντων· τῷ ὄντι δὲ διὰ τῆς ἐπὶ τοιαύτῃ προθέσει προσβολῆς ἐπέτυχαν τοῦ σκοποῦ των, διότι μετ' αὐτὴν ἐνεσπάρη τοιοῦτος φόβος, ὥστε οἱ διακεκριμένοι τῆς Κουντουριωτικῆς μερίδος ἀπεκλείσθησαν εἰς τὰς οἰκίας των, πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ λαὸς δὲν ἐτόλμα νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὴν βίαν τῶν ὅπλων. Ὅθεν ἡ πρόθεσις τῆς βίας ἐμφαίνεται ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ψηφοφορίας· ἑπομένως ἡ ἀνάκρισις τοῦκαταλόγου παρεδιάσθη καὶ ἡ σύνταξίς του εἶναι παράνομος.

Ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν ψηφοφορίαν, ἀναγνοὺς διάφορα μέρη τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ τμήματος, ἀφορῶντα τὰς ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας βίας κατὰ τῆς βελτίστεως τῶν ψηφοφόρων, εἶπεν ὅτι, ἐξ αὐτῶν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐξ ὑπαρχῆς ὑπάρξασα ἐκ προθέσεως βία ἐξηκολούθησε μέχρι τέλους τῆς ψηφοφορίας καθ' ἣν οἱ ἔνοπλοι πολιτοφύλακες, περιφερόμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ εἰς τὸ κατάστημα τῆς ψηφοφορίας, ἄλλους ἐκ τῶν ἀντιπάλων των παρεβίασαν νὰ μὴ ψηφοφορήσωσιν, ἄλλους νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐναντίον τῆς θελήσεώς των, καὶ τοὺς προκριτωτέρους, νὰ μείνωσι κατάκλειστοι εἰς τὰς οἰκίας των. Εἶπεν ὁ προλαλήσας ὅτι ἐκ τῶν πολιτοφυλάκων ἦσαν καὶ ἀξιωματικοὶ διαθέσιμοι ἀνήκοντες καὶ εἰς τὰς δύο μερίδας· ἀλλὰ καὶ τούτους, ἀνθρώπους ἐνδεεῖς καὶ ἔχοντας ἀνάγκην τοῦ μισθοῦ των, ἠπείλησαν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν καταθέσεων, ὅτι ἂν

δὲν ἦναι σύμφωνοι μὲ τὴν θέλησίν των, θέλουσιν ἐνεργήσει νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ βαθμὸς καὶ ἡ μισθοδοσία των. Ὁ ἐπενεχθεὶς ἐκ τῆς βίας ταύτης φόβος ἦτον τοσοῦτος, ὥστε, ὡς ἐκ τῶν ἐξετάσεων ἐμφαίνεται, καὶ ἔγκυοι ἕνεκα τῶν καταδιώξεων ἀπέβαλον. Παρητήθησαν νὰ ἐνεργήσωσιν οἱ Κουντουριῶται, εἶπεν ὁ προλαλήσας, ὄχι ἕνεκα τῆς βίας, ἀλλὰ διότι ἐπείσθησαν ὅτι δὲν ἔχουσι τὴν πλειονοψηφίαν· ἀλλὰ τὶς ἀδιαφορεῖ καὶ δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον, ὅταν πρόκειται περὶ τῆς φιλατιμίας του, ἥτις, ὡς ἅπαντες γνωρίζουσιν, εἶναι, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ἐκλογάς, τὸ ἱερώτατον πάντων; ἐξ ἐναντίας, οἱ Κουντουριῶται εἶχον τὴν πλειονοψηφίαν καὶ ἠδύναντο νὰ ἀντικρούσωσι τὴν βίαν διὰ τῆς βίας, αλλ' ἠδιαφόρησαν, διότι τότε αἱματώδεις συμπλοκαὶ ἦσαν ἄφευκτοι· ὅτι δ' ἐπενεχθὴ βία ἀποδεικνύεται πληρέστατα καὶ ἀπὸ τὰ εἰς τὰς οἰκίας τινῶν ψηφοφόρων ριφθέντα φυσέκια μὲ ἀπειλητικὰς ἐπιγραφὰς κατὰ τῶν κατοικούντων εἰς αὐτάς, μέσον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ τολμηπίαι τῆς Ὑδρας κατέφευγον, ὅταν ἀπηλπισμένοι ἀπὸ τὴν ἐνδειαν ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως, ἐζήτουν χρήματα ἀπὸ τοὺς προκρίτους· ἐκ τούτων ὅλων, τὰ ὁποῖα εἰς αὐτὰς τὰς καταθέσεις τῶν ἐξεταθέντων ἐστήριζεν ὁ εἰσαγγελὶς, ἐπείσθη τὸ τμῆμα, εἶπε, καὶ ἐσχημάτισε πεποίθησιν ὅτι ἡ ψηφοφορία διεξήχθη ὑπὸ τὸ κράτος πανικοῦ φόβου καὶ τῆς βίας· καὶ αὐτὴ δὲ ἡ μειονοψηφία τοῦ τμήματος μὴ ἀρνουμένη τὴν βίαν λέγει ὅτι ἡ βία αὐτὴ δὲν ἔφερε δημόσιον χαρακτῆρα, ἐνῷ οἱ πολιτοφύλακες δὲν ὡπλίσθησαν ὡς ἰδιῶται, ἀλλ ὡς ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας· ἐπίσης δὲν ἀρνεῖται ταύτην, ἤτοι τὴν βίαν, καὶ αὐτὴ ἡ εἰς Ὑδραν ἀποσταλεῖσα ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ διϊσχυρίζεται ὅτι δὲν ἦτον τοιαύτη, ὥστε νὰ μεταβάλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας.

Περαίνων τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι ἄλλας ἐκλογὰς, ἐπειδὴ ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ἐγένετο εἰς ἄλλον παρὰ τὸν ὡρισμένον τύπον, ἐπειδὴ ὁ λαὸς ἀρνουμένου τοῦ διοικητοῦ νὰ δώσῃ ἐνσφράγιστον κάλπην κατέθηκε τὰς ψήφους του εἰς ἰδιωτικὴν, ἐπειδὴ ὁ λαὸς εἰς ἄλλην παρεβιάσθη, καὶ παρέδωκαν ὡς ἐνέχυρον τὰς ψήφους του εἰς συμβολαιογράφους, καὶ ταῦτα ἐγένοντο διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν χύσιν αἵματος, καὶ ὁ τύπος, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥήματος τούτου κατηγόρησαν ὡς παρανόμους, ὡς βιαίας· ταύτην δὲ τὴν ἐκλογὴν, διεξαχθεῖσαν ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀφορμὰς, διότι οἱ Κουντουριῶται παρεχώρησαν διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν χύσιν αἵματος, αὐτοὶ οἱ κατήγοροι ἐκείνων ὑπερασπίζονται ὡς νόμιμον. Ὁ λαὸς τῆς Ὑδρας δυσκόλως παραβιάζεται, ἀλλ' οἱ ἀτρόμητοι τοῦ ἀγῶνος ναῦται Ὑδραῖοι διετέλουν μακρὰν

ἀποδημοῦντες, οἱ δὲ εἰς Ὕδραν ὑπηρόροι, δυσμένεις καὶ ἀδύνατοι δὲν ἠδύναντο εἰμὴ νὰ ὑπαγορήσωσι εἰς τὴν ἔναπλον δίαν.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς.

Τὸν εἰσηγητὴν ἀντέκρουσεν ὁ ἕτερος ἐκ τῶν δύο εἰς Ὕδραν μεταβάντων Βουλευτῶν ὅτι τῶν ἐξῆς. ὡς καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας, οὕτω καὶ εἰς Ὕδραν ὑπάρχουσι δύο κόμματα, ἀλλὰ ἡ τοπικὴ διαίρεσις ἦτον κατὰ τὰς ἐκλογὰς διάφορος τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, ὄχι εἰς ὑπουργικοὺς καὶ μὴ τοιούτους· ἐκ τῶν δύο μάλιστα μερίδων, ἡ Κουντουριωτικὴ μᾶλλον ἠνοίξετο ἀπὸ τὸ τότε ὑπουργεῖον ἢ ἡ τῶν νῦν Βουλευτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ προκατακτικαὶ ἐκλογαὶ ἐργασίαι ἐνηργήθησαν μὲ ὅλην τὴν νομιμότητα, κληρωθέντων εἰς τὰς ἕδρας καὶ ἐκ τῶν δύο μερίδων· ἐξετέθη ἀκολούθως ὁ κατάλογος, ἠγέροντο κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεις, ἀπεδείχθησαν καὶ προστεθησαν εἰς τὸν κατάλογον ψηφοφόροι ἀδιαφόρως καὶ ἐκ τῶν δύο μερίδων, ἡ δὲ προελθοῦσα κατὰ οὐδὲν σύγχρονος δὲν ἐγένετο ἐκ προθέσεως οὐδ' ἔχει σχέσιν τινὰ πρὸς τὰς ἐνστάσεις, ὅτι μετὰ ταύτην ἐγένοντο πλειότεραι ἐνστάσεις κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἀλόγου ὅτι δι' τοιαύτην πρόθεσιν ἂν εἶχεν ἡ σύγχρονος, οὐδ' ἔχει ἐμποδίον τι εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ κ. ταλόγου ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἐξετάσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ὅτι ὀκτὼ μόνον ἐγράφησαν εἰς τὸν κατάλογον ἀνάλικες, καὶ ἐκ τούτων αἱ τρεῖς ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐναντίαν μερίδα.

Ὡς πρὸς τὴν ἔνστασιν ὅτι ἐπηρέχθη κατὰ τὴν ψηφοφορίαν εἶπεν ὁ,τι καὶ ὁ ῥωτὼν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ἀγορεύσας, ὅτι ἐκ τῶν καταθέσεων τοῦ Γραμματέως τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πολιτοφυλακῆς ἀποδεικνύεται ὅτι ὡπλίσθησαν μόνον ἐκεῖνοι καὶ αὐτοὶ ἀνήκοντες καὶ εἰς τοὺς δύο μερίδας· ἐκ δὲ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπὴ εἶχεν ἀπαγορεύσει τὴν εἰς τὸ κατάστημα τῆς ψηφοφορίας εἴσοδον ὡπλισμένων ὄχι μόνον μὲ ὅπλα ἀλλὰ καὶ μὲ ῥόπαλα· τότε δὲ μόνον οἱ πολιτοφύλακες ἔφερον ὅπλα, ὅταν διεδόθη φήμη ὅτι προπαρασκευάζεται ἔφοδος κατὰ τῆς ἐν τῷ ναῷ κάλπης· οἱ ἀξιωματικοὶ ἦσαν καὶ τῶν δύο μερίδων, ἐκεῖνος δὲ ὅστις ὡμολόγησεν ὅτι ἠπειλήθη νὰ τὸν ἀφορίσῃ ὁ ἐπίσκοπος ἦναι σχεδὸν ἀδύνατον λογικοῦ, ὡς πάντες ὁμολογοῦσιν ἐκ τῶν καταθέσεων ἐγένει ἐξάγεται ὅτι οὐδεμία βία ἐπηρέχθη κατά τινος, μήτε κατὰ τοῦ Παντελῆ Κουντουριώτου, ὅστις ἐπιὼν εἰς τὴν ἀγορὰν ὅτε συνῆλθεν ἡ συμπλοκή, ἀπῆλθεν ἐπιθυμῶν ἂν ἠδύνατο τινας ἀπειλῆς.

Καθίσαν δ' ἀφορᾷ τοὺς ἐξετασθέντας παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς,

ὅτι προθέμενοι νὰ φυλάξωσιν ἀμεροληψίαν ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον παρὰ τοῦ δωσκητοῦ καὶ τῶν Κουντουριωτῶν κατάλογον ὀνομάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐξέτασαν τοὺς προκριτωτέρους, ἐξέτασαν δὲ κυρίως ἐκ τῶν εἰς τὴν ἀναφορὰν ὑπογεγραμμένων, διότι ἡ ἐντολή των ἦτον νὰ ἐξετάσωσι καὶ ἀνιχνεύσωσι κατὰ πόσον οἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς εἶχον δίκαιον· ἄλλως, ἠδύναντο νὰ ἐξετάσωσι πολλοὺς καὶ ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ὄντων. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐξετασθέντων τούτων ὡμολόγησεν ὅτι ἐβιάσθη, ἀλλ' ἅπαντες ἠρνήθησαν ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς Ὑδραῖον βία· περὶ δὲ τοῦ παρ' ὅλων ὀνομασθέντος ὡς δήθεν βιασθέντος, εἶπεν ὅ,τι καὶ ὁ πρῶτος ἀγορεύσας· ἐρωτώμενοι δὲ διὰ τί ὑπέγραψαν εἰς τὴν ἀναφοράν, ὅ,τι παραπονοῦνται ὅτι ἐβιάσθησαν, ὡμολόγησαν ὅτι δὲν ἐγνώριζον τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς, ἀλλ' ὅτι αὕτη ἀφορᾷ ἄλλα ἀντικείμενα· ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων δὲ οἱ πλείστοι ἦσαν ἀγράμματοι, καὶ τις μάλιστα μὴ ὑπάρχων. Διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τῶν μαρτυριῶν ἐξάγεται ὅτι τὸ τμῆμα παρεγνώρισε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀφορώντων τὴν ἐκλογὴν περιστατικῶν.

Ἡ ἐκλογὴ Ὕδρας εἶναι ἡ νομιμοτέρα τῶν ἐκλογῶν τοῦ κράτους, καὶ διὰ τοῦτο, ὡς ἐκ τῶν μαρτυριῶν ἐξάγεται, οὐδὲ ὑπῆρξε ποσῶς ἰδέα ἐνστάσεων κατὰ τῆς ἐκλογῆς· ταύτας δὲ ἠθέλησαν νὰ ἐνεργήσωσιν οἱ ἀποτυχόντες πολὺν μετὰ τὴν ἐκλογὴν χρόνον. Ἐὰν δὲ οἱ νῦν Βουλευταὶ δὲν εἶχον τὴν πλειοψηφίαν ἠδύναντο νὰ καταρίψωσιν εἰς δύλια ἄλλα μέσα, ἔχοντες ὑπὲρ αὐτῶν ὅλας τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς Ὕδρας καὶ τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἐπιτρόπων. Βία δὲν ὑπῆρξε, διότι ἄλλως πῶς ἠδυνήθησαν οἱ ἀποτυχόντες νὰ λάβωσι 400 καὶ 500 ψήφους;

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ τμήματος φαίνεται ὅτι ὁ Τραπάρης ὡμολόγησεν ὅτι ὁ Ἀστυνόμος ἥρπασε τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Ῥασαγιάννη καὶ τῷ ἔδωκεν ἄλλο, ἀπειλήσας αὐτόν, ἂν δὲν τὸ δεχθῇ· τοιοῦτόν τι δὲν φαίνεται ἐκ τῆς ἐνόρκου καταθέσεως αὐτοῦ, καὶ ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ τμῆμα δὲν ἐξετίμησεν ἀνηκόντως τὰ περιστατικά.

Εἰς πρὸς τὴν ἀφορῶσαν τὸν Δημήτριον Ἀλεξανδρίδην καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς ἔνστασιν, ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς Διοικήσεως ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος δὲν ὑπῆρξέ ποτε μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὁ δὲ δεύτερος, χρηματίσας δημοτικὸς ὑπάλληλος, ἔφερε τὰ πρασσόντα κατὰ τὸν νόμον.

Ἡ ἀποβαλοῦσα ἔγκυος τοῦ Τσαλήκη ὑπῆρξε φοῦτο· διότι ὁ

ἀνὴρ αὐτῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν περιβισμένος, ὡς καταδιωκόμενος, ὄχι παρ' ἐνόπλων καὶ διὰ τὴν ἐκλογήν, ἀλλὰ παρ' ἄλλου τινος, μεθ' οὗ εἶχε πολιτικήν τινα διαφοράν. Συστήσας δ' ἰδίως τὰς ὑπ' ἀριθ. 43. 79 τῶν δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐξετάσεις καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 111, ἐξ ὧν ἀποδεικνύονται ὅλα τὰ διατρέξαντα, συνήγαγεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη νομίμως καὶ οὐδεμία βία ἢ ἄλλη παρατυπία εἰσεχώρησε.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε· σήμερον τέλος πάντων, ὑπακούσαντες τῇ ἐκλογῇ τῆς Ὕδρας εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, ἔρχομαι ἐνώπιόν σας, ἐν ὀνόματι καὶ τῶν ἄλλων δύο συμβουλευτῶν μου, οἵτινες εἰσέτι εἴμεθα ἀκαθάριστοι Βουλευταὶ τοῦ λαοῦ ἐκείνου, τοῦ πολλὰ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος μοχθήσαντος, νὰ ὁμιλήσω ὀλίγα ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τῆς Ὕδρας, καὶ τοι πεποιθὼς ὅτι μετὰ τὴν σύννουν ἀγόρευσιν τῶν ἐντίμων δύο μελῶν τῆς εἰς Ὕδραν ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς, οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν θέλει ψηφοφορήσει κατὰ τῆς συζητουμένης ἐκλογῆς, καθ' ὅτι πᾶν ἴχνος ἀμφιβολίας ἐξέλιπε πλέον, καὶ ἐπομένως μετ' ὀλίγας ὥρας ἡ Ὕδρα θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι ὑπὸ νομίμων, καὶ οὐχὶ ἀκαθαρίστων, Βουλευτῶν· τοῦτο τὸ προαίσθημα μετὰ χαρᾶς λέγω, α) διότι δι' ἡμᾶς εἶναι μεγίστη ἱκανοποίησις, νὰ μὴ καταθέσῃ οὐδεὶς τῶν 120 ἐξεταθέντων, ὅτι ἐβιάσθη δοὺς ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψῆφόν του· β) διότι οἱ λόγοι μου ἀπέβησαν ἀληθεῖς, εἰπόντος, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ στείλῃ ἐπιτροπὴ εἰς Ὕδραν, ὅτι ὁ Ὑδραῖος εἶναι ἐλεύθερος καὶ δὲν ἐβιάζετο πώποτε· γ) διότι στηρίζομαι εἰς τὴν νομιμότητα τῆς ἐκλογῆς μας· περὶ τούτου δὲ σᾶς ἐβεβαίωσαν ἀρκετοὶ παρ' ὑμῶν ἐκλεχθέντες καὶ ἀποσταλέντες εἰς Ὕδραν διὰ νὰ ἐξετάσωσιν, ἂν μετῆλθωμεν βίαν διὰ νὰ ἐκλεχθῶμεν, σᾶς βεβαιοῦσι τέλος αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων εἰς τὰς ὁποίας οὐδεμιᾷ ἀπαντᾶται νὰ εἶπέ τις ὅτι ἐβιάσθη καὶ ἐψηροφόρησε παρὰ τὴν θέλησίν του· καὶ δ) διότι ἡ Βουλὴ ἐξῆλθε τοῦ κύκλου τῶν προσωπικῶν ζητημάτων, καὶ ἤδη βουλεύεται περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων εἰς τὸ ἔθνος. Πρότερον πολλὰ ὑπὸ πολλῶν ἐλέχθησαν κατὰ τῆς ἐκλογικῆς μας διαγωγῆς, εἴτε δικαίως, εἴτε ἀδίκως, οἱ ἐπικριταί μας ὅμως μᾶς ἐδικαίωσαν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοῦτο ἀπῄτουν τὰ πράγματα· χωρὶς δὲ νὰ ἐπιφέρω εἰς ταῦτα γνώμην τινα, παρατηρῶ μόνον, ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ παρελθόντος ἔκλεισε, καὶ σήμερον ἀνοίγεται ἄλλο διὰ τὴν διαγωγὴν τῆς Βουλῆς τῆς Ἑλλάδος· ἡ ἀπόφασίς της ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς θέλει ἔχει σαφῶς συνεπείας, διότι αἱ ἀναιρέσεις καὶ δοκιμασίαι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅσα ὑπέρη

ἡ ἐκλογὴ τῆς Ὕδρας, κατέστησαν αὐτὴν μέγα ζήτημα, καὶ τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος ἀναμένει νὰ ἴδῃ ποῖον ψῆφον θέλει ἐπιφέρει ἕκαστος ἐξ ὑμῶν, καὶ ἤδη ὅτε ἐξέλιπον αἱ προσωπικότητες.

Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἀγόρευσις ἑνὸς τῶν ἐντίμων μελῶν της μ' ἀναγκάζουσι νὰ ῥίψω ἓν βλέμμα ἐπὶ τῆς λεγομένης βίας κατὰ τὴν ἐκλογήν μας. Αἱ διαιρέσεις τῶν Ὑδραίων δὲν ἔχουσι τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον ἀπαντᾷ τις εἰς τὰς διαιρέσεις ἄλλων ἐπαρχιῶν, ὡς ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει εἶπον περὶ τούτου. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν πρῶτος ἐγὼ ἐπολέμησα τὴν τριανδρίαν, νομίζων ὅτι τὸ τρίγωνον τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἐκτανιᾷ· οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ὕδρας ἐξῆλθον τῆς Συνελεύσεως μὲ τὴν αὐτὴν ἀρχήν, καὶ ἐνῶ οἱ ἄλλοι διηρέθησαν διὰ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἕκαστος ἰδέαν περὶ τῆς Γερουσίας, αὐτοὶ ὅμως οὐχί, διότι ἦσαν σύμφωνοι ὑπὲρ τῆς ἰδέας, ἥτις διῄρεσε τὴν Ἑλλάδα· ἐγὼ μάλιστα περισσότερον ἠδυνήμην νὰ μὴν ἦμαι συντηρητικός, διότι ὑπερησπίσθην τὴν ἐκλογικὴν Γερουσίαν.

Μετὰ τὴν σύντομον ταύτην ἐξιστόρησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος εἶπε. Μετὰ τὴν Ὑπουργικὴν μεταβολὴν τῆς 4 Αὐγούστου, ἐνεργουμένης καθ' ἡμᾶς ἐν Ὕδρᾳ ἀναφορᾶς, ἐστάλη ἐκεῖ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ εἷς λόγος, ὅστις ἀποβιβασθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐν παρατάξει, ὡς εἰς πόλεμον πορευόμενος. Τὸ ἱερὸν ἐκεῖνον καταγώγιον, ἡ Μονὴ λέγω τῆς Ὕδρας, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ γέροντες τὸ πάλαι συνήρχοντο, ὡς οἱ Γερουσιασταὶ τῆς Ῥώμης, καὶ ἐβουλεύοντο περὶ τῆς τύχης τοῦ ἔθνους ἐχρησιμεύσεν ὡς στρατών. Ταῦτα λέγων προτίθεμαι νὰ καταδείξω τὴν νομιμότητα τῆς ἐκλογῆς μας, καὶ εἰς ποίαν ἐποχὴν συνετάχθη ἡ ἀναφορά· τούτων ἐν Ὕδρᾳ γινομένων, γνωμοδοτήσει τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ εἰς Ὕδραν ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ, ἂν ἐνηργήθη ἐκεῖ βία· ἀλλ' ἡ ἀποστολή της, ὡς γνωρίζετε, ἀνεβλήθη ἀρκετὸν καιρόν. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ εἷς τῶν φίλων μας Ἀλέξανδρος Ῥαφαῆλος μετέβη εἰς Ὕδραν διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ψυχορραγοῦσαν σύζυγόν του, καὶ ἰδοὺ ποίαν διαταγὴν ἔλαβεν ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου εἰς Ὕδραν· *« Δυνάμει τῆς δοθείσης μοι πληρεξουσιότητος σὲ προσκαλῶ νὰ ἀναχωρήσῃς διὰ Πόρον ἄνευ ἀναβολῆς »* ἐπὶ τούτου δὲν φέρω ἐξηγήσεις καὶ ἀναπτύξεις, ὑμεῖς δὲ στοχασθῆτε τὰς συνεπείας καὶ τὰς ἐκπομπίσεις, αἵτινες ἐγένοντο εἰς τὸ παρελθόν, καθὼς καὶ ποίαν ἐντύπωσιν εἰς τοιοῦτον ἀγωνιστὴν ἔκαμε τοιαύτη διαταγὴ ἐκτοπίσεως· ἀκολούθως ἐπαύθη ὁ δήμαρχος. Εἰς τοιαύτην λοιπὸν κατάστασιν πραγμάτων καὶ τοιούτων καθ' ἡμῶν ἐνερ

γουμένων ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ ἡ ἐπιτροπή σας, ἡ ὁποία μ' ὅλον τοῦτο διὰ τῆς ἐκθέσεώς της καὶ πατριωτικῶς σήμερον σᾶς ἐβεβαίωσε καὶ σᾶς βεβαιοῖ ὅτι εἶναι νόμιμος ἡ ἐκλογή μας.

Ἐπεθύμουν πολὺ νὰ ἐστέλλετο καὶ εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν τοιαύτη ἐπιτροπή, καὶ ὅσην σύνεσιν καὶ ἂν ἤθελε δείξει τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὲρ τῆς ἀκαιρονομένης ἐκλογῆς, πάλιν ἠθέλετε ἰδεῖ ποίας ἐξετάσεις καὶ πληροφορίας ἤθελε σᾶς φέρει· ταῦτα ἀνέφερον διὰ νὰ δείξω ὑπὸ ποίαν κατάστασιν πραγμάτων ἐνήργησεν ἡ ἐπιτροπή σας εἰς Ὕδραν τὰς ἀνακρίσεις της.

Λοιπὸν τέλος πάντων ἡ ἐπιτροπή σας ἐπανῆλθε καὶ σᾶς ὑπέβαλε τὰς ὁποίας συνέλεξεν ἐγγράφους πληροφορίας, ἀπαρασείθη νὰ ὑποκύψῃ ἡ ἐκλογή μας καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἐπομένως ἐρχόμην εἰς τὸ τέταρτον τμῆμα. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο οὐδόλως ἀντετείνομεν τότε, νομίζοντες ὅτι οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν θέλει εἶσθαι καθ' ἡμῶν ὕστερον ἀπὸ τὰς ἀνακρίσεις· ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα, βλέπομεν ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος προτείνει τὴν ἀκυρωσιν τῆς ἐκλογῆς μας. Ἔχετε ἐνώπιόν σας δύο ἐκθέσεις ἀντιθέτους πρὸς ἀλλήλας, καὶ ἐκ τούτων ἡ τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἐπικυρωτική· ταύτης τὰ μέλη ὑμεῖς ἐξελέξασθε, καὶ ἀντελήφθησαν τῶν ἐν Ὕδρᾳ γενομένων, καὶ ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων ἐπρότειναν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς μας· ἡ δὲ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος εἶναι ἀκυρωτική· ἀλλ' ἠγνοήμη αὕτη ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ τὰ μέλη αὐτῆς εἶναι ἐκ τῶν ἐκλογέων τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ τυχαίως καὶ κατὰ κλῆρον ἐκλιχθέντα, προτείνει πρόσθετον τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς χωρὶς νὰ ἀντελήφθη τῶν πραγμάτων ὡς ἡ ἐπιτροπή. Ταῦτα ἔχων ἕκαστος ὑπ' ὄψιν του, ἂς κρίνῃ ποία τῶν δύο ἐκθέσεων εἶναι βασιμωτέρα.

Αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς Ὕδρας ἐνστάσεις εἶναι τέσσαρες. Περὶ τῶν δύο πρώτων δὲν γίνεται λόγος πλέον, μένουσι δὲ αἱ ἄλλαι δύο· α. ἡ ἔνστασις, ὅτι ὁ Ἐμ. Κριεζῆς ἐβιάσθη· τὸ περιστατικὸν τοῦτο συνέβη, ἀλλ' οἱ Βουλευταὶ τῆς Ὕδρας εἶναι τόσον αθῶοι τούτου, ὅσον καὶ ὑμεῖς· τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔχει οὕτως εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον ἦσαν ἐγγεγραμμένοι τινές, οἱ ὁποῖοι εἶχον καταδικασθῆ ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖον κατὰ τὸ **1838** ἕνεκα τῆς τότε ἐν Ὕδρᾳ γενομένης στάσεως· καθ' ἑνὸς τούτων ὁ ῥηθεὶς Κριεζῆς ἔκαμεν ἔνστασιν ὅτι πρέπει νὰ ἐξαιρεθῇ τοῦ καταλόγου ὡς μὴ ἔχων τὰ πρόσοντα· ταῦτα μαθὼν αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι συγκατηγορηθέντες τότε μετ' αὐτοῦ, προσέβαλον τὸν εἰρημένον

Κριεζῆν, τὴν δὲ προσβολὴν ταύτην συνεμερίσθη τὸ κοινὸν τῆς Ὕδρας· κατὰ τὴν σύρροιαν ταύτην δὲν εἶμην ἐκεῖ, καθότι διαμένων τότε εἰς Ἀθήνας, ἂν καὶ ἡ κατὰ τοῦ Κριεζῆ πρᾶξις ἀλλὰ δὲν ἔχῃ καμμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐκλογήν μας, ὅμως μετὰ τὸ συμβὰν τοῦτο οὐδεὶς ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἐνστάσεις, καὶ τοῦτο ἕκαστος πληροφορεῖται ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι κατεγραμμέναι καὶ αἱ μετὰ ταῦτα προτεθεῖσαι ἐνστάσεις ὑπὸ τῶν ἐναντίων, οἷον ὑπὸ τοῦ Δ. Κριεζῆ ἀπευθυγόντος Βουλευτοῦ, καὶ ἄλλων· τοῦ πρώτου τὴν ἔνστασιν παραδεχθὲν τὸ δικαστήριον, τοῦ ὁποίου ἦτο μέλος καὶ εἷς τῶν συμβουλευτῶν μου, ἐνῷ ἐγὼ συμφώνως μὲ αὐτὴν ἐβουλεύοντα μὲ ἕνα χρῶτας εἰς τὸν κατάλογον· τὴν ἐνστασιν ταύτην ἂν ἠθέλαμεν, ἠδυνάμεθα νὰ ἀπορρίψωμεν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν νὰ μὴ παραδειχθῶσι τὰ δικαιώματα τῶν συμπολιτῶν μας οἱ ὑπὸ τῶν ἐναντίων προτεινόμενοι πέντε πολῖται, ὅτι παρελείφθησαν, κατ' ἀπορίαν τοῦ δικαστηρίου ἐγγράφησαν ὕστερον εἰς τὸν κατάλογον. Τούτων οὕτως ἐχόντων, δικαίως ἠδυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς Ὕδρας εἶναι νομιμωτάτη πασῶν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καὶ ἔχοντες ὑπὲρ ἡμῶν τοιούτας ἀποδείξεις καθὼς καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐσπουδάσαμεν νὰ εὕρωμεν τὸν λόγον ἐφ' οὗ ἠστηρίχθη ἡ πλειονοψηφία τοῦ τμήματος καὶ ἐπρότεινε τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ δὲν τὸν εὕρομεν· διὰ τοῦτο δὲν δίδω καμμίαν πίστιν εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ τμήματος, ἀλλ' ὅτι ἡ μὲν ἐπιτροπὴ παραλύθησε τὴν γῆν καὶ σωτήριον ἀρχήν, ὅτι ἡ αθωότης εἰκάζεται μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον, καὶ ὁ ὁ τοῦτην ἀρχὴν ὑπομνημένην ἔχρησεν ἐν Ὕδρᾳ τοὺς ἐναντίους μας, εἰς τὰς μαρτυρίας τῶν ὁποίων μὲ εὐρύτατα πλημμελές τι κατὰ τῆς ἐκλογῆς μας, ἐπρότεινε τὴν ἐπικύρωσίν της, τὸ δὲ τμῆμα ἀκολουθῆσαν ὅλως ἐναντίαν ἀρχὴν ἐπρότεινε τὴν ἀκύρωσιν. Ἡ ἱστορία μᾶς βεβαιοῖ ὅτι ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν μία καταμήνυσις ἤρκει νὰ ῥίψῃ εἰς τὸν λοιμὸν τῶν αθώων πολίτην, διότι τότε οἱ δικασταὶ δὲν ἐζήτουν τὸν λόγον τῆς ἐνοχῆς· ἀλλ' ἡ φιλοσοφία, τέλος πάντων καθιέρωσε τὴν ἀρχήν, ὅτι ἡ αθωότης τεκμαίρεται πάντοτε μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον· τοιαύτην ἀρχὴν τὸ τμῆμα δὲν ἐβάλυνε καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ἀναίρεσιν τοῦ λόγου τῆς ἐκλογέως του ἄλλη ἐξήγησις εὐνοϊκωτέρα δὲν δύναται νὰ δοθῇ.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ τμήματος πεντάκις ἀναφέρεται ὅτι ὁ

Ρασογιάννης ἐβιάσθη· ἀλλὰ διατί τοὐλάχιστον ἅπαξ νὰ μὴν γίνῃ μνεία καὶ τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, εἰς τὴν ὁποίαν λέγει ὅτι ὄχι μόνον παρ' οὐδενὸς δὲν ἐβιάσθη, ἀλλὰ καὶ συνέργησεν ὑπὲρ τῶν βουλευτῶν τῆς Ὕδρας; Ὁ Γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως διορισθεὶς συνεργείᾳ τῶν Κ. Κ. Καυτουριωτῶν, ὑπουργούντος οὗ Κ. Χριστίδου, ἐξεταθεὶς ὁμολογεῖ, ὅτι οἱ βιαιτάνοι τῆς Ὕδρας μόνον ἐβιάσθησαν· ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ καλῶς ποιήσασα ἐξήτασεν αὐτούς, καὶ ἴδετε καὶ αὐτοὺς ὁμολογοῦντας ὅτι ὑφ' οὐδενὸς ἐβιάσθησαν.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμῶν ἀναφορᾷ ὑπογεγραμμένων, ὄντων περίπου τῶν τριακοσίων, εἶναι τινες παρ' ἄλλων ὑπογεγραμμένοι, καὶ τινες ἀνήλικες καὶ μὴ ἔχοντες οὔτε τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν, καὶ τέλος, ἄλλοι ὁμολογοῦσιν ὅτι ἐξ ἀπάτης ὑπεγράφησαν εἰς τὴν ἀναφοράν, διότι τοὺς ἔλεγον, ὅτι ἡ ἀναφορὰ ἀφορᾷ ἄλλα ἀντικείμενα πρὸς τὸ καλὸν τοῦ τόπου.

Μετὰ τοιαύτας ἀποδείξεις, ἐρωτῶ ὑμᾶς, τοιαύτη ἀναφορὰ δύναται νὰ καταβάλῃ ἐκλογὴν καθ' ὅλα νόμιμον, ἀφοῦ μάλιστα ὑπὲρ αὐτῆς εἶναι ἑτέρα ἀναφορὰ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκ πλειοτέρων πολιτῶν;

Ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ τμήματος εὗρε τὸ ἔγκλημα κατὰ τῆς ἐκλογῆς μας ὅτι εὑρέθη εἴς τινος τὴν αὐλὴν ἓν φυσίκι ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν ἀπειλαὶ γεγραμμέναι· ἀλλὰ ποία ἀπόδειξις ὅτι καὶ τοῦτο ἡμεῖς εἴμεθα ἔνοχοι; καὶ ἐγὼ ἀντιτάττω ὅτι τὸ ἔρριψεν εἷς ἐξ ἡμῶν καὶ ἂς μοὶ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, ἂν ἦναι δυνατόν; Μὲ τοιαύτας ἀποδείξεις ἡ ἐκλογή μας δὲν δύναται νὰ ἀκυρωθῇ, διότι ζῶμεν ὑπὸ συνταγματικὴν Κυβέρνησιν, καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων ἢ τῶν Ἑνετῶν. Διὰ νὰ ὑποτεθῇ τις ἔνοχος ἀπαιτεῖται πρηγουμένως νὰ ὑπάρχωσι κατ' αὐτοῦ ἀποχρῶσαι ἀποδείξεις ἀλλοιμονον, ἂν οἱ Βουλευταὶ τοῦ ἔθνους καθιερώσωσιν ἐναντίαν ἀρχήν· ἐκ τῆς ἐφέσεως ἑνὸς φυσεκίου εἰς τὸ προαύλιόν τινος δὲν ἕπεται ὅτι καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς Ὕδρας εἶναι παρανομος, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει, ὄχι μαρτυρία, ἀλλ' οὔτε τεκμήριόν τι.

Ἂν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή μας παρὰ τὸ δίκαιον θέλομεν εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπολογηθῶμεν εἰς τοὺς ἐντολεῖς μας διὰ τὸ αἴτιον τῆς ἀκυρώσεώς της· διὰ τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τῶν Βουλευτῶν νὰ δικάσωσιν αὐτὴν κατ' αὐστηρὸν δίκαιον καὶ χωρὶς νὰ χαριεθῶσιν εἰς οὐδένα. Ἡμεῖς οὐδεμίαν χάριν ζητοῦμεν, ἀλλὰ δικαιοσύνην ἀπὸ τὴν Βουλὴν τοῦ Ἔθνους.

Περιττὸν τὸν λόγον εἶπεν· ἀφοῦ ἕκαστος τῶν βουλευτῶν ἐρωτήσῃ τὴν συνείδησίν του, ἂν ἡ ἐκλογὴ τῆς Ὕδρας ἦναι νομίμως ἢ ὄχι, ἂς στοχασθῇ ἂν ἦναι καὶ νομιμώτερος ἡμῶν. Σκεφθῆτε, ὅτι, ἂν ἡ ἐκλογή μας ἀκυρωθῇ, ἡ Ὕδρα ὡς καὶ αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι, ἢ θέλει ἔχει τὴν τύχην νὰ στερηθῇ τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ δικαιώματος ἢ βουλευταὶ αὐτῆς θέλουσιν ἔλθει παράνομοι. Ὁ λαὸς τῆς Ὕδρας ἔχει δίκαια παράπονα· ἓξ μῆνας οἱ βουλευταὶ του μένουσιν ἠκροωτηριασμένοι, καὶ ἤδη ἡ κατάστασις τοῦ τόπου ἐκεῖ δὲν εἶναι εὐχάριστος. Σκεφθῆτε, ὅτι ἂν δὲν πολιτοφύλακες ἠδυνήθησαν, ὡς φρονοῦσιν ἴσως τινές, νὰ βιάσωσι τοὺς πολίτας νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τί δὲν θέλουσι κάμει, ἂν, ἀκυρωθείσης τῆς ἐκλογῆς μας, ἐνεργηθῇ νέα, οἱ δύο ἐκεῖ ὑπάρχοντες λόχοι καὶ οἱ πολιτοφύλακες; τὸ καθ' ἡμᾶς, προτιμῶμεν νὰ στακῶμεν μακρὰν παντὸς ἐνεχομένου κακοῦ, καὶ νὰ μὴ ἐκλεχθῶμεν βουλευταί, παρὰ νὰ εἰσέλθωμεν φορτοῦντες αἵματος ἕκατον χιτῶνα. Πεύω τέλος τοῦ λόγου καὶ σᾶς παρακαλῶ, πρὶν ἢ ψηφοφορήσητε, νὰ σκεφθῆτε ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡρίμως, μὴ σᾶς τύπτῃ ἀκολούθως ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου μετὰ ταῦτα εἶπεν· ἐπειδὴ ὁ πρᾶγματεύσας ἀνέφερε τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐκστρατείας εἰς Ὕδραν, καὶ ἠθέλησε νὰ ὑποβάλῃ τὸ γεγονὸς ὑπ' ἄλλην ἔποψιν εἰς ὑμᾶς, ἀναγκάζομαι νὰ παρατηρήσω τινὰ μὴ ἔχοντα οὐδεμίαν μὲ τὴν συζητουμένην ἐκλογὴν σχέσιν. Ἐπερωτήθην παρὰ τοῦ Βασιλέως νὰ σχηματίσω τὸ Ὑπουργεῖον, κατὰ τὰς **11** ὥρας π. μ. τῆς **4** Αὐγούστου, κατὰ τὰς **4 1|2** δὲ μ. μ. συνέβη ταραχὴ ἐντὸς θαλάμου, καὶ τὰ δύο ταῦτα ἄσχετα πρὸς ἄλληλα περιστατικὰ ἐσπούδασαν νὰ συνδυάσωσιν, ἀποδιδόντες τὴν πτῶσιν τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὸν σχηματισμόν τοῦ νέου εἰς τὴν μετὰ ταῦτα πολλὴν ὥραν ταραχήν. Οἱ βουλευταὶ Ὕδρας εὑρόντες με ἐρχόμενοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, μοὶ εἶπον ὅτι τὰ ὑδραϊκὰ δὲν ἔχουσι καλῶς, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἀπορῶν ἠρώτησα τὴν αἰτίαν, κεκθόσον ἐγνώριζον ὅτι ἄκρα ἦτον ἡσυχία ἐκεῖ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν βουλευτικῶν καὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν, μ' ὅλα ταῦτα μὲ ἐχρέωκαν ἀπορροῦντα· κατ' ἐπανάληψιν ἄλλοτε εὑρόντες με ἐπανέλαβον ἐντονώτερον τὰ αὐτά, μέχρις οὗ ἡμέραν τινὰ εὗρον εἰς τὴν οἰκίαν μου ἐπιστολὴν τῶν αὐτῶν, ἐν ᾗ διετείνοντο ὅτι, ἀπελπισθέντες νὰ μὲ ἴδωσιν, ἀναχωροῦσιν εἰς Ὕδραν, ἐκθέντες πρὸ τούτου τὰ εἰσέτι εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀνεδέχθη τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων ἐν καιρῷ ἐρεθισμοῦ ὤφειλε νὰ προσέχῃ πολὺ διὰ τὴν διατήρησιν

τῆς δημοσίου τάξεως, καὶ ἐσκέφθη νὰ πέμψῃ στρατιωτικὴν δύναμιν, διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ὑπάρχει κυβέρνησις περὶ τῆς κοινῆς φροντίζουσα ἡσυχίας ἐν περιπτώσει λοιπὸν κατὰ τὴν ὁποίαν ἦτον δυνατὸν νὰ διαταραχθῇ ἡ ἡσυχία τοῦ λαοῦ, ἔσπευσα νὰ συγκαλέσω ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον σκεφθὲν ὅτι ἐν ἐπαληθεύσει τούτων θέλει συντελέσει ἡ ἀποστολὴ στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἐν μὴ ἐπαληθεύεται δ' ὅλως ἔλπιστεν, διέταξε τὴν ἀποστολήν της· ἡ δύναμις αὕτη ἔπεσε νὰ ἐμφανισθῇ αἰφνιδίως, καὶ διὰ τοῦτο ἀνεχώρησε κρύα ἐντοῦτοις τῆς ἀποστολῆς της δέ, διὰ νὰ εἴπω εἰλικρινῶς, ἐκτὸς τῆς διατηρήσεως τῆς δημοσίου τάξεως, καὶ ἕτερος ἦτον λόγος ἡ ἀποτροπὴ πάσης βιαίας ἀντιπράξεως κατὰ τοῦ συστήματος τῶν Βουλευτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἦτον μᾶλλον ὑπὲρ αὐτῶν αὐτὴ τὸ ὑπουργεῖον ἔπεμψεν ἕκτακτον Διοικητήν, διότι ὁ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπάρχων ἐζήτησεν ἐπιμόνως τὴν ἀλλαχοῦ μετάθεσιν του, διατελῶν τότε ἐνταῦθα, καὶ μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς Φωκίδα, ὅπου εἰς Ὕδραν τότε διορισθεὶς ἦτον ἀκόμη εἰς Λαμίαν ἐνῶ πρὸ τῆς μεταθέσεώς του διατελεῖ· οὗτος ἅμα ἐκεῖ ἀφικόμενος, εὗρε 40-50 ὡπλισμένους, οὐχὶ μὲ μαχαίρια ἁπλᾶ, ἀλλὰ μὲ σαβρινάδες καὶ πιστόλας, διὰ μέχρι τῆς πόλιν, καὶ ἀπειλοῦντας τοὺς θέλοντας νὰ ὑπογράψωσι τὴν κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφοράν. Ταῦτα χρέος ἔκρινα νὰ ὑποβάλω εἰς ὑμᾶς διὰ νὰ ἀντικρούσω πᾶσαν παραμόρφωσιν.

Τοῦτον διεδέχθη εἰς τὸ βῆμα ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας Βουλευτὴς Ὕδρας, εἰπών, ὅτι εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου ἐθεώρησε τοὺς Βουλευτὰς Ὕδρας φίλους, καθὸν ἐκρίνοσε τὴν ὑπὲρ τῆς μειόσεως τῶν δημοτικῶν Ὑδρας ἐκλογὴν καὶ ὡρίσε ἀξίμαργον ἄνδρα οἰκεῖον καὶ συγγενῆ τῶν Βουλευτῶν, μ' ὅλον ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς δημαρχικῆς ὑπηρεσίας. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς μεταβολῆς ὁ ἀπὸν Βουλευτὴς Σπετσῶν, ὁ τῆς Ἔρμιονίδος, ὁ τοῦ Πόρου καὶ ἐγὼ μετὰ τῶν δύο συναδέρφων μου παρεκαλέσαμεν τὸν Πρωθυπουργὸν νὰ ἀφίσῃ πρός τινα καιρὸν τὸν Κ. Ὁρφανὸν Διοικητὴν εἰς Ὕδραν, διότι τὰ πνεύματα ἦσαν ἀρκούντως τεταραγμένα, καὶ ἡ παρουσία αὐτοῦ, ὡς ἀνθρώπου συνδεδεμένου μὲ τὰ μέλη τῶν συμπολιτῶν μας τούτων, συνετέλει πολὺ εἰς τὴν κατεύναιαν τῶν τεταραγμένων πνευμάτων· ἡ παράκλησίς μας αὕτη δὲν ἀπέρρεεν ἀπὸ κομματισμόν, καθόσον ὑμεῖς δὲν δύνασθε νὰ εἴπητε ὅλοι πρὸς ἀλλήλους· ἀπατώμεθα, καὶ πρὸς τοῦτο ἐγράψαμεν πρὸς τὸν Κ. Κωλέττην, ἀλλ' ὅμως καὶ δὲν ἐπεκρίναμεν τὴν ἐξουσίαν, καθόσον

ἐγὼ πρῶτος ἀνεγνώρισα τοῦτο ὡς δικαίωμα τῆς ἐξουσίας· μαθόντες τὴν ἀποτυχίαν τῆς παρακλήσεώς μας, ὑπήγομεν αὖθις πρὸς αὐτὸν καὶ τῷ ὑπεδείξαμεν τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ Διοικητοῦ, μ' ὅλον ὅτι ἄλλοι ἀνθ' ἡμῶν, εὐνοοῦντες παρὰ τῇ δημοτικῇ ἀρχῇ, δὲν ἤθελον ζητήσει τὸν διορισμὸν Διοικητοῦ· ἐστάλη Διοικητὴς μὲ ἀπόλυτον ἐξουσίαν, πολλοὺς ὑπαλλήλους παύσας, μ' ὅλον τοῦτο, διότι τὸ Ὑπουργεῖον εἶχεν ἀναλεχθῇ τὴν εὐθύνην, ἐσιωπήσαμεν· τί δὲ διὰ τὴν διαμονὴν τῶν στρατευμάτων, διὰ τὸν ὁπλισμὸν 80 πολιτοφυλάκων, ἦτον τοῦτο τῆς ἀνάγκης ἔργον; Εἶπον ταῦτα διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι ὅλαι αἱ ἀποστολαὶ αὗται, δὲν ἐγένοντο πρὸς ὠφέλειάν μας, ἀλλὰ καὶ καιρίως μᾶς ἔβλαψαν.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος ἀντικρούων τὸν προαγορεύσαντα, εἶπεν ὅτι, ἡ ἔνοπλος ἐπίθεσις τῶν 40 ὁπλοφόρων κατὰ τοῦ Ἐμμ. Κριεζῆ, δὲν ἐγένετο διὰ νὰ προσβάλῃ τοῦτον, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν τρόμον εἰς τὸν λαόν, οἱ δὲ προσβάλλοντες δὲν ἔπρεπε νὰ μένωσι πλέον φρουροί, καὶ ὅμως διετέλουν τοιοῦτοι, καὶ οὐδεὶς νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του ἔτολμα. Ἐγκατέλιπον τὸν φρουρούμενον ναὸν καὶ ἔνοπλοι περιήρχοντο τὴν πόλιν ἐπίσης διὰ νὰ ἐμπνεύσωσι τὸν τρόμον, ἡ δὲ διατήρησις τῶν αὐτῶν ὡς φρουρῶν ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ὑπ' αὐτῶν προστατευόμενοι Βουλευταὶ ἦσαν φίλοι τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐλληρώθη ἀληθῶς ὁ Κωνσταντιώτης μέλος τῆς ἀφορμητικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ διὰ τὸν ἐμπνευσθέντα τρόμον οὐδὲ νὰ ὑπάγῃ ἐτόλμα, καθόσον μάλιστα καὶ ὁ Δακὸς ἠπειλήθη νὰ φονευθῇ παρὰ τῶν αὐτῶν φρουρῶν, καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως νὰ πληγωθῇ, καὶ αὐτὸς ὁ Διοικητὴς ὡμολόγησεν ὅτι δὲν εἶχεν ἀσφάλειαν. Δὲν ἐγένοντο αἱ ἀπαιτούμεναι ἐνστάσεις ὅτι διότι δὲν ἤτον πρὸς τοῦτο ὕλη, ἀλλὰ διότι δὲν ἐτόλμων νὰ ἐνιστῶνται ἢ νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν ναὸν οἱ πολῖται, ἡ δὲ βία καὶ αἱ ἀπειλαὶ κατεπτόησαν πάντας. Καθόσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἀποστολὴν τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ ἐκτάκτου Διοικητοῦ εἰς Ὕδραν, ἀνεγνωρίσθη καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Βουλευτοῦ ὡς δικαίωμα τῆς ἐξουσίας, ὡμιλήθησαν δὲ τὰ δέοντα καὶ παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, καὶ διὰ τοῦτο παραλείπω νὰ προσθέσω τι.

Ἐνταῦθα ἡ Βουλὴ ἀποφανθεῖσα ὅτι ἐρωτᾶται, διέκοψε τὸν ἀγορεύοντα, ἐπέτρεψε δὲ εἰς ἕνα τῶν Βουλευτῶν Ὕδρας νὰ ἀντικρούσῃ τὰ περὶ βίας λεχθέντα· οὗτος δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ βία ἡ προσαπτομένη εἶναι φαντασιώδης, καὶ ὅτι ψευδῶς εἶπον ὅτι ἠπείλησεν ὁ ἀδελφός του ἀξιωματικόν, καθόσον μάλιστα ἐνθυμεῖται καλῶς τὸ γεγονός. Εὑρίσκετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του

ὅτε λέμβος εἰσήρχετο εἰς τὸν λιμένα φέρουσα 30 ναύτας περίπου διὰ νὰ ψηφοφορήσωσιν· ἀντὶ νὰ ὁρμισθῇ αὐτὴ εἰς τὸ λιμεναρχεῖον, ὑπῆγεν ἀντίπερα ἔνθα ἀπεβιβάσθησαν οὗτοι· ἐξελθὼν ἀπήντησε τοὺς ἀποβιβασθέντας ναύτας, οἵτινες εἶπον ὅτι ἦλθον νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ Βουδούρη, Τομπάζη καὶ Δημιανοῦ, καὶ τῷ ἔδειξαν τὰ ψηφοδέλτιά των, τὰ ὁποῖα ἀντὶ τούτων ἔφερον ἄλλα ὀνόματα, καὶ τὰ ὁποῖα εἶπον ὅτι ἐνεχείρισεν εἰς αὐτοὺς ὁ ἀξιωματικὸς αὐτῶν ἐσφραγισμένα· τοῦτο μαθὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, λιμεναρχῶν τότε εἰς Ὕδραν, ἔλεγξε τὸν ἀξιωματικὸν διὰ τὴν ἀπάτην, τὴν ὁποίαν κατὰ τῶν ναυτῶν ἐνήργησεν, εἰπὼν ὅτι ἤθελε τὸν παύσει ἡ ἐξουσία, ἂν ἐμάνθανε τὴν κακὴν αὐτὴν πρὸς τοὺς ναύτας πίστιν του.

Μετὰ τοῦτον, ἐπαναλαβούσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, ὁ Πρόεδρος ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτως· « ἡ ἐκλογὴ τῆς Ὕδρας εἶναι ἔγκυρος καὶ ἢ οὔ. » ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲ εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ διαιρεῖται εἰς τὴν ψηφοφορίαν, καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου· προσεβλήθησαν ἀμφότερα, διὰ τοῦτο καὶ πρὸς τὰ δύο πρέπει νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα καὶ νὰ διαιρεθῇ· ἐπρότεινε δὲ μετὰ τὴν ἀποφατικὴν λύσιν τοῦ τεθέντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου ζητήματος νὰ συζητηθῇ ἡ νομιμότης τοῦ καταλόγου καὶ νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τούτου ἡ Βουλή· καθόσον μάλιστα, προσεθηκεν εἰς τῶν Βουλευτῶν Ὕδρας, ἡ διαμένουσα εἰς Ὕδραν πολιτοφυλακὴ δύναται νὰ ἐπιφέρασῃ πολὺ εἰς νέαν τυχὸν σύνταξιν τοῦ ἐκλεκτικοῦ καταλόγου, καὶ νὰ πα αδιασθῇ καὶ αὐτός· ἡ δὲ ζητουμένη διαίρεσις ἐγένετο, εἶπεν ὁ ἕτερος τῶν Βουλευτῶν Ὕδρας, εἰς πολλὰ ἄλλας ἐκλογὰς τὰς ὁποίας ὑμεῖς ἐσυζητήσατε. Τούτους ἀντέκρουσεν ἕτερος, εἰπὼν ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἀπόρροια τῆς συζητήσεως· ἡ συζήτησις περιεστράφη ἐντὸς τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις περιλαμβάνει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ ὅλων τῶν ἐκλογικῶν πράξεων καὶ ἐπὶ τούτων ἁπάντων ἐγένετο ὁ λόγος καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπὲρ καὶ τοὺς κατὰ λαλήσαντας, ὅθεν ἠμπορεῖ ἑπομένως ἤδη νὰ γινῇ διαίρεσις ἂν διαιρεθῇ τὸ ζήτημα, προσέθηκε, θέλομεν περιπέσει εἰς ἀντίφασιν, διότι ἂν ἀ·ὸ τὸ θέμα τοῦ ζητήματος « νόμιμος ἢ ἄνομος ἡ ἐκλογὴ » ἀφαιρεθῇ ὁ κατάλογος, πῶς δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν; ἡ ἐκλογὴ κατηγορεῖται ὡς ἄνομος διὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν βίαν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ καταλόγου καὶ τὴν ψηφοφορίαν, τὸ κύριον θέμα ἑπομένως τοῦ ζητήματος εἶναι, ἂν θεωρεῖται διὰ τὰς κατηγορίας ταύτας νόμιμος ἢ μὴ ἡ ἐκλογή. Πρὸς τοῦτον ἕτερος ἀντέλεξεν εἰπὼν ὅτι τινὲς μὲν εἰσὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς διότι παρεβιάσθη ἡ σύνταξις τοῦ καταλόγου, καὶ τινες διότι ἡ ψηφοφορία εἶναι παράνομος· ἀναγκαῖα λοιπὸν πρὸς τοῦτο εἶναι ἡ διαίρεσις τοῦ ζητήματος διὰ νὰ δυνηθῇ ἕκαστος νὰ ψηφοφορήσῃ ἐλευθέως, καὶ νὰ ἐκφράσῃ γνώμην ἠτιολογημένην. Ἀπεφάνθη ἀκολούθως ἡ Βουλὴ ὅτι ἐρωτίσθη, καὶ ἐρωτηθεῖσα πα ὰ τοῦ Προέδρου ἂν θ ωρῇ δ ημέμενον ἢ ἀδιαίρετον τὸ ζήτημα, ἀπεφάνθη ὅτι θεωρεῖ αὐτὸ ἀδιαί ετον. Κατὰ συνέπειαν προεῖθη εἰς τὴν ὀ' ὀνομαστικῆς κλίσεως ψηφοφορίαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ι. Ζάρκου καὶ Α. Καλαμογδάρτου, ἐπὶ τοῦ κυρί υ ζητήματο:, ὡς τοῦτο ἔτεθη πα ὰ τοῦ Προέδρου, ἐφ' οὗ ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν διὰ ψήφων 59 πρὸς 33, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας· ὁ δὲ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν Ὕδρας, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ τμήματος, καὶ τὴν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ἔξοδον τῶν μέχρι τοῦδε Βουλευτῶν Ὕδρας Ἰ. Δημιανοῦ, Δ. Βουδούρη καὶ Α. Γιουρδῆ.

Ἀκολούθως διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5 μ. μ. ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς περὶ τῶν Καλαβρύτων καὶ λοιπῶν ἄλλων ἀναφορῶν.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Ἡ ἐκλογὴ τῆς Ὕδρας εἶναι νόμιμος, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης.	Ο.	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ο.	Π. Βάρβογλης.	ἀπὼν
Κ. Γουλιμῆς	Ο.	Ῥ. Πλαμπίδης.	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.	Γ. Ρεβελιώτης	Ο.
Μ. Α. Καΐτης	Ο.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τσάκρης	ἀπὼν	Π. Παππατζώνης.	Ν.

Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.
Ι. Βλάσσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης }	ἀπόντες
Α. Μεταξᾶς }	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Α. Ἀκουσειλᾶς	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ο.
Δ. Τζιγκούρας	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.
Κ. Φασούλας.	Ο.
Ι. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Κρεμμύδης	ἀπὼν
Ι. Γιαλλήσης	Ο.
Δ. Ζῶτος.	Ο.
Α. Γουζούασης	Ο.
Α. Βιλαέτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δηλέντας	ἐναβίας
Θ. Μαρκεζίνης	ἀπὼν
Α. Γ. Τζάλος	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Σ. Παγκαλος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δεληγιάννης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ο.
Νικ. Στομπελόπουλος.	Ο'
Δ. Σακελλαριάδης.	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βεΐκος	Ο.
Μ. Ἰατρὸς	ἀπὼν
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	ἀσθενὴς
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μπαρότσης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Α. Μαυρομιχάλης	Ο.
Πετσουλάκης	Ο.
Χ. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαφειρόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος.	Ο.
Δ. Μασκόπουλος	Ο.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Προβελέγιος	ἀπὼν
Ι Ταταράκης	Ο.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης.	Ν.
Στεμάτιος Δάββας	Ν.
Εὐστράτιος Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζώρης.	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ν.
Ι Τομαρᾶς	Ο.
Θ. Κιζάνης.	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐγρ Μ. Παρίσης	Ο.
Καντζίσκος	Ο.

Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορμιωτάκης.	Ο.
Σ. Παθενιόπουλος.	Ν.
Π. Βασιλτζιώτης	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς.	Ν.
Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης δι' ὑπηρεσίαν	
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΥΓ'.

Τῇ 20 Φευρουαρίου 1843

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ Βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 90 ἀπὸ τῶν δὲ 12 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Βουλευτὴς Ἀταλάντης, ἀναβὰς τὸ βῆμα, εἶπεν, ὅτι ὁ ἀστυνόμος Ἀθηνῶν προσέβαλεν αὐτὸν, προσπαθήσαντα εἰς αὐτὸν νὰ τῷ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς γενομένης εἰς τὴν οἰκίαν του κλοπῆς, ἀποτόμως, καὶ πολλὰς κατ' αὐτοῦ τε, ὡς Βουλευτοῦ, καὶ τῶν συναδελφῶν του ἐπιφέρειν ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις. Μὴ ἀνεχόμενος δὲ τὰς προσβολὰς αὐτὰς, προσφεύγει εἰς τὸ σῶμα, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐξαιτεῖται τὴν δυνατὴν καὶ ἐπιτακτικὴν ἱκανοποίησιν του. Καὶ τῇ αἰτήσει πολλῶν ἡ Βουλὴ, ἐκφράσασα τὴν ἀπαρέσκειάν της κατὰ τῆς τοιαύτης τοῦ ἀστυνόμου διαγωγῆς, ἀπεφήνατο νὰ καταχωρισθῇ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ εἰσηγητὴς ἀκολούθως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν Καλαβρύτων, ἔχουσαν οὕτως.

« Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 15 τοῦ ἰσταμένου, γενομένῃ » ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι, ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν » ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰν τῶν » ἐφορευουσῶν τὰς κάλπας ἐπιτροπῶν τῶν ἑπτὰ δήμων τῆς » ἐπαρχίας Καλαβρύτων, δι' ἧς παραπονοῦνται κατὰ τοῦ Διοι- » κητοῦ ὅτι, ἀπαγορεύσαντος τὴν ἔναρξιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, » λόγῳ ὅτι κατὰ τοὺς τρεῖς ἄλλους δήμους, ἡ ψηφοφορία δὲν » ἐνηργήθη, καὶ ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦ προκατόχου του τὸ προσ- » διωρίζων τὴν ἡμέραν τῆς ἀνάρξεως τῆς ψηφοφορίας ἀνεστάλη » διὰ τῆς ἐκδόσεως νέου, νέαν διατάσσοντος ψηφοφορίαν, ἐξαι-

» τρίνται παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν δίουσαν θεραπείαν τῶν ἐκλογι-
» κῶν πραγμάτων τῆς ἐπαρχίας των.

« Ἡ ἐπιτροπὴ, συσκεφθεῖσα ὅτι αἱ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ
» πρόοδον τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀναφυόμεναι ἐνστάσεις
» καὶ διαταγμοὶ δὲν ὑπάγονται παρὰ εἰς τὰς ἐπιτετραμμένας
» τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐκλογῶν ἀρχὰς, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν δύνα-
» ται πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐκλογῆς νὰ προδικάσῃ περὶ τοῦ κύρους
» αὐτῆς.

Γνωμοδοτεῖ

« Νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀνατεθεῖσα ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν
» Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ δώσῃ ὅσον ἐνεστὶ
» ταχυτέραν τὰς περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διαληφθεισῶν
» ἐκλογῶν καταλλήλους ὁδηγίας καὶ διαταγὰς, συμφώνως μὲ
» τὸν περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν Νόμων ».

Ὁ Πρόεδρος ἀγγείλας ἔτι ὁ ι καὶ ἑτέρα ὑπεβλήθη ἀναφορὰ εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ Καλαβρύτων περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπέτρεψεν ἁπλῶς τὰς διευθυνθείσας πρὸ καιροῦ εἰς τοῦτο ἀναφορὰ, καὶ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου εἰς μὲν παρετήρησεν ὅτι ὁ Ὑπουργὸς, μὴ δοὺς τὰς ζητηθείσας διασαφήσεις, ὑπερέβησε τὴν διαταξιν τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Συντάγματος· ἕτερος δὲ ἀντεῖπεν, ὅτι δὲν ἐζητήθησαν τοιαῦται ἀλλ' ἁπλῶς, διευθύνθησαν αἱ ἀναφοραὶ, καὶ πρὸς ἀντίκρουσιν τούτου ἕτερος παρετήρησεν ὅτι, κατὰ τὴν συνήθειαν ἐκείνην ἐσυζητήθη νὰ προσκαλεθῇ ὁ Ὑπουργὸς καὶ δώσῃ προφορικὰς διασαφήσεις, ἢ νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς αὐτόν. Μετὰ τὴν παραδοχὴν δὲ τοῦ δευτέρου, ἐσυζητήθη πάλιν νὰ ζητηθῶσιν ὡσεμνέως πληροφοριαὶ, ἢ ἁπλῶς διὰ τὸ εὔτακτον νὰ διευθυνθῶσιν, ἐπιβαλλομένης οὕτω ἀμέσως τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ δοθῶσι διασαφήσεις διὰ τῆς διευθύνσεως καὶ πρὸς τοῦτο ἐζητήσατο τὴν ἀναγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὁποίων παρέστη καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις ὑπέβαλεν ἔκθεσιν εἰς τὴν Βουλὴν, δίδουσαν τὰς διασαφήσεις ταύτας καὶ ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

« Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, περὶ τῆς ἀκριβείστης κατ' ἔγκα μέρος ἐκλογῆς τῶν Καλαβρύτων, ἐξέδωκε διαταγὰς εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη Διοικητοῦ Γραμματέα τῆς Διοικήσεως νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, φροντίζων νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας, ἅμα μὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν· ὁ γραμματεὺς

οὗτος ἀνέφερεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι συνεμορφώθη μὲ τὴν διαταγήν του, καὶ ὅτι ἤθελεν ἐκτελέσει τὸ πρόγραμμά του, ἅμα ἤθελον ἐκλεχθῇ αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί. Ἐπειδὴ δὲ ἐπρόκειτο, περὶ ἐκλογῶν ὑπάρχων Διοικητὴς Καλαβρύτων δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπανελθῇ εἰς τὴν θέσιν του, μετετέθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐκ Κορινθίας ὁ Διοικητὴς Κ. Δημητράκης· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ ὁ γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως, ἀγνοῶ διὰ ποίων λόγων, ἐκδίδει τὸ πρόγραμμα προσδιορίζων τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, ἐνῷ ἐγνώριζεν ὅτι εἰς τοὺς τρεῖς πολυπληθεστέρους δήμους τῶν Καλαβρύτων, ἤτοι τῆ. Κλειτορίας, Σελλινούν., καὶ Κρατιδ ς, ὄχι μόνον δὲν εἶχεν ἀποπερατωθῇ, ἀλλ' οὐδ' εἶχεν εἰσέτι ἀρχίσει ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐξεδόθη κατὰ τὴν πέμπτην Δεκεμβρίου· ὁ νέος Διοικητὴς ἔφθασεν εἰς Καλάβρυτα κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς ὀγδόης. Σπεύδων δὲ νὰ ἀναλάβῃ ἀμέσως τὰ χρέη του, ἀπήντησεν ἐμποδία ἀπὸ μέρους τοῦ εἰρημένου γραμματέως, διότι οὗτος καὶ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς γενομένης παύσεώς του, ἐξηκολούθη νὰ ἐκπληροῖ καθήκοντα Διοικητοῦ, ἀπέναντι τῶν ῥητῶν διαταξέων τοῦ ποινικοῦ Νόμου καὶ τῆς διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ τοῦ νὰ παραδώσῃ ἀμέσως τὰ ἀρχεῖα.

Ὅταν ὁ Διοικητὴς ἔφθασεν εἰς Καλάβρυτα οἱ ἄνθρωποι ἦσαν εἰς μεγάλην κίνησιν ἕνεκα τῶν ἐκλογῶν· οἱ δυσαρεστηθέντες ἐκ τῆς διαγωγῆς τοῦ γραμματέως ὡς πρὸς τὰς ἐκλογὰς, ὑπέβαλον παράπονα περὶ τούτου εἰς τὸν Διοικητὴν· οὗτος διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἀκριβέστερον τὰ διατρέχοντα, καὶ διὰ νὰ λάβῃ καιρὸν νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐταξίας, πρὶν ἀρχίσει ἡ ψηφοφορία εἰς τοὺς δήμους, καὶ προπάντων διὰ νὰ μὴ στερηθῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν εἰρημένων τριῶν δήμων, οἵτινες ἀποτελοῦν τὸ τρίτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὅλης ἐπαρχίας, τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ὡς ἐκ τῆς ἀκαιρείας τυχὸν ἢ δυσκολίας τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἐνόμισε καθῆκον του ἀπαραίτητον, νὰ ἐκδώσῃ διακήρυξιν, ἀναβάλλων τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας, μέχρι νεωτέρας διακηρύξεως, τὴν ὁποίαν ὑπέσχετο νὰ ἐκδώσῃ, ἅμα ἤθελον ἐκλεχθῇ αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους· ἡ διακήρυξις δ' αὕτη τοῦ Διοικητοῦ ἐξεδόθη πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ψηφοφορία· οἱ ἀρχηγοὶ δὲ μιᾶς τῶν συγκρουομένων διὰ τὰς ἐκλογὰς μερίδων, ἀφοῦ ἀπέτυχον νὰ ἀποτρέψωσι τὸν Διοικητὴν, νὰ ἀναβάλῃ τὴν ῥηθεῖσαν προκήρυξίν του, χωρὶς νὰ συλλογισθῶσιν ὅτι, ἐὰν εἶχον νόμιμα κατὰ τοῦ Διοικητοῦ παράπονα, ὤφειλον νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ

ἀρχὴν, ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς ἐνόπλων, καὶ οἱ μὲν διευθύνθησαν εἰς τὸν δῆμον Κλειτορίας, ὅπου ἐζήτησαν ν' ἀναγκάσωσι τὸν δήμαρχον, διὰ νὰ κάμῃ ψηφοφορίαν, ἀφοῦ ἐπέλεισε λύτὸν εἰς τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ ἀπῆλθον εἰς τὸν δῆμον Φελλίας, ἔπραξαν διαφόρους κατὰ τῶν κατοίκων διαπραγίας, καὶ ἔπειτα ἤρχησαν τὴν ψηφορίαν.

Ὅλα τὰ ἤπια μέτρα, τὰ ὁποῖα ὁ Διοικητὴς μετεχειρίσθη διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς σκηνὰς τρόμου, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ δυσιτυχίαν καὶ φόνοι συνέβησαν, ἀπέτυχαν ἀτελεσφόρητα, ἐν τούτοις ἀφοῦ εἰς ἑπτὰ δήμους ἐνήργησαν κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον τὴν ψηφοφορίαν, ἔφερον ἑπτὰ κάλπας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Διοικήσεως καὶ ἀπῄτησαν νὰ συμπράξῃ καὶ ὁ Διοικητὴς εἰς τὴν ἀλογον τῶν ψήφων, ἀλλ' ὁ Διοικητὴς δὲν ἔκαμε κανένα λόγον του νὰ δώσῃ τὴν νόμιμον συναίνεσίν του, εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐνήργησαν κατὰ παράβασιν τῶν διαταγῶν τοῦ Διοικητοῦ, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν προεκτεθεισῶν παρανομιῶν.

Ἐντοσούτῳ ὁ Διοικητὴς ἔπρεπε νὰ ἐκδώσῃ κατὰ πρῶτον διαταγὰς εἰς τοὺς καθυστερήσαντας δήμους διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἐντὸς ὀλιγωτάτου διαστήματος τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπάς, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους δήμους, ἐν οἷς δὲν ἐτρέχησαν ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ, σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον, διότι ὁ Διοικητὴς ἔλαβε πῶς τὸν ἀνωτέρω τοῦ προέδρου καὶ τριῶν δημοτικῶν συμβούλων τοῦ Γ'. τάξεως δήμου Λαπαθῶν ὅτι δὲν συνελέσθη δυνάμει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον πρὸς ἐκλογὴν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· δεύτερον, ὅτι ὡς δημοτικῶν συμβούλων ἐν ἐνεργείᾳ τοῦ Β'. τάξεως δήμου Φελλίας, ὅτι δὲν συνῆλθε διόλου τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, πρὸς ἐκλογὴν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι ἡ φέρουσα τὸ ὄνομα τοῦτο ἐγγραπτὴ παρανόμως, τρίτον, τοῦ δημάρχου Σοβατικοῦ, ὅτι δὲν συνῆλθε νομίμως τὸ δημοτικὸν συμβούλιον πρὸς ἐκλογὴν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τεσσάρων τοῦ προέδρου, καὶ δύο δημοτικῶν συμβούλων τοῦ Γ'. τάξεως δήμου Καλλιρρόης, ὅτι δὲν συνῆλθε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὴν ἐπιτροπὴν πέμπτον, τοῦ δημαρχεύοντος προέδρου τοῦ δήμου Βλασίας, ὅτι δὲν ἐσχηματίσθη ὅλου ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον· ἕκτον, δύο δημοτικῶν συμβούλων, τοῦ δήμου Νωρίδος, ὅτι δὲν ἐσχηματίσθη ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ δήμου τούτου.

Ταῦτας τὰς διαφόρους φήμας, δύναμαι ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δώσω περὶ τῆς κατ' ἀπόψεως τῆς ἐκλογῆς τῶν Καλαβρυτῶν· ἐξήγαγον δὲ ταύτας ἀπὸ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς τὸ

ὑπουργεῖον· καθ' ἃς δὲ ἔχω νεωτέρας πληροφορίας, τεσσάρων δήμων, αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ εἶχον ἤδη ἐκλεχθῇ, σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον. Γνωρίζω προσέτι, ὅτι ὁ Διοικητὴς καταγίνεται μὲ ἀνέκδοτον ζῆλον εἰς ταχείαν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐκλογῶν σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον καὶ τὰ καθήκοντά του.

Ἐπισυνάπτεται ἐνταῦθα ἀναφορὰ τοῦ διοικητοῦ Καλαβρύτων δι' ἧς ὑποβάλλει ἀντίγραφα ἐπικυρωμένα τῶν ἄνω σημειωθεισῶν ἀναφορῶν.

Ἡ Βουλὴ ἀπέβαλε τὴν συζήτησιν ὅλων τούτων διὰ τὸ προσεχὲς σάββατον, ἀπεφάνατο δὲ ὅτι τοῦ λοιποῦ αἱ ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ τυπόνωνται καὶ καταχωρίζωνται εἰς τὰ πρακτικά.

Διέλυσεν ἀκολούθως τὴν συνεδρίασιν ὁ Πρόεδρος ἐν ὥρᾳ 3 μ.μ. εἰπὼν ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γ'. Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζώτος.

Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ γά.

τῆς 21 Φευρουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὰ μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 95 ἀπόντων δὲ 16, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων· ὁ δὲ Πρόεδρος προσκάλεσε τὴν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἀναγγελθέντος ὡς ἀντικειμένου τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως συζήτησιν, καὶ ἐπὶ τούτου εἷς τῶν Βουλευτῶν ἔλαβε τὸν λόγον, καὶ ἀναγνοὺς ἀναφορὰν τοῦ τρίτου Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας Ν. Θέου πρὸς τὴν Βουλὴν, ἀνεσκεύασε τὴν πρὸ ἡμερῶν ἀναγνωσθεῖσαν ἔκθεσιν τοῦ τρίτου τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τρίτου Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας, ἐφ' ἧς ἤδη ἡ συζήτησις, διὰ τῶν ἑξῆς·

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ τρίτου

Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας Ν. Θέου, διετάχθη ἡ ἐπαναληψις αὐτῆς, καὶ ὁ Διοικητὴς κατὰ τὴν 15 Νοεμβρίου π. ε. ἐξέδωκε πρόγραμμα, ὁρίζον ἡμέραν ἐνάρξεως ψηφοφορίας τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ τμήματος ἴδετε ὅτι τοῦτο ἐπέσχεν εἰς τὰς κατὰ τῶν ἐκλογῶν τῶν δήμων Καρπενησίων καὶ Καλλιδρομητῶν ἐνστάσεις, καὶ εἰς τὴν περὶ τῶν προσόντων τοῦ Ν. Θέου. παραδεχθὲν τὰς πρώτας καὶ ἀποῤῥίψαν τὴν τελευταίαν· ἐπὶ τούτων μέλλων νὰ ὁμιλήσω, θέλω ἐκθέσει τὰ καθ' ἕκαστα.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Καλλιδρομητῶν ἐγνωμοδοτήθη ἡ ἀκύρωσις, διότι, ἀπῆσαν τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς εἰς τὰ χειμερινὰ μέρη καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐξελέχθη κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἄλλη, ἥτις διεύθυνε τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου τούτου. Οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν τὸν δῆμον ἠξεύρουσιν, ὅτι οἱ κάτοικοι ὡς κτηνοτρόφοι ἀποσύρονται εἰς τὰ παραχειμάσια, καὶ κατὰ συνέπειαν μόνον εὑρέθησαν ἐκεῖ δύο μόνον ἐκ τῶν πέντε τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς μελῶν, καὶ ἐκ τούτων πάλιν ἓν δὲν παρευρέθη ἐκεῖ, διότι ἠσθένει. Ὁ Δήμαρχος, καὶ τοι κατὰ τοῦ ἐκλεχθέντος Ν. Θέου, ἀνέφερεν εἰς τὸν Διοικητὴν, ὅτι ἐκ τοῦ σφοδροῦ χειμῶνος δὲν εὐδύναντο νὰ παρευρεθῶσι τὰ μέλη. ὁ δὲ Διοικητὴς στηριζόμενος εἰς τινα ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τοιαύτης περιστάσεως σιωπὴν τοῦ 18 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου, διέταξε τὸν δήμαρχον νὰ συγκαλέσῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ νὰ ἐκλεξῃ νέαν ἐπιτροπὴν. Ἡ δὲ γενομένη πρόσκλησις τῆς νέας ταύτης ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς παρὰ τοῦ δημάρχου, βεβαίως δὲν ἐγένετο ὑπὲρ τοῦ Ν. Θέου, διότι ὁ προκαλέσας αὐτὴν δήμαρχος ἦτο κατ' αὐτοῦ. Γενομένης τῆς νέας κληρώσεως ἤρχισαν ἡ ψηφοφορία κατὰ τὴν 10 Δεκεμβρ. καὶ ἔληξε κατὰ τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ, τηρηθέντων τῶν τύπων. Ἡ νέα δὲ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της συνέταξεν ἔκθεσιν δικαιολογητικὴν τῆς νέας κληρώσεως (τὴν ὁποίαν καὶ ἀνέγνω.)

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Καρπενησίων· ὁ δῆμος οὗτος, διότι εἶναι ὁ πεδινότερος καὶ ἐντὸς καιλώματός τινος ὀρέων, δὲν κατεκλείσθη ὑπὸ τοῦ χειμῶνος, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ συνῆλθεν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ πρώτου προγράμματος, ἀπεστράγισε τὴ κάλπιν ἐπὶ ὀκτὼ ὥρας, καὶ διότι δὲν ἐφάνη οὐδεὶς διὰ νὰ ψηφοφορήσῃ ἀπῆλθε. Τοῦτο συνέβη καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς πέντε ἡμέρας, τὴν ἑβδόμην καὶ ὀγδόην δὲ προσῆλθον οἱ θέλοντες νὰ ψηφοφορήσωσι, κατὰ τὰς πρὸς τοῦτο πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἤρχισεν ἡ ψηφοφορία εἰς τὰς 26, εἰς τὰς 28 δὲ ὁ Διοικητὴς, ἀγνοῶν διὰ τὰς ψηφοφορίας τῶν ἄλλων δήμων, μεθ' ὧν διὰ τὸν χειμῶνα δὲν ἠδύνατο νὰ συγκοινωνήσῃ ἡ πρωτεύουσα, ἠναγκάσθη νὰ ἐκδώσῃ ἕτερον πρόγραμμα, τοῦ ὁποίου ἀντίτυπα διὰ τὴν τῆς ὑπηρεσίας τάξιν ἐστάλησαν εἰς ὅλους τοὺς δήμους καὶ εἰς τὸν τῶν Καρπενησίων, ἀπὸ τὸ ὁποῖον, ὀφελήθεις ὁ δήμαρχος, καὶ τοι ἀρξαμένης τῆς ψηφοφορίας, ὡς εἴρηται, ἐδημοσίευσεν ὅτι ἄρχεται αὖθις τὴν δευτέραν Δεκεμβρίου καὶ λήγει τὴν ἐνάτην αὐτοῦ. Τοῦτο μαθὼν ὁ Διοικητὴς δι' ἐπιπλήξεως διέταξε τὸν δήμαρχον ν' ἀνακαλέσῃ τὴν εἰδοποίησίν του, καθόσον ἀφορᾷ τὸν δῆμον Καρπενησίων, διότι τὸ πρόγραμμα ἀφῶρα τοὺς ἄλλους δήμους, ὅπου τυχὸν δὲν εἶχεν ἀρχίσει ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον συμπλήρωσιν τῶν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπῶν, ἢ δι' ἄλλο τι ἀνυπέρβλητον ἐμπόδιον. Τοῦτο αὐθωρεὶ ἐξετελέσθη παρὰ τοῦ δημάρχου· κατὰ δὲ τῆς ἐπιπλήξεως ταύτης ἐνέστη ὁ δήμαρχος ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ ὁποῖον ἐκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητοῦ. Πολλοὶ ἐνέστησαν κατὰ τῆς ἐκλογῆς, διότι κατὰ τὰς πρώτας ἓξ ἡμέρας οὐδεὶς ἐψηφοφόρησεν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐνστάσεις των ταύτας προτίθεμαι ν' ἀντικρούσω διὰ τῶν ἑξῆς ἐξηγήσεων. Οἱ Κ.Κ. Βελῆς καὶ Χαντζόπουλος, ἀμφότεροι μνηστῆρες τῆς Βουλευτικῆς θέσεως καὶ ἀντίπαλοι τοῦ Ν. Θέου, διετέλουν τότε ἐνταῦθα καὶ ἐσκέπτοντο περὶ τοῦ ὑποψηφίου εἰς ἐκλογὴν· μαθόντες τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν, ἐπιστειλάμενοι τοῖς ἐν Καρπενησίῳ φίλοις των νὰ μὴ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ οὐδενὸς μέχρις οὗ οὗτοι, ἀφικόμενοι ἐκεῖ, τοῖς ὀνομάσωσι τὸν ὑποψήφιον. Ὁ Ν. Θέου ἐπίσης ἔγραψε πρὸς τοὺς ἐκεῖ φίλους του νὰ περιμείνωσι τὴν ὁριστικὴν καὶ διασαφητικὴν ἐπιστολήν του. Κατὰ τύχην ἐπελθὼν χειμὼν σφοδρὸς κατέσχε τάς τε διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐπιστολὰς καὶ τοὺς ἀντιπάλους τοῦ Ν. Θέου εἰς Φθιώτιδα ἐπὶ τὰς ἓξ ἢ ὀκτὼ ἡμέρας, τὴν δὲ τελευταίαν, καταστάσει εὐδάτου τῆς ὁδοῦ, ἀπῆλθον εἰς Καρπενήσιον, ὅτε εἰδοποιηθέντες οἱ φίλοι ἀμφοτέρων ἤρχισαν νὰ ψηφοφορῶσιν. Ὅτι τὸ δεύτερον πρόγραμμα δὲν ἐπέφερε τὴν μὴ ψηφοφορίαν κατὰ τὰς πρώτας ἓξ ἡμέρας συνάγεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ γράμματος, ῥητῶς λέγοντος, ὅτι ἐγένετο διὰ τοὺς δήμους ἔνθα δὲν ἐγένετο ἀρχὴ ψηφοφορίας, μολονότι καὶ ἡ ἐκ τούτου ἐπελθοῦσα ἐλάβη, ἂν τοιαύτη ἀπῆλθεν, ἀφώρα καὶ τὴν μερίδα τοῦ Ν. Θέου.

Ὡς πρὸς τὴν περὶ τῶν προσόντων αὐτοῦ ἔνστασιν. Διαφιλονεικοῦν τὰ προσόντα τοῦ Νίκου Θέου, διότι, νυμφευθεὶς κατὰ τὸ

1833 σύζυγον ἐκ Κραββάρων, εὑρέθη τυχὸν καταγεγραμμένος εἰς κανένα ἴσως κατάλογον δημοτικῶν φόρων τοῦ 1841, φόρων προερχομένων ἔδοξεν ἀπὸ τὰ προικῶα τῆς συζύγου του κτήματα· τοῦτο οὐδ' αὐτὸς γνωρίζει, οὐδὲ αἰτήσεις του περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸν δῆμον Ἀποδοτίας εὑρέθη. Γενικὸς ἔφορος ὢν οὗτος κατὰ τὸ 1833 τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, κατοίκει ἐν Μεσολογγίῳ μέχρι τοῦ 1839, κατώκησεν εἰς Εὐρυτανίαν τὸν χειμῶνα ὅλον τοῦ 1840· κατόπιν ἐλθὼν ἐνταῦθα διέμεινε μέχρι τοῦ ἔτους 1842 καθ' ὃ ἦλθεν εἰς Μεσολόγγιον, διέμεινε δὲ καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς Μεσολόγγιον καὶ Εὐρυτανίαν. Ὁ Νίκος Θέου μέλος τῆς ἀρχαιοτέρας οἰκογενείας τῶν Ἀγγράφων, ἐθεωρεῖτο δημότης τοῦ δήμου Ἀγραίων, καὶ εἰς τοὺς δημοτικοὺς καὶ ἐπαρχιακοὺς αὐτοῦ κατὰ ἄγους ἐνεγράφετο, καὶ πέρισιν ἐξελέχθη ἐκ τοῦ χωρίου του Χρύσου παμψηφεὶ ἐκλογεὺς καὶ ἐκ τῆς τῶν ἐλευθέρων Ἀγράφων ἐπαρχίας πληρεξούσιος. Τὸ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον οἱ ἐνστάντες ἐπεκαλέσθησαν, μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ Νίκου Θέου μαρτυρεῖ, ὅτι οὐδὲν μέρος ἔχει οὗτος εἰς τὸν δῆμον Κραββάρων· δὲν δύναται δὲ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἔνστασιν ταύτην καὶ ἡ ἐγγραφὴ αὐτοῦ καθ' ἓν ἔτος εἰς τοὺς ὁρκωτικοὺς καταλόγους, διότι οὐδέποτε ἔλαχεν ἔνορκος, οὐδέ τι ἐκεῖ δικαίωμα ἐξήσκησεν, ἀλλ' αὐτὴ ἐγένετο κατὰ λάθος· ὅτι δὲ εἶναι δημότης Ἀγραίων συνάγεται καὶ ἀπὸ τὸ ἔγγραφον τοῦ δημάρχου Ἀποδοτίας, ὀνομάζοντος αὐτὸν ἀγραφιώτην, καὶ ἀπὸ πιστοποιητικῶν τινων ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων Εὐρυτάνων, τοιούτων ἀναγνωριζόντων αὐτόν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὑρίσκεται ἐγγεγραμμένον εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον τοῦ δήμου Ἀγραίων ὑπ' ἀριθ. 37. Εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν οὐδεμία ἐγένετο ἔνστασις κατ' αὐτοῦ διὰ τὰ προσόντα, μόλον ὅτι κατ' ἄλλων, καὶ λίαν μάλιστα ἰσχυρῶν, τοιαῦται ἐπροτάθησαν· καὶ ἐν γένει, ἀντικρούων τὴν ἔνστασιν ταύτην, ἐπικαλοῦμαι προγενεστέραν περὶ προσόντων ἀπόφασιν ὑμῶν ἐπὶ τῆς περὶ τούτου γενομένης κατέτινος τῶν Βουλευτῶν Πυλίας ἐνστάσεως.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος τῶν Βουλευτῶν δι' ἱστορικῆς ἐκθέσεως τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἀρξάμενος ἐπέσχεν εἰς τὴν κατὰ τὸ 1834 νύμφευσιν αὐτοῦ ἐν Κραββάροις καὶ διεταύθ ὅτι ἔκτοτε ἐκεῖ ἀποκατέστη καὶ ἐκεῖ εἰσήκουσε πᾶν ὅ,τι εἶχε δικαίωμα· διὰ τοῦ συλλογισμοῦ δὲ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔνθα δὲν εἶναι δημότης ἐσυμπέρανεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῇ Βουλευτὴς, καὶ ἐρωτᾷ ἐπὶ μόνων τῶν προσόντων, ἀφεὶς ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐνστάσεων τὸν λόγον εἰς τὸν εἰσηγητὴν τοῦ τμήματος, ἐζήτησατο τὴν μὴ παραδοχὴν αὐτοῦ.

Ἄλλος λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ὁ Νίκος Θέου ἐξ Ἀγράφων ἀνεγράφετο ἔχει τὰ προσόντα νὰ ἦναι Βουλευτὴς τῆς Εὐρυτανίας. Ἡ τελευταία Ἐθνοσυνέλευσις γνωρίσκουσα, ὅτι ὁ Νίκος Θέου ἔχει τὰ προσόντα ἐδέχθη ἀντὸν πληρεξούσιον τῶν Ἀγράφων, τὰ ὁποῖα ἤδη ὑπάγονται εἰς τὴν Διοίκησιν Εὐρυτανίας. Ἡ ἐπί τινα χρόνον διαμονή του εἰς Κραββάρα ἐγένετο διότι ἡ σύζυγός του ἔχει ἐκεῖ κτήματα, ἐκ τούτου δὲ δὲν ἔπεται ὅτι ἀπώλεσε τὰ πολιτικά του δικαιώματα ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀγραίων, διότι ἀδύνατα αἴτησις περὶ μεταφορᾶς τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων εἰς τὸν δῆμον Ἀποδοτίας ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ· ἑπομένως, ἂν ἀπαντᾶται εἰς τινας καταλόγους τοῦ δήμου τούτου ἐγγεγραμμένος, τοῦτο προῆλθε διὰ τὰ παλαιὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἐκεῖ, καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα σώζονται πρὸ αὐτῶν οἱ κατάκοποι· τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει καὶ ὁ κατάλογος τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψηφοφορίας τοῦ δήμου Ἀγραίων ἔνθα εἶναι ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθμὸν 37. Παρελείφθη δὲ νὰ προσέξῃ τις ἐπὶ τῆς προτεινομένης ἀκυρώσεως τῶν δύο δήμων, διότι ἡ ἔδρασις τοῦ τμήματος εἶναι λαμπρομερῶς συνταγμένη, καὶ ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ἀναφερόμενα περιστατικά.

Ἐκ ταύτης, ἐπὶ τῇ αἰτήσει πολλῶν, ἀπεφασίσθη ἡ Βουλὴ νὰ συζητηθῇ πρώτιστον ἂν ὁ Νίκος Θέου ἔχῃ τὰ προσόντα, καὶ ὕστερον ἂν ἡ ἐκλογὴ ἦναι νόμιμος.

Ἀκολουθῶς ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος παρετήρησεν ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦ δημάρχου Ναυπακτίας, λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν του, ὡς καὶ τὴν ἐρημαρχίαν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1841, ἐν ᾗ φαίνεται ὑποψήφιος ἔνορκος ὁ Νίκος Θέου τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας, καταλοιπὸν τοὺς λόγους τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος, καὶ ἑπομένως ὅτι οὗτος δὲν ἔχει τὰ προτόντα· διότι, γεννηθεὶς εἰς τὸ χωρίον Χρύσου τῶν Ἀγράφων τοῦ δήμου Ἀγραίων, δεκαετὴς ἦλθεν εἰς Μεσολόγγιον, ἐνῷ ἦτον ἑπτὰ ἐτῶν, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν εἰς Μεσολόγγιον καὶ ἐπανῆλθε μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἐνοικιάσεις δὲ μετὰ ταῦτα εἰς Κραββάρα κατὰ τὸ 1841, ἀναιρέσεται δημότης τοῦ δήμου Ἀποδοτίας τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου ἐκλεχθεὶς ἔνορκος τοῦ δήμου τούτου οὐδεμίαν ἔνστασιν ἔκαμε περὶ τούτου, ὥστε καὶ αὐτόχθων τοῦ δήμου Ἀγραίων ἂν ἦτο, ἀπώλεσεν ἀπὸ τὸν δῆμον τοῦτον τὰ πολιτικά του δικαιώματα. Κατὰ τὸ 1843 ἐδόθη αὐτῷ ἡ συνέλευσις πληρεξούσιον ὄχι τῆς Εὐρυτανίας, ἀλλὰ τῶν Ἀγράφων, κατὰ τὸν τότε ἰσχύοντα περὶ προσόντων Νόμον, ὥστε ὁ πρὸς τοῦτο ἰσχυρισμὸς τῶν ἐναντίων εἶναι ἀβάσιμος· ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρξεν ἐκλογεὺς τοῦ χωρίου Χρύσου

δὲν ἐπεται ὅτι ἔχει τὰ προσόντα, καθότι τοῦτο, ὡς μικρὸν δικαίωμα πιθανὸν νὰ μὴ ἐξετασθῇ ἀπὸ τοὺς ἐγχωρίους. Νόμος δὲ ἀκριβὴς περὶ τούτου δὲν ὑπῆρχε τότε· ὥστε, ἀφοῦ ἀποδεικνύεται ἤδη ἡμάτης τοῦ δήμου Ἀποδοτίας, καὶ ἀφοῦ οὔτε μετὰ ταῦτα δὲν συμμορφώθη μὲ τὰς ἀκριβεῖς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου, δὲν δύναται νὰ ἦναι Βουλευτὴς Εὐρυτανίας.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι οὐδεμία αἴτησις αὐτοῦ ἀπαντᾶται περὶ μεταφορᾶς τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων εἰς τὸν δῆμον Ἀποδοτίας, ὁ δὲ Ν. Θέου εἶναι ἐξ Ἀγράφων ἀναμφιβόλως, ὡς ἀναμφιβόλως ὁ Κ. Δελληγιάννης εἶναι ἐκ Καρυταίνης, ὁ Ζαΐμης ἐκ Καλαβρύτων, ὁ Νοταρᾶς ἐκ Κορίνθου.

Ἐντεῦθεν, ἀποτεινομένης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτήσῃ, ἐτέθη τὸ ζήτημα ὑπὸ τοῦ Προέδρου οὕτως· « ὁ Κ. Ν. Θέου ἔχει τὰ προσόντα νὰ ἦναι Βουλευτὴς Εὐρυτανίας ναὶ, ἢ ὄχι »; γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὸ πρῶτον διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας.

Ἀκολούθως προέβη εἰς τὸ περὶ νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς, καὶ μετὰ μικρὰν συζήτησιν ἐπὶ τούτου ἐτέθη τὸ ζήτημα οὕτω, « ἡ ψηφοφορία τῶν δήμων Κ. λλιδρομήτων καὶ Καρπενησίου τῆς Εὐρυτανίας εἶναι νόμιμος ἢ ὄχι »; ἐννοουμένου ὅτι ἐν τῇ παραδοχῇ τοῦ πρώτου, ἀναγορεύεται τρίτος Βουλευτὴς Εὐρυτανίας ὁ Νικ. Θέου.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ πρῶτον διὰ διακεκριμένης πλειονοψηφίας· ὁ δὲ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τρίτον Βουλευτὴν Εὐρυτανίας τὸν Κ. Νίκο Θέου.

Ἀκολούθως, μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος ὁ ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 2 ὥραν μ. μ.· προσθεὶς ὅτι συνεδρίασις θέλει γίνει τὸ προσεχὲς σάββατον, ἀντικειμένου τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορομηλᾶκης.

Δ. Α. Ζώτος.

Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ιβ'.

Τῇ 24 Φευρουαρίου 1845.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου αὐτῶν, παόντων μὲν 97 καὶ ἀπόντων 11, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν κατὰ πρῶτον τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, καὶ γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν ἀφορωσῶν τὴν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῶν Καλαβρύτων. Προτεινόντων δέ τινων Βουλευτῶν ν' ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου συζήτησις εἰς ἄλλην ῥητὴν ἡμέραν συνεδρίασιν, διὰ νὰ λάβωσιν οἱ Βουλευταὶ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ καιρὸν γνώσιν τῶν ἀφορώντων τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐγγράφων, καὶ διότι οἱ Ὑπουργοὶ δὲν εἶ αι ἤδη παρόντες διὰ νὰ δώσωσιν ἀπαιτουμένας τυχὸν πληροφορίας, καὶ ἄλλων πάλιν ἀντειπόντων εἰς τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ὅτι ἡ παρουσία τῶν Ὑπουργῶν δὲν εἶναι ἀναγκαία, καθότι ἐδόθησαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ αἱ ζητηθεῖσαι πληροφορίαι, ὁ Πρόεδρος κατ' αἴτησιν Βουλευτῶν ἠρώτησε τὴν Βουλὴν, ἐὰν παραδέχηται τὴν ἀναβολὴν καὶ διὰ ποίαν ἡμέραν, ἢ θέλει νὰ γένῃ σήμερον ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ πλειονοψηφίαν, δι' ἀναστάσεως διακριθεῖσαν, τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς ἀφορώσης τὴν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν Καλαβρύτων ἐκθέσεως διὰ τὸ ἐρχόμενον σάββατον, ἤτοι 3 Μαρτίου.

Κατ' αἴτησιν δὲ διαφόρων Βουλευτῶν ἀνεγνώσθησαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ δύο ἕτεραι ἀναφοραὶ τοῦ Β. Πετμεζᾶ καὶ Γ. Λεκοπούλου, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, τῶν ὁποίων ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ἀποφανθεῖσαν ἤδη ἐπὶ τῶν ἄλλων διὰ τῆς προκειμένης ἐκθέσεώς της, ἐθεωρήθη περιττή.

Μετὰ ταῦτα ὁ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἀναγορευθεὶς ὡς τρίτος Βουλευτὴς Εὐρυτανίας Νίκος Θέου, ὥμοσε τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος ὡρισμένον ὅρκον τῶν Βουλευτῶν, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ὁρκοδο-

οίας, καταταχθείς ἀκολούθως διὰ γενομένης κληρώσεως εἰς τὸ Δ'. τμῆμα τῆς Βουλῆς.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἀποσταλέντων εἰς τὴν Βουλὴν τῶν πρακτικῶν τῆ ἐπαναληφθείσης ἐκλογῆς Δ'. Βουλευτοῦ Σκιάθου, πρόκειται ἤδη νὰ ἐνεργηθῆ σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν ἡ διὰ κληρώσεως παραπομπὴ αὐτῶν εἰς ἓν τῶν ἑπτὰ τμημάτων πρὸς ἐξέτασιν τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς. Κληρώσεως δὲ γενομένης, ἔλαχε τὸ Ζ'. Τμῆμα, πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ ὑσι παραπεμφθῆ καὶ ἐξελεγχθῆ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

Μετὰ ταῦτα οἱ Πρόεδροι τῶν Τμημάτων ἀνήγγειλον ὅτι ἐξελέχθησαν ὡ μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆ διὰ τὴ εἰσαγωγὴν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων Νομοσχεδίου οἱ Κύριοι Μιχαὴλ Σχινᾶς, Εὐστρ. Παρίσης, Εὐθυμ. Κανελλόπουλος, Θεοδ. Γρίβας, Β. Δημητρακόπουλος, Δ. Δρόσος καὶ Σπ. Λογοθετόπουλος.

Ἀκολούθως προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων μελῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ κανονισμοῦ, τὰ ὁποῖα, προστιθέμενα εἰς τοὺς παρὰ τῶν Τμημάτων ἐκλεγθέντας, θέλουσιν ἀποτελέσει τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ῥηθέντος Νομοσχεδίου.

Γενομένης δὲ μυστικῆς ψηφοφορίας δι' ἀψηφοδελτίων, ἐπιτροῦντων τῶν ψηφολεκτῶν Α. Δανοπούλου καὶ Σ. Στεφανοπούλου μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἐξήχθη τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα.

Π. Βαρβιτσιώτης	ἔλαβε	ψήφους	53
Δ. Πλακούτας	»	»	52
Ν. Κριεζώτης	»	»	38
Ι. Φαρμάκης	»	»	37
Θ. Χατζίσκος	»	»	13
Π. Ῥάγκος	»	»	13
Νίκος Θέου	»	»	1
Γκόλφος	»	»	1
Καμπάνης	»	»	1.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος μὴ οὔσης πλήρους τῆς Βουλῆς διὰ τὴν κήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 καὶ 1/2 μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ μηνὸς Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἡμέραν σάββατον περὶ τὴν 1 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν παρουσιασθεὶς ὁ Βουλευτὴς Εὐρυτανίας Νίκος Θέου ὤμοσε τὸν τοῦ Βουλευτοῦ ὅρκον ἔχοντα οὕτω·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς » τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπλη» ρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προεδρείου, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ ὁμόσαντος.

Ὁ ἱερεὺς
ΠΑΪΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ ὁμόσας
Νῖκος Θέου.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.
Δ. Ζῶτος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ηʹ.

Τῆς 27 Φευρουαρίου 1845

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν πρώτην μ. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀναγνωσθὴ ὁ ὀνοματικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 98, ἀπόντων δὲ 10, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ γενομένη κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἐκλογὴ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, τῆς ὁποίας τὸ ἀπο-

τέλεσμα δὲν ἀνηγγέλθη τότε διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, ἀνέδειξεν ὡς μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τοὺς Κ. Κ. Π. Βαρβιτσιώτην διὰ ψήφων 53, Δ. Πλαπούταν διὰ ψήφων 52, Ν. Κριεζιώτην διὰ ψήφων 38, καὶ Ἰωάννην Φαρμάκην διὰ ψήφων 37· τὴν ὑπό τινος δὲ γενομένην ἔνστασιν ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη δὲν εἶναι ἔγκυρος, διότι οἱ ψηφοφορήσαντες ἦτον ἑξήκοντα τρεῖς καὶ δὲν ἀπετέλουν τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 49 τοῦ Συντάγματος, ἀντέκρουσεν ἄλλος, εἰπὼν ὅτι τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς ἀπαιτεῖται διὰ νὰ νομιμοποιηθῇ ἡ συνεδρίασις, ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἦτον κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν πρακτικῶν, ἦτον κἀκμὴ καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ, καὶ ἡ περὶ ἐκλογῆς ἀπόφασις τῆς Βουλῆς γενομένη ὑπὸ πλήρους τοῦ σώματος φέρει τὸ κῦρος ἐν ἑαυτῇ· ἂν ὅμως δὲν ἐψηφοφόρησαν τόσοι, ὅσοι ἀποτελοῦσι τὸ ἥμισυ πλέον ἑνός, τοῦτο δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα· δὲν ἐψηφορήσαν δὲ τόσοι, διότι καίτοι παρόντες τινὲς ἠρνήθησαν νὰ ψηφοφορήσωσι. Τὰς παραιτήσεις δὲ ταύτας παρεδέχθη καθ' ὁλοκληρίαν ἡ Βουλή.

Ἡ εἰς Καρυστίαν ἀποσταλεῖσα ἐπιτροπὴ ἐπέβλεψεν ἀκολούθως εἰς τὸ Πρωτόκολλον τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, καὶ γενομένης τῆς κληρώσεως τοῦ ἐπεξεργασθησομένου τὴν ἐκλογὴν Καρυστίας τιμήματος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Παρθενοπούλου καὶ Παρίση κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Κανονισμοῦ, ἔλαχε τὸ τμῆμα Γ'.

Ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἀνηγγέλθη μετὰ τὸ ἀπαρέσθαι τοῦ Προέδρου ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς· πρὶν δὲ ἡ πρόθεσις ἡ Βουλὴ εἰς τοῦτον ἐγένετο ὑπό τινος ἡ πρότασις νὰ δοθῇ ὁ προϋπολογισμὸς εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν τῶν δαπανηθέντων παρὰ τῆς προσωρινῆς προεδρείας τῆς Βουλῆς, καὶ μετὰ τὰς παρατηρήσεις τινὸς ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς δίδεται κατὰ τὸν Κανονισμὸν εἰς τὸ τέλος τῆς Συνόδου, καὶ τότε θέλουσιν ὑποχρεωθῇ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν ἔλεγχον αὐτὸν καὶ οἱ κατὰ τὴν προσωρινὴν Προεδρείαν διαχειρισθέντες μαζὶ μὲ τοὺς ἤδη διαχειριζομένους, ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ ὑπὲρ τῆς προτάσεως.

Προβᾶσα ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, διὰ τῆς συζητήσεως τῶν καθ' ἕκαστα αὐτοῦ, ἠλάττωσε τὸ ὁρισθὲν ἐν αὐτῷ ποσὸν πρὸς μισθοδοσίαν τῶν γραφέων ἀπὸ 500 εἰς 400 δραχμὰς κατὰ μῆνα, θηλονότι ἀπὸ 2,500 κατὰ τὴν πενταμηνίαν εἰς

δισχιλίας μόνον δραχμὰς, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εὐταξιῶν ἀπὸ δύο εἰς ἕνα, διατάξασα τὴν προσθήκην τοῦ ἀφαιρουμένου εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν κλητήρων ἐν ἀνάγκῃ· παρεδέχθη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κλητήρων νὰ μὴ μισθοδοτῶνται παρὰ τῆς Βουλῆς οὗτοι, ἐὰν εἰς ἄλλην ἔμμισθον διατελῶσιν ὑπηρεσίαν, μισθοδοτούμενοι παρὰ τοῦ δημοσίου.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον αὐτοῦ κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ ἐπέφερεν ἐπ' αὐτοῦ τροποποιήσεις, ἔχον οὕτως·

Προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς διὰ τὸ ἀπὸ α. Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Μαΐου **1845** *διάστημα.*

Πρωτοκ. τῆς Βουλ. Ἄρθρ.	Παράγρ.	Διασάφησις κονδυλίων	Ἄτομα	Ποσὸν μεριῶν Δραχ.	Λ.	Ποσὰ κατ' ἄρθρον Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσ.
Α.		Προσωπικόν.						
	1	Ἀποζημιώσεις Βουλευτῶν ἀνὰ Δρ. 250 κατὰ μῆνα	98	122,500				
		Ὁμ. συμπλήρωμα ἀποζημιώσεως (ἀφαιρουμένου τοῦ δίλλιγν ὑπηρεσίαν μισθοῦ)	12	5,389	50			
	2	Μισθοὶ ὑπαλλήλων						
		Συντάκται ἀνὰ Δρ. 150	2	1,500				
		Γραφεῖς	5	2,000				
		Εὐταξίας	1	300				
		Κλητῆρες	8	1,600		133,289	50	
Β.		Ὑλικόν.						
		Γραφικὴ ὕλη.						
	1	Χαρτί, μελάνη, πίνακες, μολυβδοκόνδυλα κ.τ.λ. ἀνὰ Δρ. 95 κατὰ μῆνα. . .		475				
	2	Συνδρομαὶ ἐφημερίδων		340				
	3	Τύπωσις πρακτικῶν, Νομοσχεδίων, ἐκθέσεων, τροπολογιῶν καὶ ἄγραφα χάρτου		4,000				
	4	Φώτισμα (ἔλαιον, κηρίακλ.)		75		4,890		

Προϋπολ. τῆς Βουλ. Ἀριθμ.	Προϋπολ. τῆς Βουλ. Παράγρ.	Διασάφησις κονδυλίων	Ἄρθρα	Ποσὸν μερικὸν Δραχ.	Λ	Ποσὰ κατ' ἄρθρον Δραχ.	Λ.	Παρατηρήσεις
		Ἔπιπλα ἅπαξ						
	5	Εἰς ἓξ τραπέζια καὶ ἓξ μελανοδοχεῖα διὰ τὰ τμήματα.		242				
		Εἰς 24 πήχεις τσόχα, ταινίας κ.λ. πρὸς σκέπασμα τῶν τραπεζίων		160				
		Εἰς δίκα ξυλίνας καθίσματα ἑπλῆς διὰ τὰ τμήματα.		300				
		Εἰς ἓξ θερμάστρας, μετὰ τῶν σωλήνων καὶ τῆς τοποθετήσεως αὐτῶν.		289	50			
		Εἰς δέματα ξύλα, κάρβουνα κ.λ.π.		80				
		Εἰς ἀγορὰν Ἑλλ. Κωδ. καὶ εἰς τὰς ταλαίσας εἰς Καρυᾶς καὶ Ὕδραν ἐπιτροπὰς κλ. ἀπρόβλεπτα ἔξοδα		160 400		1,631	50	
		Ἐπισκευαί.						
	6	Διαίρεσις ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ Βουλευτ. διὰ τοὺς Γερουσ. καὶ ἐπισκευὴ δωματίων.		1,300				
	7	Εἰς πεντάμηνον μισθοδοσίαν τοῦ ἀρχειοφύλακος καὶ βιβλιοφύλακος.		300				
		Ἔξοδα παρελθούσης χρήσεως.		500		2,100		
		Τὸ ὅλον. Δρ ἑκατὸν τεσσαράκοντα μία χιλιάδες καὶ ἐνιακόσιαι ἕνδεκα.		141,911		141,911		

Εἰς τὴν ἀπογραφὴν ταύτην ὑπέγραψαν καὶ οἱ μὴ παρασταθέντες εἰδικὴ Βουλευταί. Τοῦτο ὅμως διαφράττεται ἀπὸ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἀπόντων ἀνεπιφυλάκτως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1845.

Τὰ μέλη τῆς Λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἰωάννης Τομπάζ, Ε. Παρθενόπουλος, Π. Ἰω. Κυριακός, Σταῦρος Βλάχος, Α. Σκαραμαγκᾶς, Ἄγγελος Γουζούασις, Γ. Ι. Κάνδυας, Ἰωάν. Εὐσταθίου, Σ. Πάγκαλος, Ἰω. Οἰκονόμου, Γ. Ἀποστολίδης,

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Βλάχου καὶ Παρασκᾶ διὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ συνόλου κατὰ τὸν Κανονισμόν, δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ καὶ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπως θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου πεμψῃρεῖ δὲ ψήφων 70 κατὰ τὸ ἰδιαίτερον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ἐνταῦθα προσαρτᾶται, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ταύτης ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς, ναὶ ἢ ὄχι ;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Λογιωτατίδης	Ναί.	Θ. Γριβας	ἀπών
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐσης	Ν.	Δ. Τσάκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δαπόπουλος	Ν.	Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης	ἀπών	Α. Μεταξᾶς	ἀπών
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	ἀπών	Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπών
Α. Γεωργαντᾶς	ἀσθενὴς	Δ. Δαπουσιάδης.	Ν.
Τζα στάκ. Γρηγοράκης	Ν.	Δ. Τζ γκουράκος	Ν.
Γ. Κουδούλης	Ν.	Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	ἀπών	Ι. Κρανίτης	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Δ. Α. Ζώτος.	Ν.
Νῦκας Θείου	ἀπών	Δ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γουζουασις,	Ν.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Α. Κρασσανίτης	Ν.	Ι. Κλίμακας	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Ν. Δελίντας	ἐν ἀδείᾳ
Σίλβεστρ. Στεφανάκης	Ν.	Α. Γ. Τζάνος.	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπών	Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.	Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς	Σ. Πάγκαλος	ἀπών
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	ἀπών	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἀπών	Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Δ. Παπαϊούτας	Ν.	Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.		

Σ. Παυβενόπουλος	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Π. Βάρδογλης	Ν.
Γ. Ῥιβελιώτης	Ν.
Η. Παππατζώννης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Κ. Βεῖκος	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Κάνδυας	Ν.
Δ. Μπρμπίλης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειρόπουλος	ἀπών
Α. Καλομοιρδάρτης	ἀπών
Κ. Τσερτιδῆς	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Παππακώνς. Τζαμάλας	Ν.
Γ. Μπάστας	ἀπών
Κ. Προβελέγιος	ἀπών
Ἀδρ. νὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Καλλέργης	ἀπών
Εὐστ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Πολυχρονόπουλος	ἀπών
Θ. Κιζάνης	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Π. Βαρδιτσιώτης	Ν.
Γ. Δερνισιώτης	Ν.
Μιλέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Νικήτ. Σταματελόπουλος	ἀπών
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Μ. Ἰατρός	ἀσθενὴς
Φ. Κρ. Μαῦρος	ἀπών
Σ. Μπακάτσης	Ν.
Λ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Πετκουλάκης	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	ἀπών
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπών
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	ἀπών
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Λ. Παππαζώρης	ἀπών
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ὁ Πρόεδρος διέλυσε μετὰ τοῦτο τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ., ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως τὴν ἐκλογὴν τῶν εἰσηγητικῶν μελῶν ἐπὶ τῶν λοιπῶν φορολογικῶν Νομοσχεδίων.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος
Σταμ. Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ϙβ'.

Τῆς 28 Φευρουαρίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν 2. ὥραν μ. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευταρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 96, ἀπόντων δὲ 12, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Πρώτη ἡ Βουλὴ ἀκολούθως εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν λοιπῶν φορολογικῶν Νομοσχεδίων, ἤτις χθὲς ἀνεγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως· πρὸ τούτου δὲ παρετηρήθη παρὰ τοῦ Προέδρου εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ψηφοφορηθῶσιν οἱ ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐκλεχθέντες ὡς εἰσηγηταί, καὶ τοὺς ὁποίους ὠνόμασαν οἱ Πρόεδροι τῶν τμημάτων· ἐξελέχθησαν δὲ ὡς τοιοῦτοι, ἐπὶ μὲν τοῦ Νομοσχεδίου τῶν ἀμέσων φόρων οἱ Κ. Κ. Γ. Ῥεβελιώτης, Δ. Καλλιφρονᾶς, Δ. Κυριακίδης, Ι. Ζάρκος, Γ. Νοταρᾶς Α. Σ. Δανόπουλος καὶ Κ. Ζαρειρόπουλος, ἐπὶ δὲ τοῦ Νομοσχεδίου τῶν ἐμμέσων φόρων οἱ Κ. Κ. Α. Γεωργαντᾶς, Ν. Μαυρομμάτης, Π. Κυριακάκης, Εὐστ. Οἰκονομόπουλος, Καΐρης, Δ. Κυριακίδης καὶ Ι. Ζάρκος.

Γενομένης δὲ μυστικῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀμέσων φόρων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Α. Λαπουσιάδου καὶ Γ. Ῥεβελιώτου, ἀνεδείχθησαν μετὰ τὴν διαλογὴν καὶ ἀντιπαραβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους, εὑρεθείσας 84, ὡς μέλη αὐτῆς, οἱ Κ. Κ. Ν. Καρφιωτάκης, διὰ ψήφων 51, Παππακώστας Τσαμάλας διὰ ψήφων 51, Σ. Στερανόπουλος διὰ ψήφων 50, καὶ Κ. Προβελέγιος διὰ ψήφων 50.

Ἐντούτῳ παρετηρήθη ὑπό τινος, ὅτι οἱ Κ. Κ. Καρφιωτάκης καὶ Προβελέγιος, ἐξελέχθησαν μέχρι τοῦδε ὡς μέλη δύο καὶ πλειοτέρων ἐπιτροπῶν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι μέρος καὶ ταύτης κατὰ τὸ ἄρθρον 69 τοῦ Κανονισμοῦ. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τινῶν ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντεγράφη ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν Κανονισμόν, καθ' ὃν δὲν δύνανται νὰ ὦσι μέλη δύο μὴ διαρκῶν ἐπιτροπῶν, οὐχὶ δὲ καὶ δύο διαρκῶν ἢ διαρκοῦς καὶ μὴ τοιαύτης, καθόσον τοῦτο συνάγεται καὶ ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ Κανονισμοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὅτι ὁ μὲν Κ. Προβελέγιος δύναται νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἐπιτροπῆς

ταύτης, ὡς μὴ ὂν μέλος δύο μὴ διαρκῶν ἐπιτροπῶν, παραδεχθεῖσα ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι μέρος ἐκεῖνοι, οἵτινες εἶναι μέλη δύο μὴ διαρκῶν ἐπιτροπῶν. Τῆς γνώμης ταύτης συνεμερίσθη καὶ ὁ ἐκλεχθεὶς Κ. Κορφιωτάκης εἰπὼν ὅτι κωλύεται κατὰ τὸν Κανονισμὸν νὰ ἦναι μέλος τῆς προκειμένης ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ εἶναι εἰς δύο ἄλλας μὴ διαρκεῖς, καὶ εἰς δύο ἑτέρας διαρκεῖς καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπερασίσθη νὰ συμψηφορηθῇ μὲ τὴν ἐκλεχθησομένην ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ ὁ ἀντικαταστήσων εἰς τὴν ἐκλεχθεῖσαν ἐπιτροπὴν τὸν κωλυόμενον Κ. Κορφιωτάκην. Γενομένης δὲ πάλιν μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Σακελλαριάδου καὶ Μπάρα, μετὰ τὴν ἀντιπαραβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τοὺς ψήφους, εὑρεθείσας 78 καὶ τὴν διαλογὴν αὐτῶν, ἀνεδείχθησαν, ὡς μέλος μὲν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀμέσων φόρων, ὁ Κ. Φεγγαρὰς ἀντὶ τοῦ ἐξαιρεθέντος Κ. Κορφιωτάκη, διὰ ψήφων 66, ὡς μέλη δὲ τῆς ἄλλης ἐπὶ τοῦ περὶ ἐμμέσων φόρων Νομοσχεδίου, οἱ Κ. Κ. Τσιγκουράκος διὰ ψήφων 66, Μπαρμπας διὰ ψήφων 66, Μαῦρος διὰ ψήφων 66, καὶ Ῥάγκος διὰ ψήφων 65.

Προέβησαν ἀκολούθως εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, καὶ δι' ὁμοίας ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Γαρδίκη καὶ Δαρειώτου, μετὰ τὴν ἀντιπαραβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους, εὑρεθείσας 66, ἀναδείχθησαν ὡς μέλη καὶ ταύτης, οἱ Κ. Κ. Οἰκονόμου διὰ ψήφων 55, Καπετανάκης διὰ ψήφων 55, Παρίσσης διὰ ψήφων 54, καὶ Π. Δαρειώτης διὰ ψήφων 54. Ἐκ δὲ τῶν τμημάτων οἱ Κ. Κ. Πολυχρονόπουλος, Δανόπουλος, Καλαμογδάρτης, Π. Ι. Κυριακός, Κυριακίδης, Φλέσσας καὶ Κορφιωτάκης, ὀνομασθέντας ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν τμημάτων.

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἀνήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τούτων καὶ διέλυσεν ἀκολούθως τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ ἀ μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ριέ.

Τῆς 4 Μαρτίου 1861.

Σήμερον τὴν πρώτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν πρώτην ὥραν Μ. Μ. ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ, εὑρεθέντων παρόντων μὲν 71, ἀπόντων δὲ 37, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν μετὰ ταῦτα τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων ἀναγνωσθέντος ὡς ἀντικειμένου τῆς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Πειραιέως καὶ Ναυταπάτης· καὶ ταύτην ἀνέγνω ὁ εἰσηγητής, ἔχουσαν οὕτως:

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυταπάτης καὶ πειρατείας ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπὸ σπουδαίαν μελέτην τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ὑποβάλλει ἤδη τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων σας εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἔγκρισίν σας.

Ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, ἐπέστησε κατ' ἐξαίρεσιν τὴν προσοχήν της εἰς δύο ζητήματα.

α') Ἡ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῶν ἐρίτων ἐκδίκασις τῶν περὶ ναυταπάτης καὶ πειρατείας ἐγκλημάτων ἐπιγορεύεται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην, καὶ ἐπιτρέπεται παρὰ τοῦ βιβλίου τῶν ἡμῶν Νόμων;

β') Ὑπάρχει ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἡ αὐτὴ ἀνάγκη δι' ὅλας τὰς ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου διαλαμβανομένας ἀξιοποίνους πράξεις;

Ἀμφότερα δὲ τὰ ζητήματα ταῦτα ἔλυσε καταφατικῶς, ὁρμηθεῖσα ἀπὸ τὰς ἐξῆς κυριωτέρας σκέψεις.

Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, φύσει ναυτικὴ καὶ ἐμπορικὴ οὖσα, ὥφειλε νὰ ἐφελκύσῃ τὴν πάντοτε προσοχὴν τοῦ Νομοθέτου. Τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ πρόοδος τοῦ τόπου κρέμανται μὲν καὶ ἀπὸ τὴν ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας, ἀλλ' ἐξαρτῶνται κατὰ πρώτιστον λόγον ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἡμῶν ναυτικοῦ. Διὰ τῆς ναυτιλίας δύνανται νὰ εἰσαχθῶσι πλοῦτη ἐν τῇ Ἑλλάδι· δι' αὐτῆς δύναται ποτὲ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος νὰ καταστηθῇ ἰσχυρόν. Ἐν ταύτοις δεκαετὴς πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ πλημμελὲς τῆς νομοθεσίας μας διεκινδύνευσε μεγάλως καὶ τὴν ἐμπορικὴν ἡμῶν ὑπόληψιν καὶ τὰ καλῶς

ἐννοούμενα συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας· ὁ δὲ πλεονασμὸς τῶν κατὰ τὴν ναυτιλίαν ἐγκλημάτων προῆλθεν ὄχι ἐξ ἐλλείψεως ποινικῶν ὅρων, ἀλλὰ διότι οἱ κακοῦργοι δίκαι μὴ ἐκτιμῶντες ὅσον ἔδει τὸ βάρος τῶν τοιούτων ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν καὶ δυσανακάλυπτα εἶναι καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας πράττονται, μηδὲ κρίνοντες ἀπορρώντως ὅλην τὴν ἐκ τῆς ἀτιμωρησίας αὐτῶν προξενουμένην βλάβην εἰς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα, δὲν ἐφήρμοζον πάντοτε ἀκριβῶς τὸν Νόμον. Διὰ ταῦτα τὸ Σύνταγμα, ἐνῷ ἐξ ἑνὸς καθιεροῖ τὴν ἀρχήν, ὅτι τὰ κακουργήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ἐξ ἄλλου ἀναθέτει, οἱ ἐξαιρετικῆς διατάξεως, εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὸ περὶ ἀρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ναυταπάτης καὶ πειρατείας. Ἐκ τούτου δὲ καταφαίνεται καὶ ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ νομιμότης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐφετείων, τὰ ὁποῖα, ὄντα ἄλλως τε τακτικὰ δικαστήρια, πασχύουσι διὰ τὰ φῶτα αὐτῶν πλήρεις ἐγγυήσεις ὄχι μόνον ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς κοινωνίας αὐτῆς.

Ἡ λέξις ναυταπάτη λαμβάνει τὸν νομικὸν ὁρισμόν της ἐκ τοῦ ἐν ἰσχύι Ἐμπορικοῦ Νόμου, ὅστις ὁρίζει ὡς τοιαύτην ὄχι μόνον τὰς ἀθεμιτουργίας, τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὴν στενὴν ἔννοιαν τῆς εἰδικῆς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον ἀπάτης, ἀλλὰ καὶ πάσας, ὅσαι περιέχονται εἰς τὸ 1. κεφάλαιον τοῦ νομοσχεδίου· ὁ δὲ λόγος εἶναι, διότι ἡ ναυταπάτη, ἥτις ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴν γαλλιστὶ λεγομένην barraterie, εἶναι σύνθετον ἔγκλημα, περιλαμβάνον διαφόρους εἰδικὰς ἀθεμίτους πράξεις συνταυτιζομένας ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος τοῦ πλοιάρχου καὶ τῆς φύσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο οἱ ναῦται ἢ ἐπιβάται δὲν τιμωροῦνται ἐπὶ ναυταπάτῃ, δυναμει τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, εἰμὴ καθόσον μόνον εἶναι συναυτουργοὶ ἢ συναίτιοι τοῦ πλοιάρχου· ἄλλως ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ κοινοῦ δικαίου· ἀπεναντίας ὁ πλοίαρχος, ὅστις εἶναι πολιτικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν παράβασιν, καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐλαφροτάτην, τιμωρεῖται αὐστηρῶς διὰ πᾶσαν ἐγκληματικὴν αὐτοῦ πρᾶξιν ὡς τοιούτου. Ἡ δὲ ὑπεξαίρεσις, καίτοι ἀποτελοῦσα ἴδιον ἔγκλημα εἴδους εἰς τὴν ποινικὴν νόμον, ὡς ἀποτελοῦσι καὶ τὰ ἐγκλήματα τῆς φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας, τῆς κυρίως ἀπάτης, καὶ τῆς πλαστογραφίας, πραττομένη ὅμως ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ 1. κεφαλαίου τοῦ νομοσχεδίου, εἶναι εἴτε κύριον τῆς ναυταπάτης στοιχεῖον, εἴτε μέσον πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ διστάσωμεν, ὅτι καὶ τὸ Σύνταγμα τὴν αὐτὴν ἀποδίδει ἔννοιαν εἰς τὴν λέξιν ναυταπάτην, τὴν ὁποίαν δίδουσι ῥητῶς ὅ,τε ἡμέτερος ἐμπορικὸς νόμος καὶ αἱ νομοθεσίαι τῶν δύο μᾶλλον ἐμπορικῶν καὶ πολιτισμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου, ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὰς ἑξῆς τροπολογίας·

Νὰ λείψῃ ἡ ἐπιγραφὴ *ὑπεξαιρέσεως περὶ τὴν ναυτιλίαν*, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὴν κεφαλίδα τοῦ νομοσχεδίου καὶ τοῦ πρώτου κεφαλαίου, καὶ εἰς τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 14, καθότι ἡ πρᾶξις αὕτη συναπαρτίζει τὴν ναυταπάτην.

Εἰς τὸ 3 ἐδάφιον τοῦ πρώτου ἄρθρου νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν ἢ καὶ αἱ λέξεις *παρὰ τὰς διατάξεις* τοῦ 237 ἄ. θρ. *τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου*, καὶ νὰ λείψῃ τὸ *ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου*.

Εἰς τὸ τέταρτον ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου νὰ λείψῃ ἡ λέξις *ἰδιοκτημόνων*, καθότι περὶ αὐτῶν διαλαμβάνει τὸ πρῶτον ἐδάφ.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ δευτέρου ἄρθρου νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἑρμηνεῖα τοῦ § 3. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ ἀξία τοῦ σεσεσημασθέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος πλοίου ἢ τοῦ μέρους αὐτοῦ, ἢ τῶν ὑποξαιρεθέντων ἢ νοθευθέντων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμάς· ἐὰν ἡ ἀξία αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχ., ἀλλ' ἦναι ἀνωτέρα τῶν τετρακοσίων, μὲ εἱρκτὴν, καὶ μὲ φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον, ἐὰν ἡ ἀξία μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς τετρακοσίας δραχ. εἶναι ἀνωτέρα τῶν εἴκοσι. »

Τὸ 3 ἄρθρον νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἑρμηνεῖα·

« Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐν τῷ Α. Βιβλίῳ, Δ'. κεφαλαίῳ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς ναυταπάτης· ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ συναυτουργοὺς ναύτας ἢ ἐπιβάτας ποινὴν καθ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν, καὶ ἂν οὗτοι, ἢ οἱ συνεργοὶ καὶ συναίτιοι, αὐθόρμητοι ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γενομένην ναυταπάτην, πρὶν ἔτι λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς, κατὰ δύο βαθμοὺς μικροτέραν. »

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἡ λέξις *συναιτίους*, καθότι εἶναι μὲν δίκαιον νὰ τιμωρῶνται μὲ κατ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν ποινὴν ναῦται καὶ ἐπιβάται, οὐχὶ δὲ ἐν γένει καὶ οἱ συναίτιοι, οἵτινες τιμωροῦνται μὲ μετρίαν ποινὴν ἀπὸ τὸν ποινικὸν Νόμον.

Εἰς τὸ 20 ἄρθρον ἀντὶ τοῦ 466 ἄρθρου νὰ τεθῇ τὸ 470, τὸ

ὅρον διαλαμβάνει τὴν περίπτωσιν, περὶ ἧς πραγματεύεται τὸ 20 ἄρθρον.

Τὸ 22 ἄρθρον νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρ. 22. Εἰς τὴν ἀναίρεσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθ. 457 καὶ 458, ἐδ. 1, 2, 3, 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 19 καὶ τελευταῖον τῆς ποινικῆς δικονομίας ὡρισμένα· πρόσκτι δὲ λόγος ἀναιρέσεως ὑπάρχει καὶ ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος τῶν ἑρετῶν. »

Ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε νὰ λείψῃ παντάπασι τὸ ς' τμῆμα καὶ τὸ 25 ἄρθρον, διὰ νὰ μὴ δοθῇ ὀπισθενεργὸς δύναμις εἰς τὸν νόμον.»

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς
Δ. ΡΑΜΦΟΣ Γ. Καρατσούβ.

Μὴ ὑπάρχοντος ἀκολούθως ἄλλου ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'.

Τῇ 2 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν δευτέραν Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 93, ἀπόντων δὲ 15, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος κατόπιν ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ περὶ ζώων φόρου, καὶ ταύτην ἀνέγνω ὁ εἰσηγητὴς ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων Ἐπιτροπὴ συνῆλθε τὴν 28 Ἰανουαρίου, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ μελετήσασα μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὸ νομοσχέδιον τὸ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ τὴν

ἔκθεσιν αὐτοῦ, ἀντιπαραβαλοῦσα δὲ καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν αὐτοῦ προηγουμένων ἐτῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ φόρου νόμους, παρετήρησε τὰ ἑξῆς.

α') Ὅτι ἡ σύνταξις τοῦ Νόμου τοῦ ἔτους τούτου, φωτισθεῖσα ἔκ τε τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος καὶ ἐκ πολιτικωτέρας προνοίας, ἐγένετο πρὸς περισσότερον ὄφελος τοῦ φορολογουμένου.

β') Ὅτι τὸ ὄφελος τοῦτο ὑπάρχει διττόν· τὸ μὲν, ἐλάττωσις φόρου, τὸ δὲ ἁπλῆ, σύντομος καὶ ὀλιγοδάπανος ἐκδίκασις τῶν τοῦ φόρου ὑποκρυγῶν· εἰς τὰ ὁποῖα προστίθεται καὶ ἡ τῶν βοσκῶν διανομὴ ἀπὸ καταλληλοτέρας χεῖρας.

Συνεβούλευσα ἐπειτα·

α') Ὅτι πᾶσα δυνατὴ ἐλάττωσις φόρου, καὶ πᾶσα ἁπλουστέρα, καὶ ἡμιωτέρα διεκπεραίωσις πραγμάτων, ἐνῷ βελτιοῖ τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν τοῦ λαοῦ, βοηθεῖ καὶ τὴν εὐθυμίαν τελειοποίησιν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ προετοιμάζει τὴν βασιμωτέραν αὔξησι τῶν πόρων τοῦ δημοσίου.

β') Ὅτι πᾶσα τοιαύτη ἐνέργεια ὑπάρχει πεπλεόν καὶ ἐλάττωσιν ἀναλόγων δημοσίων ἐξόδων, ὅσα, περιττὰ ὄντα, ἐλάπτουσι τὸ ἔθνος ὑλικῶς τε καὶ ἠθικῶς·

γ') Ὅτι τὰ τοιαῦτα ἀποτελέσματα, ποθητὰ παιὰ τοῦ λαοῦ, φέρουσι καὶ τιμὴν εἰς τε τὸν νομοθέτην καὶ εἰς τὸν ἄρχοντα.

Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ προέβαλλε εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, μετὰ τῶν ἀκολούθων μικρῶν διορθώσεων, τὰς ὁποίας ἔκρινεν ἀναγκαίας καὶ ἄλλως συμφώνους πρὸς τὴν γενικὴν ἔννοιαν τοῦ Νομοσχεδίου.

Α'. Τὸ γ') τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου 1 νὰ γραφῇ οὕτως· « τὰ ἀροτικὰ ζῶα, βόες, ἀγελάδες, καὶ βουβάλια, ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας. »

Β'. Τὸ ἄρθρον 4, διὰ νὰ ἦναι σαφέστερον κατ' αὐτὴν τὴν ὑπουργικὴν ἔκθεσιν, νὰ γραφῇ οὕτως « Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων μικρῶν τε καὶ μεγάλων, ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου. Μόνη δὲ ἡ τῶν χοίρων ἀπαρίθμησις ἀρχίζει τῇ 1 Δεκεμβρίου. Ἡ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐνεργηθεῖσα εἶναι ὁριστικὴ, καὶ καταλογίζεται εἰς τὰ βιβλία τῆς χρήσεως τοῦ 1844. »

Γ'. Τὸ ἄρθρον 5 νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑπεται· Ὁ κατὰ τῶν ζώων φόρος πληρώνεται εἰς μίαν δόσιν, τῶν μὲν χοίρων, συγχρόνως μὲ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ λοιπῶν ζώων ἐν γένει, τῇ 20 Μαΐου. »

Τοῦτο δὲ πρὸς περισσοτέραν εὐκολίαν τῆς πληρωμῆς.

Δ'. Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἄρθρου 6 ἐτροποποιήσαμεν οὕτως· « Ἡ ὁροντὶς τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν τυπίαν, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ τόπος ὅπου ἤθελαν εὑρεθῆ τὰ ζῶα τῶν λιμένων. » Ἐπηκολούθησε δὲ ἡ τροποποίησις αὕτη ἐκ τῆς μετενθείσης ἀνωτέρω ἐποχῆς τῆς πληρωμῆς, ὡς ἐκ τῆς ἐνδεχομένης μετατοπίσεως τῶν λιμένων.

Ε'. Εἰς τὸ πέμπτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 8 ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἐξαλειπτέον τὸ « ὡς μάστρος εἶναι δεκτὸς καὶ ὁ ἐπιστάτης ἢ ὑποεπιστάτης τοῦ δημοσίου, ὅστις καὶ ἐξετάζεται ὡς ἀνωτέρω. » διὰ τὸν λόγον ὅτι, κατὰ τὸ προτεθὲν ἐδάφιον ἐπιμελείᾳ τούτου τοῦ ἐπιστάτου κινεῖται πρῶτον ἡ προανάκρισις.

Τ'. Τὸ ἄρθρον 11 ἐρωτήματα οὕτως· « Ἡ τοποθέτησις τῶν ποτιμίων εἰς τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς (ἐξαιρουμένων τῶν ἀποδὸς ἐτησίως ἐδιαιτησάντων ἰδιωτῶν καὶ κτηνοτρόφων) γίνεται παρὰ τῶν Νομαρχιακῶν συμβουλίων, τὰ δὲ περὶ τοποθετήσεων πεφάτνια κρίνει ὁ Νομάρχης ἀδιστικῶς. »

Ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἐμετριάσθησαν γνώμαι τινὲς περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων φόρου εἰς λεπτὰ 20 ἀντὶ 25, καὶ ἐλήφθη περὶ τοποθετήσεως τῶν ποτιμίων παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ὡς ὑπαρχόντων, καὶ οὐχὶ παρὰ τῶν νομαρχιακῶν, ὡς μὴ συστηθέντων εἰσέτι.

Περαίνοντες τὴν ἔκθεσιν, προσθέτομεν ὡς χρήσιμον εἰς τὸν Νόμον τοῦ ἐρχομένου ἔτους τὴν παρατήρησιν, ὅτι δίκαιον ἤθελεν εἶσθαι ὁ φόρος τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν βοσκῶν ζώων νὰ ἦναι ἀνώτερος τοῦ φόρου τῶν βοσκόντων εἰς ἰδιωτικοὺς.

Ὁ Εἰσηγητὴς Μ. Γ. Σχινᾶς.

Ἡ ἐπιτροπή.

Θ. Γρίβας,	Π. Βαρδετζιώτης,
Ν. Κοντζώτης,	Εὐθύμιος Κανελλόπουλος,
Ἰω. Φαρμάκης,	Σ. Λογοθετόπουλος.
Δ. Πλαπούτας.	

Ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐνώρᾳ 2 μ. μ., ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Καλαβρύτων, καὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Πειρατείας καὶ Ναυταπάτης.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορομηλᾶκης
Δ. Α. Ζῶτος
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ιϛ'.

Τῆς 3 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν τρίτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 90, ἀπόντων δὲ 18, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη μετὰ ταῦτα, ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς περὶ τῶν Καλαβρυτινῶν, καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης. Πρὶν δ' ἡ προβῇ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἡ Βουλή, ἀνέγνω ὁ Γραμματεὺς ἀναφορὰν τῶν ἐπὶ τῶν καλπῶν ἐπιτροπῶν τῶν δήμων Σουδενῶν, Φελόης, Κρυβίδος, μὴ ἀναγνωρισθεισῶν δι' αὐτὰς τὰς πρό τινος εἰς τὴν Βουλὴν δοθείσας παρ' αὐτῶν ὑπογεγραμμένας· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου εἰς τῶν βουλευτῶν ἔλεξεν ὡς ἑξῆς·

Τὸ ὑπὸ συζήτησιν ζήτημα, ἄλλως σοβαρὸν, εἶναι, ἂν Διοικητὴς ἢ Διοικηταὶ δύνανται νὰ ἀκυρώσωσι πράξεις ἰδίας αὐτῶν ἢ προκατόχων, ἀφορώσας ἐκλογικὰς ἐργασίας· καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἠκυρώθησαν παρ' αὐτῶν τοιαῦται, τί νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Βουλὴ δύναται. Μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν κατὰ τὸν Ἰούλιον ἐνεργηθεισῶν πολιτικῶν ἐκλογῶν δέκα δήμων τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε κατὰ τὴν 18 Νοεμβρίου τὸν Διοικητὴν Καλαβρύτων νὰ προκηρύξῃ νέαν εἰς αὐτούς· ὁ ἐκπληρῶν ἐκεῖ καθήκοντα Διοικητοῦ τότε γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως, λαβὼν κατὰ τὴν 29 μᾶλις τὴν διαταγὴν αὐτὴν, ἐξέδοτο πρόγραμμα τὴν 30 προσαλπῶν τὸν κατὰ τὸν νόμον σχηματισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τοὺς δέκα τούτους δήμους. Ἐκ τε τῶν εἰς τὴν Βουλὴν καταπεθέντων ἐγγράφων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διασαφήσεων, προκύπτει ὅτι ἐνηργήθη ἡ ψηφοφορία, κατὰ τοὺς 7 μόνον δήμους, κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς τρεῖς συμβολαιογραφικῶς ἐνηργήθη αὕτη διὰ τὴν δυστροπίαν τῶν δημάρχων νὰ σχηματίσωσι τὰς ἐπιτροπάς. Αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν ἑπτὰ δήμων προσεκάλεσαν τὸν Διοικητὴν νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν διαλογὴν, ἀλλ' οὗτος, ἐκδοὺς ἕτερον πρόγραμμα ἐπ' ἀόριστον ἀναβάλλον τὴν ἐκλογὴν, ἠρνήθη νὰ ἀνα-

γνωρίση τὰς γενομένας ψηφοφορίας, διϊσχυριζόμενος ἐπὶ τῶν ἑξῆς· 1. διότι ὁ προκάτοχος αὐτοῦ δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ προκηρύξῃ ἐκλογήν. 2. διότι παρεπονέθησαν κατὰ τῶν γενομένων, εἰς αὐτὸν καὶ ἔλαβεν ὑποψίας· 3. διότι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ, διὰ τὴν κατὰ τὴν κλήρωσιν αὐτῶν ἀπουσίαν τῶν ἁρμοδίων προσώπων, ἐκληρώθησαν ἐσφαλμένως καὶ ἐν παραβύστῳ· 4. διότι αἱ κάλπαι ἐδόθησαν ἀτάκτως καὶ διπλαῖ, καὶ 5. διότι καὶ κατὰ τὴν κλήρωσιν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν παρεβιάσθησαν καὶ οἱ τύποι καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν ἐκλογέων θέλησις ὑπὸ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς ἐνόπλων περιερχομένων Πετιμεζαίων· αἱ διϊσχυρισμοὶ οὗτοι τοῦ Διοικητοῦ, μ. ὅλον ὅτι, οὐδὲ νὰ κρίνω, οὐδὲ νὰ ψέξω αὐτοὺς ἐπιχειρῶ, καθ' ὅσον δὲν προὐτέθην νὰ ἐξετάσω τὰ καθέκαστα τῆς ἐκλογῆς, ἔρχον ἄλλης ἐποχῆς, ἀποτελοῦσιν ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς, διαπραττομένας παρὰ μόνης τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Συντάγματος, οὐχὶ δὲ καὶ παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ ὁποίου ῥητῶς διαγράφονται τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς καθήκοντα καὶ δικαιώματα ἐν τῷ περὶ ἐκλογῆς νόμῳ. Τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἂν ἀπεδίδετο παρὰ τοῦ νόμου εἰς τοὺς Διοικητὰς, βεβαίως δὲν ἤθελον συγχύσει ἐνταῦθα ποτὲ Βουλευταί, διότι ἤθελον παρευρεθῆ ἀνυπερβλήτως τοιαῦτα ἐμπόδια· ἀλλ' ἂν καὶ διὰ τῆς διαγωγῆς του ταύτης ῥανῇ εἴς τινας ὁ Διοικητὴς ὄχι ἀπομαινόμενος ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων, ἀλλ' εἰσερχόμενος τὸ νόμιμον τῶν πράξεων τοῦ προκατόχου του, καὶ κατὰ τούτου θέλω ἀντιτάξει, ὅτι ὁ Διοικητὴς τότε μόνον δύναται νὰ ἐξετάσῃ αὐτὰς, ὅταν τὰ, ἐφ' ὧν αὗται, ἀντικείμενα ὦσι καθαρῶς Διοικητικὰ, καὶ οὐχὶ ἐκλογικά. Τοῦτο ἀναγνώρισε καὶ αὐτὴ ἡ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς πρώτης ἐκλογῆς Καλαβρύτων ἐπὶ τοσοῦτον προσβληθεῖσα ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἀνδρ. Λόντου, ἀπαγορεύουσα ῥητῶς τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκδοθέντων προγραμμάτων, καὶ τὰ ἐκ τούτων πηγάζοντα δικαιώματα σεβασθεῖσα διὰ τούτου ὡς πολυτιμότερα.

Ἐπειδὴ λοιπὸν μόνη ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κρίνῃ τὰς ἐνστάσεις καὶ ἐκλογὰς κατὰ τὸ Σύνταγμα, διὰ τοῦτο ἤδη ἰδιοποιούμεθα τὰ δικαιώματα αὐτῆς, ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν της πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς διὰ τὴν τελείαν τοῦ νόμου ἐφαρμογήν· μετὰ τοῦτο δὲ ἡ Βουλὴ ὀφείλει ἀποφανθῇ περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ἐπὶ τῶν προταθησομένων ἐνστάσεων. Διὰ δὲ τοὺς τρεῖς δήμους, καθ' οὓς δὲν ἐνηργήθη ψηφοφορία, κατὰ τὴν αὐστηρὰν τοῦ νόμου ἑρμηνείαν, θέλομεν ἀποφανθῇ κατ' αὐτῶν, διότι δὲν ἐξήσκησαν δικαίωμα ἐκ τῆς ἀμελείας

αὐτῶν ἡ δολιότητος τῶν δημάρχων, διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ὁποίου προσεκλήθησαν· κατὰ δὲ τὴν ἐπικρὴ, ὅτι ὁ νόμος ἐκπληροῦται ἂν δοθῇ προθεσμία πρὸς νέαν ψηφοφορίαν, ἥτις περατοῦται, μετὰ δέκα ἡμέρας. Ὁ λαὸς τῶν Καλαβρύτων εἰς δύο κεχωρισμένος στρατόπεδα πάσχει ἐκ τῶν διὰ τας ἐκλογὰς διαπληκτισμῶν, ζωοκλοπαὶ, αἰτίαι κλπ. ἐνεργοῦνται καθ' ἡμέραν, καὶ θέλουσιν ἀναγκάσει αὐτὸν νὰ βλασφημήσῃ. Τὸ ἔργον ἡμῶν δὲν εἶναι ἁπλοῦν νομοθετικὸν, ὀφείλομεν νὰ δείξωμεν ὅτι κηδόμεθα τῶν λαῶν καὶ ὅτι κατοπτεύομεν τοὺς διαιροῦντας αὐτοὺς· ὀφείλομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν ἐπὶ τὸ Σύνταγμα, καθιστῶντες αὐτὸ ἀγαπητὸν καὶ σεβαστὸν, καὶ ἀφαιροῦντες ἀπὸ τὸ ὑπ' αὐτοῦ χορηγούμενον τὴν ἀντιπροσωπείας δικαίωμα, πᾶσαν δυσχέρειαν διὰ τοὺς λαοὺς συνεπειαν.

Μετὰ ταῦτα ἕτερος παρατήρησεν ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ Συντάγματος καὶ 20 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ἡ ἐνδίκασις τῶν γενομένων παραγγελίσεων ἀπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἀνατεθῇ πλήθυσι εἰς τὴν Βουλήν· ἀλλ' αὐτὴ τῶν ὀφείλει νὰ ἀποφανθῇ εἰδικῶς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν ἀναφερομένων, ζητούντων νὰ διαταχθῇ ὁ Διοικητὴς νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν διαλογήν· δὲν δύναται δὲ ἡ Βουλὴ, οὐδ' ὡς πολιτικὸν σῶμα, οὐδ' ὡς δικαστικὸν, νὰ διατάξῃ τοῦτο, διότι ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων της· οὐδὲ νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὰς πράξεις τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας δύναται, διότι ὀφείλει πρότερον νὰ ἐξετάσῃ τὰ καθ' ἕκαστα αὐτῶν, καὶ διότι ἀποφαινομένη ἀπὸ τοῦδε, προδικάζει τὴν οὐσίαν· ἀλλὰ μόνον νὰ πέμψῃ τὰ ἐγγραφα ὀφείλει, ἀποφαινομένη, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ ἀποπερατωμένην τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἥτις ἐνεργήθη, διότι δὲν δύναται κατὰ τὸ Διοικητικὸν δίκαιον νὰ ἀκυρωθῇ πρᾶξις ἀφ' ἧς ἀπορρέουσι δικαιώματα πρὸς τρίτους, πολλῷ μᾶλλον κατὰ τὸ συνταγματικὸν δὲν δύνανται αἱ ἐνεργηθεῖσαι ταιαῦται πράξεις νὰ ἀνακληθῶσι.

Τούτους ἀντέκρουσεν ἄλλος, εἰπὼν, ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὸν προαγορεύσαντα ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιμβῇ ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία, ἀλλ' αὐτὴ ὀφείλει καὶ νὰ μὴν ἀρνηθῇ πρωτάστιν σχετιζομένας μὲ τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων, καὶ τὸ δικαίωμα τῆς τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἐπὶ πολύ. Ὁ Νόμος παραδίδεται ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀπὸ τοὺς πολίτας σώζων ἐντίθετα συμφέροντα· ὁ Διοικητὴς ἀνέστειλε τας ψηφοφορίας πρὶν ἢ ἐπὶ ἀρχίσωσι, διότι συνέλαβε ὑποψίας δικαίας, περὶ βιασπραγιῶν καὶ διαστρεβλώσεως τῆς ἠτυχίας, καὶ αὗται ἐπληλήθευσαν· ἔπταισε διότι δὲν προσδιώρισε τὴν χρόνον καθ'

ὃν ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ψηφοφορία, ἐὰν καὶ τοῦτο δὲν ὑπηγόρευσαν ἄλλοι ἐπίσης ἰσχυροὶ λόγοι, καὶ ὅμως οἱ σήμερον προστρέχοντες εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ἐζήτησαν τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τότε, ὥστε διὰ τὴν μὴ προσδιορισμὸν νὰ δύνανται νὰ παραπονεθῶσιν ἤδη δικαίως· ἂν τοῦτο ἐγένετο τότε, ἤθελ προσδιορισθῇ ἤδη, καὶ δὲν ἠθέλαμεν ἀπορεῖ περὶ τοῦ δικαίου, ὡς ἤδη ἀπαντῶμεν τοὺς λέγοντας ὅτι ἐτελείωσε τὸ ἔργον της ἐκλογῆς, καὶ ἄλλων ἀρνουμένων πάντη αὐτὴν ἐπειδὴ δὲ τὰ γενόμενα οὐδὲ προσβάλλει τις, οὐδὲ νομιμοποιεῖ, καὶ δὲν εἶναι δικαιωμένα ἀφαιρεθῶσι καὶ δικαιώματα ἀπό τινας μὴ ἐξασκήσαντας αὐτά, διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν της διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν Καλοβρυτινῶν καὶ ἐνώπιον της προσαγωγὴν τῶν τε γενομένων καὶ γενηθησομένων ἐντὸς τοῦ Νόμου, διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῶν.

Καὶ μετὰ τοῦτον ἄλλος, εἶπεν· ὁ ἐν γνώσει τοῦ ὑπουργοῦ ἐκπληρῶν χρέη Διοικητοῦ Γραμματεὺς ἐξέδοτο πρόγραμμα ἐκλογῆς, καὶ κατὰ τοῦτο εἰς ἑπτὰ μόνων τῶν δήμων ἐνεργήθησαν ψηφοφορίαι· ὁ κατόπιν διορισθεὶς Διοικητὴς διέταξε ἐπανάληψιν ἐκλογῶν, ἐναντίων τῶν μετενεχθέντων πρὸς διαλογὴν τὰς κάλπας των εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἐνῷ ὤφειλε νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαλογὴν αὐτῶν καὶ νὰ διατάξῃ νέαν ἐκλογὴν εἰς τοὺς μὴ ψηφοφορήσαντας τρεῖς δήμους, ἢ νὰ προκηρύξῃ μὲν νέαν πανταχοῦ, ἀλλὰ ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ, ἀφοῦ τὴν ἐξέλεγξιν ὅλων εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ Συντάγματος, καὶ κατὰ τὰ ἄρθρ. 6 15,16,18 23 καὶ 24 τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου ἀπαγορεύοντα πᾶσαν εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ ἐπιστάσεις ἐπέμβασιν τῶν Διοικητῶν, ἀνατεθείσης τῇ ἐπ' αὐτῶν ἀποράσεως εἰς τὴν Βουλὴν· τὰς διαταξεις δ' αὐτῶν κατενόησεν ἀκριβῶς ὁ κατὰ τὴν διαλογὴν εἰς τὰς πολιτικὰς ἐκλογὰς Ἠλείας παρευρεθεὶς Διοικητής. Ἐπειδὴ λοιπὸν αἱ πράξεις τοῦ Διοικητοῦ τούτου ἀντίκεινται εἰς τὸ Σύνταγμα, διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀκυρώσῃ αὐτάς, καὶ νὰ διατάξῃ τὴν διαλογήν.

Ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας ἐπανέλαβεν, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὸν προηγορεύσαντα ἡ Βουλὴ θέλει ἀποφαίνει ἀδικίαν ἐξετάζουσα τὰ γενόμενα κατὰ συνέπειαν τοῦ προγράμματος τοῦ Διοικητικοῦ Γραμματίου, καὶ ἀρνουμένη νὰ ἐξετάσῃ τὰ γενηθησόμενα κατὰ συνέπειαν τοῦ προγράμματος τοῦ Διοικητοῦ, κατὰ τὸν δεύτερον δ' ἀγορεύσαντα διατάττουσα τὸν Διοικητὴν νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν διαλογὴν τῆς γενομένης ἐκλογῆς, θέλει προδικάσει, διὰ τοῦτο ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ γενόμενα καὶ τὰ γενη-

θησόμενα. Οἱ ἤδη παραπονούμενοι ὠφελον ἀρχῆθεν νὰ ζητήσωσι τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς νέας ἐκλογῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ προκηρυχθείσης, καὶ ὅμως ἐσιώπησαν τοῦτο διὰ νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν· ἡ προκειμένη περίστασις εἶναι ἔκτακτος, εἶναι πραγματικόν τι, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λυθῇ, καὶ λύεται διὰ τῆς παρουσίας μου, ἥτις μόνη δύναται νὰ φέρῃ ταχέως ἐνταῦθα Βουλευτὰς τῶν Καλαβρύτων. Ἐν τούτοις οἱ κατὰ τὴν γνώμην μου διαχωρίζονται, ὅτι ἡ νεωμενία ψηφοφορία ὑπῆρξε κατὰ συνέπειαν τοῦ προγράμματος τοῦ Γραμματέως, κατὰ κεκτημένον δικαίωμα, διαχωρίζομαι ὅμως καὶ ἐγώ, ὅτι οἱ ἀρνηθέντες νὰ ψηφοφορήσωσι κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ προγράμματος ἀπέκτησαν δικαιώματα διὰ νὰ ἐξασκήσωσι αὐτὰ κατὰ τὸ ἀναστειλαν πρόγραμμα. Σήμερον δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπορανθῶμεν ἐπὶ τῶν πράξεων αὐδενός, ἀλλὰ νὰ ζητήσωμεν τὸ πέρας τῶν πράξεων τούτων, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων, ὅταν παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μας, τότε θέλομεν δυνηθῇ νὰ ἀποφανθῶμεν ἐπ' αὐτοῦ ἐν γνώσει.

Εἰς τοῦτον εἰς μὲν ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ πρόθεσις νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν της ἡ Βουλὴ διὰ νὰ ἀποπερατωθῇ ἡ ἐνεργηθεῖσα ἐκλογὴ δὲν προδικάζει οὐδόλως, διότι ἐξυπονοεῖται ἡ ὕπαρξις τῆς ἐκλογῆς, καὶ ταύτης ἡ προσαγωγὴ πρὸς ἔλεγξιν ἐζητήθη διὰ τῆς προτάσεως ταύτης· καὶ ἄλλος, ὅτι διὰ τῆς γνώμης νὰ πραττωθῶσι τὰ γεννηθησόμενα καὶ νὰ ἐλεγχθῶσι μετὰ τῶν γενομένων, κυρούται ἡ ἄλλως ἐπιλήψιμος διαγωγὴ τοῦ Διοικητοῦ.

Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, εἰπόντα, ὅτι ἐπειδὴ αἱ ἐκλογαὶ δὲν ἐπεραιώθησαν, καὶ διότι ἡ ἀναφορὰ περιεῖχε καὶ διαταγμοὺς μὴ ὑποβληθέντας, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησεν οὕτως, ὅπως περατωθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ αὗται, ὁ πρώτων ἀγορεύσας παρετήρησεν ὅτι διὰ τῶν πράξεων του ἕκαστος ὑποδεικνύει τὴν ἐξήγησιν, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὸν ἐφαρμοζόμενον Νόμον· κατὰ τὸν Νόμον ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ τὸν τόπον, τὸν χρόνον καὶ τὴν ἔναρξιν, δὲν δύναται δὲ καὶ νὰ ἀναστείλῃ ἡ ἀκυρώσῃ πράξεις· ἡ πρέπει λοιπὸν νὰ ἀναγνωρισθῶσιν αἱ πράξεις αὗται τοῦ Διοικητοῦ, ἢ νὰ μὴν ἀναγνωρισθῶσι, καὶ νὰ διατηρηθῇ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς· παραδεχόμενοι τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, λεγούσης κατὰ τὸν Νόμον ἀρίνομεν τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ εἰς τὸν Διοικητήν, ἐρμηνεύσαντα αὐτὸν κακῶς, ὡς ἴδομεν ἐκ τῶν πράξεών του· διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἡ ἔννοια τοῦ Νόμου διὰ τῆς ἐξηγήσεως, ὅτι οὕτως ἐκ-

πληροῦται, διατασσομένου τοῦ Διοικητοῦ νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἐκλογικὰς πράξεις.

Κατὰ τούτων ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος ἤθελουσιν ἀπολεσθῆ κεκτημένα δικαιώματα, καὶ ταῦτα εἶναι τὰ πηγάσαντα ἀπὸ τὸ δρᾶστερον τοῦ Διοικητοῦ πρόγραμμα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀναγνωρίζει βεβαίως ἡ Βουλή, ὅταν ἀποφανθῇ διὰ νὰ προστηχήσῃ τὰ γενόμενα μόνον κατὰ τὴν γνώμην ταύτην ἤθελεν ἀναγκάσει τὸν Διοικητὴν νὰ ὁμοιοπαθήσῃ, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει· ἂν ὁ Διοικητὴς ἤρεσκετο νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν ψηφοφορίαν, ἐδύνατο νὰ τὸν προσκαλέσωσι, νὰ συνταξίωσι πρωτόκολλον περὶ τούτου, καὶ ἐνώπιον ἄλλων ἀρχῶν νὰ ἐνεργήσωσι τὴν διαλογήν, καθὼς δὲν ἔκαμναν καὶ τὸ ἀνάπαλιν τῶν ἐκλογῶν πρόγραμμα αὐτοῦ· ἄλλως διὰ τὴν μὴ ἐνέργειαν τούτου φανεται ὅτι δὲν ἔχουσι πεποίθησιν διὰ τὰς πράξεις των. Τὰ πηγάσαντα δικαιώματα ἦσαν διπλᾶ, διότι διπλᾶ ἦσαν καὶ τὰ προγράμματα· δὲν πρέπει νὰ διατηρηθῶσι τινὰ μόνον, ἀλλ' ἀμφότερα, καὶ διατηροῦνται ἀμφότερα διὰ τῆς προσαγωγῆς τῶν γενομένων καὶ γενηθησομένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὅταν ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ, θέλει ὁρισθῆ νὰ προλάβῃ τὰ αὐτὰ ἀτοπήματα εἰς τὸ μέλλον· ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἀμερολήπτως καὶ δικαίως.

Κατὰ τοῦ παρατηρήσαντος δέ, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, διότι ἄλλως ἐξέρχεται τῶν καθηκόντων της, καὶ ἂν ὁ Διοικητὴς παρεξήγησε τὸν Ν. μ. τότε αἱ νέαι ἐκλογαὶ ὡς ἄνομοι ἀκυροῦνται· ὅτι οἱ παραπονούμενοι ὤφειλον νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὸ νέον πρόγραμμα, διότι ἡ ἀρχὴ ἡ ἐκδοῦσα αὐτὸ ἦτον ἡ αὐτὴ μὲ τὴν πρώτην. Ἂν καὶ διέφερον τὰ πρόσωπα καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ, μὴ γνωρίζουσα ἐπισήμως τι περὶ τῆς γενομένης ἐκλογῆς, ὀφείλει νὰ ἀφήσῃ τὸν Διοικητὴν, καὶ νὰ ἀποφανθῇ ἀκολούθως ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἀντελέγθη ὅτι μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πρώτης ἐκλογῆς ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ, οὐδὲν παρὰ τοῦ Νόμου ἔχουσα δικαίωμα, δὲν ἐδύνατο νὰ ἀναιρέσῃ αὐτὴν καὶ προκηρύξῃ νέαν· ἡ δὲ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῆς πρώτης· καὶ κατὰ τοῦτον πάλιν ἀντελέχθη ὅτι τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἡ Βουλὴ πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν, ὀφείλει νὰ τὸ ἐξασκήσῃ ἐν καιρῷ, ὅταν ὁρίζῃ τὸ Σύνταγμα, ὅταν δηλονότι ὑποβληθῇ ἡ ἐκλογή, καὶ ὅτι ἂν ἄλλως παρὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἐνεργήσῃ ἡ Βουλὴ, ἀναμιγνυομένη καὶ αὐτὴ, συμμερίζεται τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν διὰ τὰς πράξεις της φέρει ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία, καὶ οὕτως ἐν καιρῷ

δὲν θέλει εἶσθαι πλέον τὸ ἀνεύθυνον τρίτον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θέλει δικάσει.

Ἀκολούθως ὁ δεύτερος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀγορεύσας ἔδωκε τροπολογίαν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

« Ἡ ἐψηφίσθη ἡ Βουλὴ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀρξαμένης ἐκλογῆς Καλαβρύτων. »

Ὁ δὲ Πρόεδρος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς τε καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτως « *παραδέχεται ἡ τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ὄχι;* » καὶ γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλίσεως ὑπὸ τῶν ἐπιτρέπων τῶν ψηφοφορητῶν τῶν Κ. Κ. Α. Δανιηλοπούλου καὶ Ι. Ζάχου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην ὀπτὼν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ ψήφων ὀκτὼ 28 κατὰ τὸ ἑτερον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ἐντεῦθεν προσαρτᾶται.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος, τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀνωμάλων ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ἀφορισθέντων τὴν ἐκλογὴν Καλαβρύτων ἀντιρρόπων.

« Παραδέχεται ἡ τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογοθετίδης	Ὄχι	Α. Γεωργαντᾶς	ἀσθενὴς
Θ. Γριβας	Ο.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ναί	Μελ. Χατζὴ Μελέτη	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Π. Βαρδαγλους	Ν.
Κ. Γουλιμὴς	Ο.	Ῥ. Παπαμιδὴς	Ο.
Π. Δ. Κομπάνης	ἀπὼν	Γ. Ῥιβελιώτης	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	ἀσθενὴς	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τζόκρις	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παπατζώνης	Ν.
Α. Σ. Δαμόπουλος	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	ἀπὼν
Ι. Βλησσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ο.
Ι. Κωλέττης / Α. Μπαξὰς	ἀπόντες	Νικήτας Σταματελόπ.	ἀσθενὴς
		Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Σ. Βλάχος	ἀσθενὴς	Κ. Βέϊκος	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ο.	Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.	Ι. Εὐσταθίου	ἐν ἀδείᾳ

Α. Λαπουσιάδης	ἀπών
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.
Κ. Φαϊτσας	Ο.
Ι. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Κρανιδης	Ο.
Ι. Γιαλδάσης	Ο.
Δ. Ζῶτος.	Ο.
Ν. Θέου	Ο.
Α. Γουζούασης	Ο.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Αναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλεμακας	Ο.
Χίλβερτος Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δελίντας	Ο.
Θ. Μαρκιζίνης, Α. Γ. Τζάνος	ἐν ἀδειᾳ
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλίσκας	Ο.
Π. Ι. Κυριακός	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ν.
Κύριλλ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Πάγκαλος	Ο.
Κυριακίδης	Ο.
Κ. Θ. Κολινιατρὸς ἠρνήθη ψῆφον	
Δ. Πλακούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Σ Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαβδιτσιώτης	Ο.
Γ. Φαγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ο.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μπαρότζης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Α. Μαυρομιχάλης	Ο.
Πικουλάκης	Ο.
Π. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κυμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Δ. Μαρκόπουλος	Ο.
Παππαν. Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάπας	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	ἀπών
Κ. Πρόβελέγγας	ἀπών
Ι. Ταταράκης	Ο.
Ἀνδρέας Σωτηρίου	Ν.
Δημήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρας	Ν.
Εὐγ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζόρης	Ο.
Θ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Τομαρᾶς	Ο.
Θ. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Ι. Χατζίσκος	Ο.
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης	Ο.
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ι Οἰκονόμου	Ο.
Ε Ἀποστολίδης	Ο.

Τὸν καταλιπόντα ἐναῦθα τὴν ἕδραν Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν ὁ Ἀντιπρόεδρος· ἡ δὲ Βουλὴ προεῖδη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νο-

μοσχεδίου περὶ πειρατείας καὶ ναυταπάτης· καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο ψηφοφορία ἐπ' αὐτῆς δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατὰ τὸν Κανονισμόν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Γ. Ῥεβελιώτου καὶ Εὐστ. Οἰκονομοπούλου, καὶ ταύτην ἡ Βουλὴ παριδέχθη παμψηφεὶ διὰ ψήφων 76 κατὰ τὸ ἐνταῦθα προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ Ναυταπάτης καὶ πειρατείας Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καππάνης	ἀπών
Μ. Α. Καΐρης	ἀπών
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπών
Σ. Βλάχος	ἀπών
Π. Ράγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζινκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φαϊτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	ἀπών
Π. Βάρβογλους	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Παππατζώρης	ἀσθενὴς
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαριώτης	ἀπών
Νικ. Σταματελόπουλος	ἀπών
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	ἀπών
Δ. Μπιρμπίλης	ἀπών
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Π. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών
Κ. Τζερτίδης	ἀπών

Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἀπών
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης, Α. Γ. Τζάνος	ἀπάντες
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθύμιος Κανελόπουλος	Ν.
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Πάγκαλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀπών
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορομηλάκης	ἀπών
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	ἀπών
Κ. Περδικάρης	ἀπών
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Εὐρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζόρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ν.
Δ. Ἀράπος	Ν.
Εὐσάθιος Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Χαντζίσπος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	ἀπών
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Εἰς τὴν ἀκολούθως ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζήτησιν, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τίτλου τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῆς τροπολογίας τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν τοῦ τίτλου, ἔχουσαν οὕτως.

« Περὶ Ναυταπάτης καὶ περὶ πειρατείας. »

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῆς τροπολογίας τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπ' αὐτοῦ, οὐδενὸς κατ' αὐτῆς ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ κατὰ τὴν τοποθεσίαν, ἔχον οὕτως·

Κεφάλαιον Α'. περὶ Ναυταπάτης

ἄρθρ. 1. « Καταδιώκεται καὶ δικάζεται ἕνεκα Ναυταπάτης·

1) Πᾶς πλοίαρχος, ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ

ἀθεμίτου κέρδους, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως βυθίζει, ἐγκαταλείπει, προσαράσσει (καθίζει,) ῥίπτει εἰς τὴν ξηρὰν τὸ ὑπὸ τὴν Κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει, ἢ ἐνεργεῖ τὴν παντελῆ ναυαγίαν, ἢ ὁποιανδήποτε ἄλλην καταστροφὴν αὐτοῦ.

2) Πᾶς πλοίαρχος ἢ Κυβερνήτης πλοίου, ὅστις στρεβλοῖ ἢ ἀπαλλοτριώσῃ τὸ ὑπὸ τὴν Κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει, καὶ διὰ νὰ καλύψῃ τὸν στρεβλισμὸν ἢ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, παραστήσει πλαστὴν ναυαγίαν ἢ ἄλλην πλαστὴν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τοῦ πλοίου.

3) Πᾶς πλοίαρχος ἢ Κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ διαλαμβανομένης ἀπάτης στρεβλοῖ ἢ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ 237 ἄρθρου τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου ἀπαλλοτριόνει τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει.

4) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις θέλων νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐροπλιστῶν τοῦ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοίου, τῶν φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, παριστᾷ ἐν γνώσει πλαστὴν καταστροφὴν ἢ πλαστὸν δυστύχημα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ἐνεργεῖ τῷ ὄντι τὴν καταστροφὴν ἢ τὸ δυστύχημα καὶ ἐντεῦθεν προξενεῖ βλάβην εἰς αὐτοὺς ἢ περιποιεῖται εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον ἀθέμιτον ὠφέλειαν.

5) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐροπλιστῶν, φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ καταστρέψῃ ἄνευ ἀνάγκης τὸ φορτίον, τὰς προρὰς, τὰ σκεύη τοῦ πλοίου ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ γείνῃ παραίτιος τῆς δημεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.

6) Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ὑπεξαιρέσῃ ἢ νοθεύσῃ τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ, φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος δευτέρου ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ παραδεισκης τροπολογίας παρὰ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπροτάθη εἰς μὲν τὸν πρῶτον παράγραφον αὐτοῦ ἡ ἀπαλειψις τῆς περιόδου, *καθόσον ὁ ἔναγχος ἐδίνατο νὰ προΐδῃ* ὡς ἐλαστικῆς ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου· ἀλλ' ἀντετάχθη, ὅτι εἶναι ἀναγκαία καθ' ὅσον δι' αὐτῆς ἀποδίδεται ὁ καταλογισμὸς τῆς πράξεως· εἰς δὲ τὸν δεύτερον παράγραφον ἐπροτάθη ἡ προσθήκη *μὲ φυλάκισιν ἐὰν ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς τετρακοσίας δραχμάς*· ἐπὶ τούτου

παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι τὸ πρῶτον ἄρθρον τὸ ὁποῖον ὁρίζει τὴν ναυταπάτην ἀπαριθμεῖ ἓξ πράξεις πρὸς χαρακτηρισμὸν αὐτῆς, διαφερούσας ὅμως ἀπ' ἀλλήλων· τὴν καταστροφὴν τοῦ πλοίου ἐπ' ὠφελείᾳ ὡς σοβαρὰν ὁ νομοθέτης δὲν ἐπέτρεψεν ἐλαφρυντικὴ περίστασις νὰ μεταβάλῃ εἰς πλημμέλημα, ἀλλ' ἐθεώρησεν αὐτὴν πάντοτε κακούργημα, ἐνῷ ἠπιώτερον τιμωρεῖ τὸν ὡρατερισμόν· κατὰ τῆς ἀντιρρήσεως δὲ ὅτι τὸ ποσὸν τῆς ζημίας ἐπιμετρεῖ τὴν ποινήν, καὶ καθὼς ὅταν ἡ ζημία ἦναι ἐλάσσων τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἐλαττοῦται καὶ ἡ ποινή, οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ἀντιπαρετηρήθη ὅτι κατὰ τοὺς ποινικοὺς ὅρους τὸ ποσὸν δὲν ἐπιμετρεῖ τὴν ποινήν, διότι καὶ εἰς τὴν κλοπὴν ὑπάρχει μὲν εἶδος αὐτῆς τιμωρουμένης μὲ μόνην φυλάκισιν, καὶ εἶδος αὐστηρότερον τιμωρουμένης, διότι λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ συνδέοντα τὴν πρᾶξιν περιστατικά, καὶ οὐχὶ τὸ ποσόν· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 2 κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 2. « Ὁ ἔνοχος ναυταπάτης τιμωρεῖται·

1) Μὲ θάνατον ἐὰν ἐκ τῆς ναυαγίας ἢ ἄλλης καταστροφῆς ἢ βλάβης τοῦ πλοίου προξενηθείσης ἐπίτηδες, ἐχάθη ἄνθρωπος τῆς ζωῆς, ἢ ἐβλάφθη καιρίως, καθόσον ὁ ἔνοχος τῆς πράξεως ἠδύνατο νὰ προϊδῇ τοῦτο.

2) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἡ ζημία ἢ ὠφέλεια ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμάς· ἄλλως δὲ μὲ εἱρκτήν.

3) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ ἀξία τοῦ ὡρατερισθέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος πλοίου ἢ τοῦ μέρους αὐτοῦ, ἢ τῶν ὑπεξαιρεθέντων ἢ νοθευθέντων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμάς· ἐὰν ἡ ἀξία αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμάς, ἀλλ' εἶναι ἀνωτέρα τῶν τετρακοσίων μὲ εἱρκτήν, καὶ μὲ φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον, ἐὰν ἡ ἀξία μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς τετρακοσίας δραχμάς, εἶναι ἀνωτέρα τῶν εἴκοσιν ».

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος τρίτου ἄρθρου παρετηρήθη ὅτι ἐπειδὴ ἡ λέξις *συναυτουργὸς* δὲν ὑπάρχει καθιερωμένη εἰς τὸν Ποιν. Νόμον ἀναγνωρίσαντα μόνον τοὺς ὅρους *αὐτουργός*, *συνεργὸς*, *συναίτιος*, διὰ τοῦτο εἰσάγοντες αὐτὴν ἤδη ὀφείλομεν νὰ τὴν ὁρίσωμεν, καὶ ὅτι ἐπίσης ὁ ἀναφερόμενος *βαθμὸς τῆς ποινῆς* διότι δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸν Ποιν. Νόμον νὰ μετενεχθῇ καθαρῶς εἰς ἔτη, καθόσον μάλιστα κατὰ τὸ γράμμα τοῦ ἄρθρου ἤδη ἂν πρόκειται τις νὰ τιμωρηθῇ μὲ τὴν τελευταίαν ποινὴν τοῦ 3 § τοῦ ἄρθρου 2 θέλει ἀπολυθῇ κατὰ τὸ 3 ἄρθρον, διότι δὲν εἶναι ποινὴ κατωτέρα κατὰ δύο βαθμούς· ἀντιπαρετηρήθη ὅτι μ' ὅλον ὅτι ἡ λέξις συναυτουργὸς εὑρίσκεται εἰς τὸν Ποινικ. Νόμον, μ' ὅλον τοῦτο ἡ εἰσαγωγή της εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ σημασία της καταληπτὴ, ὑπάρχοντος τοῦ ὅρου *αὐτουργὸς* ἀπὸ τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἐπλάσθη· καὶ ὅτι οὐδ' ἡ λέξις βαθμὸς εἶναι νέα, ἀναγνωρισθεῖσα ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν καὶ σημαίνουσα τὴν κλιμακωτὴν διαίρεσιν τῆς ποινῆς· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ τρίτον ἄρθρον κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς· ἔχει δ' οὕτως·

Ἄρθρ. 3. « Τὰ ἐν τῷ Α'. βιβλίῳ Δ'. Κεφάλ. τοῦ Ποιν. Νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς ναυταπάτης· ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ συναυτουργοὺς ναύτας ἢ ἐπιβάτας ποινὴν καθ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν, καὶ ἂν οὗτοι, ἢ οἱ συνεργοὶ καὶ συναίτιοι, αὐθόρμητοι ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γενομένην ναυταπάτην, πρὶν ἔτι λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς, κατὰ δύο βαθμοὺς μικροτέραν. »

Ἐπίσης ἐγένοντο παραδεκτὰ καὶ τὰ μετὰ τοῦτο ἀναγνωσθέντα **4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16** ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἐν αὐτῷ εἰσὶν, ἔχοντα οὕτως·

Ἄρθρ. **4.** « Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. **386** τοῦ Ποιν. Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου **1, 2, 3** καὶ **6.**

Ἄρθρ. **5.** Τὸ ἄρθρον **51** τοῦ ἀπὸ **15** Δεκεμβρίου **1836** Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καταργεῖται.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ πειρατείας.

Ἄρθρ. **6.** Μὲ θάνατον τιμωροῦνται πειραταὶ, οἵτινες ἐθανάτωσαν, ἐπλήγωσαν καιρίως, ἐβασάνισαν, ἔβαλαν εἰς προφανῆ κίνδυνον ζωῆς, ἢ διὰ τῆς ὁποίας μετεχειρίσθησαν κατά τινος βίαν, ἐπέφερον εἰς αὐτὸν φρενοβλάβειαν ἢ σωματικὴν νόσον, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνίατους.

Ἄρθρ. **7.** Μὲ δεσμὰ διὰ βίου τιμωροῦνται·

1) Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ συμμορίας τινὸς πειρατῶν, ἐὰν δὲν πρόκηται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

2) Οἱ πειραταὶ οἵτινες ἐξετέλεσαν τρεῖς τοὐλάχιστον πει-

ρατικὰς πράξεις, ἢ ἐβλαψάν τινα ὀλιγώτερον ἀφ' ὅτι διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 8. Οἱ πειραταὶ καταδικάζονται εἰς δισμὰ πρόσκαιρα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, μὴ διαλαμβανομένην εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, ἢ εἰς εἱρκτὴν, ἐὰν δὲν ἐξετέλεσαν εἰσέτι πειρατικὴν πρᾶξιν.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἐν τῇ βιβλίῳ Α. Κεφ. Δ'. τοῦ Ποιν. Νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συναυτουργοὺς τῆς πειρατείας· ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἁπλοῦς συναιτίους καὶ συναυτουργοὺς, καθὸσον εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι δὲν ἔπραξαν οὗτοι τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ἢ 7 § 2 τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανομένας κακώσεις, ποινὴν κατ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν.

Ἄρθρ. 10. Τὸ ἄρθρον 364 § 4 τοῦ Ποιν. Νόμου ἀκυροῦται.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν κακουργημάτων τῆς Ναυταπάτης καὶ Πειρατείας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ ἁρμοδιότητος,

Ἄρθρ. 11. Τὰ Δικαστήρια τῶν ἑρετῶν δικάζουν τοὺς αὐτουργοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῶν Κακουργημάτων τῆς Πειρατείας καὶ Ναυταπάτης καὶ τῶν μὲ ταύτας τὰς πράξεις συναφῶν ἄλλων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Ἄρθρ. 12. Ἁρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ διὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ἐνδιαλαμβανόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἀναφερόμενοι. Προσέτι δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ κατὰ θάλασσαν συλλαμβανομένους ὑπαιτίους τῶν τοιούτων πράξεων ἁρμόδιοι, πρὸς μὲν τὸ ἀνακρίνειν εἶναι καὶ οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰς οὓς κατὰ πρῶτον παρεδόθησαν καὶ τὸ αὐτόθι δικαστικὸν συμβούλιον, πρὸς δὲ τὸ ἐκδικάζειν τὸ δικαστήριον τῶν ἑρετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύουν οἱ ἐπιληφθέντες τῆς ἀνακρίσεως ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἀνάκρισις μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον διαδικασίας γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ ὡρισμένα, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 14. Οἱ περὶ κακουργημάτων ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ κακουργήματα τῆς Πειρατείας καὶ Ναυταπάτης τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέντα.

Ἄρθρ. 15. Ὁ παρ' ἑρέταις εἰσαγγελεὺς προσδιορίζει τὴν δικάσιμον καὶ ἀναγγέλλει αὐτὴν ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν ἑρετῶν ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως.

Ἄρθρ. 16. Τὰ ἄρθρ. 413 καὶ 414 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν γνωστοποίησιν τῶν μαρτύρων εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος ἀκολούθως δεκάτου ἑβδόμου ἄρθρου, ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι λόγῳ τῆς μὴ ἐξαιρέσεως τῶν δικαττῶν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου ἦτον ἡ ἔλλειψις δικαστηρίων ὁμοιοβάθμων μὲ τὰ δικάζοντα, διότι ἄλλως τριῶν ὑπαρχόντων τῶν ἑρετείων, δὲν θέλει εἶσθαι δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν καθ' ἣν περίπτωσιν ἀναιρεθῶσιν αἱ ἀποφάσεις τῶν δύο· καθόσον καὶ ἡ ἐπιπόλαιος ἐκείνη πρώτη τοῦ δικαστοῦ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ δεσμεύσῃ αὐτὸν εἰς ἑαυτὴν καὶ κατὰ τὸ τέλος.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦτο ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ, ἔχον οὕτως

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας.

Ἄρθρ. 17. « Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἑρετῶν ἐφαρμόζονται τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 262 ἐδάφιον 2 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὡρισμένα.

Ἀλλ' οἱ ἑρέται οἱ συνδικάσαντες περὶ τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἐξαιροῦνται ὡς ἐκ τούτου μόνον ».

Τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχουσι δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 18. « Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἑξῆς ἄρθρα τῆς Ποιν. Δικονομίας 364 μέχρι τοῦ 370 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, 374, 421, 423, 424, 378 μέχρι τοῦ 402 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, 455 καὶ 456.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται, ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ληφθεῖσα ἐνόρκως μαρτυρία των ἀναγινώσκεται. »

Τὸ ἄρθρον 20 ἀναγνωσθὲν ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων.

Ἄρθρ. 20. « Ἂν ὁ κατηγορούμενος ἦναι φυγόδικος, πράττονται περὶ αὐτοῦ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 463 μέχρι τοῦ 474, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα μὲ τὴν ἑξῆς διαφοράν, ὅτι, ἂν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 470 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς συλληφθῇ ἢ ἐμφανισθῇ, δικάζεται πάλιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατεταγμένα ».

Τὸ ἄρθρον 21 ἀναγνωσθὲν ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ σχέδιον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 21. « Ἐὰν μεταξὺ πολλῶν συγκατηγορουμένων τινὲς μὲν εἶναι παρόντες, τινὲς δὲ φυγόδικοι, οὗτοι συνδικάζονται μετὰ τῶν παρόντων ἂν παρῆλθεν ἡ ἐν τῷ κλητηρίῳ ἐπικρίματι, προσηκόντως γνωστοποιηθέντι, διαλαμβανομένη προθεσμία. »

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος 22 ἄρθρου ἐπρατάλη ἡ ἀπάλειψις τῆς λέξεως *τελευταῖον* καὶ ἀντικατάστασις αὐτῆς διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐννοουμένου ἑδαφίου πρὸς προσδιορισμὸν αὐτοῦ, παρετηρήθη ὅμως παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ὅτι διὰ τῆς λέξεως ταύτης ἐννοεῖται τὸ μετὰ τὸ 19 ἑδάφιον ἀκολουθοῦν ἀναρίθμητον, καὶ ὅτι ἡ ἀναρμοδιότης τῶν ἐφετῶν θεωρεῖται ὡς ἀναρμοδιότης δικαστηρίου καὶ ὄχι προσώπων, ἡ Βουλὴ δὲ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἑξῆς.

Τμῆμα Ε'.

« Περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 22 Εἰς τὴν ἀναίρεσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 457 καὶ 458 ἑδαφ 1, 2, 3, 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 19, καὶ τελευταίῳ τῆς ποινικῆς δικονομίας ὡρισμένα· προσέτι δὲ λόγος ἀναιρέσεως ὑπάρχει καὶ ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος τῶν ἐφετῶν ».

Τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24 ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν ὡς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἔχουσιν οὕτως.

Ἄρθρ. 23 Ἂν γένῃ ἀναίρεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, καὶ πρόκειται νὰ γένῃ παραπομπή, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφετῶν πρὸς νέαν συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν κατὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ὡρισμένα.

Ἄρθρ. 24. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 459 τῆς ποινικῆς δικονομίας ὡρισμένα.

Ἐπὶ τοῦ τμήματος ΣΤ. καὶ τοῦ μόνου ἐν αὐτῷ ἄρθρου 25 ὁ

Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀντέλεξε κατὰ τῆς προταθείσης παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλείψεως αὐτοῦ, ὅτι τὸ τμῆμα τοῦτο δὲν ὑπάγεται εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ Νόμου, ἀλλὰ πραγματεύεται ἁπλῶς περὶ τύπων, ἡ δὲ παραδοχὴ αὐτοῦ δὲν δίδει ὀπισθενεργὸν δύναμιν εἰς τὸν οὐσιαστικὸν Νόμον, ἀλλ' εἰς τοὺς τύπους· ἡ οὐσία τοῦ Νόμου μένει καὶ διὰ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ ἀναλλοίωτος, οἱ τύποι δὲ, καθ' οὓς ἀνακαλύπτεται ἡ ἀλήθεια, εἶναι ἀδιάφορον ἂν ἔχωσιν ὀπισθενεργὸν δύναμιν· ἡ παραδοχὴ τοῦ τμήματος τούτου, εἶναι ἔτι ἀναγκαία καθόσον καὶ δὲν θέλει εἶσθαι δικαστήριον νὰ ἐκδικάσῃ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσας ἐκκρεμεῖς δίκας, ἀφαιρεθείσης διὰ τοῦ Νόμου ὁριστικῶς τῆς ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίας τῶν κακουργιοδικείων· κατὰ τούτων παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἀναπληροῦται διὰ τῆς προσθήκης ἑδαφίου ὑποβάλλοντος τοὺς μέχρι τοῦδε ὑποδίκους διὰ μὲν τοὺς τύπους εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας δικονομικὰς διατάξεις, διὰ δὲ τὴν οὐσίαν εἰς τὸν εὐνοϊκότερον Νόμον μεταξὺ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τοῦ ποινικοῦ, διότι κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου οὐδ' οἱ δικονομικοὶ τύποι δύνανται νὰ ἔχωσιν ὀπισθενεργὸν δύναμιν, διότι ἀποβλέπουσι διεξαγωγὴν ὑποθέσεως, ὅτε πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε λογικὸ, μ' ὅλον ὅτι τὸ Νομοσχέδιον πραγματεύεται καὶ περὶ τοῦ αὐσιώδους δικαίου, πλάττον ποινὰς νέας· ἡ Βουλὴ ἀποῤῥίψασα τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθη καὶ τὸ τμῆμα ἕκτον, ἄρθρον 25 κατὰ τὸ σχέδιον ἔχον οὕτως.

Τμῆμα Ζ'.

Προσωρινοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 25. Οἱ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ πειρατείᾳ καὶ ναυταπάτῃ, ἢ ὑπεξαιρέσει περὶ τὴν ναυτιλίαν, κατηγορούμενοι, ἢ οἱ ἐρήμην καταδικασθέντες φυγόδικοι συλλαμβανόμενοι ἢ ἐμφανιζόμενοι, δικάζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ἀκολούθως μετὰ τὴν συναρμολόγησιν τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ τὰς ἐγκριθείσας τροποποιήσεις ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχοντος οὕτως·

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ Ναυταπάτης.

« Ἄρθρ. 1. «Καταδιώκεται καὶ δικάζεται ἔντεχνα Ναυταπάτης »

1. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους ἀμέσως ἢ ἐμμέσως βυθίζει, ἐγκαταλείπει, προσαράσσει (καθίζει), ῥίπτει εἰς τὴν ξηρὰν τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ πλοίου ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει ἢ ἐνεργεῖ τὴν

παντελῆ ναυαγίαν ἢ ὁποιανδήποτε ἄλλην καταστροφὴν αὐτοῦ.

2. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις σφετερισθῇ ἢ ἀπαλλοτριώσῃ τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει, καὶ διὰ νὰ καλύψῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, παραστήσῃ πλαστὴν ναυαγίαν ἢ ἄλλην πλαστὴν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τοῦ πλοίου.

3. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ δικλαμβανομένης ἀπάτης, σφετερίζεται ἢ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ 237 ἄρθρου τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου ἀπαλλοτριώνει τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει.

4. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις θέλων νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐροπλιστῶν τοῦ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοίου, τῶν φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, παριστᾷ ἐν γνώσει πλαστὴν καταστροφὴν ἢ πλαστὸν δυστύχημα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ἐνεργεῖ πρόνοιαν τὴν καταστροφὴν ἢ τὸ δυστύχημα καὶ ἐντεῦθεν προξενεῖ βλάβην εἰς αὐτοὺς ἢ περιποιεῖται εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἀλλοναθέμιτον ὠφέλειαν.

5. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ νὰ πράξῃ ἢ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐροπλιστῶν, φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, ῥίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ καταστρέψῃ ἄνευ ἀνάγκης τὸ φορτίον, τὰς τροπὰς, τὰ σκεύη τοῦ πλοίου ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ γείνῃ παραίτιος τῆς δημεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.

6. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ὑπεξαιρέσῃ ἢ νοθεύσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ, φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἔνοχος Ναυταπάτης τιμωρεῖται

1. Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐκ τῆς ναυαγίας ἢ ἄλλης καταστροφῆς ἢ βλάβης τοῦ πλοίου, προξενηθείσης ἐπιτηδὲς ἐστερήθη ἄνθρωπος τῆς ζωῆς, ἢ ἐβλάφθη καιρίως, καθ' ὅσον ὁ ἔνοχος τῆς πράξεως ἠδύνατο νὰ προίδῃ τοῦτο.

2. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ ζημία ἢ ὠφέλεια ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, ἄλλως δὲ μὲ εἰρκτήν.

3. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν εν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ ἀξία τοῦ σφετερισθέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος πλοίου ἢ τοῦ μέρους αὐτοῦ, ἢ τῶν ὑπεξαιρεθέντων ἢ νοθευθέντων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας

δραχμὰς· ἐὰν ἡ ἀξία αὕτη δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμὰς ἀλλ' εἶναι ἀνωτέρα τῶν τετρακοσίων μὲ εἰρκτὴν, καὶ μὲ φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον, ἐὰν ἡ ἀξία, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς 400 δραχμὰς εἶναι ἀνωτέρα τῶν εἴκοσιν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ Α'. κεφαλαίῳ Δ'. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς ναυταπάτης, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ συναυτουργοὺς ναύτας ἢ ἐπιβάτας ποινὴν καθ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν, καὶ ἂν οὗτοι ἢ οἱ συνεργοὶ καὶ συναίτιοι αὐθορμήτως ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γενομένην ναυταπάτην πρὶν ἔτι λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς κατὰ δύο βαθμοὺς μικροτέραν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 386 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1. §. 3 καὶ 6.

Ἄρθρ. 5. Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καταργεῖται.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ Πειρατείας.

Ἄρθρ. 6. Μὲ θάνατον τιμωροῦνται πειραταὶ, οἵτινες ἐθανάτωσαν, ἐπλήγωσαν καιρίως, ἐβασάνισαν, ἔβαλον εἰς προφανῆ κίνδυνον ζωῆς, ἢ διὰ τῆς ὁποίας μετεχειρίσθησαν κατά τινος βίας, ἐπόρισαν εἰς αὐτὸν ῥαιθυμοβλάβειαν ἢ σωματικὴν νόσον, βεβαίως ἢ πιθανῶς ἀνίατους.

Ἄρθρ. 7. Μὲ δεσμὰ διὰ βίου τιμωροῦνται

1. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοὶ συμμορίας τινὸς πειρατῶν, ἐὰν δὲν πρόκηται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

2. Οἱ πειραταὶ οἵτινες ἐξετέλεσαν τρεῖς τοὐλάχιστον πειρατικὰς πράξεις, ἢ ἐβλαψάν τινα ὀλιγώτερον ἀφ' ὅτι διαλαμβάνει τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 8. Οἱ πειραταὶ καταδικάζονται εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, μὴ διαλαμβανομένην εἰς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, ἢ εἰς εἰρκτὴν, ἐὰν δὲν ἐξετέλεσαν εἰσέτι πειρατικὴν πρᾶξιν.

Ἄρθρ. 9. Τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ Α. κεφαλαίῳ Δ'. τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς πειρατείας. Ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἁπλοῦς συναιτίους καὶ συναυτουργοὺς, καθ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι δὲν ἔπραξαν οὗτοι τὰς ἐν

τῷ ἄρθρῳ 6 ἢ 7 §. 2. τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανομένα, κακώσεις, ποινὴν καθ' ἕνα βαθμὸν μικροτέραν.

Ἄρθρ. 10. Τὸ ἄρθρον 364 §. 4. τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἀκυροῦται.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν κακουργημάτων τῆς Ναυταπάτης καὶ Πειρατείας.

Τμῆμα Α'.

Περὶ ἁρμοδιότητος.

Ἄρθρ. 11. Τὰ Δικαστήρια τῶν ἐφετῶν δικάζουν τοὺς αὐτουργοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῶν κακουργημάτων τῆς πειρατείας καὶ Ναυταπάτης καὶ τῶν μὲ ταύτας τὰς πράξεις συναφῶν ἄλλων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.

Ἄρθρ. 12. Ἁρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταὶ διὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ διαλαμβανόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἀναφερόμενοι. Προσέτι δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ κατὰ θάλασσαν συλλαμβανομένους ὑπαιτίους τῶν τοιούτων πράξεων ἁρμόδιοι, πρὸς μὲν τὸ ἀνακρίνειν εἶναι καὶ οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, εἰς οὓς κατὰ πρῶτον παρεδόθησαν καὶ τὸ αὐτόθι Δικαστικὸν Συμβούλιον, πρὸς δὲ τὸ ἐκδικάζειν τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου εὑρίσκουν οἱ ἐπιληφθέντες τῆς ἀνακρίσεως ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τμῆμα Β'.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἀνάκρισις μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον διαδικασίας γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ ὡρισμένα, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 14. Οἱ περὶ κακουργημάτων ὁρισμοὶ τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 Νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ κακουργήματα τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέντα.

Ἄρθρ. 15. Ὁ παρ' Ἐφέταις εἰσαγγελεὺς προσδιορίζει τὴν δικάσιμον καὶ ἀναγγέλλει αὐτὴν ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Ἐφετῶν ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως.

Ἄρθρ. 16. Τὰ ἄρθρα 413 καὶ 414 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν γνωστοποίησιν τῶν μαρτύρων εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ εἰς τὸν πρόεδρον.

Τμῆμα Γ'.

Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ Διαδικασίας.

Ἄρθρ. 17. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 262 ἐδαφ. 2. τῆς Ποιν. Δικονομίας ὡρισμένα.

Ἀλλ' οἱ ἐφέται οἱ συνδικάσαντες περὶ τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἐξαιροῦνται ὡς ἐκ τούτου μόνον.

Ἄρθρ. 18. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἑξῆς ἄρθρα τῆς Ποιν. Δικονομίας 364 μέχρι τοῦ 370 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ 374, 421, 423, 424, 378, μέχρι τοῦ 402 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ 455 καὶ 456.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται, ἀλλ' ἡ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ληφθεῖσα ἐνόρκως μαρτυρία των ἀναγινώσκεται.

Τμῆμα Δ'.

Περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων.

Ἄρθρ. 20. Ἂν ὁ κατηγορούμενος εἶναι φυγόδικος, πράττονται περὶ αὐτοῦ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 463 μέχρι 474 συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, τῆς Ποιν. Δικονομίας ὡρισμένα μὲ τὴν ἑξῆς διαφοράν, ὅτι, ἂν κατὰ τὴν περὶ πτώσιν τοῦ ἄρθρου 470 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς συλληφθῇ ἢ ἐμφανισθῇ, δικάζεται πάλιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, κατὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 21. Ἐὰν μεταξὺ πολλῶν συγκατηγορουμένων τινὲς μὲν ὦσι παρόντες, τινὲς δὲ φυγόδικοι, οὗτοι συνδικάζονται μετὰ τῶν παρόντων ἂν παρέλθῃ ἡ ἐν τῷ κλητηρίῳ ἐπικρίματι, προσημάντως γνωστοποιηθέντι, διαλαμβανομένη προθεσμία.

Τμῆμα Ε'.

Περὶ ἀναιρέσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 22. Εἰς τὴν ἀναίρεσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 457 καὶ 458 ἐδαφίοις 1. 2. 3. 6. 7. 8. 14. 15. 16. 17. 18. 19. καὶ τελευταίῳ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα. Προσέτι δὲ λόγος ἀναιρέσεως ὑπάρχει καὶ ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 23. Ἂν γείνῃ ἀναίρεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, καὶ πρόκειται νὰ γείνῃ παραπομπή, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφετῶν πρὸς νέαν

συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν κατὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ὡρισμένα.

Ἄρθρ. 24. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐρετῶν γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 459 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὡρισμένα.

Τμῆμα ς'.

Προσωρινοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 25. Οἱ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐπὶ πειρατείᾳ καὶ ναυταπάτῃ κατηγορούμενοι, ἢ οἱ ἐρήμην κατα-δικασθέντες φυγάδικοι συλλαμβανόμενοι ἢ ἐμφανιζόμενοι, δικάζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος κεφαλαίου π.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν Κανονισμὸν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Κατζίσκου καὶ Καραγιαννοπούλου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 72 κατὰ τὸ ἐνταῦθα προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος.

ε Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ περὶ πειρατείας καὶ ναυταπάτης Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι ε;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης.	Ν.	Γ. Φωγγαρᾶς.	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Γ. Λεγνισσώτης	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἠρνήθη	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	ἀπών
Κ. Γουλιμᾶς	Ν.	Π. Βάρβογλης.	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπών	Ρ. Παλαμίδης.	ἀπών
Μ. Α. Καΐρης	ἀπών	Γ. Ρεβελιώτης	Ν.
Δ. Τσόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.	Π. Παππατζώνης.	ἀσθενὴς
Ι. Βλάσσης	ἀσθενὴς	Π. Καλαμιαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Π. Δαρεώτης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Νικ. Σταματελόπουλος.	ἀπών
Σ. Βλάχος	ἀπών	Δ. Σακελλαριάδης.	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Κ. Βέϊκος, Μ. Ἰατρὸς	ἀπόντες

Α. Γεωργαντᾶς	ἀσθενὴς	Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ν.	Σ. Μπαρότσης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἀπών
Γ. Κονδύλης	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Κ. Φασίτζας.	Ν.	Πικουλάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Κρανίδης	ἀπών	Κ. Ζαρειφόπουλος, Κ. Οἰκονομόπουλος, Α. Καλαμογδάρτης, Κ. Τσερτίδης, Δ. Κουμανιώτης	ἀπόντες
Ι. Γωλδάσης	Ν.		
Δ. Ζῶτος.	Ν.		
Ν. Θέου	Ν.		
Α. Γουζούασης	Ν.		
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Λογοθετόπουλος.	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἀπών	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης, Κ. Προβελέγιος	ἀπόντες
Ν. Δελέντας	Ν.		
Θ. Μαρκεζίνης, Α. Γ. Τζάνος	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Ταταράκης	Ν.
		Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ν. Φλίσας	Ν.	Ν. Καλλέργης.	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Εὐστράτιος Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς	Α. Παππατζώρης.	Ν.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος.	ἀπών
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Σ. Παγκαλος	Ν.	Θ. Κιζάνης.	Ν.
Δ. Κυριαζίδης	Ν.	Δ. Δρόσος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Εὐστρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Χαντζίσκος	Ν.
Κ. Δεληγιάννης	ἀπών	Γριζάνος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κορμωτάκης.	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος.	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	ἀπών	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Μετὰ τοῦτο ὁ ἀναπληρῶν τὸν κωλυθέντα Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5 μετὰ μεσημβρίαν ἀναγ-

γείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Λ. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΥΠΗ'.

Τῆς 5 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν πέμπτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 92 ἀπόντων δὲ 16, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, γενόμενα παραδεκτά, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων· πρὶν δ' ἢ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ κατὰ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως ἀναγγελθέντος ὡς ἀντικειμένου τῆς συνεδριάσεως, ἐπρωτάθη ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν νὰ προσκαλεθῇ ὁ ἁρμόδιος εἰσαγγελεὺς νὰ ἐξετάσῃ τὸν Κ. Λεβίδην περὶ τῆς ἀληθείας τῶν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν γενομένων εἰκονικῶς εἴς τινα τῶν Βουλευτῶν προσάψεων, διὰ νὰ τιμωρηθῇ μὲν ὁ Βουλευτὴς οὗτος, ἂν αὗται ἐπαληθεύωσι, νὰ ἀποδειχθῇ δ' αὖθις, ἂν ὦσι πραγματικῶς προσάψεις· καὶ νὰ ἀπαγορευθῇ ἐφ' ὡρισμένον χρόνον ἡ εἰς τὸ θεωρεῖον εἴσοδος αὐτοῦ· διότι οὗτος διὰ συμβολικῶν παραστάσεων καὶ διὰ λέξεων πολλάκις ἐτάραξε τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἐπιδοκιμάζων καὶ ἀποδοκιμάζων τὰ ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν λεγόμενα, καὶ διότι ἐξ ἀναλογίας τῆς παρὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζομένης ἀποβολῆς τοῦ θορυβοῦντος, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ὁρίσῃ τοῦτο ἐφ' ὡρισμένον χρόνον κατὰ τῶν πολλάκις θορυβησάντων, καὶ δυστροπούντων νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ. Κατὰ τῆς δευτέρας προτάσεως τοῦ ἀγορεύσαντος ἀντελέχθη ἀπὸ ἄλλου ὅτι ἡ παραδοχὴ αὐτῆς ἀντιβαίνει εἰς τὸν κανονισμὸν ἐπιβάλλοντα τὴν ἀποβολὴν διὰ τὴν ὡρισμένην παραχὴν ἐνῷ αἱ παραχαὶ καὶ ἐπιδοκιμασίαι τῶν ἐν τοῖς θεωρείοις δύνανται ἀρκούντως νὰ προληφθῶσιν ἐκ τῆς διατάξεως

ταύτης τοῦ Κανονισμοῦ διὰ τῆς ἀποβολῆς αὐτῶν κατὰ μόνην τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην καθ' ἣν αὗται συμβῶσιν.

Ἕτερος τῶν Βουλευτῶν ὑπεστήριξε τὰς προτάσεις ταύτας, εἰπὼν ὅτι τινὲς τῶν ἐφημεριδογράφων πολλάκις ἐξετράπησαν τῆς εὐσχημοσύνης διαφόρους προσάψαντες συκοφαντίας καὶ πολλαχῶς ἐξυβρίσαντες τοὺς Βουλευτάς· διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ὅ,τι δύναται νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν ἀπέναντι τοιούτων προσάψεων, ἢ νὰ περιορίσῃ αὐτοὺς διὰ νὰ μὴ συκοφαντῶσι πρόσωπα, τῶν ὁποίων ἡ ἠθικὴ διαγωγὴ ἀπεδείχθη διὰ πολυχρονίου ὑπηρεσίας, καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι οἵτινες μακρὰν ὄντες κατὰ τὸν ἀγῶνα ἦλθον μετ' αὐτὸν θερίζοντες τοὺς καρποὺς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑπέφερον τὰ δεινὰ τοῦ ἀγῶνος καὶ τοὺς ὁποίους καίτοι παραγωνισθέντας ἐπὶ δεκαετίαν καὶ ζώντας διὰ τῶν ἰδρώτων των ὑβρίζουσι μὴ ἀνεχόμενοι καὶ ὡς Βουλευτάς. Καὶ ἄλλος παρετήρησεν ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς δευτέρας προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ παρὰ μόνον ἀπόφασις τῆς Βουλῆς· διότι αὕτη κατὰ τὸν Κανονισμὸν δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ δικαστικὰ καθήκοντα καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἀποφάσεις καταψηφιστικάς· καὶ κατὰ τοῦτο ὁ προτείνας ἀντέλεξεν ὅτι ἐκ τῶν θορύβων καὶ προσάψεων τούτων τοῦ Λεβίδου, καὶ ἐκ τῆς προτέρας τινων ἐξ αὐτῶν διαγωγῆς συνάγεται ὅτι ζωηρὸν πνεῦμα πρὸς καταστροφὴν αὐτῶν ὑπάρχει πάντα ταῦτα· ἡ πρώτη πρότασίς μου ἐγένετο ὄχι πρὸς ποινὴν τοῦ θορυβήσαντος, ἀλλὰ πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας τῶν προσάψεων τούτων, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ ἀθωότης, ἢ τοὐναντίον, τοῦ προσβληθέντος Βουλευτοῦ, ἡ δὲ δευτέρα, πρὸς ποινὴν τοῦ θορυβήσαντος, καθ' ὅσον αἱ προσβολαὶ αὗται ἀπευθύνονται κατὰ τοῦ ἔθνους ὅλου, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ ἱκανοποιήσωμεν· ἡ παραδοχή της εἶναι ἐντὸς τοῦ Κανονισμοῦ, διότι οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ προλάβῃ ὡρισμένως τοιούτας περιστάσεις, καὶ διὰ τοῦτο δύναται ἐξ ἀναλογίας νὰ ἐφαρμοσθῇ τοῦτο.

Μετὰ τὸν Βουλευτὴν δὲ Στετσῶν, εἰσαγγελία τῶν ἐρετῶν, παρατηρήσαντα ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἄνευ προσκλήσεως ἐπλήρθη, ὡς νομίζει, τῆς ὑποθέσεως, μ' ὅλον ὅτι καὶ αὐτὸς θέλει τὸν προσκαλέσει πρὸς τοῦτο, καὶ ὅτι ἡ δευτέρα πρότασις διὰ νὰ παραδεχθῇ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ νόμος ὁρίζων τὰς ποινάς, καὶ διαδικασία ὡρισμένη, ὑπεστήριξαν ἄλλοι τὴν πρότασιν ταύτην, ἐκθέντες τὴν θορυβώδη καὶ ἀπρεπῆ τοῦ προμνησθέντος Λεβίδου διαγωγὴν καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

Μετὰ ταῦτα ἄλλος ὑπὲρ τοῦ Κανονισμοῦ παρετήρησεν ὅτι

ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ ἐφαρμογὴ δύναται ἀρκούντως νὰ περιορίσῃ τὰς τοιαύτας παραγὰς διὰ τῆς ἀποβολῆς τοῦ ἀσχημονοῦντος ἢ θορυβοῦντος, καὶ διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἀποβολῆς, ἐὰν αἱ ἀσχημοσύναι αὗται ἐπαναληφθῶσι. Καὶ ἄλλος προσέθηκεν ὅτι διὰ μὲν τὴν πρώτην πρότασιν, διὰ νὰ ἐπιληφθῇ ὁ εἰσαγγελεὺς εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ καὶ ἔγκλησις παρὰ τοῦ προσβληθέντος Βουλευτοῦ· διότι πρὸ τοῦ 1837 ἀπῃτεῖτο τοιαύτη καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τῶν δικαστικῶν καὶ πολιτικῶν σωμάτων, καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ὁσάκις προσεβάλλετο, ὁ δὲ κατὰ τὸ 1837 ἐκδοθεὶς Νόμος ἀπαλλάττων τῆς ἀνάγκης αὐτῆς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν διὰ τὰς προσβολὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων, οὐδαμῶς περὶ τῶν Βουλευτῶν ὡμίλησε, καὶ δύναται νὰ συζητηθῇ, ἂν εἰς αὐτὸν περιλαμβάνωνται καὶ αἱ καθ' ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν προσβολαί· διὰ δὲ τὴν δευτέραν, αὕτη εἶναι ἐκτὸς τοῦ νόμου, διότι πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ὑπάρχῃ νόμος καὶ μάλιστα δημοσιευμένος πρὸ τῆς γεγονυίας πράξεως· ἂν δὲ ἐπροτάθη αὕτη ὡς ἀστυνομικὸν μέτρον διὰ νὰ προληφθῶνται τοιαῦται σκηναί, πάλιν δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ, διότι ὁ Κανονισμὸς ὥρισεν ἄλλα ἀστυνομικὰ μέτρα ἐν ταῖς ὁμοίαις περιπτώσεσι, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν, ὅτι ἐγένετο, ἂν καὶ ἐκτάκτως, ἐν Γαλλίᾳ, καθ' ἣν ἀπεβλήθη τῆς Βουλῆς Βουλευτὴς κατενεχθεὶς κατὰ τῆς Ὑπουργικῆς μερίδος, καὶ τὴν ἐκ ταύτης μεταμέλειαν τῶν ἀποβαλόντων αὐτόν. Ὁ αὐτὸς δὲ ὡς συμπέρασμα συνήγαγε νὰ περιορισθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ οὐδὲν ἔκτακτον διὰ τοῦτο λαμβάνουσα μέτρον.

Μετά τινα δ' ἄλλον παρατηρήσαντα ὅτι καὶ ἡ πρώτη πρότασις δὲν πρέπει νὰ γίνῃ παραδεκτή, διότι εἶναι ἄτοπον νὰ προκαλέσῃ τὸ αὐτὰς ἐξετάσεις ἡ Βουλὴ ἄνευ ἀποτελέσματος, καθόσον ὁ πράξας δύναται νὰ δικαιολογηθῇ λογικῶς διὰ τοῦ διϊσχυρισμοῦ ὅτι σὐδόλως νὰ προσβλῃ τινα προῤῥέθετο διὰ τυχαίων τινῶν στοιχείων· καὶ ἡ δευτέρα ἐπίσης, καθόσον ἀντίκειται εἰς τὸν Κανονισμὸν, ἡ αὐτηρὰ τοῦ ὁποίου ἐφαρμογὴ δύναται νὰ προλάβῃ τοῦ λοιποῦ πᾶν τοιοῦτον ἀτόπημα· ὁ προτείνας λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι τὴν μὲν πρώτην πρότασιν ἀπεῤῥιπτε διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ θάῤῥος τὸ ὁποῖον ἔχει διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἀληθείας ἢ τοῦ ψεύδους τῶν προσαψέων τούτων, τὴν δὲ δευτέραν, διὰ νὰ τιμωρηθῇ ὁ θορυβήσας, μ' ὅλον ὅτι ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀποδοκιμάζῃ τὴν διαγωγὴν τούτου, δύναται καὶ νὰ ἀνακαλέσῃ αὐτὴν, διὰ νὰ ἐπιδείξῃ ὅτι οὐδὲν πρὸς ταύτην τὸν προέτρεψε συμφέρον.

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως ἀποδοκιμάσασα ταύτην ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως ὑπὲρ τῆς πρώτης προτάσεως, διὰ νὰ προσκαλεσθῇ δηλονότι ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν γενομένων τούτων προσάψεων.

Ἐνήργησεν ἔτι τὴν αἴτησιν, τοῦ Βουλευτοῦ Κορινθίας Εὐθυμίου Κανελλοπούλου, διατάξασα νὰ τῷ χορηγηθῇ ἑκατήμερος ἄδεια ἀπουσίας, καὶ προέβη μετὰ ταῦτα εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Οὐδενὸς κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ἀντειπόντος, ἐγένετο ἐπὶ ταύτης ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Χαντζίσκου καὶ Δανοπούλου, καὶ ἐκ ταύτης συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 89.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	Ναί	Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελ. Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Η. Βάρβογλης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Γ. Ῥιβελιώτης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	ἀπών
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Νικήτας Σταματελόπ.	ἀπών
Δ. Καλλιῤῥονᾶς	Ν.	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Κ. Βέϊκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Μ. Ἰατρός	Ν.
		Ι. Εὐσταθίου	Ν.

Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης, Δ. Τζιγκουράκος	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος.	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Λ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στερανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	ἀπών
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλίσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλ. Πικουλάκης, Π. Καπετανάκης	ἀπόντες
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κων. Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβελέγγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρας	Ν.
Εὐγ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπών
Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	ἀπών
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα, ἀναγνωσθείς ὁ τίτλος τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο παραδεκτὸς κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἑξῆς,

« Νόμος περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1845 ».

Ἐπὶ τοῦ γ) τοῦ παραγράφου 2 τοῦ 1 ἄρθρου, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρου καὶ τῆς ἐπὶ τούτου προταθείσης τροπολογίας τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν αὐτῆς. Ἐπὶ δὲ τοῦ 1 παραγράφου τοῦ Νομοσχεδίου παρετηρήθη ὅτι ἐκτὸς τῆς δοθείσης ἐν ὁλόκληρον τὸ Νομοσχέδιον τροπολογίας γυῆς, ἐγένετο κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἄλλη, ἀντιπαρετηρήθη δὲ παρὰ τοῦ προτείναντος, ὅτι αὕτη εἶναι οὐχὶ τροπολογία ἀλλὰ διασάφησις τῆς καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς καταφαινομένης μετριοψυχίας πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων ἀπὸ 25 εἰς 20 λεπτὰ, καὶ ὡς τοιαύτη ἀναγνώσθη αὕτη ἔχουσα οὕτως.

« Ὁ ποιμνιακὸς φόρος κατ' ἐμὴν ἰδέαν εἶναι ἀνώτερος σχετικῶς πρὸς τοὺς ἄλλους φόρους· οἱ δὲ ποιμένες φορολογοῦνται » μᾶλλον τῶν λοιπῶν· τὴν ἀλήθειαν ταύτην γινώσκον καὶ τὸ » Ὑπουργεῖον ἐπέφερεν ἐλάττωσίν τινα· ἀλλὰ φρονῶ ὅτι καὶ » αὐτὸς ὁ προσδιορισθεὶς φόρος τῶν 25 λεπτῶν δι' ἕκαστον μι» κρὸν ζῶον εἶναι εἰσέτι ὑπερβολικός.

« Ὁδηγούμενος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅτι οἱ φόροι πρέπει νὰ διανέμωνται ὅσον τὸ δυνατὸν ἀναλόγως μεταξὺ τῶν φορολογουμένων, καὶ ὅτι ἕκαστος ὀφείλει νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως τῆς περιουσίας του εἰς τὰ δημόσια ἔξοδα, ἔρχομαι νὰ καθυποβάλω παρατηρήσεις τινας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 παραγράφου 1 τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου Νομοσχεδίου, καὶ νὰ προτείνω τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου εἰς 20 λεπτὰ ἀντὶ τῶν 25.

« Δύο εἶναι αἱ βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἕκαστος φόρος·

α') Ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος,

β') Ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ φορολογουμένου κτήματος.

Ἐξετάζοντες τὴν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἀναλογίαν θέλομεν εὕρει τὸν φόρον τῶν ζώων ὑπερβολικόν· καὶ διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἀνάγκη νὰ προσδιορίσωμεν ὡς ἔγγιστα τὸ εἰσόδημα κατὰ μέσον ὅρον ποσοτητός τινος προβάτων. Ἂς ὑποθέσωμεν λοιπὸν βοσκὸν ἔχοντα 100 πρόβατα καὶ 100 αἶγας· καθὼς γνωρίζετε, ἐκ τῶν 200 τούτων ζώων ἀλληλοδιαδόχως γεννῶσιν ἀνὰ 100 ἕκαστον ἔτος, ἑπομένως ἐκ τῶν 100 μόνον κατ' ἔτος ὁ βοσκὸς περιμένει εἰσόδημα· ὁ τοιοῦτος λοιπὸν βοσκὸς θέλει λάβει ἑκατὸν μικρὰ ζῶα· ἀλλ' ὡς ἔμψυχα ὑπόκεινται εἰς φόρον, καὶ ἑπομένως ὡς γνωρίζομεν, καὶ δύνανται νὰ ὁμολογήσωσιν οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδήμονες, μᾶλις θέλει διασώσει

ογδοήκοντα, τὰ ὁποῖα κατὰ μέσον ἀριθμὸν ἀξίας φέρουσιν 160 δραχμάς. Τὰ 100 γαλάρια ὀνομαζόμενα θέλουσι δώσει τὸ πολὺ 400 ὀκάδας τυρίου χλωροῦ, φέροντος 120 δραχμάς· καὶ τελευταῖον 100 ὀκάδες μαλίου φέροντος 70 δραχμάς, διότι αἱ αἶγες δὲν δίδουσι μαλίαν· ὥστε τὸ ὅλον ἀκαθάριστον εἰσόδημα τῶν 200 ζώων εἶναι 350. Φορολογοῦντες τὸ εἰσόδημα τοῦτο κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς φόρου, λαμβάνομεν παρὰ τούτου δραχμὰς 35, ἐνῷ κατὰ τὸ παρουσιασθὲν Νομοσχέδιον τοῦ Ὑπουργείου θέλει πληρώσει 50 δραχμὰς ἐπὶ τῶν 200 ζώων, ἐνῷ ὁ βοσκὸς ἠδύνατο δικαίως νὰ ἀπαιτήσῃ φόρον μικρότερον τοῦ γεωργοῦ, ὡς ὑποκειμένου τοῦ κτήματός του εἰς πλειοτέρους κινδύνους.

« Ἐὰν θελήσωμεν νὰ ῥίψωμεν ἓν βλέμμα καὶ ἐπὶ τῶν ἐξόδων, ταῦτα ὑπερβαίνουσι τὰ ἔσοδα.

« Πρὸς διατήρησιν τῶν 200 ζώων ἀνάγκη δύο βοσκῶν καὶ ἑνὸς παιδός· ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης δὲν εἶναι καὶ ὁ ἴδιος βοσκός, τότε ἔχει ἀνάγκην ἄλλων ἱκανῶν πρὸς τοῦτο· εἶδε πάλιν, ὅτι ὁ ἴδιος εἶναι καὶ ὁ βοσκὸς τοῦ ποιμνίου του, πάλιν πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν εἰς αὐτὸν ὅ,τι ὡς βοσκὸς ἀλλοτρίου ποιμνίου ἤθελεν ἀποκτήσει· διὰ τὴν πλησμονὴν τῶν δύο βοσκῶν καὶ τοῦ παιδὸς ἀπαιτοῦνται κατ' ἔτος 300 δραχμαί, καὶ δραχμαὶ 120 δι' 800 ὀκάδας ἀλεύρου πρὸς τροφὴν αὐτῶν· καὶ δραχμαὶ 15 διὰ τὴν πεντάμηνον τροφὴν δύο σκύλων· καὶ δραχμαὶ 40 διὰ τὰ τσαρούχια, καὶ δραχμαὶ 50 διὰ τὸν φόρον· καὶ τέλος διὰ τὸν δημοτικὸν 14, τὸ ὅλον 539· προσθέτατε εἰς τοῦτο καὶ 10 τοῖς 0/0 φθορὰν τῶν 200 ζώων, φθάνουσιν εἰς 639 δραχμάς.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὸν φόρον καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀξίας τοῦ φορολογουμένου κτήματος. Ἡ ἀξία τῶν 200 ζώων κατὰ μέσον ὅρον ἀναβαίνει εἰς χιλίας δραχμάς· φορολογοῦντες ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ τὸν περὶ φορολογίας τῶν φαλαγγιτικῶν γραμματίων Νόμον πρὸς τρία τοῖς ἑκατὸν θέλομεν λάβει 30 δραχμὰς φόρον ἐκ τῶν 200 ζώων, ἐνῷ κατὰ τὸ παρουσιασθὲν Νομοσχέδιον θέλει πληρώσει ὁ φορολογούμενος βοσκὸς 50 δραχμάς.

« Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονήσωμεν, Κύριοι, ὅτι ὁ γεωργὸς φορολογεῖται ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ὅτι φορολογεῖται τότε μόνον ὅταν λάβῃ εἰσόδημα, καὶ μένει ἀφορολόγητος εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, ἐνῷ ὁ βοσκὸς φορολογεῖται ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ εἰσοδήματος, καὶ ἔτι πλειότερον, φορολογεῖται καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελε λάβει ποσῶς εἰσόδημα· ἂς ἐνθυμηθῶμεν προσέτι ὅτι ὁ βοσκὸς πληρόνει ἄλλον φόρον εἰς ἰδιωτικὸν λειβάδιον· δὲν πρέπει

νὰ λησμονήσωμεν προσέτι, Κύριοι, ὅτι ἡ ἰδιοκτησία τοῦ γεωργοῦ εἶναι στατικὴ καὶ ἀκίνδυνος, ὁ δὲ βοσκὸς τρέχει κινδύνους, καὶ ἴδατε πολλοὶ ἐξ ὑμῶν πολλάκις βοσκοὺς μαίνοντας μὲ τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον, καὶ ἐπ' αὐτῆς στηριζόμενοι νὰ βλέπωσι τὴν ἰδιοκτησίαν των κατεστραμμένην· ἴδατε πολλάκις βοσκοὺς περικυκλωμένους ἀπὸ τὰ ποίμνιά των καὶ μετ' ὀλίγον μαίνοντας μὲ μόνην τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον, καὶ μὲ τοὺς πιστοὺς τῶν καταστραφέντων ποιμνίων των φύλακας.

« Προτείνω λοιπὸν νὰ προσδιορισθῇ ὁ φόρος τῶν ζώων εἰς 20 λεπτὰ ἀντὶ 25 διὰ τὸ ἔτος 1845 ».

Κατὰ ταύτης ἀντελέχθη ὑπό τινος ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἀφαιροῦνται 5 λεπτὰ ἀπὸ τὸ ποσὸν τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος φόρου, ἡ δ' ἀφαίρεσις αὕτη εἶναι ἀρκοῦσα, καθόσον οἱ ποιμένες διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀσφαλείας τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσι καὶ διὰ τοῦ φόρου πρὸς τοῦτο τὴν Κυβέρνησιν· ἡ δὲ πεῖρα τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ Κράτους δύνανται νὰ ὁδηγήσωσι τήν τε Κυβέρνησιν καὶ τὰς Βουλάς, ἂν ἦναι δυνατὸν νὰ ἐπενεχθῇ ἡ ἐπὶ τὰ 20 λεπτὰ ἐλάττωσις κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας ταύτης Βουλευτὴς ἄλλος παρετήρησεν ὅτι ὁ φόρος τῶν 25 λεπτῶν ἂν ἦτον ἁπλοῦς φόρος καραλῆς, ἔπρεπε βεβαίως νὰ ἐλαττωθῇ, ἀλλὰ διότι περιέχει καὶ τὸν τῆς βοσκῆς διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διατηρηθῇ εἰς τὰ 25 λεπτά· ὁ φόρος οὗτος περιέχει τὸν τῆς βοσκῆς, διότι μέχρι τοῦ 1836 οἱ δύο οὗτοι φόροι ἦσαν πρὸς ἀλλήλους διακεκριμένοι, κατὰ τὸ ἔτος δ' ἐκεῖνο συνεχωνεύθησαν διὰ Νόμου· ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἄδικον νὰ πληρώνωσιν 25 λεπτὰ τὰ ζῶα ἐκείνων τῶν μερῶν, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐθνικοὶ λειμῶνες καὶ βοσκαί, διότι ἄλλως καταστρέφεται ἡ ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ τοῦ Συντάγματος καθιερωμένη τῆς ἰσότητος ἀρχή, διὰ τοῦτο ἐπρότεινεν ὑποτροπολογίαν, ἔχουσαν οὕτως·

« Τὰ μικρὰ ζῶα τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου δὲν εἶναι
» ἐθνικὰ λειβάδια λεπ. 20
» ἔνθα δ' εἶναι τοιαῦτα — 25
» καὶ ἔνθα ἔρχονται ἀπὸ ἄλλας
» ἐπαρχίας ἢ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν — 30

Εἰς τὴν συνταγματικὴν Κυβέρνησιν, ἐξηκολούθησεν ὁ αὐτὸς, εἶναι ἀρχή, ὅτι τὸ εἰς ἕνα τῶν πολιτῶν ἀπευθυνόμενον ἀδίκημα ἀπευθύνεται εἰς πάντας· ἡ φορολογία εἰς τὰς νήσους εἶναι καταβλιπτικὴ, διότι τὸ εἰσόδημα τῶν προβάτων περιορίζεται εἰς

τὸ 1/5 τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἄλλων μερῶν, διὰ τὸ λεπτόγειον τῶν νήσων, καὶ ὅμως διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὑποβάλλονται εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡ στερεὰ ὑποβάλλεται φόρον, καὶ οὕτως ὁρίστηται ἀδίκημα, τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθῇ· ἡ ὑποτροπολογία αὕτη ἐπιφέρουσα οἰκονομίας, συμφέρει εἰς τὰς νήσους, διότι ἀπαλλάττει αὐτὰς ἀπὸ προσθέκης βάρους, καὶ ἐπιβάλλει ἀνάλογον εἰς αὐτὰς φόρον. Ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ πολλὴν ἐπὶ τούτου προσοχήν, καθόσον πᾶσα Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ περιθάλπῃ τὴν πενίαν· τοιαύτην ὅμως δὲν ἐπέδειξε θέλησιν, ὡς τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κλιμακοτοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν κατὰ τὸ ἔτος 1842.

Κατὰ τούτου ὁ μὲν τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀντέλεξεν ὅτι διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους· καὶ τὴν ἀνομοιότητα τῶν διαφόρων μερῶν δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ τηρήσῃ εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα τὴν αὐστηρὰν μεθοδικὴν ἀναλογίαν, διότι ἄλλως ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ ἐκδώσῃ ἴδιον νόμον διὰ πᾶσαν κοινότητα· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς τροπολογίας παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπὶ 10 λεπτὰ ἀπὸ πέρυσιν μείωσις τοῦ φόρου ἦτον ἡ μόνον δυναμένη νὰ ἐνεργηθῇ, διὰ νὰ μὴ λείψωσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἀσφάλειαν τῶν λαῶν μέσα· ἐπὶ δὲ τῆς ὑποτροπολογίας, ὅτι αἱ νῆσοι ἀπέναντι τῆς στερήσεως τοῦ πλεονεκτήματος τῶν ἐθνικῶν λειμώνων ἔχουσιν ἄλλας ὠφελείας, τὴν ἀπὸ τῶν ἀγρίων δηλονότι ἀσφάλειαν τῶν ζώων των, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀπαλλάττονται πολλῶν δαπανῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἐπιβαρύνονται οἱ τῆς στερεᾶς, τὴν μεγαλητέραν ἀξίαν αὐτῶν, καὶ τὴν μεγαλητέραν ἀξίαν τῶν προϊόντων αὐτῶν· ἡ Κυβέρνησις προτιθεμένη νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Νόμον τοῦτον, ἀρκῆ νὰ σκεφθῇ ἀκολούθως διὰ τὴν αὐστηρὰν ἐνέργειαν τῆς ἐπιβολῆς αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἐθεώρησεν ἤδη ἀκατόρθωτον· τὸ ὁρισθὲν τῶν 25 λεπτῶν ποσὸν εἶναι τὸ δικαίως ἤδη ἐπιβαλλόμενον, ἡ δὲ Κυβέρνησις καὶ αἱ Βουλαὶ δύνανται νὰ ἐπιφυλαχθῶσι καὶ ἐλαττώσωσιν αὐτὸ κατὰ τὸ ἐρχόμενον, ὅθ' ὁποῖος ἀπὸ τὰς περιστάσεις καὶ τὴν πεῖραν τοῦ ἐνεστῶτος.

Ἕτερος δὲ τις, ὅτι ὁ προτείνας τὴν ὑποτροπολογίαν ὡρμήθη ἀπὸ δύο ἰδέας· τὴν τῆς ἀναλογίας τοῦ φόρου, καὶ τῆς δικαιώσεως τῶν νήσων· ἐπὶ τῆς πρώτης τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἀρθὸν, διότι ἐπιβάλλει φόρον ἀνεκτὸν, ἐπὶ τῆς δευτέρας παρετήρησεν ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τὰς νήσους ὑπάγονται κατηγορίαν καὶ πολλὰ τῶν δύο ἄλλων τμημάτων μέρη· μικρὸν δ' ἀπολείπεται μέρος, αἱ βοσκήσιμοι τῶν κοινοτήτων γαῖαι, αἵτινες ἀδιαφιλονείκητος ἰδιοκτησία οὖσαι αὐτῶν, ἀδίκως διανέμονται, καὶ περὶ

τούτου θέλει γίνει λόγος ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ, ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι ὁ νομοθέτης προτίθεται διὰ τῆς φορολογίας νὰ φορολογῇ τὸ εἰσόδημα· τὸ εἰσόδημα τῶν δύο ἄλλων τμημάτων εἶναι τὸ διπλοῦν τοῦ τῶν νήσων· διότι τὸ ζῶον τῶν πρώτων νέμεται ἐντὸς αὐξητέρων λειμώνων, τῶν δὲ δευτέρων εἰς ξηρὰν γῆν, τῶν πρώτων ἐλευθέρως, ἐνῷ τῶν δευτέρων πληρόνει φόρον νομῆς. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀναλογία τοῦ φόρου, εἶναι δὲ ἄδικον νὰ πληρόνωσιν ἐπίσης τὰ νεμόμενα ἐ τὸς ἰδιοκτήτων καὶ ἐθνικῶν λειμώνων, διὰ τοῦτο νὰ ὁρισθῇ διὰ τῆς ὑποτροπολογίας νὰ πληρόνωσιν 20 λεπτὰ τὰ ἐντὸς ἰδιοκτήτων νεμόμενα καὶ 25 τὰ ἐντὸς ἐθνικῶν.

Μετὰ ταῦτα δὲ διαταθέντα ὅτι αἱ νῆσοι ἀπέναντι τῶν μειονεκτημάτων τῆς βοσκῆς, τὰ ὁποῖα ἔχουσι, πλεονεκτοῦσιν ὅμως ἄλλων, τῶν ὁποίων στερεῖται ἡ ξηρά, καὶ ὑποστηρίξαντα διὰ τῆς ἐνθέσεως· αὐτῶν τὸ Νομοσχέδιον, παρετηρήθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι πρὸς ἀπαρυγὴν τῶν παραπόνων τούτων ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐλαττώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ 20 λεπτὰ δι' ὅλα τὰ μέρη.

Ἄλλος παρετήρησεν ὅτι ἡ ὑποτροπολογία ἐστηρίχθη εἰς δύο λόγους, ὅτι αἱ βοσκαὶ εἰς τὰς νήσους εἶναι ἰδιόκτητοι, καὶ ὅτι τὰ νεμόμενα ζῶα δὲν παράγουσι τόσον ὡς τὰ τῆς ξηρᾶς· οἱ λόγοι οὗτοι, αἱ διαφοραὶ αὗται παρατηροῦνται οὐ μόνον μεταξὺ ξηρᾶς καὶ νήσων, ἀλλὰ μεταξὺ ἐπαρχίας καὶ ἐπαρχίας, κώμης καὶ κώμης· ἡ παραδοχὴ τῆς ὑποτροπολογίας ἐκτὸς ὅτι ἤθελεν ἐπιβάλει φόρον καὶ πάλιν ἀνόμοιον, εἶναι ἔτι καὶ δυσεκτέλεστος· ἀπέναντι ἑπομένως τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ λεπτογείου τῶν νήσων, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρουσιν εἰς τὰς ποίμνας, ἡ στερεὰ ἔχει ἐλλείψεις ἄλλας καθιστώσας μᾶλλον πολυδάπανον τὸ προϊὸν αὐτῶν· ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐκτεθειμένων, ἡ ζωοκλοπὴ μαστίζει τὰ ἄλλα δύο τμήματα· ἡ παραδοχὴ τῆς ὑποτροπολογίας θέλει μᾶς ἀναγκάσει νὰ δεχθῶμεν πολλὰς ἐνστάσεις ἀπὸ τοὺς ποιμένας διαφόρων μερῶν· τινὲς τούτων θέλουσι παραπονεῖσθαι διὰ τὴν ὀλίγην ἀξίαν τῶν προϊόντων των, ἄλλοι διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀσφαλείας, καὶ ἄλλοι ἄλλως.

Καὶ τοῦτον ἄλλος ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ἀντέκρουσεν, εἰπών, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς τροπολογίας στηρίζεται εἰς τὴν δικαίαν διανομὴν τοῦ φόρου· ἡ πρότασις αὕτη δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὰς νήσους, ἀλλ' ἀρορᾷ καὶ τὰ ἄλλα δύο τμήματα· αἱ βοσκήσιμοι γαῖαι διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας· 1) εἰς ἰδιοκτήτους

ἔνθα νέμονται τὰ ζῶα τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ ἐθνικὰς κατεχομένας ἀπὸ ἄλλους καλλιεργοῦντας καὶ ἐπέχοντας τόπον ἰδιοκτητῶν· καὶ 2) εἰς γαίας χρησιμευούσας ἀποκλειστικῶς πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων. Καὶ εἰς τὰς νήσους καὶ εἴς τινας τῶν ἐπαρχιῶν δι' ἔλλειψιν ἐθνικῶν βοσκῶν τὰ ζῶα τρέφονται ἀπὸ τοὺς κατοίκους πληρώνοντας ἀδρῶς ἀνὰ πᾶν ζῶον· ὑπάρχουσιν ἔτι αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ νομαὶ τὰς ὁποίας ἐνοικιάζει ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἄλλαι ἐθνικαί, τὰς ὁποίας ἀφίησιν ἐλευθέρας· διὰ τοῦτο ὁ φόρος τῶν ζώων πρέπει νὰ διαιρεθῇ ἀπὸ τὸν τῆς βοσκῆς· εἰς τὸ προτεινόμενον ἤδη ποσὸν περιλαμβάνονται ἀμφότεροι οἱ φόροι, καθόσον ἀπὸ τοῦ ἔτους **1836** συνηνώθησαν· ἂν καὶ ἡ διάκρισις αὐτὴ, βεβαίως, εἶναι δύσκολος, οὐχ ἧττον ὅμως πρέπει νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἄδικον διανομὴν τοῦ φόρου, ἂν δὲ ἤδη ἦναι δυσκατόρθωτος πρέπει νὰ συστήσωμεν αὐτὴν νὰ γίνῃ κατὰ τὸ ἐρχόμενον.

Καὶ εἰς τοῦτον ὑπ' ἄλλου ἀντιπαρετηρήθη, ὅτι ἡ φύσις τὰς ὠφελείας καὶ βλάβας δικαίως εἰς πάντας διένειμε, καθόσον εἰς τὰς νήσους ἐχορήγησεν ἄλλα πλεονεκτήματα· εἰς πολλὰ τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς μέρη ἐπλήρωνον πολὺ ὀλιγώτερον πρότερον· ἡ διάκρισις τοῦ φόρου δὲν πρέπει ἤδη νὰ γίνῃ, καθ' ὅσον ὁ φόρος τῶν 25 λεπτῶν εἶναι ἄκρατος τῆς κεφαλῆς καὶ οὐχὶ τῆς βοσκῆς, περὶ ἧς θέλει γένῃ λόγος ἐν ἄρθρῳ **11**.

Μετὰ τινα δὲ ἀποδείξαντα τὸ ἀδύνατον τῆς διαιρέσεως διὰ παραδείγματος καὶ ἄλλον ὑποστηρίξαντα τὴν διαίρεσιν τοῦ φόρου διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς καταστάσεως τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, παρετήρησεν εἷς τῶν Βουλευτῶν ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται νὰ ἀποφασισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου· εἰς δὲ τὸ **11** ἄρθρον δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ βοσκῆς, μ' ὅλον ὅτι διὰ τῆς ἐπιφυλάξεως, ταύτης δὲν συνομολογεῖται, οὐδὲ προδικάζεται ἡ οὐσία τῆς αἰτήσεως· καὶ ἄλλος ἀντιπαρετήρησεν ὅτι ἐὰν διατηρεῖται ἡ ἐπιφύλαξις δύναται νὰ συζητηθῇ κατόπιν τοῦτο, μολονότι ἐὰν ἀναγνωρίζηται τὸ δίκαιον τῆς ὑποτροπολογίας, καθόσον καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς Εἰσαγητικῆς ἐπιτροπῆς ἀναπτύσσεται κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἡ διαίρεσις τοῦ φόρου, πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ Βουλή.

Μετὰ τοῦτους ὁ προτείνας παρετήρησεν ὅτι ἡ συζήτησις τούτου δὲν ἀνήκει εἰς τὸ ἄρθρ. **11**, ἐν ᾧ μόνον διὰ τὴν τοποθέτησιν γίνεται λόγος, ἀλλ' ἐνταῦθα, ἔνθα τὸ ποσὸν ὁρίζεται τοῦ φόρου, ὅστις κατὰ τὸν νόμον τοῦ **1836** περιλαμβάνει καὶ τὴν βοσκήν· καὶ ἕτερος συμφώνων ὅτι ἐνταῦθα πρέπει νὰ συζητηθῇ ἡ ὑποτροπολογία, παρετήρησεν ὅτι ἡ παραδοχὴ καὶ ἐνέργεια αὐτῆς εἶναι δυσκατόρθωτος, διότι καὶ ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς

Ἑλλάδος ὁλόκληροι ἐπαρχίαι δὲν ἔχουσιν ἐθνικὰς γαίας, οὐδὲ ἐθνικὰς νομούς, καὶ ἄλλαι μικρὸν μόνον καὶ ἀσήμαντον μέρος ἔχουσι, καὶ ὅμως τὸν αὐτὸν πληρώνουσι, διότι ἐνυπάρχει εἰς τὸ λίπασμα τῶν γαιῶν· ἡ δὲ συζήτησις πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ ἐξ ἐπαγγέλματος λεγόμενα λειβάδια.

Ἐνταῦθα προκειμένου νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα, παρετήρησέ τις ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἐπιβάλλει ἕνα φόρον, τοῦ ὁποίου ἡ διαίρεσις ἐπροτάθη, διὰ νὰ διακριθῇ ὁ φόρος τῶν νήτων ἀπὸ τοῦ τῆς στερεᾶς· δὲν δέχεται μὲν τὴν διάκρισιν, πρέπει ὅμως τὸ θέμα τοῦ ζητήματος νὰ ἦναι ἀπόρρητα τῆς συζητήσεως, καὶ νὰ συζητηθῇ ἐὰν παραδέχηται ἡ Βουλὴ διάκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου· ἀντιπαρετήρησε δ' ἕτερος ὅτι ἐγένετο πρότασις διακρίσεως τοῦ φόρου καθόσον ἡ Κυβέρνησις ἐπηγγέλθη νὰ προνοήσῃ περὶ τῶν λειβαδίων, καὶ ὅτι νὰ γνωσθῇ ἂν δὲν παραδέχηται τὴν διάκρισιν τοῦ φόρου ἡ Βουλή, διότι τότε θέλουσι ζητήσει τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησε μετὰ τοῦτο ὅτι ἡ Κυβέρνησις μέλλουσα νὰ ὑποβάλῃ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἐφρόντισε ὅτι ὁ φόρος τῶν 25 λεπτῶν διὰ πᾶσαν κεφαλὴν, ὡς ἄκρατος αὐτῆς φόρος μὴ συμπεριλαμβάνων καὶ τὸν τῆς νομῆς, εἶναι ὁ ἀρκῶν εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα τοῦ Κράτους· δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλῃ φόρον βοσκῆς, διότι τὰ ἐθνικὰ λειβάδια ὑπέστησαν διαφόρους τροποποιήσεις ἐκ τῆς προικοδοτήσεως πολλῶν, καὶ πᾶσα τοιούτου φόρου ἐπιβολὴ θέλει ἐπιφέρει πολλὰς καταχρήσεις καὶ ζημίας· ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ Κυβέρνησις ἐνέκεινε νὰ μὴ συμπεριλάβῃ καὶ τὸν τῆς νομῆς φόρον καθόσον δύναται ἐκ ταύτης παραχωρουμένης εἰς τὰς κοινότητας νὰ ὠφεληθῶσιν αὐταὶ· ἡ ὑποτροπολογία εἶναι πάντῃ ξένη τοῦ συζητουμένου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν ἀκράτου φόρου τῶν ζώων· ἂν ἤδη γένῃ ἡ διάκρισις τοῦ φόρου θέλουσι παρευθὺς πλεῖστα πρὸς ἐκτέλεσιν ἐμπόδια ἐκ τῶν γενομένων προικοδοτήσεων, τροποποιησασῶν ἐπὶ πολὺ τὰς ἐθνικὰς γαίας, καὶ θέλουσι συζητηθῇ δυσκολίαι διάφοροι.

Καὶ μετὰ ἄλλον εἰπόντα ὅτι περὶ τοῦ ζητήματος θέλει γένει λόγος ἀλλαχοῦ, ἐζήτησαν πολλοὶ ἄλλοι τὴν συζήτησιν αὐτοῦ ἐνταῦθα. Ἀπορανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίεται, ἠρώτησεν ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρος Ἀντιπρόεδρος, ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὴν ὑποτροπολογίαν, καὶ αὕτη δι' ἀναστάσεως ἀπέρριψεν αὐτήν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῆς τροπολογίας περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου ἀπὸ **25** εἰς **20** λεπτὰ, καὶ ἐπ

αὐτῆς παρετήρησέ τις ὅτι ἡ ἐλάττωσις αὕτη θέλει ἐλαφρύνει τοὺς ποιμένας· ὁ προτείνας παραβάλλει τὸν ποιμένα πρὸς τὸν γεωργόν, ὁ ποιμὴν ἀπολύτως πρέπει νὰ πληρώνῃ καὶ αὐτῶν τῶν 20 λεπ. φόρον ὀλιγώτερον, ἀλλ' ἡ παραβολὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν γεωργὸν ἀποδεικνύει κατὰ πόσον ὁ ποιμὴν πληρόνει ἐκείνου ὀλιγώτερον φόρον διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ ἐλαττώσωμεν καὶ ἐκείνους τοὺς φόρους κατ' ἀναλογίαν, διότι παραβιάζεται ἄλλως ἡ ἀναλογία τῆς διανομῆς τῶν φόρων, καὶ οἱ γεωργοὶ ὑποβάλλονται εἰς πλειότερον φόρον, καὶ ἀπέδειξε τοῦτο διὰ παραδείγματος ἐκτεθέντος τὰς δαπάνας καὶ ὠφελείας τῶν γεωργῶν· ἀντέκρουσε δ' αὐτὸν ἄλλος εἰπὼν ὅτι τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐλάττωσιν ταύτην, καθόσον ὅταν προτεθῇ ἡ συζήτησις τῶν ἄλλων φορολογικῶν νόμων, δύνανται νὰ ἐπενεχθῶσιν ἐλαττώσεις καὶ τῶν φόρων τῶν ἐπὶ τῶν γεωργῶν· καὶ ἄλλος ἀντέλεξε πάλιν ὅτι διὰ νὰ ἐπενεχθῶσιν ἐλαττώσεις τῶν φόρων πρέπει νὰ καταστῇ ἐν γνώσει ἡ Βουλὴ τῶν δαπανῶν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀναλογίσῃ αὐτὰς πρὸς τὰς εἰσπράξεις.

Ἀποραν θείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, ἐγίνετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, κατ' αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν Βουλευτῶν, ἐπὶ τῆς τροπολογίας, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Φλέσα καὶ Λαπουσιάδου, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε καὶ ταύτην διὰ ψήφων 78 πρὸς 9, κατὰ τὸ ἐνταῦθα προσαρτώμενον ἰδιαίτερον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ποσὸν τῶν 25 λεπτῶν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Λογιωτατίδης	Ναί.	Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Δ. Τσάκρης	ἀπών
Α. Σ. Δαιδόπουλος	Ν.	Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης	ἀπών	Α. Ματαξᾶς	ἀπών
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Δ. Λαπουσιάδης.	Ο.

Τζανετάκ. Γρηγοράκης	Ν.	Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	ἀπών	Ι. Κρανιώτης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Δ. Α. Ζῶτος	Ν.
Νίκος Θέου	Ν.	Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γουζούασης,	Ν.	Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Δ. Κρεστενίτης	Ν.	Ι. Κλίμακας	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ο.	Ν. Δελέντας	Ν.
Σιλβεστρ. Στεφανάκης	Ν.	Α. Γ. Τζάνος.	ἀπών
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Εὐθ. Κανελόπουλος	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς	Σ. Πάγκαλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	Ν.	Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀπών
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Δ. Πλακούτας	Ν.	Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς	Η. Βαρδιταμάτης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ο.
Γ. Φαγγαρᾶς	Ν.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.	Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Π. Βάρβογλης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Γ. Ῥιβελιώτης	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Παππατζώννης	ἀπών	Νικήτ. Σταματελόπουλος	ἀπών
Π. Δαρειώτης	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	ἀπών	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Μπαλτατσης	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.	Δ. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.	Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο·	Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης, Κ. Τσαρτιδης	ἀπάντες	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.	Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Κ. Προβελέγγιος	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.	Σταμάτιος Ἀφόρας	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.	Α. Παππατζώρης	Ν.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
		Δ. Δρόσος	Ν.

Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.	Δ. Χατζίσκος	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.	Ε. Αποστολίδης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.		

Τὰ λοιπὰ τοῦ πρώτου παραγράφου ἐγένοντο παραδεκτὰ κατόπιν παρὰ τῆς Βουλῆς μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ γ'. §. 2 τροπολογίαν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος διέλυσεν ἀκολούθως τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν 5 ὥραν μ. μ. εἰπὼν ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος

Σταμάτιος Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ηθ'.

Τῆς 6 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν ἕκτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 91, ἀπόντων δὲ 17, ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν γραμματέων.

Πρὶν δ' ἡ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὸ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἀναγγελθὲν ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως· εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι ὑπουργική τις ἐφημερὶς ἀναιδῶς ἐξυβρίζει ὡρισμένους Βουλευτὰς, αἱ δὲ ὕβρεις αὗται ἀπευθύνονται εἰς τὸ σῶμα ὅλον, ἀντεκρούσθη ὅμως παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰπόντος ὅτι οὐδεμία ἀναγνωρίζει τὸ Ὑπουργεῖον ὡς ὑπουργικὴν ἐφημερίδα, διότι οὐδεμίαν μισθοδοτεῖ ἰδίως, ὡς τοῦτο θέλει καταφανῆ εἰς τὸν ὑποβληθησόμενον προϋπολογισμὸν, ἐν ᾧ οὐδεμία πρὸς τοῦτο δαπάνη ὁρίζεται, καὶ πρὸς τὴν

ἐρωτήσαντα ἂν ἀληθεύῃ ἡ φήμη ὅτι ἡ Γαλλιστὶ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς (ὁ Μωνίτωρ) Le Moniteur Grec πληρώνεται ἀπὸ τὸ δημόσιον, ἀπήντησεν ὅτι τάσις πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐφημεριδογραφικῆς βιομηχανίας ὑπηγόρευσεν εἰς αὐτὸν τὴν πρὸς ἄλλους χορηγίαν χάρτου, πρὸς ἄλλους χαρακτήρων καὶ πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης τὴν ἄδειαν νὰ τυπώνῃ εἰς τὸ δημόσιον Τυπογραφεῖον αὐτὴν διὰ τὴν τύπωσιν τοῦ ὁποίου πιστώνεται πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου ἀμφισβητηθείσης τῆς παραδοχῆς τοῦ ὅλου 1 ἄρθρου, διότι πολλοὶ διετάπησαν, ὅτι μόνον ὁ πρῶτος αὐτοῦ παράγραφος ἐνεκρίθη, ἐρωτήθη ἡ Βουλὴ περὶ τούτου καὶ ἀπεφήνατο, ὅτι ὅλον τὸ ἄρθρον παρεδέχθη, κυρώσασα τὰ ἀναγνωσθέντα πρακτικά.

Προέβη ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ 2. ἄρθρου, τὸ ὁποῖον ἀνέγνω ὁ γραμματεύς, ὡς καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ προταθεῖσαν τροπολογίαν ἔχουσαν οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1845 προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν καὶ κατὰ κεφαλήν·

ά. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) λεπτὰ 25·

β'. Διὰ τοὺς ὄνους » 50·

γ'. Διὰ ὅλα τὰ λοιπὰ ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δρ. 1

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

ά. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

β'. Οἱ πῶλοι ὅλων τῶν μεγάλων ζώων, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 2 ἐτῶν συμπληρωμένων.

γ'. Οἱ ἀροτῆρες βόες ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.

δ'. Ἀνὰ εἷς οἰκόσιτος χοῖρος εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἀπαρίθμησις ἑκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων θέλει γίνει ἀπὸ τοὺς δημοπαρέδρους τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον περιεχείμασαν καὶ ἐγέννησαν, τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ εἰς τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των.

Ἄρθρ. 4. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἕκαστος παρέδρος ὀφείλει νὰ ἀπαριθμήσῃ ὅλα τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας του ζῶα, τὴν δὲ ἑνδεκάτην ἡμέραν τοιχοκολλᾷ εἰς τὴν κεντρικωτέραν τοῦ τόπου ἐκκλησίαν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερέως καὶ 2 τοὐλάχιστον μαρτύρων, ἀντίγραφον τοῦ

καταλόγου τοῦ περιέχοντος ὅλα τὰ ζῶα. Ὁ κατάλογος οὗτος μένει ἀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας τοιχοκολλημένος.

Ἄρθρ. 5. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω ἀκταημέρου προθεσμίας ὁ πάρεδρος διευθύνει τὸν προμνησθέντα πίνακα μὲ πάσ ἀποδείξεις τῆς τοιχοκολλήσεως πρὸς τὸν δήμαρχον τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 6. Πᾶς πολίτης, ὅστις εἴτε ἐκ τοῦ τοιχοκολληθέντος καταλόγου εἴτε ἄλλως πως ἤθελε πληροφορηθῇ ὅτι ὁ πάρεδρος ἀρνῆκεν ἀγραπτα ὅλα ἢ ἐνμέρει ζῶά τινα, ἢ ὁ κύριος τῶν ζώων δὲν τὰ ἐφανέρωσεν εἰς τὸν πάρεδον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μηνύσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος Νόμου τὴν πρᾶξιν εἰς τὸν Διοικητήν· ὁ δὲ Διοικητὴς ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ τὴν μήνυσιν ταύτην ἀμέσως πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον καὶ Ταμίαν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 διαλαττόμενα.

Ἄρθρ. 7. Ἅμα ὁ δήμαρχος λάβει ἀπὸ ὅλους τοὺς παρέδρους τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 πίνακας, συγκαλεῖ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐπιθεωρεῖ καὶ κηρύττει ἐκτελεστοὺς τοὺς ῥηθέντας πίνακας, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει ἑπομένως ὁ δήμαρχος πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον καὶ Ταμίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄρθρ. 8. Ἂν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπαριθμήσεως τὰ ποίμνια ἢ τὰ ζῶα ἑνὸς ἢ πολλῶν κατοίκων εὑρίσκωνται εἰς ἄλλον τόπον, ὁ πάρεδρος τοῦ τόπου εἰς ὃν εὑρίσκονται τὰ ποίμνια ἢ τὰ ζῶα χρεώστει νὰ τὰ μετρήσῃ καὶ διευθύνει ἀμέσως διὰ τοῦ δημάρχου του σημείωσιν τοῦ ποσοῦ τῶν καταμετρηθέντων ζώων εἰς τὸν πάρεδρον τῆς κατοικίας τοῦ κυρίου τῶν ζώων.

Ἄρθρ. 9. Ὅστις τῶν παρέδρων ἐν γνώσει ἤθελεν ἀφήσει ἄγραπτα ζῶα ἄλλου τινὸς ἢ τὰ ἰδικάτου ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ὠφελείας, ὑπόκειται εἰς χρηματικὴν ποινὴν 100—200 δραχ. καὶ ὑποβάλλεται εἰς φυλάκισιν 1—3 μηνῶν ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ τετραπλοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 10. Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει, κρύψει ἢ ἀποσιωπήσει ἐρωτώμενος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου παρέδρου τὰ ἰδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα βόσκει αὐτὸς ζῶα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου ὅπου ἐπροσπάθησε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Τὸ ἓν τρίτον τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κόπων του, ὁποίους κατέβαλλε διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του. Τὸ ῥηθὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸν πταισματοδίκην

ἐκεῖνον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἔλαβε χώραν ἡ ἀθέμιτος πρᾶξις.

Ἡ προανάκρισις τῶν εἰρημένων παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῶν δημάρχων ἢ παρέδρων τοῦ τόπου ἄνευ παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἡ προανάκρισις συνίσταται εἰς τὴν ἔγγραφον ἐξέτασιν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου δύο τοὐλάχιστον μαρτύρων καὶ τοῦ κατηγορουμένου. Ἐάν τις τῶν ἐξεταζομένων δὲν ἠξεύρῃ ἢ δὲν θελήσῃ νὰ ὑπογράψῃ γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξετάσεως.

Αἱ ἐκθέσεις τῆς προανακρίσεως, προσυπογραφόμεναι ἀπὸ τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν, στέλλονται ἀμέσως (ἂν ὁ ἐξετάζων δὲν ἦναι ἁρμόδιος) μετὰ τῶν λοιπῶν τυχὸν ἀποδείξεων εἰς τὸν ἁρμόδιον δημόσιον κατήγορον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰς δίκην εἰσαγωγὴν τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρ. 11. Ἡ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ ἀ. Δεκεμβρίου π. ε. ἐνεργηθεῖσα ἀπαρίθμησις τῶν χοίρων εἶναι ὁριστική.

Ἄρθρ. 12. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου ἄρχεται ἀπὸ 20 Ἀπριλίου τ. ε.

Ἄρθρ. 13. Ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου θέλει ἐνεργηθῇ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους ταμίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κηρυχθέντων ὁριστικῶν πινάκων.

Ὅσοι ἐξέρχονται ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν ἀμέσως τὸν φόρον τῶν ζώων των. Οἱ δὲ διαμένοντες σταθερῶς ἐντὸς τοῦ Κράτους θέλουσι πληρώσει τὸν φόρον τῶν ζώων των ἀπὸ τῆς ἀ. Ἀπριλίου μέχρι τέλους Μαΐου. Οἱ μὴ πληρώσαντες ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δύνανται νὰ καταδιωχθῶσι κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύει περὶ καταδιώξεως τύπους· ἀλλὰ τὰ ποινήτρα δὲν ἠμποροῦσι ποτε νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ 25 λεπτὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἑκάστου χρεώστου.

Ἄρθρ. 14. Ὅσοι μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ζώων των ἤθελον μεταφέρει αὐτὰ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς διαμονῆς των ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἀπόδειξιν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀπαρίθμησιν.

Ἄρθρ. 15. Πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους θέλουσι καταβάλλει οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν ἀπαρίθμησιν δημοτικοὶ ὑπάλληλοι θέλουσι λάβει παρὰ τοῦ Ταμίου τῆς ἐπαρχίας των μετὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν πινάκων 15 τοῖς 1000.

Ἄρθρ. 16. Εἰς ὅσα μέρη δὲν ὑπάρχουσι τυχὸν πάρεδροι, οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν Διοικητῶν καὶ Ταμιῶν, θέλουσιν ἐπιφορτίσει ἰδιαίτερον ἀπαριθμητὴν, τοῦ ὁποίου

ἡ μισθοδοσία δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 2 δραχ. τὴν ἡμέραν. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ διὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ποιμνίων καὶ ζώων τῶν πλανητῶν, ἂν οὗτοι εὑρίσκωνται εἰς μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχει πάρεδρος.

Ἄρθρ. 17. Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι θέλουσιν ἐφοδιάσει ἀμέσως τοὺς ἐπιτροτισμένους τὴν εἰσπραξιν δημοτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ πίνακας.

Ἀρθ. 18. Οἱ Διοικηταί, Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι καὶ Ταμίαι, ὁσάκις λάβωσιν ὑπονοίας κατὰ συνέπειαν μηνύσεως ἢ φήμης ὅτι εἴς τινα μέρη δὲν κατεμετρήθησαν, ἐκ συνεννοήσεως ἢ ἄλλως πως, ὅλα τὰ ζῶα ἢ μέρος, χρεωστοῦσι νὰ πέμψωσιν ὑπαλλήλων των τινα, ὅστις, ἂν ὁ δημοτικὸς τοῦ τόπου ὑπάλληλος ἦναι ἔνοχος ἢ συνένοχος, προσκαλεῖ τὸν πλησιέστερον δημοτικὸν ὑπάλληλον μετὰ τοῦ ὁποίου προβαίνει εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ ἐξέτασιν τῶν κατηγορουμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων μαρτύρων, τὰς δὲ ἐκθέσεις καθυποβάλλει εἰς τοὺς προϊσταμένους του, οὗτοι δὲ τὰς διευθύνουσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐναντίον τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου καταδίωξιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 9· ἀντίγραφα δὲ ἐπικυρωμένα τῶν ῥηθεισῶν ἐξετάσεων διευθύνει συγχρόνως πρὸς τὸν ἀρμόδ ον δημόσιον κατήγορον διὰ νὰ νε... τὴν κατὰ τῶν ἐνόχων καταδίωξιν.

ἐνεργήσ... ...σιμα τῆς μιᾶς κατηγορίας δὲν ἔχει ἐπιῤῥοὴν ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν.

Τὸ ἀποτε...

Ἄρθρ. 19. Ἡ τοποθέτη... ...τῶν ποιμνίων εἰς τε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς γίνεται ... ...ων διὰ κλήρου δημοσίως καὶ ὁριστικᾶς.

Ἄρθρ. 20. Τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουρ... ...νείων ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Μαρτίου 1845.

Οἱ προτείνοντες τὴν τροπολογίαν βουλευταί·

Α. Λαπουσιάδης, Κ. Τ. Σαντας, Γ. Δερνιτσιώτης,
Α. Γουζούασης.

Εἷς δὲ τῶν προτεινάντων τὴν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου καὶ τῶν ἀκολούθων ὑπεστήριξεν αὐτὴν ὡς ἑξῆς.

Διὰ τῆς τροπολογίας προτείνεται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς. Κατὰ τοῦτο δύνανται νὰ ἐντυγχάνωσι φόβοι καταχρήσεων, ἐκλείπουσιν ὅμως οὗτοι, διότι οἱ δημοτικοὶ καὶ ὑπάλληλοι εἶναι οἱ ἐγκριτότεροι, καὶ ἂν που δὲν ὦσι τοιοῦτοι, ἡ ἐπικρατοῦσα παντοχοῦ τοπικὴ

διαίρεσις δὲν θέλει καλύψει οὐδεμίαν κατάχρησιν, καθόσον θέλουσι κατοπτεύει τὴν διαγωγὴν αὐτῶν οἱ ἀντίπαλοι, οἵτινες θέλουσι καταμηνύει ἑτοίμως πᾶσαν κατάχρησιν ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπιλαμβανόμεναι τούτου θέλουσιν ἐνεργεῖ τὴν ὁριζομένην ἀνακρισιν· ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου διὰ τοῦ τρόπου τῆς παρ' εἰδικῶν ἀπαριθμητῶν ἀπαριθμήσεως, πολλαὶ τοιαῦται ἐπισυμβαίνουσι, διότι ἡ ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται παρ' αὐτῶν, μὴ δυναμένων νὰ παρευρίσκωνται παντοχοῦ τῶν διευθυντῶν τῆς ἀπαριθμήσεως, οἵτινες εἰς μόνην τὴν πρωτεύουσαν περιορίζονται. Πρὸς ἀντιμισθίαν τῶν τοιούτων δημοτικῶν ἀρχῶν ὡρίσθη διὰ τῆς τροπολογίας ποσοστόν τι ὡς 15 ἐπὶ τοῖς χιλίοις· ἡ δαπάνη αὕτη θέλει ἀποτελέσει ποσότητα μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς δεκαπέντε χιλιάδας, διότι τὸ ὅλον τοῦ φόρου δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἑκατομμύριον, καὶ οὕτως οἰκονομεῖται καὶ ποσὸν ἐξ ἑκατὸν περίπου χιλιάδων δραχμῶν, δαπανωμένων πρὸς ἀντιμισθίαν τῶν ἀπαριθμητῶν τούτων. Ἡ ἀντίῤῥησις ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀνατεθῇ καθῆκον τοιοῦτον εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν περὶ τούτου ἔλλειψιν τοῦ Νόμου τῆς συστάσεως αὐτῶν ἀντικρούεται διὰ τοῦ λόγου, ὅτι τὴν ἔλλειψιν τοῦ Νόμου ἀναπληροῖ ἡ παραδοχὴ αὐτοῦ ἤδη, καθ' ὅσον δύνανται μεταγενέστεροι τοῦ καταστατικοῦ ἀρχῶν τινων Νόμοι νὰ ἀναθίσωσι νέα εἰς αὐτὰς καθήκοντα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποκρούεται πᾶσα ἰδέα καταχρήσεως, διότι ἡ ἐπ' ἐκκλησίας δημοσίευσις τοῦ καταλόγου καθιστᾷ ἐν γνώσει τῶν παρισῤῥησασῶν καταχρήσεων πάντας, οἵτινες δύνανται νὰ προσβάλωσιν αὐτὸν ἀποτελεσματικῶς, ἐνῷ διὰ τοῦ ἄλλου τρόπου τὰ γενόμενα παράπονα οὐδὲν ἕτερον ἀποτέλεσμα διὰ τὴν πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀπαριθμήσεως συναρέσκειαν τοῦ Ταμίου. Πρᾶξις τις καὶ μικρά, ἐὰν ὑπάρχῃ ἡ κατάχρησις δύναται ὁ ἀδικούμενος νὰ προσφύγῃ εὐκόλως εἰς τὸν ἐν τῷ χωρίῳ πάρεδρον, ἐνῷ διὰ τοῦ ἄλλου τρόπου δὲν παραπονεῖται κατὰ τῶν ἀδικιῶν ἐνίοτε διὰ νὰ ἀποφύγῃ πολλῶν ἴσως ὡρῶν ὁδοιπορίαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, πρὸς ὑπεκφυγὴν ζημίας μικρᾶς.

Πρὸς τοῦτον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη δὲν ἤθελε προταθῇ, ἂν οἱ προτείνοντες ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου εὐθύνην τοῦ Ὑπουργείου, καὶ τὴν πρὸς οἰκονομίαν ὁμοίαν αὐτοῦ, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ, ἐφ' οὗ ἡ τροπολογία, ἄρθρον. Ἡ Βουλὴ ἐνεπιστεύθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου, διὰ τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα δὲ καὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπεμβάσεως αὐτῆς, ἀφαιρεῖ ἀπὸ αὐτὸ τὴν εὐθύνην, τὴν ὁποίαν, διὰ τὴν

οἰκονομικὴν καὶ νόμιμον τοῦ φόρου εἴσπραξιν, φέρει. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον, προθέμενον νὰ εὕρῃ τὸν οἰκονομικώτερον τρόπον τῆς εἰσπράξεως θέλει ἐκτιμήσει αὐτάς, μ' ὅλον ὅτι εἰς τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου ἠθέλησέ ποτε ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταχειρισθῇ τὰς δημοτικὰς ἀρχάς, καὶ πολλοὶ κατὰ τῆς κακῆς παρὰ τούτων εἰσπράξεως ἠγέρθησαν γογγυσμοί. Ἡ Βουλὴ, ἐπιβάλλουσα ἤδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὡρισμένον εἰσπράξεως τρόπον, ἐπεμβαίνει ἐπὶ τῶν καθέκαστα· ὁρίζει διὰ τοῦτο νὰ ἀρήσῃ αὐτὸ νὰ ὁρίσῃ τὸν τρόπον τοῦτον, καθόσον καὶ ἀπένειμεν εἰς αὐτὸ τὴν ἐμπιστοσύνην της, καὶ καθόσον διὰ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ φόρου εἴσπραξιν φέρει εὐθύνην.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅλου τῆς τροπολογίας, ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, ἠρώτησεν ὁ Πρόεδρος, ἂν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν ἡ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπέρριψε τὴν τροπολογίαν, παραδεχθεῖσα τὸ δεύτερον ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 2. « Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιτροπτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἢ διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε τὸ κρίνῃ ὠφέλιμον. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν τρίτου ἄρθρου οὐδεμιᾶς γενομένης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐνέκρινεν αὐτὸ κατὰ τὸ σχέδιον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 3. « Ἡ ἀπαρίθμησις ἑκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθησόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεχείμασαν καὶ ἐγέννησαν, τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ ζῶα ἀπαριθμοῦνται, ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῶσιν. »

Ἀναγνωσθὴ τὸ τέταρτον ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον μέρος παρεδέχθη ὁ Ὑπουργὸς, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ δεύτερον περὶ τῆς ἐνεργηθείσης ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου ἀπαριθμήσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους Πρὸς τὴν παραδοχὴν καὶ τοῦ μέρους τούτου εἰς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι τοῦτο εἶναι τυπικήτις καὶ οὐχὶ οὐσιώδης παρατήρησις. Κατὰ τὰ 1833 εἰσεπράχθη φόρος τῶν χοίρων καὶ ὀρθῶς ἐθεωρήθη ὡς φόρος τῶν 1832· τοῦτο ἐγίνετο καθ' ὅλα τὰ παρελθόντα ἔτη ἤδη θέλουσιν εἰσπραχθῆ δύο φόροι τῶν καταμετρηθέντων τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον καὶ καταμετρηθησομένων εἰς τὸ τέλος τούτου, διότι ὁ εἷς ἀνήκει εἰς τὸ 1844 καὶ ὁ ἕτερος εἰς τὰ 1845. Ἂν διὰ τὸν φόρον τῶν καταμετρηθησομένων δὲν προβλέψωμεν ἐνταῦθα, θέλομεν ἀναγκασθῆ νὰ νομοθετήσωμεν πάλιν εἰς τὴν ἐπομένην σύνοδον περὶ τούτου, ὅτε πιθανῶς δὲν θέλομεν ἔχει καιρόν. Κατὰ διάταξιν τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ μὲν ἀπαρίθμησις θέλει ἐνεργεῖσθαι τὸν Δικέμβριον, ἡ δὲ εἴσπραξις ἀμέσως μετὰ τὴν καταμέτρησιν. Ἡ ἐνεργηθησομένη λοιπὸν τότε εἴσπραξις εἰς ποῖα βιβλία θέλει καταγωρισθῆ, ἐνῷ τὰ βιβλία τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἔτους ἐκείνου δὲν ὑπάρχουσι πλέον; εἶναι λοιπὸν λογιστικώτερον καὶ προτιμώτερον αἱ εἰσπράξεις ἑκάστου ἔτους νὰ καταγωρίζωνται εἰς τὰ βιβλία τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦνται.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰπὼν, ὅτι οἱ φόροι οὗτοι δὲν εἰσπράττονται διπλοῖ κατ' ἔτος, ἀλλὰ κατὰ πᾶντα Δεκέμβριον ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῶν χοίρων. Ἀληθῶς τὸν φόρον τῶν 1833 δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἰσπράξωσι καὶ ὠνόμασαν αὐτὸν τῶν 1832, καὶ περὶ τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Νομοσχεδίου ἐξετέθησαν τὰ εἰκότα· ἤδη εἰσπράττομεν χρήματα τοῦ 1844 καὶ εἰς τὸ ἔτος αὐτὸ ἀνήκουσιν, ἐπειδὴ ὅμως ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος εἴσπραξις αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατὴ, διὰ τοῦτο ἐνεργεῖται τὸ ἐρχόμενον ἔτος, καὶ διὰ τὸ ἐλλεῖπον τοῦτο δαπανῶμεν ἐκ χρημάτων τοῦ 1845. δηλονότι ὁ εἷς χρόνος δανείζει τὸν ἕτερον διὰ τὸ ἐλλεῖπον ἐκ τῶν εἰσπράξεων αὐτοῦ· ἀλλὰ τοῦτο θέλει διορθωθῆ τότε, ὅτε δυνηθῶμεν νὰ δαπανῶμεν πρὸς συντήρησιν τὰ εἰσοδήματα τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Καὶ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι εἰς τὰς Συνταγματικὰς πολιτείας αἱ περὶ φόρων διατάξεις γίνονται διὰ τὸ ἔτος, τὸ ὁποῖον ἀφορῶσιν· ὁ Νόμος οὗτος δὲν ἔχει τὸν τρόπον τῆς ἀπαριθμήσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ ποσόν· ἤδη, μὴ γνωρίζοντες τί θέλωμεν ἀποφασίσει εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἀναγκαζόμεθα νὰ παραχωρῶμεν ἑκάστοτε· ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸ ἄρθρον, προβλέποντες περὶ μόνου τοῦ ἐρετινοῦ φόρου. Καὶ εἰς ταῦτα προσέθηκεν ὁ Ὑπουργὸς, ὅτι διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων προϋπολογίζουσι τὰ ἔξοδα ἀλλαχοῦ, ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἠναγκασμένη εἰσέτι νὰ ἀκολουθῇ τὸ παλαιὸν σύστημα, δαπανῶσα τὰ ἔσοδα τοῦ παρελθόντος χρόνου.

Φωτισθείσης τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν, ἂν παραδέχηται τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ σχεδίου μ' ὅλην τὴν τροπολογίαν τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ μὲ τὸ παραδεχθὲν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ μέρος, καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο, ὅτι παραδέχεται αὐτὸ μὲ μόνον τὸ α. μέρος τῆς τροπολογίας, ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 4. « Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων μικρῶντε καὶ μεγάλων ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου, μόνη δὲ τῶν χοίρων ἀπαρίθμησις ἀρχίζει τὴν 1 Δεκεμβρίου· ἡ δὲ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐνεργηθεῖσα ἀπαρίθμησις τῶν χοίρων εἶναι ὁριστικὴ.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος πέμπτου ἄρθρου καὶ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ὁ φόρος τῶν χοιράδων ζώων πρέπει νὰ πληρόνηται συγχρόνως μὲ τὴν ἀπαρίθμησιν, διότι ἄλλως δὲν δύνανται ταῦτα νὰ εὑρεθῶσι, μεταφερόμενα ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, ἐνῶ διὰ τὰ χοιράδα τὰ εἰς ἀγέλας ἡμίονα δὲν γεννᾶται ὁ φόβος οὗτος καὶ δύναται ὁ φόρος νὰ πληρωθῇ κατὰ τὴν 20 Μαΐου· ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου τῶν καταμετρηθέντων χοίρων θέλει γίνει μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Νόμου· παρετηρήθη παρ' ἄλλου νὰ πληρόνηται ὁ φόρος μόνον διὰ τὰ ἀγωγιάτικα μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ οὐχὶ διὰ τὰ φορτηγὰ ὅλα, καὶ παρ' ἄλλου ἐζητήθη νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν μικρῶν ζώων αἱ τῶν σκηνιτῶν ποίμνια, ὅτι αὗται ἐξέρχονται τοῦ Κράτους, καὶ τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην ὑπεστήριξε καὶ ὁ Ὑπουργός.

Ἀκολούθως ἐζητήθη παρ' ἄλλου νὰ μὴ τεθῇ ὡρισμένη μία προθεσμία, διότι ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας εἶναι ἀδύνατος ἡ πληρωμή, ἀλλὰ νὰ τεθῶσι δύο προθεσμίαι, ἐφ' ὡρισμένον διάστημα ἀπὸ τῆς 20 Μαΐου π. χ. μέχρι μιᾶς ἄλλης ὡρισμένης ἡμέρας, διὰ νὰ ἀπαλλαχθῶσι τοῦ τόκου τῆς ὑπερημερίας καὶ οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ πληρώσωσι τὴν ὡρισμένην ἡμέραν φορολογούμενοι· ἀντελέχθη πρὸς τοῦτο, ὅτι πάντοτε μία ἡμέρα ὡρίσθη ὡς προθεσμία καὶ ἐννοεῖται, ὅτι μέχρι ταύτης θέλουσι πληρώσει· δὲν πρέπει δὲ νὰ ὁρισθῇ διάστημα, διότι οὕτως πάλιν θέλουσιν ἀπομείνει ὀλίγοι μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ διαστήματος, καὶ οὐδεμία θέλει γίνει ὠφέλεια, καὶ ὅτι οἱ ταμίαι οὐδέποτε καταδιώκουσι καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας κατὰ τὰς ὁπωσοῦν πρώτας ἡμέρας. Καὶ παρ' ἄλλου ὑπεστηρίχθη ἡ πρότασις, διότι εἰς ὅλα τὰ συναλλάγματα τοῦ δημοσίου ὁρίζεται ἡμέρα πληρωμῆς, εἰς τὸ συνάλλαγμα δὲ τοῦτο πάντοτε ὁρίζεται ὄχι ἡμέρα μία, ἀλλ' ἓν διάστημα, καὶ τοῦτο, διότι οἱ μὲν ἄλλοι συναλλαττόμενοι εἰσὶν ὀλίγοι καὶ δύνανται ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας νὰ πληρώσωσιν, ἐνῶ οὗτοι εἰσὶ πολλοί. Συμφωνῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἐπρότεινε νὰ τεθῇ προθεσμία ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 20 Μαΐου, καθόσον τὸ δημόσιον πώποτε θέλει στενοχωρήσει τοὺς φορολογουμένους, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁποίων ἐνδιαφέρεται. Ἄλλος ἀντέλεξεν ὅτι δὲν ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ πληρόνωσι τόκους ὑπερημερίας, διότι ὑπερημερία εἶναι διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ὀφείλοντος

οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ χρήστου· εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν προσερχομένων τῶν ὀφειλόντων νὰ πληρώσωσι, καθυστερεῖ ὁ χρήστης μόνον, ὁ ταμίας δηλονότι, ὅστις δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὰς πληρωμὰς αὐτῶν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 3 ἄρθρον, ἀποφανθεῖσα, ὅτι πρέπει οἱ μὲν χοίροι νὰ πληρώσωσιν ἅμα μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Νόμου, τὰ χοιράδα ζῶα μετὰ τῶν μικρῶν ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλλίου μέχρι τῆς 20 Μαΐου, καὶ ἐκ τῶν χοιράδων ζώων θέλουσιν ἐξαιρεῖσθαι τὰ ἀγωγιάτικα, τὰ ὁποῖα θέλουσι πληρώνει κατὰ τὴν 15 Ἀπριλλίου, καὶ ἐκ τῶν μικρῶν τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξερχόμενα σκηνίτικα· τὰ δὲ μεταβαίνοντα ἀπὸ ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν, τῶν ὁποίων οἱ ποιμένες δὲν ἔχουσι σταθερὰν διαμονήν, θέλουσι πληρώνει ὡς καὶ τὰ ἄλλα μικρά, ἐὰν οἱ ποιμένες δώσωσι διὰ τὴν πληρωμὴν ἀξιόχρεον ἐγγύησιν· ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 5. « Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται εἰς μίαν δόσιν, τῶν μὲν χοίρων μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν δ' ἀγωγιατικῶν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ λοιπῶν ζώων ἐν γένει ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 20 Μαΐου.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξερχόμενα τοῦ Κράτους, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ πληρόνωσι κατὰ τὴν 15 Ἀπριλλίου, καὶ τὰ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μεταβαίνοντα, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουσι σταθερὰν διαμονήν, ἂν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου αὐτῶν δὲν δοθῇ ἀξιόχρεος ἐγγύησις ».

Τὸ 6. ἄρθρον ἀναγνωσθὲν ἐνεκρίθη κατὰ τὸ σχέδιον, ἀνακαλεσάσης τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν της· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 6. « Ἡ φροντὶς πρὸς εἰσπραξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ταμίαν, εἰς τὴν διαφοροδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμῆμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ ἀπαρίθμησις. Ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ταμίαν τοῦ τμήματος, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουσι τὸ κέντρον τῆς διοικήσεως των ».

Τὸ 7. ἄρθρον ἐνεκρίθη κατὰ τὸ σχέδιον μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 7. « Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα ζῶα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν ».

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 8 τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως.

« Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἴδια του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἔσχει ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν

ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὑρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἴδιά του ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀπάτης ζημιοῖ τὸ δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἁπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιουτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, ἐξαιρουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως προσωπικοῦ, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Τὸ ἀνωτέρω πρόσιμον ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ εἰρηνοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἔλαβε χώραν ἡ ἀνωτέρω πρᾶξις.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως, χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη προηγουμένης παραγγελίας τοῦ δημοσίου κατηγόρου ἢ ἄλλης ἀνακριτικῆς ἀρχῆς.

Ἡ προανάκρισις συνίσταται εἰς τὴν ἔγγραφον ἐξέτασιν ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου δύο τοὐλάχιστον μαρτύρων, βεβαιούντων τὴν πρᾶξιν, καὶ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν παράνομον πρᾶξιν· ἐὰν τις ἐκ τῶν ἐξεταζομένων δὲν ἠξεύρῃ ἢ δὲν θελήσῃ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὴν ἀνάκρισιν· ὡς μάρτυς εἶναι δεκτὸς καὶ ὁ ἐπιστάτης ἢ ὑποεπιστάτης τοῦ δημοσίου, ὅστις καὶ ἐξετάζεται ὡς ἀνωτέρω.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προανακρίσεως προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν ἐνεργοῦντα τὴν ἀνάκρισιν δήμαρχον ἢ πάρεδρον, καὶ ἀμέσως στέλλονται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.»

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου δοθεῖσαι τροπολογίαι· καὶ

α΄.) Τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀπὸ τὸ πέμπτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νομοσχεδίου ἀφαίρεσιν τοῦ «ὡς μάρτυς εἶναι δεκτὸς καὶ ὁ ἐπιστάτης ἢ ὑποεπιστάτης τοῦ δημοσίου, ὅστις καὶ ἐξετάζεται ὡς ἀνωτέρω» διὰ τὸν λόγον, ὅτι οὗτος, ἐπιμελείᾳ τοῦ ὁποίου κινεῖται κατὰ πρῶτον ἡ προανάκρισις, ἔχει συμφέρον εἰς τὴν ἐκδίκασιν καὶ καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου.

β΄.) Ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου Κ. Προβελεγίου, ἔχουσα οὕτως·

«Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσῃ τὰ ἰδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὑρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἴδιά του ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀπάτης ζημιοῖ τὸ δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ προστίμου τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, ἐξαιρουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως προσωπικοῦ, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέβησαν κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ διαγεγραμμένα· ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτόθι πταισματοδικεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας, φυλαττομένων τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων διατάξεων αὐτῆς.»

γ΄.) Ἡ ἐπὶ τῶν ἐδαφίων γ΄, δ΄, ε΄, καὶ ς΄, τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Σπετσῶν Δ. Κυριακοῦ, ἔχουσα οὕτως.

«Ἡ ἀνωτέρω ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔλαβε χώραν ἡ ἀξιόποινος πρᾶξις.

Αἱ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἐνγένει οἱ τὴν ἀπαρίθμησιν ἐνεργοῦντες ἐπιστᾶται, θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰρημένας πράξεις ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἁρμοδίου παρὰ πρωτοδίκαι; Εἰσαγγελέως. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουσιν ἀρχίζει τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, θέλουσι δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατάνει αὐτὴν ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως».

δ΄.) Ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Γ. Φεγγαρᾶ, προτεινάντος μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νομοσχεδίου νὰ προστεθῇ τὸ ἀκόλουθον.

« Μετὰ τοῦ ποιμένος, παρανομοῦντος ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου, εἶναι συνυπεύθυνος καὶ οὗτος ἀλληλεγγύως ».

Τὸ δὲ πιπτον ἐδάφιον νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς.

« Ἡ προανάκρισις συνίσταται εἰς τὴν ἔγγραφον ἐξέτασιν δύο τοὐλάχιστον μαρτύρων, βεβαιούντων τὴν πρᾶξιν, καὶ τοῦ αὐτουργοῦ τῆς πράξεως, προσκαλουμένου ἐπὶ τούτῳ. Ἐὰν τις ἐκ τῶν ἐξεταζομένων δὲν ἠξεύρῃ ἢ δὲν θελήσῃ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὴν προανάκρισιν ταύτην. Μάρτυς ὡς ἀνωτέρω εἶναι δεκτὸς καὶ ὁ ἐπιστάτης ἢ ὑποεπιστάτης τοῦ δημοσίου ».

καὶ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἐρεξῆς.

« Τὰ πρακτικὰ τῆς προανακρίσεως προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν ἐνεργοῦντα τὴν ἀνάκρισιν δήμαρχον ἢ πάρεδρον, καὶ ἀμέσως στέλλονται εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω, σύμφωνα μὲ τὰς ἐν ἰσχύει διατυπώσεις ».

Ἀναπτύσσων δὲ τοὺς λόγους τῆς τροπολογίας του ταύτης, παρετήρησεν ὅτι ἡ εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου προσθήκη περὶ τοῦ συνυπευθύνου μετὰ τοῦ ποιμένος καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου εἶναι ἀναγκαία, διότι ἀλλως μένει τὸ ἄρθρον ἀτελές. Εἰς τὸ 5 ἐδάφιον ἐπρότεινε τὴν προσθήκην τοῦ « προσκαλουμένου τοῦ αὐτουργοῦ ἐπὶ τούτῳ », διὰ νὰ προηγῆται πάντοτε πρὶν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς καὶ ἡ διὰ τῆς προανακρίσεως ὑπερασπισις αὐτοῦ· ἀφῆρεσε δὲ τὸ « ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου », διότι ἐνίοτε εἰς τὰς προανακρίσεις καὶ ποινικὰς δίκας δὲν γίνεται χρῆσις ἐνσήμου χάρτου. Εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον ἐπρότεινε τὴν προσθήκην « σύμφωνα μὲ τὰς ἐν ἰσχύει διατυπώσεις », διὰ νὰ μὴν ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀξιοποίνων πράξεων διὰ τὰς ἀγροτικὰς ζημίας, τὴν ὁποίαν ἐπισπεύδει κατ' εὐθείαν ὁ δημόσιος κατήγορος, χωρὶς νὰ παρεμβῶσι προηγουμένως τὰ τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὸν πταισματοδίκην διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω, προλαμβανομένων οὕτω τοπικῶν ἀντεκδικήσεων.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν παρουσιασθεισῶν τούτων τροπολογιῶν, καὶ παρ' ἄλλων Βουλευτῶν ὑποστηριχθεισῶν, ἐκτὸς τῆς τελευταίας τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἀμέσως ἡ συζήτησις.

Ἀρξαμένης δὲ τῆς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Πετσῶν παρουσιασθείσης τροπολογίας, τοῦ νὰ ἐκδικάζηται ἡ προκειμένη ἀξιόποινος πρᾶξις ἀπὸ τὰ πλημμελειοδικεῖα καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ πταισματοδικεῖα, εἶπον καὶ ὁ

προτείνας καὶ οἱ ὑποστηρίξαντες αὐτήν, ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη στηρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρελθόντος Νόμου, ἄνευ δέ τινος ἀνάγκης δὲν πρέπει νὰ γίνωνται μεταβολαὶ Νόμων. Τοιαύτη ἀνάγκη μεταβολῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἐπαρουσιάσθη, διότι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὑπάρχοντος δὲν προέκυψαν παράπονα, ἀλλὰ μάλιστα ἐπρολήφθησαν καταχρήσεις καὶ ἄδικοι κατὰ τῶν ποιμένων καταδιώξεις, προκαλούμεναι ἕνεκα τῶν τοπικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας πολλάκις ὁ πταισματοδίκης κυριεύεται. Ἡ σημαντικότης τῆς ποινῆς ταύτης, ἀφορώσης ὁλόκληρον τάξιν τῆς κοινωνίας, ἀπαιτεῖ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τὰς ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας εὑρίσκομεν μᾶλλον εἰς τὰ πλημμελειοδικεῖα ἢ εἰς τὸν πταισματοδίκην, χωρὶς ἀφ' ἑτέρου νὰ στερηθῶμεν τὴν εὐκολίαν τῆς ταχύτητος εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν δικῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντικρούων τὰ ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ταύτης λιχθέντα, παρετήρησεν, ὅτι, προκειμένου περὶ ἐκδικάσεως μικρῶν ὑποθέσεων καὶ περὶ πτωχῶν ἀνθρώπων, τὸ ὑπουργεῖον δὲν παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τῆς προτεινομένης τροπολογίας, νὰ ἐπιβάλληται ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἀπὸ τὰ πλημμελειοδικεῖα, διὰ νὰ μὴν ὑποβάλλῃ ὁλόκληρον κοινωνικὴν τάξιν πτωχῶν ποιμένων εἰς ἔξοδα μεταβάσεως ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ Νομοῦ εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς δικηγορικὰ καὶ ἐγγένει εἰς δικαστικὰ ἔξοδα ἀσυγκρίτως τῷ λόγῳ μεγαλήτερα. Φόβοι ὑποτίθενται, ὅτι ὁ πταισματοδίκης ὡς ἐπηρεαζόμενος ἀπὸ τὰς τοπικὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας θέλει γίνει ὄργανον ἐκδικήσεων, καὶ τοιουτοτρόπως θέλουσι παθεῖ ἀθῶοι· ἀλλ' οἱ φόβοι οὗτοι εἶναι ὑποτιθέμενοι καὶ μὴ ἐπαληθευόμενοι παντοῦ, καὶ ἐπομένως δι' ἁπλᾶς ὑποψίας· δὲν πρέπει νὰ ἐπιβληθῶσι πλειότερα βάρη εἰς τὴν πτωχὴν τάξιν τῶν ποιμένων. Αἱ ὁδηγίαι, αἵτινες θέλουσι συνοδεύσει τὸν Νόμον εἰς τὴν ἐκτέλεσίν του, καὶ ἡ ἰδέα ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον οὔτε ἐπιθυμεῖ οὔτε ἀνέχεται τὰς παρανόμους πράξεις καὶ τὰς ἀδίκους καταδιώξεις, θέλουσιν ἀποκαταστήσει προσεκτικοτέρους καὶ τοὺς κατηγόρους· καὶ τοὺς πταισματοδίκας εἰς τὴν ἀμερόληπτον διεξαγωγὴν τῶν τοιούτων κατηγοριῶν· Διὰ τοὺς λόγους τούτους προκριτώτερον εἶναι, εἶπε, τὸ ἄρθρον [τοῦ] Νομοσχεδίου, καθότι ἡ πρόθεσις τοῦ Ὑπουργείου εἶναι νὰ ἐργᾶται ἡ δικαιοσύνη σύμφωνα μὲ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ε'. τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου, ὡς συμβιβαζομένην μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ μὲ τὰς δικαστικὰς διατυπώσεις πρὸς

εὐκολίαν καὶ ταχυτοποίησιν τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως. δὲν δυσκολεύεται νὰ τὴν παραδεχθῇ.

Μετὰ ταῦτον ἕτερος Βουλευτής, ἀντικρούων συμφώνως μὲ τὸν Ὑπουργὸν τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Πετσῶν, ἀναγνωρίζων ὅμως ἀφ' ἑτέρου τὰ ἐνυπάρχοντα μεταξὺ τῶν κατοίκων κομματικὰ πάθη καὶ τὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἐπρότεινε νὰ δικάζωνται μὲν ἀπὸ τὰ πταισματοδικεῖα αἱ ἀξιόποινοι αὗται πράξεις, εἰσαγόμεναι ἀπὸ τοὺς δημάρχους, ἀσυνόμους ἢ παρέδρους ὄχι αἰκοθεν, ἀλλὰ κατὰ παραγγελίαν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

Ἡ ταχεῖα ἐκδίκασις τῶν δικῶν καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου, εἶπαν ἄλλοι, στηρίζοντες τὴν τροπολογίαν, εἶναι πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ὁ νομοθέτης πρέπει νὰ ἀπαιτῇ εἰς τὴν ἔκδασιν τῶν ὑποθέσεων. Ἐξετάζων τις περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τούτων, εὑρίσκει πλειοτέρας ἐγγυήσεις εἰς τὰ πλημμελειοδικεῖα, τὰ ὁποῖα καὶ ἀπὸ πλειότερα μέλη καὶ μᾶλλον φωτισμένα συντίθενται, καὶ ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως εἶναι, ὥστε νὰ ἦναι ἀνεπιρρέαστοι ἀπὸ τὰς τοπικὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας, τῶν ὁποίων ὁ πταισματοδίκης πολλάκις κατέστη τυφλὸν ὄργανον. Ταῦτα ὑπεστήριξεν ἐπὶ τέλους διὰ παραδειγμάτων, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν Μεσσηνίαν συνέβησαν.

Ἐὰν παραδεχθῶμεν τὰ ἀπατελέσματα ταῦτα, ἀντεῖπεν ἕτερος, ἐκ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὑποθέσεων ἀπὸ τοὺς πταισματοδίκας, τότε ῥθάνομεν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς μεταῤῥυθμίσεως τῶν δικαστηρίων τούτων ἢ τῆς καταργήσεως αὐτῶν, καθ' ὅσον ἡ ἁρμοδιότης αὐτῶν περιλαμβάνει τὴν ἐκδίκασιν καὶ πολλῶν ἄλλων δικῶν, καὶ μᾶλλον οὐσιωδῶν. Εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων δὲν πρέπει νὰ ἀναζητῶμεν μόνον τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀλιγοδάπανον καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν καταθλίψεων· ἐκτὸς δὲ τοῦ ὀλιγοδαπάνου, ἡ ἐκδίκασις εἰς τὰ πταισματοδικεῖα ἐπὶ τοῦ προκειμένου γίνεται ταχυτέρα, διότι ἡ διαδικασία παρ' αὐτοῖς εἶναι συνοπτικοτέρα τῆς τῶν πλημμελειοδικῶν, τὰ δὲ ἔξοδα τῆς παρὰ τῶν πλημμελειοδικῶν ἐκδικάσεώς των εἶναι ἀσυγκρίτῳ λόγῳ μεγαλήτερα, διότι ἐκτὸς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα εἶναι μεγαλήτερα, ἔχουσιν ἔξοδα μεταβάσεως, δικηγορικά, μαρτύρων τῆς κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως, καὶ ζημίας ἕνεκα τῆς ἀπομακρύνσεώς των· ἡ διανομὴ τῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ συμβιβάζηται καὶ μὲ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν κατάστασιν τοῦ δικαζομένου, ὅστις τοιουτοτρόπως καταντᾷ θῦμα τῆς δικάσεώς του. Τὴν ἰδίαν ταύτην ἐκπληροῖ μᾶλλον ἡ ἀρχὴ τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου

ἢ τῆς τροπολογίας. Ἐθεώρησε δ' ἐπὶ τέλους προκριτωτέραν τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς μᾶλλον συνάδουσαν μὲ τὴν ἐν ἰσχύι νομοθεσίαν.

Οἱ ἐκφρασθέντες φόβοι, προσέθηκεν ἕτερος, ἀπαντῶνται καὶ εἰς τὰ πταισματοδικεῖα ἕνεκα τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν δυστυχῶς ὁ κλάδος οὗτος κατήντησε· προκριτώτεροι οἱ πολλοὶ τοῦ ἑνός, ἀλλ' ἡ ὑλικὴ κατάστασις τοῦ Ἕλληνος καὶ μάλιστα τῆς τάξεως τῶν πολιτῶν ἀπαιτεῖ ἀναγκαίως τὴν ταχύτητα τῆς ἐκδικάσεως. Μόλις ὅμως ἐξελθόντες ἀπὸ τοιοῦτον ἐκλογικὸν ἀγῶνα, οἷος ὁ παρελθών, ἐνισχύσαντα τὰς τοπικὰς διαιρέσεις καὶ καὶ τὰ κομματικὰ πάθη, καὶ προκειμένου νὰ παραδεχθῶμεν τὸν δήμαρχον καὶ τοὺς ἄλλους δημοτικοὺς ὑπαλλήλους ὡς δημοσίους κατηγόρους διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν ἀξιοποίνων πράξεων, ἂς φοβηθῶμεν μήπως ἀνοίξωμεν νέον στάδιον ἀντεκδικήσεων. Τὸ κακὸν τοῦτο προλαμβάνεται, ὅταν ἡ τιμώρησις τῶν πράξεων τούτων ἐνεργῆται διὰ τῶν πλημμελειοδικῶν, καθόσον μάλιστα τοιουτοτρόπως κατήγορος δὲν θέλει εἶσθαι ὁ ἄπλητος ἐνοικιαστὴς, ἀλλ' οἱ δημόσιοι ὑπηρέται, μὴ ἔχοντες οὐδὲν συμφέρον εἰς τὰς ἀδίκους καταδιώξεις. Ἡ τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Πετσῶν στηρίζεται καὶ εἰς τὸν ὑπάρχοντα Νόμον, ὅστις δὲν πρέπει ἄνευ ἀνάγκης νὰ μεταβληθῇ, διότι ἁπλῶς αἱ συχναὶ μεταβολαὶ τῶν Νόμων βλάπτουσι, πολὺ δὲ μᾶλλον ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ δὲν παρήγαγεν ἀτοπήματα καὶ παράπονα. Οἱ εἰρηνοδίκαι, περιωρισμένοι ἐντὸς στενοῦ κύκλου, κατακυριεύονται συνήθως ἀπὸ τὰς τοπικὰς διαιρέσεις καὶ καθίστανται ὄργανον ἀντεκδικήσεων. Διὰ ταῦτα προκριτωτέραν ἐθεώρησε τὴν τροπολογίαν τοῦ Νομοσχεδίου, προσθεὶς ὅτι ἡ διόρθωσις τοῦ κακοῦ δὲν εἶναι ζήτημα τῆς παρούσης συζητήσεως, ἀλλ' ἀναφέρεται εἰς τὴν ἁπλοποίησιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ ἐκεῖ θέλει εὑρεῖ τὴν λύσιν του.

Ἄλλος Βουλευτὴς, παραδεχόμενος τὴν διάκρισιν τῆς ἁρμοδιότητος τῶν πταισματοδικῶν καὶ πλημμελειοδικῶν καὶ ἐπὶ τῶν προκειμένων ἀξιοποίνων πράξεων ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ τῆς προσγινομένης εἰς τὸ δημόσιον ζημίας διὰ τὴν ἀπόκρυψιν τῶν ζώων, ἐπρότεινε νὰ τροποληγηθῇ τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου οὕτως· νὰ ὁρισθῇ δηλαδὴ ποσόν τι 20 ἢ 30 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον ὅταν ὑπερβαίνῃ ἡ προσγινομένη ζημία, νὰ θεωρῆται ἡ πρᾶξις ὡς πλημμέλημα καὶ νὰ δικάζεται ἀπὸ τὰ πλημμελειοδικεῖα, ἄλλως δὲ πταῖσμα καὶ νὰ δικάζηται ἀπὸ τὰ πταισματοδικεῖα. Ἡ διάκρισις αὕτη θέλει γίνεσθαι διὰ τῆς ἀνακρίσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ προτείνας τὴν 6ʹ. τροπολογίαν Βουλευτὴς Σίφνου ὑπεστήριξεν αὐτὴν καὶ, ἀντικρούων τὴν τοῦ Βουλευτοῦ Πετσῶν, παρετήρησεν ὅτι, κατὰ τὴν τακτικὴν ποινικὴν νομοθεσίαν, τὰ πταίσματα πρέπει νὰ δικάζωνται ἀπὸ τὰ πταισματοδικεῖα· τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι, ἂν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀξιόποινος πρᾶξις πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς πταῖσμα ἢ ὡς πλημμέλημα, διὰ νὰ ὁρισθῇ ἐκ τούτου ὁ δικαστής· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἡ ἠθικὴ βαρύτης τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἡ ἐπιμετρουμένη ποινή. Κατὰ τὸν ποινικὸν Νόμον, πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὡς ποινὴ ἀπὸ μιᾶς μέχρις ἑκατὸν, διακοσίων καὶ πλειοτέρων δραχμῶν· ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἐπιβληθησόμενον πρόστιμον δὲν θέλει ὑπερβῆ τὰς τεσσαράκοντα ἢ πεντήκοντα δραχμὰς, διότι ἄλλως ὁ ποινὴν δὲν δύναται νὰ ἀποκρύψῃ πλειότερα ζῶα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐλπίσῃ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀνακάλυψιν· τοιαύτη λοιπὸν ποινὴ ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸν πταισματοδίκην· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς εἰσαλίας τῆς παρὰ τοῦ πταισματοδίκου ἐκδικάσεως καὶ τὰ ἀντίθετα εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικῶν ἀνεπτύχθησαν ἀρκούντως· καὶ ἂν ἡ εὐθύνη ἦτον ἠθικῶς βαρυτέρα, προτιμώτερον νὰ δικάζεται ἡ πρᾶξις ἀπὸ τὸν πταισματοδίκην, διότι ἄλλως ὁ δυστυχὴς ποιμὴν, ὁ ὑποπέσας εἰς τὸ λάθος νὰ ἀποκρύψῃ ἓν πρόβατον, θέλει μεταφέρεται ἀπὸ τὰ ἀπώτερα μέρη εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ καὶ μάλιστα εἰς τὰς νήσους· ὁ φόβος τῶν τοπικῶν διαιρέσεων ἐκλείπει, ὅταν λαβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ καταδίωξις θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπιστάτου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ ὅτι ὁ δήμαρχος καὶ ἄλλοι δημοτικοὶ ὑπάλληλοι θὰ ἦναι ἀμέτοχοι εἰς τὴν καταδίωξιν· ἐκτὸς δὲ τούτων, καὶ ἂν ἐπισυμβῇ ἀδίκημά τι εἰς τὸν κατηγορούμενον, δύναται οὗτος νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ τῆς ἀδίκου ἀποφάσεως. Διὰ τοὺς λόγους τούτους προκριτωτέραν ἐθεώρησε τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νομοσχεδίου, ἐφαρμοζομένην κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ προταθεῖσαν τροπολογίαν.

Τὰ παρὰ τούτου λεχθέντα ἀντεκρούων ἕτερος, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἠθικὴν βαρύτητα τοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς ἐπιμετρουμένης ποινῆς, εἶπεν, ὅτι ἡ προκειμένη ἀξιόποινος πρᾶξις, ὅπως καὶ ἂν ἐξετασθῇ, εἶναι κλοπὴ ἢ ἁπάτη, λαμβάνουσα χαρακτῆρα πλημμελήματος καὶ τιμωρουμένη μὲ χρηματικὴν ποινὴν ὡς καὶ πολλαὶ ἄλλαι πράξεις, οὐχ ἧττον οὖσαι πλημμελήματα· ἑπομένως ἐσφαλμένη ἡ ἠθικὴ ἐπιμέτρησις τῆς πράξεως, τὴν ὁποίαν ὁ προλαλήσας ἔκαμε, στηριζόμενος εἰς τὸ εἶδος τῆς ποινῆς. Οἱ φόβοι τῶν ἐκδικήσεων καὶ ἀντεκδικήσεων ἕνεκα τῶν τοπικῶν

παθῶν δὲν θέλουσιν ἐκλείψει, ἐνεργουμένης τῆς καταδιώξεως ἐπιμελείᾳ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, διότι τὴν ἐκδίκασιν, διεξαγομένην ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν, θέλει ἐπισπεύσει ὁ δημοτικὸς ἀστυνόμος, δήμαρχος ἢ πάρεδρος. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ταχύτητα τῆς ἐκδικάσεως, ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα διεξάγονται αἱ δίκαι καὶ ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικῶν. Ἐπὶ τέλους ἀντέκρουσε τὴν παρά τινος τῶν προλαλησάντων προταθεῖσαν διαίρεσιν τοῦ ἀδικήματος εἰς δύο βαθμοὺς ἀναλόγως τῆς προσγινομένης χρηματικῆς ζημίας.

Διασαφηνισθέντος δὲ τινος τῶν προλαλησάντων, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ γίνηται ἡ ἀνάκρισις ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, διότι εἰς τὰ ποινικὰ γίνεται χρῆσις ἁπλοῦ χάρτου κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου Νόμον, ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶναι περιττὸν, διότι ὁ νομοθέτης ἐνοεῖ τὴν ὅλως ἀπαλλαγὴν τοῦ κατηγορουμένου ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ χαρτοσήμου, τὰ ὁποῖα εἰς τὰς ποινικὰς δίκας καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ κατηγορουμένου μετὰ τὴν καταδίκην του.

Ἐνταῦθα, ἀπορανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη ἀρκούντως ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν, ἂν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Πετσῶν. Μὴ παραδεχθείσης δὲ ταύτης κατὰ πλειονοψηφίαν, δι' ἀναστάσεως διακριθείσαν, ἠρώτησεν ἀκολούθως τὴν Βουλὴν, ἐὰν παραδέχηται τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου, παραδεχθεῖσαν καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἄρθρον 8 τὴν τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου τροπολογίαν.

Ἀνεγνώσθη ἑπομένως τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου 9, ἔχον οὕτω.

« Οἱ ἐπιφορτισθησόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ταμίαι, ἐπιστάται καὶ εἰσπράκτορες θέλουν ἐφοδιασθῇ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακες, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδον ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας ».

Καὶ τὸ ἄρθρον 10 ἔχον οὕτως·

« Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσῃ τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀπαριθμήσεως ἔκδοσιν τοῦ διπλοτύπου ἢ ἐγγραφὴν εἰς τὸ στέλεχος, περιβεβλημένην μὲ τὰς ἀναγκαίας ὑπογραφὰς, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὰν πρόστιμον δραχμῶν 25 — 200 ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ».

καὶ ἐγένοντο παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ψηφισθέν.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 11, ἔχον οὕτω·

α Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἴτε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς γίνεται παρὰ τῶν Νομαρχιακῶν συμβουλίων, τὰ δὲ παράπονα περὶ τοποθετήσεων κρίνει ὁ Νομάρχης ὁριστικῶς».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τοῦ ἄρθρου ἀνεγνώσθησαν δύο ἐπ' αὐτοῦ δοθεῖσαι τροπολογίαι, ἀφορῶσαι οὐχὶ μόνον τὴν τοποθέτησιν, ἀλλὰ τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὴν διάκρισιν τῆς ἐθνικῆς ἀπὸ τὴν ἰδιόκτητον νομήν· καὶ

α) Ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος, ἔχουσα οὕτως·

Ἄρθρ. **11.** « Τὸ μέχρι τοῦδε μέτρον τῆς τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων διὰ διανομῆς τῶν χειμερινῶν καὶ θερινῶν βοσκῶν καταργεῖται.

Ἄρθρ. **12.** Οἱ βοσκήσιμοι τόποι τοῦ λοιποῦ θέλουν ἐνοικιάζεσθαι ἐπὶ δημοπρασίας·

ά. Οἱ μὲν χειμερινοὶ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου, οἱ δὲ θερινοὶ τὴν πρώτην Μαρτίου εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας, διενεργουμένης τῆς δημοπρασίας παρὰ τοῦ ἐφόρου συμπράξει τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

β'. Ἡ δημοπρασία θέλει γίνεσθαι δι' ἕκαστον βόσκημα ἰδιαιτέρως, ἑπομένως προσφορὰ ἑνωτικῆς δημοπρασίας πολλῶν συναμμα βοσκημάτων (λειβαδίων) δὲν ἐπιτρέπεται.

γ'. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ προσφέρῃ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν διὰ πλήρωμὴν τοῦ ἐνοικίου, τὸ ὁποῖον θέλει πληρώνεσθαι εἰς δύο ἴσας δόσεις, τῶν μὲν χειμερινῶν τὴν **15** Νοεμβρίου καὶ **15** Ἀπριλίου, τῶν δὲ θερινῶν τὴν **15** Ἰουνίου καὶ ά. Αὐγούστου.

Ἄρθρ. **13.** Εἰς ἑκάστην κοινότητα θέλει προσδιορισθῇ ἀνάλογος περιφέρεια δι' ὁριστικῶν καὶ διακεκριμένων ὁρίων πρὸς βοσκὴν τῶν τε χονδρικῶν καὶ μικρῶν ζώων αὐτῆς.

α) Ἡ περιφέρεια αὕτη θέλει προσδιορισθῇ ἀπὸ μίαν ἐπὶ τούτῳ πενταμελῆ ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἀπὸ τὸν δήμαρχον, δύο ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου, ἐκλεγομένους ἀπὸ τοὺς ἰδίους κατοίκους, ἀπὸ ἕνα κτηνοτρόφον (ὡς πραγματογνώμονα) διοριζόμενον ἀπὸ τὸν Νομάρχην καὶ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον ἔφορον ἢ ἕνα ὑπάλληλον αὐτοῦ, διοριζόμενον παρὰ τοῦ ἰδίου.

β) Ἡ ἐπιτροπὴ, μεταβαίνουσα ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίου παντὸς δήμου, θέλει προσδιορίσει τὰ ὅρια τῶν περιφερειῶν ἑκάστης κοινότητος, ἀφ' οὗ προηγουμένως λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τῶν χονδρικῶν καὶ μικρῶν ζώων τῶν παραχειμαζόντων ἢ παραθεριζόντων εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, καθὼς καὶ τὴν χωρητικότητα τῶν βοσκησίμων γαιῶν αὐτοῦ.

γ) Ὁ προσδιορισμὸς οὗτος θέλει γενῇ κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἑπομένως αὕτη θέλει συντάξει πρωτόκολλον διαγράφον ἀκριβῶς τὰ ὅρια τῶν περιφερειῶν. Τὸ πρωτόκολλον πρέπει νὰ συνταχθῇ εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν νὰ κατατεθῇ ἓν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἀνήκοντος δήμου καὶ τὸ ἕτερον εἰς ἐκεῖνα τοῦ Νομαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. **14.** Κατὰ δεκαετίαν θέλουσιν ἀναθεωρεῖσθαι τὰ ὅρια τῆς περιφερείας ἑκάστης κοινότητος ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἐπιτροπὴν, καὶ θέλει γίνεσθαι ἡ δέουσα προσθαφαίρεσις αὐτῆς.

Ἄρθρ. **15.** Ἐὰν κάτοικος κοινότητός τινος οἰκειοποιηθῇ ψευδῶς ποίμνια ξένα καὶ τοποθετήσῃ αὐτὰ ἐντὸς τῆς κοινοτικῆς περιφερείας ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτῳ ἰδιοτελείας, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον, ἐπιβαλλόμενον ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον πταισματοδίκην, μιᾶς δραχμῆς κατὰ πᾶσαν κεφαλὴν τῶν τοποθετηθέντων ζώων.

Ἄρθρ. **16** Τὸ προερχόμενον εἰσόδημα ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν μὲν ὅλως ἐθνικῶν βοσκημάτων, θέλει εἰσάγεσθαι εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, τῶν δὲ ἀνηκόντων εἰς τὰς κοινότητας εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἀρμοδίου δήμου· ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ βοσκήματα, τὰ ὁποῖα αἱ κοινότητες κατέχουσι δυνάμει τίτλων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἐνοικιάσεως, ὡς καὶ τὰ ἰδιωτικά.

Ἄρθρ. **17.** Ἄχρις οὗ βληθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ Νομαρχιακὸν σύστημα, ἡ διανομὴ τῶν βοσκημάτων καὶ ἡ τοποθέτησις θέλει γίνεσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

β'. Ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Ναυπακτίας ἔχουσα οὕτως·

Ἄρθρ. **11.** Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ βοσκαὶ διὰ τὸ ἔτος **1845**, νὰ ἐνοικιασθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίᾳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας παρὰ τῆς κυβερνήσεως· αἱ μὲν θερινὰι νὰ ἐνοικιάζωνται ἀπὸ τὴν **20** Ἀπριλλίου μέχρι τέλους αὐτοῦ· αἱ χειμερινὰι δὲ ἀπὸ τὴν **1** Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς **10** τοῦ αὐτοῦ, ἐξαιρουμένων τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης τῶν ἀποδεδειγμένων ἰδιοκτησιῶν ἰδιωτῶν καὶ κοινοτήτων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν τροπολογιῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος πρόκειται μόνον ἡ ψῆφισις τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ διάθεσις τῶν βοσκημάτων, ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον ἀφορῶσιν αἱ τροπολογίαι αὗτινες· δύνανται διὰ τοῦτο νὰ θεωρηθῶσι χωρισταὶ προτάσεις νέου νόμου. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ προκείμενον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπειδὴ μὴ ὑπαρχόντων ἤδη τῶν Νομαρχικῶν συμβου-

λίων, ἡ ἔλλειψις αὐτῶν ἀρίσι κενόν τι ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοποθετήσεως. ἐπρότεινε νὰ ἀ τικαταςαθῶσιν εἰς τὸ ἄρθρον, α τὰ μὲν Νομαρχικὰ συμβούλια διὰ τῶν δημοτικῶν», οἱ δὲ «Νομάρχαι διὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς.»

Ἐνταῦθα οἱ προτείναντες τὰς τροπολογίας καὶ ἄλλοι τῶν Βουλευτῶν, παραδεχόμενοι τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦ Ὑπουργοῦ, καθόσον ἀφορᾷ τὰς νομὰς, ἐπρότειναν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ ἀφαιρεθῇ ὁλοτελῶς ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον τὸ ἄρθρον 11.

Εἰς ταῦτα, ἁπάντων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἶπεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, κατανοῆσαν τὰς ἐνυπαρχούσας δυσκολίας εἰς τὴν σύνταξιν νόμου περὶ τῶν βοσκημάτων, αἵτινες παρεμβλήθησαν καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, ἐθεώρησε προκριτοτέραν τὴν περὶ τούτου ἀναβολὴν μέχρις οὗ μετὰ τὴν σύρασιν καὶ τῶν Νομαρχιακῶν συμβουλίων δυνηθῇ νὰ λάβῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας καὶ προκαλέσῃ τὰς γνωμοδοτήσεις αὐτῶν. Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, κατανήσασα τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τὰς ἐνυπαρχούσας δυσκολίας εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ βοσκημάτων Νόμου, παρεδέχθη τὸ περὶ τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων 11 ἄρθρον, παραινέσασα τὴν ἐκθεσίν της μὲ τὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον παραγγελίαν πρὸς προσκευὴν Νόμου περὶ τῶν βοσκημάτων διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 11 εἶναι ἀναγκαία ὡς περιλαμβάνουσα τὴν ἀναγκαίαν προστασίαν τοῦ ποιμένος ἐντὸς τοῦ Νόμου, ὅστις ὑπάρχει αὐτὸν συγχρόνως εἰς τὴν πληρωμὴν φόρων· παρεδέχθη δὲ τὴν εἰς τὴν 29 §. τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀναφερομένην ἐλλιπῆ, «ἐξαιρουμένων τῶν ἀποδεδειγμένων, ἰδιακτησιῶν ἰδιωτῶν καὶ κοινοτήτων» μὲ τὴν προσθήκην τῆς ὁποίας τὸ ἄρθρον 11 νὰ γίνῃ παραδεκτόν.

Ἐνταῦθα εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐζήτησεν ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ἐννοίας τῆς προτεινομένης προσθήκης «ἐξαιρουμένων τῶν ἀποδεδειγμένων ἰδιακτησιῶν ἰδιωτῶν καὶ κοινοτήτων» καὶ ἠρώτησεν ποίας ἐννόησεν ἐθνικὰς νομὰς ἡ ἐπιτροπή; Ὁ δὲ εἰσηγητὴς ἀπήντησεν, ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἠθέλησε διὰ τούτων νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς ἀποδεδειγμένας ἰδιακτήτους νομὰς ἰδιωτῶν καὶ κοινοτήτων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰς μὲν πρώτας περιλαμβάνουσιν ἰδιόκτητοι ἀγροί, τὰς δὲ δευτέρας τὰ ὄρια τῶν κοινοτήτων· ἐννοεῖ δὲ ἐθνικὰς νομὰς τὰς τῶν τσιφλικίων λεγομένων, καὶ τὰς ἀναφυομένας ἐπὶ

ἐθνικῶν γαιῶν ἀκαλλιεργήτων. Οὐδεὶς δὲ εἶς ταῦτα ἀντέλεξεν.

Ἐπιμενόντων δὲ τινων Βουλευτῶν ἢ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Νομοσχεδίου, ἢ ἄλλως νὰ γίνῃ συζήτησις τῶν προταθεισῶν τροπολογιῶν καὶ νὰ γίνῃ λόγος εἰς τὸν προκείμενον Νόμον περὶ τῶν βοσκημάτων, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ἀφορᾷ τὴν ψήφισιν τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, καὶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἐντὸς αὐτοῦ νὰ τεθῇ τὸ περὶ τῆς διαθέσεως τῶν βοσκημάτων ζήτημα, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ἰδιαίτερον Νόμον. Ὁ φόβος ὅτι, ἂν διατηρηθῇ τὸ ἄρθρον 11, δὲν δύναται ἀκολούθως ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ Νόμον περὶ βοσκημάτων, δὲν εἶναι κατάλληλος, διότι ἐνταῦθα πρόκειται ἁπλῶς περὶ τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ προδικάζηται τὸ περὶ ἰδιοκτησίας τῶν βοσκημάτων· ἄνευ τῆς περὶ τοποθετήσεως διατάξεως, πῶς θέλει ἐνεργηθῇ ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων, ἐνῷ ὁ χρόνος τῆς εἰς τὰς θερινὰς νομὰς τοποθετήσεως προσήγγισεν ἤδη, ἄνευ δὲ τῆς τοποθετήσεως δεινὰ ἐπακόλουθα θέλουσιν ἐπέλθει εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ εἰς τὴν ποιμενικὴν τάξιν· διὰ ταῦτα ἐθεώρησε τὸ προκείμενον ἄρθρον ἀναγκαῖον. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐξήγησιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐθεώρησε περιττὴν τὴν προσθήκην αὐτῆς εἰς τὸ ἄρθρον, διότι καὶ ἄνευ ταύτης ἡ ἰδιακτησία ἐγγένει ἐξασφαλίζεται ἀπὸ τοὺς θεμελιώδεις Νόμους.

Τὴν τελευταίαν ταύτην παρατήρησιν ἐπανέλαβε καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰπὼν ὅτι, ἂν καὶ παρεδέχθη τὴν προσθήκην τῆς ἐξηγήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, θεωρεῖ ὅμως αὐτὴν περιττὴν, διότι οὐδεὶς ὑποτίθησιν, ὅτι εἶναι δυνατὸν οἱ Νόμοι νὰ δημεύωσι τὰς ἰδιοκτησίας.

Ἐνταῦθα, μετὰ τὴν ἐξήγησιν τινῶν ὅτι ἡ λέξις λειβάδια σημαίνει τὸ ἀναφυόμενον ἁπλῶς χόρτον, ὁ Πρόεδρος διέρεσε τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ τοποθετήσεως ἀντικειμένου ἀπὸ τὴν περὶ τῶν βοσκημάτων, ἀπαγορεύσας τὴν περὶ τοῦ δευτέρου συζήτησιν. Ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τροπολογῶν τὸ ἄρθρον 11 ἐπρότεινε τὴν ἀντικατάστασιν τῶν Νομαρχιακῶν συμβουλίων, ὄχι διὰ τῶν δημοτικῶν, διότι εἶναι δύσκολον νὰ ἐνεργηθῇ ἡ τοποθέτησις εἰς ἕκαστον δῆμον ἰδίως, ἀλλὰ διὰ συλλόγου συγκροτουμένου ἀπὸ τὸν δήμαρχον καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ συμβουλίου ἑκάστου δήμου, συνερχομένων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας καὶ προεδρευομένων παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν δὲ Νομαρχῶν, διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων, διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροποποίησιν ταύτην. Ἐνῷ δὲ ἐπρόκειτο ἡ σύνταξις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ τὴν ἐγκριθεῖσαν τροπολογίαν καὶ προστιθεμένης τῆς ἐξηγήσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῆς περιλαμβανομένης εἰς τὸν παράγραφον ΣΤ τῆς ἐκθέσεώς της, τὴν ὁποίαν παρεδέχθη μετὰ ἐπανηλειμμένας αἰτήσεις πολλῶν Βουλευτῶν καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπανῆλθεν ἐκ νέου ἡ συζήτησις εἰς τὸ περὶ ἰδιοκτησίας βοσκημάτων ἀντικείμενον, διατεινομένων πολλῶν Βουλευτῶν, ὅτι ἡ παρελθοῦσα Κυβέρνησις κατὰ τὸ ἔτος 1833 ἀφῆρεσεν ἀπὸ τὰς κοινότητας καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἰδιώτας τὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν νομάς, τῶν ὁποίων ἔκτοτε στεροῦνται οἱ ἰδιοκτῆται καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ἀποδοθῶσιν αὗται εἰς αὐτούς, διὰ νὰ ἐκλείψωσιν οὕτω δίκαια παράπονα ἀπὸ τὸν λαόν· ἄλλων δὲ πάλιν ἐναντιουμένων εἰς τοῦτο, ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐξασφαλίζει τὴν ἰδιοκτησίαν ἑκάστου, καὶ οὐδεὶς φόβος νὰ στερηθῇ τις αὐτῆς· ὅτι ἡ προσθήκη ἐντὸς τοῦ 11 ἄρθρου τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποδεικνύουσα ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, βλάπτει μᾶλλον τοὺς ἰδιοκτήτας, περὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ὁποίων τὸ ἄρθρον σιωπᾷ· ὅτι προκειμένης ἤδη ἁπλῶς τῆς τοποθετήσεως τῶν ἐθνικῶν νομῶν, μέτρον, δι' οὗ ἀσφαλίζονται αἱ ἰδιοκτησίαι, δὲν πρέπει νὰ γίνηται λόγος περὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν νομῶν, ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Νόμου· καὶ ὅτι τὸ περὶ τοποθετήσεως δὲν προδικάζει τὸ περὶ ἰδιοκτησίας.

Ὁ ἀντιπρόεδρος, παρελθούσης τῆς ὥρας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς,
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ρ'.

Τῆς 7 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν ἑβδόμην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν ἑνδεκάτην π. μ. καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, παρόντων μὲν 103 καὶ ἀπόντων 5, ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Βουλήν, ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων Νομοσχεδίου.

Πρὸ τούτου δ' ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἔγγραφος πρότασις τῶν Βουλευτῶν Ἀκαρνανίας, προτεινόντων συμφώνως μὲ τὰ παραδεχθέντα παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς Συνελεύσεως, κατὰ τὴν ΚΖ'. συνεδρίασιν αὐτῆς, νὰ διακριθῇ διὰ τὰς ἐπαρχίας των ἰδιαίτερον φορολογικὸν σύστημα, κατὰ τὰ ἀνέκαθεν παραδεδεγμένα διὰ τὴν ἰδιαιτέραν κατάστασιν τοῦ τόπου. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ἐπειδὴ ἡ συζήτησις τῶν φορολογικῶν Νομοσχεδίων περὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀπεπερατώθη ἤδη εἰς τὰ τμήματα, νὰ διευθυνθῇ ἡ ῥηθεῖσα πρότασις εἰς τὰς εἰσηγητικὰς ἐπὶ τῶν δύο φορολογικῶν Νομοσχεδίων ἐπιτροπάς.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, εἶπεν, ὅτι τὴν παρὰ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν ἐξαίρεσιν, τὴν ὁποίαν χεῖρες καὶ αὐτὸς παρεδέχθη, εἰλικρινῶς θεωρεῖ περιττὴν ἤδη πεισθεὶς εἰς τὰ παρά τινων νομοθέτων προταθέντα, διότι ἡ προσθήκη τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης εἰς τὸ ἄρθρον καὶ τὸν Νόμον βλάπτει, διότι εἰς μὲν τὴν Κυβέρνησιν ἀποδίδει τάσιν τινὰ ἀδίκου, εἰς δὲ τὴν Βουλὴν δυσπιστίας. Τὸ Ὑπουργεῖον ἠδύνατο περὶ τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων, ὡς διοικητικοῦ μᾶλλον ἢ νομοθετικοῦ μέτρου, νὰ διατάξῃ διοικητικῶς, χωρὶς νὰ περιλάβῃ τι ἐντὸς τοῦ Νόμου περὶ τούτου, ἀλλ' ὅμως ἀπὸ εἰλικρινειαν ὁρμώμενον ἠθέλησε καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο νὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ συμπεριλῃφθῇ μετὰ τῶν Βουλευτῶν, θεωροῦν ἀναγκαῖον, ἐντὸς τοῦ Νόμου, ὅστις καθιεροῖ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς φορολογίας τοῦ ποιμένος, νὰ περιέχηται συγχρόνως καὶ ἡ καθιεροῦσα τὸ δικαίωμα τῆς διατροφῆς τῶν ποιμνίων διάταξις, διότι ἡ Κυβέρνησις φορολογοῦσα τὸν ποιμένα ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων, εἰς τρόπον ὥστε, οὔτε ὁπόταν θέλῃ ἕκαστος ποιμὴν νὰ φέρῃ τὸ ποίμνιον καὶ νὰ προσβάλλῃ ἄλλον, οὔτε πάλιν νὰ ἀποκρούηται καὶ ἀποδιώκηται. Διὰ τοῦτο ἐτέθη εἰς τὸ ἄρθρον 11 διάταξις ἀρρῶσα τὴν τοποθέτησιν τῶν ποιμνίων, καὶ μὴ ἐπεμβαίνουσα ποσῶς εἰς τὴν διάκρισιν καὶ διάθεσιν τῶν βοσκημά-

των, καὶ εἰς τὴν τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτήτων, πρὸς τί λοιπὸν σήμερον νὰ τεθῇ ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἐξετάσεως ἐντὸς τοῦ Νόμου τι, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἢ τῶν ἰδιωτῶν; ἐνῶ τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ, ὡς καὶ ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἐπὶ τέλους τῆς ἐκθέσεώς της λέγει, εἰς ἀριοδιωτέραν ἄλλην ἐποχὴν δι' ἰδιαιτέρου Νόμου, τὸν ὁποῖον ἂν τὸ Ὑπουργεῖον βραδύνῃ νὰ εἰσαγάγῃ, ἕκαστος Βουλευτὴς ἔχων τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως, δύναται νὰ προτείνῃ. Τὸ Ὑπουργεῖον ἠδύνατο διὰ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν βοσκημάτων νὰ προσκτήσῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀρκετὸν κέρδος, ἀλλὰ ἀφῆκε τοῦτο ὑποπτευόμενον ὅτι τοῦτο θέλει ἴσως ἐπιφέρει δεινὰ ἐπακόλουθα εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. Πρὸς τί λοιπὸν ἀπέναντι τοιαύτης εἰλικρινείας τοῦ Ὑπουργείου ὑπὲρ τῶν ποιμένων, νὰ δείκνυῃ ἤδη ἡ Βουλὴ τοσαύτην δυσπιστίαν; Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐγκύκλιος τῶν **1833** ἐπέφερεν ἐν μέρει ἀδικήματα, ἀναγεννῶντα τὰς παλαιὰς ὑποψίας, ἀλλὰ διὰ τὸ παρελθὸν δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὁμιλῶμεν ἐντὸς τοῦ παρόντος Νόμου τι δυνάμενον νὰ βλάψῃ τοὺς ἰδιώτας ἢ τὸ δημόσιον· ἡ ἐγκύκλιος τοῦ **1833** προϋκαλέσθη ἀπὸ τὸν σκοπὸν νὰ δυνηθῇ τότε ἡ Κυβέρνησις νὰ καθιερώσῃ καὶ φόρον βοσκῆς, σήμερον ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον ὄχι μόνον τοιοῦτον σκοπὸν δὲν ἔχει ἀλλὰ μάλιστα καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς διὰ τῶν ἀρχῶν της τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων, παραχωρεῖ εἰς τὸν λαόν, ὅστις διὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν του θέλει ἐνεργεῖ τὴν τοποθέτησιν, ἐπιφυλαττομένης μόνον τῆς ἐκδικάσεως τῶν παραπόνων. Ἑπομένως ἐὰν ἡ ἐγκύκλιος τῶν **1833** ἐπέφερεν ἀδικήματα καὶ ὑποψίας ἐκ τούτων, ἐκ τῆς περὶ τοποθετήσεως διατάξεως ἐμφαίνεται σήμερον ὅλως τὸ ἐναντίον καὶ ἀποδεικνύεται ἡ εἰλικρίνεια τοῦ Ὑπουργείου. Προκειμένου λοιπὸν ἁπλῶς περὶ τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων, ἡ χθεσινὴ περὶ διαιρέσεως καὶ διαθέσεως τῶν βοσκημάτων συζήτησις ἦτον ἄκαιρος, καὶ διὰ τοῦτο ἡ προσθήκη τῆς τῶν βοσκημάτων διακρίσεως περιττή.

Εἰς ταῦτα ἀντιλέγων εἷς τῶν Βουλευτῶν εἶπεν, ὅτι ἐὰν καθ' ὅλον τὸ Κράτος ὑπῆρχεν ἰσότης καὶ διὰ τὴν διάκρισιν τῶν βοσκημάτων καὶ διὰ τὴν τοποθέτησιν, ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ εἰς τὸ **11** ἄρθρον προσθήκη τῆς προταθείσης ἐξαιρέσεως εἶναι περιττή, ἀλλὰ τὴν ἰσότητα ταύτην κατήργησεν ἡ ἐγκύκλιος τῶν **1833**, ἥτις ἀφῆρεσεν αὐθαιρέτως ἀπὸ κοινότητας καὶ ἰδιώτας, ἀδιαρίλονεικήτως ἰδιόκτητα τῶν βοσκήματα· Μὲ τὸν σκοπὸν δὲ ἴσως νὰ προσελκύσῃ ἔξωθεν κατοίκους

ἐτοποθέτησεν εἰς τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἰδιόκτητα βοσκήματα τῶν κοινοτήτων καὶ ἰδιωτῶν ποιμνία σκηνιτῶν βλαχοποιμένων κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, καὶ μάλιστα τὴν δυτικήν, καὶ ἕνεκα τούτου προσεβλήθη καὶ ἔπαθεν ἔκτοτε ἡ κτηνοτροφία τῶν κατοίκων. Διὰ τοῦτο κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα μόναν ἐνηργεῖτο ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων καὶ μὲ τόσας δυσκολίας, ἐνῷ ποτὲ εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν ἐπραγματοποιήθη. Τὰ παράπονα ταῦτα προϋκάλεσαν ἐν μέρει τὴν ἐπανάστασιν τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος τῶν **1836**. Τῶν ἀδικημάτων τούτων τὴν ἐπανόρθωσιν ζητοῦντες ἤδη οἱ Στερεοελλαδῖται, ἀπαιτοῦμεν ὅτι δίκαιον, τὴν ἀπόδοσιν δηλονότι τῶν ἀφαιρεθεισῶν ἰδιοκτησιῶν μας καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἐθνικὰ βοσκήματα, ἂς τὰ διαθέσῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸ συμφερώτερον, ἢ καὶ ἐπιβάλλουσα πλειότερον φόρον εἰς τὰ βόσκοντα ἐντὸς αὐτῶν ποιμνία· Διὰ τὸ συμφέρον μάλιστα καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν εἶναι καλήτερον νὰ διαλυθῶσιν ἅπαξ αἱ φιλονικίαι αὗται καὶ νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς παθόντας τὸ δίκαιον. Διὰ ταῦτα ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν εἰς τὸ **11** ἄρθρον προσθήκην τῆς προταθείσης παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξαιρέσεως.

Εἰς ταῦτα πάλιν ἀντεπῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπανέλαβεν ὅτι ὑπάρχουσι δίκαιαι ἀφορμαὶ παραπόνων, παριστανόμεναι ἀπό τινας τῶν ἀντιπροσώπων· ἀλλ' ἡ θεραπεία τούτων δὲν εἶναι τοῦ παρόντος, οὔτε γίνεται διὰ τῆς προτεινομένης ἐξαιρέσεως· ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερος Νόμος πρὸς θεραπείαν τῶν ἀδικημάτων, εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου θέλει εἶσθαι σύμφωνος καὶ ἡ Κυβέρνησις· Ἤδη δὲν πρόκειται περὶ ἰδιοκτησίας βοσκημάτων, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς διαφιλονικεῖ οὔτε δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ, ἀλλὰ περὶ τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων, τὴν ὁποίαν παραχώρησεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχάς. Αἱ παρουσιασθεῖσαι τροπολογίαι περὶ διακρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν βοσκημάτων δύνανται νὰ θεωρηθῶσι καὶ νὰ μένωσιν ὡς πρόταξις περὶ συντάξεως Νόμου διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρελθόντος, τὴν διάκρισιν τῶν βοσκημάτων καὶ τὴν διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν.

Μετὰ ταῦτα ἄλλος προσέθηκεν ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἡ τοποθέτησις ἀφίνεται εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς· τοῦτο δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς μόνας τὰς ἐθνικὰς βοσκὰς, τῶν ὁποίων τῆς κυριότητος καὶ διαθέσεως τὸ δικαίωμα ἡ Κυβέρνησις ἔχει, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰς ἰδιοκτήτους κοινοτήτων ἢ ἀτόμων βοσκάς, τῶν ὁποίων τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος καὶ διαθέσεως αὐτὸς ὁ ἰδιοκτήτης ἔχει, καὶ ἐπὶ τούτου ἀπρατάλη ἡ τροπολογία, δι' ἧς ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως τοῦ Νομοσχεδίου αἱ ἰδιόκτητοι· αἰτία

τούτου εἶναι ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1832 κατὰ τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν ἐθεωρήθη πᾶν φυόμενον χόρτον ὡς ἐθνικὸν, ἐπὶ τῶν διὰ τοῦτο δὲ γενομένων παραπόνων διέταξεν ἡ Κυβέρνησις μετὰ ταῦτα νὰ μὴ συμπεριλαμβάνωσιν εἰς τὴν γενομένην διανομὴν αἱ ἰδιόκτητοι βοσκαὶ, ἀλλ' ὅμως ἡ ἀπόφασις τις αὕτη δὲν ἐνεργήθη, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ταυρικρατίας αὗται ἐσεβάσθησαν, καὶ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τυράννου τῆς Ἠπείρου Ἀλῆ Πασᾶ, καὶ πρὸς ἐβεβαίωσιν ὑπάρχει ἔγγραφον δικαστηρίου, πρὸ 120 χρόνων ἐκδεδομένον, ἀναγνωρίζον τοῦτο· τὸ ἔγγραφον τοῦτο προκαλεσθὲν ἀπὸ τοὺς κατοίκους ἐναντίον ἑνὸς τῶν Διοικητῶν τοῦ νομοῦ τούτου, ζητήσαντος ποσότητα χρημάτων διὰ τὰς βοσκὰς ταύτας, ἀπέρριψε τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τοῦ Διοικητοῦ. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτου ἀνέγνω καὶ ἕτερον τοῦ τυράννου τῆς Ἠπείρου, ἀφίνοντος δι' αὐτοῦ ἐλευθέρους ἀπάσας τὰς ἰδιοκτησίας. Διὰ τῆς αἰτήσεώς μας ταύτης ἀπαιτοῦμεν τὴν διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων μας, καὶ οὐδὲν πλέον, ἡ δὲ Βουλὴ ἀφαιροῦσα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν μας, θέλει σεβασθῆ τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ θέλει ἀπονείμει δικαιοσύνην.

Ἕτερος παρατηρῶν ὅτι ὁ προαγορεύσας μετέβαλε τὸ ζήτημα, διότι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὡρίζετο ἐπιβολὴ φόρου ἐπὶ τῶν κτηνῶν, καὶ ἡ τοποθέτησις αὐτῶν, ἐνῷ οὗτος παρεπονέθη κατὰ τοῦ δημοσίου ὡς ἀδικήσαντος ἄτομα ἢ κοινότητος διὰ τῆς ἐπεμβάσεως αὐτοῦ εἰς τὰς ἰδιοκτησίας των, καὶ θεωρῶν τὴν μὲν οὐσίαν ἀφ' ἑνὸς τῆς προτάσεως ὑποβαλομένην εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων καὶ οὐχὶ τῆς Βουλῆς, πρόσωπα δ' ἢ κοινότητας πιθανῶς ἀδικουμένας ἐκ τούτου, ἐπρότεινε πρὸς ὑπεκφυγὴν παντὸς τοιούτου νὰ ὁρισθῶσιν αἱ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὁριζόμεναι βοσκαὶ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ *ἐθνικὰς*.

Μετά τινα δὲ προτείναντα νὰ ἀπαλειφθῇ ὁλοτελῶς τὸ ἄρθρον, καὶ ζητήσαντα νὰ προσυζητηθῇ τοῦτο, ὡς μᾶλλον μαυοκρυσμένη κατὰ τὸν κανονισμὸν πρότασις, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν ὅτι ἡ καταχώρισις αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἔπρεπε μᾶλλον νὰ συστήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς, διότι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀφώρα διοικητικὰ πραγματικῶς μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐδύναντο καὶ νὰ μὴν ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν· καὶ μ' ὅλον τοῦτο ὄχι μόνον σᾶς ὑπέβαλεν αὐτὸ διὰ νὰ ἐγκρίνῃ ἡ Βουλὴ καὶ αὐτὰ τὰ διοικητικὰ μέτρα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς βοσκὰς τῶν φόρων ἀπέλλαξε, καὶ τὴν τοποθέτησιν, ἐνεργουμένην ἄλλοτε παρὰ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, εἰς τὰς δημο-

τικὰς ἤδη ἀνέθηκεν· ἀλλ' ἂν, οὐδὲν τούτων ἐκτιμῶσα ἡ Βουλὴ, θέλῃ τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ, τοῦτο οὐδαμῶς προσβάλλει ἄλλον ἢ αὐτοὺς τοὺς φορολογουμένους, διότι διὰ τῆς ἀπαλείψεως θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτῶν δικαίωμα, χορηγηθὲν εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου, ἢ παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐνέργεια τῆς τοποθετήσεως.

Ἕτερος ἠγόρευσεν ὅτι καὶ εἰς τὸ τμῆμα τῆς Πελοποννήσου, καθ' ἃ ὁ Ὑπουργὸς εἶπεν, ὑπάρχουσιν ἐπαρχίαι, αἵτινες ὑπέφερον τὰ αὐτὰ μὲ ὅσα καὶ τινες τῆς Στερεᾶς· ἂν ὁ Ὑπουργὸς λοιπὸν εἶπε ὅτι ἡ τοποθέτησις θέλει ἐνεργηθῆ ὁμοίως καὶ εἰς τὰ τρία τμήματα, τότε πρέπει πᾶσα περαιτέρω συζήτησις· ἄλλως ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν· ἂν ἡ Βουλὴ ὡς λειβάδια ἀναγνωρίζῃ τὰ βοσκησίμους τῶν κοινοτήτων γαίας, τότε αὗται πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτάς, ἂν δὲ ἀναγνωρίζῃ δικαιώματα ἀμφισβητήσεως ἐπὶ τῶν λειβαδίων τούτων τοῦ δημοσίου, διότι καὶ ὁ κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν Σπαὴς ἐζήσκει τινα τοιαῦτα ἐπ' αὐτῶν, τοῦτο πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον, καθ' ἣν τὰ αὐτὰ ὑπὸ τῶν Σπαήδων ἐζήσκοῦντο ἐπὶ τῶν λειβαδίων τούτων δικαιώματα. Ἀπὸ τὰς εἰσερχομένας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πολίτας ὠφελεῖται τὸ Κράτος ὅλον, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀναχθῇ νὰ ὑφίστατοι τοῦ βάρους αὐτῶν ἓν μόνον τοῦ Κράτους τμῆμα, ἡ Στερεὰ Ἑλλάς.

Καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν ὁ Ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι τὸ ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον γενικὸν δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, κατὰ προσθήκην δὲ συμπεριελάβεν ἄρθρον διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ποιμνίων ἐνῷ τοῦτο ἠδύνατο καὶ νὰ μὴ γένῃ, διότι τὸ ἀντικείμενον εἶναι διοικητικόν. Τὸ Ὑπουργεῖον γνωρίζον τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὑπαρχούσας ζωηρὰς ἀμφισβητήσεις, καὶ μὴ θέλον νὰ ἐπέμβῃ ἐπ' αὐτῶν ἤδη, διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ διὰ τὸ ἔτος ταῦτο ἀπεράσισε νὰ θυσιάσῃ ἕνα τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα πράτερον ἐζήσκει πρὸς ὄφελος τῶν φορολογουμένων· καὶ διὰ τοῦτο ἐνῷ μέχρι τοῦδε τὰς τοποθετήσεις ἐνέργουν αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, ἀνέθηκεν ἤδη αὐτὰς εἰς τὸν λαὸν, εἰς τὰς ἀντιπροσωπευούσας αὐτὸν δημοτικὰς ἀρχὰς, μέχρις οὗ ἐν καιρῷ καταστῇ δυνατὴ ἡ ὁριστικὴ τῶν φιλονεικιῶν τούτων διὰ νόμου διάλυσις. Δὲν ἠννοήθη, οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ οὔτε ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ὑπουργῶν μὲ τὴν περὶ τοποθετήσεως διάταξιν νὰ ἀφαιρεθῇ τι οὔτε ἀπὸ τὰ ἄτομα οὔτε ἀπὸ τὰς κοινότητας, μᾶλιστα θέλομεν, νὰ διατηρηθῶσιν ἀκέραια τὰ δικαιώματα των.

Ἐνταῦθα οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν στηριχθέντες εἰς τὰς ἐξηγήσεις ταύτας τοῦ Ὑπουργοῦ ἀνεκάλεσαν τὴν τροπολογίαν αὐτῶν· ἀλλὰ παρετηρήθη εἰς αὐτοὺς παρ' ἑνὸς μὲν ὅτι τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἀγόρευσίν του ὁ Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι παρεχώρησεν ἡ Κυβέρνησις, εἶναι τὸ τῆς τοποθετήσεως, ἐνεργούμενον πρὶν παρὰ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, καὶ ἤδη εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς ἀνατεθὲν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἡ ἐξήγησις αὕτη οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν ἐν ἑαυτῇ, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἐὰν ἤθελε νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν τοιαύτην ὁ Ὑπουργὸς, καὶ ἐὰν συνωμολόγει παραχώρησίν τινα, πάλιν αὕτη σημασίαν δὲν εἶχεν, οὐδὲ τὰ συμφέροντα καὶ δικαιώματα τοῦ δημοσίου ἐδύναντο διὰ τοῦτο νὰ παραβλαβῶσι· καὶ παρ' ἑτέρου, ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ Ὑπουργοῦ ἀναπτύξασα ἁπλῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἀφορῶσα τὴν παραχώρησιν ἁπλῆν τοῦ δικαιώματος τῆς τοποθετήσεως εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς, ἐνῷ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐξησκεῖτο πρὶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, οὐδὲ δικαιώματά τινος ἀφῄρεσεν οὐδ' εἰς ἄλλον τοιαῦτα προσέθηκεν.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτᾶται, ὁ Πρόεδρος ἀνέγνω τὸ ἄρθρον κατὰ τὰς ἐγκριθείσας παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπ' αὐτοῦ τροποποιήσεις, καὶ δυΐτι οὐδεὶς ἄλλος ἀνέλαβε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀνακληθεῖσαν τροπολογίαν, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτό, ἡ δὲ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπεφήνατο ὅτι παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 11 μὲ τὰς γενομένας τροποποιήσεις ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 11. Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἴς τε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς γίνεται παρὰ τῶν δημάρχων καὶ προέδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἑκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων ἐπὶ τούτου εἰς τὴν πρωτεύουσαν καθ' ἡμέραν προσδιοριζομένην παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς· τὸν δὲ σύλλογον τοῦτον θέλει προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος· τὰ δὲ παράπονα περὶ τοποθετήσεως κρίνει ὁριστικῶς ἡ Διοικητικὴ ἀρχή.

Τὸ ἄρθρον 12 ἀναγνωσθὲν ἀκολούθως ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Βουλῆς ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ· ἔχει δ' οὕτως·

Ἄρθρ. 12. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀκολούθως ἀναγνωσθὲν τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ἐψηφοφορήθη δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατὰ τὸν Κανονισμὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ῥοδελιώτου καὶ Ζάρκου, καὶ ἐκ τῆς ψηφοφορίας συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ αὐτὸ διὰ

ψήφων 81 πρὸς μίαν, κατὰ τὸ ἐνταῦθα προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας· ἔχει δὲ οὕτως·

ΝΟΜΟΣ

Τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου τοῦ 1845 ἔτους.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1. Ὁ Ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1845 ἔτος προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν καὶ κατὰ κεφαλήν.

§ 1. α) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἶγας καὶ πρόβατα) 25 λεπ.
β) Διὰ τοὺς ὄνους λ. 50.
γ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δραχ. 1 μίαν.

§. 2. Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·
α) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων·
β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπληρωμένων.
γ) Τὰ ἀροτικὰ ζῶα, βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.
δ) Ἀνὰ εἷς οἰκόσιτος χοῖρος εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, ἢ διεξαγομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε τὸ κρίνῃ ὠφέλιμον.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἀπαρίθμησις ἑκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθησόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος εἰς τὸ ὁποῖον παρεχειμασαν καὶ ἐγέννησαν, τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ ζῶα ἀπαριθμοῦνται ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῶσιν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων μικρῶν τε καὶ μεγάλων ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου. μόνη δὲ ἡ τῶν χοίρων ἀπαρίθμησις ἀρχίζει τῇ ἀ. Δεκεμβρίου. ἡ δὲ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ ἀ. Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐνεργηθεῖσα ἀπαρίθμησις τῶν χοίρων εἶναι ὁριστική.

Ἄρθρ. 5. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται εἰς μίαν δόσιν,

τῶν μὲν χοίρων μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν δ' ἀγωγιατικῶν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ λοιπῶν ζώων ἐν γένει ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλλίου μέχρι τῆς 20 Μαΐου.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐξερχόμενα τοῦ Κράτους τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ πληρώνωσι κατὰ τὴν 15 Ἀπριλλίου, καὶ τὰ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μεταβαίνοντα, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουσι σταθερὰν διαμονήν, ἂν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου αὐτῶν δὲν δοθῇ ἀξιόχρεος ἐγγύησις.

Ἄρθρ. 6. Ἡ φροντὶς πρὸς εἰσπραξιν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν Ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμῆμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ ἀπαρίθμησις· ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ τμήματος, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουσι τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των.

Ἄρθρ. 7. Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως ἀραγέντα ἢ ἄλλως ἀποληφθέντα ζῶα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν.

Ἄρθρ. 8. Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἴδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἔβοσκε ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις ὅπου εὑρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἴδιά του, ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀπάτης ζημιοῖ τὸ Δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου, εἰς τριπλοῦν πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ προστίμου, τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, ἐξαιρουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως προσωπικοῦ, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ Δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως, παρὰ τοῦ Δημάρχου, Ἀστυνόμου, ἢ Προέδρου τοῦ τόπου ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἡ δὲ ἐκδίκησις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτόθι πταισματοδικεῖον, κατὰ τὰς διαταξεις τῆς αὐτῆς Δικονομίας, φυλαττομένων τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων διατάξεων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ἐπιφορτισθησόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι, Ταμίαι, Ἐπιστάται καὶ Εἰσπράκτορες, θέλουσιν ἐφοδιασθῇ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακας,

τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδον ἐπὶ τούτου ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 10. Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀπαριθμήσεως ἔκδοσιν τοῦ διπλοτύπου, ἢ ἐγγραφὴν εἰς τὸ στέλεχος περιεβλημένην μὲ τὰς ἀναγκαίας ὑπογραφὰς, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δρ. 25—200, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 11. Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἴς τε τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς γίνεται παρὰ τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων ἑκάστης ἐπαρχίας, συνεργαμένων ἐπὶ τούτου εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καθ' ἡμέραν προσδιοριζομένην παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς· τὸν δὲ σύλλογον τοῦτον θέλει προεδρεύει ὁ πρισβύτερος· τὰ δὲ παράπονα περὶ τοποθετήσεως κρίνει ὁριστικῶς ἡ Διοικητικὴ Ἀρχή.

Ἄρθρ. 12. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Ἀγγιωτατίδης	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Π. Βάρδογλης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Ῥ Παλαμίδης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν
Δ. Τζίκρης	ἀπὼν	Π. Παππατσώνης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Λαρεωτης	Ν.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.
		Δ. Σακελλαριάδης	ἀπὼν
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Κ. Βέϊκος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.	Ἰω. Εὐσταθίου	ἀπὼν

Α. Γεωργαντᾶς	ἀπὼν	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Λ. Λαπουσιάδης	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀπὼν	Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Τζινκουράκος	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπόντες
Κ. Φασίτζας	Ν.	Νικουλάκης	
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Π. Καπιτανάκης	
Ι. Κρανίδης	Ν.	Κ. Ζαρειρόπουλος	
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	
Δ. Ζῶτος	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Ν. Θέου	Ν.	Κ. Τζερτίδης	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	ἀπὼν
Α. Βελαέτης	ἀπὼν	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Παπ. Κώσας Τζαμάλας	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.	Κ. Περδικάρης	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	ἀπὼν
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπὼν
Ι. Ζάρκος	Ν.	Διομίδης Κυριακοῦ	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Εὐτρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς	Α. Παππατζόρης	Ν.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Τομαρᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Θ. Κιζάνης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν	Δ Δράσος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Εὐσάθιος Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς	Γ. Γριζάνος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	ἀπὼν
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.		

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας, μετὰ τοῦτο, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς

ψηφοφορίας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν πρώτην μ. μ., εἰπὼν ὅτι εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν ἀντικείμενον εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ'.

Τῆς 8 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν ὀγδόην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων 79· καὶ ἀπόντων 29 ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προεδρεύοντος καὶ τῶν γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἀναφορὰ πρὸς τὴν Βουλὴν τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ζαχαροποιΐας δι' ἧς ἀναγγέλλεται εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (11 τρέχοντος) θέλει συγκροτηθῇ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κατάστημα τῆς ἑταιρίας συνέλευσις τῶν μετόχων, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν οἱ θέλοντες ἐκ τῶν Βουλευτῶν, ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις πληροφορουμένη ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ βιομηχανικοῦ τῆς ζαχαροποιΐας καταστήματος, νὰ δυνηθῇ ἐπαρκέστερον ἐν πλήρει γνώσει καὶ κατὰ τὸν ἁρμόδιον χρόνον νὰ μετοχετεύσῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ περὶ τούτου ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἡ Βουλὴ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς ἐμψυχώσεως τῆς βιομηχανίας ὁρμωμένη, ἐνέκρινε νὰ ὀνομασθῶσι παρὰ τοῦ Προέδρου τρεῖς Βουλευταὶ οἵτινες, εἰδοποιούμενοι περὶ τούτου, νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν συγκροτηθησομένην συνέλευσιν τῶν μετόχων πρὸς τὸν ἀνωτέρω ῥηθέντα σκοπόν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ εἰσηγητικαὶ τῶν Νομοσχεδίων ἐπιτροπαὶ δὲν ἔχουν ἑτοίμους τὰς περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις των διὰ νὰ ἀναγνωσθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἐν ταῖς πρακτικοῖς τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως ἡμερησίαν διάταξιν, καὶ μὴ ὄντος ἄλλου

τινος ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρον

Ἀντιπρόεδρος

Δ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζώτος.
Στεμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΒ'.

Τῆς 9 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν ἐνάτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 83 ἀπόντων δὲ 25 ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν μετὰ ταῦτα τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραθεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος τρίτου ἀνέγνω τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀγρινίου ἔκθεσιν αὐτοῦ, τῆς ὁποίας ἡ συζήτησις ὡρίσθη νὰ γένῃ, μετὰ τὴν τύπωσιν αὐτῆς κατὰ τὸν Κανονισμὸν, κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, ἔχει δ' οὕτως·

«Τὸ Γ'. Τμῆμα τῆς Βουλῆς ἐπὶ προέδρου τοῦ Κ. Θ. Μαρκεζίνη καὶ γραμματέως τοῦ Κ. Σ. Χ. Στεφανοπούλου, συγκείμενον ἐκ τῶν ὑποφαινομένων μελῶν συνῆλθε σήμερον τὴν 8 τρ. μηνὸς διὰ νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας, διαταχθεῖσαν παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ τοὺς τρεῖς δήμους Ἀγρινίου, Θέρμου καὶ Παμφίας.

Θεωρήσαν τὸ ἐξαχθὲν τῶν ἐπεξεργασθέντων ἐγγράφων παρὰ τῶν τριῶν διορισθέντων κατὰ τὸ 3 ἄρθρ. τοῦ Κανονισμοῦ μελῶν Στ. Δάρα, Δ. Ζώτου καὶ Λυκούργου Ι. Κριτσινίτου, ἔχον ὡς ἑξῆς·

«Ὁ Διοικητὴς Αἰτωλίας, δυνάμει τῆς ἀπὸ 14 Νοεμβρίου π.ε. ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, γενομένης κατὰ τὴν ΛΔ'. συνεδρίασίν της, διέταξε διὰ τῆς ἀπὸ 20 τοῦ αὐτοῦ Νοεμβρ. ὑπ' ἀριθ. 5172 ἐγκυκλίου διαταγῆς του, νὰ γένῃ νέα ἐκλογὴ βουλευτοῦ κατὰ τοὺς δήμους Ἀγρινίου, Θέρμου καὶ Παμφίας, εἰς μὲν τοὺς δύο

πρώτους ἀρχίζουσα ἀπὸ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων, εἰς δὲ τὸν τελευταῖον, ἤγουν τῆς Παμφίας, ἀπὸ τὴν ἐκ νέου κλήρωσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ δήμαρχοι συνεμορφώθησαν μὲ αὐτὴν καὶ ἐνήργησαν σύμφωνα μὲ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, ἤγουν ἐκληρώθησαν αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν τε παραπόνων καὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ τὰ μέλη τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον, συστηθὲν ἐννόμως, ἐδίκασε τὰς ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ διωρθώθησαν οἱ κατάλογοι· καὶ γενομένης τῆς ἐκλογῆς, καὶ τῆς μετ' αὐτὴν διαλογῆς, ἔλαβον ψήφους,

Ὁ Γιαννάκης Στάϊκος ἀπὸ τοὺς δήμους

Ἀγρινίου	508
Παμφίας	136
Θέρμου	379
	1023

Ὁ Γαλάνης Μεγαπάνου

Ἀγρινίου	306
Παμφίας	159
Θέρμου	75
Ἀμβρακίας ἐκ τῆς ἀ. ἐκλογῆς	213
	753

Ὁ Δῆμος Ταρκαζίκης

Ἀγρινίου	61
Παμφίας	211
Θέρμου	5
	277

Ὁ Κώνστας Βλαχόπουλος	2
Ἀγρινίου	7
Θέρμου	63
	70

Ὁ Α. Μαυροκορδάτος

Ἀμβρακίας ἐκ τῆς ἀ. ἐκλογῆς	20

Ἐν τῷ καιρῷ τῆς διαλογῆς ἐπαρουσιάσθησαν διάφοροι φέροντες γραπτὰς ἐνστάσεις, πεπισχύουσας παρανομίας περιστρεφομένας, εἰς τὸ ὅτι τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον δὲν ἐδίκασε δικαίως, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐκλογὴν εἰς μὲν τοὺς δήμους Ἀγρινίου καὶ Θέρμου ἐγένοντο παραβιάσεις ἀπὸ τοὺς δημάρχους ὑπὲρ τοῦ Γιαννάκη Στάϊκου καταπιέζαντας τὴν ἐλευθέραν τῶν πολιτῶν θέλησιν· εἰς δὲ

τὸν τῆς Παμφίας ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἐπιτροπὴ, κλείσασα τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν κάλπην τρεῖς ὥρας πρὶν τῆς προθεσμίας, ἀπέκλεισε 40 περίπου ψηφοφόρους, οἱ ὁποῖοι, ἐρχόμενοι καὶ ὄντες μακρὰν τῆς ἐκλογῆς βολὴν πυροβόλου, ἐπέστρεψαν ἅμα ἔμαθον ὅτι ἔκλεισεν ἡ κάλπη. Τὰς ἐνστάσεις αὐτὰς δὲν ἐδέχθη ἡ ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπὴ, καίτοι προτραπεῖσα παρὰ τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν διοικητὴν βοηθοῦ, βασιζομένη ὅτι τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἶναι ἀνύπαρκτα. Αὐτὰς τὰς ἰδίας ἐνστάσεις καὶ πιστοποιητικὰ ἔγγραφα, ἐμφαίνοντα τὴν ἄρνησιν τῆς ἐπιτροπῆς τὸν ἀριθμὸν 9, διεβίβασε διὰ τῆς ἀπὸ 16 τοῦ παρ. μηνὸς Φευρουαρίου ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ ἐπιλαχὼν Γαλάνης Μεγαπάνου, αἱ ὁποῖαι διευθυνθεῖσαι ἀριθμοδίως ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν παρὰ τοῦ Τμήματος· ἐξ ὧν καὶ τῶν ἄλλων ἀρμοίων τὴν ἐκλογὴν ἐγγράφων ἐξάγει.

Ὅτι ἡ ἐκλογὴ καὶ κατὰ τοὺς τρεῖς δήμους Ἀγρινίου, Θέρμου καὶ Παμφίας τῆς Τριχωνίας διεξήχθη καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους· ἀλλ' ὁ Μάνιος Δημητρίου ἐκ τοῦ δήμου Ἀγρινίου, καὶ ὁ Κ. Δ. Κόλιας ἐκ τοῦ Θέρμου, καίτοι παρευρισκόμενοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς σφραγίζοντες καὶ ἀποσφραγίζοντες τὴν κάλπην διὰ τῶν ἰδίων των σφραγίδων, μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκλογῆς, ἀγνοῦ δηλ. ἴδον, ὅτι δὲν ἔλαβε τὸ μέρος των τὴν πλειοψηφίαν, ἔδωκαν ἀναφορικὰς ἐνστάσεις εἰς τὴν ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπὴν, δι' ὧν ἠθέλησαν νὰ κατηγορήσωσι καὶ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων καὶ τὰς ἀπορρίψεις τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, καὶ τὴν δ' ἐξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς, ὅτι παρεβιάσθη ἀπὸ τοὺς δημάρχους καὶ ταιαῦτα, εἰς τὰ ὁποῖα καταφεύγει συνήθως ἡ ἀποτυχοῦσα μερὶς, ἀδημονοῦσα ἀπὸ τὴν ἰδιοτέλειαν. Ὁ δὲ Γεώργιος Βασιλόπουλος εἰς τὸν δῆμον Παμφίας, παρευρισκόμενος καὶ αὐτὸς εἰς ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς, σφραγίζων καὶ ἀποσφραγίζων τὴν κάλπην, κατέφυγεν εἰς τὸ, ὅτι τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἔκλεισεν ἡ ἐπιτροπὴ πρὶν τῆς προθεσμίας τὴν κάλπην, καὶ ἀπέκλεισεν ἐκ τούτου 40 δημότας, οἵτινες, ἐρχόμενοι νὰ ψηφοφορήσωσι καὶ μαθόντες τοῦτο, ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια, πλησιάσαντες μόνον εἰς βολὴν πυροβόλου, πρᾶγμα ἀνύπαρκτον, τὸ ὁποῖον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἀληθὲς, δὲν μεταβάλλει τὸ ἀποτέλεσμα.

Ὅτι ἡ ἐπαρχία Τριχωνίας, ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον πληθυσμὸν, ἔχει δικαίωμα ἐκλογῆς ἑνὸς Βουλευτοῦ, ὅτι ὁ πλειοψηφῶν Γιαννάκης Στάϊκος ἔχει τὰ προσόντα τοῦ Βουλευτοῦ.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειοψηφίαν,

α'. Νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν δήμων Ἀγρινίου, Θέρμου καὶ Παμφίας·

β'. Νὰ παραδεχθῇ ὡς Βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας ὁ λαβὼν τὴν πλειοψηφίαν Γιαννάκης Στάϊκος.

Ἐγένετο ἐν τῷ ὑπὸ τὸ βουλευτήριον διαμερίσματι τοῦ Γ'. τμήματος, ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαρτίου 1845.

Ὁ Πρόεδρος Θ. Μαρκεζίνης. Σ. Χ. Στεφανόπουλος.

Ἀδριανὸς Λ. Σωτηρίου. Λυκοῦργος Ι. Κρητικίδης.

Δ. Χατζῆσκος. Χ. Δάρας.

Δημ. Ζώτος. Θ. Κιζάνης.

Ε. Μ. Παρίσης. Γ. Νοταρτζώτης.

Καὶ μετὰ τοῦτον ὁ εἰσηγητὴς τῆς εἰσαγγελτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν ταύτης, ἔχουσαν οὕτως·

Κύριοι!

Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων τοῦ Κράτους καὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν ἑπτάτερα ἐπιτροπὴ, ἔλαβεν εἰς ὥριμον σκέψιν τὸ ῥηθὲν Νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὴν περὶ τούτου αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν, ἀμφότερα ὑποβληθέντα εἰς τὴν βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερ. καὶ Προέδρου τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου. Ἐπιστήσασα δὲ ἐν πρώτοις τὴν προσοχήν της ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου ἐπείσθη, ὅτι εἶναι πραγματικὴ ἡ ἀνάγκη νὰ μεταρρυθμισθῇ ὁ ὑφιστάμενος ὀργανισμὸς τῶν Ὑπουργείων. Εἶναι πασίγνωστον ὅτι μετὰ τῶν πρώτων ὀργανισμῶν τῶν Ὑπουργείων, διὰ τῶν ἀπὸ 3|15 Ἀπριλλίου 1833 Νόμων, ἐπῆλθον μετὰ ταῦτα διάφορα εἰδικὰ Διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων αὐξήθη ἡ γλαττώθη τὸ προσωπικὸν καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτοῦ· εἰσήχθη νέα βαθμολογία· ἐτροποποιήθη τέλος ἐν μέρει διὰ Νόμου καὶ αὐτὸς ὁ διοργανισμός. Τοιαῦτα εἶναι πρὸς τοῖς ἄλλοις τὰ κατὰ τὸ 1834 Διατάγματα περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Γραφείου τῆς δημοσίου οἰκονομίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ κατὰ τὸ 1836 περὶ διορισμοῦ διευθυντοῦ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείῳ, καὶ ὁ κατὰ τὸ 1839 Νόμος περὶ μετασχηματισμοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου εἰς Διευθυντήριον, τὰ περὶ διορισμοῦ παρέδρων παρὰ διαφόροις Ὑπουργείοις Διατάγματα, ἐνῷ τοιοῦτον βαθμὸν δὲν εἶχον καθιερώσει οἱ ὀργανικοὶ Νόμοι.

Ἡ ἀνωμαλία αὕτη ἦτον, Κύριοι, δίκαιον νὰ παύσῃ ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς Συνταγματικῆς μεταπολιτεύσεως· ἔπρεπεν ὅλαι αἱ θέσεις καὶ οἱ βαθμοὶ ὡς καὶ ἡ μισθοδοσία ἑκάστου ὑπαλλήλου νὰ κανονισθῶσι διὰ Νόμου, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἔπραξε σύμφωνα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Συντάγματος, ὑποβαλὸν εἰς τὴν πρώτην σύνοδον τῆς Βουλῆς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον.

Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ὁμοφώνως εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου.

Μεταβαίνουσα δὲ εἰς τὰ καθέκαστα, παρατηρεῖ·

ἰς πρὸς τὸ ἄρθρον 1.

Ὅτι ἡ διαίρεσις τῶν Ὑπουργείων εἰς ἑπτὰ εἶναι σύμφωνος μὲ αὐτὴν τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, σύμφωνος μὲ τὴν ὑπάρξασαν διαίρεσιν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα Κυβερνήσεων, καὶ ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι σήμερον, καὶ ἀπαραίτητος μάλιστα διὰ τὴν παροῦσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν·

α) Διότι ἐφ' ὅσον τοῦ ἔθνους αἱ ὑλικαὶ, ἠθικαὶ καὶ διανοητικαὶ δυνάμεις ἀναπτύσσονται, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναπτύσσεται καὶ ἡ ὑπηρεσία ἑνὸς ἑκάστου Ὑπουργείου, καὶ διὰ πολὺν καιρὸν ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερος προϊστάμενος ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τούτων, διὰ νὰ δίδῃ κανονικῶς τὴν ὥθησιν, νὰ ἐπαγρυπνῇ ἀκαταπαύστως ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπεδεεστέρων ὑπαλλήλων, νὰ συλλέγῃ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν καὶ δραστηριότητα τὴν οἰκείαν ὕλην πρὸς κατασκευὴν Νόμων, καὶ τέλος νὰ ἔχῃ πραγματικὴν τὴν εὐθύνην ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν κλάδον του.

β) Διότι, ἂν καὶ φαίνηται ἐκ πρώτης ὄψεως εὔλογος ἡ ἕνωσις τινῶν Ὑπουργείων ὑπὸ τὸν αὐτὸν προϊστάμενον διὰ τὴν σμικρότητα αὐτῶν, ὡς ἡ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, δὲν εἶναι ὅμως πραγματικῶς τοιαύτη· καθότι, ἐὰν ἦναι σπάνιοι οἱ ἔχοντες ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς ἰδιότητας διὰ νὰ καθέξωσι τὴν θέσιν ἑνὸς μόνου Ὑπουργείου, σπανιώτατοι ἀναμφιβόλως εἶναι οἱ δυνάμενοι νὰ ἀναλάβωσι μετ' ἐπιτυχίας τὰ ἔργα πλειοτέρων συναμα Ὑπουργείων. Ἡ Βουλὴ ἔχει καθῆκον νὰ διώκῃ πανταχοῦ τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν, δὲν πρέπει ὅμως νὰ τὴν ζητῇ καὶ ὅπου αὕτη δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῶν διοικουμένων.

γ) Διότι ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω λόγων, εἰς τινα Ὑπουργεῖα,

καὶ ῥητῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ἡ συγχώνευσις, ἂν δὲν ἦναι ἀδύνατος, εἶναι τοὐλάχιστον δυσχερὴς, ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἠθῶν τοῦ προσωπικοῦ.

ἰς πρὸς τὸ 2. ἄρθρον.

Παραδεχθεῖσα τὴν διαίρεσιν τῶν Ὑπουργείων εἰς ἑπτὰ, τὸ Νομοσχέδιον, ἐνῷ καθιερόνει εὐλόγως τὴν ἀρχὴν ὅτι ἑνὸς ἑκάστου Ὑπουργείου προϊσταται εἷς Ὑπουργὸς, προνοοῦν συγχρόνως καὶ περὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ὁ διορισμὸς ἑνὸς ἢ πλειοτέρων Ὑπουργῶν εἰς χρεωμένας ὑπουργικὰς θέσεις, ἢ θέλει εἶσθαι προσωρινῶς ἀσυμβίβαστος μὲ τοὺς πολιτικοὺς συνδυασμοὺς τῆς ἡμέρας, καθὼς καὶ ὅταν κωλύηταί τις τῶν ὑπουργικῶν ἔργων του ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἀπουσίας, ἀνατίθηται τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τῶν Ὑπουργείων τούτων εἰς ἕνα ἢ πλειοτέρους τῶν παρόντων Ὑπουργῶν. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἀρθὴ καὶ σύμφωνος μάλιστα μὲ τὴν καθιερωμένην ἀρχὴν κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 3|15 Ἀπριλλίου 1833 ὀργανικοῦ Νόμου· μ' ὅλον τοῦτο ἐπειδὴ ἡ φρασεολογία τοῦ τελευταίου παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου τοῦ Νομοσχεδίου δὲν ἑρμηνεύει ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου, ὅτι δηλαδὴ ἐξ ἀνάγκης καὶ προσωρινῶς μόνον ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις Ὑπουργείου χρεώντος, ὡς καὶ ὅταν κωλύηται ὁ Ὑπουργὸς, εἰς ἕνα τῶν παρόντων Ὑπουργῶν, ὡς περὶ τούτου ἐβεβαίωσε τὴν ἐπιτροπὴν ὁ Κύριος Πρωθυπουργὸς, ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ καταλληλότερον νὰ τροποποιηθῇ ὁ παράγραφος οὗτος ὡς ἑξῆς· « ἄρθρ. 2. Ἑκάστου Ὑπουργείου προϊσταται « εἷς Ὑπουργός· ἐπιτρέπεται μ' ὅλον τοῦτο νὰ ἀνατεθῇ προσωρινῶς « εἰς ἕνα Ὑπουργὸν ἡ διεύθυνσις καὶ πλειοτέρων Ὑπουργείων. »

ἰς πρὸς τὸ ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη ὁμοφώνως τὴν εἰς τιμηματάρχας, γραμματεῖς καὶ γραφεῖς διαίρεσιν τοῦ προσωπικοῦ· ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ γενικοῦ Γραμματέως διηρέθη κατὰ τὴν γνώμην. Ἡ μειονοψηφία ἐθεώρησε τὴν θέσιν ταύτην νέαν, ἀκατάλληλον, δαπανηρὰν καὶ διὰ τοῦτο ἀπαράδεκτον· νομίζει, ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς ταύτης ἡ ὑπηρεσία περιπλέκεται ἀντὶ νὰ ἁπλοποιηθῇ, αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ὑποθέσεις τῶν πολιτῶν θέλουσιν ὑποφέρει βραδύτητας, ὁ ζῆλος τῶν τιμηματαρχῶν ψυχραίνεται καὶ ἡ ἁμιλλα αὐτῶν ἐλαττοῦται, διότι μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ θέλει ὑπάρχει μεσάτοιχον ὁ γενικὸς Γραμματεὺς, διότι ἕκαστος θέλει πιστεύει ὅτι τὰ ἔργα του θέλει οἰκειοποιεῖται ὁ Γραμματεὺς, καὶ ὁ Ὑπουργὸς δὲν θέλει ἔχει ἀφορμὰς νὰ ἐκτιμᾷ κατ' ἀξίαν τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ζῆλον

ἑκάστου· τέλος πάντων τὸ δημόσιον θέλει ὑποβληθῆ διὰ τοῦτο εἰς νέαν δαπάνην εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν τὰ πάντα πρέπει νὰ ὑπαγθῶσιν εἰς τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν. Ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς δὲν συμμερίζεται ποσῶς τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας, καὶ, παραδεχομένη καθ' ὁλοκληρίαν τοὺς λόγους τοῦ Ὑπουργείου, ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς τῆς θέσεως ταύτης, δὲν θεωρεῖ αὐτὴν νέαν, καθότι ἐπὶ τῶν προσωρινῶν Κυβερνήσεων κατὰ τὸν ἀγῶνα, ὅπότε τὰ πάντα ἐδημιουργοῦντο κατὰ τὸν φυσικὸν ῥοῦν τῶν πραγμάτων, ὑπῆρχε γενικὸς Γραμματεὺς παρ' ἑκάστῳ Ὑπουργείῳ· καὶ ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς καθιδρύσεως ἀκόμη τῆς Βασιλείας ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐγένετο ἐπαισθητὴ, καὶ εἷς τινα Ὑπουργεῖα ἐθεραπεύθη διὰ τοῦ διορισμοῦ ἑνὸς Διευθυντοῦ. Ἀπὸ τὸ **1833** ἐνομοθετήθη, καὶ διατηρεῖται μέχρι τοῦδε, ὁ διορισμὸς Διευθυντοῦ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον. Ἀπὸ τὸ **1836** ἐνομοθετήθη καὶ διετηρήθη μέχρι τοῦ **1837** ὁ διορισμὸς Διευθυντοῦ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Κατὰ τὸ **1843** διωρίσθη Διευθυντὴς καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον. Τοιοῦτος ὑπάλληλος ἀπὸ τοῦ **1844** διορίσθη καὶ διατελεῖ εἰσέτι καὶ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ. Δὲν εἶναι λοιπὸν θέσις νέα, ἀλλὰ καὶ νέα ἂν ἦτον, τοῦτο δὲν ἐδύνατο νὰ ἦναι ἀπαρχὴν λόγος διὰ νὰ μὴ τὴν παραδεχθῶμεν. Τὰς θέσεις τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας πρέπει νὰ δημιουργῶσιν αἱ ἀνάγκαι αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ἡ αὐθαίρετος θέλησις. Εἶναι ἀναγκαία ἡ θέσις αὕτη; Ἂς τὸ ἐξετάσωμεν. Εἰς ἕκαστον Ὑπουργεῖον ὑπάρχουσι διάφορα τμήματα, ἢ κλάδοι· ὅλοι θέλομεν συνομολογήσει, ὅτι ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἐπιμονὴ δὲν εἶναι πρόσωπα ἐπίσης διανεμημένα εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπαλλήλους· ἀλλ' ἡ ὑπηρεσία, συμφέρει διὰ τοὺς διοικουμένους καὶ διὰ τὴν Κυβέρνησιν, νὰ ἔχῃ κανονικὴν τὴν πορείαν· ἡ μηχανὴ συντρίβεται ἡ βραδυπορεῖ, ὁπόταν ὅλοι ἐπίσης οἱ τροχοὶ αὐτῆς δὲν κινῶνται συγχρόνως καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα· ποῖος δὲ θέλει εἰσθαι ὁ κοινὸς ἄξων τῶν τροχῶν τῆς μηχανῆς ταύτης; ὁ Ὑπουργός; ἀλλ' αὐτὸς θέλει ἔχει δύο μεγάλα καθήκοντα, τὰ κυβερνητικὰ καὶ τὰ κυρίως διοικητικά. Ὁ Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συνεργάζηται συνεχῶς μετὰ τῶν συναδέλφων του εἰς κοινὸν συμβούλιον· ὁ Ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἐργάζηται μετὰ τοῦ Βασιλέως· ὁ Ὑπουργὸς πρέπει νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, εἰς ὅλας τῶν σχεδῶν τὰς συνεδριάσεις· ὁ Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ ἐνασχολῆται εἰς τὴν ἀνάπλασιν καὶ τροποποίησιν ἁπάσης σχεδὸν τῆς ὑπαρχούσης νομοθεσίας, διὰ νὰ θέσῃ αὐτὴν εἰς ἁρμονίαν

μὲ τὸ Σύνταγμα καὶ τὰ διάφορα ψηφίσματα. Ἐκτὸς δὲ τούτων ὁ Ὑπουργὸς ἔχει ἀκροάσεις πολιτικὰς· ὁ Ὑπουργὸς ἔχει τέλος ἔργα ἐθιμοταξίας.

Εἶναι ἤδη δυνατὸν νὰ ἐκπληρῇ ταῦτα ἀκριβῶς, καὶ νὰ διευθύνῃ συγχρόνως μὲ τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν καὶ ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας του; Ἡ πεῖρα μᾶς ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὁσάκις ὁ Ὑπουργὸς δὲν διαμένει εἰς τὸ γραφεῖον του, ὀλίγοι ὑπάλληλοι ἐκπληροῦσι θρησκευτικῶς τὰ καθήκοντά των. Ὁ Ὑπουργὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ διαμένῃ ἀνελλείπως εἰς τὸ γραφεῖον του, ὥστε, ἐὰν δὲν παραδεχθῶμεν τὸν διορισμὸν ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου, ἱκανοῦ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ἡ δημόσιος ὑπηρεσία θλίβεται, τὰ συμφέροντα τῶν διοικουμένων θλίβουσιν ἐκτεθῆ εἰς διαφόρους ἐπιζημίους περιπετείας· ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ὑπάρχῃ εἷς τὸ γραφεῖον, ἀνελλειπῶς διημένων διακεκριμένης ἱκανότητος ὑπαλλήλος, διὰ νὰ ἐπιτηρῇ διαρκῶς τὴν ὑπηρεσίαν ἑνὸς ἑκάστου κλάδου, καὶ νὰ συντρέχῃ τὸν Ὑπουργὸν εἰς τὰ σπουδαιότερα αὐτοῦ ἔργα. Τοιαῦτα εἶναι, ἡ σύνταξις Νομοσχεδίων καὶ Διαταγμάτων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, ὡς καὶ τῶν περὶ τούτων ἐκθέσεων· τὰ περὶ προσωπικοῦ· ἡ παραλαβὴ καὶ διανομὴ τῶν διαφόρων ἐγγράφων εἰς τὰ ἁρμόδια Τμήματα, ὁσάκις ἐπιτρέπεται τοῦτο παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ· ἡ διεκπεραίωσις τῶν ἐξερχομένων Ὑπουργικῶν ἐγγράφων· ἡ δημοσίευσις τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων· αἱ μονογραφαί· νὰ ὑπογράφῃ τὰ πρὸς παρακολουθὴν καὶ ὡρίμασιν τῶν ὑποθέσεων ἐκδιδόμενα ἔγγραφα, καὶ τέλος νὰ ἐνεργῇ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ εἰς ἄλλα ἐπίσης σπουδαῖα καὶ γενικώτερα ἀντικείμενα. Ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς Κύριοι, μακρὰν τοῦ νὰ θεωρῇ τὴν θέσιν ταύτην ὡς ἓν μέσον περιπλοκῆς, ἀπ' ἐναντίας εὑρίσκει δι' αὐτῆς ὅλην τὴν ζητουμένην ἁπλοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας· ὅπου ὑπάρχει τάξις καὶ ἀκρίβεια, ὅπου ἡ ὑπηρεσία ἐνεργεῖται ἐγκαίρως, ὅπου ἡ ἐπιτήρησις καὶ ὁ ἔλεγχος εἶναι πραγματικά, ἐκεῖ ἀναφαιρέτως ὑπάρχει καὶ ἡ καλῶς ἐννοουμένη ἁπλοποίησις. Εἰς τοιαύτην εὐάρεστον κατάστασιν γραφείου δὲν ἐννοεῖ ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς, πῶς θέλουσιν ἔχει εὐλόγους ἀφορμὰς οἱ Τμηματάρχαι καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι, νὰ μὴν ἔχωσι ζῆλον καὶ νὰ μὴ ἐμπνέωνται ἀπὸ εὐγενῆ ἅμιλλαν. Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς δὲν δύναται οὔτε ἔχει συμφέρον νὰ οἰκειοποιῆται ὡς ἴδια τὰ ἀλλότρια ἔργα. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ ἱκανότης καὶ ἄλλαι ἠθικαὶ ἰδιότητες παντοῦ καὶ πάντοτε κατίσχυσαν τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ ἐθριάμβευσαν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐσχάτους κύκλους, οἱ Τμηματάρχαι θέλουσιν ἔχει πολλὰς εὐκαιρίας νὰ δεικνύ-

ωσι τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ζῆλον των ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργὸν, ἐργαζόμενοι ἀμέσως μετ' αὐτοῦ.

Ὁ διορισμὸς τοῦ γενικοῦ Γραμματέως καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ δὲν ἐμποδίζουσι ποσῶς τὸν Ὑπουργὸν, ὁσάκις δύναται καὶ θέλει νὰ ἐργάζεται καὶ ἀμέσως μετὰ τῶν Τμηματαρχῶν. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν προκύπτουσαν δαπάνην καὶ ἐκ τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ τοῦ ὑπαλλήλου, ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἔχει νὰ παρατηρήσῃ, εἰμὴ ὅτι οἱ λόγοι τῆς οἰκονομίας δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι καμμίαν ἰσχὺν, ὅπου ὁ καιρὸς τῆς δαπάνης εἶναι προφανὴς καὶ ἀσυγκρίτως πολυτιμώτερος αὐτῆς· καὶ τοιοῦτοι, ἐὰν ἀναλογισθῶσιν ἀκριβῶς αἱ ζημίαι, τὰς ὁποίας ὑποφέρουσιν οἱ διοικούμενοι ὡς ἐκ τῆς βραδύτητος καὶ ἀταξίας, μεθ' ὧν ἐνεργεῖται ἡ ὑπηρεσία εἰς τὰ γραφεῖα, ὅπου δὲν ὑπάρχει συγκέντρωσις αὐτῆς, διηνεκὴς ἐπιτήρησις καὶ πραγματικὸς ἔλεγχος, θέλομεν εὕρει, ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ γενικοῦ Γραμματέως εἶναι δαπάνη παραγωγὸς μεγάλων ὠφελημάτων. Ἐὰν δὲ πρέπῃ ν' ἀντικρούσωμεν ἐνταῦθα καὶ τὴν παρατήρησιν τῆς μειοψηφίας, διϊσχυριζομένης, ὅτι ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ τοῦ γενικοῦ Γραμματέως οἱ πολῖται θέλουν εὑρίσκει πρόσκομμα εἰς τας μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀκροάσεις των, ἀρκούμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν, ὅτι μία ἀπὸ τὰς ἀφορμὰς, διὰ τὰς ὁποίας δημιουργεῖται ὁ γενικὸς Γραμματεὺς, εἶναι ἡ ἀνασχόλησις τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὰς μετὰ τῶν πολιτῶν ἀκροάσεις του.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς παραδέχεται καὶ συνιστᾷ ἐν γένει εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς τὴν θέσιν τοῦ γενικοῦ Γραμματέως, ὡς ἀναγκαίαν διὰ τὴν κανονικὴν πορείαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων, καὶ ἰδίως εἰς τὰ τῶν Ἐσωτερικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Μολονοτοῦτο ἐπειδὴ εἰς τινας τῶν γραμματειῶν ἡ ὑπηρεσία δὲν ἔλαβεν εἰσέτι μεγάλην ἀνάπτυξιν, οὔτε ἔχουσι πολλοὺς κλάδους, καὶ δύναται νὰ διεξαχθῶσιν αἱ ὑποθέσεις καὶ ἄνευ γενικοῦ Γραμματέως, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν θέλει διορίσει ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὺς γενικοὺς γραμματεῖς, εἰμὴ εἰς ἐκεῖνα τὰ Ὑπουργεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν χρείαν ἀπαραίτητον τούτων, καὶ ἂν ἡ περὶ τούτου γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς σταθῇ δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ αὐτὴ εἰς τὰ πρακτικὰ πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ Ὑπουργείου. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν παροῦσαν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, καὶ πεπεισμένη ὅτι ὁ γενικὸς Γραμματεὺς, ὡς ἄνθρωπος προικισμένος μὴ διακεκριμένας γνώσεις, θέλει ἔχει ἀρκετὴν ἱκανότητα καὶ ζῆλον διὰ ν' ἀναδεχθῇ

καὶ τὰ ἔργα ἑνὸς Τμηματάρχου, γνωμοδοτεῖ, ὥστε εἰς ὁποῖαν τῶν Ὑπουργείων θεωρηθῇ ἀναγκαῖος ὁ διορισμὸς τοῦ τοιούτου ὑπαλλήλου, νὰ ἐκπίπτεται ἀμέσως εἰς τῶν Τμηματαρχῶν, τοῦ ὁποίου τὰ χρέη θέλει ἐκπληροῖ ὁ Γεν. Γραμματεὺς· τοιουτοτρόπως ὅλη ἡ περιπλέον δαπάνη τοῦ γενικοῦ Γραμματέως περιορίζεται εἰς δραχμὰς 100 κατὰ μῆνα. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ νομίζει ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι ἁρμόζει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον 3. ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρ. 3. » Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων, διαιρουμένη εἰς τμήματα, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἔχοντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν.

» Ἕνα Γενικὸν Γραμματέα,
» Τμηματάρχας ά. καὶ β'. τάξεως,
» Γραμματεῖς ά. καὶ β'. τάξεως,
» Γραφεῖς ά. β'. καὶ γ'. τάξεως
» Κλητῆρας ά. καὶ β'. τάξεως.

» Ὁ διορισμὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συνεπάγει τὴν ἐλάττωσιν ἑνὸς τῶν Τμηματαρχῶν, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα ἀναδέχεται αὐτός».

Κατα συνέπειαν τῆς παραδοχῆς τῆς τροπολογίας ταύτης ἀνάγκη νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὰ προσδιορίζοντα τὸ ποσὸν ἑκάστου Ὑπουργείου ἄρθρα ὁ Γενικὸς Γραμματεύς.

Τὰ ἄρθρα 4 — 5 δεκτά.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 6.

Τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου τούτου εὑρίσκει ἡ ἐπιτροπὴ καὶ δικαίαν διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ ὠφέλιμον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν. Εἰς τὰς ὑποδεεστέρας θέσεις γίνεται καταλληλοτέρα, καὶ ἄνευ ἐπαισθητῆς ζημίας τῆς ὑπηρεσίας, ἡ βάσανος τῆς ἱκανότητος καὶ ἠθικότητος τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἡ εὐκολία τῶν Ὑπουργῶν ἢ ἄλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους δὲν θέλει ἰσχύσει πλέον νὰ εἰσάξῃ εὐκόλως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλους ἀνικάνους, παραβλεπομένων τῶν ἤδη ὑπηρετούντων μετὰ ζήλου. Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη συμφέρει νὰ γίνῃ δεκτὴ, ὄχι μόνον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ὁποίους διορίζει ὁ Ὑπουργὸς ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους· θεωρεῖ ὡσαύτως ἡ ἐπιτροπὴ κατάλληλον νὰ τροπολογηθῇ ἡ φράσις τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου ἐπὶ τὸ ἑλληνικώτερον. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ περιορισμὸς τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχει καμμίαν ὀπισθενεργὸν δύναμιν εἰς τὸν πρῶτον διορισμὸν τῶν ὑπαλλήλων. Ὁ ὅρος τῆς διετοῦς ὑπηρε-

σίας εἰς κατωτέρας θέσεις πρὸς διορισμὸν καὶ προβιβασμὸν εἰς ἀνωτέραν δὲν εἶναι βέβαιος ὑποχρεωτικός, εἰμὴ διὰ τοὺς γενησομένους διορισμοὺς ἢ προβιβασμοὺς μετὰ τὸν πρῶτον σχηματισμὸν τῆς ὑπαλληλίας. Κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἄρθρον 6 ἁρμόζει νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἀκολούθως·

« Ἄρθρ. 6. Οὐδεὶς ὑπάλληλος διορίζεται ἢ προβιβάζεται εἰς « ἀνωτέραν θέσιν, ἐὰν δὲν ὑπηρέτησε ὀύο τοὐλάχιστον ἔτη εἰς « τὴν ἀμέσως κατωτέραν. Μεταξὺ δὲ τῶν ὁμοιοβάθμων προτι« μᾶται ὁ ἱκανώτερος, ἠθικώτερος καὶ ἐπιμελέστερος. »

Τὸ ἄρθρον 7 παραδεκτόν.

Μεταβαίνοντες εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἄρθρων 8—13, ἐκρίναμεν δέον νὰ σημειώσωμεν ἐν παρόδῳ, ὅτι κατὰ πρῶτον ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε καταλληλότερον, ὥστε τὸ ποσὸν τῶν διαφόρων τακτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Γραμματειῶν νὰ προσδιορίζηται ἑκάστοτε εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου κανονισθησομένης βαθμολογίας διὰ νὰ εἰσφέρηται ἡ δέουσα αὐξομείωσις ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀπομακρύνωμεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ καταφεύγῃ εἰς νέους νόμους, ὁσάκις ἡ ὑπηρεσία ἤθελε τυχὸν ἀπαιτήσῃ τὴν αὔξησιν τῆς ὑπαλληλίας. Μ' ὅλον τοῦτο, ἐπειδὴ εἶναι ἐπάναγκες νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις μίαν βάσιν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρώτου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, ἐθεώρησε ἀναγκαῖον καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι τοῦ λοιποῦ αἱ τυχοῦσαι αὐξομειώσεις τῶν ὑπαλλήλων τούτων πρέπει νὰ κανονίζωνται διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, καὶ ἂν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν γνώμην ταύτην, ἂς σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ Ὑπουργείου.

Πρὶν ἢ δώσωμεν πέρας εἰς τὴν παροῦσαν παρατήρησιν, προσθέτομεν ὅτι εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ προσωπικοῦ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπή, εἰμὴ τοὺς λαμβάνοντας ὁριστικοὺς διορισμούς, περὶ ὧν καὶ τὸ νομοσχέδιον πραγματεύεται. Καθότι ἐκτὸς τούτων εἰς τὰ Ὑπουργεῖα προσλαμβάνονται καὶ ἐπείσακτοι βοηθοί, εἰς τοὺς ὁποίους χορηγεῖται ἀντιμισθία τις ἐκ τινος ποσοῦ, τὸ ὁποῖον κανονίζεται ἑκάστοτε εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἑκάστου Ὑπουργείου κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 8.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου κατὰ τὸν ἀπὸ 3(15) Ἀπριλλίου 1833 Νόμον συνίστατο ἀπὸ

1 Σύμβουλον,
3 Γραμματεῖς,
1 Γραφέα,
1 Κλητῆρα,

τὸ ὅλον ἓξ· — ἀλλ' ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἀνεπτύχθη διὰ τοὺς διορισμοὺς Πρέσβεων, Προξένων καὶ ἄλλων διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων, καὶ πρὸς τούτοις διὰ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, τὸ ποσὸν τῶν ὑπαλλήλων κατέστη ἀνεπαρκές· ἀλλ' ἡ αὔξησις αὐτοῦ προύχθη ὑπὲρ τὸ δέον, ὥστε καὶ εἰς τὰ 1842, ἐποχὴν καθ' ἣν καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τὸ προσωπικὸν εἶχε λάβει ἐπαισθητὴν ἐλάττωσιν, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων ἀνέβαινεν εἰς δέκα τρεῖς, ἤτοι

1 Σύμβουλον,
3 Παρέδρους,
1 Λογιστήν,
1 Διερμηνευτήν,
1 Πρωτοκολλιστήν,
3 Γραμματεῖς α΄ καὶ β΄. τάξεως,
1 Ἀκόλουθον καὶ
2 Κλητῆρας.

Τὸ αὐτὸ ποσὸν τοῦ προσωπικοῦ διετηρήθη καὶ κατὰ τὸ 1843, ὁπόταν νέαι ἐλαττώσεις ἐπενήχθησαν εἰς τοὺς λοιποὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας· μόνον δὲ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ β΄. ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἀπολυθέντων τριῶν ὑπαλλήλων ὡς μὴ ἐχόντων τὰ προσόντα, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων ἐμειώθη εἰς δέκα, χωρὶς νὰ ἀναπληρωθῶσιν αἱ κενωθεῖσαι θέσεις μέχρι σήμερον· ἀλλὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον τὸ προσωπικὸν ἀναβαίνει εἰς δεκατρεῖς, ἤτοι

1 Γεν. Γραμματέα,
2 Τμηματάρχας,
3 Γραμματεῖς,
5 Ἀκολούθους,
2 Κλητῆρας.

Ἡ ἐπιτροπὴ, θεωρήσασα ὅτι ἂν τεθῇ ὡς βάσις νὰ διορίζωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἱκανοὶ, καὶ νὰ μὴ ἐπισωρεύωνται ὑπάλληλοι ἀνίκανοι καὶ φίλοι τῆς ἀργίας, θέλει εὑρεθῇ ὑπέρ-

μητρος καὶ ὁ ὑπάρχων ἀριθμὸς τοῦ Ὑπουργείου τούτου, μ' ὅλα ταῦτα, ἀφίνουσα εἰς τὸν καιρὸν νὰ ἀποδείξῃ τὴν περαιτέρω ἐλάττωσιν, γνωμοδοτεῖ νὰ περιορισθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ ἀριθμὸς εἰς ἐννέα μόνον ὑπαλλήλους, ὡς ἑρεξῆς.

2. Τμηματάρχας,
3. Γραμματεῖς,
3. Ἀπολούθους,
1. Κλητῆρα.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 9.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὸν ἀπὸ 3/15 Ἀπριλλίου 1833 Νόμον συνίστατο εἰς

1. Σύμβουλον,
3. Γραμματεῖς,
2. Γραφεῖς,
1. Κλητῆρα.

Τὸ ὅλον ἑπτά.

Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶχεν ἐπίσης αὐξηθῆ, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἀλλὰ κατὰ τὸ **1842** περιωρίσθη εἰς ἐννέα, ἤτοι·

2. Παρέδρους,
2. Γραμματεῖς,
3. Γραφεῖς,
1. Συνταξιοῦχον,
1. Κλητῆρα.

Κατὰ δὲ τὸ **1843** οὐδεμία ἐγένετο ἐλάττωσις ἐπ' αὐτοῦ οὐ μόνον, ἀλλὰ κατὰ τὸ **1844** ηὐξήθη εἰς δέκα τρεῖς, ἤτοι·

2. Παρέδρους,
3. Γραμματεῖς,
6. Γραφεῖς,
1. Συνταξιοῦχον,
1. Κλητῆρα.

Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων τούτων περιορίζεται εἰς δώδεκα, ἤτοι εἰς

1. Γενικὸν Γραμματέα,
1. Τμηματάρχην,
3. Γραμματεῖς,
5. Γραφεῖς,
2. Κλητῆρας.

Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκει καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπέρμετρον, καθότι, ἂν ἡ σύστασις τῶν Κακουργιοδικείων, καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἄλλης ὑπηρεσίας ὑπηγόρευσε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ

ὑπερβῇ τὸν ἀρχικὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων του, οὐχ' ἧττον ὅμως ἡ ὑπηρεσία τούτου εἶναι ἁπλουστάτη, καὶ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν διεξαγωγήν της μᾶλλον ἐπιστημονικοὶ ἄνδρες παρὰ τὰς πολλὰς καὶ ἀνικάνους χεῖρας.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ νὰ περιορισθῇ τὸ προσωπικὸν εἰς ὀκτὼ μόνον, ἤτοι εἰς·

1. Τμηματάρχην,
3. Γραμματεῖς,
3. Γραφεῖς,
1. Κλητῆρα.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον **10**.

Κατὰ τὸν ἀρχικὸν Νόμον τοῦ **1833** τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εἶχεν ἑνδεκα ὑπαλλήλους, ἤτοι

4. Συμβούλους,
4. Γραμματεῖς,
2. Γραφεῖς καὶ,
1. Κλητῆρα.

Ἐπῆλθεν ἔπειτα τὸ Διάταγμα τοῦ **1834**, δι' οὗ καθιδρύετο εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον τὸ γραφεῖον τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καὶ διωρίσθησαν κατὰ συνέπειαν προσθέτως

3. Σύμβουλοι,
1. Μηχανικὸς,
2. Γραμματεῖς καὶ
1. Γραφεύς,

τὸ ὅλον μετὰ τῶν πρώτων δεκαοκτώ· ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου ἐγένετο ὑπέρβασις τοῦ διορισμοῦ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον μέχρι τοῦ **1842**, ὁπότε περιωρίσθη ὅλον τὸ προσωπικὸν εἰς εἴκοσιν τρεῖς μόνον, ἤτοι

6. Συμβούλους,
1. Πάρεδρον,
8. Ὑποργικοὺς Γραμματεῖς,
2. Ἀρχιτέκτονας,
5. Γραφεῖς,
1. Κλητῆρα.

Κατὰ τὸ **1843** δὲν ἔγινεν οὐδεμία ἄλλη μεταβολὴ, εἰμὴ τινὲς τροπολογίαι ὡς πρὸς τὰς βαθμολογίας.

Κατὰ τὸ **1844** ηὐξήθη τὸ προσωπικὸν καθ' ἕνα μόνον, τὸ

ὅλον εἴκοσι τέσσαρες, γενομένων καὶ τινων τροποποιήσεων πρὸς τὰς ἐκλογίσεις, ἤτοι,

5. Συμβούλους,
6. Παρέδρους,
8. Γραμματεῖς,
1. Ἀρχιτέκτονα,
3. Γραφεῖς,
1. Κλητῆρα.

Ἔκτοτε δὲν ἐπενέχθη καμμία μεταβολή.

Κατὰ δὲ τὸ Νομοσχέδιον τὸ προσωπικὸν συνίστατο ἀπὸ εἴκοσιν ὀκτώ, ἤτοι,

1. Γενικὸν Γραμματέα
4. Τμηματάρχας,
10. Γραμματεῖς,
10. Γραφεῖς,
3. Κλητῆρας.

Ἡ ἐπιτροπή, ἀναλογιζομένη, ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ Ὑπουργείου τούτου, μακρὰν τοῦ νὰ ἐλαττωθῶσιν, αὐξάνουσι καθ' ἡμέραν, ὅτι αἱ κλάδοι ἰδίως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, εἰσερχόμενοι ὅλων εἰς νηπιώδη κατάστασιν, χρήζουσι πολλῶν συνάμμα καὶ ἱκανῶν χειρῶν, καὶ ὅτι αἱ περὶ ἐκλογῶν ἐργασίαι ηὐξήσαν καὶ θέλουσιν αὐξήσει ἔτι εἰς τὸ μέλλον, εὐθέως ἐνόησεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοῦ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον προσωπικοῦ δὲν εἶναι ὑπέρογκος. Μ' ὅλον τοῦτο, σκεπτομένη ὅτι, ἐὰν διορισθῶσιν ὑπάλληλοι ἱκανοὶ καὶ μὲ ζῆλον περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ὀλιγώτεροι δύνανται νὰ ἀναδεχθῶσι τὰ ἔργα περισσοτέρων, καὶ ὅτι αἱ παροῦσαι περιστάσεις ἀπαιτοῦσιν αὐστηρὰν καθ' ὅλα οἰκονομίαν, γνωμοδοτεῖ νὰ περιορισθῇ τὸ προσωπικὸν τοῦτο εἰς εἴκοσι δύο, ἤτοι,

4. Τμηματάρχας,
8. Γραμματεῖς,
8. Γραφεῖς,
2. Κλητῆρας.

Ὡς πρὸς τὸ **11** ἄρθρον.

Κατὰ τὸν ἀπὸ 3|15 Ἀπριλλίου **1833** Νόμον τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως συνίστατο ἀπὸ ἑπτά·

2. Συμβούλους,
2. Γραμματεῖς,
2. Γραφεῖς καὶ
1. Κλητῆρα.

Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα εἰσέρρυσεν ἡ ὑπὲρ τὸ δέον αὔξησις τῶν ὑπαλλήλων μέχρι τοῦ **1842**, ὁπότε περιωρίσθη εἰς δέκα τρεῖς, ἤτοι·

2. Συμβούλους,
2. Παρέδρους,
6. Γραμματεῖς,
2. Γραφεῖς,
1. Κλητῆρα.

Νέα ἐλάττωσις ἐπηνέχθη κατὰ τὸ **1843**, συνισταμένη ἐξ ἑνὸς Συμβούλου καὶ δύο Γραμματέων. Ἐπὶ τοῦ **1844** μέχρι σήμερον ὑδέτερα ἐγένετο, ὥστε τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν συνίσταται εἰς δέκα, ὡς ἑξῆς·

2. Συμβούλους,
1. Πάρεδρον,
3. Γραμματεῖς,
3. Γραφεῖς,
1. Κλητῆρα.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον προστίθεται καὶ εἷς κλητὴρ, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐξάνει εἰς ἕνδεκα, ἤτοι·

1. Γενικὸν Γραμματέα,
2. Τμηματάρχας,
3. Γραμματεῖς,
3. Γραφεῖς,
2. Κλητῆρας.

Ἡ ἐπιτροπὴ περιορίζει αὐτὸ εἰς ἐννέα, ὡς ἑξῆς·

2. Τμηματάρχας,
3. Γραμματεῖς,
3. Γραφεῖς,
1. Κλητῆρα.

Ὡς πρὸς τὸ **12** ἄρθρον.

Κατὰ τὸν ἀπὸ 3/15 Ἀπριλλίου **1833** Νόμον τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον εἶχε δέκα ἑπτὰ ὑπαλλήλους, ἤτοι

4. Συμβούλους,
8. Γραμματεῖς,
4. Γραφεῖς,
1. Κλητῆρα.

Μετὰ ταῦτα ἔλαβον χώραν καὶ ἐνταῦθα νέοι διορισμοὶ μέχρι

ὑπερβολῆς. Κατὰ δὲ τὸ **1842** περιωρίσθη τὸ προσωπικὸν εἰς εἴκοσιν ὀκτώ, ἤτοι

5 Συμβούλους,
3 Παρέδρους,
10 Γραμματεῖς,
7 Γραφεῖς,
1 Βοηθόν,
2 Κλητῆρας.

Κατὰ τὸ **1843** πύξηθη εἰς τεσσαράκοντα τρεῖς, συγκαταλεγομένων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ λογιστηρίου, ὡς ἑρεξῆς·

1 Διευθυντήν,
5 Συμβούλους,
2 Παρέδρους,
16 Γραμματεῖς,
12 Γραφεῖς
1 Βοηθόν,
2 Κλητῆρας,
1 Διευθυντὴν τοῦ Λογιστηρίου.
3 Γραμματεῖς

Κατὰ τὸ **1844** περιωρίσθη εἰς τεσσαράκοντα ἕνα· κατὰ δὲ τὸ νομοσχέδιον ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων τούτων φέρεται εἰς τριάκοντα ἐννέα, ἤτοι

1 Γεν. Γραμματέα,
5 Τμηματάρχας,
12 Γραμματεῖς,
18 Γραφεῖς,
3 Κλητῆρας.

Ἡ ἐπιτροπὴ, θεωροῦσα ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἶναι πολυπληθεῖς, ὅτι μάλιστα θέλουσιν αὐξήσει μὲ τὴν ἀπ' εὐθείας εἰσπραξιν τῶν δημοσίων προσόδων, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι διάφοροι κλάδοι αὐτοῦ οὐσιώδεις χρήζουσιν ἰδιαιτέρας ἀναπτύξεως, καὶ ὅτι πρόκειται νὰ διοργανισθῇ μὲ ἀκρίβειαν καὶ τὸ παρ' αὐτῷ λογιστήριον, μὴ ἀμφιβάλλουσα δὲ ὅτι, διοριζομένων ἱκανοτέρων καὶ ζηλωτῶν ὑπαλλήλων, ἡ ὑπηρεσία δύναται νὰ διεξαχθῇ καταλλήλως καὶ μὲ ὀλιγωτέρας χεῖρας, γνωμοδοτεῖ νὰ περιορισθῇ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἰς τριάκοντα τρεῖς, ἤτοι

5 Τμηματάρχας,
10 Γραμματεῖς,
15 Γραφεῖς,
3 Κλητῆρας.

Κατὰ τὸν ἀπὸ 3|15 Ἀπριλλίου **1833** ὀργανικὸν νόμον τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου συνίστατο ὡς ἑρεξῆς·

Εἰς 2 Διευθυντὰς,
2 Γραμματεῖς,
4 Γραφεῖς,

καὶ εἰς τινας ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ ἀγγελιαφόρους, λαμβανομένους κατὰ τὴν χρείαν τῆς ὑπηρεσίας ἐκ τοῦ στρατοῦ· ἀλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου ὁ οἰκονομικὸς σκοπὸς τοῦ νόμου παρεγνωρίσθη. Κατὰ τὸ ἔτος **1830**, ὅτε μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γεν. ἐπιμελητηρίου πύξηθη τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων ὅλων περιωρίζετο εἰς εἴκοσι μόνον καὶ ἡ ὑπηρεσία περιωρίζετο εἰς δύο τμήματα, καὶ ταῦτα ὁπότε ἡ Ἑλλὰς εἶχε μεγαλήτερον στρατὸν παρὰ τὸν σημερινόν. Ἐπάνω εἰς ταχείδιας οἰκονομικὰς ἀρχὰς ἐστηρίζοντο ἀναμφιβόλως καὶ οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τοῦ **1833**· ἀλλ' ἀφοῦ ἅπαξ οὗτος παρεγνωρίσθη, ὡς εἴρηται, εἶχε γενοῦ ἡ αὔξησις τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε κατὰ τὸ **1842**, ὅτε αὐστηρὰ οἰκονομικὰ μέτρα ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ ἡ Κυβέρνησις, περιωρίσθη εἰς πεντήκοντα ἐννέα. Κατὰ τὸ **1843** τὸ προσωπικὸν περιωρίσθη εἰς πεντήκοντα ἕνα, ἀλλὰ κατὰ τὸ **1844** πύξησιν ἐκ νέου εἰς πεντήκοντα ἕξ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν εὑρίσκεται μέχρι τῆς σήμερον, ὡς ἑρεξῆς·

1. λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ ὑπασπιστής.

1. Τμῆμα.

1. ταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Διευθυντής.
1. λοχαγὸς » » » εἰσηγητής.
1. ὑπολοχαγὸς » » » »
1. ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ »
1. ὑπουργικὸς Γραμματεὺς 2 τάξεως (ἐπὶ τῶν μητρώων τῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ.

1 Γραφεὺς 2. τάξεως (βοηθὸς αὐτοῦ)
1 Ἀρχιατρὸς (ἐπιφορτισμένος τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ μέρους τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας.)

2. Τμῆμα.

1 Ὑποεπιμελητὴς (διευθύνων τὸ τμῆμα καὶ ἀρχηγὸς τοῦ λογιστηρίου.)

1 Ὑπουργικὸς γραμματεὺς 2. τάξεως (εἰσηγητής.)

3. Τμῆμα.

1 Συνταγματάρχης (διευθυντής.)
1 Λοχαγὸς τῆς γραμμῆς.
1 Βοηθός.

Διεκπεραίωσις.

1 Λοχαγὸς (διεκπεραιωτής.)
1 Ὑπουργικὸς γραφεὺς 1. τάξεως.
1 » » 2. »
7 Βοηθοί.

Στρατιωτικὸν Λογιστήριον.

1 Ὑποεπιμελητής.
2 Ἐπικαταλυματίαι 1. τάξεως (ἐπεξεργασταί.)
1 Ἐπικαταλυματίας 1. ταξεως
1 Ἐπικαταλυματίας 2. » (ἐπεξεργαστής.)
1 Ἐπικαταλυματίας » » »
1 Καταλυματίας 1 » »
1 Φαρμακοποιός.
4 Βοηθοί.

Μηχανικόν,

1. Ἀντισυνταγματάρχης (Διευθυντὴς καὶ Διοικητὴς ἐνταυτῷ τοῦ μηχανικοῦ σώματος).

1. ὑπολοχαγὸς ὑπασπιστής.
1. καταλυματίας 2. τάξεως.
1. βοηθός.

Γραφείων τῶν ἀρχαίων ἀπαιτήσεων.

1. ἐπικαταλυματίας 2. τάξεως.
3. Βοηθοί.

Μυστικὴ καταχώρησις.

1. καταχωρητὴς ὑπίλαρχος.
2. ὑπουργ. Γραμματεῖς 2 τάξεως.
4. βοηθοί.
2. κλητῆρες.
1. βιβλιοδέτης.
1. βοηθὸς κλητήρων.
1. ὑποεπιμελητής.

Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον τὸ προσωπικὸν συνίσταται εἰς τεσσαράκοντα, ἤτοι

1. Γενικὸν Γραμματέα.
4. Τμηματάρχας (ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἢ ἰσοβάθμων Στρατιωτ. ὑπαλλήλων).
1. ἀρχιάτρον.
1. ὑπασπιστὴν τοῦ ὑπουργοῦ.
16. ἀξιωματικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς καὶ ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ἀντὶ Γραμματέων (ἐκ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἢ ἰσοβάθμων στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων).
3. πολιτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ βαθμὸν Γραμματέως (ἅμα δὲ κανονισθῶσιν αἱ θέσεις αὐταί, νὰ διορίζωνται καὶ εἰς αὐτὰς κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ὑπάλληλοι).
12 ὑπαξιωματ. ἢ στρατιῶται ἀντὶ γραφέων καὶ βοηθῶν.
2. κλητῆρες.

Ἡ Ἐπιτροπή, θεωροῦσα ὅτι ἀναλόγως τῆς ἐνεστώσης δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, δύναται νὰ περιορισθῇ τὸ προσωπικὸν εἰς μικρότερον ἀριθμόν, μεταχειριζομένης μάλιστα καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διαιρέσεως τοῦ Γραφείου εἰς ὀλιγώτερα παρὰ τὰ ὑπάρχοντα τμήματα, γνωμοδοτεῖ νὰ περιορισθῇ τὸ προσωπικὸν εἰς τριάκοντα τρεῖς, ἤτοι εἰς

3. τμηματάρχας ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν,
1. Ἰατρὸν,
1. ὑπασπιστὴν καὶ
11. ἐκ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἀντὶ Γραμματέων καὶ εἰσηγητῶν,

3. Πολιτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ βαθμὸν Γραμματέως, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἀναπληρωθῶσι καὶ αἱ θέσεις αὐταί, ἅμα χρειασθῶσιν, ἐκ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων.
12. ὑπαξιωματικοὺς ἢ στρατιώτας ἀντὶ γραφέων καὶ βοηθῶν,

2. κλητῆρας.

Ὡς πρὸ τὸ 14 ἄρθρον,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τούτου μὲ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὅτι ἀντὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως νὰ ἀντικατασταθῇ εἰς τμηματάρχης κατὰ τὴν περὶ Γενικοῦ Γραμματέως τεθεῖσαν ἀρχήν.

Ὡς πρὸς τὸ 15 ἄρθρον.

Ἡ ἐπιτροπὴ, παραδεχομένη τὸν διορισμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως ά. τάξεως, θεωρεῖ ὡς πλεονάζοντα τὸν ἕνα ἐκ τῶν δύο κλητήρων.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 16.

Οἱ φαινόμενοι μισθοὶ εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἐσημειώθησαν, ὡς ὑπῆρχον πρὸ τοῦ Νόμου τῆς ἐλαττώσεως· ἀλλ' οἱ Κύριοι Ὑπουργοὶ ἐβεβαίωσαν τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι δὲν ἐννόησαν νὰ παύσῃ ἡ ἐλάττωσις, πρὶν ἢ διὰ ῥητοῦ Νόμου ἀκυρωθῇ αὐτός.

Ἡ ἐπιτροπὴ, θεωροῦσα ὅτι εἶναι φυσικώτερον καὶ ἁπλούστερον νὰ περιέχηται εἰς τὸν Νόμον τὸ ποσὸν μόνον τοῦ μισθοῦ, τὸ ὁποῖον πραγματικῶς δίδεται, παυούσης ὡς ἐκ τούτου καὶ μιᾶς περιττῆς ἐργασίας τῶν γραφείων, γενομένης εἰς ἑκάστην μηνιαίαν μισθοδοσίαν διὰ τὸ ἐκπιπτόμενον ποσὸν, γνωμοδοτεῖ νὰ γίνωσι δεκτοὶ καινὰ σημειωθῶσιν εἰς τὸν νόμον ἀντὶ τῶν ὀνομαστικῶν οἱ πραγματικῶς μέχρι τοῦδε διδόμενοι μισθοὶ, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν θεωρεῖ εὔλογον νὰ ἐπενεχθῶσι νέαι οὐσιώδεις ἐλαττώσεις, διὰ νὰ μὴ καταντήσωσιν ἀνεπαρκεῖς, ἐκτὸς τινῶν τροποποιήσεων, τὰς ὁποίας ἐνόμισεν εὔλογον νὰ ἐπιφέρῃ διὰ νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ κλάσματα καὶ νὰ εἰσάξῃ δικαιοτέραν ἀναλογίαν. Περὶ δὲ τοῦ μισθοῦ τοῦ γεν. Γραμματέως ἡ ἐπιτραπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ περιορισθῇ εἰς δραχ. 400, διότι ὑπάλληλος ἀνωτέρας τάξεως, ζῶν ἐν τῇ καθέδρᾳ, οἰκογενειάρχης, μόλις δύναται νὰ ζήσῃ μὲ ὀλιγώτερον μισθόν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκτεθέντων οἱ μισθοὶ τῶν Ὑπουργῶν καὶ ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων θέλουσι προσδιορισθῇ, ὡς ἑρεξῆς·

Μισθὸς τοῦ Πρωθυπουργοῦ	κατὰ	μῆνα	δρ.	1200
» τοῦ Ὑπουργοῦ	»	»	»	800
» τοῦ Γεν. Γραμματέως	»	»	»	400
» τοῦ Τμηματάρχου ά. τάξεως			»	300
» τοῦ » β'.	»	»	»	250
» Ὑπουργ. Γραμματ. ά.	»	»	»	200
» » » β'.	»	»	»	160

Ὁ δὲ μισθὸς τῶν λοιπῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων θέλει διατηρηθῇ ὡς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ὡς μὴ ὑπαγομένων εἰς ἐλάττωσιν κατὰ τὸν περὶ τούτου Νόμον.

Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ὑπαλλήλων δὲν ἐγκρίνεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸν ἁπλοῦν λόγον τοῦ ὅτι, ἐὰν ἡ θέσις ἔχῃ ἐργασίας σπουδαίας, εἶναι προτιμώτερον νὰ διορίζεται ὑπάλληλος ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ παραδέχεται μὲν ἐνταῦθα τὸ ἐπιμίσθιον τῶν ὑπασπιστῶν, νομίζει δὲ ὅτι ἐν οἰκείῳ τόπῳ ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ παύσῃ ἐν γένει τὰ ἐπιμίσθια, καὶ νὰ περιορίζηται ἡ μισθοδοσία εἰς τὴν τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἐνεργείας.

Εἰς δὲ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας, τοὺς προσλαμβανομένους εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον νὰ χορηγῶται κατὰ μῆνα ἀμοιβὴ ὄχι ἀνωτέρα τῶν 20 δραχμῶν, καὶ οὐχὶ ἐπιμίσθιον.

Διὰ νὰ γνωρισθῇ δ' σαφέστερα ἡ κατάστασις τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ ἰδιαιτέρως δι' ἕκαστον ἔτος μέχρι τοῦ **1844**, καθὼς καὶ ἡ διαφορὰ, ἡ ὑπάρχουσα μεταξὺ τῆς μισθοδοσίας ἑκάστου τῶν ῥηθέντων ἐτῶν, τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ πλέον ἡ ἔλαττον, συνεταχθησαν οἱ παρακατιῶντες φερόμενοι πίνακες, στηριζόμενοι εἰς τὰς ἑρεξῆς βάσεις·

ά) Τὸ ποσὸν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ διὰ τὰ ἔτη **1842**, **43** καὶ **44**, στηρίζεται εἰς τὰς καταστάσεις, τὰς δοθείσας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν παρὰ τῶν Ὑπουργείων.

β) Ἡ μισθοδοσία κατὰ τὸ Νομοσχέδιον φέρεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου τῶν ἐλαττώσεων καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς, διαιρουμένους εἰς ά. β'. καὶ γ' κλάσεως, ἡ δὲ μισθοδοσία κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς στηρίζεται **1**) εἰς τὸν Νόμον τῆς ἐλαττώσεως, **2**) Εἰς τὸ ἐξαγόμενον τῶν τροπολογιῶν, τὰς

ὁποίας ἐπέτρεπε χάριν ἀπομακρύνσεως τῶν κλαυμάτων καὶ τῆς εἰσαγωγῆς δικαιοτέρας ἀναλογίας καὶ 3) εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἐπίσης βαθμοὺς διὰ τοὺς διοικουμένους εἰς α'. β'. καὶ γ'. κλάσεως. Σημειωτέον προσέτι ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ κατελόγισεν εἰς ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἀντὶ τοῦ τμηματάρχου· μ' ὅλον ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἐγκρίνεται μόνον ὁσάκις τοῦτο κατασταθῇ ἀναγκαῖον, καὶ μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι δὲν θέλουσιν ἔχει τὸν βαθμὸν τῆς α'. τάξεως, ὥστε καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἰς τινα ὑπουργεῖα, καὶ ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ τοῦ βαθμοῦ β'. καὶ γ'. τάξεως, τὸ ὑπολογιζόμενον κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς ποσὸν τῆς μισθοδοσίας θέλει εἶσθαι πραγματικῶς ὀλιγώτερον.

γ) Ἡ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον διαφορὰ ἀφορᾷ τὴν σχέσιν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ποσοῦ μὲ τὸ προηγούμενον.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρ. 17.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐφρόνησε εὔλογον νὰ κανονισθῶσι διὰ Διατάγματος τὰ καθήκοντα τοῦ Γεν. Γραμματέως· ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Γεν. Γραμματέως τροποποιοῦνται αἱ σχέσεις τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων τῶν ἐντὸς τῶν Ὑπουργείων, ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ κανονισθῶσι συγχρόνως διὰ Β. Διατάγματος ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων ὡς καὶ αἱ σχέσεις καὶ τὰ καθήκοντα τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νομίζει ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἀκολούθως·

« Ἄρθρ. 17. Ἡ διοίκησις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν « Ὑπουργείων, ὡς καὶ ἡ ἀρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστου « τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπαλλήλων, θέλουσι κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγματος « καὶ θέλουσι δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. »

Τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 παρεδέχθησαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαρτίου 1845.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Λ. Γ. Ζάννος, Ν. Κορφιωτάκης, Βέϊκος, Π. Καλαμαριώτης, Μ. Σχινᾶς, Π. Ι. Κυριακὸς, Ἰωάν. Οἰκονόμου. Ὁ εἰσηγητὴς Λυκοῦρ. Κρεστενίτης. Ῥ. Παλαμιδης.

Ὑπουργεῖα	Ἔτος Νομοσχέδ. Ἐπιτροπὴ	Ἀριθμὸς προσωπικ.	Μισθοδοσία ἐτήσιος Δραχ.	Λ.	Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον Δραχ.	Λ.	Ἐπὶ πλέον Δραχ.	Λ.
Ἐξωτερικῶν	1842	13	43728					
	2843	13	39892	80	3835	20		
	1844	10	34179	60	5713	20		
	Νομοσχέδ.	13	34980				800	40
	Ἐπιτροπὴ	9	28080		6900			
					16448	40	800	40
Δικαιοσύνης	1842	9	28920					
	1843	9	26256		2664			
	1844	13	28386				2130	
	Νομοσχέδ	12	33840				5454	
	Ἐπιτροπὴ	8	25290		7920			
					10584		7584	
Ἐσωτερικῶν	1822	23	68920					
	1843	23	65191		3729			
	1844	24	67980	80			2789	80
	Νομοσχέδ.	28	72960				4979	20
	Ἐπιτροπὴ	23	55440		17520			
					21249		7767	
Ἐκκλησιαστικῶν	1842	13	42959	76				
	1843	10	29053	20	13906	56		
	1844	10	31245	96			2192	76
	Νομοσχέδ.	11	37400				6454	4
	Ἐπιτροπὴ	9	29520		7880			
					21786	56	8346	80
Οἰκονομικῶν	1842	28	77199	84				
	1843	43	97585	80			20385	96
	1844	42	93219	72	4366	8		
	Νομοσχέδ.	39	91560		1659	72		
	Ἐπιτροπὴ	34	76560		15000			
					21025	80	20385	96
Στρατιωτικῶν	1842	50	126352	80				
	1843	50	102182	46	24170	34		
	1844	56	101331	36	851	10		
	Νομοσχέδ.	39	86424		14907	36		
	Ἐπιτροπὴ	33	67212		19212			
					59140	80		
Ναυτικῶν	1842	7	29120	12				
	1843	7	26045	16	3074	96		
	1844	7	26045	16				
	Νομοσχέδ.	9	32454				6408	84
	Ἐπιτροπὴ	9	28854		3600			
					6674	96	6408	84

Ὑπουργεῖα	Ἔξοδα Ὑπουργείων ἐπὶ τῷ													
	1842		1843		1844		Κατὰ τὸ Νομοσχέδ.		Κατὰ τὴν Ἐπιτροπὴ	
	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
Ἐξωτερικῶν	43728		39892	80	34179	60	34980		28080	
Δικαιοσύνης	28920		26256		28386		33840		25920	
Ἐσωτερικῶν	68920		65191		67980	80	72968		55440	
Ἐκκλησιαστικῶν	42950	76	29053	20	31245	96	37600		29520	
Οἰκονομικῶν	77199	84	97585	80	93219	72	91560		76560	
Στρατιωτικῶν	126352	80	102182	46	101331	36	86124		67212	
Ναυτικῶν	29120	12	26045	16	26045	16	32454		28854	
	417300	52	387206	42	382388	60	389618		311586	
Διαφορὰ ἐπὶ πλάττον			30094	10	4817	82			78033	
Διαφορὰ ἐπὶ πλέον							2207	40		

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως διέλυσε τὴν συνεδρίασι ἐν ὥρᾳ 1 μ. μ. ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τρίτου τμήματος διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀγρινίου.

Κωλυομένου τοῦ Προέδρου
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΓ'.

Τῇ 10 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν δεκάτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος· εὑρεθέντων δὲ παρόντων 82 καὶ ἀπόντων 26, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γ'. τμήματος περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας.

Ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ τμήματος παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὰ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἐγγεγραμμένα ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος τοῦ δήμου Ἀγρινίου συνετάχθη παρανόμως, διότι ὁ δήμαρχος ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου δὲν συμπεριελάβεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους καὶ τοὺς ἱερεῖς τοῦ δήμου, ἕνεκα δὲ τούτου διάφοροι τῶν δημοτῶν, μὴ ἔχοντες τὰ πρὸς τὸ ψηροφορεῖν προσόντα, συμπεριελήφθησαν εἰς τὸν κατάλογον, παραλειφθέντων ἄλλων ἱκανῶν πρὸς τοῦτο καὶ ὄντων διὰ τοῦτο ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς προϋπάρχοντας καταλόγους τῆς ἀκυρωθείσης πρώτης ἐκλογῆς· ὅτι ταῦτα ἀποδεικνύονται ἐκ τῆς περὶ τούτου ἐνστάσεως δημοτῶν τινῶν, ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τῶν παραλειφθέντων παρέδρων πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ ἐκ τῆς ἐπιπληκτικῆς διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ πρὸς τὸν δήμαρχον, τὰς ὁποίας ἀνέγνω εἰς τὴν Βουλήν· ὅτι περὶ τῆς οὐσιώδους ταύτης παρανομίας διάφοροι δημόται ἐπαρουσίασαν ἐνστάσεις εἰς τὰς ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐπιτροπάς, ἀλλ' αὗται ἕνεκα κομματικῶν ἀφορμῶν δὲν παρεδέχθησαν τὰς ἐνστάσεις, ἀφορώσας παρατυπίας καὶ ἀκυρότητας τῆς ἐκλογῆς καὶ τῶν ἄλλων δήμων· ὅτι τὸ ἐξαγόμενον τῶν ἐνστάσεων τούτων μεταβάλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ἡ προκειμένη ἐκλογὴ εἶναι παράνομος καὶ ἀκυρωτέα.

Εἰς ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἀντέλεξεν· ὅτι ὁ κατάλογος τοῦ δήμου Ἀγρινίου συνετάχθη παρὰ τοῦ δημάρχου καθ'

ὅλους τοὺς νομίμους τύπους συμπραξάντων εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ καὶ τῶν παρέδρων καὶ ἱερέων τοῦ δήμου ἐκτὸς τριῶν μόνον, οἵτινες, ἐλπίζοντες ἐξ ἄλλων αἰτιῶν τὴν πτῶσιν τοῦ δημάρχου, δὲν ἠθέλησαν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου, διὰ νὰ καταρθώσουν νὰ συνταχθῇ ὁ κατάλογος ἄλλως πως παρ' ὅπως συνετάχθη· ὅτι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι αἱ ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐπιτροπαὶ δὲν ἐδέχθησαν τὰς διδομένας ἐνστάσεις, ἀλλ' ὅμως οὗτοι ἐδάθησαν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν των, καὶ ὅτι οἱ προτείναντες αὐτὰς Μάνθος Δημητρίου, καὶ Κ. Δ. Κόλιας, καὶ τοι παρευρισκόμενοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας σφραγίζοντες καὶ ἀποσφραγίζοντες τὴν κάλπην, καὶ ἐπιτηροῦντες ὡς ἐκ τῆς μερίδος των τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλεκτικῶν ἐργασιῶν, ἦσαν εἰς ὅλα εὐχαριστημένοι, καὶ τότε μόνον κατέφυγον εἰς τὰς ἐνστάσεις, ὅταν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαλογῆς, εἶδον ὅτι ἀπέτυχεν ἡ μερίς των· ὅτι ὁ κατάλογος συνετάχθη νομίμως, ἐξετέθη, ἐγένοντο αἱ κληρώσεις τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, ἡ ἀνάκρισις τοῦ καταλόγου, καὶ ἐν γένει τὰ πάντα ἐνεργήθησαν κατὰ Νόμον· ὅτι ἑπομένως ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι ἐκ τῶν νομίμων καὶ πρέπει νὰ ἐπικυρωθῇ.

Ἐπαναλαβὼν τὸν λόγον ὁ προλαλήσας κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς προσεύθηκε πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παρανόμου συντάξεως τοῦ καταλόγου καὶ ὅτι ὁ κατάλογος δὲν φέρει τὰς ὑπογραφὰς παρέδρων καὶ ἱερέων, ἀποδεικνυομένου ἐκ τούτου, ὡς δίσχυρίζονται οἱ ἐνιστάμενοι, ὅτι παρελείφθησαν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν δημότας ἱκανοὶ πρὸς τὸ ψηφοφορεῖν, συμπεριλαμβανομένων ἄλλων τόσων ἀνικάνων· ὁ δὲ εἰσηγητὴς ἀπήντησεν, ὅτι ὁ κατάλογος ὁ ἐμπεριεχόμενος εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἐκλογῆς εἶναι εἰς ἀντίγραφον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν παρέδρων καὶ ἱερέων, ἀλλ' ὅτι διευθυνομένων τῶν ἐγγράφων παρὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ ἀποδεικνυομένου ἐκ πολλῶν ἄλλων ἐγγράφων ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου ἔλαβον μέρος οἱ πάρεδροι καὶ ἱερεῖς καὶ εἶναι ὑπογεγραμμένοι εἰς τὸ πρωτότυπον, δὲν μένει οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ καταλόγου. Ὅτι δὲ παρελείφθησαν ἀπὸ τὸν κατάλογον 100 ἱκανοὶ πρὸς τὸ ψηφοφορεῖν καὶ συμπεριελήφθησαν ἄλλοι τόσοι ἀνίκανοι, εἶναι ἁπλοῦς δισχυρισμὸς ἄνευ τινος ἀποδείξεως, ἐνῷ ἐξεναντίας ἐμφαίνεται ἐκ τῶν πρακτικῶν· ὅτι ἡ ἀνάκρισις τοῦ καταλόγου ἐνηργήθη καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος Βουλευτὴς ἐξετάζων τὴν ἐκλογήν, εἶπεν, εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην δύο ἐλλείψεις ἀναφαίνονται, ἅ. ἡ μὴ

σύμπραξις τῶν Παρέδρων εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου, καὶ β'. ὅτι ἡ κάλπη τοῦ δήμου Παμφίας πρώρα ἐσφραγίσθη κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν καὶ ἕνεκα τούτου δὲν ἐπρόλαβον νὰ ψηφοφορήσωσι πολλοὶ τῶν Δημοτῶν. Τῆς ἀ. οὐσίας πολλὰ οὐσιώδους, οὐδόλως τὸ τμῆμα ἐμνήσθη εἰς τὴν ἔκθεσίν του. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου οἱ Πάρεδροι τὸ ἔχουσι μόνον τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπογράψωσιν ἁπλῶς τὸν κατάλογον, ἀλλὰ νὰ συμπράττωσιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου, διὰ νὰ ὑπάρχῃ πλειοτέρα ἐγγύησις περὶ τῆς νομίμου αὐτοῦ συντάξεως. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Δήμαρχος ἕνεκα κομματικῶν παθῶν δὲν ἐκάλεσε τοὺς Παρέδρους εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον διὰ τὴν ὑπογραφήν, καὶ διατοῦτο οἱ Πάρεδροι ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψωσιν· ἡ ἔλλειψις αὕτη εἶναι οὐσιώδης, διότι ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάκρισις τοῦ καταλόγου, δὲν ἀπαλείφει τὰς περὶ τὴν σύνταξιν ἀκυρότητας· ἠδύνατό τις ὄχι κατὰ τὴν αὐστηρὰν ἑρμηνείαν τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐπιεικῶς κρίνων νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ ἔλλειψις αὕτη ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν εἶναι οὐσιώδης, ἐὰν ἦτο βέβαιον πόσοι εἶναι οἱ Πάρεδροι τοῦ δήμου, πόσοι συνέπραξαν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ κακαταλόγου, καὶ ἂν οὗτοι ἀποτελῶσι τὴν πλειονοψηφίαν τῶν Παρέδρων.

Ἐνταῦθα ὁ Βουλευτὴς Μεσολογγίου, γειτονεύων εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίας, ἀπεριβύνησε τὰ χωρία τοῦ δήμου Δηριτίου, καὶ εὗρε ὅτι τὰ χωρία τοῦ δήμου καὶ οἱ εἰδικοὶ Πάρεδροι εἶναι ἑπτά.

Ἡ πληροφορία αὕτη, δὲν προκύπτει ἀπὸ τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα ἐξηκολούθησεν ὁ προαγορεύων, καὶ διὰ τοῦτο εὑρέθη εἰς ἀμφιβολίας. Μ' ὅλον ὅτι δὲ μετὰ τὴν διάθεσιν παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Μεσολογγίου πληροφορίαν δὲν μένει περὶ τῆς πλειονοψηφίας τῶν Παρέδρων ἀμφιβολία, εἶναι ὅμως, πρακτικώτερον νὰ ἀνεβάλῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἀπόφασίν της διὰ νὰ ζητηθῶσιν ἐπισήμως περὶ τούτου πληροφορίαι, καὶ λεχθῇ τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου.

Περὶ τῆς δ'. ἐνστάσεως ἀφορώσης τὸν δῆμον Παμφίας, εἶπεν ὅτι αὕτη ἔχει ἐπιφροὴν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, ὅταν ἡ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου Ἀγρινίου ἐνστασις ἀποδειχθῇ ἀληθὴς, ἄλλως δὲν ἔχει αὐδεμίαν ἐπιρροήν.

Ἐπὶ τέλους δὲ εἶπεν, ὅτι δὲν συμμερίζεται τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος, περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τῶν δοθεισῶν ἐνστάσεων εἰς τὰς ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐπιτροπὰς, διότι

ἔπρεπεν οἱ ἐνιστάμενοι, νὰ τὰς παρουσιάσωσιν εἰς τὰς ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας, ἐνῷ μάλιστα εἷς τῶν λόγων ἕνεκα τῶν ὁποίων ἠκυρώθη ἡ πρώτη ἐκλογὴ Τριχωνίας ἦτον τοιοῦτος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Εἰσηγητὴς ἀντιπαρετήρησεν ὅτι τὸ τμῆμα ἀπεφάνθη ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ κακῶς ποιοῦσα δὲν ἐδέχθη τὰς προταθείσας ἐνστάσεις· καὶ μ' ὅλον ὅτι διὰ τῆς μὴ παραδοχῆς αὐτῶν ἡ ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπὴ ἐστερήθη δ' καιώματος τὸ ὁποῖον εἶχε, νὰ ἀντιτάξῃ ἀντιρρήσεις κατ' αὐτῶν, μ' ὅλον τοῦτο τὸ τμῆμα ἔλαβεν αὐτὰς ὑπ' ὄψιν καὶ ἐδίκασεν ἐπ' αὐτῶν· ἡ ἀκύρωσις τῆς πρώτης ἐκλογῆς δὲν ἐγένετο μόνον διὰ τὴν μὴ παραδοχὴν τῶν προταθεισῶν ἐνστάσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν τότε βίαν, ἥτις δὲν ἔλαβεν ἤδη χώραν· μετὰ ταύτην ἐγένετο ἤδη δευτέρα, ἀλλ' ἀμφότεραι ἦσαν ὑπὲρ τοῦ ἤδη ἐκλεχθέντος, καὶ τοῦτο ἀποδυκνύει κατὰ πόσον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς θέλει εἶσθαι πάντοτε ὑπὲρ αὐτοῦ· ἡ Βουλὴ δὲν θέλει ἀπονείμει δικαιοσύνην ἂν διὰ μικρὰν τύπων ἔλλειψιν ἀκυρώσῃ ἐκλογὴν τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν θέλησιν τῶν ἐκλογέων.

Καὶ μετὰ τὴν ἀντιπαρατήρησιν τινὸς ὅτι ὁ προαγορεύσας δὲν ἀντέκρουσε τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ἀλλ' ὡμίλησεν ἐπὶ ἀσχέτων πρὸς ταύτην, ἐνῷ οὐδαμῶς, ὁ προτείνας τὴν ἀναβολὴν κατηνέχθη κατὰ τοῦ ἐκλεχθέντος ἢ τῆς οὐσίας τῆς ἐκλογῆς· ἄλλος ἀντικρούων τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν παρετήρησεν ὅτι, διὰ νὰ παραδεχθῇ ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις, πρέπει τὸ συζητούμενον νὰ ἐπιρρέῃ εἰς τὴν οὐσίαν· ὡς πρὸς τοὺς καταλόγους μάλιστα καὶ ἂν οὗτοι, διότι εἶναι ἀντίγραφα, δὲν φέρωσιν οὐδεμίαν ὑπογραφὴν, ἀλλὰ τοιαύτας φέρει τὸ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου κατατεθὲν πρωτότυπον, συνάγεται ὅμως ἀδιστάκτως ὅτι ὑπεγράφησαν ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ὁριζομένων πρὸς σύνταξιν τῶν καταλόγων μελῶν, καθόσον καὶ ὁ Διοκητὴς εἰς τὸ ἔγγραφον αὐτοῦ ὁμολογεῖ ὅτι οἱ ὀλίγοι, οἱ κατὰ τοῦ καταλόγου δηλονότι, ἐνιστάντες, δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλωσι τὴν θέλησιν τῶν εἰς τοὺς πολλοὺς τοὺς ὑπογράφοντας.

Ἐνταῦθα ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν «ἂν δέχηται τὴν γενομένην περὶ ἀναβολῆς πρότασιν». Μετὰ τὴν δι' ἀναχάσεως δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς ἀπόρριψιν ταύτης, ἠρώτησεν αὐτὴν «ἂν ἡ ἐκλογὴ Ἀγρινίου ἐνεργηθῇ νομίμως». Δι' ἀναχάσεως δὲ ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς καταφατικῶς, ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τοῦ τμήματος ἐπὶ

τῆς ἐκλογῆς Ἀγρινίου, καὶ ἀνηγόρευσε Βουλευτὴν αὐτοῦ τὸν Κ. Ἰω. Σταΐκον.

Ἀκολούθως εἰς τῶν Βουλευτῶν ὁρμώμενος ἀπὸ τὴν δι' ἔλλειψιν ἐργασιῶν ἀργίαν τῶν τμημάτων, καὶ ἀπὸ τὴν ἀτέλειαν τοῦ περὶ ἐκλογῶν Νόμου, ἐξ ἧς πολλὰ ἀπέῤῥευσαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς δυστυχήματα, θεωρῶν προσέτι καὶ ἀδύνατον εἰς μόνος νὰ ἐργασθῇ ἐπὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς μεταῤῥυθμίσεως αὐτοῦ, ἐνεχείρισεν εἰς τὸ Προεδρεῖον ἔγγραφον περὶ τούτου πρότασιν.

Ἡ Βουλὴ διέταξε τὴν εἰς τὰ τμήματα παραπομπὴν αὐτῆς πρὸς συζήτησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἐῤῥέθη κατόπιν ὑπό τινος, ὅτι ἦτον καλὸν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ὑποβάλῃ ἀπὸ τοῦδε τὸν προϋπολογισμόν· ἀντελέχθη δέ, ὑφ' ἑνὸς μὲν ὅτι πρέπει ν' ἀποφανθῇ πρότερον ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὴν ὀργανικῶν καὶ φορολογικῶν Νομοσχεδίων, διὰ νὰ δύναται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ καταχωρήσῃ ἐν αὐτῷ τὸ ποσὸν τῶν ὁριζομένων ἐν αὐτοῖς δαπανῶν καὶ εἰσπράξεων· καὶ ὑπ' ἄλλου ὅτι ἡ Βουλὴ πρὸς συζήτησιν τῶν ὑποβληθέντων Νομοσχεδίων χρῄζει καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ νὰ ἀποφανθῇ κατ' ἀντιπαραβολὴν ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' ὅμως θεωρεῖ ἀρκοῦσαν τὴν γενομένην ὁμιλίαν περὶ τούτου ἐν τῇ Βουλῇ, διὰ νὰ σπεύσῃ τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ταχύνῃ καὶ αὐτοῦ τὴν ὑποβολήν. Καὶ τὴν τελευταίαν παρατήρησιν ταύτην παρεδέχθη ἡ Βουλή.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα προύκάλεσε τὴν κλήρωσιν μεγάλης πρὸς τὸν Βασιλέα πρεσβεύτεως πρὸς παράδοσιν τοῦ πρωτοτύπου τοῦ Συντάγματος, τῶν ψηφισμάτων καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως· καὶ ταύτης γενομένης ἔλαχον ὡς πρεσβευταὶ οἱ Κ. Κ. Χ. Καπετανάκης, Δ. Πολυχρονόπουλος, Θ. Γρίβας, Γ. Λεονταιώτης, Α. Σωτηρίου, Ἀνδρέας Νοταρᾶς, Τζαννετ. Γρηγοράκης, Κ. Προβελέγγιος, Κ. Οἰκονομόπουλος καὶ Ε. Οἰκονομόπουλος· ἀσθενοῦντος δὲ τοῦ Ἀνδρέα Νοταρᾶ ἐκληρώθη ὡς συμπληρωτικὸν μέλος ὁ Κ. Ν. Καλλέργης.

Ἐν ὥρᾳ δὲ 4 μ. μ. διέλυσε τὴν συνεδρίασιν, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς

ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ
Ὁ ἀναπληρώσας τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΔ.'

Τῆς 13 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παόντων 88 καὶ ἀπόντων 20, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν ἐπὶ μεσημβρίας.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει ἡμερησίαν διάταξιν, ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων τοῦ Κράτους, καὶ ταύτης παραδεχθεισομένης, ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἄρθρων αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς περὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἀναγνωσθείσης εἰς τὴν Βουλὴν, τυπωθείσης καὶ διανεμηθείσης εἰς ἕκαστον Βουλευτήν.

Θεωρηθείσης ὅμως ἀναγκαίας τῆς παρουσίας τῶν Ὑπουργῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, ἡ Βουλὴ, τῇ προτάσει διαφόρων Βουλευτῶν, παρεδέχθη μέχρι τῆς εἰσφανίσεως τῶν Ὑπουργῶν νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίασιν ἀναγνωσθεισῶν, τυποθεισῶν καὶ διανεμηθεισῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἂν καὶ ὡς ἡμέρα συζητήσεως τοιούτων ἐκθέσεων ὡρίσθη τὸ σάββατον. Ἀνεγνώσθη δὲ,

Α. Ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου ε. ε. ἀναφορᾶς διαφόρων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν, καὶ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου, κατοίκων Λαμίας περὶ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον καθυστερουμένων χρεῶν των, παρατεινόντων τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ ἀποτιθῶσι τὰ χρέη των διὰ μιᾶς καὶ διὰ τῶν καταδιωκτικῶν μέτρων, καὶ παρακαλούντων νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς πολυετὴς προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας διὰ χρεωλυτικοῦ συστήματος καὶ ἄνευ τόκου νὰ δυνηθῶσι νὰ πληρώσωσι τὰ ὀφειλόμενα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ὑπάρχουν πολῖται πάσης τάξεως καθυστεροῦντες πρὸς τὸ δημόσιον χρέη, πηγάζοντα ἀπὸ ἐνοικιάσεις φόρων, ὅτι ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπότισις τούτων διὰ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων των καὶ διὰ τῶν ἐν χρήσει καταναγκαστικῶν μέτρων εἶναι ὀλεθρία διὰ τοὺς ὀφειλέτας καὶ λίαν ἐπιβλαβὴς διὰ τὸ δημόσιον, ὡς ἐκ τῆς πείρας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέσου τούτου προέκυψε, καὶ ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι ἀξία τῆς συντονωτέρας προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως, καθόσον καὶ οἱ πολῖται ἀπελπίζονται, μὴ λαμβάνοντες τὴν δέουσαν θεραπείαν καὶ τὸ δημόσιον ζημιοῦται, χρώμενον μέτρων ἀνοικείων καὶ ἀσυντελῶν, γνωμοδοτεῖ α νὰ ἐκλεχθῇ » εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν » Νομοσχέδιον περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπατίσεως τῶν τοιαύτης » φύσεως πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν, συμβιβάζονται τά τε τοῦ » δημοσίου καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν συμφέροντα ».

Οὐδενὸς τῶν Βουλευτῶν ἀντικρούσαντος τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, τινῶν μάλιστα ὑποδειξάντων διὰ προφορικῆς ἀναπτύξεως τὴν ἀνάγκην τῆς περὶ τούτου συντάξεως Νομοσχεδίου, καὶ ἐν ἄλλοις, καὶ μάλιστα διότι καὶ ἡ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου ἐθνικὴ συνέλευσις παρεδέχθη τὰς περὶ τοῦ μέτρου τούτου παρουσιασθείσας προτάσεις καὶ ἐσύστησεν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὴν σύνταξιν Νομοσχεδίου, ἡ συζήτησις περιεστράφη πρὸς καιρὸν περὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Νομοσχεδίου. Παρατηρήθη δὲ, ὅτι ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν γνωμοδότησιν εἶναι περιττὴ, καὶ ἀντίκειται μάλιστα εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν συνεδριάσεων, καθ' ὃν ἡ πρότασις Νομοσχεδίων εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν, ἢ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἢ παρ' ἑνὸς ἢ πολλῶν Βουλευτῶν, καὶ ὅταν εἰς τὴν τμηματικὴν συζήτησιν παραδεχθῇ ἡ πρότασις, τότε συσταίνεται ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἐνεργοῦνται τὰ περαιτέρω, καὶ ἐπομένως ὅτι πρέπει ἢ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον αἱ ἀναφοραὶ διὰ νὰ εἰσάξῃ Νομοσχέδιον, ἢ νὰ εἰσάξουν αὐτὸ εἰ. ἢ καὶ πλείονες Βουλευταί.

Εἰς ταῦτα ἀντελέχθησαν ὅτι ἡ σύστασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἂν καὶ δὲν συμβιβάζηται μὲ τὴν τυπικὴν αὐ-

στηρότητα, δὲν προσβάλλει ὅμως τὴν οὐσίαν, διότι ὅπως εἰς ἢ πλείονες Βουλευταὶ ἢ τὸ Ὑπουργεῖον εἰσάγουν Νομοσχέδια, οὕτω καὶ ὁλόκληρος ἡ Βουλή, δι' ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ὡς σῶμα τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως, καὶ τούτου γινομένου, ἀναγινώσκεται ἡ πρότασις, παραπέμπεται εἰς τὰ τμήματα καὶ ἐφαρμόζονται διὰ τὰ περαιτέρω αἱ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, ὅστις ποσῶς δὲν παραβιάζεται τοιουτοτρόπως.

Ἐνῷ δὲ παρ' ἄλλου ἐρρέθη ὅτι, ὡς ἐπληροφορήθη, τὸ Ὑπουργεῖον ἐνησχολήθη εἰς τὴν σύνταξιν Νομοσχεδίου περὶ τοῦ προκειμένου εἰς συζήτησιν ἀντικειμένου, καὶ ἐζητεῖτο ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῶν Ὑπουργῶν, ἐμφανισθεὶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διεβεβαίωσε τὴν Βουλήν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει ἤδη ἕτοιμον καὶ θέλει εἰσάξει εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ τούτου.

Ἡ Βουλὴ τῇ διαβεβαιώσει τοῦ Ὑπουργοῦ ὅτι ἔχει ἤδη ἕτοιμον τὸ περὶ τοῦ συζητουμένου ἀντικειμένου Νομοσχέδιον, καὶ πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ, ἀπεράνθη νὰ παραπεμφθῶσιν αἱ διαλαμβανόμεναι ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφοραὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Β'. Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Δάρα τοῦ δήμου Νάσσωνος, δι' ἧς ζητοῦν ν' ἀπαγορευθῇ τοῦ λοιποῦ ἡ ἀπίναντι φαλαγγιτικῶν γραμματίων ἐκποίησις τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου των ἐθνικῶν γαιῶν, ὡς μὴ ἐπαρκουσῶν διὰ τὰς γεωργικάς των ἐργασίας, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεως τῶν φαλαγγιτῶν Νόμον τῆς 19 Μαρτίου 1843 ἐξαιροῦνται ἐκ τῶν ἐθνικῶν διαθεσίμων γαιῶν, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν χρῆσιν τῶν καλλιεργούντων αὐτὰς γεωργῶν, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1843 ἑτέρου νόμου, τὸ δι' ἑκάστην γεωργικὴν οἰκογένειαν ὡς ἀναγκαῖον εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῆς γεωργούμενον μέρος προσδιορίσθη εἰς τεσσαράκοντα στρέμματα, ἀνίσως αὗται εἶναι ποτιστικαί, ὀγδοήκοντα, ἂν ὦσι πεδιναὶ μέν, ἀλλ' ὄχι ποτιστικαί, καὶ ἑκατὸν εἴκοσιν, ἀνίσως ὦσι ὀρειναί, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ τῶν εἰρημένων κατοίκων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν».

Ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν καὶ ἐπὶ τούτου, δοθεῖσαν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τοιαῦτα παράπονα ἐξέδωκε πρὸς τοὺς ἁρμοδίους ὑπαλλήλους ἐγκύκλιον περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν περὶ προικοδοτήσεως διὰ φαλαγγιτικῶν γραμματίων

νόμων, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ῥηθεῖσαι δύο ἀναφοραὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Γ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Καλλιστράτου Πρωτοσυγγέλου, ἀντιπροσώπου τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ, ἐξαιτοῦντος τὴν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐπιστροφὴν τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κειμένων μετοχίων καὶ κτημάτων της, κατεχομένων καὶ νεμομένων παρὰ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, συνεπείᾳ τοῦ περὶ διαλύσεως τῶν μοναστηρίων διατάγματος, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναφορᾶς ἡ ἐπιτροπὴ, παρατηρήσασα ὅτι καὶ ἡ Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις ἀκούσασα τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς της ἐθεώρησε δικαίαν τὴν αἴτησιν νὰ ἐπιστραφῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος μετόχια καὶ κτήματα εἰς τὴν μονὴν Σινᾶ καὶ νὰ ὑπαχθῶσιν ε'ς τὸ γενικὸν περὶ μοναστηρίων μέτρον, συστήσασα αὐτὴν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς Κυβερνήσεως, γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου ὡς δικαία εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς Κυβερνήσεως, διαβιβαζομένης τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Σιναΐτου «πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον».

Ἡ Βουλὴ ἀκούσασα καὶ τινα Βουλευτὴν, ἀναπτύξαντα προφορικῶς τὰ περὶ τούτου καὶ εἰπόντα ὅτι εἶναι ἤδη καιρὸς νὰ ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον εἰς τὰ ἱερὰ προσκυνήματα τοῦ χριστιανισμοῦ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, καθ' ἣν, ὡς ἐπληροφορήθη, ἡ Κυβέρνησις ἐσύστησεν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν διὰ νὰ καθυποβάλῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἔμειναν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεντήκοντα περίπου μετόχια καὶ κτήματα ἀνήκοντα εἰς μονὰς κειμένας ἐντὸς τοῦ Κράτους, καὶ ἑξήκοντα δύο εὑρισκόμενα ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ ἀνήκοντα εἰς μονὰς κειμένας ἐκτὸς, τὰ ὁποῖα ἀμεταβάτως ἐδημεύθησαν· ὅτι μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν, ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους μόνον δέκα τέσσαρα ἔμειναν ὑπὸ τὴν δήμευσιν τὰ δὲ λοιπὰ ἀπεδόθησαν εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους μονῶν, τὰ δὲ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἑξήκοντα δύο μετόχια μένουσιν ὅλα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, καὶ μόνον πρότινος καιροῦ τέσσαρα ἐξ αὐτῶν ἀπεδόθησαν εἰς τὰς ἰδιοκτήτους αὐτῶν μονὰς ἐκτὸς τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι δικαία καὶ σύμφωνος μὲ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Δ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ Μεγάρων, δι' ὧν ἐκτιθέντες τὰ ἐκ τῆς τοκογλυφίας πηγάζοντα ὀλέθρια ἀποτελέσματα, καὶ ὑπο-

δεικνύοντες τὰ μέσα τῆς θεραπείας διὰ τῆς συστάσεως ἐθνικῆς Τραπέζης. δανειζούσης πρὸς ἓξ τοῖς ἑκατὸν, ἐξαιτοῦνται τὴν ἐπὶ δύο τοὐλάχιστον ἔτη ἀναστολὴν τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων των, μέχρις οὗ διορθωθῇ ἡ κατάστασις των καὶ ἀποτίσωσι τὰ πρὸς δανειστάς; αὐτῶν χρέη των, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι τὸ περὶ συστάσεως ἐθνικῆς τραπέζης εἶναι ἄξιον μελέτης καὶ ἐπομένως δύναται νὰ καταστῇ ἓν τῶν ῥητισμάτων τῆς Κυβερνήσεως, καθόσον ἡ σύστασις τοιαύτης τραπέζης θέλει εὐεργετήσει τὸν λαὸν καὶ ἀπαλλάξει ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς τοκογλυφίας, γνωμοδοτεῖ ἵνα παρατεμφθῶσιν ἀμφότεραι αἱ ἀνωτέρω ἀναφοραὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἷς τῶν Βουλευτῶν ἀναπτύσσων τὰ αἴτια καὶ τὰ δεινὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκ τῆς τοκογλυφίας ἀθλίας; καὶ ἐπικινδύνου καταστάσεως τῶν ἀναφερομένων καὶ ἐν γένει τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, παρετήρησεν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῆς ἀφίξεως ἰδίως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐξελθόντες ἀπὸ πολυετῆ καὶ καταρριπτικὸν ἀγῶνα, ὅστις καὶ τὰς πόλεις καὶ τὰ κτήματά των καὶ τὰς βιομηχανίας των κατέστρεψεν, ἠσχολήθησαν ἀμέσως εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν καταστραφέντων κτημάτων των, οἰκιῶν καὶ λαιπῶν· πάσχοντες ὅμως ἀπὸ ἀχρηματίαν καὶ εἰς τὴν ἀθλίαν τότε κατάστασιν εὑρισκόμενοι προσέφυγον εἰς τὸ μέσον τῶν ἐνυποθήκων δανείων· ἔκτοτε ηὐξήθη εὐρὺ στάδιον εἰς δύο τάξεις, εἰς τοὺς δανειζομένους διὰ νὰ δανεισθῶσι νὰ βελτιώσωσι τὰ κτήμα των καὶ νὰ ἀνακτήσωσι τὰ καταστραφέντα κεφάλαιά των, καὶ εἰς τοὺς κατέχοντας κεφάλαια δανειστάς, οἵτινες ἐπὶ τῇ ὠφελείᾳ τοῦ τόκου καὶ ἐπὶ τῇ ἀσφαλείᾳ τῆς ὑποθήκης ἐχορήγουν δάνεια. Τὰ κεφάλαια ὅμως ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου ἦσαν ὀλίγα, καὶ διὰ τοῦτο ἤρχισεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ τόκος νὰ ἀναβαίνῃ εἰς 15, 20 καὶ 30 τοῖς ἑκατὸν, καὶ μὲ ὅλον ὅτι ὁ τοσοῦτος τόκος ἐπιπίλει τὴν καταστροφὴν τῶν δανειζομένων, ὑποκύψαντων ὅμως ἀπαξ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἦτον δύσκολον εἰς αὐτοὺς νὰ παραιτήσωσιν ἐπιχειρήσεις, διὰ τὰς ὁποίας εἶχον ἤδη ἐξ ἀνάγκης δανεισθῆ ποσόν. Ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὰ 1835, ἀναγνωρίσασα τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς συστάσεως δανειστικῆς Τραπέζης, δανειζούσης ἐπὶ ὀλίγῳ τόκῳ, ἤρχισε τὰς διαπραγματεύσεις περὶ τῆς συστάσεως τοιαύτης Τραπέζης, δοῦσα συγχρόνως εἰς τοὺς λαοὺς τὰς θετικωτέρας ἐλπίδας περὶ τούτου διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 2188. 2664 καὶ 9265 ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1834 ἐγκυκλίου τῆς Γραμ-

ματείας τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ δὲ αὐτοῦ τοῦ μέσου καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου τῆς προικοδοτήσεως· Ἡ ἐλπὶς αὕτη ἐνεψύχωσεν ἔτι μᾶλλον τὰ δάνεια, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ δανειζόμενοι ἤθελουσι δυνηθῆ ἐντὸς ὀλίγου διὰ τῆς συστάσεως τῆς Τραπέζης νὰ ἐξοφλήσωσι τὰ χρέη των, καὶ ἕνεκα τούτου μέχρι τῶν 1842 ἀπὸ ἐσυστήθη ἡ Τράπεζα εὑρέθησαν οἱ ἄνθρωποι ἀνέλπιστοι ἐπιφορτισμένοι ἕνεκα τῆς τοκογλυφίας μὲ χρέη ἀνώτερα τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων των, καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ δυστύχημα τοῦτο δὲν ἐβλαψε τὴν δημόσιον πίστιν, διότι οἱ ὀφειλέται ἐμοιρολογοῦντο, καθ' ὅσον τοῖς ἦτον δυνατόν, εἰς τὴν πλήρωμὴν τῶν χρεῶν των. Ἀπὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου ὅμως, ἐπειδὴ τὸ ἐμπόριον καὶ ἀνταλλαγαὶ καὶ ὅλα τὰ παραγωγικὰ μέσα ἔπαυσαν, καὶ ἡ δημόσιος πίστις ἐκλονίσθη, ἡ ἀχρηματία ἐκυρίευσε πάντας, καὶ ἡ ἐκποίησις τῶν ἐνυποθήκων καὶ ἄλλων κτημάτων εἶναι τὸ μέσον τῆς ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν πράγματων οἱ δανεισταὶ, ὠφελούμενοι ἀπὸ τὸν ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 προσωρινὸν Νόμον καὶ ἀπὸ τὸν καταργηθέντα τοῦ Φεβρουαρίου 900 τῆς πολιτικῆς δίκων μίας, ἐπισπεύδουσι καθ' ἑκάστην τὴν δίκαιαν ἐκποίησιν τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ συναγωνισμοῦ κατακυροῦνται ἐπ' ὀνόματι τῶν καὶ εἰς ἐλαχίστην ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν των τιμήν, ὥστε οἱ ὀφειλέται, καὶ στερούμενοι τῶν κτημάτων των, δὲν ἀπαλλάττονται μ' ὅλα ταῦτα καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου ἀπὸ τὰ βάρη τοῦ χρέους. Τὸ κακὸν τοῦτο κατήντησε γενικὸν καὶ ἐπροκάλεσε τὰς ἀναφορὰς, περὶ τῶν ὁποίων πραγματεύεται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς. Δὲν ἐννοῶ δὲ διὰ τούτων, νὰ προσβάλωμεν κεκτημένα δικαιώματα. Κατὰ τοὺς θετικοὺς Νόμους, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ τίμημα ἐκποιηθέντος κτήματος εἶναι ἔλαττον τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας του, ἀκυροῦται ἡ πώλησις· ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὄχι μόνον εἶναι ἔλαττον τοῦ ἡμίσεως, ἀλλὰ μυρίας πολλάκις φθάνει τὸ ἓν δέκατον, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσι τὰ κατάλληλα μέτρα περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ κακοῦ. Μὴ ἀντιλέγων δ' εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ παραπεμφθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐπρότεινε νὰ συναδελφωθῶσι μὲ τὴν βεβαιοτέραν σύστασιν ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς, ἥτις νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ὅσον ἐνέστι ταχυτέραν θεραπείαν τοῦ κακοῦ διὰ νὰ προληφθῶσι δεινότερα ἐπακόλουθα εἰς τὸ μέλλον.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος συμφώνων ὅτι τὰ ἐκτεθέντα δυστυχήματα εἶναι ἀληθῆ καὶ ἐκτείνονται καὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος, παρετήρησεν ὅτι ταῦτα πηγάζουσιν ὄχι ἀπὸ ἔλλειψιν χρημάτων,

ἀλλὰ πίστεως, ἐπομένως ἡ Βουλὴ δύναται πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ νὰ κάμῃ χρῆσιν παντὸς δυνατοῦ πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς δημοσίου πίστεως μέσου, ἀλλ' ὄχι δὲ καὶ τοῦ προτεινομένου τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐκποιήσεων, διότι ἐπιβαίνουσα εἰς τὰ μεταξὺ τῶν συναλλαττομένων συμβόλαια θέλει προσβάλει Νόμους καὶ κεκτημένα δικαιώματα. Ἐκτὸς τῆς συστάσεως δανειστικῆς ἐν γένει τραπέζης δύναται ἡ Κυβέρνησις, εὐεργετοῦσα τὰ πάσχοντα ταῦτα μέλη τῆς κοινωνίας, νὰ συστήσῃ εἰδικὴν δανειστικὴν τράπεζαν πρὸς λύσιν τῶν ἐνυποθήκων δανείων, ἥτις ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τούτῳ νὰ δανείζῃ. Λύναται δὲ συγχρόνως τὸ Ὑπουργεῖον νὰ κάμῃ χρῆσιν προτρεπτικῶν μέσων πρὸς τοὺς δανειστὰς ὑπὲρ τῶν δανειζομένων.

Φωτισθείσης τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν αὐτὴν ἂν παραδέχηται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ε') Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἡλία Χρισορίδου τυπογράφου, προτείνοντος νὰ ἀναδεχθῇ τὴν τύπωσιν τῶν πρακτικῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων τῆς Βουλῆς μὲ ἐκπεσμὸν 10 τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τοῦ πληρονομένου εἰς τὸ Βασιλικὸν τυπογραφεῖον, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ».

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ς') Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Λθανασίου, καταγγέλλοντος εἰς τὴν Βουλὴν ἀνωτέρους τινὰς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ὡς παρανομήσαντας περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας των, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι αἱ τοιαῦτης φύσεως πράξεις καταγγέλλονται εἰς τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς, καὶ καταδιώκονται καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει ὁ Νόμος, ἔργον δὲ τῆς Βουλῆς δὲν εἶναι νὰ εἰσαγγέλλῃ καὶ κατηγορῇ, γνωμοδοτεῖ « νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ».

Κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἐπροτάθη ὅτι ἡ παρὰ τῆς Βουλῆς πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα διεύθυνσις ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν ἐνδύει τὴν παραπομπὴν μὲ ἠθικήν τινα εὐθύνην τοῦ Ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν, διὰ τοῦτο πρέπει ἡ διεύθυνσις νὰ γίνηται ὅταν ἡ ἀναφορὰ ἀφορᾷ πολὺ σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν ἀντικείμενον, ἄλλως δὲ καταστρέφεται ἡ βαρύτης αὐτῆς καὶ ἡ Βουλὴ θέλει κατανήσει ἀρχὴ μετοχετεύουσα εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τὰς ἰδιωτικὰς ἀναφορὰς, καὶ ὅτι ἐπομένως σύμφωνα μὲ ταῦτα ἡ ἀναφορὰ αὕτη

ἀφορῶσα μάλιστα τὴν διαγωγὴν ἀνωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὄχι μόνον νὰ μὴ παραπεμφθῇ, ἀλλ' οὔτε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν παρατηρήσαντα, ὅτι τοιαύτην γνώμην ἐπρέσβευσε καὶ ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς ἀνήκει. Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλων ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν περιβάλλει διὰ τῆς διευθύνσεως ταύτης μὲ εὐθύνην τὸν Ὑπουργόν. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καθιεροῦται ἐντὸς τοῦ Συντάγματος, καὶ ἡ πύλη τῆς Βουλῆς δὲν πρέπει εἰς οὐδένα νὰ κλεισθῇ, καθόσον καὶ ὁ κανονισμὸς αὐτὸς ἀπαγορεύων τὰς ἀσχημοσύνας μόνον, διὰ τῆς σιωπῆς ἐπιβάλλει τὴν τοιαύτην ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐνέργειαν· ἡ διεύθυνσις τῶν τοιούτων ἀναφορῶν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ὑποδεικνύουσα ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἐν γνώσει τῶν εἰσαγγελλομένων διὰ τῶν ἀναφορῶν καταπιέσεων τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ἐπιβάλλει πλειοτέραν προσοχὴν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς ἐπὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων.

Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλου ὅτι δὲν πρέπει νὰ διευθύνωνται εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, εἰμὴ ἀναφοραὶ, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ θεραπείαν τινα ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν· ὁσάκις αἱ ἀναφοραὶ ἀφορῶσι παράπονα κατὰ διοικητικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ ὑπαλλήλου πρέπει νὰ διευθύνωνται εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν, ὅστις ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ ἐνεργῇ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπ' αὐτῶν· ὁ δικαστικὸς ὅμως ὑπάλληλος, διὰ τὸ ἀνεπιδέκαστον καὶ ἀνεξάρτητον, δὲν τίθεται ὑπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ἐξελεγξιν τῶν δικαστηρίων διὰ τῆς ἀγωγῆς τοῦ κακοδικείου, ἢ διὰ τῆς πειθαρχικῆς καταδιώξεώς του ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ ἐρεσίμως ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης. Διὰ τοῦτο αἱ ἀναφοραὶ κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων δὲν πρέπει νὰ γίνωνται παραδεκταὶ εἰς τὴν Βουλὴν, καθὼς αἱ ἀφορῶσαι ἄλλους ὑπαλλήλους ἂν καὶ εἰσέτι δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ καθιερωθεῖσα ἐντὸς τοῦ Συντάγματος ἀρχὴ τοῦ ἀμετακλήτου τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, πρέπει ὅμως νὰ δεικνύηται πάντοτε τὸ πρὸς αὐτὴν σέβας, καὶ νὰ μὴ δίδηται ἀφορμὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ τὴν παραβιάζῃ.

Ἀντελέχθη πάλιν ἀπὸ τῶν προλαλήσαντα ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι εἶναι ἐλεύθερον καὶ ἀκόλαστον, καὶ μόνον τὸ κακῶς καὶ ἀπρεπῶς ἀναφέρεσθαι κολάζεται. Ἡ τάξις τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ ἦναι σεβαστὴ, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερον τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι καὶ κατὰ τούτων, διὰ νὰ βοηθῶσιν οὕτω τὰ ἐγγύα

τοῦ σεβάσμου, καθιστάμενων καὶ τούτων προσεκτικῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Μετὰ μικρὰν ἐπὶ τούτου συζήτησιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ξ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ συμβουλίου τῆς ἐν Καλτεζαῖς μονῆς, δι' ἧς παρίστανον τὰς ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος θυσίας τῆς μονῆς, καὶ τὰς ὁποίας ὑπέστη ζημίας, ὑποβάλλουσα εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀλλάξεως, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὰ ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα αὐτῆς ἀποκατάστασιν τῆς μονῆς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ συστηθῇ δηλονότι ἡ αἴτησις τοῦ εἰρημένου συμβουλίου εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ διαπραγμάτευσιν τῆς Κυβερνήσεως, διευθυνομένης τῆς ἀναφορᾶς των εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον.

ιβ'. Ἀναγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Λαζάρου Μουσιοῦ ἐκ Σπετσῶν, ἐξαιτουμένου τὸν ἀνάλογον ναυτικὸν βαθμόν του καὶ τὴν χορήγησιν τῆς μισθοδοσίας του, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι κατὰ τὸ ε' ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως θέλει συσταθῇ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ τὰς θυσίας τῶν μὴ προδιαγεγραμμένων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν, ἡ δὲ Κυβέρνησις κατὰ τὸν πρὸς τοῦτο ἀποκλεισμὸν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως καὶ τὰς εὐχὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων θέλει ἐπισπεύσει τὴν σύστασιν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου μὲ τὰ ἐν χειρὶ τρία πιστοποιητικὰ τῶν ἐκδουλεύσεών του εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ τεθῶσιν ὑπ' ὄψιν τῆς διορισθησομένης ἐπιτροπῆς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν.

ιγ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Προσχοῦ τῶν Κραβδάρων, ἐξαιτουμένων νὰ διατηρηθῇ ἡ διατηρουμένη μονὴ Καβδαδιώτισσα, διὰ τὴν ἐξαιρετισμένην πρὸς αὐτὴν τῶν κατοίκων εὐλάβειαν, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι τὸ περὶ τούτου ζήτημα ἀνήκει εἰς τὸ γενικὸν μέτρον, δι' οὗ θέλουσι κανονισθῇ ἐν γένει τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ιδ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Διτσόμου τῆς Χαιρωνείας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ δημοσίου, ὡς κατακτήσαντος ἀμφισβητούμενα τὰ περὶ τὸ χωρίον των χειμερινὰ βοσκήματα, ἐνῶ ἦσαν ἰδιόκτητα, καὶ

ἐξαιτουμένων νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς τοιαῦτα, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι περὶ τῶν μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν ἀμφισβητουμένων κτημάτων ἀπερρήτατο ἡ Βουλὴ ἤδη ἐπὶ τῆς περὶ τῶν δασῶν τῶν Λοκριτῶν συζητήσεως, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ διευθυνθῇ καὶ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργεῖον. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς τὴν γνωμοδότησιν.

Ἀκολούθως παρόντων μὲν τῶν Ὑπουργῶν, μὴ λοθείσης δ' εἰς αὐτοὺς τῆς εἰς τοὺ ἄλλους τῶν Βουλευτῶν διανεμηθείσης ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἀφορῶντος τὸν ὀργανισμὸν τῶν Ὑπουργείων, διὰ νὰ σκεφθῶσιν ἐπὶ τῶν προτεινομένων δι' αὐτῆς τροποποιήσεων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, τῇ προτάσει Βουλευτῶν τινῶν, τὴν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν ἀναβολήν· ὁ δὲ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ ῥηθέντος νομοσχεδίου καὶ τῆς περὶ τούτου ἐκθέσεως, ἐδήλωσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ὁρκωδοσίας.

Σήμερον τὴν 13 Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἐν ὥρᾳ 12, τῇ μεσημβρίᾳ, προσελθὼν ὁ Βουλευτὴς Τριχωνίας Κ. Ἰωάννης Στάϊκος ἔδωκεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐν πλειοψηφίᾳ συνεδριάσει τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον Βουλευτικὸν ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν » εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ » ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου ».

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Γραμματέων, τοῦ ὁμώσαντος καὶ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Ἱερεὺς ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

Ὁ ὁμώσας Ι. Στάϊκος.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΕ'.

Τῇ 11 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν Μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀναγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παόντων μὲν 96 ἀπόντων δὲ 12, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, καὶ ὑπέγραψαν ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσιν αὐτῆς ἔχουσαν οὕτως·

Κύριοι!

Ἀσθοῦσα ὑπὸ σπουδαίαν μελέτην τὸ περὶ Διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους κλπ. Νομοσχέδιον ἡ ἐπὶ τούτου ἐπιτροπή σας, ὑποβάλλει ἤδη εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἔγκρισίν σας τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεών της.

Τὸ προτεθέμενον Νομοσχέδιον, ἐν συνόλῳ διαιρούμενον, ὑπὸ δύο γενικὰς ἐπόψεις δύναται νὰ ἐξετασθῇ, καὶ οὕτως ἐξητάσθη καὶ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς σας, ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸ ὑπάρχον Διοικητ. σύστημα.

α) Διοικητικῶς καὶ

β) Οἰκονομικῶς.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον. Τὸ Νομαρχιακὸν σύστημα, ἔχον ἐν ἑαυτῷ τὴν συγκέντρωσιν τῆς ὑπηρεσίας εἰς ὀλίγα ἄτομα, τεθειμένα εἰς τόσον ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν, παρέχει τὴν βεβαιότητα εἰς τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν ὅτι οἱ Νόμοι ἐκτελοῦνται, καὶ τὰ πρόσωπα καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν πολιτῶν προστατεύονται· ἐπομένως ἔχουσα καὶ αὕτη δυηθοῦς ἄνδρας ἐξόχους θέλει φωτίζεσθαι πάντοτε ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν Διοικητ. καὶ Νομοθετικῶν καθηκόντων της. Ἡ ἠθικὴ ἐπιρροή της, διὰ τῆς κοινωνικῆς βαρύτητος τοῦ Νομαρχιακοῦ προσώπου, ὄντος περιβεβλημένου μὲ ἱκανὴν δύναμιν, ἐφαπλοῦται ὁμοιομόρφως ἐφ' ὅλου τοῦ Κράτους, καὶ τοιουτοτρόπως ὑπὸ τὸν κανόνα γενικῆς ἰδέας, καὶ ὄχι τῆς ἀποκλειστικότητος, οἱ λαοὶ μένουσιν ἐλεύθεροι νὰ ἀναδείξωσι τὰ εὐγενῆ ἐκεῖνα αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐμπεριλαμβάνουσιν ὁλόκληρον τὴν πατρίδα· διὰ τῆς ἑνότητος, τὴν ὁποίαν τὸ Νομαρχιακὸν σύστημα παρουσιάζει, θέλει ἐκτελεῖσθαι ἡ ὑπηρεσία ταχύτερα, κατάλληλότερα καὶ ἀληθέστερα, καὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἐκπληροῦται μία ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐπιθυμίας τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὡς πρὸς τὴν ἁπλοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ κατάργησις τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος ἐχαλάρωσε τὴν συγκέντρωσιν, συνετάραξε τὴν Διοικητικὴν ἑνότητα, διέλυσε τὴν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀρχῶν κοινωνίαν καὶ ἐξησθένησε τῆς Διοικ. μηχανῆς τὴν ἰσχύν.

Ὁ Νομάρχης εἶναι ὁ κυρίως τοῦ Νομοῦ Διοικητής, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἐπόπτης ὅλης τῆς Διοικητ. ἐνεργείας· ὁ Ὑπουργὸς, λαμβάνων διὰ δέκα ἀρχῶν τὰς περὶ τοῦ κράτους πληροφορίας, ἔχει εὐσύνοπτον καὶ πιστὴν εἰκόνα τῆς ὅλης τοῦ κράτους καταστάσεως. Ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν ταύτην, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν ὁ Νομάρχης, ὁ Εἰσαγγελεύς, ὁ Μοίραρχος συμπράττουσι καὶ ἀμοιβαίως βοηθοῦνται,

συγκοινωνοῦντες τὰς ἰδέας των, καὶ διαμείβοντες βοηθείας. Τὴν δεκαδικὴν αὐτὴν ἁρμονίαν συνέθλασεν ὁ περὶ Διοικήσεων Νόμος, ἀλλ' ὁ Νόμος διετηρήθη ὡς πρὸς τὸ πρωτοδικεῖον, ὡς πρὸς τὴν μοιραρχίαν κλπ, καὶ ἐκ τούτου προκύπτει περιπλοκὴ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, σύγχυσις περὶ τὴν ἁρμοδιότητα καὶ βλάβη περὶ τὰ ἐπαρχιακὰ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐκλείψει, διὰ τῆς παραδοχῆς ὁμοιομόρφου πρὸς τὸ δικαστικὸν καὶ στρατιωτικὸν διοικητικοῦ συστήματος, ἤτοι τοῦ Νομαρχικοῦ.

Τὰ ἐκτεθέντα πλεονεκτήματα τοῦ Νομαρχικοῦ συστήματος ἐγνωρίσαμεν ἐκ πείρας, καὶ εἶν ἀπηλείφθη βεβαίως ἐκ τῆς μνήμης μας ἡ ἠθικὴ ἐπιρροὴ καὶ βαρύτης τῶν Νομαρχῶν, καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς ὑπόληψις καὶ τὸ σέβας τῶν λαῶν.

Τὸ ὑπάρχον Διοικ. σύστημα ἔχει ῥιζικὰς ἐλλείψεις, εἶναι δὲ παντάπασι καὶ ἀκαταλλήλων ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς ὑφίστανται σήμερον, καὶ ἀ) δὲν στηρίζεται εἰς καμμίαν γενικὴν ἰδέαν, καθότι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν Διοικήσεων ἦτον νὰ σχηματισθῶσιν ἰδιαίτερα καὶ τοπικὰ συμφέροντα· β) εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὰ μάγιστα ἐπιζήμιον, καθόσον ἡ Διοικητικὴ ὑπηρεσία ἀφ' ἑνὸς μέρους, διότι πολλοὶ τῶν Διοικητῶν δὲν ἦσαν εἰς κατάστασιν νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ καταλλήλα μέτρα εἰς τὰς συμπιπτούσας περιστάσεις, καὶ πολλάκις παρηνόουν καὶ τὰς ὀδηγίας καὶ διαταγὰς τῶν Ὑπουργείων, εἰς τρόπον ὥστε ἀπαντῶντο ἀλληπάλληλα προσκόμματα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ, δὲν ἠδυνήθη κατακυριαρτισθῇ εἰς πολλῶν χεῖρας, ἀπώλεσε τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς χαρακτῆρα καὶ ἀγωνίαν κατεπόνησε ἐν τῷ μέσῳ τῶν τοπικῶν συμφερόντων. Ὁ λαὸς ἀγλίγαρα ἐμάθαινε τὸ πλημμελὲς τοῦ Διοικητικοῦ τούτου συστήματος, ἡ κοινὴ γνώμη, ὁ τύπος πάντοτε ἐξεφράσθησαν ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Νομαρχικοῦ, ἀλλ' αἱ εὐχαὶ αὗται ἔδει κατορθώθῃ μέχρι σήμερον νὰ πραγματοποιηθῶσιν. Τί δὲ συνέβη ἐκ τούτου; αἱ ἐπαρχιακαὶ ἀρχαὶ, μὴ ἔχουσαι ἠθικὴν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των βαρύτητα, δὲν ἐδύναντο κἀμμίαν σύδενὸς πολίτου ὑπόθεσιν ἐπὶ τοῦ τόπου νὰ τελειώσωσι, καὶ αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κράτους συνεκεντρώθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ δὲ κεντρικὴ ἐξουσία, μακρὰν οὖσα, καὶ μὴ δυναμένη νὰ ἐκτιμήσῃ ἀρκούντως τὸ πλῆθος τῶν τοπικῶν περιστάσεων, ἔμεινεν εἰς παντελῆ ἀπραξίαν, καὶ αἱ ὑποθέσεις τῶν πολιτῶν ἔκειντο σεσιδημέναι εἰς τὰ γραφεῖά της. Δυσπιστία ἐντελὴς εἶχε καταλάβει ὁλόκληρον τὴν Διοικητ. ὑπηρεσίαν καὶ παράδοξος ἀρτιερισμὸς δικαιωμάτων τοῦ κατωτέρου ἀπὸ τὸν ἀνώτερον, τοιουτοτρόπως, ὥστε οἱ Διοικηταὶ διεχειρίζοντο κατ' ἀρίσκειαν τὴν δημοτικὴν Διοίκησιν, αἱ γραμματεῖαι τὴν Διοικητικὴν καὶ οὕτω καθεξῆς, χωρὶς κανεὶς νὰ ἐμβαίνηται ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ διαγεγραμμένου καθήκοντος.

Ἡ συγκέντρωσις αὕτη τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ γραφεῖα τῆς πρωτευούσης, ἡ Διοικητικὴ, νὰ εἴπω οὕτως, αὐτὴ ἀναρχία, κατετρόμαξε τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν, καὶ καταλλήλων πρὸς ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας μέσων ἐνόμισε νὰ διεῤῥήξῃ τοὺς φραγμοὺς τῶν Ὑπουργείων, καὶ νὰ ἐντέλληται πολλάκις κατ' εὐθείαν εἰς τοὺς Διοικητὰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀφορώντων τὰς ἐπαρχίας των πραγμάτων.

Τῆς Διοικητικῆς αὐτῆς ἀναρχίας καὶ ἀποσυνθέσεως τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα γνωρίζομεν ὅλοι, καὶ αὐτὰ μᾶς διέπουσιν ἀκόμη καὶ σήμερον ὑπὸ ἄλλην ἴσως μέθοδον καὶ θέλουσι μᾶς διέπει καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐν ὅσῳ δὲν παραδεχθῶμεν τὸ προτεινόμενον Νομαρχικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον,

ἂν ἄλλοτε, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, καὶ ὡς πάντες γνωρίζομεν, ἐπιφρημίσθη καὶ ἐζητήθη, καθίσταται ἔτι ἐπιθυμητότερον καὶ ἀναγκαιότερον ἤδη, ὅτε ὑπάρχει ὁμολογουμένη ἡ ἀνάγκη τῆς ἰσχύος τῆς τοπικῆς ἐξουσίας, ἥτις ὡς ἐκ τῶν ἐκτεθέντων, ἀπώλεσε μέγα μέρος αὐτῆς, καὶ συγχρόνως μὲ τὴν ἀπώλειαν ταύτην ἐζημιώθημεν ἐπαισθήτως καὶ ἡ τόσον ἀναγκαία ἠθικὴ ἐπιρροὴ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον·

Δὲν θέλει σᾶς εἴπει, Κύριοι, ἡ Ἐπιτροπή σας, ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος λαγικῆς καὶ φωτισμένης Διοικήσεως, ἐνεργούσης μὲν ἐντὸς τοῦ Νόμου, ἀλλ' ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν, αἱ τέχναι, ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία καὶ τὸ ἐμπόριον θέλουσι προαχθῆ, καὶ διὰ τούτου οἰκονομικῶς τὸ κράτος θέλει ὠφεληθῆ, οὐδὲ, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος προτίθεται καὶ μίαν ὄχι τυχαιτατρόνητον ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὅτε, ἀναπτυχθησομένου καὶ μορφουμένου τοῦ δημαρχικοῦ συστήματος, θέλει ἐκλείψει ἡ ἀνάγκη τοῦ πλειοτέρου μέρους τῶν ἐπάρχων, καὶ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τοῦ ὁποίου ἡ πραγματοποίησις καθίσταται ἀναγκαία, καθόσον καὶ τὰ χρηματικὰ μας μέσα εἶναι ἀσθενῆ, καὶ ὁ πληθυσμὸς καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν διαφόρων Νομῶν εἶναι περιωρισμένα, δὲν θέλομεν φθάσει ἄνευ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προκειμένου συστήματος, ἀλλὰ παρατηροῦμεν ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τὴν καθαρῶς οἰκονομικὴν, ἤτοι τῶν ἐξόδων, θεωρούμενον τὸ εἰσαχθησόμενον σύστημα, δὲν ἐπιφέρει καὶ σήμερον μεγαλήτερα ἔξοδα τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος.

Κατὰ τὸν παρουσιασθέντα ὑπὸ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ πίνακα τῆς γενομένης δαπάνης εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ σημερινοῦ Διοικητικοῦ συστήματος ἀπαιτοῦνται . . . . . δραχμαὶ 221,980
κατὰ δὲ τὸ προτεινόμενον Νομαρχιακὸν σύστημα, ... 302,340

διαφορὰ ἐπὶ πλέον 80,360

Ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον παρέλειψε νὰ σημειώσῃ ὅτι, καὶ τοῦ παρόντος συστήματος διατηρουμένου, ἀνάγκαι ἀναπόφευκτοι τῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ὑπαγορεύουσι νὰ ἀνανεωθῶσι τινὲς τῶν καταργηθεισῶν ὑποδιοικήσεων, οἷον τῆς Κυνουρίας, Πυλίας, Ὀλυμπίας, Μονεμβασίας, Γυθείου, Ναυπακτίας, Δωρίδος, Καρυστίας, Ἀνδρου, Μήλου, Ἀσκρίδος καὶ Ξηροχωρίου, καὶ ἂν ὡς βάσιν λάβωμεν καὶ τὸ παρουσιασθὲν Νομαρχιακὸν Νομοσχέδιον, προσδιορίζον καθ' ὅλον τὸ Κράτος 36 Διοικητικὰς ἀρχὰς, ἤτοι 10 Νομάρχας καὶ 26 Ἐπάρχους, θέλομεν παραδεχθῆ δέκα τοὐλάχιστον ὑποδιοικήσεις, αἵτινες ἀπαιτοῦσι τὰς ἑξῆς δαπάνας.

Εἰς μισθοὺς 10 Ὑποδιοικητῶν πρὸς	δρ.	2,400	δρ.	24,000
Εἰς » 10 Γραμματέων	»	1,200	»	12,000
Εἰς » Γραφέων καὶ Κλητήρων	»	960	»	9,600
Εἰς ἔξοδα γραφείου κλπ.	»	500	»	5,000
				50,600

Αἵτινες ἀφαιροῦμεναι ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω δραχ. 80,360
ἀφίνουσιν ἐπιπλέον . . . . . δραχ. 29,760

Κατὰ τὸν ἐπαναληφθέντα ἐνταῦθα πίνακα τῶν ἐξόδων ἐγένοντο ἐλαττώσεις τινὲς εἰς τὰ Νομαρχικὰ ἔξοδα, αἵτινες ὡς

εἰς τὰ καθέκαστα τῆς παρούσης ἐκθέσεως θέλουσιν ἐξηγηθῆ ἐγίνοντο διὰ λόγους οἰκονομίας. Αἱ ἐλαττώσεις αὗται συμποσοῦνται εἰς . . . . . δραχ. 19,520
40,240

Ἀφίνουσι διαφορὰν ἐπὶ πλέον δραχ.

Ἐνταῦθα προστίθεται καὶ ἡ δαπάνη τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος, ὑπολογισθεῖσα τῶν μὲν Νομαρχῶν Ἀττικῆς, Σύρου καὶ Πατρῶν κατ' ἔτος εἰς δραχμ. 3000, τῶν δὲ λοιπῶν 3500, τῶν δὲ Ἐπάρχων εἰς δραχμὰς 7800· θέλει δὲ δοθῆ πρὸς ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, εἰς τὰς ἕδρας τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δημόσια κατάστήματα, τοιαῦτα δὲ εἶναι εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἀργολίδος, Τριπόλεως, Κορινθίας, Ἠλείας καὶ Πυλίας, εἰς τρόπον ὥστε τὸ δοθησόμενον ποσὸν διὰ τὰς λοιπὰς ἀναβαίνει εἰς δραχ. 12,020

Προστίθεται ἐπίσης καὶ ἡ δαπάνη διὰ τὰ σκεύη διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι τοιούτων ἔχουσιν ἀνάγκην μόνοι οἱ Ἔπαρχοι τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου δὲν εἶναι ἤδη Διοικηταὶ ἢ Ὑποδιοικηταὶ, οἷον ἕδρα μόνον πρὸς

	δραχ.	100	δρ.	1,000
Ὡσαύτως καὶ διὰ τοὺς λοιπούς διὰ προμηθείαν τῶν ἔτι τυχὸν ἀναγκαιούντων εἰς μὲν τοὺς Νομάρχας . . .	»	70	»	700
εἰς δὲ τοὺς Ἐπάρχους	»	40	»	1,040
				2,740

Τὸ ὅλον τῆς διαφορᾶς ἐπὶ πλέον . . . . . δραχ. 25,000

Ἀλλ' ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν εἶναι πραγματική, καθότι εἶναι εὔκολον νὰ ἀποδειχθῆ, ὅτι ἐξωδεύετο σχεδὸν ἡ ποσότης αὕτη καὶ θέλει ἐξοδεύεται, διατηρουμένου τοῦ παρόντος συστήματος, εἰς ἀποστολὰς ἐκτάκτων ἐπιθεωρητῶν πρὸς ἐξέλεγξιν Διοικητικῶν πράξεων, εἰς ἀποστολὰς Διοικητοῦ πρὸς Διοικητὴν ἐπὶ ἀναφοραῖς καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα ἀναφερόμενα ἐπὶ τοῦ πλημμελοῦς τοῦ συστήματος.

Διὰ τοὺς λόγους δὲ τούτους ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, γνωμοδοτεῖ ἐν πρώτοις τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ὡς πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας τροπολογίας ἐπὶ τοῦ Νομαρχιακοῦ ξυστήματος τοῦ 1833

Α'. Ἡ θέσις τοῦ διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας, ἥτις ὑπῆρχεν ἄλλοτε, δὲν ἤθελεν εἶσθαι περιττὴ, ἂν λόγοι οἰκονομικοὶ δὲν ὑπηγόρευον τὴν κατάργησίν της. Ποτὲ δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσιν ὡς λόγοι ἰσχυροὶ καὶ νὰ καθιερωθῆ ὡς ἀρχὴ, ὅτι πρέπει νὰ μεταβάλεται εἰς ὀργανισμὸς, ὁπόταν συνυπάλληλοι ἀπὸ πνεῦμα ρατριασμοῦ καὶ ἀσυμφωνίαν ἰδεῶν καὶ φρονημάτων διαπληκτίζωνται καὶ διαστρέφουσι τὴν ὑπηρεσίαν. Πῶν ὡραία ἰδέα, ἡ ὁδηγήσασα τὴν σύγκλησιν θέσεως διευθυντοῦ παρὰ τῷ Νομάρχῃ. Διὰ ταύτης ἀπέλλυττε τῶν προϊσταμένων τοῦ νομοῦ τὴν τοπικὴν καὶ μερικὴν ἐκείνων περιστάσεων, αἵτινες ἠδύναντο νὰ τὸν ἀποσπασωσιν ἀπὸ γενικωτέρας περὶ τοῦ νομοῦ του ἐργασίας. Ὁ λόγος ὅμως τῆς οἰκονομίας, Κύριοι, δικαιολογεῖ τὴν κατάργησιν· αὐτῆς δὲ ἡ κατάργησις δικαιολογεῖ τὴν ἀνάγκην νὰ τεθῆ εἰς ὀλιγωτέραν τινὰ θέσιν ὁ Νομαρχικὸς Γραμματεύς, καθότι συχνὰ θέλει ἀντιπροσωπεύει τὸν Νομάρχην.

Β'. Ἡ παραδεχθεῖσα διὰ τοῦ προτεθειμένου Νομοσχεδίου ἀρχὴ, ἀπέναντι τῆς καθιερωθείσης διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἀπριλλίου 1833 καὶ τοῦ τῆς 6 Ἀπριλλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, νὰ δύνανται ὁ Νομάρχης

νὰ διοικῇ καὶ ἄλλας προσέτι ἐπαρχίας, ἐκτὸς ἐκείνης, εἰς ἣν κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ, ὡς καὶ ὁ αὐτὸς Ἔπαρχος νὰ διευθύνῃ συγχρόνως πλειοτέρας ἐπαρχίας, συνᾴδει κατὰ πάντα μὲ τὴν ἐπιθυμητὴν οἰκονομίαν· ἐπομένως αὐτὴ κατορθοῦται ἐπὶ τοῦ προκειμένου, χωρὶς τῆς παραμικρᾶς βλάβης τῆς ὑπηρεσίας, καθόσον πολλῶν ἐπαρχιῶν ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, ὅπου ἐδρεύει ὁ Νομάρχης, εἶναι τόσον μικρά, ὥστε εἶναι εὔκολον εἰς τοῦτον νὰ τὰς διοικῇ ἐπιτυχῶς, καθὼς διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους εἶναι ἐπίσης εὔκολον νὰ διευθύνῃ συγχρόνως καὶ ὁ Ἔπαρχος τὰς πολλὰ πλησίον κειμένας ἐπαρχίας, τινὲς τῶν ὁποίων, ὡς ἐν παραδείγματι, μνημονεύονται εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτῃ ἐλαττώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐπάρχων διὰ τοῦ Νομοσχεδίου εἰς 26 κατὰ τὸν πίνακα τοῦ Ὑπουργείου, ἀπέναντι τῶν 40, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὸ τοῦ 1833 Νομαρχικὸν σύστημα, εἰς ὀλιγώτερον δὲ τῶν 26 δὲν δύνανται νὰ ἐλαττωθῶ, καθόσον εἶναι ἤδη ἀναγνωρισμένη καὶ ὁμολογουμένη ἡ ἀνάγκη νὰ προστεθῶσι, καὶ τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος διατηρουμένου, δύνανται ἔτι ὑποδιαιρεθῶσιν εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, τὰς ὁποίας ὅλον δύνασαι διὰ τὸ μακρυνὸν ἀπόστημά των νὰ ἐπιτηρῇ ὁ Διοικητής, καὶ ἐντεῦθεν πολυτρόπως ὑπέφερον οἱ λαοὶ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν, αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ κακῶς ἐδιοικοῦντο τὰ τῶν δήμων, τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα πολλάκις ἐφορτερίζοντο, καὶ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, προσβαλλόμενα διὰ παντοίων μέσων καὶ ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης τάξεως ὑπαλλήλων δημοσίων καὶ δημοτικούς, ἔμενον ἀπροστάτευτα, ἀλλ' οὐχ' ἧττον προσεβάλλοντο πολλάκις καὶ τὰ δημόσια συμφέροντα, μὴ ὑπάρχοντος ἐκ τοῦ πλησίον τοῦ ἀπαιτουμένου Διοικητικοῦ ἐλέγχου εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας· ἡ ἀνάγκη ἐπομένως νὰ θεραπευθῇ τοῦτο καθίσταται ἀναπόφευκτος ἔτι μᾶλλον ἤδη, ὅτε πρόκειται ἡ διάλογαριασμῶν τοῦ δημοσίου εἰσπραξις τῶν φόρων· καὶ ἡ ἐκ τοῦ πλησίον σύμπραξις καὶ ἐπιτήρησις τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς ἐξασφαλίζει πληρέστερον τὸ δημόσιον συμφέρον.

Ὡς πρὸς τὰ καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1—12.

Ἡ εἰς δέκα Νομοὺς διαίρεσις τοῦ Κράτους εἶναι ἡ αὐτὴ, ἥτις παρεδέχθη καὶ ἀπὸ τὸ Νομαρχικὸν σύστημα τοῦ 1833, ἡ δὲ πεῖρα ἀπέδειξεν ἐπιτυχῆ καὶ καταλλήλον τὴν διαίρεσιν ταύτην. Τοιαύτη δὲ θεωρεῖται καὶ ἡ τῶν ἐπαρχιῶν σχετικῶς ὡς πρὸς τὴν σημερινὴν των κατάστασιν, καθόσον μάλιστα ὁ οὕτω σχηματισμὸς των καθιερώθη, καὶ διὰ τοῦ ψηφισθέντος παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου· ἐκρίθη δὲ μόνον νὰ γίνῃ μνεία εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Παρνασσίδος καὶ τῆς συγχωνευομένης εἰς αὐτὴν πόλεως τοῦ Γαλαξειδίου, καθὸ διακρινομένης διὰ τὸ ναυτικόν της, ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Σπετζῶν τῆς συγχωνευμένης εἰς αὐτὴν τοῦ Κρανιδίου, καθὸ ἀποτελούσης κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμον ἰδίαν ἐκλεκτικὴν περιφέρειαν· ἐπομένως θέλει προστεθῇ εἰς τὸ ἔδάφιον 1 τοῦ στοιχ. Γ'. τοῦ ἄρθρ. 5. « καὶ Γαλαξειδίου » καὶ εἰς τὸ τοῦ στοιχ. Ε'. τοῦ ἄρθρ. 7 « καὶ Κρανιδίου. »

Ἄρθρ. 13.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς περιφερείας ἑκάστης ἐπαρχίας εἶναι ἀντικείμενον μᾶλλον νομοθετικὸν, καὶ τοιοῦτον ἔδει νὰ ἦναι, καθόσον ἡ Βουλὴ, ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν εἶναι εἰς ἄγνοιαν τῶν τοπικῶν ἑκάστης ἐπαρχίας περιστάσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔδει θέλει ἐπιβραδύνεσθαι ἀπὸ τὰ μερικὰ ἐπαρχιακὰ συμφέροντα εἰς τὴν περὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασίν της, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλει ἐξετάζει τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν ἐπόψιν τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος, ἐνῷ δὲν θέλει προκύπτει πολλάκις τοῦτο ἐκ τῶν Νομαρχ. Συμβουλίων, τὰ ὁποῖα, καθὼς καὶ ἡ πεῖρα τὸ ἀπέδειξε, δὲν μένουσι πολλάκις ἀνεπιβρέαστα ἀπὸ τὴν ἰδίαν τῆς διατηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, ἐνόσῳ δὲν ἐλπίζουσι νὰ τὰ ἐπαυξήσωσιν, εἰς τρόπον ὥστε σπανίως θέλει γνωμοδοτεῖσθαι ἡ συγχώνευσις ἐπαρχίας εἰς ἄλλην ἢ ἄλλας, καὶ ἂν συμβιβάζεται αὐτὴ καὶ μὲ τὸ συμφέρον ἀνάμεσα τῶν κατοίκων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε νὰ τροποποιηθῇ τὸ προκείμενον ἄρθρ. ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 13.

« Ἡ περιφέρεια ἑκάστης ἐπαρχίας διατηρεῖται, ὡς ὡρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ » 3 (15) Ἀπριλ. 1833 Διατάγματος καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων. » Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δὲν θέλει γίνεσθαι, εἰμὴ διὰ νόμου, προ- » γουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομαρχικοῦ ἢ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. »

Ἄρθρ. 14.

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἔχει καλῶς μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ περὶ τῆς ἕδρας τῶν ἐπάρχων γνωμοδότησις ἀνατίθεται εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια, καὶ τοῦτο διότι ἐθεωρήθη κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ περιττὴ ἡ ὕπαρξις τῶν ἐπαρχιακῶν, προκειμένης τῆς συστάσεως τῶν Νομαρχικῶν, ἀλλὰ, πρὶν ἔτι εἰσαχθῇ ὁ περὶ τούτων Νόμος, ὅτε δύνανται νὰ γνωρισθῇ, ἐὰν διὰ τῆς συστάσεως τῶν Νομαρχ. συμβουλίων χορηγῶνται εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας αἱ ἐγγυήσεις περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμφερόντων, τὰς ὁποίας παρέχουσι τὰ σημερινὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐνέκρινε νὰ προδικάσῃ ἀπὸ τοῦδε τὴν μὴ ὕπαρξιν τούτων, διὸ καὶ ἐτροποποίησε τὸ προκείμενον ἄρθρον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 14.

« Αἱ ἕδραι τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων θέλουν προσδιορισθῇ διὰ Β. » Διατάγματος. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δὲν θέλει γίνεσθαι εἰς » τὸ ἑξῆς, εἰμὴ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομαρχ. » ἢ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. »

Ἄρθρ. 15.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἐδ. τοῦ ἄρθρ. αὐτοῦ, καθόσον καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑπουργείου εἶναι νὰ διοικῇ ὁ ἴδιος Νομάρχης τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, ἐκρίθη νὰ ἐξηγηθῇ τοῦτο σαφέστερον τοιουτοτρόπως.

Ἄρθρ. 15.

« Εἰς τὸν Νομάρχην ἀνατίθεται ἀπ' εὐθείας διοίκησις τῆς ἐπαρχίας, » ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, καθὼς δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς » αὐτὸν καὶ ἄλλης ἐπαρχίας ἡ διοίκησις. »

Ὡσαύτως ἐθεωρήθη καταλληλότερον καὶ ἐπὶ τοῦ γ'. ἐδαφ. νὰ σημειωθῇ τὸ « Εἰς ἕκαστον Νομὸν » ἀντὶ τοῦ « παρὰ τῷ Νομάρχῃ. » Ἡ διόρθωσις αὐτὴ ἐθεωρήθη ἀναγκαία, καθόσον, διὰ τῆς ἐκφράσεως τοῦ Νομοσχεδίου, προϋποτίθεται, ὅτι τὸ Νομαρχ. τοῦτο συμβούλιον ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ παρὰ τῷ Νομάρχῃ ἢ νὰ συμμερισθῇ καθήκοντα τῆς Διοικήσεώς του.

Ἄρθρ. 16.

Παρὰ τῷ ἄρθρῳ αὐτῷ, καλῶς ἔχοντι, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον, καθόσον,

ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, τὸ περὶ τῶν ἐπαρχ. συμβουλίων δὲν προδικάζεται ἀπὸ τοῦδε, καὶ ἐπομένως αὐτὰ ὑφίστανται κατὰ τὸν περὶ τούτου Νόμον, νὰ γίνῃ μνεία αὐτῶν διὰ τῆς ἑξῆς προσθήκης « Εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν καθί-» σταται ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοὺς πολίτας κατὰ τὸν » περὶ τούτου Νόμον » ἐπομένως ἂν, διὰ τῆς συστάσεως τῶν Νομαρχ. συμβουλίων, θεωρηθῇ περιττὴ ἡ ὕπαρξις τῶν ἐπαρχιακῶν, δύναται νὰ καταργηθῶσι ταῦτα διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ περὶ Νομαρχ. συμβουλ. Νόμου.

Τὰ ἄρθρα 17, 19 καὶ 20 ἔχουσι καλῶς.

Τὸ ἄρθρον 18 ἐθεωρήθη περιττὸν ἐνταῦθα, καθόσον Νόμοι ἰδιαίτεροι θέλουσι κανονίσει τὰ περὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 21.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰς τὴν ἀρχήν του ἔχει καλῶς, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ἐκφράζεται σαφῶς εἰς τὸ ἔδαφ. δεύτερον περὶ τοῦ τίς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ καὶ ἡ τοῦ ἐδ. τρίτου ἐκφρασις « καὶ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ » καθιστᾷ ἔτι δυσκολωτέραν τὴν κατάληψίν του, ἐνομίσθη καταλληλον νὰ ἐκφρασθῇ σαφέστερον, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς γνωμοδοτήσεως καὶ εἰς τὸν Ἔπαρχον ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ· ἐπομένως συνετάχθη ὡς ἑξῆς.

« Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσω-» τερικῶν Ὑπουργοῦ, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπάρχου. »

Τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 ἔχουσι καλῶς.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἄρθρ. 24—30

Ἡ ἐπιτροπὴ, ἂν καὶ ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὰ αὐτὰ τοῦ Ὑπουργείου αἰσθήματα, ἀναγνωρίζει, ὅτι ἡ σοβαρότης τῶν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα καλοῦνται νὰ ἐκπληρώσωσιν οἱ ἀνώτεροι οὗτοι Διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπαιτεῖ ἀρκούσαν τὴν μισθοδοσίαν των. Ἂν καὶ ἄλλοι ἠθικώτεροι καὶ σπουδαιότεροι λόγοι δικαιολογῶσι τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς τῆς ὁριοθείσης διὰ τοῦ Νομοσχεδίου μισθοδοσίας, μ' ὅλα ταῦτα λόγοι γενικώτεροι, ἡ οἰκονομία τοῦ Κράτους, ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐλάττωσιν τινῶν ἐκ τῶν μισθοδοσιῶν, ἤτοι τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν Γραμματέων αὐτῶν, τῶν μὲν εἰς δραχμὰς 400, τῶν δὲ εἰς δραχμὰς 200, ἐκτὸς τοῦ τῶν Νομαρχῶν τῆς πρωτευούσης, Σύρου καὶ Πατρῶν, ὅπου ὁμολογουμένως τὰ ἔξοδα εἶναι βαρύτερα, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἐπιμισθίων, καθόσον ἡ ἐπιφόρτισις μιᾶς ἄλλης ἐπαρχίας δὲν ἀλλάσσει τὴν φύσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, ὡς καὶ τὴν ἐλάττωσιν κατὰ δραχμὰς 200 τῶν ἐξόδων τῆς περιοδείας τῶν Νομαρχῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτῃ συνετάχθη ὁ ἐπισυνημμένος πίναξ τῶν ἐξόδων τοῦ προτεινομένου Νομαρχιακοῦ συστήματος, τὸ δὲ ποσὸν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὰ ἐνοίκια τοῦ καταστήματος τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων, καθὼς καὶ διὰ τὰ σκεύη διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν τοῦ γραφείου αὐτῶν, περὶ ὧν ἐγίνετο ἀνωτέρω λόγος, εἶναι καταλληλότερον νὰ σημειωθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἀναλογος διανομὴ πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπάρχους θέλει γίνεσθαι ἐκ τοῦ Ὑπουργείου ἀναλόγως τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν.

Ἡ μετριότης τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων εἶναι θυσία, ἐπιβαλλομένη εἰς αὐτοὺς καθὸ πολίτας τῆς αὐτῆς πατρίδος καὶ χρεωστοῦντας νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας της. Ἡ δεινὴ οἰκονομικὴ κατάστασις

τοῦ τόπου μᾶς φέρει ἀμείλικτον εἰς νέους ἀγῶνας καὶ νέας ὑποχρεώσεις, καὶ ὀφείλομεν ὅλοι νὰ ὑποσχώμεν ἅπαξ τὰς θερμάς, χωρὶς διὰ πολὺν καιρὸν νὰ ἐλπίζωμεν ἀνάπαυσιν καὶ ἀπολαύσεις. Ταῦτο μᾶς ὑπαγορεύει ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα.

Πίναξ τῶν ἐξόδων τοῦ προτεθειμένου Νομαρχιακοῦ συστήματος.

Κεφ.	ἄρθρον		Ἄθροισμα Μερικῶν	Γενικῶν
Α'		Νομαρχίαι.		
	1.	Προσωπικόν.		
		1 Ἐτήσιος μισθὸς 10 Νομαρχῶν τῶν μὲν τριῶν, ἤτοι τῶν Ἀθηνῶν Σύρου καὶ Πατρῶν ἀνὰ δραχ. 5,400 τῶν δὲ λοιπῶν ἀνὰ δραχμὰς 4,800	49800	
		2. 10 Γραμματέων. 2,400	24000	
		3. 10 Ὑπογραμματέων, οἱ ὁποῖοι νὰ ὦσι καὶ λογισταὶ 1,440	14400	
		4. 10 Πρωτοκολλιστῶν 720	7200	
		5. 20 Γραφέων 600	12,000	
		5 » διὰ τὰς πέντε Νομαρχίας ἀνὰ δραχμὰς 600	3000	
		6. 10 Κλητήρων 360	3600	114000
	2.	Ἔξοδα ὑπηρεσίας.		
		1. Γραφικὰ ἔξοδα καὶ θέρμανσις τῶν δέκα Νομαρχιῶν 600	6000	
		2. Περιοδεῖαι αὐτῶν 600	6000	12000
Β'.	1.	Ἐπαρχεῖα. Προσωπικόν.		
		1. Ἐτήσιος μισθὸς 26 Ἐπάρχων πρὸς 2400	62400	
		2. » » 26 Γραμματ. 1440	37440	
		3. » » 26 Πρωτοκολ. 720	18720	
		4. » » 26 Γραφέων 600	15600	
		5. » » 26 κλητήρων 360	9360	143520
	2.	Ἔξοδα ὑπηρεσίας.		
		1. Γραφείου ἔξοδα καὶ θερμάνσεως τῶν 26 Ἐπαρχείων 300	7800	
		2. Περιοδεῖαι 23 Ἐπάρχ. 200	4600	
		» 3 διευθυντόντων δύο Ἐπαρχεία 300	900	13300
		Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Μαρτίου 1843.		282820

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς Ν. Κορφιωτάκης.

Ἡ Βουλὴ ἐχορήγησε κατόπιν εἰς τὸν Βουλευτὴν Μεσσήνης Κ. Π. Καλημεριώτην τριακονθήμερον ἄπουσίας ἄδειαν ἐπ' ἀναφορᾷ αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη εἰδοποίησις τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν περὶ τοῦ ἐπὶ δεκαπενθημερίαν πένθους τῆς Αὐλῆς διὰ τὸν θάνατον τῆς Λουκίσσης τοῦ Νασσάου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναστὰς ἀκολούθως ἔλεξεν ὅτι ἐπὶ τῇ δοθείσῃ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν φορολογικῶν Νομοσχεδίων ὑποσχέσειν αὐτοῦ διὰ νὰ ὑποβάλῃ κατόπιν κατὰ διαδοχὴν καὶ ἄλλα ἀποτελοῦντα τὸ ὅλον τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, ὑποβάλλει ἤδη δύο ἐκ τούτων, περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπειῶν διὰ ὁμοίων Ἐρμοτειῶν, καὶ περὶ ἐπαρχιακῶν Ταμείων· τὴν ἀνάγκην τῶν νομοσχεδίων τούτων ἐγέννησεν ἡ παραδοχὴ τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως, διὰ τὸ ὁποῖον αἱ εἰσπράξεις ποέπει νὰ ἐνεργῶνται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους διὰ νὰ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπαρκῇ πρὸς τὰς ἰδίας δαπάνας· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ πρὸς αὐτὴν ἔτι τῶν φορολογουμένων τὴν εὐκολίαν ἐγεννήθη ἡ ἀνάγκη ὑπαλλήλων τοιούτων Οἰκονομικῶν καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἐν αὐτοῖς ἐτηρήθη ἡ δυνατὴ, σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, οἰκονομία Ἀνέγνω δ' αὐτά, ἔχοντα οὕτω·

Κύριοι Βουλευταί.

Εἰσαγομένου τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος καὶ τῆς εἰς νομοὺς καὶ ἐπαρχίας διαιρέσεως τοῦ Κράτους, εἵπετο φυσικῶς νὰ λάβωσι καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ καὶ Ταμιακαὶ ἀρχαὶ ὀργανισμὸν σύμφωνον μὲ τὴν νέαν ταύτην διαίρεσιν.

Ἐνταῦθα ἀνεφύη τὸ ζήτημα, ἂν ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀντιβασιλείας εἰσαχθὲν σύστημα, τουτέστι τὴν σύστασιν μιᾶς κατὰ Νόμον κεντρικῆς Οἰκονομικῆς καὶ Ταμιακῆς ἀρχῆς, διευθυνούσης τὴν ὅλην ὑπηρεσίαν, καὶ ἐπιβλεπούσης τὰς ἐν τῷ νομῷ ὑποδεεστέρας ἀρχάς, ἢ ἂν ἦτο προτιμώτερον νὰ συστηθῶσιν εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ἀνεξάρτητοι Οἰκονομικαὶ καὶ Ταμιακαὶ ἀρχαί, ὑπαγόμεναι ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ πρῶτον τῶν δύω τούτων συστημάτων, ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν θεωρούμενον, φαίνεται τοῦ δευτέρου καταλληλότερον· ἡ ἰδέα τῆς συγκεντρώσεως τῆς ὑπηρεσίας εἰς ὀλίγα ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, τῆς εὐκολίας τῆς ἐπιτηρήσεως αὐτῶν ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ ὁμοιομόρφου μὲ τὸν Διοικητικὸν ὀργανισμὸν, θέλει βεβαίως πείσει πολλοὺς ἐκ πρώτης ὄψεως κρίνοντας, ὅτι τοῦτο εἶναι προτιμώτερον. Ἀλλ' ὅταν ἀπὸ τὴν γενικότητα καταβῶμεν εἰς τὰ πράγματα, καὶ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὴν ὀρθὴν ἀρχὴν, ὅτι αἱ πραγματικαὶ τῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκαι δὲν πρέπει νὰ θυσιάζωνται εἰς τὸ ὁμοιόμορφον, λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν πεῖραν τοῦ παρελθόντος καὶ τὰ τροποποιοῦντα τὸν μέχρι τοῦδε τρόπον τῆς φορολογίας καὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων Νομοσχέδια,

θέλομεν πεισθεῖ εὐκόλως, ὅτι εἶναι ἀδύνατον εἰς ἕνα κατὰ νομὸν Οἰκονομικὸν καὶ Ταμιακὸν ὑπάλληλον νὰ διευθύνῃ καταλλήλως τὴν ὑπηρεσίαν, ὥστε νὰ ἐνεργῆται αὕτη ἐγκαίρως, χωρὶς παράλειψιν καμμιᾶς διατάξεως καὶ χωρὶς ζημίαν τοῦ δημοσίου.

Σύντομος ἔκθεσις τῶν κυριωτέρων καθηκόντων τῶν τε Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ταμιακῶν ἀρχῶν θέλει μᾶς πεῖσει πληρέστατα.

Αἱ Οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσιν, ἀφοῦ παραδεχόμεθα τὸ σύστημα τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως τῶν φόρων, νὰ ἐπιτηρῶσι καὶ νὰ ἐξελέγχωσιν ἀπ' εὐθείας καὶ παραχρῆμα τὴν βεβαίωσιν ὅλων τῶν παρ' ἑκάστου φορολογουμένου ὀφειλομένων φόρων, καθὼς καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν εἰς εἴδη ἀποδιδομένων.

Αἱ Ταμιακαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ φροντίζωσιν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἰσπράξεων, καὶ περὶ τῆς ἀπ' εὐθείας καὶ ἐγκαίρου εἰσπράξεως πολλῶν ἁπλῶν φόρων, ὡς τῶν ἐλαῶν, τῶν περιβολίων, τοῦ ἐλαίου, τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ ἄλλων ἀπ' εὐθείας παρ' ἑνὸς ἑκάστου φορολογουμένου ἀποδιδομένων.

Μ' ὅλον ὅτι δὲ μέχρι τοῦδε ὡς ἐκ τοῦ συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως πολλῶν δημοσίων φόρων ἡ ὑπηρεσία τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων καὶ τῶν Ταμιῶν ἦτο εὐκολωτέρα, οὐχ' ἧττον αὕτη διεξήγετο ἐλλιπῶς, ὅπου εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον ἦσαν ἀνατεθειμένα πλείονα τῆς μιᾶς ἐπαρχίας. Πόσῳ δὲ μᾶλλον δὲν θέλει ἀκολουθήσει τοῦτο, ὅταν ἀναθέσωμεν τὴν διεύθυνσιν τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἕνα ἀνώτερον κατὰ Νομὸν ὑπάλληλον, ὅταν οἱ κατ' ἐπαρχίας θέλωσιν ἵστασθαι ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτοῦ ὁδηγίας.

Ἂν δὲ πάλιν θελήσωμεν νὰ ἀφήσωμεν εἰς τοὺς κατ' ἐπαρχίαν τὴν διεύθυνσιν καὶ διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, νὰ συστήσωμεν δὲ κεντρικὰς κατὰ νομοὺς ἀρχὰς πρὸς συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων, ἐκδοσιν ὁδηγιῶν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν, τότε αὐξάνομεν ἀναμφιλόγως τὰς θέσεις καὶ τὰς ἐκ τούτων δαπάνας χωρὶς καμμίαν ὠφέλειαν τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους.

α) Διότι ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὑπηρεσίας δύναται νὰ γενῇ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

β) Διότι εἶναι καταλληλότερον ὅλαι αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν ὁδηγίαι νὰ ἐκδίδωνται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον.

γ) Διότι ἡ ἐπιτήρησις ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ταμιακῶν ἀρχῶν ἢ πρέπει νὰ ἦναι ἐπιτύπιος, καὶ τοῦτο δὲν κατορθοῦται, ὅταν ἐμπιστευθῇ εἰς τὰς ἐδρευούσας ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῶν νομῶν ἀρχὰς, ἢ ὅταν ἐνεργῆται δι' ἀλληλογραφίας καὶ ὑποβολῆς πινάκων, ἐμπεριεχόντων τὴν πρόοδον καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν, δύναται νὰ ἐνεργῆται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Δι' ὅλους τοὺς ἐκτεθέντας λόγους ἐκρίθη εὐλογώτερον νὰ συστηθῶσιν

Οἰκονομικαὶ καὶ Ταμιακαὶ ἀρχαὶ κατ' ἐπαρχίαν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Οἰκονομικὴ ὑπηρεσία ἀνετέθη εἰς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἡ δὲ Ταμιακὴ εἰς Ταμίας· καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτεροι διηρέθησαν εἰς τρεῖς τάξεις ἀναλόγως τῆς σημαντικότητος τῆς ὑπηρεσίας τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν.

Ἡ εἰς τάξεις διαίρεσις ἔχει καὶ τοῦτο τὸ πλεονέκτημα, ὅτι ὑποβάσταται προδιδεσμὸν εἰς τοὺς καλῶς καὶ ἐντίμως ὑπηρετοῦντας. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν διετηρήθη τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρχον κεντρικὸν Ταμεῖον ὡς ἀναγκαῖον διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ διὰ τὴν παραλαβὴν ἀπὸ τὸ σφραγιστήριον καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ χαρτοσήμου εἰς τὰ διάφορα Ταμεῖα.

Εἰς μέρη τινά, ὅπου τὸ ἐπιτρέπει ἡ γεωγραφικὴ θέσις, ἀνετέθη εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἔφορον καὶ Ταμίαν ἡ ὑπηρεσία δύο ἢ καὶ πλειοτέρων ἐπαρχιῶν.

Οἱ μισθοὶ καὶ αἱ ἀποδοχαὶ ἐκανονίσθησαν ὅσον τὸ δυνατὸν οἰκονομικώτερον, οἱ ἐγκλείστοι ὑπὸ στειχ. Α'. καὶ Β'. πίνακες ἐμφαίνουσι κατὰ πόσον τὰ κατὰ τὸν νέον ὀργανισμὸν ἔξοδα θέλουσιν εἶσθαι ὀλιγώτερα τῶν μέχρι τοῦδε ἐξοδευομένων.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ημέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν.

Ἄρθρ. 1. Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα διοικητικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ Ταμεῖα καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 2. Ἀντ' αὐτῶν θέλουσι συσταθῆ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα, ὑπαγόμενα ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα διαιροῦνται εἰς Ταμεῖα Α. Β'. καὶ Γ'. τάξεως.

Ἄρθρ. 4. Τὸ εἰς τὴν πρωτεύουσαν Κεντρικὸν Ταμεῖον διατηρεῖται, ὁ δὲ Κεντρικὸς Ταμίας θέλει ἐνεργεῖ τὰ ἔργα Ἐπαρχιακοῦ Ταμία Ἀττικῆς.

Ἄρθρ. 5. Τὰ καθήκοντα Ταμιῶν Γ'. τάξεως δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι καὶ εἰς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει χορηγηθῆ ἀνάλογον ἐπιμισθιον, προσδιοριζόμενον παρὰ τοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 6. Δύναται προσέτι νὰ συσταθῆ ἓν Ταμεῖον διὰ δύο ἢ καὶ πλειοτέρας ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 7. Τὰ Ταμεῖα διαιροῦνται ὡς ἑξῆς:

Α'. Κεντρικὸν Ταμεῖον (Ἀττικῆς).

Β'. Ταμεῖα Α'. τάξεως.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν,
2. Ὁμοίως » Ἠλείας,
3. ὁμ. » Ναυπλίας καὶ Ἄργους,
4. ὁμ. » Κορινθίας,
5. ὁμ. » Λακεδαίμονος,
6. ὁμ. » Μεσσηνίας καὶ Καλαμῶν,
7. ὁμ. » Μαντινείας,
8. ὁμ. » Φθιώτιδος,
9. ὁμ. » Σύρου.

Γ'. Ταμεῖα Β'. τάξεως.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν,
2. Ὁμοίως » Λεβαδείας,
3. ὁμ. » Παρνασσίδος,
4. ὁμ. » Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου,
5. ὁμ. » Μεσολογγίου,
6. ὁμ. » Βονίτσης Ξερομέρου καὶ Βάλτου,
7. ὁμ. » Γόρτυνος,
8. ὁμ. » Καλαβρύτων,
9. ὁμ. » Τριφυλλίας
10. ὁμ. » Πυλίας,

11. όμ. » Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς,
12. όμ. » Λοκρίδος.

Δ'. Ταμεῖα Γ'. τάξεως.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας,
2. Ὁμοίως » Τριχωνίας,
3. όμ. » Δωρίδος,
4. όμ. » Μεγαλοπόλεως,
5. όμ. » Ὀλυμπίας,
6. όμ. » Θήρας.

Ε'. Ταμεῖα Γ'. τάξεως, διευθυνόμενα παρὰ τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας,
2. Ὁμοίως » Κυνουρίας,
3. όμ. » Καρυστίας,
4. όμ. » Νάξου,
5. όμ. » Πετσῶν,
6. όμ. » Τροιζηνίας καὶ Ὕδρας,
7. όμ. » Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης,
8. όμ. » Τήνου,
9. όμ. » Ἄνδρου,
10. όμ. » Σκοπέλου,
11. όμ. » Ναυπακτίας,
12. όμ. » Μήλου,
13. όμ. » Κέας,
14. όμ. » Γυθείου καὶ Οἰτύλου.

Ἄρθρ. 8. Τὸ προσωπικὸν, ἡ μισθοδοσία καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Κεντρικοῦ καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων κανονίζονται ὡς ἑξῆς·

Α'. Κεντρικὸς Ταμίας μὲ βαθμὸν Τμηματάρχου ά. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 400.

Εἷς Ὑπουργικὸς Γραμματεὺς ά. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 200.

Εἷς Ὑπουργικὸς Γραμματεὺς Ϛ'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 160.

Εἷς γραφεὺς ά. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 100.

Εἷς ὅμοιος Ϛ'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 80.

Εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 60.

Δύο κλητῆρες μὲ μηνιαῖον μισθὸν ἀνὰ δραχ. 50 εἷς ἕκαστον.

Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δραχ. 60 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κλπ.

Β'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα Α'. τάξεως.

Εἷς Ταμίας μὲ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως ά. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 200.

Εἷς γραφεὺς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 60.

Εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 40.

Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δραχ. 30 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κτλ.

Γ'. Ἐπαρχιακὰ ταμεῖα Β'. τάξεως.

Εἷς ταμίας μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Ϛ'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 160.

Εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 40.

Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δραχ. 25 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κτλ.

Δ'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα Γ'. τάξεως.

Εἷς ἐπαρχιακὸς Ταμίας μὲ μισθὸν δραχ. 100.

Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις Δραχ. 20 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κτλ.

Αἱ ἀνωτέρω προσεπιχορηγήσεις δὲν ὑπάγονται εἰς λογοδοσίαν.

Ε'. Οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθενται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου τὰ ἔργα ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν, θέλουσι λαμβάνει πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων των καὶ ἀμοιβὴν των μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ὡς ἑξῆς·

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ Ταμεῖα Αἰγιαλείας, Κυνουρίας, Καρυστίας, Νάξου, Πετσῶν, Τροιζηνίας καὶ Ὕδρας, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, μηνιαῖον ἐπιμίσθιον δραχ. 60.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ Ταμεῖα Τήνου, Ἄνδρου, Σκοπέλου, Ναυπακτίας, Μήλου, Κέας, Γυθείου καὶ Οἰτύλου μηνιαῖον ἐπιμίσθιον δραχ. 45.

Τὰ μέχρι τοῦδε χορηγούμενα ποσοστὰ καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 9. Οἱ Γραφεῖς, βοηθοὶ καὶ Κλητῆρες τῶν Ταμείων διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ πρότασιν τῶν Ταμιῶν.

Ἄρθρ. 10. Αἱ ἔδραι τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμείων προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 12. Οἱ Ταμίαι θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς ἐγγύησιν εἴτε διὰ χρηματικῆς καταβολῆς, ἢ δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων, κατὰ τὸν περὶ ἐγγυήσεων τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων Νόμον τῆς 24 Αὐγούστου 1836, κατὰ τὰς ἑξῆς ἀναλογίας·

α) Ὁ Κεντρικὸς Ταμίας εἰς ἐγγύησιν δραχ. 6.000
β) Ὁ Ταμίας Α'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν » 4,000
γ) Ὁ Ταμίας Β'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν » 2,000
δ) Ὁ Ταμίας Γ'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν » 1,000

Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 13. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1845.

ΟΘΩΝ

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφορειῶν τοῦ Κράτους.

ΩΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν, τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, ὅπως ἄγει, εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν

Ἄρθρ. 1. Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι Οἰκονομικαὶ Ἐπιτροπεῖαι καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 2. Ἡ κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους οἰκονομικὴ ὑπηρεσία ἐνεργεῖται ἀπὸ Ἐπαρχιακοὺς Ἐφόρους.

Ἄρθρ. 3. Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀναφέρονται εἰς αὐτό.

Ἄρθρ. 4. Εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἔφορον δύναται νὰ ἀνατεθῆ ἡ Ἐφορεία δύο ἢ καὶ πλειοτέρων ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 5. Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις ὡς ἀκολούθως·

Α'. Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι Α'. τάξεως.

1. Τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.
2. Τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους.
3. Τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας.
4. Τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας.
5. Τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος.
6. Τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης.
7. Τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος.

Β'. Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι Β'. τάξεως.

1. Τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.
2. Τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας.
3. Τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος.
3. Τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας.
5. Τῶν ἐπαρχιῶν Βάλτου, Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου.
6. Τῆς Ἐπαρχίας Καλαβρύτων.
7. Τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος.
8. Τῶν ἐπαρχιῶν Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου
9. Τῆς ἐπαρχίας Τριφυλλίας.
10. Τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος.
11. Τῆς ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.
12. Τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.
13. Τῆς ἐπαρχίας Σύρου καὶ Κέας.

Γ'. Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι Γ'. τάξεως.

1. Τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας.
2. Τῆς ἐπαρχίας Τριγωνίας.
3. Τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας.
4. Τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου.
5. Τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος.
6. Τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας.
7. Τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας.
8. Τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας.
9. Τῆς ἐπαρχίας Πυλίης.
10. Τῆς ἐπαρχίας Τροιζηνίας καὶ Ὕδρας.
11. Τῆς ἐπαρχίας Πετεῶν.
12. Τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας.
13. Τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως.
14. Τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης.

15. Τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου.
16. Τῆς ἐπαρχίας Τήνου καὶ Ἄνδρου.
17. Τῆς ἐπαρχίας Νάξου.
18. Τῆς ἐπαρχίας Θήρας.
19. Τῆς ἐπαρχίας Μήλου.

Ἄρθρ. 6. Οἱ βαθμοὶ καὶ μισθοὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι ἀ. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως ἀ. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν διακοσίων.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι β'. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως β'. τάξεως καὶ μηνιαίων μισθῶν δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι γ'. τάξεως ἔχουσι μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν ἑκατόν.

Ἄρθρ. 7. Διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ ἐνοίκια καταστήματος παραχωρεῖται εἰς τοὺς Ἐπαρχιακοὺς ἐφόρους σταθερὰ προσπιχορήγησις, διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ὁποίας δὲν δίδουσι λόγον, καὶ τὴν κανονίζεται ὡς ἑξῆς·

Διὰ τοὺς Ἐπαρχιακοὺς Ἐφόρους ἀ. τάξεως δραχμαὶ τεσσαράκοντα κατὰ μῆνα.

Διὰ τοὺς Ἐπαρχιακοὺς Ἐφόρους β'. τάξεως δραχ. τριάκοντα πέντε κατὰ μῆνα.

Διὰ τοὺς Ἐπαρχιακοὺς Ἐφόρους γ'. τάξεως δραχμαὶ τριάκοντα κατὰ μῆνα.

Ἐκτὸς τούτου, ἅμα ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ παρὼν Νόμος, θέλουσι χορηγηθῇ εἰς ἑκαστον Ἐπαρχιακὸν Ἔφορον διέξοδα πρώτης ἀποκαταστάσεως αἱ ἑξῆς ποσότητες·

Εἰς τοὺς τῆς ἀ. τάξεως δραχμαὶ 50.
Εἰς τοὺς τῆς β'. » δραχμαὶ 40.
Εἰς τοὺς τῆς γ'. » δραχμαὶ 30.

αἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει εἰς προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐπίπλων τοῦ γραφείου, καὶ τὰ ὁποῖα θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιοκτησία τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρ. 8. Αἱ ἕδραι τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων προσδιορίζονται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρ. 9. Τὰ καθήκοντα τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων θέλουσι κανονισθῇ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1845.

Ω Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΠΕΤΑΞΑΣ.

Ἡ Βουλὴ μετὰ ταῦτα προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων νομοσχεδίου, ἥτις ἀνηγγέλθη κατὰ τὰς χθεσινὰς συνεδρίασιν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς· καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου ἐν τῶν μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ὑπεστήριξε διὰ τῶν ἑξῆς.

Μετὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Βουλῶν εἵπετο νὰ λησθῇ ὅροντις περὶ τοῦ διοργανισμοῦ ἑκάστου κλάδου τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, καὶ κατ' συνέπειαν, τῶν Ὑπουργείων· κατὰ τὸ Σύνταγμα ὡρίσθη, ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, πηγάζουσα ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται διὰ τῶν ὑπευθύνων Ὑπουργῶν· ἀλλὰ τὴν μὲν δικαστικὴν καὶ νομοθετικὴν ἐξουσίαν διαγράφουσιν ἰδιαίτεροι Νόμοι, τὰ δὲ Ὑπουργεῖα εἶχον διοργανισθῇ διὰ Διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα διὰ τὰς ἐπιγενομένας εἰς αὐτὰ τροποποιήσεις ἔχρηζον ἀναθεωρήσεως· τὸ περὶ Ὑπουργείων διάταγμα τῶν 1835 ἐδύνατο δι' ὀλίγων νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ κενὸν, καὶ διὰ τὸ ἁπλοῦν τῶν ἐαθμολογιῶν, καὶ διὰ τὸ ὀλιγοπρόσωπον τῆς ὑπαλληλίας, ἂν πολλαὶ δὲν ἐπήρχοντο διὰ νεωτέρων διαταγμάτων τροποποιήσεις· ἡ Κυβέρνησις, διὰ ταῦτα, συναισθανομένη ἐφ' ἑνὸς τὴν ἀνάγκην τῆς διοργανίσεως ταύτης, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ δεῖν τὰς γενομένας προσθήκας ἀδύνατον τῷ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἀρχαίου τῶν Ὑπουργείων καταστατικοῦ, ἐνόμισεν νὰ ὑποβάλῃ εἰς ὑμᾶς τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο· ὁ ὁρισμὸς τῶν καθηκόντων τῶν Ὑπουργείων καὶ αἱ πρὸς ἄλληλα αὐτῶν σχέσεις ἔπρεπε διὰ Νόμου νὰ ὁρισθῶσι, καὶ πρὸς τοῦτο πεποιθὸς ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θέλει ὑποβάλει ἕτερον Νόμον, τὸν ὁποῖον θέλομεν προσαρτήσει ἐν καιρῷ εἰς τὸν ἤδη συζητούμενον. Εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναβαίνοντες ὁρῶμεν κατὰ πόσον τὸ Σύνταγμα εὐκολύνει τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀποφάσεων καὶ διασκέψεων αὐτοῦ, διὰ τῆς εὐθύνης μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλει αὐτάς· εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἐπίσης διοργανισμὸν καταβαίνοντες, πεποιθαμεν ὅτι θέλομεν ἐπαινέσει τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπαλληλίας διὰ τε τὴν ἐπιμέλειαν, ἐπιμέλειαν καὶ εὐθεῖαν τῆς ὑπηρεσίας διάπραξιν.

Οὐδενὸς δὲ κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἀντιπίπτοντος, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνοματικῆς κλήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Κανονισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Χατζίσκου καὶ Καραγιαννοπούλου, καὶ ἐκ ταύτης συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου παμψηφεὶ διὰ ψήφων 97 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νομοσχεδίου ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Δογιωταπίδης	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομιμάτης	Ν.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.	Π. Βάρβογλης	Ν.
Κ. Γυλιμῆς	Ν.	Ῥ Παλαμίδης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Γ. Ῥενιελιώτης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τζόκρης	ἀπών	Π. Παπαταζώνης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Καλομοιρίτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρτιώτης	Ν.
Ι. Κωλέττης / Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Νικ. Σταυρελόπουλος	Ν.
		Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Κ. Βάϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Ἰω. Εὐστ. Θέου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Τζαβελάκης Γρηγοράκης	Ν.	Σ. Μπαρούτζης	Ν.
Δ. Τζινκουράκος	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Γ. Κουβάλης	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Πικουλάκης	Ν.
Ι. Χαραλᾶς	Ν.	Π. Καπιτανάκης	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.	Κ. Ζαρειρόπουλος	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀσθενὴς
Δ. Ζῶτος	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Ν. Θέου	Ν.	Κ. Τζερτίδης	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Α. Βελαέτης	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Παπ. Κώτας Τζαμάλας	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.

Ι. Κλίμακας	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Ἀλέξανδρος Στεφανάκης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	ἀπών	Κ. Περδικάρης	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.	Ν. Καλλίεργης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Εὐτρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Δ. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς	Α. Παππαντζόρης	Ν.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Τομαρᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Θ. Κεζάνης	Ν.
Σ. Παγκαλος	Ν	Δ Δρόσος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Εὐρ. Μπαρίσης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Κ. Δελιγιαννης	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀπών	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Γ. Φαγγαρᾶς	Ν.		

Ἀκολούθως προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου ὁ τίτλος καὶ τὸ πρῶτον ἄρθρον ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχουσι δ' οὕτως·

« Περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων τοῦ Κράτους καὶ περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

Μέρος Α.

Ἄρθρ. 1. α Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπουργείων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

ἀ) Τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

β') Τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

γ') Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

δ') Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

ε') Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

ς') Τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

ζ') Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν δ' ἀναγνωσθέντος δευτέρου ἄρθρου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησέ τις, ὅτι εἶναι ἀληθῶς δύσκολον νὰ διευθύνῃ τις πλείω τοῦ ἑνὸς Ὑπουργεῖα, ὅταν ταῦτα ἀπαιτῶσιν ἰδίας ἐπιστημονικὰς γνώσεις, διὰ τὴν δυσκολον συγκέντρωσιν αὐτῶν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον· ἐπειδὴ ὅμως ἐνταῦθα ἡ ὑπάρχουσα παρ' ἡμῖν σχετικὴ ἱκανότης, ἡ ὀρθὴ καὶ ὁ πατριωτισμὸς θέλουσιν εἶσθαι ὁ φέρων εἰς τὴν Ὑπουργικὴν ἕδραν τίτλος, διὰ τῆς γενομένης δὲ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προσθήκης τῇ λέξεως *προσωρινῶς* παρεμβάλλονται ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἀναγκαζομένην διὰ τοῦτο νὰ διευθύνῃ ἰδίως δι' ἰδίου Ὑπουργοῦ ἕκαστον Ὑπουργεῖον, ἐνῷ ἴσως τοῦτο δὲν θέλει εἶσθαι ἐνίοτε δυνατὸν εἰς αὐτὴν, τὰς δὲ περιστάσεις ταύτας; οὐδεὶς ἄλλος; ἡ αὐτὴ νὰ ἐκτιμήσῃ δύναται, διὰ τοῦτο συνήγαγεν ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐκ τῶν μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῆς ἐκθέσεως εἷς ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην οὐ μόνον τῆς λέξεως *προσωρινῶς*, ἀλλὰ καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς προσωρινότητος ταύτης· καὶ ἕτερος παρέθηκεν, ὅτι ὑπῆρξε γνώμη νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ Ὑπουργεῖα εἰς πέντε μόνον, καὶ ἡ ἐλαττωσις αὕτη, ἐὰν ἡ ἐκλογὴ τῶν Ὑπουργῶν ἐγίνετο ἐπιτυχὴς, ἤθελε φέρει οἰκονομίαν ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας· ἤδη ὅμως κατὰ διὰ τὴν παράποτε φαινομένην κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐκ τῶν περιστάσεων ὀπισθοδρόμησιν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ διὰ τὰς πολλὰς τῶν Ὑπουργῶν ὑποχρεώσεις, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ποικίλλων γνώσεων, καὶ διὰ αὐτὴν ἔτι τὴν ἐκλογὴν προσώπου ἀξίου τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους, ὀφείλοντες νὰ ἀπαιτῶμεν ἀνθρώπους δυναμένους νὰ διευθύνωσιν ἓν μόνον Ὑπουργεῖον, καθόσον μάλιστα αὐτοὺς πλειότερα περιβάλλουσι βάρη τῶν Ὑπουργῶν τῶν παρελθουσῶν Κυβερνήσεων, παρ' οἷς καὶ πολυμελὴ συμβουλευτικὰ σώματα παρεθρεύον, τὰ ὁποῖα ἤδη δὲν ὑπάρχουσιν, ἠναγκάσθημεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν, τὴν ἀνάγκην τῶν ἑπτὰ Ὑπουργῶν, ἐπειδὴ διὰ τῆς εἰς πλείους διανομῆς τῆς εὐθύνης εὕρομεν καὶ πλείονα ἀσφάλειαν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτοῖς καθηκόντων. Συνέπεια τοῦ ψηφισθέντος πρώτου ἄρθρου εἶναι, ἕκαστον τῶν Ὑπουργείων νὰ διευθύνῃ εἷς Ὑπουργὸς· διὰ τὴν ἀνάγκην ἐπετρέψαμεν προσωρινῶς νὰ διευθύνωνται ὑφ' ἑνὸς καὶ πλείω, ἀλλ' ὅμως διὰ νὰ μὴ περιπέσωμεν εἰς ἀτοπίαν πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ πρώτου ἄρθρου, ἐνεκρίναμεν ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην τῆς λέξεως *προσωρινῶς*.

Τούτους ἀντέκρουσεν ἕτερος, παρατηρῶν ὅτι τὸ διάταγμα τῶν

1833 ἐπέτρεψε μὲν νὰ ἀνατίθηται ἡ διεύθυνσις ἑνὸς Ὑπουργείου τοῦ ὁποίου, ὁ Ὑπουργὸς κωλύεται, εἰς ἕνα τῶν ἄλλων Ὑπουργῶν, διίστατελε δὲ τὴν περίοχσιν ταύτην ἀπὸ ἐκείνην καθ' ἣν πραγματικῶς ἡ θέσις τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς ἓν τῶν Ὑπουργείων χρεύῃ, ὅτε ἐπέτρεψε τὴν ὁριστικὴν αὐτοῦ διεύθυνσιν ὑφ' ἑνὸς τῶν ἄλλων· ζητεῖται ἤδη, ἂν ἡ προτεινομένη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προσθήκη συμφέρῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἡ λύσις τούτου νομίζω ὅτι θέλει εἶσθαι ἀποφατικὴ, διότι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν ὁποίαν προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν, ἀφορᾷ τὸ ὑπάλληλον προσωπικὸν καὶ ὄχι τὸν Ὑπουργὸν· διὰ τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα εἰς τινα τούτων ἠναγκάσθησαν, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑπηρεσίας, νὰ ὑπερβῶσι τὸν ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῶν 1833 ὁριζόμενον ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων· διὰ τοῦτο ἂν καὶ ἕκαστον τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης εἶς διευθύνῃ Ὑπουργὸς, διὰ τὴν εἰς τὰ δύο πρῶτα ὅμως ἀνάπτυξιν τῆς ὑπηρεσίας ἠναγκάσθησαν ἐπὶ τὸ διπλάσιον νὰ αὐξήσωσι τοὺς ὑπαλλήλους. Ἰσχυρὸς ἐπίσης δὲν εἶναι καὶ ὁ δεύτερος λόγος, δι' ὃν ἐπροτάθη ἡ προσθήκη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ σπάνις τῶν γνώσεων· διότι εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν πρέπει νὰ συγκεντρόνωνται διάφοροι καὶ ποικίλαι γνώσεις σχετικῶς πρὸς τὰς διαφόρους τῆς ὑπηρεσίας ὕλας, αἵτινες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀνάγονται· ἡ συνύπαρξις γνώσεων ἱατρικῶν, Οἰκονομικῶν, διοικητικῶν, διομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν ὑπάρχει οὐχὶ μόνον δύσκολος ἀλλ' ἀδύνατος σχεδόν, ἐνῷ εἰς τὴν συνένωσιν δύο ἄλλων Ὑπουργείων δὲν ἀπαντῶνται αἱ δυσκολίαι αὗται· ἐὰν π. χ. συνενωθῇ τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης μὲ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον, δὲν θέλουσιν ἀπαντηθῇ πολλαὶ δυσκολίαι πρὸς εὕρισιν καταλλήλου προσώπου· αἱ νομικαὶ γνώσεις, τὰς ὁποίας τὸ πρῶτον ἀπαιτεῖ, προαπαιτοῦσι τὴν ὕπαρξιν τῆς προπαιδείας ἐκείνης, ἥτις εἶναι τὸ ἀναγκαῖον προσὸν πρὸς διεύθυνσιν τοῦ δευτέρου· καὶ ὅμως, ἀφοῦ τὸ τοσοῦτος ἀπαιτοῦν γνώσεις Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διευθύνει εἷς μόνος Ὑπουργὸς, θεωρῶ πολὺ δυνατὴν καὶ τὴν ὑφ' ἑνὸς διεύθυνσιν δύο ἄλλων Ὑπουργείων, ὡς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀνέφερον. Τὴν παραδοχὴν ἑπτὰ Ὑπουργείων ἐπέβαλεν εἰς ἡμᾶς τὸ συνταγματικὸν σύστημα, ἀπαιτοῦν ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς, ὡς προσόντα τὰς γνώσεις καὶ τὴν βαρύτητα, δύο τινὰ διαφέροντα παρ' ἡμῖν ἀπ' ἀλλήλων· ἀλλαχοῦ ἡ βαρύτης εἶναι συνέπεια τῶν γνώσεων, οὐχὶ δὲ καὶ παρ' ἡμῖν, ἔνθα αἱ ἀφελοῦσαι τὴν πατρίδα γνώσεις περιορίζονται ἐντὸς τοῦ κύκλου

τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλείσεων, καὶ ἂν πρόσωπα εὑρεθῶσιν ἔχοντα τὰ προσόντα ταῦτα ἀμφότερα, ἐνδέχεται ὅμως δι' ἄλλους λόγους, καθὼ δηλονότι ἀνέκοντα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, νὰ μὴ δύνανται νὰ κατάσχωσιν Ὑπουργικὰς ἕδρας· ὁ μέλλων δὲ νὰ σχηματίσῃ Ὑπουργεῖον πολλὰς θέλει εὕρει ἕνεκα τούτου δυσκολίας περὶ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν ἦναι δυνατὴ ἡ διάπραξις τῆς ὑπηρεσίας δι' ὀλιγωτέρων τῶν ἑπτὰ Ὑπουργῶν, εὐδεὶς νὰ ἀντιτάξῃ τι δύναται· ἀλλὰ μᾶλλον θέλει πᾶς τις ἀρέσκεσθαι πρὸς τὴν ἐκ τούτου οἰκονομίαν. Τούτων ἕνεκα συνήγαγε τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου, ὅπως ἀριθμῶσιν οἱ σχηματίζοντες Ὑπουργεῖα ἐλεύθεροι περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, ὧν ὀπλίων ἡ ἔλλειψις δύναται νὰ ἀναγκάσῃ αὐτοὺς νὰ ἐπιβάλωσι τὴν διεύθυνσιν πλειόνων τοῦ ἑνὸς Ὑπουργείων εἰς ἕνα.

Κατὰ τούτου ἀντέλεξεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τὸ Διάταγμα τῶν 1833 ἐπιτρέπει νὰ ἀναντίθενται εἰς ἕνα πλείω τοῦ ἑνὸς Ὑπουργεῖα προσωρινῶς δι' ὅλας τὰς περιστάσεις, καθότι ἡ ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ τοῦ διατάγματος τούτου λέξις *προσωρινῶς* ἐπεξέλαβεν αὐτὸ διὰ τῆς σιωπῆς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δευτέρας περιόδου· πρὸς τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς προτελευταίας περιστάσεις καθ' ἃς ὑπῆρξαν Ὑπουργοὶ, συγκεντρώσαντες περὶ ἑαυτοὺς τὰ σύνολον ὡς ἔγγιστα τῶν Ὑπουργείων, καὶ τὰς ἐκ τούτου γενομένας καταχρήσεις· ἀναγνωρισθείσης τῆς ἀνάγκης τῶν ἑπτὰ Ὑπουργείων κατὰ τὰς ὀνομαστὰς περιστάσεις, τούτων ἕκαστον ἴδιος νὰ διευθύνῃ ὀφείλει Ὑπουργὸς, ἐκτὸς τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ προσέθηκε τὸ *προσωρινῶς*· ἄλλως, ἂν δὲν ἦτον ἀνάγκη ἰδίου παρ' ἑκάστῳ Ὑπουργείῳ Ὑπουργοῦ, ἠδύνατο νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπουργείων· ἡ παραδοχὴ τῆς λέξεως *προσωρινῶς* μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἐν τῇ τροπολογίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς λέξεως *ἐπιτρέπεται* διὰ τῆς *δύναται* εἶναι συνέπεια τοῦ πρώτου ἄρθρου, εἶναι ἀναγκαία ἤδη, ἐπιφυλαττομένης τὲς βελτιώσεως τοῦ νομοθετουμένου Διοργανισμοῦ καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ὑπάρξωσιν αἱ προκαλέσασαι τὴν προσθήκην ταύτην αἰτίαι.

Μετ' ἄλλον ὑποστηρίξαντα τὸ Νομοσχέδιον, διότι δικαίωμα μὲν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἶναι ἡ νομοθέτησις τοῦ ποσοῦ τῶν Ὑπουργείων, τῆς ἐκτελεστικῆς δὲ δικαίωμα ἡ συμπλήρωσις, ἢ μὴ αὐτῶν, ὁ Πρωθυπουργὸς συμφώνων ὑπὲρ τῆς τροπολογίας, παρετήρησεν, ὅτι ἡ διαφορὰ τῶν διαφωνούντων εἶναι μικρὰ, καθ' ὅσον καὶ ἤδη ἡ διεύθυνσις πλειόνων τοῦ ἑνὸς Ὑπουργείων ὑφ'

ἑνὸς εἶναι προσωρινὴ, ἂν καὶ δὲν ὁρίζηται ὑπὸ τοῦ νόμου τοιαύτη, καὶ ἀναγνώρισε τὴν προτεινομένην τροπολογίαν συνέπειαν τοῦ πρώτου ἄρθρου.

Ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ κατόπιν ἂν ἐγκρίνῃ τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἢ τὴν τροπολογίαν, δι' ἀναστάσεως ἀπεφήνατο ὑπὲρ τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἐγκριθὲν ἔχει οὕτως·

Ἄρθρ. 2. « Ἑκάστου Ὑπουργείου προΐσταται εἷς Ὑπουργός· δύναται μ' ὅλον τοῦτο ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς νὰ διευθύνῃ συγχρόνως πλείοτερα Ὑπουργεῖα. »

Ἐπὶ τοῦ μετὰ τοῦτο ἀναγνωσθέντος τρίτου ἄρθρου ἀντέκρουσέ τις τὴν παραδοχὴν τῶν Γενικῶν Γραμματέων διὰ τῶν ἑξῆς· καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ τμήματι συζήτησιν, καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐπιτροπῇ μὴ δυνηθεὶς νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς παραδοχῆς τῶν Γενικῶν Γραμματέων, θέλει ὁμιλήσει κατ' αὐτῶν ὡς ἐπὶ κοινοῦ θέματος καὶ ὄχι ὡς ἐφ' ὑπουργικοῦ ζητήματος· εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐντίθενται οἱ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς οὗτοι λόγοι· ἀληθὴς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἦταν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις Γενικοὶ Γραμματεῖς, ἀλλ' ἡ ὕπαρξις αὐτῶν ἦτον ἀναγκαία, ἀποδυμούντων συνήθως τῶν Ὑπουργῶν εἰς τὰς ἐκ τῶν περιστάσεων τότε ἐπιβαλλομένας ἀποστολὰς· ὁ κατὰ τὰ 1833 διορισμὸς διευθυντοῦ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον ἐγένετο διότι ὁ διευθύνων αὐτὸ τότε ὄντ εἶχε γνῶσιν ναυτικῶν, ἡ δὲ διατήρησις τοῦ διευθυντοῦ ἐγένετο κατόπιν ἐκ καταχρήσεως· ὁ διορισμὸς ἐπίσης ὁμοίου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγένετο ὅτε μετεβλήθη τοῦτο ἀπὸ Ὑπουργείου εἰς Διευθυντήριον, οἱ δὲ τοιοῦτοι κατὰ τὸ 1843 διορισμοὶ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν ἐγένοντο οὐχὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ πρὸς χάριν ἀνθρώπων ἐχόντων ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας δικαιώματα. Ἡ ἀνάγκη τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως δὲν δικαιολογεῖται καὶ διὰ τὰς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἐπιτηρήσεως αὐτοῦ, καθ' ὅσον αὕτη θεωρεῖται πλέον περιττὴ μετὰ τὰς ἐν τῇ ὑπουργικῇ ἐκθέσει διαβεβαιώσεις περὶ τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸ ὑπάλληλον προσωπικὸν τοῦ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ζήλου καὶ τῆς ἱκανότητος. Ἀπὸ τοῦ 1833 ἡ αὐτὴ ἐνεργεῖτο ἐν τοῖς Ὑπουργείοις ὑπηρεσία ἄνευ αὐτῶν, καὶ ἤδη οὐδὲ μιᾶς γενομένης ἀναπτύξεως αὐτῆς δὲν καταφαίνεται καὶ αὐτῶν ἡ ἀνάγκη· ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προταθείσης εἰς τὸ 2 ἄρθρον προσθήκης ὁμολογεῖ τὴν ἀνάγκην ἰδίου Ὑπουργοῦ εἰς ἕκαστον Ὑπουργεῖον διὰ νὰ διαμένῃ εἰς τὸ γραφεῖον πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐνεργουμένης ὑπηρεσίας, καὶ ὁ λόγος οὗτος ἀντικρούει ἀρκούντως τὸν περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν

Γενικῶν Γραμματέων προτεινόμενον, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ διαμένῃ εἰς τὸ γραφεῖον ἀναγκαζόμενος ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν ἑτέρων καθηκόντων αὐτοῦ· τὰ ἐκτιθέμενα ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καθήκοντα καὶ ἤδη παρ' ἄλλων ὑποδεεστέρων ἐνεργοῦνται ὑπαλλήλων, καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δὲν καταφαίνεται ἡ ἀνάγκη αὐτῶν· αὕτη δὲν ὑπάρχει ἐπίσης πάντοτε ὁσάκις Ὑπουργοὶ διευθύνουσι ἱκανοί· ὁ δὲ διορισμὸς ἀνικάνων, ἐξαίρεσις τῶν περιστάσεων, δὲν πρέπει νὰ συνεπιφέρῃ παραδοχὴν θέσεως περιττῆς ἄλλως· ἐκ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν ἐλαττοῦται πρασέτι καὶ ὁ ζῆλος τῶν ὑπηρετούντων τμηματαρχῶν καθ' ὅσον οὗτοι διότι δὲν θέλουσι συνεργάζεσθαι μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ οὐδὲ διὰ τοῦτο θέλουσιν ἀμελλᾶσθαι περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πρὸς ἐπίδειξιν πλείονος ζήλου καὶ ἱκανότητος· δύο πρὸ ἡμῶν ἐποχαί, καίτοι ὀργανικαὶ πραγματικῶς, ἡ τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας, δὲν παρεδέχθησαν ὅμως τὴν θέσιν ταύτην, διότι δὲν κατίδον τὴν ἀνάγκην αὐτῆς, ἂν καὶ ἄλλως διὰ τῶν ὀργανισμῶν των ἔφερον σείσματα πλεονασμοῦ καὶ ἐπισημότητος. Ἂν ὅμως θεωρηθῇ ἀναγκαία καὶ ἤδη ἡ παραδοχὴ αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ ἐπιφυλάξεις, νὰ παραδεχθῶσι δηλονότι τοιοῦτοι εἰς ἐκεῖνα τὰ ὑπουργεῖα, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία διότι ἀνεπτύχθη εἶναι μεγαλητέρα τῆς τῶν ἄλλων, καὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα ἀντικρούων ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως, εἶπεν ὅτι ὁ προλαλήσας, θέλων νὰ ἀποδείξῃ τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως περιττὴν, ἔφερεν ὡς παράδειγμα τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Καποδιστρίου, τῆς Ἀντιβασιλείας, τὴν πρὸ τῆς 3 7βρίου καὶ τὴν μετ' αὐτὴν, ὅτε, καὶ μὴ ὑπάρχοντος Γενικοῦ Γραμματέως, ἡ ὑπηρεσία προέβαινε τακτικῶς· ἐν τούτοις καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ, ὡς ἐκ τῆς ἐκθέσεώς της ἐξάγεται, ἐκ τῶν ἐποχῶν τούτων ὁδηγουμένη, ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην τῶν Γενικῶν Γραμματέων παρὰ τοῖς Ὑπουργοῖς.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Καποδιστρίου καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας δὲν ἔκαμε χρῆσιν τῶν Γενικῶν Γραμματέων· μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν ὅμως τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων ἐπαρουσιάζετο ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν **1836** μέχρι τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἡ ἀνάγκη τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως. Ἀναφέρων τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ προλαλήσας, εἶπεν ὅτι ὁ Διευθυντὴς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν διωρίσθη διότι ὁ ἐπιφορτισμένος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἦτον ἄμοιρος τῶν Ναυτικῶν γνώσεων· τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι

ἀληθὲς, διότι καὶ μετὰ τὸν διορισμὸν Ὑπουργοῦ μὲ ναυτικὰς γνώσεις καὶ ἱκανότητα πάλιν ὁ Διευθυντὴς διέμεινεν· ἐπίσης καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἐγένετο διὰ τὸν λόγον νὰ μεταβληθῇ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς Διευθυντήριον, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, διότι ὁ Διευθυντὴς ὑπῆρξε καὶ πρὶν ἢ ἔτι μεταβληθῇ εἰς Διευθυντήριον· Αἱ ἐποχαὶ τοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας δὲν εἶχον τὸν Γενικὸν Γραμματέα, ἀλλ' ὅμως δὲν εἶχον καὶ Βουλάς· πρὸ τῆς ἐποχῆς δὲ τοῦ Κυβερνήτου ἐπὶ τῶν προσωρινῶν Κυβερνήσεων, ὅτε ὑπῆρχον Βουλαί, ὑπῆρξαν καὶ Γενικοὶ Γραμματεῖς, χρησιμεύσαντες τὰ μέγιστα κατ' ἐκείνας τὰς ἐποχάς. Ἡ μετὰ τὴν γ' 7βρίου Κυβέρνησις δὲν ἔκαμε χρῆσιν τῶν Γενικῶν Γραμματέων, διότι, ἐργαζομένης τότε τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν εἶχεν ἀναπλαστικὰς ἐργασίας, ἀλλὰ μόνον ἐργασίας τῆς ἡμέρας· ἐξιτάσατε τὰς ἐργασίας τῶν Ὑπουργῶν καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἐργασιῶν των, ἐξετάσατε τὴν ἐντὸς τῶν Ὑπουργείων ὑπηρεσίαν, καὶ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐπιτηρήσεως τῆς ὑπαλληλίας τῶν γραφείων, τὰ ὁποῖα πολλάκις κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας ἐρημοῦνται, καὶ κρίνατε ἐὰν ἡ θέσις τῶν Γενικῶν Γραμματέων εἶναι ἀναγκαία ἢ ὄχι. Οἱ λόγοι οὗτοι, οἵτινες ἐξετέθησαν ἐκτάσει εἰς τὴν Ἔκθεσιν, ἔπεισαν τὴν ἐπιτροπὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Βουλῆς τὴν ἀρχὴν περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἀναγνωρίσασαν ἰδίως τὴν ἀνάγκην εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἄλλα Ὑπουργεῖα, ὅταν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτήσῃ. Ἐπιφορτισμένος δ' ὢν συγχρόνως ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ τὰ καθήκοντα ἑνὸς τμηματάρχου θέλει εἶσθαι εἷς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου, ἐπιβαρυνομένου τοῦ δημοσίου διὰ τῆς νέας ταύτης θέσεως κατὰ μῆνα μὲ **100** δραχμῶν πλειοτέραν δαπάνην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παρ' ὃ ἤθελε διορισθῇ. Ὁποῖα θέλουσι εἶσθαι τὰ καθήκοντα τῶν Γενικῶν Γραμματέων περιγράφονται ἐν συνόψει εἰς τὴν Ἔκθεσιν· μήτε μετὰ τοῦ Βασιλέως δύνανται νὰ ἐργασθῶσι, μήτε εἰς τὰς Βουλὰς νὰ ἐμφανίζωνται, ἀλλὰ θέλουσιν ἀναλάβει καὶ συγκεντρώσει ὑπηρεσίαν, ἀφορῶσαν τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφείου, τὴν παραδοχὴν καὶ διανομὴν τῶν διαφόρων ἐγγράφων, τὴν διεκπεραίωσιν αὐτῶν, τὰς μονογραφὰς καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ὑπηρεσίαν γενικὴν τοῦ γραφείου, ἥτις ὅμως μέχρι τοῦδε ἦτον διεσπαρμένη εἰς διάφορα πρόσωπα.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς θέσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως, καθ' ἃ τὴν ὥρισεν ἡ Ἐπιτροπή.

Ὁ μετὰ τὸν εἰσηγητὴν, ἀποκρούων τὴν θέσιν τοῦ Γεν. Γραμματέως, καὶ ἐξετάζων τὴν ἰσχὺν τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους προτείνει ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ ὑπερασπιζόμενοι τὴν γνώμην αὐτῆς, ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς. Ἡ θέσις τοῦ Γεν. Γραμματέως, λέγει ἡ λειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν εἶναι νέα, διότι ὑπῆρξε καὶ ἄλλοτε κατὰ διαφόρους ἐποχάς· ἀλλ' οἱ Γεν. Γραμματεῖς ἐπὶ τῶν προσωρινῶν Κυβερνήσεων εἶχον ἄλλα καθήκοντα, διότι καὶ συνυπέγραφον μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τὰ ἔγγραφα καὶ συνυπεύθυνοι ἦσαν. Οἱ δὲ μετὰ τὴν ἀντιβασιλείαν διευθύνται ἐξεπλήρουν καὶ ἐκπληροῦσι χρέη Ὑπουργικοῦ συμβούλου ἐκτὸς μόνον τῆς διευθύνσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτις ὡς παρεμβάλλουσα μᾶλλον προσκόμματα, ἢ εὐκολύνουσα τὴν ὑπηρεσίαν, κατηργήθη, περίστασις, ἥτι, δύναται νὰ πείσῃ ὅτι ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἶναι περιττή. Ἀντὶ νὰ ἁπλοποιηθῇ ἡ ὑπηρεσία διὰ τῶν Γεν. Γραμματέων θέλει συμβῇ τὸ ἐναντίον διότι διὰ τὴς θέσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως προσίθεται νέα βαθμὶς βραδύτητος εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων καὶ μεσάτοιχον μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν πρώτων μοχλῶν τοῦ Ὑπουργείου, τῶν τμηματαρχῶν· ἀντὶ νὰ βελτιωθῇ ἡ ὑπηρεσία καὶ νὰ ἐνεργῆται μὲ πλειοτέραν ἀκρίβειαν, ὡς διϊσχυρίζεται ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τῆς προσθήκης τῶν Γεν. Γραμματέων θέλει πάθει καὶ ἡ ἀκρίβεια εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων, διότι οἱ Γεν. Γραμματεῖς δὲν θὰ ἔχωσι τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ ἐξετάζωσιν ἀκριβῶς τὰς ὑποθέσεις, καὶ τὰ πάντα θὰ ἐνεργῶνται ὡς μέχρι τοῦδε διὰ τῶν τμηματαρχῶν, καὶ ἐν τούτοις αἱ ὑποθέσεις θὰ προσαγωνται εἰς τὸν Ὑπουργὸν διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἐνῷ οἱ τμηματάρχαι, ἐξετάσαντες ἀκριβέστερον τὰς προκειμένας ὑποθέσεις, ἤθελον εὑρεθῆ εἰς καλητέραν κατάστασιν νὰ προσαγάγωσιν αὐτὰς εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ νὰ δώσωσιν ἐπ' αὐτῶν ἀκριβεστέρας πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὁ Ὑπουργός· τὰ καθήκοντα τῶν Γενικῶν Γραμματέων, ὅπως ὁρίζονται ἐν τῇ ἐκθέσει, εἶναι καὶ καθήκοντα τῶν τμηματαρχῶν, καὶ ἡ ἀφαίρεσις αὐτῶν ἀπὸ τοὺς τμηματάρχας θέλει φέρει σύγχισιν τῆς ὑπηρεσίας μᾶλλον ἢ διευκόλυνσιν αὐτῆς, ἡ δ' ἀφαίρεσις ἀπὸ τοὺς τμηματάρχας μέρους τῆς ὑπηρεσίας των δὲν δύναται νὰ γίνῃ χωρὶς σημαντικὴν βλάβην τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις θέλει ἔχει ἐπιζημίους συνεπείας καθ' ὁλόκληρον τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ σύνταξις τῶν νομοσχεδίων δὲν εἶναι ἔργον ἑνὸς μόνου, ἀλλὰ πολλῶν, ἐχόντων καὶ πεῖραν καὶ γνῶσιν τοῦ ἀντικειμένου περὶ οὗ πρόκειται, καὶ διὰ τοῦτο συνήθως ἡ σύνταξις τῶν νομοσχεδίων γίνεται δι' ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῶν· ἐπομένως μόνος ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς δὲν θέλει συντελέσει ἄνευ τῆς συμπράξεως καὶ πολλῶν ἄλλων εἰς τὴν σύνταξιν τῶν νομοσχεδίων, ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ὄχι μόνον εἶναι περιττὴ, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβής.

Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἀπαιτεῖται νὰ καθιερωθῇ δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Ὑπουργεῖα; Καὶ αὐτὴ ἡ πλειονοψηφία ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην εἰς τρία μόνον Ὑπουργεῖα, τῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, ἀλλὰ ἀφοῦ καὶ αὐτὴ ἡ πλειονοψηφία δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς θέσεως ταύτης, πρὸς τί νὰ νομοθετήσωμεν αὐτὴν εἰς τὴν πτωχὴν καὶ μόλις ἑνὸς ἑκατομμυρίου πληθυσμὸν ἔχουσαν Ἑλλάδα, ἐνῷ εἰς τὰ ἄλλα πλούσια καὶ πολυπλήθη Κράτη τῆς Εὐρώπης δὲν ὑπάρχει; Ἡ σημείωσις εἰς τὰ πρακτικὰ, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει, περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἰς τὰ τρία μόνον Ὑπουργεῖα, δὲν ἰσχύει ἀπέναντι τῶν δύο ἄλλων Νομοθετικῶν σωμάτων νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν καὶ ἐφαρμογὴν ἀρχῆς, παραδεχομένης καὶ ἀπὸ τὰ τρία νομοθετικὰ σώματα διὰ τοῦ νόμου.

Διὰ νὰ ἐλαττώσῃ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ τὰ ἔξοδα, ἀνατίθησιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τὰ χρέη ἑνὸς τμηματάρχου· ἐκ τούτου δὲ ἓν ἐκ τῶν δύο θέλει συμβῆ, ἢ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θέλει ἀναθῆ εἰς ἄλλον ὑπάλληλον τὰ καθήκοντα τοῦ τμηματάρχου, περιοριζόμενος εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἰδίων αὐτοῦ καθηκόντων, ἢ θέλει ἐνεργεῖ τὰ τοῦ τμηματάρχου, μὴ δυνάμενος συγχρόνως νὰ ἐπαρκῇ καὶ εἰς τὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ἕτερος ὑπὲρ τῆς καθιερώσεως τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἀντέλεξε τὰ ἑξῆς· ὁ προλαλήσας κατὰ τὰς παραδοχὰς τῆς ἀρχῆς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἔπλασε καθήκοντα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα μήτε ἡ ἔκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ μήτε ἡ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς διαγράφει, καὶ δι' αὐτῶν ἠθέλησε νὰ πολεμήσῃ τὴν ὕπαρξιν τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως· χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐποχὰς πρὸ τοῦ Κυβερνήτου καὶ ἐπὶ τῆς Ἀντιβασιλείας, καθ' ἃς ἔγινε χρῆσις, ἢ μὴ τῶν Γενικῶν Γραμματέων καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἐρρέθησαν ἱκανὰ παρὰ τῶν προλαλησάντων, θέλομεν ἐξετάσει, ἐὰν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἦναι ἀναγκαία ἢ ὄχι. Καὶ σήμερον καὶ

πάντοτε ἕκαστος Ὑπουργὸς, μὴ δυνάμενος νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας ἕνεκα ἐξωτερικῶν ἐργασιῶν, ἐπέβαλλεν ἰδίως εἰς τινα τῶν συμβούλων, τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύετο πλειότερον, τὴν ἐνέργειαν καθηκόντων ἐπιτηρήσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ὑπαλλήλων, καὶ πολλοὶ τῶν Ὑπουργῶν ἀνεδέχθησαν Ὑπουργεῖα ὑπὸ τὴν συνθήκην νὰ ἔχωσι πλησίον των πρόσωπόν τι τῆς ἐμπιστοσύνης των διὰ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ὑπαλλήλων. Ἀφοῦ δὲ ἡ ἀνάγκη αὕτη ὑπῆρχε πρότερον, πολὺ περισσότερον παρουσιάζεται ἤδη, ὅτε ὁ Ὑπουργὸς ἐκτὸς τῶν ἐργασιῶν ἐκείνων ἐργάζεται καὶ εἰς τὰς Βουλὰς, προπαρασκευάζει Νομοσχέδια καὶ ἄλλας ἐργασίας, ἀφορώσας τὴν τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ῥύθμισιν τῆς νομοθεσίας πρὸς τὸ πολίτευμα. Τὸ πνεῦμα τοῦτο, ἀποδεικνύον τὴν ἀνάγκην τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὑπηγόρευσεν εἰς μὲν τὸ Ὑπουργεῖον τὴν περὶ τῶν Γενικῶν Γραμματέων πρότασιν, εἰς δὲ τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀρχῆς ταύτης κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, καὶ κατὰ δεύτερον εἰς τὰ ἄλλα Ὑπουργεῖα, ἀφεῖσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀνάγκην. Συγχρόνως ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς οἰκονομίας, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ζητῶμεν χωρὶς βλάβην τῆς δημοσίου τάξεως, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπραγματοποίησεν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς δυνατῆς ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας· ἡ δὲ πρόσθήκη τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἀντικαθιστῶντος συγχρόνως ἕνα τμηματάρχην, δὲν φέρει εἰμὴ ἑκατὸν δραχμῶν αὔξησιν κατὰ μῆνα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου παρ' ᾧ ἤθελε διορισθῇ ὁ Γενικὸς Γραμματεύς.

Ἐξεπλήρουν τὰ καθήκοντα τῶν γενικῶν γραμματέων οἱ Ὑπουργικοὶ, σύμβουλοι, εἶπον οἱ προλαλήσαντες· ἀλλὰ μήτε ἡ ἀναγκαία ἐπιτήρησις εἰς τὴν ὑπαλληλίαν ἦτον, μήτε διεύθυνσις διὰ τὴν ταχύτητα τῆς ὑπηρεσίας, μήτε ἀσφάλεια καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, διότι ἀπερχομένου τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἄλλων καθηκόντων, ἐγκατέλειπον τὴν ὑπηρεσίαν οἱ πλείστοι τῶν ὑπαλλήλων.

Καὶ αὐτὴ ἡ πρὸ ὀλίγου παρὰ τῆς Βουλῆς ἐγκριθεῖσα ἀρχὴ, ὅτι δύναται νὰ ἀνατεθῶσι δύο καὶ τρία Ὑπουργεῖα συγχρόνως εἰς ἕνα Ὑπουργὸν, ὑπαγορεύει ἤδη τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς τοῦ γενικοῦ γραμματέως, ἄνευ τοῦ ὁποίου θέλει εἶσθαι ἀδύνατος, ἢ λίαν ἐπιζήμιος, ἡ πραγματοποίησις τῆς ῥηθείσης ἀρχῆς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῶν γενικῶν γραμματέων κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου, ἐξέθηκεν ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἶναι ἤδη ἀναγνωρισμένη καὶ πραγματικὴ καὶ δὲν πρόκειται νὰ καθιερωθῇ νέα τις θέσις, ἀλλ' ἁπλῶς τὸ ὄνομα νὰ δοθῇ καὶ νὰ ὁρισθῇ ἡ καταλλήλος μισθοδοσία· διότι πρότερον, ἂν καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν προσδιωρίζετο ἡ μισθοδοσία ἑκάστου ὑπαλλήλου ἐγίνετο ὅμως προσθήκη τις ἀκολούθως εἰς τὴν μισθοδοσίαν ἐκείνου τοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις ἀπολαύων τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐνήργει καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως· ἀλλ' ἤδη, ἀφοῦ ἅπαξ κανονισθῇ ἡ μισθοδοσία ἑκάστου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, οὐδεὶς δύναται νὰ αὐξήσῃ ἢ ἐλαττώσῃ αὐτήν· Οἱ Ὑπουργοὶ σήμερον, ὑποκείμενοι εἰς εὐθύνας διὰ τὴν γενικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, πρέπει διὰ τοῦτο νὰ περιστοιχισθῶσι συγχρόνως μὲ ἐκεῖνα τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἕνεκα τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνοι. Περὶ τῆς ἀνάγκης λοιπὸν τῆς θέσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως οὐδεμία ἀμφιβολία· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μισθοδοσίαν γίνεται προσθήκη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἑκάστου Ὑπουργείου κατὰ μῆνα δραχμῶν μόνον 100, ἐνῷ μέχρι τοῦδε προσετίθεντο ἑκατὸν πεντήκοντα. Ἡ προσθήκη αὕτη εἶναι δικαία, διότι Γεν. Γραμματεὺς, διευθύνων ἓν τῶν τμημάτων καὶ ἐκπληρῶν συγχρόνως τὰ καθήκοντα τῆς γενικῆς ἐπιτηρήσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ὑπαλλήλων, εἶναι δίκαιον νὰ λαμβάνῃ καὶ ἀμοιβήν τινα πλειοτέραν τοῦ τμηματάρχου· ἐκ τῆς παραδοχῆς τοῦ Γεν. Γραμματέως, ἐνῷ προκύπτει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μεγίστη ὠφέλεια διὰ τῆς γενικῆς διευθύνσεως καὶ ἐπιτηρήσεως, δὲν εἶναι φόβος βλάβης· διότι τὰ καθήκοντα τοῦ Γεν. Γραμματέως θέλουσι κανονισθῇ διὰ Βασ. Διατάγματος, ὡς ἀντικειμένων διοικητικῶν καὶ ὄχι νομοθετικῶν, ὁ δὲ Ὑπουργὸς, ὅστις θέλει ὑποβάλει τὸ Διάταγμα, ὑποβεβλημένος εἰς εὐθύνας, καὶ ἔχων συμφέρον εἰς τὴν τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας, θέλει φροντίσει νὰ κανονίσῃ τὰ καθήκοντα ἑκάστου, χωρὶς γενικὴν βλάβην τῆς ὑπηρεσίας. Περαίνων δὲ τὸν λόγον του ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον παραδέχεται τὴν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου τρίτου.

Ἕτερος τῶν Βουλευτῶν, ἀναγνωρίζων ἀναπόφευκτον τὴν ἀνάγκην τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, θεωρῶν δὲ ὡς μόνην λόγον

ἀνάγκης τῆ ὑπαλλήλου τούτου εἰς τὰ λοιπὰ ὑπουργεῖα, τὴν περίστασιν ὅτε ὁ προϊστάμενος ἐπ' αὐτῶν Ὑπουργὸς εἶναι συγχρόνως καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, ἐπρότεινεν ὑποτροπολογίαν, καθ' ἣν νὰ παραδεχθῆ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Κτωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ Ὑπουργεῖα τότε μόνον, ὅταν ὁ ἐπ' αὐτῶν Ὑπουργὸς ἦναι καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου.

Ἀπορανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτηθῆ, ἔπαυσεν ἡ συζήτησις· ὁ δὲ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε συζητήσεως ἐξάγονται δύο γνῶμαι· α) ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἰς περιττὴ καὶ ἐπιβλαβὴς νὰ μὴ γίνῃ παραδεκτή, καὶ β) ἡ τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἡ τῆς ἐπιτροπῆς συγχωνευθείσαι εἰς μίαν ὅτι ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἶναι ἀναγκαία, καὶ νὰ γίνῃ παραδεκτὴ κατὰ τὴν προταθεῖσαν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 3 παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης συγχρόνως διὰ τῆς ἐκθέσεώς της νὰ σημειωθῆ εἰς τὰ πρακτικὰ ὡς ἁπλῆ προτροπὴ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, νὰ μὴ διορίσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος Γενικοὺς Γραμματεῖς, εἰμὶ εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ Ὑπουργεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι χρείαν ἀπαραίτητον αὐτῶν· ἐκ τῶν δύο δὲ τούτων γνωμῶν θέλει ψηφοφορηθῆ ἡ πρώτη, καὶ ἂν μὲν παραδεχθῆ, τότε πίπτει ἡ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς δευτέρα, ἂν δὲ ἀποβληθῆ, τότε μένει παραδεκτὴ ἡ δευτέρα.

Μετὰ μικρὰν τινα συζήτησιν 1) ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος, προτεινόντων τινῶν νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ ὑποροφορηθῆ καὶ ἡ ὑποτροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Πατρέων, καὶ ἄλλων πάλιν ἐπικαλουμένων τὸν Κανονισμὸν, ὅτι αὕτη δὲν ὑποστηρίζθη παρ' ἄλλου Βουλευτοῦ, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποροφορηθῆ, 2) ἐπὶ τῆς προτεινομένης παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς σημειώσεως εἰς τὰ πρακτικὰ, ὡς ἐρρέθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐτέθη ὑπὸ τοῦτο τὸ ζήτημα οὕτω· « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ » Γραμματέως καὶ ὄχι; » ἐννοουμένου, ὅτι ἐὰν γίνῃ παραδεκτὴ ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, τότε τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω· « Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων, διαι- » ρουμένη εἰς τμήματα, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, » ἐχόντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν.

» Ἕνα Γενικὸν Γραμματέα,
» Τμηματάρχας Α΄. καὶ Β΄. τάξεως,
» Γραμματεῖς Α΄. καὶ Β΄. τάξεως,
» Γραφεῖς Α΄. Β΄. καὶ Γ΄. τάξεως, καὶ
» Κλητῆρας Α΄. καὶ Β΄. τάξεως, »

θέλει ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς προτεινομένης τροπολογίας παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν παρεδέχθη καὶ τὸ Ὑπουργεῖον.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλέον τῶν δέκα Βουλευτῶν, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ζάρκου καὶ Δανοπούλου, μετὰ τὴν ἐτιμέτρησιν τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 75 πρὸς 23. κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ψηφοφορίας, τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, καὶ ὡς ἄρθρον 3 τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινόμενον, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 3. « Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων, διαι- » ρουμένη εἰς τμήματα, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, » ἐχόντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν.

» γενικὸν γραμματέα,
» τμηματάρχας Α΄. καὶ Β΄. τάξεως,
» γραμματεῖς Α΄. καὶ Β΄. τάξεως,
» γραφεῖς Α΄. Β΄. καὶ Γ΄. τάξεως,
» κλητῆρας Α. καὶ Β΄. τάξεως,

« Ὁ διορισμὸς τοῦ γενικοῦ γραμματέως συνεπάγει τὴν ἐλάτ- » τωσιν ἑνὸς τῶν τμηματαρχῶν, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα ἀναδέχε- » ται αὐτός ».

Κατὰ συνέπειαν τῆς παραδοχῆς τῆς τροπολογίας ταύτης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη συγχρόνως 1) ὅτι ἀπὸ τὰ προσδιορίζοντα τὸ ποσὸν τοῦ προσωπικοῦ ἑκάστου Ὑπουργείου ἄρθρα ἐξαλείφεται ὁ *γενικὸς γραμματεὺς*, καὶ 2) νὰ σημειωθῆ εἰς τὰ πρακτικὰ ὡς ἁπλῆ προτροπὴ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ἐπειδὴ εἰς τινα τῶν Ὑπουργείων ἡ ὑπηρεσία δὲν ἔλαβεν εἰσέτι μεγάλην ἀνάπτυξιν, οὔτε ἔχουσι πολλοὺς κλάδους, καὶ δύνανται νὰ διεξαχθῶσιν αἱ ὑποθέσεις καὶ ἄνευ γενικοῦ γραμματέως, τὸ Ὑπουργεῖον θέλει διορίσει ἐπὶ τοῦ παρόντος γενικοὺς γραμματεῖς εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ Ὑπουργεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι χρείαν ἀπαραίτητον τούτων.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ θέσις τῶν Γενικῶν Γραμμ. ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Ἀγγιωτατίδης	Ναί.	Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Π. Δ. Καμπάνης	Ν.

Μ. Α. Καΐρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο.
Ι. Κωλέττης	Ν.
Δ. Καλλιρρονᾶς	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Τζανετάκ. Γρηγοράκης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Νίκος Θέου	Ν.
Α. Γουζουάσης,	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ο.
Σίλβεστρ. Στεφανάκης	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Η. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Σ. Παθενόπουλος	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο·
Η. Βάρβογλης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Η. Παππατζώνης	Ο.
Π. Δαρειώτης	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Κ. Βεΐκος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	Ο.
Κ. Ψαρτιδης	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Τσόκρης	Ο.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Α. Μεταξᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	ἀρνήθη ψῆφον
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Ἀποστολάδης.	ἀπὼν
Δ. Τζ. γκουράκος	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Κλήμακας	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Εὐθ. Κανελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Η. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ο.
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ρ. Παλαμιδης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Σ. Μπαϊότσης	Ν.
Δ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.

Παπ. Κιὼς. Τζαμάλας	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Θ. Κιζάνης	Ο.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	ἀπὼν
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Α. Παππατζώρης	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Δ. Δράσος	Ο.
Στάϊκος	Ο.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἐὰν οἱ Ὑπουργοὶ δυνηθῶσι νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞΓ'.

Τῇ 16 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν **111** ἀπόντων δὲ **15** ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν παρὰ τοῦ γραμματέως τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων· καὶ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἐλθούσης αὐτῆς, ἔχουσα οὕτως

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα σήμερον τὴν 17 Φεβρουαρίου ἡμέραν Σάββατον ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξῆλθε μετ' ἐπιμελείας τὰς ἐξῆς ἀναφοράς·

ά. Τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 497 τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων Βέλλου, Νεράτζας καὶ Κυπαρισσίων τῆς ἐπαρχίας Κορινθου, ἐσωκλειόντων ἀντίγραφον ἀναφορᾶς, παρουσιασθείσης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ παραπονουμένων διὰ τὴν παραχώρησιν 500 στρεμμάτων γῆς ἀξίας 200,000 δραχμῶν ἐκ τῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν χωρίων των ἐθνικῆς εἰς τὸν Χρύσανθον Σισίνην, ἂς ἀφαιρεθείσης θέλουν στερηθῆ οἱ γεωργοὶ τῶν εἰρημένων χωρίων τῆς ἀναγκαιούσης εἰς αὐτοὺς γῆς· τὴν ἀναφορὰν ὑπ' ἀριθ. 500 τῶν πληρεξουσίων τοῦ χωρίου Ηιργιαλίου τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, ἐχούσης τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, καθ' ὅσον καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου τούτου παρεχωρήθη εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ἀοιδίμου Ζαΐμη 500 στρεμμάτων γῆ ἀξίας 250 δραχμῶν ἕκαστον, χωρὶς νὰ ἐξαιρεθῆ ἡ ἀνάλογος διὰ τὴν γεωργίαν των γῆ· τὴν ὑπ' ἀριθ. 507 καὶ 520 τῶν Βουλευτῶν Θηβῶν καὶ τοῦ χωρίου Καρνέσι τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἐξαιτουμένων νὰ ἐξαιρῆται εἰς τὰς γινομένας παραχωρήσεις γαιῶν ἡ ἀναγκαιοῦσα εἰς αὐτοὺς, καὶ συσκεφθεῖσα αἰτιολογικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Δάρα τοῦ Δήμου Νάσσωνος,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῶσιν ὅλαι αἱ εἰρημέναι ἀναφοραὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

β'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 525 ἀναφορὰν τοῦ Παναγιώτου καὶ Πανάγου Μπουγᾶ καὶ Δημητρίου Δρακοπούλου κατοίκων τοῦ χωρίου Λαμπέτη τοῦ Δήμου Λετρίων περὶ ἐθνικῶν γαιῶν, δημοπρατηθεισῶν κατὰ τὸν περὶ προικοδοτήσεων Νόμον καὶ μὲ νάσας ἐπ' ὀνόματι των, κατακυρωθεισῶν δ' ἔπειτα ἐπ' ὀνόματι ἄλλων καὶ εἰς τὴν ἠμισείαν τιμὴν ἀντ' ἐκείνης, τὴν ὁποίαν οὗτοι προσέφερον, καὶ συσκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὴν προκειμένην ἐκποίησιν ἐνδέχεται νὰ ἔλαβε χώραν δόλος ἢ ἀπάτη πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

γ'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 501 τῶν κατοίκων Βαλανιδίτσης τοῦ Δήμου Ἀμφίας τῆς Μεσσηνίας, παραπονουμένων διὰ τὰς ὁποίας ἐχορήγησαν τροφὰς ἄνευ πληρωμῆς εἰς τοὺς καταλύσαντας ἐπὶ ἓξ ἡμέρας εἰς τὰς οἰκίας των ὁροφύλακας· συσκεφθεῖσα ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ ἁρμοδίως ἐξέτασις,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

δ'. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 502 καὶ 503 ἀναφορὰς τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀμφίας καὶ τοῦ πρώην δημάρχου Ἀνδανίας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ Διοικητοῦ Μεσσηνίας διὰ τὴν παῦσιν τοῦ μὲν ἐκ τῆς προεδρείας, τοῦ δὲ ἐκ τῆς δημαρχικῆς θέσεως· συσκεφθεῖσα ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν παῦσιν τῶν εἰρημένων δημοτικῶν ὑπαλλήλων,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

ε. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 504, 505 καὶ 519 διαφόρων ἀγωνιστῶν, ἐξαιτουμένων νὰ ἀνταμοιφθῶσι διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις των· συσκεφθεῖσα ὅτι κατὰ τὸ ε. Ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως θέλει συσταθῆ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν μὴ πω δικαιωθέντων ἀγωνιστῶν,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ προνοήσῃ ἐν καιρῷ περὶ τῆς ὑποβολῆς των εἰς τὴν συσταθησομένην ἐπιτροπήν.

ς'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 506 τῶν κατοίκων Λιθοβουνίων τοῦ Δήμου Καρυδίου τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, ἐνισταμένων κατὰ τῆς ἐνεργηθείσης παραχωρήσεως 15 στρεμμάτων γῆς εἰς τὸν Ἠλίαν Δούκαν ἀπέναντι γραμματίου τιμαλφιστοῦ, ἐκτιμηθείσης 110 δραχμὰς ἧττον τῆς κατὰ στρέμμα πραγματικῆς ἀξίας των· συσκεφθεῖσα ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ καταγγελλομένη ζημία τοῦ δημοσίου, ἐὰν τῷ ὄντι ἔλαβε χώραν,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

ζ'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 518 ἀναφορὰν διαφόρων διαδίκων, δικαζομένων ἐνώπιον τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξαιτουμένων νὰ δοθῇ ἄδεια εἰς τοὺς ἀναγνωρισμένους δικηγόρους νὰ ὑπερασπίζωνται τὰς δίκας των· συσκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῇ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰ εἰς αὐτό.

η. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 512 καὶ 516 ἀναφορὰς τῶν κατοίκων Νυμφασίας καὶ Μολάοντος τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος, παραπονουμένων κατὰ τοῦ ἐπιβαρύνοντος τοὺς ὑλοτόμους φόρου καὶ ἐν γένει κατὰ τῶν διατάξεων τῶν περὶ ὑλοτομίας νόμων· συσκεφθεῖσα,

ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπὶ τὸ βελτιώτερον μεταῤῥύθμισις τῶν περὶ δασῶν καὶ ὑλοτομίας νόμων,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

β'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 514 ἀναφορὰν τῶν Βουλευτῶν Λοκρίδος, ἐνισταμένων κατὰ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θετταλομακεδόνων εἰς Ἀταλάντην, ὡς προσβάλλοντος τὰ κοινωνικὰ τῶν συμφερόντων· συσκεφθεῖσα ὅτι εἶναι δίκαιον καὶ ἐπιθυμητὸν νὰ ἀρθῶσιν αἱ ἀφορμαὶ τῶν μεταξὺ αὐτοχθόνων καὶ παροίκων διενέξεων,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

γ'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 524 ἀναφορὰν τοῦ Ἀναστασίου Χ. Γεωργίου περὶ καλλιεργείας ἐρυθροβάμβακος, ἐφ' ᾧ καὶ ζητεῖ νὰ τῷ παραχωρηθῇ γῆ ἐκ 200 στρεμμάτων εἰς Θήβας ἐπὶ δεκαετῆ πίστωσιν· συσκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἀριόδιον ὑπουργεῖον δύναται νὰ κρίνῃ τὸ συμφέρον καὶ τὴν ὠφέλειαν τῆς προτάσεως,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

δ'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 532 ἀναφορὰν τῆς Μαρίας Σταθοπούλου, ἐξαιτουμένης τὴν βοήθειαν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της, σπουδάζοντος εἰς Παρισίους διὰ τὴν μὴ ἐπάρκειαν τῶν ἰδίων της μέσων· συσκεφθεῖσα ὅτι εἶναι ἔργον τῆς Κυβερνήσεως νὰ προνοῇ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ βοήθειαν ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σπουδαζόντων Ἑλλήνων,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ε'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 513 ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Χαλκίδος, παραπονουμένων κατὰ τῶν δεινῶν τῆς τοκογλυφίας· συσκεφθεῖσα αἰτιολογικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ Μεγάρων,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

ϛ'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 526 ἀναφορὰν τῶν κατοίκων ἄνω καὶ κάτω Μουσουνίτζας τοῦ δήμου Κυπινίων, ἐνισταμένων κατὰ τῆς μελετωμένης συγχωνεύσεως τῶν χωρίων των μὲ τὸν δῆμον Αἰγιτίων· συσκεφθεῖσα ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ τοῦ ὑπάρχοντος σχηματισμοῦ τῶν δήμων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀριοδίου δημοτικοῦ καὶ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου,

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ τοῦ γ'. τμήματος εἰσηγητὴς ἀκολούθως ἀνέγνω τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας ἔκθεσιν αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτως·

« Τὸ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας Γ'. τμῆμα, συγκείμενον ὑπὸ τῶν Κ. Θ. Μαρκεζίνη Προέδρου, Στεφανοπούλου Γραμματέως, κτλ,

Συνελθὸν σήμερον τὴν 12 Μαρτίου 1845 ἐν τῷ δωματίῳ του, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ μετὰ προσοχῆς ἐμελέτησε τὰς ληφθείσας ἐπιτοπίως ἐνόρκους, ὑπὲρ καὶ κατὰ τριακοσίας πεντήκοντα ὀκτὼ καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐκλογικὰ ἔγγραφα· ὡσαύτως ἤκουσε καὶ τὴν εἰσήγησιν τῶν διορισθέντων ἐκ τῶν μελῶν του Κ. Κ. Χατσίσκου, Μαρκοπούλου καὶ Παρίση, οἵτινες προσεπειργάσθησαν τὰ ἔγγραφα ταῦτα·

Ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τῶν ἐγγράφων τούτων ἐξάγει·

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Καρύστου·

Ὅτι μεταξὺ τῶν ἐγγράφων δὲν ὑπάρχει ὁ ἐκλογικὸς ὁριστικὸς κατάλογος, διὰ νὰ γνωρισθῇ, ἐὰν οἱ συντάξαντες αὐτὸν συνεμορφώθησαν μὲ τὰς περὶ συντάξεως καὶ ἐκθέσεως διατάξεις τοῦ Νόμου.

Ὅτι ἐψηφοφόρησαν 791 ἐκλογεῖς, ἐξ ὧν ἔλαβον ψήφους οἱ

Στ. Νικολαΐδης	546.
Γ. Παππαρρούντας	515.
Γ. Γουναρόπουλος.	437.
Θ. Κότσικας	202.
Α. Μαυροκορδάτος	114.
Α. Χ. Νικολάου	100.
Α. Στρατὴς	59.
Κ. Ζάρας	55. καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ὅτι τὴν τετάρτην τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς ὁ ἀξιωματικὸς Μόστρας καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ λαοῦ ἐζήτει ψήφους ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τότε Προεδρεύοντος Μαυροκορδάτου, λέγων ὅτι ἐκλέγοντες τὸν ποσῶς δὲν ἐλάμπτονται, καθότι ἡ ἐπαρχία ἔμελλε νὰ δώσῃ δύο βουλευτὰς καὶ τῇ συνεργείᾳ καὶ δυνάμει τοῦ Μαυροκορδάτου δίδει ἤδη τρεῖς. Πρὸς τὸν αὐτὸν δὲ σκοπὸν ἐπροσκάλει κατ' ὄνομα ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς προκριτωτέρους ἐκ τῶν κατοίκων καὶ ἀπῄτουσε νὰ συνεργήσωσιν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς του· καὶ ταῦτα ἐξάγονται καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς καταθέσαντας.

Ὅτι μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Μόστρα ἡ ἐκλογὴ ἤλλαξε μορφὴν καὶ οἱ τὸν σκοπὸν του συντρέχοντες κατέστησαν αὐθαδέστεροι

εἰς τρόπον ὥστε παρεβίαζον, ἐπαπειλοῦν, ἐσχιζαν ψηφοδέλτια καὶ διαφορετρόπως ἤπείθουν τοὺς προσερχομένους ἐκλογεῖς.

Ὅτι ἡ ἐφορεύουσα τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπὴ ἔλαβε γνῶσιν τῶν συμβαινουσῶν τούτων παραβιάσεων, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἰδίων τῆς ἐκλογῆς πρακτικῶν ἐξάγεται, πλὴν οὐδεμίαν ἔλαβε φροντίδα νὰ τὰς περιστείλῃ, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐδικαιολογήθη, ὅτι δὲν εἶναι καθήκόν της τοῦτο.

Ὅτι ὁ Δ. Κουτζονίκας, Οἰκονομ. ἐπίτροπος τῆς ἐπαρχίας, μεταχειριζόμενος τὴν ἐπιρροὴν τῆς δημοσίας θέσεώς του, ἔγραφε πρὸς τοὺς Α. Τσοῦρον καὶ Σαραβάνον, τὸν καὶ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ συντρέξωσι τὴν ἀποστολὴν τοῦ Μόστρα ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μαυροκορδάτου.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Στυρῶν.

Ὅτι οὔτε μεταξὺ τῶν ἐκλογικῶν τοῦ δήμου τούτου ἐγγράφων δὲν ὑπάρχει ὁ ἐκλεκτικὸς ὁριστικὸς κατάλογος, ἐπομένως δὲν εἶναι εἰς θέσιν τὸ τμῆμα νὰ γνωρίσῃ ἂν ἐτηρήθησαν τὰ παρὰ τοῦ Νόμου διατασσόμενα ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν καὶ ἔκθεσίν του.

Ὅτι ἐψηφορόρησαν 274 ἐκλογεῖς, ἐξ ὧν ἔλαβον ψήφους οἱ

Α. Στ. Νικολαΐδης	265
Α. Μαυροκορδάτος	239
Κ. Ζέρβας	161
Ε. Χ. Κωνσταντῆς	152· καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς Μόστρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς διέβη ἀπὸ τὸν δῆμον τοῦτον, καὶ μεταχειρισθὴ πᾶν μέσον διὰ νὰ πειθαναγκάσῃ τοὺς προκριτωτέρους ἐκ τῶν κατοίκων, ὡς ἄνθρωπος τοῦ πρωθυπουργοῦ, νὰ ἐκλέξωσι Βουλευτὴν τὸν Μαυροκορδάτον, καὶ ὑπεσχέθη εἰς αὐτοὺς ἀ. ὅτι ἂν τὸν ἐκλέξουν θέλει προσπαθήσει νὰ κερδίσουν τὴν δίκην, ἣν ἔχουν μὲ τὸν Ὀθωμανὸν Χασάμπεην, ἀντιποιούμενον τὰς γαίας των, καὶ β'. ὅτι θέλει φροντίσει νὰ χαρίσῃ εἰς τὸν δῆμόν τους τὰ παρακειμένας ἠθικὰς ἐρήμους νήσους, ὀνομαζομένας Σταυρονήσια, ἃς ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἤδη εἰς τὴν διαπραγμάτευσίν της.

Ὅτι ἡ ἐφορεύουσα τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπὴ ἐκ συμφώνου τὰς αὐτὰς ἔδιδεν ὑποσχέσεις εἰς τοὺς προσερχομένους πρὸς ψηφοφορίαν ἐκλογεῖς, παρακινοῦσα καὶ πειθαναγκάζουσα αὐτοὺς, ὅπως ψηφοφορήσωσι Βουλευτὴν τὸν Μαυροκορδάτον.

Ὅτι ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἤνοιγον καὶ ἀνεγίνωσκον ἐναντίον τοῦ Νόμου τὰ ψηφοδέλτια, καὶ, ὁσάκις δὲν εὕρισκον ἐγγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Μαυροκορδάτου, δὲν τὰ παρεδέχοντο, ἀλλὰ τὰ ἐπέστρεφον μὲ τὴν ῥητὴν ὑποχρέ-

ωσιν νὰ ἐγγράψωσι τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ἄλλων τὰ ἔβγαζον καὶ τοῖς ἔδιδον ἰδικά της, τὰ ὁποῖα εἶχον ἑτοιμα μὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, χωρὶς νὰ γνωρίζωσιν οἱ λαμβάνοντες τὸ περιεχόμενον ὅτι οἱ Ν. Δουκάκης, Ν. Μανόλης, Ε. Λουκᾶς, Κ. Κυριάκου, Γ. Ν. Κυριάκου, Ἰω. Τόλιας, Κ. Κυριάκης, καὶ Γ. Ι. Μικρὸς, χωρὶς νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς ψηφοφορίαν, ἐσημειώθησαν εἰς τὸν κατάλογον ὡς ψηφοφορήσαντες.

Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτὸς τῶν ὅσων μετεχειρίζετο μέσων εἶχε συμπράκτορα, καὶ τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου φαλαγκίτην Π. Κεντιστῆν, διʼ οὗ μετεχειρίζετο βίαν, διὰ νὰ ἐγγράφωσιν οἱ ἐκλογεῖς τὸ ὄνομα τοῦ Μαυροκορδάτου. Ὅτι ὁ Γ. Παλαιολόγος μολονότι δὲν παρεμβλήθη εἰς τὴν ψηφοφορίαν διὰ νὰ συνεπιτηρῇ ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, μολονότι δὲν ἐψηφορόρησε, διότι εἰς ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα κατεγίνετο εἰς τὰς γεωργικὰς ἀσχολίας του, μ' ὅλον τοῦτο ὑπεγράφη εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας καὶ προσέτι ἐσημειώθη ὡς ψηφοφορήσας εἰς τὸ πρωτόκολλον. Ὅτι καὶ ὁ παρὼν πάντοτε εἰς τὴν ἐκλογὴν δήμαρχος, τὰ αὐτὰ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς μετεχειρίζετο μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ δήμαρχος παρέπειθον τοὺς ἀντιτείνοντας ἐκ τῶν νουμηνεστέρων, λέγοντες εἰς αὐτοὺς ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Ὑποστρατήγου Κριεζώτου.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Διστύων.

Ὅτι οὔτε εἰς τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα τοῦ δήμου τούτου δὲν ὑπάρχει ὁριστικὸς ἐκλεκτικὸς κατάλογος, οὔτε γνωρίζεται ἐπομένως ἡ νομιμότης αὐτοῦ· ὅτι ἐψηφορόρησαν 1093 ἐκλογεῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ἔλαβον ψήφους.

Οἱ Κύριοι Ζέρβας	1093.
Α. Μαυροκορδάτος	1091 καὶ
Α. Μεταξᾶς	1090.

Ὅτι ἡ ἐκ τῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπὴ, συμφώνως μετὰ τοῦ εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς παρόντος δημάρχου, εἶχον ἑτοιμα ψηφοδέλτια, φέροντα τὰ ἀνωτέρω ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ἔδιδον οἱ ἴδιοι εἰς τοὺς προσερχομένους ἐκλογεῖς, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τὸ περιεχόμενον αὐτῶν καὶ τοὺς ἐπιθανάγκαζον καὶ τὰ ἔῤῥιπτον εἰς τὴν κάλπην, φοβερίζοντες μὲ πληρωμὴν προστίμου τοὺς ἐναντιουμένους νὰ τὰ λαμβάνωσιν· εἰς τοὺς πλείστους δὲ ἐξ αὐτῶν οὔτε εἰς χεῖρας των τὰ ἔδιδον, ἀλλ' οἱ ἴδιοι τὰ ἔῤῥιπτον εἰς τὴν κάλπην, καὶ ἡ παρουσία τοῦ ἐκλογέως εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐχρησίμευεν, εἰμὴ διὰ νὰ ὀπλώσῃ τὸ ὄνομά του καὶ ἐγγραφῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας. Ὅτι πολλῶν ἐκ τῶν

ἐκλογέων, προσερχομένων μὲ ἕτοιμα ψηφοδέλτια, ἡ ἐπιτροπὴ, ἀναγνωίσκουσα αὐτὰ, ὄχι μόνον δὲν τὰ ἐδέχετο, ἀλλὰ τὰ ἔσχιζε καὶ τοῖς ἔδιδεν ἐκ τῶν ἑτοίμων ἰδικῶν της ὑποχρεοῦσα αὐτοὺς νὰ τὰ ρίψωσιν εἰς τὴν κάλπην, καὶ προσθέτουσα ὅτι τοῦτο διατάσσει ὁ Νόμος. Ὅτι ὁσάκις τινὲς ἐκ τῶν ἐκλογέων δὲν ἤθελον νὰ ἐνδώσωσι κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τὰς εἰσηγήσεις καὶ ἀπειλὰς τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπροσκάλουν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες εἶχον ἐπιρροὴν εἰς αὐτούς, ἵνα τοὺς πεισθανάγκάσωσι. δι' αὐτῶν ν' ἀλλάξωσι τὰ ψηφοδέλτιά των, ὁσάκις δὲ καὶ τὸ μέτριον τοῦτο ἀπέβαινεν ἀτελεσφόρητον, καὶ ὁ ἐκλογεὺς ἔμενεν ἀκλόνητος, ἡ ἐπιτροπὴ οὐχ ἧττον ἐναντίον τοῦ Νόμου ἔβαλλεν εἰς τὴν κάλπην μόνη της τὰ ἰδικά της ψηφοδέλτια ἀντὶ τοῦ ψηφοφόρου. Ὅτι εἰς τὴν παραβίασιν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐκλογέων θελήσεως συνήργησε τὰ μέγιστα ὁ Βουλευτὴς Κ. Ζέρβας, ὅστις παρευρισκόμενος εἰς τὴν ἐκλογὴν ἔνοπλος, μετεχειρίσθη κατὰ τῶν ἐκλογέων καὶ τὴν βίαν, καὶ ῥητῶς ἔβαλε τὸν Β. Μπάχλαν ἀλλοδημότην, θέλοντα νὰ ἐνθαῤῥύνῃ τινὰς ἐκ τῶν ψηφοφόρων, καὶ λέγοντα ὅτι δύνανται ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τὰς παρανόμους ἀπειλὰς τῆς ἐπιτροπῆς. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔῤῥιψεν εἰς τὴν κάλπην τὰς ψήφους τῶν Κ. Καράπα, Σ Τόλια, Γ Παλέχου, Δ Στρούμπου, ἡ Σταμάτη, Ν Ἀποστόλου, Χ Καρέζη, Γ Κανέλλου, Κ Κόλλια, Γ Κοσκινᾶ, Γ Χατζῆ, Ι Κόλλια, Α Γεωργούση, Χ Μαμουλάκου, καὶ Κ Ἀληπενήση, χωρὶς νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς ψηφοφορίαν. Ὅτι ἐκ τῶν προσερχομένων καὶ ἐναντιουμένων νὰ λάβωσιν ἕτοιμα ψηφοδέλτια, μόνοι οἱ Μονεδρυάται, καὶ ὀλίγιστοι τινὲς ἄλλοι ἐπέμειναν μέχρι τέλους, καὶ ἴσχυσαν τέλος πάντων νὰ ῥίψωσιν εἰς τὴν κάλπην τὰ ἰδικά των, ὡς τοῦτο δίκαιοῦται καὶ ἀπὸ τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς κατάθεσιν τοῦ Γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς Π. Χρυσοστάλλη. Ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπειλῶν, ὁ Δήμαρχος ἐκήρυξε διὰ κήρυκος καὶ τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου καὶ τῆς φυλακίσεως. Ὅτι παραπονουμένων τινῶν ὡς ἀναγκασθέντων νὰ ψηφοφορήσουν διὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐν μέρει δὲν ἐγνώριζον, καὶ ὅτι θὰ τοὺς πάρουν στὸν λαιμόν τους, ἡ ἐπιτροπὴ ὡρκίζετο εἰς πᾶν ὅ,τι εἶχεν ἱερώτερον, ὅτι τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἔφερον τὰ ψηφοδέλτια εἶναι ἄνθρωποι ἱκανοὶ καὶ θὰ φέρωσι καλὸν εἰς τὸν τόπον. Ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς Μάστρος παρευρέθη εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἔγραφε ψηφοδέλτια, συμβουλεύων τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, ῥητῶς μάλιστα ἐξάγεται ἐκ τινος καταθέσεως, ὅτι εἰπόντος τοῦ ῥηθέντος Μάστρα πρὸς τὸν Βουλευτὴν Ζέρβαν « δὲν θὰ κάμωμεν δουλιὰ, » τῷ ἀπήντη-

σεν « ἄφεστα τὰ γαϊδούρια, » καὶ κρατήσας τὴν θύραν δὲν τοὺς ἄφηκε νὰ ἐξέλθωσι, πρὶν ἡ δεχθῶσι τὰ ἕτοιμα τῆς ἐπιτροπῆς ψηφοδέλτια, καὶ τὰ ῥίψωσιν εἰς τὴν κάλπην. Ὅτι ὁ Γ Δημητριάδης ὡς μὴ ὁμόῤῥων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκινδύνευσε καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν του καὶ ἀφοῦ δὲν εὗρεν ἄσυλον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν του, τὴν ὁποίαν ὁ Μάστρας ἔζητει νὰ ἐμπρήσῃ, διεσώθη εἰς τὸν Δῆμον Κύμης. Ὅτι ὅλα τὰ ἀνωτέρω, οὔτε τὰ ἐξεταισθέντα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἠδυνήθησαν νὰ ἀποκρύψωσιν,

Ἰὼς πρὸς τὸν δῆμον Κύμης.

Ὅτι καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Δῆμον, ἐπίσης δὲν ὑπάρχει ὁ ὁριστικὸς ἐκλεκτικὸς κατάλογος, καὶ ἑπομένως ἀμφιβάλλεται ἡ νομιμότης του.

Ὅτι ἐψηφοφόρησαν 457 ἐκλογεῖς ἐξ ὧν ἔλαβον ψήφους.

Οἱ	Β. Νικολαΐδης.	302
	Δ. Γιαννάκης.	299
	Ἰω. Βάχλας.	288
	Ν. Οἰκονόμου.	116
	Α. Μαυροκορδάτος.	75
	Κ. Ζέρβας.	61

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας. Ὅτι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς, ὁ Α. Κωστωνίκας Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, καὶ Θ. Χάμπας Γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως Εὐβοίας ὑπῆγον καὶ διέμειναν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου ταύτου, ὅπου προσεκάλεσαν ὅλους τοὺς προκριτωτέρους τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν χωρίων, καὶ τοὺς ἐπεθανάγκαζον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μαυροκορδάτου ὑποσχόμενοι εἰς τοὺς μὲν κατασκευὴν λιμένος, εἰς τοὺς δὲ ἐλάῤῥωσιν ἀπὸ τὰς καταπιέσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, καὶ εἰς ἄλλους ὅτι θὰ τοὺς ἀποκαταστήσωσιν ἰδιόκτητα τὰ χωρία των.

Ὅτι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς δημοτικοὺς κατὰ χρέος ἐπέβαλλον τὴν συνδρομὴν ταύτην, ἀπειλοῦντες τὰς παύσεις αὐτῶν ἂν ἄλλως πράξωσιν. Ὅτι καὶ ὁ Μάστρας τὰ αὐτὰ ἐνήργησε καὶ ἔλωσε μάλιστα καὶ εἰς τὸν συμβολαιογράφον Γ. Ἀστέρην 100 ἰδιόγραφά του ψηφοδέλτια μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὰ διανείμῃ. Ὅτι ὁ Χάμπας προσέφερε καὶ εἰς κάποιον Καρτελιᾶν 20 δίστηλλα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των· καὶ διὰ χωροφυλάκων ἀπέβαλλε τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας ὅστις ἐννόει μὴ ἐργαζομένους συμῤῥώνως μὲ τὸν σκοπόν του, μηδὲ ἐσυγχώρησεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ λάβῃ γραμματέα τῆς ἐμπιστοσύνης της τὸν Στ. Π. Ἰωάννου, διαλύσας καὶ τοὺς πρὸς διατήρησιν τῆς ἡσυχίας διορισθέντας παρὰ τοῦ δημάρχου ἐθνο-

φύλακας, καὶ ἀντικαταστήσας αὐτοὺς διὰ χωροφυλάκων, χωρὶς νὰ λείψῃ νὰ ἀπειλήσῃ τὸν δήμαρχον ὅτι θέλει τὸν παύσει ὡς μὴ ἐνδιδοντα εἰς τὰς θελήσεις του. Ὅτι παρευρίσκετο ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῆς ψηφοφορίας, καὶ παρεβιάζε τοὺς ἐκλογεῖς διὰ νὰ παρατηρῇ τὰ ψηφοδέλτιά των. Ὅτι μετὰ τὴν διαλογὴν γνωρίσαντες αὐτόν τε, ὁ Κουτσονίκας, καὶ Μόστρας ὅτι ἡπατήθησαν καθότι δὲν εὗρον ὅσας ψήφους ἤλπιζον, ἐπηπείλουν τοὺς ἀπατήσαντας αὐτοὺς διαφοροτρόπως.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κουτλαίων.

Ὅτι οὐδ' αὐτοῦ τοῦ δήμου ὁ ὁριστικὸς ἐκλογικὸς κατάλογος δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἐγγράφων· ἐπομένως ἀμφιβάλλεται ἡ νομιμότης τῆς συντάξεως καὶ ἐκθέσεώς του.

Ὅτι ἐψηφοφόρησαν 452, ἐξ ὧν ἔλαβον ψήφους·

Οἱ Ἰω. Βάχλας	»	417
Β. Νικολαΐδης	»	407
Δ. Νικολαΐδης	»	251
Α. Μαυροκορδάτος	»	54
Κ. Ζέρβας	»	16

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ὅτι ὁ γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως Θ. Χάμπας, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος Α. Κουτσονίκας, καὶ ὁ ἀξιωματικὸς Μόστρας, διέβησαν ἐκεῖθεν πρὸ τῆς ἐκλογῆς, καὶ προσκαλέσαντες εἰς Κύμην τὸν δήμαρχον, τοὺς παρέδρους καὶ τοὺς προκριτωτέρους τῶν χωρίων, τοὺς ἐπειθανάγκαζον ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μαυροκορδάτου, ὑποσχόμενοι, ὅσων τὰ χωρία εἶναι ἐθνικαὶ διόκτητα, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν θέλει τοὺς συνοδραμουσι, διὰ νὰ γίνωσιν ἰδιόκτητα, καὶ εἰς ἄλλους ἔδιδον ἄλλας ὑποσχέσεις. Ὅτι ἀρξαμένης τῆς ψηφοφορίας καθ' ἑκάστην σχεδὸν παρευρίσκετο ἐκεῖ ὁ Χάμπας, ἐνίοτε δὲ καὶ οἱ Μόστρας καὶ Κουτσονίκας, οἵτινες ἀναφανδὸν ἐβιάζον τοὺς ἐκλογεῖς πρὸς τὸν σκοπόν των, καὶ πολλῶν διὰ τῆς βίας ἐπεσκέπτοντο τὰ ψηφοδέλτια· καὶ εἰς ὅσων δὲν εὕρεσκον ἐγγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Μαυροκορδάτου, ἄλλων τὰ ἔσχιζον καὶ ἄλλους ὕβριζον ἐπαπειλοῦντές τους ἀναιδῶς, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν Α. Τσαντίλη, Γ. Δεληγιώργη, Κ. Τσίτου, Β. Νικολαΐδου καὶ λοιπῶν.

Ὅτι οἱ Κουτσονίκας καὶ Χάμπας, θεωρήσαντες πῶς ὡς ἐκ τῶν ὅσων μετεχειρίσθησαν μέσων ἡ ἐκλογὴ δὲν βαδίζει ἐντελῶς σύμφωνα μὲ τὸν σκοπόν των, διέκοψαν μιᾷ τῶν ἡμερῶν πρὸς ὥραν τὴν ἐκλογὴν ἐκβαλόντες τοῦ Ναοῦ τήν τε ἐπιτροπὴν

καὶ τὸν λαὸν, καὶ ἀνὰ ἓν τῶν μελῶν ἔκραζον καὶ ἐπειθανάγκαζον, διὰ νὰ συνεργήσωσιν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ των, ὡς τοῦτο ἐξάγεται ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὅτι ὁ Κουτζονίκας ἐξύβριζε καὶ ἐπηπείλει δημοσίᾳ τὸν εἰδικὸν πάρεδρον Γ. Καράταν ὡς μὴ ἐνεργήσαντα κατὰ τὰς παραγγελίας του ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἰδίου παρέδρου καὶ ἄλλων.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κονιστρίων.

Ὅτι ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος τοῦ δήμου τούτου συνετάχθη κατὰ τύπους καὶ ἔμεινεν ὁριστικὸς περιέχων ὀνόματα 358· ἐξ αὐτῶν δὲ ἐψηφοφόρησαν 315 καὶ ἔλαβον ψήφους οἱ,

Γ. Ψυχογυιὸς	170
Α. Μαυροκορδάτος	142
Κ. Ζέρβας	137 καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ὅτι ὁ Κουτσονίκας Χάμπας καὶ Μόστρας προσεκάλεσαν εἰς Κύμην ὅλους τοὺς προκριτωτέρους τοῦ δήμου καὶ ὑπέσχοντο εἰς τοὺς μὲν ἰδίαν ὠφέλειαν, εἰς τοὺς δὲ, ὅτι τὰ χωρία των θὰ γίνωσιν ἰδιόκτητα κτλ. ἂν συντρέξωσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μαυροκορδάτου, καὶ εἰς τινας ἐπέτυχον· ὅτι ὁ Κουτσονίκας ἔπαυσε τῶν ἐπισασιῶν ὅσους δὲν συνέτρεχον εἰς τὸν σκοπόν του, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν κατάθεσιν τοῦ Κ. Γ. Μπάλλα. Ὅτι ὁ Χάμπας εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς σχεδὸν καθ' ἑκάστην διέβαινεν ἐκεῖθεν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ εἶπεν εἰς τὸν δήμαρχον Γ. Ψυχογυιὸν, τὸν καὶ πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπῆς ὅτι νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ του διὰ οὗτινος θεωρεῖ κατάλληλον μέσον καὶ νὰ μὴ φοβηθῇ δι' ὁκυρότητα.

Ὅτι πολλῶν ἐκλογέων ψηφοδέλτια ἐντὸς τοῦ ναοῦ δι' ὑποσχέσεων, ἀπάτης καὶ βίας ὁ Κουτσονίκας καὶ Χάμπας παρετήρουν, καὶ τῶν μὲν τὰ ἀντήλλαζον, γράφοντες οἱ ἴδιοι ἄλλα, τῶν δὲ τὰ ἔσχιζον, καὶ ἄλλους ἐπηπείλουν.

Ὅτι μετεχειρίσθησαν τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ νὰ ἐκφοβίζωσι τὸν λαὸν διὰ καταπιέσεων νὰ δώσωσιν ὅπως ἤθελον τὰς ψήφους των.

Ὅτι ὁ Κουτσονίκας δημοσίᾳ ἐπηπείλει τὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου Κρεμαστοῦ, ὅτι θέλει τὸν ἐκδικηθῇ, διότι δὲν ἐνήργησεν ὅσα τοῦ παρήγγειλεν ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὴν ἐκλογήν.

Ὅτι οἱ γράφοντες ψηφοδέλτια συμφώνως μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Κουτσονίκα καὶ Χάμπα παρουσίᾳ ἐκήρυττον, ὅτι ὅσας ψήφους ἔγραψαν τόσα τάλληρα ἔλαβον, καὶ τοῦτο ἰσχυροποιεῖται ἀπὸ τὴν ἔνδειξιν, ὅτι προσυπέγραφον τὰ ψηφοδέλτια οἱ τοιοῦτοι, ὡς ἄπο.

δεικνύεται ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα τῆς ἐκλογῆς ψηφοδέλτια καὶ ἀπό τινος τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιτροπὴ κατεῖχεν ἐν καιρῷ τῆς ψηφοφορίας.

Ἐν γένει ὡς πρὸς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων.

Ὅτι εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ὁ παρευρισκόμενος γραμματεὺς τῆς διοικήσεως Χάμπας ἐνήργει κατ' ἀρέσκειαν, δὲν ἄφηκε τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν νὰ ἐκλέξωσι τοὺς γραμματεῖς των, μόνος του ἐξελέξατο τὸν ψηφολέκτην, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐπιτροπῶν, μὴ συγχωρήσας νὰ κάμωσι κἀμμίαν παρατήρησιν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς.

Ὅτι ἀπηγόρευσε διὰ χωροφυλάκων τὴν εἴσοδον εἰς τὸν ναὸν, ἐκείνων τῶν πολιτῶν, οἵτινες δὲν ἦτον τοῦ φρονήματός του καὶ ἄλλους διὰ τῆς βίας ἀπέβαλε.

Ὅτι αἱ παρουσιασθεῖσαι ἐνστάσεις δὲν ἀφῆκε νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἀλλὰ τὰς ἔλαβεν ὁ ἴδιος, προτείνας ὅτι ἀκυρότης δὲν ὑπάρχει, ὑπείληπε μάλιστα καὶ τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς Κονιστρίων ἐπιμείναντα εἰς τὴν καταχώρισιν των.

Ὡς πρὸς τὰς κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀναφορὰς.

Ὅτι αἱ ἀναφοραὶ αὗται ὑπεκινήθησαν ἀπὸ τοὺς νοημονεστέρους, οἵτινες ἐγνώριζον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, οἱ πλείστοι ὅμως ὑπέγραφον μὲ μόνην τὴν ἰδέαν ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς.

Σκέπτεται.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Καρυστίων.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ὁριστικὸς ἐκλεκτικὸς κατάλογος, τὸ τμῆμα δὲν δύναται νὰ γνωρίσῃ α. ἂν ὁ κατάλογος οὗτος συνετάχθη, ἐξετέθη καὶ ἔμεινεν ὁριστικὸς κατὰ τοὺς νομίμους διατυπώσεις· καὶ β'. ἂν μόνον οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς αὐτὸν ἐψηφόρησαν.

Ἐπειδὴ ὁ ἀξιωματικὸς Μάστρας ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς ὡς ἄνθρωπος τῆς ἐξουσίας καὶ *μετεχειρίσθη τὴν ἠθικὴν αὐτῆς δύναμιν* πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του, καὶ ὁ ἐν ἐνεργείᾳ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐπαρχίας ἔγραφεν εἰς διαφόρους ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ, ἔπεται ὅτι ὁ λαὸς ἐπηρεασθεὶς δὲν ἔδωκεν ἐλευθέρως τὴν ψῆφόν του.

Ἐπειδὴ ἀπεδείχθη ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἐκλογέων παρεβιάσθησαν καὶ ἠπατήθησαν δίδοντες τὴν ψῆφόν των, ἡ δὲ ἐφορεύουσα τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπὴ, οὐχὶ μόνον δὲν ἐφρόντισε νὰ περιορίσῃ τὰς καταχρήσεις ταύτας, ἀλλὰ καὶ διὰ πράξεώς της, καταχωρηθείσης εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ὅτε τῇ κατηγγέλθησαν, ἐδικαιολογήθη ὅτι δὲν εἶναι καθῆκόν της νὰ φροντίζῃ διὰ τὰ τοιαῦτα.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Στυρῶν.

Ἐπειδὴ, μὴ ὑπάρχοντος ἐκλεκτικοῦ καταλόγου, τὸ τμῆμα δὲν δύναται νὰ γνωρίσῃ, ἂν συνετάχθη, ἐξετέθη καὶ ἔγινεν ὁριστικὸς κατὰ τύπους, οὐδ' ἂν μόνον οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς αὐτὸν ἐψηφορόρησαν.

Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς Μάστρας διέβη ἐν καιρῷ τῆς ἐκλογῆς ἐκεῖθεν, καὶ συμφώνως μετὰ τῆς ἐφορευούσης τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ δημάρχου ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των ἠπάτων τοὺς ἐκλογεῖς ὅτι ἂν δώσωσι τὰς ψήφους των ὑπὲρ οὗ τινος τοὺς παρεκίνουν θέλουσι τοὺς βοηθήσει ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των εἰς ἣν ἔχουσι δίκην μετὰ τοῦ Χασάμπεη, ἀντιποιουμένου τὰς γαίας τοῦ χωρίου των καὶ ὅτι θέλουσιν ἀποκαταστήσει τὰ ἐθνικὰ Στυρονήσια κοινοτικὰ, τὰ ὁποῖα διεκδικεῖται ἤδη ἡ Κυβέρνησις, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρακινούμενοι ἔδωκαν οἱ περισσότεροι τὰς ψήφους των ὑπὸ τὸν ὅρον ἑνὸς συμφέροντος καὶ ὄχι ἐλευθέρως.

Ἐπειδὴ ἡ ἐπιτροπὴ ἥτις ἐχρεώστει νὰ συμβουλεύῃ τοὺς ἐκλογεῖς λαοὺς διὰ νὰ δίδωσιν ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρεάστως τὴν ψῆφόν των, αὐτὴ ἡ ἰδία ἤνοιγε καὶ ἀνεγίνωσκε τὰ ψηφοδέλτια τῶν προσερχομένων, καὶ τῶν μὲν τὰ ἔσχιζε καὶ τοῖς ἔδιδεν ἕτοιμα ἰδικά της μὲ τὴν ῥητὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐγγράψωσι τὸ ὄνομα τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ ὡς ἐκ τούτου παρεβίαζε τὴν θέλησιν τῶν ἐκλογέων καὶ τὴν μυστικότητα τῆς ἐκλογῆς. Ἐπειδὴ ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πολλῶν ἐκλογέων καὶ τοι μὴ προσελθόντων εἰς ψηφοφορίαν ἔρριψε τὰς ψήφους των εἰς τὴν κάλπην, καὶ παρεβίασεν οὕτω τὴν ῥητὴν τοῦ 21 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου διάταξιν.

Ἐπειδὴ τὸ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς Γ. Παλαιολόγος ἐνῷ δὲν παρευρέθη οὔτε πραγματικῶς ἐψηφορόρησεν εἰς τὴν ψηφοφορίαν, μολονοτοῦτο ὑπέγραψε μετὰ ταῦτα ὅλας τὰς πράξεις τῆς ἐκλογῆς, καὶ προσέτι εὑρέθη εἰς τὸν κατάλογον ὡς ψηφοφορήσας, παραβίασεις ἀρκετὰ σοβαράς.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Δυστίων.

Ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπὴ καὶ ὁ δήμαρχος εἶχον ἕτοιμα ψηφοδέλτια καὶ διένεμον αὐτὰ ὑποχρεωτικῶς εἰς τοὺς προσερχομένους ἐκλογεῖς, πιστεύοντας ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπακούωσι διὰ νὰ τὰ δέχωνται.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς βίας καὶ τῆς ἀπάτης ἥρπαζον τὰ ψηφοδέλτια, τὰ ὁποῖα ἔφερον οἱ ἐκλογεῖς, καὶ τὰ ἔσχιζον, καὶ τοὺς ὑπεχρέωνον νὰ ῥίψωσιν εἰς τὴν κάλπην ἀπὸ τὰ ἰδιά των ἕτοιμα.

Ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις μετεκαλοῦν καὶ ἔξωθεν ἀνθρώπους

διὰ νὰ ἐπιρεάσωσι καὶ νὰ κλονίσωσι τὴν συναίδησιν καὶ αὐτῶν τῶν νοημονεστέρων ψηφοφόρων, καὶ αἱ πράξεις αὗται ὄχι μόνον καταστρέφουσι τὸ κῦρος τῆς ἐκλογῆς ἀλλὰ καθιστῶσιν ἀξιοπρόσους καὶ τοὺς αὐτουργοὺς ὅλων αὐτῶν τῶν παρανομιῶν.

Ἐπειδὴ ἰσχυρὰ ἀπόδειξις ὅτι ἔλαβον χώραν ὅλα ταῦτα τὰ δόλια καὶ παράνομα μέτρα, εἶναι ἡ ὁμοιόμορφος ψηφοφορία 1093 ἐκλογέων μεταξὺ τῶν ὁποίων μία ψῆφος μόνη διαφέρει.

Ἐπειδὴ ἀνεκαλύφθη ὅτι πολλῶν ἐκλογέων αἱ ψῆφοι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην χωρὶς ποσῶς νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ψηφοφορίαν, καὶ ἐπομένως ἐνδεχόμενον νὰ μὴν ἐπαρουσιάσθησαν καὶ ἄλλοι περισσότεροι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀγνοοῦνται, καὶ ἡ ὑποψία αὐτὴ ἰσχυροποιεῖται κατὰ μέγα μέρος ἀπ' αὐτὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, τὸ ὁποῖον ἀρκετὰ φαίνεται ὅτι εἶναι γεγραμμένον ὄχι ἐν καιρῷ τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐκδιαλειμμάτων ἀναλόγως τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν, ἀλλὰ διὰ μιᾶς καὶ ἐν καιρῷ ἑσπέρας ὁπόσα δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς τύρβης τῆς ψηφοφορίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου γεννᾶται ἡ πεποίθησις ἢ ὅτι δὲν ὑπῆρξε ποσῶς ἐκλεκτικὸς κατάλογος, ἢ ὅτι οἱ ψηφοφορήσαντες ἦσαν κατὰ μέγα μέρος ἄλλοι παρὰ τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς αὐτὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισαν οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ μὴ τὸν παρουσιάσωσιν.

Ἐπειδὴ καὶ ἀπό τινας ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς καταθέντας ἀναδεικνύεται ὅτι εἷς τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας οἱ Μανοδρυᾶται καὶ τινες ἄλλοι ἀντιστασθέντες μέχρι τέλους δὲν ἔλαβον ἀπὸ τὰ ἕτοιμα ψηφοδέλτια, διότι δὲν ἤθελον νὰ ψηφοφορήσωσι ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτοῖς ὀνομάτων, ἀλλ' ἔρριψαν ἰδικά των, καὶ μολονοῦτο εἰς τὴν διαλογὴν μὴ εὑρεθείσης εἰμὴ μιᾶς μόνης ψήφου διαφερούσης τῶν ἄλλων ἐξάγεται ἡ ὅτι ἡ κάλπη ἐνοθεύθη, ἢ εἰς τὴν διαλογὴν ὅτι παρεμορφώθη τὸ περιεχόμενον τῶν ψηφοδελτίων.

Ἐπειδὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις μετεχειρίσθησαν καὶ ἀπειλὴν προσίμου καὶ φυλακίσεως κατὰ τῶν ψηφοφόρων ἐναντίον τοῦ νόμου.

Ὡς πρὸς τοὺς δήμους Κύμης, Κοτυλαίων καὶ Κονιστρίων.

Ἐπειδὴ οἱ ὁριστικοὶ ἐκλεκτικοὶ κατάλογοι τῶν δήμων Κύμης καὶ Κοτυλαίων δὲν ὑπάρχουσιν ἵνα ἐν γνώσει ἀποφασίσῃ τὸ Τριβῦνα κατὰ πόσον ἐτηρήθησαν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ νόμου ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν καὶ ἔκθεσιν αὐτῶν, καὶ συγχρόνως νὰ παραβλέψῃ τὸ περιεχόμενον τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἡ ἔλλειψις αὕτη ἀφίνει διστάγμους ὡς πρὸς τὴν ὕπαρξιν ἢ νομιμότητα αὐτῶν καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα ὅλων τῶν ψηφοφόρων.

Ἐπειδὴ ἡ ἐξουσία διὰ τῶν ὑπαλλήλων της Θ. Χάμπα γραμ-

ματέως τῆς Διοικήσεως καὶ Α. Κουτζονίκα Οἰκον. Ἐπιτρόπου, καὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ Μόστρα ἐπιρέασε καὶ παρέβιασε τὴν θέλησιν τῶν ἐκλογίων εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἔδωκαν ἐλευθέρως τὰς ψήφους των.

Ἐπειδὴ δι' ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων καὶ βίας οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι ἐδυνήθησαν νὰ λάβωσι τὰς ψήφους τῶν πολιτῶν καὶ ἐπομένως τὸ ἐκ τῆς ἐκλογῆς ταύτης πηγάζον ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι ἡ καθαρὰ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ ἔκφρασις.

Ἐπειδὴ ὁ γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως ἐπεμβὰς ἐπὶ τοσοῦτον ἐσφετερίσθη τὰ καθήκοντα τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρεβιάσθη οὐσιωδῶς ὁ περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν Νόμος.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς βίας ἐπεσκέπτοντο οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι τὰ ψηφοδέλτια τῶν ἐκλογέων, καὶ παρέβλαζον οὕτω τὸ ἀπόῤῥητον τῆς ψηφοφορίας.

Ὡς πρὸς τὴν διαλογήν.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν διαλογὴν δὲν ἐτηρήθη ἡ δημοσιότης τὴν ὁποίαν ῥητῶς ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς βίας ἀπεβλήθησαν τοῦ τόπου τῆς διαλογῆς πολλοὶ ἐκ τῶν παρευρισκομένων, καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως ἐσφετερίσθη τὰ καθήκοντα τῶν ἐπιτροπῶν, μὴ συγχωρήσας αὐταῖς νὰ προσλάβωσιν οὓς ἤθελον καὶ ἐμπιστεύοντο γραμματεῖς μήτε ἐδέχθη τὰς παρουσιασθείσας ἐνστάσεις, παραβιάσας οὕτως οὐσιωδῶς τοῦ Νόμου διάταξιν.

Διὰ ταῦτα κατὰ πλειονοψηρίαν γνωμοδοτεῖ,

α) Νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι αἱ ἐκλογαὶ ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπανάληψις αὐτῶν.

β) Νὰ ἐξέλθωσι τοῦ περιβόλου τῆς Βουλῆς οἱ μέχρι τοῦδε διατελοῦντες δύο ἐπίδοξοι Βουλευταὶ αὐτῆς Κ. Ζέρβας καὶ Α. Μαυροκορδάτος.

γ) Ἀντίτυπα τῆς παρούσης νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὰ ἁνήκοντα Ὑπουργεῖα διὰ νὰ γνωρίσωσι τὴν διαγωγὴν τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων των, καὶ νὰ φροντίσωσιν ὥστε νὰ τιμωρηθῶσι κατὰ Νόμους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαρτίου 1845.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

Α. Ι. Κριεζωτίτης,	Σ. Χ. Σκιρανόπουλος
Δ. Χαντζίκος,	Κ. Φασίτσας,
Ε. Μ. Παρίσης,	Α. Μαρκόπουλος,
	Γ. Ῥεδαλιώτης,

Ἐπ' αὐτῆς ἓν μὲν μειοψηφοῦν μέλος τοῦ τμήματος, ἀπήτησε τὴν ἐν αὐτῇ καταχώρισιν καὶ τῶν λόγων τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος, ὡς τοῦτο ἐγένετο καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ὕδρας ἔκθεσιν τοῦ τμήματος, σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου **61** τοῦ Κανονισμοῦ. καὶ ἕτερος προσέθηκεν ὅτι καὶ ἡ διάταξις αὕτη ἂν δὲν ὑπῆρχεν, ἡ συνήθεια ὅμως καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως ἤθελεν ἐπιβάλει τοῦτο, τοῦ ὁποίου ἡ ἄρνησις ἤθελεν εἶσθαι παραγνώρισις ἱεροῦ δικαιώματος· τούτους ἀντέκρουσαν ὁ μὲν εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος εἰπὼν ὅτι ἡ μειοψηφία ὑποχωροῦσα εἰς τὴν θέλησιν τῶν πλειόνων, μόναν ἀπὸ τοῦ ὑήματος δύναται νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἄνευ οὐδενὸς ἄλλου δικαιώματος καὶ ἕτερος διὰ τοῦ Κανονισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἐν ἄρθρῳ **61** ζητουμένη διάταξις ἀφορᾷ τὰς διὰ τὴν ὑποβολὴν νομοσχεδίου καὶ προβουλευμάτων εἰσηγητικὰς ἐπιτροπάς, ἐνῷ μάλιστα ἡ τοῦ **4** ἄρθρου αὐτοῦ ἀφαιροῦσα ῥητῶς ἀπὸ τὸ κράτος τῶν περὶ νομοσχεδίων καὶ προβουλευμάτων διατάξεων τὰς ἐκλογικὰς ἐξελέγξεις, ὥφειλε νὰ ἐξαιρέσῃ τὴν περὶ αὐτῶν διάταξιν τοῦ ἄρθρου **61**, ἐὰν προὐτίθετο νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτὴν τὰς ἐκλογάς.

Καὶ εἰς τούτους ἀντελέχθη ὅτι ἡ Βουλὴ φρονοῦσα ὅτι δὲν ἤθελεν ἀμφισβητηθῇ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτηθῇ παρὰ παντὸς ἡ καταχώρισις τῆς γνώμης του, καθότι διὰ τῆς καταχωρίσεως τῶν λόγων τῆς μειοψηφίας τοῦτο ζητεῖται, δὲν ἐπέβαλε ῥητῶς εἰς τὸν Κανονισμὸν τὸ ἤδη ζητούμενον· οὐχ ἧττον ὅμως ἐν τῇ σιωπῇ ταύτῃ, οὐδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀπαγορεύσεως, ὁδηγοῦσιν ἡμᾶς πρὸς τοῦτο αἱ ἀρχαὶ τοῦ δικαίου καὶ οἱ συνήθεις τῶν πολιτικῶν καὶ δικαστικῶν σωμάτων κανονισμοί, κατὰ τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλεται τοῦτο.

Καὶ μετά τινας, τὸν μὲν παρατηρήσαντα ὅτι ἡ ἀπαίτησις τοῦ μειοψηφοῦντος εἶναι μὲν ὀρθή, δὲν δύναται ὅμως νὰ τελεσθῇ, διότι τοῦτο, σιωπῶντος τοῦ Κανονισμοῦ, θέλει προσδιορισθῇ διὰ τὸ μέλλον, τὸν δὲ δικαιολογήσαντα τὸ τμῆμα συντάξαν τὴν ἔκθεσιν κατ' ἀπομίμησιν τῶν μέχρι τοῦδε συνταχθεισῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν, καὶ ἀποδόντα τὴν ἔλλειψιν εἰς αὐτὸν τὸν μειοψηφοῦντα διότι δὲν ἐζήτησεν ἐν τῷ τμήματι τοῦτο, ἀλλὰ σήμερον μόλις, καθόσον μάλιστα ἐκ τῆς διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἀναβολῆς δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ διαστροφή τις, καθισταμένης δυσκόλου τῆς συνεδριάσεως τοῦ τμήματος διὰ τὴν προκειμένην ἤδη νέαν κλήρωσιν τῶν τμημάτων· παρετήρησέ τις ὅτι ἡ καταχώρισις τῶν λόγων τῆς μειοψηφίας καθίσταται πολλῷ μᾶλλον ἀναγκαία ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν, τῶν ὁποίων

τὰ ἔγγραφα ἀτάκτως ἐρριμένα δὲν ἀποτελοῦσιν ὅλον, ἐνῷ ἐπιβάλλεται αὕτη, ἵνα ὀλιγώτερον ἡ ἀνάγκη αὐτῆς καταφαίνεται ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων δηλονότι, τῶν ὁποίων ἡ τάξις καὶ τὸ ὅλον δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τῶν λόγων τῆς μειοψηφίας.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ συνταχθῶσι παρὰ τῆς μειοψηφίας οἱ λόγοι αὐτῆς, διὰ νὰ τυπωθῶσι μετὰ τῆς ἐκθέσεως· διέταξε προσέτι ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος διωρητηρίου ἐγγράφου τοῦ **Ν. Παπαδοῦκα**, προσενεγκόντος δύο σώματα τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντος συγγράμματος ὁ *Σόλων* νὰ ἐκφρασθῇ ἡ εὐχαριστησις αὐτῆς πρὸς αὐτὸν, καὶ νὰ χορηγηθῇ ὀκταήμερος ἀπουσία ἄδεια πρὸς τοὺς **Κ Κ. Προβελέγιον** καὶ **Καλαμογδάρτην** ἐπὶ τῇ περὶ τούτου αἰτήσει αὐτῶν· ἐγένετο προσέτι ἡ διὰ κληρώσεως ἀνανέωσις τῶν τμημάτων, καὶ κατὰ ταύτην ἔλαχον ὡς ἑξῆς·

Εἰς τὸ Τμῆμα Α'. οἱ Κύριοι·	Εἰς τὸ Τμῆμα Β'. οἱ Κύριοι·
Σλιβιστρος Στερναδάκης	Τσόκρης
Νίκος Θέου	Κονδύλης
Κ. Οἰκονομόπουλος	Δ. Χατζίσκος
Τσερτίδης	Δαρειώτης
Κιζάνης	Γριβάκος
Σ. Ἀντωνιάδης	Βέϊκος
Ι. Οἰκονόμου	Δάρας
Γ. Νοταρᾶς	Κ. Δελιγιάννης
Ταταράκης	Νικήτας Σταματελόπουλος
Μ. Ἰατρός	Στερανόπουλος
Φεγγαρᾶς	Α. Νοταρᾶς
Σακελλαριάδης	Πλοπούτας
Μπάστας	Πικουλάκης
Παρίσσης	Ἀτλέντας
Λογιωτατίδης	Κυριακίδης

Εἰς τὸ Τμῆμα Γ'. οἱ Κύριοι.	Εἰς τὸ Τμῆμα Δ'. οἱ Κύριοι.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Μ. Α. Καΐρης
Γουλιμῆς	Ἐὐσ. Οἰκονομόπουλος
Τσιγκουράκης	Παπᾶ Κώστας Τζαμάλας
Μπούκουρας	Π. Ι. Κυριακὸς
Χαραμῆς	Μαῦρος
Μεταξᾶς	Πάγκαλος
Βαρότσης	Ζάρκος

Κρεστενίτης
Δ. Κυριακοῦ
Δεονιτσιώτης
Τζ. Γρηγοράκης
Κ. Σαντᾶς
Γιολδάσης
Ι. Φαρμάκης
Φλέσσας
Γριζάνος

Βαρβιτσιώτης
Βλάχος
Δ. Δρόσος
Τζάννος
Γουζούασης
Κορφιωτάκης
Ζαρειφόπουλος
Παρθενόπουλος

Εἰς τὸ Τμῆμα Ε. οἱ Κύριοι·

Μελέτης Χατζῆ Μελέτη
Βλάσης
Παπατσώνης
Βιρβίλης
Κολοκοτρώνης
Ἀδ. Σωτηρίου
Μαρκεζίνης
Καραγιαννόπουλος
Ζῶτος
Εὐθ. Κανελόπουλος
Σ. Λογοθετόπουλος
Δανόπουλος
Μαρσόπουλος
Σχινᾶς
Γαρδίκης
Καλλιφρονᾶς

Εἰς τὸ σ'. Τμῆμα οἱ Κύριοι·

Καλαμαριώτης
Μαυρομιχάλης
Κάνδυας
Ι. Ἀναγνωστόπουλος
Τομαρᾶς
Σκαραμαγκᾶς
Παλαμίδης
Καπετανάκης
Ράγκος
Βάρδογλης
Κρανίτης
Κριεζώτης
Β. Δημητρακόπουλος
Καμπάνης
Φασίτσας

Εἰς τὸ Τμῆμα Ζ'. οἱ Κύριοι

Καλλίργης
Κλίμακας
Ἀποστολίδης
Μαυρομμάτης
Α. Γεωργαντᾶς
Ρεβελιώτης
Σταΐκος
Ι. Εὐσταθίου

Ι. Κωλέττης
Βιλαέτης
Βάλβης
Κουμανιώτης
Προβελέγγιος
Παπατσώρης
Λαπουσιάδης

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως προὐκάλεσε τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων τοῦ ὁποίου τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 ἀνεγνώσθησαν, καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἐνεκρίθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς δι' ἀνακατάσεως· ἔχουσι δ' οὕτως·

Ἄρθρ. 4. « Οἱ Γραφεῖς καὶ οἱ Κλητῆρες διορίζονται παρὰ
» τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. »

Ἄρθρ. 5. « Ὅταν εἷς ἐκ τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ διοριζομέ-
» νων ὑπαλλήλων διετηρήθη ὑπηρετήσας διαρκῶς ἐν τῷ Ὑπουρ-
» γείῳ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη, δὲν δύναται νὰ ἀπολυθῇ εἰμὴ
» διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος. »

Ἀνεγνώσθη τὸ 6 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ προπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς παρατήρησας ὅτι αὐτὴ ἐπροτάθη διὰ νὰ ἀσφαλισθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι, τῶν ὁποίων ἡ τύχη εὐκόλως μέχρι τοῦδε μετεβάλλετο, μὲ τὴν εἰσαίρεσιν τῶν περιστάσεων καθ' ἃς ἀναδεικνύῃ εἰδικὴ ἱκανότης, ἥτις εὔνατο νὰ προστεθῇ ῥητῶς πρὸς πλειοτέραν σαφήνειαν, συμφώνως μὲ τὸ περὶ τούτου Γαλλικὸν Διάταγμα, εἶπεν ὅτι δὲν ἐπιμένει εἰς ταύτην πρὸς ἀποφυγὴν συζητήσεων ἐπ' ἀντικειμένου περὶ οὗ δὲν πραγματεύεται τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου· καὶ ἕτερος ἀντέκρουσε τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου διὰ τῶν ἑξῆς·

Ἐκτὸς τῆς ἀσαφείας τοῦ ἄρθρου, ἐξ ἧς γενῶνται αἱ ἀπορίαι, ἂν περιλαμβάνῃ καὶ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους ἐκτὸς ἐκείνων τῶν Ὑπουργείων, ἂν ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας λογίζηται ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἢ ὅλη ὑπολογισθῇ καὶ ὁ μέχρι τοῦδε χρόνος τῶν διατηρηθησομένων ὑπαλλήλων, τίς θέλει ἀντικαταστήσει τὸν ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου παυθέντα ἢ θανόντα ἀνώτερον ὑπάλληλον, οὐδενὸς τῶν ὑποδεεστέρων ἐχόντος τὰ προσόντα διὰ τὴν μὴ εἰσέτι συμπλήρωσιν τῆς διετίας, εἶναι ἔτι ἐλλειπὲς καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν, διότι τῆς διατάξεως αὐτοῦ πρέπει νὰ φραισθῶσιν οἱ παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπηρετοῦντες ἀξιωματικοί, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς περὶ τούτου στρατιωτικὰς διατάξεις, καὶ δι' αὐτὸν ἔτι τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου τοῦ προβιβασμοῦ· αὐτὸς ἂν καὶ σωτήριος, συνδέμενος ὅμως πάντοτε μὲ τὸ ἀμετακλήτων τῶν ὑπαλλήλων, δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς μετακλητούς, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις συνδέεται μὲ τὴν εὐθύνην τῶν Ὑπουργῶν· ὁ ἀναγκαστικὸς προβιβασμὸς ὅστις ἔπρεπε νὰ ἐπεκταθῇ καὶ διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπηρετοῦντας, ὡς ζήτημα σπουδαῖον δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἐνὸς ἄλλου νόμου, ἀλλὰ νὰ γένῃ ἀντικείμενον εἰδικοῦ νομοσχεδίου, μ' ὅλον ὅτι αὐτὸν θεωρῶ ἀσύμφορον διότι περιορίζει τοὺς ἐκτιμῶντας τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας Ὑπουργοὺς, καὶ τὴν ἐπέκτασιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους ἐπιβλαβῆ, διότι θέλουσι προαχθῇ εἰς τὰς ἀνωτέρας θέ-

σεις Γραφείς δι' οὐδενὸς ἄλλου προσώπου ἢ προηγουμένου, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀρχαιότητος.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καταδείξας τὴν ἀνάγκην τοῦ ἄρθρου, καὶ διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ τύχη τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν Ὑπουργούντων, καὶ διὰ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ὑπηρεσία διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως ταύτης τῶν ὑπαλλήλων, ὑπηρετούντων τότε μὲ ζῆλον, ἀπαλλαττομένων συγχρόνως τῶν Ὑπουργῶν ἀπὸ τας συνηθεις ἐπιβολὰς καὶ ἀπαιτήσεις των προσεγγιζόντων αὐτούς· ὁ νόμος οὗτος ἐπροστάθη ἤδη διὰ τοὺς παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις ὑπηρετοῦντας, διὰ δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κατόπιν θέλει ὑποβληθῇ ἐν καιρῷ τοιοῦτος· τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀληθῶς ἐδύνατο νὰ γίνῃ ἀντικείμενον διατάγματος, ἀλλ' ἡμεῖς διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς διατάξεως αὐτοῦ, ἂν καὶ περιοριζούσης τὸ Ὑπουργεῖον, πρός τε τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὑπαλλήλων, καὶ τὴν ἐκ τούτου πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν ἐνίσχυσιν τοῦ ζήλου αὐτῶν, κατεχωρίσθη ἐνταῦθα· ἡ διάταξις αὕτη ἀφορῶσα μόνον τοὺς παρὰ τῶν Ὑπουργῶν διοριζομένους ὑπαλλήλους κατὰ τὸ ῥητὸν τοῦ ἄρθρου γράμμα, καὶ προστατεύουσα τὴν ἄλλως δυναμένην νὰ καταπνιχθῇ ἐντὸς τῶν ὑπαλλήλων ἱκανότητα, δὲν δύναται νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος παρατηρηθὲν ἀτόπημα τῆς προαγωγῆς τῶν μικρῶν γραφείων εἰς τὰς ἀνωτέρας τῶν ὑπαλλήλων θέσεις. Τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τοι ἐκτιμῆσαν τὸν ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης περιορισμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προβιβασμοῦ τῶν ὑπαλλήλων, κατεχώρισεν ὅμως τοῦτο εἰς τὸ Νομοσχέδιον διὰ τὴν ἀποδειχθεῖσαν ἀνάγκην αὐτοῦ· τὸ ὅλον δὲ τοῦ ἄρθρου περιοριζόμε ον εἰς τοὺς παρὰ τῶν Ὑπουργῶν διοριζομένους ὑπαλλήλους, οὐδὲ τὰς περὶ τῶν στρατιωτικῶν παρὰ τοῖς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργείοις ὑπηρετούντων ἀποῤῥίας τοῦ προαγορεύσαντος γενῇ, οὐδὲ ἐπιβλαβεῖς συνεπείας ἔχει, ἐνῷ ἄλλως πολλὴν φέρει τὴν ὠφέλειαν πρός τε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Καὶ μετά τινα παρατηρήσαντα ὅτι τὸ ἄρθρον ὡμίλουν περὶ τῶν παρὰ τῶν Ὑπουργῶν διοριζομένων ὑπαλλήλων, ἀφορᾷ εἰδικώτερον τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4, καὶ ὑποδείξαντα τὴν ἀναγκην αὐτοῦ, ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ὑπεστήριξεν ἔτι τὸ ἄρθρον καὶ διὰ τῶν ἑξῆς·

Τὸ Ὑπουργεῖον κατιδὸν τὴν συμβαίνουσαν κατάχρησιν ἐπὶ τῶν γενομένων προβιβασμῶν, διότι νέοι ἀνίκανοι καὶ ἀμαθεῖς εἰσήρχοντο τὸ πρῶτον εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ὡς μαθητευόμενοι καὶ ἀκολούθως διὰ τῶν πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς ἐπιβολῶν τῶν οἰκείων

καὶ προσατῶν αὐτῶν προήγοντο κατ' ὀλίγον εἰς τὰς ἀνωτέρας θέσεις· καὶ προτιθέμενον νὰ παύσῃ τὴν κατάχρησιν ταύτην, ἐπρότεινε τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀφορῶσαν μόνον τοὺς παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἐν ἄρθρῳ 4 διοριζομένους ὑπαλλήλους, καὶ ὄχι τοὺς διὰ Διατάγματος διοριζομένους, διότι τὰ περὶ τοῦ διορισμοῦ τούτων συζητοῦνται προηγουμένως μεταξὺ Βασιλέως καὶ Ὑπουργοῦ· ἡ διάταξις αὕτη μηδόλως ἐπιῤῥέουσα εἰς τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους οἵτινες δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἀπὸ νέους ἱκανοὺς ἐξερχομένους τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων μας, εἶναι εὐεργετική· θέλει δ' ἐνεργηθῇ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου, διότι δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὀπισθενεργὸν δύναμιν.

Μετὰ τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, συμφώνως μὲ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς ὑπαλλήλους· ἔχει δ' οὕτως·

Ἄρθρ. 6. « Οὐδεὶς ὑπάλληλος δύναται νὰ διορισθῇ ἢ προ-
» αχθῇ εἰς θέσιν ἀνωτέραν εἰς ἣν διορίζει Ὑπουργὸς ἐξ ἰδίας
» ἀρμοδιότητος, ἂν δὲν ὑπερέτησε τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὴν
» ἀμέσως κατωτέραν, μεταξὺ δὲ τῶν ὁμοιοβάθμων πρωτιμᾶται
» ὁ ἱκανώτερος, ἠθικώτερος καὶ ἐπιμελέστερος. »

Τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 7, ἀναγνωσθὲν παρεδέχθη ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 7. « Οἱ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἀκόλουθοι
» τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέ-
» σεων Ὑπουργείου ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ ἓξ τοὐλά-
» χιστον μῆνας· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν
» δώσωσι δείγματα ἱκανότητος, ἢ δὲν φανῶσι κατάλληλοι, ἀπο-
» λύονται καὶ ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων. »

Ἐπὶ τῶν προταττομένων ἀκολούθως τοῦ 8 ἄρθρου παρατηρήσεων τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς κατ' ἀνάγκην αὐξομειώσεως τῶν ὑπαλλήλων, ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ φρονοῦσα ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ὑπαλλήλων δὲν ἔπρεπε νὰ τεθῇ ἐντὸς τοῦ Νόμου, ἀλλ' ἐτησίως νὰ ὁρίζηται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, συγκατατέθη μὲν νὰ παραδεχθῇ προσωρινῶς τὸν ἐντὸς τοῦ Νόμου ὁριζόμενον ἀριθμὸν τῶν θέσεων διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις εἰς τὸν πρῶτον προϋπολογισμόν· ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑπηρεσίας ἀναφαινομένης κατόπιν ἀνάγκης, ἐπέτρεψεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προτείνῃ τοῦ λοιποῦ τὴν ἀναγκαίαν αὐξομείωσιν τῶν ὑπαλλήλων, σύμφωνα

μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ· ἂν λοιπὸν παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην τῆς αὐξομειώσεως τῶν ὑπαλλήλων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἡ ἐπιτροπὴ τότε θέλει ἐπιμείνει εἰς τὰς ὁποίας ἐπρότεινεν ἐλαττώσεις, ἄλλως δὲν δύναται νὰ δεσμευθῇ εἰς αὐτάς.

Πρὸς ταῦτα ἕτερος ἀντέλεξεν οὕτως· ἀληθῶς εἰς τὴν Γαλλίαν ἀκολουθοῦσι τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ αὐξομειώσεως δι' ἀνάγκην τῶν ὑπαλλήλων, καὶ προσδιορισμοῦ τῶν θέσεων ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιζήσῃ εἰς ἡμᾶς, τῶν ὁποίων τὸ Σύνταγμα ἐν ἄρθρῳ 27 ἐπιβάλλει τὴν νομοθέτησιν τῶν θέσεων, ἐνῷ τὸ Γαλλικὸν οὐδεμίαν τοιαύτην περιλαμβάνει διάταξιν· αἱ εἰς τοὺς νόμους τῆς ἀλλοδαπῆς προσφυγαὶ γίνονται τότε, ὅταν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δὲν ὑπάρχῃ ῥητὸς νόμος ἢ ἑτέρα διάταξις τοὐναντίον ἐπιβάλλουσα, ἢ τοῦτο ἀπαγορεύουσα. Τὸ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Συντάγματος προτεθὲν Β. Διάγγελμα, στηριζόμενον εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τὰς ἐπιτροπῆς σκέψεις, ἐπρότεινε τὴν ἀπαλειψιν τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Συντάγματος, ἡ Συνέλευσις ὅμως ἀκεφθεῖσα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξωκονδυνεύσῃ ἑκάστοτε τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ αὐξήσεως μικρᾶς τινος θέσεως, ὀρθῶς δὲν παρεδέχθη αὐτάς· τὸ Ὑπουργεῖον ἐκτελοῦν τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ Συντάγματος περὶ τῆς νομοθετήσεως τῶν θέσεων, ἔσπευσε νὰ ὑποβάλῃ μεταξὺ τῶν πρώτων ἔργων του τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὁρίζον σταθερῶς, καὶ οὐχὶ διὰ τὸ παρὸν, τὸ ποσὸν τῶν θέσεων· ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ τῆς μὴ προσωρινότητος τοῦ νόμου τούτου καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέμεινεν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπ' αὐτοῦ σκεπτομένη, καὶ ὁ τύπος καὶ αὐτὴ ἡ κοινὴ γνώμη ἐμβριθῶς ἐσκέφθη, ἐνῷ ἄλλως ἂν ὁ νόμος οὗτος περιωρίζετο εἰς τὸ παρὸν μόνον ἔτος, δὲν ἤθελε προσελκύσει τὴν προσοχὴν αὐτῶν· ἀνέκρουσε προσέτι καὶ τὴν προτεινομένην ἐν τῇ ἐκθέσει σημείωσιν τῆς γνώμης ταύτης εἰς τὰ πρακτικά, διότι ταῦτα οὐδεμίαν νὰ ἔχωσι δύνανται ἰσχὺν ἀπέναντι τοῦ νόμου, καθόσον πᾶσα διάταξις διὰ νὰ περιβληθῇ μὲ ἰσχὺν νόμου, πρέπει νὰ ἐγκριθῇ προηγουμένως καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων.

Μετά τινα δὲ συμφωνήσαντα μὲ τὸν προαγορεύσαντα διὰ τὴν ἰσχὺν τῶν πρακτικῶν, παρατηρήσαντα δὲ ὅτι ὁ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῶν θέσεων ἦτον συνέπεια τῆς ἀνάγκης, καὶ πᾶσα αὐξομείωσις αὐτῶν, δύναται νὰ προταθῇ καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, καθόσον καὶ διὰ τούτου, ὡς νόμου νομοθετοῦνται αἱ αὐξομειώσεις αὗται· ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν ὅτι ὁ νόμος ὤφειλε νὰ περιέχῃ τὴν διαίρεσιν τῶν Ὑπουργείων καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν θέσεων καὶ τῶν μισθῶν, καὶ διὰ τούτου ἐξεπληροῦτο ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Συντάγματος· ὁ δὲ προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ἀντικείμενον ἰδίως τοῦ προϋπολογισμοῦ, διαφεύγει τὸ κράτος τῆς διατάξεως ταύτης, καὶ τοῦτο γίνεται τόσῳ μᾶλλον κατάδηλον καθόσον καὶ αὐτὸ τὸ διάγγελμα συντείνει εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς διατάξεως ταύτης καὶ περιορίζει τὸ κράτος αὐτῆς εἰς μόνην τὴν νομοθέτησιν τῶν θέσεων καὶ ὄχι τοῦ ποσοῦ.

Μετὰ τούτους ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡμίλησεν ἐπὶ τῶν προτεινομένων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐλαττώσεων τῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἑξῆς·

Ἡ οἰκονομία, λέξις ἐπιθυμητή, ἐπιβάλλεται εἰς πάντας ἀπὸ αὐτὰς τοῦ ἔθνους τὰς ἀνάγκας, καὶ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἠσπάσθη αὐτὴν ὡς τὸ πρῶτον στοιχεῖον, καθὼς καὶ ὑμεῖς ἐπείσθητε ἐκ τῶν ὑποβληθέντων Νομοσχεδίων, κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ὁποίων ἐπηγγέλθη πρὸς ὑμᾶς τήν τε τῶν φόρων ἐλάττωσιν, καὶ αὐτὴν ἔτι τῶν δαπανῶν, ὥστε νὰ ἐπαρκέσωμεν πρὸς αὐτὰς καὶ νὰ ἔχωμεν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους διαθέσιμόν τι κεφάλαιον πρὸς ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν τοῦ ἔθνους ἐνίσχυσιν· τὰ μέχρι τοῦδε ὑποβληθέντα Νομοσχέδια, καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ μετ' ὀλίγον ὑποβληθησόμενος προϋπολογισμὸς θέλουσιν ἀποδείξει ἀληθῆ τὴν ἐπαγγελίαν ταύτην· τὴν οἰκονομίαν ὅμως πρέπει πάντες νὰ ἐπιζητῶμεν εἰς τὰ οἰκεῖα μέρη, διὰ νὰ μὴν ἀπολέσωμεν διὰ μικρὰν ταυτότητα πᾶν ὅ,τι δαπανῶμεν πρὸς τήρησιν τῶν Νόμων, τῶν ὁποίων ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ συνδεδεμένη μὲ τὴν δημοσίαν τάξιν γίνεται ὅταν ἐπαγρυπνῶσιν ὀξυδερκεῖς ἄνθρωποι ἐπιθυμοῦντες τῶν Νόμων καὶ ὄχι τῶν ἀνθρώπων τὴν ἰσχύν, διὰ τὴν ὁποίαν ὡρμήθημεν πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ πολιτευοῦ ἡμῶν εὐαγγελίου, καὶ πρὸς τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς ἔτι τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς συνδέεται ἀχωρίστως μὲ τὴν τῶν Νόμων· πρὸς τοῦτο καὶ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τῷ ὑπὸ συζήτησιν, εἰσηγάγομεν τὴν εὐπείθειαν, τὴν ἱεραρχίαν καὶ συγκέντρωσιν· πρὸς τοῦτο προσδιορίσαμεν τὰ ἀνάγκαια, καὶ μόνον ταῦτα διὰ τὴν οἰκονομίαν πρόσωπα διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς ὑπαλληλίας· ἐπειδὴ ὅμως οὐδεὶς ἄλλος τῶν Ὑπουργῶν δύναται νὰ γνωρίσῃ ὀρθότερον τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ αὐτὴν, εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς δ' εἶναι ἀρκούντως ἐπιθυμητὴ, ὡς ἴδετε, ἡ ζητουμένη οἰκονομία, διὰ ταῦτα ἡ ἐπιθυμία τοῦ Ὑπουργείου ἦτον νὰ διατηρηθῇ ὡς ἐγγίστα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ προτεινομένων ὑπαλλήλων. Τὸ Ὑπουργεῖον, οὐδὲν

ἐξασκοῦν ἰδιαίτερον ἐπὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ἢ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὑπαλλήλων συμφέρον, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὰς προταθείσας ἐλαττώσεις ὑπὸ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ὅταν ἐβεβαιώθη αὐτὰς δύνανται ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ παραδοχὴ τῆς ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμματέων προταθείσης παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς οἰκονομίας. Κατ' ἐξαίρεσιν δὲ διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἐζητήθησαν δύω τμηματάρχαι καὶ εἰς γενικὸς γραμματεὺς ἵνα νὰ κατάσχωσιν ὅλοι τὰς τρεῖς διαφόρους καὶ εὐκρινῶς διακεκριμένας κλάσεις τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, μετὰ τὴν παραδοχὴν ὅμως τῆς προταθείσης παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐλαττώσεως ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμματέων ἑνὸς τῶν τμηματαρχῶν, καθίσταται ἀδύνατος ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας, διὰ ταῦτα πρὸς χάριν αὐτῆς πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἕτερος τῶν τμηματαρχῶν, ὥστε ἂν μὲν διορισθῇ γενικὸς γραμματεὺς νὰ ὦσι δύο τμηματάρχαι, ἄλλως δὲ νὰ διορισθῶσι τρεῖς.

Ἐντεῦθεν εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν, περὶ τοῦ ἂν ἦναι προκριτώτερον νὰ ὁρισθῶσιν ἐντὸς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου αἱ θέσεις καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ, ὥστε νὰ μὲν ἦναι δυνατὸν νὰ γίνῃ μετὰ ταῦτα αὔξησις αὐτοῦ ἄνευ εἰδικοῦ ἐπὶ τούτου νόμου κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νομοσχεδίου, ἢ ἂν ἦναι καταλληλότερον, ὅπως προτείνει ἡ ἐπιτροπή, νὰ κανονισθῇ μὲν ἡ βαθμολογία διὰ τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δὲ ποσὸν τῶν ὑπαλλήλων νὰ προσδιορίζηται ἑκάστοτε εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, διὰ γίνηται οὕτως ἡ δέουσα αὐξομείωσις τοῦ προσωπικοῦ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἄνευ εἰδικοῦ Νόμου, προσετέθη καὶ ἡ συζήτησις περὶ τῆς προσθήκης καὶ τρίτου τμηματάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Παρατηρήσαντος δέ τινος Βουλευτοῦ, ὅτι ἡ ποθουμένη οἰκονομία πρέπει νὰ ἦναι πραγματική, καὶ ὑποδειξάντος ἀμφιβολίας ἂν δύναται κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ παρουσιασθῇ τοσοῦτον περίσσευμα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ὁποῖον τὸ Ὑπουργεῖον διατείνεται, καὶ ὅτι ἡ πρότασις περὶ τῆς προσθήκης τρίτου τμηματάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀντίκειται εἰς τὰ προαποφασισθέντα ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ Νομοσχεδίου, ὅπου ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συνεπάγει τὴν ἐλάττωσιν ἑνὸς τῶν Τμηματαρχῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, στηριζόμενον εἰς πραγματικὰς πληροφορίας καὶ ἀναλογίζον τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους, δὲν διστάζει

ποσῶς νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι θέλει εὑρεθῇ εἰς κατάστασιν νὰ παρουσιάσῃ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ περίσσευμα, ὁποῖον ὁ πρωθυπουργὸς παρέστησε, καὶ ὅτι ἡ περὶ τούτου διαβεβαίωσις στηρίζεται εἰς βαθεῖαν πεποίθησιν καὶ ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν πραγμάτων, ἐλπίζων ὅτι εἶναι περιστάσεις θέλουσι συνδράμει τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίου τάξεως καὶ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν προσθήκην τοῦ τρίτου τμηματάρχου, εἶπεν, ὅτι μετὰ τὴν ἐκτεταμένην παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀνάπτυξιν περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπουργείων δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἀμφιβολία ὅτι ὁ τρίτος τμηματάρχης προτείνεται διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὅστις δὲν θέλει διορισθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς τὴν ποθητὴν οἰκονομίαν φερόμενον, περιώρισεν εἰς τὸ νομοσχέδιον τὰ προσωπικὰ τῶν Ὑπουργείων εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον, ἄνευ τοῦ ὁποίου θέλει παθεῖ ἡ δημόσιος ὑπηρεσία, καὶ ἡ προτεινομένη ἀπὸ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ οἰκονομίαν θέλει εἶσθαι ἐπιζήμιος.

Ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐλλείψεως παρετήρησεν ὅτι ἡ προτεινομένη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογία νὰ γίνῃ διὰ τοῦ παρόντος νόμου μόνον νομοθέτησις τῶν θέσεων καὶ τῆς βαθμολογίας τῶν ὑπαλλήλων, ὁ δὲ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν νὰ γίνεται ἑκάστοτε εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, προσκρούει ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ κώλυμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ φέρῃ τὰς ἀπαιτουμένας αὐξομειώσεις τοῦ προσωπικοῦ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ ἀφορῶντι τὸν προϋπολογισμὸν νόμῳ· ἐπομένως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Βουλὴ δὲν παραδεχθῇ τὴν τροπολογίαν ταύτην, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ θέσῃ ἐντὸς τοῦ νόμου ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπιμένει αὐστηρῶς εἰς τὸ προτεινόμενον ποσὸν τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον ὥρισε διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πρώτου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, διότι δὲν ἀναδέχεται τὴν εὐθύνην ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦτο μὴ δυνάμενον ἄνευ εἰδικοῦ νόμου νὰ τροποποιηθῇ, δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Μετὰ ταῦτα ἐφ' ἱκανὸν [χρόνον περιστρεφείσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς προτεινομένης παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογίας, καὶ ἐπὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ καιγ'. Τμηματάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰπόντος ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τοῦ προσωπικοῦ

κῶν Ὑπουργείων γίνεται ἤδη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρουσῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὅτι ἂν παρουσιασθῇ εἰς τὸ μέλλον ἀνάγκη αὐξήσεως αὐτοῦ δύναται τὸ Ὑπουργεῖον, ἀντὶ νὰ ἦναι περιωρισμένον ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, νὰ ἦναι ἐλεύθερον νὰ ἐκπληρῇ τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως δι' εἰδικοῦ ἀναπληρωτικοῦ νόμου, καὶ ὅτι παραδεχομένου τοῦ γ'. Γραμματάρχου, δὲν δυσκολεύεται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐλαττώσῃ τὸ ποσὸν τῶν Γραφέων ἢ ἀκολούθων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν· καὶ ἄλλων Βουλευτῶν ὑποστηριζόντων τὸ ποσὸν τοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὸ νομοσχέδιον, καὶ προτεινόντων ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ ἔχοντες ἐκ τοῦ πλησίον γνῶσιν τῆς ὑπηρεσίας, δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι καλήτερον τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ νὰ ὁρίσωσι τὸ προσωπικὸν, ὅτι ἀπαιτεῖται προσοχὴ μήπως διὰ τὸν λόγον τῆς Οἰκονομίας ἀφαιρεθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα, καὶ πάθῃ ἡ ὑπηρεσία, καὶ ὅτι συντελεστικώτερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶναι νὰ γίνεται ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς· ἄλλου δὲ πάλιν ἐκ τῶν προλαλησάντων ἀντιτείνοντος εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς προπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς νὰ προσδιορίζηται ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, νομοθετουμένης μόνον εἰς τὸν παρόντα Νόμον τῆς θέσεως καὶ τῆς βαθμολογίας, διότι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν, καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ διορισμὸς πλειοτέρων προσώπων συνεπιφέρει πλεονασμὸν θέσεων, καὶ πρέπει ἑπομένως νὰ νομοθετῆται διὰ ῥητοῦ Νόμου, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς εἶναι διαφοριτικόν τι τοῦ Νόμου, διότι ἄλλως ὅλοι οἱ Νόμοι ἤθελον συγχωνευθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν· ὅτι ἡ ἑρμηνεία αὕτη τοῦ 27 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἐξάγεται καὶ ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καθ' ἃ καίτοι προταθέντος διὰ τοῦ Β. Διαγγέλματος νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ φράσις εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν διὰ τὸν λόγον ὅτι διὰ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔχει τὸ ἔθνος ἀρκετὰς ἐγγυήσεις διὰ τὴν πρόληψιν καταχρήσεως, ἡ Συνέλευσις, ἀναγνωρίζουσα διαφορὰν μεταξὺ νόμου καὶ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐννοοῦσα ὅτι ὁ διορισμὸς ὑπαλλήλου τινος φέρει τὴν ὕπαρξιν θέσεώς τινος, δὲν παρελέχθη τὴν πρότασιν τοῦ Βασιλικοῦ διαγγέλματος, ἀλλὰ διετήρησε τὸ ἄρθρον ὅπως ἦτο πρότερον, μὲ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἕκαστος ὑπάλληλος ἐπέχει θέσιν, καὶ ἡ πλήρωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων ἀπαγορεύει τοὺς περιπλέον διορισμοὺς ἄνευ ῥητοῦ Νόμου,

ὡς π. χ. νομοθετηθεισῶν ἑπτὰ ὑπουργικῶν θέσεων δὲν δύναται νὰ αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπουργῶν ἄνευ νόμου· καὶ ὅτι ἄνευ τῆς ἑρμηνείας ταύτης ὁ σκοπὸς τῆς Συνελεύσεως νὰ προλάβῃ τὰς καταχρήσεις ἤθελεν ἐπροῦῃ μάταιος· καὶ ἀκολούθως τοῦ εἰσηγητοῦ ἀντιλέξαντος, ὅτι ἡ προταθεῖσα προπολογία δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Συντάγματος, διότι προστιθεμένου τοῦ ἐπιβοηθητικοῦ προσωπικοῦ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ νόμου· καὶ ὅτι οὐδεμία διαφορὰ κατὰ τὸ Σύνταγμα ὑπάρχει μεταξὺ νόμου καὶ προϋπολογισμοῦ, ὑφιζομένου καὶ τούτου διὰ τῶν τριῶν νομοθετικῶν σωμάτων· διάφοροι τῶν Βουλευτῶν ἐζήτησαν νὰ παύσῃ ἡ περαιτέρω συζήτησις καὶ νὰ προκαλεσθῇ ψηφοφορία, ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὴν προτεινομένην προπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἢ προτιμᾷ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἑπομένως ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος ἀνήγγειλεν ὅτι δύο γνῶμαι παρουσιάζονται, α) ἡ τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ἃ πρόκειται διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐντὸς αὐτοῦ νὰ νομοθετηθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπουργείων καὶ προσδιορισθῇ συγχρόνως καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ, μὴ ἐπιτρεπομένης αὐξήσεως ἄνευ εἰδικοῦ ἐπὶ τούτῳ νόμου, καὶ β'. ἡ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης νὰ νομοθετηθῇ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἡ βαθμολογία τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων τὸ δὲ ποσὸν αὐτῶν νὰ προσδιορίζηται ἑκάστοτε εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διὰ τοῦδε παρόντος νόμου βαθμολογίας, διὰ νὰ εἰσέρχηται ἡ ἀναγκαία αὐξομείωσις ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ τῆς προσφυγῆς διὰ τοῦτο εἰς εἰδικὸν Νόμον.

Ἐνῷ δὲ ἐπρόκειτο νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα, καὶ τινες τῶν Βουλευτῶν ἐπροκάλουν ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν περὶ τῆς προταθείσης προπολογίας, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος, παρετήρησεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ Νομοσχεδίου προτείνει νὰ ὁρισθῇ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν κατὰ τὰς παρούσας ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὸ ποσὸν αὐτοῦ, τὸ δὲ προκείμενον ζήτημα περὶ τῶν αὐξομειώσεων τοῦ προσωπικοῦ διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, τὸ ὁποῖον προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ, δὲν ἔχει σχέσιν ἐνταῦθα· ἂν δὲ εἰς τὸ μέλλον παρουσιασθῇ ἀνάγκη αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ θέλει γίνει πρόταση περὶ τούτου εἰς τὰς Βουλὰς, καὶ τότε συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται τὸ ζήτημα, ἂν ἡ αὐξησις τοῦ προϋπολογισμοῦ πρέπει νὰ γίνηται δι' ἐπὶ τούτῳ Νόμου, ἢ εἶναι αἰρετώτερον

νὰ ἐνεργῶνται αἱ ἀναγκαῖαι αὐξομειώσεις διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν Ὑπουργὸν ὁ εἰσηγητὴς ἐπανέλαβεν τὰς πολλάκις δοθείσας ἐξηγήσεις, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε νὰ νομοθετηθῇ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἡ βαθμολογία τῶν ὑπαλλήλων, χωρὶς νὰ ὁρισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ προσωπικοῦ, τὸ δὲ ποσὸν καὶ ἡ ἀναγκαία αὐξομείωσις αὐτοῦ νὰ ἐνεργῆται ἑκάστοτε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ ἄνευ εἰδικοῦ Νόμου· ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐπειδὴ εἶναι ἐπάναγκες νὰ ἔχῃ ἡ Κυβέρνησις βάσιν τινὰ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρώτου προϋπολογισμοῦ· τοῦ λοιποῦ ὅμως αἱ τυχοῦσαι αὐξομειώσεις τῶν ὑπαλλήλων τούτων πρέπει νὰ κανονίζωνται διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, σύμφωνα μὲ τὴν προτεινομένην ἀρχήν· ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ δὲν παραδεχθῇ τὴν προτεινομένην ἀρχήν, τότε ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπιμένει αὐστηρῶς εἰς τὰς προταθείσας προπολογίας ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπουργείων, μὴ ἀναδεχομένη τὴν εὐθύνην ὅτι τοῦτο ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπομένως κατὰ τὴν πρότασιν διαφόρων ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὅτι ἀνακληθείσης τῆς προπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῆς αὐξομειώσεως τοῦ προσωπικοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, καὶ παραδεχθείσης τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, πρέπει νὰ προβῇ ἡ συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντος ἀκολούθως παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νομοσχεδίου, ὁ Πρωθυπουργὸς ἐπανέλαβε τὴν πρότασιν περὶ τοῦ τρίτου τμηματάρχου ἀντικαθιστῶντος τὸν Γεν. Γραμματέα, ὅστις εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ διορισθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐννοουμένου ὅτι ὁ διορισμὸς αὐτοῦ θέλει συνεπιφέρει καὶ τὴν ἐλάττωσιν ἑνὸς τῶν τριῶν Τμηματαρχῶν, τοῦ ὁποίου τὰ καθήκοντα θέλει ἀναλάβει ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, καὶ τὴν παραδοχὴν καὶ ἑτέρου κλητῆρος ὡς ἀναγκαίου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀντιπόντος δέ τινος Βουλευτοῦ ὡς πρὸς τὸν Τμηματάρχην, ὅτι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὰ προαποφασισθέντα ἐν τῷ ἄρθρῳ 3, καὶ ἀντικρουσθέντος παρ' ἄλλου προτείναντος ὅτι ἡ παραδοχὴ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συνεπάγει τὴν ἐλάττωσιν ἑνὸς τῶν Τμηματαρχῶν, ὅταν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἦναι ὡρισμένος, καὶ ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 3 καθιερώθη μὲν ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἀλλὰ δὲν ὡρίσθη καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Τμηματαρχῶν, τὸ ὁποῖον πρόκειται ἐνταῦθα·

ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἐὰν παραδέχηται τρεῖς Τμηματάρχας καὶ δύο κλητῆρας.

Ἀποφανθείσης δὲ ταύτης καταφατικῶς καὶ παραδεχθείσης τὴν πρότασιν ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν, νὰ ὁρισθῇ εἰς τὸ ἐδάφιον γ'. τοῦ ἄρθρου ἡ βαθμολογία Α'. καὶ Β'. τάξεως διὰ τοὺς Γραμματεῖς, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 8 ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 8. « Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου συγκειται ἀπὸ

Τρεῖς Τμηματάρχας
Τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως
Τρεῖς ἀκολούθους, καὶ
Δύο κλητῆρας ».

Μετὰ ταῦτα παρελθούσης τῆς ὥρας ὁ Πρόεδρος προσθεὶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς αὐριανῆς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Ὑπουργείων Νομοσχεδίου διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὰς 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΖ'.

Τῆς 17 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν δικάτην ἑβδόμην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων 88 καὶ ἀπόντων 18, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, καὶ γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παραυτὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων νομοσχεδίου.

Ἐπομένως ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ

ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ἀντὶ πέντε γραφέων μόνον τρεῖς, καὶ ἀντὶ δύο κλητήρων ἕνα. Προτείναντος δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τὴν παραδοχὴν τεσσάρων τοὐλάχιστον γραφέων καὶ τὴν διατήρησιν καὶ τῶν δύο κλητήρων· ἡ Βουλὴ ἐγκρίνασα τὴν πρότασιν, παρεδέχθη τὸ ἄρθρ. 9 ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 9. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης σύγκειται ἀπὸ

Ἕνα Τμηματάρχην,
Τρεῖς Γραμματεῖς Α. καὶ Β΄. τάξεως,
Τέσσαρας γραφεῖς Α. Β΄ καὶ Γ΄. τάξεως, καὶ
Δύο Κλητῆρας. »

Ἀνεγνώσθη μετὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν δύο γραμματέων α. καὶ Β΄ τάξεως, δύο γραφέων α, Β΄ καὶ γ΄ τάξεως καὶ ἑνὸς κλητῆρος. Ἀπόντος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ τῆς Δικαιοσύνης, ὑπενθυμίσας εἰς τὴν Βουλὴν τὰ περὶ ἐκείνου ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει προταθέντα, καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ αὐστηρὰν οἰκονομίαν κινούμενον περιώρισε τὸ προσωπικὸν τῶν Ὑπουργείων ὡς καὶ τοῦ προκειμένου εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀναλόγως τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωρίζει, ἐζήτησεν ἀπέναντι τῆς προτάσεως Βουλευτοῦ τινος περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ νομοσχέδιον· ἡ δὲ Βουλὴ, παραδεχθεῖσα τὴν ἐλάττωσιν ἑνὸς τῶν κλητήρων, ἐνέκρινε τὸ ἄρθρον οὕτως·

Ἄρθρ. 10 « Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν » Ἐσωτερικῶν σύγκειται ἀπὸ

Τέσσαρας Τμηματάρχας,
Δέκα Γραμματεῖς α καὶ Β΄ τάξεως,
Δέκα Γραφεῖς α, Β΄ καὶ γ΄ τάξεως καὶ
Δύο Κλητῆρας· »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 11. « Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν « Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως σύγκει- » ται ἀπὸ »

Δύο Τμηματάρχας,
Τρεῖς Γραμματεῖς α καὶ Β΄ τάξεως,
Τρεῖς Γραφεῖς α, Β΄ καὶ γ΄ τάξεως, καὶ
Δύο Κλητῆρας· »

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἑπομένου 12 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ προσωπικοῦ εἰς δέκα Γραμματεῖς ἀντὶ δώδεκα καὶ δεκαπέντε γραφεῖς ἀντὶ δεκαοκτὼ, ἡ Βουλὴ, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παραδεχθέντος τὴν ἐλάττωσιν τῶν γραφέων, αἰτήσαντος δὲ τὴν παραδοχὴν δώδεκα γραμματέων κατὰ τὸ νομοσχέδιον, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς ἕπεται·

Ἄρθρ. 12. « Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν » Οἰκονομικῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γενικοῦ Λογιστη- » ρίου, σύγκειται ἀπὸ

Πέντε Τμηματάρχας,
Δώδεκα γραμματεῖς α καὶ Β΄ τάξεως,
Δεκαπέντε γραφεῖς α, Β΄ καὶ γ΄ τάξεως, καὶ
Τρεῖς κλητῆρας· »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος 13 ἄρθρου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν παρετήρησεν, ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τούτου κατὰ τὸν διορισμόν του ἐσύγκειτο ἐκ 53· πρὸς ἐλάττωσιν αὐτοῦ ἀναλόγως μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας ἐκλείφθη πολλάκις μετὰ τῶν ὑπηρετούντων ἐν αὐτῷ, καὶ συμφώνως ὥρισαν ὡς ἀρκοῦν προσωπικὸν τριάκοντα ὀκτὼ, τοὺς ὁποίους καὶ ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ δὲν εὗρον περιττοὺς, καὶ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διὰ τοῦτο κατεχώρισαν· πᾶσα περαιτέρω αὐτῶν ἐλάττωσις θέλει εἶσθαι συνδεδεμένη μὲ τὴν βλάβην τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐνταῦθα ἐζητήθη ἂν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου θέλωσιν εἶσθαι ἐκ τῶν διαφόρων ὅπλων, ἂν θέλωσι διατηρηθῇ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ οἱ ὑπηρετοῦντες πολιτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἂν τμηματάρχαι θέλωσιν εἶσθαι καὶ ἄλλοι παρὰ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου, παρετηρήθη ἀπό τινας, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν διαφόρων ὅπλων, διὰ νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἄνθρωποι γνωρίζοντες πᾶσαν τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν καὶ διὰ νὰ ὑπάρχωσιν πρόσετι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταγισμάτων ἄνθρωποι, οἵτινες ὡς ὑπηρετήσαντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρότερον, γνωρίζουσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ· καὶ μετ' ἄλλους διαταθέντας

ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ Ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν διαφόρων ὅπλων.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου, τινὲς μὲν εἶπον ὅτι οἱ πολῖται ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ἀντικατασταθῶσιν ἀπὸ στρατιωτικούς, διότι ἂν μὲν ἔχωσι δικαίωμα πρὸς ἐκμισθοφορίαν δύνανται νὰ ἐκβιασθῶσιν, ἄλλως δύνανται νὰ προαχθῶσι καὶ ὑπηρετήσωσιν εἰς ἓν τῶν ἄλλων ὑπουργείων· ἀντέλεξαν δ' ἄλλοι ὅτι οὗτοι πολλῶν ἤδη χρόνων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ὑπηρετοῦντες ἀπέκτησαν δικαιώματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν πρέπει ἄνευ λόγου νὰ ἀντικατασταθῶσι, καθόσον μάλιστα καὶ τινες τούτων εἶναι υἱοὶ ἀγνώστων· τὴν παρατήρησιν δὲ τῶν τελευταίων τούτων παρεδέχθη ἡ Βουλή.

Καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου παρετήρησεν ὁ Ὑπουργὸς ὅτι τμηματάρχαι μὲν θέλουσιν εἶσθαι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἐν τοῖς τμήμασι δὲ θέλουσιν ὑπηρετεῖ ἀξιωματικοὶ οἱ εἶναι κατώτεροι τοῦ τμηματάρχου φέροντες βαθμόν, ὅστις δὲν εἶναι δυνατὸν, ὁμοιοβάθμοι ἀξιωματικοὶ νὰ ὑπηρετῶσιν ὑπὸ ὁμοιοβάθμους.

Ἐπὶ τῆς ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας μετὰ ταῦτα εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐζήτησε διασαφήσεις ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διὰ τῶν ἑξῆς· Ὁ ἀριθμὸς τῶν τμηματαρχῶν δύνανται νὰ ἐλαττωθῇ εἰς τρεῖς, διότι τὰ τμήματα ὅλα δύνανται νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς δύο, τὸ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὸν Οἰκονομικῶν, εἰς τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν παρατήρησιν ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, γνωζόντος τὴν ὑπηρεσίαν, προστίθεται καὶ τρίτον τὸ τοῦ μηχανικοῦ ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου δύο μόνον τμήματα ὑπῆρχον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἐπιστήμονες ἦσαν ἀξιωματικοὶ ἄλλοι, καὶ χρηματικὰ πρὸς τούτου συνετέλουν βαθμήματα, καὶ μ' ὅλον ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον διώκει τότε δώδεκα σώματα, καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα πλείω παῤῥ ἤδη ὑπαγόντων καὶ δέκα τρία ἐρωτηματισμένα φρούρια, ἐνῶ σήμερον ἀκόμη μόνον τὰ αὐτὰ ἔχων, καὶ ὁ ἀπολογισμὸς δὲν ἐθεωρήθη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1840, ἀπένειμε τῇ μεγάλῃ τοῦ λογιστικοῦ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀκριβείᾳ, καὶ τῇ ἁπλότητος καὶ καθαριότητος τοῦ ὑλικοῦ ὁ τμηματάρχης τοῦ λογιστικοῦ, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν Βασιλείαν διεκρίθη ὡς ἴδιον τμῆμα, ἐπιάθη μετὰ τὸν 3 Σεπτεμβρίου, ἀντικαθίστατο ἤδη πάλιν κατὰ τὸ νομοσχέδιον· τὸ δ' ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης τμῆμα ἐπλάσθη κατὰ τὴν πρώην Κυβέρνησιν ἵνα νὰ πειτουργῇ ἐν αὐτῷ Βαυαρός· θεωρῶν τὸ δυνατὸν τῆς ἁπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ ὠφέλιμον αὐτῆς ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἂν ἔχετον

συνεπείας αἱ ἐργασίαι τῆς μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου συστηθείσης πρὸς ἁπλοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας ἐπιτροπῆς.

Τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας εἶδωκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς διὰ τῶν ἑξῆς· ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πλάσῃ τις αὖθις ἁπλῶν νέαν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ μεταβῇ εἰς αὐτὴν, διὰ τοῦτο ἡ ἁπλοποίησις τῆς ὑπηρεσίας θέλει γίνει βαθμηδὸν κατ' ὀλίγον ἕως οὗ δυνηθῶμεν καὶ τὰ καταλλήλα διὰ τὴν ἱκανότητα νὰ ἔχωμεν πρόσωπα. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου ἐσύγκειτο ἐκ 55· διὰ δὲ τοῦ νομοσχεδίου ἐλαττοῦται κατὰ 17, ἡ δ' ἐλάττωσις αὕτη ἀρκεῖ τοὺς ἀπολύτως ἀναγκαιοῦντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ πλειότερον, καὶ διότι μέλλει νὰ γίνωσι βαθμηδὸν ἁπλοποίησεις περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐξαιρέσεις ἔτι τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, τὰς ὁποίας διευκολύνει πάντοτε ἡ πολυχειρία. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν πραγματικῶς ἐδύνατο νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο τμήματα, ἀλλ' ἡ ἔλλειψις τῶν ἀνθρώπων οἵτινες ἤθελον διευθύνει αὐτά, ἡ ἔλλειψις τῶν ἀπαιτουμένων εἰς ταῦτα γνώσεων πρὸς διευθύνσεις ὄχι πλέον ἁπλοῦ τμήματος, ἀλλὰ τμήματος εἰς τὸ ὁποῖον συνεχωνεύθησαν ἄλλα, καὶ πολλὴν καὶ ποικίλην ὑπηρεσίαν ἔχοντος, ἀπαιτοῦσαν ἐπιστημονικὰς καὶ ποικίλας γνώσεις, δὲν ἐπέτρεψεν τὴν διαίρεσιν ταύτην· μ' ὅλον ὅτι καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ δυνατὴ ἡ διαίρεσις αὕτη, τὸ μὲν ἄλλο προσωπικὸν τῶν συγχωνευομένων τμημάτων θέλει διατηρηθῇ, οἱ ἴδιοι δὲ αὐτῶν τμηματάρχαι θέλουσι περιττεύσει, ἀντικαθιστάμενοι ἀρ' ἑκάστου τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον συνεχωνεύθησαν ἄλλα, θέλει δὲ προσγίνει οἰκονομία δύο μόνον τμηματαρχῶν, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, καὶ θέλουσιν ὑπηρετεῖ τότε εἰς τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν· ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ προτεινομένη οἰκονομία εἶναι πολὺ σμικρά.

Μετὰ ταῦτα εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι ἐπὶ Κυβερνήτου ἦτον μὲν ἁπλουστέρα ἡ ὑπηρεσία καὶ ὀλιγώτερον τὸ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, διότι ἡ ὑπηρεσία τῆς τακτικῆς ἀπεστέλλει χαρτῶν γραφείων καὶ ἴδιαν εἶχε προσωπικόν, τὸ ὁποῖον προσετέθειτο εἰς τὸ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τότε ὑπηρετοῦν θέλει ἀποστέλλεσθαι ἴσως πλέον τοῦ πρὸ ὑπαρχόντος.

Ἐπὶ τῶν προτεινομένων δὲ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐλαττώσεων ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς παρετήρησεν ὅτι αἱ προτεινόμεναι ἐλαττώσεις τοῦ προσωπικοῦ ἐγίνοντο ὄχι διὰ τῶν μισθῶν, τῶν ὁποίων καὶ ἄλλως εἰς τὰ τάγματα οὗτοι μένοντες ἤθελον λαμβάνει, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ παραγράφῳ ὁριζόμενον ἐπιμίσθιον· αἱ ἐλαττώσεις αὗται γενόμεναι σύμφωνα μὲ τὰς πολλὰς περὶ οἰ-

κονομιῶν ἀπαιτήσεις ἐπὶ πέντε ἐπιμισθίων φέρουσιν οἰκονομίαν κατ' ἔτος δραχ. 1800· ὥστε τὸ Ὑπουργεῖον θέλει εἶσθαι ἐλεύθερον νὰ λαμβάνῃ ὅσον ἂν θέλῃ προσωπικόν, ἐὰν ἐκκοπῶσι τὰ διδόμενα εἰς αὐτοὺς ἐπιμίσθια· εἰς τὸ τελευταῖον ὅμως ἀντέλεξεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰπὼν ὅτι οἱ περὶ ὧν πρόκειται ὑπαξιωματικοὶ ἐργαζόμενοι ὑπηρεσίαν ἐφ' ἧς δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ ἀξιωματικός, λαμβάνουσι δικαίως τὸ μικρὸν αὐτὸ ἐπιμίσθιον μὴ δυνάμενοι μὲ τὸν μικρότατον τοῦ βαθμοῦ των μισθὸν νὰ ζήσωσιν· ἡ δὲ δαπάνη τῶν ἐπιμισθίων ἤθελε γίνει καὶ ἄνευ τούτου, διότι τὸ Ὑπουργεῖον εἶχεν ἀνάγκην πάντοτε βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

Καί τινα εἰπόντα ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τούτου δὲν πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ, διότι οἱ ἐν αὐτῷ ὑπηρετοῦντες καὶ ἄλλως ὡς ἀξιωματικοὶ ἤθελον πληρώνεσθαι, ἀντέκρουσεν ἄλλος, εἰπὼν ὅτι οὗτοι ἢ θέλουσι προσληφθῇ ἀπὸ τοὺς διαθεσίμους ὅτε θέλει ὑπαφέρει αὔξησιν δαπάνης τὸ δημόσιον διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ, ὅτε πάλιν θέλει δαπανήσει διὰ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν εἰς τὰ σώματα· καὶ εἰς τοῦτον ἀντέλεξεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι εἰς τὰ σώματα δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν, καθόσον δύνανται νὰ ἀναπληρωθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὑποδεεστέρους, τὸ δὲ δημόσιον θέλει δαπανήσει μόνον ὅταν ληφθῶσιν ἀπὸ τοὺς διαθεσίμους ὅτε ἀπονέμεται δικαιοσύνη, διότι αὐξάνει ὁ μισθὸς ἀνθρώπων τῶν ὁποίων εἶχεν ἐλαττωθῇ ὄχι διὰ ἄλλον λόγον ἀλλὰ διὰ μόνον οἰκονομίαν· προσέθηκε δὲ ὅτι τὸ νομοσχέδιον περιέχον τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ, πρέπει νὰ ἐγκριθῇ, διότι ἄλλως πᾶσα ἐλάττωσις θέλει ἐπιφέρει οὐσιώδη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν βλάβην.

Μετὰ τὰς συζητήσεις ταύτας ἡ Βουλὴ ψωτισθεῖσα ἀπεψήφισε κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου, δι' ἀναστάσεως, ὅτι παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 13. « Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν σύγκειται ἀπὸ

» Τίσσαρας Τμηματάρχας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν λογιστηρίου,

» Ἕνα Ἀρχιᾶτρόν. »

» Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ οἱ τμηματάρχαι θέλουν εἶσθαι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἢ ἰσοβάθμοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι,

» Ἕνα ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ,

» Δέκα ἓξ ἀξιωματικούς, καὶ οἰκονομικοὺς καὶ ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ἀντὶ Γραμματέων,

» Ὅλοι οὗτοι θέλουν εἶσθαι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ ἰσοβάθμιοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι,

» Τρεῖς ἑτέρους στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ βαθμὸν Γραμματέως,

» Ἅμα δὲ κενωθῶσιν αἱ θέσεις αὗται θέλουσι διορισθῇ καὶ εἰς αὐτὰς κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι,

» Δώδεκα ὑπαξιωματικοὺς ἢ στρατιώτας ἀντὶ γραφέων καὶ βοηθῶν καὶ δύο Κλητῆρας. »

Ἀναγνωσθέντα ἀκολούθως τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένοντο παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 14. « Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν σύγκειται ἀπὸ

Ἕνα Τμηματάρχην,

Δύο ἀξιωματικούς, ἐκπληροῦντας ἔργα Γραμματέων,

Πρὸς τὸ παρὸν δὲ κατ' ἐξαίρεσιν αἱ σημειωθεῖσαι οὗται θέσεις δύνανται νὰ ἀναπληρωθῶσι καὶ ἀπὸ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἕνα Φροντιστὴν τοῦ λογιστικοῦ,

Ἕνα ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ

δύο Γραφεῖς καὶ

δύο Κλητῆρας. »

Ἄρθρ. 15. « Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων διορίζεται εἷς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως ἀ τάξεως καὶ δύο κλητῆρες· ὁ Γραμματεὺς προτείνεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, οἱ δὲ κλητῆρες διορίζονται παρ' αὐτοῦ. »

Ἀνεγνώσθησαν μετὰ ταῦτα τὰ ἑπόμενα ἄρθρα τοῦ μέρους β'. τοῦ Νομοσχεδίου· ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16 περὶ μισθοδοσίας τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων ὁ εἰσηγητὴς παρετήρησεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον σημειώσαν εἰς τὸ νομοσχέδιον ἀκέραια τὰ ποσὰ τῶν μισθοδοσιῶν ἄνευ τῆς ἐπενεχθείσης κατὰ τὸ 1843 λόγῳ οἰκονομίας ἐκπτώσεως, παρεδέχθη κατὰ συνανόησιν μὲ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ σημειωθῶσιν τὰ πραγματικὰ ποσὰ τῶν μισθοδοσιῶν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς λαμβάνοντας μισθοδοσίαν πλειοτέραν τῶν 200 δραχμῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς γενομένης ἐκπτώσεως, μὴ ἀφαιρεθείσης ἀπὸ τὴν τῶν λαμβανόντων ἐλάσσονα τῶν 200 δραχμῶν διὰ τὴν σμικρότητα τῆς μισθοδοσίας των.

Συναινέσαντος δὲ τοῦ Ὑπουργείου συγχρόνως καὶ διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν γενομένων ἐκπτώσεων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς λόγῳ λογιστικῆς εὐκολίας, καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προτεινομένου ἐπιμισθίου ἐκ δραχμῶν 25 κατὰ μῆνα διὰ τὸν ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ὑπάλληλον, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 16 « Οἱ μισθοὶ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς Ὑπουργείοις προσδιορίζονται ὡς ἐξῆς.

» Ὁ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου κατὰ μῆνα δρ.		1200
» Ὁ τοῦ Ὑπουργοῦ	»	800
» Ὁ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως	»	400
» Ὁ τοῦ Τμηματάρχου ά. τάξεως	»	300
» Ὁ τοῦ » β'. »	»	250
» Ὁ τοῦ Γραμματέως ά. τάξεως	»	200
» Ὁ τοῦ » β'. »	»	160
» Ὁ τοῦ Γραφέως ά. τάξεως	»	100
» Ὁ τοῦ » β'. »	»	80
» Ὁ τοῦ » γ'. »	»	60

« Εἰς τοὺς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ ἀκολούθους δίδεται ἀντιμισθία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

» Ὁ τοῦ Κλητῆρος ά. τάξεως κατὰ μῆνα δραχμαὶ		60
» Ὁ τοῦ » β'. »	»	50

» Οἱ Τμηματάρχαι καὶ λοιποὶ ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν τοῖς Ὑπουργείοις τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν δὲν λαμβάνουν εἰμὴ τὸν τῆς ἐνεργείας μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των.

» Οἱ δὲ ὑπασπισταὶ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργῶν λαμβάνουν τὸ κανονισμένον μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ἀναλόγως τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ἕκαστος.

Οἱ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Ὑπουργείῳ ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται, προσλαμβανόμενοι ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, λαμβάνουν μηνιαῖον ἐπιμίσθιον οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 30 δραχμῶν. »

Τὴν ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 17 τοῦ νομοσχεδίου τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, παραδεχθεῖσαν καὶ παρὰ τῶν Ὑπουργῶν, ἐνέκρινε καὶ ἡ Βουλή, καὶ οὕτω παρεδέχθη τὸ ἄρθρον, τροπολογημένον οὕτως·

Ἄρθρ. 17 « Ἡ διαίρεσις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων, ὡς καὶ ἡ ἁρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστου τῶν ἐξ αὐτοῖς ὑπαλλήλων θέλουν κανονισθῆ διὰ Β. διατάγματος, καὶ

θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. »

Τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 18 καὶ 19 ἀναγνωσθέντα παρεδέχθησαν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτως.

Ἄρθρ. 18. « Ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε διδόμενοι βαθμοὶ Διευθυντοῦ, Ὑπουργικοῦ Συμβούλου καὶ Ὑπουργικοῦ Παρέδρου παύουσιν ἀφ' ἧς ἡμέρας διοργανισθῆ καὶ διορισθῆ τὸ Προσωπικὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. »

Ἄρθρ. 19. « Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 (15 Ἀπριλλίου) 1833 καὶ ἑπομένων Διαταγμάτων ἀκυροῦνται ».

Ἀποπερατωθείσης τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νομοσχεδίου, ὁ Πρόεδρος προσθεὶς ὅτι τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἀφοῦ συναρμολογηθῇ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς γενομένας τροπολογίας, θέλει ἀναγνωσθῇ καὶ ψηφοφορηθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΗ'.

Τῆς 20 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 83 ἀπόντων δὲ 23 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἡ Βουλὴ μετὰ ταῦτα προέβη εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου ταῦ περὶ Ὑπουργείων Νομοσχεδίου συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν, καὶ

ἐπ' αὐτοῦ ἓν τῶν μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὸν ἑξῆς καταχωριζόμενον πίνακα ὑποδεικνύοντα τὴν διὰ τῶν ἀποράσεων τῆς Βουλῆς γενομένην αὔξησιν τῶν ἐξόδων σχετικῶς πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχοντα οὕτω·

Πίναξ ἐπὶ τῶν ἀποράσεων τῆς Βουλῆς, λογιζομένων τῶν θέσεων ὅλων τῆς Α. τάξεως κατὰ τὴν ὄψιν τοῦ Α. Πίνακος.

				Διαφορὰ ἐπὶ ἐλάττων
Ὑπουργ. Ἐξωτερ. κατὰ τὴν ἐπιτροπ. ἐτησίως δρ. 28,080 προσθήκη κατὰ τὴν Βουλὴν 1. Τμηματάρχου δρ. 3,600 1. κλητῆρος » 720	4320	32,400		4320
Δικαιοσ. κατὰ τὴν ἐπιτροπ. ἐτησ. δρ. 25,920 προσθήκη κατὰ τὴν Βουλὴν 1. γραφέως δρ. 1200 1. κλητῆρος » 720	1920	27,840		1920
Ἐσωτερ. κατὰ τὴν ἐπιτροπ. ἐτησ. δρ. 55,440 προσθήκη κατὰ τὴν Βουλὴν 2. γραμματέων δρ. 4,800 2. γραφέων » 2,400	7200	62,640		7200
Ἐκκλησ. κατὰ τὴν ἐπιτροπ. ἐτησ. δρ. 29,520 προσθήκη κατὰ τὴν Βουλὴν 1. κλητῆρος	720	30,240		720
Οἰκονομ. κατὰ τὴν ἐπιτροπ. ἐτησ. δρ. 76,560 προσθήκη κατὰ τὴν Βουλὴν 2. γραμματέων	4800	81,360		4800
Στρατιωτ. κατὰ τὴν ἐπιτροπ. ἐτησ. δρ. 67,212 προσθήκη κατὰ τὴν Βουλὴν 1. τμηματάρχου 4800 5. ἐκ τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν μετὰ τῶν ἐξόδ. καὶ τοῦ ἐπιμισθ. ἐτησίως ἀνὰ 775, δρ. 3,875	8,675	75,887		8675
Ναυτικῶν κατὰ τὴν ἐπιτροπ. ἐτησίως δρ.	28,854	. . . .		. . . .
	339,218			27,635

Ἤτοι ἡ διαφορὰ ἐπὶ ἐλαττον κατὰ τὸν παρουσιασθέντα πίνακα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ δρ. 78,032

Ἐκπίπτονται τὰ προστεθέντα ἔξοδα κατὰ τὰς παραδεχθείσας παρὰ τῆς Βουλῆς τροπολογίας 27,635

Ἤτοι διαφορὰ τῶν ἐξόδων ἐπὶ ἐλάττων κατὰ τὸ παραδεχθὲν ὁριστικῶς παρὰ τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον 50,397

Εἰς τὸν παρατηρήσαντα δὲ ὅτι αἱ ἐπαγγελθεῖσαι παρὰ τῆς

ἐπιτροπῆς ἐλαττώσεις δὲν ἦτο πραγματικαί, καθ' ὅτι περιεῖχον τὴν κατὰ τὸ περὶ ἐκπτώτεως Διάταγμα ἐκκοπὴν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ κατεχώρισεν ἐν ἰδίᾳ μὲν στήλῃ τὸ ὅλον τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ἐν ἰδίᾳ δὲ τὸ καθαρὸν ποσὸν αὐτοῦ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς νενομισμένης ἐκκοπῆς, καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐπηγγέλθη τὰς προταθείσας ἐλαττώσεις.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ἔχον οὕτως·

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων τοῦ Κράτους, καὶ περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ·

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπουργείων προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς·

α'.) Τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.
β'.) Τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.
γ'. Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.
δ'.) Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.
ε'.) Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.
ς'. Τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.
ζ'.) Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρ. 2. Ἑκάστου Ὑπουργείου προϊσταται εἷς Ὑπουργός, δύναται μ' ὅλον τοῦτο ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς νὰ διευθύνῃ συγχρόνως πλειότερα Ὑπουργεῖα.

Ἄρθρ. 3. Ἡ Ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων διαιρουμένη εἰς Τμήματα ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἔχοντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ ἀκόλουθον προσωπικόν.

Ἕνα Γενικὸν Γραμματέα.
Τμηματάρχας Α'. καὶ Β'. τάξεως.
Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως.
Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως καὶ
Κλητῆρας Α'. καὶ Β'. τάξεως

Ἄρθρ. 4. Οἱ Γραφεῖς καὶ οἱ κλητῆρες διορίζονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 5. Ὅταν εἷς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διοριζομένων ὑπαλλήλων διετηρήθη ὑπηρετήσας διαρκῶς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ δύω κατὰ συνέχειαν ἔτη, δὲν δύναται νὰ ἀπολυθῇ εἰμὴ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρ. 6. Οὐδεὶς ὑπάλληλος δύναται νὰ διορισθῇ ἢ προαχθῇ εἰς θέσιν ἀνωτέραν εἰς ἣν διορίζει ὁ Ὑπουργὸς ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος, ἂν δὲν ὑπηρέτησε τοὐλάχιστον δύο ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν, μεταξὺ δὲ τῶν ὁμοιοβάθμων προτιμᾶται ὁ ἱκανώτερος, νθικώτερος καὶ ἐπιμελέστερος.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἀκόλουθοι τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἠθῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου ὀφείλουν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἁμιτοῦ ἐξ τοὐλάχιστον μῆνας· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν δώσωσι δείγματα ἱκανότητος ἢ δὲν φανῶσι καταλληλοι, ἀπολύονται καὶ ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων.

Ἄρθρ. 8. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, σύγκειται ἀπὸ

Τρεῖς Τμηματάρχας
Τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως.
Τρεῖς ἀκολούθους καὶ
δύο κλητῆρας.

Ἄρθρ. 9. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης σύγκειται ἀπὸ

Ἕνα Τμηματάρχην
Τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως.
Τέσσαρας Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως καὶ
δύο κλητῆρας.

Ἄρθρ. 10. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν σύγκειται ἀπὸ

Τέσσαρας Τμηματάρχας
Δέκα Γραμματεῖς Α. καὶ Β'. τάξεως
Δέκα Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως καὶ
δύο κλητῆρας.

Ἄρθρ. 11. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως σύγκειται ἀπὸ

Δύο Τμηματάρχας
Τρεῖς Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως.
Τρεῖς Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως. καὶ
δύω κλητῆρας.

Ἄρθρ. 12. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου σύγκειται ἀπὸ

Πέντε Τμηματάρχας
Δώδεκα Γραμματεῖς Α'. καὶ Β'. τάξεως
Δέκα πέντε Γραφεῖς Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως
καὶ τρεῖς κλητῆρας.

Ἄρθρ. 13. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν σύγκειται ἀπὸ

Τέσσαρας Τμηματάρχας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Λογιστηρίου.

Ἕνα Ἀρχίατρὸν

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ οἱ Τμηματάρχαι θέλουν εἶσθαι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἢ ἰσοβάθμιοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἕνα Ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ·

Δέκα ἓξ Ἀξιωματικοὺς καὶ Οἰκονομικοὺς καὶ Ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ἀντὶ Γραμματέων.

Ὅλοι οὗτοι θέλουν εἶσθαι κατώτεροι Ἀξιωματικοί, ἢ ἰσοβάθμιοι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τρεῖς ἑτέρους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ βαθμὸν Γραμματέως.

Ἅμα δὲ κενωθῶσιν αἱ θέσεις αὗται θέλουσι διορισθῇ καὶ εἰς αὐτὰς κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Δώδεκα ὑπαξιωματικοὺς ἢ στρατιώτας ἀντὶ γραφείων καὶ βοηθῶν καὶ δύω κλητῆρας.

Ἄρθρ. 14. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν σύγκειται ἀπὸ

Ἕνα Τμηματάρχην

Δύω Ἀξιωματικοὺς ἐκπληροῦντας ἔργα Γραμματέων

Πρὸς τὸ παρὸν δὲ κατ' ἐξαίρεσιν αἱ σημειωθεῖσαι αὗται θέσεις δύνανται νὰ ἀναπληρωθῶσιν καὶ ἀπὸ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἕνα φροντιστὴν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ

Ἕνα ὑπασπιστὴν τοῦ Ὑπουργοῦ

Δύω Γραφεῖς, καὶ δύω κλητῆρας.

Ἄρθρ. 15. Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰρημένων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων, διορίζεται εἷς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α. τάξεως καὶ δύο κλητῆρες· ὁ Γραμματεὺς προτείνεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ δὲ κλητῆρες διορίζονται παρ' αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἄρθρ. 16. Οἱ μισθοὶ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς ὑπουργείοις προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς·

Ὁ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατὰ μῆνα δρχ. 1200
Ὁ τοῦ Ὑπουργοῦ 800

Ὁ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως	. . . . .	400
Ὁ τοῦ Τμηματάρχου	Α'. τάξεως	300
»	Β'. »	250
Ὁ τοῦ Γραμματέως	Α'. »	200
»	Β'. »	160
Ὁ τοῦ Γραφέως	Α'. »	100
»	Β'. »	80
»	Γ'. »	60

Εἰς τοὺς παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ ἀκολούθους δίδεται ἀντιμισθία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 60 δραχ. κατὰ μῆνα

Ὁ τοῦ κλητῆρος	Α'. τάξεως	60
»	Β'. »	50

Οἱ Τμηματάρχαι καὶ λοιποὶ ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν δὲν λαμβάνουν εἰμὴ τὸν τῆς ἐνεργείας μισθὸν τοῦ Βαθμοῦ των.

Οἱ δὲ ὑπασπισταὶ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργῶν λαμβάνουν τὸ κανονισμένον μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ἀναλόγως τοῦ Σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει ἕκαστος.

Οἱ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείῳ ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται, προσλαμβανόμενοι ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, λαμβάνουν μηνιαίαν ἀμοιβὴν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 30 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 17. Ἡ διαίρεσις τῆς Ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων, ὡς καὶ ἡ ἁρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστου τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπαλλήλων, θέλουν κανονισθῆ διὰ Βασ. Διατάγματος, καὶ θέλουν δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 18. Ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε διδόμενοι βαθμοὶ Διευθυντοῦ, Ὑπουργικοῦ Συμβούλου καὶ ὑπουργικοῦ Παρέδρου παύουν ἀφ' ἧς ἡμέρας διοργανισθῆ καὶ διορισθῆ τὸ προσωπικὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 19 Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τῶν ἀπὸ 3/15 Ἀπριλλίου 1833 καὶ ἑπομένων διαταγμάτων ἀκυροῦνται.

καὶ οὐδενὸς κατ' αὐτοῦ ἀντειπόντος, προὐκαλέσθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Κανονισμοῦ ψηφοφορία, καὶ ἐκ ταύτης, γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ι. Ζάρκου καὶ Σ. Βλάχου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νομοσχεδίου, διὰ ψήφων 69 πρὸς 21 κατὰ τὸ προσαρτώμενον ὧδε πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, μὲ τὸ ὁποῖον σύμφωνα ἀπήγγειλε καὶ ὁ Πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ περὶ Ὑπουργείων Νομοσχεδίου ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	Ναί	Γ. Δερνιτσώτης	Ὄχι
Θ. Γρίβας	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελέτης Χατζὴ Μελέτη	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Π. Βάρβογλης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Ῥ Παλαμίδης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Μ. Δ. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατσώνης	Ο.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Κωλέττης Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Νικ. Σταματελόπουλος Δ. Σακελλαριάδης	Ν. ἀπὼν
Α. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Σ. Βλάχος	Ο.	Κ. Βέϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ο.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπὼν	Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Λ. Λαπουσιάδης	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀπὼν	Σ. Μπαρῶτζης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Πικουλάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.

Α. Ζῶτος	Ν.
Ν. Θέου	ἀπών
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βελαΐτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	ἀπὼν
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τζερτίδης	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Εὐτρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Α. Παππατζόρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Εὐγάθιος Μ. Παρίσης	Ν.
Ι. Σταϊκος	Ο.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδύκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Οἱ Πρόεδροι ἀκολούθως τῶν τμημάτων ἀνήγγειλαν, ὅτι ἐξελέξαντο τοὺς εἰσηγητὰς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων Νομοσχεδίων περὶ ἐφόρων καὶ ταμιῶν, καὶ ὡς τοιούτους ὠνόμασαν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τοὺς Κ. Κ. Φεγγαρᾶν, Ἀρειώτην, Γουλιμῆν, Π. Κυριακὸν, Δανόπουλον, Βάρβογλην καὶ Καλλέργην. Ἐπὶ τοῦ περὶ ἐφορειῶν Νομοσχεδίου τοὺς Κ. Κ. Ι. Οἰκονόμου, Κονδύλην, Γριζάνον, Μαῦρον, Κολοκοτρώνην, Μαυρομιχάλην καὶ Ἀποστολίδην· καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ Ταμιῶν Νομοσχεδίου τοὺς Κ. Κ. Ταταράκην, Δελένδαν, χαραμῆν, Κορφιωτάκην, Μαρκόπουλον, Σκαραμαγκᾶν καὶ Ι. Εὐσταθίου.

Προσκαλέσθη κατόπιν παρὰ τοῦ Προέδρου ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νομοσχεδίου συζήτησις, καὶ κατὰ ταύτης εἰς τῶν Βουλευτῶν ἔλεξεν οὕτω. Προτιθέμενος νὰ ἀντικρούσω ἐκ πεποιθήσεως τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, δὲν θέλω ἀναφέρει θεωρίαν διοικητικοῦ δικαίου ἢ ἰδέας τῆς καλῆς ἢ κακῆς τοῦ εἰσαγομένου συστήματος ἐφαρμογῆς, ἀλλὰ θέλω ἐξετάσει τοῦτο σχετικῶς πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἀκολουθῶν τὰς ἐπόψεις ὑπὸ τὰς ὁποίας τοῦτο ἐθεωρήθη ἔτε τῇ ὑπουργικῇ ἐκθέσει καὶ ἐκείνῃ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς. Παρ' αὐτῶν ἐξητάσθη διοικητικῶς καὶ οἰκονομικῶς, καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον παρατηρῶ ὅτι ἡ ἱστορία ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν βαθμῶν τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἡ προσέγγισις τοῦ ἰδιώτου εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καθισταμένη ἡ βάσις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος, δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ποθητὴν τῶν λαῶν εὐημερίαν. Τὸ προτεινόμενον Νομαρχιακὸν σύστημα εἰσάγει δύο βαθμοὺς δικαιοδοσίας τὴν τοῦ ἐπάρχου, καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ τὴν τοῦ Νομάρχου, ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ καὶ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ταύτην, οἱ πάσχοντες βελουσι προσφεύγει εἰς τὸν Ὑπουργὸν, εἰς τὸν ὁποῖον, διὰ νὰ φθάσωσιν ὀφείλουσι νὰ διέλθωσι διὰ τοῦ χθὲς ἐγκριθέντος Γενικοῦ Γραμματέως· Αἱ δὲ προσφυγαὶ αὗται οὐ μόνον γενῶσιν ἀλλὰ καὶ αὐξάνουσι τὰ δεινὰ τῶν ἰδιωτῶν, ὑποβάλλουσαι αὐτοὺς εἰς δαπάνας περιττὰς μεταβάσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ καὶ ἐνταῦθα, καὶ παρεμβάλλουσιν ἔτι δυσκολίας περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας· ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ προτεινομένου συστήματος ἀνέφερε τὴν προσγινομένην εὐκολίαν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα διὰ νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' ὁ λόγος οὗτος δὲν εἶναι πλέον ἰσχυρὸς ἀφοῦ ἐπὶ τοσοῦτον πολυτελῶς ὠργανίσθησαν τὰ Ὑπουργεῖα· ἤθελον ἐπαληθεύει ἀλλαχοῦ, ἔνθα καὶ ἡ ἀνθρωποπληθεία καὶ ἡ ἔκτασις ὑπερβαίνουσι τὰς ἡμετέρας, οὐχὶ δὲ καὶ παρ' ἡμῖν, οἵτινες μόλις ἀποτελοῦμεν ἕνα τῶν 86 Νομῶν τῆς Γαλλίας, καὶ ὅπου ἤθελεν εἶσθαι γελοία ἡ διαίρισις τῆς ἐξουσίας εἰς δέκα μόνον πρόσωπα, πρὸς περιορισμὸν τῆς ἱκανότητος καὶ τῶν θέσεων, ἐν ᾧ μάλιστα ἡ ἱκανότης καὶ ἡ πεῖρα δὲν ἀπαντᾶται συναινομένη μετὰ τῆς κοινωνικῆς βαρύτητος καὶ σημασίας. Καὶ αὐτὸ τὸ ὑπάρχον ἔτι διοικητικὸν σύστημα ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ προταθὲν διὰ τῶν ἐσχάτως ὑποβληθέντων Νομοσχεδίων σύστημα τῶν ἐφορειῶν καὶ ταμιῶν, καὶ πρὸς αὐτὸ ἔτι τὸ εἰσαχθησόμενον ἐπισκοπικόν. ὡς πρὸς τὸ δεύτερον κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν τὸ Νομαρχικὸν σύστημα ἐπιφέρει αὔξησιν 95,120 δραχμῶν ἀπὸ τὰς

ήδη διὰ τὸ διοικητικὸν δαπανώμενας, καὶ 44,520 ἐὰν προστεθῶσιν ἔτι εἰς τὸ ὑπάρχον διοικητικὸν δέκα ὑποδιοικηταί. Αἱ σκέψεις αὗται μὲ ἠνάγκασαν νὰ σᾶς παρατηρήσω, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δὲν εἶναι καταλληλον πρὸς τὸ παρὸν, ὅτε πρέπει νὰ διατηρηθῇ τὸ ὑπάρχον διοικητικὸν, καθ' οὗ οὐδέ τι ἐγένετο παράπονον.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῶν ἑξῆς· οἱ προταθέντες κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου λόγοι ἄλλως ἀβάσιμοι δὲν χρίζονται ἔτι καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν. Τὸ προτεινόμενον Νομαρχικὸν σύστημα δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ προηγούμενα, καθὼς ὁ προαγορεύσας διετάθη, διότι τὸ διδόμενον εἰς τοὺς διοικοῦντας ὄνομα οὐδόλως τὸ σύστημα παραλλάσσει, ἀλλὰ παραλλάσσει τοῦτο ἡ διαφορὰ τῶν καθηκόντων. Μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ συνταγματικοῦ συστήματος διὰ τὴν ὕπαρξιν τῶν Βουλῶν, τὸ Ὑπουργεῖον ἤθελε δαπανᾷ πολὺν χρόνον ἐν αὐταῖς, καὶ ἤθελε φέρει τὴν εὐθύνην διὰ τὴν μὴ δραστηρίαν τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς κίνησιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπικράτεια διοικουμένη ἀπὸ Διοικητὰς, περιωρισμένα ἔχοντας καθήκοντα, ἤθελε τὰ μάλιστα ὑποφέρει· ἡ ἀνάγκη αὐτὴ ὑπηγόρευσεν ἤδη τὸ προτεινόμενον σύστημα κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ Ὑπουργεῖον παραχωρεῖ μέρος τῆς ἰσχύος του εἰς τοὺς Νομάρχας, διὰ νὰ ἀπαντῶσι καὶ θεραπεύωσι τὰς τοῦ λαοῦ ἀνάγκας καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτοῦ, ἀπαλλάττοντες αὐτὸν συναγμα τῶν προσγινομένων διὰ τὴν ἐνταῦθα μετάβασίν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη καταφεύγει, πολλῶν δαπανῶν καὶ ἡμεραργιῶν· ὁ ψηφισθεὶς τῶν Ὑπουργείων διοργανισμὸς οὐδόλως, ὡς διετάθη, πολυτελὴς, ἠκολούθησε τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦτο μαρτυροῦσιν αἱ γενόμεναι παρά τε τοῦ Ὑπουργείου ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἀπὸ τὸ ἤδη ὑπάρχον, καὶ αἱ πρὸς αὐτὰς παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθεῖσαι ἐλαττώσεις. Τὴν πολυτέλειαν ταύτην δὲν ἀποτελεῖ βεβαίως ἡ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως παραδοχὴ, τοῦ ὁποίου καθῆκον θέλει εἶσθαι ἡ ἐπιτήρησις διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις δὲν εἶναι διόλου ἐπίφοβος, καθόσον οἱ Ὑπουργοὶ θέλουσιν εἶσθαι ἕτοιμοι νὰ θεραπεύωσι τὰς συμβαινούσας ἀδικίας· Αὐτὰ ἔτι τὰ προηγούμενα μᾶς πείθουσι, διότι καὶ οἱ εἰς τοὺς Νομάρχας ἀντιστοιχοῦντες ἔκτακτοι ἐπίτροποι ἐπὶ Κυβερνήτου καὶ οἱ Νομάρχαι τῶν 1833 ἐπιτυχῶς διώκουν τὸ Κράτος, καὶ μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου συμβιβάζεται, διότι ἂν δὲν ἦναι ἀνεπτυγμένη ἡ ἀνθρωποπληθεία, πολλὴ ὅμως εἶναι ἡ ἔκτασις τοῦ Κράτους, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ λαοὶ χρίζουσι διπλῶν ἐπιστατῶν, διὰ νὰ δύνανται νὰ προσφεύ-

γωσιν ἐν ἀποτυχίᾳ εἰς τὸν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Νομοῦ ὑπάρχοντα Νομάρχην καὶ νὰ ἐλπίζωσι παρ' αὐτοῦ δικαιοσύνην, ἐὰν θέλουσιν εὑρίσκει εἰς αὐτὸν τὴν ἀρετὴν καὶ τιμιότητα μετὰ τῆς ὑπαρχούσης ἱκανότητος συνοδευμένας· ἀληθῶς ἀπόλυτοι δὲν ὑπάρχουσιν ἱκανότητες, θέλουσιν ὅμως σχηματισθῆ ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας σχετικὰς ἱκανότητας οὗτοι, καὶ θέλουσι πληρωθῆ μᾶλλον εὐκόλως δέκα Νομάρχαι ἢ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα Διοικητικὰ, καθόσον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τελευταίων ὡς πλειοτέρων θέλει προσγίνει πλειοτέρα δυσκολία. Ἡ ἐκ τῆς παραδοχῆς τῆς δευτέρας δικαιοδοσίας διευκόλυνσις τῶν ἀναγκῶν καὶ θεραπεία τῶν δεινῶν τοῦ λαοῦ ἀποδεικνύει ἀρκούντως τὴν καλὴν τῆς Κυβερνήσεως τάσιν πρὸς ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος καὶ μὲ αὐτὴν τῆ: ἐξουσίας της τὴν εἰς ἄλλους ἐν μέρει παραχώρησιν. Τὸ Διοικητικὸν σύστημα, καθ' ὃ ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Διοικηταὶ ἄνευ ὡρισμένων καθηκόντων, ζητοῦντες ἑκάστοτε παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ὁδηγίας δι' ὡρισμένας περιστάσεις, πολλὴν ἀποδίδαν ἰσχὺν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸ εἰσαχθὲν συνταγματικὸν σύστημα, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ὑπουργὸς ἀπὸ πολυειδεῖς ἀπασχολούμενος ἐργασίας καὶ εὐθύνην φέρων, ὀφείλει νὰ μεταδώσῃ τὰς εὐθύνας αὐτοῦ καὶ εἰς ὅλα ἕτερα πρόσωπα ἐπιτροπεύοντα τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ φροντίζοντα περὶ τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν. Τὸ προτεινόμενον σύστημα, ὡς ἀπέδειξεν ἡ ἐπιτροπὴ, μικρὰν ἐπιφέρει αὔξησιν δαπάνης, ἥτις ἀπέναντι πολλῆς ἠθικῆς ὠφελείας δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ λόγον κατ' αὐτοῦ. Πείθομαι ὅτι ὁ προαγορεύσας ἐκ πεποιθήσεως ἀντέκρουσε τοῦτο, ἀλλ' ἠπατήθη εἰς τὰς σκέψεις του διά τε τοὺς ἐκτεθέντας λόγους, καὶ διότι τὸ ὑπάρχον διοικητικὸν σύστημα ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, τὸ δὲ προτεινόμενον εἶναι καλήτερον αὐτοῦ, ἐπιφυλαττομένης τῆς δυνατῆς αὐτοῦ κατὰ τὸ μέλλον βελτιώσεως, σύμφωνα μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ τῆς ὑπηρεσίας.

Πρὸς τοῦτον ἄλλος ἀντέλεξεν ὅτι τὸ Νομαρχικὸν σύστημα κατηργήθη κατὰ τὸ 1836 διὰ νὰ κατασταθῶσιν αἱ ὑποθέσεις ἁπλούστεραι, διὰ νὰ κινῆται ταχύτερον ἡ Κυβερνητικὴ μηχανὴ καὶ ἐλαττωθῶσιν αἱ δαπάναι, καθὼς τὸ περὶ τούτου διάταγμα διατείνεται. Πολλῶν ὑπαρχόντων τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ Νομαρχικοῦ συστήματος λόγων, ἕκαστος νὰ ἀποφανθῇ δύναται, περιοριζόμενος εἰς ὅ,τι εἰς αὐτὸν προσπίπτει, καὶ τοῦτο εἶναι ὅτι τὸ ὑπάρχον Διοικητικὸν εἶναι ἁπλούστερον τοῦ προτεινομένου· ἀληθῶς πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου ἡ καινὴ γνώμη εἶχεν ἐκφρασθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦτο ἐγένετο διότι δι' αὐτοῦ προσεκτᾶτο

ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ νομοῦ, ἥτις ἐθεωρεῖτο ὡς ἓν βῆμα πρὸς τὸν συνταγματισμόν. Τὸ Νομαρχικὸν σύστημα ἤθελεν εἶσθαι ἐπωφελὲς ἂν κατωρθοῦτο νὰ διοικηθῇ τὸ Κράτος διὰ μόνων τῶν 10 Νομαρχῶν ἄνευ ἐπάρχων, σύμφωνα μὲ τὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον καὶ ὁ Νομοθέτης τοῦ Νομαρχικοῦ συστήματος τῶν 1833 προέθετο· ἀλλ' ἤδη καθιεροῦν δύο βαθμοὺς δικαιοδοσίας σχηματίζει τὰ Νομαρχικὰ συμβούλια, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἀνεράντησαν αἱ Νομαρχίαι ἔτι ἀνάγκαι, καὶ καταστρέφει τὰ ἐπαρχιακά, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγκη πάρεστιν, ἐνῷ ἀκόμη εἶναι καὶ εὔκολον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ διευθύνῃ τὸ Κράτος μὲ 24 Διοικητὰς ἀντὶ 26 ἐπάρχων, τοὺς ὁποίους εἰσάγει, καὶ ὅταν εἰς τὴν Γαλλίαν αὐτὴν διοικῇ τὸ Ὑπουργεῖον δι' ὀγδοήκοντα ἓξ Νομαρχῶν· ἐπειδὴ δὲ, καθὼς καὶ ὁ πρῶτος κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀγορεύσας ἀπέδειξε, καὶ δαπάνης αὔξησις προσγίνεται διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Νομαρχικοῦ συστήματος, διὰ τοῦτο νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ὑπάρχον διοικητικὸν σύστημα, καθόσον ὄχι αἱ συνεχεῖς μεταβολαί, ἀλλ' ἡ φρόνησις καὶ δικαιοσύνη τῶν διοικούντων, ἡ βελτίωσις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ ἀνάπτυξις τῆς συγκοινωνίας, δύναται νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ τῆς ὑπηρεσίας.

Καὶ τοῦτον πάλιν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντέκρουσεν οὕτως· κατὰ τὰ 1833 διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Νομαρχικοῦ συζήματος καὶ τῆς δημοτικῆς ἀντιπροσωπείας ὑπέδειξαν οἱ τότε διοικοῦντες, ὅτι θέλουσι χορηγήσει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπείας, ἀλλ' ἀκολούθως καὶ τὸ Νομαρχικὸν κατήργησαν σύζημα, καὶ πολίτευμα ἀποκατέστησαν ὁποῖον ἦτο· καὶ οὗτος ἦτον ὁ κύριος λόγος τῆς καταργήσεως τοῦ Νομαρχικοῦ συστήματος. Ἐκ τῶν παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος κατὰ τοῦ νομοσχεδίου λεχθέντων τὰ πλεῖω ὑποδεικνύουσι τὴν ἀνάγκην τοῦ Νομαρχικοῦ συστήματος, διότι καὶ ὁ σκοπὸς ἡμῶν εἶναι νὰ καταστήσωμέν ποτε δυνατὴν τὴν ὑπὸ μόνων τῶν δέκα Νομαρχῶν διοίκησιν τοῦ τόπου· ἐπειδὴ δὲ, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τοῦτο, πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τοῦδε, διὰ τοῦτο ἡ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου συντελεῖ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας τοῦ προαγορεύσαντος. Ἡ διπλῆ δικαιοδοσία εἶναι ἡ μεγίστη ἐγγύησις περὶ τῆς ἀσφαλεστέρας διανομῆς τῆς δικαιοσύνης· ὁ σκοπὸς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ συζήματος τούτου ἦτο νὰ καταστα θῇ τὸ Σύνταγμα ἀγαπητὸν διὰ τῆς ἀπολαύσεως τῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χορηγηθῶσιν ὑπὸ τὴν διοίκησιν δέκα Νομαρχῶν. Ἡ πρόοδος καὶ ἡ ὠφέλιμος ἀποτελεσματικότης τοῦ συστήματος ἐξήρτηνται ἀπὸ τὴν καλὴν

τούτου ἐφαρμογήν, ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν ἀνθρώπων ἱκανῶν καὶ τιμίων, πρὸς τὸ ὁποῖον τὸ Ὑπουργεῖον θέλει μὲ θρησκευτικὴν αὐστηρότητα καταβάλλει πᾶσαν σπουδήν.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτᾶται, ἐτέθη τὸ ζήτημα οὕτως « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νομοσχεδίου ναὶ ἢ ὄχι; καὶ, γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Κ. Οἰκονομοπούλου καὶ Δ. Χατζίσκου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 70 πρὸς 21 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, μὲ τὸ ὁποῖον σύμφωνα ἀπήγγειλε καὶ ὁ Πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα·

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ Διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης.	Ν.	Γ. Φεγγαρᾶς.	ἀπὼν
Θ. Γρίβας	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Π. Βάρβογλης.	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Ῥ. Παλαμίδης.	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Δ. Τσόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ο.	Π. Παππατζώνης.	Ο.
Ι. Βλάσσης	ἀσθενὴς	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Π. Δαρτιώτης	Ν.
		Νικ. Σταματελόπουλος.	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Δ. Σακελλαριάδης.	Ν.
Σ. Βλάχος	Ο.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Π. Ἰάγκος	Ν.	Κ. Βέϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.

Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης	Ο.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπὼν
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.
Ι. Χαρμπῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος.	Ν.
Ν. Θέου	Ο.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρδιτσιώτης	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλ.	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τσερτίδης	Ο
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Σ. Δαγοθετόπουλος	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κων. Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβελέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρας	Ο.
Εὐς. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Α. Παππατζόρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Θύστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ι. Στάϊκος	Ο.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδύκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι παραδεχθείσης τῆς

ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου, ἄρχεται ἡ συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἄρθρ. 1. περὶ τῆς εἰς δέκα Νομοὺς, καὶ τεσσαράκοντα ἐννέα ἐπαρχίας διαιρέσεως τοῦ Κράτους εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινε τὴν εἰς εἴκοσι Νομοὺς διαίρεσιν το Κράτους, ἐξ ὧν δέκα α΄. καὶ δέκα β΄. τάξιως. Τὴν πρότασιν ταύτην ἀναπτύσσων, παρετήρησεν ὅτι ὡς ἐκ τῆς συζητήσεως περὶ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου ἐξήχθη ὅτι τὸ πνεύμα τοῦ Νόμου τούτου προτίθεται νὰ κατορθωθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ διὰ τῶν δέκα μόνον Νομαρχῶν διοίκησις τοῦ Κράτους ἄνευ κατωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων· τοῦτο δὲ εἶναι εὐκολώτερον νὰ κατορθωθῇ ὅταν ἀπὸ τοῦδε παρεισαχθῇ ἡ εἰς εἴκοσι Νομοὺς διαίρεσις, διότι διὰ τῶν εἴκοσι τούτων Νομαρχῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦδε οἱ κατώτεροι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι· ὅτι ἡ διαίρεσις αὕτη, συντελοῦσα εἰς τὴν ἐκ τοῦ πλησίον ἐξέλεγξιν τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ τόπου παρόντος τοῦ ἐφισταμένου Νομάρχου, θέλει συνεπιφέρει, ὡς πλεονέκτημα, καὶ τὴν καλητέραν ἐν γένει διοίκησιν καὶ τὴν συλλογὴν ἀλανθάστων πληροφοριῶν, ἀναγκαίων πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου· ὅτι ἡ διαίρεσις αὕτη, συστέλλουσα τὰς ἐκτάσεις τῶν Νομῶν καὶ ἀφαιροῦσα τὰ ἐκ τῶν μεγάλων ἀποστάσεων προσκόμματα, θέλει εὐκολύνει τὴν σύγκλησιν καὶ ἐπωφελῆ πραγματοποίησιν τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων· ὅτι διὰ τῆς διαιρέσεως ταύτης θέλει κατορθωθῇ καλητέρα ἡ δικαστική, στρατιωτικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις τοῦ Κράτους, συνισαμένων ἀντὶ δέκα ἓξ εἴκοσι πρωτοδικείων καὶ εἴκοσι ἐπισκόπων, ἐξ ὧν οἱ δέκα Μητροπολῖται.

Μὴ ὑποστηριχθείσης παρ' ἄλλου τινὸς Βουλευτοῦ τῆς τροπολογίας ταύτης, καὶ οὐδενὸς ἄλλου ἀντικρούσαντος τὸ ἄρθρ. 1. ἐψηφοφορήθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως καὶ παρεδέχθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 1. «Ὁ ἀπὸ 20. Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836 περὶ Διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ Νόμος ἀκυροῦται· ἡ δὲ ἐπικράτεια διαιρεῖται διοικητικῶς εἰς 10 Νομοὺς καὶ 49 ἐπαρχίας, καὶ εἰς Δήμους, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων προσδιορίζεται ἡ ἀνήκουσα περιφέρεια.»

Ἀναγνώσθησαν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ψηφοφορηθέντα δι' ἀναστάσεως ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἑξῆς·

Ἄρθ. 2. «Οἱ Νομοὶ τοῦ Βασιλείου εἶναι·

1) ὁ Νομὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
2) ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας.
3) ὁ Νομὸς τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
4) ὁ Νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.
5) ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
6) ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
7) ὁ Νομὸς τῆς Ἀρκαδίας.
8) ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας.
9) ὁ Νομὸς τῆς Λακωνίας.
10) ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων.»

Ἄρθ. 3. «Ὁ Νομὸς τῆς Ἀττικῆς περιλαμβάνει τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας.

1) τὴν ἐπαρχίαν Αἰγίνης.
2) τὴν ἐπαρχίαν Μεγαρίδος.
3) τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς.
4) τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν.
5) τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδίας.»

Ἄρθρ. 4. «Ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας περιλαμβάνει.

1) τὴν ἐπαρχίαν Χαλκίδος.
2) τὴν ἐπαρχίαν Ξηροχωρίου.
3) τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας.
4) τὴν ἐπαρχίαν Σκοπέλου.»

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθ. 5 ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὴν εἰς τὸν ἀριθ. 1 προσθήκην «καὶ Γαλαξειδίου,» ὄχι διὰ νὰ ἀποτελέσῃ χωριστὴν ἐπαρχίαν τὸ Γαλαξείδιον, ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ μόνον μνεία τοῦ ὀνόματος τῆς διακρινομένης διὰ τὸ ναυτικόν της ναυτικῆς πόλεως τοῦ Γαλαξειδίου. Τὴν προσθήκην ταύτην ἀντέκρουσαν διάφοροι Βουλευταί, παρατηροῦντες ὅτι αὔξησις ἐπαρχίας δὲν ἐπιτρέπεται, ὅτι περὶ τούτου ἐπροτάθη καὶ εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον παρὰ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Γαλαξειδίου νὰ διακριβῇ ἡ πόλις αὕτη ὡς ἀποτελοῦσα ἰδίαν ἐκλεκτικὴν διὰ τοὺς Βουλευτὰς περιφέρειαν καὶ δὲν παρεδέχθη, ὅτι τέλος καὶ αὐτὴ ἡ μνεία τοῦ ὀνόματος ἐνταῦθα εἶναι περιττή, διότι τὸ Γαλαξείδιον δὲν ἀπετέλεσε ποτὲ χωριστὴν ἐπαρχίαν, ἀλλ' ἕνα μόνον δῆμον· εἰς δὲ τούτων πρὸς ἁπλῆν μόνον μνείαν τοῦ ὀνόματος ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ εἰς τὸν ἀριθ. 1 τὸ «περιλαμβάνουσαν καὶ τὸ Γαλαξείδιον.» Τὴν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένην προσθήκην ὑποστηρίζων ὁ ἐκ τοῦ Γαλαξειδίου Βουλευτὴς Παρνασσίδος, ἀντέλεξεν ὅτι τὸ Γαλαξείδιον ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος διακεκριμένη ἐπαρχία καὶ ἀπετέλει χωριστὴν ἐκλεκτικὴν περιφέρειαν, καὶ ὅτι ἡ πρόθήκη τῆς ἐπιτροπῆς δὲν προτείνεται διὰ νὰ διακριθῇ ἤδη τὸ Γαλαξείδιον ὡς χωριστὴ ἐπαρχία, ἀλλὰ διὰ νὰ μνημονεύηται τοῦτο εἰς τὸν Νόμον, ὡς ἐμνημονεύετο καὶ εἰς τὸν τοῦ 1843 διὰ τῆς ὁρίσεως «τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος, περιλαμβάνουσαν τὴν ἐπαρχίαν Σαλώνων καὶ Γαλαξειδίου» διὰ τὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα ναυτικὰς ὑπηρεσίας καὶ θυσίας τῆς ναυτικῆς ταύτης πόλεως, κατατασσομένης διὰ τὸ ναυτικόν της μετὰ τὰς τρεῖς ναυτικὰς Νήσους.

Ἀντιλεγόντων τῶν ἄλλων δύο Βουλευτῶν Παρνασσίδος, καὶ συμφωνήσαντος ἐπὶ τέλους τοῦ εἰσηγητοῦ διὰ τὴν προταθεῖσαν ὑπό τινος ὡς ἀνωτέρω ὑποτροπολογίαν τῆς προσθήκης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην τῆς ὑποτροπολογίας καὶ τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον οὕτως.

Ἄρθρ. 5. «Ὁ Νομὸς τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος περιλαμβάνει·

1. Τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος, περιλαμβάνουσαν καὶ τὸ Γαλαξείδιον,
2. Τὴν ἐπαρχίαν Δωρίδος.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Λοκρίδος.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος.»

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρ. 6. ὁ Βουλευτὴς Μεσολογγίου ἐπρότεινε τὴν προσθήκην εἰς τὸν ἀριθ. 3 «Μεσολογγίου καὶ Ζυγοῦ,» ὁ τῆς Τριχωνίας τὴν προσθήκην εἰς τὸ ἀριθ. 5 «Βλοχοῦ καὶ Ἀποκούρου» ὁ τῆς Ναυπακτίας τὴν προσθήκην εἰς τὸν 4 «καὶ Κραββάρων,» διότι ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ὁ Ζυγός, ὁ Βλοχός, τὸ Ἀπόκουρον καὶ τὰ Κράββαρα διεκρίνοντο ὡς χωρισταὶ ἐπαρχίαι, ἀνέκαθεν διακρινόμεναι, καὶ πέμπουσαι εἰς τὰς ἐθνικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ἰδίους αὐτῶν πληρεξουσίους. Τὴν προσθήκην ταύτην ἐπρότειναν ὄχι διὰ νὰ διακριθῶσιν οἱ τόποι οὗτοι ὡς χωρισταὶ ἐπαρχίαι, ἀλλ' ἁπλῶς διὰ νὰ γίνῃ μνεία αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Νόμου, ὡς γίνεται διὰ τὴν ἐπαρχίαν Βονίτζης καὶ Ξηρομέρου, καὶ ὡς ἐγένετο διὰ τὸ Γαλαξείδιον.

Πολλῶν δὲ εἰς τοῦτο ἀντειπόντων ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον οὕτως·

Ἄρθρ. 6 «Ὁ Νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας περιλαμβάνει.

1) Τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου.
2) Τὴν ἐπαρχίαν Βονίτζης καὶ Ξηρομέρου.
3) Τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου.
4) Τὴν ἐπαρχίαν Ναυπακτίας.
5) Τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίας.
6) Τὴν ἐπαρχίαν Εὐρυτανίας».

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρ. 7 ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν προσθήκην εἰς τὸν ἀριθμὸν 5 «καὶ Κρανιδίου» διὰ νὰ μνημονεύηται ἁπλῶς ὁ τόπος οὗτος ὁ ἀποτελῶν κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμον ἰδίαν ἐκτελεκτικὴν περιφέρειαν· τὴν προσθήκην ταύτην ἀντέκρουσεν ὁ Βουλευτὴς Πετζῶν, παρατηρήσας, ὅτι τὸ Κρανίδειον εἶναι μία μόνον κωμόπολις, ἀποτελοῦσα μικρὰ μέρη τῆς ἐκλεκτικῆς περιφερείας, περιλαμβανούσης τέσσαρας δήμους καὶ ὀνομαζομένης πρὸ τῶν 1833. «Κάτω Ναχαγὲς» μετὰ ταῦτα δὲ «Ἑρμιονὶς» καὶ ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ ἐγκρίνῃ προσθήκην τινα καταλληλοτέρα εἶναι ἡ τῆς λέξεως «Ἑρμιονὶς,» ὄνομα παριστάνον ὁλόκληρον τὴν ἐκλεκτικὴν περιφέρειαν καὶ ὄχι τῆς «Κρανιδίου,» ὀνόματος μιᾶς μόνον Κωμοπόλεως.

Ἐνταῦθα ὁ Βουλευτὴς Ἑρμιονίδος ὑπερασπίζων τὴν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένην προσθήκην τῆς λέξεως «Κρανιδίου,» κατέθηκεν εἰς τὴν Προεδρείαν καὶ ἔγγραφον πρότασιν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ χωριστῆς ἐπαρχίας Ἑρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας, περιλαμβανούσας τοὺς δήμους Κρανιδίου, Ἑρμιόνης, Τροιζῆνος (Δαμαλῶν) Δρυόπης καὶ Μεθάνων καὶ ἐχούσας ἕδραν τὸ Κρανίδιον, διότι ἡ παραδεχομένη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον διαίρεσις, καθ' ἣν τὸ τμῆμα τῆς ξηρᾶς ὑπάγεται εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχὰς Σπετζῶν, ἀπεδείχθη ἐκ τῶν προτέρων ἀκατάλληλος καὶ ἐπιζήμιος εἴς τε τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων τῆς ξηρᾶς, αἵτινες ὑποφέρουσιν ὄχι ὀλίγον διὰ τὸ ἀπόκεντρον τῆς ἕδρας τῆς ἐπαρχίας καὶ διὰ τὴν ἀποχωρίζουσαν αὐτοὺς θάλασσαν καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ χειμῶνος, ὅτε ἡ συγκοινωνία καταντᾷ δύσκολος, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ξηρᾶς εἰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις των, ἀναγκαζόμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Σπέτζας κινδυνεύουσι θαλασσοποροῦντες· ὅτι ἡ διαίρεσις αὕτη ὑπῆρχε πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου καὶ διετηρήθη καὶ κατὰ τὸ 1836 ὅτε ἐσχηματίσθη χωριστὴ ἐπαρχία ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντέκρουσεν εἷς τῶν Βουλευτῶν Πετζῶν, ὡς ἀντικειμένην εἰς τὴν τάξιν τὴν παραδεχομένην παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου καταλληλον καὶ σύμφωνον μὲτὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων καὶ τῆς δημοσίας τάξεως, διότι οἱ κάτοικοι τῆς ξηρᾶς ὄντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ναυτικοὶ ἔχουσι τὰ αὐτὰ συμφέροντα καὶ τὰς αὐτὰς περιστάσεις μὲ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου καὶ ἐπρότεινεν ἐπὶ τέλους τὴν προσθήκην τῆς λέξεως «καὶ Ἑρμιονίδος.»

Ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν ὑποτροπολογίαν ταύτην της προσθήκης ἐνέκρινε τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἔχον οὕτως.

Ἄρθ. 7. ε') «Ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας περιλαμβάνει·

1) Τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας.
2) Τὴν ἐπαρχίαν Ἄργους.
3) Τὴν ἐπαρχίαν Ὕδρας.
4) Τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας.
5) Τὴν ἐπαρχίαν Σπετζῶν καὶ Ἑρμιονίδος.
6) Τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας.»

Τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 8, 9 καὶ 10 ἐνεκρίθησαν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον οὕτως.

Ἄρθρ. 8. ς') «Ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος περιλαμβάνει.

1) Τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν.
2) Τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλείας.
3) Τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων.
4) Τὴν ἐπαρχίαν Ἠλείας.»

Ἄρθρ. 9. ζ') «Ὁ Νομὸς Ἀρκαδίας περιλαμβάνει.

1) Τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας.
2) Τὴν ἐπαρχίαν Κυνουρίας.
3) Τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος.
4) Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαλοπόλεως.»

Ἄρθρ. 10. η') «Ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας περιλαμβάνει.

1) Τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλίας.
2) Τὴν ἐπαρχίαν Ὀλυμπίας.
3) Τὴν ἐπαρχίαν Πυλίας.
4) Τὴν ἐπαρχίαν Μεσσηνίας.
5) Τὴν ἐπαρχίαν Καλαμῶν.»

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 11 εἷς Βουλευτὴς Ἀκαρνανίας παρετήρησεν ὅτι αἱ εἰς τὸν Νομὸν τῆς Ἀκαρνανίας περιλαμβανόμεναι ἐπαρχίαι Γυθείου καὶ Οἰτύλου ἀποτέλουν πρὸ τοῦ 1833 ἑνέα ἐπαρχίας ἤτοι τὰς ἐπαρχίας Σταυροπηγῆ, Ἀνδρουβίτζης, Ζυγοῦ, Μηλέας, Γρυγωνᾶ, Φουκᾶ, Μαλευρίου καὶ Κολοκυνθίας, αἵτινες ἔπεμπον ἰδίους Βουλευτὰς καὶ πληρεξουσίους· ὅτι περὶ τῆς διακρίσεως τῶν ἐπαρχιῶν τούτων καὶ ἤδη ἀνηνέχθησαν οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν, ἥτις παρέπεμψε τὰ περὶ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ζητεῖ ἤδη νὰ διαχωρισθῶσιν αἱ ἐπαρχίαι αὗται καὶ ἀποτελέσωσι χωριστὴν ἐπαρχιακὴν περιφέρειαν. Ἀντικρουσθείσης τῆς προτάσεως ταύτης παρ' ἄλλων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον οὕτως·

Άρθρ. 11. β') « Ὁ Νομὸς τῆς Λακωνίας περιλαμβάνει.
1) Τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος.
2) Τὴν ἐπ-ρχίαν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.
3) Τὴν ἐπαρχίαν Γυθείου.
4) Τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 12 εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινε τὴν προσθήκην εἰς τὸν ἀριθ. 1 « καὶ Μυκώνου, » διὰ νὰ γίνηται οὕτω μνεία τῆς νήσου, ἥτις διετελεῖ ἄλλο τε ὡς χωριστὴ ἐπαρχία· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον οὕτως.

Ἄρθρ. 12. ι') « Ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων περιλαμβάνει.
1) Τὴν ἐπαρχίαν Σύρου.
2) Τὴν ἐπαρχίαν Κέας.
3) Τὴν ἐπαρχίαν Ἄνδρου.
4) Τὴν ἐπαρχίαν Τήνου.
5) Τὴν ἐπαρχίαν Νάξου.
6) Τὴν ἐπαρχίαν Θήρας.
7) Τὴν ἐπαρχίαν Μήλου. »

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΘ'.

Τῆς 21 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων 84 καὶ ἀπόντων 25 ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τροπολογίαν, τὴν ὁποίαν παρεδέχθη καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 13. « Ἡ Περιφέρεια ἑκάστης ἐπαρχίας διατηρεῖται ὡς ὡρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλλίου 1833 Διατάγματος καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δύνηται γίνεσθαι εἰμὴ διὰ Νόμου, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ ἢ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου. »

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας ταύτης εἷς τῶν Βουλευτῶν Βοιωτίας ἐπρότεινε τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ « καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων », διότι αἱ μεταβολαὶ τῶν περιφερειῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἐγένοντο μετὰ τὸν Νόμον, δὲν ὑπηγορεύθησαν ἀπὸ τὰ τοπικὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἀφαίρεσις τοῦ δήμου Ἁλιάρτου τῆς Λεβαδείας, προσκολληθέντος εἰς τὰς Θήβας καὶ τῶν τῆ. Δρυμείας καὶ ἄλλου τινὸς ἀποσπασθέντων ἐκ τῆς Λεβαδείας καὶ προσαρτηθέντων εἰς τὴν Λοκρίδα.

Ἀντιπαρετήρησεν εἰς ταῦτα ὁ Βουλευτὴς Λοκρίδος, ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων καὶ τὰ τῆς δημοσίας τάξεως ἐπροκάλεσαν τὴν ἀποχώρισιν τῶν δύω ῥηθέντων Δήμων ἀπὸ τῆς Λεβαδείας καὶ τὴν ἕνωσίν των εἰς τὴν Λοκρίδα· ταῦτα δὲ ἐνηργήθησαν κατὰ συνέπειαν ἀναφορῶν τῶν κατοίκων καὶ πράξεων τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Παρατηρήσαντος δὲ ἀπέναντι τούτων τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι, ἐπειδὴ τοπικὰ συμφέροντα ἢ ἀνάγκη τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, ὡς ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὑπηγόρευσαν τὰς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Νόμου μεταβολὰς τῆς ὁριθεσίας τῶν ἐπαρχιῶν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον τὸ, « διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων », διότι ἄλλως καταστρέφοντες ὅ,τι, ἡ πεῖρα μᾶς ὑπέδειξεν ὡς ὠφέλιμον, ἠθέλαμεν προσθέλλει τὰ ὑπαγορεύσαντα τὴν τροποποίησιν τῶν ὁρίων συμφέροντα· καὶ ἀπαντήσαντος εἰς τὴν αἰτησίν τινος ὅτι τὸ περὶ νομαρχιακῶν Συμβουλίων ἀναφερόμενον ἐνταῦθα δὲν προσδικάζει τὴν ὕπαρξιν ἢ μὴ αὐτῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὴν προτεθεῖσαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογίαν.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 14 περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἕδρας τῶν Νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων, παρετηρήθη παράτινος Βουλευτοῦ, ὅτι ἕδρα τοῦ Νομάρχου Φωκιδολοκρίδος

ἀπ' ἀρχῆς κατὰ τὸν Νόμον τῶν 1833 ἦτον ἡ Ἄμφισσα πρωτεύουσα τῆς Παρνασσίδος, κατὰ δὲ τὰ 1836 μετετέθη εἰς Λαμίαν πρωτεύουσαν Φθιώτιδος, ὅτι ἡ Λαμία εἶναι ὅλως διόλου ἀπόκεντρος θέσις ὡς πρὸς τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ, κειμένη εἰς τὸ ἄκρον αὐτοῦ, ὅτι εἰς Ἄμφισσαν, κεντρικὴν τοῦ Νομοῦ θέσιν, συμβιβάζονται τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ καὶ ὅτι ἐκτὸς τούτων, τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶχον οἱ κάτοικοι τῆς Παρνασσίδος, Δωρίδος καὶ Λοκρίδος, οἵτινες ἠγωνίσθησαν καὶ ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος, ἐν ᾧ ἡ Φθιῶτις ἀπελευθερώθη μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Βασιλέως, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ὁποίαν παρεδέχθη καὶ ὁ Ὑπουργὸς ἔχουσαν οὕτως.

Ἄρθρ. 14. « Αἱ Ἕδραι τῶν Νομαρχῶν καὶ ἐπάρχων θέλουν προσδιορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δὲν θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς εἰμὴ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομαρχικοῦ ἢ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἀναγνώσθη τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 15 τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως.

« Ἑκάστου Νομοῦ ἡ ὑπερτάτη διοικητικὴ διεύθυνσις ἀνατίθεται εἰς ἕνα Νομάρχην· εἰς τὸν Νομάρχην δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἀπ' εὐθείας Διοίκησις τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, καθὼς καὶ ἄλλης ἐπαρχίας. Παρὰ τῷ Νομάρχῃ καθίσταται συμβούλιον Νομαρχιακὸν, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τοὺς πολίτας κατὰ τὸν περὶ τούτου Νόμον.

Ἐπὶ τοῦ β'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπρότεινεν ἡ ἐπιτροπὴ σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑπουργείου τὴν ἑξῆς τροπολογίαν.

« Εἰς τὸν Νομάρχην ἀνατίθεται ἡ ἀπ' εὐθείας διοίκησις τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, καθὼς δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλης ἐπαρχίας ἡ διοίκησις, ἡ τὴν ὁποίαν παρεδέχθη ὁ Ὑπουργός. Εἰς δὲ τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινε τὴν ἐπὶ τέλους προσθήκην « καὶ ἄλλης πλησιοχώρου ἐπαρχίας κτλ.

Ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ γ'. ἐδαφίου ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ἀντὶ τοῦ « παρὰ τῷ Νομάρχῃ » νὰ τεθῇ τὸ « εἰς ἕκαστον Νομὸν » διὰ νὰ μὴν ὑποτεθῇ διὰ τῆς φράσεως τοῦ Νομοσχεδίου, ὅτι τὸ Νομαρχικὸν τοῦτο συμβούλιον ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ παρὰ τῷ Νομάρχῃ ἢ νὰ συμμεριθῇ καθήκοντα τῆς Διοικήσεώς του. Τὴν τροπολογίαν ταύτην, ὑπερασπιζόμενος τις Βουλευτὴς εὗρεν ἀναγκαίαν, διότι ἡ φράσις τοῦ Νομοσχεδίου παριστάνει διάρκειαν καὶ σύμπραξιν, ἐνῷ ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν κατὰ περίοδον συνερχομένων καὶ συσκεπτομένων περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Νομοῦ καὶ τῶν

ἐπαρχιῶν, καὶ ὄχι περὶ τῶν παρὰ τῷ Νομάρχῃ συμβουλίων τῶν ἀδιαλείπτως ὑπαρχόντων καὶ ἀποτελούντων δικαστήριον τοῦ ἁμιλλωμένου διοικητικοῦ, ὡς εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροποποίησιν.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ γ'. ἐδαφ. περὶ τῆς καθιερώσεως τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων, εἷς τῶν Βουλευτῶν, παρατηρῶν ὅτι διὰ τοῦ ἐδαφίου τούτου προτίθεται ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπάρξεως τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων, καὶ διὰ τῆς προτεινομένης παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθ. 16 ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπάρξεως καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἡ δὲ καθιέρωσις καὶ τῶν δύο δὲν εἶναι ἀδιάφορος, ἀλλὰ φέρει κίνδυνον εἰς τὴν ὕπαρξιν τῶν ἐπαρχιακῶν, ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς κατὰ τῆς καθιερώσεως τῶν Νομαρχιακῶν.

Εἰς Γαλλίαν ὑφίστανται καὶ Νομαρχικὰ καὶ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, ἔχοντα τὰ αὐτὰ καθήκοντα, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι τὰ Νομαρχικὰ εἶναι ὡς δευτέρα βαθμὶς, αἱ δὲ ὑποθέσεις εἰσάγονται πρωτοκλήτως εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν ἄνευ τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς τὰ Νομαρχιακὰ καὶ τῆς ἐγκρίσεώς των δὲν καθίστανται ὁριστικαί. Εἰς τὴν Γαλλίαν εἶναι ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως καὶ τῶν δύο καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν καὶ τῶν Νομαρχικῶν, διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καθηκόντων αὐτῶν, ὑπάρχοντος τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐτὸ ἄνευ τούτων, διανεμόντων τοὺς φόρους τῶν μὲν Νομαρχικῶν εἰς τὰς Ἐπαρχίας τῶν δὲ ἐπαρχιακῶν εἰς τοὺς Δήμους, καὶ δικαζόντων τὰ κατὰ τῆς διανομῆς παράπονα τῶν ἀτόμων, δήμων καὶ ἐπαρχιῶν καθ' ὡρισμένην ἁρμοδιότητα· ἐκτὸς δὲ τοῦ καθήκοντος τούτου, ἐκπληροῦσι καθήκοντα ἀφορῶντα γενικὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ Νομοῦ καὶ καθήκοντα ἐπιτηρήσεως τῆς διαγωγῆς τῶν Ἐπαρχιακῶν καὶ Νομαρχικῶν ἀρχῶν. εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ διὰ πολλὰ ἀκόμη ἔτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσαχθῇ τὸ διανεμητικὸν σύστημα τῶν φόρων, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα δύο ἤδη καθηκόντων θέλουσι κοινῶς ἐκπληροῖ τὰ ἐπαρχιακὰ καὶ τὰ νομαρχικὰ συμβούλια μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι αἱ πράξεις τῶν πρώτων δὲν θέλουσι μεταβιβάζεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως των εἰς τὰ δεύτερα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου οἱ κάτοικοι διασκέλλονται εἰς μικρὰ διαστήματα κατὰ τὰ ἤθη, κατὰ τὰς ἕξεις, κατὰ τὸ ἔνδυμα, κατὰ τὰς σχέσεις καὶ τὰ συμφέροντα, δὲν ἐμορφώθησαν εἰσέτι Νομαρχιακαὶ ἀνάγκαι καὶ συμφέροντα, ἐν ᾧ ἐπαρχιακὰς ἀνάγκας ἔχομεν· ἀφοῦ δὲ τὸ διανεμητικὸν σύ-

στημα τῶν φόρων δὲν ὑπάρχει, καὶ νομαρχιακὰ συμφέροντα, ἐντὸς τῶν ὁποίων νὰ συγχωνεύωνται καὶ συνταυτίζωνται τὰ ἐπαρχιακὰ, δὲν ἀνεπτύχθησαν εἰσέτι, καὶ ἐπειδὴ ἀρεταὶ ὑποχρεώσεις τοῦ δημοσίου δικαίου ἐκπληροῖ ἤδη ὁ πολίτης ὡς μάρτυς, ἔνορκος, δημοτικὸς καὶ ἐπαρχιακὸς σύμβουλος, ὡς Βουλευτὴς κ. λ, ἡ δὲ σύστασις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων θέλει πρὸς τοῖς ἄλλοις συνεπιφέρει καὶ νέας δαπάνας εἰς ἐποχὴν, ὅτε ἔχομεν ἀνάγκην αὐστηρᾶς οἰκονομίας, διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ μάλιστα καθόσον ἡ ὕπαρξις τῶν νομαρχικῶν συμβουλίων θέλει μηδενίσει τὴν τῶν ἐπαρχιακῶν, τῶν ὁποίων ἤδη ἔχομεν κυριωτέραν ἀνάγκην, ἐπρότεινε τὴν διατήρησιν τῶν ἐπαρχιακοῦ Σῦμβουλίων καὶ τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς προτεινομένης διὰ τῶν ἐδαρίου γ'. ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν νομαρχιακῶν.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος Βουλευτὴς ὑπὲρ τῆς καθιερώσεως τῶν νομαρχικῶν συμβουλίων ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ νομαρχικοῦ συστήματος εἶναι νὰ κατασταθῇ δυνατὴ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος, οὔσης μικρᾶς ἐκτάσεως καὶ ὀλίγου πληθυσμοῦ, διὰ δέκα μόνον Νομαρχῶν ἢ διὰ τριάκοντα Διοικητῶν· ὑπαρχουσῶν ὅμως μέχρι τοῦδε ἐπαρχιῶν, παραδέχεται τὸ νομαρχικὸν σύστημα ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐπάρχους, διότι οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνάγκην τῆς ἐκ τοῦ σύνεγγυς συνδρομῆς τῆς ἐξουσίας· ἀνατεθείσης τῆς διοικήσεως τοῦ Νομοῦ εἰς τὸν Νομάρχην, πρέπει συγχρόνως νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν καὶ σύμπραξίς τις καὶ βοήθεια πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του καὶ τὴν πρόνοιαν τῆς θεραπείας τῶν νομαρχικῶν ἀναγκῶν, καὶ ἐκ τούτου προκύπτουσιν ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως τῶν νομαρχικῶν Συμβουλίων καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, καθόσον μάλιστα τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου τούτου τείνει εἰς τὴν συγχώνευσιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμφερόντων εἰς ἓν, καὶ τὸν σχηματισμὸν ἐκτενεστέρας ἁρμονίας καὶ ἑνότητος. Ἀναγκαία λοιπὸν ἡ σύστασις τῶν νομαρχικῶν Συμβουλίων. Δὲν ἀντικρούει, εἶπεν, καὶ τὴν ὕπαρξιν τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, ὑπάρχοντος περὶ τούτου Νόμου καὶ προκειμένων ἐπαρχιακῶν συμφερόντων καὶ ἀναγκῶν· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ γενικώτεραι ἀναγκαι καὶ συμφέροντα, ἀναφερόμενα εἰς ὅλον τὸν Νομὸν, καὶ τὰ ὁποῖα τιθέμενα ὑπὸ γενικωτέραν ἔποψιν καὶ συζήτησιν θέλουσιν ἀποφασισθῇ καταλληλότερον. Τοιαύτη εἶναι ἡ κατασκευὴ νομαρχικῶν ὁδῶν, γυμνάσια καὶ ἄλλα τοιαῦτα συμφέροντα μὴ ὑποπίπτοντα εὐκόλως εἰς τὴν πρόνοιαν τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, τῶν ὁποίων πολλάκις τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα

εὑρίσκονται εἰς ἀντίθεσιν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ. Δὲν ἔχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ διανεμητικὸν σύστημα τῶν φόρων ἀλλ' ἀρχίζοντες ἤδη ἀπὸ τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως θέλομεν τείνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος, καὶ διὰ τοῦτο τὰ Νομαρχικὰ Συμβούλια θέλουσιν εἶσθαι χρήσιμα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὰ Νομαρχικὰ συμβούλια εἶναι δευτέρα βαθμὶς σκέψεως καὶ συζητήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων διὰ τῆς ὁποίας τὰ τοπικὰ συμφέροντα θέλουσιν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι καλήτερον. Ἡ ἔλλειψις δ' αὐτῶν καθερουμένου τοῦ Νομαρχικοῦ συστήματος, θέλει ἀποτελίσει τὸ σύστημα αὐτὸ ἀσυνεπὲς καὶ ἀσυνάρτητον.

Ὁ κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν Νομαρχικῶν Συμβουλίων προλαλήσας Βουλευτὴς προσέθηκεν ἐντεῦθεν, ὅτι προκειμένης τῆς καθιερώσεως αὐτῶν, ἐξέτασε προηγουμένης ποῖα τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχικῶν καὶ ποῖα τὰ τῶν Ἐπαρχιακῶν· ἐκ τῆς ἐξετάσεως δὲ ταύτης ἐξήχθη, ὅτι τὰ καθήκοντα τῶν Ἐπαρχιακῶν θέλουσι συγχωνευθῇ εἰς τὰ Νομαρχικὰ, ὡς καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὅτι Ἐπαρχιακὰ συμφέροντα καὶ ἀνάγκαι ὑπάρχουσι, καὶ ὅτι Νομαρχικὰ εἰσέτι δὲν ἐμορφώθησαν· αἱ ἀνάγκαι κατασκευῆς δημοσίων ὁδῶν, γυμνασίων καὶ τοιούτων γενικωτέρων συμφερόντων ἢ πρόβλεψις καὶ ἐκπλήρωσις, εἶναι ἔργα τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Νομάρχης καὶ πᾶς πολίτης, ἔχων ἐλεύθερον τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς Βουλὰς, θέλει προτείνει τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα. Ἡ ἐκπλήρωσις μάλιστα τοιούτων ἀναγκῶν διὰ τῶν δημοτικῶν μέσων εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδύνατος· ἐπὶ τέλους δὲ προσέθηκεν ὅτι δὲν ἤθελεν εἰσθαι διάλογος ἐναντίος εἰς τὴν σύστασιν τῶν Νομαρχικῶν Συμβουλίων, ἐὰν δὲν ἐκινδύνευαν διὰ τούτων νὰ μηδενισθῶσιν τὰ Ἐπαρχιακὰ, τῶν ὁποίων ἔχομεν ἤδη πλειοτέραν ἀνάγκην.

Καὶ πάλιν ὁ προλαλήσας ἀντέλεξεν ὅτι διὰ τὴν ἔλλειψιν ἑνὸς κέντρου εἰς τοὺς Νομοὺς δὲν ἐμορφώθησαν ἔτι οὐδ' αἱ Ἐπαρχιακαὶ ὁδοὶ οὐδ' αἱ λοιπαὶ αὐτῶν ἀνάγκαι ἐθεραπεύθησαν, ἐὰν ἦτο Νομαρχικὸν Συμβούλιον εἰς ἕκαστον τῶν Νομῶν, τότε τοῦτο ἤθελε διαλύει ὅλους τοὺς μεταξὺ τῶν ἀποτελουσῶν αὐτὸν Ἐπαρχιῶν διαφορὰς περὶ προσφορᾶς προσωπικῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν τοιούτων· δὲν πρόκειται ἤδη νὰ ὁρίσωμεν τὰ καθήκοντα τῶν νομαρχικῶν Συμβουλίων, τὰ ὁποῖα ἀκολούθως δυνάμεθα νὰ ὁρίσωμεν ἐν ἰδιαιτέρῳ Νόμῳ, ἀλλὰ νὰ ἀσπασθῶμεν τὸ σύστημα αὐτῶν. Διὰ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν αὐξάνουσι τὰ

ἀντιπροσωπικὰ τῶν λαῶν δικαιώματα· τὴν ἐπέκτασιν ταύτην ἀποδεχόμεθα ἤδη ἐπιφυλαττόμενοι νὰ τροποποιήσωμεν ἢ καὶ παραιτηθῶμεν ταύτης, ἀκολούθως, ἂν ἡ πεῖρα ἀποδείξῃ τὸ ἐπιβλαβές.

Μετά τινα δὲ εἰπόντα, ὅτι πρὶν ἢ παραδεχθῶμεν τὸ σύστημα τῶν νομαρχικῶν Συμβουλίων πρέπει νὰ συναισθανθῶμεν τὴν ἀνάγκην αὐτῶν· ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν σύστημα τοῦ ὁποίου ἡ διατήρησις πιθανῶς θέλει εἶσθαι ἀδύνατος, καθόσον καὶ ὠφέλειάν τινα δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ, διότι εἰ ἐκ τῆς μιᾶς ἐπαρχίας σύμβουλοι δὲν δύνανται νὰ γνωρίσωσι τὰς ἀνάγκας τῆς ἄλλης, καὶ ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῶμεν εἰς μόνα ἤδη τὰ ἐπαρχιακά, διότι ἡ παραδοχὴ τῶν Νομαρχικῶν αὐξάνει ἔτι τὰ ἔξοδα τῶν πολιτῶν καὶ τὰς δαπάνας αὐτῶν τε καὶ τοῦ δημοσίου.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς προσέθηκεν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῶν νομαρχικῶν Συμβουλίων, ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἀτελὲς τὸ νομαρχικὸν σύστημα ἄνευ τῶν νομαρχικῶν Συμβουλίων, τῶν ὁποίων ἡ παραδοχὴ δὲν ἔπρεπε νὰ ἀμφισβητηθῇ, διότι αὐξάνει τὰ δικαιώματα τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ λαοῦ, καθὼς καὶ εἰς τῶν χθὲς κατὰ τοῦ νομαρχικοῦ συστήματος ἀγορευσάντων διετάθη, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγκη καθίσταται μᾶλλον καταφανὴς ἤδη, διὰ νὰ περιστέλληται διὰ τῆς ἐπιτηρήσεως αὐτῶν καὶ ὁ μόνος ἐν τῷ νόμῳ ὑπάρχων ἀνώτερος ἄρχων, ὁ Νομάρχης, τὸν ὁποῖον ἤθελεν εἶσθαι ἄτοπον ἂν ὑπεβάλλομεν εἰς τὴν ἐπιτήρησιν ὑποδεεστέρων συμβουλίων, τῶν ἐπαρχιακῶν, καὶ ἐπέφερεν ἂν δὲν ὑπεβάλλημεν οὐδόλως εἰς τινα ἐπιτήρησιν συμβουλευτικοῦ σώματος· αἱ πράξεις τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ἂν παραδεχθῶσι μόνα ταῦτα, θέλουσιν εἶσθαι ἀνεκτέλεστοι, διότι καὶ πιθανὸν ἡ γνώμη τοῦ ἑνὸς νὰ ἀντίκειται πραγματικῶς εἰς τοῦ ἄλλου ἀποτελοῦντος μέρος τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ, καὶ διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλας αὐτῶν τὰς πράξεις διὰ τὴν πληθὺν αὐτῶν, ἐνῷ ἤδη αὗται θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰ Νομαρχικὰ Συμβούλια, τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν αὐτῶν θέλουσιν ὑποβάλλει αὐτὰς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον δύναται ἀναμφιβόλως νὰ ἐπιστήσῃ καλλιον τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ δέκα τοιούτων πράξεων ἢ ἐπὶ πληθύος ὁμοίων τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων. Τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια δὲν θέλουσιν ὑπάρχει πάντοτε ἀλλὰ ποὺς καιρόν, ἐνῷ τὰ νομαρχιακὰ θέλουσιν εἶσθαι διαρκῆ, καὶ ἡ ἀνάγκη αὐτῶν καταφαίνεται ἔτι, διότι πρέπει νὰ προντίσωμεν ἤδη περὶ ὅλων τῶν ἀναγκῶν τῶν Νομῶν καὶ νὰ προπαρασκευάσωμεν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος.

Ἐπροτάθη ἡ ἀντικατάστασις κατόπιν τῆς λέξεως *καθίσταται* διὰ τῶν *ὑφίσταται κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον*, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην.

Ἀπορανθείσης ἀκολούθως τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, ὁ ἀναπληρῶν τὸν κωλυόμενον Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὴν ἀρχὴν τῶν Νομαρχικῶν Συμβουλίων, χωρὶς οὐδόλως νὰ προδικασθῇ ἡ ὕπαρξις τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, καὶ, γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Παρίση καὶ Σακελλαριάδου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 72 πρὸς 8, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τῶν Νομαρχικῶν Συμβουλίων, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Δογιωτατίδης	Ναὶ	Γ. Δερνιτσιώτης	Ο.
Θ. Γρίβας	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Ν. Μαυρομιμάτης	Ν.	Μελ. Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Η. Βάρβογλης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Ῥ. Παλαιμίδης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀσθενὴς
Δ. Τζόκρης	ἀσθενὴς	Π. Παππατζώνης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Νικήτας Σταματελόπ.	Ν.
		Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Α. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ο.
Σ. Βλάχος	ἀπὼν	Κ. Βέϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ἰατρός	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Α. Δαπουσιάδης	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπὼν	Σ. Μπαράτσης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Γ. Κανδύλης	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Κ. Φασίτζας.	Ν.	Πικουλάκης	Ν.

Ι. Χαραμῆς Ι. Κρα ίης	ἀπόντες
Ι. Γιωλδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος.	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Λ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Λ. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σιλβέστρος Στρανάκης	Ν.
Ν. Δελέντος	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπών
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς ἐν ἀδείᾳ	
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθ. Κανελλόπουλος ἐν ἀδείᾳ	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Σ. Παγκαλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἀπὼν
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελληγιαννης	ἀσθενὴς
Ν. Μπούκουρας	»
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παλθενόπουλος.	ἀπὼν
Π. Βασιλειάδης	»
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Ο κονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης ἐν ἀδείᾳ	
Κ. Τσερτίδης	ἀπὼν
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Ι. Λογοθετόπουλος.	Ν.
Δ. Μακρόπουλος	Ν.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβολέγγυς ἐν ἀδείᾳ	
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀβριανὸς Σωτηρίου	ἀπὼν
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης.	Ο.
Σταμάτιος Δάρρας	ἀπὼν
Εὐστράτιος Σκαρμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππαπέζορος.	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης.	Ν.
Δ. Δράσος	Ν.
Ἐσσρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Σταῖκος	Ο.
Χαντζίσκος	Ν.
Γριζάνης	Ν.
Ι. Παρδίκης	Ν.
Ν. Κρεζιώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Παρεδέχθη δ' ἐπίσης καὶ τὸ ὅλον τοῦ ἄρθρου 15 δι' ἀναστάσεως κατὰ τὰς σημειωθείσας τροποποιήσεις, ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 15. « Ἑκάστου Νομοῦ ἡ ὑπαρτάτη διοικητικὴ διεύθυνσις ἀνατίθεται εἰς ἕνα Νομάρχην.

Εἰς τὸν Νομάρχην ἀνατίθεται ἡ ἀπ' εὐθείας διοίκησις τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, καθὼς δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλης ἐπαρχίας ἡ διοίκησις.

Εἰς ἕκαστον Νομὸν καθίσταται Συμβούλιον Νομαρχικὸν κατὰ τὸν περὶ τούτου Νόμον. »

Τὸ ἄρθρ. 16. τοῦ Νομοσχεδίου ἐνεκρίθη μὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν, τοῦ Ὑπουργοῦ συμφωνήσαντος, προσθήκην· Τὸ ὅλον δὲ τοῦ ἄρθρου ἔχει οὕτως.

Ἄρθρ. 16 « Ἑκάστης ἐπαρχίας προΐσταται εἷς Ἔπαρχος, ἀλλ' ὁ αὐτὸς Ἔπαρχος δύναται νὰ διοικῇ συγχρόνως πλείστερας Ἐπαρχίας. »

Εἰς ἑκάστην Ἐπαρχίαν ὁρίσταται Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον. »

Τὸ ἄρθρ. 17 ἀναγνωσθὲν ἐγίνετο παραδεκτὸν, ἀντικαταστάσης μόνον τῆς λέξεως *καθίσταται* διὰ τῆς *ὁρίστατοι*, καὶ ἀπαλειφθεισῶν τῶν λέξεων *ἐκλεγόμενον* ἀπὸ τοὺς πολίτας, ὡς περιττῶν ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 17. « Ἡ διοίκησις ἑκάστου Δήμου ἀνατίθεται εἰς ἕνα Δήμαρχον κατὰ τὸν περὶ Δήμων Νόμον.

Παρὰ τῷ Δημάρχῳ ὁρίσταται Δημοτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν περὶ τούτου Νόμον. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 18 ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἀπαλειφθῇ τοῦτο, ὡς περιττὸν, συμφωνήσαντος εἰς τοῦτο καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Τὰ ἄρθρ. 19 καὶ 20 ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχουσι δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 19. « Εἰς ἑκάστην Νομαρχίαν διορίζεται Γραμματεὺς μὲ ἑβδόμην Τμηματάρχου Β' τάξεως, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἀναπληροῖ τὸν Νομάρχην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Διορίζεται ὡσαύτως εἰς ἕκαστον Νομὸν εἷς ἰατρὸς ἔχων θεωρητικὰς γνώσεις τῆς ἰατρικῆς τῆς χειρουργίας καὶ τῆς μαιευτικῆς.

Διορίζονται πρὸς τούτοις εἰς ὑπογραμματεὺς εἰς πρωτοκολλιστὴς καὶ Γραφεῖς ὄχι πλειότεροι τῶν τριῶν καὶ εἷς Κλητήρ.

Ἄρθρ. 20. « Οἱ εἰς τὸ γ'. ἐδ. τοῦ προαγουμένου ἄρθρου ἀπαλλήλοι διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομάρχου. »

Τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν 21. ἄρθρου ὁ τελευταῖος παράγραφος ἀντικατέστη διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προταθέντος συμφωνήσαντος εἰς τοῦτο καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἀρθ. 21 « Παρ' ἑκάστῳ Ἐπάρχῳ διορίζονται ὡσαύτως Γραμματεὺς μὲ ἑβδόμην Ὑπουργικὴ Γραμματέως δ'. τάξεως· οὗτος πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἀναπληροῖ τὸν Ἔπαρχον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Διορίζονται ὡσαύτως εἷς Πρωτοκολλιστὴς καὶ Γραφεῖς ὄχι πλειότεροι τῶν δύο καὶ εἷς Κλητήρ.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπάρχου.»

Τὸ ἄρθ. 22. ἐνεκρίθη μὲ τὴν προσθήκην δευτέρου ἐδαφίου, ἔχοντος οὕτως· « *ὡσαύτως διορίζονται καὶ ἐμβολιασταί* ». Τὸ ὅλον δὲ τοῦ ἄρθρου ἔχει οὕτως.

Ἄρθ. 22. « Εἰς ἕκαστον Νομὸν θέλουν διορισθῆ καὶ μηχανικοὶ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης.

Ὡσαύτως διορίζονται καὶ ἐμβολιασταί.»

Τὸ ἄρθ. 23 ἐνεκρίθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον προστεθεισῶν τῶν λέξεων *καὶ ἐμβολιαστῶν* ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθ. 23. « Τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν, ἐπάρχων, Ἰατρῶν Μηχανικῶν, καὶ ἐμβολιαστῶν θέλουν προσδιορισθῆ διὰ Β. Διαταγμάτων. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθ. 24. ὁ μισθὸς τῶν Νομαρχῶν ὅλων περιωρίσθη εἰς δραχμὰς τετρακοσίας, ὁ δὲ τῶν Νομαρχικῶν Γραμματέων εἰς διακοσίας, προστεθὲν δὲ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου καὶ ἡ ἑξῆς περίοδος, « *ἡ τῶν ἐμβολιαστῶν ὄχι ἀνωτέρα τῶν* 60 *δραχμῶν κατὰ μῆνα*, ἀφεθέντος τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἢ πρὸς κενὸν κατὰ τὴν ἀνάγκην, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Τὸ λοιπὸν τοῦ ἄρθρου ἐνεκρίθη κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐξῆς.

Ἄρθ. 24. « α'. ἡ μισθοδοσία τοῦ Νομάρχου προσδιορίζεται κατὰ μῆνα εἰς δραχμὰς. 400

β'. ἡ τοῦ Γραμματέως τῆς Νομαρχίας. 200

γ'. ἡ τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Νομοῦ. 150

δ'. ἡ τοῦ Ἐπάρχου. 200

ε'. ἡ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ. 120

ϛ'. ἡ τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ Νομάρχου. 120

ζ'. ἡ τοῦ Πρωτοκολλιστοῦ τοῦ Νομάρχου καὶ ἐπάρχου. 60

η'. ἡ τοῦ Γραφέως τοῦ Νομάρχου καὶ ἐπάρχου. . . 50

θ'. ἡ τοῦ ἐμβολιαστοῦ ὄχι ἀνωτέρα τῶν. 60

ι'. ἡ τοῦ Κλητῆρος τοῦ Νομάρχου καὶ ἐπάρχου. 30

Τὰ ἄρθρα 25 καὶ 26 ἀπηλείφθησαν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 27 ἠλαττώθη τὸ ποσὸν τὸ χορηγούμενον εἰς τοὺς Νομάρχας δι' ἔξοδα περιοδείας εἰς Δραχμὰς 600 καὶ ἀπηλείφθη τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ἄρθρου τὸ πραγματευόμενον

περὶ τῶν διευθυνόντων πλείους τῆς μιᾶς ἐπαρχίας ἐπάρχους· ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 27. « Ἔξοδα περιοδείας χορηγοῦνται εἰς μὲν τὸν Νομάρχην κατ' ἔτος Δραχμαὶ. 600

Εἰς δὲ τὸν Ἔπαρχον. . . . . 200 »

Τὸ ἄρθρον 28 ἐνεκρίθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 28. « Δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως εἰς μὲν τὸν Νομάρχην κατὰ μῆνα Δραχ. 50

Εἰς δὲ τὸν Ἔπαρχον 25

Εἰς τοὺς Ἐπάρχους τοὺς διευθύνοντας πλειοτέρας ἐπαρχίας. 35

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 29 ἐπροτάθη ὑπό τινων μὲν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς λογοδοσίαν διὰ τὴν δαπάνην τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁριζομένου ἐν ἄρθρ. 27 καὶ 28 ὑπ' ἄλλων δὲ καὶ εἰς τὴν δι' ἀποδείξεων δικαιολόγησιν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 29. « Διὰ τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας καὶ τῆς γραφικῆς ὕλης, δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δώσουν λόγον, οὔτε ὁ Νομάρχης οὔτε ὁ Ἔπαρχος.»

Τὸ ἄρθρον 30 ἐνεκρίθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἀντικατασταθείσης τῆς λέξεως *κατάλυμα* διὰ τῆς *κατάστημα*· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 30. « Εἰς τὸν Νομάρχην καὶ Ἔπαρχον θέλει δοθῆ τὸ ἀναγκαῖον κατάστημα δημοσίαις δαπάναις, καθὼς καὶ τὰ σκεύη διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν τοῦ Γραφείου.»

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀκολούθως διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ
Ὁ Ἀντιπρόεδρος.
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος
Στεμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΓ'.

Τῆς 22 Μαρτίου 1845.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτα-

κοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 78, ἀπόντων δὲ 30, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προεδρεύσαντος αὐτῆς Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀναγγελθείσης ἀκολούθως παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος μετὰ τὴν συναρμολόγησιν συνόλου τοῦ περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νομοσχεδίου ψηφοφορίας, ὡς ἀντικειμένου τῆς συνεδριάσεως, ἀνεγνώσθη ταῦτα ἔχον οὕτως·

Περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους καὶ περὶ μισθοδοσίας τῶν ἐν ταῖς Νομαρχίαις καὶ Ἐπαρχίαις ὑπαλλήλων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ·

Ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν,

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἀπὸ 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1836 περὶ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ Νόμος ἀκυροῦται· ἡ δὲ Ἐπικράτεια διαιρεῖται διοικητικῶς εἰς 10 Νομοὺς καὶ 49 ἐπαρχίας, καὶ εἰς δήμους, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων προσδιορίζεται ἡ ἀνήκουσα περιφέρεια.

Ἄρθρ. 2

Οἱ Νομοὶ τοῦ Βασιλείου εἶναι.
1. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
2. Ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας.
3. Ὁ Νομὸς τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
4. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.
5. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
6. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
7. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀρκαδίας.
8. Ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας.
9. Ὁ Νομὸς τῆς Λακωνίας.
10. Ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων,

Ἄρθρ. 3.

α. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀττικῆς περιλαμβάνει τὰς ἀκολούθους ἐπαρχίας.
1. τὴν ἐπαρχίαν Αἰγίνης·
2. τὴν ἐπαρχίαν Μεγαρίδος·
3. τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς·
4. τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν·
5. τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείας·

Ἄρθρ. 4.

β'. Ὁ Νομὸς τῆς Εὐβοίας περιλαμβάνει.
1. τὴν ἐπαρχίαν Χαλκίδος·
2. τὴν ἐπαρχίαν Ξηροχωρίου·
3. τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας·
4. τὴν ἐπαρχίαν Σκοπέλου·

Ἄρθρ. 5.

γ'. Ὁ Νομὸς τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος περιλαμβάνει.
1. τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος περιλαμβάνουσαν καὶ τὸ Γαλαξείδιον·
2. τὴν ἐπαρχίαν Δωρίδος·
3. τὴν ἐπαρχίαν Λοκρίδος·
4. τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος.

Ἄρθρ. 6

δ'. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας περιλαμβάνει.
1. τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου·
2. τὴν ἐπαρχίαν Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου·
3. τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου·
4. τὴν ἐπαρχίαν Ναυπακτίας·
5. τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίας.
6. τὴν ἐπαρχίαν Εὐρυτανίας·

Ἄρθρ. 7

ε. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας περιλαμβάνει·
1. τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας·
2. τὴν ἐπαρχίαν Ἄργους.
3. τὴν ἐπαρχίαν Ὕδρας.
4. τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας·
5. τὴν ἐπαρχίαν Σπετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος·
6. τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας·

Ἄρθρ. 8.

ς'. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος περιλαμβάνει·
1. τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν·
2. τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλείας·
3. τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων·
4. τὴν ἐπαρχίαν Ἤλιδος·

Ἄρθρ. 9

ζ'. Ὁ Νομὸς τῆς Ἀρκαδίας περιλαμβάνει.

1. τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας·
2. τὴν ἐπαρχίαν Κυνουρίας·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Μεγαλοπόλεως.

Ἄρθρ. 10.

ή. Ὁ Νομὸς τῆς Μεσσηνίας περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλίας·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Ὀλυμπίας·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Πυλίας·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Μεσσήνης·
5. Τὴν ἐπαρχίαν Καλαμῶν.

Ἄρθρ. 11.

β' Ὁ Νομὸς τῆς Λακωνίας περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.
3. Τὴν ἐπαρχίαν Γυθείου.
4. Τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου.

Ἄρθρ. 12.

ι. Ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων περιλαμβάνει·
1. Τὴν ἐπαρχίαν Σύρου·
2. Τὴν ἐπαρχίαν Κέας·
3. Τὴν ἐπαρχίαν Ἄνδρου·
4. Τὴν ἐπαρχίαν Τήνου·
5. Τὴν ἐπαρχίαν Νάξου·
6. Τὴν ἐπαρχίαν Θήρας·
Τὴν ἐπαρχίαν Μήλου·

Ἄρθ. 13.

Ἡ περιφέρεια ἑκάστης ἐπαρχίας διατηρεῖται ὡς ὡρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλλίου 1833 Διατάγματος καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἀποφάσεων. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δὲν θέλει γίνεσθαι εἰμὴ διὰ νόμου, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ ἢ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ ἕδραι τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων θέλουν προσδιορισθῆ διὰ Β. Διατάγματος. Πᾶσα δὲ κατὰ τοῦτο μεταβολὴ δὲν θέλει γίνεσθαι εἰς τὸ ἑξῆς, εἰμὴ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομαρχιακοῦ ἢ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 15.

Ἑκάστου Νομοῦ ἡ ὑπερτάτη διοικητικὴ διεύθυνσις ἀνατίθεται εἰς ἕνα Νομάρχην.

Εἰς τὸν Νομάρχην ἀνατίθεται ἡ ἀπ' εὐθείας διοίκησις τῆς ἐπαρχίας, ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ, καθὼς δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλης ἐπαρχίας ἡ Διοίκησις.

Εἰς ἕκαστον Νομὸν καθίσταται Συμβούλιον Νομαρχιακὸν κατὰ τὸν περὶ τούτου Νόμον.

Ἄρθρ. 16.

Ἑκάστης ἐπαρχίας προΐσταται εἷς Ἔπαρχος· ἀλλ' ὁ αὐτὸς ἔπαρχος δύναται νὰ διοικῇ συγχρόνως πλειοτέρας ἐπαρχίας.

Εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν ὁρίσταται ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ διοίκησις ἑκάστου δήμου ἀνατίθεται εἰς ἕνα Δήμαρχον, κατὰ τὸν περὶ δήμων Νόμον.

Παρὰ τῷ Δημάρχῳ ὁρίσταται δημοτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν περὶ τούτου Νόμον.

Ἄρθρ. 18.

Εἰς ἑκάστην Νομαρχίαν διορίζεται Γραμματεὺς μὲ βαθμὸν Τμηματάρχου Β'. τάξεως, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἀναπληροῖ τὸν Νομάρχην ἅπαντα ἢ κωλυόμενον.

Διορίζεται ὡσαύτως εἰς ἕκαστον Νομὸν εἷς Ἰατρὸς ἔχων θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις τῆς ἰατρικῆς, τῆς χειρουργίας, καὶ τῆς μαιευτικῆς.

Διορίζονται πρὸς τούτοις εἷς ὑπογραμματεὺς, εἷς πρωτοκολλιστὴς, καὶ γραφεῖς ὄχι πλειότεροι τῶν τριῶν, καὶ εἷς κλητήρ.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ εἰς τὸ γ'. ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρ. 20.

Παρ' ἑκάστῳ ἐπάρχῳ διορίζεται ὡσαύτως Γραμματεὺς μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως Β'. τάξεως· οὗτος πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἀναπληροῖ τὸν Ἔπαρχον ἅπαντα ἢ κωλυόμενον.

Διορίζεται ὡσαύτως εἷς πρωτοκολλιστὴς καὶ γραφεῖς ὄχι πλειότεροι τῶν δύο, καὶ εἷς κλητήρ.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὑπάλληλοι διορίζονται καὶ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπάρχου.

Ἄρθρ. 21

Εἰς ἕκαστον Νόμον θέλουν διορισθῆ καὶ μηχανικοὶ ἀνάλογως τῆς ἀνάγκης. Ὡσαύτως διορίζονται καὶ ἐμβολιασταί.

Ἄρθρ. 22.

Τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν, Ἐπάρχων, Ἰατρῶν, Μηχα-

νικῶν καὶ ἐμβολιαστῶν θέλουν προσδιορισθῆ διὰ Β΄ Διαταγμάτων.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Ἄρθρ. 23.

α. Ἡ μισθοδοσία τοῦ Νομάρχου προσδιορίζεται κατὰ μῆνα δρ. 400
β΄. Τοῦ Γραμματέως τῆς Νομαρχίας 200
γ΄. Ἡ τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Νομοῦ 150
δ΄. Ἡ τοῦ ἐπάρχου 200
ε. Ἡ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ 120
ς΄. Ἡ τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ Νομάρχου . . 120
ζ΄. Ἡ τοῦ πρωτοκολλίστου τοῦ Νομάρχου καὶ Ἐπάρχου 60
η. Ἡ τοῦ γραφέως τοῦ Νομάρχου καὶ Ἐπάρχου 50
θ΄. Ἡ τοῦ ἐμβολιαστοῦ ὅχι ἀνωτέρα τῶν . . 60
ι. Ἡ τοῦ κλητῆρος τοῦ Νομάρχου καὶ Ἐπάρχου 30

Ἄρθρ. 24.

Ἔξοδα περιοδείας χορηγοῦνται εἰς μὲν τὸν Νομάρχην κατ' ἔτος δραχμαὶ 600
Εἰς δὲ τὸν Ἔπαρχον 200

Ἄρθρ. 25.

Δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως, εἰς μὲν τὸν Νομάρχην κατὰ μῆνα δραχμαὶ 50
Εἰς δὲ τὸν Ἔπαρχον 25
Εἰς τοὺς Ἐπάρχους τοὺς διευθύνοντας πλειοτέρας ἐπαρχίας . . 35

Ἄρθ. 26.

Διὰ τὰ ἔξοδα τῆς περιοδείας καὶ τῆς γραφικῆς ὕλης δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δώσουν λογ- οὔτε ὁ Νομάρχης οὔτε ὁ Ἔπαρχος.

Ἄρθρ. 27.

Εἰς τὸν Νομάρχην καὶ Ἔπαρχον θέλει δοθῆ τὸ ἀναγκαῖον καταστημα δημοσίας δαπάνης, καθὼς καὶ τὰ σκεύη διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν τοῦ γραφείου αὐτῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Καὶ προσκαλεσθὴ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις κατὰ τὸ ἄρθ. 43 τοῦ κανονισμοῦ, καὶ οὐδενὸς ἀντιπίπτοντος, προεβὴ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν κατ' ἀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίαν ἐπ' αὐτοῦ, ἥτις γενομένη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ζαρειφοπούλου καὶ Κρεστενίτου, καὶ σύμφωνα μὲ τὰς περὶ ταύτης διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, ἀνέδειξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ

διὰ ψήφων 56 πρὸς 18 κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, μὲ τὸ ὁποῖον σύμφωνα ἀπήγγειλε καὶ ὁ Πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

«Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νομοτχεδίου καὶ ἡ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Δογιωτατίδης	Ναὶ	Γ. Δερνιτσώτης	Ο.
Θ. Γρίβας	ἀπὼν	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο·
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελέτιος Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Π. Βάρδογλης	Ν.
Κ. Γουλιμᾶς	Ν.	Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Η. Δ. Καμπάνης	Ν.	Γ. Ῥιβελιώτης	
Μ. Α. Κατρὴς	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ.
Δ. Τσάκρης	ἐν ἀδείᾳ	Η. Παππατζώνης	ἀπὼν
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ο.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Νικότ. Σταματελόπουλος	Ν.
Α. Μεταξᾶς		Δ. Σακελλαριάδης	ἀπὼν
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ο.
Σ. Βλάχος	Ο.	Κ. Βέϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Ι. Εὐσταθίου	ἀπὼν
Α. Γεωργαντᾶς	ἀσθενὴς	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Α. Λαπουσιάδης.	Ο.	Γ. Κάνδυας	ἀπὼν
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀπὼν	Σ. Μπακόπουλος	Ν.
Δ. Τζουράκος	Ν.	Δ. Μπρμπίλης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Δ. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Κ. Φασίτζας	Ν.	Πικουλάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	ἀπόντες.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Κρανίδης		Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀσθενὴς
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Νῖκος Θέου	ἀσθενὴς	Κ. Τσερτιδὴς	Ο.
Α. Γουζουάσης,	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.

Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Αναγνωστόπουλος	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σιλβεστρ. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γεώργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθ. Κανελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	ἀρνήθη
Παπ. Κώς. Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Άντων. Άλης	Ν.
Κ. Προβελέγγιος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Άδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	ἀπὼν
Ν. Καλλέργης	ἀπὼν
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Α. Παππαζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Κ. Ζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Στάϊκος	ἀπὼν
Δ. Χατζίσκος	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ἐνταῦθα τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν τοῦ Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 66 ὁριζομένων συμπληρωτικῶν μελῶν τῶν εἰσαγγελικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων περὶ ἐφαριῶν καὶ ταμιῶν καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐνεργηθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 78 τοῦ κανονισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Στερανοπούλου καὶ Μ. Χ. Μελέ η, μετὰ τὴν ἀντιπαραβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους εὑρεθείσας 56 ἀνεδείχθησαν ὡς μέλη μὲν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσαγγελικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Κ. Κ. Πικουλάκης διὰ ψήφων 50, Γουζούασης, Καΐζης καὶ Γαρδίκης διὰ ψήφων 51· ὡς μέλη δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ἐφορειῶν Νομοσχεδίου εἰσαγγελικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Κ. Κ. Σχινᾶς Παππατζώρης, Μ. Χ. Μελέτης διὰ ψήφων 51 καὶ Μπαλάτζης διὰ ψήφων 50, καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ταμιῶν Νομοσχεδίου οἱ Κ.Κ. Π.

Κυριακὸς, Πάγκαλος διὰ ψήφων 51, Καραγιαννόπουλος καὶ Μ. Ἰατρὸς διὰ ψήφων 50.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΑ'

Τῆς 23 Μαρτίου

Σήμερον τὴν 23 Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων 78 καὶ ἀπόντων 30, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παρεδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύντομον προεισαγωγὴν ἀναπτύξας τὰς αἰτιολογικὰς ἐκθέσεις, εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς Νομοσχέδια· α'.) περὶ καταναγκαστικῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων, καὶ β'.) περὶ εἰδικῶν εἰσπρακτόρων μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων αὐτῶν· ἔχοντα οὕτως·

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων.

Ἡ καταναγκαστικὴ εἴσπραξις τῶν καθυστερούντων, ἐνεργουμένη μέχρι τοῦδε δυνάμει τῶν περὶ αὐτῆς ἐκδοθέντων διαταγμάτων, ἀπέδειξεν ὅτι ἡ κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν ἀποσολὴ πρακτόρων, ἡ σύμπραξις τῶν διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν, ἡ ἔλλειψις δημοσίων ὑπηρετῶν, ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιφορτισμένων εἰδίως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν κατασχέσεων, ἡ ἄνευ τινος προφυλάξεως χρῆσις τοῦ καταναγκαστικοῦ μέσου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, καὶ ἡ ἔλλειψις διατάξεων προβλεπουσῶν τὰς περιστάσεις, αἵτινες συνήθως συμβαίνουσιν ἐν γένει περὶ τὴν καταναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν, συνετέλεσαν βέβαια οὐχὶ ὀλίγον εἰς τὸ νὰ παραχθῇ τὸ ἑξῆς δυσάρεστον διπλοῦν ἀποτέλεσμα· ἡ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος συσσώρευσις καὶ ἐπὶ μᾶλλον αὔξησις τῶν καθυστερούντων, καὶ τὰ ἐκ μέρους τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου κατὰ τῆς χρήσεως

τῶν καταναγκαστικῶν μέσων πολλάκις ἀνεγερθέντα παράπονα.

Ἡ ἀτέλεια αὕτη τῶν ῥηθέντων Διαταγμάτων καὶ ἡ ἐνεστῶσα τῶν πραγμάτων τάξις κατέδειξε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κανονισθῇ διὰ νέου νόμου ὁ κλάδος αὐτὸς τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐκ τοιούτων ἀφορμῶν ὁρμώμενον τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, συνέταξε τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου,

ά. Ἀπηγόρευσε τὴν κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν ἀποστολὴν ποινητόρων, διότι διὰ τοῦ μέσου τούτου, ἡ μὲν ταμιευτικὴ ὑπηρεσία κατέστη μισητὴ εἰς τὸν λαὸν, ἡ δὲ εἰσπραξις ἔγινε πολλάκις ἐπαχθεστέρα τῶν ὁρίων αὐτῶν, διὰ τὴν συνήθως ἀξιόμεμπτον διαγωγὴν τῶν ταμιακῶν τούτων ὑπαλλήλων, καὶ διὰ τὴν ὑπέρμετρον ἀντιμισθίαν, ὁποίαν οὗτοι ζητοῦν, ἐμποδούμενοι ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ῥηθέντων Διαταγμάτων, μ' ὅλον ὅτι οἱ πλειότεροι τῶν Ταμιῶν ἐπροσπάθουν πάντοτε νὰ περιστείλωσι τὴν πλεονεξίαν αὐτῶν.

β. Κατήργησε τὴν διάταξιν περὶ τῆς συμπράξεως τῶν διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν Ἀρχῶν εἰς τὴν καταναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν (ἐξαιρουμένων περιπτώσεών τινων, καθ' ἃς ἡ σύμπραξις αὕτη τῶν πρώτων θεωρεῖται ἀπολύτως ἀναγκαία), διότι τὸ Ὑπουργεῖον εἶναι ἐκ πείρας καλῶς πληροφορημένον, ὅτι ἡ μὲν σύμπραξις τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν, οὐχὶ μόνον δὲν συντελεῖ πρὸς εὐχερῆ καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς προκειμένης ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας παρεμβάλλει συνήθως προκόμματα, ἐπιφέροντα ῥήξεις καὶ διαπληκτισμοὺς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ταμιῶν, καὶ χορηγεῖ εἰς τοὺς τελευταίους τούτους αἰτιολογημένην πρόφασιν τοῦ νὰ ἀπαλλάττωνται τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἐμπρόθεσμον εἴσπραξιν ἐπιβεβλημένης εἰς αὐτοὺς εὐθύνης. Ἡ δὲ σύμπραξις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐκτὸς ὅτι συνεπέφερε τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ἔδωκε πρὸς τούτοις πολλάκις ἀφορμὴν παραπόνων ἐκ μέρους τῶν ὀφειλετῶν, διϊσχυριζομένων ὅτι ἡ σύμπραξις αὕτη δὲν χορηγεῖται ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν πάντοτε μὲ τὴν αὐτὴν πρὸς ὅλους τοὺς ὀφειλέτας ἀμεροληψίαν.

γ'. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καταναγκαστικοῦ μέσου τῆς διοικητικῆς κατασχέσεως ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ προκειμένου νόμου εἰς τοὺς παρὰ τοῖς Ταμίαις ἤδη ὑπηρετοῦντας εἰδικοὺς εἰσπράκτορας, διότι οὗτοι, ἀποκτήσαντες ἕξιν τάξεως καὶ πειθαρχίας, παρέχουν τὴν ἐγγύησιν ὅτι θέλουν ἐκπληροῖ ἀκριβῶς τὰ χρέη των, ἀποφεύγοντες συγχρόνως τοῦ νὰ γίνωνται διὰ τῆς διαγωγῆς των ἐπαχθεῖς εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου, καὶ διότι τὰ ἔξοδα τῆς διοικητικῆς κατασχέσεως θέλουν ἐπιβαρύνει ὀλιγώτερον τοὺς ὀφειλέτας,

διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ εἰδικοὶ εἰσπράκτορες, πληρονόμενοι ἤδη παρὰ τοῦ δημοσίου Ταμείου, διὰ τὰ ὁποῖα ἐκπληροῦν χρέη, θέλουν δέβαια εὐχαριστηθῇ νὰ ἐκτελῶσι καὶ τὴν διοικητικὴν κατάσχεσιν μὲ ἀντιμισθίαν μετριωτέραν, παρ' ὅσην ζητοῦν καὶ λαμβάνουν ὅσοι ἑκάστοτε ἐπιφορτίζονται ὑπὸ τῶν Ταμιῶν μὲ τὸ ἔργον τοῦτο.

δ'. Κατὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καταναγκαστικοῦ μέσου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἐχορηγήθη ῥητῶς διὰ τοῦ προκειμένου νόμου εἰς τοὺς ὀφειλέτας δικαίωμα ἀμέσου προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια, σύμφωνα μὲ τὴν ἐνεστῶσαν νομοθεσίαν μας, καὶ μὲ τὰ εἰς τὸ Σύνταγμα τεθεμένας ἀρχὰς περὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας. Ἀναπληρώθησαν δὲ καὶ ἐπροσηρμόσθησαν δεόντως αἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαι διοικητικαὶ διατάξεις, ὅσαι ἀποβλέπουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν κατασχέσεων καὶ πλειστηριασμῶν, ὥστε, δὲν νὰ μὴ λαμβάνωσι χώραν ἀντιρρήσεις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, μόνον πρὸς ἀναβολὴν τῶν καταδιώξεων προτεινόμεναι συνήθως ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν, διεγράφησαν ἀκριβῶς τὰ ὅρια ἐντὸς τῶν ὁποίων δύνανται οὗτοι νὰ παρεμβαίνωσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς καταναγκαστικῆς ἐκτελέσεως.

Τοιαῦται εἶναι αἱ κυριώτεραι τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας, ἐμπνεόμενοι ἐκ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος, ἐκάμαμεν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑπηρεσίας, ἐρωτῶντες νὰ ῥυθμίσωμεν ἐν γένει τὴν Νόμων κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν τῶν πραγμάτων τάξιν καὶ νὰ συμβιβάσωμεν, ὅσον ἦτο δυνατόν, τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου μ' ἐκεῖνα τῶν ὀφειλετῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τοῦ μέσου τὰς αἰτίας, ὅσαι μέχρι τοῦδε παρενέβαλον ἐμπόδια εἰς τὴν τῶν φόρων καὶ λοιπῶν δημοσίων δικαιωμάτων τακτικὴν εἴσπραξιν, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι θέλομεν ἔχει βάσιμον καὶ κανονικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι ἐλόμεθα ἀπολαύσει τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ὑπόσχεται μία τακτικὴ καὶ ἁρμονικὴ κίνησις τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

ΚΕΦ. Α.

Πράξεις προηγούμεναι τῆς καταναγκαστικῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ταμείου ὀφείλουν νὰ πληρώνωσι τὸ χρέος των ἐντὸς τῆς ὡρισμένης προθεσμίας. Ἡ δὲ λῆξις τῶν προθεσμιῶν περὶ πληρωμῆς δημοσίων φόρων ἀνακηρύττεται ἐπιμελείᾳ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν προτελευταίαν Κυριακὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τῶν ὀφειλετῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ἀφοῦ παρέλθωσι τρεῖς ἡμέραι, ἀφ' ἧς λήξει ἡ προθεσμία τοῦ χρέους, θέλει γίνεσθαι ἀμέσως χρῆσις τῶν καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἄρθρ. 3.

Τὴν καταναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ἀπαρτίζουν τὰ ἀκόλουθα μέσα.

α') Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου· β') κατάσχεσις ἀκινήτων· γ') κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου· δ') προσωπικὴ κράτησις. Δύναται δὲ νὰ γίνῃ χρῆσις συγχρόνως καὶ ὅλων αὐτῶν· ἡ δὲ κατάσχεσις τῶν ἀκινήτων δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ καθόσον τὰ κατασχεθέντα κινητὰ δὲν ἐπαρκοῦσι πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου.

Ἀποστολὴ ὅμως ποινητόρων δὲν δύναται νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ χώραν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ καταναγκαστικὰ μέσα ἐκτὸς τοῦ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἐνεργοῦνται δι' ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ Ταμίου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως τῶν ἀκινήτων μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ παραγγελία θέλει ἀποτείνεσθαι εἰς δικαστικὸν κλητῆρα.

Ἄρθρ. 5.

Ἐὰν οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐκτέλεσιν ὑπάλληλοι ἀπαντήσωσιν ἀντίστασιν, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητῶσι τὴν συνδρομὴν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως. Συγχρόνως δὲ θέλουν καταμηνύει τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα δι' ἀναφορᾶς των, πρὸς καταδίωξιν τῶν ἐνόχων.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ κατασχέσεως κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρ. 6.

Ἐκ τῶν χρημάτων καὶ ἄλλων κινητῶν τοῦ ὀφειλέτου ἐξαι-

ροῦνται τῆς κατασχέσεως τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 885 τῆς πολιτικῆς δικονομίας πράγματα τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τόσαν μέρος ἐκ τῶν καρπῶν αὐτοῦ, ὅσον τῷ χρειάζεται διὰ σπορὰν ἡμίσεως ζευγαρίου τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ἢ ὁ ἴδιος ἢ δι' ἄλλων καλλιεργεῖ.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ κατάσχεσις γίνεται διὰ τοῦ εἰδικοῦ εἰσπράκτορος παρουσίᾳ δύο ἐνηλίκων μαρτύρων, καταλαμβανομένων τόσων ἐκ τῶν εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀνηκόντων κινητῶν πραγμάτων, ὅσα φαίνονται ἀναγκαῖα πρὸς πληρωμὴν τοῦ χρέους. Τὰ πράγματα ταῦτα σημειοῦνται ἀκριβῶς, ἐκτιμῶνται ἀνεξόδως καὶ παραδίδονται πρὸς φύλαξιν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ εἰς τὸν Γραμματέα αὐτοῦ, ἢ εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ εἰς τὸν δημαρχικὸν Πάκτορον. Ὁσάκις δὲ τὰ εἴδη εἶναι τοιαῦτα, ὥστε ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀποθήκη, ὁ Ταμίας ἐμπιστεύεται τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀποθήκης εἰς ἐπίτηδες ὑπ' αὐτοῦ διοριζόμενον φύλακα ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ, μὴ ὑπερβαινούσῃ τὰς 15 κατὰ μῆνα δραχμὰς, ἥτις ἀντιμισθία, καθὼς καὶ τὸ ἐνοίκιον τῆς ἀποθήκης, εἶναι εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου.

Περὶ τούτων ἁπάντων συντάττεται ἔκθεσις, ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ εἰδικοῦ εἰσπράκτορος, τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν μαρτύρων· ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, σημειοῦται τοῦτο ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ ὁ παραλαβὼν πρὸς φύλαξιν ὡς ἀνωτέρω τὰ κατασχεθέντα πράγματα, βεβαιῶν τὴν παραλαβήν των.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ ὀφειλέτης μετὰ τὴν κατάσχεσιν δὲν δύναται πλέον νὰ ἀπαλλοτριώσῃ τὰ κατασχεθέντα πράγματα, καὶ πᾶσα τοιαύτη πρᾶξις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρ. 9.

Κατάσχεσις ἀσυγκομίστων καρπῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ πρὶν τῆς ὡριμάσεως τῶν καρπῶν.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ περὶ κατασχέσεως ἔκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν θέσιν καὶ περιγραφὴν τοῦ ἀγροῦ, τὸ εἶδος, τὴν ποσότητα ὡς ἔγγιστα καὶ ποιότητα τῶν μεσεγγυημένων καρπῶν κατ' ἐκτίμησιν, γενομένην ἀνεξόδως ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος.

Ἄρθρ. 11.

Ὡς φύλαξ τῶν μεσεγγυημένων καρπῶν διορίζεται παρὰ τοῦ Ταμίου ἢ ὁ ἀγροφύλαξ, ἢ ἄλλος τις ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ταμίου. Ἐὰν δὲ οἱ ἀγροὶ κεῖνται εἰς διαφόρους δήμους διὰ τοὺς ἐν ἑκάστῳ δήμῳ

μεσεγγυημένους, καρπούς εἰς ἰδιαίτερος φύλαξ. Ἀντίγραφον δὲ τῆς περὶ τῆς κατασχέσεως ἐκθέσεως θέλει κοινοποιεῖσθαι εἰς τὸν Δήμαρχον.

Ἄρθρ. 12.

Τὰ κατασχεθέντα κινητὰ πλειστηριάζονται ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἢ δημαρχικοῦ Παρέδρου καὶ τοῦ εἰδικοῦ Εἰσπράκτορος συνήθως εἰς τὸ δῆμον ὅπου κεῖνται, καὶ ἐὰν μὲν ἦναι ἀξίας κατωτέρας τῶν 300 δραχμῶν, τὴν ἕκτην ἡμέραν, ἐὰν δὲ ἦναι ἀξίας ἀνω ἑρας, τὴν δευτέραν κυριακὴν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινεν ἡ κατάσχεσις.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ Ταμίας ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν μετακόμισιν καὶ πλειστηριάσιν αὐτῶν εἰς ἄλλο χωρίον τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου δήμου, ἢ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ὅταν ὁ ὀφειλέτης ζητήσῃ τοῦτο, καὶ ὁ ἴδιος προκαταβάλλῃ τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως.

Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράξῃ, ὅταν ὁ ἐν ἄλλῳ τόπῳ πλειστηριασμὸς τῶν πραγμάτων θεωρῆται συμφερώτερος εἰς τὸ δημόσιον.

Δύναται δὲ νὰ προσδιορίσῃ καὶ σύντομον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν πρὸς πλειστηριασμὸν προθεσμίαν, ἐὰν ὑπάρχωσι πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα, ὁ τόπος καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει ἐνεργηθῇ ὁ πλειστηριασμὸς γνωστοποιοῦνται τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχεσιν εἰδικοῦ εἰσπράκτορος διὰ ταυτοκολλήσεως, ἅπαξ γινομένης, εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου, εἰς τὴν πύλην τοῦ δημαρχείου καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται εἰς τὸν πλείονα προσφέροντα. Μὴ ἐκπληρώσαντος δὲ αὐτοῦ τὰς ὑποχρεώσεις του, γίνεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του, καὶ ἐνεργεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ταμίου, ὡς ὁ πλειστηριασμὸς, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ τὸ μὲν ἔλλειπον εἰσπράττεται ἀπ' αὐτὸν διοικητικῶς, τὸ δὲ περισσεῦον ἀνήκει εἰς τὸν πρωτότυπον ὀφειλέτην, ἐὰν ἐπληρώθησαν οἱ δανεισταί.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ κατασχέσεως κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτου γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

ΚΕΦ. Δ'.

Κατάσχεσις ἀκινήτων.

Ἄρθρ. 17.

Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἅμα λάβῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παραγγελίαν τοῦ Ταμίου ἐνεργεῖ κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου κτήματος τοῦ ὀφειλέτου, κατὰ τας περὶ κατασχέσεως ἀκινήτων διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Δὲν ἀπαιτεῖται δὲ νὰ προηγηθῇ τῆ κατασχέσεως ταύτης ἐπίδοσις νέας προσκλήσεως, διὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος γινομένη.

Ἄρθρ. 18.

Εἰς προθεσμία μεταξὺ τῆς κατασχέσεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ λογίζεται α) ἐπὶ μὲν τῶν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν 1000 δραχμῶν, δύο ἑβδομάδες τοὐλάχιστον· β') ἐπὶ δὲ τῶν ἀκινήτων τιμῆς ἀνωτέρας τῶν 1000 δραχμῶν, ἑβδομάδες τοὐλάχιστον τέσσαρες.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα, ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ συμβολαιογράφος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γένῃ, κοινοποιοῦνται δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπὸ τοῦ κλητῆρος διὰ κηρύξεως κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν ἐν τῷ τοῦ πλειστηριασμοῦ δήμῳ. Γραμμάτιον δὲ, περιέχον ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσδιορισμῶν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς κατασχέσεως, ταυτοκολλᾶται εἰς τὸ καταστημα τοῦ εἰρηνοδικείου κατασχέσεως, ταυτοκολλᾶται εἰς τὸ καταστημα τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀκίνητα, καὶ εἰς τὸ τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας, καθὼς καὶ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου. Τοῦτο δὲ, ὁσάκις ἡ ἀξία εἶναι κατωτέρα τῶν 1,000 δραχμῶν· ὁσάκις δὲ ἡ ἀξία τῶν κατασχεθέντων εἶναι ἀνωτέρα τῆς ποσότητος ταύτης, πρέπει αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω τρόπον κοινοποιήσεις νὰ γίνωσι τοὐλάχιστον πρὸ 15 ἡμερῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ προσέτι νὰ δημοσιευθῇ τὸ ταυτοκόλλητον γραμμάτιον ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας διὰ δημοσίου τινος φύλλου ἅπαξ.

Ἄρθρ. 20.

Ἀντίτυπον τοῦ ταυτοκολλήτου γραμματίου θέλει ἐπιβλέσθαι εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς ἐντὸς τοῦ προσημειωθέντος χρόνου.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται εἰς τὸν πλείονα προσφέροντα· μὴ ἐκπληρώσαντος δὲ τούτου τὰς ὑποχρεώσεις του, γίνεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους· καὶ τὸ μὲν

ἐλλείπον εἰσπράττεται διοικητικῶς ἀπὸ τὸν ὑπερθεματιστήν, τὸ δὲ περισσεῦον πληρώνεται εἰς τοὺς δανειστάς, ἢ, ἐὰν οὗτοι ἐπληρώθησαν, πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρ. 22.

Ἐξαιροῦνται τῆς προσωπικῆς κρατήσεως οἱ ὀφειλέται, οἵτινες ὑπάγονται εἰς τὰς κατηγορίας τὰς ἐνδιαλαμβανομένας εἰς τὸ ἄρθρον 1003 τῆς πολιτ. δικονομίας καὶ, κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1006 τῆς αὐτῆς δικονομίας διαγραφομένας περιπτώσεις, δὲν δύναται νὰ γίνῃ συλλῆψις πρὸς κράτησιν.

Ἄρθρ. 23.

Ἡ προσωπικὴ κράτησις θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τῶν εἰσπρακτόρων, διοικητικῶν κλητήρων ἢ καὶ χωροφυλάκων, δυναμει ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ Ὑπάρχου ἐπὶ αἰτήσει τοῦ Ταμίου.

Ἡ παραγγελία θέλει ἐπιδεικνύεσθαι εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν σύλληψιν. Τὰ κανονισμένα ἀπὸ τὴν πολ. δικονομίαν ἔξοδα τῆς διατροφῆς προκαταβάλλονται μὲν ἀπὸ τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους, εἰσπράττονται δὲ ἀπὸ τοὺς ἰδίους.

Ἄρθρ. 24.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ τρίτος ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν συγχωρεῖται κατὰ τὰ προσημειωθέντα καὶ κατὰ τρίτου τὸ μέσον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, συλλαμβανόμενοι ἐπιφέρουσιν ἀντιρρήσεις καὶ διαταγμούς, προσάγονται παραχρῆμα εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως· ἡ δὲ ἀπόφασις, τὴν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐκδώσῃ, ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Δύναται ὅμως κατὰ διαφόρους περιπτώσεις ὁ Ταμίας, ὁ ὀφειλέτης ἢ ὁ τρίτος νὰ εἰσάξωσι τὴν ὑπόθεσιν εἰς πλήρες τὸ δικαστήριον.

ΚΕΦ. Ϛ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 25.

Αἱ παρὰ τῶν ὀφειλετῶν ἢ τρίτων γινόμεναι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀντιρρήσεις προτείνονται καὶ δικάζονται συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας. Οἱ ὀφειλέται ὅμως τότε μόνον δύνανται νὰ προτείνωσι λόγους ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν, ὅταν ἡ ἐκτέλεσις δὲν ἐνεργῆται δυνάμει ἀποφάσεως, ἐκτελεστικοῦ φορολογικοῦ καταλόγου, πρακτικῶν δημοπρασίας, ἢ ἄλλου ἐπισήμου δικαιογράφου καθαρῶν ἀπαιτήσεων. Ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως, ἀλλ' αὕτη δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστοῦ. Αἱ τοιαῦται περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναφυόμεναι διενέξεις θέλουν δικάζεσθαι ὡς κατεπείγουσαι, καὶ προτιμᾶσθαι ὅλων τῶν λοιπῶν κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων. Τὸ δημόσιον παρίσταται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν δικῶν αὐτῶν διὰ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ διοριζομένου πληρεξουσίου.

Ἄρθρ. 26.

Ἐν περιπτώσει διεκδικήσεως ἐκ μέρους τρίτων, ἡ ἀνακοπὴ τῆς κατασχέσεως δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τακτικὰ δικαστήρια, πρὶν ἢ καθυποβληθῇ εἰς τὸν Ὕπαρχον, ὅστις, ἐὰν μὲν εὕρῃ τὴν ἀνακοπὴν εὐλογοφανῆ, διατάττει τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὑποβάλλει τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου, ἄλλως δὲ, δίδει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν, ἀλλὰ μέχρι τῆς ἀπαντήσεως ταύτης ὁ πλειστηριασμὸς ἀναβάλλεται.

Ἄρθρ. 27.

Αἱ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἀνεξαιρέτως κατὰ τὸν εἰς τὸν παρόντα νόμον διαγεγραμμένον τρόπον ὑπὲρ τῶν ἐνοικιαστῶν δημοσίων δικαιωμάτων κατὰ τῶν ὑπενοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ὑπὲρ τῶν ὑπενοικιαστῶν κατὰ τῶν φορολογουμένων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἐγγυητῶν κατὰ τῶν πρωτοτύπων ὀφειλετῶν διὰ τὸ ποσὸν, τὸ ὁποῖον οἱ ἐγγυηταὶ ἐπλήρωσαν εἰς τὸ ταμεῖον. Ἀλλ' ἡ καταδίωξις κατὰ μὲν τῶν φορολογουμένων δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ, εἰμὴ ἐπὶ τῶν κατὰ νόμιον φορολογικῶν διπλοτύπων, κατὰ δὲ τῶν ὑπενοικιαστῶν ἐπὶ ἐπισήμων τίτλων, ἐμφαινόντων τὴν ὑπενοικίασιν, κατὰ δὲ τῶν πρωτοτύπων ὀφειλετῶν ὑπὲρ τῶν ἐγγυητῶν, ἐπὶ ἀποδείξει πληρωμῆς τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου.

Ἄρθρ. 28.

Οἱ ἐγγυηταὶ, καὶ οἱ λοιποὶ ἀλληλεγγύως ὑποχρεούμενοι πρὸς τὸ δημόσιον, δὲν δύνανται νὰ προτείνωσι τὴν ἔνστασιν τῆς διζήσεως ἢ τῆς διαιρέσεως τοῦ χρέους. Συμψηφισμὸς δὲν δύναται νὰ προταθῇ κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 29.

Ὁ Νόμος τῆς καταδιώξεως ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκπηγαζούσας καθυστερήσεις τῶν διαχειριζομένων παρὰ τοῦ δημοσίου ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων.

Ἄρθρ. 30.

Ἡ διατίμησις τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων

διὰ τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν θέλει ὁρισθῆ δι' ἰδιαιτέρου νόμου, καὶ ἡ εἰσπραξις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι κατὰ τα ἀνωτέρω διατεταγμένα. Ὅλαι δὲ αἱ πράξεις τῆς ὑπὸ τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων ἐνεργουμένης καταδιώξεως γράφονται ἐπὶ ἀσήμου χάρτου.

Ἄρθρ. 31.

Τὰ ἀπὸ 7 Φευρουαρίου 1835, 14 Ἰουνίου 1837, 23 Ἰουνίου καὶ 20 Ἰουλίου 1838 Διατάγματα περὶ καταδιώξεως καταργοῦνται.

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις

τοῦ Νομοσχεδίου περὶ εἰδικῶν εἰσπρακτόρων.

Κύριοι!

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐλήφθη τὸ μέτρον τῆς εἰς χρήματα εἰσπράξεως τινῶν ἀμέσων φόρων ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου, ὁ διορισμὸς εἰδικῶν εἰσπρακτόρων παρὰ τοῖς ταμείοις ἐθεωρήθη ἀπολύτως ἀναγκαῖος. Ἀλλὰ διὰ τῶν εἰσπρακτόρων τούτων τὸ δημόσιον κύριον σκοπὸν εἶχε τὴν εὐκολίαν, οὐχὶ τῶν ταμιῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν ἰδίων φορολογουμένων· διότι ἐν ἐλλείψει εἰσπρακτόρων, ἕκαστος φορολογούμενος ἤθελεν ἀναγκάζεσθαι, καὶ ἂν ἡ κατοικία του ἀπέχῃ 8 καὶ 10 ὡρῶν διάστημα ἀπὸ τὴν ἕδραν τοῦ ταμείου, νὰ ἐγκαταλείπῃ τὰς ἐργασίας του καὶ νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὸ ταμεῖον διὰ νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον του, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν ἐνίοτε εἶναι ἀσήμαντον.

Ἡ δὲ ἀνάγκη τοῦ διορισμοῦ τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων καθίσταται τοσοῦτον μᾶλλον ἐπαισθητή, καθόσον εἰς τὸ ἑξῆς ὅλοι οἱ ἄμεσοι φόροι θέλουν εἰσπράττεσθαι ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου.

Δι' ἀντιμισθίαν τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων ἐκανονίσθη ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον ὁ ὅρος ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τῶν εἰσπράξεων, διότι ἐνῷ κατὰ τὸ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλλίου Β Διάταγμα τὸ ποσοστὸν ἀνέβαινε μέχρι τῶν 5 τοῖς 0/0, ἡμεῖς περιωρίσαμεν αὐτὸ ἀπὸ 4 μέχρι τῶν 4 0/0· ἐννοεῖται δὲ ὅτι τοῦ τελευταίου τούτου ὅρου θέλει κάμει σπανίως χρῆσιν τὸ Ὑπουργεῖον, καθόσον σκοπεῖ νὰ προσδιορίσῃ δι' ἰδιαιτέρων ὁδηγιῶν τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς θέλει χορηγεῖται τὸ 4 0/0. Διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ὅρου τοῦ ποσοστοῦ θέλει προκύψει ἱκανὴ οἰκονομία εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο τῶν δημοσίων ἐξόδων.

Διὰ τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων καταργοῦνται οἱ ποινήτορες καὶ οἱ εἰδικοὶ κατασχεταί, καὶ ἀπαλλάττονται οἱ λαοὶ τῆς τρομερᾶς καταπιέσεως αὐτῶν. Τὰ ἔργα αὐτῶν θέλουν ἐκπληροῖ τοῦ λοιποῦ οἱ εἰδικοὶ εἰσπράκτορες ἐπὶ ὡρισμένῃ καὶ μετρίᾳ ἀντιμισθίᾳ.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεων Νόμου οἱ ποινήτορες ἐλάμβανον μέχρι τοῦδε παρ' ἑκάστου ὀφειλέτου ἀνὰ ὁραχμὰς δύο (2) τὴν ἡμέραν λόγῳ ποινητρων, ἐκτὸς τινων ἄλλων δικαιωμάτων, ὁ προσδιορισμὸς τῶν ὁποίων ἐξήρτητο ἀπὸ τὴν αὐθαίρετον θέλησιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ποινήτορος, ὥστε ἐνίοτε τὸ ποσὸν τῶν δικαιωμάτων τούτων ὑπερέβαινε τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, ἐξ οὗ ἐπήγασαν μυρία θλιβερὰ παράπονα καὶ γογγισμοὶ ἀπὸ μέρους τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν.

Τὸ αὐτό, ἢ καὶ χειρότερα συνέβαινεν, ὁσάκις ἐπρόκειτο περὶ διοικητικῶν κατασχέσεων. Αἱ ἐνεργούσαι τὰς κατασχέσεις διοικητικαὶ ἀρχαί, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχον εἰδικοὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὑπάλληλοι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἕκαστος ἰδιώτης ἀνεδέχετο ἔργα κατασχετοῦ, ἠναγκάζοντο συνεχῶς νὰ μισθώνωσι τοιούτους ἐπὶ τῇ ἀδροτάτῃ ἀμοιβῇ τῶν 3 μέχρι τῶν 5 δραχμῶν τὴν ἡμέραν εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ἐπειδὴ κατὰ νόμιμος προσδιορισμὸς ἢ ἔλεγχος ὑπῆρχε περὶ τούτου, καὶ ὁ κατασχετὴς εἶχε προφάσεις συμφέρον νὰ παρατείνῃ τὴν ἀποστολήν, ὁ ὀφειλέτης ἐπεβαρύνετο μὲ τοσαῦτα ἔξοδα ὑπέρογκα κατασχέσεως, ὥστε ἐνίοτε τὸ ποσὸν αὐτοῦ ὑπερέβαινε τὰ χρέη.

Διὰ τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων ὅμως εἰς τοὺς ὁποίους διὰ τὰς διοικητικὰς κατασχέσεις κανονίζεται μικρά τις ἀπολαβή, θέλουν ἐκλείψει ὅλα τὰ μίζερα τοῦτα ἄτοπα, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρουν μύρια παράπονα καὶ γογγισμούς.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ εἰδικῶν εἰσπρακτόρων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,

Διατάττομεν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Ταμίαι ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ διορίζουν ὑπὸ τὴν εὐθύνην των διὰ τὴν λιανικὴν εἰσπραξιν εἰδικοὺς εἰσπράκτορας· ὁ ἀριθμὸς ὅμως τούτων θέλει προσδιορίζεσθαι δι' ἕκαστον ταμεῖον διὰ Βασιλ. Διατάγματος· ἡ δὲ παῦσις αὐτῶν γίνεται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου κατὰ πρόταιν τῶν Ταμιῶν.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ εἰδικοὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουν νὰ δίδωσιν ἐνώπιον τοῦ διορίζοντος αὐτοὺς Ταμίου τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρέται· ἀντὶ δὲ μισθοῦ ὡρισμένου θέλει πληρώνεσθαι εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀντιμισθία, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπ' αὐτῶν ποσοῦ, καὶ ὁριζομένη διὰ Βασιλ. Διατάγματος κατὰ λόγον τῶν εἰσπρακτέων, ἀναλόγως τῶν ἀποστάσεων καὶ τῆς πρὸς τὸ ζῆν εὐκολίας· δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ ποτὲ τὰ τέσσαρα τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ εἰδικοὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουν νὰ τηροῦν ἀκριβῶς τὰς δοθησομένας εἰς αὐτοὺς εἰδικὰς περὶ λογιστικοῦ ὑδηγίας, νὰ ἐξοφλῶσι διὰ διπλοτύπων τὰς εἰς αὐτοὺς γινομένας πληρωμὰς, καὶ νὰ μεταβαίνωσιν αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰ χωρία διὰ τὴν ἐκ μέρους τῶν Ταμιῶν ἀνατιθεμένην εἰς αὐτοὺς εἴσπραξιν καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ τῆς καταναγκαστικῆς εἰσπράξεως διατεταγμένων διοικητικῶν κατασχέσεων.

Οἱ δὲ Ταμίαι ὀφείλουν ἑκάστοτε νὰ ἐξελέγχωσι καὶ ἐκκαθαρίζωσι τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων κατὰ τὰς περὶ λογιστικῶν διατάξεις.

Ἄρθρ. 4.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν κατασχέσεων θέλουν λαμβάνει οἱ εἰδικοὶ εἰσπράκτορες ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας λόγῳ ἀντισυθίας ποσοστὸν ἓν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, ὅταν τοῦτο δὲν ὑπερβαίνῃ τὴν ποσότητα τῶν χιλίων δραχμῶν, ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν, ὅταν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἦναι ἀνώτερον τῆς ποσότητος ταύτης. Δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἀπαιτήσωσιν ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας ἢ ἀπὸ τὸ δημόσιον Ταμεῖον οὐδεμίαν ἀντιμισθίαν λόγῳ ὁδοιπορίας, ἢ διὰ τὰς προσκλήσεις, τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ κάμουν πρὸς αὐτούς· δὲν δύνανται ἐπίσης νὰ ἀπαιτήσωσι τὸ εἰς τὸν ἀνωτέρω παράγραφον ἐνδικλαμβανόμενον ποσοστὸν, ὅταν ἐντὸς δύο ἡμερῶν μετὰ τὴν κατάσχεσιν πληρώσῃ ὁ ὀφειλέτης τὸ χρέος του· ἐὰν δὲ οὗτος ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δύο ἡμερῶν, τότε ὁ εἰσπράκτωρ ἔχει δικαίωμα μόνον ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως [τοῦ ὡρισμένου ποσοστοῦ, λογιζομένου ἐπὶ τοῦ χρέους του.

Ἄρθρ. 5.

Πᾶσα ἐκ μέρους τῶν ἀνωτέρω εἰσπρακτόρων παράβασις τῶν καθηκόντων των ἢ παράνομος φορολογία τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἀκολούθως ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς ἀμέσου φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀνέγνω τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως·

Ἔκθεσις

Τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1845 Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὑπέβαλε μετὰ τῆς

ἐκθέσεώς του εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐσκεμμένως ἐμελέτησε καὶ ἐπεξεργάσθη ἡ Ἐπιτροπή Σας, παρεισάγει τρία συστήματα φορολογίας, ἐπὶ μὲν τῶν γεννημάτων ἐν γένει τὴν ἀποδεκάτωσιν, ἐν χρήσει οὖσαν μέχρι τοῦδε, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων προϊόντων τὴν εἰς χρήματα ἀπόδοσιν τοῦ φόρου, ἐξακριβουμένου προηγουμένως διὰ καταμετρήσεως, σταθμίσεως, ἢ ἐκτιμήσεως, καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων τὴν κατὰ στρέμμα φοροταξίαν, ἐπίσης εἰς χρήματα ἀποδοτέαν. Ἀντὶ δὲ τοῦ μέτρου τῆς ἐνοικιάσεως τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδομένων φόρων, καθιεροῖ τὸ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως, ἤτοι τῆς διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου.

Τὰ προτεινόμενα ταῦτα συστήματα ἡ Ἐπιτροπή Σας, Κύριοι, δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ παραδεχθῇ ἐν μέρει τροπολογημένα, ὄχι διότι τὰ ἐθεώρησεν ὡς τὰ τελειότερα καὶ ἧττον δαπανηρότερα, ἀλλὰ διότι εἶν εὑρίσκει δικαιότερα καὶ ἀνεπαχθέστερα νὰ ἀντικαταστήσωσιν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Διὰ νὰ ἐπιφέρωμεν, Κύριοι, ῥιζικὴν μεταῤῥύθμισιν τοῦ φορολογικοῦ μας συστήματος, καὶ διὰ νὰ εἰσάξωμεν τὸ διανεμητικὸν, ἢ ἄλλο ὁμοιομορφον αὐτοῦ, ἀπαιτεῖται προηγουμένως νὰ καταστήσωμεν τὸν λαὸν μας ἰδιοκτήμονα, διότι εἰς τόπον, ὅπου αἱ γαῖαι καὶ τὰ ἄλλα κτήματα ἀνήκουν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὅπου οἱ ἐθνικοὶ ἀγροὶ εἶναι ἀναμεμιγμένοι μὲ τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν, εἶναι δύσκολον, ἂν ὄχι ἀδύνατον, νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ σύστημα διανεμητικὸν, ἢ ἄλλο παρὰ τὸ προτεινόμενον. Αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι καὶ τὰ κτήματα γνωρίζετε, ὅτι καλλιεργοῦνται κατ' ἀρέσκειαν τῶν γεωργῶν μας καὶ κατὰ σιωπηλὴν τῆς Κυβερνήσεως συγκατάθεσιν· τούτου ἑπομένως ὑπάρχοντος, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν καλλιεργητὴν ὁ κτηματικὸς φόρος, ἀφοῦ δὲν ἔχει τὴν κυριότητα, ἢ τοὐλάχιστον, τὴν ἀπαράγραπτον κατοχὴν τοῦ κτήματος, ὅπερ καλλιεργεῖ;

Ἀλλ' ἐνταῦθα δύναται νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι ἂν τὸ διανεμητικὸν σύστημα δὲν εἶναι ἐφαρμοστέον εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, ἠμπορεῖ ὅμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας, ὅπου ἡ ἰδιωτικὴ ἰδιοκτησία εἶναι γνωστὴ καὶ ἀναμφισβήτητος, ἀλλὰ παραδεχόμενοι τοῦτο, Κύριοι, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι δυνάμεθα νὰ ὑπερνικήσωμεν ὅλας τὰς δυσκολίας, ὅσαι εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἀναφέρονται, θέλομεν ἔχει δύο φορολογικὰ συστήματα, θέλομεν καταστήσει πολυπλοκωτέραν ἀντὶ ἁπλοϊκωτέραν τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ χωρὶς σκοπὸν θέλομεν φορολογεῖ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὑπόφορον κατὰ δύο διάφορα συστήματα, διότι πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου, καίτοι κατέχοντες καὶ καλλιεργοῦντες κτήματα ἰδιάιτητα, οὐχ ἧττον καλλιεργοῦν καὶ ἐθνικά.

Ἡ σύγχρονος κατάργησις τοῦ μέτρου τῆς ἐνοικιάσεως τῶν φόρων, ἀντικαθισταμένου ἀπὸ τὴν ἀπ' εὐθείας εἴσπραξιν, εἶναι μέτρον συνεπὲς μιᾶς συνταγματικῆς Κυβερνήσεως, εἶναι εὐεργάτημα διὰ τὸν τόπον, καθόσον κατέστη ἤδη πασιφανὲς ἐξ αὐτῆς τῆς πείρας, ὅτι ἡ ἐκμίσθωσις τῶν φόρων ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς, καταθλίβει τοὺς ὑποφόρους, τοὺς ἐκθέτει εἰς τὴν ἁπλησίαν πολλῶν, καὶ παριεμβάλλει οὕτω μέγα πρόσκομμα εἰς τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας. Δύο μόνον λόγοι δύνανται νὰ ἀνταγωνίσωνται κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, αἱ ἀπαιτούμεναι δαπάναι διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς εἰσπράξεως, καὶ αἱ καταχρήσεις, αἵτινες εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ λάβωσι χώραν εἰς τὰς ἀμέσους εἰσπράξεις· ἀλλ' ἀμφότεροι οἱ λόγοι οὗτοι ἀνεσκρούονται, διότι τὰ κέρδη, ὅσα πρότερον ἀπελάμβανον οἱ ἐνοικιασταὶ,

θέλουν ἀναπληρώσει τὰς γενησομένας δαπάνας, τὰς δὲ καταχρήσεις ἔργον τοῦ Ὑπουργείου εἶναι, νὰ προλάβῃ, μεταχειριζόμενον προσωπικὸν κατάλληλον, φέρον τὰ ἐγγύησιν τῆς ἱκανότητος, τιμιότητος καὶ ὅλων τῶν προσόντων τοῦ δημοσίου ὑπηρέτου.

Ἰδού, Κύριοι, αἱ λόγοι, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἐπιτροπὴν νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ προτεινομένου φορολογικοῦ συστήματος, ὡς συμβαδίζοντος μὲ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Μεταβαίνουσα ἤδη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καθέκαστα διατάξεων τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ὅσας ἐθεώρησε τροπολογητέας, Σᾶς ὑποβάλει τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις.

Οἱ προλαβόντες φορολογικοὶ Νόμοι ἀπέβλεπον ἀτέλειαν εἰς τὰ εἴδη ἐκεῖνα, ὅσα εἰς τὰ ἐδάφια α, β, γ, δ, ε, ς, καὶ ζ τοῦ ἄρθρ. 5 περιλαμβάνονται, τὸ δὲ συζητούμενον Νομοσχέδιον ἐξέτεινε τὴν ἀτέλειαν ταύτην καὶ ἐπὶ τῶν συμπεριλαμβανομένων εἰδῶν εἰς τὸ ἐδάφ. γ'. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς φορολογίας εἴδη τινὰ, πρέπει νὰ ὑπάρχωσι δύο κυρίως λόγοι, α) ἡ ἀνακούφισις τῶν γεωργῶν, καὶ β) ἡ ἐμψύχωσις τῆς καλλιεργείας προϊόντων τινῶν, ἐκ τῆς παραγωγῆς τῶν ὁποίων νὰ προσδοκᾶται κοινὴ ὠφέλεια· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὔτε ἡ μία καὶ κοινὴ ὠφέλεια εἰς ἅπαντας τοὺς γεωργοὺς ἀπονέμεται, καθόσον τὰ ἐξαιρούμενα ἀπὸ τὸν ἓν ἢ ἄλλο εἴδη δὲν καλλιεργοῦνται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, οὔτε ἀπολύτως ἀναγκαία θεωρεῖται ἡ ἐμψύχωσις τῆς καλλιεργείας των, διότι ἐκ τῆς παραγωγῆς των δὲν προσδοκᾶται αὔξησις τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ δημοσίου πλούτου· διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειονοψηφίαν ἐθεώρησε δικαιότερον καὶ κοινωφελέστερον ἐνταυτῷ, αὐτὰ μὲν νὰ ὑπάξῃ εἰς τὴν συνήθη φορολογίαν, ἐκτὸς τοῦ ὀπίου, τῶν σαρωμάτων, τοῦ λιναρίου, τοῦ κανάβεως, τοῦ σισαμίου, τῆς φακῆς, τοῦ βολβοῦ καὶ τοῦ βίκου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ §... τοῦ ἄρθρ... καὶ τῶν πρὸς ὄρωσιν χρησίμων ἐλαιῶν, εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ καλλιέργεια χρήζει ἐμψυχώσεως, νὰ ἐξαιρέσῃ δὲ αὐτῆς τὸν ἔγγειον φόρον τοῦ δεκατημορίου τῶν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, οἷον τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς, τοῦ σιγκλοῦ, τῆς σίκαλης, τῆς βρώμης, τοῦ ἀραβοσίτου καὶ τοῦ καλαμποκίου, ἀφίνουσα ἄθικτον τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, διὰ νὰ λαμβάνεται ὡς καὶ πρότερον ἐπὶ τοῦ ὅλου προϊόντος.

Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη, Κύριοι, δὲν εἶναι οὔτε χάρις πρὸς τοὺς γεωργοὺς, οὔτε θυσία ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ἀλλ' εἶναι ἐπανόρθωσις ἀδικήματος, προτιμώνου ἄχρι τοῦδε, πρὸς βλάβην τῆς γεωργίας, διότι, ἀφοῦ ἅπαξ ἐφορολογήθη τὸ πρῶτον παραγωγικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον ὁ γεωργὸς καταθέτει ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν ἦτο καθόλου εἰκαιον νὰ ὑποβληθῇ εἰς δευτέραν φορολογίαν. Ἔπειτα, ἀφοῦ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων Νομοσχεδίου, ὅτε νομοθέτης καὶ ἡμεῖς ἐφάνημεν τοσοῦτον ἐπιεικεῖς, ἐλαττώσαντες τῶν φόρων αὐτῶν, καίτοι καταβιβασθέντα κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, καὶ ἀνακουφίσαντες τοιουτοτρόπως τοὺς κτηνοτρόφους, διατί νὰ μὴ ὁπλισθῶμεν, ἂν ὄχι εὐεργετικώτεροι, τοὐλάχιστον ἐπίσης εὐνοϊκοὶ καὶ εἰς τοὺς γεωργοὺς, αὐτὴν τὴν παραγωγικὴν τάξιν, οἵτινες καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα, κραταιοῦντες μὲ τὴν μίαν χεῖρα τὰ ὅπλα καὶ μὲ τὴν ἄλλην τὸ ἄροτρον, ἐπολέμησαν ἡρωϊκῶς, καὶ μᾶς διέθρεψαν, καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πολέμου, εἰς τὰς γεωπονικὰς των ἐργασίας ἐνασχοληθέντες, πληροῦσι κατ' ἔτος τὸ ταμεῖον μιᾶς διὰ τῶν κόπων καὶ τῶν ἱδρώτων των;

Ἡ εἰσπραττομένη πρόσοδος ἐκ τῆς ἐγγείου φορολογίας τῶν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, καθόσον ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, δὲν εἶναι ἔτι ἐκκαθαρισμένη, ἐπομένως οὐδ' ἡ ἀξία της γνωστή, μ' ὅλα ταῦτα, ἐὰν κατὰ συνεγγισμὸν ὁρίσωμεν αὐτὴν εἰς δύω ἑκατομμύρια δραχμῶν, θέλομεν εὕρει, ὅτι ἡ γενομένη ἐλάττωσις δὲν θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν δραχ. 200 χιλιάδων, ἀλλ' ἀφαιρουμένης τῆς ἀξίας τῶν, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἐξαιρουμένων προϊόντων, τὰ ὁποῖα ἡ τροπολογία παρέλαβεν, ὑπολογιζομένης εἰς δραχ. 100 χιλιάδες, ἡ προκειμένη ἐλάττωσις περιορίζεται εἰς 100 χιλ. περίπου δραχμάς.

Ὁ §. ς'. τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρ. 5 ἐξαιρεῖ τῆς ἐγγείου φορολογίας τὰ μωρεόφυλλα, ὡς εἰσπραχθησομένου τοῦ ἐγγείου φόρου ἀπὸ τὴν κατεργαζομένην μεταξίνην, κατὰ τὸ 12 ἄρθρον τοῦ περὶ τῶν εἰς τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων Νομοσχεδίου, τὸ δὲ 17 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου κανονίζει τὸν τρόπον τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀθνοϊδιοκτήτων μωρεοδένδρων· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ Κράτους δὲν ὑπάρχουν τοιαύτης κατηγορίας μωρεόδενδρα παρὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης, κατὰ δὲ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας ἀναφύονται αἱ μεγαλήτεραι φιλονεικίαι καὶ διενέξεις μεταξὺ φορολόγων καὶ φορολογουμένων, τῶν μὲν ἀπαιτούντων διπλοῦν φόρον, τῶν δὲ διϊσχυριζομένων ὅτι ἡ βομβυκοτροφία των παρήχθη ἀπὸ μωρεόδενδρα ἰδιόκτητα, καὶ ἐπειδὴ τὰ πλεῖστα τούτων ἀντιποιοῦνται ἀπὸ τοὺς δικαστόχους, ἡ δὲ ἐκ τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προερχομένη πρόσοδος δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν δρ. δύο χιλιάδων, καθ' ἃς ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβε πληροφορίας, ἔχουσα ἄλλως τε ὑπ' ὄψιν τὴν παρὰ πάντων ὁμολογουμένην ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐμψυχωθῇ ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀξιολόγου τούτου προϊόντος, ἐθεώρησε δίκαιον νὰ ἐξαιρέσῃ τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας τὰ ἀθνοϊδιόκτητα μωρεόδενδρα· ἐπομένως κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω τὸ ἄρθρ. 5 ἐτροπολογήθη ὡς ἕπεται.

Ἄρθρ. 5.

« Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν φορολογίαν·

» α) Τὰ ἄχυρα·

» β) Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ δεκατημορίου τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, οἷον σίτου, κριθῆς, σιμιγδαλεως, σίκαλης, βρώμης, ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου·

» γ) Ἥμισυ στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν, ἢ ὁσπρίων καὶ δι' ὁποίαν δήποτε χρῆσίν των·

» δ) Ὅλα τὰ σποράδην ὀπωροφόρα δένδρα, κείμενα εἴτε ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου ἡμίσεως στρέμματος, εἴτε εἰς τοὺς ἀγροὺς, τὰς αὐλὰς, καὶ ἀμπελῶνας·

» ε) Ἐκ τῶν ἀσταχολογίων ἀνὰ δύω μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον·

» ς) Ὁ λιναρόσπορος, κανναβόσπορος καὶ ριζαράσπορος·

» ζ) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομωρεῶν τῶν τε ἰδιωτικῶν καὶ ἀθνοϊδιοκτήτων.

» η) Ἡ ῥόβη, ὁ βίκος, τὸ ὄπιον, τὰ σαρώματα, τὸ λινάρι, τὸ κανάβι, τὸ σισάμιον, ἡ φακὴ καὶ αἱ πρὸς ὄρωσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι ».

Κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρ. 8 ἡ ἀποφράγισις τῶν ἀλωνίων ν ἀνατί-

θηται εἰς μόνους τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν εἴσπραξιν ἐπιστάτας, χωρὶς νὰ προσαρτῆται περὶ τῶν ἐπιφερομένων πολλάκις ἀδικαιολογήτων ἀναβολῶν καὶ ἀποποιήσεων ἐκ μέρους αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν, καὶ χωρὶς νὰ κανονίζεται κατὰ πόλεις περιπτώσεις ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ ἀποσφραγίσῃ, ἁλωνίσῃ καὶ καταμετρήσῃ τὸν καρπόν του, καὶ ἄνευ τῆς παρουσίας ἢ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐπιστάτου· ἐξ ἄλλου μέρους τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἀρίνει ἀπεριορίστους τοὺς φορολογουμένους εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἐργασιῶν των, χωρὶς νὰ τοὺς ἐπιβάλλῃ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ προαναγγέλλωσιν ἁπλῶς εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν τὴν ἔναρξιν τοῦ θερισμοῦ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου κεῖνται ἀνάμικτοι οἱ ἐθνικοὶ καὶ ἰδιόκτητοι ἀγροί.

Ἡ Ἐπιτροπή, γνωρίζουσα ἐκ πείρας, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους πράττονται αἱ μεγαλήτεραι καταχρήσεις, ὡς ἐν τῇ ἀναμίξεως τῶν ἐθνικῶν μετὰ τῶν ἰδιωτικῶν δεματίων, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ περιστείλῃ αὐτάς, χωρὶς νὰ ἐπιφορτίσθηται ἢ προκύμματα εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τοῦ θερισμοῦ, συγχρόνως δὲ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τῶν γεωργῶν ἀπέναντι τῶν ἀδικαιολογήτων ἀποποιήσεων τῶν ἐπιστατῶν ὡς πρὸς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν τῶν ἁλωνίων, ἀπήντησεν ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου τούτου τὴν εἰσοῦσαν προπολογίαν.

Τὰ ἐδάφια 3 — 8 κανονίζουν τὸν τρόπον τῆς ἐκδικάσεως τῶν παρὰ τῶν φορολογουμένων πραττομένων παραπτωμάτων· ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν παρανόμων τούτων πράξεων ἡ Βουλὴ ἐπέφερεν οὐσιώδεις προπολογίας εἰς τὸ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων Νομοσχέδιον, καθόσον τοῦτο ταυτίζεται μὲ τὰ εἰρημένα ἐδάφια, ἡ Ἐπιτροπή Σας ἐτροπολόγησε τὸ ἄρθρ. 8 ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 8.

« 1) (ὡς ἔχει εἰς τὸ Νομοσχέδιον.)

» 2) Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἁλωνίσματος τῶν προϊόντων των, ὀφείλουν ὅμως τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλον.

»Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ γεωργοῦντες εἰς κοινότητα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχουν ἀγροὶ ἀνάμικτοι.

» Ἡ πραξις τῶν ἁλωνίων καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ μόνον τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν· ἀλλ' ἐὰν οὗτος καὶ τοι προσκληθεὶς προσηκόντως, δὲν ἐμφανισθῇ ἢ ἀποποιηθῇ τὴν ἀποσφράγισιν ἢ τὴν καταμέτρησιν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, δύναται ὁ φορολογούμενος μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, προσκαλέσας τὸν δήμαρχον, ἢ τὸν πάρεδρον, ἢ τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου, νὰ ἀποσφραγίσῃ καὶ καταμετρήσῃ ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς τούτων τὸν καρπόν του, συνταξομένης συνοπτικῆς ἐκθέσεως, ἥτις κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ δημάρχου πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν, μετακομιζομένου συνάμα καὶ τοῦ φόρου.

» 3) (ὡς ἔχει εἰς τὸ Νομοσχέδιον).

» 4) (ὡσαύτως κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.)

» 5) Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ παν.

δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτόθι πταισματοδικεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας, φυλασσομένων τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων διατάξεων αὐτῆς.

» 6) Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα προέρχωνται ἀπὸ κτλ. (κατὰ τὸ Νομοσχέδιον). »

Ὁ § α. τοῦ ἄρθρ. 9 ὑπάγει εἰς τὴν διὰ τοῦ κοιλοῦ καταμέτρησιν, πρὸς τὰ ἄλλα γεννήματα, καὶ τὰ ῥοβύθια καὶ τὰ κουκιά, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἐξαιρεθέντα τῆς ἀτελείας προϊόντα τὸ κεχρί, τὸ βυρί, ὁ ἀρακὰς καὶ ἡ φάβα, ἀναγόμενα εἰς τὴν τάξιν τῶν ὀσπρίων, εἶναι ἐπιδεκτικὰ καταμετρήσεως, συμπεριλήφθησαν αὐτόθι ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα τῶν ὀσπρίων.

Εἰς τὸν § δ'. τοῦ ἰδίου ἄρθρου, μετὰ τὴν λέξιν «κοπανισθῇ» προστέθη καὶ τὸ «ξηρανθῇ» ἐπομένως εἰ παράγραφοι οὗτοι ἐτροπολογήθησαν οὕτω·

Ἄρθρ. 9.

α Περὶ τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων.

« Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων ἐξακριβοῦται, ὡς ἑπεται.

» α) Τὰ μὲν ἀπεσχυρόρα γεννήματα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμποκίου καὶ τῶν ὀσπρίων, μετροῦνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἁλωνίων.

» β) Ὅσος ἀραβόσιτος κοπανίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ἁλώνια, δεκατίζεται, ἅμα κοπανισθῇ καὶ ξηρανθῇ διὰ τοῦ κοιλοῦ, ὁ δὲ μὴ κοπανιζόμενος εἰς τὰ ἁλώνια δεκατίζεται κατ' εἶδος ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, καὶ παραδίδεται ὁ φόρος ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους κοπανισμένος.

» γ') (ὡς ὑπάρχει εἰς τὸ Νομοσχέδιον.) »

Ἡ διάταξις τοῦ § α. τοῦ ἄρθρ. 10, εἶναι εὐεργετική διὰ τοὺς φορολογουμένους, καθὸ ἀπαλλάττουσα αὐτοὺς τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ μετακομίζωσι τοὺς φόρους των 5—10 ὥρας μακρὰν τῶν χωρίων των· ἀλλὰ ἡ ἄμεσος μετακόμισις τῶν φόρων ἀπὸ τὰ ἁλώνια εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ ἰδίου δήμου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην εἶναι ὑποχρέωσις δυσκαλέστατος. Ὑποθέσατε γεωργόν, συγκομίσαντα 100 κοιλὰ σῖτου, ἢ ἀραβοσίτου καὶ ἔχοντα ἀν, ἔστω καὶ ἕν φυτευτὸν ζῶον, δύναται νὰ μετακομίσῃ ἀμέσως καὶ διὰ μιᾶς τὰ 24 κοιλὰ τοῦ φόρου του εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην;

Διὰ τῆς ἰδίας διατάξεως περιορίζεται τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου τοῦ νὰ προσδιορίζῃ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς τοῦ δήμου τοῦ φορολογουμένου, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ αὐτὴν καὶ εἰς τὸν ὅμορον δῆμον, ὅταν οὗτος δὲν ἀπέχῃ παρ' ὅσον ἀφίστανται τὰ χωρία τῶν φορολογουμένων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ οἰκείου δήμου των. Ὁ περιορισμὸς οὗτος, ἐνῷ δὲν ὠφελεῖ ποσῶς τοὺς φορολογουμένους καθίσταται ἐπιζήμιος εἰς τὸ δημόσιον, καθόσον δι' αὐτοῦ κωλύεται τοῦ νὰ προσδιορίσῃ τὰ κατάλληλα μέρη πρὸς σύστασιν ἀποθηκῶν καὶ οἰκονομίαν ἐξόδων.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιθυμοῦσα, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς δυσκολίας ταύτας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴν ἐπιβαρυνθῇ μὲ ἔξοδα εἰδικῶν ἀποθηκῶν τὸ δημόσιον, καὶ νὰ ἐπενεχθῇ βραδύτης εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν καρπῶν, παρεδέχθη νὰ ἐναπομεμείνωσι οἱ φόροι κατὰ πρῶτον εἰς εἰδικὰς ἀποθήκας, ὁσάκις ἡ ἀπὸ τὰ ἁλώνια εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἅμαξα μετακομιδὴ καθίσταται ἀδύνατος, νὰ μεταφέρωνται ὅμως εἰς αὐτὴν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας· ἐξέτεινε δὲ καὶ τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ δημο-

σου τοῦ νὰ προσδιορίζῃ καὶ εἰς ἄλλον παρὰ τὸν οἰκεῖον δῆμον τοῦ φορολογουμένου τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν ἡ ἀπόστασις ὑπάρχῃ ἡ αὐτή.

Ἑπομένως τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροπολογήθη, ὡς ἕπεται.

Ἄρθρ. 10.

« Τοὺς ἀνωτέρω ἐγκτητικοὺς φόρους ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίζωσι καὶ παραδίδωσι ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἀλῶνι εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἑκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου· ἢ

» Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογήν του καὶ εἰς τὸν πλησιέστερον τοῦ οἰκείου δήμου τοῦ φορολογουμένου τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν οὗτος δὲν ἀπέχῃ πλειότερον ἀφ' ὅσον ἀπέχουσι τὰ χωρία τῶν φορολογουμένων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου των. Ὅσοι τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσουν νὰ μὴ μετακομίσωσι τοὺς φόρους των ἀμέσως καὶ διὰ μιᾶς εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος τῶν ἰδίων, ἀλλ' ἐντὸς δεκαπενθημέρου προθεσμίας ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικήν· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτούς, καταλογίζον τὰ ἔξοδα τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμεληςάντων φορολογουμένων.

Ἕκαστος δῆμος κτλ. (ὡς ἔχει τὸ νομοσχέδιον). »

Ὁ §. γ'. τοῦ ἄρθρου 11 συνεχωνεύθη μὲ τὸν §. δ. ἑπομένως τὸ ἄρθρον τοῦτο συνετάχθη οὕτω.

Ἄρθρ. 11.

« α) Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐπιστάτης σημειοῖ αὐτὸν ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν. »

Οἱ λοιποὶ παράγραφοι τοῦ ἄρθρου τούτου ἔχουσι καλῶς, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ § γ'. θέλουν ἀριθμηθῆ μέχρι τοῦ δ'.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 περιελήφθησαν τὰ κρόμυα καὶ σκόρδα, τὰ ὁποῖα ὁ §. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νομοσχεδίου ἐξῄρει τῆς φορολογίας· ἑπομένως ἐτροπολογήθη οὕτω.

Ἄρθρ. 13.

« Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, ἐλαιοδένδρων, καπνοῦ, βαμπακίου, γρασιδίου, καὶ τῶν κρομμύων καὶ σκόρδων λαμβάνεται εἰς χρήματα. »

Τὸ ἄρθρον 14 παρεισάγει τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν, μὴ ἀπομακρυνομένην πολὺ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει συστήματος· ὁ προτεινόμενος τρόπος, Κύριοι, εἶναι ἄξιος τῆς προσοχῆς Σας· α) διότι καταργεῖ τὴν καταμέτρησιν τοῦ οἴνου, ἀνατιθεμένην συνήθως εἰς πρόσωπον ὑποκείμενον ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς συμπάθειας καὶ ἀντιπαθείας· β) διότι καταπαύει τὰς καταχρήσεις καὶ αἴρει τὰ προσκόμματα, ὅσα κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ τρυγητοῦ παρεμβάλλονται εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Κατὰ τοῦ συστήματος τούτου ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέφρασε γνώμην ἐναντίαν, ὑποπτευομένη, ὅτι ὡς ἐκ τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἀντιπαθείας τῆς ἐπὶ τούτου ἐπιτροπῆς ἐνδεχόμενον νὰ ἐπιβαρυνθῶσι πολλοὶ καὶ νὰ ἐλαφρυνθῶσιν ἄλλοι.

Ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, καθόσον ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν τε ποιοτήτων, τῆς ἐγγειορίου τιμῆς καὶ τῆς ἐκτάσεως· περιπλέον δὲ συμπίπτει πολλάκις μετὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀμπέλων νὰ ὑποστῶσιν αὐτὰ φθορὰν ἀπὸ ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιρροὰς καὶ ἄλλας αἰτίας.

Ὅτι ἂν ἡ ἔκτασις τῶν ἀμπέλων τοῦ Κράτους ὑπάρχῃ ἓν ἑκατομμύριον στρεμμάτων, καὶ ἂν ὡς μέσος ὅρος ληφθῶσιν αἱ ὀρχμαὶ 2 κατὰ στρέμμα, τότε θέλουν εἰσπραχθῆ δύο ἑκατομμύρια ὀρχμῶν, ἐνῷ μέχρι σήμερον εἰσεπράττοντο 700 χιλιάδες μόνον· τὸ δὲ πλεόνασμα θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ζημία τῶν φορολογουμένων.

Ὅτι εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν θέλουν σχηματισθῆ ὅλαι αἱ κλάσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ ὅτι μία ὁρεινὴ ἐπαρχία θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν αὐτὴν πληρωμήν, εἰς ἣν θέλει ὑποκύπτει καὶ ἡ πεδινή, ἐνῷ ὑπάρχει ἀνατιρρήτως μεγίστη ὡσυναλογία μεταξὺ τῶν ἀμπέλων τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης.

Ἀλλ' ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἀντιτάττει κατὰ τῆς ἀνωτέρω γνώμης τοὺς ἑξῆς λόγους.

α) Τὰ συγκροτήσοντα τὴν ἐπὶ τῆς φοροταξίας ἐπιτροπὴν πρόσωπα καὶ ὡς ἐκ τῆς πολιτικῆς θέσεώς των καὶ ὡς ἐκ τῆς κοινωνικῆς των τάξεως, παρέχουν ἐξασφαλίσεις καὶ ἐγγυήσεις μεγαλητέρας εἰς τὸν φορολογούμενον, παρὰ τῶν ἁπλῶν καταμετρητῶν· ἄλλως τε τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς θέλει βασίζεσθαι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῆς ἀμπέλου, ἐξαγομένου ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ οἴνου.

β) Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν αἱ εἰς ὅλον τὸ Κράτος ὑπάρχουσαι ἄμπελοι ἀναβαίνουν μέχρι 300 χιλ. στρεμμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὑπάρχει ἔκτασις μεγαλητέρα, ἥτις βεβαίως δὲν θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν 500 χιλιάδων στρεμμάτων, καὶ ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἀμπέλων πρόσοδος θέλει αὐξήσει ἀπαισθήτως διὰ τὸ προτεινόμενον μέτρον τῆς φορολογίας, μήπως ἔχομεν τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει καταμέτρησις ἐνηργεῖτο μετ' ἀκριβείας, ὥστε νὰ ἐξάξωμεν τὸ συμπέρασμα ὅτι πᾶν πλεόνασμα δὲν θέλει εἶσθαι πραγματικῶς αὔξησις, ἀλλὰ ἀποτέλεσμα ἐπιφυλεῦς φορολογικοῦ μέτρου;

γ) Προσβάλλῃ ὅτι ὡς βάσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς θέλουν εἶσθαι τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν· τιθεμένης λοιπὸν τοιαύτης βάσεως πόθεν δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν ὑποφίαν ὅτι ὁ φόρος δὲν θέλει, ἐπιβληθῇ κατὰ λόγον τῆς καρπιμότητος καὶ τῆς ποιότητος τοῦ οἴνου;

Ἂς ὑποθέσωμεν δύο ἀμπέλους τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως καὶ καρπιμότητος, τὴν μίαν εἰς Ἄργος καὶ τὴν ἄλλην εἰς Τρίπολιν, ἑκατέρα τῶν ὁποίων παράγει ἀνὰ τετρακοσίας ὀκάδας οἴνου, ὑπερίστη ἀπέδωκε φόρον ἐγγείου ὀκάδας τεσσαράκοντα· ἂν ὁ οἶνος τοῦ Ἄργους πιπράσκῃ πρὸς λεπτὰ δέκα, ὁ δὲ τῆς Τριπόλεως πρὸς λεπτὰ πέντε κατ' ὀκάν, καὶ ἂν ἡ ἑκατοστὶς τῶν ἦτον ἐξ ἑνὸς στρέμματος, ἡ μὲν τοῦ Ἄργους θέλει ὑπαχθῆ εἰς τὴν Δ'. κλάσιν ὡς ἀποδοῦσα φόρον κατὰ τὸ παρελθὸν δραχμὰς 4, ἡ δὲ τῆς Τριπόλεως εἰς τὴν δ'. ὡς ἀποδοῦσα φόρον δραχμὰς 2, ἐντεῦθεν γίνεται καταφανὲς ὅτι ἡ βάσις, ἐφ' ἧς θέλει στηρίζεσθαι ἡ κατὰ

στρέμμα ἀκαλόγισμὸς τοῦ φόρου, εἶναι ἀλάνθαστος καὶ συνάμα ἀνύποπτος τοῦ νὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς μὲν καὶ ἐλαφρύνῃ τοὺς ἄλλους.

Ταῦτα ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς Σας, Κύριοι, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, παρατηρήσασα πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι εἰς τινα μέρη τοῦ Κράτους ὑπάρχουν ἀμπελοι ἀποφέρουσαι ἀκαθόριστον εἰσόδημα καὶ μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν ἀξίας κατὰ στρέμμα, εἰς ἄλλα δὲ καὶ ὀλιγώτερον τῶν δραχμῶν δέκα, θεωρήσασα ἐκ τούτου ὅτι αἱ τέσσαρες τάξεις εἰς ἃς, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ὅλων ὑπαχθῇ ὅλαι αἱ ἀμπελοι, δὲν εἶναι ἀνάλογοι, διὰ νὰ προλάβῃ τὰς δυναμένας νὰ προκύψωσι ζημίας εἴτε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς ἀμπελοκτήμονας, ὡς ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τούτου, ἐξέτασεν αὐτὰς εἰς βάθος, παρατείνασα καὶ τὴν ἀτέλειαν τῶν φυτειῶν μέχρι τῆς πενταετίας συμπληρωμένης.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς παραγράφους ζ'. η'. καὶ θ'. ἀπήντησε τὴν ἑξῆς τροπολογίαν·

« §. ζ'. Ὅλαι αἱ ἀμπελοι τοῦ Κράτους θέλουν διαιρεθῇ εἰς ἓξ ποιότητας·

» 1) Αἱ τῆς πρώτης ποιότητος ἀμπελοι ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ὁραχ. 8.
» 2) Αἱ τῆς δευτέρας » εἰς ὁραχ. 4.
» 3) Αἱ τῆς τρίτης » » 3.
» 4) Αἱ τῆς τετάρτης » » 2.
» 5) Αἱ τῆς πέμπτης » » 1. καὶ
» 6) Αἱ τῆς ἕκτης » εἰς λεπτὰ 50 κατὰ στρέμμα.
» 7) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν §. 6'. τοῦ κεφ. 6'. τοῦ ἄρθρ. 1. τοῦ παρόντος Νόμου, προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.
» 8) Ἐντὸς τῆς πρώτης δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ καὶ ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορία, προσλαμβάνουσα καὶ τὸν ἀμπέλιον ὀνόμαρχον, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας, τὴν ποιότητα τῶν ἀμπέλων τῶν διαφόρων ὀνόμων, καταστρώνουσι πακτικὰ πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἐκτελεστά.

» §. η'. Ὡς βάσιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῆς ἀμπέλου θέλουν λάβει τὴν καρποφορίαν ἑκάστου στρέμματος καὶ τὴν συνήθη τιμὴν τοῦ μούστου, ἐξαγόμενα ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

» §. θ'. Αἱ φυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἶναι ἐλεύθεραι φόρου. »

Ὁ ἐπιβληθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρος λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκᾶν εἶναι δυσανάλογος, καθότι λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς φόρας δίκα τοῖς 0|0, εἰς ἣν ὑπόκεινται, καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκθλίψεως καὶ τῆς ἐναποτιμιώσεως, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπαλάσσεται ἤδη τὸ δημόσιον, τὸ ἔλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ καλλιέργεια χρήζει τῆς μεγαλητέρας ἐμψυχώσεως, ὑποβάλλεται εἰς φόρον ἀνώτερον τῶν ἄλλων προϊόντων· ὅθεν ἡ ἐπιτροπή, θεωρήσασα δίκαιον καὶ συνάμα ἀναπεζήμιον εἰς τὸ δημόσιον νὰ ἐλαττωθῇ εἰς λεπτὰ ἕπτὰ τὴν ὀκᾶν, ἐπέγνωκεν ἐπὶ τῶν παρ. δ'. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρου 15 τὴν ἑξῆς τροπολογίαν.

« § δ'. Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς χρήματα εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἐξακριβουμένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτὰ 7 τὴν ὀκᾶν.

» § γ'. Τὸ ἀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων, προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου ἔρων, προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς λεπτὰ 7 τὴν ὀκᾶν· κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα καὶ ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον. »

Τὸ ἄρθρον 16 προσδιορίζει τὸν φόρον τῶν καπνῶν εἰς λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκᾶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ποιότης τῶν καπνῶν εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς ὅλον τὸ Κράτος, ἡ μὲν μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐνόμισε δίκαιον νὰ διαιρεθοῦν εἰς δύο τάξεις, ἡ δὲ πλειοψηφία παρεδέχθη μίαν, ἀλλ' ἀντὶ ὀκτὼ λεπτὰ νὰ κανονισθῇ ὁ φόρος εἰς λεπτὰ ἕπτὰ τὴν ὀκᾶν.

Ἡ ἡμερούσιος ἀντιμισθία τῶν τε ἐκτιμητῶν τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐπιτετραμμένων, προσδιορίζεται διὰ τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18, τοῦ μὲν πρώτου εἰς δραχ. 6, τοῦ δὲ δευτέρου εἰς δρ. 11. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε καταλλήλων νὰ περιορίσῃ αὐτὴν εἰς δρ. 4, καὶ 6' ἑπομένως τὰ ἄρθρα ταῦτα θέλουν τροπολογηθῇ σύμφωνα μὲ τὴν ἐπενεχθεῖσαν ἐλάττωσιν.

Τὸ ἄρθρον 20 προσδιορίζει τὰς ἐποχὰς καθ' ἃς θέλει ἐνεργεῖσθαι ἡ εἰσπραξις τῶν εἰς χρήματα πληρονομένων φόρων, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπιτροπὴ παρατήρησεν ὅτι αἱ κανονισθεῖσαι ἐποχαὶ δὲν εἶναι ἁρμόδιαι, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα εἰσπραξις, μὴ ἐνεργουμένη ἐγκαίρως, καταθλίβει τοὺς φορολογουμένους καὶ ἀποβαίνει ἀναποτελεσματικὴ, παρέτεινε τὰς ἐποχὰς τῆς εἰσπράξεως, τροπολογήσασα τὸ ἄρθρ. 20 ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 20.

« Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι ἐπὶ τῶν ἀμπέλων θέλουν εἰσπραχθῇ τὴν 15 Νοεμβρ., οἱ δὲ ἐπὶ τῶν κήπων καὶ περιβολίων τὴν 1 Ὀκτωβρίου. Οἱ εἰς χρήματα φόροι τῶν ἐλαιοδένδρων πληρόνονται 1 Ὀκτωβρίου. Οἱ εἰς χρήματα φόροι τῶν ἐλαιοδένδρων πληρόνονται τὴν ἐποχὴν τὰ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μεταποιηθῇ ἀπὸ τὰ καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μεταποιηθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιβομένου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου, δὲν συγχωρεῖται ἐτριβεῖα ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου, δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβείων ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου. »

« Ἐὰν τινὸς αἱ ἐλαῖαι ἐκθλίβωνται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλιψιν.

« Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξιν ἐγγράφει τὸ ὁλικὸν ποσὸν αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν καταλογισθησομένων εἰς χρήματα φόρον εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος Νόμου ὡρισμένα.

Οἱ φόροι τῶν καπνῶν πληρόνονται τὴν 1. Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ βαμβακίων τὴν 1. Νοεμβρίου. »

Εἰς τὸ Νομοσχέδιον δὲν γίνεται παντάπασι λόγος περὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων, ἐπειδὴ δὲ ὁ τρόπος καθ' ὃν διετίθετο αὕτη μέχρι τοῦδε, δὲν διέφερεν τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκπονέσασα τὰ περὶ διαθέσεως αὐτῆς τῆς ἐπικαρπίας, συνέζευξεν τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 25.

« Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει ἐκποιεῖσθαι σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. »

Ὁ Προεδρος διελυσε μετὰ ταῦτα τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν Μ Μ εἰπὼν ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς εἶναι ἡ συζήτησις τῶν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐκθέσεων.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΒ'.

Τῆς 24 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους. συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παόντων 85 καὶ ἀπόντων 23 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων ἐγγείων φόρων ἀνέγνω τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἔχουσαν οὕτως·

« Ἐν τῷ προκειμένῳ Νόμῳ, τὸν ὁποῖον διεξῆλθε καὶ ἐπεξεργάσθη μετὰ προσοχῆς, παρετήρησεν ἡ ἐπιτροπή σας, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐκ πρώτης ἀναγνώσεως παρετηρήσατε καὶ κατεννοήσατε βέβαια, ὅτι ἡ Κυβέρνησις συνεπῆ εἰς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον προέθετο τοῦ νὰ ἀποκρούσῃ διὰ παντὸς τὸ ἐνικιαστικὸν σύστημα, καὶ παραδεχομένη τὸ μέτρον τῆς εἰς τὰ Τελωνεῖα φορολογίας τῆς σταφίδος, τῶν βαλανοκικιδίων καὶ τοῦ πρινοκοκκίου ὅπως μέχρι τοῦδε ἐνηργεῖτο ἐξέτεινε τοῦτο καὶ εἰς τὴν μετάξην τὸ ῥιζάριον, τὰ σύκα τῆς Μεσσηνίας καὶ τὰ λεμονοπορτόκαλλα καὶ προτείνει τὴν εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν διὰ χρημάτων ἀπόδοσιν τοῦ φόρου. Ἐκτιμῶντες τὴν πατριωτικὴν ταύτην ἔμπνευσιν ὑπαγορευθεῖσαν ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς καλῶς ἐννοουμένης οἰκονομίας καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς φορολογίας ἥτις κατὰ τὸ προλαβὸν γενικὸν σύστημα οὐδὲν ἄλλο ἐδύνατο νὰ παρέξῃ εἰμὴ καταβλίψεις καὶ δυσαρεσκείας ἀναγνωρίζομεν τὴν σκοπιμό-

τητα καὶ τὴν ἀναμφισβήτητον ὠφέλειαν τῶν εὐεργετικῶν αὐτοῦ διατάξεων.

Ἡ Ἑλλὰς Κύριοι εἰς τὰ πρωϊόντα τῶν ὁποίων τὴν φορολογίαν μέλλετε νὰ ἐπιψηφίσητε ἐγκαυχᾶται κατ' ἐξαίρετον, ἀπὸ αὐτὰ προσδοκᾷ τὴν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν της ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον. Δι' αὐτῶν μόνον εἰσάγει ἔξωθεν ἤτοι ἀπὸ τὴν πλουσίαν καὶ εὐδαίμονα Εὐρώπην χρηματικὰ κεφάλαια. Πόσοι ξένοι ἔμποροι ἀγοράζοντες τὴν σταφίδα μας τὴν μετάξην μας, τὸ ἐρυθρίδανον μας, τὸ πρινοκόκκι καὶ τὴν βάλανόν μας, ζηλεύοντες τὸν λαμπρὸν μεσημβρινὸν ἥλιόν μας, τὴν ἐξ ὀρεινῶν χιονοσκεπῶν καὶ ἐκ τερπνῶν πεδινῶν μερῶν γῆν μας, δὲν ἤθελον ἀνταλλάξει μὲ σημαντικὰς θυσίας τὴν ἰδικήν των; ἡ καλλιέργεια τῆς σταφίδος ἀναπτυχθεῖσα ἐπὶ δεκαετίαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, καθωραΐσασα τὰ πεδία καὶ τὰς παραλίας τῆς Ἠλειας, τῆς Ἀχαΐας, τῆς Αἰγιαλείας, καὶ τῆς Κορινθίας, ἐκπλήττει πάντα ξένον ἐπισκεπτόμενον τὴν Ἑλλάδα, ἡ βομβυκοτροφία δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ σημαντικὸς πόρος τῶν περισσοτέρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος μὴ ἐξαιρουμένης οὐδεμιᾶς διὰ τὴν ἐπιδεκτικότητα τῆς μωρεοφυτείας, ἡ βάλανος, τὸ πρινοκόκκι, τὰ σύκα, τὸ ἐρυθρόδανον, τὰ λεμονοπορτόκαλλα εἶναι φυσικὴ παραγωγὴ τοῦ κλίματος τῆς πατρίδος μας. Ὀφείλομεν λοιπὸν τούτων ὅλων τὴν καλλιέργειαν τὴν προαγωγὴν τὴν ἐμπορείαν, τὴν ἐκζήτησιν νὰ ἐμψυχώσωμεν διὰ φορολογίας ἀνεπαχθοῦς καὶ ἀνεπαισθήτου· ὀφείλομεν δὲ τοσοῦτον μᾶλλον νὰ ἐμψυχώσωμεν τὴν παραγωγὴν τῶν τοιούτων προϊόντων ὅσον ἡ πατρίς μας εἶναι οὐτιωδῶς γεωργικὸς τόπος, καὶ εἰς τὴν γεωργίαν πρέπει νὰ ζητήσῃ τὴν πρώτην βάσιν τῆς περαιτέρω βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως της· Ἡ πορεία αὕτη ἥτις ἐκ πείρας ἀπεδείχθη μόνη κανονικὴ παντοῦ εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀσφαλεστέρα διὰ τὰς τοπικὰς ἰδιότητας καὶ τὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις της.

Τρία οὐσιωδῶς εἶναι τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα θέλουν προκύψει ἐκ τῆς παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου τούτου.

α. Ἐπειδὴ ὅλα τὰ εἴδη τῶν ὁποίων τὴν φορολογίαν προτιθέμεθα νὰ κανονίσωμεν δι' αὐτοῦ εἶναι κυρίως τὰ δι' ἐμπόριον ἀπὸ τὸ κράτος ἐξαγόμενα ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη καὶ τὰ μόνα εἰσάγονται ἐξωτερικὰ χρηματικὰ κεφάλαια εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔργον συνέσεως καὶ Κυβερνητικῆς προνοίας ἦτο διὰ τῆς καταλλήλου ταύτης καὶ ἀνέτου φορολογίας νὰ ἐμψυχωθῇ ἡ καλλιέργεια καὶ παραγωγή των.

Δὲν θέλομεν ἀναφέρει τὶ περὶ τῆς σταφίδος ἐπειδὴ κατὰ τοῦ

τρόπουτῆς φορολογίας αὐτῆς οὐδεμία ἠγέρθη ἔνστασις ἢ παράπονον καὶ διὰ τοῦτο τόσον ἀκμαία προήχθη ταύτης ἡ καλλιέργεια. Ἓν μόνον ἀπολείπεται ἡ ὑποστήριξις τῶν εἰς δέντρα ξυρότοκα ὑποπεσόντων φυτευτῶν καὶ ἡ ἐρεύνησις τρόπου μεγαλητέρας ζητητήσεως πρὸς κατανάλωσιν τῶν πολλῶν σταφίδων μας οὐδὲ περὶ βαλανακικλιδίων πρινοκοκκίου καὶ σύκων· ἀλλὰ περὶ τῆς Συμβυκοτροφίας εἶναι τις ἐξ ὑμῶν Κύριοι ὅστις δὲν εἶδεν ἢ δὲν ἤκουσεν ὁποίας δυσαρεσκείας καὶ καταβλίψεις ὑπέστησαν ἄπειροι ἀπὸ τοὺς κατ' ἔτος ἐνοικιαστὰς οἱ φορολογούμενοι καλλιεργηταὶ τῆς μεταξης; εἶναι τις ἐξ ὑμῶν ὅστις δὲν γνωρίζει ὅτι πλησιάζουσι νὰ καταστραφῶσι τὰ μωρεόδενδρα τῶν ὁποίων τὴν φυτείαν τόσον θερμῶς ἐπεχειρίσθησαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν πρώτων χρόνων τῆς Β. Κυβερνήσεως διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

δ') Οἱ ἔμποροι οἵτινες ἐμπορεύονται τὰ εἴδη ταῦτα εὑρίσκουσιν διὰ τοῦ Νόμου τούτου ὅλας τὰς δυνατὰς εὐκολίας διὰ τὴν πρόβλιψιν καὶ ἐξαγωγὴν των χωρὶς νὰ ψυχαϊνωνται οὔτε ἀπὸ τὰ ἐμπόδια τῶν ἐνοικιαστῶν οὔτε ἄλλως πῶς.

γ') Τὸ δημόσιον ἀπεναντίας τῶν πολλὰς κακὰς συνεπείας ἐχουσῶν ἐνοικιάσεων, καὶ τῶν πολυδαπάνων διὰ λογαριασμόν του ἰδίων διεκπεώσεων, εἰσπράττει σήμερον ἄνευ τῆς παραμικρᾶς δαπάνης ὅλους τοὺς ἀνήκοντας εἰς αὐτὸ φόρους καὶ εἰσάγει αὐτοὺς εἰς τὸ ταμεῖον· ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ τεταρτη ὠφέλεια, ἥτις δὲν εἶναι μικρὰ παραχώρησις τοῦ φόρου δι' ὅλα τὰ μένοντα πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν προϊόντα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ τοῦ προβαλλομένου φορολογικοῦ συστήματος ὄντος κατὰ τὰ πλείστα διαλαμβανόμενα εἴδη ἐν χρήσει πρὸ ἐτῶν, πολλὰς δὲ ὠφελείας παρέχοντος εἴς τε τοὺς φορολογουμένους καὶ τὸ δημόσιον προτείνομεν τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ σώνολου τοῦ Νομοσχεδίου.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ καθ' ἕκαστα μικρὰς τροπολογίας ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἐπιτροπή σας συμβουλευθεῖσα τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν φορολογουμένων.

Τὸ ἄρθρον 1 παραδεκτόν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 ἔγινεν ἡ παρατήρησις ὅτι, ἐπειδὴ τὰ σύκα τῆς Μεσσηνίας καὶ τὰ λεμονοπορτόκαλλα τῆς Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας μεταφέρονται διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους κατανάλωσιν διὰ θαλάσσης ἀφοῦ ἐτέθη ἡ διάταξις τοῦ νὰ λαμβάνεται ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὸ τελωνεῖον, τελωνείων δὲ ἐσωτερικῶν δὲν ὑπάρχει, νὰ προστεθῇ ἡ λέξις διὰ θαλάσσης εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου.

Τὸ ἄρθρον 3 παραδεκτόν.

Εἰς τὴν παράγραφον 6'. τοῦ ἄρθρου 4 ἐπειδὴ ἀναφέρεται ἡ ἐπὶ τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς προσθήκη τοῦ ἐννατημορίου ἥτις δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ λογιστικὴ πρᾶξις διὰ τῆς ὁποίας κατορθοῦται ἐπ' ἀκριβὲς ἡ εἰσπραξις τοῦ νενομιτημένου φόρου πρὸς 10 τοῖς 0/0 εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη διασάφησις πρὸς εὐκολον κατάληψιν.

Ἰδιοκτήτης τις ἐπὶ παραδείγματι πωλεῖ εἰς ἔμπορον 10 χιλιάδας λίτρας σταφίδος πρὸς δίστηλα 36 καὶ λαμβάνει διὰ τὸ ὅλον δίστηλα 360 ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ ἀποδώσῃ ὁ ἔμπορος τὸν φόρον πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἐὰν τὸ δημόσιον ζητήσῃ εἰς εἶδος τὸν φόρον του θέλει λάβει ἀδιαριθμητεικήτως παρὰ τοῦ ἐμπόρου τὰς χιλίας λίτρας, ἔπεται λοιπὸν ὅτι μένουν εἰς τὸν ἔμπορον ἐννέα χιλιάδες διὰ τας ὁποίας οὗτος ἐπλήρωσεν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δίστηλα 360, ἤ ἐστι δι' ἑκάστην χιλιάδα δίστηλα 40.

Ἐὰν τὸ δημόσιον πωλήσῃ εἰς τὸν ἴδιον ἢ εἰς ἄλλον ἔμπορον τὰς χιλίας λίτρας του θέλει πληρωθῇ φυσικῷ τῷ λόγῳ δίστηλα 40 ὅτα ὁ ἔμπορος ἐπλήρωσε καὶ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην, καὶ τοιουτοτρόπως τὸ δημόσιον ἐπὶ 10,000 λιτρῶν σταφίδος πωληθείσης παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς δίστηλα 36. λαμβάνει δι' ἐγγείου φόρου δίστηλα 40. Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα προκύπτει καὶ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἐννατημορίου. Τὸ δημόσιον ἀντὶ νὰ λάβῃ τὰς 1,000 λίτρας του καὶ νὰ τὰς δώσῃ πάλιν εἰς τὸν ἔμπορον προσθέτει ἐπὶ τῆς ὁλικῆς τιμῆς τῶν δισταλῶν 360
τὸ ἐννατημόριον ἀποτελοῦν εἰς » 40
καὶ ἀποτελεῖ τὸ ὅλον . . . . . δίστηλα 400

ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἰσπράττων τὸν φόρον λαμβάνει ἀκριβῶς τὰ 10 τοῖς 0 0, ἤτοι δίστηλα 40 ὅσα ἤθελε λάβει καὶ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν 1000 λιτρῶν ἂν ἐλάμβανε εἰς εἶδος τὸν ἔγγειον φόρον του· ἀπεναντίας μὴ προστιθεμένου τοῦ ἐννατημορίου θέλει λάβει τὸν φόρον ἐπὶ δισταλῶν 360 ἤτοι δίστηλα 36 ἀντὶ τῶν 40, τὰ ὁποία ὤφειλε νὰ εἰσπράξῃ.

Ἐὰν ἠθέλατε παραδεχθῇ τὸ μέτρον τοῦ νὰ μὴ γίνεται ἡ προσθήκη τοῦ ἐννατημορίου τὸ προϊὸν τῆς σταφίδος δὲν θέλει φορολογεισθαι πρὸς 10 τοῖς 0/0 ὡς καὶ τὰ λοιπὰ προϊόντα τοῦ

Κράτους καὶ θέλει προκύψει σημαντικὴ ζημία εἰς τὴν πρόσοδον ταύτην.

Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπή σας ἐνέκρινε καθόσον μάλιστα δὲν προέκυψεν οὐδὲν παράπονον νὰ παραδεχθῇ τὸ ἄρθρον 4 ὅπως εἶναι συντεταγμένον εἰς τὸ σχέδιον. Τὰ ἄρθρα 5, 6, 7, 8 παραδεκτά.

Προχωρήσασα ἡ ἐπιτροπή σας εἰς τὸ ἄρθρον 9 καὶ ἐπληροφορηθεῖσα τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διαλαμβανομένων διατάξεων παρετήρησεν ὅτι ἐνῷ παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ εἰσπράττηται εἰς τὰ τελωνεῖα ὁ φόρος τῶν καθαρῶν ἰδιοκτήτων βαλανοκικκιδίων καὶ τῶν ἐθνικῶν τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας τόσον ὁ ἔγγειος ὅσον καὶ ὁ τῆς ἐπικαρπίας δὲν ὑπάγει εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καὶ τὰ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας συλλεγόμενα ἐθνικὰ βαλανίδια, ἀλλὰ τούτων τὴν φορολογίαν κανονίζει δι' ἐνοικιάσεως. Τὴν ἀνομοιότητα ταύτην τῆς φορολογίας μὴ συμφωνοῦσαν μὲ τὴν παραδιχθεῖσαν γενικὴν ἀρχὴν τῆς ἀποσκοραχίσεως τῶν ἐνοικιάσεων ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπανορθώσῃ ἡ ἐπιτροπή σας καθόσον καὶ αἴτησις ἐπὶ τούτῳ ἐπαρουσιάσθη εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν Βουλευτῶν τῆς Μεσσηνίας καὶ ἄλλαι σκέψεις ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου τὴν ἔπεισαν νὰ προτείνῃ ὁμοιόμορφον τρόπον φορολογίας ἐφ' ὅλων τῶν ἐθνικῶν βαλανιδίων· αἱ σκέψεις αὐταὶ εἶναι, ὅτι ἐξ ἑνὸς μέρους ὅλα τὰ συλλεγόμενα ἀπὸ ἐθνικὰ δένδρα βαλανίδια ἐξάγονται ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐλαχίστη δὲ καὶ μικροῦ λόγου ἀξίας ποσότης καταναλίσκεται ἐντός· οἱ κατὰ καιροὺς ἐνοικιασταὶ οὐδέποτε ἀπέδωκαν σῶον τὸ ἐνοίκιον προφασιζόμενοι νῦν μὲν τὸν ἐμπρησμὸν τῶν δένδρων διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἀποζημιώσεις ἔλαβον, ἄλλοτε δὲ τὴν ὑπόκρυψιν καὶ καθυστέρησιν τῶν φορολογουμένων· ἐξ ἄλλου δὲ οἱ συλλέγοντες τὸν καρπὸν κάτοικοι ἀπείρους ὑποφέροντες καταθλίψεις ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστάς, ἐπροτίμησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι καὶ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν συλλογὴν τοῦ καρποῦ ὅστις κακὴν κακῶς ἀπωλέσθη· ὥστε καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίστασιν ἐλευθέρας καὶ ἀπεριορίστου μενούσης τῆς συλλογῆς καὶ πωλήσεως δῆλος μᾶλλον ἀντὶ ζημίας θέλει προκύψει διὰ τὸ δημόσιον μᾶλλον νὰ εἰσπράξῃ εἰς τὸ τελωνεῖον τὰ δικαιώματά του.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους συμφωνοῦντες καὶ τοῦ Ὑπουργείου ἐπηνέχθη ἡ ἐξῆς τροπολογία ἐπὶ τοῦ 9 ἄρθρου.

« Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικκιδοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπό-
» κεινται ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτήτων ἢ ἐθνικῶν εἰς φόρον εἰσ-
» πραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς

» λαμβανομένου ἐπὶ τὴν ἐρεξῆς ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει
» τοῦ κανταρίου λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας ἄνευ διακρίσεως
» ποιότητος.

« α'. Διὰ τὴν Κέαν, Ἀκαρνανίαν, Ἀκεδαίμονα καὶ Ἀττικὴν
» ἔγγειος φόρος . . . . . Δραχ. 1: 10
» τελωνιακὸν δικαίωμα 65

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὰ ἐν Λακεδαίμονι ἐθνικὰ θέλει διατεθῇ διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου.

« β'. Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον,
» Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν, Τριχωνίαν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα
» ἐγκτητικὸς φόρος . . . . . Δραχ. 2: 50
» τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Ὁ τελευταῖος παράγραφος περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν κικκιδίων φόρου μένει ὅπως εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Τὸ ἄρθρον 10 παραδεκτόν.

Τὸ ἄρθρον 11 διαγράφεται διὰ νὰ μείνῃ ἐλευθέρα ἡ συλλογὴ τοῦ καρποῦ τῶν βαλανοκικκιδοδένδρων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12.

Περὶ τῆς φορολογίας τῆς μετάξης μ' ὅλον ὅτι ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς σας ἀνεγνώρισαν τὴν ἀνάγκην τῆς προαγωγῆς τῆς βομβυκοτροφίας, καὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας διὰ τὰς ἀτελείας τῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καταναλισκομένης μετάξης, διεφώνησαν ὅμως ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τινὰ ἐθεώρησαν βαρὺν τὸν φόρον τῶν 3 δραχμῶν (λέγομεν τριῶν δραχμῶν, διότι τὸ Νομοσχέδιον τριῶν δραχμῶν ἔγγειον φόρον προτείνει ἐφ' ἑκάστης ὀκάδος ἐσημειώθη δὲ κατὰ γραφικὸν λάθος 4), διὰ τὴν χονδρὴν μετάξην μὴ πωλουμένην πλέον τῶν 20 δραχμῶν, ἄλλοι ἐπρότεινον νὰ αὐξηνθῇ ὁ φόρος τῆς διὰ τῆς Ἰταλικῆς μηχανῆς ἐξαγομένης ἥτις πωλεῖται μέχρι τῶν 60 δραχμῶν· τρίτου γνώμη ἠγέρθη τοῦ νὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς τάξεις, δῆλον ὅτι εἰς δραχμὰς 4, ἡ διὰ τῆς Ἰταλικῆς μηχανῆς ἐξαγομένη, 3 ἡ κοινὴ ψιλή, καὶ 2 ἡ χονδρὴ διὰ νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὴν ἰσότητα ὁ φόρος, ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἀφοῦ παρετηρήθη ὅτι ἡ διαίρεσις ἤθελεν ἀφίσει ᾄδιον, λαθρεμπορείας καὶ καταχρήσεων εἰς τὰ τελωνεῖα διὰ τὸ εὐμετακόμιστον τοῦ προϊόντος, καὶ διότι ἐπὶ τῆς χονδρῆς μετάξης δὲν πίπτει σχεδὸν τὸ βάρος τοῦ φόρου, διότι αὕτη μένει πρὸς χρῆσιν τοῦ τόπου· ἔγινε δεκτὸς ὁ προσδιοριζόμενος ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον φόρος.

Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν τῶν κουκ-

κουλίων ἀνεγνωρίσθη προνοητικωτάτη καὶ συντελεστικὴ διὰ νὰ προάξῃ τὴν βελτίωσιν τῆς κατασκευῆς τῆς μετάξης καὶ νὰ μὴν ἀφαιρέσῃ τὴν ἐργασίαν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἀγοραζόντων τῶν εὐρωπαίων τὰ κουκούλιά μας καὶ ἐξαγόντων αὐτὰ ἀπὸ τὸ Κράτος.

Τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14 παραδεκτά.

Ἐπὶ τοῦ 15 ἄρθρου.

Ἐπειδὴ ὑπάρχει λογιστικὸν λάθος εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν κανταρίων πρὸς τὴν χιλιάδα τῶν ὁρμαθιῶν τῶν σύκων, καὶ ὑπελογίσθη ἡ χιλιὰς ἐκ κανταρίων 42, ἐνῷ κατὰ μέσον ὅρον ζυγίζεται ἐκ 14 κανταρίων ἑπομένως καὶ ἡ τιμὴ θέλει εἶσθαι ἐκ δραχμῶν 10 καὶ οὐχὶ 11 καὶ 62 ὅπως ἐσημειώθη εἰς τὸ Νομοσχέδιον, ὁ δὲ ἔγγειος φόρος κατ' ἀναλογίαν θέλει εἶσθαι ἐκ δρχ. μιᾶς μόνον νὰ διαγραφῶσι δὲ τὰ λοιπὰ δέκα.

Τὸ ἄρθρον 16 παραδεκτόν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 17.

Κανονισθείσης εἰς τὸ ἄρθρον 9 τῆς διπλῆς φορολογίας τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων διαγράφονται ταῦτα ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο.

Ἐπίσης διεγράφησαν καὶ τὰ ἐθνικοϋδιόκτητα μωρεόδενδρα περὶ τῆς φορολογίας τῶν ὁποίων συνέχθη ἰδιαίτερος παράγραφος σύντομος διὰ νὰ προσαρτηθῇ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἔχων οὕτως·

« Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϋδιοκτήτων Μωρεοδέ-
» δρων προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ δέκα δι' ἕκαστον μωρεόδενδρον. »

Ἡ τροπολογία αὕτη ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα τῆς κτήσεως τοῦ δημοσίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐλαφρώσῃ τοὺς καλλιεργητὰς ἀπὸ τὰ βάρη τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ τῶν ἐκτιμήσεων.

Τὸ ἄρθρον 18 παραδεκτόν. »

Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφορειῶν ἀνέγνω τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἔχουσαν οὕτως·

« Πεισθέντες Κύριοι, ἐκ τῆς μελέτης τῆς τε ἐκθέσεως τοῦ περὶ ἐπαρχ. ἐφορειῶν Ὑπουργικοῦ Νομοσχεδίου, καὶ τοῦ συναδεύοντος αὐτὸ συγκριτικοῦ πίνακος τῶν ἐξόδων, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο μεταρρυθμίζει τὴν κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν οὐχὶ μόνον ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον μὲν καὶ ἀσφαλέστερον διὰ τὸ δημόσιον, κατάλληλότερον δὲ καὶ οἰκειότερον πρὸς τοὺς φορολογουμένους μετὰ τὴν νεωστὶ γενομένην τροποποίησιν τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων, προβάλλομεν εἰς ὑμᾶς τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, Παρατηρήσομεν δὲ μόνον.

α) Ὅτι τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἠδύναντο νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς ἓν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ ταμείων Νομοσχεδίου κατὰ τὸν ἑπόμενον τρόπον.

« Ἀντ' αὐτῶν ἡ κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους οἰκονομικὴ
» ὑπηρεσία θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ ἐπαρχιακοὺς ἐφόρους, ὑπαγο-
» μένους ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ
» ἀναφερομένους εἰς αὐτό. »

β'. Παρετηρήσαμεν τὴν παντελῆ ἔλλειψιν γραφέως ἢ βοηθοῦ ὅστις νὰ ἀναπληροῖ καὶ ἀπόντα ἢ κωλυόμενον τὸν ἐπαρχιακὸν ἔφορον. Περὶ ταύτης ἐρωτήσαντες τὸν Κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἐμάθομεν ὅτι θέλουσι διορισθῇ εἰς τὰς προκειμένας οἰκονομικὰς θέσεις, ἄτομα μὲ γραφικήν τινα ἱκανότητα, καὶ ὅτι αἱ ἐργασίαι τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφόρων θέλουσιν εἶσθαι ἁπλούστεραι καὶ μᾶλλον περιωρισμέναι ἢ αἱ τῶν ταμιῶν.

Ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν πεῖραν νὰ βεβαιώσῃ τὴν αὐτάρκειαν ταύτην τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφόρων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος εἰλοποίησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐηρεστήθη νὰ δεχθῇ τὴν προχείρισιν ἐσπέρας τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς διορισθέντων πρέσβεων διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Συντάγματος κλπ. προσφωνήσασαν οὕτως·

Βασιλεῦ!

« Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις περαιωθέντος εὐτυχῶς τοῦ πολιτικοῦ
» τῆς Ἑλλάδος Συντάγματος, ἐξέθηκε τοῦτο εἰς τρία πρωτότυπα,
» ἐπὶ τῷ σκοπῷ τὸ μὲν νὰ φυλάττηται παρὰ τῇ Υ. Μ. ἕκατερον
» δὲ τῶν ἀπολειπομένων δύο, παρ' ἑκάστῳ τῶν δύω ἄλλων νο-
» μοθετικῶν σωμάτων.

« Ἐκτελοῦσα ἤδη ἡ Βουλὴ τὸν σκοπὸν τοῦτον τῆς ἐθνικῆς
» συνελεύσεως καὶ παρακαταθέτουσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς
» Υ. Μ. τὴν ἱερὰν ταύτην τῆς καὶ τῆς συνενέσεως τῆς Υ. Μ. καὶ
» τοῦ Ἔθνους παρακαταθήκην, ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐθνικῆς
» συνελεύσεως, λαμβάνει τὸν εὐάρεστον ἀφορμὴν νὰ ἐκφράσῃ πρὸς
» τὴν Υ. Μ. διὰ τῶν μὲ σέβας ἐκφανιζομένων τὴν εὐγνωμοσύ-
» νην καὶ ἀφοσίωσίν της ».

Η. Α. Μ. Ὁ Βασιλεὺς ἀποδεχόμενος μετὰ μεγίστης ἀγαλλιάσεως τὰ παραδοθέντα ἀπήντησεν οὕτως·

« Λαμβάνων τὴν ἐπίσημον ταύτην παρακαταθήκην, ἥτις περιέχει τὸ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἔθνους Πολιτικὸν Σύνταγμα, χαίρω ἐκφράζων ἐκ νέου τὰς ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἑλλάδος εὐχάς μου.

Θέλω δὲ διατάξει νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καθὼς καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀντίτυπον τῆς παρ' ἐμοῦ γενομένης κυρώσεως τοῦ Συντάγματος, ὑπογεγραμμένον τῇ ἰδίᾳ μου χειρί ».

Κατὰ πρόταση δὲ διαφόρων Βουλευτῶν ἐπαρουσιάσθησαν καὶ ἀνεγνώσθησαν τὰ Πρακτικὰ τῆς ο^{η}. Συνεδριάσεως (τὴν 2 φευρουαρίου) καὶ τῆς ργ'. (τὴν 10 μαρτίου) τῆς Βουλῆς, καὶ ἐζητήθη διατὶ νὰ μὴ παραδοθῇ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα παρὰ τῆς πρεσβείας μετὰ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Πρακτικῶν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως καὶ τὸ ἀντίγραφον τῶν ψηφισμάτων αὐτῆς, κατὰ τὴν ἐν τοῖς ῥηθεῖσι πρακτικοῖς ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Μετά τινα περὶ τούτου συζήτησιν, ἀποδειχθέντος ὅτι ἡ παράλειψις αὕτη τῆς πλήρους ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς δὲν προέκυψεν εἰμὴ ἀπὸ γραφικήν τινα ἐν τῇ ἀποσταλείσῃ προσφωνήσει ἔλλειψιν, προελθούσαν ἐκ τῆς μεγίστης βίας καὶ τὴν προκποστολὴν αὐτῆς εἰς τὰ ἀνάκτορα, μὴ συμπράξαντος κοινῶς ἕνεκα τούτου ὁλοκλήρου τοῦ Προεδρείου, ἡ Βουλὴ ἀποδεχθεῖσα μὲ πλειοψηφίαν εὐχαριστησιν τὴν πρὸς τὴν πρεσβείαν αὐτῆς ἀπάντησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀπερρίνθη παμψηφεὶ πρὸς ἐντελῆ ἐκπλήρωσιν τῆς δοθείσης ἐντολῆς νὰ μεταβῇ ἡ ἰδία πρεσβεία αὐτῆς εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ παράδοσῃ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὰ ψηφίσματα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Μετὰ ταῦτα προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς· καὶ α.) ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **497** ἀναφορᾶς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων Βέλλου, Νεράντσας καὶ Κυπαρίσσου τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου, ἐσωκλειόντων ἀντίγραφον ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον καὶ παραπονουμένων διὰ τὴν παραχώρησιν **500** στρεμμάτων γῆς ἀξίας, **200,000** δραχμῶν ἐκ τῆς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν χωρίων των εἰς τὸν Χρύσανθον Σισίνην, ἥτις ἀφαιρεθείσης θέλουν στερηθῇ οἱ γεωργοὶ τῶν εἰρημένων χωρίων τῆς ἀναγκαιούσης εἰς αὐτοὺς γῆς. β'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **500** ἀναφορᾶς τῶν πληρεξουσίων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἐχούσης τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, καθόσον καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου τούτου παρεχωρήθη εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ἀοιδήμου Ζαΐμη **500** στρεμμάτων γῆ, ἀξίας **250** δραχμῶν ἕκαστον στρέμμα,

χωρὶς νὰ ἐξαιρεθῇ προηγουμένως ἡ ἀναλογος διὰ τὴν γεωργίαν των, καὶ γ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **507** καὶ **520** τῶν Βουλευτῶν Θηβῶν καὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καζνέϊ τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν ἐξαιτουμένων νὰ ἐξαιρῆται εἰς τὰς γενομένας παραχωρήσεις γαιῶν ἡ ἀναγκαιοῦσα εἰς αὐτούς. καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ, συσκεφθεῖσα αἰτιολογικῶς ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Δάφα τοῦ Δήμου Νάσσωνος, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῶσιν ὅλαι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ».

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

δ'. Ἡ ἔκθεσις ἐπ' τῆς ὑπ' ἀρ. **525** ἀναφορᾶς τοῦ Παναγιώτου καὶ Πανάγου Μπογᾶ καὶ Δημητρίου Δρακοπούλου, κατοίκων τοῦ χωρίου Λαμπέτη τοῦ Δήμου Λετρίνων περὶ ἐθνικῶν Γαιῶν, δημοπρατηθεισῶν κατὰ τὸν περὶ προτιμοδοτήσεως νόμον καὶ μεινασῶν ἐπ' ὀνόματί των, κατακυρωθεισῶν δ' ἔπειτα ἐπ' ὀνόματι ἄλλων καὶ εἰς τὴν ἡμισείαν τιμὴν αὐτ' ἐκείνης, τὴν ὁποίαν οὗτοι προσέφερον, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἐνδέχεται νὰ ἔλαβε χώραν δόλος ἢ ἀπάτη πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου γνωμοδοτεῖ « νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

γ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. **501** ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Βαλαντιδίας τοῦ Δήμου Ἀμφίας τῆς Μεσσηνίας, παραπονουμένων διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τῶν χορηγηθεισῶν τροφῶν εἰς τοὺς ἐπὶ ἓξ ἡμέρας καταλύσαντας εἰς τὰς οἰκίας των ἀροφύλακας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ ἀρμοδίως ἐξέτασις περὶ τούτου, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

δ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. **502** καὶ **503** ἀναφορῶν τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Ἀμφίας, καὶ τοῦ πρώην Δημάρχου Ἀνδανίας παραπονουμένων κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ Μεσσηνίας διὰ τὴν παῦσιν τοῦ μὲν ἐκ τῆς Προεδρείας, τοῦ δὲ ἐκ τῆς Δημαρχικῆς θέσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τοὺς λόγους, οἵτινες προύκάλεσαν τὴν παῦσιν τῶν εἰρημένων Δημοτ. ὑπαλλήλων, γνωμοδοτεῖ «Νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

ε. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. **504**, **505** καὶ **518** ἀναφορῶν διαφόρων ἀγωγιστῶν, ἐξαιτουμένων

νὰ ἀνταμειφθῶσιν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις των. Ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι κατὰ τὸ ἐψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Συνελεύσεως θέλει συσταθῇ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν μήπω δικαιωθέντων ἀγωνιστῶν, γνωμοδοτεῖ «Νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ φροντίσῃ ἐν καιρῷ περὶ τῆς ὑποβολῆς των εἰς τὴν συγκροτουμένην Ἐπιτροπήν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.»

ς'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 506 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Λιβοδουνίων τοῦ Δήμου Κορυθίων τῆς Μαντινείας, ἐνισταμένων κατὰ τῆς ἐνεργηθείσης παραχωρήσεως 15 στρεμμάτων γῆς εἰς τὸν Ἡλίαν Δωΐλαν ἀπέναντι γραμματίου πυρπολιστοῦ, ἐκτιμηθείσης 110 δραχμὰς ἧττον τῆς κατὰ στρέμμα πραγματικῆς ἀξίας των, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ καταγγελλομένη ζημία τοῦ δημοσίου, ἐὰν τῷ ὄντι ἔλαβε χώραν, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

ζ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 519 ἀναφορᾶς διαφόρων διαδίκων δικαζομένων ἐνώπιον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐξαιτουμένων νὰ δοθῇ ἄδεια εἰς τοὺς ἀναγνωρισμένους δικηγόρους νὰ ὑπερασπίζωνται ἐνώπιον αὐτῆς τὰ δίκαιά των, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, γνωμοδοτεῖ «νὰ διευθυνθῇ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰ εἰς αὐτό.»

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ πολλῶν Βουλευτῶν παρατηρησάντων ὅτι ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων τῆς ἁρμοδιότητός του ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν ὁλοκλήρων κοινοτήτων καὶ οἰκογενειῶν· ὅτι ἕως πρόκειται ἤδη ἡ ἐκδίκασις πολλῶν ὑποθέσεων, εἷς ἕκαστον ἐπιστήμονα δικηγόρον εἶναι ἐπιτεταραμένον τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ὡς πληρεξουσίου τῶν διαδίκων· ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις εἰς τοὺς ἄλλους δικηγόρους νὰ δύνανται νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι προσβάλλει τὰ συμφέροντα τῶν διαδίκων· ὅτι τέλος οἱ φέροντες τὸ δίπλωμα τοῦ δικηγόρου, ὡς διατρέξαντες τάδιον ἀνωτέρας μαθήσεως παρέχουσι πλειοτέρας ἐγγυήσεις εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ εἶναι χρησιμώτεροι εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔχει πλειοτέραν ἀνάγκην φώτων, καὶ ὅτι τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως ἀπαιτεῖ τὴν παραχώρησιν ἀδείας τοῦ παρίστασθαι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς φέροντας δίπλωμα δικηγόρου,

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ συσταθῇ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

η') Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 512 καὶ 516 ἀναφορῶν τῶν κατοίκων Νυμφασίας καὶ Μυλάοντος τῆς ἐπαρχίας Γορτυνος, παραπονουμένων κατὰ τοῦ ἐπιβαρύνοντος τοὺς ὑλοτόμους φόρου, καὶ ἐν γένει κατὰ τῶν διατάξεων τῶν περὶ ὑλοτομίας Νόμων, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταρρύθμισις τῶν περὶ δασῶν καὶ ὑλοτομίας Νόμων, γνωμοδοτεῖ· «νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

θ') Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 514 ἀναφορᾶς τῶν Βουλευτῶν Δοκρίδος ἐνισταμένων κατὰ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θετταλομακεδόνων εἰς Ἀταλάντην, ὡς προσβάλλοντος τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων κατοίκων, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἀρθῶσιν αἱ ἀφορμαὶ τῶν μεταξὺ αὐτοχθόνων καὶ παροίκων διενέξεων, γνωμοδοτεῖ· «νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.»

Ἐπὶ τῆς προκειμένης αἰτήσεως τινὲς Βουλευταὶ ὡς καὶ οἱ ἀναφερόμενοι, παρατηρήσαντες ὅτι ὅπως πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος συνοικισμός, θέλει ἐπιφέρει προσκόμματα εἰς τὴν πρόοδον αὐτοῦ καὶ προσβολὴν εἰς τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων Ἀταλάντης, διότι πρόκειται ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀταλάντης συνιστώσης δῆμον γ'. τάξεως, νὰ σχηματίσωσιν ἴδιον δῆμον οἱ ἄποικοι Θετταλομακεδόνες, μὴ δυνάμενον νὰ διακριθῇ οὔτε κατὰ τὴν περιφέρειαν οὔτε κατὰ τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων, ἐζήτησαν νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορά των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, μὲ τὴν παρατήρησιν νὰ ἀναστείλῃ ἡ ἐκτέλεσις τῆς δοθείσης διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ νέου τούτου δήμου, μέχρι τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἀντιπαρατηρησάντων ἄλλων ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν ἰδίου δήμου τῶν ἀποίκων Θετταλομακεδόνων, ὅτι καὶ κατὰ τὸν περὶ δήμων Νόμον καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως περὶ τῶν συνοικισμῶν τῶν ἀποίκων ἐν Ἑλλάδι Θετταλομακεδόνων κ.λ.π. ἡ σύστασις ἰδίου δήμου γίνεται, ὅταν εἶναι δυνατὸν οἱ κάτοικοι νὰ ἐνεργῶσι τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ των δικαιώματα, χωρὶς νὰ προσβάλλωσι τὰ τῶν ἄλλων, καὶ ὡς πρὸς τὴν περὶ ἀναστολῆς τῆς διαταγῆς πρότασιν, ὅτι ὅπως ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τι περὶ σχηματισμοῦ δήμου, οὕτω δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ ποσῶς εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργείου,

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ι) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἀναστασίου Χ. Γεωργίου περὶ καλλιεργείας ἐρυθροδάνου, ἐφ' ᾧ ζητεῖ νὰ τῷ παραχωρηθῇ γῆ ἐκ 200 στρεμμάτων εἰς Θήβας ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον δύναται νὰ κρίνῃ τὸ συμφέρον καὶ τὴν ὠφέλειαν τῆς προτάσεως, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐπροτάθη παρά τινων ὅτι ἡ παραχώρησις γαιῶν καὶ προνομίων πρέπει νὰ γίνεται ἐπὶ προϊόντων, τῶν ὁποίων ἡ καλλιέργεια δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ κοινὴ εἰς τὸν τόπον καὶ πρόκειται δι' αὐτῆς νὰ προσγίνῃ ὠφέλεια εἰς τὴν γεωργίαν, τοῦ ἐρυθροδάνου ὅμως ἡ καλλιέργεια εἶναι ἤδη κοινὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐπομένως διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ μὴ διευθυνθῇ ποσῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διότι ἡ διεύθυνσις αὐτῆς ἀπὸ τὴν Βουλὴν συνοδεύει αὐτὴν μὲ σύστασίν τινα, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ γίνηται ἐπὶ σπουδαίων ἀντικειμένων· ἄλλων δὲ πάλιν ἐπιτηδείων ὄντων νὰ διευθυνθῇ καὶ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐκτιμήσει τὰ ἀναφερόμενα, ἡ Βουλὴ μετὰ μικρὰν περὶ τούτου συζήτησιν, παρεδέχθη τὴ διαγραφὴ τοῦ διασκεπτικοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεως, ἀνὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ια) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 532 ἀναφορᾶς τῆς Μαρίας Σταθοπούλου, ἐξαιτουμένης τὴν βοήθειαν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της, σπουδάζοντος εἰς Παρισσίους· διὰ τὴν μὴ ἐπάρκειαν τῶν ἰδίων αὐτῆς μέσων, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι εἶναι ἔργον τῆς Κυβερνήσεως νὰ προνοῇ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ βοήθειαν, ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων, τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σπουδαζόντων Ἑλλήνων, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ συζητηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ιβ) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 513 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Χαλκίδος, παραπονουμένων κατὰ τῶν δεινῶν τῆς τοκογλυφίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα αἰτιολογικῶς ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ Μεγαρίδος, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Τὴν ἀναφορὰν ταύτην ὑποστηρίζων προφορικῶς ὁ Βουλευτὴς Χαλκίδος, παρέστησε τὰ ἐπαπειλοῦντα τὴν καταστροφὴν τῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ τῆς δημοσίου πίστεως τῶν Χαλκιδέων δεινὰ προελθόντα ἔνεκα τῆς τοκογλυφίας τῶν δανειστῶν· ὅτι οἱ ὀφει-

λέται μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνατοκισμῶν στεροῦνται τὰ κτήματά των, ἐκποιούμενα καταναγκαστικῶς εἰς μικρὰν ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν των ἀξίαν τιμὴν, καὶ ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν ὄχι νὰ διευθύνῃ ἁπλῶς τὴν ἀναφορὰν, ἀλλὰ νὰ κάμῃ σπουδαίαν σύστασιν αὐτῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὥστε νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν σύστασιν τραπέζης δανειστικῆς.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

ιγ) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 526 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων ἄνω καὶ κάτω Μουσουνίτσης τοῦ δήμου Κυτινίων, ἐνισταμένων κατὰ τῆς μελετωμένης συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου των μὲ τὸν δῆμον Αἰγυπτίου, καὶ ἀπαιτούντων νὰ διαμείνωσιν εἰς τὸν δῆμον ὅπου ἤδη ἀνήκουσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ τοῦ ὑπάρχοντος σχηματισμοῦ τῶν δήμων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ καὶ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὑπεστήριξαν οἱ Βουλευταὶ Παρνασσίδος, εἰπόντες ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπεφάνθησαν κατὰ τὸ 1842 τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον Παρνασσίδος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Κυτινίων, καὶ ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου μετέβη εἰς τὰ χωρία ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένος διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν θέλησιν τῶν κατοίκων, ὅτι καὶ αἱ πράξεις τῶν συμβουλίων καὶ αἱ ἐξετάσεις τῶν κατοίκων εὑρίσκονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Παρετήρησαν καὶ οἱ Βουλευταὶ Δωρίδος ὅτι περὶ τούτου κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον Δωρίδος συνέταξε πρᾶξιν, ἥτις διευθύνθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὑπάρχει, καὶ ἐζήτησαν νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ διασκεπτικὸν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ διεύθυνσις καὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης νὰ γίνῃ ὡς ἐγένετο καὶ ἡ τῆς ἄλλης πρό τινων ἡμερῶν.

Διὰ νὰ προκαλεσθῇ δὲ ἡ γνωμοδότησις καὶ τῶν δύο ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Παρνασσίδος καὶ Δωρίδος ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη, ἐπροτάθη νὰ τεθῇ εἰς τὸ διασκεπτικὸν τῆς ἐκθέσεως ἀντὶ τοῦ *ἁρμοδίου Δημοτικοῦ* καὶ *Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου τὸ τῶν ἁρμοδίων δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.*

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς μὲ τὴν τροποποίησιν ταύτην τοῦ διασκεπτικοῦ τῆς ἐκθέσεως.

Μετὰ ταῦτα ἐνηργήθη ἡ κλήρωσις μεγάλης Πρασβεύσεως διὰ

τὴν αὐριανὴν Ἐθνικὴν Τελετὴν τὴν 25 Μαρτίου, ἥτις θέλει παρευρεθῆ εἰς τὴν ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἁγίας Ἰωάννης Ἱερουργίαν. Ἔλαχον δὲ οἱ Κ. Κ. Καΐρης, Γιαλλασῆς, Καλλέργης, Δ. Δρόσος, Παρίσσης, Σακελλαριάδης, Στερνόπουλος, Ῥάγκος, Ἰωαν. Εὐσταθίου καὶ Τσιγκουράκος.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζώτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΒ'.

Τῆς 27 Μαρτίου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνοματικοῦ καταλόγου παρόντων 91 καὶ ἀπόντων 19 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχουσὴν τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἀπολούθως ἔκθεσιν αὐτῆς ἔχουσαν οὕτως·

Ἡ Συνελθοῦσα σήμερον τὴν 13 Μαρτίου ἐν τῷ Βουλευτικῷ καταστήματι ἐλαβεν ὑπ' ὄψ ν καὶ διεξῆλθε μετ' ἐπιστασίας τὰς ἐξῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοράς.

α) Τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 538 τοῦ Ἰμπραΐμ-Ἀργυροπούλου δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ἦτονείς τῶν μεγάλων κτημάτων τῆς Πελοποννήσου, καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα αἰχμαλωτισθείς ἀντηλλάγη μὲ αἰχμαλώτους Ἕλληνας εἰς τὴν ἅλωσιν τοῦ φρουρίου Νεοκάστρου· ἀπορασίας δὲ νὰ ζήσῃ καὶ ταφῇ εἰς τὴν πατρίδα του Πελοπόννησον, ἐπαρουσιάσθη πρὸ χρόνων εἰς τὴν Α. Μ. ἥτις συνδραμοῦσα αὐτὸν τῷ ἔδωκε γαίας εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μαντινείας· ἐπειδὴ δὲ ἤδη μετῴκησε οἰκογενειακῶς καὶ κατοικεῖ εἰς Χαλκίδα, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύνηται νὰ καλλιεργῇ τὰ ἀνωτέρω κτήματά του, παρακαλεῖ

νὰ τῷ δοθῶσι γαῖαι τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ ποσότητος ἐκεῖ διὰ νὰ ἀρήσῃ τὰς δοθείσας αὐτῷ εἰς Τρίπολιν.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου. Γνωμοδοτεῖ·
νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

β') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 540 τοῦ Ἰωάννου Τετραμέλλη, καθηπτομένου πλαγίως τοῦ Διευθυντοῦ τ ὁ Β. Διδασκαλείου ὡς καταχρωμένου τὰ δι' αὐτὸ ἀπαιτούμενα ἔτησ α ἔξοδα, καὶ παρουσιάσαντος σημείωσιν τούτων διὰ τὰ ἔτη 1838—1843.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ ἁρμοδίως ἐξέτασις.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως λαμβάνον τὸ περιεχόμενον αὐτῆς εἰς σκέψιν ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα.

γ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 618 τοῦ Δημάρχου Πανόρμου Τήνου ἐπισυναπτοντος αἴτησιν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου ἀπὸ 9 Ἰανουαρ. 1843, καὶ ἑτέρας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πανόρμου ἀπὸ 19 Δεκεμβ. 1843 καὶ 18 Φεβρ. 1845· δι' ὧν αἰτοῦσιν, ἄνευ ὠδεμιᾶς ζημίας τοῦ δημοσίου, νὰ συγχωρηθῇ εἰς τὸν πλησιόχωρον τοῦ δήμου τούτου εὐρύχωρον καὶ ἀσφαλῆ λιμένα, ὅπου ὑπάρχει τελωνιακὸς σταθμὸς, εἰσαγωγὴ τροφίμων ὡς καὶ τὸ πρὶν, καθότι ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ταύτης οἱ ὡς ἐγγιστα 6000 κάτοικοι αὐτοῦ διάζονται νὰ μεταφέρωσιν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἀπέχουσαν 5 ὥρας τοῦ Δήμου των, μὲ μεγίστην ζημίαν καὶ ταλαιπωρίαν των ἕνεκα τῶν δυσβάτων δρόμων καὶ τῆς ἀποστάσεως, τὰ τρόφιμα· καὶ ὅτι ἔτι δικαιότερα εἶναι ἡ αἴτησις των καθόσον τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ τὰ 1839 διέταξε τὴν εἰσαγωγὴν ταύτην ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸν ὑγειονομικὸν κλάδον.

Σκεφθεῖσα.

Ἐπειδὴ τῆς Κυβερνήσεως καθῆκον εἶναι νὰ προλαμβάνῃ τὰ δεινὰ τῶν πασχόντων λαῶν της, πολὺ δὲ μᾶλλον, ὁσάκις οὐδεμία προσγίνεται εἰς τὸ ταμεῖον ζημία. Γνωμοδοτεῖ.
Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν σύρασιν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν δικαίαν τῶν ἀναφερομένων αἴτησιν εἰς τὸν συνταχθέντα περὶ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ νόμον.

δ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 617 ἀναφορὰν τοῦ Ἰωάννου Φιλιππούτσου, αἰτοῦντος νὰ ὑποβληθῇ δασμὸς εἰς τὰ ἔξωθεν τῆς Ἐπικρατείας εἰσαγώγιμα ἐπιπλα, διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ Ἕλληνες λεπτουργοὶ δύνανται νὰ κατασκευάζωσι τοιαῦτα ἐφάμιλλα τῆς Εὐρωπαϊκῆς

καλλονῆς, ὡς ἀπεδείχθη εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐν τῇ αὐλῇ κατασκευασθέντα. Σκεφθεῖσα.

Ἐπειδὴ συμφέρει νὰ περιποιηθῇ ἡ βιομηχανία, καὶ μάλιστα εἰς τὰ εἴδη ἐκεῖνα εἰς ἃ οἱ Ἕλληνες δεικνύουσι ἀρκετὴν τάσιν καὶ ἐμπειρίαν, ὡς εἰς τὴν ἐπιπλοποιΐαν. Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ τὸν λάβῃ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν τελωνιακῶν Νόμων.

ε') Τὰς ὑπ' ἀριθ. 562, 563, 564, 570, 576, 594, 595, 586, 623, 462, 607, 599 ἀναφορὰς διαφόρων ἀγωνιζῶν καὶ χηρῶν ἐξαιρουμένων περιθάλψιν καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς ἐπιδουλεύσεις των.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι κατὰ τὸ ε. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως θέλει συσταθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν μὴ εἰσέτι δικαιωθέντων. Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διὰ νὰ φροντίσῃ ἐν καιρῷ περὶ τῆς ὑποβολῆς των εἰς τὴν συσταθησομένην ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας τὴν σύστασιν εὔχεται ἡ Βουλὴ τὸ ταχύτερον.

ς') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 543 τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Γορόντζης τοῦ Δήμου Ἀνδανίας, ἀναφερόντων ὅτι αἱ θυγατέρες τοῦ ὁμογωρίου των Ἰω. Πέτροβε ἔλαβον γραμμάτιον, προικίσεως χάριν, 2500 δραχμῶν διὰ νὰ ἐξαργυρωθῇ ἀπὸ τὰς διαθεσίμους ἐθνικὰς γαίας, καὶ συνενοηθεῖσαι μετὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς κατεστρώθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς αὐτὰς αἱ παρ' αὐτῶν καλλιεργούμεναι γαῖαι καὶ κῆποί των ἅτινα συνέχονται μὲ τὰς οἰκίας των καὶ εἶναι κατάφυτα ἀπὸ διάφορα καρποφόρα δένδρα· δι' ἧς παρακαλοῦσι τὴν Βουλὴν νὰ μὴ συγχωρήσῃ τοῦτο διότι δὲν ἔχουσι πῶς ἀλλως νὰ ζήσωσι.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον εἶναι δίκαιον νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς αἰτήσεώς των ἂν ἀληθῶς ἔχῃ.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ζ') Τὴν ὑπ' ἀριθ 545 τοῦ Κωνστ. Α. Ζαγορίσιου κατοίκου Κρουκυλίου, δι' ἧς ὑποδεικνύων ὅτι εἰσβαλόντες λῃσταὶ τὴν 17 Ἰουλίου 1834 εἰς τὸ χωρίον ἐρήνευσαν τὴν σύζυγον καὶ τριετῆ κοράσιόν του καὶ διήρπασαν τὴν περιουσίαν του, ζητεῖ ἐξοικονόμησίν τινα, ἢ γῆν, διὰ νὰ ζήσῃ. Σκεφθεῖσα.

Ὅτι περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς θέλει ληφθῇ γενικὸν μέτρον.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

η') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 546 τῶν κατοίκων Ξηροχωρίου, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι ἀγοράσαντες τὰς ὁποίας ἐκαλλιέργουν ὀθωμανικὰς γαίας πλούσιοί τινες ξένοι, κατέντησαν εἵλωτες αὐτῶν ὑποφέροντες ὑπ' αὐτῶν πλειότερα ἢ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, ἱκετεύουσι νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἡ Βουλὴ ὑπὲρ τῶν δεινῶν των. Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ἡ Κυβέρνησις μόνον τὰς ἐθνικὰς γαίας δύναται νὰ διαθέσῃ καὶ ποτὲ τὰς ἰδιωτικὰς τοὺς. Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὥστε, ἂν θέλωσιν οἱ ἀναφερόμενοι, νὰ τοὺς δοθῶσι πλησιόχωραι τῆς ἐπαρχίας των γαῖαι πρὸς καλλιέργειαν.

θ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 555 τῶν Φ. Εὐσταθίου καὶ Ν. Ἀντωνίου ἀντιπροσώπων καὶ ἀπεσταλμένων τοῦ χωρίου Κούκουρα τῆς Λεβαδείας, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι διὰ Β. Διατάγματος ἀνεγνωρίσθη ὡς ἰδιοκτήτης ὁ Ἐμμανουὴλ Σπυρίδων ὄχι μόνον τῶν καλλιεργουμένων παρ' αὐτῶν γαιῶν τοῦ χωρίου των, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀκαλλιεργήτων καὶ τῶν δασῶν, καὶ ἐκ τούτου ὑποφέρουσι, παρακαλοῦσι δὲ τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησίν των.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ἂν ἀληθῶς ἔχωσι τὰ ἀναφερόμενα εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῇ πρόνοια ὥστε καὶ οἱ κάτοικοι νὰ μὴν ὑποφέρωσι καὶ τὸ δημόσιον νὰ μὴ ζημιωθῇ. Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ εἰς ὁρμὴν σκέψιν τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων.

ι') Τὰς ὑπ' ἀριθ. 558 καὶ 650 τῶν κατοίκων τῶν δήμων Κρεμαστῆς Λαρίσσης καὶ Τροιζῆνος, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 571 τῶν Μοναχῶν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ δήμου Ἀποδοτίας, δι' ὧν ἐξαιτοῦνται τὴν διατήρησιν τῶν διαλυθεισῶν μονῶν των.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι περὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει ληφθῇ γενικὸν μέτρον, εἰς ὃ συμπεριλήφθησαν ἀρεύκτως καὶ αἱ μοναὶ τῶν ἀναφερομένων. Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ληφθησόμενον περὶ τῶν τοιούτων μέτρων.

ια') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 565 τοῦ Ἰω. Λογοθέτου καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 553 τῶν κατοίκων Καλαμίου τοῦ δήμου Παραΐας, δι' ὧν ἐξαιτοῦνται τὴν προσωρινὴν ἀναστολὴν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν διαταττουσῶν τὴν εἰσπραξιν τῶν κοινοτικῶν χρεῶν ἐπὶ βα-

ρυνόντων τοὺς ὑπογράψαντας διὰ λογαριασμῶν τῶν κοινοτήτων ὁμόλογα, καὶ ζητοῦν νὰ λάβῃ ἡ Βουλὴ μέτρον διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τοιαύτης φύσεως ἀγωγάς.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι δυνάμει τοῦ ιέ. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπότισιν τῶν κοινοτικῶν χρεῶν θέλει ληφθῇ γενικὸν μέτρον. Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ληφθησόμενον περὶ κοινοτικῶν χρεῶν μέτρον.

ιϵ' Τὴν ὑπ' ἀριθ. 566 τῶν κατοίκων Καρνεσίου ἐξαιτουμένων νὰ μὴ διαταχθῇ οὐδεμία παραχώρησις ἐθνικῆς γῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου των, καθότι αἱ μέναυσαι ἀπαραχώρητοι θὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς αὐτοὺς πρὸς καλλιέργειαν.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ἁρμόδιον εἶναι τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ γνωρίσῃ τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων καὶ τὴν ποσότητα τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ἐν ἰσχύϊ νόμους.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως τῶν ἀναφερομένων.

ιϛ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 567 τοῦ ἐργολάβου τῆς Φεστοποιΐας ζητοῦντος παράτασιν τοῦ δοθέντος αὐτῷ προνομίου καθότι ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια ἔκαμαν νὰ ἐκπνεύσῃ τὸ προνόμιόν του χωρὶς νὰ φέρῃ εἰς ἑαυτὸν τὸ ἐλπιζόμενον ἀποτέλεσμα.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ἀπὸ τὴν διομηχανίαν τῆς φεστοποιΐας ἐλπίζεται ἀρκετὴ πρόοδος καὶ αὐξησὶς ἀναπτύξεως τῶν κλάδων τοῦ ἐμπορίου ὡς ὄντος ἱκανὰ μέχρι τοῦδε δείγματα τοῦ ἐργολάβου περὶ τῆς ἱκανότητός του. Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς αἰτήσεώς του.

ιϛ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 577 τοῦ Δ. Σπυρακοπούλου δημάρχου Γόρτυνος περὶ συγχωνεύσεως μὲ τὸν δῆμον χωρίων τινῶν εἰς αὐτὸν τὸ πρὶν ἀνηκόντων. Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τοὺς ὑπάρχοντας ἐν ἰσχύϊ Νόμους ἀπαγορεύοντας τὸν σχηματισμὸν τῶν δήμων ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τῶν ἁρμοδίων ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν Συμβουλίων.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

ιέ') Τὰς ὑπ' ἀριθ 579 καὶ 580 τῶν κατοίκων Ξηροχωρίου αἰτούντων τὴν παῦσιν τοῦ ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν πλίνων ἀγγείων καὶ τῶν κεραμιδίων φόρου.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων ὑπάγεται εἰς τὸ ληφθησόμενον περὶ τῶν ἐμμέσων φόρων γενικὸν μέτρον.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ δέοντι.

ιϛ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 583 τοῦ Ν. Νικητοπούλου αἰτοῦντος νὰ τῷ ἀπονεμηθῇ ἡ ἐπὶ παντὸς ἐπίσης καθυστεροῦσα αὐτῷ σύνταξις, σπουδάσαντος εἰς Παρισίους τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ ὀργανισμοῦ. Σκεφθεῖσα.

Ὅτι τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰς ἐκθυλεύσεις αὐτοῦ καὶ τὸν λόγον δι' ὃν ἐπαύθη τοῦ ἀναφερομένου ἡ σύνταξις. Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδ. Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἀπόκειται νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς αἰτήσεώς του.

ιζ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 582 τοῦ Φιλίππου Παναγιώτου ἀντιπροσώπου τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Κυπαρισσίου τοῦ δήμου Ἀταλάντης ἐξαιτουμένου νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν κοινότητα ταύτην ὁ ξυλοκήπιμος τόπος, ἐς ὃν Παρδενίτσαν, ὃν οἱ κάτοικοι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐξουσίζον καὶ ὕδη ἡ Κυβέρνησις τοῖς ἀφῆρεσε. Σκεφθεῖσα.

Ὅτι τοιαύτης φύσεως ἀπαιτήσεις ὑπάρχουσι πολλαὶ ἄλλαι καὶ ἐπομένως θέλει λοιπὸν δι' ὅλα ἓν γενικὸν μέτρον συμβιβάζον τὰ διϊσχυριζόμενα δίκαια τῶν ἀπαιτητῶν καὶ ἐκεῖνα τοῦ Δημοσίου.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ιη') Τὴν ὑπ' ἀριθ. 585 τοῦ Γ. Μ Μαντζούνη ζητοῦντος συνδρομὴν 8000 τουλάχιστον χιλιάδων ὀργυιῶν διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὸν παρ' αὐτοῦ ποιηθέντα ἄτλαντα, καὶ ἀφοῦ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις ὅσα σώματα ἐπαρκοῦσι πρὸς πληρωμὴν τῆς προκαταβολῆς νὰ λάβῃ προσέτι καὶ 100 σώματα δωρεάν, ἐπισυνάπτει προσέτι καὶ τινα πιστοποιητικὰ δι' ὧν ἀποδεικνύει τὸ ὠφέλιμον τοῦ βιβλίου. Σκεφθεῖσα.

Ὅτι τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ μέχρι τίνος εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν πρόοδον τῆς παιδείας ἡ ἔκδοσίς του.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως.

ιθ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. **624** τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Στεβενίκου τοῦ δήμου Πάτρας τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἀφῄρεσεν ἀπὸ τὸ **1834** τὰς περιῤῥιξ τοῦ χωρίου των ἰδιοκτήτους γαίας των, ὧν ἡ ἀξία διὰ τὸ ἄγονον αὐτῶν μόλις ἀναβαίνει εἰς **3000** δραχμὰς, ἀναγκάσασα αὐτοὺς ἔκτοτε τρέχοντας εἰς τὰ δικαστήρια νὰ ἐξοδεύσωσιν ἐπέκεινα τῶν **4000** δραχμῶν μενούσης καὶ τῆς δίκης εἰσέτι ἐκκρεμοῦς, καὶ ἐξαιτοῦνται δικαιοσύνην.

Σκεφθεῖσα·

Ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἁρμόδιον νὰ ἐξετάσῃ τὸ δίκαιον τῆς αἰτήσεως τῶν ἀναφερομένων.

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

κ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. **621** τοῦ Ι. Α. Ψιλοῦ, εἰς ἣν ἐπισυνάπτων δύο ἀποδεικτικὰ ἀποδεικνύει ὅτι ἔχων ἀδελφὴν ὀνόματι Εἰρήνην ἠχμαλωτίσθη εἰς τὴν ἅλωσιν τοῦ Αἰτωλικοῦ καὶ ἤδη εὑρίσκεται αἰχμάλωτος παρὰ τῷ Ὀσμὰν ἀγᾶ ποτὲ τουφεκτσιμπασῆ τοῦ Κιουταχῆ κατοίκου εἰς Μπετώλια ὅστις ζητεῖ **7000** γρόσια λύτρα τῆς ἀπελευθερώσεώς της, καὶ παρακαλεῖ ἕνεκα τῶν ἐκδουλεύσεων αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑπὲρ πατρίδος φρονήματος πατρός του νὰ προκαταβάλῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον τὴν ποσότητα ταύτην πρὸς ἀπελευθέρωσίν της.

Σκεφθεῖσα·

Ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἶναι ἀρκετὰ δικαία ἂν ἀληθῶς ἔχωσι τὰ παρ' αὐτοῦ ἀναφερόμενα.

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς αἰτήσεώς του.

κά) Τὴν ὑπ' ἀριθ. **620** τοῦ Δ. Μ. Ροΐδη ζητοῦντος νὰ τῷ ἀποδοθῶσι **2300** δίστηλα, ἀξίας σίτου, ἀλεύρου καὶ διαφόρων ἄλλων εἰδῶν τὰ ὁποῖα αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ **1824** ἔλαβον παρ' αὐτοῦ διὰ τὰς τότε τοῦ πολέμου ἀνάγκας.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι τοιαύτης φύσεως περὶ ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις ὑπάρχουν καὶ πολλαὶ ἄλλαι, καὶ ἑπομένως περὶ ὅλων αὐτῶν θέλει ληφθῇ γενικὸν μέτρον. Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ δέοντι.

κβ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. **614** τοῦ Α. Παπαδοπούλου Βρετοῦ μὲ **12** ἐπισυνημμένας ἀποδείξεις δι' ὧν ἀποδεικνύει τὴν ἀξιόμεμπτον

διαγωγήν του εἰς Κέρκυραν Ἕλλην. Ὑποπροξένου Πετσάλη ἀναφορικῶς εἰς ἃς ἔλαβε διευκρίσεις εἰς Κέρκυραν, καὶ οὐδεμίαν ἔδωκε προστασίαν εἰς τὴν Ἕλλην. ἐθνικότητά του.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου ὑπάγεται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

κγ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. **608** τοῦ Δ. Παναγιώτου ἀναφέροντος ὅτι ἡ ἐν Λαμίᾳ οἰκία του χρησιμεύουσα εἰς στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ὑπὸ ἐνοίκιον, ἕνεκα τῆς ἀπροσεξίας τῶν στρατιωτῶν ἐκάη, ὅτι εἰσήγαγε τὸ Δημόσιον εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν τὸ ὁποῖον τὸν ἐδικαίωσε, καὶ ἐκκαλέσαν τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀναβάλλει καθ' ἑκάστην τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔφερε καὶ φέρει ἄλειθρον εἰς τὸν ἀναφερόμενον, αἰτεῖ δὲ νὰ διατάξῃ ἡ Βουλὴ τὴν πληρωμὴν τῆς ῥηθείσης οἰκίας του ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτιμισθέντων εἰς τὴν πρωτόδικον δίκην.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως ὡς οὔσης ὅλως δικαστικῆς, καὶ ἑπομένως ἀφοῦ τὸ Δημόσιον κατέφυγεν εἰς τὰ δικαστήρια ἐκεῖ ὀφείλει ὁ ἀναφερόμενος νὰ διεκδικήσῃ τὰ δίκαιά του. Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

κδ') Τὴν ὑπ' ἀριθ. **601** τοῦ Ν. Χρυσοβέργη κλπ. αἰτούντων τὴν κατάργησιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἀντιβαινούσης εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τὸ **2** ἄρθρον τοῦ ς' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως. Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἶναι οὐσιωδῶς καθότι πρόκειται νὰ ἐρμηνευθῶσι θεμελιώδεις τοῦ Κράτους Νόμοι.

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ δώσῃ ἐπ' αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις.

κε') Τὴν ὑπ' ἀριθ. **592** τοῦ Γ. Λάσκαρη πληρεξουσίου τοῦ Κ. Φ. Φουρναράκη, καταφερομένου πικρῶς κατὰ τοῦ ἐν Μολδοβλαχίᾳ Ἑλληνοπροξένου Βοϊνέσκου ὡς ἀφαιρεθέντος τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα τοῦ ἐντολέως του Φουρναράκη, καὶ ἐπαπειλοῦντος τὴν παντελῆ ἐξόντωσιν αὐτοῦ.

Σκεφθεῖσα

Ὅτι καθῆκον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἶναι νὰ ἐξε-

τάση τὰ παράπονα τοῦ ἀναφερομένου καὶ ἐπιφέρῃ τὴν πρασ-
κουσαν θεραπείαν. Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

κϛ'.) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 641 ἀναφορὰν τοῦ βουλευτοῦ φθιώτιδος Γριζάνου δι' ἧς ἀναφέρων τὰ δεινὰ ὅσα ἔπαθαν οἱ Μιζελιῶται κλπ. Θετταλομάγνητες ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος, αἰτεῖ δυνάμει τοῦ Γ'. ψηφίσματος τῆς 3 Σεπτεμβρίου Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύ-
σεως νὰ χορηγηθῇ εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν Μιζελιώτου ἢ Θετταλο-
μάγνητος 25—50 στρέμματα γῆς πρὸς ἀποζημίωσιν δήθεν ὅσων ὑπέστησαν, ἵν νὰ δύνανται νὰ πωλῶσι διὰ νὰ ἀγοράζωσιν ἀπὸ τὰς παρακειμένας ἐν Μιζέλα ἰδιοκτήτους γαίας.

Σκεφθεῖσα

Ὅτι θέλει λυφθῇ γενικῶς πρόνοια περὶ ὅλων τῶν τοιαύτης φύ-
σεως αἰτήσεων εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ ἡ τοῦ ἀναφερομένου·

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

κζ'.) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 648 κατοίκων τινῶν τοῦ δήμου Λιβήνης δι' ἧς παραπονοῦνται διὰ τὴν παῦσιν τοῦ δημάρχου των Φ. Δ. Γεωργακοπούλου καὶ ὅσα ἐκ τούτου ὑποφέρουν κακὰ ἕνεκα τῶν καταπιέσεων ἃς ὑποφέρουσιν ἀπὸ τοὺς ἐφόρους τῆς ἐθνοφυλακῆς Ὀλυμπίας.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τοὺς προκλέσαντας τὴν παῦσιν τοῦ δημάρχου λόγους· περὶ καταπι-
έσεων δὲ εἶναι δίκαιον νὰ ἐξετάσῃ τὸ Ὑπουργεῖον·

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

κή. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 649 κατοίκων τινῶν Μοσχοχωρίου ἀναφε-
ρόντων ὅτι κατὰ τὴν ἐκθεθεῖσαν περὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1844 σύμβασιν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικ. καὶ Ὀθωμανικ. Κυβερνήσεως ἥτις ἀνεγνώρισε τὰ κατὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Σπερχειοῦ χωρία ὡς Ὀθωμανικὰ καὶ καλῶς ἀγορασθέντα, ὑπεχρέωσε δὲ τοὺς ἀγοραστὰς νὰ παραχωρήσωσι δωρεὰν ἀνὰ 15 συνεχῆ στρέμματα γῆς ἀ-
ποιότητος εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην ἀποκαταστημένον ἐκεῖ μέχρι τοῦ 1841· ὅτι εἰς τοὺς ἀναφερομένους δὲν ἐφημόσθη τὸ μέτρον τοῦτο καίτοι διαμένοντας εἰς τὸ ῥηθὲν χωρίον ἀπὸ τοῦ 1829, καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ ἐκπληρωθῶσι καὶ δι' αὐτοὺς οἱ ῥηθέντες τῆς συμβάσεως ὅροι τοὺς ὁποίους ὁ Διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας λόγῳ συγ-
γενείας μὲ τοὺς ἀγοραστὰς δὲν θέλει νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν.

Σκεφθεῖσα.

Ὅτι εἰς τοὺς κατοίκους οἵτινες ὑπάγονται εἰς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως ταύτης εἶναι δίκαιον καὶ νόμιμον νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς παραχωρήσεως τῶν 15 στρεμμάτων γῆς εἰς ἕκαστον,

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ τὴν σύ-
στασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως τῶν ἀναφερομένων.»

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἀκο-
λούθου συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου ἐπὶ τῶν ἀμέσων ἐγγείων φόρων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΔ'.

Τῆς 28 Μαρτίου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτα-
κοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑ-
ρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων 83 καὶ ἀπόντων 25 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Εἷς τῶν μειοψηφούντων Βουλευτῶν τοῦ Γ'. τμήματος ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων τῆς μειοψηφίας ὑπὲρ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς, τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθη ἡ τύπωσις, ἔχει δ' οὕτως·

« Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 16 Μαρτίου, ἡ Βουλὴ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν μειονοψηφίαν τοῦ Γ'. τμήματος νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους διαφωνοῦσα πρὸς τὴν πλειονοψηφίαν, θεωρεῖ τὴν ἐκλογὴν τῆς Καρυστίας ὡς νομίμως διεξαχθεῖσαν καὶ ἐλευθέραν πάσης παραβιάσεως ἢ ἀπάτης.

Πρὶν ἢ ἐμβωμεν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν γενομένων

καθ' ἕκαστον δῆμον, ὀφείλομεν νὰ ἀναμνήσωμεν δύο οὐσιώδη περιστατικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπεμακρύνθη τῆς πλειοψηφίας ἡ ἔκθεσις.

α. Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου **1814**, συγκειμένης ἀπὸ Βουλευτάς οἵτινες δὲν ἦσαν πολιτικοὶ φίλοι τῶν δύο ἐξελεγχομένων Βουλευτῶν Κυρίων Α. Μαυροκορδάτου καὶ Κ. Ζέρβα, γνωσθὸν ἐστί, ὅτι κατὰ τύπους διεξήχθη ἡ ἐκλογή, καὶ ὅτι 3370 ψῆφοι νομίμως κατατεθεῖσαι, ἀνέδειξαν Βουλευτὰς τοὺς πλειοψηφοῦντας Α. Μαυροκορδάτον, Κ. Ζέρβαν καὶ Α. Μεταξᾶν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ἀπὸ τὴν Βουλήν, καὶ μεταβληθεῖσα εἰς ἀπόφασιν ἀνέκλητον δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ μετατραπῇ, ἐπιγενὲς ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος παρεκτρέπεται τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐξετάσασα τὸ κῦρος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ ἐκλογικῇ δικογραφίᾳ περιεχομένων ἐγγράφων.

β. Εἶτα τὴν ἐντὸς τοῦ τμήματος μεταγενομένην συζήτησιν ἀναγνωρισθὲν ὑμοψήφως ὅτι δὲν ὑπῆρξε βία· ἡ διαφωνία δὲ μεταξὺ πλειονοψηφούντων καὶ μειονοψηφούντων συνίσταται εἰς τὸ ὅτι, οἱ μὲν τελευταῖοι διετείνοντο ὅτι δὲν ὑπῆρξε μήτε βία μήτε ἀπάτη, οἱ δὲ πρῶτοι ἔλεγον ὅτι ὑπῆρξεν μόνον ἀπάτη. Δὲν ἠδύνατο λοιπὸν ἡ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας νὰ ἀναφέρῃ παρατυπίας περὶ τὴν ἐκλογήν, καὶ τῆς βίας τὴν ὕπαρξιν.

Τῶν δύο τούτων ἀντιρρήτων περιστατικῶν ταλάντων, ἡ μειονοψηφία νομίζει ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ καὶ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δυσπιστεῖ ἐναντίον τῶν ληφθέντων μαρτυριῶν.

α. Ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς δὶν ἐπέτυχεν βέβαια εὐμενῆ ὑπὲρ τῶν ἀναδειχθέντων Βουλευτῶν διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἀποστέλλουσα ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν εἰς Καρυστίαν πρὸς ἐξέτασιν τῶν τῆς ἐκλογῆς· τοῦτο δὲ ἐνεθάρρυνεν ὅλους τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς ἀντιπάλους τῶν Βουλευτῶν τούτων, ἐνῶ κατεπτόει τοὺς φίλους των· ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι οἱ μὲν πλεῖστοι φίλοι αὐτῶν ἀπέσχον τοῦ νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν, προσῆλθον δὲ πρόθυμοι οἱ ἐχθροὶ, οἱ ἀποτυγχάνοντες ὑποψήφιοι ὅσοι ἤλπιζον ἐκ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς ἢ πάθη νὰ ἐκδικήσωσιν, ἢ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκλεγόμενοι εἰς δευτέραν ἐκλογήν.

β. Ἀπό τινας καταθέσεις καὶ ἀπὸ ἀναφορὰν ὑποβληθεῖσαν, ὡς πληροφορούμεθα, ἀπὸ τὸν Δήμαρχον Δυστίων πρὸς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν, δηλοῦται ὅτι ὑπῆρχον ἐπίτηδες ἄνθρωποι, καὶ ἐκ τούτων καὶ ἔνοπλοι, οἵτινες περιφερόμενοι καὶ εἰς τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας τῆς ἐπιτροπῆς ἱστάμενοι, δι' ὑποσχέσεων

καὶ ἀπειλῶν ὑπηγόρευον εἰς τοὺς προσερχομένους μάρτυρας ἀποκρίσεις μαρτυρούσας κατὰ τῆς ἐκλογῆς.

δ. Ἡ Βουλὴ προσδιώρισε τρία κυρίως θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ προανάκρισις θέλει στηριχθῇ, ἀλλ' ἐν τούτοις ἐγένοντο ἐρωτήσεις καὶ περὶ ἀντικειμένων μὴ ἐμπεριεχομένων ἐντὸς τῆς ὡς εἴρηται βουλευτικῆς ἀποφάσεως.

δ'. Μεταξὺ τῶν ἐξετάσεων ἀπαντῶνται καὶ τοιαῦται ἀπὸ μέρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐρωτήσεις, αἵτινες ἠδύναντο οὕτως εἰπεῖν νὰ ὑπαγορεύσωσι τὰς ἀπαντήσεις τῶν ἐξεταζομένων.

Αἱ πλεῖσται τῶν μαρτυριῶν δὲν φέρουσι τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἐλήφθησαν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐνόρκως, καὶ πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ἀνυπόγραφοι ἐκ μέρους τῶν ἐξεταζομένων καὶ τοι μὴ βεβαιωμένου ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἦσαν ἀγράμματοι.

Τοιαῦται μαρτυρίαι εἰς τοιαύτας πολιτικὰς περιστάσεις, καὶ οὕτω πως δοθεῖσαι, δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν προσήκουσαν βαρύτητα, καὶ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης; καὶ μ' ὅλα ταῦτα διὰ νὰ μὴ φανῶμεν ὅτι ἡ συνείδησίς μας δειλιᾷ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτυριῶν τούτων, θέλομεν ἐκ περισσοῦ ἐνδιατρίψει εἰς αὐτάς.

ὡς πρὸς τὸν δῆμον Καρυστίας,

Ἡ ἔκθεσις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκλογικὸς κατάλογος εἰς τὸν δῆμον Καρυστίας. Τοῦτο ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐκδικάσασαν τὰ περὶ τούς τύπους. Ἐν τούτοις καὶ ἡ βεβαίωσις αὕτη δὲν εἶναι ἀληθὴς ἐκ τοῦ ὅτι ἀ. εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου τούτου ἀναφέρεται ῥητῶς ὁ κατάλογος μεταξὺ τῶν διευθυνομένων πρὸς τὴν Διοίκησιν ἐγγράφων (ὅρα σελίδα πρακτικῶν **48**). β'. φαίνεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ διέγραψε τὸν Γεώργιον Π. Μιμᾶν (ἀριθ. 255) ζητήσαντα νὰ ψηφοφορήσῃ, ὡς μὴ ὄντα γεγραμμένον εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἐριστικὸν κατάλογον. Ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κατάλογος ὑπῆρχεν ἀλλ' ὅτι παρέπεσεν.

Ὑπάρχουν προσέτι καὶ ὡς ἔπεται κατηγορίαι κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς πλειονοψηφίας αἱ ὁποῖαι ἐπαναφέρονται εἰς ὅλων ἐν γένει τῶν δήμων τὴν ἐξέτασιν.

Εἰς πρὸς τὸν ταγματάρχην Μόζαρ οὗτος δὲν ἐπαρουσιάσθη ὡς ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἁπλῶς εὑρισκόμενος εἰς Κύβδοιαν δὲν ἔκρυψε τὴν περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης γνώμην του, καὶ ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκετο ὡμίλει δημοσίως χωρὶς ἀπειλὴν καὶ

χωρὶς ὑπάγεσιν· τοῦτο μαρτυροῦσιν οἱ περισσότεροι τῶν ἐξεταθέντων, καὶ αὐτὴ ἡ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας ὁμολογεῖ ὅτι οὗτος μετεχειρίσθη τὴν εἰκονικὴν δύναμιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡς πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον, εἷς μόνος μαρτυρεῖ ὅτι ἤθελησε νὰ τὸν πείσῃ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ὅτι ἐψηφοφόρησεν ὅπως ἤθελεν.

Ὅλη ἡ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου τούτου πάλη περὶ ἀλλαγῆς ψηφοδελτίων καὶ λοιπά, ἐγένετο μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ἐντοπίων, καὶ τῶν συντρεχόντων τὸν μὲν ἢ δὲ ἐξ αὐτῶν, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας ἐνστάσεων, καὶ ἀπὸ πολλὰς καταθέσεις μαρτύρων (ὅρ. 12, 13, 14, καὶ λπ.) καὶ οἱ ὀλίγοι οἵτινες κατεμαρτύρησαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς εἶναι αὐτοὶ οἱ ἀποτυγχάνοντες ὑποψήφιοι καὶ οἱ ὑπεραspισταί αὐτῶν, καὶ μ' ὅλον τοῦτο τί εἶπον; (ὅρα 28, 44, 54, 29 καὶ ἄλλοι). ὅτι ἤκουσαν, ὅτι ἄλλοι ἔλαβον χρήματα, καὶ ὅτι ἄλλοι ἠπατήθησαν ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὁμολογοῦν ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἐλευθέρως. Ἐκ τούτων, καθὼς καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων καταθέσεων τῶν μαρτύρων ἐξάγεται ὅτι οὔτε βία οὔτε ἀπάτη ὑπῆρξεν, ἀλλ' ὅτι ἕκαστος ἐψηφοφόρησεν ἐλευθέρως ὅποιον ἤθελεν.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Στυρῶν.

Περὶ τῆς μὴ ὑπάρξεως τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου ἐπαναλαμβάνομεν τὰ αὐτά. Δυοῖν θάτερον, ἢ ἐξελεγκτικὴ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐπιτροπὴ δὲν εἶπε τὴν ἀλήθειαν (ὅπερ ἀδύνατον) ὅτι διεξήχθη ἡ ἐκλογὴ κατὰ τοὺς τύπους, ἢ τωόντι ὁ καταλογος ὑπῆρξεν ἀλλ' ἀπωλίσθη. Αἱ ἄλλαι κατηγορίαι τῆς πλειονοψηφίας ἐπὶ τῶν αὐτῶν περιστρέφονται, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν μαρτυριῶν, οὔτε βία, οὔτε ἀπάτη ἐξάγεται, ἀλλὰ μόνον ἁπλαῖ προτροπαὶ ἀπὸ μέρους τοῦ δημάρχου καὶ ἄλλων εἰς τὸ νὰ ψηφοφορῶσι ὁ Κ. Μαυροκορδάτος (κατὰ πεποίθησιν φαίνεται ἐκ μέρους των), διὰ τὸν ἁπλοῦν λόγον ὅτι ἡ ἐκλογὴ τούτου δύναται νὰ ὠφελήσῃ τὸν τόπον τους ὡς πρὸς τὰ Στουρνήσια, καθὼς τοῦτο ἐναργῶς ἐξάγεται καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἐναντίας καταθέσεις δύο δημοτικῶν συμβούλων (ἀρ. 10 καὶ 11). οἱ δὲ ἄλλαι ὅσαι ἀναφέρουσι περὶ τούτων, καθὼς καὶ μία (ἀριθ. 3.) ἥτις ἀναφέρει περὶ τῆς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Χασάμπεη διαφορᾶς, ἀτηρίζονται εἰς τὸ ἄκουσα καὶ τὸ ἐλέγετο. »

Ὡς πρὸς τὸν Μόστραν· οὗτος διέτριψε μίαν μόνον ἡμέραν ἐκεῖ κατοικήσας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γραμματέως τῆς Δημαρχίας.

Εἰς τὴν ἐξομολόγησιν τούτου (ἄρθρ. 20) ἀναφέρεται τί οὗτος εἶπεν περὶ ἐκλογῆς Μαυροκορδάτου, ὅτι δηλαδὴ εἶναι χρήσιμος

εἰς τὴν πατρίδα καὶ ὠφέλιμος εἰς τὸν τόπον τους· ἄλλα δὲ αἱ λοιπαὶ μαρτυρίαι οὐδὲ γρὺ ἀναφέρουσι περὶ Μόστρα ἐπομένως, δὲν δικαιολογοῦνται παντάπασιν ὅσα ἡ πλειοψηφία εἰς τὸ δεύτερον τοῦ διασκεπτικοῦ μέρος τῆς ἐκθέσεώς της διαλαμβάνει.

Ὡς πρὸς τοὺς μὴ προσελθόντας εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἐγγεγραμμένους ὡς ψηφοφορήσαντας.

Ἐκ τῶν ἐναντίων καταθέσεων διαφόρων δημοτικῶν συμβούλων, τοῦ προέδρου τῆς ἐπὶ τὰς κάλπης ἐπιτροπῆς, τριῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἄλλων (ἄρθρ. 10, 11, 13, 14, 16, 18, 22) ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ὑπῆρξε κοινὴ ἡ περὶ τὴν ἐκλογὴν σύμπνοια καὶ ὁμόνοια· εἰς τοιαύτην περίστασιν οἱ ἐναντίοι λαμβάνοντες ὡς ἐκ τούτου ἀφορμὴν, ἤθελαν προσφύγει εἰς παράπονα καὶ ἐνστάσεις, ἀλλ' οὐδεμία κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας καὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐγένετο· ἐρωτηθέντες μάλιστα παρὰ τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τούτου οἱ ὡς εἰρηται μάρτυρες, κατέθεσαν, ὅτι οὐδενὸς ψηφοδέλτιον ἐρίφθη εἰς τὴν κάλπην, χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἴδιος. Μόνη λοιπὸν ἡ πρὸς τοῦτο ἁπλῆ κατάθεσις τριῶν χωρικῶν, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ἀπέναντι τῶν ὡς εἰρηται ἰσχυρῶν λόγων, καθόσον μάλιστα καὶ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπροχώρησεν εἰς παραιτέρω πρὸς τοῦτο ἐξέτασιν ὡς ἔδει.

Ὁ Γ. Παλαιολόγος μέλος τῆς ἐπιτροπῆς δὲν λέγει ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησεν (ἄρθρ. 21) ἀλλ' ἁπλῶς ὅτι δὲν παρευρίσκετο ὡς μέλος εἰς τὰς ψηφοφορίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τὰς ζητουμένας κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ πληροφορίας· τὸ ὅτι δὲ δὲν παρευρίσκετο, ἡ μειονοψηφία δὲν τὸ θεωρεῖ οὐσιώδες συμβεβηκός, διότι ἡ παρουσία του ἢ ἀπουσία του ἢ ὑπογραφή του ἢ ἄρνησις αὐτῆς, δὲν ἐξηφάνιζε τὴν ἰσχὺν τῆς ὁμοφώνου ἐπικυρώσεως παρὰ τῆς διὰ τὰς κάλπας ἐπιτροπῆς τῶν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν καὶ διαλογὴν γενομένων, καὶ διότι ἡ παρατήρησις αὐτὴ ἀντιφάσκει μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς περὶ τῆς νομίμου διεξαγωγῆς τῆς διαλογῆς κατὰ τοὺς τύπους.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Δυατίων.

Ἐμμένουσα ἡ μειοψηφία εἰς τὸ ὀρθὸν τῆς ὅτι τὰ περὶ καταλόγων καὶ ἐπιτροπῶν εἶναι δεδικασμένα, παρατηρεῖ περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, τοῦ ὁποίου τὴν ἔλλειψιν ἀναφέρει ἡ ἔκθεσις, ὅτι ὁ καταλογος οὗτος προσήχθη ἤδη παρὰ τοῦ ταγματάρχου Ζέρβα, ὅστις τὸν ἔφερεν ἐπίτηδες.

Τὸ ἐξαγόμενον τοῦ πλείστου μέρους τῶν μαρτυριῶν εἶναι ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐγένετο ἄνευ ὑποχρεώσεως, βίας καὶ ἀπάτης, ἀλλ' ἀνεπηρεάστως καὶ ἐλευθέρως ἕκαστος ἔδωκε τὴν ψῆφόν του· ὅτι

ὁ Δήμαρχος ὁ ταγματάρχης Ζέρβας, καὶ ἄλλοι τῶν σκμαντικωτέρων ἁπλῶς προέτρεπον καὶ παρεκίνουν τοὺς ψηφοφόρους νὰ ἐγγράψωσιν εἰς τὰ ψηφοδέλτιά των τοὺς ΚΚ. Μαυροκορδάτον καὶ Μεταξᾶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι καὶ ὠφέλιμοι εἰς τὸν τόπον καὶ τὸ ἐπιθυμεῖ καὶ ὁ ἀρχηγὸς (Ὑποστράτηγος Κριεζώτης), ὅτι τινὲς καὶ τοι διαφορετικὴν γνώμην ἔχοντες, πειθόμενοι ἐπὶ τέλους ἐκ τῶν ἄνω προτροπῶν, ἐδέχοντο νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν δικληρθέντων, καὶ σχίζοντες τὰ ὁποῖα τυχὸν ἔφερον διαφορετικὰ ψηφοδέλτια, ἐλάμβανον καὶ ἔρριπτον εἰς τὴν κάλπην ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκεῖ παρὰ διαφόρων, πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀγραμμάτων ἐγράφοντο, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν καταθέτων τῶν κατὰ τῆς ἐκλογῆς θερμοτέρων καὶ ἐκ συστήματος καταμαρτυρούντων, ὡς δηλοῦται ἐκ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁμοιομόρφου αὐτῶν, μεθαμῶς καταδεικνύεται νὰ ὑπῆρξε ἀπάτη, καθὼς καὶ οἱαδήποτε εἶα, δι' ἧς νὰ ὑπεχρεώθησαν ἄκοντες νὰ ψηφοφορήσωσι τοὺς ὡς εἴρηται ὑποψηφίους. Ἀλλ' ὅτι καὶ πραγματικῶς οὔτε ἀπάτη οὔτε βία ὑπῆρξε, ἀποδεικνύεται ἀκόμη καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας, ἐδάφιον τρίτον τοῦ ὡς πρὸς τὸν δῆμον τοῦτον διασκεπτικοῦ μέρους, καθότι ἂν ἡ εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἀναφερομένη εἶα καὶ ἀπάτη ὑπῆρχεν, ἡ πειθὼ τοῦ λόγου τῶν ἐπιτηδὲς πρὸς τοῦτο προσκαλουμένων ἦτο περιττή. Ὁποιαδήποτε λοιπὸν βαρύτης καὶ ἂν δοθῇ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς καταθέσεις τῶν ἐναντίων ὡς πρὸς τὴν βίαν καὶ ἀπάτην μηδενίζεται καθότι ὡς ἀποδείχθη ἐκ τῶν ἄνω μήτε ἡ μία μήτε ἡ ἄλλη πραγματικῶς ὑπῆρξεν.

Ἡ ἀπειλὴ τῆς φυλακίσεως καὶ προστίμου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν μαρτυριῶν (ἀριθ. 147, 90, 81 26,) ἐγένετο πρὸς τοὺς χωρικοὺς εἰς προτροπὴν τῆς χρήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιώματος, καὶ οὐχὶ πρὸς ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ δώσωσι τὴν ψῆφόν των (ὡς ὑπαινίττεται ἡ ἔκθεσις) ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν.

Διὰ τοὺς σημειωμένους ὡς ψηφοφορήσαντας δέκα τέσσαρας διαφόρους, ἐνῷ δὲν προσῆλθον, ὡς λέγει ἡ ἔκθεσις, εἰς ψηφοφορίαν, ἀντιτάττομεν.

Ὁ Γ. Κοσκινᾶς, Γ. Χατζῆς καὶ Ι. Κόλιας ἀναφέρονται ὡ μὴ ψηφοφορήσαντες ἀπὸ τὸν Π. Κόλιαν (ἀριθ. 148) ὁ Χρῆστος Καμηλαῖος ἀπὸ τὸν Κότσον Μπάνον (ἀριθ. 157) τοῦ Ν. Ἀποστόλη τὴν ψῆφον τὴν ἔδωκεν ὁ γυναικάδελφός του ὡς οὗτος μαρτυρεῖ (ἀριθ. 109).

Ἡ δ' ἐπιτροπὴ δεχομένη τὰς οὕτω πῶς μαρτυρίας τῶν ἄνω

δὲν προσκαλεῖ εἰς ἐξέτασιν αὐτοὺς τοὺς ἰδίους διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἂν τῳόντι δὲν προσῆλθον εἰς ψηφοφορίαν.

Ὁ Κ. Ἀλεμπιναῖος (ἀριθ. 91) ψεύδεται ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησε, διότι διὰ τῆς ἀπὸ 5 Σεπτεμβ. 1844 πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορᾶς τούτου καὶ Στ. Μαραγκοῦ, δι' ἧς ψεύδουσι τὴν κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνεργηθεῖσαν ἀναφορὰν ῥητῶς ἀναφέρει ὅτι ἐλευθέρως καὶ ἀπαραβιάστως ἐψηφοφόρησαν.

Ὁ Ἀναγνώστης Γεωργούσης πραγματικῶς εἶναι εἰς τὸν κατάλογον ὡς ψηφοφορήσας (ἀριθ. 972) ἀλλ' ἡ μαρτυρία ἀριθ. 150) φέρει ὄνομα καὶ ὑπογραφὴν, *Ἀναγνώστης Γεωργίου* καὶ οὐχὶ Γεωργούσης. εἷς ἐκ τῶν σφαλμάτων καὶ διορθώσεων ἐπὶ τῶν ὀνομάτων (ἀριθ. 119, 150) ἀμφιβάλλεται ἂν οὗτοι εἶναι οἱ ὡς ψηφοφορήσαντες ἀριθ. (98 καὶ 886) Ψ. Καρόζας καὶ Χ. Καραούζαιος.

Ὁ Π. Κόλιας λέγει (ἀριθ. 148) ὅτι ἐν ᾧ ὑπῆγαινεν νὰ ψηφοφορήσῃ ἐπέστρεψεν ὁ ἀδελφός του καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι ἔρριψε τὴν ψῆφον του καὶ τοῦτο, ἀλλ' ἐν τούτοις ὁ ἀδελφὸς δὲν ἐξετάσθη διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἀλήθεια καθόσον μάλιστα ἐν καιρῷ δὲν ἔκαμεν ὡς πρὸς τοῦτο καμμίαν ἀντίῤῥησιν.

Διὰ δὲ τοὺς Κ. Καράπαν, Παλίσχην, καὶ Γ. Καπέλλον, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν μαρτυρίας περὶ τοῦ ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησαν.

Ἀρκοῦσι νομίζομεν, μόνον ταῦτα νὰ μηδενίσωσι καὶ τοῦτο τὸ πρὸς ἐπιβάρυνσιν τῆς ἐκλογῆς ἐπιχείρημα, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἀφ' ἑαυτοῦτου ἐξασθενεῖται καθόσον μάλιστα δὲν ὑπῆρχε παραμικρὰ ἀνάγκη, ὥστε νὰ βιασθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπὴ, κατὰ συμπάθειαν δῆθεν πρὸς τοὺς ὑποψηφίους, νὰ προσφύγῃ εἰς τοιαῦτα μέσα.

Ὁ διαπληκτισμὸς μεταξὺ Ζέρβα καὶ Μπάγλα, τὸ μοναδικὸν περιστατικὸν εἰς ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογικῆς πάλης, ἔλαβε χώραν μετὰ τὴν ψηφοφορίαν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἐπίῤῥοὴν κατὰ ταύτην.

Εἰς τὸ αἰτιολογικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειονοψηφίας πρὸς ἀπόδειξιν δῆθεν βιαίων κατὰ τὴν ἐκλογὴν μέτρων, ἀναφέρεται καὶ ὁ ἐκ Σάμου Γ. Δημητριάδης ὅτι ἐκινδύνευσε τὴν ζωήν του τὴν οἰκίαν του κλπ. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἀφ' ἑαυτοῦτου μηδενίζεται, διότι μόνον εἰς τὴν κατάθεσιν τούτου ἀναφέρεται, συντομίας χάριν δὲν ἐκθέττομεν τὰ περὶ τούτου.

Οὔτε ἡ κάλπη ἐνοθεύθη, οὔτε τὰ ψηφοδέλτια παρεμαρφώθησαν, ὅτι τὰ ψηφοδέλτια ὅλων τῶν Μονοδυνατῶν εἶχον τὰ ὀνό-

ματα τῶν ὑποψηφίων Μαυροκορδάτου, Μεταξᾶ καὶ Ζέρβα, ἐξαιοῦται ἐκ τῆς μαρτυρίας (ἀριθ. 63) τοῦ Ν. Μπαλάφα, ὅστις ῥητῶς λέγει ὅτι οὗτος ἔγραψε τὰ ψηφοδέλτια ὅλων ἐνγένει τῶν χωριῶν του, καὶ ἔγραφε τὰ ὀνόματα τῶν εἰρημένων· αὐτὸ τοῦτο ἐξάγεται καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναφερομένης μαρτυρίας εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς πλειοψηφίας, τοῦ Π. Χρυσοσταλῆ (ἀριθ. 1). Ἡ προκειμένη δὲ περίστασις ἐνισχύει ἔτι μᾶλλον ὅτι βία καὶ ἀπάτη δὲν ὑπῆρξε, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ περὶ τούτων ἀναφερόμεναι μαρτυρίαι εἶναι ὑφάσματα ψεύδους καὶ ῥαδιουργίας, καθότι οἱ Μοιοδρυᾶται μὴ πεισθέντες ἐλθεῖν εἰς τὰς προτροπάς, μήτε ἐμπιστευόμενοι εἰς κανένα τῶν παρευρισκομένων νὰ τοὺς γράψῃ τὰ ψηφοδέλτιά των, ἔλαβον ἀγράφον χάρτην καὶ προσῆλθον εἰς τὸν ὑπολογιστόμενον παρ' αὐτῶν συγχωριανόν τους Μπαλάφαν καὶ συνεννοηθέντες μετ' αὐτοῦ ὡς πρὸς τὰ ὑποψήφια πρόσωπα, συγκατετέθησαν καὶ τοὺς ἔγραψεν εἰς τὰ ψηφοδέλτιά των τὰ ὡς εἰρηται ὀνόματα. Ποῦ ἔμεινε λοιπὸν ἡ θρυλλουμένη βία καὶ ἀπάτη; Πρὸς τί νὰ μὴν ἐπέλθῃ καὶ εἰς τοὺς ὀλιγωτάτους τούτους ἀφ' οὗ ἐπῆλθεν, ὡς διατείνεται ἡ πλειονοψηφία, εἰς τόσας ἑκατοντάδας ἄλλους;

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κυμαίων.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἡ ἐκλογικὴ πάλη ἦτον μεταξὺ ἐντοπίων, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων. καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἀπὸ 157 ψήφους μόνον 75 ἔλαβεν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος καὶ 69 ὁ Κ. Ζέρβας.

Ἰδοὺ ὕλη ἡ θρυλουμένη ἀπάτη καὶ παραβίασις. Ἐὰν ὑπῆρχε τοιαύτη, ἐὰν τωόντι ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν ἡ ῥώμη τῆς Κυβερνήσεως δύναμις, καὶ ὅσα ἄλλα ἀνεκρότει ἡ ἔκθεσις τῆς πλειονοψηφίας καὶ αἱ καταθέσεις τῶν ἐναντίων μαρτύρων, ἀναντιῤῥήτως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν ψῆφοι ἤθελον εἶσθαι πολὺ περισσότεραι. Τρανωτάτη ἀπόδειξις ἄλλη, ὅτι αἱ καταθέσεις τῶν ἐναντίων μαρτύρων δὲν εἶναι ἀπαθεῖς καὶ ἀνεπηρέαστοι δὲν χρειάζεται.

Ὁ Κουτσονίκας μετέβη ἐκεῖ διότι τὸ ἀπῄτει ἡ ἀνάγκη τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας του, ἀλλ ἐὰν καὶ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐξέφρασε γνώμην ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, φρονοῦμεν ὅτι δὲν παρενόμησε, καθόσον δὲν ἐμποδίζεται τις, ὁποιος δήποτε τάξεως καὶ ἂν εἶναι, νὰ ἐκφράσῃ γνώμην περὶ τῶν ὑποψηφίων.

Ὁ γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως Κ. Χάμπας μετέβη ἐκεῖ τὴν τετάρτην τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν καὶ οὐχὶ πρὸ τῆς ἐναρξέως αὐτῆς, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἴδιος, καὶ αὐτὸς ὁ τότε προϊστάμενός του Διοικητὴς ὁμολογεῖ, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ παρευρεθῇ ὡς ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων· ὅτι δὲ ποσῶς σὲν ἀνεμίχθη εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς, φέρομεν ὡς παράδειγμα τὴν τοῦ γραμματέως τῆς ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπῆς περίστασιν, ὅτι ὅλαδ. δὲν ἐσυγχώρησεν οὗτος νὰ λάβῃ ὡς γραμματέα τὸν τῆς ἐμπιστοσύνης του Στάμον Παππᾶ Ἰωάννου, ἐνῷ αὐτὸς εὐθὺς μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας, ὅτε ὁ Χάμπας δὲν ἦτον ἐκεῖ, παρέλαβεν ὡς τοιοῦτον τὸν Ἰωάννην Σπυροπούλαν, ὡς ἐναργῶς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας. Ἡ παραμόρφωσις τῶν πραγμάτων ἐκ μέρους τῶν καταμαρτυρησάντων ἐναργέστατα ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐνῷ κατηγοροῦν τὸν Χάμπαν ὅτι δὲν ἀρῆκε νὰ γενῇ δεκτὴ ἡ ἐπὶ τέλους τῆς ψηφοφορίας ἔνστασις τοῦ Στ. Παππᾶ Ἰωάννου, αὐτὴ ἐγένετο καὶ ὑπάρχει εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ δήμου Κυμαίων. Ἐκ τούτων πειθόμεθα, ὡς θέλει πεισθῇ καὶ πᾶς ἄλλος, ὅτι καὶ ἡ παρὰ τοῦ Χάμπα προσφορὰ 20 διστήλων εἰς τὸν Καστελλᾶν, λόγῳ συνεργείας ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ Ζέρβα, εἶναι ψευδεστάτη, καθόσον καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος πολυειδῶς ἄστατος, καὶ ἐξαιρούμενος ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐκλογῆς, δὲν ἠσχύνθη νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ λάβῃ τὰ 20 δίστηλα, διότι προσῆλθον, λέγει, ὁ ἐνωματάρχης καὶ Δ. Ἀστέρης.

Ὁ ἐκλογικὸς Νόμος δὲν ἀπαιτεῖ νὰ ἔχῃ γραμματέα (ἀριθ. 23) ἡ ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐπιτροπή, καὶ καλῶς ποιῶν ὁ τῆς Διοικήσεως ἀντιπρόσωπος ἀντέστη εἰς τὸν παράνομον τοῦτον διορισμόν, ἂν ἀληθῶς ἐπροτάθη. Ἡ κατὰ τὴν διαλογὴν εἰς τὸν ναὸν παρεύρεσις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Διοικήσεως, καὶ τοῦ ὑποψηφίου Ζέρβα δὲν ἦτον ἐναντίον τοῦ Νόμου· ἡ δὲ ἀπομάκρυνσις δύω θεατῶν, ὄχι ἀπὸ τὸν ναὸν, ἀλλ' ἀπὸ τὸ μεσαῖον μέρος τούτου ὅπου αἱ ἐπιτροπαὶ εἰργάζοντο, διετάχθη παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, διότι ἐθορύβουν καὶ ἐτάραττον τὰς ἐργασίας.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κοτυλαίων.

Καὶ εἰς τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου τούτου ἡ πάλη ἦτον μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ἐντοπίων, καὶ ἐπομένως ἀπὸ 352 ψήφους, ὁ μὲν Κ. Μαυροκορδάτος ἔλαβε 54, ὁ δὲ Κ. Ζέρβας 16 διὰ νὰ μὴν ἐπαναλαμβάνωμεν δὲ καὶ ἐνταῦθα ὅσα καὶ διὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Κυμαίων ἐξεθέσαμεν, περιοριζόμεθα μόνον χάριν τῆς ἀληθείας εἰς τινας οὐσιώδεις παρατηρήσεις.

Ὅλαι αἱ ἀναφερόμεναι πολυειδεῖς κατηγορίαι στηρίζονται ἐπὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ δημάρχου τοῦ καὶ ὑποψηφίου, καὶ κυρίως ἐκείνης τοῦ ἐπίσης ὑποψηφίου Γραμματέως του Ι. Μπαχλᾶ, προσωπικοῦ ἐχθροῦ τοῦ Κ. Ζέρβα, ἀμφοτέρων δὲ τῶν ὑποψηφίων

τούτων ἐλπιζόντων ἐκ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς νὰ ἐπιτύχωσι τὰς ἐπιθυμίας των· ἀλλ' αἱ μαρτυρίαι αὗται ἀνατρέπονται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὴν ὅλως ἀμερόληπτον μαρτυρίαν (ἀριθ. 21) τοῦ Σταμ. Γεωργιάδου δημοτικοῦ συμβούλου, καὶ μέλους τῆς ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπῆς, ὅλως οὐδετέρου καὶ ἀτόπου μάρτυρος· οὗτος δὲ λέγει ὅτι τὰ ψηφοδέλτια ὅλα δὲν διενεμήθησαν ἀπὸ τὸν δήμαρχον καὶ τὸν γραμματέα του καὶ τοὺς δημοτικοὺς παρέδρους, καὶ βεβαίως εἶχον τὰ ἰδικά των ὀνόματα· ὅτι οἱ ΚΚ. Χάμπας καὶ Κουτζονίκας εἶχον μὲν ὡς ἄνθρωποι τὸ φρόνημά των καὶ ἐξηγοῦντο ὑπὲρ τοῦ Μαυροκορδάτου, ἀλλὰ πάντοτε ἐφρόντιζον περὶ τῆς ἡσυχίας καὶ ἐσύσταινον τὴν νομιμότητα· τὰ αὐτὰ ὡς ἔγγιστα ἀναφέρονται καὶ ἀπὸ ἄλλας καταθέσεις ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3 μαρτύρων.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κονιστρίων.

Τὰ αὐτὰ ἀναφέρονται καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογικὴν πάλην τοῦ δήμου τούτου ὁποῖα καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς, δηλ. αἱ συνήθεις κατηγορίαι τῆς βίας τῆς ἀπάτης, τῶν ὑποσχέσεων καὶ λοιπά· ἔβλεν καὶ ἐμμένομεν εἰς ὅσα ἀπέναντι τῶν ὁμοίων κατηγοριῶν κατὰ τῶν ψηφοφοριῶν τῶν ἄλλων δήμων ἀντεπαξαμεν.

Παρατηροῦμεν δὲ μόνον καὶ ἐνταῦθα ὅτι ὅλαι αἱ κατηγορίαι σχεδὸν ἐξάγονται ἐκ τῆς μαρτυρίας τοῦ Γ. Ψυχογυιοῦ δημάρχου προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὑποψηφίου Βουλευτοῦ, ἐνῷ ἐκ τῶν καταθέσεων τινῶν ἀδιαφόρων ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἕκαστος ἐψηφορόρει ὁποῖον ἤθελεν ἐλευθέρως.

Εἰς δύω ἢ τρεῖς καταθέσεις χωρικῶν ἀναφέρονται ἐπιπλήξεις καὶ ἀπειλαὶ ἀπὸ μέρους τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἀλλ' αὗται ἐγένοντο, ἂν ἀληθῶς, μετὰ τὴν ψηφοφορίαν, καὶ ἑπομένως δὲν εἶχον ἐπιρροὴν κατὰ ταύτην.

Ὡς πρὸς τὴν διαλογήν.

Αἱ μαρτυρίαι περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς διοικήσεως Χάμπας ἐξελέξατο μόνος του τὸν ψηφολέκτην, καταψεύδονται ἀπὸ τὴν πρὸς τοῦτο, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, συνταχθεῖσαν εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ δήμου Στυρῶν ἔκθεσιν, ὑπογεγραμμένην ὑπ' ὅλων τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν μηδενὸς ἐξαιρουμένου, καθ' ἣν ἐξελέχθη ὁμοψήφως ὡς ψηφολέκτης ὁ Θ. Κανάνης μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Στυρῶν. Ἐκ τούτου δηλοῦται ὅτι καὶ αἱ περὶ παραβιάσεως ἔθθεν τῆς δημοσιότητος κατηγορίαι καὶ μὴ παραδοχῆς ἐνστάσεως τοῦ Στ. Παπᾶ Ἰωάννου, εἶναι ἀνυπόστατοι, καθόσον οὐδὲν μέλος τῶν ἐπιτροπῶν

ἀναφέρει ὅτι ἐμποδίσθη οὕτος ἀπὸ τοῦ νὰ παρατηρῇ τὰ ψηφοδέλτια καὶ πρωτόκολλα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων.

Ἐξ ὅλων τῶν προεκτεθέντων πειθομένη ἡ μειονοψηφία τοῦ γ'. τμήματος ὅτι οὔτε βία οὔτε ἀπάτη εἰς τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ὑπῆρξε, καθότι ὡς πρὸς μὲν τὴν βίαν οὐδεὶς ἐφανέρωσε τὸν τρόπον αὐτῆς, τουτέστιν ἂν δι' ὅπλων τὸν ἐβίασαν, ἂν τὸν ἔδειραν, ἢ πῶς ἄλλως τὸν ἠνάγκασαν, καὶ ἑπομένως ἀνύπαρκτος· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀπάτην, ὅτι ἡ ἀπάτη διὰ νὰ ἦναι ἐπιλήψιμος πρέπει νὰ ἐνεργῆται εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν της, τουτέστιν ὁ ψηφοφορῶν νὰ νομίζῃ ὅτι διὰ τοῦ ψηφοδελτίου του ρίπτει εἰς τὴν κάλπην τὸ ὄνομα τοῦ Γιάννη καὶ νὰ ἦναι τοῦ Κώστα· ἀλλ' ὅταν ὁμολογουμένως ὅλοι ἐγνώριζον ὅτι ἦτον εἰς τὰ ψηφοδέλτια Μαυροκορδάτος, Μεταξᾶς καὶ Ζέρβας, τότε ἡ ἀπάτη πλέον ἐκλείπει, καὶ δύναται τὸ πολὺ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὑπῆρξεν ἁπλῆ προτροπὴ ἁπλῆ πειθώ· καθόσον λοιπὸν ἀποδεικνύεται, ὅτι οὔτε βία, οὔτε ἀπάτη ὑπῆρξεν, ἕπεται ἄρα ὅτι ὑπῆρξεν ἁπλῆ προτροπὴ, καὶ ἡ προτροπὴ δὲν ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸν Νόμον, διότι τότε κανενὸς Κράτους ἐκλογὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ νόμιμος.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ κηρυχθῇ καθ' ὅλα νόμιμος ἡ Βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας, καὶ νὰ ἀναδειχθῶσι νόμιμοι Βουλευταὶ αὐτῆς οἱ πλειονοψηφοῦντες Κύριοι Α. Μαυροκορδάτος, Κ. Ζέρβας, καὶ Α. Μεταξᾶς.»

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικειμένου τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως κατὰ τὴν ἐν τῇ προλαβούσῃ συνεδριάσει ἡμερησίαν διάταξιν εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς ἀμέσου φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῆς περὶ τούτου ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀρξαμένης κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῆς συζητήσεως πρῶτον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου, εἷς τῶν Βουλευτῶν Λακωνίας εἶπεν ὅτι οἱ Βουλευταὶ αὐτῆς ἔδωκαν πρὸ ἡμερῶν πρότασιν, διευθυνθεῖσαν εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν περὶ ἐξαιρετικοῦ φορολογικοῦ συστήματος διὰ τὴν πετρώδη καὶ ἄγονον Λακωνίαν, ὡς ὑπῆρχε πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων καὶ ὡς ὑπάρχει ἐν μέρει καὶ σήμερον, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ οὔτε μνείαν αὐτῆς ἔκαμεν ἐν τῇ ἐκθέσει, οὔτε ἔλαβε ποσῶς αὐτὴν ὑπ' ὄψιν· ὅτι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀνηνέχθησαν οἱ πληρεξούσιοι τῆς Λακωνίας καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος, παραπέμψασαν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν εἰς τὰς

Βουλάς· καὶ ὅτι τέλος ἡ Λακωνία, περιλαμβάνουσα λαὸν μοχθήσαντα μεγάλως ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας καὶ στερούμενον ἤδη καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ διὰ τὸ ἀκατάλληλον φορολογικὸν σύστημα ἐπικαλεῖται τὴν πρόνοιαν τῶν Βουλῶν.

Ἐνταῦθα ἐσυζητήθη ἐὰν ἡ πρότασις αὕτη ἔχῃ σχέσιν μὲ τὸ προκείμενον ἀντικείμενον περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου καὶ πρέπει νὰ συζητηθῇ ἤδη, ἢ ἀνάγεται εἰς τὰ καθέκαστα αὐτοῦ, ἔνθα πρέπει νὰ γίνῃ λόγος περὶ αὐτῆς· τῶν μὲν διϊσχυριζομένων ὅτι ἤδη πρόκειται μόνον περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συνταγματικῆς ἀρχῆς, ὅτι καθῆκον ἑκάστου πολίτου εἶναι νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὰ δημόσια βάρη, καὶ ὅτι οἱ Λάκωνες, μὴ ἀρνούμενοι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου, ἀπαιτοῦσιν ἐξαιρέσεις τινάς, ὁποῖαι ἐτέθησαν εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἔχει δύναται νὰ προτείνωσιν αὐτάς. Τῶν δὲ ὅτι ἡ πρότασις των περὶ ἐξαιρετικοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἀφορᾷ τροποποίησιν τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ πρέπει νὰ συζητηθῇ ἤδη. Τῶν δὲ εἰσηγητῶν παρατηρησάντων ὅτι ἡ πρότασις αὕτη δὲν καθυπεβλήθη ποσῶς εἰς τὴν κατὰ τμήματα συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀντιπροσωπεύουσα καὶ συγχωνεύουσα εἰς ἓν τὰς γνώμας τῶν τμημάτων δὲν δύναται νὰ κάμῃ λόγον ἐν τῇ ἐκθέσει περὶ τῆς προτάσεως τῶν Λακώνων· Καὶ ἄλλου διατεινομένου ὅτι ἡ πρότασις αὕτη ὡς προσβάλλουσα συνταγματικὸν ὅρον, καθιερωθέντα ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ Συντάγματος οὔτε πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, οὔτε νὰ συγχωρηθῇ ἡ περὶ ταύτης συζήτησις.

Ἕτερος τῶν Βουλευτῶν Λακωνίας παρετήρησεν ὅτι ἡ πρότασις τῶν Λακώνων παρεξηγήθη· ὅτι οἱ Λάκωνες δὲν ζητοῦσιν ἐξαιρέσεις καὶ προνόμια πρὸς ἀποφυγὴν φορολογίας, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς αἰτήσεώς των δὲν εἶναι τοιοῦτος, ὡς ἐξάγεται ἀ:) ἀπὸ τὴν ἀναφορὰν τῶν πληρεξουσίων Λακώνων πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνέλευσιν, ἀπαιτούντων ὑπὲρ τῆς Λακωνίας ὄχι τὴν ἐξαίρεσιν αὐτῆς ἀπὸ πάσης φορολογίας, ἀλλὰ τὴν καθιέρωσιν εἰδικοῦ φορολογικοῦ συστήματος, καταλλήλου μὲ τὴν δυστυχῆ κατάστασιν, τὰ ἤθη καὶ τὰς ἕξεις τῶν κατοίκων καὶ μὲ τὴν ἄγονον καὶ πετρώδη φύσιν τοῦ τόπου· β'.) τὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἀπόφασιν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως κατεχωρισμένην εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ΚΘ'. συνεδριάσεως καὶ ἔχουσαν οὕτω· «Ἡ Συνέλευσις παρεδέχθη νὰ παραπεμφθῇ ἡ αἴτησις τῶν πληρεξουσίων Λακωνίας εἰς τὰς Βουλὰς, συνισταμένη κατὰ τὸ δέον, ὥστε αὗται νὰ ὁρον-τίσωσι περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς φορολογίας τῆς

Λακωνίας· ὅτι αἱ τοπικαὶ περιστάσεις τῆς Λακωνίας ὑπηγόρευσαν καὶ εἰς τὴν παρελθοῦσαν Κυβέρνησιν νὰ εἰσαξῃ εἰδικὸν φορολογικὸν σύστημα διὰ τὴν Λακωνίαν, ὃν ἐν χρήσει μέχρι τοῦδε· καὶ ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν καὶ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως οἱ Βουλευταὶ Λακωνίας προτείνουσιν ἤδη τὴν διὰ τοῦ πρκειμένου Νόμου καθιέρωσιν καταλλήλου εἰδικοῦ φορολογικοῦ συστήματος, διὰ τὴν ἄγονον καὶ πετρώδη Λακωνίαν διάφορον κατὰ τὰ ἤθη, τὰς ἕξεις, τὰς παραδόσεις καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ἄλλων κατοίκων τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς καταστάσεως τῶν Λακώνων, τοῦ ἀγόνου καὶ πετρώδους τύπου των, τῆς περὶ ἐξαιρετικοῦ φορολογικοῦ συστήματος προτάσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Συντάξαν ὅμως τὸν παρόντα Νόμον δὲν ἠδύνατο νὰ καθιερώσῃ ἐντὸς αὐτοῦ ἐξαιρετικὰς διατάξεις, ἀντικειμένας εἰς συνταγματικὰς ἀρχὰς, ἐνῷ διοικητικῶς λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς προκειμένας δυσκολίας, δύναται καταλληλότερα νὰ ἐπιμέρῃ τὰς ἀπαιτουμένας θεραπείας, καὶ ταύτας πρὸς τὸ συμφέρον καὶ αὐτοῦ τοῦ δημοσίου ταμείου· Κατὰ τοὺς φορολογικοὺς τούτους Νόμους ἡ μετάξη καὶ τὰ βαλανίδια, κυριώτερα προϊόντα τῆς Λακωνίας θέλουσι φορολογεῖσθαι εἰς τὰ τελωνεῖα, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ἐγίνοντο διὰ τὴν Λακωνίαν, μόνον δὲ τὸ ἔλαιον θέλει φορολογεῖται εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, διότι τὰ λοιπὰ προϊόντα εἶναι τόσον ὀλίγα, καὶ ἡ εἰσπραξίς των διὰ τὰς μεγάλας ἀποστάσεις τόσον δύσκολος, ἐπαχθὴς καὶ πολυέξοδος, ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἠναγκασμένη νὰ ἐξοδεύῃ πλειότερα, ἀφ' ὅσα εἰσπράττει, θέλει παραιτεῖ φόρους, τῶν ὁποίων ἡ εἴσπραξις εἶναι μᾶλλον ἐπιζήμιος ἢ ἐπωφελὴς εἰς τὸ δημόσιον.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, τὰς ὁποίας εὐχαρίστως ἐδέχθησαν οἱ Βουλευταὶ Λακωνίας, ἀνεκάλεσαν τὴν πρότασίν των, ἐπιφυλαχθέντες μόναν νὰ προτείνωσι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἄρθρου 5 τὴν εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογίαν καὶ τοῦ ἐλαίου διὰ τὴν Λακωνίαν.

Ἐψηφοφορήθη μετὰ ταῦτα ἡ ἀρχὴ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ῥεβελιώτου καὶ Δανοπούλου καὶ παρεδέχθη πλειψηφεῖ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Δαγιωτατίδης	ἀπὸν	Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ναὶ	Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελέτιος Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὸν	Π. Βάρβογλης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπὸν	Γ. Ρεβελιώτης	Ν.
Μ. Λ. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Ταόκρης	Ν.	Π. Παππατζώνης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Νικήτ. Σταματελόπουλος	ἀπὸν
Δ. Καλλιρρονᾶς	Ν.	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Κ. Βεΐκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Λ. Δαπουσιάδης.	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀπὸν	Γ. Κάνδυας	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Σ. Μπαρότσης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Ι. Χαραμῆς, Ι. Κρανίδης	ἐν ἀδείᾳ	Πικουλάκης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Νῖκος Θέου	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Γουζούασης,	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Βιλαέτης	Ν.	Κ. Τσαρτίδης	Ν.
Δ. Κρεστενίτης	Ν.	Δ. Κομιανιώτης	Ν.
		Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
		Δ. Μαρκόπουλος	Ν.

Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν.	Παπ. Κώς. Τζαμαλᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Κλίμακας	ἀπὸν	Γ. Μπάστας	Ν.
Σιλβεστρ. Στερανάκης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.	Κ. Προβελέγιος ἐν ἀδείᾳ	
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Π. Ταταράκης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δέρρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς	Α. Παππατζώρης	Ν.
Εὐθ. Κανελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Θ. Κιζάνης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Δρόσος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἐν ἀδείᾳ	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Σταΐκος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Δ. Χατζίσκος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς	Γ. Γριζάνος	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ι. Γαρδίκης	ἀπὸν
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ἀρξαμένης τῆς συζητήσεως εἰς τὰ καθέκαστα, εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινεν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοσχεδίου τροπολογίαν περὶ ἐλαττώσεως φόρων ἀναπτύξας τὴν πρότασίν του οὕτως·

« Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ὑπὸ συνταγματικὴν Κυβέρνησιν ἔθνη ὑπεβλήθησαν οἰκειοθελῶς εἰς καθήκοντα, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἔχουσι διὰ τοῦτο δικαίωμα νὰ ἐρευνῶσι καὶ ζητῶσι τὸν λόγον, ὅστις ἐπιβάλλει εἰς αὐτὴν τὸ καθῆκον. Τοιοῦτον καθῆκον εἶναι καὶ ἡ διὰ τῆς φορολογίας συνεισφορὰ ἑκάστου εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἄνευ τῆς ὁποίας οὔτε αἱ κυβερνήσεις διατηροῦνται οὔτε τὰ ἔθνη ὑπάρχουσι. Πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως μας ἡ αὐθαίρετος βία ἐπέβαλεν εἰς τὸ ἔθνος φόρον, χωρὶς ποσῶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τὸ ἔθνος νὰ ἐξετάζῃ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας. Ἡ 25 Μαρτίου, ἡ Ἑλληνικὴ καρτερία καὶ ὁ Θεὸς ἀνέκτησαν τὸ δικαίωμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἤδη κατὰ πρῶτον

ἐνεργεῖ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπὸ συνταγματικὴν Μοναρχίαν. Τὸ φορολογικὸν σύστημα τοιουτοτρόπως, φέρον εἰς ἁρμονίαν τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Κυβερνήσεως ὀφείλει νὰ προστατεύῃ ἀφ' ἑνὸς τὸν πολίτην καὶ συντηρῇ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὡς κανόνα τῆς ἁρμονίας τῶν ἀντιθέτων τούτων στοιχείων παρεδέχθη τὸ σύστημα τῆς ἀποδεκατώσεως. Παρουσιάζονται ὅμως περιστάσεις, αἵτινες ὑπαγορεύουσιν ἐνίοτε εἰς τὰ ἔθνη τὴν παραίτησιν τοῦ μέτρου τούτου τῆς ἀποδεκατώσεως, καθ' ἃ τὰ ἔθνη, ἀποδίδοντα φόρους ἀναλόγως τῆς πραγματικῆς των οἰκονομικῆς καταστάσεως, δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Κυβερνήσεώς των, εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην περίστασιν εὑρίσκεται ἤδη τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀναγκαζόμενον νὰ παραδεχθῇ πληρωμὴν φόρων ἀνωτέραν τῆς ἀθλίας αὐτοῦ οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἥτις ἀπῄτει μεγίστην ἐλάττωσιν φόρων. Παραδεχόμενοι δὲ τὴν ἐπιβολὴν πλειοτέρων ἀπὸ τοὺς ἀναλογοῦντας εἰς τὴν σημερινὴν τοῦ ἔθνους κατάστασιν, ὠφείλομεν μ' ὅλα ταῦτα νὰ φροντίσωμεν ἵνα φέρωμεν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀναλογίαν τινὰ καὶ συμβιβασμὸν εἰς τὰ ἀντίθετα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, ὥστε ἀφ' ἑνὸς νὰ συντηρήσωμεν τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ προλάβωμεν τὸν ἐπικείμενον εἰς τοὺς πολίτας ὄλεθρον. Δὲν πρέπει νὰ βαδίζωμεν κατὰ μίμησιν τῶν ἄλλων ἐθνῶν, διότι ὁ Ἕλλην οὔτε εἰς τὴν πρόοδον ἐκείνων εὑρίσκεται, οὔτε τὴν ἐντέλειαν τῶν παραγωγικῶν μέσων ἐκείνων ἔχει.

Τὸ Νομοσχέδιον ἐκτὸς τοῦ δεκάτου παραδέχεται καὶ τὰ 15 τοῖς ἑκατὸν ὡς φόρον ἐπικαρπίας διὰ τὰ ἐθνικὰ κτήματα. Ὁ Κυβερνήτης εἶχεν ἐπιβάλλει 2 1/2 τοῖς δέκα, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἦτο πεπεισμένος, ὅτι ἡ φορολογία αὕτη δὲν ἦτο δικαία καὶ ἀνάλογος τῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ, ἀναγκάσθη νὰ προσφύγῃ εἰς αὐτὴν, διότι δὲν εἶχεν ἄλλα μέσα φορορογίας, μήτε χαρτόσημον, μήτε ἐπιτηδεύματα κ. λ. π. Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις, ἔχουσα κατ' ἀρχὰς καὶ τὸ δάνειον, ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, ἀλλὰ παραγνωρίζουσα τὰ συμφέροντα τῶν ἑλλήνων, διετήρησε τὸ αὐτὸ σύστημα, ἐπιπροσθέτουσα συγχρόνως φόρους ἐπὶ φόρων καὶ οὕτω τὸ ἔθνος κατήντησεν εἰς τὴν παροῦσαν δυστυχῆ κατάστασιν. Ὁ λαὸς εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν μήπως ἐβελτιώθη ἡ κατάστασις του μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου, πρὸ τῆς ὁποίας ἐφώναζε ἐλάττωσιν φόρων; Ὁ λαὸς διὰ τῆς δυνατῆς καὶ ἀναλόγου ἐλαττώσεως φόρων θέλει αἰσθανθῇ τὰ ὠφέλη τοῦ

συνταγματικοῦ συστήματος καὶ θέλει συνοικειωθῇ μὲ αὐτό· ἕνεκα τούτων ὁ φόρος τῶν 10, καὶ 15 τοῖς ἑκατὸν πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ. Ἐὰν ὑπελογίζομεν τὰ παραγωγικὰ κεφάλαια καὶ μέσα τοῦ ἕλληνος, καὶ ἐξητοῦμεν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου τούτου ἀναλογίαν τινὰ πρὸς τὴν κατάστασιν του, ἠθέλαμεν ἴσως πεισθῇ ὅτι ἡ ἐλάττωσις ἔπρεπε νὰ προβῇ καὶ κάτωθεν τοῦ ἡμίσεως. Διὰ νὰ δυνηθῶμεν δὲ νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἀνακουφίσωμεν καὶ τὸν ἕλληνα, προτείνω νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ἐλάττωσιν τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς 8 ο/ο καὶ τοῦ τῆς ἐπικαρπίας εἰς 12.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντικρούων ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς. Δὲν πρόκειται νὰ νομοθετήσωμεν περὶ κοινωνίας, ἀναμορφονομένης ἤδη, ἀλλὰ περὶ κοινωνίας ὑπαρχούσης διὰ τὴν ἰσχὺν τῶν Νόμων, βελτιωμένων ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα, ἄνευ κινδύνου τινός. Τὸ Ὑπουργεῖον ἀπ' ἀρχῆς διεβεβαίωσεν ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν τῶν Νομοσχεδίων ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπέρασεν οὕτως ὅσας ἦτο δυνατὸν ἐλαττώσεις καὶ εἰς τὰ ἔξοδα καὶ εἰς τοὺς φόρους διὰ νὰ δυνηθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος ἐκτεθεισῶν ἀρχῶν· κατὰ τὸ δυνατὸν ἐβελτιώθη τὸ φορολογικὸν σύστημα, καὶ οἱ λαοί, ἀπαλλαττόμενοι ἀπὸ μικρὸν μέρος φόρων καὶ ἀπὸ τὰ μέγιστα κακὰ τῶν καταβλίψεων καὶ καταχρήσεων τῆς εἰσπράξεως καὶ μετακομίσεως κλπ. ὁμολογοῦσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑπερέβη τὰς προσδοκίας των. Πᾶσα νέα ἐλάττωσις εἰς τοὺς ὁριζομένους κατὰ τὸ Νομοσχέδιον φόρους θέλει ἀποστερήσει τὴν Κυβέρνησιν τῶν ἀναγκαίων πρὸς συντήρησίν της μέσων, καὶ ἡ ἐλαχίστη οἰκονομία θέλει γίνει παραίτιος ὄχι ὀλίγης, ἀλλὰ παντελοῦς καταστροφῆς, περὶ τῆς ὁποίας δύναταί τις νὰ πεισθῇ, ὅταν ἀναλογίσῃ τὰς συνεπείας τῶν ἐλαττώσεων τούτων, διὰ τῶν ὁποίων ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα ὅσα ἀπαιτεῖ ἡ Συνταγματικὴ εὐθύνη.

Ταῦτα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς προτεινομένην εἰς τὸ ἄρθρ. 5 ἐλάττωσιν φόρων, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦδε ἀντικρούω διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους. Ὁ Κυβερνήτης πρῶτος ἀρχίσας τὴν τακτοποίησιν τῆς φορολογίας ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς δοκιμασίας, ἤρξατο ἀπὸ τὰ μικρὰ καὶ προέβη ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν αὔξησιν, ἀναλόγως τῶν τότε ἀναγκῶν καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ. Ἡ σημερινὴ

μας ὅμως ἐποχὴ, παραλαβοῦσα ἀπὸ τὴν πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου Κυβέρνησιν ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας παρήγαγεν ἡ χρῆσις μὴ ἀναλόγων τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου μέσων δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐξομοίωσιν με τὴν τοῦ Κυβερνήτου. Ἡ παραλθοῦσα Κυβέρνησις, πρόχειρον ἔχουσα τὸ δάνειον, ἐπρόξησε τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι ὄχι διὰ μιᾶς, ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον θέλουσιν ἤδη ἐκλείψει. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐσωτερικῶν ἀναγκῶν τῆς Κυβερνήσεως ἔχομεν καὶ ἐξωτερικὰς ὑποχρεώσεις, τῶν ὁποίων τὴν ἐκπλήρωσιν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ. Εἶναι ἀλληθὲς ὅτι τὸ δάνειον δὲν διεχειρίσθη πρὸς ὄφελος τοῦ ἔθνους, ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι ἐχορηγήθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις, πρὸς τὰς ὁποίας ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνας, καὶ πρὸς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ δώσωμεν ἤδη δείγματα, ὅτι ἐπιθυμοῦμεν καὶ δυνάμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν οὕτως ἢ ἄλλως καὶ εἰς ὡρισμένην ἐποχὴν τὰς ὑποχρεώσεις μας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπρότεινε τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς προτάσεως τοῦ προλαλήσαντος, οὔτε τῆς τροπολογίας τὴν ὁποίαν ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ προτείνει, ἐπιφυλαττόμενος νὰ ἐξηγήσῃ παραδοχὴν ἄλλων τινῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένων εἰς τὰ καθέκαστα τροποποιήσεων.

Εἰς ταῦτα ἁπάντων ὁ προτείνας τὴν ἐλάττωσιν βουλευτὴς, παρετήρησε, ὅτι τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων ἐθεώρησεν ἐκ πεποιθήσεως ὡς ἀναγκαίαν εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους καὶ μὴ ἀποστεροῦσαν τὴν Κυβέρνησιν τῶν ἀναγκαίων πρὸς ὕπαρξιν αὐτῆς μέσων· ὅτι ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀφοσίωσίς του εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους κινοῦσιν αὐτὸν καὶ οὐδὲν ἄλλο. Τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν, διὰ νὰ δικαιωθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαός. Ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων εἶναι φυσικὸς νόμος, τὸν ὁποῖον ἕκαστον ἔθνος δύναται νὰ ἐκπληρῇ κατὰ τὰς ἀνάγκας του. Ὑπεσχέθημεν, εἶπε, καὶ ἐντὸς τῆς Συνελεύσεως καὶ ἀκολούθως ἐλάττωσιν φόρων, ὡς ἀναγκαῖον ὅρον τῆς ὑπάρξεως τῶν Ἑλλήνων, καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὗται εἶναι ἱεραὶ καὶ χρέος ἔχομεν νὰ τὰς διατηρήσωμεν. Ὀδηγὸν πρέπει νὰ λάβωμεν τὴν ἀρχὴν, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων εἶναι δικαίωμα ἀποκεκτημένον ἀπὸ αὐτὴν τὴν μεταβολὴν τοῦ Σεπτεμβρίου, εἶναι ὁ καρπὸς τῶν ἀγώνων τοῦ Ἕλληνος, ὅστις ἀναμένει ἐλάφρυνσιν καὶ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος, ὡς ὁ Κ. Ὑπουργὸς διϊσχυρίζεται, διότι ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι εὐχαριστημένος καὶ πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου, μετὰ τὴν ὁποίαν δὲν μετεβλήθη ποσῶς ἡ κατάστασίς του.

Εἶπεν ὁ Κ. Ὑπουργὸς, ὅτι αἱ προτεινόμεναι ἀρχαὶ εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνεφάρμοστοι· ἀλλ' ἀναπτύξας τὰς ἀρχὰς ταύτας δὲν ἔδειξα ἐπιμονὴν νὰ ἐφαρμοσθῶσι τὰ πάντα ἀμέσως, ἐζήτησα μόνον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ κατάστασις τοῦ λαοῦ καὶ νὰ τεθῇ ἀνάλογος φορολογία, διότι ὡς ἡ στέρησις τῶν μέσων τῆς ἐξουσίας ἐπαπειλεῖ κίνδυνον, οὕτω καὶ ἡ στέρησις τῶν ἀπολύτων μέσων τοῦ λαοῦ δύναται νὰ ὀψακινδυνεύσῃ τὴν δημοσίαν τάξιν.

Τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐξωτερικῶν μας ὑποχρεώσεων οὐδεὶς ἀρνεῖται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ 1843 πρὸ τῆς μεταβολῆς, ὅτε αἱ δυνάμεις ἐπέβαλον τὰς ἀπαιτήσεις των εἰς τὸ ἔθνος, ὁ προϋπολογισμός μας ἐμετριάσθη ὀλιγώτερον, ἀπὸ τὸν τοῦ παρόντος ἔτους.

Καὶ ἕτερος ἀντέκρουσε πάλιν αὐτὸν διὰ τῶν ἑξῆς· διὰ νὰ καταστῶμεν ἐν γνώσει τοῦ συζητουμένου πρέπει νὰ ὁρίσωμεν αὐτό. Ὁ συζητούμενος Νόμος εἶναι ἡ κρηπὶς τοῦ Συντάγματος, διότι ἀπ' αὐτοῦ ἀπορρέει ἡ εἰς τὴν Κυβέρνησιν χορηγία τῶν ἀρκούντων πρὸς ἐκπλήρωσιν τούτου μέσων. Θέλουσιν ἴσως νομίσει τινὲς ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ζητήματος θέλομεν ναυαγήσει ἐγώ τε καὶ ὁ Ὑπουργός, διότι θέλομεν ἀντικρούσει τὴν προτεινομένην τῶν φόρων ἐλαττωσιν. Ἀλλ' ὁ λαὸς ἐγνώρισεν ἀρκούντως κατὰ πόσον ἀμυδρότερα κηδόμεθα τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, καὶ ἐδέσμευσεν ἀκόμη ἡμᾶς διὰ τοῦ ὅρκου, ἐπιβαλὼν τὸ καθῆκον νὰ ἐπιψηφίσωμεν μόνον ὑπὲρ τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων του. Αἱ ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου ἐκτεθεῖσαι ἀρχαὶ εἶναι ἀληθεῖς, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐτὰς κατὰ τὸν καιρὸν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις. Τὸ βαρὺ τῶν φόρων ὑπῆρχε καὶ πρότερον, συνωδεύετο ὅμως καὶ ἀπὸ πολλὰς ἄλλας κατηθλίψεις τῶν φορολογουμένων, τῶν ὁποίων τὴν ἐλάττωσιν διὰ τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων ἐνεργεῖ τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ὁλοτελὴς παῦσις διὰ νὰ κατορθωθῇ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ Κυβέρνησις ἰσχυρὰ καὶ τάξις πραγμάτων, διότι τὰ ἔθνη δὲν ἀφομοιοῦνται μὲ τοὺς ἰδιώτας, οἵτινες δύνανται νὰ περιστείλωσιν ἐπ' ἄπειρον τὰς ἀνάγκας των, ἐνῷ ταῦτα ὀφείλουσι πρότερον νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς ὑπάρξεώς των καὶ κατόπιν περὶ τῶν λοιπῶν. Ἀληθῶς ὁ λαὸς ἐπιθυμεῖ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτὸν φόρων, πρωτιμᾷ ὅμως αὐτὸς τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου τάξεως εἰς τὴν ὁποίαν ἐνυπάρχουσι τὰ συμφέροντά του, καὶ ἥτις βεβαίως ἐκλείπει, ὅταν δὲν χορηγῶνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ πρὸς ταύτην ἀναγκαιοῦντα μέσα. Καὶ τοῦτο ἀπέδειξεν αὐτὴ ἡ ἐποχὴ

τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου, καθ' ἣν, μ' ὅλον ὅτι πολλοὶ φόροι ἐπεβρυνον αὐτόν, μ' ὅλον τοῦτο οὐδόλως ἠγανάκτει, διότι εὗ ἦν εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτῶν τὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰρήνην. Ὁ φόρος τῶν τριῶν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δὲν ἐτέθη ἐπὶ Κυβερνήτου, ἀλλὰ πρότερον· οὗτος δὲ ἐλθὼν εὗρεν αὐτόν, ἐν μιᾷ δὲ τῶν συνελεύσεων συνετέλεσε μάλιστα νὰ ἐκπεσθῇ οὗτος ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Πλευρᾶς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἴσως ἦτο καὶ ὁ προαγορεύσας. Αἱ ἀνοφανείσαι κατόπιν ἀνάγκαι ἐπέβαλον εἰς αὐτὸν καὶ τὰς διαδόχους Κυβερνήσεις τὴν αὔξησιν τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου, τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου, διὰ νὰ δυνηθῇ τὸ δημόσιον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας· ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ εἰς ὅλας τὰς ἀπὸ φόρους βαρυνομένας τάξεις τῆς κοινωνίας, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον ὑπέβαλε νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐλαττώνοντα τὰ ποιμνιακὰ βάρη, διὰ τοῦ ἤδη συζητουμένου ἐλαττόνει καὶ ἐκείνας τῶν γεωργῶν διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ κατὰ τὸν πρηγινέστερον Νόμον δικαιώματος τῆς μετακομίσεως καὶ πολλῶν ἄλλων καταθλίψεων ἀπορρεουσῶν ἀπὸ τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν δημοσίων προσόδων, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ συζητουμένου Νομοσχεδίου κατήργησε. Τὸ ὑπουργεῖον ὑποκύψαν εἰς τὰς παρὰ τῆς Βουλῆς γενομένας ἐλαττώσεις τῶν ἐξόδων εἰς τὰ ὑπηρεσθέντα ὀργανικὰ Νομοσχέδια, ἐξόρρασε τὴν ἐπ θυμίαν του διὰ τὴν διατήρησιν τῶν προτεινομένων ἐσόδων, διότι οὕτως δυνάμεθα νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, καὶ νὰ καταστῶμεν ἔτι ἐν γνώσει εἰς τὴν ἐρχομένην συνοδον κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν φόρων τοῦ μέλλοντος ἔτους, ἂν τυχὸν περισσεύωσι τὰ ἔσοδα. Τὸ πεῖσμα τοῦτο, ἂν ἀναδειχθῇ τοιοῦτον, θέλει διαχειρισθῇ πρὸς ὄφελός μας, πρὸς ἀπότισιν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποχρεώσεών μας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπότισις ὅσον ἀναγκαία, ἀποδεικνυει κατὰ τοσοῦτον ἀληθεῖς τὰς ὑπὲρ ἡμῶν ἐλπίδας τοῦ ἔξω κόσμου. Διὰ ταῦτα ὀφείλομεν νὰ ἀναβάλωμεν τὴν ἐ ἐργειαν τῶν προτεινομένων ἐλαττώσεων εἰς τὸ μέλλον καὶ νὰ παραδεχθῶμεν ἤδη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐψηφίσθη, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν αὐτὴν ἂν παραδέχηται τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου περὶ ἐλαττώσεως τοῦ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἐπιβαλλομένου φόρου εἰς τὰ προϊόντα τῆς γῆς, αὕτη δὲ δι' ἀναστάσεως ἀπέρριψεν αὐτὴν παραδεχθεῖσα τὴν τε παράγραφον τοῦτον, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ ἄρθρου πρῶτον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 1. α Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1845 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται.

α. Ἔγγειοι φόροι.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν προϊόντων τῆς γῆς πα τὸς κτήματος.

β. Δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

1 Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ὑνικῶν ἀγρῶν.

2 Δεκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαίστου εἰσοδήματος παντὸς εἴδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα τὸ πάλαι εἰθ κὰ, ἐγκαταλειφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀ ὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους μὲ ἔγκρισιν, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς ὀθωμανῶν μετὰ τὴν ἔναρξ ν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς.»

Ἐπὶ τοῦ μετα τοῦτο ἀναγνωσθέντος ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου παρετήρησέ τις τῶν βουλευτῶν, ὅτι ἐπὶ τῆς γενομένης παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τοὺς Κρῆτας, ἥτις ἄλλως εἶναι δικαία καὶ ἐπαινετὴ, ἔλαβε χώραν πολλὴ κατάχρησις, διότι εἰς πολλὰς τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ἀργολίδα πολλαὶ Κρητῶν οἰκογένειαι ἀνεχώρησαν καὶ ἀφῆκαν εἰς ἄλλους πληρεξούσια ἔγγραφα, διὰ νὰ διαχειρισθῶσι καὶ διαθέσωσι τὰς εἰς αὐτὰς παραχωρηθείσας γαίας. Τοῦτο δύναται νὰ ἀποδείξῃ καὶ αὐτὴ ἡ ἐπὶ τοσοῦτον ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν ταύτων, αἵτινες πρότερον ἠριθμοῦντο εἰς χιλίας. Ἐπὶ τῶν καταχρήσεων τούτων τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ μόνον ἐκείνας, ὅσαι ἀνήκουσιν εἰς ἀνθρώπους μίαν λαβόντας παραχώρησιν καὶ διαμένοντας ἐν Ἑλλάδι. Εἰς ταῦτα ἕτερος προσέθηκεν, ὅτι εἴκοσιν ἓξ χιλιάδες στρεμμάτων γῆς παρεχωρήθησαν εἰς Κρῆτας ἐν Ἀργολίδι, οἱ πλειότεροι δὲ πρὸς οὓς παρεχωρήθησαν ἀπελλωτρίωσαν αὐτάς, καὶ οὕτως πολλαὶ γαῖαι συνεκεντρώθησαν εἰς ὀλίγους κεφαλαιούχους, ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς ἔχουσιν ἑκατακόσια καὶ χίλια στρέμματα. Ἐκτὸς δὲ τῆς ἐπισυμβαινούσης κατὰ τοῦτο καταχρήσεως καὶ τῆς κατὰ τὰς ἀπαριθμουμένας οὐσίας, συνέβησαν ἤδη τοιαῦται καὶ κατ' αὐτὴν τὴν παραχώρησιν, διότι μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας ἔτυχον ἰδιαιτέρας ἑκαστον παραχωρήσεως, ἐν ᾧ αὐτὴ ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἰς τὸ ὅλον τῆς οἰκογενείας, καὶ οὐχὶ εἰς ἓν ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς· τὴν σύγχυσιν ταύτην ἐνέκριναν καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν βουλευτῶν διὰ τὰς γενομένας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν παραχωρήσεις, καὶ

ἰδίως οἱ τῆς Εὐβοΐας διὰ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ γενομένας προικοδοτήσεις τῶν Σαμίων· καὶ μετὰ τοῦτους εἰς μὲν παρετήρησεν ὅτι ἡ κατάχρησις αὕτη δὲν ἀποδεικνύει τὸ πλημμελὲς τοῦ Νόμου, ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὀφείλει νὰ θεραπεύσῃ ὑπ' εὐθύνην της αὐτήν. Διὰ τῆς καταγγελίας δὲ τῆς καταχρήσεως δὲν πρέπει νὰ καταγγέλλωνται οἱ Κρῆτες, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ὀφείλει νὰ προασπίσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἡ κατάχρησις αὐτὴ, τῆς ὁποίας τὴν περικοπὴν νὰ ἐνεργήσῃ ὀφείλει. Ἄλλος δὲ ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν σύμφωνα μὲ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ἀναθεώρησιν ὅλων τῶν γενομένων παραχωρήσεων.

Ἡ Βουλὴ, διατάξασα τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρησιν τούτων καὶ τὴν ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν παραπομπὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς περισταλὴν τῶν καταχρήσεων, παρεδέχθη τὸ ὅλον τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 2. « Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγηται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος τρίτου ἄρθρου εἰς τῶν βουλευτῶν [illegible] ἰδιῶται διὰ συμβολαίου ἐ αὐτὸν γαίας καὶ χρήματα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνεργήσωσιν ὡρισμένου ἐν αὐταῖς καρποῦ ἢ δένδρων φυτείαν, ὡς μουραγκαθιῶν, ὀπίου κ. λ. π. Ἀλλὰ, αὐθεμίαν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἐκπληρώσαντες, καλλιεργοῦσιν ἁπλῶς τὰς γαίας ταύτας, καρπούμενοι καὶ ἀπολαύοντες τῶν εἰσοδημάτων αὐτ ν. Τοὺς παραβάτας τούτους τῶν συμφωνιῶν ἡ Κ βέρνησις ὀφείλει νὰ καταδιώξῃ ἐπ' ἀπότῃ, παραλαμβάνουσα πραγματικῶς τὰς εἰς αὐτοὺς παραχωρηθείσας γαίας καὶ χτήματα μετὰ τῶν νομίμων καρπῶν καὶ τόκων αὐτῶν. Ἄλλος δὲ προσέθηκεν ὅτι ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ, τὴν ὁποίαν οὗτος ἀντιπροσωπεύει, ἡ Κυβέρνησ ς ἐνοικίασε πεντηκονταετῶς δύο χωρία ὀνομαζόμενα Μποχώρι καὶ Γαλατᾶ ἐπὶ πληρωμῇ ὡρισμένου κατ' ἔτος ποσοῦ, καὶ ἐπὶ ὑποχρεώσει καλλιεργείας ὡρισμένης αὐτ ν, ἐμφυτεύσεως δένδρω, κατασκευῆς γεφυρῶν καὶ τῶν τοιούτων. Οἱ ἐνοικιάσαντες ὅμως, οὐθεμίαν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἐκπληρώσαντες, ἀπολαύουσι τῶν εἰσοδημάτων τῶν χωρίων καὶ ἄλλως τοὺς λαοὺς καταβλίβουσι, διαχειριζόμενοι αὐ ιγνωμόνως τὰ ὕδατα, τὰ δάση, τοὺς ἐκεῖ μύλους, οἵτινες εἰσὶν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, οἰκόπεδα καὶ λπ., καὶ μεταχειριζόμενοι ὡς ἄλλοι

σατράπαι τοὺς γενναίους ἐκείνους λαοὺς ὡς εἵλωτας. Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι αἱ γενόμεναι προτάσεις, ἀφορῶσαι τὴν μὴ ἐνέργειαν τῶν ἐν συμβολαίοις ὑποχρεώσεων, εἰσὶν ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, ἄλλος προσέθηκεν εἰς τὸν προαγορεύσαντα, ὅτι ἡ ἐνοικίασις τῶν δύο ἐν Αἰτωλίᾳ χωρίων ἐγένετο διὰ συμβολα ίο, ἀλλ' ἄλλως δι' ἀπάτης τῆς Κυβερνήσεως· δι' αὐτὸ δὲ ὡς καὶ διὰ τοὺς ἄνω λόγους πρέπει τὸ δημόσιον νὰ μὴ ζημιῶται ἐμμένων εἰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας οἱ ἴδιοι οὗτοι ἐνοικιασταὶ ἤρξαντο παρεβιάσαν καὶ ἐξακολουθοῦσι παραβιάζοντες αὐτάς.

Ἡ Βουλὴ, διατάξασα καὶ ἐπ' αὐτῶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν γενομένων εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον παρατηρήσεων, παρεδέχθη τὸ ὅλον τοῦ τρίτου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 3. « Οἱ φόροι τῶν κτημάτων ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφων ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας θέλουν πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος τετάρτου ἄρθρου παρετήρησέ τις τῶν βουλευτῶν, ὅτι ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος ἐγένετο διὰ νὰ καταστήσῃ ἰδιοκτήμονας τοὺς ἰδιώτας ἄνευ βλάβης τοῦ δημοσίου, ἀλλ' αἱ ἀντιζηλίαι καὶ ἡ θερμότης τῶν δημοπρασιῶν ἠνάγκασάν τινας νὰ λάβωσι γαίας εἰς ὑπερόγκους τιμὰς, καὶ νὰ ἀπαιτῶσι διὰ τοῦτο νὰ πληρώσωσι τὸ χρέος των πρὸς τὸ δημόσιον, τοιοῦτοι εἶναι οἱ Τεγεᾶται τῆς Μαντινείας. Ταῦτα τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει ἐπίσης νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, διὰ νὰ μὴ παραβλαβῶσιν οὐδὲ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, οὐδὲ οἱ ἰδιῶται νὰ ζημιωθῶσι. Μετά τινα δὲ προτείνοντα [illegible] ὀφείλει νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς γαίας ταύτας [illegible] βέντας, οἵτινες δὲν θέλουσι νὰ τὰς διατηρήσωσι, διότι πραγματικῶς οἱ πάντες ἐκ τῆς προικοδοτήσεως ταύτης ἐζημιώθησαν· ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος δὲν δύναται νὰ καταργηθῇ διὰ τοῦ συζητουμένου φορολογικοῦ. Δυνατὸν νὰ ἐζημιώθησαν διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους πολλοὶ τῶν προικοδοτηθέντων, ἀλλὰ περὶ τούτου θέλει ληφθῆ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐν καιρῷ φροντὶς, σύμφωνα μέ τινα ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ ὑποβληθῇ καὶ τὸ καταλληλον διὰ τοῦτο Νομοσχέδιον. Ἡ δὲ Κυβέρνησις, διότι εἶναι πολλὰ τὰ καθυστεροῦντα καὶ ἄνευ Νόμου δὲν δύναται νὰ εἰσπράξῃ ταῦτα, διὰ τοῦτο κατεχώρισεν εἰς τὸν Νόμον τοῦτον τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ ἄρθρου. Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πραγματεύονται καὶ πολλαὶ

ἀναφορικὴ, ὑπ' ὄψιν οὖσαι τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, τινες τῶν ὁποίων ἀφορῶσι καὶ τὴν Λακεδαίμονα, ἔνθα προκομοδοτηθέντες τινὲς γαίας εἰς ὑπερόγκους τιμὰς, ἐλαχίστων παραγούσας εἰσόδημα, ἐπιστρέφουσιν αὐτὰς ἤδη, ἀφοῦ ἐπλήρωσαν ἐπὶ τριετίαν τὸ ὡρισμένον ποσὸν, καὶ ὅτι εἰς τὸν συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν τούτων, δύναται νὰ γένῃ ἡ περαιτέρω τούτου ἀνάπτυξις· ἡ Βουλὴ, ἐπιφυλαχθεῖσα νὰ κάμῃ ἀλλαγοῦ καταλληλότερον περὶ τούτου λόγον, παρεδέχθη τὸ τέταρτον ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 4. « Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν τριῶν τοὺς ὁποῖ ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεῖ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρώνεται ἀμέτως εἰς τοὺς ταμίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου 3 (15) 9βρίου 1836 καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. »

Ἐπὶ τοῦ ἀκολούθως ἀναγνωσθέντος πέμπτου ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς εἶπεν· ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἠκολούθησεν εἰς τὴν προτεινομένην τροπολογίαν τὴν ἀναπτυχθεῖσαν εἰς τὰ τιμήματα ἰδέαν. Ἡ ἀνακούφισις τῶν γεωργῶν καὶ ἡ εὐψύχωσις τῆς καλλιεργείας ἀσταχυρόρων καρπῶν, προέτρεψαν τὴν ἐπιτροπὴν νὰ προτείνῃ τὴν τροπολογίαν ταύτην καθόσον μάλιστα ὀφείλομεν νὰ φανῶμεν εὐνοϊκοὶ πρὸς τοὺς μὲ πολλὰ ἄλλα βάρη βεβαρυμένους γεωργούς μας, ὡς καὶ πρὸς ἄλλας τάξεις ἐρχόμεν τοιοῦτοι. Διὰ τὸν λόγον δὲ ὅτι εἴδη τινὰ καλλιεργοῦνται εἰς ὡρισμένα μόνον μέρη καὶ ὄχι πανταχοῦ, ἡ δ' ἐκ τῆς ἀτελείας αὐτῶν ὠφέλεια ἦτο σμικρὰ καὶ μερική, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε πάλιν νὰ ἐπιβληθῇ φόρος εἰς αὐτὰ, ἐναντίον τῆς ὁριζούσης ῥητῶς ἀτέλειαν διατάξεως τοῦ Νομοσχεδίου· ἀλλὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς προταθείσης ἐξαιρέσεως καὶ τὸ δυνατὸν τῆς ἐλαττώσεως ἤθελον ἀρκούντως ἐκτιμηθῆ ἂν εἴχομεν ὑπ' ὄψιν τὸν προϋπολογισμὸν, τὸν ὁποῖον μὴ ἔχοντες ἤδη, ὀφείλομεν πάντοτε νὰ ἀμφιβάλλωμεν μὴ διὰ τῆς προτεινομένης ἐλαττώσεως ἐλαττωθῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον τὰ μέσα τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους. Καὶ τὰς ἀμφιβολίας ταύτας ὑποστηρίζει ἔτι ἡ ἰδέα ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον φροντίζει περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν φόρων καὶ τῶν δασῶν, καὶ ὅμως δὲν ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη, διότι ἐθεώρησεν ἐπιγενομένην πολλὴν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν Κυβέρνησιν μέσων ἐλάττωσιν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀναγνω-

ρίζω ἀναγκαῖον νὰ ἀναβάλωμεν τὴν παραδοχὴν τῆς προταθείσης ἐλαττώσεως εἰς τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ὅτε θέλομεν ἐγνωσθῆ τῆς ἀνάγκης τῆς Κυβερνήσεως καὶ δυνάμεθα εὐκόλως νὰ ἀποφανθῶμεν ἐπὶ τούτου· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ μὴ παραδεχθῇ καὶ τὴν ἄλλην τῆς ἐπιτροπῆς ἐξαίρεσιν περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τινων προϊόντων, τὰ ὁποῖα ἀπήλλαξε παντὸς φόρου τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὸ Νομοσχέδιον, ἀλλὰ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου ὁριζομένην καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀτέλειαν.

Μετὰ τοῦτον ὁ ἕτερος μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔλεξεν οὕτως· Πνεῦμα αὐστηρᾶς δικαιοσύνης πρέπει νὰ ἐμφορεύῃ τὰς πράξεις τῶν νομοθετούντων, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ βάσωσι τὰ ἀρχαῖα εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ αὐτὸν τὸν λαὸν μέτρα· μόλον ὅτι δὲν ὑπεβλήθη ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς, αἱ διαβεβαιώσεις ὅμως τοῦ Ὑπουργείου, ὅτι θέλομεν ἐπαρκέσει εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, μᾶς ἐπεφόρτωναν νὰ σκεφθῶμεν καὶ περὶ τῆς τοσούτων ἀναγκαίας ἀνεσέως τῶν λαῶν. Οἰκογένειαι ὁλόκληροι γεωργικαὶ πάσχονται πενίαν ἀφόρητον, στερούμεναι κατὰ μῆνας τοῦ θέρους καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου καὶ τρεφόμεναι μὲ αὐτοφυεῖς καὶ ἀγρίας τροφάς. Ἡ ἀνάγκη νὰ συναισθανθῶσιν οἱ λαοὶ τὴν μεταβολὴν δι' αὐτῶν τῶν ἐλαφρώσεων τῶν ἐπιβαρυνόντων αὐτοὺς φόρων πείθουσιν ἐμὲ τε καὶ ἄλλους τῶν συναδέλφων μου νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς νὰ παραδεχθῆτε αὐτὴν. Ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων εἶναι καθῆκον τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει ἡμῖν ἤδη ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ ὁποῖον οὐδόλως νὰ ἀναβάλωμεν πρέπει εἰς τὸ μέλλον.

Κατὰ τούτων ἄλλος ἀντέλεξεν οὕτως. Θέλω ἀποδείξει ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς αὐστηρᾶς δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον ὁ προαγορεύτας ἐπεκαλέσθη, δὲν ἐπεκράτησεν εἰς τὰς σκέψεις τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ προτεινομένη ἐλάττωσις τῶν φόρων καταστρέφει τὴν ἀναλογίαν τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων τῶν καλλιεργούντων ἰδιοκτήτους γαίας πρὸς τοὺς καλλιεργοῦντας ἐθνικὰς, καὶ αὐτὸ ἔτι τῶν γεωργῶν πρὸς τοὺς ποιμένας. Πρὸ τοῦ ἀγῶνος οἱ καλλιεργοῦντες ἐθνικὰς γαίας ἐπλήρουν 3 καὶ 1/2 ἐπὶ τοῖς 10. οἱ δὲ ἰδιοκτήτους ἐν ἐπὶ ταῖς ἑπτὰ, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους ἐγένετο ἐλάττωσις τῶν φόρων τούτων καὶ οἱ μὲν ἰδιοκτήτους καλλιεργοῦντες ἐπλήρουν ἓν ἐπὶ τοῖς δέκα, οἱ δὲ ἐθνικὰς κατὰ δύο ἥμισυ πλειότερον τούτων, ὁπλ. 25 ἐπὶ τοῖς ὁ|ο. μόλον ὅτι ἐπὶ πατροκρατίας πολλὰ ἐχορηγοῦντο προνόμια καὶ βοηθήματα εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας ἐθνικὰς γαίας διὰ χορηγιῶν σπόρου, ἐργαλείων καὶ τῶν τοιούτων. Ἡ Ἐπιτροπὴ, προτείνουσα ἐλάττω-

σιν τοῦ φόρου τοῦ πληρονομένου ἀπὸ τοὺς καλλιεργούντας ἰδιοκτήτους γαίας, ὠφειλε νὰ προτείνῃ καὶ ὁμοίαν τοῦ ἀπὸ τοὺς καλλιεργούντας ἐθνικὰς πληρονομένου, ἄλλως καταστρέφεται ἡ ἐνυπάρχουσα ἀναλογία, διότι κατ' αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι θέλουσι πληρόνει ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, οἱ δὲ δεύτεροι εἴκοσι τέσσαρα, πλειότερον δηλονότι τῶν δύο ἥμισυ τοῦ ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτας πληρονομένου φόρου. Ἡ ἐπιτροπὴ ὤφειλε πρὸς τοῦτο νὰ προτείνῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ προτεινομένου ἀπὸ τοὺς καλλιεργούντας ἐθνικὰς γαίας εἰς 22 1|2 ἀντὶ 24 ἐπὶ τοῖς 100 διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐνυπάρχουσαν ἀναλογίαν τῆς πληρωμῆς τῶν 21 1|2 πλειότερον. Ἐπ' αὐτῇ τῇ ἐλπίδι τῆς ἐλαττώσεως τῶν φόρων καὶ τῆς δικαίας διανομῆς αὐτῶν ὑπέστημεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ γεωργικὴ τάξις τοσαῦτα, θυσιάσασα τοὺς βόας ὡς καὶ τὴν λοιπὴν περιουσίαν της εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ πρὸς ἀμοιβὴν τούτων ὠφείλομεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, καὶ νὰ μὴν ἐπιβαρύνωμεν μὲ πλειοτέρους φόρους τοὺς τὰς ἐθνικὰς γαίας καλλιεργούντας, καθόσον οὗτοι δὲν εἶναι ἐπικαρποὶ, ὡς κακῶς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξελήφθησαν, ἀλλὰ σύντροφοι. Ἐνῷ ἐνέσκηψαν οἱ φόροι οἱ εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν ἐπιβαλλόμενοι ἀρκούντως ἠλαττώθησαν διὰ τῆς καταργήσεως τῆς μετακομίσεως, ἐκ τῆς ὁποίας πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν ὑφίσταται τὸ δημόσιον ζημίαν, ὡς ἐπίσης διά τε τὰς ἀποθήκας καὶ τοὺς ἀποθηκοφύλακας· καὶ πᾶσα ἄλλη ἐλάττωσις θέλει καταστρέψει τὴν μεταξὺ τοῦ ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς καὶ ποιμένας πληρονομένου φόρου ἀναλογίαν· ὁ γεωργὸς συναισθάνεται πλειότερον τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῆς ἀσφαλείας του ἀπὸ τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων, καὶ ἐκείνην ταύτης πρωτίμα· ὠφείλομεν λοιπὸν, διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ πειθηνὴ εἰς αὐτὸν ἀσφάλεια, νὰ χορηγήσωμεν τὰ ἱκανὰ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μέσα, διὰ νὰ καταστήσωμεν αὐτὴν ἰσχυρὰν πρὸς κατεύνασιν τῶν διαταραττουσῶν αὐτὸν ταραχῶν καὶ ὀχλῶν. Ὁ λαὸς ἔχει ἀνάγκην νὰ διατηρηθῇ πρῶτον, τὴν διατήρησιν αὐτοῦ εὑρίσκει εἰς τὴν ἀσφάλειαν, καὶ πρὸς ταύτην πρέπει νὰ χορηγήσῃ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀκολούθως δὲ δύνανται νὰ ἐπενεχθῶσιν αἱ δυναταὶ βελτιώσεις. Ἡ φορολογία πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ διατηρηθῇ καθὼς ὁρίζει τὸ νομοσχέδιον, ἄνευ αὐθεμιτᾶς ἐλαττώσεως, τηρουμένης καὶ τῆς ἀτελείας τῶν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζομένων προϊόντων, τὰ ὁποῖα εἶναι μικροῦ λόγου, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων πᾶς φόρος θέλει ὑποβάλλει τὸ δημόσιον εἰς πλειοτέρας δαπάνας πρὸς εἰσπραξιν τοῦ φόρου, τῆς πραγματικῆς ἐκ τοῦ φόρου ὠφελείας.

Ἀπορανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτισθῇ, ἐτέθη τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, κατ' αἴτησιν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ταύτης γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Δανοπούλου καὶ Κρεστενίτου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ ψήφων 57 πρὸς 21 κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται τὴν προπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ 5 ἄ θρου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Ἀγιωτατίδης	ἀπὼν	Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	ὄχι	Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Μελ. Χατζὴ Μελέτη	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Π. Βαρβογλῆς	ἀπὼν
Κ. Γουλιμῆς	Ο.	Ρ Παλαμίδης	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.	Γ. Φωτειλιώτης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τζόρτς	ἀπὼν	Π. Παππατζώνης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ναὶ	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ο.
Ι. Κωλέττης }	ἀπόντες	Νικήτας Σταματελόπ.	ἀπὼν
Α. Μεταξᾶς }		Δ. Σαλλαριάδης	Ο.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Σ. Βλάχος	ἀπὼν	Κ. Βέϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ο.	Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.	Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ἀπὼν	Φ. Κ. Μαῦρος	Ο.
Α. Ἀκροσιάδης	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ο.
Τζωρτζ. Γρηγοράκης	ἀπὼν	Σ. Μπαλάτσης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.	Δ. Μπρεμπίλης	Ο.
Γ. Κανδύλης	Ο.	Α. Μαυρομιχάλης	Ο.
Κ. Φασίτζας.	Ο.	Πικουλάκης	Ο.
Ι. Χαρκιῆς }	ἐν ἀδείᾳ	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Κρατῆς }		Κ. Ζαριφόπουλος	Ν.
Ι. Ῥιζοβάσης	Ο.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Ζῶτος.	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ

Ν. Θέου	ἀπών
Α. Γουζούκας	Ο
Α. Βιλαέτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ο
Σ. Χ. Στεφανοπουλος	Ο.
Ι. Αναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	ἀπών
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δελέντας	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.
Α. Γ. Τζάρος	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακός	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Σ. Παγκαλος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Πλακωτὰς	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορφιωτάκης.	Ο.
Σ. Παθενίπουλος.	Ν.
Π. Βασιλειάδης	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Καμπανιώτης	Ν.
Ι. Δοβετσπουλος.	Ο.
Δ. Μακρόπουλος	Ο.
Παπ. Κώς. Τζαμάλος.	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ο.
Σ. Αντωνιάδης	Ο.
Κ. Προβελέγιος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ταταράκης	»
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ν. Καλλέργης.	ἀπών
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπών
Α. Παππατζώρης.	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Θ. Κιζάνης.	ἀπών
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστρ Μ. Παρίσης	Ο.
Στάϊκος	Ν.
Χαντζίσκος	Ο.
Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γαρδίκης	Ο.
Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5 Μ.Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΕ'.

Τῆς 29 Μαρτίου.

Σήμερον τῇ εἰκοστῇ ἐνάτῃ τοῦ Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, ἀναγνωσθὲν ὁ ὀμαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 82, ἀπόντων δὲ 17, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀναγνωσθέντα τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα ἐκρίθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς ὑπογράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀναγνώσθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 1795 ἔγγραφον τοῦ ἐφόρου ἀρχῆς Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς διευθετήσεως τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὸ Βουλευτήριον ὑδραντλίας, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Βουλὴ ἀνέθετο εἰς τὸ Προεδρεῖον νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ διατήρησιν τῆς μίτρας διέταξε πρωτίστως νὰ δοθῇ μετεωρεῖα ἄδεια εἰς τὸν Βουλευτὴν Ἠλείας Κ. Ι. Ἀναγνωστόπουλον καὶ δεκαήμερος εἰς τὸν τῆς Κέας Κ. Δ. Κυριακίδην, κατὰ συνέπειαν τῶν παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθεισῶν εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν αὐτῶν περὶ τούτου.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου καὶ τῶν ἐπομένων τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς. Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ 2 § τοῦ ἄρθρου 5, εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ νομοσχεδίου δύναται νὰ ἐκληφθῇ διαφόρως ἐκ τούτου ἐκεῖνος τὰς τροπολογίας τὰς ἐπιτροπῆς, εἶναι δὲ ἀναγκαῖον διὰ τοῦτο νὰ ἐξηγηθῇ ἂν ὁ Νόμος ἐννοῇ ὁποιανδήποτε χρῆσιν θέλει κάμει τοῦ γνίσεως στερεύματος, ἢ τὸν περιορισμὸν τῶν σπορᾶς λαχανικῶν καὶ ὀσπρίων καὶ τοῦτο ἐξηγήσαντος ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν ὅτι σκοπὸς τοῦ Νόμου εἶναι νὰ ὠφελήσῃ τοὺς κατοίκους διὰ νὰ ἔχωσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς βοσκήν. Μετὰ τὰς ὑπὲρ τῆς τροπολογίας δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις ἑτέρου, ὅτι τὸ δημόσιον ἀναγνωρίσαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀτελείας ἐφ' ἡμίσεως στρέμματος ὀφείλει νὰ ἀφήσῃ αὐτὸν ἐλεύθερον νὰ κάλλι ἐργάσῃ καὶ σπείρῃ ἐν αὐτῷ κατὰ θέλησιν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ φράσις, ὁποίαν δήποτε θέλει κάμει χρῆσιν εἰς τὸ ἥμισυ στρέμμα καὶ ὄχι εἰς τὸ προϊὸν αὐτοῦ, ἐπειδὴ τοῦτο δὲν δύναται καὶ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, διότι ἡ ἐν τῷ ἡμίσει στρέμματι φυτεία ἄλλου τινὸς μεταβάλλει οὐσιω-

δῶς τὴν χρῆσιν τῆς γῆς· συγκατατεθέντος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν 2 § τοῦ ἄρθρου 5 κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος 3 § καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς ἀμφισβητηθείσης τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως σπαράδην καὶ τινων μὲν ἀπαιτούντων νὰ προσδιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν δένδρων μέχρι τοῦ ὁποίου δύνανται ταῦτα νὰ θεωρηθῶσι σποράδην, τῶν δὲ ἀντιτεινόντων εἰς τοῦτο, διότι ἐπέρασε τις τῶν Βουλευτῶν ὅτι σπανίαν δένδρα εἶναι τὰ μὴ μὲ ἀραλλοντα τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς ὡς τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ ἀμπελοις διὰ τὴν ὕπαρξιν τῶν ὁποίων ἀδεμία πρόσοδος γίνεται ζημία εἰς τὴν γῆν, ἥτις ἀλλεργεῖται ἄλλως ἐν ᾧ τὰ ἐν τοῖς χωρίοις περιβόλιων τοῦ οἰκοίου ἢ καλλιέργειαν ὅλως προσιζάνουσιν εἰς τὴν δεσποτείαν τῆς γῆς καὶ ὁ Ὑπουργὸς παρεχώρησε τὴν ἐξήγησιν ταύτην, προσθέσας ὅτι οἱαδήποτε θεωροῦνται ὅσα δὲν ἀπαιτοῦσι σῶμα, ἀλλ' ἅτινα ὡς ἐρριζωμένα ἐπαντῶνται εἰς αὐλάς, ἀγροὺς, ἀμπελους κτλ. καὶ γενικώτερον ὅσα διὰ τῆς σκιᾶς αὐτῶν ἢ τῶν ῥιζῶν δὲν ἐμποδίζουσι τὴν ἄλλην χρῆσιν τῆς γῆς· Ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζουσα ἀτέλειαν ἐπ' αὐτῶν προεθυμοῦνετο νὰ ἐνισχύσῃ τὸ παλαιὸν αὐτῶν, καθὼς καὶ ἐκ τούτων ὠφέλεια μικρὰ πρόσγινετο εἰς τὸ δημόσιον· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν § κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, διαπιστώσασα μόνον τὴν προσθήκην τῆς λέξεως καὶ « *ἀμπελῶνας.*

Ἐπὶ τοῦ μετὰ τοῦτον 4 §. παρατηρήσας τις ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν ὁρίζει οὐδόλως τὴν φορολογίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται τὰ λοιπὰ καταχωσλογικὰ ἐκτὸς τῶν εἰσπραττομένων τῆς φορολογίας δύο κοιλῶν, καὶ θεωρῶν μικρὰν τὴν ἐκ ταύτων ὠφέλειαν τοῦ δημοσίου, ἐπρότεινε νὰ μείνωσιν ἀτελῆ ὅλα τὰ τοιαῦτα καταχωσλογικὰ, καθόσον δὲν θέλουσι εἰσθαι πολλὰ, καὶ θέλουσι συλλέγεσθαι ἀπὸ ἀθρώπους νοσεῖς καὶ πεπτωκότας, ἀξίους προστασίας· ἄλλος δὲ θεωρῶν καλὸν ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ βάρη τοσούτων νοσούντων καὶ δυστυχῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀφ' ἑτέρου καὶ ἀναγκαῖον νὰ προληφθῇ πᾶσα καταχρῆσις τῆς εὐεργετικῆς διατάξεως τοῦ Νόμου, ὑπὸ τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ προσφύγωσι καὶ ἄλλοι οὐδόλως ἄξιοι τῆς προστασίας ταύτης, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ καλλιεργηταί, ἐπρότεινε τὰ μὲν δύο κοιλὰ νὰ μὴν ὑποβάλλωνται εἰς φόρον, τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τῶν δέκα νὰ πληρώνωσι φόρον ἐγγείου μόνον, καὶ τὰ πλέον τούτων ἐπικαρπίας. Μετὰ τὸν Ὑπουργὸν δὲ παρατηρήσαντα ὅτι τὰ δύο κοιλὰ ἐκφεύγουσιν ἤδη, διότι ἐθεωρήθη ὅτι ἄνθρωποι νοσοῦντες καὶ

πεπτωκότες ἦτον ἀδύνατον νὰ συλλέξωσι πλείω τούτων, ὑπερέβησαν δὲ τὰ ἄλλα εἰς φορολογίαν διὰ νὰ περισταλῶσιν ἐκεῖνοι οἵτινες ἐδύναντο νὰ ζητήσωσι τὴν προσασίαν τοῦτην ἐν ᾧ ἄλλως δὲν εἶναι ὀξὸ αὐτῆς. καὶ περισταλῆ ἀκόλουθως ἡ ἀργία καὶ ἡ ταχρησις· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν § 4 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Κατὰ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος 5 § οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦτον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ 6 ἐδαφίου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Ὑπουργὸς, κατὰ τὰς τελευταίας ἀντελέξεις ὅτι ἀληθῶς ἡ ἀπὸ τὰς ἐθνικοϊδιοκτησίας συκαμινομωρέας προσγινομένη ὠφελεια εἶναι μικρὰ, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ αὐτῆς διότι δὲν ἐδύνατο νὰ παραιτηθῇ καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων της, πᾶσα δὲ τοιαύτη παραίτησις ἤθελεν ἐπιβαρύνει αὐτὴν μὲ εὐθύνην, δύναται δὲ νὰ χορηγηθῇ εὐκολία εἰς τοὺς καρπουμένους αὐτῶν, προσδιοριζομένου διὰ φόρου ποσοῦ τινος λεπτῶν ἐφ' ἑκάστου δένδρου, καὶ τοῦτ' ἐν τῷ οἰκείῳ Νομοσχεδίῳ· τὴν τροπολογίαν ταύτην ὑποστήριζεν ὁ εἰσηγητὴς εἰπὼν ὅτι περὶ τοῦ φόρου τοῦ ἐγγείου καὶ τῆς ἐπικαρπίας διελαβε τὸ δεύτερον φορολογικὸν Νομοσχέδιον· ἐπειδὴ δὲ τὸ παρὸν συζητούμενον Νομοσχέδιον προϋποτίθεται περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου, ὑπενοήτετο καὶ τὸν τῆς ἐπικαρπίας, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισε νὰ διαλάβῃ καὶ περὶ αὐτοῦ. Ἕτερος παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐξαίρεσις τοῦ Νομοσχεδίου ἦτον ἀναγκαία, διότι ἄνευ ταύτης ἐδύνατο νὰ ἀπαιτηθῇ διπλοῦς φόρος ἐγγείου καὶ ἐπικαρπίας, ὁ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ὁπλονότι ὁρίζομενος καὶ ὁ ἐπὶ τῆς μεταξης· ἐρώτεινε δὲ τὴν παράληψιν τοῦ Νομοσχεδίου διότι περὶ τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γίνεται ἐν τῷ δευτέρῳ φορολογικῷ Νομοσχεδίῳ λόγος καθόσον πρότερον ἐφορολογοῦντο μόνον τὰ κουκούλια. ἤδη δὲ διὰ τοῦ εἰσαγομένου συστήματος φορολογεῖται ἡ ἐξερχομένη διὰ τῶν τελωνείων μεταξα καὶ ἄλλο ἀνέλυσε τὸ ζητούμενον διὰ τῶν εἰδῶν· δύω ὑπερθήλησα Νομοσχεδία, τὸ παρὸν καὶ ἕτερον εἰς τὸ ὁποῖον προβλέπεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μεταξης καὶ ὁ τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων· διὰ τοῦτο εἶναι περιττὸν ἐν ἄθ να γίνεται λόγος περὶ τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν ἰδιοκτητῶν μουρεών. διότι γίνεται ἐκεῖ, καθὼς ἐκεῖ ἐπίσης γίνεται λόγος καὶ περὶ τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοϊδιοκτητῶν· τοῦτον ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Νομοσχεδίου ἐκείνου προτείνει νὰ ὁρίσωσιν εἰς ποσόν τι λεπτῶν, ἡ δὲ περὶ τοῦ φόρου τούτων συζήτησις δύναται νὰ

γίνῃ ἐκεῖ καταλλήλως· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν 6 §, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἡ Βουλὴ ἐπίσης παρεδέχθη τὸν κατόπι. ἀναγωσθέντα 7 §, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ ε΄ ἀρίου ἡ. τοῦ ἄρθρου 5 ἐπροτάθη ἀπὸ ὑπεστηρίχθη ὑπὸ πολλῶν Βουλευτῶν, νὰ συμπεριληφθῶσι μεταξὺ τῶν ἐξαιρουμένων τῆς φορολογίας καὶ τὰ φασούλια, κουκιὰ καὶ ῥοβύθια καὶ ἐνγένει τὰ ὀσπρία, διότι ὁ λόγος, ὅπως ὑπαγορεύει τὴν ἐξαίρεσιν τῆς φορολογίας τῶν περιεχομένων εἰς τὸ ἐπάνω εἰδῶν, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων ὀσπρίων, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία, ἐπίσης ὡς ἐκείνων πολυδάπανος καὶ ἐνοχλητικὴ εἰς τοὺς φορολογουμένους, εἰσφέρει εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἐλαχίστων ποσῶν καὶ ἡ καλλιέργεια αὐτῶν συμφέρει ἐπίσης νὰ ἐνισχυθῇ διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ φόρου· ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ ἐνεργητικὴ αὐτὴ διάταξις τοῦ Νόμου θέλει καταπαθῆ γενικώτερα ἐνῶ ἄλλως ὠφελουμένων τῶν κατοίκων τινῶν μόνον μερῶν, ὅπου καλλιεργοῦνται τὰ ἐξαιρούμενα εἴδη. οἱ λοιποὶ καὶ μάλιστα οἱ τῶν νήσων ὅπου κυρίως σπείρονται φασούλια, κουκιὰ καὶ ῥοβύνθια, δὲν θέλουσι ποσῶς ὠφεληθεῖσθαι.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντιπαρέβη ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρατήρησεν, ὅτι δυσκολίαι περὶ τὴν εἰσπραξιν, τοπικαὶ ἀνάγκαι καὶ εὐεργετικὴ πρὸς τοὺς γεωργοὺς φροντὶς, ἀφ' ἑνὸς δὲ καὶ ὁ σκοπὸς ἐνισχύσεως τῆς καλλιεργείας εἰδῶν τινων ὑπηγόρευσαν τὰς περὶ τούτων ἐξαιρέσεις τοῦ προκειμένου ἐδαφίου· ἡ δὲ προτεινομένη νῦν ἐξαίρεσις ὁμοιάζει τὰς περὶ ἐλαττώτεως φόρων, διότι ἡ φορολογία τῶν φασουλίων, κουκίων καὶ ῥοβυνθίων εἰσάγει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἱκανὸν ποσὸν χρημάτων, καὶ ἡ ἐξαίρεσις αὐτῶν θέλει ἐπιφέρει ἐκπτωσιν σημαντικὴν εἰς τὰ ἔσοδα· ὅτι ἡ καλλιέργεια τῶν εἰδῶν τούτων εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη καὶ δὲν χρήζει ποσῶς ἐνισχύσεως· καὶ ὅτι ἂν ἡ ἐκ τῶν προσφυεστέρων ἐξαιρέσεων κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ὠφέλεια δὲν εἶναι καθ' ὅλα τὰ μέρη γενικὴ, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ πράξῃ.

Τὴν μὴ ἐξαίρεσιν τῆς φορολογίας τοῦ κεγχρίου καὶ βουρίου ἐπρότεινεν ἄλλος Βουλευτὴς, διὰ τοὺς λόγους, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῶν εἰδῶν τούτων ἐξαπλοῦται τὴν γονιμότητα τῆς γῆς, ὅτι ἡ χρῆσις αὐτῶν εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ὑγείαν, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα δὲν πρέπει διὰ τῆς ἀτελείας νὰ εἰσαχθῇ ἡ καλλιέργειά των· Παρεδέχθη δὲ τὴν ἀτέλειαν τῶν κρομμύων κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, μ' ὅλον ὅτι μέρη τινα, παράγοντα μεγάλην ποσότητα

θέλουσιν ὠφεληθῆ σημαντικὰ, διότι συμφέρει νὰ ἐνισχυνθῇ ἐσωτερικῶς ἡ καλλιέργεια αὐτῶν, τῶν ὁποίων γίνεται ἀρκετὴ εἰσαγωγὴ κατ' ἔτος ἔξωθεν.

Σύμφωνος δὲ ὁ μετὰ τοῦτον διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ κεγχρίου καὶ βουρίου, διότι ἡ ἀτέλεια αὐτῶν θέλει ἐνισχύσει πολὺ τὴν σπορὰν των, γνωστὴν οὖσαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ εὐρυτέρη ἐξάπλωσίς των θέλει ἐπιφέρει καταχρησιν εἰς τὴν καλλιέργειαν, ἀντέστεινεν εἰς τὴν ἀτέλειαν τῶν κρομμύων ὡς μὴ δικαίαν, διότι μέρη τινα, ἐν οἷς μεγάλαι ἐκτάσεις γαιῶν καλλιεργοῦνται, παράγουσι μεγάλας ποσότητας τοῦ εἴδους τούτου, ἐπρότεινε δὲ, καθ' ὃν ἀφορᾷ τὰ φασούλια, κουκιὰ καὶ ῥοβύνθια, νὰ ὑπόκεινται μὲν εἰς φορολογίαν, ἀλλὰ νὰ ἐξαιρεθῇ τῆς φορολογίας ῥητόν τι ποσὸν αὐτῶν, πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ καλλιεργητοῦ, διὰ νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν ἀτέλειαν καὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα παράγουσι τὰ προϊόντα αὐτὰ, χωρὶς βλάβην τοῦ δημοσίου.

Τὴν πρότασιν ταύτην περὶ τῆς ἀτελείας ποσοῦ τινος φασουλίων, κουκίων καὶ ῥοβυνθίων παρεδέχθησαν καὶ ὑπεστήριξαν καὶ ἄλλοι Βουλευταὶ προτείνοντες, ὅτι ἀ ευ τῆς ἀτελείας τούτων ἡ διὰ τῶν ἐξαιρέσεων ὠφέλεια θέλει εἶσθαι μερικὴ καὶ ὄχι γενικὴ, καὶ οὐδόλως ὠφέλιμος εἰς τὰς νήσους, ὅτι οἱ πλειότεροι τῶν γεωργῶν σπείρουσι ταῦτα πρὸς οἰκιακὴν των χρησι-, καὶ ὅτι τέλος εἶναι τὸ κοινότερον καὶ μόνον φαγητὸν τῶν πτωχῶν.

Ἕτερος τῶν Βουλευτῶν, π οτείνων τὴν παραδοχὴν φόρου διὰ τὰς πρὸς βρῶσιν χρησίμους ἐλαίας, ἐξέθηκεν ὅτι ἡ ἀτέλεια τούτων ὠφελεῖ μερικῶς ὀλίγων μερῶν τοὺς κατοίκους, ὅσα παράγουσι τοιοῦτον προϊόν, ὅτι μέγα μέρος τοῦ καρποῦ τούτου καταναλίσκεται καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους καὶ ἡ φορολογία τοῦ ου εἰσαγει ἀρκετὸν ποσὸν φόρου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιβληθῇ φορολογία.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντέκρουσαν ἄλλοι, λέγοντες ὅτι αἱ ἐλαῖαι εἶναι ἡ συνήθη τροφὴ τῶν πτωχῶ καὶ ἑπομένως ἡ ατέλεια αὐτῶν θέλει ὠφελήσει ἐν γένει τὴν πτωχὴν τάξιν τῆς κοινωνίας μας, ἥτις καταναλίσκει τὸ προϊὸν τοῦτο, ὅτι ἐκτὸς τῆς μικρᾶς ποσότητος τοῦ φόρου τούτου, ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ εἶναι ἐπίσης ἐκβλητὸς εἰς τὸν λαὸν, ὡς καὶ ἡ τῶν ἄλλων ἐξαιρουμένων εἰδῶν, διότι οἱ φορολογούμενοι ὑποφέρουσι παντοίας καταθλίψεις εἰς τὴν καταμέτρησιν· ὅτι ἡ ἀτέλεια τοῦ προϊόντος τούτου εἶναι ἀναγκαία πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐλαιοφυτείας, τόσον ὠφελίμου καὶ ἀναγκαίας εἰς τὸ Κράτος.

Ἄλλοι ἐπρότειναν τὴν φορολογίαν τοῦ καρποῦ τούτου εἰς τὰ τελωνεῖα, οἱ μὲν, ὅταν αἱ ἐλαῖαι ἐξάγωνται ἐκτὸς τοῦ Κράτους, οἱ δὲ ἐν γένει εἴτε ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξάγωνται, εἴτε ἐντὸς μεταφέρωνται διὰ θαλάσσης.

Ἀντειπόντων ἄλλων ὅτι ἡ φορολογία κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπιπίπτει οὐχὶ μόνον εἰς τὸ προϊὸν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν, καὶ εἰς τὰ ἔξοδα πρὸς κατασκευὴν δοχείων, καὶ εἰς τὸ ἐξοδευόμενον διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἅλας καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως, καὶ ἑπομένως εἶναι ἄδικος, καὶ ὅτι μόνον ἡ κάτωθεν τοῦ δένδρου φορολογία τοῦ καρποῦ κατὰ τὴν συλλογὴν εἶναι ἀνεπαχθὴς καὶ δικαία. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ὠφέλειαν τῆς πτωχῆς τάξεως τῆς κοινωνίας, ἥτις καταναλίσκει τὸν καρπὸν τοῦτον, τὰς δυσχερείας καὶ τὸ ἐπαχθὲς τῆς φορολογίας τοῦ προϊόντος τούτου, ὑπήγαγεν αὐτὸ εἰς ἀτέλειαν· ὅτι διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν παραδέχεται τὰς προταθείσας διακρίσεις τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἢ τῆς μεταφορᾶς των διὰ θαλάσσης, καὶ ὅτι προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Συζητήσεως μικρᾶς ἐπιγενομένης περὶ τῆς ἀτελείας ἢ μὴ τῶν φασουλίων, κουκίων καὶ ῥοβυνθίων, τῶν ἐλαιῶν, τοῦ κιγχρίου καὶ βουρίου, καὶ τῶν κρομμύων, ἔπαυσεν ἡ περὶ τούτου συζήτησις, καὶ ἔθεσεν ὁ Πρόεδρος εἰς ψηφοφορίαν. (α Τὸ ζήτημα ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὴν ἀτέλειαν ποσοῦ τινὸς φασουλίων, κουκίων, καὶ ῥοβυνθίων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ἀποφατικῶς. β) ψηφοφορηθὴ ἡ ἀτέλεια κατὰ τὸ Π'. ἐδάφιον ἐπὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν ἐκτὸς τῶν ἐλαιῶν, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν κατὰ τὸ Νομοσχεδίον. καὶ γ) ἐψηφοφορήθη ἡ ἀτέλεια ἢ μὴ τῶν πρὸς ἔρῶσιν χρησίμων ἐλαιῶν καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ταύτην. Ἑπομένως ἀνεγνώσθη ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 5 μὲ τὴν ἐπενεχθεῖσαν εἰς τὸ ἐδάφιον γ'. προσθήκην, καὶ παρεδέχθη ἀπὸ τὴν Βουλὴν δι' ἀναστάσεως ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθ. 5. « Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω φορολογίας

« α') Τὰ ἄχυρα.

« β') Ἡ ἴσον στρέμμα γῆς ὅπου καὶ ἂν κεῖται δι' ἕκαστον « ἐλαιόκτητον ἢ καλλιεργητὴν πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ « ὀσπρίων, καὶ δι' ὅπου ἂν δὲν ἔποτε χρῆσίν των.

« γ') Ὅλα τὰ σποράδην κείμενα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς « τοῦ ἀνωτέρω ἡμίσεως στρέμματος ὅσον καὶ εἰς ἀγροὺς, αὐλὰς « καὶ ἀμπελῶνας.

« δ') Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον « ἀσταχολόγον.

« ε') Ὁ λιναρόσπορος, καναβόσπορος καὶ ῥιζαρόσπορος.

« Τὰ φύλλα τῶν συκαμινομορεῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον « φόρον.

« ζ') Ἡ ῥόδη καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζηται.

« η') Ἡ φακὴ, τὸ κεγχρὶ, λαθοῦρι καὶ ἀγριολάθουρον, τὰ « κρομμύδια καὶ σκόρδα, ὅσα καλλιεργοῦνται ἐκτὸς τῶν περιβο- « λίων, τὸ ὄπιον, ὁ ἀρακᾶς, ἡ ῥάβα, τὰ σαρώματα, τὸ βουρὶ, « τὰ λούπινα, τὸ σίσαμον, τὸ λινάρι, τὸ κανάβι, τὰ γεώμηλα « καὶ αἱ πρὸς ῥῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 6 καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον οὕτως·

Ἄρθρ. 6. « Κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων

« 1) Οἱ φόροι τῆς ῥητινοκατράμμης καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων.

« 2) Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλανοκυκιδοδένδρων.

« 3) Τῆς μετάξης ἢ τῶν κουκουλίων.

« 4) Τῶν ξηρῶν σύκων.

« 5) Τῶν σταφίδων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκκοκίου καὶ τῶν « λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων.

« 6) Τὰ περὶ τῶν δοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβα- « δίων. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 7, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ἡ παρατήρησις ὅτι εἶναι καλὸν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου νὰ ζητῆται ἀπὸ τοὺς πρωτοεπιστάτας καὶ ἀποθηκαρίους ἀνάλογος ἐγγύησις· ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι διοικητικὸν καὶ δὲν πρέπει νὰ τεθῇ ἐντὸς τοῦ Νόμου.

Παρεδέχθη ἑπομένως τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ὡς καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Β'. τμήματος, οὕτως·

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 7

« Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1845, θέλουν εἰσπραχθῆ διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως προσωπικόν. »

Μεταβάσης τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἑπομένου ἄρθρ. 8, παρετηρήθη ὑπό τινος ἐπὶ τοῦ 1. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου α') ὅτι

πρέπει νὰ παύσῃ ἡ μέχρι τοῦδε ὑποχρέωσις τοῦ γεωργοῦ νὰ κατασκευάζῃ χωριστὸν ἀλώνιον διὰ τὰ ἐθνικὰ γεννήματα καὶ χωριστὸν διὰ τὰ ἰδιόκτητα, διότι ἡ ὑποχρέωσις αὕτη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι καταβλιπτικὴ, ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς ἔξοδα καὶ χρονοτριβάς· ὁ δὲ προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτήτων νὰ γίνεται δι' ἐκτιμήσεως ἢ ζυγίσματος τῶν δεματίων· 6') ὅτι ἡ ὑποχρέωσις τοῦ γεωργοῦ νὰ μετακομίζῃ μακρόθεν τὰ θερίσματά του διὰ νὰ τὰ συγκεντρονῃ εἰς μίαν θεμωνιάν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι καταβλιπτικὴ καὶ πολυέξοδος, εἶναι καὶ ἐπιζήμιος, διότι τοιουτοτρόπως χάνει καθ' ὁδὸν καὶ εἰς τὰ δάση μέγα μέρος τῶν θερισμάτων, καὶ ὅτι πρέπει νὰ συγχωρῆται εἰς αὐτὸν τὸ ἀλώνισμα, ὅπου τὸ συμφέρον τον συμβιβάζεται.

Ἀντικρούσῃ εἰσης τῆς πρώτης παρατηρήσεως, ὡς μᾶλλον καταβλιπτικῆς διὰ τὸν γεωργὸν καὶ ἐπιζημίου εἰς τὸ δημόσιον, διότι θέλει παράσχει ἀφορμὰς καταχρήσεων, καὶ ἀντιπαρατηρηθέντος, ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι διοικητικὰ, καὶ δύναται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν πρὸς τοὺς ἐπιστάτας κ. λ. π. ὁδηγιῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐδάφ. 1. τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον οὕτως·

« 1). Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἴσπραξιν ἐπὶ ἁρπαγῇ αὐτῶν εὐθύνῃ καὶ ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ 5 ἕως 50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἀλωνίων μέχρι οὗ εἰσπράξωσι τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους καὶ ἀναποθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας. »

Ἐπὶ τοῦ 2 ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, θέλουσα νὰ καθιερώσῃ ἐντὸς τοῦ Νόμου πλειοτέρας ἐγγυήσεις, προστατευούσας τὸν φορολογούμενον ἀπὸ τὰς καταθλίψεις καὶ καταπιέσεις τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἴσπραξιν εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν, καὶ νὰ προλάβῃ τὰς καταχρήσεις τῶν φορολογουμένων ὡς ἐκ τῆς ἀναμίξεως τῶν ἐθνικῶν μετὰ τῶν ἰδιοκτήτων δεματίων, οἷον ὁραδιτῶν καὶ προσκομμάτων εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τοῦ θερισμοῦ, ἐτροποποίησεν τὸ ἐδάφιον 2 οὕτως·

«Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων, ὀφείλουν ὅμως τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξεως τοῦ θέρους

νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλον. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ γεωργοῦντες εἰς κοινότητα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχουν ἄγροι ἀνέμικτοι. Ἡ σφράγισις τῶν ἀλωνίων καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ μόνον τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν· ἀλλ' ἐὰν οὗτος, καὶ τοι προσκληθεὶς προσηκόντως, δὲν ἐμφανισθῇ ἢ ἀποποιηθῇ τὴν ἀποσφράγισιν ἢ τὴν καταμέτρησιν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, δύναται ὁ φορολογούμενος μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, προσλαβὼν τὸν δήμαρχον, ἢ τὸν πάρεδρον, ἢ τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου, νὰ ἀποσφραγίσῃ καὶ καταμετρήσῃ ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς τούτων τὸν καρπόν του, συντασσομένης συνοπτικῆς ἐκθέσεως, ἥτις κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν, μεταλομιζομένου συγχρόνως καὶ τοῦ φόρου. »

Ἐπρατάθη ὑπό τινος νὰ ἀρεθῇ ἐλευθέρα ἡ ἀποσφράγισις, ἢ νὰ μὴ περιορίζηται ἐντὸς ὁρισθείσης προθεσμίας ἡ ἀπουσία ἢ ἡ πρὸς ἀποσφράγισιν ἄρνησις τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἴσπραξιν, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι καταβλίβουσι τὸν φορολογούμενον, ὅστις πολλάκις διὰ τὸ λίγνισμα, καὶ μάλιστα τῶν ὀψίμων, εἰς ἐποχὴν ὅτε ἡ ἀτμόσφαιρα ὑπόκειται εἰς μεταβολὰς, ἔχει συμφέρον ἢ δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ εἰμὴ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν καὶ ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐλεύσεως παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ, ἀφ' ἑνὸς τὸ δημόσιον διὰ τὰς κατὰ τὸ θέρος καταχρήσεις τῶν γεωργῶν, ἀναμιγνυόντων τὰ ἐθνικὰ καὶ ἰδιόκτητα, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ παύσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐριδας εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τὰς καταθλίψεις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν, ὑποβάλλει εἰς ὑποχρέωσιν τὸν γεωργὸν νὰ εἰδοποιῇ τὸν ἐπιστάτην τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξεως τοῦ θέρους, ὅστις θέλει προλαμβάνει τὴν ἀναμίξιν τῶν δεματίων, ὑποχρεώσιν μὴ περιεχομένην εἰς τὸ Νομοσχέδιον· δίδει δὲ συγχρόνως τὸ δικαίωμα εἰς τὸν γεωργὸν, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἴσπραξιν, νὰ ἐνεργῇ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἱερέως μετὰ παρέλευσιν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἐνῷ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἡ ἀποσφράγισις ἐνεργεῖται ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἴσπραξιν. Ἁπάντων δὲ εἰς τὸν προτείναντα νὰ ἀρθῇ ὅλως ἐλεύθερος ὁ γεωργὸς νὰ ἐνεργῇ τὴν ἀποσφράγισιν, εἶπεν, ὅτι τότε θέλει εἶσθαι περιττὴ

πλέον ἡ σφράγισις, ἄνευ τῆς ὁποίας τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου μένουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν γεωργῶν.

Διὰ τῶν λέξεων *ἐπιτετραμμένοι τὴν εἴσπραξιν* ἐννόησεν ἡ ἐπιτροπὴ πάντα ὑπάλληλον, διωρισμένον εἰς ἐπιστασίαν καὶ εἴσπραξιν τῶν φόρων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντιπαρατήρησεν ὅτι τὰς προταθείσας παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογίας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Νομοσχεδίου, ἀφοῦ δὲ εἰς τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 ἔγραψεν τὰς ἀρχάς, αἵτινες παρέχουσι καὶ εἰς τὸν φορολογούμενον καὶ εἰς τὸ δημόσιον τὰς ἀναγκαίας ἐξασφαλίσεις ἀφῆκε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν νὰ ἐνεργήσῃ διοικητικῶς διότι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Ὑπουργείου εἶναι νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ νὰ παράσχῃ προστασίαν εἰς τὸν γεωργὸν ἀπέναντι καταβλίψεων. Ἐπρότεινε δὲ τὴν παραδοχὴν τοῦ ἐδαφίου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἀποκειμένου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ διοικητικῶς τὰ ἀναγκαῖα μέτρα.

Αἱ καταβλίψεις καὶ καταπιέσεις τῶν γεωργῶν κατὰ τὴν σφράγισιν τῶν ἀλωνίων καὶ καταμέτρησιν τῶν καρπῶν, ἀπήντησέ τις εἰς τὸν Ὑπουργόν, ἐπιφέρουσιν ἀπείρους ζημίας, ἔξοδα καὶ χρονοτριβὰς εἰς τὸν γεωργόν, ὅρτις πολλάκις ἕνεκα τούτων κινδυνεύει νὰ ἀπολέσῃ ὁλόκληρον τὸ ἀλώνιον, ἢ ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ παραχωρήσεις πλαγίας εἰς τὸν ἐπιστάτην, ὑπαγορεύουσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ καθῆκον, νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν γεωργὸν τὴν ἀναγκαίαν προστασίαν, ὥστε νὰ δύναται νὰ προσφεύγῃ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ ἀπουσίας τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ταῦτα δὲ νὰ γίνωσι διὰ τοῦ Νόμου, διότι αἱ ὁδηγίαι ἢ ὑπουργικαὶ διαταγαὶ δὲν παρέχουσι τὸ κῦρος τοῦ Νόμου.

Ἕτερος ἐπρότεινεν νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἐδάφιον τοῦ Νομοσχεδίου κατά τινα ἐν τῇ τμηματικῇ συζητήσει γνωμοδότησιν, οὕτως· «Ἀρνουμένου τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἴσπραξιν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀ-οσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν, τότε ὁ φορολογούμενος, προσκαλῶν τὸν πάρεδρον καὶ ἱερέα τοῦ χωρίου, προχωρεῖ εἰς τὴν ἐνεργειαν τούτου, συνταττομένου περὶ τούτου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖο πέμπεται εἰς τὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας διὰ τὰ παραιτέρω. Ἐν ἐλλείψει δὲ τῶν ἀνωτέρω θέλει προσλαμβάνει δύο μάρτυρας.»

Ἄλλος ἐπρότεινε νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ προθεσμία τῶν εἰκοιτεσσάρων ὡρῶν μόνον διὰ τὴν καταμέτρησιν, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὴν

ἀποσφράγισιν, ἥτις πολλάκις ἀπαιτεῖται νὰ γίνεται διὰ τὰ λίχνισμα ἢ ἅλιασμα ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

Ἡ εἰδοποίησις τοῦ γεωργοῦ τρεῖς ἡμέρας πρότερον περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ θερισμοῦ, ἐπρότεινεν ἄλλος, νὰ γίνεται δι' ἐγγράφου δηλώσεως εἰς τὴν ὁποίαν νὰ σημειοῦται τὸ ποσὸν καὶ αἱ θέσεις τῶν ἐθνικῶν χωραφίων καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν, διὰ νὰ ἐνεργῆται οὕτως ἀκριβὴς ἐπιτήρησις καὶ ἔλεγχος τῶν καταχρήσεων. Ἀντέτειναν δ' ἄλλοι εἰς τοῦτο, ὡς πολὺ δυσχερὲς διὰ τοὺς γεωργούς, προτείναντες νὰ γίνεται ἡ εἰδοποίησις αὕτη ὡς μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὸν πάρεδρον ἑκάστης κοινότητος.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλου, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴν ἀρθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἡ ἄδεια πρὸς θερισμόν, ἡ ἀποσφράγισις τῶν ἀλωνίων καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν ἄνευ τῆς περιοριστικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις καταβλίβει καὶ καταπιέζει τὸν γεωργὸν· ὅτι τοιαῦται ἐγγυήσεις ἐτέθησαν εἰς τὸ 1 καὶ 2 ἐδάφιον τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ ὁρισθῶσιν ἐντὸς τοῦ Νόμου καὶ αἱ ἀναγκαῖαι προστατευτικαὶ ἐγγυήσεις διὰ τὸν γεωργὸν κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν ἀλωνίων καὶ καταμέτρησιν τῶν καρπῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Νόμος ἀποσιωπᾷ· ὅτι ἡ διάκρισις τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτήτων θερισμάτων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἴσπραξιν καλήτερον, ἐπιτρεπόντων κατὰ τὸν θερισμὸν, διότι ἡ προταθεῖσα ἔγγραφος δήλωσις θέλει ἐπιφέρει δυσχερείας εἰς τὸν γεωργόν.

Σύμφωνα μὲ ταῦτα ἐπρότεινε προσθήκας τινὰς εἰς τὸ ἐδάφ. 2

Ἐφ' ἱκανὸν συζητηθέντος τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὁ Πρόεδρος παρελθούσης τῆς ὥρας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν, προσθεὶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος·
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Σταμ. Ἀνεστιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΣ'.

Τῆς 30 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν τοῦ Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιαστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ

Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνοματικοῦ αὐτῶν καταλόγου παόντων 82 καὶ ἀπόντων 28, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, καὶ γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Καθ' περλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν αἱ αἰτήσεις τῶν Βουλευτῶν Δ. Ταύκη καὶ Γ. Νοταρᾶ, αἰτούντων ὀκταημέρου ἀπουσίας ἄδειαν καὶ ἐνεκρίθη νὰ δοθῇ ἡ ζητουμένη ἄδεια.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. 2. τοῦ ἄρθρ. 8 περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς συγκομιδῆς.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως, ἐπαναλαμβάνων τοὺς ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει λεχθέντας λόγους, ὑπαγορεύσαντας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν προτεινομένην τροποποίησιν, εἶπεν, 1ον. Ὅτι τὸ Νομοσχέδιον περιελαβε μόνον διάταξιν, ἐξασφαλίζουσαν τὸν γεωργὸν διὰ τὴν προῦπαρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ θερισμοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως, γνωρίζουσα ἐκ πείρας τὰς κατὰ τὸ θέρος ποικιλομόρφους παρὰ τῶν γεωργῶν καταχρήσεις, ὡς ἐκ τῆς ἀναμίξεως τῶν ἐπ' ἐθνικῶν μετὰ τῶν ἐπ' ἰδιωτικῶν γαιῶν δεματίων, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον διὰ τὴν πρόληψιν τῶν καταχρήσεων τούτων νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς γεωργοὺς ἡ ὑποχρέωσις νὰ προαναγγέλωσιν ἁπλῶς εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν τὴν ἔναρξιν τοῦ θερισμοῦ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου κεῖνται ἀνάμικτοι οἱ ἐθνικοὶ καὶ ἰδιόκτητοι ἀγροί. 2ον Ὅτι τὸ Νομοσχέδιον, ἀναθὲν τὴν ἀποσφράγισιν τῶν ἁλωνίων εἰς μόνους τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν εἴσπραξιν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου, δὲν ἐπροβλεψε ποσῶς περὶ τῶν ἐπιφερομένων πολλάκις ἀποποιήσεων καὶ ἀναβολῶν ἐκ μέρους αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἀποσφράγισιν τῶν ἁλωνίων καὶ τὴν καταμέτρησιν τῶν καρπῶν, ἡ ἐπιτροπὴ, θέλουσα νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τῶν γεωργῶν ἀπέναντι ἀδικαιολογήτων ἀποποιήσεων τῶν ἐπιστατῶν, ἐκανόνισε κατὰ ποίας περιπτώσεις δύναται ὁ φορολογούμενος νὰ ἀποσφραγίσῃ, ἁλωνίσῃ καὶ καταμετρήσῃ τοὺς καρποὺς του καὶ ἄνευ τῆς παρουσίας ἢ τῆς συγκατανεύσεως τοῦ ἐπιστάτου. Ὅτι οἱ δύω οὗτοι λόγοι ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἐπιφέρῃ τὴν προτεινομένην τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου τούτου. Ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς προτεινομένης τροπολογίας εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῶν συμφερόντων τῶν ἰδιωτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου καὶ τὴν κανόνισιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν ἀμφισβητήσεων, ἐθεώρησεν ἡ Ἐπιτροπὴ ὡς νομοθετικὸν

καὶ ὄχι διοικητικὸν, τι θεῖσα αὐτὸ ἐντὸς τοῦ Νόμου. Ὅτι ἡ Βουλὴ πρόκειται ἤδη νὰ κλείσῃ, ἐὰν αἱ διατάξεις αὗται ἦναι ἀναγκαῖαι ἢ περίττεται, καὶ ἐὰν παραδεχθῇ τὸ πρῶτον, πρέπει νὰ τάξῃ αὐτὰς ἐντὸς τοῦ Νόμου ἐχούσα πρὸς τοῦτο προφανῆ παραδείγματα καὶ τοὺς φορολογικοὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν Νόμους. Ὅτι εἰς τὰ τμήματα ἐπροτάθη νὰ ὑποβληθῇ ὁ γεωργὸς εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ δύναται ἄνευ ἀδείας νὰ θερίσῃ, ἡ Ἐπιτροπὴ ὅμως ἐκρίνασε τοῦτο ὡς περιττὸν καὶ φέρον τροκόμματα εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἔθηκεν ἁπλῶς μόνον τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὸν φορολογούμενον νὰ προαναγγέλλῃ πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὴν ἔναρξιν τοῦ θερισμοῦ εἰς τὸν ἐπιστάτην. Ὅτι σύμφωνα μὲ τὰς γενομένας, χθὲς ὑπό τινος παρατηρήσεις περὶ τῆς προθεσμίας τῶν 24 ὡρῶν ὡς πρὸς τὴν ἀποσφράγισιν ὡλίγων ἐπιζήλων εἰς τὸν γεγρόν, ἡ Ἐπιτροπὴ ὥρισε τὴν προσημείωσιν τὴν μόνον διὰ τὴν καταμέτρησιν οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὴν ἀποσφράγισιν, ἥτις καὶ ἀμέσως δύναται νὰ ἐργασθῇ.

Διὰ ταῦτα ἐπρότεινεν ἐπὶ τοῦ § 3 τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογίας μεταβολάς τινας συμφώνως μὲ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντέλεξεν εἰς ταῦτα ὡς χθές· Ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, ἀπὸ ἐπιθυμίαν προστασίας τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου κινδύνου, ἐφάνη ὑπὲρ τὰς προτεινομένας ταύτας τροπολογίας, ὁρίσαν δὲ ἐντὸς τοῦ Νομοσχεδίου ἐκείνας τὰς διατάξεις, ὅσας ἐθεώρησε νομοθετικὰς, ἐπεφυλάχθη τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προτεινομένων συνεπειῶν διὰ διοικητικῶν μέσων. Ὅτι διὰ τῆς τεθείσης εἰς τὸ § 1ον. ἀρχῆς, ὅτι ὁ ἐπιστάτης, ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτοῦ εὐθύνῃ καὶ ἀπειλῇ προστίμου καὶ παύσεως, ὀφείλει νὰ παρευρίσκηται ἀδιαλείπτως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ θερισμοῦ, ἁλωνισμοῦ, σταγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως καὶ καταμετρήσεως, ἐξασφαλίζεται ὁ γεωργὸς ἀπὸ τὰς ἕνεκα τῶν ἀπουσιῶν καὶ τῶν ἀποποιήσεων ἀναβολὰς τῶν ἐργασιῶν του· ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τοῦ 2 ἐδαφ. ἐξασφαλίζεται τὸ Δημόσιον ἀπέναντι τῶν κατακρίσεων τῶν φορολογουμένων. Ὅτι ἐκτὸς τούτων τὸ Ὑπουργεῖον, θέλον νὰ ἐπαλλάξῃ τὸν γεωργὸν ἀπὸ τὰς καταβλήβεις, καὶ παραδεχθὲν διὰ τοῦτο τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων ἐν γένει, θέλει ἐπιστήσει τὴν προσοχὴν του εἰς καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἴσπραξιν ὑπαλλήλων καὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ καὶ

ἀνεπαχθῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, ἐκδίδων αὐστηρὰς διαταγὰς πρὸς τοὺς οἰκονομ. ὑπαλλήλους. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλοι, ὁδηγούμενοι ἀπὸ μόνον τὸ συμφέρον τῆς ἀκριβοῦς καὶ τιμίας ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεών των, ἐπαπειλούμενοι ἄλλως ἀπὸ ποινάς, δὲν ἔχουσι τὰς ἀφορμὰς τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις διὰ τῶν καταβλίψεων ἐπροσπάθει νὰ πλεονεκτήσῃ. Ἐπομένως αὐτὸ τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑπουργείου παρέχουσι τὰς συζητουμένας ἐγγυήσεις.

Ἕτερος Βουλευτὴς, ἀπαντῶν εἰς τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ λεχθέντα, παρέστησεν, ὅτι ὁ φορολογούμενος ὑπέστη τὰς καταβλίψεις ταύτας ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ Δημοσίου, ὥστε, καίτοι μεταβληθέντος τοῦ συστήματος τῆς εἰσπράξεως, δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἀπροστάτευτος ὁ γεωργὸς, ἐνώπιον τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἴσπραξιν, προστασίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς Βασιλοκρατίας ἀπήλαυσεν. Ὅτι οὐδεὶς ἀμφιβάλλει περὶ τῆς προσοχῆς τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' ὁ νομοθετῶν δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν εἰμὴ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων ἑκάστου, χωρὶς νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἐκτελεστῶν, τὰ ὁποῖα ἢ ἐκλείπουσι ἢ μεταβάλλονται. Ἐπομένως ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἕτερος σύμψωνος μὲ τὸν προλαλήσαντα, παρετήρησεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν πρὸς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν εἴσπραξιν ἐμπιστοσυνην, ἔδειξε διὰ τῆς καθιερώσεως εἰς τὸν Νόμον ἄρθρου, κανονίζοντος τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν καὶ ἀπειλοῦντος εἰς αὐτοὺς ποινὰς, τὴν δυσπιστίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ Βουλὴ κινουμένη ζητεῖ ἐγγυήσεις διὰ τὸν γεωργόν. Ἡ πεῖρα αὕτη ἀπέδειξεν ὅτι ὁ φορολογούμενος ὄχι μόνον ὑπὸ τῶν ἀποποιήσεων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἴσπραξιν καταβλίβεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀρνήσεων καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἱερέως καὶ παρέδρου, τὰς ὁποίας προΐδεν ὁ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμος τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὅτι ἀντὶ νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ λύσις καὶ θεραπεία τῶν παραπόνων τούτων, προερχομένων ἐκ τῶν καταβλίψεων τοῦ ἐπισκάτου, καλήτερον νὰ ὁρισθῶσι δι' αὐτοῦ τοῦ Νόμου αἱ περιπτώσεις ἐκεῖναι καθ' ἃς ὁ φορολογούμενος νὰ δύναται, ἀποποιουμένου τοῦ ἐπισκάτου, νὰ ἀποσφραγίσῃ καὶ καταμετρήσῃ, καὶ τοιουτοτρόπως τοιαῦτα παράπονα νὰ προ-

λαμβάνωνται ἐξ αὐτοῦ τοῦ Νόμου. Ἐπρότεινε δ' ἐπὶ τέλους τὴν παραδοχὴν τοῦ οἰκείου ἄρθρου τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου τοῦ παρελθόντος ἔτους, καθ' ὃ προβλέπονται καὶ θεραπεύονται αἱ καταβλίψεις αὗται τῶν φορολογουμένων.

Καὶ ἄλλος μετὰ τοῦτον, σύμφωνος ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς προταθείσης τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ἐδ φ. 2 τοῦ προκειμένου ἄρθρου, διὰ νὰ προλαμβάνωνται αἱ καταχρήσεις τοῦ γεωργοῦ κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, διὰ τῆς ἀναμίξεως τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτήτων δεματίων, καὶ νὰ θεραπεύωνται αἱ καταβλάψεις τῶν φορολογουμένων διὰ τῶν ἀποποιήσεων τοῦ ἐπιστάτου κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν, παρετήρησεν ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι ἡ πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ εἰδοποιῆται ὁ ἐπιστάτης παρὰ τῶν φορολογουμένων τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θερισμοῦ εἶναι μὲν ἀναγκαία, ἀλλὰ δὲν δικαιολογεῖται διὰ τὴν τριήμερον προθεσμίαν· ὅτι ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Ἄργους περὶ τῆς ἐγγράφου δηλώσεως ἐθεωρήθη ὡς δυσχερὴς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διὰ τὴν ἀμάθειαν τῶν γεωργῶν· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν προετοίμασεν ὁδηγίας περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἃ τὰς ὁποίας ὁ φορολογούμενος, ἐνφανιζόμενος εἰς τὸν ἐπιστάτην πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θερισμοῦ, δηλοποιεῖ προφορικῶς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως, τὴν θέσιν, ἐὰν τὰ θερίσματα ἦναι ἐπὶ ἐθνικῶν ἢ ἰδιοκτήτων γαιῶν, ὁ δὲ ἐπιστάτης ἐγγράφει ταῦτα εἰς διπλότυπον βιβλίον, καὶ ὅτι προτιμώτερον εἶναι νὰ γίνηται ἡ δήλωσις προφορικῶς καὶ ἄνευ περιορισμοῦ ῥητῆς προθεσμίας. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον περὶ ἀποσφραγίσεως καὶ καταμετρήσεως, ὅτι κατὰ τὸ Ν μοσχέδιον ἡ ἀποσφράγισις καὶ καταμέτρησις ἐνεργεῖται ἀπὸ μόνον τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν, ἐπιβαλλομένης εὐθύνης καὶ ποινῶν εἰς τὸν ἀνοῦμενον τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρησιν· ὅτι οὐδεὶς ἀμφιβάλλει περὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Ὑπουργείου νὰ ἐκτελῆται ὁ Νόμος, ἀλλὰ τί ὠφελεῖται ὁ γεωργὸς ἀπὸ τὴν παῦσιν τοῦ ἐπιστάτου, ὅταν παρεμποδίζηται εἰς τὰς ἐργασίας τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν του, ἢ ὅταν, ὠφελούμενος ἀπὸ τὰς ἀμφιβολίας τοῦ § 2 ἀποσφραγίσῃ τὸ ἀλώνιον καὶ ὑπακούῃ εἰς τὰς ποινὰς τοῦ § 3; ὅτι ἡ ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἢ Παρέδρου πρόσκλησις τοῦ Ἐπιστάτου κατὰ τὴν σημερινὴν τροπολογίαν τοῦ Εἰσηγητοῦ, ἄνευ τῆς ὁποίας νὰ μὴ γίνηται ἡ ἀποσφράγισις ἀπὸ τὸν Πάρεδρον ἢ Ἱερέα, εἶναι ἐπαχθὴς εἰς τοὺς φορολογουμένους, οἵτινες ἔχουσι πολλάκις τὰ ἀλώνια των μακρὰν τοῦ χωρίου.

Ἐπρότεινε δὲ τὴν ἐξῆς τροπολογίαν, συγχωνευθεῖσαν διὰ προσθαρκιρέσεων μὲ τὴν τῆς Ἐπιτροπῆς.

«2. Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων των· ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον, ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικούς τε καὶ ἰδιοκτήτους ἀγροὺς συνάμα ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τούτων πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως νὰ λάβωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει παραυτὸς νὰ δώσῃ οὗτος, ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν. Ἡ σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῶν ἀλωνίων καὶ ἡ κατανάλωσις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπραξιν· ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν κατανάλωσιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου, ἢ τοῦ Παρέδρου, ἢ τοῦ Ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἑνὸς αὐτῶν ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συνταχθησομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν».

Συναινεσάντος ἐπὶ τέλους εἰς ταύτην καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκηρύχθη ἀποπερατωμένη ἡ συζήτησις.

Τεθέντος ἀκολούθως τοῦ ζητήματος, ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν τελευταίαν ταύτην τροπολογίαν καὶ ψηφοφορίας γενομένης δι' ἀναστάσεως, παρεδέχθη αὐτὴν ὡς 2 § τοῦ ἄρθρου 8.

Τὰ ἐδάφ. 3 καὶ 4 ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Τὰ ἐδάφ. 5, 6, 7, καὶ μέρος τοῦ 8, ἀφορῶντα τὴν ἀνάκλησιν καὶ ἐκδίκασιν τῶν παρὰ τῶν φορολογουμένων πραττομένων παραπτωμάτων, ἡ Ἐπιτροπὴ τροποποιήσασα σύμφωνα μὲ τὰς περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν παρανόμων τό των πράξεων ἐπενεχθείσας οὐσιώδεις τροπολογίας εἰς τὸ περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων Νομοσχέδιον, συνεχώνευσεν αὐτὰ εἰς ἓν 5 ἐδάφιον, τὸ ὁποῖον συγκατατεθέντος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ παρεδέχθη ἡ Βουλὴ μὲ τὴν προσθήκην τῶν λέξεων *ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου* μετὰ τὴν λέξιν *ἐνεργεῖσθαι*· ἔχει δὲ οὕτως·

«5. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει » ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς » εἰσπράξεως παρὰ τοῦ Δημάρχου, Ἀστυνόμου ἢ Παρέδρου τοῦ » τόπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ

» αὐτόθι Πταισματοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς Δι» κονομίας, φυλασσομένων τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων διατάξεων » αὐτῆς.»

Συνέπεια τῆς συγχωνεύσεως ταύτης τῶν ἐδαφίων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἐδάφιον 6 τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχον οὕτως·

« 6.) Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα προέρχωνται » ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα κτλ.»

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 8 κατὰ τὰς ἐπενεχθείσας τροπολογίας, καὶ ἐγένετο παραδεκτόν· ἔχει δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 8.

« 1.) Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπραξιν ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν » εὐθύνῃ καὶ ἐπὶ ἀπωλείᾳ προστίμου ἀπὸ 5 ἕως 50 δραχμῶν, » ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν » νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θερισμοῦ, » τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλω» νίσματος, τῆς σφραγίσεως τῶν ἀλωνίων, μέχρις οὗ εἰσπράξωσι » τοὺς διὰ τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους καὶ ἐναποθέσωσιν » αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας.

« 2.) Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς » ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος » τῶν προϊόντων των, ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον ὅσοι καλλιερ» γοῦν ἐθνικούς τε καὶ ἰδιοκτήτους ἀγροὺς συνάμα ἐπὶ τῇ προ» φορικῇ δηλώσει τούτων πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, νὰ λά» βωσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει παραυτὸς » νὰ δώσῃ οὗτος· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν » θερισμόν.

« Ἡ σφράγισις καὶ ἀποσφράγισις τῶν ἀλωνίων καὶ ἡ κατανά» λωσις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν » ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπραξιν· ἐὰν δὲ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν » ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, » διὰ δὲ τὴν κατανάλωσιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ » φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ » τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Παρέδρου ἢ τοῦ Ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν » ἐλλείψει ἑνὸς τούτων ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συντασσο» μένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται πρὸς τὴν οἰκονο» μικὴν ἀρχήν.

« 3) Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύβει ἢ ἀφαιρέσει τοὺς » ἀλωνισμένους καρποὺς, ἢ δι' ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου προ-

εσπαθήσει νὰ στερήσῃ τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου εἰς πρόστιμον πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπεπειράθη νὰ μὴ πληρώσῃ.

4) «Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων, πρὸς ἀνταμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους ἐκατέβαλον διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ Δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του.

5) «Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτόθι Πταισματοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς Δικονομίας, φυλασσομένων τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων διατάξεων αὐτῆς.

6) «Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα πραίρχωνται ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ δημοσίου, ὁ εἰρηνοδίκης τότε κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον, ὡς ἐπὶ ἰδιοκτήτων προϊόντων. Τὸ δὲ πρόσιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἀφεθῇ κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.»

Τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος 1 § τοῦ 9 ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς παρεδόχθη ἡ Βουλή, καθ' ἃ ἡ ἐπιτροπὴ ἐτροπολόγησεν αὐτὸν μὲ τὴν προσθήκην τῆς λέξεως *ἐν γένει* μετὰ τὴν *ἐσπρίων*. Εἰς τὸν 2 § ἐπρότεινέ τις νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις *ἅμα κοπανισθῇ* αἱ λέξεις *καὶ ξηρανθῇ* καθὼς καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ μετὰ τὴν λέξιν *κοπανισμένος* αἱ λέξεις *καὶ ξηραμένος*· ἄλλως δὲ νὰ μὴν ξηραίνωσιν αὐτὸν κοπανισμένον, ἀλλ' ἀφοῦ τὸν συλλέξωσιν ἀκοπάνιστον, νὰ μεταφέρωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἀποθήκην καὶ νὰ τὸν ξηραίνωσι, μετὰ δὲ τοῦτο νὰ δίδωσι τὸν φόρον. Κατὰ τούτων ὅμως ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι, καὶ οἱ δύο ἐκτεθέντες τρόποι εἶναι ἐπιβλαβεῖς διά τε τὸ Δημόσιον καὶ τοὺς φορολογουμένους· ὁ ἀραβόσιτος πάσης ποιότητος, ἀποθηκευμένος πρὶν ἢ ξηρανθῇ, σήπεται καὶ πολλὴ ἐκ τούτου προσγίνεται εἰς τὸ Δημόσιον ζημία, ἡ δὲ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὁριζομένη ἐκτίμησις εἶναι ἐπίσης ἐπιβλαβὴς εἰς τὸ Δημόσιον ἐν γένει καὶ διὰ τὸν φορολογούμενον ἐν μέρει· θέλουσι

προκύψει καταχρήσεις ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν, ὡς ἐχόντων συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας, αἵτινες θέλουσι μένει ἀνεξέλεγκτοι, διότι ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ Δημοσίου, χαριζόμενος ἐπὶ δώροις ἢ φιλίᾳ εἰς τὸν φορολογούμενον, θέλει συνήθως ἀποχωρεῖ ὁ δὲ τοῦ φορολογουμένου ὄχι μόνον θέλει δέχεται τοῦτο, ἀλλὰ καὶ δὲν θέλει καταγγέλλει αὐτό, καθόσον καὶ οὗτος θέλει τιμωρεῖσθαι· θέλουσιν ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸ σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως οἱ κατὰ τὰ χωρία ἰσχύοντες, θέλουσι κατεπιεσθῇ δὲ οἱ ἀσθενέστεροι, μὴ δυνάμενοι νὰ μεταχειρισθῶσιν ἔνδικόν τι κατὰ ἀδίκου ἐκτιμήσεως μέσον· ἡ πρόκλησις τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ ἐν διαστάσει τῶν ἄλλων θέλει γίνεσθαι σπανίως καὶ θέλει εἶσθαι ἀδύνατος καὶ ἀνωφελής, καθόσον ἕως ἂν διορισθῇ καὶ διαλύσῃ τὴν διαφοράν, θέλει ἐπέλθῃ πολλὴ φθορὰ εἰς τὸν ἐγκαταλειμμένον καρπὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς, τοῖς εἰς διάφορα μέρη καὶ ἀποστάσεις καὶ εἰς τεμάχια συνήθως καλλιεργουμένοις. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταχρήσεων ἀναγκαία θεωρεῖται ἡ παραδοχὴ τοῦ ἀκολούθου συστήματος· οἱ ἀραβόσιτοι, συλλεγόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς ὡρισμένον μέρος νὰ μετρῶνται διὰ τῆς συνήθους μετρητικῆς καλάθου (ζουβέρας), ἥτις ἐπὶ δύο μῆνας θέλει φυλαχθῇ διὰ νὰ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος καὶ μετρηθῇ ἀκολούθως διὰ νὰ ἐξαχθῇ τὸ γενικὸν αὐτῆς μέτρον.

Μετά τινας δὲ ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου ὁμιλήσαντας μὲ τὴν προσθήκην μόνον τῆς λέξεως *ξηρανθῇ*, ἄλλος ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου ἀγορεύων, ἀντέφρασε τὸν κατὰ τῆς ἐκτιμήσεως ἀγορεύσαντα διὰ τῶν ἑξῆς· εἰς τινας τῶν ἐπαρχιῶν τόν τε ξηρότερον καὶ ἄλλον ἀραβόσιτον συλλέγουσι καὶ κοπανίζουσιν αὐτὸν ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλαχοῦ δὲ τὸν μόλις κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον ὡριμάζοντα ἀραβόσιτον, ἀποταμιεύουσιν εἰς τὰς οἰκίας των, δι' ἔλλειψιν ἡλίου πρὶν ἢ κοπανίσωσιν αὐτόν. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι τὸ σύστημα τοῦ προτεθέντος μέτρου πολλαχοῦ, καὶ ἰδίως εἰς τὴν πολὺν ἀραβόσιτον παράγουσαν Λακεδαίμονα, ἦτον ἀνεκτέλεστον, οἱ δὲ φορολογούμενοι μὲ πολλὴν αὐτῶν θυσίαν ἠναγκάζοντο νὰ συμβιβασθῶσι μὲ τοὺς ἐνοικιαστὰς, ὡριστάμενοι πλείονα τοῦ ὡρισμένου ἀπότισιν, ἵνα μὴ φθαρῇ ὁλοτελῶς ὁ καρπὸς αὐτῶν. Ἐπροτιμᾶτο παρὰ τούτων πάντοτε ἡ ἐκτίμησις, ἂν καὶ συνήθως ἀποβαίνουσα πρὸς βλάβην αὐτῶν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν ἐκ τοῦ μέτρου πολλὴν ζημίαν. Ἡ παραδοχὴ τοῦ διὰ τῆς μετρητικῆς καλάθου μέτρου τοῦ ἀραβοσίτου πολλὰ θέλει παρεμβάλει ἐμπόδια, διότι ὁ ὄγμος ἀραβοσίτου κατὰ τὰ τέλη τοῦ ῥθινοπώρου, συγχωμιζόμενος εἰς ἐποχὴν βροχῶν, δὲν δύναται οὐδ' εἰς τὴν ἄλωνα νὰ ἀποτεθῇ, εἰς

τὴν ὁποίαν ἀποτιθέμενος κατ' ἀνάγκην διὰ τοῦ συστήματος τοῦ προταθέντος μέτρου θέλει φθείρεσθαι κατὰ μέγα. Τὸ παράπονον ὡς πλημμέλημα τοῦ ἐκτιμητικοῦ συστήματος ἀπαντώμενον παντοῦ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν εἰσπραξιν, διότι καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις θέλει ἐνεργήσει αὐτὴν ὑπόκειται εἰς τὰς ἐκ συμπαθειῶν καὶ τοὐναντίον χορηγήσεις, δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ λόγιν κατὰ τοῦ ἐκτιμητικοῦ συστήματος, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἂν συμβῇ κατάχρησις, θέλει εἶσθαι αὕτη ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου, ὑπὲρ οὗ πολλὰ προηγουμένως ἐρρέθησαν.

Ἐνταῦθα πολλῶν διατεινομένων, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ ἡ περαιτέρω τούτου συζήτησις, καὶ πολλῶν τοὐναντίον ὑποστηριζόντων καὶ ζητούντων νὰ ἐξακολουθήσῃ αὕτη, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ἂν ἐρωτᾶσθαι ἀπεφήνατο καταφατικῶς· ἐρωτηθεῖσα δὲ μετὰ τοῦτο, ἂν παραδέχηται τὸν 2 § τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὴν προταθεῖσαν προσθήκην τῶν λέξεων *ξηρανθῇ* καὶ *ξηραμένος*, ἀπεφήνατο πάλιν καταφατικῶς δι' ἀναστάσεως.

Παρεδέχθη ἐπίσης τὸν 3 § τοῦ ἄρθρου 9 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ὅλον τοῦ ἄρθρου 9 ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 9. *Περὶ τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων.*

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων ἐξακριβοῦται ὡς ἑπεται·

α) Τὰ μὲν ἀσταχυρόρα γεννήματα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμποκίου καὶ τῶν ὀσπρίων ἐν γένει, μετρῶνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἁλωνίων.

β) Ὅσος ἀραβόσιτος κοπανίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ἁλώνια, δεκατίζεται, ἀμα κοπανισθῇ καὶ ξηρανθῇ διὰ τοῦ κοιλοῦ, ὁ δὲ μὴ κοπανιζόμενος εἰς τὰ ἁλώνια δεκατίζεται κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος ἐπὶ τῶν ἀγρῶν καὶ παραδίδεται ὁ φόρος ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους κοπανισμένος καὶ ξηραμένος.

γ) Τὸ ὀρύζιον, κίτρινον, γλυκάνισον κλπ. δεκατίζονται ξηρὰ, μετρούμενα ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὸ ἁλώνι.»

Τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν Πούεδρον ἀνεπλήρωσεν ἐνταῦθα εἷς τῶν ἀντιπροέδρων· ἀνεγνώσθη δὲ τὸ 10 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς μετακομίσεως τῶν φόρων καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπ' αὐτοῦ παρετηρήθη, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθῇ ἓν ἄλλο μέτρον, διότι καὶ διὰ τὸ ἀπόστημα τῶν ἀγρῶν καὶ δι' ἄλλους λόγους δὲν θέλει εἶσθαι δυνατὸν νὰ μετενεχθῇ ὅλος τῶν κατοίκων ὁ φόρος εἰς τὴν ἀποθήκην· ἀλλ' ἀντελέχθη ὅτι ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς προλαμβάνει τοῦτο. Κατὰ συνέπειαν δὲ παρατηρήσεως ἄλλης περὶ τοῦ μὴ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου, καθ'

ὃν θέλει παραδώσει ὁ φορολογούμενος τὸν φόρον του ἐπὶ τοῦ ἀκοπανίστου ἀψίρου ἀραβοσίτου, ἐλέχθη ὅτι εἶναι ἀναγκαῖος ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἐποχῆς, καθόσον αὐτὸς δὲν ἐμποδίζει καὶ τὴν πρὸ ταύτης παράδοσιν τοῦ φόρου· ἐπειδὴ δὲ ἡ παράδοσις θέλει γίνεσθαι μετὰ τὴν ξήρανσιν τοῦ καρποῦ, πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ἕως πότε δύναται οὗτος νὰ ξηρανθῇ· τινὲς ὡς ἐποχὴν τοιαύτην λέγουσι τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλλιον, ἄλλοι δὲ τὸν Ἰανουάριον, ἐπειδὴ ὅμως καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας δύναται νὰ γίνῃ ἡ παράδοσις, διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἐπιζήμιος ἡ μακρὰ προθεσμία. Ὑπ' ἄλλων δὲ ὡρίσθη ὡς ἐποχὴ ἡ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, καὶ διὰ νὰ γνωρίζωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς ποίαν ἀποθήκην θέλουσιν ἀποθέσει τὸν καρπὸν, καὶ διὰ νὰ προφυλαχθῇ τὸ θυμάσιον ἀπὸ ματαίαν δαπάνην νὰ διατηρῇ ἀποθήκην διὰ μικρὸν ποσὸν φόρου, τὸν ὁποῖον πρόωρα ἤθελε παραδώσει ὁ φορολογούμενος. Μετὰ τινας δὲ εἰπόντας, ὅτι διὰ τοῦ περιορισμοῦ τούτου οἱ φορολογούμενοι θέλουσι δαπανήσει εἰς τὰς ἀνάγκας των ὅλον τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, καὶ οὕτως θέλουσι καθυστερεῖ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ὅτι τὸν φόρον θέλουσι τὸν παραδίδει ἅμα μετὰ τὴν ξήρανσιν τοῦ καρποῦ κατὰ τὸν 2 § τοῦ ἄρθρου 9, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὅτι ἐρωτᾶσθαι καὶ ἐρωτηθεῖσα, ἂν δέχηται προθεσμίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 ἐν § 1, ἀπεφάνθη ἀπαρατικῶς· παρεδέχθη δὲ δι' ἀναπάστου ὡς 1 § τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου τὴν προπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τὴν τροποποίησιν τῆς λέξεως *δεκαπενθημέρου* εἰς *εἰκοσαημέρου*, πρὸς τὴν παραδοχὴν τῆς ὁποίας ἐσυμφώνησε καὶ ὁ Ὑπουργός.

Ἐπὶ τοῦ 2 § τοῦ ἄρθρου τούτου ἐξηγήθη ὅτι, μὴ ὑπαρχούσης ἀποθήκης εἰς τινα δῆμον, θέλουσι προσφεύγει εἰς τὸν πλησιέστερον· παρετηρήθη ὅμως ὡς ἀντισυνταγματικὸν νὰ ὑποβάλωσι τὸν ἰδιώτην κύριον τῆς ἀποθήκης εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐπάρχου καὶ Νομάρχου, καθόσον ἀφορᾷ τὸν προσδιορισμὸν αὐτῆς καὶ τοῦ ἐνοικίου, ἐνῷ τὸ ἐνοικιάζον ἐνταῦθα τὴν ἀποθήκην δημόσιον, ὡς ἰδιώτης ἁπλοῦς παριστάμενον, τὰ αὐτὰ μὲ τὸν ἰδιώτην δικαιώματα ὤφειλε νὰ ἔχῃ. Ἀλλ' ἀντελέχθη ὅτι, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου, θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ συγκατάθεσις καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου, καὶ τοῦτο ἐξάγεται ἀπὸ τὴν πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην προσφυγὴν ἐν διχοφωνίᾳ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸν 2 § τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ὅλον τοῦ ἄρθρου 10, ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 10. «Τοὺς ἀνωτέρω ἐγκτητικοὺς φόρους ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίζωσι καὶ παραδίδωσιν ἀμέσως ἀπὸ

τὸ ἀλῶνι εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιωρισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἑκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου. ἢ τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογήν του καὶ εἰς τὸ πλησιέστερον τοῦ οἰκείου δήμου τοῦ φορολογουμένου τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν οὗτος δὲν ἀπέχῃ πλειότερον ἀφ' ὅσον ἀρίστανται τὰ χωρία τῶν φορολογουμένων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου των· ὅσοι τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσουν νὰ μὴ μετακομίσωσι τοὺς φόρους των ἀμέσως καὶ διὰ μιᾶς εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος τῶν ἰδίων, ἀλλ' ἐντὸς εἰκοσαημέρου προθεσμίας ὀφείλουσι νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικήν· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτούς, καταλογίζον τὰ ἔξοδα τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Ἕκαστος δῆμος ὀφείλει ὑποχρεωτικῶς νὰ χορηγῇ εἰς τὸ δημόσιον τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ὁ Ἔπαρχος μετὰ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ἐφόρου θέλουσι προσδιορίσει ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀποζημιώσει λόγῳ ἐνοικίου, ὁριζομένη παρὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν ἡ ἀποθήκη εἶναι ἰδιόκτητος. Ἐν δὲ περιπτώσει ἀσυμφωνίας, ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 11 κατὰ τὴν συγχώνευσιν τῶν ἰδαφίων, τὴν ὁποίαν ἐπρότεινεν ἡ ἐπιτροπή, οὕτως·

Ἄρθρ. 11 « α') Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐπιστάτης σημειοῖ αὐτὸν ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν.

β') Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος ἢ ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὅπου δὲ εὑρίσκεται ἱερεὺς ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

γ') Ἅμα δὲ γε ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὁπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

δ') Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου, μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος καὶ ὁ φορολογού-

μενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.»

Τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 ἐνεκρίθησαν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν προσθήκην μόνον εἰς τὸ 13 τῆς λέξεως *μποστανίων* μετὰ τὴν ἑξῆς *περιβολίων*· ἔχουσι δὲ οὕτως·

«Ἄρθρ. 12 Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις θέλει ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν πρόστιμον δραχμῶν 25 ἕως 200 ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφανῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου· ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.»

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδομένων φόρων.

Ἄρθρ. 13 « Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μποστανίων ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, ἐαρβακίων καὶ γρασιδίων λαμβάνεται εἰς χρήματα.»

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 Μ.Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΚΩΝΣΤ. Θ. ΚΩΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΖ'.

Τῆς 31 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν πρώτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 85, ἀπόντων δὲ 25, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως,

τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ἀναπληρώσαντος, τῶν Πρόεδρον Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως ἐκρινε τὴν παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν δεκαπενθημέρου ἀδείας τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας Κ. Γ. Ῥαβελιώτη, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ταμιῶν ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως

Κύριοι!

»Μελετήσασα ἡ ἐπιτροπή σας τὸ περὶ Ταμείων Νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, ἐκθέτει ἐνταῦθα ὅτι κατὰ τὴν προτεινομένην διαίρεσιν τῶν Ταμείων ἐπαυξάνεται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ ἑνδεκα πλέον τῶν ὑπαρχόντων, καὶ κανονίζονται αὐτὰ εἰς τρεῖς τάξεις, ἐνῷ κατὰ τὴν ὁριστομένην διαιροῦνται εἰς δύο μόνον. Αἱ τροποποιήσεις αὗται καὶ αἱ ἐπὶ διαφόρων Ταμείων, καταστατομένων ἀντὶ τῆς πρώτης εἰς τὴν δευτέραν ὡς καὶ ἀντ' αὐτῆς εἰς τὴν τρίτην, καὶ εἰς ὀλίγα τινὰ τὸ ἀνάπαλιν, ἀναλόγως τῆς σημαντικότητος τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιῶν, εἶναι κατὰ τοσοῦτον ἀναγκαῖαι καὶ εὔλογοι, καθόσον καὶ εἰς τοὺς πολίτας χορηγοῦνται πλειότεραι εὐκολίαι, καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐνεργεῖται ἀκριβέστερον καὶ καταλληλότερον, παρεχομένης συγχρόνως ἐκ τῶν τροποποιήσεων αὐτῶν καὶ οἰκονομίας ὄχι εὐκαταφρονήτου, σχετικῶς ὡς πρὸς τὴν γινομένην δαπάνην εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ταμείων, παρατηρεῖ ἐπίσης ἡ ἐπιτροπή σας, ὅτι αὗται ἐσημειώθησαν μὲ πολλὴν οἰκονομίαν παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, καὶ μάλιστα αἱ τῶν βοηθῶν διορθοῦνται ἐπὶ τοσοῦτον εὐτελῶς, ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ ἀμφιβάλλει, ἂν θέλωσιν ἀναδειχθῆ διάφοροι μισθοδοσίαι τὸν ὑπηρεσίαν τοῦ βοηθοῦ οἱ δυνάμενοι νὰ τὴν ἐκπληρώσωσι δεόντως, καθόσον μάλιστα δὲν εἶναι αὕτη ἔργον τοῦ τυχόντος, ὡς ἀπαιτουμένης εἰδικῆς περὶ ταύτην ἱκανότητος καὶ πείρας.

Ἡ προτεινομένη κατάργησις τῶν διδομένων ἤδη εἰς τοὺς Ταμίας ποσοστῶν, ἐπειτα ἀφοῦ προσδιορίζεται ποσόν τι διὰ τὰ γραφικὰ ἔξοδα κλπ. καὶ ἀφοῦ ἐχορηγήθη δημοσία δαπάνη καὶ Β'. βαθμὸς εἰς τὰ τῆς Α'. τάξεως Ταμεῖα ὡς καὶ εἰς τὰ τῆς Β', εἶναι ὡσ αὐτως δικαιολογημένη, καθόσον ὁμοῦ μὲ τὴν προσηνομένην ἐντεῦθεν οἰκονομίαν ἀπαλάττονται καὶ οἱ Ταμίαι ἀπὸ τὴν ὄχι ὀλιγάσχολον ἐργασίαν τῆς συντάξεως τῶν διὰ τὸ ποσοστὸν αὐτὸ καταστάσεων, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ ἐκείνην τῆς ἐξελέγξεως αὐτῶν,

Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπή σας προβάλλει τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπιφέρουσα μόνον πρὸς τὴν ἀνωτέρω παρατήρησιν περὶ τῆς αὐτελοῦς μισθοδοσίας τῶν βοηθῶν, καὶ ἐ εἶναι τοῦ ὅτι αἱ σημειούμεναι εἰς τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ Νομοσχεδίου ποσότητες λόγῳ ἐγγυήσεως τῶν Ταμιῶν εἶναι μικραί, καὶ εἶναι ἀνάγκη πρὸς πληρεστέραν τοῦ δημοσίου ἐξασφάλισιν νὰ αὐξηθῶσιν αὗται κατὰ τὸ ἥμισυ.»

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως·

«Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα σήμερον τὴν 14 Μαρτίου ἐν τῷ Βουλευτικῷ καταστήματι, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διεξῆλθε μετ' ἐπιστασίας τὰς ἑξῆς πρὸς τὴν Βουλὴ ἀναφοράς·

Α'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 613 τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀκόμη, τῆς Φθιώτιδος, δι' ἧς παραπονοῦνται πικρῶς, ὅτι πλησίον τοῦ χωρίου των ἔχουσιν ἑνδέκα ἐν πάσῃ ὑδρίᾳ πρὸς χρῆσιν ἀνθρώπων καὶ ζώων, καὶ ὁ ἐπιθὺν κτηματίας Σκαμπουρδῆς δύναται ἀπὸ ὁράσεως τῆς Μικρῆ Ἐπικοπῆ, τὸ ὁποῖον ἐποίησε δι' ἰδιοκτησίαν του, καὶ τὸ περιφράξῃ εἰς τρόπον ὥστε δὲν δύνανται αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, οὔτε τὰ ζῶα ἐν καιρῷ θέρους νὰ πίωσι, καὶ ὡς ἐκ τούτου κινδυνεύει ἡ διάλυσις τοῦ χωρίου των·

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι ἡ ἀναφερομένη ἀδικος πρᾶξις τοῦ Σκουμπουρδῆ εἶναι ὅλως διοικητικὴ, ἂν ἔχηται ἀληθείας, ὅτι ἐμπόδισε τὸ πρὸς χρῆσιν τῶν κατοίκων πόσιμον ὕδωρ,

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως τῶν ἀναφερομένων.

Β'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 604 τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Αἱ σγᾶ τοῦ δήμου Θουρίας τῆς διοικήσεως Καλαμῶν, δι' ἧς παραπονοῦνται πικρῶς κατὰ τοῦ δημοσίου ὡς φορολογοῦντος μὲ φόρον ἐπικαρπίας τὰ περιβόλια καὶ ἀμπέλιά των διὰ τῆς ὅλης, ἐνῷ δικαθέντες μετὰ τὸ δημόσιον ἀνεγνωρίσθησαν διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἰδιοκτῆται.

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι, ἂν διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἀνεγνωρίσθησαν τὰ διαφιλονικούμενα κτήματα ὡς ἰδιοκτησία, πρέπει τὸ δημόσιον νὰ σεβασθῇ τὸ ὁριστικῶς δεδικασμένον,

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεώς των.

Γ΄. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 602 τῶν μετόχων τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξαιτουμένων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀποφασισθέντων ἀπὸ τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἐν τῇ 73 συνεδριάσει (16 Μαρτίου 1844), ὅπως λάβωσιν ὅσα εἰς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν παρακατέθηκαν, καὶ εἰσέτι δὲν εὗρον δικαιοσύνην.

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι τὰ δίκαια τῶν ἀναφερομένων εἶναι ἐξ ἐκείνων, περὶ ὧν ἡ Βουλὴ ὀφείλει ἐντὸς τῆς παρούσης Βουλευτικῆς συνόδου νὰ κανονίσῃ τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποτίσεως αὐτῶν,

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν δικαίαν τῶν ἀναφερομένων αἴτησιν καὶ τὴν παροῦσαν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, νὰ καθυποβάλῃ Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Δ΄. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 626 τοῦ Ν. Νικητοπούλου, ἐκθέτοντος ὅτι ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ὀργανισμὸς τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου ἐματαίωσε 15 ἤδη ἔτη τὴν πρόοδον τῆς σπουδῆς τῆς νεολαίας, καὶ ζητοῦντος νὰ ἀντικατασταθῇ οὗτος διὰ τοῦ ἰδικοῦ του, τὸν ὁποῖον συνέταξεν, ὁδηγούμενος ἀπὸ τὴν πεῖραν καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ εἰς Παρισίους ἰδιαιτέραν μελέτην αὐτοῦ, καὶ ἐπιμένοντος νὰ διορίσῃ ἡ Βουλὴ ἐπιτροπὴν διὰ νὰ συγκρίνῃ ἀμφοτέρους καὶ ὅντινα ἐξ αὐτῶν ἐγκρίνει νὰ ἀφήσῃ εἰς ἐνέργειαν.

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι συμφέρει εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας, ἂν τυχὸν ἀποδειχθῇ μετὰ ἐσκεμμένην ἐπιξεργασίαν ἀνδρῶν εἰδημόνων καὶ ἀμερολήπτων καταλληλότερος τοῦ ὑπάρχοντος ὁ προτεινόμενος ὀργανισμός, νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν εἰς τὰ ἀλληλοδιδακτικὰ τοῦ Κράτους σχολεῖα,

Γνωμοδοτεῖ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον.

Ε΄. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 629 τῶν ἀδελφῶν Κώστα καὶ Ἰωάννου Χρήστου, δι' ἧς ἀναφέρουν, ὅτι κατὰ τὸ 1836 ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ ἀρχηγοὶ Θ. Γρίβας καὶ Ι. Γκούρας ἐστάθμευον μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των Β. στρατεύματα εἰς Χαλκιοπούλους Βάλτου κατὰ τῶν τότε ληστῶν, τὰ Β. ταῦτα στρατεύματα τοῖς ἐπροξένησαν ζημίαν 3248 δραχμῶν· πρὸς βεβαίωσιν δὲ ἐπισυνάπτουν καὶ πιστοποιητικὸν τῶν ἰδίων ἀρχηγῶν,

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι, ἂν πραγματικῶς οἱ ἀναφερόμενοι ἐζημιώθησαν ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀναφερομένην ποσότητα, δὲν εἶναι δίκαιον, ἀφοῦ ὑπέφεραν εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην, νὰ μένωσιν ἄνευ ἀποζημιώσεως. Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ϛ΄. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 634 τῶν Βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται νὰ παραχωρηθῇ καὶ εἰς τοὺς ἐς τὴν ἐπαρχίαν των νεοφωτίστους Ὀθωμανοὺς ἡ διὰ διαφόρων ψηφισμάτων καὶ Διαταγμάτων χορηγουμένη εἰς τοὺς τοιούτους προικαδότησις, ὁποίαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους ἐπαρχίας ἐνοικοῦντες Γλαβῶν, ἄλλως, ἂν τοῦτο δὲν ἐγκριθῇ, νὰ ἀφαιρεθῶσιν καὶ ἀπὸ ὅσους μέχρι τοῦδε Γλαβῶν τοιαύτας·

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι περὶ τῶν τοιαύτης φύσεως προικοδοτήσεων ὑπάρχουσι ἤδη Νόμοι, μὲ τοὺς ὁποίους ὤφειλαν νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ ἔχοντες τοιαύτας ἀπαιτήσεις νεοφώτιστοι,

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλή, ὅτι ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ζ΄. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 633 τῶν Βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι συνεπαρχιῶται των τινὲς πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχον τὰ κτήματά των ὑποθηκευμένα εἰς Ὀθωμανοὺς τῆς ἰδίας ἐπαρχίας κατὰ συνέπειαν τῶν ὅσων ὤφειλον πρὸς αὐτούς, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ μέχρι τοῦδε αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις τὰ ᾠκειοποιήθησαν ὡς ἐθνικά, καίτοι δὲ ζητήσαντες πολλάκις νὰ πληρώσωσιν εἰς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν ὅσα πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς ἐχρεώστουν, πρὸς ἀπάντησιν ἤκουσαν, ὅτι δικαστικῶς χρεωστοῦσι νὰ διεκδικήσωσιν τὰς ἀπαιτήσεις των.

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι δὲν εἶναι καθῆκον τῆς Βουλῆς νὰ ἀναλάβῃ δικαστικὰ καθήκοντα εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν διενέξεις,

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλή, ὅτι ἡ αἴτησίς των εἶναι ἀπαράδεκτος.

Η΄. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 640 τῶν Ν. Γ. Λιάκου καὶ Κ. Πέπα, παραπονουμένων ὅτι εἰσέτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν τὸ Β΄. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνελεύσεως·

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ Β΄. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνελεύσεως,

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Θ'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 642 τῆς Ῥαλοῦς Σούτσου, παραπονουμένης ὅτι ἀπὸ τὰ 1836 τῆς ἀφῄρεσεν ἡ Κυβέρνησις 16 στρέμματα γῆς, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐχρησιμευσαν εἰς οἰκοδομὴν τοῦ Πανεπιστημίου, τὰ δὲ διὰ δημοτικοὺς σκοποὺς, ὅτι ἐπλήρωσαν τὰ 10 στρέμματα πρὸ 20 λεπτὰ τὸν πῆχυν, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ ζητήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς τιμῆς παρὰ τοῦ δήμου, διὰ δὲ τὰ ὑπόλοιπα 6 στρέμματα δὲν ἐλαβεν εἰσέτι ὁλόλειν·

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι δὲν εἶναι ἁρμοδία ἡ Βουλὴ νὰ ξετάσῃ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ι'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 643 τοῦ ἐν τῷ τ. συμβουλίου Μυκόνου, δι' ἧς ἐζητεῖτο νὰ ἀναγωρισθῇ τὸ ἐν τῇ νήσῳ Μονὰ τήριν τῆς Τουρλιανῆς ὡς δημοτικὸν, συσταθὲν ἀνέκαθεν ἐξ ἀπὸ ἀφιέτων τῶν κατοίκων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς περιθάλψεως τῶν δυστυχῶν, καὶ νὰ παύσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ θεωρῇ ὡς ἐκκλησιαστικὸν κτῆμα·

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Μοναστήριον εἶναι ἐκ τῶν διατηρουμένων, καὶ ἐπομένως περὶ τῶν τοιούτων ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει γενικὸν μέτρον, εἰς ὃ θέλει συμπεριλῃφθῇ καὶ τοῦτο,

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

ΙΑ. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 644 τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Ἀβραμιῶν, Χάτσικας, Χαντζαλῆ, Τριακίου, Φιλιππάκη καὶ Νεοχωρίου, δι' ἧς ἐζητοῦντο νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀριστομένους μὲ τὸ ὁποῖον συνεχωνεύθησαν κατὰ τὸ 1841 καὶ νὰ ἀποτελέσωσι μέρος τοῦ δήμου Πλατάνου, μεθ' οὗ πλησιάζουσι καὶ εὐκολύνονται διὰ τὴν καθημερινὴν τῶν κατοίκων τοῦ δήμου τούτου σχέσιν των καὶ τὸ ὁμιλιώτερον τῶν ἠθῶν. ὡς περὶ τούτου ἐγνωμοδότησε τὸ ἐπαρχ. συμβούλιον Μεσσήνης ἀπὸ τὸ 1841.

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι περὶ τῆς αἰτήσεως τῶν ἀνατρεπομένων ἁρμοδίων εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἀποφασίσῃ, ἀφοῦ λάβωσι χώραν τὰ παρὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων διατεταγμένα,

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΙΒ'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 528 καὶ 529 τῶν Γ. Καλαντζοπούλου, Ν. Π. Σελλερίου καὶ λοιπῶν, δι' ὧν ἀναφέρουσιν ὅτι κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπὲρ Πατρίδος ἀγώνων των ἐσημειώθησαν εἰς τὰ μητρῶα διὰ νὰ λάβωσι τὰς τῶν βαθμῶν των ἀποδοχὰς· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐναντίον τοῦ 10 ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως βραδύνει νὰ τοὺς ἀποδώσῃ τοὺς βαθμούς των καὶ τὰς τῶν βαθμῶν των ἀποδοχὰς, καὶ ἐξαιτοῦνται δικαιοσύνην.

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι κατὰ τὸ 10 ψήφισμα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, εἶναι δίκαιον νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ διάφορα μητρῶα οἱ βαθμοί των καὶ αἱ εἰς αὐτοὺς ἀντιστοιχοῦσαι ἀποδοχαί,

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

ΙΓ'. Τὴν ἀναφορὰν τοῦ Α. Π. Ἰωαννοπούλου καὶ λοιπῶν πληρεξουσίων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βαλτετσίου, δι' ἧς ἀποδεικνύουσι δι' ἐπισήμων ἀποδεικτικῶν τῆς Κυβερνήσεως τῶν 1827 ὅτι τὸ δημόσιον ὀφείλει εἰς τὴν κοινότητά των γρόσια τουρκικὰ 78933 καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ ἀποζημιωθῶσι.

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι περὶ ὅλων τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως ἐθνικῶν χρεῶν θέλει ληφθῇ γενικὸν μέτρον πρὸς ἀποζημείωσιν, συμφώνως μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἔθνους καὶ τὸ δίκαιον,

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

ΙΔ'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 638 τοῦ Βαρνάβα Παγκάλου ραλαγγίτου, ὑπενθυμίζοντος τὰς ὑπ' ἀριθ. 65 καὶ 568 ἀναφορὰς, ἃς ἐδώκειν εἰς τὴν συντακτικὴν Συνέλευσιν τῆς 3 Σεπτεμβρίου, ἀρορώσας τὴν παραίτησίν του εἰς τὸ ἔθνος 40 χιλιάδων ταλλήρων, τὰ ὁποῖα τὴν παραίτησίν του εἰς τὸ ἔθνος 40 χιλιάδων ταλλήρων, τὰ ὁποῖα τῷ ὀφείλονται δυνάμει τακτικῶν καὶ ἀνεγνωρισμένων ἐγγράφων, καὶ ἀπαιτοῦντος ὃν ἔχαιρε βαθμὸν ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος μετὰ τοῦ γραμματίου αὐτοῦ πρὸς περιθάλψιν τῶν γηραιῶν του, πρὸς δὲ νὰ τῷ παραχωρηθῶσι τὰ διαλαλούμενα μονήρια Κέας μὲ τὸ ἐρημόνησον Μακρὺ διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ διαπορούμενα θρησκευτικῶς καὶ πληρώνῃ ἐξ αὐτῶν καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν διδασκάλων τῆς ἐπαρχίας.

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου,

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΙΕ'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 659 τοῦ Α. Σφοντούρη, ἐξαιτουμένου τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τὸ πρόστιμον δρχ. 420, προκυπτουσῶν ἀπὸ κρύψιμον 300 αἰγῶν κατὰ τὸ 1843 (ἃς ἀνεκάλυψεν ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος Βοιωτολοκρίδος, ἐπεκύρωσε δὲ ὁ Διοικητικὸς ταμίας, προσωπικὸς ὢν ἐχθρός του), διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ Ἄρειος πάγος ἠκύρωσε τὴν καταδικάζουσαν αὐτὸν ἀπόφασιν ὡς πρὸς τοὺς τύπους, καὶ ἡ Α. Μ. ἀφοσιωθεῖσα τὰ παράπονά του διέταξε τὴν ἀπαλλαγήν του, ἤτις ἤθελε πραγματοποιηθῇ, ἂν δὲν ἐλάμβανε χώραν ἡ Σεμπτεμβριανὴ μεταβολή.

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τοὺς λόγους τοῦ ἀναφερομένου, οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν καταδίκην του,

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΙΣ'. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 544, 548, 549 578, 521, 635, 636 καὶ 637 διαφόρων πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν ἀπὸ ἐνιαυσίους, δι' ὧν ἐξαιτοῦνται ἐλάττωσιν τοῦ χρέους των καὶ ἀναλογον προθεσμίαν πρὸς πληρωμήν τοῦ ὑπολοίπου ἀτόκως.

Σκεφθεῖσα,

Ὅτι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ἤδη εἰς ἄλλην Συνεδρίασιν,

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ ὑπαχθῶσι καὶ αἱ ἀνωτέρω αἰτήσεις εἰς ὃ προηγουμένως ἔλαβε μέτρον ἡ Βουλή.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαρτίου 1845.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ε. Μ. Παρίσης.

Χριστ. Καπετανάκης.	Σ. Βλάχος.
Π. Ι. Κυριακός.	Ἰω. Οἰκονόμου.
Ι. Ν. Φλίσσας.	Α. Σ. Δανόπουλος.
Π. Δαμιώτης.	

Ἡ Βουλὴ προσῆλθε κατόπιν εἰς τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἤτις ἀνηγγέλθη παρὰ τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως, καὶ ἐπ' αὐτῆς εἰς τῶν Βουλευτῶν ἔλεξενεύτως· Πρὶν ἢ προσβῶ εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον θέλω εἰπεῖ τινὰ ὑπὲρ τοῦ κανονισμοῦ ἐπὶ τῆς γενομένης τὴν παρελθοῦσαν μικρᾶς συζητήσεως περὶ τοῦ 34 ἄρθρου αὐτῷ ὁμοιούμενος ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι ἕκαστος ἡμῶν δύναται νὰ προτείνῃ ἀπορίας διὰ νὰ καταφανῇ ἐκ τῆς

ἐπ' αὐτῶν λογικῆς συζητήσεως ἡ ἀλήθεια· Τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ κανονισμοῦ ἀναστέλλει τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐρωτᾶται ἡ Βουλὴ εἰς τὸν Πρόεδρον ὅστις ἐρωτᾶ αὐτὴν περὶ τοῦ ου, πρὸ τούτου, ἂν μὲν ὁ Πρόεδρος νομίζῃ ὅτι ἐρωτᾶται ἐκ τῆς συζητήσεως ἡ Βουλὴ, ἀρνεῖται νὰ δώσῃ εἰς τινα τὸν λόγον, ἂν δ' ἀμφιβάλλῃ δίδωσιν αὐτὸν ὑφ' ὅρον νὰ ἀγορεύσῃ ἐὰν ἐγκρίνῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως· ἐὰν δὲ ὁ λόγος ἐδόθη ἄνευ ὅρου, οὐδεὶς πλέον τότε δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν λαβόντα νὰ ἀγορεύσῃ. Μεταβαίνων εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ πρωτοτύπου τούτου συντάγματος περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου ὁμολογῶ ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, πρόδηλος τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος, εἶναι ἀξία πολλῆς μελέτης, καὶ ἤθελεν ὑποστηριχθῇ καὶ παρ' ἐμοῦ, ἂν δὲν μοὶ ἄφινεν ἀμφιβολίας τινὰς, τὰς ὁποίας θέλω σᾶς ὑποβάλει. Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἡ κατάταξις τῶν ἀγαθῶν εἰς κλάσεις γίνεται κατὰ λόγον τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων καὶ τῆς καρποφόρου αὐτῶν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς καρποφορίας περιορίζομένης, ἀπορῶ ἂν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ δικαίως ἡ εἰς τὸν προσδιορισμὸν αὐτὴ, ὑφ' ὃ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἐπάρχωμεν· τοῦτο γίνεται, καὶ εἶναι δυνατόν. εἰ. Γαλλίαν ἔνθα ἡ ἐκτίμησις ἐνεργεῖται παρὰ πραγματογνωμόνων ἐπιστημόνων, δυναμένων νὰ γνωρίσωσιν ἂν ὡρισμένον μέρος γῆς παρέχῃ καρποφορίας στοιχεῖα καὶ πόσα· οὐχὶ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἔνθα καὶ τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσι, καὶ οἱ ἐπιφορτιζόμενοι ἔπαρχοι καὶ ἔφοροι τοιούτων στερούνται γνώσεων, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἂν εἶχον τοιαύτας, δὲν ἤθελον ὅμως ἔχει ἀρκούντα τὸν ὑλικὸν χρόνον διὰ νὰ περιέλθωσι καὶ ἐκτιμήσωσι τὰς ἀμπέλους, καὶ ἰδίως οἱ ἔφοροι, οἵτινες οὐδὲ βοηθὸν θέλουσιν ἔχει· διὰ τοῦτο θέλουσιν ἀναθέσει τὴν ἐκτίμησιν ταύτην εἰς τὸν Δήμαρχον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ὅστις καὶ αὐτὸς δὲν ὑπόσχεται ἀπονομὴν δικαιοσύνης διὰ τὸ μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἀναπτυχθὲν πνεῦμα τῶν τοπικῶν διαιρέσεων. Ἐκτὸς τῶν φόβων μου τούτων διὰ τὴν μὴ ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, δὲν ὑπάρχει οὐδ' ἀναλογία φόρων, διότι οἱ μὲν ἄλλοι γεωκτῆται ἁπλοῦν τὸν φόρον τοῦ δεκάτου πληρώνουσιν, οἱ δ' ἀμπελοκτῆται διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἀναλαμβάνουσι καὶ τὸν κίνδυνον τῶν μετὰ τὴν ἐκτίμησιν δυνατῶν ἀτμοσφαιρικῶν κακώσεων ἐκ χαλάζης καὶ λιμῶν· οὐδεμία δὲ δι' αὐτοῦ προσγίνεται εὐκολία εἰς τὸν φορολογούμενον, ἀλλ' ἀμόνον ἀπαλάττεται ἀπὸ τὴν καταμέτρησιν τῶν κάδδων αὐτοῦ παρὰ τοῦ πρὸς τοῦτο οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου· τὸ προτεινόμενον σύστημα εἶναι ἄλλως καὶ δυσεκτέλεστον, καθόσον ἡ γνῶσις τοῦ

στρέμματος δὲν εἶναι κοινὴ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς, καὶ ὁλοκληρίαν δὲ ἄγνωστος εἰς ἐκείνους τῶν νήσων, ἀλλὰ πολλαχοῦ τὴν ἔκτασιν τῶν ἀμπέλων ὁρίζουσιν ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν ἐν αὐταῖς κλημάτων ἢ τῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν ἡμερομισθίων, ἐνῷ τὸ Νομοσχέδιον ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὸν ἀμπελοκτήτην νὰ δηλώσῃ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων, ἐν ἀμφιβολίᾳ δὲ νὰ ὑποστήσῃ τὴν διὰ τὴν καταμέτρησιν αὐτῶν δαπάνην. Ἡ εἰς τὰς ὀρεινὰς ἐπαρχίας Μαντινείας, Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως καὶ ἄλλας ἴσως εὐτελὴς τοῦ οἴνου τιμὴ, θέλει ἐπιφέρει πολλὴν εἰς τὰς ἀμπελοκτησίας αὐτῶν ζημίαν, ἥτις πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς πρᾶγμα ὁμολογημένη κατὰ πολλῶν χιλιάδων κατοίκων· τὸ σύστημα τῶν καταμετρήσεων τῶν κάδδων ἀκολουθεῖται βεβαίως καὶ τοῦτο ἀπὸ καταχρήσεις, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι οὐδαμῶς τούτων αἴτιος εἶναι ὁ φορολογούμενος, ἠθέλομεν ἔτι φανῇ ἀσυνεπεῖς, ἂν διὰ τοῦτο δὲν παραδεχόμεθα τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, ἀφ' οὗ παρεδέχθημεν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῆς γῆς προϊόντων· θεωροῦμεν λοιπὸν ἀναγκαίαν τὴν ἀναβολὴν τῆς παραδοχῆς τοῦ προτεινομένου συστήματος, μέχρις οὗ καταμετρηθῶσιν αἱ ἄμπελοι τοῦ Κράτους πρότερον, προτείνω τὴν ἀντικατάστασιν τῶν διατάξεων τούτων τοῦ Νομοσχεδίου, διὰ τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς τὸν περισυνῶν φορολογικῶν Νόμων.

Κατὰ τῶν ὑπὲρ τοῦ Κανονισμοῦ παρατηρήσεων τούτου ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ἀπὸ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 24 δὲν ἐξάγεται ὅ,τι ὁ προαγορεύσας συνήγαγεν, διότι τοῦτο, κανονίζον τὴν τάξιν τῶν ἀγορεύσεων, ἀπαιτεῖ μόνον νὰ ἐγγραφῇ ὁ θέλων νὰ ἀγορεύσῃ εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Προέδρου ἢ νὰ ζητήσῃ τὸν λόγον· κατὰ τὸ ἄρθρον ὅμως 34 ὁ Πρόεδρος ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν ἐρωτίσθῃ αἱ περὶ τῆς ὑπὲρ ὅρων χορηγήσεως τοῦ λόγου ἐξαιρέσεις τοῦ προαγορεύσαντος, ἐπιβλαβεῖς ἄλλως, οὐδόλως ἀπὸ τὸν Κανονισμὸν συνάγονται, καὶ ὀρθῶς, διότι τότε μικρὸς βουλευτῶν ἀριθμὸς ἤθελε παραλύσει τὸ σῶμα διὰ τῆς παρατάσεως τῶν συζητήσεων· ἡ ἀπόφασις δὲ περὶ τοῦ ἂν ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἀνατεθῇ παρὰ τοῦ Κανονισμοῦ εἰς τὴν πλειονοψηφίαν.

Τούτων ἀντέκρουσεν ὁ προαγορεύσας, εἰπών, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Κανονισμοῦ ἐννοεῖ ὅτι ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτιμήσῃ πότε εἶναι καιρὸς νὰ ἐρωτήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν ἐρωτισθῇ, ἡ δὲ τοῦ 24, λέγοντος, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀγορεύσῃ ὁ μὴ ἐγγραφεὶς ἢ μὴ ζητήσας τὸν λόγον, ἐννοεῖ ὅτι ὁ ἐγγραφεὶς δύναται νὰ ἀγορεύσῃ καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐμποδίζεται· ὁ

κανονισμὸς λέγει ἐδύνατο νὰ ἐπιβάλῃ ῥητῶς τὸν ὑπ' ὄρον παραχώρησιν τοῦ λόγου, ἀλλ' ἀνέθηκεν εἰς τὸν Πρόεδρον τὴν ἐκτίμησιν, διὰ τὰ δύο ἀγορεύσεων περιπλοκὴ καὶ ζήτημα· μεταξὺ Βουλευτῶν ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ παραλύσῃ τὸ σῶμα, διότι δύνανται οἱ πλειοψηφοῦντες νὰ μὴν ἀντικρούσωσι τὸν τελευταῖον ἀγορεύσαντα μειοψηφοῦντα, καὶ οὕτω νὰ περατωθῇ ἡ συζήτησις.

Καὶ ἄλλος προσέθηκεν εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθ. 34 ἐξηγεῖται ἀπὸ κεῖνην τοῦ ἀντιστοίχου τοῦ ἄρθ. 36 τοῦ Γαλλικοῦ κανονισμοῦ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀντεγράφη τὸ ἄρθ. 36 τοῦ Γαλλικοῦ λέγει· « Ὁ *Πρόεδρος συμβουλεύεται τὴν Βουλὴν* καὶ σκέπτεται ἂν ἡ ὑπόθεσις ἀνεκρίθη, ἂν δηλ. ἐρωτήθησαν τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ » τοῦ ὁ εἶναι δικαίωμα αὐθαίρετον τοῦ Προέδρου, ὅτις ἐρωτᾷ τότε, διὰ νὰ ἴδῃ ἂν ἐρωτίσθη καὶ ἡ μειοψηφία, καὶ σὺν ἡ πλειοψηφία εἶναι περωτισμένη καὶ ἡ Βουλὴ διὰ πλειοψηφίας ἀπορρίπτει.

Ἡ περαιτέρω ἐπὶ τούτου συζήτησις καὶ ἀπόρρησις ἀνεβλήθη διὰ νὰ γίνῃ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου.

Κατὰ δὲ τῶν ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀγορευσάντος παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ προτεινομένου φορολογικοῦ διὰ τὰς ἀμπέλους συστήματος, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντέλεξεν οὕτω· Τὸ Ὑπουργεῖον, ὁρμώμενον ἀπὸ πνεῦμα συνταγματικὸν καὶ ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων, εὐθύρησε συνεπὲς τὸ προτεινόμενον κατὰ στρέμμα φορολογικὸν ἐπὶ τῶν ἀμπέλων σύστημα, διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς λαοὺς τῶν καταπιέσεων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ καταμετρήσεων· τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, σύμφωνον μὲ τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς, ἐπιβάλλει φόρον κατὰ στρέμμα, τὸ προσδιορισμὸν δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν στρεμμάτων ἀφῆκεν εἰς τοὺς φορολογουμένους, ἐπιτρέψαν εἰς αὐτοὺς νὰ κάμωσι τὴν δήλωσιν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴν ὑποβάλῃ καὶ αὐτοὺς κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς δαπάνας καταμετρήσεων, καὶ νὰ ἀποφύγῃ τὰ ἐκ τούτων παράπονα· δὲν ἐπέτρεψεν ὅμως εἰς τὸ δημόσιον νὰ μείνῃ εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ φορολογουμένου, ὁσάκις ἐβλεπε πρᾶγμα τι ἐν ἀπάτῃ· διότι οὐδέποτε ἀνείχετο νὰ ἀπολεσθῇ τὸ δημόσιον, καὶ διὰ τοῦτο ἀπῄτησε τὴν πρᾶξιν τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ Ν μὲ ἀρχῶν καταμετρησιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει· τὰς παρατηρηθείσας δὲ σκέψεις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν παρετήρησε καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλὰ εὗρεν αὐτὰς μὴ ὑπερτεταμένας, ἃ ἐπροτίμησε τὸ σύστημα τοῦτο, διότι ἐθεώρησεν αὐτὸ ὡς πρόδρομον τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος· ἡ γνῶσις τῶν στρεμμάτων εἶναι σχεδὸν κοινὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐκτὸς τού-

του οἱ πλειότεροι, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν κλιμάτων, γνωρίζουσιν ἀκριβῶς τὴν ἔκτασιν τῶν ἀμπέλων των, ἑπομένως ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος καθίσταται εὔκολος πρὸς τὸ συμφέρον τῶν φορολογουμένων μὴ καταπιζομένων πλέον, ἀλλὰ δυναμένων νὰ ἔχωσι τὴν διαχείρησιν τοῦ καρποῦ τῶν ἀμπέλων των ἐλευθέραν ἄνευ τῆς ἀνάγκης νὰ εἰδοποιῶσιν ἑκάστ τε, διὰ μικρὰν καρποῦ χρῆσιν, τὸν ἐπιστάτην ἢ ἐνοικιαστὴν διὰ νὰ μετρήσῃ αὐτόν· αἱ καταμετρήσεις οὕτω θέλουσι γίνεσθαι σπανίως, διότι πώποτε τὸ δημόσιον διὰ μικρὰν διαφορὰν μεταξὺ τῆς δηλώσεως καὶ τοῦ ἀληθοῦς ποσοῦ τῶν στεμμάτων δὲν θέλει ἀνεχθῆ νὰ ἐνεργήσῃ καταμέτρησιν, ὑποβαλλόμενον εἰς δαπάνην πλείω τῆς ὠφελείας· καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν διάγνωσιν τῆς καρτιμάτητος τῆς ἀμπέλου, ἀληθῶς δὲν ἔχομεν πρὸς τοῦτο ἐπιστήμονας ὡς εἰς Γαλλίαν, ἀλλ' ἔχομεν σχετικὰς ἱκανότητας, καὶ οἱ πάντες σχεδὸν δύνανται νὰ κάμωσι τὴν διάγνωσιν τῆς ποιότητος ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸ θέατρον καὶ ἄλλα διακριτικά· δύνανται δὲ πρὸς τοῦτο νὰ ὁδηγηθῶσι καὶ ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν καὶ ἀπὸ τὴν μεταξὺ τῶν ἀμπέλων διαφοράν· ἡ Βουλὴ θέλει ἀποκτήσει δικαιοσύνην, ἐπιψηφίζουσα καὶ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Νόμου, τὸ ὁποῖον σύμφωνον πρὸς τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς, μᾶς φέρει εἰς τὸ ἐρχόμενον ἔτος εἰς σύγκριμα βεβαιότερον καὶ σαφῆ κατ' οἶκον τὸ διανεμητικὸν, καθόσον μάλιστα καὶ πᾶσα ζημία θέλει εἶσθαι ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ πρῶτον κατὰ τοῦ συστήματος, ἀγορεύσας εἰπὼν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ἀληθῶς φέρει εἰς τὸ διανεμητικὸν, ἀλλ' ἡ κηρυττομένη δωρεὰ εἰς τὸν ἀνακαλύπτοντα τὴν ἀπάτην θέλει πάντοτε γενᾷ διαφορὰς περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων, καὶ θέλει πάντοτε προσκαλεῖ καταμετρήσεις· δὲν ἐμποδίζόμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὸ παλαιὸν σύστημα καὶ ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων, καθόσον διετηρήσαμεν αὐτὸ καὶ εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ζώων, τὸ δὲ παλαιὸν σύστημα δὲν ἀπῄτει καταμέτρησιν τοῦ μικροῦ ποσοῦ σταφυλῶν πρὸς χρῆσιν, ὡς διετάθη ὁ Ὑπουργὸς· αἱ κατὰ τὸ 1841 ἀναφανεῖσαι δυσκολίαι διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ συστήματος τούτου καὶ ἤδη ὑπάρχουσι, τὸ σύγκριμα δὲ τοῦτο βλάπτει κυρίως τοὺς ἀμπελοκτήτας διότι ὑπάρχει πραγματικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀμπέλων, καθ' ὅσον δὲ τὸ δημόσιον οὐδ' οἱ ἰδιοκτῆται γνωρίζουσι τὸ ποσὸν αὐτῶν.

Ὁ εἰσηγητὴς δ' ὑπὲρ τοῦ συστήματος ἔλεξεν οὕτω· καὶ εἰς τὰ σχήματα καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀνεγνωρίσθη ἡ ὠφέλεια τοῦ προ-

τεινομένου συστήματος, οἱ κατ' αὐτοῦ δ' ὡρμήθησαν πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὴν ἰδίαν δι' ἣν διάκρισις τῶν ἀμπέλων λέγει γείνει μὲ βλάβην τῶν φορολογουμένων· οἱ φόβοι τοῦ προαγορεύσαντος καταστρέφονται ἀπὸ τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτεθείσας μικρὰς τροποποιήσεις· ἀληθῶς αἱ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἔχουσιν εἰδικὰς γνώσεις πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ποιότητος, ἀλλὰ δὲν ἀναφαίνεται μεγάλη ἀνάγκη τούτων, διότι θέλουσιν ἔχει ὡς βάσιν τοὺς καρποὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν, τὰ ἐμφαίνοντα τὸ ποσὸν διπλότυπα αὐτῶν, τὴν δήλωσιν τοῦ φορολογουμένου, καὶ αὐτὴν τὴν γονιμότητα τῆς γῆς, διὰ τῶν ὁποίων, ἂν δὲν φθάσωσι τὴν ἀλήθειαν, θέλουσιν ὅμως ἄνευ πολλῆς βλάβης προσεγγίσει αὐτήν· τὴν ἔλλειψιν τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ὡς βάσιν τῆς ἐκτιμήσεως τῆς γονιμότητος εἰσῆρε μὲν τὴν θέσιν, ἀλλὰ δὲν ὥριζε πόθεν θέλει συναχθῆ ἡ ἐκτίμησις, ἀναπληρώτεον ἡ ἐπιτροπὴ, ὁρίσασα εὐκρινῶς αὐτάς· οἱ περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ δικαιοσύνης τῶν ὑπαλλήλων προταθέντες φόβοι, ἂν καὶ ἀληθεύωσιν ἐν μέρει, δὲν δύναται ὅμως νὰ ληφθῶσιν ὡς γενικὸς κανών, καθόσον οἱ ὑπάλληλοι εἶσται καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα καθήκοντα εἶναι ἐπιφορτισμένοι, καὶ οὐχ' ἧττον ἐκτελοῦσι ταῦτα· αἱ δὲ προταθεῖσαι ἀτμοσφαιρικαὶ κακώσεις δὲν δύνανται νὰ μᾶς πτοήσωσι, καὶ καθόσον τὸ δημόσιον καὶ πρὸ τῆς μεταβολῆς ἐφαίνετο ἐπιεικὲς εἰς τοὺς ἀπὸ αὐτὰς παθόντος ἐνοικιαστὰς, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἤδη θέλει τοιοῦτον ἀναδειχθῆ ἐπὶ τῶν φορολογουμένων, πρὸς τὴν ὠφέλειαν καὶ τὴν μὴ κατάβλεψιν τῶν ὁποίων ἔχει συμφέρον. Τὸ βάρος τῶν φορολογουμένων διὰ τὴν δήλωσιν οὐδ' αὐτὸ νὰ μᾶς πτοήσῃ δύναται, διότι καὶ ἄλλοτε ἐβαρύναμεν οὕτω τὸν φορολογούμενον, καὶ αὕτη ἁπλῆ μόνον γινομένη δὲν βαρύνει αὐτόν· διὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς καταμετρήσεως γενομένην δαπάνην, ὅταν ἡ δήλωσις ἦναι ἀπατηλὴ, ἀπάντητε πρότερον ὁ Ὑπουργὸς θέλει ὅμως λάβει χώραν σπανίως, διότι ἡ βάσις τῆς διακρίσεως τῶν ἀμπέλων θέλει καθίστασθαι ἀπὸ τὸ παρελθόν, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουσιν ἀποκρύπτει διὰ τῆς δηλώσεως τὸ ποσὸν τῶν στεμμάτων, διότι τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀναλογιζόμενον εἰς τὸ δηλούμενον τῶν στεμμάτων, θέλει ἀναβιβάσει τὴν ποιότητα αὐτῶν καὶ δὲν θέλουσιν οὐδόλως ὠφεληθῆ· τὸ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς καταχωρισμένον παράδειγμα ἀμπέλου τῆς Τριπόλεως καὶ Ἄργους καταστρέφει ἔτι καὶ τοὺς φόβους, ὅτι οἱ φορολογούμενοι τῶν ὀρεινῶν μερῶν θέλουσι ζημιωθῆ· καταστρέφεται ἐπίσης καὶ ὁ φόβος τινῶν ὅτι αἱ ἄμπελοι συνίστανται εἰς ἓν ἑκατομμύριον στεμμάτων, καὶ

οὕτω θέλει εἰσπράξει τὸ δημόσιον πολλαπλάσιον τοῦ πέρυσιν εἰσπραχθέντος φόρου. διότι ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου ἦλθον πληροφορίαι ὅτι ἡ ἔκτασις τῶν ἀμπέλων τοῦ κράτους περιορίζεται μόνον εἰς τριακοσίας χιλιάδας στρεμμάτων· ἀλλὰ καὶ πεντακόσιαι ἂν ἦσαν, καὶ ἂν ἐπολλαπλασιάσωμεν, ὡς διετάθησαν, πιθανῶς ἡ αὔξησις τοῦ εἰσπραχθησομένου ἀπὸ τὸν φόρον ποσοῦ νὰ προέρχηται ἀπὸ τὸν καλύτερον τῆς εἰσπράξεως τρόπον, κατὰ τὸ παρὸν σύστημα δὲ νὰ ἀπερρόφων τὸ περισσεῦον αἱ καταχρήσεις· διὰ ταῦτα θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου εἰσαγομένου συστήματος καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος παρετήρησε τὰ ἑξῆς· ἀπὸ τὸ νομοθετεῖν, ἔργον δυσχερές, ἐξαρτᾶται ἡ διάρκεια τῶν παλαιοτέρων τοῦ λαοῦ δικαιωμάτων· τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον ἔχει πολλὴν ἐπιρροὴν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν λαῶν· ὁμιλῶν ἐπ' αὐτοῦ δὲν θέλω προτείνει ἐλάττωσιν πλέον τοῦ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων πληρωνομένου κατὰ τὸ παρὸν φόρου, διότι αἱ προτάσεις ἐλαττώσεων τῶν βαρυνόντων τὸν λαὸν φόρων ἐθεωρήθησαν καταστρεπτικαί, ἀλλὰ θέλω ζητήσει τὴν διατήρησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ πληρωνομένου εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καθ' ἣν ἐποχὴν διεῖπον αὐτὴν οἱ ὀνομασθέντες τύραννοι, πρὸ τῆς πολιτικῆς τοῦ Σεπτεμβρίου μεταβολῆς· καὶ θέλω ἀποδείξει τὴν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου προτεινομένην ἔμμεσον μεγάλην τοῦ φόρου αὔξησιν ἤδη ἐπὶ συντάκτικῆς Διοικήσεως· ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν 25 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν ἀμπέλων γίνεται ἐλάττωσις εἰς 20 τοῖς 0/0 ἤτοι 5 τοῖς 0/0· πρέπει ὅμως νὰ προσέξωμεν νὰ κατασταθῶμεν τὴν ἐλάττωσιν πραγματικήν, καὶ νὰ μὴν ἐκπέσωμεν ταύτην ἀπὸ τὸν ἕνα καὶ προσθέσωμεν αὐτὴν εἰς τὸν ἄλλον· κατὰ τὸ Ὑπουργεῖον αἱ ἄμπελοι συνίστανται εἰς τριακοσίας χιλιάδας στρεμμάτων, ἑκάστου δὲ φόρος 696.000 δραχμῶν· διὰ τῆς ἐλαττώσεως δὲ τῶν 5 τοῖς 0/0 δὲν νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ τὸ προϊὸν τῶν 696.000 δραχμῶν ποτόν, ὅτι δὲν εἶναι ὁ προτεινόμενος τρόπος οὗτος εἶναι ἐνεργητικὴ τοῦ Νομοσχεδίου ἡ διάταξις, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ· συγκατανεύομεν ὅμως καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τούτου, ἀλλ' ἀνακαλύπτομεν ὅτι θέλομεν πληρώσει πολλαπλάσιον φόρον τὸ Ὑπουργεῖον λέγει ὅτι αἱ ἄμπελοι εἶναι 300.000 στρέμματα, τὰς πληροφορίας ταύτας ἂν ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους, οὗτοι ψεύδονται, διότι δὲν κατεμέτρησαν τὴν ἔκτασιν τῶν ἀμπέλων τοῦ Κράτους, ἂν τὰς ἔλαβον δὲ ἀπὸ τὸν φορολογούμενον, οὗτος ἀπεκρύβη βέ-

βαια τὸ ἀληθὲς ποσόν, διότι οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσι πάντοτε νὰ ἀποκρύπτωσι τὴν ἀλήθειαν, φόβῳ μὴν ἐπιβληθῇ πλειότερος φόρος, ἐκτὸς δὲ τούτου οὗτος ἔχει ἰσχυρὰν στρέμματα ἑξακισχίλια ἑξακόσια τριάκοντα πήχεων καὶ ὄχι ἑπτακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτὰ τῶν ὁποίων σύγκειται τὸ Βασιλικόν, ἡ δὲ μεταξὺ τούτων διαφορὰ μεγάλη, ὡς ἐλέγετε· ἡ ἔκτασις τῶν ἀμπέλων τοῦ Κράτους δὲν εἶναι 300.000 στρέμματα, ἀλλὰ πολὺ μεγαλυτέρα, ὑπερβαίνουσα ἴσως τὰς 800.000, καὶ τοῦτο τὸ συνάγω καὶ ἀπὸ τὸ ἑξῆς· ὑπῆρξα διευθυντὴς τῶν προσόδων Ἠλείας, καὶ ἐνοικιαστὴς τῆς ἐπαρχίας Πύργου· κατ' ἐπίσημον καταμέτρησιν γεωμέτρου ὑπάρχοντος ἔτι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν Ἠλείαν εἶναι ἀμπελοι 26.440 στρεμμάτων, ἀλλ' ἡ Ἠλεία ἔχει πλειότερον τῶν 70.000, διότι μόνον τέσσαρα χωρία περὶ τὸν Πύργον ἔχουσιν ἀμπέλους 10.000 στρέμματα· ἡ ποσότης τὴν ὁποίαν παστεται τὸ Ὑπουργεῖον δὲν εἶναι ἀληθὲς λοιπόν, καὶ μ' ὅλο ὅτι ἔχομεν ἴσως πλέον εἷς τῶν 800.000 στρεμμάτων ἀμπέλους, παραδέχομαι ὅμως ὅτι ἔχομεν μόνον 600.000· ὑποθέτω ὅτι αὗται θέλουσιν ὑποχρεωθῇ εἰς τὸν μέσον ὅρον, εἰς τὴν β'. θέσιν ὅτι κλῆσιν καὶ θέλουσι πληρώσει ἀνὰ δύο δραχμ. διὰ πᾶν στρέμμα, μ' ὅλον ὅτι αἱ ἐκτιμηταὶ διορίζονται ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, ὁ δήμαρχος δὲ καὶ οὗτος πλειότερον ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, οἱ δὲ διορισθησόμενοι ἐπιστάται, ὡς παρ' αὐτῆς διορισθέντες, τὸ συμφέρον μᾶλλον αὐτῆς θέλουσι διώκειν· ἡ γενομένη δὲ ἐκτίμησις, ὅπως περιγράφει αὐτὴν ὁ 5 § τοῦ ἄρθρου 14, δὲν δύναται νὰ προσβληθῇ ἀπὸ ἀντιρρήσεις τῶν πολιτῶν· θέλομεν λοιπὸν πληρώσει 1.200000 δραχμὰς ὡς ἔγγιστα καὶ ὄχι ἓν ἑκατομμύριον περίπου τοῦ πέρυσι πλησίον ἐντὸς· παραδεχόμενοι τὸ προτεινόμενον σύστημα, ἐπιβάλλομεν ἐν γνώσει φόρον τριπλάσιον τοῦ μέχρι τοῦδε πληρωνομένου· διὰ τοῦτο πρότεινω ὡς ὑποστοπὴν λογίαν, τὸ ποσὸν τῶν πληρωθησῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη 690.000 δραχμῶν νὰ ἀναλογισθῇ κατὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν εἰς τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῶν ἀμπέλων κατὰ λόγον τῆς γονιμότητος αὐτῶν, τὴν ὁποίαν θέλουσιν ἐκτιμήσει ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῶν παρελθόντων ἐτῶν, σύμφωνα μὲ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν διπλότυπα· ἂν δὲ διὰ κτυπήματα ἀκαίρων καιρῶν ἀμπέλῳ τις ἐζημιώθη πέρυσι, τοῦτο ἀνακαλύπτεται καὶ ἀπὸ τοὺς γείτονας καὶ ἀπὸ τὰ διπλότυπα τῶν ἄλλων ἐτῶν.

Μετὰ τοῦτον πάλιν ἄλλος παρετήρησεν ὅτι, παραδεχόμενος τὸ εἰσαγόμενον σύστημα ὡς πρόδρομον τοῦ διανεμητικοῦ, δὲν παραδέχεται μὲν τὴν προταθεῖσαν ὑποτροπολογίαν, ἀλλ' ἐπιθυ-

μεῖ τροποποιήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου· ἡ προταθεῖσα ὑποτροπολογία εἶναι ἀνεκτέλεστος, διότι ἄλλοι μὲν ἀπελλιτρίωσαν τὰς ἀμπέλους των, ἄλλοι ἀρῆκαν αὐτὰς ἀκαλλιεργήτους, καὶ ἐπαρχία ἴσως ὁλόκληρος τὸ παρελθὸν ἔτος διὰ φροῦραν δὲν παρήγαγε πολὺν καρπόν, ἐνῷ ἑτέρας δύναται νὰ παραγάγῃ οἱ φόβοι τῶν ἀγορευσάντων κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου περιορίζονται εἰς τὴν κατάχρησιν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξασφαλίσωμεν καὶ τὸ δημόσιον καὶ τοὺς φορολογουμένους· ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς νήσους δὲν εἶναι γνωστὸν τὸ στρέμμα, καὶ ἴσως τὸ Ἑλληνικόν, διὰ τοῦτο, πρὸς τὸν ἐκτεθέντα σκοπὸν, ἀνάγκη νὰ προσδιορισθῇ κατὰ μέτρον ὅρον ὁ ἀριθμὸς τῶν κλημάτων, τὰ ὁποῖα δύναται ἕκαστον στρέμμα νὰ περιέχῃ· ἐπειδὴ δὲ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀνθρώπων, γνωριζόντων γράμματα, θέλει καταστῇ ἀκατάλεστος ἡ διάταξις τοῦ 6 § τοῦ ἄρθρου 14, διὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον νὰ τροποποιηθῇ ἄλλως, ὁρίζον, ἀντὶ τῆς ἐγγράφου, ἀκουσαν τὴν προφορικὴν δήλωσιν· ἂν δ' ὁ φορολογούμενος δὲν ἔλθῃ νὰ δηλώσῃ προφορικῶς τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων, τότε νὰ προσκαλῆται παρά τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου, δι' ἐπὶ τούτῳ στελλομένου ἀνθρώπου, πληρονομένου ἀπὸ τὸν φορολογούμενον, καὶ ἐν ὑποτροπῇ νὰ ἐπιβάλληται εἰς τοῦτον τὸ πρόστιμον.

Εἰς ταῦτα ἁπάντων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντιπαρετήρησεν ὡς πρὸς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐλάττωσις τῶν φόρων καὶ ἡ ἀνακούφισις τοῦ φόρου ὀγδοήκοντα ἀπὸ τὸ βάρος τῶν καταθλίψεων καὶ καταπιέσεων, σκοπὸς τὸν ὁποῖον τὸ Ὑπουργεῖον θέλει πραγματοποιήσει διὰ τῶν εἰσαχθέντων Νομοσχεδίων, ἐπομένως ἀπέχοντι τοιούτων ἀρχῶν τοῦ Ὑπουργείου ὄχι μόνον ἡ περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀμπέλων ἀπάτη, ἀλλ' ὁ δόλος πλαγίου σκοποῦ ὑποθέσει, πρέπει ἀπερρέπτη τὴν Βουλὴν ὅτι εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἀμπέλων καθ' ὅλον τὸ Κράτος εἶναι πλειότερον ἀφ' ὅσον τὸ Νομοσχέδιον ὑποθέτει, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι, διότι εἰς τὸ ποσὸν τοῦ Νομοσχεδίου δὲν περιλαμβάνονται αἱ πρὸ πέντε ἐτῶν φυτευθεῖσαι, μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν· ὅτι τὸ πρωτόκολλον τῆς διακρίσεως τῶν ποιοτήτων τῶν ἀμπέλων, συνταχθὲν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον, τὸν Ἔφορον καὶ τὸν Δήμαρχον, δὲν θέλει εἶσθαι πρόξενον βλάβης τῶν φορολογουμένων, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ αὐτῶν, διότι αἱ προτεταθεῖσαι ἀρχαὶ καὶ ὁ εὐεργετικὸς ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων σκοπὸς τοῦ Ὑπουργείου θέλουσιν ὁδηγεῖ εἰς ὅλας των τὰς πράξεις τοὺς παρ' αὐτοῦ διοριζομένους

ὑπαλλήλους, οἵτινες ἀναγκαίως θέλουσιν ἀκολουθεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑπουργείου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἡσυχία τοῦ Κράτους καὶ ἡ εὐδαιμονία τῶν πολιτῶν θέλει εἶσθαι ὁ σκοπὸς τῶν Κυβερνητικῶν πράξεων.

Ὡς πρὸς τὰς παρατηρήσεις τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος Βουλευτοῦ, περὶ τοῦ ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν νήσων δὲν γνωρίζουσι τὴν διὰ τοῦ μέτρου τοῦ στρέμματος καταμέτρησιν τῶν γαιῶν, οὐδὲ τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι ἐξ ἴσου γνωστὸν καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, ἀντέλεξεν ὁ Ὑπουργὸς, ὅτι τοῦτο ἴσως ἐπληλθεύσε πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὅτε ὁ λαὸς οὐδ' ἰδίαν ἐκαλλιέργει γῆν, οὔτε τὸ μέτρον αὐτῆς ἐγνώριζεν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἔθνους ὡς ἐκ τῆς κοινῆς χρήσεως τοῦ ὁμοιομόρφου Βασιλικοῦ στρέμματος, εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς προικοδοτήσεις καὶ εἰς τὰς παραχωρήσεις ἐν γένει πρὸς νεοφωτίστους καὶ ἄλλους γαιῶν, ἐγένετο ἤδη τοῦτο γνωστὸν, καὶ ἄνευ τινὸς δυσκολίας δύνατας τοῦτο νὰ τεθῇ ὡς βάσις τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀμπέλων διὰ τὴν σύνταξιν τῶν δηλώσεων καὶ τοῦ πρωτοκόλλου· ὅτι ἐπομένως τὸ φορολογικὸν σύστημα τῶν ἀμπέλων κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον ὡς βάσιν τὸ ποθούμενον διανεμητικὸν σύστημα τῶν φόρων, εἶναι τὸ δικαιότερον καὶ ἀνεπαχθέστερον, καὶ ἂν παρουσιάζωνται μικραί τινες δυσκολίαι εἰς τὴν ἐφαρμογήν του, αὐταὶ θέλουσιν ἐπισυμβῆ πάντοτε, ὁσάκις κατὰ πρῶτον ἐφαρμόζεται νέον φορολογικὸν σύστημα.

Ὁ μετὰ τὸν Ὑπουργὸν Βουλευτὴς, παραδεχόμενος τὸ προτεινόμενον φορολογικὸν σύστημα τῶν ἀμπέλων ὡς τὸ ὀρθώτερον κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἐξέτασεν ἂν τοῦτο θέλῃ εἶσθαι εὔκολον καὶ ἀνεπαχθὲς εἰς τὴν ἐφαρμογήν του· παρετήρησε δὲ ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς φορολογουμένους ὑποχρεώσεως τῶν δηλώσεων περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων θέλει εἶσθαι λίαν δυσχερὴς διὰ τοὺς χωρικοὺς, ὄντας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγραμμάτους, καὶ πρὸς τούτοις δυσεκτέλεστος διὰ τοὺς ἐπιδημοῦντας μακρὰν τοῦ τόπου των ἰδιοκτήτας καὶ ἐπανερχομένους ἴσως κατὰ τὸν τρυγητὸν πρὸς διάθεσιν τοῦ καρποῦ τῆς ἀμπέλου των. Ὅτι ἡ διάκρισις τῶν ποιοτήτων τῶν ἀμπέλων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν τάξεων εἶναι δύσκολος καὶ διὰ τὸ εἶδος τῆς φυτείας καὶ τῆς καλλιεργείας καὶ μάλιστα ὅταν ὡς βάσις τῆς διακρίσεως ταύτης τεθῇ ὄχι ἡ ἄμπελος ἀλλ' ἡ θέσις, ἐνῷ ὅλαι αἱ ἐντὸς τῆς αὐτῆς θέσεως ἄμπελοι διαφέρουσι πολὺ ἀπ' ἀλλήλων ὡς πρὸς τὴν ποιότητα, καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ γειτονικαί· ὅτι ἐπομένως ἡ

φορολογία, ἐπιβαλλομένη κατὰ λόγον τοιαύτης μὴ ἀληθοῦς διακρίσεως, δὲν θέλει εἶσθαι δικαία, ὅταν μάλιστα παραδεχθῇ τις, ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα σήμερον ἀνέχεια ἀναγκάζει πολλάκις τὸν ἰδιοκτήτην νὰ ἀφίνῃ τὴν ἄμπελον ἀκαλλιέργητον· ὅτι ἡ διαφορὰ τοῦ στρέμματος κατὰ τόπους καὶ ἐν γένει πρὸς τὸ βασιλικὸν, καὶ ἡ ἄγνοια ὅλως διόλου τοιούτου μέτρου εἰς τινας τόπους, θέλει καταστήσει ἀδύνατον τὴν γνῶσιν τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων, καὶ θέλει παράσχει ἐναντίως χώραν εἰς ποινικὰς καταδιώξεις καὶ εἰς ἀντεκδικήσεις, διότι οἱ ὑπάλληλοι πρὸς οὓς θέλουσι γίνεσθαι αἱ μηνύσεις περὶ τῆς ἀποκρύψεως τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπέλου, δὲν θέλει προκαλεῖ ἕνεκα τούτου νέαν καταμέτρησιν ἢ ποινικὰς καταδιώξεις, ὡς ὁ Ὑπουργὸς διϊσχυρίσθη, καὶ ἂν ὁ Νόμος ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς τὸ καθῆκον τῆς καταμετρήσεως καὶ καταδιώξεως. Ὅτι ἡ περίστασις αὕτη θέλει γεννήσει ἀφορμὰς ἀδίκων καταδιώξεων κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅστις ἐδήλωσε μὲν τὴν ἔκτασιν τῆς ἀμπέλου του, ἀλλὰ κατὰ τὸ γνωστὸν εἰς αὐτὸν μέτρον τῶν παλαιῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι μεγαλήτερα τοῦ βασιλικοῦ· ὅτι ἡ φορολογία θέλει εἶσθαι ἐνίοτε ἄδικος πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ μάλιστα τῶν ὀρεινῶν ἀμπέλων τῶν ὁποίων τὸν καρπὸν πολλάκις καταστρέφουσιν αἱ ἀτμοσφαιρικαὶ ἐπιῤῥοιαι· ὅτι ἡ διάκρισις τῆς ποιότητος ὡς ἐκ τῆς καρπιμότητος τῆς ἀμπέλου εἶναι δύσκολος, διότι ὄχι μόνον εἶναι δύσκολον νὰ εὑρεθῇ τὸ ποσὸν διότι διὰ τῶν διπλοτύπων σημειόνεται συνήθως ἡ ὁλικὴ ποσότης τοῦ καρποῦ ὅλων τῶν ἀμπέλων τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅπου καὶ ἂν κεῖνται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι δύσκολον νὰ διακρίνῃ τὸ ποσὸν ἑκάστης ἀμπέλου καὶ τὰ μέρη μάλιστα, ἔνθα ἡ ἐκβλιψις τῶν σταφυλῶν γίνεται εἰς ἕνα λινόν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπρότεινε σύμφωνα μὲ τὸν πρῶτον ἀγορεύσαντα Βουλευτὴν Μαντινείας νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ διὰ τὸ παρὸν ἔτος τὸ ἐνυπάρχον φορολογικὸν σύστημα τῶν ἀμπέλων κατὰ τὸν Νόμον τοῦ παρελθόντος ἔτους, νὰ προπαρασκευάσῃ δὲ τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ τοῦδε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προτεινομένου φορολογικοῦ συστήματος διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Ἕτερος Βουλευτὴς ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ προτεινομένουφορολογικοῦ τῶν ἀμπέλων συστήματος, ἀντιπαραθεὶς αὐτὸ πρὸς τὸ ἐνυπάρχον, καὶ ἐξετάζων τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰς ἐλλείψεις ἀμφοτέρων, ἀνέγνω τὸ ἄρθρον τοῦ φορολογικοῦ Νόμουτοῦ παρελθόντος ἔτους, πραγματευόμενον διὰ τὴν φορολογίαν τῶν ἀμπέλων,

καὶ παραδεχόμενον ἢ τὸ σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως ἢ τὸ τῆς καταμετρήσεως εἰς τοὺς λινοὺς ἢ τοὺς κάδδους· ἐπ' αὐτοῦ παρετήρησεν, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ πείρας ὡς τὸ καταπιστικώτερον διὰ τὸν φορολογούμενον καταβλιπτικώτερον δὲ καὶ μᾶλλον ἐπιζήμιον διὰ τὸ δημόσιον· ὁ φορολογούμενος ἀναμένων τὴν εἰς τὸν λινὸν καταμέτρησιν τοῦ γλεύκους (μούστου), ἐκτίθησιν αὐτὸν εἰς ὅλας τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιῤῥοίας, αἵτινες καὶ αὐτὴν τὴν καλὴν ποιότητα μετριάζουσι, πολλάκις δὲ καὶ ὁλοκλήρως ἐξαχρειόνουσι, καὶ μυρία προσκόμματα εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ τρυγητοῦ, τῆς ἐκβλίψεως τῶν σταφυλῶν καὶ τῆς μετακομίσεως τοῦ γλεύκους γεννῶσιν· ἐπίσης καὶ ἡ εἰς τὰ ἄγγεῖα καταμέτρησις εἶναι καταβλιπτικὴ διὰ τὸν ἰδιοκτήτην, καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὸ δημόσιον, τὸ ὁποῖον στερεῖται τοῦ φόρου τοῦ ὑποκρυπτομένου πολλάκις προϊόντος. Τὸ σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως ἀπεδείχθη τοσοῦτον πλημμελὲς, ὥστε μήτε κἂν ἐφαρμόσθη· ἐν γένει δὲ τὸ σύστημα τῆς καταμετρήσεως ἢ ἐκτιμήσεως ἀπεδείχθη λίαν ἐπιζήμιον εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὰς μισθοδοσίας πλήθους ἐπιστατῶν καὶ καταμετρητῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ προτεινομένου παρετήρησεν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀποφεύγει τὰς ἐλλείψεις τῶν προεξετασθέντων, ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θέλει δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ γνωρίσῃ ὁριστικῶς τὰς ἐκτάσεις καὶ τὰς ποιότητας τῶν ἀμπέλων, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ποθουμένου διανεμητικοῦ συστήματος· ὅτι καὶ ἂν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ποθουμένου διανεμητικοῦ συστήματος ἀπαντηθῇ κατὰ πρῶτον δυσχέρειαι εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ποιοτήτων τῶν ἀμπέλων προκειμένης ὅμως τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ φορολογουμένου ἀπὸ μυρίας καταβλίψεις, καὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος, δὲν πρέπει νὰ ἀποτραπῇ τις διὰ τὰς παρουσιζομένας μικρὰς δυσκολίας, αἵτινες θέλουσι πάντοτε παρουσιασθῇ, ὅταν ἔρετο, ἢ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ἢ καὶ ἄλλοτε παραδεχθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τούτου· ὅτι ἡ προτεινομένη ἄγνοια τοῦ ὁμοιομόρφου μέτρου τοῦ στρέμματος εἶναι ὑποθετική, διότι ἡ χρῆσις τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος εἰς ὅλας τὰς καταμετρήσεις καὶ παραχωρήσεις τῶν γαιῶν κατέστησαν αὐτὸ πασίγνωστον, ἀλλὰ καὶ ἂν διά τινα μέρη εἶναι δυσκολία πρὸς τοῦτο, ἡ εὐκολοθεράπευτος αὕτη δυσκολία δὲν πρέπει νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τούτου, τοῦ ὁποίου τὰ πλεονεκτήματα μαγὴν τοῦ συστήματος τούτου, τοῦ ὁποίου τὰ πλεονεκτήματα ὅλοι ἀναγνωρίζουσιν· εὐκολώτερον δὲ θέλει εἶσθαι καὶ διὰ τὰ μέρη ταῦτα ἡ διὰ τοῦ βασιλικοῦ μέτρου καταμέτρησις

τῶν ἀμπέλων, παρὰ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων ἀναλόγως τῶν ἐμπερυτευμένων κλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀλλαχοῦ φυτεύονται ἀραιότερα, ἀλλαχοῦ πυκνότερα, καὶ ἐν τούτοις ἡ πρόσοδος πάντοτε εἶναι ἡ αὐτὴ ἀναλόγως τῆς γονιμότητος καὶ τοῦ προσφόρου τῶν γαιῶν· Ὅτι ἡ δήλωσις ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων, καθόσον πρόκειται ἁπαξ μόνον νὰ γίνῃ, δὲν εἶναι δυσκατόρθωτος διὰ τοῦ Παρέδρου ἢ Ἱερέως τοῦ χωρίου ἢ ἄλλου τινὸς γνωρίζοντος γράμματα, ἐνῷ μάλιστα αὐτὸς ὁ χωρικὸς ὑποβάλλεται δι' ἄλλας περιπτώσεις εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐγγράφων δηλώσεων· ὅτι κατ' αὐτὸν ἡ μεγαλητέρα δυσκολία ἀπαντᾶται εἰς τὴν κατὰ ποιότητα διάκρισιν τῶν ἀμπέλων ἀπὸ πρόσωπα μὴ ἔχοντα τοπικὰς γνώσεις τῆς καρπιμότητος τῶν θέσεων καὶ ἀμπέλων, καὶ ὑποκείμενα εἰς τὰς ἐξαπατήσεις τοῦ συμπράττοντος Δημάρχου, κινουμένου συνήθως ἀπὸ τὰς τοπικὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας· Ἕνεκα τούτου πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν ἐπρότεινε νὰ συγκροτηθῇ εἰς ἕκαστον δῆμον παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ἐκ τῶν τριῶν, Ἐπάρχου, Ἐφόρου καὶ Δημάρχου καὶ τετραμελὴς ἢ πενταμελὲς συμβούλιον ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων τῆς ἐπαρχίας κατὰ κλῆρον ἐκλεγόμενον καὶ ἄνευ ψήφου, τὸ ὁποῖον εὑρισκόμενον πάντοτε παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ, ὅταν ἐργάζηται πρὸς τοῦτο, θέλει φωτίζει τὸν Ἔπαρχον καὶ Ἔφορον, καὶ θέλει εἶσθαι ὁ Ἔλεγχος τῆς ἀπατηλῆς προθέσεως τοῦ Δημάρχου. Τὴν δὲ προτεινομένην παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς διάκρισιν τῶν ποιοτήτων κατ' ἄμπελον, καὶ ὄχι κατὰ θέσιν, ἐθεώρησεν ὡς καλητέραν καὶ προλαμβάνουσαν ἄδικον φορολογίαν. Ὡς πρὸς τὸ ποσὸν δὲ τῶν ἐνυπαρχουσῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀμπέλων, παρετήρησεν ὅτι, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἀνώτερον κατ' ὅσον τὸ Νομοσχέδιον ὑποτίθησι, μ' ὅλον ὅτι οὐδεμία περὶ τούτου ἀπόδειξις παρουσιάζεται, τοῦτο δὲν βλάπτει ποσῶς, ὥστε νὰ μὴ γείνῃ παραδεκτὸν τὸ προτεινόμενον σύστημα· ἀντέφρασε δ' ἐπὶ τέλους πάντα πλάγιον σκοπὸν τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ ποσοῦ τῶν ἀμπέλων.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη ἀρκούντως, καὶ κηρυχθείσης περαιωμένης τὴς συζητήσεως, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν κατὰ πρῶτον ἡ τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας, διὰ νὰ παραδεχθῇ καὶ διὰ τὸ παρὸν ἔτος τὸ ἐνυπάρχον σύστημα, καὶ ψηφοφορίας γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλέον τῶν δέκα Βουλευτῶν, ἀπερρίφθη ἡ τροπολογία διὰ ψήφων **62** πρὸς **20** κατὰ τὸ προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται τὸ περυσινὸν σύστημα τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης.	ὄχι.	Γ. Δερνιτσώτης	Ο.
Θ. Γρίβας	ἀπών	Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Ν. Μαυρομιχάλης	Ο.	Μελέτης Χ.Μελέτη	»
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Π. Βάρβογλης.	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ο.	Ρ. Παλαμίδης.	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τσόκρης	Ο.	Π. Παππατζώνης.	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ναὶ	Π.Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Νικ.Στυμπαλόπουλος	Ο.
Α. Μεταξᾶς		Δ. Σακελλαριάδης.	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	Ι. Φαρμάκης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	Ο.	Κ. Βέϊκος	Ο.
Π. Ράγκος	Ο.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπών	Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ἀσθενὴς	Φ. Κ. Μαῦρος	Ο.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ο.
Τζαν. Γρηγοράκης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Μπαρότζης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.	Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.	Α. Μαυρομιχάλ.	ἀπών
Κ. Φασίτσας	Ο.	Πικουλάκης	ἀπών
Ι. Χαραμῆς	Ο.	Χ. Καπετανάκης	Ο.
Ι. Κρανίδης	ἀπών	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ο.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Δ. Ζῶτος.	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Θέου	Ν.	Κ. Τσερτίδης	ἀσθενὴς
Α. Γαζούασης	Ο.	Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Α. Βελισάρης	Ν.	Σ. Δογοθετόπουλος	Ο.
Α. Κρεστενίτης	Ο.	Δ. Μαρκόπουλος	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.	Παπ. Κων. Τζαμάλας	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Ι. Κλίμακας	ἀπών	Γ. Μπάστας	Ο.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ο.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.

Ν. Δελίντας	Ο.	Κ. Προβελέγιος	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.	Ι. Ταταράκης	»
Α. Γ. Τζάνος	Ο.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.	Δημήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ο.	Ν. Καλλέργης	ἀπὼν
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.	Σταμάτιος Δάρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Εὐρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς	Δ. Παππατζώρης	Ο.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ο.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	Ο.	Τομαρᾶς	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ο.	Θ. Κιζάννης	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.	Δ. Δρόσος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Δ. Πλαπούτας	Ο.	Ι. Στάϊκος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Δ. Καζάκος	ἀπὼν
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς	Γ. Γρίζάνος	Ο.
Ν. Κορριωτάκης	Ο.	Ι. Γαρδίκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.	Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Π. Βαρβιτσιώτης	Ο.	Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	Ο.

Παραδεχθείσης ἑπομένως τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ στρέμμα φορολογίας τῶν ἀμπέλων κατὰ τὸ Νομοσχέδιον προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ ἄρθρου **14**.

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου **1** παρετηρήθη ὑπό τινος Βουλευτοῦ ὅτι πρόκειται ἤδη νὰ ὁρισθῇ τὸ μέτρον τοῦ στρέμματος, ποῖον καὶ πόσον, καὶ ἐπροτάθη νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὸ παλαιὸν στρέμμα καὶ ὄχι τὸ βασιλικὸν ὡς γνωστὸν καὶ σύνηθες εἰς τὸν λαόν, ἡ δὲ διαφορὰ τοῦ παλαιοῦ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον δὲν εἶναι μεγάλη, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ ἄνισον τὴν φορολογίαν.

Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλου ὅτι τὸ παλαιὸν ἐν γένει στρέμμα δὲν εἶναι ὁμοιόμορφον πανταχοῦ, καὶ ὅτι ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ὑπάρχει μεγίστη διαφορὰ τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ὡς εἰς Φθιώτιδα, εἶναι ἐν χρήσει τριῶν εἰδῶν παλαιὰ στρέμματα τὸ τῶν **30**, **40** καὶ **66** βημάτων· ἐπρότεινε δὲ νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ὡς βάσιν τὸ βασιλικὸν, τὸ ὁποῖον προσεγγίζει μᾶλλον μὲ τὴν ἔκτασιν τοῦ τῶν **40** τετραγωνικῶν βημάτων ὄντος κοινοτέρου εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τοῦτους ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν

ὅτι ὁ φόρος κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἐτίθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βασιλικοῦ καὶ ὄχι τῶν παλαιῶν στρεμμάτων, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Ὑπουργείου. Τὸ βασιλικὸν στρέμμα τοῦ ὁποίου γίνεται ἤδη χρῆσις πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς ὅλας τὰς καταμετρήσεις καὶ παραγαιῶν, κατέστη κοινὸν καὶ γνωστὸν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, καὶ ἡ παραδοχὴ αὐτοῦ ὡς βάσις τῆς κατὰ στρέμμα φορολογίας δὲν θέλει εἶσθαι δύσκολος εἰς τὴν ἐφαρμογήν· ἐκτὸς δὲ τούτου πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ἡ εἰσαγωγὴ ὁμοιομόρφου στρέμματος καθ' ὅλον τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον θέλει χρησιμεύσει ἀκολούθως καὶ διὰ ἄλλας φορολογικὰς ἐργασίας· εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἐν γένει τοῦ νέου τούτου φορολογικοῦ συζήματος θέλουσιν ἀπαντηθῇ δυσκολίαι, αἵτινες ὅμως θέλουσιν ἐπιπέσει μᾶλλον εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ φορολογουμένου. Τὸ Ὑπουργεῖον, κινούμενον ἀπὸ μεγίστην ἐπιθυμίαν νὰ συντελέσῃ, ὅσον δύναται, εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν φορολογουμένων, θέλει φροντίσει ὥστε αἱ δυσχέρειαι αὗται νὰ λυθῶσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συζήματος ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου· αἱ δηλώσεις θέλουσι γίνεσθαι ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, οἵτινες θέλουσιν ἐγγράψει τὴν ἔκτασιν τῶν ἀμπέλων των. Τὸ Ὑπουργεῖον βεβαίως θέλει φροντίσει, ὥστε ἡ ἐκ τῆς ἀγνοίας τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος παράλειψις ἐκτάσεως νὰ μὴ συνεπάγῃ τὰς καταδιώξεις καὶ ποινικὰς συνεπείας, διὰ τὰς ὁποίας προϋποτίθεται δόλος πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου, οὔτε τὰς νέας καταμετρήσεις, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀποδεδειγμένη πιθανότης τοῦ δόλου τοῦ φορολογουμένου. Ἡ κυριωτέρα δυσκολία παρουσιάζεται εἰς τὰς νήσους, ἔνθα εἶναι ἄγνωστον τὸ μέτρον τοῦ στρέμματος, καὶ ἐκτὸς τούτου δὲν ἐμφυτεύεται ὅλη ἡ γῆ τῆς ἀμπέλου μὲ κλήματα, ἀλλ' ἀφίνονται κενὰ διαστήματα πρὸς σπορὰν ὀσπρίων καὶ ἄλλων τοιούτων· ἀλλὰ καὶ αἱ δυσκολίαι αὗται δὲν εἶναι ἀνυπέρβλητοι διότι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ Δήμαρχοι τῶν μερῶν τούτων, ἔνθα αἱ τοπικαὶ διαίρεσεις καὶ τὰ πάθη δὲν εἶναι ἐξημμένα, θέλουσι φροντίσει, ὥστε νὰ μὴν ἀδικηθῇ ὁ φορολογούμενος.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν τῶν νήσων ἐξέθηκεν ὅτι εἰς ὅλας τὰς νήσους σχεδὸν τὸ μέτρον τοῦ στρέμματος εἶναι ἄγνωστον, ἔχουσι δὲ δύο εἴδη μέτρου τὴν *ζευγαριὰν* καὶ τὸ *κανίκι*· ἐκτὸς δὲ τῶν δυσκολιῶν τούτων κάμνουσι καὶ τριῶν εἰδῶν φυτείας **1**) εἰς τὰ πεδινὰ μέρη, **2**) εἰς τὰ κατωφερῆ μέρη, καὶ **3**) εἰς τὰ *σκαλώματα*, ἔνθα ἀνεγείρουσι τοίχους καὶ συσσωρεύουσι τὸ χῶμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐμφυτεύουσι τὰ κλήματα. Ἐπρότεινε δὲ ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ τεθῇ ὡς βάσις τῆς φορολογίας διὰ τὰς νήσους

τὸ στρέμμα, ἀλλὰ νὰ ὁρισθῇ μέτρον τι ἐκτάσεως ὁριζόμενον κατὰ λόγον τῶν ἐμπεφυτευμένων κλημάτων.

Μετὰ ταῦτα παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος, ἀγγελίας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐρχομένης συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς προκειμένης συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασινἐν ὥρᾳ 4 μετὰ μεσημβρίαν

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΗ'.

Τῆς 2 Ἀπριλλίου

Σήμερον τὴν δευτέραν ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παόντων 83 καὶ ἀπόντων 25 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως καὶ γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὴν Βουλὴν ἡ περὶ ἀδείας ἀπουσίας αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας Π. Βάρδογλη καὶ ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν δεκαπενθήμερος ἀπουσίας ἄδεια.

Ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 3037 καὶ ἀπὸ 8 Μαρτίου ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς πληρωμῆς δωδεκαλέπτου ἐπιμισθίου καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς τοὺς φρουροῦντας τὰς Βουλὰς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων προϋπολογισμῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διότι ἡ δαπάνη αὕτη δὲν ὑπάγεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς λογιστικὴν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς καὶ φέρῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην της κτλ.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ παραγράφου πρώτου τοῦ ἄρθ. 14 τοῦ Νομοσχεδίου, παραδεχο-

μένου ὡς βάσιν τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων τὸ βασιλικὸν στρέμμα, παραδεχθείσης δὲ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν τὴν ἐν τῷ ῥηθέντι παραγράφῳ ἀρχὴν τῆς κατὰ μέτρον τι φορολογίας τῶν ἀμπέλων, ἐπροτάθησαν δύο τροπολογίαι· α) νὰ τεθῇ ὡς μέτρον τῆς φορολογίας τὸ παλαιὸν κατὰ τόπον στρέμμα, β) διὰ τὰς νήσους δὲ καὶ τὰ μέρη ὅπου τὸ στρέμμα εἶναι ἄγνωστον, νὰ ὁρισθῇ τὸ μέτρον τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων διὰ ῥητοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμπεφυτευμένων κλημάτων· ἤδη δὲ πρόκειται ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ταύτης· ὁ πρῶτος ἀγορεύσας Βουλευτής, ἀποκρούων τὴν πρότασιν περὶ τοῦ μέτρου τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων διὰ ῥητοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμπεφυτευμένων κλημάτων, παρετήρησεν ὅτι καὶ εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη τῆς στερεᾶς ὑπάρχουσι τὰ λεγόμενα *δέματα* ἢ *σκαλώματα*, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀμπελοι εἰς κατωφερεῖς γαίας, τὰς ὁποίας κρατοῦσι διὰ τῆς οἰκοδομῆς τοίχων, καὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων εὑρίσκονται σποράδην ἐμπεφυτευμένα κλήματα, καὶ ὅτι αὐταὶ πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς φορολογίας, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ καταλογισθῶσιν αὐταὶ διὰ καταμετρήσεως τῶν σποράδην δένδρων· ὅτι διὰ τὰς λοιπὰς ἀμπέλους πρέπει νὰ τεθῇ ὡς βάσις τῆς καταμετρήσεως τὸ βασιλικὸν στρέμμα, γνωστὸν ἤδη καὶ ἐν χρήσει εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους.

Ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν Βουλευτὴς νὰ τεθῇ ὡς βάσις τῆς φορολογίας τῶν ἀμπέλων τὸ παλαιὸν στρέμμα, ὑποστηρίζων αὐτὴν ἐξέθηκεν ὅτι δύο λόγοι ὑπηγόρευσαν εἰς αὐτὸν τὴν πρότασιν α) ὅτι ἂν καὶ ἡ Κυβέρνησις εἶχε καθιερώσει πρὸ πολλοῦ τὸ βασιλικὸν στρέμμα ὡς μέτρον τῆς ἐκτάσεως τῶν γαιῶν εἰς τὰς ἐνεργηθείσας πολιτικὰς, στρατιωτικὰς καὶ ἄλλας παραχωρήσεις γαιῶν, μ' ὅλα ταῦτα ἡ χρῆσις αὐτοῦ δὲν κατέστη κοινὴ μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν, οἵτινες εἰς τὰς ἰδιωτικάς των σχέσεις ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τὰ παλαιὰ στρέμματα. Ἑπομένως ἐὰν οἱ ἰδιῶται ὑποχρεωθῶσι νὰ κάμωσι τὰς δηλώσεις των διὰ βασιλικῶν στρεμμάτων θέλουσιν ἀναγκασθῇ νὰ ἐνεργήσωσι καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων των, εἰς ἐποχὴν μάλιστα, ὅτε ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τὰ ὁποῖα θέλουσιν ὑποφέρει, ὁ γεωργὸς ἔχει τὰς ἐργασίας τῆς συγκομιδῆς, καὶ οὔτε τὸν χρόνον, οὔτε τὰ μέσα, οὔτε τὴν ἱκανότητα ἔχει νὰ ἐνεργήσῃ τοιαύτας καταμετρήσεις. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τούτων νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερος ὁ ἰδιοκτήτης νὰ κάμῃ τὴν διάλυσιν ἢ διὰ βασιλικοῦ ἂν γνωρίζῃ καὶ δύναται, ἢ διὰ παλαιῶν στρεμμάτων. Εἰς τὴν δευτέραν δὲ περίπτωσιν αἱ Ἀρχαὶ νὰ προσδιορίζωσι κατ'

ἀναλογίαν τῆς ἐκτάσεως τοῦ παλαιοῦ πρὸς τὸ βασιλικὸν στρέμμα τὴν ἔκτασιν τῆς ἀμπέλου εἰς βασιλικὰ στρέμματα, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων νὰ ὁρίζωσι τὸν φόρον, 6') διότι καὶ ὁ Ὑπουργὸς χθὲς, προταθεισῶν τῶν δυσκολιῶν τούτων τῆς κατὰ βασιλικὸν στρέμμα δηλώσεως, δὲν ἔδειξεν ἀνθίστασιν εἰς τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, ἀπαιτήσας μόνον νὰ τίθεται ὡς βάσις τῆς φορολογίας τὸ βασιλικὸν στρέμμα ἐφ' οὗ τὸ Ὑπουργεῖον ὑπελόγισε τὸν φόρον.

Ὁ μετὰ τοῦτον παρετήρησεν, ὅτι καὶ τοῦ παλαιοῦ στρέμματος ὑπάρχει μεγίστη διαφορὰ κατὰ τόπους καὶ ἐπαρχίας. Ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ ταῦτα μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος εἶχεν ὁρίσει ὡς μέτρον εἰς τὰς παραχωρήσεις, ὅσας τότε ἐνήργησε οἰκοπέδων καὶ ἄλλων γαιῶν τὸ ἐκ 3025 πήχεων συνιστάμενον· τοῦτο κατέστη τότε καὶ εἶναι τὸ συνηθέστερον μεταξὺ τῶν κατοίκων, καὶ τοῦτο εἶναι καταλληλότερον νὰ τεθῇ ὡς βάσις τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀμπέλων διὰ τὰς δηλώσεις.

Καὶ ἕτερος σύμφωνος μὲ τὸν πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντα, διὰ τὰς δυσκολίας, ὅσας ὁ ἰδιοκτήτης θέλει ἀπαντήσει διὰ τὴν δήλωσιν τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπέλου κατὰ βασιλικὸν στρέμμα, τοῦ ὁποίου ἡ χρῆσις δὲν εἶναι κοινὴ, καὶ μάλιστα εἰς τὰς νήσους οὔτε κἂν γνωρίζεται τὸ μέτρον τοῦ στρέμματος, ἐπρότεινε νὰ παραδεχθῇ μὲν ἡ Βουλὴ ὡς βάσιν τῆς φορολογίας τὸ βασιλικὸν στρέμμα, νὰ μὴν ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ ἰδιοκτήτης νὰ κάμνῃ τὴν δήλωσιν κατὰ τὸ βασιλικὸν στρέμμα, οὔτε κατὰ τὸ παλαιὸν, ἀλλ' ἐν γένει κατὰ τὰ ἐπιτόπια ἐν χρήσει μέτρα διὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν γαιῶν, αἱ δὲ Ἀρχαὶ ὑπολογίζουσαι τὴν διαφορὰν τοῦ ἐπιτοπίου μέτρου πρὸς τὸ βασιλικὸν στρέμμα νὰ ὁρίζωσι τὰς ἐκτάσεις κατὰ βασιλικὰ στρέμματα, ἐφ' ὧν νὰ τίθεται ὁ φόρος.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως τοῦ Νομοσχεδίου ἀντικρούων τὰς προτάσεις ταύτας, ἀπήντησεν, ὅτι ἡ καθιέρωσις τοῦ Βασιλικοῦ στρέμματος, οὔτε ἀδύνατος οὔτε δύσκολος εἶναι, διότι ἡ χρῆσις αὐτοῦ πρὸ τοσούτων ἐτῶν εἰς τὰς καταμετρήσεις κλπ. κατέστησεν ἤδη αὐτὸ κοινότερον παρὰ πᾶν ἄλλο μέτρον, καὶ ἔνθα δὲν εἶναι τόσον γνωστὸν, δὲν εἶναι δύσκολον ποσῶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην νὰ ἀναλογῇ τὸ τοπικὸν στρέμμα πρὸς τὸ Βασιλικὸν, καὶ νὰ ὁρίζῃ εἰς τὴν δήλωσιν τὰς ἐκτάσεις τῆς ἀμπέλου του κατὰ βασιλικὸν στρέμμα· ὅτι ἡ Νομοθεσία πρέπει ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ κατασταθῇ εἰς ἁρμονίαν διὰ τοῦ ὁμοιομόρφου τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων, τῶν ὁποίων ἡ ἀνωμαλία καὶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις εἶναι ἐπιζήμιος, καὶ τὴν εἰσαγωγὴν ὁμοιομόρφου φορολογικοῦ συστήματος ἐμποδίζει· ὅτι ἐὰν καθιερωθῇ ὡς βάσις τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων τὸ τοπικὸν μέτρον, τότε οὐδεὶς ἔλεγχος δὲ θέλει ὑπάρχει εἰς τὸν κατὰ Βασιλικὸν στρέμμα προσδιορισμὸν τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων.

Εἰς τὸν εἰπόντα ὅτι οὐδεὶς ἀντιτείνει εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος, ἀλλ' ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ εὐκολυνθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὴν σύνταξιν τῶν δηλώσεων καὶ νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ μέσου ἀφορμαὶ ἀδίκων καταδιώξεων, ἕτερος ἀπήντησεν, ὅτι πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ ταῦτα ὁμοιόμορφον μέτρον τῆς ἐκτάσεως τῶν γαιῶν δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸ Κράτος· τὸ βασιλικὸν ὅμως στρέμμα εἰσαχθὲν ἀπὸ τῆς ἐπουχῆς τῶν 1836 καὶ ὃν ἐν χρήσει εἰς τὰς προικοδοτήσεις καὶ ἄλλας παραχωρήσεις γαιῶν, ἐνεργηθείσας καθ' ὅλους τοὺς δήμους καὶ τὰ χωρία σχεδὸν τοῦ Κράτους, εἶναι σήμερον τὸ κοινότερον καὶ γνωστότερον μέτρον· ὅτι τὸ βασιλικὸν στρέμμα εἶναι ἀνάγκη νὰ καθιερωθῇ ἅπαξ, διὰ νὰ εἰσαχθῇ τὸ ὁμοιόμορφον τῶν μέτρων, καὶ ὅτι αἱ προτεινόμεναι δυσκολίαι τοῦ ὑπολογισμοῦ, καὶ ἔνθα ἀγνοεῖται τὸ βασιλικὸν στρέμμα, δὲν εἶναι ἀνυπέρβλητοι.

Εἰς ταῦτα ἀντιπαρετήρησεν εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐκ τῶν νήσων ὅτι εἰς τὰς νήσους δὲν εἶναι διόλου γνωστὸν τὸ βασιλικὸν στρέμμα, οὔτε εἶναι γνωστὴ ἡ χρῆσις τῆς διὰ στρέμματος καταμετρήσεως, καὶ ἐπομένως ὁ ἰδιοκτήτης ὑπόκειται εἰς μεγάλας δυσχερείας εἰς τὴν κατὰ στρέμμα δήλωσιν καὶ εἰς ἀπάτας, αἵτινες θέλουσι τὸν ἐκθέσει εἰς ποινικὰς καταδιώξεις. Ὅτι ὁ Νόμος ἐπιβαρύνει ἐπίσης καὶ τὸν ἀπαίδευτον καὶ ἀμαθῆ ὡς καὶ τὸν πεπαιδευμένον, καὶ διὰ τῆς καθιερώσεως τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν δηλώσεων θέλουσι γεννηθῇ ἀφορμαὶ ἀδίκων καταδιώξεων καὶ ἀντεκδικήσεων ἕνεκα τῶν τοπικῶν διαιρέσεων καὶ παθῶν, καὶ ἐπομένως ὁ Νόμος οὗτος θέλει κατασταθῇ καταθλιπτικώτερος.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντιπαρετήρησεν εἰς τὰ μέχρι τοῦδε λεχθέντα κατὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος, ὅτι πᾶσα μεταρρύθμισις ἔχει τὰς δυσκολίας της αἵτινες ὅμως θέλουσι παρουσιασθῇ ἅπαξ ταχύτερον ἢ βραδύτερον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μεταρρυθμιζομένου συστήματος· ἐπομένως καὶ ἡ προκειμένη μεταρρύθμισις παρουσιάζει τὰς δυσκολίας της αἵτινες ὅταν καταβληθῶσι διὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Κυβερνήσεως τότε καὶ τὸ δημόσιον, καὶ ὁ φορολογούμενος θέλουσι τὰ μέγιστα

ώρελήθη, διότι τὸ μὲν δημόσιον θέλει ἔχει ὡρισμένην καὶ ἀνέξοδον πρόσοδον, ὁ δὲ φορολογούμενος ἀπαλλάττεται ἀπὸ πᾶσαν εἰς τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν κατάθλιψιν· ὅτι αἱ δισκολίαι αὗται, πραγματικαὶ διά τινα μέρη, δὲν εἶναι ἀνυπέρβλητοι, διότι τὸ βασιλικὸν στρέμμα, εἰσαχθὲν πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ὃν ἐν χρήσει εἰς ὅλας τὰς ἐνεργηθείσας προικοδοτήσεις καὶ ἄλλας παραχωρήσεις γαιῶν, κατέστη τὸ γνωστότερον μέτρον, καὶ ἂν δὲ παρουσιασθῶσι δυσκολίαι τινές, αὗται θέλουσιν ἐξομαλυνθῆ, εὐκόλως διὰ τῆς ἀναλογίας τῶν τοπικῶν πρὸς τὸ βασιλικὸν στρέμμα, τὴν ὁποίαν ὁ νοήμων Ἕλλην χειραγωγούμενος πρὸς τοῦτο καὶ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς θέλει εὐκόλως ἐνεργήσει. Ὅτι οὐδεὶς φόβος εἶναι νὰ καταστασθῆ καταθλιπτικὸς ὁ Νόμος ἕνεκα τῆς ὁποίας ὑποφέρει ποινῆς κατὰ τοῦ ὑποκρύψαντος τὴν ἀληθῆ τῆς ἀμπέλου ἔκτασιν, διότι ἡ Κυβέρνησις προκειμένου περὶ μεταρρυθμίσεως φορολογικοῦ συστήματος, καὶ ἀναγνωρίζουσα τὰς προκειμένας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου δυσκολίας, θέλει εἶσθαι ἐπιεικεστάτη διὰ τοῦτο ὁ Νόμος πρὸς εὐκολίαν, καὶ ὠφέλειαν μάλιστα τοῦ φορολογουμένου, ἐμπιστεύεται εἰς αὐτὸν διὰ τὴν δήλωσιν τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων, καὶ δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι νέα καταμέτρησις ἢ καταδίωξις, πλὴν ὅταν παρουσιασθῆ κακοήθης αἰσχροκέρδεια καὶ ἀναίσχυντοι ἰδιοκτῆται ὑποκρύπτοντες τὸ ἥμισυ π. χ. τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων· ὅτι ἠδύνατο νὰ παραδεχθῆ τὴν πρότασιν νὰ γίνηται ἡ δήλωσις κατὰ τὰ τοπικὰ μέτρα, μετὰ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ τοπικοῦ μέτρου πρὸς τὸ Βασιλικὸν στρέμμα νὰ ὁρίζωσι τὴν ἔκτασιν διὰ Βασιλικῶν στρεμμάτων· ἀλλὰ διὰ ταῦτα μέσου τούτου ὁ Νόμος θέλει δώσει ἐξουσίαν εἰς τὰς ἀρχὰς νὰ ὁρίζωσι τὴν ἔκτασιν τῶν ἀμπέλων καὶ νὰ κάμωσιν ὑπολογισμούς, εἰς τοὺς ὁποίους εὐκόλως δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ τὸ αὐθαίρετον, καὶ θέλει ἐπιτευθῆ εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχὰς ὑπηρεσία ἰδιαιτέρα διὰ τὴν ὁποίαν τὸ δημόσιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς νέα ἔξοδα· ὅτι αἱ προταθεῖσαι διὰ τὰς νήσους δυσκολίαι εὐκόλως θέλουσιν ἐξομαλυνθῆ, διότι αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν Νήσων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνήκουσιν εἰς τὴν νοημονεστέραν τάξιν, καὶ αἰτοπικαὶ διαιρέσεις εἶναι μέτριαι· ὅτι ὁ Νόμος δὲν ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν παγιδεύσεως τοῦ χωρικοῦ, ἀλλὰ μάλιστα πρὸς ἀνακούφισιν καὶ ὠφέλειαν αὐτοῦ, ἀποδοθείσης πρὸς αὐτὸν πίστεως διὰ τὴν δήλωσιν τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐπροτίμησε νὰ ὑποστῇ τὰς δυσίας ταύτας ἵνα νὰ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν φορολογούμενον τὰς δυσκολίας καὶ τὰς καταθλίψεις.

Ἐπρότεινε δ' ἐπὶ τέλους τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου ὑποσχόμενος ὅτι θέλουσι δοθῆ ἀμελλητὶ εἰς τὰς ἀρχὰς ὁδηγίαι πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου.

Ἐνταῦθα εἷς Βουλευτὴς τῶν Νήσων ἠρώτησε τὸν Ὑπουργὸν πῶς θέλει ἐνεργεῖται ἡ καταμέτρησις τῶν εἰς τὰς νήσους ἀμπέλων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀφίνονται κενοὶ τόποι διὰ σπορὰν ὁσπρίων καὶ ἄλλων τοιούτων, καὶ ἐπομένως ἡ ἔκτασις τῆς ἀμπέλου δὲν εἶναι ὅλη ἐμπεριτετυμένη μὲ κλήματα, καὶ ἂν ὁ κενὸς τόπος, φορολογούμενος διὰ τὰ σπειρόμενα ἐν αὐτῇ, ὑπάγεται ἤδη εἰς διπλῆν φορολογίαν καὶ ὡς ἄμπελος; Ὁ δ' Ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι θέλει φροντίσει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν Νόμον ἀνεπαχθῶς καὶ διὰ τὰ μέρη ταῦτα.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν Ἠλιοκασσίδος ἠρώτησεν ἐπίσης πῶς θέλει ὑπολογίζεσθαι ἡ ἔκτασις τῆς ἀμπέλου καὶ ὁρίζεσθαι ὁ φόρος, ὅταν ἐντὸς τῆς ἀμπέλου ὑπάρχωσιν ἐλαιόδενδρα, τὰ ὁποῖα φορολογοῦνται, ἡ δὲ ἄμπελος ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐκλείπει κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους τῶν ἐλαιοδένδρων, καὶ ἐπομένως τὰ περὶ τὰ ἐλαιόδενδρα κλήματα ἢ ἐκλείπουσιν ἢ μένουσιν ἄκαρπα, ἕνεκα τοῦ δένδρου. Ἐὰν ὁ φόρος λογισθῇ ἐφ' ὅλης τῆς ἀμπέλου τότε θέλει φορολογηθῇ δὶς ἡ ὑπὸ τὸ ἐλαιόδενδρον γῆ καὶ ἡ φορολογία θέλει εἶσθαι ἄδικος. Ὁ δ' Ὑπουργὸς πάλιν ἀπήντησεν, ὅτι τοιαῦται ἄμπελοι θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται καθὼς καὶ ἐκεῖναι ὅτι τὰ γινόμενα λάθη κατὰ τὴν δήλωσιν ὅταν δὲν γίνωνται μὲ δόλιον σκοπὸν δὲν εἶναι καταδιωκτέα κ. τ. λ. ἐτέθησαν εἰς τὰ πρακτικὰ διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου.

Μετὰ ταῦτα κηρυχθείσης τῆς συζητήσεως περατωμένης, ἐτέθη τὸ ζήτημα· οὕτως ἐ παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν προταθεῖσαν προπολογίαν νὰ ὁρίζηται εἰς τὴν δήλωσιν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἡ ἔκτασις τῆς ἀμπέλου κατὰ τὰ ἐπιτόπια μέτρα, ναὶ ἢ οὒχι; Ἐννοεῖται δὲ ὅτι αἱ ἀρχαὶ θέλουσιν ὑπολογίζει τὴν ἔκτασιν κατὰ Βασιλικὸν στρέμμα, ἐφ' οὗ θέλει τίθεσθαι ὁ φόρος.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλέον τῶν δέκα Βουλευτῶν, ἀπερρίφθη ἡ προπολογία διὰ ψήφων **47** πρὸς **41**· κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον **πρωτόκολλον ψηφοφορίας.**

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

«Αἱ δηλώσεις περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπέλου νὰ γίνωνται διὰ τῶν τοπικῶν μέτρων ἢ διὰ τῶν Βασ. στρεμμάτων, ναὶ ἢ ὄχι.»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Λογιωτατίδης	Ναὶ	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	ὄχι	Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Μελέτης Χ. Μελέτη	ἀπὼν
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Π. Βάρβογλης	Ν.
Κ. Γουλιμᾶς	Ο.	Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Γ. Ριβελιώτης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τσόκρης	Ν.	Ιω. Παππατζώνης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ο.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ο.
Δ. Καλλιρρονᾶς	Ο.	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ο.	Κ. Βέϊκος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.	Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	ἀσθενὴς	Ι. Εὐσταθίου	ἐν ἀδείᾳ
Α. Λαπουσιάδης.	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.	Σ. Μπαρότσης	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.	Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Κ. Φασίτζας	Ο.	Α. Μαυρομιχάλης	Ο.
Ι. Χαραμῆς	ἐν ἀδείᾳ	Πικουλάκης	Ο.
Ι. Κρανίδης	Ο.	Χ. Καπετανάκης	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ο.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Δ. Λ. Ζῶτος	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Νῖκος Θέου	ἀσθενὴς	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γουζούασης,	Ο.	Κ. Τσερτίδης	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ν.	Δ. Καμμανιώτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ο.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
		Δ. Μαρκόπουλος	ἀσθενὴς

Σ. Χ. Στερανόπουλος	ἀπὼν	Παπ. Κώς. Τζαμάλας	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ο.	Γ. Μπάστας	Ο.
Σίλβεστρ. Στερνάκης	Ο.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Ν. Δελέντας	Ν.	Κ. Προβελέγιος	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.	Ι. Ταταράκης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος.	Ο.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ο.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Γεώργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς	Α. Παππατζώρης	ἀπὼν
Εὐθ. Κανελόπουλος	Ο.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Θ. Κιζάνης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Δρόσος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Δ. Πλαπούτας	Ο.	Στάϊκος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Δ. Κατζίσκος	Ο.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς	Γ. Γριζάνος	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ι. Γαρδίκης	ἀπὼν
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Π. Βαρβιτσιώτης	ἀπὼν	Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς βάσιν τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπέλων διὰ τὰς δηλώσεις τὸ Βασιλικὸν στρέμμα κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Διακοπείσης τῆς Συνεδριάσεως ἐρ' ἓν τέταρτον ὥρας πρὸς ἀναψυχήν, ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης οἱ Βουλευταὶ· μετὰ τὴν παρέλευσιν δὲ τοῦ ὡρισμένου χρόνου συνῆλθον αὖθις, καὶ τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν εἷς τῶν Ἀντιπροέδρων· ἀναγνώσθη κατόπιν τὸ ἑδάφ. Ι. τοῦ ἄρθρ. 14 ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις ὅτι διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διὰ Βασιλικῶν στρεμμάτων καταμέτρησις ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ διατάξῃ διὰ τῶν ἁρμοδίων Διοικητικῶν καὶ Δημοτικῶν ἀρχῶν, τοὺς γεωμέτρας νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς Παρέδρους χιλιόγραμμον πήχυν διὰ νὰ δυνηθῇ ἕκαστος χωρίον μετὰ τὴν παραλαβήν αὐτῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν διὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ οἱ Πάρεδροι νὰ συντάξωσιν ἀκριβὲς πρωτόκολλον ἕκαστος τῶν ἀμπέλων τῆς περιφερείας του,

ὥςε τοιουτοτρόπως νὰ δυνηθῶσιν οἱ ἀμπελοκτῆται νὰ κάμωσιν ἐν γνώσει τὰς δηλώσεις των· ὁ τρόπος οὗτος θέλει φέρει εἰς ἐκτέλεσιν, τὸ εἰσαγόμενον σύστημα εἰς τε τὰ ὀρεινὰ καὶ τὰ πεδινὰ μέρη, καὶ θέλει προλάβει καταχρήσεις καὶ καταδιώξεις· καὶ ἄλλοι μετὰ τοῦτον παρετήρησαν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις *δι' ἀντιπροσώπου* ἀπὸ τὴν *διὰ καλλιεργητοῦ* διὰ νὰ μὴν ὑποβάλλωνται οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν δαπάνην τῶν Συμβολαιογραφικῶν πληρεξουσίων, ἀλλ' ἀντέλεξεν ὁ Ὑπουργὸς ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται Συμβολαιογραφικὸν πληρεξούσιον, ἀλλ' ἀρκεῖ ἁπλῆ ἐπιστολὴ δίδουσα τὴν ἐντολήν. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν παράγραφον τοῦτον ἐγκρίνασα τὴν ζητηθεῖσαν παράτασιν τῆς προθεσμίας, καὶ διὰ τοῦτο διέταξε τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *Μαΐου* διὰ τῆς *Ἰουνίου*, καὶ τὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ παραγράφου προταθεῖσαν ὑπό τινος προσθήκην τῆς λέξεως *ἐπιθεωρημένων*.

Τὸ ϛ'. ἐδάφιον ἀναγνωσθὲν ἐνεκρίθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Τὸ γ'. ἐδάφιον ἐνεκρίθη ἐπίσης μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως 31 *Μαΐου* διὰ τῆς 30 *Ἰουνίου*.

Τὸ δ'. ἐδάφιον ἐκυρώθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων *Μαΐου* διὰ τῆς *Ἰουνίου* καὶ *τριπλοῦν* διὰ τῆς *διπλοῦν*.

Τὸ ε'. Ἐπίσης παρεδέχθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἡ Βουλή.

Ἐπὶ τοῦ ϛ'. ἀντικατέστη ἡ λέξις *Ἰουνίου* διὰ τῆς *Ἰουλίου* παρετηρήθη δ' ὑπό τινος ὅτι τὸ δ'. ἐδάφιον ἀπαιτεῖ δικαστικὴν ἀπόφασιν εἰρηνοδίκου· τὸ ϛ'. ὁρίζει ὑποχρεωτικὰ τὰ συνταττόμενα πρωτόκολλα· καταφαίνεται λοιπὸν ἐκ τούτου ἡ περιττότης τοῦ ἑνὸς τῶν ἐδαφίων τούτων· διότι ὅταν τὰ πρωτόκολλα ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ὑποχρεωτικά, τότε δὲν εἶναι πλέον ἀνάγκη δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἥτις θέλει ὑποβάλλει τοὺς φορολογουμένους εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα· θέλει δὲ προκύψει καὶ ποτε ἀντίφασις ἂν ὁ εἰρηνοδίκης ἀποφανθῇ κατὰ τοῦ περιεχομένου τῶν πρωτοκόλλων ὅτε ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀναιρετέα· ἀντελέχθη ὅτι ἡ μὲν ἀπόφασις ἀπαιτεῖται διὰ νὰ περιαφθῇ ὁ τύπος τῆς ἐκτελέσεως, τὰ δὲ πρωτόκολλα πρέπει νὰ ὦσιν ὑποχρεωτικὰ καθὼς τοῦτο ὑπάρχει καὶ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν συνταττομένων διὰ τὰς γενομένας ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν ζημίας, καὶ τοῦτο μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον ὑπ' ἄλλου δὲ παρετηρήθη ὅτι ἡ μὲν καταμέτρησις αὕτη θέλει γίνεσθαι, ὅταν μόνον σχηματισθῶσιν ὑπόνοιαι κατὰ τῆς ἀληθείας τῆς δηλώσεως, τὰ δὲ πρωτόκολλα θέλουσιν εἶσθαι ὑποχρεωτικὰ μόνον διὰ τὴν

πιστοποίησιν τοῦ ποσοῦ τῶν στρεμμάτων, διὰ δὲ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἄλλων στοιχείων, τῆς ἐγγνώσει π. χ. ἀποκρύψεως τῶν στρεμμάτων, ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου· καὶ ὑπ' ἄλλου ἀντελέχθη ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν δηλώσαντα, τοῦ ὁποίου ἡ δήλωσις προσβάλλεται, νὰ προσαγάγῃ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τὴν ἐναντίαν ἀπόδειξιν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς γενομένης καταμετρήσεως, ὁριστάμενος τὰ ἔξοδα ὅταν καταδικασθῇ, διότι εἶναι δυνατὸν διὰ τὰς ἐνυπαρχούσας διαιρέσεις οἱ πραγματογνώμονες εἰς τὴν αὐτὴν ἀνήκοντες τοπικὴν μερίδα νὰ ἀδικήσωσι τοὺς ἀντιπάλους των. Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀντεκρούσθη ὑπ' ἄλλου εἰπόντος ὅτι τὰ πρωτόκολλα πρέπει νὰ ὦσιν ὑποχρεωτικὰ ἕως οὗ δὲν ἀποδειχθῇ τοὐναντίον, διότι δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς κανὼν ἡ προτεινομένη μεροληψία τῶν πραγματογνωμόνων, ἥτις εἶναι ἐξαίρεσις, καὶ ἀπαιτεῖ δόλον, ὅστις πάντοτε δύναται νὰ προσβληθῇ καὶ νὰ καταστραφῶσιν αἱ συνέπειαι αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτους παρετήρησεν ἄλλος ὅτι κατὰ τὸ Ποιν. Δίκαιον γενικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἀνταπόδειξις χωρὶς νὰ προαπαιτῆται ἡ προσβολὴ ἐγκληματικῶς τοῦ ἐγγράφου ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ δὲν ἐπιτρέπεται ἐνίοτε ἡ ἀνταπόδειξις χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ προσβολὴ τῆς πράξεως, καὶ ἡ τελευταία αὕτη περίστασις ἰσχύει ἐπὶ τῶν ἀφορώσων φόρους διατάξεων, ὡς τὴν παροῦσαν· ζητεῖται λοιπὸν ἂν ἡ Βουλὴ ὀφείλῃ νὰ παραδεχθῇ τὸ Νομοσχέδιον, ἢ ἂν τὰ πρωτόκολλα θέλουσιν ἔχει ἰσχὺν μέχρις οὗ δὲν ἀποδειχθῇ τοὐναντίον χωρὶς τῆς προσβολῆς ἐγκληματικῶς τῆς πράξεως; καὶ εἰς τοῦτο δύναται πᾶς τις νὰ ἀπαντήσῃ συνεπῶς πρὸς τὸν ἐκτεθέντα κανόνα τοῦ ποιν. δικαίου, καὶ νὰ ἀπαφανθῇ ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου· παρετήρησε προσέτι ὅτι αἱ μὲν ἄλλαι οἰκονομικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἀνώτεραι πάσης τοπικῆς διαιρέσεως, ἐνῷ ὁ εἰρηνοδίκης ὡς ἄνθρωπος ὑποτιθέμενος συνοικειωμένος μὲ τὸν τόπον, δὲν εἶναι ἀνώτερος αὐτῆς· διὰ τοῦτο οἱ πραγματογνώμονες θέλουσιν ὑπόσχεσθαι πλειότερον καθὸ διοριζόμενοι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ταύτας, καὶ εἰς τὰ παρ' αὐτῶν συνταττόμενα πρωτόκολλα ὀφείλομεν νὰ ἀποδώσωμεν τὸ ὑποχρεωτικὸν μόνον ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων καὶ τὴν ποιότητα τῆς ἀμπέλου, ἀφίνοντες εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τῶν ἄλλων περιστατικῶν τὴν ἐκτίμησιν· Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ ἐδάφιον τοῦτο κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος ζ'. ἐδαφίου, καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐγένοντο πολλαὶ παρατηρήσεις καὶ

ἀντὶ τῶν ἀριθ. 1—5 τοῦ ἐδαφίου τούτου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐπ' αὐτῶν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, συμφωνήσαντος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι ἠλάττωσε τὰς κλάσεις τῶν ἀμπέλων εἰς πέντε, παραδεχθεῖσα ὡς ἀνώτατον ὅριον τὰς τέσσαρας δραχμὰς, ὡς ἐλαχίστου δὲ τὴν ἡμίσειαν· οὕτως οἱ ἀριθμοὶ 1—5 τοῦ ἐδαφίου ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ τοὺς 1—7 τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τὴν σημειωθεῖσαν διαφοράν. Ἐπὶ τοῦ 8 ὁ ἀριθμὸς εἷς τῶν Βουλευτῶν παρατηρῶν ὅτι δυνατὸν νὰ συμβῇ ἀπάτη ἐκ μέρους τοῦ Δημάρχου εἰς τὴν ἐκτίμησιν, ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν πρόσληψιν καὶ ἄλλων προσώπων διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἔλεγχος τῆς διαγωγῆς τοῦ Δημάρχου, καὶ ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν.

« Ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου, ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ καὶ ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορία προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ', ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἐγγείων φόρων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προλαμβανομένους, θέλουσι προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα ἑκάστης ἀμπέλου, καταστρώσουσι ταυτικὰ πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἐκτελεστὰ καὶ ἀπρόσβλητα. »

Τὴν τροπολογίαν ταύτην ἐδέχθη μὲν ὁ Ὑπουργὸς, ἀντέκρουσε δέ τις εἰπὼν ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως πρέπει νὰ διατηρηθῇ τὸ περυσινὸν σύστημα· ὁ φορολογούμενος ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸ δημόσιον ἀφ' ἑτέρου νὰ διορίζωσι τοὺς ἐκτιμητὰς αὐτῶν, καὶ ἐν διχογνωμίᾳ νὰ διαιρίζῃ τὸν τρίτον ὁ ἔπαρχος· τοῦτο δὲ θέλει εἶσθαι τόσῳ εὔκολον καθόσον εἰς πᾶσαν κοινότητα εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα θέλει ἀνατεθῇ τὸ ἔργον τοῦτο, σπανίως δὲ δύο θέλουσιν ἐπιφορτισθῇ αὐτὸ· καὶ ἄλλος παρατηρήσας, ὅτι αὕτη καθίσταται ἀλυσιτελὴς, διότι καὶ ἄλλοτε ἀνετέθησαν εἰς ἰδιώτας τοιαῦτα ἔργα, καὶ πολλαὶ ἀνεφύησαν δυσκολίαι, ἐζητήθη καὶ τότε καὶ ἤδη θέλει ζητηθῇ, ἂν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι θέλουσι πληρωθῇ καὶ ἀπὸ ποῖον, διότι ἄνευ ὠφελείας δὲν θέλουσιν εἶσθαι· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἂν δύνανται διὰ τῆς βίας νὰ προσαγάγωσι, ἂν ἡ παρουσία ὅλων καὶ πόσων εἶναι ἀναγκαία, ἂν ἔχωσι ψῆφον καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἀποῖαι· κατὰ τὴν προβολὴν δὲ παραδοχῆς τοῦ περυσινοῦ περὶ ἐκτιμητῶν συστήματος ἀντέλεξεν ὁ Ὑπουργὸς, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ἀναπληροῖ τὴν ἀνάγκην, ἥτις μᾶς ἐπιβάλλει

νὰ ἀνεύρωμεν ἀνθρώπους εὐσυνειδήτους καὶ τιμίους διὰ νὰ ἐκτιμήσωσι κατὰ παποίησιν, καὶ τὴν ὁποίαν θεραπεύει ἀρκούντως ἡ ἄλλη τροπολογία. Ἄλλως δὲ παρετήρησεν ὅτι οἱ ἐκτεθέντες λόγοι εἶναι σπουδαῖοι διότι τὰ ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου ὁριζόμενα πρόσωπα δὲν ἔχουσι τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς ἐκτίμησιν εἰδικὰς γνώσεις, προσέθηκεν ὅμως νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὰ κατὰ τὴν τροπολογίαν προσληφθησόμενα πρόσωπα ὄχι συμβουλευτικὴ δύναμις, ἀλλὰ ψῆφος διότι οὗτοι κυρίως γνωρίζουσι τὸ ἔργον τοῦτο· αἱ ψῆφοι αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι τρεῖς καὶ θέλουσιν ἀντιστοιχεῖ εἰς ἑπτὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου ὁριζομένων προσώπων, τὰ ὁποῖα ὅλα εἶναι ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διότι ἡ παρουσία τῶν ἀρχῶν τούτων θέλει ἔχει πολλὴν ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ἰδιωτῶν, δὲν εἶναι οὐδεὶς φόβος νὰ παραβλαβῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου· καὶ ἕτερος εἶπεν ὅτι ἀγορεύων κατὰ τοῦ ὑπηρεσθέντος συστήματος τῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, ἐπρότεινεν ὡς λόγον καὶ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς κακώσεις, καὶ τὴν ἐκ τούτων ἐπισκήπτουσαν εἰς τοὺς φορολογουμένους ζημίαν, κατὰ τούτων ἀντέλεξεν ὁ εἰσηγητὴς τότε ὅτι οἱ ἐκ τούτων δυνάμενοι νὰ ἀδικηθῶσι δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπαλλαγήν των, ὡς τοῦτο ἐγένετο πολλάκις πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς πρότερον· ἀλλ' ἐξέλαβε κακῶς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὡς ἀναγομένην εἰς τὰς περὶ μισθώσεως διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ δικαίου. Ἡ περίστασις αὕτη ἀφορῶσα φορολογικὸν Νόμον δὲν ὑπονοεῖται, ἀλλὰ πρέπει ὡς ἐξαίρεσις νὰ ὁρισθῇ εἰδικῶς. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἔνθα ὑπάρχει τὸ αὐτὸ σύστημα οἱ φορολογούμενοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι παράπονα κατὰ τῆς κακῆς εἰς τὰς διαφόρους κλάσεις κατατάξεως τῶν ἀμπέλων των, κατὰ πλείονα λόγον πρέπει νὰ δύνανται νὰ προτείνωσι τοιαῦτα διὰ τὰς ἐπ' αὐτῶν συμβαινούσας ζημίας, διὰ τὰς ὁποίας στεροῦνται καὶ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν ὁλοκλήρου, καὶ ὑποβάλλονται καὶ εἰς πληρωμὴν φόρου· πρὸς τοῦτο ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τοῦ ἐδαφίου ἡ ἑξῆς πρόσθεσις.

« Μένουσι δὲ ταῦτα ἐκτεθειμένα εἰς τὸ δημαρχεῖον, καὶ μόνος ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου τὸ προϊὸν τῆς ἀμπέλου του πραγματικῶς ἐβλάβη ἀπὸ ἀτμοσφαιρικὰ τυχαῖα συμβεβηκότα πλέον τοῦ ἑνὸς βασιλικοῦ τρέμματος, δύναται, ἀλλ' ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γενομένης βλάβης, νὰ κάμῃ κατ' αὐτῶν ἀνακοπὴν ἐπὶ ἀσπάρου χάρτου πρὸς τὸν ἔπαρχον, ὅστις προσλαμβάνων τόν τε ἔφορον καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον ἀποφασίζει τὸν ἀνάλογον ἐκπεμμὸν τοῦ φόρου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βλάβης τῆς προσδιορισθησο-

μένης διὰ πραγματογνωμόνων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀνακόπτοντος. »

Ἐνταῦθα παρελθούσης τῆς ὥρας ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀγγελλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς Συνεδριάσεως, τὴν ἐπὶ τούτου συνέχειαν τῆς συζητήσεως διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΘ'.

Τῆς 3 Ἀπριλλίου 1845.

Σήμερον τὴν τρίτην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 87 ἀπόντων δὲ 21 ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δι' οὗ διευθύνθησαν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν τῶν ἐποίκων Ψαρριανῶν, καὶ ἀναφορὰ ἔτι τοῦ Βουλευτοῦ Ἐπιδαύρου Δημητρᾶς Κ. Κρανιδιῶτη, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου διετάχθη ἡ κλήρωσις τοῦ ἐξελέγξοντος τὴν ἐκλογὴν τμήματος, τῆς ὁποίας γενομένης ἔλαχεν τὸ τμῆμα πέμπτον, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας ἡ Βουλὴ διέταξε τὴν παραχώρησιν τῆς ζητουμένης ἀδείας.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἀριθμ. 6, τοῦ ἐδαφ. ζ, τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἰς ἐκ τῶν Βουλευτῶν εἶπεν· ὁ παράγραφος οὗτος ἀφορᾷ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων, κατὰ τοῦτον δὲ τὰ πρωτόκολλα θέλουσιν ὁρίσει αὐτὴν, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν θέλει ἐπιβληθῇ ὁ φόρος εἰς τὸν φορολογούμενον· δὲν ὁρίζεται ὅμως πόθεν θέλουσιν ὁδηγηθῇ αἱ ὁριζόμεναι ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου ἀρχαὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν ταύτης τῆς ποιότητος· εἰς τὴν δήλωσιν βέβαια δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν τοσαύτην δύναμιν, διότι καὶ τὸ

δημόσιον δὲν θέλει συγκατατεθῇ, καὶ θέλουσιν οὕτως παραβλαβῇ καιρίως τὰ συμφέροντά του, ἡ ἐκτίμησις λοιπὸν τῆς καρπιμότητος ἀνατίθεται εἰς τὴν αὐθαίρετον θέλησιν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν δυσπιστεῖ πᾶς τις νὰ ἀποδώσῃ τοσαύτην ἰσχύν. εἶναι μὲν γνωστὸν τὸ σύστημα τῆς φορολογίας, οὐχ ἧττον ὅμως ἀπέναντι τοῦ καθήκοντος τῆς φορολογίας ἔχει ἕκαστος τῶν φορολογουμένων τὸ δικαίωμα νὰ γνωρίζῃ τὸ ποσὸν τοῦ πληρωθησομένου φόρου· διότι ἄλλως ἀνατιθεμένου τοῦ προσδιορισμοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ φορολογουμένου, δύναται εὐκόλως νὰ καταστραφῇ ἡ ἀρχὴ, ἡ ὁρισθεῖσα περὶ τοῦ ὅλου τοῦ πληρωθησομένου φόρου. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ Κυβέρνησις νομοθετοῦσα εἶχεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ἐκτελοῦντες τοὺς νόμους δὲν ἦσαν πάντη ἀλάνθαστοι, καὶ ἀφ' ἑνὸς διὰ τὸ δημόσιον συμφέρον, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ διὰ τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς τοῦτο εἰδικὰς γνώσεις, ἐπὶ τῶν ἐκτιμήσεων τούτων, εἶχεν ἐπιτρέψει εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ διορίζωσιν ἕκαστος εἰδίαν ἐκτιμητὴν, ὅστις μετὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου, διοριζομένου ἐνήργει τὸν προσδιορισμὸν τούτων· τὴν ἀνάγκην ταύτην συνησθάνθησαν τότε ἄνθρωποι, οὐδὲ τὰ καθ' ἕκαστα τῆς φορολογίας, οὐδὲ τὰς καταπιέσεις, οὐδὲ τὴν κατάστασιν τῶν λαῶν γνωρίζοντες, καὶ δὲν ἀρῆκαν τὸ δικαίωμα τοῦτου εἰς μόνους τοὺς ὑπαλλήλους των, ὡς τοῦτο ὁρίζεται εἰς τὸ Νομοσχέδιον· πιστεύω ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει περιβάλλει μὲ πολλὰς ἐγγυήσεις ἄλλως τοὺς φορολογουμένους διὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην, τὴν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἀνατιθεμένην, οὐχ' ἧττον ὅμως διότι ὁ φορολογούμενος ἔχει δικαίωμα νὰ γνωρίζῃ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τὸ ὁποῖον θέλει πληρώσει, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἠρνήθη ἡ Κυβέρνησις τοῦ 1841· Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ συστήματος τούτου τοῦ διορισμοῦ ἐκτιμητῶν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων εἶναι δυνατὴ, καὶ ἡ ἀνάγκη ἔτι τοῦ καιροῦ δὲν δύναται νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ παραδεχθῶμεν αὐτὴν, καθόσον ὁ τρυγητὸς μόλις κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἀρχεται. Τὸ ἄρθρον μάλιστα τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι καὶ ἀσαφὲς διότι δὲν ὁρίζει τὴν καρπιμότητα τίνες θέλουσι προσδιορίσει, καὶ ἕκαστος ἀπορεῖ ἂν θέλωσι λάβει ὑπ' ὄψιν τὴν καρπιμότητα ἑκάστου τμήματος, δήμου, κοινότητος ἢ ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας· ἐπρότεινε διὰ ταῦτα τὴν παραδοχὴν τοῦ τρόπου τῆς ἐκτιμήσεως, τοῦ ὑπάρχοντος εἰς τὸν φορολογικὸν νόμον τῶν 1841, ἢ ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς προτάσεως ταύτης, τὴν παραδοχὴν τοῦ παραγράφου κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ μὲ τὴν προσθήκην νὰ παραχωρηθῇ δικαίωμα εἰς

τοὺς φορολογουμένους ἐφέσεως κατὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργείου.

Μετὰ τοῦτον εἷς μὲν παρετήρησεν ὅτι ἂν ἦναι φόβος ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ παραγνωρίσῃ τὴν δικαιοσύνην, καὶ νὰ μὴν ἐκπληρώσῃ τὴν ἀνάγκην, τότε ἀντὶ τῆς προτεινομένης ἐφέσεως προτιμωτέρα εἶναι ἡ παραδοχὴ τῆς ἐκτιμήσεως κατὰ τὸν νόμον τῶν **1841** δι' ἐκτιμητῶν διοριζομένων ἀπὸ τὸν φορολογούμενον καὶ τὸ δημόσιον· ἄλλος δὲ ὅτι πρέπει νὰ παραχωρηθῇ τὸ προτεινόμενον δικαίωμα ἐφέσεως, ὑπὸ ἄλλης διατυπώσεως, νὰ κάμωσι δηλαδὴ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τὰς ἐνστάσεις των οἱ νομίζοντες ὅτι ἠδικήθησαν, αὐτὴ νὰ συντάξῃ περὶ τούτου πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον νὰ πέμπῃ εἰς τὴν κεντρικὴν τοῦ νομοῦ ἀρχήν, ἥτις ὡς ἔφετεῖον νὰ δικάζῃ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων.

Κατὰ τοῦ προταθέντος δικαιώματος τῆς ἐφέσεως παρετήρησεν εἷς τῶν προτεινάντων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τροπολογίας, ὅτι τὸ προτεινόμενον τοῦτο δικαίωμα θέλει καταστήσει μᾶλλον ἀδιάλυτον τὴν ὑπόθεσιν, μ' ὅλον ὅτι καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐπροτάθη νὰ δικάζηται, εἶναι ἀνεκτέλεστος, καὶ πολλαὶ θέλουσιν ἀναφανῇ ἀπορίαι· ἀγορεύων δὲ ὑπὲρ τῆς τροπολογίας του εἶπεν ὅτι ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ προσθήκη τῶν πέντε ἢ τριῶν μᾶλλον φορολογουμένων, διότι ὁ δήμαρχος διὰ τὰς ἐνυπαρχούσας τοπικὰς διαιρέσεις δὲν ἐγγυᾶται πολὺ περὶ τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, καὶ διότι ἀκόμη δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ τὴν ποιότητα ὅλων τῶν ἀμπέλων τοῦ δήμου του· τὸ προταθὲν δικαίωμα τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ συζητηθῇ κατόπιν ἀφοῦ ὁρισθῇ πραγματικῶς ὁ τρόπος τῆς ἐκτιμήσεως. Παρετήρησε δὲ καὶ κατὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν παρὰ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, ὅτι τοῦτο ἐγένετο τότε, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ τύχη τοῦ καταπιεζομένου παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν φορολογουμένου, τοῦ ὁποίου τὰ συμφέροντα ἀντέκειντο πρὸς ἐκεῖνα τῶν ἐνοικιαστῶν· ἐνῷ ἤδη ἡ ἀντίθεσις αὕτη καὶ ὁ φόβος τῆς καταπιέσεως δὲν ὑπάρχει, διότι τὸ δημόσιον ἔχει συμφέρον διὰ τὴν προστασίαν τοῦ φορολογουμένου.

Μετὰ τοῦτον ὁ εἰσηγητὴς τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζων τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, εἶπεν ὅτι κατ' αὐτὴν δὲν ὑπάρχουσι πλέον οἱ παρὰ τῶν προαγορευσάντων ἐκτεθέντες φόβοι· ἡ ἐπιτροπὴ ὥρισε τὰς βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ στηριζομένη θέλει ἐνεργήσει τὴν ἐκτίμησιν ταύτην, καὶ ἂν μὲν ἡ παρὰ τοῦ φορολογουμένου γενομένη δήλωσις συνάδῃ μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρελθόντων ἐτῶν, τότε εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ δήλωσις, ἂν

δὲ δὲν συνάδῃ τότε θέλει γίνει ἐκτίμησις· κατὰ τῆς προταθείσης προπολογίας ἐξέφρασε πολλὰς ἀπορίας, ἂν θεωρῆται ἡ συμμετοχὴ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ὡς δικαίωμα, ἢ ὡς καθῆκον, ἂν ἡ παρουσία των εἶναι ἀναγκαία κτλ. ἀντέκρουσεν ἐπίσης καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως παρατηρῶν ὅτι δι' αὐτοῦ θέλομεν φθάσει εἰς τὸ ἄπειρον, καὶ θέλει ζητηθῇ τί θέλει γίνει ἐπίσης ἂν καὶ ὁ Δήμαρχος εἰς τὴν ἀπόφασίν του ἀδικήσῃ τινὰ τῶν διαφερομένων μερῶν.

Ἕτερος παρετήρησεν ὅτι τὸ σύστημα τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον, διότι πάντες οἱ δημόται γνωρίζουσι τὴν διαφορὰν τῆς ποσότητος τῶν ἀμπέλων ἐκ τῶν θέσεων, καὶ δύνανται ἀσφαλῶς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἀποφανθῶσι· καὶ ἄλλος ὑπεστήριξε τὴν προταθεῖσαν προπολογίαν εἰπών, ὅτι αἱ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ προταθεῖσαι ἀπορίαι λύονται εὐκόλως, διότι δὲν θέλει ἐμποδίζει βέβαια τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ἀπουσία τινῶν ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων· ἀναγνωρίζων δὲ τὴν ἀνάγκην τῆς παρουσίας αὐτῶν, διὰ τὸν λόγον νὰ ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι ἔχοντες ἐπιστημίας περὶ τούτου γνώσεις, ἐπρότεινε νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀπὸ πέντε εἰς δύο μόνον, οἵτινες νὰ ἔχωσιν ὀρθοτέραν γνώμην. Καὶ ἄλλος θέλων νὰ συμβιβάσῃ τὸ ζητούμενον δικαίωμα τῆς ἐφέσεως μὲ τὴν τροπολογίαν ταύτην, ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ εἰς αὐτὴν ὅτι, ὅταν οἱ προστεθησόμενοι μᾶλλον φορολογούμενοι ἀντίκεινται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου ὁριζομένην τριμελῆ ἐπιτροπὴν, τότε νὰ καταχωρίζωσι τὴν γνώμην των εἰς τὰ πρακτικά, τὰ ὁποῖα νὰ διευθύνωνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπόκειται ἡ βελτίωσις τῆς ἐκτιμήσεως.

Μετὰ τούτους ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν ὅτι ὁ νόμος δὲν δύναται ποτὲ νὰ ἐπικυρωθῇ ἀπὸ ἓν μόλον ἐδάφιον αὐτοῦ, διότι εἶναι δύσκολον πάντοτε νὰ συνταχθῇ τέλειον ἔργον· ὁ μέγιστος ὅρος τοῦ ἐπιβλητέου φόρου εἶναι τέσσαρες δραχμαί, ὁ δὲ ἐλάχιστος ἡμίσεια, ἀλλ' ὁ ἔχων ἰδέαν ἀμπέλων πείθεται βεβαίως ὅτι ἄμπελος τις δύναται νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τάξιν δὲν θέλει εὑρεθῇ, καὶ ὅτι ὑπάρχουσιν ἄμπελοι ἀνωτέρας ποιότητος, αἵτινες ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς πλείονα τῶν τεσσάρων δραχμῶν φόρον, καὶ ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον προτιμήσαν τὴν δυνατὴν καὶ δικαίαν προπολογίαν μόνον νὰ ἐπιβάλῃ, οὕτω σπανίως διώρισε τὰς τάξεις αὐτῶν. Ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου εἶναι πασίδηλον ὅτι εἶναι εὐεργετικός, ἂν λοιπὸν καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ὁποῖος καὶ ὁ τοῦ Νόμου καὶ διὰ τοῦτο δο-

θώσι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, τότε δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ οὐδεὶς δισταγμός, τότε φθάνομεν εἰς τὸ ζητούμενον. Τὸ ζητούμενον δικαίωμα τῆς ἐρέσεως θέλει ἐπὶ μᾶλλον περιπλέξει τὴν ὑπόθεσιν· πρὸς ἀπουργὴν δὲ μακροτέρων συζητήσεων, εἶπεν, ὅτι δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν.

Τὴν παραδεκτὴν τῆς τελευταίας λέξεως τοῦ ἀριθμοῦ 6 τοῦ ἐδαφίου ζ τοῦ Νομοσχεδίου σαπροσβλήτων περιεχομένης καὶ εἰς τὴν προταθεῖσαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν τροπολογίαν ἀντέκρουσαν διάφοροι τῶν Βουλευτῶν, ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸ περὶ ἐκδικάσεως τῶν διοικητικῶν διαφορῶν Σ'. ψήφισμα τῇ ἐθνοσυνελεύσει· διότι ὁριζομένου τοῦ φόρου τῶν ἀμπέλων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατατάξεως εἰς μίαν τῶν πέντε κλάσεων, καὶ μὴ δυναμένου τοῦ φορολογουμένου νὰ ἐναγάγῃ τὸ δημόσιον, ὁσάκις νομίζει ὅτι ἡ κατάταξις τῆς ἀμπέλου του ἀδίκως ἐνηργήθη, ἕνεκα τοῦ ἀπροσβλήτου τῶν πρωτοκόλλων τῆς κατατάξεως τῶν ἀμπέλων, προσβάλλεται οὕτως τὸ ῥηθὲν ψήφισμα, καθ' ὃ δίδεται τὸ δικαίωμα τῆς κατὰ τοῦ δημοσίου ἀγωγῆς ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὁσάκις ὁ φορολογούμενος νομίζει ὅτι ἠδικήθη.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν παρατήρησιν ταύτην.

Ἕτερος ἐπρότεινε νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αἱ τροπολογίαι ὅλαι, διὰ νὰ συγγωνευθῶσι, καὶ παρετήρησεν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀκούηται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ φορολογούμενος προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, προσκαλούμενος ὅμως καθ' ὅσον ἡ ὑπεράσπισίς του αὐτὴ δύναται μὲ πλειοτέραν ἐπιτυχίαν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν προσθήκην τοῦ προταθέντος ἀριθμοῦ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

Ἡ Βουλὴ ρωτισθεῖσα ἐπέβαλεν εἰς τὸ Προεδρεῖον τὴν συγχώνευσιν τῶν προταθεισῶν τροπολογιῶν, τὸ ὁποῖον ἐνήργησεν αὐτὴν, καὶ ἀνέγνω τὸν ἐκ τῆς συγχωνεύσεως σχηματισθεῖσαν ἔχουσαν οὕτως·

« Ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ, καὶ ἐ. ἐλλείψει ταύτης ὁ ε ρνομίκης, καὶ ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορία, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀμυσδιον δήμαρχον καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους Α'. καὶ Β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς Γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανομένους, θέλουν προσδιορίσει διὰ

πλειονοψηφίας τὴν ποσότητα ἑκάστης ἀμπέλου, καταστρώσασαι τακτικὰ πρωτόκολλα.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστά, δύναται ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα ἐκεῖνα μόνα ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε καταχωρισθῇ ἢ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις. »

Ταύτην δὲ παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀντὶ τοῦ 6 ἀριθμοῦ τοῦ Ζ ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου ὡς 7 ἀριθμοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἡ. ἐδαφίου παρετήρησέ τις, ὅτι εἶναι προτιμώτερον τὸ νομοσχέδιον καθόσον ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀνεκτέλεστος, διότι εἶναι δύσκολον εἰς τὸ στενὸν διάστημα τῶν ἐργασιῶν της ἡ ἐπιτροπὴ νὰ διεξέλθῃ τὰ διπλότυπα ὅλα καὶ νὰ γνωρίσῃ τὸ προϊὸν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἑκάστης ἀμπέλου, καὶ διότι δὲν ὑπάρχουσι τὰ διπλότυπα. Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν δὲ παρατηρήσαντα ὅτι δὲν δυσκολεύεται νὰ ἀναλέσῃ αὐτὴν μ' ὅλον ὅτι δὲν τὴν θεωρεῖ δυσεκτέλεστον, καθόσον ἂν δὲν ὑπάρχωσι τὰ διπλότυπα, εἶναι ὅμως τὰ στελέχη καὶ αἱ σημειώσεις τῶν φορολογουμένων. Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ λάβωσιν ὅλα τὰ στελέχη ὑπ' ὄψιν, ἀλλὰ δύνανται μόνον μέρος αὐτῶν νὰ ἴδωσι καὶ νὰ ὁδηγηθῶσι διὰ τὸ λοιπόν· ἀλλὰ κατὰ τούτων ἀντιλέγων ἕτερος, ὅτι τὰ διπλότυπα δὲν θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς πιότητος, καθόσον ἓν διπλότυπον δίδεται δι' ὅλον τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καρποῦ διαφόρων ἀμπέλων ἀτάκτως καὶ εἰς διάφορα κειμένων μέρη, ἐπρότεινε νὰ ἔχωσιν αὐτὰ πρὸς ὁδηγίαν μόνον. Καὶ ἄλλος ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ ἡ λέξις *κατὰ τόπον*, διὰ νὰ προσδιορισθῇ καλήτερον ἡ λέξις *συνήθη*. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ Η'. ἐδάφιον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἀντικαταστήσασα τὰς λέξεις *ἐκείνου πράγματος* διὰ τῶν *ἑκάστης ἀμπέλου* καὶ προσθεῖσα πρὸ τῆς λέξεως *συνήθη* τὴν *κατὰ τόπον*.

Ἐπὶ τοῦ Θ'. ἐδαφίου ἐπροτάθη νὰ μείνωσιν ἀτελεῖς αἱ φυτείαι πέντε συμπληρωμένων ἐτῶν καὶ ὄχι τεσσάρων· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὸ νομοσχέδιον καὶ τὸ ἐδάφιον τοῦτο, ἀντικαταστήσασα τὴν λέξιν *τεσσάρων* διὰ τῆς *πέντε*. Τὸ ὅλον δὲ τοῦ ἄρθρου μετὰ τὰς τροποποιήσεις ταύτας ἔχει οὕτως.

Ἄρθρ. 14.

« Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων θέλει εἰσπράττεσθαι κατὰ ογρέμμα βασιλικόν.

Ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων ἑκάστου ἰδιοκτήτου θέλει γίνεσθαι ὡς ἑρεξῆς.

α) Ἕκαστος ἰδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς ὀφείλει ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν ἐφορίαν τὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ἀμπελός του, τὴν ὁροθεσίαν της καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, ἐξ ὧν σύγκειται, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ἀκάθαρτα μούστου· ἡ δήλωσις θέλει γίνει εἰς διπλοῦν πρωτότυπον καὶ τὸ μὲν ἓν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον.

β) Ἂν ὁ αὐτὸς ἔχῃ ἀμπελους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλει νὰ κάμῃ χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ) Εἰς τὸ Δημαρχεῖον θέλει κρατεῖσθαι βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ ὑπογραφόμενον κατὰ χωρία. Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουν ἐγγράφεσθαι ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις, κατὰ δὲ τὴν 30. Ἰουνίου θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ Δημάρχου εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν ἐφορίαν. Καθ' ὅλον τὸν Ἰούνιον τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

δ) Ὅστις θέλει παραλείψει νὰ κάμῃ ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου τὴν δήλωσίν του, ἢ θέλει δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῶν στρεμμάτων τῆς ἀμπέλου ἢ τῶν ἀμπέλων του, ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσεν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπεκρύβη. Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ εἰσηνοδικεῖον τῆς περιφερείας, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον ἢ τὰ ἀποκρυβέντα στρέμματα.

ε) Ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορία ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ ἀμπελοι ἐδηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις ἦσαν ἀκριβεῖς· δεόμενος δὲ συλλογῆς εὐλόγους ὑποψίας, ἢ λάβῃ πληροφορίας, ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἀμπελός τις, ἢ μέρος, διατάσσει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὸν δι' αὐθημερὸν καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν.

στ) Ὁ ἔπαρχος καὶ ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορία, προσλαμβάνοντες καὶ τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον Δῆμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦ ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς ἐπαρχιακῆς ἐφορίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ κατα-

στρώνουν πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικὰ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

ζ.) Ὅλαι αἱ ἀμπελοι τοῦ κράτους θέλουν διαιρεθῇ εἰς πέντε ποιότητας.

1) Αἱ τῆς πρώτης ποιότητος ἀμπελοι ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον . . . . . Δρ. 4 κατὰ στρέμμα.
2. Αἱ τῆς δευτέρας » 3 »
3) Αἱ τῆς τρίτης » 2 »
4) Αἱ τῆς τετάρτης » 1 »
5) Αἱ τῆς πέμπτης » λ. 50.

6) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφιον 2. τοῦ παραγράφου 6'. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ

7) Ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχή, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς ὁ εἰρηνοδίκης, καὶ ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορεία, προσλαμβάνουσι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, καὶ συμβουλεύονται πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, θέλοντα προσδιορίσει ὅτε καὶ ἐπὶ τούτῳ προσκαλουμένους, θέλοντα προσδιορίσει ὅτε καὶ ἐπὶ τούτῳ προσκαλουμένους, καταστρώσωσι πλειοψηφίας τὴν ποιότητα ἑκάστης ἀμπέλου, καταστρώσωσι τακτικὰ πρωτόκολλα.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστά, δύνανται ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα ἐκεῖνα μόνα ἐξ αὐτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε καταχωρισθῇ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις.

η. Εἰς ἕδασιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῆς ἀμπέλου θέλουν λάβει τὴν καρποφορίαν ἑκάστης ἀμπέλου καὶ τὴν κατὰ τόπον συνήθη τιμὴν τοῦ μούστου.

θ'. Αἱ φυτείαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἶναι ἐλεύθεροι φόρου.

Μετὰ ταῦτα μετεβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 15.

Ἐπὶ τοῦ α'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπροτάθη ὑπό τινος ἡ ἀτέλεια τῶν γεωμήλων· ἄλλων δὲ ἐναντιωθέντων εἰς τοῦτο διὰ τὸν λόγον ὅτι τὰ γεώμηλα δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρ. 12 καὶ ὅτι ἐπομένως ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν,

καὶ τινος εἰπόντος ὅτι ἡ πρότασις αὕτη ἁρμοδίως θέλει γίνει παρακατιών, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐδάφιον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν προσθήκην μόνον τῆς λέξεως καὶ « *μποστανίων* » μετὰ τῶν « *περιβολίων.* »

Ἐπὶ τοῦ 6'. ἐδαφίου ὁρίζοντος τὸν φόρον τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκάν, ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινεν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου εἰς ἑπτὰ λεπτά, διότι ἄλλως ἡ φορολογία τοῦ προϊόντος τούτου εἶναι δυσανάλογος ὡς πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν προϊόντων, ὁ δὲ εἰσηγητὴς, ἀναπτύσσων τὴν πρότασιν ὑπελόγισε τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας, τῆς συγκομιδῆς τοῦ καρποῦ, τῆς ἐκθλίψεως τοῦ ἐλαίου, τῆς ἐναποταμιεύσεως καὶ λοιπῶν καὶ εὗρεν ὅτι ταῦτα ὅλα συμποσοῦνται εἰς πεντήκοντα σχεδὸν τοῖς ἑκατόν· ἐπομένως ἐπειδὴ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς καλλιεργείας χρήζει τῆς μεγαλητέρας ἐμψυχώσεως, ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοὺς ῥηθέντας λόγους συνερώνησεν.

Διάφοροι Βουλευταὶ ἐναντιούμενοι εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας, παρετήρησαν ὅτι ὁ φόρος οὗτος τοῦ ἐλαίου παραβαλλόμενος ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς φόρους τῶν γεωργῶν, τῶν ὁποίων ἂν ὑπολογισθῶσι τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας, τῆς συγκομιδῆς καὶ λοιπῶν, εἶναι ἐλαφρύτερος αὐτῶν, καθόσον μάλιστα ὁ ἐπὶ τῶν ἄλλων προϊόντων φόρος ἐπιβαρύνει καὶ τὸν σπόρον καὶ ἄλλα παραγωγικὰ κεφάλαια.

Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλου ὅτι ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τῆς γεωργίας ἐπῆλθεν ἀνακούφισίς τις ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως καὶ ἐκπτωσιν τοῦ φόρου, ἐπὶ τοῦ εἴδους δὲ τούτου τῆς καλλιεργείας, τόσον ἐπωφελοῦς καὶ χρήζοντος ἐνισχύσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐδεμία τοιαύτη ἐγένετο α) διότι ἡ μέχρι τοῦδε εἰς εἶδος φορολογία ἐπιβάλλεται εἰς χρήματα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τιμῆς ἀνωτέρας συνήθως τῆς ἐπικρατούσης κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς τοῦ ἐλαίου, καὶ β) διότι ὁ ἰδιοκτήτης ὑποβάλλεται ἀμέσως καὶ πρὶν ἢ ἔτι συγκομίσῃ τὸ ἔλαιον εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, ἐνῷ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἰς χρήματα φορολογουμένων εἰδῶν χορηγοῦνται προθεσμίαι πληρωμῆς, τοιουτοτρόπως ὁ φορολογούμενος ἀναγκάζεται ἢ νὰ προστοιχίζῃ ἢ νὰ πωλῇ εἰς μικρὰν τιμὴν τὸ ἔλαιον καὶ νὰ ὑποκύπτῃ εἰς ἐπαισθητὰς ζημίας. Ὅτι ἡ ἀμέσως αὖ τῆς πληρωμὴ τοῦ φόρου γίνεται πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καθυστερήσεων, ἀλλ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑφίσταται πρὸς βλάβην τοῦ φορολογουμένου· ὅτι ἡ εἰς χρήματα φορολογία ἐπιβαρύνει ἐπίσης ὅλας τὰς ποιότητας τοῦ ἐλαίου διαφόρων τιμῶν, ἐνῷ πρότερον, ἀποδιδομένου τοῦ φόρου εἰς εἶδος, ἐλάμβανε τὸ δημόσιον ἀπὸ πᾶσαν ποιότητα· ὅτι ἀπέναντι ὅλων τούτων εἶναι δίκαιον νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἑνὸς λεπτοῦ. Ἄλλων δὲ πάλιν ἐναντιωθέντων εἰς ταῦτα μετὰ μικρὰν ἐπὶ τούτου συζήτησιν ἐτέθη τὸ ζήτημα οὕτως, παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς ἑπτὰ λεπτὰ τὴν ὀκάν ναὶ ἢ ὄχι;

Γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, τὴν ὁποίαν εἴζήτησαν πλέον τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ἐπιτρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Γουζούαση καὶ Α. Δανοπούλου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη φόρον ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς ἑπτὰ λεπτὰ ἀνὰ πᾶσαν ὀκὰν διὰ ψήφων **75** πρὸς **11** : κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ φόρον ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς ἑπτὰ λεπτὰ τὴν ὀκὰν ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Ἀποστολατίδης	Ναὶ	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελέτης Χατζὴ Μελέτη	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Π. Βάρδογλης	Ν.
Κ. Γυλιμᾶς	Ν.	Ῥ Παλαμίδης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τζόκρης	Ν.	Π. Παππατσώνης	Ο.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Καλαμαριώτης ἐν ἀδείᾳ	
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.
Α. Μεταξᾶς		Δ. Σκελλαριάδης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.	Κ. Βείκος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ὄχι	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Ἰω. Εὐστρθίου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Α. Δαπουσιάδης	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Τζαβετάκης Γρηγοράκης	Ν.	Σ. Μπαρότζης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	

Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	ἀπών
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σίλβεστρος Στερανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νταρᾶς	Ν.
Α. Νταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθ. Καντελλόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλακούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορριωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	ἀπών
Γ. Φαγγαρᾶς	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Νικολάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἀπών
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τζερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ταπαράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου, Δημήτης Κυριακοῦ	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Καλλέργης, Σταμάτιος Ἀβέρας, Εὐαγ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπόντες
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ν.
Δ. Ἀρώσος	ἀπών
Εὐστάθιος Μ. Παρίσης	Ν.
Ι. Σταϊκος	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ο.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρβύκης	ἀπών
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Μετὰ τοῦτο οἱ Βουλευταὶ Ἀκαρνανίας, σύμφωνα μὲ τὴν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου ἐπιβολὴν των εἰς τὴν συζήτησιν περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου ἐπρότειναν, καὶ ἄλλοι Βουλευταὶ ὑπεστήριξαν, ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν περὶ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύ-

σεως διὰ τὰς τοπικὰς περιστάσεις τὰς ἔξεις καὶ τὴν ἐνδεῆ κατάστασιν τῶν Ἀκαρνάνων νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ ὄχι τὰ ἐλαιοτριβεῖα φορολογίαν τοῦ παραγομένου εἰς Ἀκαρνανίαν ἐλαίου, καθόσον μάλιστα ἡ εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν θέλει ὑποβάλλει τὸ δημόσιον εἰς ἔξοδα εἰσπράξεως πλειότερα καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν εἴσπραξιν.

Ἄλλοι ἀντέτειναν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως ταύτης, διότι καθιεροῦται ἐξαίρεσις φορολογίας, καθ' ἣν τὸ καταναλισκόμενον ἔλαιον μένει ἀφορολόγητον μόνον διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, ἐν ᾧ δι' ὅλον τὸ Κράτος φορολογεῖται, τοῦτο δ' ἀντίκειται εἰς ὅρον Συνταγματικόν, καθ' ὃν ἕκαστος πολίτης συνεισφέρει ἐξ ἴσου εἰς τὰ δημόσια βάρη· ἐκτὸς δὲ τούτου παρετήρησαν ἄλλοι διὰ τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης φορολογίας λαμβάνουσι χώραν καταχρήσεις ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου τῶν γειτονευουσῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἐλαιῶνες, καταναλισκομένου τοῦ ἐν αὐταῖς παραγομένου ἐλαίου ὡς ἐλαίου μετακομισθέντος ἔξωθεν ἀπὸ Ἀκαρνανίας, ὡς ἐγίνοντο τοιαῦται καταχρήσεις μέχρι τοῦδε καὶ ἐπὶ τῆς φορολογίας τῆς μετάξης.

Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλων, ὅτι οἱ προαγορεύσαντες θεωρήσαντες τὴν πρότασιν τῶν Ἀκαρνάνων ὡς ἀφορώσαν καθιερώσεων προνομίων καὶ ἐξαίρεσιν εἰς τὴν φορολογίαν, παρεγνώρισαν τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς προτάσεως· ὅτι οἱ Ἀκαρνανες δὲν ἀπαιτοῦσι δι' αὐτῆς ἀτέλειαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἴδιον τῶν τοπικῶν περιστάσεων τῆς Ἀκαρνανίας, ὅπου συνήθως ἐλαιοτριβεῖα δὲν ὑπάρχουσι καὶ ἡ ἐκβλυσις τοῦ ἐλαίου γίνεται εἰς πατητήρια, ἡ φορολογία αὕτη θέλει εἶσθαι καταβλιπτικὴ διὰ τοὺς κατοίκους καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὸ Δημόσιον, ὑποβαλλόμενον διὰ τὴν εἴσπραξιν εἰς ἔξοδα πλειότερα τοῦ εἰσπραχθησομένου φόρου, ἀπαιτοῦντος νὰ φορολογῆται τὸ ἔλαιον εἰς τὰ τελωνεῖα· ὅτι καταχρήσεις δὲν δύνανται νὰ συμβῶσι, διότι τὸ ἐξαγόμενον ἐκ τῆς Ἀκαρνανίας ἔλαιον πρὸς τὴν ξηρὰν φορολογεῖται, καὶ ὅταν λαθραίως ἐξάγηται, ὑποβάλλονται εἰς ὑπερδιπλοῦν φόρον.

Εἰς ταῦτα ἀντελέχθησαν ὅτι ἡ πρότασις τῶν Ἀκαρνάνων ἀφορᾷ καθιερώσιν ἐξαιρετικῶν προνομίων διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει μένει ἀφορολόγητον τὸ ἐντὸς αὐτῆς καταναλισκόμενον ἔλαιον, καὶ τότε πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἀφορολόγητον καθ' ὅλον τὸ κράτος τὸ καταναλισκόμενον ἔλαιον· ὅτι τοιαύτην ἐξουσίαν καὶ ἐντολὴν ἐναντίον ὅρου συνταγματικοῦ δὲν ἔχει ἡ Βουλή.

Ἐφ' ἱκανὸν συζητηθέντος τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὁ Πρόε-

δρος, κατ' αἴτησιν τῶν Βουλευτῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν, προσθεὶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συνέχεια τῆς προκειμένης συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚ'.

Τῆς 4 Ἀπριλλίου.

Σήμερον τὴν τετάρτην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων 82 καὶ ἀπόντων 26, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως καὶ γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξε μετὰ ταῦτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας Νομοσχεδίου.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως δὲ τῆς συζητήσεως ὁ Βουλευτὴς Γόρτυνος καὶ οἱ δύο ἐκ τῶν Βουλευτῶν Μαντινείας ἐξέθηκαν ὅτι αἱ πρὸ ἡμερῶν δοθεῖσαι εἰς τὸ Προεδρεῖον προτάσεις των διευθύνθησαν καὶ ἐσυζητήθησαν εἰς τὰ τμήματα, ἐξ ὧν τινα ἀπεράνθησαν ὑπὲρ αὐτῶν· ἑπομένως σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 46 τοῦ κανονισμοῦ ἀνέγνωσαν αὐτὴν εἰς τὴν Βουλήν, ζητήσαντες νὰ προσδιορισθῇ ἡ συνεδρίασις, καθ' ἣν θέλουσιν ἀναπτύξει τὰς προτάσεις των· ἔχουσι δ' ὡς ἑξῆς.

Πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτυνος Κ. Θ Κολοκοτρώνη.

« Πρὸς πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ 64 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς τὴν ἑξῆς πρότασιν Νόμου.

Βουλευταὶ εἰς στρατιωτικὴν, ναυτικὴν, ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντες καὶ δεχόμενοι προβιβασμὸν ἢ ὁπωσδήποτε αὔξησιν μισθοῦ, παύουσιν ἀμέσως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων καὶ

δὲν ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, εἰμὴ ὅταν ἐκλεγθῶσιν ἐκ νέου. »

Πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας Ῥήγα Παλαιῶν.

«Νὰ διορισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ καθυποβάλῃ σχέδιον μεταῤῥυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου, ἀφ' οὗ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ἐκλογικῶν καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο δύναται νὰ φωτίσῃ αὐτὴν πρὸς τοῦτο.»

Πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας Γ. Ῥεβελιώτου.

«Δυνάμει τοῦ β'. § τοῦ ἀ. ψηφίσματος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου συνδυασμένου μὲ τὸν γ'. § τοῦ ε'. ψηφίσματος.

Προτείνω

«Νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς ἀδιαφιλονεικήτους κληρονόμους τῶν ἀποβανόντων ἀγωνιστῶν, οἵτινες εἶναι βαθμολογημένοι ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπιτροπὰς αἱ ἀποδοχαὶ τῶν βαθμῶν, ὡς εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα· ὡς τοιούτους δὲ κληρονόμους ἐννοεῖ καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῶσι α) τὰ τέκνα αὐτῶν. β) οἱ γονεῖς καὶ αἱ σύζυγοι αὐτῶν, ἂν δὲν ἐτεκνοποίησαν μὲ αὐτούς, ἢ ἂν ἀπέκτησαν τέκνα, ἀποθανόντα πρὶν ἢ μετὰ τὸν πατέρα, τότε τὰ δικαιώματα αὐτὰ νὰ παραχωρῶνται κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν εἰς ὄντινα ἀνήκει».

Ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας ὁ παρευρισκόμενος εἰς τὴν συνεδρίασιν Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν συνέταξε καὶ πρόκειται νὰ εἰσάξῃ Νομοσχέδιον. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεράσθη, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν προτάσεων δὲν θέλει γίνει εἰμὴ ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ ἡ συζήτησις τῶν πρακτικευμένων Νομοσχεδίων.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη πρὸς τούτοις τὴν αἴτησιν τῶν Βουλευτῶν Πετρῶν καὶ ἐνέκρινε νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς δεκαημέρου ἀπουσίας ἄδεια.

Ἀρξαμένης μετὰ ταῦτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς διαποπείσης χθὲς προτάσεως τῶν Βουλευτῶν Λακωνίας περὶ τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου Λακωνίας εἰς τὰ τελωνεῖα, εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐξέθηκε κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεως ὅτι αὐτὴ, ὡς ἀντιθήκη κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεως ὅτι αὐτὴ, ὡς ἀντικαινοῦσα εἰς τὴν καθιερωθεῖσαν διὰ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἰσότητα παριστᾷ ἐξαιρετικὰ προνόμια φορολογίας καὶ μήτε κἂν λόγος ἔπρεπε νὰ γίνῃ περὶ ταύτης νὰ γίνῃ· ὅτι ἂν ἡ Λακωνία πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς διαφόρους ἐποχὰς ἔχαιρε ἐξαιρετικὰ προνόμια, ὡς οἱ προτείναντες εἶπον, ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις

έφερε τὴν συνταγματικὴν ἰσότητα ὅλων τῶν Ἑλλήνων, καὶ δὲν πρόκειται ἤδη νὰ ἐξετασθῇ ποίαι ἐπαρχίαι πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἔχαιρον προνόμια· ὅτι τὰς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου φορολογικοῦ Νομοσχεδίου δοθείσας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξηγήσεις, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν φορολογικῶν Νόμων εἰς Λακωνίαν, νὰ συμβιβάσῃ τὰς τοπικὰς περιστάσεις μὲ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, ἔπρεπε νὰ δεχθῶσιν εὐχαρίστως οἱ Βουλευταὶ Λακωνίας καὶ νὰ ἀποκαλέσωσι τὴν πρότασίν των περὶ τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου.

Ἀντέλιξεν ἄλλος ὅτι ἡ πρότασις τῶν Λακώνων εἶναι εὔλογος καὶ σύμφωνος μὲ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, διότι δὲν ζητοῦσιν οἱ Λάκωνες ἐξαιρετικὰ προνόμια διὰ τὴν φορολογίαν των, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὴν ἐνδεῆ κατάστασιν τῶν κατοίκων καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου νὰ καθιερωθῇ διὰ τὴν Λακωνίαν ἡ εἰς τὰ τελωνεῖα φορολογία τοῦ ἐλαίου, ὡς γίνεται καὶ ἡ φορολογία τῶν σύκων Μεσσηνίας· ὅτι ἕνεκα τῆς ἐνδεοῦς καταστάσεως τῶν κατοίκων δὲν καταναλίσκεται ἐντὸς τῆς Λακωνίας ἔλαιον, ἀλλ' ἀνταλλάσσεται ἀπὸ τοὺς κατοίκους μὲ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα, καὶ ἐπομένως τὸ ἐξαγόμενον ἔλαιον θέλει φορολογεῖσθαι.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντικρούων τὴν πρότασιν ταύτην ὡς καθιερουμένην ἐξαιρέσεις εἰς τὸν φορολογικὸν νόμον, παρετήρησεν ὅτι αἱ τοπικαὶ περιστάσεις καὶ ἡ ἐνδεια τῶν κατοίκων Λακωνίας ἀφ' ἑνὸς, καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἠνάγκασαν τὴν προλαβοῦσαν Κυβέρνησιν νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν Λακωνίαν εἰδικὸν φορολογικὸν σύστημα τῆς εἰς τὰ Τελωνεῖα φορολογίας τῶν προϊόντων, συχνὰς καὶ διὰ ξηρᾶς τελωνειακὴν γραμμὴν, πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων. Ὅτι τοιοῦτον ἐξαιρετικὸν φορολογικὸν σύστημα δὲν ἠδύνατο νὰ καθιερωθῇ ἤδη εἰς τὸν νόμον, τὸ Ὑπουργεῖον ὅμως, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ τὰς τοπικὰς περιστάσεις τῆς Λακωνίας, ἐπεφυλάχθη, ἀδηγούμενον ἐκ τῆς πρακτικῆς, νὰ συμβιβάσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ χωρὶς τινων ἐξαιρέσεων τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου μὲ τὰς τοπικὰς περιστάσεις, καὶ νὰ ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὰς Βουλάς· Ὅτι μετὰ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις περὶ τούτων οἱ Λάκωνες πρέπει νὰ ἀποσύρωσι προτάσεις ἀντικειμένας εἰς συνταγματικοὺς ὅρους.

Μετὰ ταῦτα εἷς τῶν Βουλευτῶν Λακωνίας εἶπεν, ὅτι οἱ Βουλευταὶ αὐτῆς δὲν ἠννόουν διὰ τῆς προτάσεως των καθιέρωσιν ἐξαιρετικῶν προνομίων, τὰ ὁποῖα οἱ Λάκωνες ἀπελάμβανον μὲν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἐθυσίασαν ὅμως ἐξ' ἀρχῆς ὑπὲρ τῆς

καθιερώσεως τῆς συνταγματικῆς ἰσότητος, ὡς μέλη τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τοσοῦτον ἐμόχθησαν συνεισφέροντες προθύμως πᾶν ὅ,τι ἠδύναντο, ἀλλ ἐθεώρησαν καθῆκόν των πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι μὴ καταναλισκομένου ἐντὸς τῆς Λακωνίας τοῦ ἐλαίου, ἕνεκα τῆς ἐσχάτης ἐνδείας τῶν κατοίκων, νὰ λαμβάνηται ὁ ἐπ' αὐτοῦ φόρος εἰς τὰ Τελωνεῖα· ὅτι παρεξηγηθείσης ἐπὶ τοσοῦτον τῆς προτάσεώς των, δὲν ἐπιμένουσι, βέβαιοι ὄντες ὅτι καὶ αἱ Βουλαὶ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν τὰς προεκτεθείσας περιστάσεις καὶ τὸ συμφέρον αὐτὸ τοῦ δημοσίου, θέλουσι φροντίσει νὰ ἐξομαλυνθῶσιν αἱ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου δυσχέρειαι, καταθλιπτικαὶ διὰ τοὺς κατοίκους καὶ ἐπιζήμιοι διὰ τὸ δημόσιον.

Ἀποπερατωθείσης τῆς συζητήσεως, ὁ ἀντιπρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἐὰν παραδέχηται τὸ ἐδάφιον β'. τοῦ ἄρθρου **15** μὲ τὴν ἀποραιτηθεῖσαν χθὲς ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκᾶν. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως.

Παρεδέχθη ὁμοίως καὶ τὸ γ'. ἐδάφιον καὶ ἑπομένως ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον **15** κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μετὰ τῆς προαγενομένης προσθήκης εἰς τὸ α'. ἐδάφιον καὶ μποστανίων» καὶ τῆς τροπολογίας εἰς τὸ β'. καὶ γ'. τοῦ «ὀκτὼ» καὶ «ἑπτά»

Ἀνεγνώσθη τὸ ἑπόμενον ἄρθρον **16** τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς φορολογίας τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ εἰσηγητὴς παρετήρησεν ὅτι κατὰ τὴν εἰς τὰ τμήματα συζήτησιν τοῦ ἄρθρου τούτου ἐγένοντο διάφοροι προτάσεις ἀφορῶσαι τὴν τροποποίησιν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς διακεκριμένα ποσὰ κατὰ τὰς ποιότητας, καὶ τὸν παρὰ μόνων τῶν ἐκτιμητῶν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος, ὡς ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, καὶ ἐπαχθῆ πρὸς τοὺς παλαιοτέρους· ὅτι ἔχων ὑπ ὄψιν τὰς προτάσεις ταύτας συνέταξε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου **16**.

« Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν οἱ » ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος » χωραρίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ μὲν » καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου » ἐκβαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι· ἑπομένως ὁ ἔγγειος φόρος θέλει » ἀποδίδεσθαι ἀνὰ λεπτὰ τρία τὴν ὀκᾶν, ἐπὶ δὲ τοῦ καπνοῦ » κατὰ τὴν ἀκόλουθον βάσιν. Ἅμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ » τιμὴ τοῦ καπνοῦ εἰς πᾶσαν κοινότητα συντάσσεται πρωτόκολ-

» λον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τοῦ ἐπάρχου, » ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου καὶ δημάρχου ἑκάστου δήμου ἀφοῦ προ» γουμένως γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἰδιοκτῆται καπνοῦ ἐκ τῶν » ἐγκριτοτέρων καὶ εὐποληπτοτέρων λαμβανόμενοι κατ' ἐκλο» γὴν τῶν ἀνωτέρω.

« Τὸ πρωτόκολλον, ἐνῷ ὑπογράφονται καὶ οἱ ῥηθέντες ἰδιο» κτῆται, θεωρεῖται ἐκτελεστόν. »

Ὁ Βουλευτὴς Ἄργους μετὰ τὸν εἰσηγητὴν, θεωρῶν καὶ οὗτος ὅτι ἡ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἐκτίμησις δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ εἰς μόνους τοὺς ἐκτιμητὰς· ἔχων δ' ὑπ' ὄψιν τὰς προταθείσας παρατηρήσεις εἰς τὰς τμηματικὰς συζητήσεις, ἐπρότεινε τὴν ἑξῆς τροπολογίαν, ὡς προσθήκην μετὰ τὸ ἄρθρον 19, ἀπαλειφομένου τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ ἄρθρου 16 « ἑπομένως ὁ ἔγγειος φόρος κτλ. »

« Ἐντὸς τῆς πρώτης δεκαπενθημερίας τοῦ μηνὸς ὀκτωμβρίου » ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ, ὁ ἐπαρχιακὸς ἔφορος καὶ ταμίας, προσ» λαμβάνοντες καὶ τὸν δήμαρχον καὶ πρόεδρον τοῦ συμβουλίου » ἑκάστου δήμου, θέλουν ἀποφασίσει κατὰ πλειοψηφίαν περὶ τῆς » ἀξίας τῶν καπνῶν καὶ βαμβακίων ἑκάστου χωρίου ἰδίως κατὰ » ὀκὰν, βάσιν ἔχοντες τὴν τρέχουσαν τιμήν· πρὸς τοῦτο δὲ » ὀφείλουν νὰ συντάξωσι τὰ ἀναγκαῖα πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα » θέλουν ὑπογράφεσθαι παρὰ πάντων.

« Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰρημένων πρωτοκόλλων, περίληψις τῶν » ὁποίων θέλει κοινοποιεῖσθαι πρὸς ὅλας τὰς κοινότητας διὰ τῶν » ἀρμοδίων δημάρχων, ὀφείλει ἕκαστος τῶν φορολογουμένων νὰ » πληρώσῃ τοὺς φόρους του, ἐκκαθαρισθέντας κατὰ τὰς διατάξεις » τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας » τοῦ Ὀκτωμβρίου.

« Ὅσαι ἀντιρρήσεις γίνουν τυχὸν ἐκ μέρους τῶν Δημάρχων καὶ » Προέδρων σημειοῦνται εἰς τὰ πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα θέλουν » πέμπεσθαι εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐπενεχθῇ κατὰ » τὸ δίκαιον ἡ δέουσα θεραπεία, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθ. 14 § ζ'. » ἐδάρ. 7 τοῦ παρόντος Νόμου. »

Ἐπροτάθη ὑπό τινος ὅτι καὶ τὸ βαμβάκιον συλλέγεται εἰς δύο καὶ τρία χέρια καὶ εἶναι διαφόρων ποιοτήτων, καὶ ὅτι πρέπει ἑπομένως νὰ διακριθῇ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου κατὰ ποιότητας, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ. Ἀντελέχθη δὲ παρ' ἄλλων ὅτι τὸ βαμβάκιον δὲν διακρίνεται εἰς διαφόρους ποιότητας κατὰ τὴν συλλογήν, ἀλλὰ πωλεῖται εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν, ἐνῷ ὁ καπνὸς διακρίνεται καὶ κατὰ τὰς τιμάς.

Εἰς τὴν προταθεῖσαν ἐρώτησιν, τί θέλει γίνει περὶ τῆς ἐπικαρπίας τοῦ καπνοῦ καὶ βαμβακίου, σιωπῶντος τοῦ νόμου, ἀπηντήθη ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κανονίζεται διὰ τοῦ τεθέντος εἰς τὸ ἄρθ. 1 γενικοῦ κανόνος.

Εἰς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ βαμβακίου ἐπροτάθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἡ ἐλάττωσις αὐτοῦ εἰς δύο καὶ ἥμισυ λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, ἀναλόγως τῶν παραγωγικῶν αὐτοῦ μέσων καὶ τῆς τιμῆς κατὰ τὴν συλλογήν, ἥτις δὲν ὑπερβαίνει ποτὲ τὰ εἰκοσιπέντε λεπτὰ τὴν ὀκᾶν· ἀντεκρούσθη δὲ παρ' ἄλλων διότι ὁ φόρος τῶν τριῶν λεπτῶν εἶναι ἀνάλογος τῆς φορολογίας τῶν ἄλλων προϊόντων καὶ τῆς τιμῆς τοῦ βαμβακίου.

Ἐπροτάθη καὶ παρεδέχθη νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ, ὅτι μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νόμου, τὰ ἀνατιθέμενα ὑπὸ τοῦ Νόμου εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν ἐπαρχιακὸν ἔφορον καθήκοντα θέλουσιν ἐνεργεῖ ὁ Διοικητὴς καὶ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος.

Περαιωθείσης τῆς περὶ τοῦ ἄρθρου τούτου συζητήσεως καὶ συγχωνευθεισῶν τῶν δύο τροπολογιῶν εἰς τὴν ἑπομένην εἰς τὴν ὁποίαν συνεφώνησε καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἔγουσαν οὕτως.

Ἄρθρ. 16.

« Εἰς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν οἱ » ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος » χωραφίου ἐκ πόσων ὀκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ μὲν » καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου » ἐκβαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι. Ἑπομένως ὁ ἔγγειος φόρος θέλει » ἀποδιοίσεσθαι ἐπὶ μὲν τοῦ βαμβακίου ἀνὰ λεπτὰ τρία τὴν ὀκᾶν, » ἐπὶ δὲ τοῦ καπνοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, τὴν » ὁποίαν προσδιορίζουν δι' ἑκάστην κοινότητα ἡ ἐπαρχιακὴ » ἀρχὴ καὶ ἐπαρχιακὸς ἔφορος μετὰ τοῦ Δημάρχου ἑκάστου » Δήμου, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνο» φυτείας ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐποληπτοτέρων, προσλαμ» βανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω. Περὶ τῆς προσδιο» ρισθείσης οὕτω τιμῆς συντάσσεται πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον » ὑπογράφονται ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, καὶ εἶναι ἐκτελεστόν ».

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθὲν τὸ ἄρθρ. 17. καὶ ἐπὶ τοῦ 1. §. αὐτοῦ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὁριζομένου ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ποσοῦ, ὡς ἀνωτέρου ὅρου τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐκτιμητῶν, ἀντικαταστᾶσα τὴν λέξιν « εἷς » διὰ τῆς « τεσσάρων » ἐπὶ τοῦ 2 §, παρατηρήσας τις

ὅτι ἡ ἐν γνώσει ἢ ἐξ ἀμελείας ἀμέλεια τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν εἰς αὐτὴν ἐπιβαλλομένων εἰδοποιήσεων καὶ τοιχοκολλήσεων δύναται νὰ ὑποβάλῃ εἰς πολλὴν ζημίαν τὸν φορολογούμενον, ἐπρότεινε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ἡ ἀμελήσασα δημοτικὴ ἀρχή· πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπρότεινεν ἡ ἐπίδοσις νὰ γίνηται κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεων γενικὰς διατάξεις τακτικῶς, διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἀπόδειξις ὅτι ἐγένετο αὐτη. Τῆς τελευταίας ταύτης προτάσεως ἡ ἐνέργεια ἀνετέθη εἰς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει δώσει τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄλλος ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν *ἐπ' ἐκκλησίας* ἡ λέξις *τὴν προτελευταίαν κυριακὴν*, ὥστε νὰ δύναται ὁ χωρικὸς νὰ γνωρίζῃ πάντοτε αὐτὴν· ἄλλος νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν *δὲν ἐμφανισθῇ οὗτος* ἡ λέξις *διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ*, διὰ νὰ ἐμποδίνηται ῥητῶς τοῦτο, καθότι ἄλλως δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ τις περὶ αὐτοῦ· καὶ ἄλλος νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ παραγράφου αἱ λέξεις *ἐπ' εὐθύνῃ τοῦ Δημάρχου*. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθήκην τῶν λέξεων *τὴν προτελευταίαν κυριακὴν, διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ*, καὶ *ἐπ' εὐθύνῃ τοῦ Δημάρχου* εἰς τὰ οἰκεῖα τοῦ παραγράφου μέρη, ἔνθα ἐπροτάθη νὰ γίνωσιν, ἐγκρίνασα τὰ λοιπὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον· ἐπὶ τοῦ 3 § ἐπροτάθη νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος *ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου*, διὰ νὰ ὁρισθῇ τὸ Δικαστήριον, ἐνώπιαν τοῦ ὁποίου θέλουσι δικάζεσθαι αἱ ἐξαιρέσεις· ἡ Βουλὴ θεωρήσασα τὴν προσθήκην ταύτην ἀναγκαίαν, παρεδέχθη αὐτὴν καὶ ἐπομένως τὸν παράγραφον κατὰ τὸ νομοσχέδιον· τὸ ὅλον δὲ τοῦ ἄρθρου μετὰ τὰς τροποποιήσεις ταύτας ἔχει οὕτως.

Ἀρθ. 17. « Ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχή, ὁ ἐπαρχιακὸς ἔφορος καὶ ὁ ἐπαρχιακὸς ταμίας θέλουν διορίσει διὰ πλειοψηφίας ἅπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, καὶ προσδιορίσει τὸν μισθὸν αὐτῶν ὄχι ἀνώτερον τῶν τεσσάρων ὁραχ. τὴν ἡμέραν.

« Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξεως τῆς ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν κυριακήν. Οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχουν προχείρους τοὺς ἐκ μέρους των ἐκτιμητὰς, ἂν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου· ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητής του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν τὴν ὁποίαν ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν

τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἐμφανισθῇ οὗτος διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου, τοιχοκολλᾶται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

« Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον· ἂν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἐκτιμητής του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διορίζεται, αἰτήσει ἑνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 19 ὅρκον, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς παραδεχόμενος τὴν θατέραν τῶν γνωμῶν. Κατὰ τοῦ διαιτητοῦ ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου. »

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος ἄρθρου 18 ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις δέκα διὰ τῆς ἓξ, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρ. διωρθώθη οὕτως.

Ἄρθρ. 18. « Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχή, πληρώνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἓξ δραχμὰς τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 19 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 19. « Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι, ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

« Ὀμνύω ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς « ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, « χωρὶς νὰ χαριεῖμαι πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορο- « λογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ « δημοσίου δι' ὁποιονδήποτε λόγον. »

« Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου. »

Ἀναγνωσθὲν τὸ ἄρθρον 20 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροποποιητικὴ τῆς ἐπιτροπῆς. Παρετήρησέ τις ὅτι ἡ πρὸς πληρωμὴν τοῦ φόρου

τῶν βαμβακίων προθεσμία εἶναι σύντομος, διότι ἡ συγκομιδὴ αὐτῶν ἐνεργεῖται μάλις περὶ τὰ τέλη τοῦ Νοεμβρίου, καὶ διὰ τοῦτο νὰ παραταθῇ αὕτη μέχρι τῆς 1. Δεκεμβρίου. Ἀλλ' ἀντέλεξεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἀπὸ τὰς παρατάσεις τῶν προθεσμιῶν τὸ δημόσιον δύναται νὰ δυσκολευθῇ εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, διότι οἱ φορολογούμενοι δυνατὸν νὰ δαπανήσωσι τὰ εἰσοδήματά των. Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς προθεσμίας εἰς ῥητὴν ἡμέραν δύναται νὰ ἔχῃ συναπείας ἐπιβλαβεῖς διά τε τὸ δημόσιον καὶ τοὺς φορολογουμένους, διότι οὗτοι δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ πληρώσωσιν ἐντὸς αὐτῆς τοὺς φόρους των. Ἀλλ' ἀντέλεξαν ἄλλοι ὅτι ἡ εἴσπραξις θέλει γίνει κατὰ χωρία καὶ δύνανται οἱ φορολογούμενοι νὰ ἀποτίσωσι τοὺς φόρους των ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἀλλ' ἂν πάλιν δὲν συνεβῶσι, δύνανται νὰ ἀποτίσωσιν αὐτοὺς τὴν ἐπιοῦσαν καὶ τὴν μετὰ ταύτην, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ καταδιωχθῶσιν. Ἡ Βουλὴ, παραδεχθεῖσα τὴν ἐναντίαν τούτων γνώμην, ἐνέκρινε τὸ ἄρθρον κατὰ τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ἡ ἐπιτροπὴ τροπολογίας ἐπ' αὐτοῦ μὲ τὴν προσθήκην μετὰ τὴν λέξιν *περιβολίων* τῶν λέξεων καὶ *μποστανίων*, καὶ τὴν προταθεῖσαν τροποποίησιν τῶν προθεσμιῶν, ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 20. « Οἱ εἰς χρήματα πληρωτέοι φόροι ἐπὶ τῶν ἀμπελίων θέλουσιν εἰσπραχθῆ ἀπὸ τῆς 15 Ὀκτωμ. μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν κήπων, περιβολίων καὶ μποστανίων ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 1. Ὀκτωμβρίου. Οἱ εἰς χρήματα φόροι τῶν ἐλαιοδένδρων πληρώνονται καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκβλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκβλιβομένου εἰς τὰ συνηθέλαιοτριβεῖα ὁ φόρος πληρώνεται κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου· δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβείων ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου.

« Ἐάν τινος αἱ ἐλαῖαι ἐκβλίβωνται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρώνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκβλιψιν.

« Μετὰ τὴν κατακύρησιν τοῦ ἐλαίου ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐγγράφει τὸ ὁλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθησόμενον εἰς χρήματα φόρον εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος Νόμου ὡρισμένα.

« Οἱ φόροι τῶν καπνῶν πληρώνονται τὴν 1 Ὀκτωμβρίου, τῶν δὲ βαμβακίων τὴν 1 Νοεμβρίου. »

Τὰ ἄρθρα 21, 22, 23 καὶ 24, ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχουσι δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 21. « Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξιν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μεταφερθῶσιν ἐν ὅσῳ εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου. »

Ἄρθρ. 22. «Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει δώσει τὰ ἀναγκαῖα ὁδηγίας, διασαφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἐφορίας καὶ εἰς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν εἰς τὴν ἔξις χρήματα αὐτῶν πληρωμήν. »

Ἄρθρ. «23. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναλλομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μπρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἑκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου καὶ ταμίου. »

Ἄρθρ. 24. «Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10 ἕως 50 δραχ. νὰ προτείνωσιν ἀλλοῦ μήτως τὴν ἐξαίρεσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας εἰς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρας ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποιν. Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν. »

Ἀκολούθως, συμφωνήσαντος τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προταθὲν νέον ἄρθρον, τοῦ ὁποίου τὴν καταχώρισιν διέταξεν ἐνταῦθα· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 25 « Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει εἰσπράττεσθαι σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου. »

Ἐφ' ἑξῆς ἀκολούθως παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου οὐδὲν προδικάζεται ἡ μέλλουσα τύχη τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων. Παρεδέχθη μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ καὶ τὸ 25 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον χρίμνθα ὡς 26.

Ἄρθρ. 26. «Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐπιτροτίζεται τὴν ὁπωσοῦν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου. »

Ἐνταῦθα εἴχετο ἂν τὰ γεώμηλα θέλωσιν ὑπάγεσθαι εἰς τὴν φορολογίαν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ προϊόντα, μετὰ τὰς παρατηρήσεις δέ τινος, ὅτι πρέπει νὰ μείνωσιν ἀτελῆ διὰ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ καλ-

λίργεια αὐτῶν καὶ ἐμποδισθῇ ἡ ἐξαγωγὴ πολλῶν χρημάτων, ἐτέθη τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. Ζητηθείσης ὑπὸ πλειόνων τῶν δέκα Β βουλευτῶν, κατὰ τὸ ᾠδὲ προσηρτημένον πρωτόκολλον, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ῥαλλιώτου καὶ Στεφανοπούλου, ἐκ τῆς ὁποίας συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἐνόσει ἐξηρημένα αὐτὰ πάσης φορολογίας διὰ ψήφων 43 πρὸς 35.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Ἐννοοῦνται ὑπαγόμενα εἰς φορολογίαν τὰ γεώμηλα ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	ὄχι
Θ. Γρίβας	ναὶ
Ν. Μαυρομάτης	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γουλιελμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.
Δ. Τζόρτζ	Ο.
Α. Σ. Δαιόπουλος	Ο.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης, Α. Ματαζᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιγρονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπών
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Α. Δικαιουσιώδης	ἀπών
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπών
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας.	Ν.
Ι. Χαρκιῆς	Ν.
Ι. Κρασσίνης	ἀπών
Ι. Γκιολδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος.	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ο.
Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Μελ. Χατζῆ Μελέτη	Ο.
Π. Βαρβόγλης	ἀπών
Ῥ Παπαμιδῆς	Ο.
Γ. Ῥαλλιώτης	Ο.
Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Π. Παππατζώνης	ἀπών
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δημητρίου	Ο.
Νικόλας Σταματελόπ.	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
Ι. Φωκαεύς	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Ἰατρός	Ο.
Ι. Εὐσταθίου	Ο.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ο.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μπαρότσης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης, Α. Μαυρομιχάλης, Πετρόπουλος	ἀπόντες
Χ. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαριφόπουλος	Ο.
Κ. Ο κονομόπουλος	ἀσθενὴς
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδε.α

Ν. Θέου	Ν.
Α. Γουζούκας	Ν.
Λ. Βιλαέτης	Ο.
Δ. Κρεστανίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δηλέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάκος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλίσσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο.
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Σ. Παγκάλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.
Δ. Πλακούτας	Ν.
Κ. Δηλιγιάννης, Ν. Μπούκουρας	ἀσθενεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος.	Ο.
Π. Βαϊτζιώτης	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Κ. Τσερτίδης	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος.	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώς. Τζαμάλης.	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	ἀπών
Κ. Προβελέγγας	ἐν ἀδείᾳ
Ι Ταπράκης	»
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διομήδης Κυριακοῦ	ἀπών
Ν. Καλλέργης.	Ο.
Στεφάτιος Δάβρας	Ο.
Εὐστρ. Σκαρπαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζώρης.	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ν.
Ι Τομαρᾶς	Ο.
Θ. Κιζάνης.	ἀπών
Δ. Δράσος	ἀπών
Εὐστρ Μ. Παρίσης	Ν.
Στάϊκος	Ο.
Χαντζίκος	Ο.
Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος, ἀγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου ψηφοφορίαν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΙΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν κωλυθέντα Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΑ'.

Τῆς 5 Ἀπριλλίου.

Σήμερον τὴν πέμπτην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 78 ἀπόντων δὲ 25 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη παρὰ τοῦ Προέδρου ἡ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα προσφώνησις τῆς ὑποβαλούσης πρὸς Αὐτὸν τὰ ψηφίσματα πρεσβείας, καὶ ἡ πρὸς αὐτὴν τοῦ Βασιλέως ἀντιφώνησις, ἔχουσαι οὕτως·

Βασιλεῦ!

» Πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποράσεως τῆς Βουλῆς, καυβάνομεν τὴν » τιμὴν οἱ εὐσεβάστως ἐμφανιζόμενοι νὰ ὑποβάλωμεν πρὸς τὴν Υ. » Μ. καὶ τὰ ψηφίσματα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, διαβιβάζοντες » μετ' αὐτῶν καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς Υ. Μ. εὐχὰς τῆς Βουλῆς »

Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀπήντησεν οὕτως.

« Παραλαμβάνων τὰ ἀντίγραφα τῶν ψηφισμάτων τῆς ἐθνικῆς » Συνελεύσεως, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς Μοὶ » προσφέρετε, διαβιβάζω δι' ὑμῶν εἰς τὴν Βουλὴν τας εὐχαρι- » στήσεις μου ἕνεκα τῶν εὐχῶν, τὰς ὁποίας ἐξ ὀνόματος αὐτῆς » Μοὶ ἐκφράζετε »

Ἀνεγνώσθη παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ ε. τμήματος ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐποίκων Ψαρριανῶν ἔκθεσις αὐτοῦ, ἔχουσα οὕτως·

Ὑπεβλήθη ἀναφορὰ τοῦ Βουλευτοῦ Μεσολογγίου Ζ. Ι. Βάλβη ζητοῦντος εἰκοσαήμερον ἀπουσίας ἄδειαν, καὶ ταύτην ἐνέκρινεν ἡ Βουλή.

« Τὸ Ε'. Τμῆμα τῆς Βουλῆς, συγκείμενον ἐκ τῶν ὑποφαινομένων μελῶν, συνῆλθε τὴν 5 Μαρτίου διὰ νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐκλογὴν τῶν Ψαρριανῶν, διαταχθείσαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ τοὺς ἐν ταῖς ΑΔ. τῆς 2 Νοεμβρίου καὶ ΞΤ'. τῆς 16 Ἰανουαρίου συνεδριάσεσι λόγους. Θεωρῆσαν τὸ ἐξαχθὲν ἐκ τῶν ἐπεξεργασθέντων ἐγγράφων παρὰ τῶν τριῶν διορισθέντων κατὰ τὸ 3 ἄρθρ. τοῦ Κανονισμοῦ μελῶν Κ. Θ. Κολοκοτρώνη, Α. Δανοπούλου καὶ Μ. Χ. Μελέτου, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ὁ Διοικητὴς Σύρου δυνάμει τῶν ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς γε-

νομένων κατὰ τὰς ΑΔ. τῆς 2 Νοεμβρίου καὶ ΞΤ'. τῆς 16 Ἰανουαρίου συνεδριάσεις διέταξε διὰ τῆς ἀπὸ 5 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 320 διαταγῆς του νὰ γίνῃ νέα ἐκλογὴ Βουλευτῶν ἐκ μέρους τῶν Ψαρριανῶν.

Ἡ ψηφοφορία διήρκεσε κατὰ τὸν Νόμον ἀκτὼ ἡμέρας καθ' ἃς ἐψηφοφόρησαν 187 τὸν ἀριθμὸν, ἐξ ὧν

Ὁ Κ. Κωνστ. Κανάρης ἔλαβε	ψήφους	142
Ὁ Κ. Γ. Α. Σταματάρας »	»	120
Ὁ Κ. Ν. Χ. Κ. Κοτζιὰς »	»	57
Ὁ Κ. Δημ. Παππανικολῆς »	»	54

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας οὐδεμία παρ' οὐδενὸς ἐγίνετο ἔνστασις. Περὶ τὸ τέλος τῆς ὀγδόης ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας ἐπαρουσιάσθησαν οἱ Κ. Κ. Ι. Ἀσῶπος καὶ Ν. Χ. Γεωργίου Κοντζᾶς, παρατηροῦντες α') ὅτι θεωροῦν τὴν ψηφορίαν ἄκυρον, διότι ἡ Διοίκησις δὲν ἐδύνατο νὰ προκηρύξῃ αὐτὴν πρὶν ἢ ἐκθέσῃ κατάλογον ὀνομαστικὸν τῶν παραληφθέντων προσώπων, καθ' ὅτι ἡ τῶν ἐκλογῆ δὲν εἶναι πρώτη, ἀλλὰ δευτέρα. β') ὅτι ἐδόθη βραχυτάτη προθεσμία, διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας, καὶ οἱ ψηφοφόροι Ψαρριανοὶ τῶν διαφόρων μερῶν δὲν ἠδύναντο κατ' οὐδένα τρόπον νὰ φθάσωσιν εἰς Σύρον, καὶ ἕνεκα τούτου πολλοὶ ἀπεκλείσθησαν τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφορεῖν. γ') Ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν εἶχε κανὲν δικαίωμα νὰ ἀναφορεῖν. γ') Ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν εἶχε κανὲν δικαίωμα νὰ ἀναβάλῃ δύο σχεδὸν μῆνας τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου διαταχθεῖσαν ψηφοφορίαν, καθ' ὃν χρόνον παρευρίσκετο πλῆθος λαοῦ συνηγμένον, ὑπὲρ τοὺς 400 ψηφοφόρους, ἀλλ' ἀφοῦ ἀνεχώρησαν τότε ἐπροκήρυξε συντομώτατα τῆς ἐκλογῆς τὴν ἔναρξιν. δ') Ὅτι οἱ ψηφοφορήσαντες δὲν ἀποτελοῦσι τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τῶν ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ ψηφοφορησάντων. ε') Ὅτι ἡ ἐκλογὴ παρεβιάσθη διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν ἀρχῶν. ς') Ὅτι καὶ ἐὰν τυχὸν ἤθελεν ἀποβεῖ ὁ Κ. Γ. Α. Σταματάρας πλεῖστον τῶν ἡμίσεων, ἐπιφυλάττονται ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίου ἀρχῆς νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι δὲν ἔχει τὸ προσὸν τοῦ νὰ ἐκλεχθῇ Βουλευτής.

Μετὰ ταῦτα παρουσιάσθησαν ὁ Κ. Ἀνδρέας Γ. Καλαμάρας καὶ ὁ Π. Σ. Σταματάρας καὶ ἀντιπαρετήρησαν·

α') Ὅτι ἡ ψηφοφορία εἶναι ἐγκυροτάτη, καθότι οὐδεμία ἐκ τῶν ἀρχῶν ἠκούσθη ὅτι ἔκαμε τὴν παραμικρὰν ἐπέμβασιν.

β') Ὅτι ἐδόθη ἡ ἀναλογος προθεσμία, ὅση καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἐκλογῆς, τῆς ὁποίας θεωρεῖται παράρτημα καὶ συνέχεια ἡ παροῦσα.

γ') Ὅτι πανταχόθεν καὶ ἐξ Αἰγίνης, καὶ ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ἐκ Χαλκίδος ἐρχόμενοι ἐγκαίρως οἱ ψηφοφόροι.

δ'.) Ὅτι ἀνῆκεν εἰς τὴν διοίκησιν νὰ προκηρύξῃ ἐγκαίρως τὴν ἐκλογήν, μάλιστα δὲ ἐκ συμφώνου ἀμφότερα τὰ μέρη ἕνεκα τῆς συστάσεως τῆς συνοικιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐζήτησαν νὰ ἀναβληθῇ ἡ ψηφορορία.

ε.) Ὅτι τοιαύτη ὑπῆρξε καὶ ἡ προλαβοῦσα ψηφορορία μὲ ἀριθμὸν ὀλίγιστον ψηφορόρων, ἤτοι περὶ τοὺς διακοσίους ὀκτὼ, ἐνῷ εἰς τοὺς καταλόγους ὑπάρχουν ὑπὲρ τοὺς ἑπτακοσίους, καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματός των.

ς'.) Ὅτι ἐπιφυλάττονται νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ Γεώρ. Δ. Σταματάρας ἔχει ὅλα τὰ προσόντα τοῦ νὰ ἐκλεχθῇ Βουλευτής.

ζ. Ὅτι οἱ προσδληθέντες παρὰ τῶν ἐνισταμένων καταλογοι εἶναι ἔγκυροι, καθότι ἡ Βουλὴ, ἥτις, ἀκυρώσασα τὸν δεύτερον Βουλευτὴν τῆς προγεγονυίας ἐκλογῆς, δὲν κάμνει μνείαν διόλου περὶ καταλόγων, ἐπομένως ὅλαι αἱ ἐκλογικαὶ πράξεις, ὅσαι προηγουμένως ἐγένοντο, ἰσχύουν δὲ ὅλην τὴν τριετίαν, καὶ ἐπὶ τῶν ἐγκύρων τούτων καταλόγων ἐγένετο ἡ ἐκλογή· ἂν δὲ ὑπάρχουν πρόσωπα μὴ ἀναφερόμενα εἰς τὸν μνησθέντα ἐκτελεστὸν κατάλογον, δὲν δύναται ὡς ἐκ τούτου νὰ προέλθῃ ἀκυρότης· ἐκτὸς δὲ τούτου ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ ἄλλα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐναντίαν τῶν ἐνισταμένων μερίδα ἀπεκλείσθησαν διὰ τὸν ἴδιον λόγον τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν· καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ, ἥτις τοῦ ἐκτελεστοῦ τῶν καταλόγων, ἐνηργήθησαν καὶ ἄλλαι δεύτεραι ἐκλογαί, ὡς τοῦ Μεσολογγίου, τῆς Ναυπλίας καὶ ἄλλων, καὶ ἄνευ αἰτιολογίας ἐπεκυρώθησαν αἱ ἐκλογαὶ αὗται παρὰ τῆς Βουλῆς· ἐπομένως ἡ περὶ τούτου ἔνστασις εἶναι παράλογος καὶ ἀπορριπτέα.

Ἡ διαλογὴ ἐνηργήθη κατὰ τὸν Νόμον καὶ οὐδεμία περὶ τούτου ἐγένετο ἔνστασις.

Ταῦτα ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ ἑ. τμῆμα, καὶ διεξελθὸν μετ' ἐπιστασίας τὰς κατὰ τῆς παρούσης ἐκλογῆς ἐνστάσεις, ἐξ ὧν αἱ μὲν παρίστανται ἀφ' ἑαυτῶν ἀνυπόστατοι, αἱ δὲ, ὡς ἡ περὶ τῶν προσόντων τοῦ ὑποψηφίου Βουλευτοῦ Σταματάρα, δὲν ὑποστηρίζονται δι' οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως ὑπὸ τῶν ἐνισταμένων, καὶ ἐπομένως φαίνονται ἀβάσιμοι, καὶ βὲν χρήζουσιν οὐδεμιᾶς ἀναλύσεως,

Γνωμοδοτεῖ παμψηφεί,

Α. Νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ γενομένη ἐκλογὴ τῶν Ψαρριανῶν.

Β'. Νὰ παραδεχθῶσιν ὡς νόμιμοι Βουλευταὶ τῶν Ψαρριανῶν οἱ Κ. Κ. Κωνσταντῖνος Κανάρης καὶ Γ. Δ. Σταματάρας.

Ἐγένετο ἐν τῷ ὑπὸ τὸ Βουλευτήριον δωματίῳ τοῦ ἑ. τμήματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλλίου 1845.»

Ὑπεβλήθη ἀναφορὰ τοῦ Βουλευτοῦ Μεσολογγίου Κ. Ζ. Ι. Βάλβη, ζητοῦντος εἰκοσαήμερον ἀπουσίας ἄδειαν, καὶ ταύτην ἐνέκριναν ἡ Βουλή.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως παρὰ τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ συζήτησις τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς· καὶ α.) ἀνεγνώσθη ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἰμβριώτη Ἀριστοτέλους ζητοῦντος, νὰ ἀνταλλαχθῶσιν αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτὸν ἐν Μαντινείᾳ γαῖαι δι' ἄλλων ὁμοίων ἐν Χαλκίδι, ἔνθα κατοικεῖ· ἐπὶ ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ ἐσκέφθεισα ὅτι ἀνῆκεν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου, ἐγνωμοδότησε νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν· ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ προστεθῇ εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἡ φράσις *διὰ τὰ ὑπ' ὄψιν βάλῃ περὶ τούτου Νομοσχέδιον*, διότι ἄνευ τοιούτου δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐγκρίνῃ τοιαύτας ἀνταλλαγάς, ἀλλὰ παρετηρήθη ὑπ' ἄλλων περιττὰ πᾶσα τοιαύτη προσθήκη, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

β') Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἰωάννου Τετραμέλλη, καθηποτουμένου πλαγίως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Β. Διδασκαλείου ὡς καταχρεωμένου τῶν δι' αὐτὸ ἀπαιτουμένων ἐτησίων ἐξόδων, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ ἁρμοδίως ἐξέτασις, ἐγνωμοδότησε νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως λαμβάνων τὸ περιεχόμενον αὐτῆς εἰς σκέψιν, ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα. Ἐπ' αὐτῆς ἐρωτηθὲν νὰ διαγραφῇ ἡ λέξις *καθηποταμένου*, καὶ ὑπ' ἄλλων ἐζητήθη ἡ ἀνάγνωσις τῆς ὅπως ἴδῃ ἡ Βουλὴ μή τι λοιδορῶν περιέχῃ· μετὰ τὰς παρατηρήσεις δέ τινος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ἐκ Καλαβρύτων διαπείνεται μόνον ὅτι ὁ Διευθυντὴς τοῦ Β. Διδασκαλείου κατεχράσθη Δημοσίων χρημάτων εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Καταστήματος· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

γ') Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Δημάρχου Πανόρμου Τήνου ζητοῦντος νὰ συγχωρηθῇ εἰς τὸν πλησιόχωρον λιμένα τοῦ Δήμου, ἔνθα ὑπάρχει τελωνιακὸς σταθμὸς, εἰσαγωγὴ τροφίμων ὡς καὶ πρὶν, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι τῆς Κυβερνήσεως καθήκον

εἶναι νὰ προλαμβάνῃ τὰ δεινὰ τῶν πασχόντων λαῶν της, πολὺ δὲ μᾶλλον ὁσάκις οὐδεμία προσγίνεται εἰς τὸ Ταμεῖον ζημία, ἐγνωμοδότησε νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν δικαίαν τῶν ἀναφερομένων αἴτησιν εἰς τὸν συνταχθέντα περὶ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ Νόμον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

δ') Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἰωάννου Φιλιππούτζου ζητοῦντος νὰ ἐπιβληθῇ δασμὸς ἐπὶ τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων ἐπίπλων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐν Ἑλλάδι κατασκευῆς αὐτῶν, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι συμφέρει νὰ πεισθοποιηθῇ ἡ βιομηχανία καὶ μάλιστα εἰς τὰ εἴδη ἐκεῖνα, εἰς ἃ αἱ Ἕλληνες δεικνύουσιν ἀρκετὴν τάσιν καὶ ἐμπειρίαν, ὡς εἰς τὴν ἐπιπλοποιΐαν, ἐγνωμοδότησε νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν συνταξιν τῶν Τελωνιακῶν Νόμων. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς διατάξασα νὰ συστηθῇ συνάμα ἡ αἴτησις αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

ε. Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ὑπ' ἀριθ. 542. 563. 564. 570. 576. 594. 595. 586. 623. 462 607 599. διαφόρων ἀγωνιστῶν καὶ χηρῶν, ἐξαιτουμένων παρίθλιψιν καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς ἐκδουλεύσεις των, ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι κατὰ τὸ Ε'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς Συνελεύσεως θέλει συστηθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν μὴ εἰσέτι δικαιωθέντων, ἐγνωμοδότησε νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ φροντίσῃ ἐν καιρῷ περὶ τῆς ὑποβολῆς των εἰς τὴν συστηθησομένην ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας τὴν σύστασιν εὔχεται ἡ Βουλὴ τὸ ταχύτερον.

Ἐπὶ ταύτῃ παρετήρησέ τις ὅτι πρὸς τούτοις ἐπρόκειτο καὶ ἰδίκη εἰς τὴν Βουλὴν πρόταση, καθόσον ἐθεώρησαν ὡς ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν αὐτῆς διὰ νὰ δικαιωθῶσιν οἱ μηκέτι δικαιωθέντες· παρετήρησε δ' ἄλλος ὅτι ἡ Βουλὴ παραδεχομένη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς λύει τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσα τοῦ· καὶ ἄλλος εἶπεν ὅτι αἱ ἀναφερόμεναι ἀναφοραὶ, ἡ ἐπ' αὐτῶν γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ γενομένη παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ πρότασις, ἀφορῶσι τοὺς μὴ δικαιωθέντας ἀγωνιστὰς, πρὸς δικαίωσιν τῶν ὁποίων ἡ Συνέλευσις διὰ τοῦ Ε'. ψηφίσματος ὥρισε νὰ συστηθῇ παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἐπιτροπὴ· διότι δὲ εἶναι ἀναγκαία ἡ παρουσία τῶν Ὑπουργῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετέθη ἡ σύστασις ταύτης, διὰ τοῦτο νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης δι' ἄλλην ἡμέραν καθ' ἣν θέλουσι

παρευρίσκεσθαι καὶ οἱ Ὑπουργοί. Ὁ εἰσηγητὴς παρετήρησεν ὅτι ἡ τε παραδοχὴ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ τὸ αὐτὸ θέλουσι φέρει ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ πρὶν ἡ ἐνεργηθῇ ἡ σύστασις αὐτῆς πρέπει νὰ ὑποβληθῇ Νομοσχέδιον ὁρίζον τὰ καθήκοντα, τὴν ἕδρασιν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς· ἄλλοι ἀντιπαρετήρησαν ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖον Νομοσχέδιον τοιοῦτον, διότι τά τε καθήκοντα καὶ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ὁρίζει τὸ ἐπιβάλλον τὴν σύστασιν αὐτῆς Ε'. ψήφισμα· καὶ ἄλλος εἶπεν ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐμποδίζει οὐδόλως τὴν Βουλὴν νὰ ἐργασθῇ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ, καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, καθ' ἣν θέλουσι παρευρίσκεσθαι καὶ οἱ Ὑπουργοί· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα ἀποσυρθέντων τῆς αἰθούσης πολλῶν καὶ διὰ τοῦτο μὴ οὐσῶν πλήρους τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς τῶν Βουλευτῶν κατάλογος, καὶ εὑρέθησαν ἀπόντες οἱ Κ.Κ. Κοΐρης, Ῥάγκος, Α. Γεωργαντᾶς, Χαραμῆς, Κρανίδης, Α. Βλαΐτης, Ι. Ἀναγνωστόπουλος, Γιαλδασης, Μαρκεζίνης, Τζάνος, Γ. Νοταρᾶς, Π. Βαρβιτσιώτης, Γ. Ῥεβελιώτης, Βέρβογλης, Π. Παπατσώνης, Βέϊκος, Βερβέλης, Μαυρομιχάλης, Πικουλάκης, Καπετανάκης, Χαρειτόπουλος, Ι. Γαταρᾶκης, Σκαραμαγκᾶς Προβελέγιος καὶ Παπατσώρκος, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα διέταξεν ἡ Βουλὴ νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ πρακτικὰ πρὸς νομίμησιν κατὰ τὸ ἐδάφ. 2. τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κανονισμοῦ.

Τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου, ἀνεπλήρωσεν εἷς τῶν Ἀντιπροέδρων, καὶ ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

στ'. Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Γαράντζης τοῦ δήμου Ἀνδανίας κατὰ τῆς γενομένης παραχωρήσεως τῶν προκοδοτηθεισῶν γαιῶν εἰς τὰς θυγατέρας τοῦ Ἰωάννου Πέτροβα, ἐφ' ἧς σκεφθεῖσα ὅτι τὸ δημόσιον Ὑπουργείου εἶναι δίκαιον νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς αἰτήσεως των ἂν ἀληθῶς ἔχῃ, ἐγνωμοδότησε νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ζ'. Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Κων. Α. Ζαγορίσου κατοίκου Κρομυλίου, ζητοῦντος ἐξηκανόμησιν ἢ παραχώρησιν γῆς, διότι στερεῖται διαπαθείσης τῆς περιουσίας του ὑπὸ τῶν λῃστῶν κατὰ τὸ 1834· ἐφ' ἧς σκεφθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι περὶ διανομῆς κατὰ τὸ 1834 ἐφ' ἧς σκεφθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς θέλει ληφθῇ γενικὸν μέτρον, ἐγνωμοδότησε νὰ

διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπὶ ταύτῃ παρετηρήθη ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ σκεψαμένη περὶ τῆς μιᾶς αἰτήσεως αὐτοῦ διὰ νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτὸν γῆ, ἀπεφήνατο μόνον ἐπ' αὐτῆς, σιωπήσασα ὁλοτελῶς τὴν περὶ ἐξοικονομήσεως αἴτησιν, ὁ δὲ ἀφερόμενος δυνατὸν νὰ ὑφίσταται κατεπείγουσαν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν οὐδόλως νὰ θεραπεύσῃ δύναται ἡ εἰς τὸ γενικὸν μέτρον παραπομπή του, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπροτάθη ἡ διαγραφὴ τοῦ σκεπτικοῦ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ διεύθυνσις καὶ σύστασις τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀντελέχθη ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὸν περὶ ληστειῶν Νόμον ὁ ληστευθεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ κινήσῃ πολιτικὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ληστευσάντων αὐτόν, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος ἀπαγορεύει τὰς τοιαύτας παραχωρήσεις χρημάτων ἄνευ νόμου, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβε μόνον τὴν περὶ παραχωρήσεως γῆς αἴτησίν του καὶ ἀπεσιώπησε τὴν περὶ ἐξοικονομήσεως· μετὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ τινων ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει εἰδικὸν περὶ ἐξοικονομήσεων κεφάλαιον καὶ δύναται νὰ ἐνεργῇ τοιαύτας, παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι ὁ ἀναφερόμενος χρήζει πολλῆς συνδρομῆς, ἥτις δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰς αὐτὸν διὰ τῆς χορηγήσεως μικρᾶς ἐξοικονομήσεως, ἀλλὰ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐν κεφαλαίῳ ἡ αἴτησίς του· ἀλλ' ἀντελέχθη ὅτι δύναται πρὸς τὸ παρὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ τῷ χορηγήσῃ μικρὰν ἐξοικονόμησιν διὰ νὰ θεραπευθῶσιν ἀνυπερθλήτως αὐτοῦ ἀνάγκαι, ἐπιφυλαττομένων τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, εἰς τὴν παρὰ τῆς συστηθησομένης ἐπιτροπῆς ἐξέλεγξιν αὐτῶν. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διαγραφῇ τὸ σκεπτικὸν μέρος τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

ϛ') Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 555 ἀναφορᾶς τοῦ Φ. Εὐσταθίου καὶ Γ. Ἀντωνίου ἀντιπροσώπων καὶ ἀπεσταλμένων τοῦ χωρίου Κούκουρα τῆς Λευκάδείας, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι διὰ Β. Διατάγματος ἀναγνωρίσθη ἰδιοκτήτης ὁ Ἐμμαν. Σπυριδῶν ὄχι μόνον τῶν καλλιεργουμένων παρ' αὐτῷ γαιῶν τοῦ χωρίου των, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀκαλλιεργήτων καὶ τῶν δασῶν, καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου ὑποφέρουσι στέρησιν τῶν πρὸς ὕπαρξίν των μέσων. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι, ἂν ἀληθῶς ἔχωσι τὰ ἀναφερόμενα, εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῇ πρόνοια ὥστε καὶ οἱ κάτοικοι νὰ μὴν ὑποφέρωσι καὶ τὸ δημόσιον νὰ μὴ ζημιωθῇ, γνωμοδοτεῖ. « Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ νὰ » ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ληφθησόμενον περὶ τῶν τοιούτων » μέτρον. »

» Οἰκονομικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ ὑπὸ ὥριμον παίζιν τὴν » αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

θ') Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 558 καὶ 650 ἀναφορῶν τῶν κατοίκων τῶν δήμων Κρεμαστῆς Λαυίσης καὶ Τριζίνου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 571 τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ δήμου Λιμποτίκης, ἐξαιτουμένων τὴν διατήρησιν τῶν διαλυθεισῶν ἐν τῇ περιοχείᾳ αὐτῶν Μοναστηρίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι πρὸς τὴν διατήρησιν μοναστηρίων θέλει ληφθῇ γενικὸν μέτρον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι συμπεριληφθῇ ἀριθμητῶς καὶ αἱ ρηθεῖσαι Μοναί, γνωμοδοτεῖ. « Νὰ » διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ νὰ » ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ληφθησόμενον περὶ τῶν τοιούτων » μέτρον. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

ι.) Ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 505 τοῦ Ἰωάν. ου Λογοθέτου καὶ ὑπ' ἀριθ. 553 τῶν κατοίκων Καλαμίου τοῦ δήμου Παραλίας, αἰτούντων 1) τὴν προσωρινὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστ. ἀποφάσεων τῶν διαταττουσῶν τὴν εἰσπραξιν τῶν κοινοτικῶν χρεῶν, ἐπιβαρυνόντων τοὺς ὑπογράψαντας ὁμολογ. διὰ λογαριασμὸν τῶν κοινοτήτων, καὶ 2) νὰ λάβῃ ἡ Βουλὴ μέτρον διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλαξῇ ἀπὸ τοιαύτης φύσεως ἀγωγάς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι δυνάμει τοῦ ιέ. ψηφίσματος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπότισιν τῶν κοινοτικῶν χρεῶν, θέλει ληφθῇ γενικὸν μέτρον, γνωμοδοτεῖ, « νὰ ὑπο- » θυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, διὰ νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' » ὄψιν εἰς τὸ ληφθησόμενον περὶ κοινοτικῶν χρεῶν μέτρον. »

Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει Βουλευτοῦ τινος, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναφορᾶς, νὰ ἀναστα λῇ ἡ ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων, εἶναι ἐναντίον οὐσιωδῶν διατάξεων τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε κἂν ἔπρεπεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ αὐτὴν ὑπ' ὄψιν, ἀπήντησεν ἄλλος, μέλος ὢν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναφορᾶς εἶναι διπλοῦν α') περὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ β') νὰ λάβῃ ἡ Βουλὴ μέτρον περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων, καὶ ὅτι περὶ μὲν τοῦ πρώτου ἡ ἐπιτροπὴ, ἐννοοῦσα ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ προσβάλλῃ κεκτημένα δικαιώματα, δὲν ἀνέφερε ποσῶς, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ διευθύνῃ τὰς ἀναφορὰς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ ὑπενθυ-

μίση οὕτως τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ κοινοτικῶν χρεῶν ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως.

Διὰ τὰ κοινοτικὰ χρέη, προσέθηκεν ἕτερος, δύο εἰδῶν ὁμόλογα εἶναι, τὰ φέροντα τὸν ὅρον ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἐδανείσθη διὰ λογαριασμὸν τῆς κοινότητος, καὶ τὰ μὴ φέροντα αὐτόν. Περὶ τῶν πρώτων καθαρῶς κοινοτικῶν τὰ τακτικὰ δικαστήρια κηρύττουσιν ἀναρμόδια, ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων ἡ ἔλλειψις τοῦ ὅρου τούτου δὲν δύναται νὰ βλάψῃ ποσῶς τὸν πιστωτὴν δάντα τὸ δάνειον πρὸς τὸν ὀφειλέτην, δυνάμενον νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἀλλ' ἐν τούτοις τὸ κοινοτικὸν χρέος συνέστη μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς κοινότητος, καὶ ἔπρεπεν ὡς ὑποχρεοῦται ὁ ὀφειλέτης εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους πρὸς τὸν δανειστὴν, οὕτω νὰ δύνατται καὶ ὁ ὀφειλέτης νὰ ὑποχρεόνῃ τὴν κοινότητα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἐπρόβλεψε τὴν σύστασιν Δικαστηρίων ἁρμοδίων εἰς διεκδίκασιν τῶν τοιούτων ὑποθέσεων· ἡ ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόρασις εἶναι ἀπρόσβλητος καὶ πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ, ἀλλ' αἱ ἀναφοραὶ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀποφάσεις ἐξεδόθησαν, παρετήρησεν ἕτερος, ἐπὶ ὁμολόγων φερόντων τὸν ὅρον ὅτι τὸ δάνειον ἐγένετο διὰ λογαριασμὸν κοινότητος, ἀλλ' ἡ δικαίως ἢ ἀδίκως ἐξεδόθησαν ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν δὲν ἀναστέλλεται, ἡ διεύθυνσις δὲ τῶν ἀναφορῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης σκοπὸν ἔχει νὰ ὑπευθυμίσῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὸ χρέος νὰ ἐπισπεύσῃ νὰ καθυποβάλῃ νομοσχέδιον κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ κοινοτικῶν χρεῶν ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν συζήτησιν ταύτην παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ιά. Ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 566 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καρνέσι, ἐξαιτουμένων νὰ μὴ διαταχθῇ τοῦ λοιποῦ οὐδεμία παραχώρησις Ἐθνικῆς γῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου των, διότι αἱ ὑπάρχουσαι δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας αὐτὰς γεωργούς, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἁρμόδιον νὰ γνωρίσῃ τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων καὶ τὴν ποσότητα τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ἐν ἰσχύϊ νόμους, γνωμοδοτεῖ « Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκο-

» νομικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως » τῶν ἀναφερομένων. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς·

ιβ') Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 567 ἀναφορᾶς τοῦ ἐργολάβου τῆς Φεσοποιΐας, ζητοῦντος παράτασιν τοῦ δοθέντος προνομίου καθότι ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια ἔκαμον νὰ ἐκπνεύσῃ ἡ περὶ τούτου προθεσμία, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ τὸ ἐλπιζόμενον ἀποτέλεσμα· καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν τῆς Φεσοποιΐας ἐλπίζεται ἀρκετὴ πρόσοδος, καὶ οὐσιώδης ἀνάπτυξις τῶν κλάδων τῆς ἐμπορίας, ὡς δόντος τοῦ ἐργολάβου ἱκανὰ μέχρι τοῦδε δείγματα ἐπιτυχίας, γνωμοδοτεῖ «Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς αἰτήσεώς του. »

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει Βουλευτῶν τινων εἰπόντων, ὅτι ἐπισκεφθέντες τὸ βιομηχανικὸν τοῦτο κατάστημα ἴδον ἀρκετὴν μέχρι τοῦδε ἐπιτυχίαν καὶ πρόσοδον τῆς βιομηχανίας ταύτης, ὑποσχομένης μεγάλας ὠφελείας εἰς τὸ Κράτος ὡς ἐκ τῆς μεγίστης χρήσεως τοῦ βιομηχανήματος τούτου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει πᾶσαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν βιομηχανίας, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία συνδεομένη μὲ τὸ ἐμπόριον ὑπόσχεται μεγάλας ὠφελείας, ἀπεφάνθη « Νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ νὰ συσταθῇ στενῶς εἰς αὐτὸ διὰ νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς αἰτήσεως ἐργολάβου. »

ιγ') Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 577. ἀναφορᾶς τοῦ Δ. Σπυρακοπούλου Δημάρχου Γόρτυνος περὶ συγχωνεύσεως χωρίων τινῶν εἰς τὸν Δῆμον του, ἀνηκόντων τὸ πρὶν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸν ὑπάρχοντα ἐν ἰσχύϊ Νόμον, ἀπαγορεύοντα τὸν σχηματισμὸν τῶν Δήμων ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τῶν ἁρμοδίων Ἐπαρχιακῶν καὶ Δημοτικῶν Συμβουλίων, γνωμοδοτεῖ, « Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. »

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ παρατηρήσει, ὅτι τὸ αἰτιολογικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν γνωμοδότησιν, διότι ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αἴτησις συνοδεύεται καὶ μὲ τὰς ἀπαιτουμένας γνωμοδοτήσεις τῶν ἁρμοδίων Συμβουλίων, ἀπεφάνθη νὰ ἐπιστραφῇ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

ιδ'.) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 579 καὶ 580. ἀναφορῶν τῶν κατοίκων Ξηροχωρίου, αἰτούντων τὴν παῦσιν τῶν

ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν πηλίνων ἀγγείων καὶ τῶν κεράμων φόρων, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων ὑπαγεται εἰς τὸ ληφθησόμενον περὶ ἐμμέσων φόρων γενικὸν μέτρον, γνωμοδοτεῖ, «Νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ πρὸς δέοντι.»

Ἐπὶ τῇ προτάσει, ὅτι ὁ φόρος οὗτος τῶν Κεράμων καὶ πηλίνων ἀγγείων εἶναι ἄλλος τοῦ τῶν ἐπιτηδευμάτων, τὸν ὁποῖον πληρώνουσι καὶ οἱ κεραμοποιοί, ὅτι ἐπεβλήθη ἀπὸ τὴν προλαβοῦσαν Κυβέρνησιν οὐχὶ διὰ νόμου, ἀλλὰ δι' ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι παρανόμως ἐπεβλήθη, εἰσπράχθη καὶ εἰσπράττεται εἰσέτι, καὶ ὅτι ἡ παράνομος αὕτη εἴσπραξις πρέπει ἤδη νὰ παύσῃ ὑπὸ τὸν συνταγματικὸν Κυβέρνησιν, καθόσον μάλιστα τοιοῦτος φόρος ἐπεβλήθη ἐπὶ πλέον εἰς τοὺς ἐπιτηδευματίας τούτους, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι σπουδαῖον καὶ πρέπει νὰ συζητηθῇ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη «νὰ ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου συζήτησις εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, παρευρισκομένων καὶ τῶν Ὑπουργῶν, διὰ νὰ δοθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι πληροφορίαι.»

ΙΕ΄.) Ἀναγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 583 ἀναφορᾶς τοῦ Ν. Νικητοπούλου, αἰτοῦντος νὰ τῷ ἀπονεμηθῇ ἡ ἐπὶ πενταετίαν καθυστερουμένη αὐτοῦ σύνταξις, σπουδάσαντος εἰς Παρισίους τὴν τελειοποίησιν τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου καὶ τοῦ περὶ αὐτῆς ὀργανισμοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰς ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ, καὶ τὸν λόγον δι' ὃν ἐπαύθη ἡ πρὸς τὸν ἀναφερόμενον σύνταξις, γνωμοδοτεῖ «Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἀπόκειται νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς αἰτήσεώς του.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΣ΄.) Ἀναγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 582 ἀναφορᾶς τοῦ Φιλίππου Παναγιώτου ἀντιπροσώπου τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Κυπαρισσίου, τοῦ δήμου Ἀταλάντης, ἐξαιτουμένου νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν κοινότητα ταύτην ὁ Σασκήσιος τόπος εἰς θέσιν Γαϊδουρόπεζαν, τὸν ὁποῖον οἱ κάτοικοι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐξουσίαζον, ἡ δὲ Κυβέρνησις πρό τινος ἀφῆρεσε, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι τοιαύτης φύσεως ἀπαιτήσεις εἶναι πολλαὶ ἄλλαι, καὶ ὅτι ἐπομένως θέλει ληφθῇ δι' ὅλους γενικὸν μέτρον, συμβιβάζον τὰ διεγκυριζόμενα δίκαια τῶν ἀπαιτητῶν, καὶ ἐκεῖνα τοῦ δημοσίου, γνωμοδοτεῖ «Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΖ΄.) Ἀναγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 585 ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Κ. Ματσούνη ζητοῦντος συνδρομὴν ἀκτὼ τουλάχιστον χιλιάδων δραχμῶν διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὸν παρ' αὐτοῦ πονηθέντα γεωγραφικὸν ἄτλαντα, καὶ ἀφοῦ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις ὅσα σώματα ἐπαρχιακ

Μετὰ τὴν παρατήρησιν Βουλευτοῦ τινος ὅτι τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν, ἐπικρατοῦν καὶ ὡς πρὸς τὴν Τουρκικὴν Ἐπικράτειαν, ἀπαγορεύει τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ τὴν ἀντίρρησιν ἄλλου, ὅτι ἡ αἰχμαλωσία καὶ παρὰ τὰς συνθήκας ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅτι ἄνευ λύτρων ἡ ἀπελευθέρωσις δὲν γίνεται, καὶ ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακατέθηκε ποσότητα χρημάτων πρὸς λύτρωσιν αἰχμαλώτων.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

κ΄.) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 620 ἀναφορᾶς τοῦ Δ. Μ. Ῥοΐδου, ζητοῦντος νὰ τῷ ἀποδοθῶσι δύο χιλιάδες τριακόσια δίστηλα, ἀξίας εἴτου, ἀλεύρου καὶ διαφόρων ἄλλων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1824 ἔλαβον παρ' αὐτοῦ διὰ τὰς τότε τοῦ πολέμου ἀνάγκας, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι τοιαύτης φύσεως περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις ὑπάρχουσι καὶ πολλαὶ ἄλλαι, καὶ ἐπομένως περὶ ὅλων αὐτῶν θέλει ληφθῇ γενικὸν μέτρον, γνωμοδοτεῖ, « νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

κά.) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 614 ἀναφορᾶς τοῦ Α. Παππαδοπούλου Βρετοῦ μὲ δώδεκα ἐπισυνημμένας ἀποδείξεις, δι' ὧν ἀποδεικνύει τὴν ἀξιόμεμπτον διαγωγὴν τοῦ εἰς Κέρκυραν Ἑλληνικοῦ Ὑποπροξένου Πιτσώλη ἀναφορικῶς εἰς ἃς ἔλαβε διενέξεις εἰς Κέρκυραν, καὶ οὐδεμίαν ἔδωκε προστασίαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικότητά του, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου ὑπάγεται εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, γνωμοδοτεῖ « Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

κβ΄.) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 608 ἀναφορᾶς τοῦ Α. Παναγιώτου, ἀναφέροντος ὅτι ἡ ἐν Λαμίᾳ οἰκία του, χρησιμεύουσα ὡς στρατιωτικῶν νοσοκομείων ὑπὸ ἐνοίκιον, ἕνεκα τῶν στρατιωτῶν ἔκαη, ὅτι ἐνήγαγε τὸ δημόσιον εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον τὸν ἐδικαίωσεν, ἐκκλέσαν δὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἀναβάλλει καθ' ἑκάστην τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔρερε καὶ ῥέρει ὄλεθρον εἰς τὸν ἀναφερόμενον, αἰτοῦντα νὰ διατάξῃ ἡ Βουλὴ τὴν πληρωμὴν τῆς ῥηθείσης οἰκίας του ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφασισθέντων εἰς τὴν Πρωτόδικον δίκην. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐπιληφθῇ τῆς

ὑποθέσεως, ὡς οὔσης ὅλως δικαστικῆς, καὶ ἐπομένως, ἀφοῦ τὸ δημόσιον κατέφυγεν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐκεῖ ὀφείλει ὁ ἀναφερόμενος νὰ διεκδικήσῃ τὰ δίκαιά του, γνωμοδοτεῖ « Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

κγ΄) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 601 ἀναφορᾶς τοῦ Ν. Χρυσοβέργη καὶ λοιπῶν αἰτούντων τὴν κατάργησιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἀντιβαινούσης εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ς΄ ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἶναι οὐσιώδης, καθότι πράκειται νὰ ἐρμηνευθῶσι θεμελιώδεις τοῦ Κράτους Νόμοι, γνωμοδοτεῖ « Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ δώσῃ ἐπ' αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

κδ΄) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 592 ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Λάσκαρη πληρεξουσίου τοῦ Κ. Φ. Φουρναράκη, καταφερομένου πικρῶς κατὰ τοῦ ἐν Μολδοβλαχίᾳ Ἑλληνικοῦ Προξένου Βοϊνίσσου, ὡς σφετεριαθέντος τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα τοῦ ἐντολέως του Φουρναράκη, καὶ ἐπαπειλοῦντος τὴν παντελῆ ἐξόντωσιν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι καθῆκον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου εἶναι νὰ ἐξετάσῃ τὰ παράπονα τοῦ ἀναφερομένου καὶ ἐπιφέρῃ τὴν προσήκουσαν θεραπείαν, γνωμοδοτεῖ « Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

κε΄) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 641 ἀναφορᾶς τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος Γριζάνου, δι' ἧς, ἀναφέρων τὰ δεινὰ ὅσα ἔπαθον οἱ Μηζελιῶται καὶ λοιποὶ Θετταλομάγνητες ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος, αἰτεῖ δυνάμει τοῦ Ι΄ ψηφίσματος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς Ι΄ Σεπτεμβρίου νὰ χορηγηθῇ εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν Μηζελιώτου ἢ Θετταλομάγνητος 25—50 στρέμματα τῆς πρὸς ἀποζημίωσιν δήθεν ὅσων ὑπέστησαν, τὴν ὁποίαν νὰ δύνανται νὰ πωλῶσι διὰ νὰ ἀγοράζωσι μὲ τὸ ἀντίτιμον ἰδιοκτησίας γαίας ἀπὸ τὰς παρακειμένας εἰς Ἀμαλιούπολιν, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι θέλει ληφθῇ γενικῶς πρόνοια περὶ ὅλων τῶν τοιαύτης φύσεως αἰτήσεων, εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ ἡ τοῦ ἀναφερομένου, γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. »

Ὁ ἀναφερόμενος Βουλευτὴς ἐζήτησε τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀναφορᾶς του, καὶ τὴν σύρασιν αὐτῆς ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἕτερος δὲ Βουλευτὴς ἀντιτείνων ὅτι ἡ ἀναφορὰ δὲν πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ καθὼς καὶ αἱ ἄλλαι, καὶ μήτε νὰ συσταθῇ, διότι ὄχι μόνον οἱ Θετταλομάγνητες ἔχουσι πρὸς τὰς γενομένας αἰτήσεις δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ οἱ Κυδωνιεῖς, Σουλιῶται καὶ ἄλλοι τῶν ὁποίων αἱ ἐπαρχίαι ἔμειναν ἐκτὸς τῶν ὁρίων, καὶ ἐπομένως ἐπρότεινε νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

Ἀλλ' ὁ ἀναφερόμενος Βουλευτὴς ἀντιλέγων εἰς ταῦτα, παρέσησε τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος δικαιώματα τῶν Θετταλομαγνήτων, οἵτινες ἀμέσως μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος ὕψωσαν τὴν τῆς ἀνεξαρτησίας σημαίαν, διετήρησαν στρατόπεδα, ἀπησχόλησαν εἰς τὴν πατρίδα των τουρκικὰς ἐκστρατείας εἰς τὰς κρισιμωτέρας ἐποχὰς κινδύνων τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπὶ τέλους κατακυριευθείσης τῆς πατρίδος των ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐγκατέλειψαν αὐτὴν, καὶ μεταβάντες εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἠγωνίσθησαν καὶ διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς· ὅτι ἤδη συνωκείωθησαν πλεῖστοι τούτων εἰς τὴν Ἀμαλιούπολιν, ἀναπτύξαντες ναυτικὸν ἱκανὸν, καὶ πόλιν εἰς τὴν ἀπωτάτην ἄκραν τῶν μεθορίων ὀχυρὰν καὶ πολὺ ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν μεθορίων· ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὠφείλει καὶ εἰς τούτους συνδρομὴν καὶ βοήθειαν, ὁποίαν καὶ εἰς τοὺς Κρῆτας καὶ εἰς τοὺς Σαμίους καὶ εἰς ἄλλους ἔδωκεν, ἐνῷ μάλιστα οὗτοι δὲν ὑπέστησαν τὴν καταστροφὴν τῶν Θετταλομαγνήτων καὶ τὴν δήμευσιν τῆς περιουσίας των· ὅτι δὲν ζητοῦσιν εἰμὴ παραχώρησιν ὀλίγης ἐθνικῆς γῆς πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ συνοικισμοῦ των· καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὄχι μόνον νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλὰ καὶ νὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις ὡς σπουδαία.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ νὰ συσταθῇ ἡ δι' αὐτῆς γενομένη αἴτησις.

κϛ'.) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ὑπ' ἀριθ. **648** κατοίκων τινῶν τοῦ δήμου Ἀρῆνης, παραπονουμένων διὰ τὴν παῦσιν τοῦ δημάρχουτων Φ. Δ. Γεωργακοπούλου καὶ ὅσα ἐκ τούτου ὑποφέρουσι κακὰ ἕνεκα τῶν καταπιέσεων, τὰς ὁποίας ὑποφέρουσιν ἀπὸ τοὺς ὁδηγοὺς τῆς ἐθνοφυλακῆς Ὀλυμπίας· καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τοὺς προκαλέσαντας τὴν παῦσιν τοῦ δημάρχου λόγους, περὶ δὲ τῶν καταπιέσεων ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, γνωμοδοτεῖ « Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. »

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς ὁ Βουλευτὴς τῆς Ὀλυμπίας παρέστησεν ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι ὑποφέρουσι πλεῖστα δεινὰ ἐκ τῶν ὁδηγῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως της εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, παρευρισκομένων τῶν Ὑπουργῶν διὰ νὰ δώσωσι πληροφορίας περὶ τῶν ἀναφερομένων.

Ἀντιπαρέστησεν ἄλλος ὅτι αὐτὴ ἡ διεύθυνσις τῆς ἀναφορᾶς θέλει δώσει ἀφορμὴν εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν νὰ ἐξετάσῃ καὶ λάβῃ πληροφορίας περὶ τῶν ἀναφερομένων, ὥστε νὰ ἦναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τοιαύτας εἰς τὴν Βουλὴν, ὅταν ὁ Βουλευτὴς ζητήσῃ ταύτας, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συζητηθῇ ἡ ἀναφορὰ καὶ διευθυνθῇ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μετὰ ταῦτα τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Κζ'.) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. **649** ἀναφορᾶς κατοίκων τινῶν Μοσχογωρίου, ἀναφερόντων ὅτι κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν περὶ τῶν Μαρτίων τοῦ **1844** σύμβασιν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἣν ἀνεγνωρίσθησαν τὰ κατὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Σπαργείου χωρία Ὀθωμανικὰ καὶ καλῶς ἀγορασθέντα, καὶ ὑπεγρεώθησαν οἱ ἀγοράσαντες νὰ παραχωρήσωσι δωρεὰν ἀνὰ δεκαπέντε συνεχῆ τρέμματα γῆς ἀ. ποιότητος εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην ἀποκατεστημένον ἐκεῖ μέχρι τοῦ **1841**. καὶ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἐφυλάχθη ὡς πρὸς τοὺς ἀναφερομένους, καὶ τοὺς διαμένοντας εἰς τὸ ῥηθὲν χωρίον ἀπὸ τοῦ **1829**. καὶ ἐπομένως ἐξαιτουμένων νὰ ἐκπληρωθῶσι καὶ δι' αὐτοὺς οἱ ῥηθέντες τῆς συμβάσεως ὅροι, τοὺς ὁποίους ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐπαρχίας λόγῳ συγγενείας μὲ τοὺς ἀγοραστὰς δὲν θέλει νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν· ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναφορᾶς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι εἰς τοὺς κατοίκους, οἵτινες ὑπάγονται εἰς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως ταύτης, εἶναι δίκαιον καὶ νόμιμον, νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς παραχωρήσεως τῶν δεκαπέντε τρεμμάτων γῆς εἰς ἕκαστον, γνωμοδοτεῖ « Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ τὴν σύρασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως τῶν ἀναφερομένων. »

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται καὶ τὰ χωρία Κομποτάδες, Κωσταλέξη, Φραντσῆ, Βαρδάταις, Ἀλεπόσπιτα, Δέλβηνο, Κουμαρίτσι, Σκληθράκι, Γαρδίκι, Ἐμυαλὸς, Νευρόπολις, Δρακο-

σπυλιά, Δαμάστα, Μουσταφάμπεϊ καὶ αἱ Καταβάθραι, περιέχοντα σχεδὸν ἓν ἑκατομμύριον στρέμματα γαιῶν· ὅτι τὰ χωρία ταῦτα, ὄντα ἐντεῦθεν τοῦ Σπερχειοῦ, ὑπέστησαν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος τὰ πάνδεινα, διατρεχόντων τῶν κατοίκων εἰς τὰς διαφόρους μάχας, ὅτι ἐδῶθεν τοῦ Σπερχειοῦ Τοῦρκοι δὲν διέβησαν ἄνευ μαχῶν, ὅτι κατὰ τὰς θέσεις ἐκείνας ἐγένοντο αἱ σημαντικώτεραι μάχαι, καὶ ἔπεσαν ἀρχιερεῖς, ὁ Διάκος καὶ ἄλλοι τῶν σημαντικωτέρων ὁπλαρχηγῶν, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην συνθήκην τὸ ὅριον ἦτον ὁ Σπερχειὸς ποταμός, καὶ διὰ τοῦτο μέχρι τῶν **1841** ἀπεδεκατίζοντο τὰ χωρία ταῦτα ὡς ἐθνικά· ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι σπουδαῖον καὶ πρέπει ἤδη, ὅτε τὸ ἔθνος συνῆλθε καὶ ἀντιπροσωπεύεται, νὰ ἐξετασθῇ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τῆς ἀναφορᾶς διὰ νὰ γίνῃ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, καὶ δοθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι πληροφορίαι παρ' αὐτῶν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν καὶ ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, παρευρισκομένων καὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἀγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΒ'.

Τῆς 6 Ἀπριλλίου 1845.

Σήμερον τὴν ἕκτην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην Π. Μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος· καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 70· ἀπόντων δὲ ἄνευ ἀδείας ἢ καλύμματος, τῶν Κ. Κ. Λογιωτατίδου, Μαυρομμάτου, Καΐρη, Λαπαυσιάδου, Κρανίδη, Γιολδάση, Ν. Θέου, Γουζούση, Βιλαέτου, Ἀναγνωστοπούλου, Κανελοπούλου, Κυριακίδου, Παγκάλου, Βάρδογλη, Ῥεβελιώτου, Βέϊκου,

Ἰατροῦ, Εὐσταθίου, Κάνδυα, Βαρότση, Μαυρομιχάλη, Πικουλάκη, Καπετανάκη, Καλαμογδάρτη, Ἀντωνιάδου, Στάϊκου, Χαντσίσκου, Γριζάνου καὶ Ι. Οἰκονόμου. Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὑπεβλήθη ἀναφορὰ τοῦ Βουλευτοῦ Σίφνου Ι. Ταταράκη ζητοῦντος ὀλιγοήμερον ἀπουσίας ἄδειαν, καὶ ταύτην ἐνέκρινεν ἡ Βουλή· Ἀνηγγέλθη δὲ παρὰ τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας, καὶ ἐπὶ ταύτης τὸ μειοψηφοῦν μέλος τοῦ ἐξελέγξαντος τὴν ἐκλογὴν τμήματος ἔλεξεν ὅτι, ἔκτε τῆς ἐκθέσεως τῆς πρώην ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ αὐτῶν τῶν πρακτικῶν φαίνεται ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ἐκρίθη τότε ὡς νόμιμος, ἀλλ' ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἂν ἐπῆλθε βία καὶ ἀπειλή, παρὰ τῶν Κ. Κ. Ζέρβα καὶ Μύστρα, ὡς τινες, ἐν ἀναφορᾷ δοθείσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν διετάθησαν τότε. Τὸ ἐξελέγξαν τὴν ἐκλογὴν Γ. τμῆμα βαδίζον κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἀνέθηκεν εἰς ἓν τῶν μελῶν του τὸν Κ. Παρίσσην, τὸν καὶ ἀνακριτὴν, νὰ παρουσιάσῃ τὰς μᾶλλον ἐπιβαρυντικὰς ἐκ τῶν καταθέσεων, καὶ ἐπὶ τούτων ὁλοψήφως ἀπεφάνθη τὸ τμῆμα ὅτι δὲν ὑπῆρξε μὲν βία, διερώνησε δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν ὅτι ὑπῆρξεν ἀπάτη, καὶ διὰ τοῦτο ἐπρότεινε διὰ τῆς ἐκθέσεως τὴν ἀκύρωσιν, τῆς ὁποίας οἱ λόγοι ἀπαντῶσι εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Περιοριζόμενος μόνον εἰς ἐκείνους ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ περὶ ἀκυρώσεως γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, σᾶς παρατηρῶ ὅτι ἐξ ὅλων ψηφοφορίαι ἀποτελοῦσι τὸ ὅλον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς, εἰς τοὺς πέντε τούτων ἦτον τοπικαὶ μόνον διαιρέσεις, ὡς συνάγεται ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ὑποψηφίων, καὶ ἀπὸ τὸν σμικρὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων τὰς ὁποίας οἱ ἀναδειχθέντες Βουλευταὶ ἔλαβον, καὶ ὅπως ἡ ἔκθεσις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος, ἀνεῦρε βίαν καὶ ἐπεμβάσεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰς τούτους ἴτι τοὺς δήμους· διεξελθὼν τὰς ληφθείσας κατὰ δῆμον μαρτυρίας δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὅτι οὐδὲ βίαν οὔτε ἐπεμβάσεις ἀνεῦρον, καὶ ὅτι αἱ ὀλίγαι καταθέσεις ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ προταθεῖσα ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς εἶναι ἀνθρώπων ὑποψηφίων ἀποτυχόντων ἢ ὑπερασπιζομένων αὐτούς· προτροπαὶ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀναδειχθέντων Βουλευτῶν ἐγένοντο, ἀλλ' αὗται περιωρίζοντο, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ καταθέσεις ἀδιαφόρων ἀνθρώπων εἰς

τὰς ἁπλᾶς λέξεις ὅτι, ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν θέλει ὠφελήσει τὸν τόπον, καὶ ὅτι αὐτοὺς θέλει καὶ ὁ ἀρχηγὸς Κριεζώτης. Ὁλλοὶ τῶν ἐντοπίων ἦσαν ὑποψήφιοι, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς πλειονοψηφίας ἀναφερομένων ὀνομάτων, ἡ δὲ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν πάλη, ἡ ἀλλαγὴ τῶν ψηφοδελτίων καὶ λοιπὰ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενα, ἐγίνοντο παρὰ τῶν συντρεχόντων τοὺς μὲν ἢ τοὺς δὲ, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύουσιν αἱ ὑπ' ἀριθμὸν **12, 14, 28, 29, 44, 54** καταθέσεις καὶ ὁ σμικρὸς ἀριθμὸς τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας οἱ ἐκλεχθέντες πολλαχοῦ ἔλαβον· αἱ καταθέσεις αἱ ληφθεῖσαι ὑπ' ὄψιν παρὰ τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος εἶναι ἀνθρώπων ὑποψηφίων, ἀνθρώπων ἐχόντων συμφέρον εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ τοιαῦται καταθέσεις δύνανται νὰ σχηματίσωσι πεποίθησιν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν εἰ τῶν οὐδετέρων καὶ ἀδιαφόρων; αἱ προτροπαὶ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς λόγος ἀκυρώσεως, διότι πανταχοῦ τοῦ Κράτους τοιαῦται ἐγένοντο, οἱ δὲ προτρέψαντες τοὺς ψηφοφοροῦντας νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν Κ. Κ. Μαυροκορδάτου καὶ Ζέρβα ὑπάλληλοι αὐδόλως ἡμάρτησαν, καὶ ἄνευ αὐδεμιᾶς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας χρήσεως ἠνέχθησαν ὡς τίμιοι πολῖται, ἐκφράζοντες μετὰ παῤῥησίας τὴν πεποίθησίν των· ὁ Μόστρας περιωρίσθη μόνον, εὑρισκόμενος τυχαίως τότε κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐκεῖ, νὰ ἐκφράζῃ τὴν ἐπιθυμίαν του ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, ὃν ἦτον δὲ πρός τοῦτο ἀφεσταλμένος, ὡς τινες διατείνονται, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ πιστοποιητικὸν τῆς **15** Μαρτίου **1845** τοῦ λογιστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, δηλοῦν ὅτι οὗτος καὶ τοι διαμείνας δι' ἀσθένειαν εἰς Εὔβοιαν πλέον τῆς πενθημέρου ἀδείας, ἐπληρώθη ὅμως τὰς ἀποδοχὰς τῆς ἀδείας καὶ ὄχι ὁλοκλήρους, ἐνῷ ἂν ἦτον ἐπὶ τούτῳ ἀφεσταλμένος ἤθελε λάβει πλήρεις τὰς ἀποδοχάς· αἱ ἀπειλαὶ καὶ βιαιοπραγίαι τοῦ Ζέρβα περιορίζονται εἰς δύο τινα, ὅτι ἐκτύπησε τὸν Μπχυλαν ὑποψήφιον, καὶ ἠπείλησε τὸν Γ. Δημητρίαν, καὶ ἐπὶ τῶν καταθέσεων τῶν δύο τούτων στηρίζεται ἡ πολλάκις ἀναφερομένη βία, αἱ ἀπειλαὶ κλπ. ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐγένετο μετὰ τὴν ψηφοφορίαν καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῆς, τὸ δὲ δεύτερον μόνος ὁ Δημητριάδης ἀναφέρει εἰς τὴν κατάθεσίν του, ἀλλὰ, καὶ ἂν ἀληθὲς ἦτον, ἤθελεν ἐρεθισθῇ ἐπίσης καὶ πᾶς ἐξ ὑμῶν βλέπων ξένον τινὰ Σάμιον νὰ ἐπεμβαίνῃ ῥαδιουργῶν εἰς τὰ ἐκλογικὰ τῆς πατρίδος του· καὶ αὗται εἶναι αἱ εἰς τὴν ἐκλογὴν προσαπτόμεναι βίαι καὶ ἀπειλαί, αἵτινες, ἂν ἠλήθευον, ἤθελον ἐπιφέρει καὶ ἀποτέλεσμα εἰς τοὺς βήμους τούτους ὑπὲρ τῶν ἀναδειχθέντων ὡς Βουλευτῶν, οἵτινες

ὅμως ὀλιγίστους εἰς αὐτοὺς ἔλαβον ψήφους. Ἐν τέλει παρατηρήσας ὅτι πραγματικῶς οὐδεμία κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην βία ἢ ἀπειλὴ ἐπηνέχθη, ὅτι αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ οὐδαμῶς διὰ τῆς ἐξουσίας των ἐπεμβήκαν, καὶ ὅτι αἱ διὰ τοῦ ἁπλοῦ λόγου προτροπαὶ δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἀπάτη οὐδὲ νὰ ἐπιφέρωσιν ἀκύρωσιν ἐκλογῆς, ἐπρότεινε τὴν κύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν ἀναγόρευσιν ὡς νομίμων Βουλευτῶν τῶν Κ. Κ. Μαυροκορδάτου, Ζέρβα καὶ Μεταξᾶ.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος εἰπὼν ὅτι, ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἂν δὲν εὑρισκεν ἀκυρότητας εἰς τὴν ἐκλογὴν δὲν ἤθελε διατάξει τὴν ἀποστολὴν ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν· δὲν διωρίσθην μόνος εἰσηγητὴς, ἀλλὰ μετ' ἐμοῦ συνδιωρίσθησαν οἱ Κ. Κ. Χαντζίσκος καὶ Μαρκόπουλος, ἐγὼ δὲ δὲν ἐδυνάμην νὰ παραιτηθῶ ὑποχρεώσεως ἀνατεθείσης μοι παρὰ τοῦ τμήματος· τοῦτο δ' εἶναι τόσῳ βέβαιον καθ' ὅσον καὶ ἐρωτηθεὶς ποτὲ παρὰ τοῦ μειονοψηφοῦντος πότε θέλω ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν μου, ἀπήντησα ὅτι ἀνέβαλον τοῦτο διότι δὲν συνειργάσθην ἔτι μετὰ τῶν λοιπῶν συνεισηγητῶν· αἱ ληφθεῖσαι καταθέσεις δὲν εἶναι μόνον τῶν ἀποτυχόντων, ὡς διετάθη ὁ προαγορεύσας, διότι ἡ ἐπιτροπὴ προέβη σχετικῶς καὶ κατὰ βαθμὸν τῆς ἀναφανείσης ἀνάγκης ἀκούσασα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· αἱ κατὰ τὴν διαλογὴν δοθεῖσαι ἐνστάσεις βεβαίως δὲν ἀποδεικνύουσι τὴν βίαν καὶ ἀπάτην, διότι τότε εἰς τὴν διαλογὴν ὅλα ταύτης τὰ μέλη καὶ αὐτὸς ὁ ἀναπληρῶν τὸν Διοικητὴν Χάμπας οὐδεμίαν τοιαύτην εἶδέχοντο, ἀλλὰ μόνον ἀσημάντους τινὰς αἰτίνες δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιῤῥεύσωσιν εἰς τὸ κῦρος τῆς ἐκλογῆς. Τοῦτο μαρτυρεῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ δήμου Δυσείων, καὶ τοι ὢν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς, λέγων ὅτι ὁ Χάμπας καὶ οἱ λοιποὶ δὲν ἐπέτρεψαν νὰ δοθῶσι τοιαῦται ἐνστάσεις, καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ ἀποβολὴ ἀπὸ τοῦ καταστήματος τῆς διαλογῆς ἀνθρώπου, κατὰ τὴν μαρτυρίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀποβαλόντος αὐτὸν χωροφύλακος. Παραλείπων νὰ πραγματευθῶ περὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Μόστρα, διότι ταῦτα δὲν εἶναι σχετικὰ μὲ τὴν νομιμότητα τῆς ἐκλογῆς, σᾶς παρατηρῶ μόνον ὅτι ὁ Δημητριάδης δὲν εἶναι ξένος ἀλλ' ἄνθρωπος κατοικῶν ἐκεῖ ἀφ' ἧς μετανάστευσεν ἐκ Σάμου, ἰδιοκτήτης καὶ οἰκογενειάρχης, καὶ διὰ τοῦτο δυνάμενος νὰ ἐμφανίζηται καὶ νὰ προτείνῃ ἐνστάσεις, ἀλλ' ὅμως δι' ἀπειλῶν ἀπεκλείσθη εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ σκοποὶ στρατιωτικοὶ ἐφρούρουν αὐτόν.

Προβαίνων εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν λόγων τῆς μειοψηφίας παρε-

τήρησεν ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ φίλοι τῶν ἀναδειχθέντων Βουλευτῶν δὲν προσῆλθον νὰ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ τὸν φόβον τῶν παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ διαμενόντων ἐναντίων, διότι πάντες χωρὶς νὰ προσκαλεσθῶσι προσῆλθον αὐθορμήτως, κατεβέντες ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς· οὐδ' ὅτι ὑπῆρχον ἄνθρωποι ἔνοπλοι ἐμποδίζοντες τοὺς προσερχομένους, ἀλλὰ μόνον ἡ ἐπιτροπὴ μαθοῦσα ὅτι ἦλθόν τινες, ἀνήκοντες εἰς τὸν στρατηγὸν Κριεζώτην δι' ὑποθέσεις των, προσεκάλεσεν αὐτοὺς καὶ διέταξε νὰ μὴ προσενεγθῶσι κακῶς ἢ ἐμποδίσωσί τινα, ἀλλὰ νὰ ἀφήσωσι τοὺς πάντας ἐλευθέρους· ὁ δὲ δήμαρχος Δυστίων οὐδόλως περὶ τούτου ἀνέφερεν εἰς τὴν ἐπιτροπήν· ἡ ἐπιτροπὴ περιωρίσθη εἰς τὰ δοθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς εἰς αὐτὴν θέματα, τὴν ἀπάτην καὶ τὴν βίαν, ἀλλὰ δὲν ἐδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἐξεταζομένους νὰ ὁμολογῶσι πεπιστατωμένα τινὰ τὰ ὁποῖα ἐγνώριζον καὶ τὰ ὁποῖα οἰκοθεν προσήρχοντο νὰ ὁμολογήσωσιν.

Ἐκ τῶν ἀπιτελούντων τὴν ἐπαρχίαν ἓξ δήμων, μόνον εἰς τὸν Κονιστρίων εὑρέθησαν οἱ ἐκλεκτικοὶ καταλογοι, τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲ ἐκεῖ οὐδὲ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Διοικήσεως καὶ Βουλῆς εὑρέθησαν, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ περιωρίσθη νὰ εἴπῃ τοῦτο μόνον ἁπλῶς εἰς τὴν ἔκθεσίν της χωρὶς νὰ ἀποδώσῃ πρόθεσιν ἢ ἄλλο τι εἰς τοῦτο. Ἐκ πρὸς τῶν δήμων Στυρῶν ἀφοῦ ἐπαρουσιάσθησαν ἄνθρωποι καταθέντες ὅτι δὲν ἐψηφορόρησαν, τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν εὑρέθησαν γεγραμμένα εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ὡς ψηφοφορησάντων, ἀφοῦ ὁ Παλαιοῦ ὄγος, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς κάλπης, κατέθηκεν ὅτι οὐδόλως ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἀλλὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν προσελήφθη καὶ ὑπέγραψε διότι τῷ εἶπον ὅτι τὸ *ἀπαιτεῖ ὁ Νόμος*, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ δὲν ἐψηφορόρησεν, ἂν καὶ φαίνηται ἐγγεγραμμένος ὡς ψηφοφορήσας. ἀφοῦ αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ ἔλεγον ὅτι ἂν δὲν ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου, ὁ Χατζη-πέτρος θέλει ἀφαιρέσει τὰς ἰδιοκτησίας των, ἀφοῦ ἐφοβήγοντο καὶ ὑπέγγυοντο ἀτελῆ τὴν χορηγίαν τῶν λειμώνων πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων των, δὲν παρεδιάσθη πλέον ἡ θέλησις τῶν ἐκλογέων, δὲν ἔλαβε χώραν βία καὶ ἀπάτη; Μεταξὺ τῶν μὴ ψηφορησάντων ἀλλὰ φαινομένων εἰς τὸ πρωτόκολλον ὡς ψηφορησάντων, εἶναι καὶ τις καλούμενος Α. Λαμπιναῖος· οὗτος δὲν γνωρίζει γράμματα, κατέθηκε δὲ ὅτι παραδιαζόμενος εἶπε *ρίψατε ψηφοδέλτιον δι' ἐμὲ καὶ κάμετε ὅτι θέλετε*· δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὅτι ὁ διαπληκτισμὸς μεταξὺ Ζέρβα καὶ Μπάγλα ἐγένετο μετὰ τὴν ψηφοφορίαν, ἡ μειοψηφία δι' ἐπιτηδείας σκέψεως ἀφῆρεσε τὰς περὶ νοθεύσεως τῆς κάλ-

πης Δυστίων ὑποψίας, ἀλλ' αὐτὴ ἀποδεικνύεται διότι πολλοὶ τῶν ψηφοφορησάντων ἐψηφορόρησαν ὑπὲρ τῶν ἐναντίων τῶν ἀναδειχθέντων Βουλευτῶν, καὶ οὐδενὸς τούτων τὸ ψηφοδέλτιον εὑρέθη, ἀλλὰ καὶ τούτου μὴ ὑποτιθεμένου ἀληθοῦς, συνάγεται δυνατῶς ὡς βεβαία, διότι δὲν εὑρέθησαν οὐδὲ τὰ ψηφοδέλτια τῶν *Μονοδρυατῶν* εἴτινες δὲν ἐπείσθησαν νὰ λάβωσιν ἐκ τῶν γεγραμμένων ψηφοδελτίων, ἀλλ' ἔγραψαν μόνοι των αὐτά, καὶ εἴτινες ἔζησαν ὑπὲρ τοὺς δέκα· ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν ψήφων τὰς ὁποίας ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ἔλαβεν εἰς τὸν δῆμον Κυμαίων δὲν ἀνασκευάζει τὰς περὶ βίας καὶ ἐπιμβάσεως πληροφορίας, διότι αὗται δὲν συνίστανται εἰς τὸ ἀποτέλεσμα ἢ τὸ ποσὸν τῶν ψήφων, ἀλλ' εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτὴν· ἡ μειοψηφία ἀντικρούουσα τὰ περὶ τοῦ δήμου τῶν Κονιστρίων λέγει ὅτι μόνον ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ δημάρχου ἀποδεικνύονται ταῦτα οὐχὶ δὲ καὶ παρ' ἄλλου τινος, οὗτος δὲ ἦτον ὑποψήφιος· ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὲς, διότι ὁ δήμαρχος οὗτος δὲν ἦτον ὑποψήφιος, οὐδ' ἀπ' ἄλλον τινα τῶν δήμων ἔλαβε ψῆφον, ἀλλ' ἀπὸ μόνον ἑνὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἐψηφορόρησαν αὐτοὶ οἱ σεβόμενοι αὐτὸν συμπολῖται του· ἐπίσης δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ ἀπειλαὶ τοῦ Κουτσονίκα ἐγένοντο μετὰ τὴν ἐκλογήν, διότι οὗτος κατὰ τὰς ἐκλογὰς περιερχόμενος τὴν ἐπαρχίαν ὑπέσχετο καὶ ὑπεῖλει, τοῦτο δ' ἀποδεικνύει ἡ κατάθεσις τοῦ Προκοπίου Γιώρα, (ἀνέγνω δὲ ταύτην καὶ ἐκείνας τῶν Ἀναγνώστου Νόρου, Δημητρίου Ῥούτσου, καὶ Δημητριάδους)· ταῦτα ἔτι ὑποστηρίζουσι καὶ αἱ καταθέσεις τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης Ἐπιτροπῆς ὁμολογούντων ὅτι τινῶν μὴ ψηφορησάντων ἔβαλον οὗτοι τὰ ψηφοδέλτια, καὶ εἰς τινας ἐδίδοντο τοιαῦτα γεγραμμένα. Ἡ ἀπάτη καὶ ἡ κατὰ τὰς ἐκλογὰς λαβοῦσα χώραν βία καθίστανται ἀναντίρρητοι, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκτιμήσῃ αὐτὰς καὶ νὰ ἀποφανθῇ περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

Ἄλλως ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ἔλεξεν οὕτω. Βία καὶ ἀπάτη ἔλαβον χώραν εἰς τὴν ἐκλογήν, διατείνεται ἡ πλειονοψηφία· οὔτε βία οὐδ' ἀπάτη ἐγένοντο, ἀντιτάττει ἡ μειοψηφία· ἀμφοτέρων ἀνέγνωτε τὰς ἐκθέσεις, ἀμφοτέρων τοὺς λόγους εἴδετε, ἀμφοτέρων τὰς ἀναπτύξεις ἠκούσατε, θέλω μ' ὅλα ταῦτα σᾶς παρατηρήσει τινὰ· διὰ νὰ βιασθῇ ὁλόκληρος λαὸς εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογικῶν του δικαιωμάτων, ἀπαιτεῖται καὶ δύναμις ἱκανὴ, καὶ χρῆσις ἀθεμίτων πρὸς τοῦτο μέσων, ἀλλ' εἰς Καρυστίαν οὔτε στρατεύματα ὑπῆρχον κατὰ τὰς ἐκλογὰς, οὔτε μέσων τοιούτων χρῆσις ἐγένετο, ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ἡσύχως καὶ ἀπὸ τὰς

κατηθέστερες των μαρτύρων δεν εμπαίνεται άρπαγή ή νόθευσις ψηφοδελτίων· ή διαφορά αύτη και αντίθεσις τής πλειονοψηφίας πρός την μειονοψηφίαν προκύπτει από την εσφαλμένην των πράξεων διάγνωσιν, από την παραγνώρισιν των απλών προτροπών και της απλής πειθούς. Εις τον Δήμον Δυσπίων δεν ελάνθανε νά φανή ανάγκη χρήσεως αθεμίτων μέσων· έχει έχει ο Κολοκοτρώνης πρό καιρού και διά τούτο τας ψήφους όλας, πλην τριών, αλλοιωθέντες Βουλευταί, ώς και οι Στρατηγοί Πλατσούκας εις τους άλλους Δήμους συνάγεται ότι δεν έγινετο επίσης χρήσις τοιούτων μέσων, διότι εις αύτους ή ελαχίστου μέρος ψήφων ή ουδόλως ελαβον τοιαύτα φίλοι· αλλ' ο Κ. Μαυροκορδάτος είναι αντίπαλος των ισχυόντων τώρα, είναι πολιτικός εχθρός πολλών εξ ημών· τούτο όμως δεν πρέπει νά επιφέρη και την ακύρωσιν τής τελευταίας αύτου εκλογής. Η θύρα του Βουλευτηρίου πρέπει νά ήναι ανεωγμένη πρός πάντα νομίμως εκλελεγμένον· του Δικαστού αι συμπάθειαι και αντιπάθειαι πρέπει νά κοιμώνται, πρέπει δε να ομιλή ούτον ή αμεροληψία και δικαιοσύνη· ο μεταβάλλων τάς εξελέγξεις των εκλογών εις ύποπτα ζητήματα παραβιάζει την θέλησιν των λαών, παραβιάζει το αντιπροσωπικόν δικαίωμα, υπονάπτει τών θεμελίων τής κοινωνίας. Εις Αγγλίαν αι εξ λεγξεις γίνονται μέ πολλάς εγγυήσεις, αλλ' εις Γαλλίαν, ένθα ενεργούνται ώς και ενταύθα, πώποτε δεν μεταβλήθησαν αύται εις ύποπτα ζητήματα, και τούτο αποδεικνύει το εξής περιστατικόν· Βουλευταί ανήκοντες εις την μερίδα των Βουρβώνων, επεσκέφθησαν τον τελευταίον τής οικογενείας ταύτης γόνον, τον αν ομενον τον θρόνον· η διαγωγή των εθεωρήθη ετελείωμος, και η Βουλή ήθελησε νά τους στιγματίση εις την πρόσωπον των Βασιλικών λόγων απάντησιν οι Βουλευταί παρητήθησαν, και παρουσιαθέντες ενώπιον του εκλογέως λαού εζήτησαν νά εκλεγχθώσι δια νά δειξωσιν ότι απολαύουσι πλήρους τής εμπιστοσύνης αύτου· εκλεχθέντες εισήχθησαν εις την Βουλήν και ανεγνωρίσθησαν, χωρίς νά θεωρηθή ουδόλως η πολιτική αυτών διαγωγή ως Ισπανίαν η υπερισχύουσα μερίς, αχαλίνωτος εις τάς παθήσεις, ακράτητος εις τάς ορμάς της, κατεπάτησε πολλάκις τόμον και δικαιοσύνην, και μ πέκλεισε του Βουλευτηρίου Βουλευτάς νομίμους, αλλά δι' τούτο κατέστησε τον τόπον τής Ισπανίας τόπον διαπληκτισμού, σάσεων και εμφυλίων ταραχών· εκολουθήσατε τά παραδείγματα των άλλων εθνών και ανα-

λογισθήτε ότι η δικαιοσύνη ανυψόνει τα έθνη, και ότι η αμεροληψία του δικαστού είναι το πρώτιστον προσόν αύτου· αναλογισθήτε ότι εις τον χρόνιον και την μετριοπάθειαν των αρχών του αγώνος οφείλεται η επιτυχία του έργου τούτου· η χρόνιος και η μετριοπάθεια δύνανται νά συντρίξωσι την τάξιν, την αγαθωτάτην τής ελευθερίας, άνευ τής οποίας καθίσταται αδύνατος η τελευταία.

Μή νομίσητε, Κύριοι, ότι διά τούτων προτίθεμαι νά σάς πείσω νά δικαιώσητε όπερ του Κ. Μαυροκορδάτου, ούτος δεν έχει συμφέρον νά διαπραχθή εις την Βουλήν, επιθυμεί μάλιστα την ακύρωσιν τής εκλογής δια νά είπη ότι, οι κατηγορήσαντες μέ ώς αποκλειστικόν μέ απέκλεισαν, αλλά προτίθεμαι νά αναδείξω θρασυδειάς τάς αρχάς τάς οποίας πρεσβεύω, την τήρησιν του Νόμου, και την αμερόληψίαν τής δικαιοσύνης τής ιδικής των.

Εις ταύτα αντέλεξεν έτερος ούτως. Λαμβάνων τον λόγον διά νά αντικρούσω τά λεχθέντα νομίζω ότι ότι ν λίγωνται λόγοι ούχι διά να αναπτύξωσιν αλήθειαν ή προκαλέσωσι δικαιοσύνην αλλά διά να αναιρέσωσιν αισθήματα τα οποία ο χρόνος έπρεπε νά καλύψη, όρκιλο εν μέ βαρύ νά αντιτάξωμεν αντιρρήσεις ζητήσαντες τότε την απολογίαν αύτου αρκούντως εδείξαμεν ότι δεν ηθελήσαμεν νά αποκλείσωμεν αύτον· εξετάζοντες ήδη το νόμιμον τής εκλογής αύτου διϊσχυρίσμεν ότι δεν προτιθέμεθα νά επιδείξωμεν όμοίαν μέ την τελευταίαν διαγωγήν του. Είναι γνωστοί οι βαθμοί α τής των Νόμων, οι καταφρονούντες εί θεμιτά και αθέμιτα εις άμεσα και πλάγια μέσα, οι παραβιάσαντες την θέλησιν των εκλογέων· τον Κ. Μαυροκορδάτον δεν εροβήθημεν προσωπικώς τα, δεν φοβούμεθα πλειότερον ώς Βουλευτήν, και η εις την Βουλήν εισοδός του δεν είναι πλέον δι' ημάς μέγα ζήτημα· θεωρώ μάταιον νά χρονοτριβώμεν έπι γνωστών πραγμάτων, γνωρίζόμεθα οι πάντες από του 1825—1845, και ο καλός διακρίνει τον επιζητούντα και έπρασε ιζόμενον τάς ελευθερίας αύτου. Μεταβαίνων εις την ουσίαν δεν θέλω εξετάσει το πλήθος των μαρτυριών, αλλ' αντιτάττω εις τον προσορίσαντα ότι η εκλογή του Μαυροκορδάτου εις τον Δήμον Δυσπίων δεν όμοιάζει τήν των στρατηγών Γορτυνίας εις τον Δήμον του Κ. Πλαπούτα· ο πρώτος ήτο δίκλου άγνωστος εις αύτους, ενώ οι τελευταίοι εξελέχθησαν εις τον τόπον τής γεννήσεώς των. Εις τον Δήμον Δυσπίων, διά νά εκλεχθή ούτος παμψηφεί, επροηγήθη βεβαίως δία ή απάτη, ή δε δία απιθανή

κνύεται ἔτι καὶ διότι εἰς μόνον τὸν δῆμον τοῦτον ἔλαβε τόσας ψήφους, εἰς δὲ τοὺς ἄλλους ὀλίγους· ἡ βία εἶναι πολυειδής, διά τε λόγων καὶ πράξεων γινομένη, ποία δὲ ἄλλη πλειοτέρα βία τῶν ἀπειλῶν ὅτι θέλουσιν ἐπιβάλλει πρόστιμον εἰς τοὺς ἀπειθήσαντας; Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τοῦ ἤρωος τῶν ἐπεμβάσεων Μόστρα δὲν δύναται οὐδεμίαν νὰ φέρῃ ἀπόδειξιν, διότι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διορθόνῃ πολυειδῶς τὰ τοιαῦτα· ὁ δὲ Σάμιος Δημητριάδης δὲν εἶναι ξένος, εἶναι ἄνθρωπος ὑπολήψεως, κύριος ἰδιοκτησιῶν καὶ πατὴρ οἰκογενείας, ἔχων διὰ τοῦτο δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς· αἱ πλείους τούτων εἶναι μικραὶ παρατυπίαι κατὰ τοὺς προλαλήσαντας, ἀλλὰ συγχωροῦνται εἰς τὸν ἰδιώτην, ὄχι ὅμως καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν διευθύνοντα τὴν ἐξουσίαν, τοῦ ὁποίου ὁ λόγος μόνος εἶναι ἱκανὸς νὰ πείσῃ καὶ μεταπείσῃ τὸν λαόν· δὲν διεζάζομεν νὰ ψηφοφορήσωμεν ὑπὲρ τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου ἂν ἐξελέχθη νομίμως, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτως· ἐβιάσθησαν οἱ λαοὶ καὶ πολλῶν μισῶν αἱρεμίτων χρῆσις ἐγένετο διὰ νὰ ἐκλεχθῇ ἐκεῖ, ἔνθα οὐδ' ἐγνωρίζετο, οὐδὲ προηγούμενα εἶχε· τοῦτο δὲ δὲν πρέπει νὰ συγχωρηθῇ ποτε εἰς τὸν ἄρχοντα.

Ἀποκνθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, ἐτέθη παρὰ τοῦ Προέδρου τὸ ζήτημα· α παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος; ὁ ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως, καὶ ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀσθενείας ἀπουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ δὲν ἐδυνήθη νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου, ὁ δὲ πρόεδρος ἀγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας ἐπὶ τῶν τελωνείων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορομηλᾶκης.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.
Δ. Ζῶτος.

Σημ. Ἐπειδὴ ἡ συνεδρίασις ΡΚΓ'. τῆς 7 Ἀπριλίου εἶχε παραλειφθῇ, προσετέθη ἤδη, ἀρχίζουσα ἀπὸ σελίδος 869 α), 870 α) κ.τ.λ. μετὰ τὸ τέλος δὲ ταύτης θέλει ἐπανέλθῃ εἰς τὴν συνέχειαν τῆς σελίδος 870 κλπ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΓ'.

Τῆς 7 Ἀπριλίου 1845.

Σήμερον τὴν ἑβδόμην τοῦ Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον ἐγένετο περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. ἡ ἐκφώνησις τοῦ καταλόγου, καὶ εὑρεθέντων παρόντων ἑβδομήκοντα ἐννέα, ἀπόντων δὲ δέκα ἑπτὰ ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, καὶ γενόμενα παραδεκτά, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς ἀμέσου φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, συναρμολογηθὲν καὶ διορθωθὲν κατὰ τὰς παραδεχθείσας παρὰ τῆς Βουλῆς τροπολογίας, ἔχον ὡς ἑξῆς·

« ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1845.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1845 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπονται.

α'. Ἔγγειοι φόροι.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος·

β'. Δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

1) Δέκα πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

2) Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἴδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα τὸ πάλαι ἐθνικά, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακτόχους μὲ ἔγκρισιν, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

Άρθρ. 2. Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρηθέντα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Άρθρ. 3. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων ὅσα εἶναι παραχωρημένα δι' ἀμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφων ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουν πληρωθῆ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

Άρθρ. 4. Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν τριῶν τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ λογαριασμῷ πιστώσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1845 Νόμου καὶ τοῦ Νόμου 3 (15 Νοεμβρίου 1836), καὶ εἰς τὰς ὡρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Άρθρ. 5. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω φορολογίας,

α') Τὰ ἄχυρα.

β') Ἡμισυ στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, διὰ ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητήν, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων, καὶ δι' ὁποιανδήποτε χρῆσιν του.

γ') Ὅλα τὰ σπορᾶδην κτίμενα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἡμίσεως στρέμματος ὅσον καὶ εἰς ἀγροὺς, αὐλὰς καὶ ἀμπελῶνας.

δ') Τὰ ἀγαχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

ε') Ὁ λιναιόσπορος, καναβόσπορος καὶ ριζαρόσπορος.

ς') Τὰ φύλλα τῶν συκαμινοφύτων, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον.

ζ') Ἡ ῥοδὴ καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζεται.

η') Ἡ φακὴ, τὸ κεγχρὶ, λαθούρι, καὶ ἀρνιλάθουρον, τὰ κρεμμύδια καὶ σκόρδα, ὅσα καλλιεργοῦνται ἐκτὸς τῶν περιβολίων, τὸ ὄπιον, ὁ ἀρακᾶς, ἡ φάβα, τὰ σαρώματα, τὸ βουρὶ, τὰ λούπινα, τὸ σύσαμον, τὸ λιναρι, τὸ καναβὶ τὰ γεώμηλα καὶ αἱ πρὸς βρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι.

Άρθρ. 6 Κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

1) Οἱ φόροι τῆς ῥητινοκαπνίας καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων.

2) Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν βαλανοκυπαρισσοδένδρων.

3) Τῶν μετάξης ἢ τῶν κουκουλίων.

4) Τῶν ξηρῶν σύκων.

5) Τῶν σταφίδων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων.

6) Τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδίων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Άρθρ. 7. Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1845 θέλουν εἰσπραχθῆ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως προσωπικόν.

Άρθρ. 8 1) Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἴσπραξιν ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνῃ καὶ ἐπὶ ποινῇ πρόσ ἱμου ἀπὸ 5 ἕως 50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ περιφέρωνται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σπαργήσεως καὶ ἀποσπαργήσεως τῶν ἀλωνίων, μέχρις οὗ εἰσπράξωσι τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους καὶ ἐναποθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας.

2 Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουσιν ἐμποδίζεσθαι εἰ τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων των, ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνο μόνον ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἀγροὺς συμφώνως ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τούτων πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, νὰ λάβουν τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει παραυτὰ νὰ δώσῃ οὗτος, ἄλλως οἱ φορολογούμενοι πραγμάτων εἰς τὸν θερισμόν.

Ἡ σπαργησις καὶ ἀποσπαργήσις τῶν ἀλωνίων καὶ ἡ κατανέμησις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἴσπραξιν. Ἐὰν δὲ οὗτοι ἐν ἐμπνεύσει τοῦ ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσπάργησιν ἀβδόμηντος, διὰ δὲ τὴν κατανέμησιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ πεδίαρχου ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ, ἐν ἐλλείψει ἑνὸς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συνταττομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται δι' τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

3) Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύβει ἢ φθείρει καρπούς, ὁποσαφχήσει ἡ ἀφαίρεσις τοὺς ἀλωνισμένους καρπούς, ἢ δι' ὁποιουδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσει νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον ὀφειλόμενους φόρους ὑποβάλλεται εἰς τὴν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένου φόρου, εἰς πρόστιμον, πρὸς δέκα τοῦ πλημμήματος τοῦ νομίσου φόρου,

δημοσίου ταμείου, ἴσον μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπεπειράθη νὰ μὴ πληρώσῃ.

4) Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων, πρὸς ἀνταμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλον διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του.

5) Ἡ πρᾶξις ἀκριτεῖς τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου ἢ πρεσβύρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸ αὐτόθι πταισματοδικεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας, φυλασσομένων τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων διατάξεων αὐτῆς.

6) Ἐὰν τὰ παρανόμως ἀριθμηθέντα προϊόντα προέρχονται ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ δημοσίου, ὁ εἰρηνοδίκης τότε κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτήτων προϊόντων, τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Ἄρθρ. 9.

Περὶ τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἴδη λαμβανομένων φόρων ἐξακριβοῦται ὡς ἕπεται.

α) Τὰ μὲν ἀσταχυφόρα γεννήματα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου καὶ τῶν ὀσπρίων ἐν γένει, μετρῶνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἁλωνίων.

β) Ὅσος ἀραβόσιτος κοπανίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ἁλώνια, δεκατίζεται ἅμα κοπανισθῇ καὶ ξηρανθῇ διὰ τοῦ κοιλοῦ, ὁ δὲ μὴ κοπανιζόμενος εἰς τὰ ἁλώνια δεκατίζεται κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος ἐπὶ τῶν ἀγρῶν καὶ παραδίδεται ὁ φόρος ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους κοπανισμένος καὶ ξηρασμένος.

γ) Τὸ ὀρύζιον, κίτρινον, γλυκάνισον κτλ. δεκατίζονται ξηρά, μετρούμενα ἢ ζυγιζόμενα εἰς τὰ ἁλώνια.

Ἄρθρ. 10. Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογήν του καὶ εἰς τὸν πλησιέστερον τοῦ αὐτοῦ δήμου τοῦ φορολογουμένου τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν οὗτος δὲν ἀπέχῃ πλειότερον, ἀφ' ὅσον ἀφίστανται τὰ χωρία τῶν φορολογουμένων ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου των. Ὅσοι τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσουν νὰ μὴ μεταφερθῶσι τοὺς φόρους των ἀμέσως καὶ

διὰ μιᾶς εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος τῶν ἰδίων, ἀλλ' ἐντὸς εἰκοσαημέρου προθεσμίας ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταγέρωσιν εἰς τὴν κεντρικήν· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτούς, καταλογίζον τὰ ἔξοδα τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Ἕκαστος δῆμος ὀφείλει ὑπογρεωτικῶς νὰ χορηγῇ εἰς τὸ δημόσιον τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ὁ Ἔπαρχος μετὰ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἑτέρου θέλουσι προσδιορίσει ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀποζημιώσει λόγῳ ἐνοικίου, ὁριζομένῃ παρὰ τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἂν ἡ ἀποθήκη εἶναι ἰδιόκτητος· ἐν δὲ περιπτώσει ἀσυμφωνίας ἀποφαίζει ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρ. 11. α) Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καπνοῦ καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ φόρου ἑκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιστρατευμένος τὴν εἰσπραξιν ἐπιστάτης συμφωνεῖ αὐτὸν ὁλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὀπίσω κρατεῖ δίπλοτυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν.

β) Ἐὰν ὁ φορολογούμενος εἶναι ἀγράμματος ἢ ἀποποιηθῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὅπου δὲ εὑρίσκεται ἱερεὺς ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

γ) Ἅμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

δ) Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

Ἄρθρ. 12. Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὅστις ἠθέλησε ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν 25 εἰς 200, ἐκτὸς τῆς τυχὸν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναρχῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου· ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδομένων φόρων.

Ἄρθρ. 13 Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μποζανίων, ἐλαιοδενδρων, καπνῶν, βαμβακίων καὶ γεασιδίων λαμβάνεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων θέλει εἰσπράττεσθαι κατα στρέμμα βασιλικόν.

Ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων ἑκάστου ἰδιοκτήτου θέλει γίνεσθαι ὡς ἑξῆς.

α') Ἕκαστος ἰδιοκτήτης ἢ «αλλιεργητὴς ὀφείλει ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν ἐφορίαν τὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ἄμπελός του, τὴν ὀνομασίαν της καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων ἐξ ὧν σύγκειται καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰ ἀκάλαδας μούστου. Ἡ δήλωσις θέλει γίνει εἰς διπλοῦν πρωτότυπον· καὶ τὸ μὲν ἓν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπισφραγισμένον.

β'.) Ἂν ὁ αὐτὸς ἔχῃ ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλει νὰ κάμῃ χωριστὴν δήλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ'.) Εἰς τὸ Δημαρχεῖον θέλει κρατηθῇ βιβλίον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ διῃρημένον κατὰ χωρία εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουν ἐγγράφεσθαι ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις, κατὰ δὲ τὴν 30 Ἰουνίου θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν ἐφορίαν. Καθ' ὅλον τὸν Μάϊον ἢ Ἰούνιον τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ'.) Ὅστις ἤθελε παραμελήσει νὰ κάμῃ ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου τὴν δήλωσίν του, ἢ ἤθελε δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῶν στρεμμάτων τῆς ἀμπέλου ἢ τῶν ἀμπέλων του, ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσεν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψε· τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἄμπελον, ἢ τὰ ἀποκρυβέντα στρέμματα.

ε.) Ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορία ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ ἂν ὅλαι αἱ

ἄμπελοι ἐδηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις εἶναι ἐκριβεῖς. Ὁσάκις δὲ συλλάβῃ εἰλήγους ὑποψίας, ἢ λάβῃ πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἄμπελός τις ἢ μέρος, διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὸν δι' εἰδημόνων καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν.

ς'.) Ὁ ἔπαρχος καὶ ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορία προσλαμβάνουσι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δῆμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς ἐπαρχιακῆς ἐφορίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλα τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπογεωτικὰ, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

ζ'.) Ὅλαι αἱ ἄμπελοι τοῦ Κράτους θέλουν διαιρεθῆ εἰς πέντε ποιότητας.

1. Αἱ τῆς πρώτης ποιότητος ἄμπελοι ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον δραχμῶν 4 κατὰ στρέμμα.
2. Αἱ τῆς δευτέρας ποιότητος εἰς δραχμὰς 3 κατὰ στρέμμα.
3. Αἱ τῆς τρίτης εἰς δραχμὰς 2 κατὰ στρέμμα.
4. Αἱ τῆς τετάρτης εἰς δραχ. 1. κατὰ στρέμμα.
5. Αἱ τῆς πέμπτης ποιότητος εἰς λεπτὰ πεντήκοντα κατὰ στρέμμα.
6. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. 2. τοῦ § ϛ'. τοῦ α' ὅρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.
7. Ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφορία, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους ἀ. καὶ σ'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλῆρον ἐκλεγομένους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτοις προσλαμβανομένους, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα ἑκάστης ἀμπέλου καταστρώνουσαι τακτικὰ πρωτόκολλα.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστά. δύναται ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα, ἐκεῖνα μόνον ἐξ αὐτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε

καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις.

ϛ΄.) Ὡς βάσιν τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῆς ἀμπέλου θέλουν λάβει τὴν καρποφορίαν ἑκάστης ἀμπέλου καὶ τὴν κατὰ τόπον συνήθη τιμὴν τοῦ μούστου.

θ΄.) Αἱ φυτείαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἶναι ἐλεύθεροι φόρου.

Ἄρθρ. 15. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερομένων θέλει προσδιορισθῇ εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως ὡς ἀκολούθως.

α) Ἡ ἐκτίμησις τῶν προϊόντων τῶν λαχανοκήπων, περιβολίων καὶ μποστανίων, γίνεται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου κήπου καὶ περιβολίου καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὡρῶν τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τόσων τοῦ δεκάτου ὅσον καὶ τοῦ τυχὸν ὀφειλομένου δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

β΄) Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς χρήματα εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἐξακριβουμένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλαίου, πρὸς λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκάν.

γ΄) Τὸ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § β΄. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ αὐτῶν πρὸς λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα καὶ ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἄρθρ. 16. Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν, οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊὸν ἑκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ἑκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ μὲν καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου ἐκβαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι· ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος θέλει ἀποδίδεσθαι, ἐπὶ μὲν τοῦ βαμβακίου ἀνὰ λεπτὰ τρία τὴν ὀκάν, ἐπὶ δὲ τοῦ καπνοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν δι' ἑκάστην κοινότητα ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ καὶ ἐπαρχιακὸς ἔφορος μετὰ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτείας ἐκ τῶν ἐγκρι-

τωτέρων καὶ εὐπολιπτοτέρων, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω.

Περὶ τῆς προσδιορισθείσης οὕτω τιμῆς συντάσσεται πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπογράφονται ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, καὶ εἶναι ἐκτελεστόν.

Ἄρθρ. 17. Ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ, ὁ ἐπαρχιακὸς ἔφορος καὶ ὁ ἐπαρχιακὸς ταμίας θέλουν διορισει διὰ πλειοψηφίας ἅπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, καὶ διορίσει τὸν μισθὸν αὐτῶν ὄχι ἀνώτερον τῶν τεσσάρων δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν κυριακήν. Οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχουν προχείρους τοὺς ἐκ μέρους των ἐκτιμητὰς ἂν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου. Ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ὁποίαν ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἐμφανισθῇ οὗτος διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὁριστική· ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου, ταχυδρομεῖται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἂν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διορίζεται, αἰτήσει ἑνὸς τῶν μερῶν, ἀπὸ διαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 19 ὅρκον, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς παραδεχόμενος τὴν θετέραν τῶν γνωμῶν. Κατὰ τοῦ διαιτητοῦ ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 18. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδικαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ, πληρώνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ

δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆτὰς ἓξ δραχμὰς τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία προσδιορίζεται ἅπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 19. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι, ὁρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, δι' ὁποιανδήποτε λόγον. »

Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 20. Οἱ εἰς χρήματα πληρωτέοι φόροι ἐπὶ τῶν ἀμπελίων θέλουσιν εἰσπραχθῆ ἀπὸ τῆς 15 ὀκτωμβρ. μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου, εἰ δὲ ἐπὶ τῶν κήπων, περιβολίων καὶ μποστανίων, ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 1 Ὀκτωμβρ. Οἱ εἰς χρήματα φόροι τῶν ἐλαιοδένδρων πληρόνονται καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκβλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκβλιβομένου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου· δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγὴ ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβείων ἄνευ πρηγουμένης πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ἐὰν τινος αἱ ἐλαῖαι ἐκβλίβωνται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκβλιψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἴσπραξιν ἐγγράφει τὸ ὁλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθησόμενον εἰς χρήματα φόρον εἰς τὸ ὁπίσω κρατεῖ διπλότυπον βιβλίου, συμμορτούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος Νόμου ὡρισμένα.

Οἱ φόροι τῶν καπνῶν τὴν 1 Ὀκτωμβρίου, τῶν δὲ βαμβακίων πληρόνονται τὴν 1 Νοεμβρίου.

Ἄρθρ. 21. Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἴσπραξιν καπνοὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μεταφερθῶσιν, ἐνόσῳ εὑρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 22 Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφήσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἐφορίας καὶ εἰς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμήν.

Ἄρθρ. 23 Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἴδη συναζομένους καπνοὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρηταῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρηταῖς εἰς τοὺς φορολογομένους ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἑκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου καὶ ταμίου.

Ἄρθρ. 24 Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10 ἕως 50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐθορμήτως τὴν ἐξαίρεσίν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρας ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 25 Ἡ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει εἰσπράττεσθαι σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 26 Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου. »

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας ὀνομαστικῆς κλήσεως κατὰ τὸν κανονισμόν, ἐπιτρεπόντων τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Εὐς. Οἰκονομοπούλου καὶ Π. Ι. Κυριακοῦ, ἐγένετο παραδεκτὸν διὰ ψήφων 85 πρὸς 1, κατὰ τὸ προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀμέσων φόρων.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Λογοθετίδης	Ναι	Γ. Δερνιζιώτης	Ν.
Θ. Γριβᾶς	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μ. Λέττας Χ. Μελέτη	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ἀπὼν	Π. Βάρβογλης	Ν.

Γ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Κύρης	Ν.
Δ. Τσάκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαππουσιάδης.	Ο.
Τζανετάκ. Γρηγοράκης	ἀσθενῆς
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κουβούλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	ἀπών
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	ἀπών
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.
Νῖκος Θέου	Ν.
Α. Γουζουάσης,	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στερνόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρ. Στερνάκης	Ν.
Ν. Δελίντας	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐστρ. Οἰκονομόπουλος.	Ν.
Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥοδιλιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βεΐκος, Μ. Ἰατρός	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπα ότας	Ν.
Δ. Μπαμπίλης	ἀπών
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Νικούλακης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπών
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσαρτσάνης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας	ἀπών
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	ἀσθενῆς
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάβρας	ἀπών
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	ἀπών
Α. Παππαλιώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.

Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πραπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Γ. Φραγκιᾶς	Ν.
Θ. Κολοκύνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Ἐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Σταΐκος	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἀπών
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῶν περὶ Ἐπαρχιακῶν Ἐφορίων καὶ Ταμείων Νομοσχεδίων.

Ἀρξαμένης τῆς συζητήσεως πρῶτον ἐπὶ τοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν Ἐφορίων, παρετήρησεν εἰς τῶν Βουλευτῶν, ὅτι αἱ Ἐπαρχιακαὶ Ἐφορίαι ἐγκαθιδρύθησαν ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ πρῶτον διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῶν 1833, κατὰ τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν εἰς ἕκαστον Νομὸν Γενικὸς Ἔφορος ἐπιφορτισμένος καθήκοντα ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφορίων, ἐνεργουμένης συγχρόνως παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς γενικῆς ἐπ' αὐτῶν ἐπιπτείας κατὰ τὸ ἄρθ. 13 τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν Διοικητικῶν ἀρχόντων Βασιλικοῦ Διατάγματος· ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφορίων ἀντικατέστη εἰς τὰ 1836 19 Μαρτίου διὰ τοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετέθησαν καὶ τινα ἄλλα καθήκοντα, ἐπιφορτίσαντος μέχρι τοῦδε, ἤδη δὲ τὸ Ὑπουργεῖον, ἂν καὶ ἀνομοιομόρφως πρὸς τὸ εἰσαχθὲν νέον δικαστικὸν σύστημα, διὰ τὰς ἀναγκαίας ὅμως τῆς ὑπηρεσίας, ὡς ὁρίζεται, εἰσήγαγε τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, καθ' ὃ, μὴ ὑπαρχόντων γενικῶν ἐφόρων, οἱ ἐπαρχιακοὶ ἔφοροι θέλουν ἀντιπροσωπεύεσθαι κατ' εὐθείαν μὲ τὸ Ὑπουργεῖον. Ὅτι ἕνεκα τούτου εἶναι ἔτι μᾶλλον ἀναγκαῖον νὰ διατηρηθῇ εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἡ κατὰ τὸ Διάταγμα τῶν 1833 ἐπιτήρησις καὶ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἴσως πλέον ἐκτεταμένη. Διὰ ταῦτα, παραδεχόμενος τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον 9 ὅτι θέλουν κανονισθῇ διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος καὶ αἱ πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς σχέσεις τῶν ἐφόρων, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ καθιερωθῇ διὰ τῆς φράσεως ταύτης ἐντὸς τοῦ Νόμου ἡ χρεία τῆς

ἐπιτηρήσεως καὶ ἐποπτείας τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν πρὸς τὰς ἐφορίας κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν μνημονευθέντων ὀργανικῶν Διατάγματων, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ἐγίνετο, ἀναπτυχθησομένη διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν, συναινέσαντος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Οὐδενὸς δὲ ἀντιλέξαντος κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ἐψηφοφορήθη δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Π. Ι. Κυριακοῦ καὶ Α. Δανεσπούλου, καὶ παρεδέχθη παμψηφεὶ κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐφορειῶν ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Δογιωτατίδης	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελέτης Χ. Μελέτη	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Π. Βάρβογλης	Ν.
Κ. Γυλίμης	Ν.	Ῥ Παλαμιδᾶς	Ν.
Ι. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Ῥεθελιώτης	Ν.
Μ. Δ. Κρίρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τζώρης	Ν.	Π. Παπατσώνης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Ἀναγνώστης	Ν.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.
		Δ. Σπηλλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαμέλλος	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Κ. Βέϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	ὁμοίως
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Ἰω. Εὐστρατίου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.	Γ. Κάνδυλος	Ν.
Τζαμπετάκης Γρηγοράκης	ἀσθενὴς	Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἀπών
Γ. Κονδύλης	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.

Κ. Φασίτζας	Ν.	Νικολάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	ἀπών	Χ. Καπετανάκης	ἀπών
Ι. Κρατίκης	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Ι. Γιολδάσης	ἀπών	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπών
Δ. Ζῶτος	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Ν. Θέος	Ν.	Κ. Τζερτίδης	Ν.
Α. Γουζολάσπης	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Α. Βλαΐτης	Ν.	Σ Λογοθετόπουλος	Ν.
Λ. Κωστετσίτης	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Παπ. Κώστας Τζαμάλας	Ν.
Ι Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι Κλίμακας	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.	Σ Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Παπαλεξίου	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ζάρκος	Ν.	Δομινῆς Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.	Ν Καλλέργης	Ν.
Π Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σπαγάτιος Δάρρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Ἡρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Παππατζώρης	Ν.
Εὐθ Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Τομπράς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἀπών	Θ. Κεζάνης	Ν.
Σ. Παγκαλος	Ν.	Δ Δρόσος	ἀπὼν
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Εὐστ. Μ. Πετρίσης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Ι. Στείκος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς	Γ. Γριζάνος	Ν.
Ν. Κοτσιωτάκης	Ν.	Ι. Γαρβύκης, Ν. Κιτζώτης	ἀπόντες
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.		
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ἀρξαμένης ἀκολούθως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα, ἀναγνώσθη τὸ ἄρθρον 1. καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν ὡς ἔχει τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τῶν ἑπομένων 2 καὶ 3 ἄρθρων ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἐκθέσεως της παρετήρησεν, ὅτι τὰ δύο ταῦτα ἄρθρα ἦτον

καλήτερον νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς ἕν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2. τοῦ περὶ ταμείων Νομοσχεδίου, περιλαμβάνον τὰς διατάξεις καὶ τῶν δύο ἄρθρων. Συμφωνήσαντος εἰς ταῦτα καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν παρατήρησιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπομένως ἀντὶ τοῦ 2. καὶ 3 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου τὸ ἑξῆς, ὡς

»Ἄρθ. 2. Ἀντ' αὐτῶν ἡ κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους οἰ» κονομικὴ ὑπηρεσία θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ ἐπαρχιακοὺς ἐφό» ρους, ὑπαγομένους ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομι» κῶν, καὶ ἀναφερομένους εἰς αὐτό.«

Κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν ταύτην συγχώνευσιν οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἑπομένων ἄρθρων τοῦ Νομοσχεδίου ἠλλαττώθησαν καθ' ἕνα.

Τὸ ἄρθρον 3 ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 4. ἐρωτηθεὶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, διατὶ παρελείφθησαν αἱ ἐπαρχίαι Γυθείου καὶ Οἰτύλου, ἀπήντησεν, ὅτι καθήκον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἐφαρμόσῃ ἀκριβῶς καὶ ἄνευ τινὸς ἐξαιρέσεως τὸν φορολογικὸν νόμον ὡς γενικὸν δι' ὅλον τὸ Κράτος· ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν γεγονότων, ἅτινα συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν Βουλευτῶν Ἀκαρνανίας περὶ εἰδικοῦ φορολογικοῦ συστήματος διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν τὸ Ὑπουργεῖον, γνωρίζον τὰς παρασταθείσας τοπικὰς περιστάσεις καὶ τὰς δυσκολίας τῆς εἰσπράξεως, δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην νὰ διορίσῃ ἀπὸ τοῦδε ἐφόρους εἰς τὸ Γύθειον καὶ Οἰτύλον, ἐνῷ πιθανὸν εἶναι νὰ ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς πείρας ἐπιζήμιος ἡ ἐνέργεια ἐφαρμογῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος εἰς Ἀκαρνανίαν, καὶ ἐπομένως τὸ Ὑπουργεῖον νὰ φανῇ ἀπρόβλεπτον, ἀναπτύξας δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ καθήκοντα τῶν φόρων εἰς τὰς Διοικητικὰς ἀρχὰς Γυθείου καὶ Οἰτύλου καὶ ὅλην ὁμοίαν ἀπὸ τὴν πρακτικὴν θέλει παρουσιάσει λόγον περὶ τούτου εἰς τὴν Βουλήν.

Παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι ὅπου εἰς τὸ ἄρθρον ἀναφέρονται δύο ἢ πλειότεραι ἐπαρχίαι πρέπει νὰ τεθῇ εἰς πληθυντικόν, π. χ. ἀντὶ »τῆς ἐπαρχίας Μεγαλίδος καὶ Αἰγίνης« »νὰ τεθῇ »τῶν ἐπαρχιῶν Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης«, καὶ ἐπρότεινε τὴν γραφικὴν ταύτην διόρθωσιν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην, ὡς καὶ τὴν τοῦ Βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος νὰ προστεθῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν 11. τοῦ ἐδαφ. Γ'. μετὰ τὴν λέξιν *Πατζῶν* αἱ λέξεις »καὶ *Γρεμενίδων*« ὅπως ἐγένετο ἡ προσθήκη αὕτη καὶ εἰς τὸ περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νομοσχέδιον.

Τὰ ἄρθρα 5. 6 καὶ 7 παρεδέχθησαν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ 8 ἄρθρου ἐγένετο ἡ ἀπ' ἀρχῆς προταθεῖσα καὶ παρα-

δεχθεῖσα προσθήκη κατὰ τὴν ἐξηγηθεῖσαν ἐκεῖ ἔννοιαν, καὶ οὕτως τὸ ἄρθρον ἐγένετο παραδεκτὸν ὡς ἑξῆς.

» Ἄρθ. 8. Τὰ καθήκοντα τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφόρων καὶ αἱ πρὸς » τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς σχέσεις των θέλουν κανονισθῆ διὰ » βασιλικοῦ Διατάγματος.«

Ἀκολούθως συναριθμολογηθὲν αὐθωρεὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ τὰς προσγενομένας τροποποιήσεις, ἀνεγνώσθη, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Νομοσχέδιον.

Περὶ ἐπαρχιακῶν ἐφορειῶν τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάντων ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν.

Ἄρθρ. 1 Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι Οἰκονομικαὶ Ἐπιτροπεῖαι καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 2 Ἀντ' αὐτῶν ἡ κατὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους οἱαν μικὴ ὑπηρεσία θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ ἕνα χιακοὺς ἐφόρους, ὑπαγομένους ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀναφερομένους εἰς αὐτό.

Ἄρθρ. 3. Εἷς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἔφορον δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐφορεία δύο ἢ καὶ πλειοτέρων ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 4· Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις ὡς ἀκολούθως.

Α. Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι Α. τάξεως.

1. Τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.
2. Τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καὶ Ἄργους.
3. Τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας.
4. Τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας.
5. Τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος.
6. Τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης.
7. Τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος.

Β'. Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι Β'. τάξεως.

1. Τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.
2. Τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας.
3. Τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος.
4. Τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας.
5. Τῶν ἐπαρχιῶν Βάλτου, Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου.
6. Τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων.
7. Τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος.
8. Τῶν ἐπαρχιῶν Χαλκίδος καὶ Σκυρογωρίου.

9. Τῆς ἐπαρχίας Τριπολίτσας.
10. Τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος.
11. Τῆς Ἐπισκοπῆς Λεμεσοῦ.
12. Τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.
13. Τῶν ἐπαρχιῶν Σύρου καὶ Κέας.

Γ'. Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι Γ'. τάξεως.

1. Τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας.
2. Τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας.
3. Τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας.
4. Τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου.
5. Τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος.
6. Τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας.
7. Τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας.
8. Τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας.
9. Τῆς ἐπαρχίας Πυλίας.
10. Τῶν ἐπαρχιῶν Τροιζηνίας καὶ Ὕδρας.
11. Τῆς ἐπαρχίας Πεταλῶν καὶ Ἑρμιονίδος.
12. Τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας.
13. Τῆς ἐπαρχίας Μυκηνῶν.
14. Τῶν ἐπαρχιῶν Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης.
15. Τῆς ἐπαρχίας Σκοπέλου.
16. Τῶν ἐπαρχιῶν Τήνου καὶ Ἄνδρου.
17. Τῆς ἐπαρχίας Νάξου.
18. Τῆς ἐπαρχίας Θήρας.
19. Τῆς ἐπαρχίας Μήλου.

Ἄρθρ. 5. Οἱ βαθμοὶ καὶ μισθοὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι α'. τάξεως ἔχουν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως α'. τάξεως, καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν διακοσίων.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι β'. τάξεως ἔχουν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως β'. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι γ'. τάξεως ἔχουν μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν ἑκατόν.

Ἄρθρ. 6. Διὰ χαρτιὰ ἐξόδα καὶ ἐνοίκια καταστήματος παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἐφόρους σταθερὰ προεπιχορήγησις, διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ὁποίας δὲν δίδουν λόγον, καὶ ἡτις κανονίζεται ὡς ἑξῆς.

Διὰ τοὺς Ἐπαρχιακοὺς Ἐφόρους α'. τάξεως δραχμαὶ τεσσαράκοντα κατὰ μῆνα.

Διὰ τοὺς ἐπαρχιακοὺς Ἐφόρους β'. τάξεως δραχ. τριάκοντα πέντε κατὰ μῆνα.

Διὰ τοὺς Ἐπαρχιακοὺς Ἐφόρους γ'. τάξεως δραχμαὶ τριάκοντα κατὰ μῆνα.

Ἐκτὸς τούτου, ἅμα ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ὁ παρὼν Νόμος, θέλουν χορηγηθῇ εἰς ἕκαστον Ἐπαρχιακὸν Ἔφορον δι' ἔξοδα πρώτης ἀποκαταστάσεως αἱ ἑξῆς ποσότητες.

Εἰς τοὺς τῆς α'. τάξεως δραχμαὶ 50.
Εἰς τοὺς τῆς β'. » δραχμαὶ 40.
Εἰς τοὺς τῆς γ'. » δραχμαὶ 30.

Αἱ ἀνάγκαιαι ἐπιδαπάναι θέλουν χρησιμεύσει εἰς προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐπίπλων τοῦ γραφείου, καὶ τὰ ὁπλία θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 7. Αἱ ἕδραι τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων προσδιορίζονται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρ. 8. Τὰ καθήκοντα τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων, καὶ αἱ πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς σχέσεις των θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.»

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατὰ τὸν Κανονισμὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Β. Δημητρακοπούλου καὶ Ἰωάννου Φωκιανοῦ ἐγένετο παμψηφεὶ παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος.

Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν Ἐφορειῶν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Ν. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελέτης Χατζῆ-Μελέτη	ἀπών.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Π. Βάρβογλης	Ν.
Κ. Γουλιμᾶς	Ν.	Ῥ. Παλαιολόγος	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Ῥ. Βιλαέτης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τζόκρης	Ν.	Π. Παππαζώννης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ.
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Δαριώτης	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Νικήτας Σταματελόπουλος	Ν.
Α. Μιαούλης	ἀπόντες	Δ. Σακκελλαριάδης	ἐν ἀδείᾳ.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φωκιανάκης	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Κ. Βεΐλος	ἐν ἀδείᾳ.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.

Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀσθενὴς
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κοκκόλης	Ν.
Κ. Φατσίζας	Ν.
Ι. Χατζῆς	ἀπὼν
Ι. Κρανιδᾶς	Ν.
Ι. Γιολδάσης	ἀπὼν
Δ. Ζωτος	Ν.
Νικος Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σκλέστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελεντᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκέζινης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι Ν. Φλέττας	Ν.
Π Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ.
Εὐθύμιος Καπιλλὸ σύλος	Ν.
Εὐσταθιος Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ Κυριακίδης	ἀπὼν.
Σ Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Γ. Φιγγαρᾶς	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	ἀπὼν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Πικόλλος	Ν.
Π. Καπεταινάκης	ἀπὼν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν.
Ι. Κ. Λαμπρυβάρτης	Ν.
Κ. Τζελεπίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Μαυρόπουλος	Ν.
Παππα ώστας Ἰζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Αντωνιάδης	Ν.
Κ. Πλεβίλιγγος	Ν.
Ι. Ταπασάκης	ἀσθενὴς.
Ἀθ. Ἰω. Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ.
Διμιτριδὴς Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλίργης	ἀπὼν
Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Διδάσκ. Σκαρα γιαννᾶς	Ν.
Α. Παππα Χάρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Γομαρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης	ἀπὼν.
Γ. Σ αΐκος	Ν.
Δ. Χαντζίκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	ἀπόντες.
Γ Γερδυκης	
Ν. Κριεζώτης	
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προῆλθε εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐπαρ-

χιακῶν Ταμείων νομοσχεδίου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου παρετήρησέ τις τῶν Βουλευτῶν ὅτι, ἐπειδὴ αἱ παρατηρήσεις αἱ γενόμεναι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν ἐφορίων νομοσχεδίου περὶ διοικητικῆς ἀποπειρας ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα, διὰ τοῦτο πρέπει καὶ ἐνταῦθα διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ προστεθῇ ὁ περὶ τῶν σχέσεων τῶν Ταμείων πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς πρότα ἐν ἐπὶ τοῦ περὶ ἐφορίων νομοσχεδίου· ἡ Βουλὴ περιεδέχθη τὰς παρατηρήσεις ταύτας, καὶ οὐδὲν περαιτέρω ἐτελέσθη κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἔτεθη ἡ παραδοχὴ αὐτῆς εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, τῆς ὁποίας γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ι. Φαρμάκη καὶ Β. Δημητρακοπούλου, συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου παμψηφεί δι' ψήφων 79.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

« Παραδέχεται τὴν ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ταμείων καὶ ἡ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης.	Ναί.
Θ. Γ ίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Κ. Γουδιμὴς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Καλῆς	Ν.
Δ. Τσόκρης	ἀπὼν
Α. Σ. Δεινόπουλος.	Ν.
Ι. Βλάσσης	ἀσθενὴς
Ι Κωλέττης }	ἀπόντες
Α. Μεταξᾶς }	
Δ' Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ράγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζαν. Γρηγοράκης	ἀσθενὴς
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Κ. Τ Σχινᾶς	Ν.
Μ ε ί ς Χ Μελέτη	ἀπὼν
Π. Βαρβ ί τ ης.	Ν.
Ῥ. Π. Καμπίδης.	Ν.
Γ. Ῥ ω μ ε λ ι ώ τ ης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης.	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρεμώντης	Ν.
Νικ. Στ. μ α τ ε λ ό π ο υ λ ο ς	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης.	ἀπὼν
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Ἰατρὸς	ὁμοίως
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης }	ἀπόντες
Α. Μαυρομιχάλης }	

Γ. Κονδύλης	Ν.	Γ. Δρυντσώτης	Ν.
Κ. Φυσίτσας	Ν.	Πικουλάκης	Ν.
Ι. Χαρκιᾶς	ἀπών	Χ. Καπετανάκης	ἀπόντες
Ι. Κρανίδης	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	
Ι Γιαλλάτσης	ἀπών.	Κ. Οἰκονόμου πόλος	ἀπών
Δ. Ζῶτος.	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Ν. Θέου	Ν.	Κ. Τσερτιδης	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.	Δ. Κυμαντώτης	Ν.
Α. Βιλοέτης	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Παπ. Κων. Τζαμάλας	Ν.
Ι Αναγνωστόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Σιλβέστρος Στερνάκης	Ν.	Σ. Άντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελεντας	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Προβελέγγιος	Ν.
Θ Μαρκιζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ζάρκος	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ν. Φλίσας	Ν.	Ν. Καλλέργης	ἀπών
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νταραβᾶς	Ν.	Εὐγ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α Νταμᾶς	ἀσθενὴς	Α. Παππατζόρης	Ν.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Τσαμαρᾶς	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Θ. Κυζάντης	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἀπών	Δ. Δρόσος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἀπών
Δ. Πλακούτας	Ν.	Ι. Σταΐκος	Ν.
Κ Δελιγιάννης	Ν.	Δ. Χατζίσκος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς	Γ. Γιατζάνος	Ν.
Ν. Κοτσιωτάκης	Ν.	Ι. Γαρδίκης	ἀπόντες
Σ Παρθενόπουλος	Ν.	Ν. Κριεζώτης	
Π. Βασιτσιώτης	Ν.	Ι Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς.	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Προβᾶσα μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζήτησιν, οὐδενὸς ἀντιλέξαντος κατὰ τῶν ἀρ. 1, 2, 3 τοῦ νομοσχεδίου, παρελήφθη αὐτὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτως.

Ἄρθ. 1. «Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα Διοικητικὰ καὶ Ἐπιτροπικὰ Ταμεῖα καταργοῦνται.

Ἄρθ. 2. Ἀντ' αὐτῶν θέλουν συστηθῆ Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα, ὑπαγόμενα κατ' οἶκον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθ. 3. Τὰ Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα διαιροῦνται εἰς Ταμεῖα Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος τετάρτου ἄρθρου ἐπροτάθη νὰ προστεθῇ ἡ λέξις *καὶ* μετὰ τὰς λέξεις *θέλει διαιρεῖ·* ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον μὲ τὴν προσθήκην τοῦ καὶ· ἔχει δ' οὕτως.

Ἄρθ. 4. «Τὸ εἰς τὴν πρωτεύουσαν Κεντρικὸν Ταμεῖον διατηρεῖται, ὁ δὲ Κεντρικὸς Ταμίας θέλει ἐνεργεῖ καὶ τὰ ἔργα Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου Ἀττικῆς »

Ἐπὶ τῶν ἀναγνωσθέντων κατόπιν 5 καὶ 6 ἄρθρων οὐδεὶς ἀντέλεξεν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ ταῦτα κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτως.

Ἄρθ. 5. « Τὰ καθήκοντα Ταμιῶν Γ'. τάξεως δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι καὶ εἰς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει ὁρισθῆ ἀνάλογον ἐπιμισθιον, προσδιοριζόμενον παρὰ τοῦ νόμου

Ἄρθ. 6. Δύνανται πρόσθε νὰ συστηθῇ ἓν Ταμεῖον διὰ δύο ἢ καὶ πλειοτέρας ἐπαρχίας. »

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ἄρθρου ἐπροτάθη ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ὑποδιαιρέσει αἱ εἰς τὸν 6 ἀριθμὸν λέξεις *Μεσσηνίας καὶ Καλαμῶν*, νὰ γραφῶσιν οὕτως. *Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης*, διότι Μεσσηνία κωλεῖται ὁ Νομός, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ Ἐπαρχία καλουμένη Μεσσήνη, καὶ διότι ἡ ἐπαρχία Καλαμῶν πρέπει νὰ προτιμηθῇ ὡς πλειόχρυσα τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ· ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ ὑποδιαιρέσει, εἰς μὲν τὸν 5 ἀριθμὸν μετὰ τὴν λέξιν *Πατρῶν* νὰ προστεθῇ καὶ *Ἐρμιονίδος*, ὡς ἐγίνετο τοῦτο καὶ εἰς τὸ πρὸ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους νομοσχέδιον, εἰς δὲ τὸν 6 ἀριθμὸν οἱ λέξεις *Τριζηνίας καὶ Ὕδρας*. νὰ γραφῶσιν *Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας*, διὰ τὸν ἐκτεθέντα ἐπὶ τῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσηνης λόγον· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰς προτάσεις ταύτας, διορθώσασα τὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθ. 7. Τὰ Ταμεῖα διαιροῦνται ὡς ἑξῆς.

Α'. Κεντρικὸν Ταμεῖον (Ἀττικῆς).

Β'. Ταμεῖα Α'. τάξεως.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας	Πατρῶν,	
2 Ὁμοίως	»	Ἠλείας,
3. ὁμ.	»	Ναυπλίας καὶ Ἄργους,
4. ὁμ.	»	Κορινθίας,

5.	ὁμ.	»	Λακεδαίμονος,
6.	ὁμ.	»	Καλαυρίας καὶ Μεσσήνης.
7.	ὁμ.	»	Μαντινείας.
8.	ὁμ.	»	Φλιάντιδος,
9.	ὁμ.	»	Σύρου,

Γ'. Ταμεῖα Β'. τάξεως.

1.	Ταμείων τῆς ἐπαρχίας		Θηβῶν,
2.	Ὁμοίως	»	Λεβαδείας.
3.	ὁμ.	»	Περναησσίου,
4.	ὁμ.	»	Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρ'ου,
5.	ὁμ.	»	Μαυλαγγίου,
6.	ὁμ.	»	Βονίτσης Ξηρομέρου καὶ Βάλτου,
7.	ὁμ.	»	Γόρτυνος,
8.	ὁμ.	»	Καλαβρύτων,
9.	ὁμ.	»	Τριφυλίας
10.	ὁμ.	»	Πυλίας,
11.	ὁμ.	»	Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς
12.	ὁμ.	»	Λοκρίδος.

Δ'. Ταμεῖα Γ'. τάξεως.

1.	Ταμείου τῆς ἐπαρχίας		Κύρτωνίας,
2.	Ὁμοίως	»	Τριπόλεως,
3.	ὁμ.	»	Δημητσάνης,
4.	ὁμ.	»	Μεγαλοπόλεως,
5.	ὁμ.	»	Ὠρωπίας,
6.	ὁμ.	»	Θίσβης,

Ε'. Ταμεῖα Γ' τάξεως, διευθυνόμενα παρὰ τελωνειακῶν ὑπαλλήλων.

1.	Ταμείων τῆς ἐπαρχίας		Αἰγιαλείας,
2.	Ὁμοίως	»	Κυνουρίας,
3.	ὁμ.	»	Καρυστίας,
4.	ὁμ.	»	Νάξου,
5.	ὁμ.	»	Πετεῶν καὶ Ἐρμιονίδος,
6.	ὁμ.	»	Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας,
7.	ὁμ.	»	Μυκόνου καὶ Αἰγίνης,
8.	ὁμ.	»	Τήνου.
9.	ὁμ.	»	Ἄνδρου,
10.	ὁμ.	»	Σκοπέλου,
11.	ὁμ.	»	Ναυπακτίας,
12.	ὁμ.	»	Μήλου,
13.	ὁμ.	»	Κέας.
14.	ὁμ.	»	Γυθείου καὶ Οἰτύλου.

Ἐπὶ τοῦ μετὰ τοῦτο ἀναγνωσθέντος ὀγδόου ἄρθρου ἐπροτάθη νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις *ἐπιμίσθιον* πανταχοῦ τοῦ Νομοσχεδίου διὰ τῆς λέξεως *ἀμοιβήν*. παρετηρήθη ὑπ' ἄλλου ὅτι τὸ διοριζόμενον ἐπιμίσθιον εἰς τοὺς ἐπιστατοῦντας τὰ ταμεῖα

Αἰγιαλείας, Κυνουρίας κλπ. ἐκ δρ. 60 εἶναι πολύ, ἀλλ' ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 8. Τὸ προσωπικόν, ἡ μισθοδοσία καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Κεντρικοῦ καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων κανονίζονται ὡς ἑξῆς.

Α'. Κεντρικὸς Ταμίας μὲ βαθμὸν Τμηματάρχου ἁ. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸ δραχ. 400.

Εἷς ὑπουργικὸς Γραμματεὺς ἁ. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 200

Εἷς ὑπουργικὸς Γραμματεὺς β'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 160.

Εἷς γραφεὺς ἁ. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 100.

Εἷς ὅμοιος β' τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 80.

Εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 60

Δύο κλητῆρες μὲ μηνιαῖον μισθὸν ἕνα ἕκαστον δραχ. 50 εἰς ἕκαστον

Σταθερὰ μηνιαία προσωπιχορήγησις δραχ. 60 διὰ γραφικὰ καὶ ἐξόδια, θέρμανσιν κλπ.

Β'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα Α'. τάξεως.

Εἷς Ταμίας μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως ἁ. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 200.

Εἷς γραφεὺς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 60.

Εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 40.

Σταθερὰ μηνιαία προσωπιχορήγησις δραχ. 30. διὰ γραφικὰ ἐξόδια, θέρμανσιν κτλ.

Γ'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα β'. τάξεως.

Εἷς Ταμίας μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ Γραμματέως β'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 160.

Εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 40.

Σταθερὰ μηνιαία προσωπιχορήγησις δραχ. 25. διὰ γραφικὰ ἐξόδια, θέρμανσιν κτλ.

Δ'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα Γ'. τάξεως.

Εἷς Ἐπαρχιακὸς Ταμίας μὲ μισθὸν δραχμῶν 100.

Σταθερὰ μηνιαία προσωπιχορήγησις δραχ. 20. διὰ γραφικὰ ἐξόδια, θέρμανσιν κτλ.

Αἱ ἐνιαῖαι προσωπιχορηγήσεις δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ὀδυσσίαν.

Ε'. Εἰς Τελωνειακοὶ Ὑπάλληλοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθενται διὰ τοῦ παρόντος νόμου τὰ ἔργα ἐπαρχιακῶν ταμείων, θέλουν λαμβάνει πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν γραπτικῶν ἐξόδων των καὶ ἀμοιβὴν τῶν μηνιαίων ἐπιμισθίων ὡς ἑξῆς.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ Ταμεῖα Αἰγιαλείας, Κυνουρίας, Καρυστίας, Νάξου, Πιτζῶν καὶ Κιμωλίδος, Ὑδρας καὶ Τροζηνίας, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, μηνιαίων ἐπιμισθίων δραχμῶν 60.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ Ταμεῖα Τήνου, Ἄνδρου, Σκοπέλου, Ναυπακτίας, Μήλου, Κέας, Γυθείου καὶ Οἰτύλου μηνιαίων ἐπιμισθίων δραχ. 45.

Τὰ μέχρι τοῦδε χορηγούμενα ποσοστὰ καταργοῦνται.»

Τὸ ἄρθρ. 9. ἀναγνώσθη καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 9. « Οἱ γραφεῖς, βοηθοὶ καὶ κλητῆρες τῶν ταμείων διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ πρότασιν τῶν ταμιῶν. »

Ἐπὶ τοῦ δεκάτου, μετὰ τὴν λέξιν *Αἱ προτεθεῖσαι* αἱ λέξεις *πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς σχέσεις τῶν ταμιῶν καὶ αἱ ἕδραι αὐτῶν*, ἀπαλειφθεισῶν τῶν λέξεων *ἕδραι τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων*, τὸ ἄρθρον ἐπομένως διορθωθὲν οὕτως.

Ἄρθρ. 10. « Αἱ πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς σχέσεις τῶν ταμιῶν καὶ αἱ ἕδραι αὐτῶν προσδιορίζονται διὰ Β. διατάγματος. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος ἄρθρου 11. καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν ὁ Ὑπουργὸς ὅτι καὶ τις συναισθανόμενος τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῶν ποσῶν τῶν ὁριζομένων πρὸς ἐγγύησιν, καθὼς τὸ Νομοσχέδιον ὁρίζει αὐτά, διότι δύναται νὰ παραλάβῃ ἡ ὑπηρεσία ἀναγκαζομένη νὰ μὴ παραλαμβάνῃ ἀνθρώπους ἱκανοὺς, μὴ δυναμένους νὰ δώσωσι τὴν ὁριζομένην ἐγγύησιν, παραδέχεται μὲ ὅλον τοῦτο τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον καθὼς ἐτροπολογήθη αὐτὸ ἡ ἐπιτροπὴ, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 11. « Οἱ ταμίαι θέλουν ὑποβληθῆ εἰς ἐγγύησιν εἴτε διὰ χρηματικῆς καταβολῆς, ἢ δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ τὸν περὶ ἐγγυήσεως δημοσίων ὑπαλλήλων Νόμον τῆς 24 Αὐγούστου 1836. κατὰ τὰς ἑξῆς ἀναλογίας·

α') Ὁ κεντρικὸς ταμίας εἰς ἐγγύησιν δραχμῶν 9,000.
β') Ὁ ταμίας Α'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν » 6,000.
γ') Ὁ ταμίας Β'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν » 3,000.
δ') Ὁ ταμίας Γ'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν » 1,500.

Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται. »

Ἡ Βουλὴ ἐπίσης παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθρον 12 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 12. « Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου. »

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου καθὼς συνεξομολογήθη μετὰ τὰς γενομένας τροποποιήσεις παρὰ τῆς Βουλῆς, ἔχον οὕτως·

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζομεν·

Ἄρθρ. 1. Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα διοικητικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ Ταμεῖα καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 2 Ἀντ' αὐτῶν θέλουν συστηθῆ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα, ὑπαγόμενα ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα διαιροῦνται εἰς Ταμεῖα Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως.

Ἄρθρ. 4. Τὸ εἰς τὴν πρωτεύουσαν Κεντρικὸν Ταμεῖον διατηρεῖται, ὁ δὲ Κεντρικὸς Ταμίας θέλει ἐνεργεῖ καὶ τὰ ἔργα Ἐπαρχιακοῦ Ταμία Ἀττικῆς.

Ἄρθρ. 5. Τὰ καθήκοντα Ταμιῶν Γ'. τάξεως δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι καὶ εἰς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει χορηγηθῆ ἀνάλογον ἐπιμίσθιον προσδιοριζόμενον παρὰ τοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 6. Δύναται προσέτι νὰ συστηθῆ ἓν Ταμεῖον διὰ δύο ἢ καὶ πλειοτέρας ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 7. Τὰ Ταμεῖα διαιροῦνται ὡς ἑξῆς·

Α'. Κεντρικὸν Ταμεῖον (Ἀττικῆς).

Β'. Ταμεῖα Α'. τάξεως.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν,
2. Ὁμοίως » Ἠλείας,
3. ὁμ. » Ναυπλίας καὶ Ἄργους,
4. ὁμ. » Κορινθίας,
5. ὁμ. » Λακεδαίμονος,
6. ὁμ. » Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης,
7. ὁμ. » Μαντινείας,
8. ὁμ. » Φθιώτιδος,
9. ὁμ. » Σύρου.

Γ'. Ταμεῖα Β'. τάξεως.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.
2. Ὁμοίως » Λεβαδείας.
3. ὁμ. » Παρνασσίδος,
4. ὁμ. » Χαλκίδος καὶ Ξηροχωρίου,
5. ὁμ. » Μισολογγίου,
6. ὁμ. » Βονίτσης Ξερομέρου καὶ Βάλτου,
7. ὁμ. » Γόρτυνος,
8. ὁμ. » Καλαβρύτων,
9. ὁμ. » Τριπολίτσης,
10. ὁμ. » Πύλης,
11. ὁμ. » Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς,
12. ὁμ. » Λακρίδος.

Δ'. Ταμεῖα Γ'. τάξεως.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Κύστρενίτσης,
2. ὁμ. » Τζουμέρκων,
3. ὁμ. » Δωρίδος,
4. ὁμ. » Μεγαλοπόλεως,
5. ὁμ. » Ὀλυμπίας,
6. ὁμ. » Θήρας.

Ε'. Ταμεῖα Γ'. τάξεως, δεκαεπτὰ ὄντα παρὰ τελωνειακῶν ὑπαλλήλων.

1. Ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας,
2. ὁμ. » Κυνουρίας,
3. ὁμ. » Καρυστίας,
4. ὁμ. » Νάξου,
5. ὁμ. » Πετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος,
6. ὁμ. » Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας,
7. ὁμ. » Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης,
8. ὁμ. » Τήνου,
9. ὁμ. » Ἄνδρου,
10. ὁμ. » Σκοπέλου,
11. ὁμ. » Ναυπακτίας,
12. ὁμ. » Μήλου,
13. ὁμ. » Κέας,
14. ὁμ. » Γυθείου καὶ Οἰτύλου.

Ἄρθρ. 8 Τὸ προσωπικὸν, ἡ μισθοδοσία καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Κεντρικοῦ καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων κανονίζονται ὡς ἑξῆς.

Α'. Κεντρικὸς Ταμίας, μὲ βαθμὸν Τμηματάρχου ἁ. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 400.

Εἷς Ὑπουργικὸς Γραμματεὺς ἁ. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 200.

Εἷς Ὑπουργικὸς Γραμματεὺς 6'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 160.

Εἷς γραφεὺς ἁ. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 100.

Εἷς ὅμοιος 6'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 80.

Εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 60.

Δύο κλητῆρες μὲ μηνιαῖον μισθὸν ἀνὰ δραχ. 50 εἷς ἕκαστον.

Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δραχ. 60 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κλπ.

Β'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα Α'. τάξεως.

Εἷς Ταμίας μὲ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως ἁ. τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 200.

Εἷς γραφεὺς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 60.

Εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 40.

Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δραχ. 30 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κλπ.

Γ'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα Β'. τάξεως.

Εἷς Ταμίας μὲ βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως 6'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 160.

Εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 40.

Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δραχ. 25 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κλπ.

Δ'. Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα Γ'. τάξεως.

Εἷς ἐπαρχιακὸς Ταμίας μὲ μισθὸν δραχ. 100.

Σταθερὰ μηνιαία προσεπιχορήγησις δραχ. 20 διὰ γραφικὰ ἔξοδα, θέρμανσιν κλπ.

Αἱ ἀνωτέρω προσεπιχορηγήσεις δὲν ὑπάγονται εἰς λογοδοσίαν.

Ε'. Οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνατίθενται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου τὰ ἔργα ἐπαρχιακῶν ταμιῶν, θέλουν λαμβάνει πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων των καὶ ἀμοιβὴν τῶν μηνιαίων ἐπιμισθίων ὡς ἑξῆς·

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ ταμεῖα Αἰγιαλείας, Κυνουρίας, Καρυστίας, Νάξου, Πετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος, Ὕδρας καὶ Τροιζηνίας, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, μηνιαίων ἐπιμισθίων δραχ. 60.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ Ταμεῖα Τήνου, Ἄνδρου, Σκοπέλου, Ναυπακτίας, Μήλου, Κέας, Γυθείου καὶ Οἰτύλου μηνιαίων ἐπιμισθίων δραχ. 45.

Τὰ μέχρι τοῦδε χορηγούμενα ποσοστὰ καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 9. Οἱ Γραφεῖς, βοηθοὶ καὶ κλητῆρες τῶν Ταμείων διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ πρότασιν τῶν ταμιῶν.

Ἄρθρ. 10. Αἱ πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς σχέσεις τῶν ταμιῶν καὶ αἱ ἕδραι αὐτῶν προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 11. Οἱ Ταμίαι θέλουν ὑποβληθῆ εἰς ἐγγύησιν εἴτε διὰ χρηματικῆς καταβολῆς, ἢ δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ τὸν περὶ ἐγγυήσεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Νόμον τῆς 24 Αὐγούστου 1836, κατὰ τὰς ἑφεξῆς ἀναλογίας.

α) Ὁ Κεντρικὸς Ταμίας εἰς ἐγγύησιν δραχ. 9,000
β) Ὁ Ταμίας Α'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν » 6,000
γ) Ὁ Ταμίας Β'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν » 3 000
δ) Ὁ Ταμίας Γ'. τάξεως εἰς ἐγγύησιν » 1,500

Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται.

Ἄρθρ. 12. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιτροπεύεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ δὲ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίαν, ἥτις, γενομένη δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Κονδύλη καὶ Οἰκονομοπούλου, ἀνέδειξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ταμείων ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μελ. Χατζῆ Μελέτη	ἀπών
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Π. Βάρβογλης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Μ. Δ. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τζώρης	ἀπών	Π. Παππατζώνης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Καλαμιαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ν.

Ι. Κυλίττης	ἀπόντες	Νικήτας Σταματελόπ.	Ν.
Α. Μεταξᾶς		Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Κ. Βέϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ἰατρός	»
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	ἀπών
Α. Ἀποστολίδης	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀσθενὴς	Σ. Μπαρότσης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἀπόντες
Γ. Κονδύλης	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	
Κ. Φασίτζας.	Ν.	Πικουλάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	ἀπών	Χ. Καπετανάκης	ἀπόντες
Ι. Κρανίδης	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	
Ι. Γιολδάσης	ἀπών	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Ζῶτος.	Ν.	Δ. Καλαμογδάρτης	Ν.
Ν. Θέου	Ν.	Κ. Τσερτίδης	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Δ. Βιλαέτης	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος.	Ν.
Δ. Κρεστενίτης	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Προβελέγιος	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ζάρκος	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	ἀπόντες.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.	Ν. Καλλέργης.	
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Α. Παππατζώρης.	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ν.
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Θ. Κιζάνης.	Ν.
Δ. Κυρισκίδης	ἀπών	Δ. Δρόσος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Ἐκτρ. Μ. Παρίσης	ἀπών
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Στάϊκος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Χαντζίσκος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς	Γριζάνος	Ν.

Ν. Κορφιωτάκης.	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος.	Ν.	Ν. Κριζώτης	ἀπών
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Ἐνταῦθα τὸν καταλιπόντα τὴν θέσιν του Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν εἰς τῶν Ἀντιπροέδρων.

Μετὰ ταῦτα ἀνηγγέλθησαν παρὰ τῶν Προέδρων τῶν τμημάτων ὅτι διωρίσθησαν παρ' αὐτῶν ὡς εἰσηγηταὶ τοῦ ἐπὶ τῶν καταδιώξεων τῶν καθυστερούντων Νομοσχεδίου οἱ Κ. Κ. Περίστης, Κονδύλης, Αὐκοῦργος Κρεστενίτης, Βλάχος, Καλλιφρονᾶς, Παλαμίδης, καὶ Βιλαέτης· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ εἰσπρακτόρων Νομοσχεδίου οἱ Κ. Κ. Παρίσσης, Κονδύλης, Κρεστενίτης, Μαῦρος, Καλλιφρονᾶς, Σκαραμαγκᾶς, καὶ Βιλαέτης· Γενομένης δὲ τῆς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογῆς τῶν τεσσάρων προστεθησομένων εἰς αὐτοὺς μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, μετὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ Προέδρου ὅτι δὲν θέλουσι ληφθῆ εἰς τὴν ἐκλογὴν οἱ παρὰ τῶν τμημάτων διορισθέντες, μετὰ τὴν ἀντιπαραβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους εὑρεθείσας 65, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Δανιηλόπουλου καὶ Κρεστενίτου, ἀνεδείχθησαν ὡς μέλη τῶν εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν Νομοσχεδίων οἱ Κ. Κ. Προβελέγγιος διὰ ψήφων 54. Ι. Ζάρκος διὰ ψήφων 53. Λογιωτατίδης διὰ ψήφων 45 καὶ Οἰκονόμου διὰ ψήφων 43.

Ἀκολούθως ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΔ'.

Τῆς 9 Ἀπριλλίου 1845.

Σήμερον τὴν ἐννάτην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ

ὀνομαστικοῦ καταλόγου παόντων μὲν ἐνενήκοντα ὀκτὼ καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος τῶν Κυρίων Τσανετάκη Γρηγοράκη καὶ Χρ. Καπετανάκη, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παράτε τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Εἰσηγητὴς τοῦ Ζ.' Τμήματος τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς Σκύρου ἀνέγνω τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν τοῦ Τμήματος, ἔχουσαν οὕτως·

«Τὸ πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς συμπληρωματικῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας τῶν Β. Σποράδων ἕβδομον τμῆμα, συγκείμενον ἀπὸ τοὺς Ν. Σταματελόπουλον Πρόεδρον, Δ. Πλαποῦταν, Α. Μαυρομιχάλην, Τζαν. Γρηγοράκην, Μ. Ἰατρὸν, Ν. Κορφιωτάκην, Ν. Μαυρομμάτην, Ν. Καλέργην, Δ. Παππατσώνην, Στ. Παρθενόπουλον, Ι. Γιολδάσην, Α. Βιρβίλην, καὶ Ι. Ἀποστολίδην, συνελθὸν ἐν τῷ Βουλευτικῷ καταστήματι ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διῆλθε μετὰ προσοχῆς ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐγγραφα, δι' ὧν ἐξάγει τὰ ἑξῆς.

Διαταχθείσης παρὰ τοῦ διοικητοῦ Εὐβοίας δυνάμει τῆς ἀπὸ 23 Ὀκτωμβρίου π. ε. ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς νέας ψηφοφορίας εἰς τοὺς δήμους Ἀλονήσου καὶ Σκύρου ἐψηφοφόρησαν ἐπὶ τούτῳ ἐντὸς τοῦ ὁρισθέντος παρὰ τοῦ διοικητοῦ χρόνου καὶ τόπου ἐκ τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις ὁριστικῶν ψηφοφόρων

481. Εἰς τὸν Δῆμον Σκύρου.
50. Ἀλονήσου.

Τὸ ἄνοιγμα τῶν καλπῶν καὶ ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ἐγένετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας Σκιάθον, ἐπιτηροῦντος τοῦ εἰρηνοδίκου αὐτῆς ἀντιπροσωπεύοντος τὸν διοικητὴν Εὐβοίας ἐνώπιον ἑνδεκα μελῶν ἐκ τῶν ἐφορευουσῶν τὰς ψηφοφορίας ἐπιτροπῶν κατὰ τὴν διαλογὴν] τῆς Σκύρου καὶ δέκα τριῶν κατ' ἐκείνην τῶν τῆς Ἀλονησου, μὴ ἐμφανισθέντων τῶν λοιπῶν καίτοι προσκληθέντων ἐγκαίρως·

Ἀπεδόθησαν δὲ ψῆφοι
Εἰς τὸν Κ. Ἀντωνιάδην, ἐκ τοῦ Δήμου Σκύρου. 403.

Εἰς τὸν Ι. Νικολαΐδην, ἐκ τοῦ Δήμου Σκύρου.	57.
» Ἀλωνήσου.	9.
Εἰς τὸν Χ. Δαυλίδην, ἐκ τοῦ Δήμου Σκύρου.	7.
» Ἀλωνήσου.	6.
Εἰς τὸν Α. Ἀποστολίδην, ἐκ τοῦ Δήμου Σκύρου.	11.
» Ἀλωνήσου.	19.
Εἰς τὸν Σ. Οἰκονομίδην, ἐκ τοῦ Δήμου Σκύρου.	2.
Εἰς τὸν Δ. Φαλαίδην, ἐκ τοῦ Δήμου Ἀλωνήσου.	16.

Ὡς πλειοψηφῶν ἐπίδοξος Βουλευτὴς καὶ μετὰ τὸν καταλογισμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω τῶν ὅσων ἔλαβε ψήφων ἐκ τῶν προψηφοφορησάντων δήμων διεκρίθη ὁ Κ. Ἀντωνιάδης πρὸς ὃν ἐδόθη τὸ κατὰ Νόμον ἀναγνωριστήριον.

Ὑπάρχουν ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς γενόμεναι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων διάφοροι ἐνστάσεις, αἱ κυριώτεραι τῶν ὁποίων περιστρέφονται εἰς τὰ ἑξῆς·

1) Ὅτι ὁ Κων. Ἀντωνιάδης συνεκάλεσεν ἑκατὸν πολίτας Σκυρίους εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τοὺς ἔπεισε δι' ἀναθέματος, δι' ἀπειλῶν, ὑποσχέσεων, χαρίτων, καὶ ἐνεργεσιῶν νὰ ἐκλέξωσιν αὐτὸν Βουλευτὴν καὶ νὰ μὴ δώσωσι τὰς ψήφους των εἰς ξένον ἀλλ' εἰς αὐτὸν ὡς Σκύριον.

2) Ὅτι οὗτος δὲν ἔχει τὰ προσόντα τοῦ ἐκλέγεσθαι καθὸ γεννηθεὶς εἰς Σμύρνην, δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένος δημότης Σκύρου, ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν δὲν ἔχει, οὔτε κάτοικος εἶναι ἐκεῖ πρὸ ἐνὸς ἔτους, ὡς ζῶν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὸν πατέρα του.

Κατὰ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἐπέφερεν ἡ μὲν ἐφορεύουσα τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Σκύρου ἐπιτροπὴ τὴν ἑξῆς γνώμην·

Οὐδεμία παραβίασις ἐγένετο, ἐφυλάχθησαν ὅλοι οἱ τύποι, ἕκαστος ψηφοφόρος ἔμεινεν ἐλεύθερος κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματός του, καὶ ὅλαι αἱ ἐνστάσεις ἀνύπαρκτοι.

Ἡ δὲ πλειοψηφία τῶν ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπῶν διεκηρύχθη ὑπὲρ τῶν ἐνστάσεων.

Ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς βουλευτικῆς ἱκανότητος τοῦ ἐπιδόξου βουλευτοῦ Κ. Ἀντωνιάδου προσήχθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγραφα ἐν τῇ Βουλῇ·

α) Τρεῖς ἀναφοραὶ φέρουσαι, ἡ μὲν τριακοσίας ὡς ἔγγιστα ὑπογραφὰς δημοτῶν Σκοπέλου, ἡ δὲ 60 δημοτῶν Σκύρου καὶ ἑτέρα τοῦ Ι. Νικολαΐδου ἐπιλαχόντος, ἐν αἷς ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας καὶ τῆς διαλογῆς γενόμεναι ἐνστάσεις μὲ τὴν προσθήκην ὅτι ὁ ἐπίδοξος βουλευτὴς δὲν ἔχει καὶ τὴν νόμιμον ἡλικίαν·

β) Πιστοποιητικὸν δημότου τινος Σκύρου Γ. Αὐλονήτου ὀνομαζομένου καὶ συνυπογεγραμμένου καὶ εἰς τὴν ἐναντίαν τῆς ἐκλογῆς ἀναφορὰν καὶ αὐτόθι μὲν ὡς γνωρίζοντος γράμματα, εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν διὰ χειρός τινος Σ. Οἰκονομίδου, δι' οὗ ὁμολογεῖ ὅτι κατὰ τὸ 1817 κατὰ μῆνα Αὔγουστον εὑρεθεὶς εἰς Σμύρνην κατώκησεν εἰς τὸ οἴκημα τοῦ Ἀντωνίου Σταματίου πατρὸς τοῦ ἐπιδόξου βουλευτοῦ Κ. Ἀντωνιάδου, ὅπου διέμεινε τρεῖς μῆνας, καὶ ὅτι ἦτο τότε ὁ τελευταῖος οὗτος βρέφος ἐσπαργανωμένον ὡσεὶ μηνῶν ἑπτά·

γ) Τρία ἀποσπάσματα πρακτικῶν τῶν ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικῶν τοῦ 1841, 1842 καὶ 1843 ἐκ τῶν ὁποίων δηλοῦται ὅτι ὁ Κ. Ἀντωνιάδης ἐξετασθεὶς ποτὲ μὲν ὡς κατηγορούμενος ποτὲ δὲ ὡς μάρτυς ὡμολόγησε κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ὅτι ἦτον ἐτῶν 24, κατὰ τὸ δεύτερον ἐτῶν 25, καὶ κατὰ τὸ τρίτον ἐτῶν 26.

δ) Ἀναφορὰ μὲ ὑπογραφὰς 350 περίπου δημοτῶν Σκύρου καταψευδόντων τὰς ἐναντίων τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐπιδόξου βουλευτοῦ Κ. Ἀντωνιάδου ἐνστάσεις μὲ τὴν προσθήκην ὅτι καὶ τὸν πατέρα του Ἀντώνιον Σταματίου ἐτίμησαν ἄλλοτε ἦτοι κατὰ τὸ 1829 μὲ τὴν ἐκλογὴν των ὡς πληρεξούσιον εἰς τὴν ἐν Ἄργει Ἐθν. Συνέλευσιν.

ε) Πιστοποιητικόν τινος Γερασίμου μοναχοῦ, ἐτῶν 77 μετερχομένου τὸν πνευματικὸν καὶ βεβαιοῦντος ὅτι ἦτο μουσικὸς εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τῆς Σμύρνης, γνωρίζει κάλλιστα τὸν Ἀντώνιον Σταματίου καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἅπασαν, ἀνέθρεψε σχεδὸν ὅλους τοὺς υἱούς του, ὁ τρίτος τῶν ὁποίων ὁ Κων. Ἀντωνιάδης ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1814· καὶ ἦτον ἐκεῖ καὶ κατὰ τὴν γέννησίν του παρευρεθείς

καὶ εἰς τὴν βάπτισίν του καὶ διαμείνας καὶ πολλὰ ἔτη μετὰ ταῦτα ἐν Σμύρνῃ.

ς) Τρία πιστοποιητικὰ ἐξ ὧν τὸ μὲν τοῦ Δ. Γιαννούλη λοχαγοῦ ὁμολογοῦντος ὅτι κατὰ τὸ 1817 ὅτε διέμενε ἐν Σμύρνῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λ. Σταματίου, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κ. Ἀντωνιάδης ἦτο τριετής, τὸ δὲ δύο τινῶν Π. Νακάση καὶ Ἀντωνίου Γ. Δεάγγελη βεβαιούντων τὴν κατὰ τὸ 1814 γέννησιν τοῦ Κ. Ἀντωνιάδου, καὶ τὸ τρίτον κατοίκων τινῶν Ἀθηνῶν ἐμπόρων, βεβαιούντων ὅτι οὗτος ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐσύστησεν ἐμπορικὸν κατάστημα κατὰ τὸ 1835 εἰς ἡλικίαν ἀνωτέραν τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους.

ζ) Ἀπόσπασμα πρακτικῶν τοῦ κατὰ τὸ 1842 δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἐξ οὗ δηλοῦται ὅτι ὁ Κ. Ἀντωνιάδης ἐξετασθεὶς τότε ὡς μάρτυς εἶπε ὅτι ἔχει ἡλικίαν 33 ἐτῶν.

Ταῦτα ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ τμῆμα, ἀκούσαν καὶ τὸν ἐπιλαχόντα Κ. Νικολαΐδην ὡς καὶ τὸν ἐπίδοξον βουλευτὴν Κ. Ἀντωνιάδην ἀναπτύξαντας τὰς ἑκατέρωθεν ἐνστάσεις καὶ διασκεφθέν·

Ὡς πρὸς τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις.

Ἐπειδὴ ἡ συνάθροισις ἑκατὸν δημοτῶν Σκύρου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Ἀντωνιάδου, ἣ πείθω τὴν ὁποίαν οὗτος μετεχειρίσθη, αἱ χάριτες καὶ αἱ εὐεργεσίαι, δὲν εἶναι λόγοι ἀκυρότητος, ἐπομένως αἱ ἀπειλαὶ ὄχι μόνον δὲν ὑποστηρίζονται ἀλλὰ καὶ καταψεύδονται ἀπὸ τὴν ἐκ 350 περίπου ὑπαγραφῶν ἀναφορὰν τῶν ψηφοφορησάντων δημοτῶν Σκύρου.

Ὡς πρὸς τὰς ἐναντίον τῶν προσόντων τοῦ Κ. Ἀντωνιάδου·

Ἐνταῦθα τὸ τμῆμα διεφώνησε καὶ ἡ μειοψηφία διϊσχυρίσθη ὅτι δὲν ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν οὔτε τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐκ τῆς ἐπαρχίας τῶν Βορείων Σποράδων ὁ ἐπίδοξος βουλευτὴς Κ. Ἀντωνιάδης, βασιζομένη δι' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν εἰς τὰ μνησθέντα ἔγγραφα, ἤτοι τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ Γ. Λύλονήτου συγγενοῦς τοῦ Ἀντωνιάδου κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐνισταμένου καὶ ἐπιλαχόντος Ι. Νικολαΐδου, καὶ τὰς τρεῖς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὁμολογίας τοῦ Ἀντωνιάδου, καθ' ἃ θεωρεῖται οὗτος

ὡς ἔχων ἤδη ἡλικίαν ἐτῶν 28· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, εἰς τὰς γενομένας ἐνστάσεις καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 362 πιστοποιητικὸν τοῦ δημάρχου Ἑρμουπόλεως κατόπιν προσαχθέν, ἐκ τῶν ὁποίων δηλοῦται ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ Κ. Ἀντωνιάδου εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς δημοτικοὺς καταλόγους Ἑρμουπόλεως, αὐτὸς δ' ἐνεγράφη ὡς στρατεύσιμος τοῦ δήμου αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἀρ. 174 κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐξωδίκως ἔλαβεν, ὡς λέγει ἡ μειοψηφία τοῦ τμήματος.

Ἡ δὲ πλειοψηφία τοῦ τμήματος παρατηρεῖ ὅτι ἡ ὁμολογία τοῦ Γ. Λυλονήτου, ἄλλως ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀντίθετον τοῦ Ἀντωνιάδου μερίδα καθ' ὃ ὑπογεγραμμένου εἰς τὴν ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς του πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοράν, ἐξασθενεῖται ἀπὸ ἐκείνας πολλῶν, ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω, ἄλλων, ἰδίως δὲ ἡ τοῦ Γερασίμου πνευματικοῦ καὶ ἡ τοῦ Δ. Γιαννούλη λοχαγοῦ ἀνθρώπων ξένων τῶν ἐπιτοπίων συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, ὁμολογούντων ῥητῶς καὶ ὡρισμένως περιστάσεις, ὡς ἀνωτέρω ἐμνημονεύθησαν, παρέχουσι τὴν ἀναντίῤῥητον βεβαίωσιν περὶ τοῦ ὅτι ἔχει ἡλικίαν ἐπέκεινα τῶν τριάκοντα ἐτῶν ὁ ἐπίδοξος Βουλευτὴς Κ. Ἀντωνιάδης, ἐκ δὲ τῆς ὁμολογίας τούτου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ 1841, 1842, καὶ 1843 ὅτι ἦτον 24, 25, καὶ 26 ἐτῶν δὲν ἐξάγεται οὐδεμία βεβαίωσις καθόσον ὡς εἶναι γνωστὸν συμβαίνει πολλάκις νὰ μὴ δηλοῦται ἀκριβῶς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἡλικία, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθότι κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1842 ὡμολόγησεν ὁ Κ. Ἀντωνιάδης ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ ἄλλης ὑποθέσεως ἐξετασθείς, ὅτι εἶναι ἐτῶν 33.

Παρατηρεῖ ἐπίσης ἡ πλειοψηφία, δι' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἂν εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐν Σκύρῳ ὁ Κ. Ἀντωνιάδης, ὅτι ὢν υἱὸς αὐτόχθονος τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀπολαμβάνει ἀδιαφιλονεικήτως τὰ δικαιώματα τοῦ αὐτόχθονος ἐν αὐτῇ· ταῦτα δὲ δὲν ἀπώλεσεν οὗτος, καθόσον δὲν τὰ ἀπολαμβάνει εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν, οὔτε ἐὰν ὁ πατήρ του φαίνεται ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν τῆς Σύρου δῆμον, καὶ τόσον μᾶλλον, ὅσον οὗτος καὶ κατὰ τὸ 1829 ἐξελέχθη

πληρεξούσιος τῆς Σκύρου εἰς τὴν ἐν Ἄργει Ἐθνικὴν Συνέλευσιν καὶ ἀπὸ τὸ 1837, ὡς βεβαιοῦται ἐκ τριῶν πιστοποιητικῶν διαφόρων, μετέβη καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Σκύρον ἐπιβεβαιουμένου τούτου καὶ ἐκ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τοὺς ἐκλεκτικοὺς καταλόγους αὐτῆς, ἐνῷ εἰς ἐκείνους τῆς Σύρου δὲν φαίνεται ἐγγεγραμμένος· ἡ δὲ ἐγγραφὴ τοῦ Κ. Ἀντωνιάδου εἰς τοὺς καταλόγους τῶν στρατευσίμων τοῦ δήμου Σύρου, καὶ ἂν ὑποτεθῇ βεβαία διότι δὲν ἀποδεικνύεται ἐξ οὐδενὸς ἐγγράφου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βεβαίωσις τοῦ ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀποκατεστημένος αὐτόθι καὶ ἀπολαμβάνει τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, καθόσον ὡς εἶναι γνωστὸν καὶ αἱ τοιαῦται ἐγγραφαὶ ἐγένοντο καὶ ἐσυγχωρήθη καὶ παρὰ τῆς ἁρμοδίου Γραμματείας νὰ γίνωνται διὰ τοὺς παρεπιδημοῦντας, διὰ νὰ μὴν ὑπεκφεύγωσι τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας των ἀπὸ τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των, καὶ ὁ Κ. Ἀντωνιάδης ἀπὸ τὸ 1835 διαμένει ἐν Ἀθήναις, ἐπομένως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ὤφειλεν οὗτος νὰ κάμῃ οὐδεμίαν δήλωσιν περὶ μεταφορᾶς ἕδρας τῆς κατοικίας του εἰς Σκύρον ἀπὸ Σύρου καθὸ μὴ ἀποκαταστὰς εἰς αὐτὸ ἀπολαβὼν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα·

Γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειοψηφίαν.

Νὰ ἀποφασισθῇ ὡς ἔχουσα κῦρος ἡ προκειμένη συμπληρωτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας τῶν Πορείων Σποράδων, καὶ νὰ κηρυχθῇ νόμιμος αὐτῆς Βουλευτὴς ὁ Κωνστ. Ἀντωνιάδης.

Ἐγένετο ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Βουλευτηρίου.»

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἰσήγαγε τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ τακτικοῦ Στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1845. ἀνέγνω δὲ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν καὶ τὸ νομοσχέδιον, ἔχοντα ὡς ἑξῆς·

« Κατὰ τὸ ἀπὸ 9 (21) Ἰουνίου 1843 Β. Διάταγμα περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν φρουραρχικῶν ἐπιτελῶν καὶ τὸ ἀπὸ 10 Ἰαννουαρίου 1844 Διάταγμα περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ μουσικῶν εἰς τὰ τάγματα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τῶν ἀκροβολιστῶν.

Ἡ ὁλικὴ ὀργανικὴ δύναμις τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ σύγκειται ἐκ 3304 ἀνδρῶν τουτέστι

Τὸ 1.	τάγμα τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς ἐκ			1100
Τὸ 2.	»	»	»	1100
Τὸ 3.	»	» (ἀκροβολισταί)	»	552
Τὸ 4.	»	» (»)	»	552
			ὁλικῶς	3304

Ἀντὶ τῆς δυνάμεως ταύτης τῶν 3304 ὑπαξιωματικῶν, σχετιωτῶν καὶ σαλπιστῶν ὑπῆρχον κατὰ τὴν 31 Ὀκτωμβρίου 1844 μόνον 2447 ἄνδρες.

Ἐξυπηρετοῦσι δὲ ἀπὸ 1 Νοεμβ. 1844 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1845 ἄνδρες 749.

Ὥστε ἡ ὁλικὴ δύναμις τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καὶ τῶν ἀκροβολιστῶν θέλει παρίστᾳ κατὰ τὴν 1 Ἰαννουαρ. 1846 ἀντὶ 3304 ἀνδρῶν μόνον 1698 ἄνδρας.

Κατὰ τὸ ἀπὸ 9 (21) Ἰουνίου 1843 Β. Διάταγμα περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ ἱππικοῦ ἡ ὁλικὴ ὀργανικὴ δύναμις τῆς μοίρας τῶν λογχιστῶν σύγκειται ἐξ 158 ἀνδρῶν καὶ 121 ἵππων ὑπηρεσίας.

Εἰς τὴν δύναμιν αὐτὴν τῶν ἵππων, ἥτις ὑπῆρχε καὶ πραγματικῶς προσετέθησαν 40 ἵπποι, οἵτινες διετηροῦντο εἰς τὸ ἱπποτρόφιον Ἡμαυίου καὶ ἄλλαι τινές, αἵτινες δὲν εἶχον πωληθῇ εἰσέτι κατὰ τὰς τὸ 1843 ὑπαρχούσας διατάξεις καὶ τινες πῶλοι λαμβάνοντες ἐκ τοῦ ἱπποτροφείου ὥστε ἡ ὁλικὴ δύναμις τῶν ἵππων τῆς μοίρας ἀναβαίνει τὴν 1 Μαρτ. τρέχοντος ἔτους εἰς 166. ἀναλόγως δὲ τῆς δυνάμεως τῶν ἵππων πρέπει νὰ λογισθῇ καὶ ἡ δύναμις τῶν ἱππέων, ὥστε λογίζεται ὡς ὀργανικὴ δύναμις τῆς μοίρας τῶν λογχιστῶν 20 ὑπαξιωματικοὶ καὶ 190 ἱππεῖς ὁλικῶς 210 ἄνδρες.

Ἀντὶ τῶν 210 τούτων ὑπῆρχον κατὰ τὴν 31 Ὀκτωμβρίου 1844 ἄνδρες 204.

Ἐξυπηρετῶν δὲ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1844 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1845, ἄνδρες 81· ὥστε ἡ ὁλικὴ δύναμις τῆς μοίρας τῶν λογχιστῶν θέλει παρίστᾳ κατὰ τὴν 1 Ἰαννουαρίου 1846 ἀντὶ 210 ἀνδρῶν μόνον 123 ἄνδρας ἀπέναντι 166 ἵππων πλέον.

Κατὰ τὸ ἀπὸ 9 (21) Ἰουνίου 1843 Β. Διάταγμα περὶ νέου σχηματισμοῦ τοῦ πυροβολικοῦ ἡ ὁλικὴ ὀργανικὴ δύναμις τῆς μοίρας τοῦ πυροβολικοῦ σύγκειται ἐκ 283 ἀνδρῶν.

Ἀντὶ τῶν 283 τούτων ἀνδρῶν ὑπῆρχον τὴν 31 Ὀκτωμβρίου 1844 ἄνδρες 286.

Ἐξυπηρετοῦν δὲ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1844, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1845 ἄνδρες 95. ὥστε ἡ ὁλικὴ δύναμις τῆς μοίρας τοῦ πυροβολικοῦ θέλει παρίστᾳ κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1846, ἀντὶ 283 ἀνδρῶν μόνον 191 ἄνδρες.

Ἐπαναλαμβάνοντες δὲ νὰ ἐξάξωμεν τὴν γενικὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἐκθέτομεν, ὅτι ἀντὶ τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως, ἐξ ἧς πρέπει νὰ σύγκεινται τὰ τρία ὅπλα τοῦτέστι

Τὸ πεζικὸν ἐξ ἀνδρῶν		3304
Τὸ ἱππικὸν	»	210
Τὸ πυροβολικὸν	»	283
	Ὁλικῶς	3797

θέλουν ὑπάρχει κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1846

Εἰς τὸ πεζικὸν	ἄνδρες	1698
Εἰς τὸ ἱππικὸν	»	123
Εἰς τὸ πυροβολικὸν	»	191
	Ὁλικῶς	2012

Τοῦτέστι 1785 ἄνδρες ὀλιγώτεροι τῆς προσδιωρισμένης δυνάμεως, ὥστε πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς κατὰ τὸ 1845 ἔτος, ἀπαιτεῖται ὁ ἄνωθι σημειούμενος ἀριθμὸς τῶν 1785 ἀνδρῶν.

Ὁ Νόμος τῆς ἀπογραφῆς δὲν ἐξετελέσθη ἐντελῶς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἐκ τοὐναντίου μὲ τὴν πρόοδον τοῦ καιροῦ ηὔξανε κατ' ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν καθυστερούντων, ὥστε ὁ στρατὸς καθυστέρει τὴν 1 Ἰανουαρίου 1845 ἀπὸ τὴν ἀπογραφήν.

Τοῦ ἔτους	1839	ἄνδρας	25.
» »	1840	»	66.
» »	1841	»	145.
» »	1842	»	354.
» »	1843	»	122.
» »	1844	»	940.
		Ὁλικῶς ἄνδρας	1652.

Παρατηρητέον ὅτι κατὰ τὸ φαινόμενον οἱ καθυστεροῦντες τοῦ ἔτους 1843 εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν καθυστερούντων ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔτη, τοῦτο ὅμως πηγάζει ἐκ τοῦ ὅτι ἡ τότε ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἠλάττωσε τὸ κατὰ πρῶτον αἰτηθὲν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐσύγκειτο ἐκ 1200 ἀνδρῶν

εἰς 733 ἀναλόγως τῆς ἐλαττωθείσης δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, ὥστε πραγματικῶς ἀπὸ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν 1200 καθυστεροῦνται 589 νεοσύλλεκτοι τοῦ 1843 ἔτους, τὸ δὲ ὁλικὸν τῶν καθυστερούντων ἀπὸ τὰ παρελθόντα ἔτη ἤθελε συμποσοῦται εἰς 2119.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν συνεννοήθη μετὰ τοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθυστερούντων ἀπὸ τὰ παρελθόντα ἔτη νεοσυλλέκτων, ὅτις κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πιθανότητας ἠμπορεῖ νὰ ληφθῇ μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐλογίσθη εἰς 500. ὥστε ἐκπιπτομένων τῶν 500 τούτων ἀπὸ τὸ ὁλικὸν τῶν 1785 ἀνδρῶν, ἀπαιτοῦνται 1285 ἄνδρες τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 1845 πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὁλικῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξαιτεῖται τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τοῦ ἐσωκλείστου Νομοσχεδίου κατὰ συνέπειαν τῶν ἀπὸ 7 Ἀπριλλίου τ. ἐ. πρὸς αὐτὸ διαταγῶν τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἀπριλλίου 1845.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς Γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων τοῦ ἔτους 1845 προσδιορίζεται εἰς 1285.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἀναλογισμὸς αὐτῶν εἰς τοὺς διαφόρους δήμους τοῦ Κράτους θέλει ἐνεργηθῇ διὰ τῶν ἀρμοδίων Διοικητῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῇ Βάσει τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον καὶ ἐκτελέσει αὐτὸν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἕκαστον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἀπριλλίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ. »

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναρρῶν Ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπομένην ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφορῶσαν τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς ἐπὶ διαφόρων ἀναρρῶν.

« Συνελθοῦσα ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ τὴν 1 Ἀπριλλίου 1845 ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἑξῆς ἀναφοράς.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 669 τοῦ Εὐστ. Φλώρου πληρεξουσίου τῶν κατοίκων Λογκοῦ τῆς Ἀκρίδος, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὁ Ἀδμπρος Εὐμολπιάδης ἔχων εἰς τὸ χωρίον των πεντακοσίων μόνον στρεμμάτων γαίας κατεπάτησε τὰς λοιπὰς δημοσίας καὶ βάσει ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας στρέμματα, καὶ ὠρελεῖται ἀπὸ τὴν ἐκεῖθεν περιερχομένην ναυπηγήσιμον καὶ οἰκοδομήσιμον ξυλείαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τὸ δημόσιον ζημιοῦται, καὶ οἱ ἐντολεῖς του δὲν ἔχουσι ποῦ νὰ βόσκωσι τὰ ποίμνιά των· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ ἀπαγορευθῇ κατὰ τοῦ Εὐμολπιάδου πᾶσα ἐκποίησις τῶν γαιῶν τούτων, νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἐξέτασις περὶ τῶν καταπατουμένων ἐθνικῶν τούτων γαιῶν καὶ νὰ διακριθῶσι τὰ ὅρια τῶν γαιῶν τοῦ Εὐμολπιάδου καὶ τοῦ δημοσίου.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἔργον τοῦ Ὑπουργείου εἶναι νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως διὰ νὰ μὴ ζημιοῦται τὸ δημόσιον, οὐδὲ νὰ παραπονῶνται οἱ πολῖται οὗτοι.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 679 διαφόρων Κρητῶν, δι' ἧς ἐκθέτουσι τοὺς ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος ἀγῶνας καὶ τὰ ὅσια των, παραπονούμενοι διὰ τὴν μὴ προσηκόντως γενομένην αὐτοῖς περιθαλψιν εἰς τὸν συνοικισμὸν Μινώας καὶ Μήλου καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐκβουλεύσεών των, καὶ ἐξαιτοῦνται, 1) νὰ τοῖς χορηγηθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα μέσα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ συνοικισμοῦ Μινώας καὶ Μήλου, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀντιπροσώπευσις τῶν ἐν τῇ Βουλῇ· 2) νὰ τοῖς δοθῶσι τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας διὰ τὰς παραχωρηθείσας αὐτοῖς ἐθνικὰς γαίας, νὰ παραχωρηθῶσι δὲ τοιοῦται καὶ εἰς τοὺς εἰσέτι μὴ λαβόντας. 3) νὰ βαθμολογηθῶσιν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀγῶνος, καὶ νὰ δικαιωθῶσιν οἱ μὴ ἐπαξίως βαθμολογηθέντες, καὶ 4) νὰ συσταθῇ ἓν τάγμα ἐλαφρὸν πρὸς περιθαλψιν τῶν παλαιῶν καὶ ἐνδεῶν στρατιωτικῶν Κρητῶν, ἀναγκαζομένων νὰ ἀπέρχωνται εἰς τὴν δούλην πατρίδατων.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐκτιμήσει τὰς αἰτήσεις

τῶν ἀναρριπμένων Κρητῶν, καὶ τὸν πρότεινόμενον θεραπείας τρόπον τῶν παραπόνων τούτων.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ σύστασιν εἰς τὴν ἐμβριθῆ σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 671 τοῦ Ἰω. Α. Χατσῆ, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι διατελῶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1842 εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν, ἐβλάβη πρὸ ἓξ μηνῶν εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, καὶ δὲν δύναται ὡς ἐκ τούτου οὔτε εἰς τὸν στρατὸν νὰ ὑπηρετήσῃ, οὔτε ἄλλο ἐπιτήδευμα νὰ μετέλθῃ· διὸ ἐξαιτεῖται ἐξοικονόμησιν διὰ τῶν ἐπιουσίων ἄρτων καὶ τὰ ἀπολύ ὡς ἀναγκαῖα ἐνδύματα.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει προνοήσει καὶ περὶ τοῦ ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ παθόντος πολίτου τούτου.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 672 τοῦ Φίλωνος Εὐσταθίου πληρεξουσίου τοῦ χωρίου Κουκουρέων τοῦ δήμου Πέτρας τῆς Λεβαδείας ἀναφερομένου κατὰ τῆς εἰς τὸν Ἐμμ. Σπυρίδωνος ἐνεργουμένης ἤδη παραχωρήσεως γαιῶν ἀνηκουσῶν, κατὰ μὲν τὴν κυριότητα εἰς δημόσιον κατὰ δὲ κατοχὴν εἰς βοσκὴν ποιμνίων εἰς τοὺς ἐντολεῖς του.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις λαμβάνουσα ἤδη ὑπ' ὄψιν τὴν εἰδοποίησιν τῶν Κουκουρίων, θέλει ἔχει μεγαλητέραν εὐκολίαν διὰ νὰ πράξῃ κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, χωρὶς νὰ προσβλήθωσιν οὔτε τοῦ ἰδιώτου οὔτε τοῦ δημοσίου τὰ δίκαια, θέλει δὲ ἀναφέρει καὶ εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῶν πραχτέων της.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.

5) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 674 τοῦ Κ. Ι. Πριτσίλα, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι αἱ βάλαι εἶναι ἐγγὺς νὰ ἐκλείψωσιν ἂν δὲν ληφθῇ πρόνοια, καὶ νὰ ἐνοικιασθῶσιν αἱ εἰς τὰς λίμνας ὑπολειπόμεναι μέχρι Μαΐου τὸ βραδύτερον, ὅτε εἶναι εἰς τὸν τοκετὸν, ἀναδέχεται δὲ νὰ τὰς ἐνοικιάσῃ αὐτὸς πλειστῶν διὰ συμφωνίας ἢ καὶ δημοπρασίας.

Σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει σπεύσει νὰ προνοήσῃ διὰ νὰ μὴν ἐλαττωθῶσι τὰ τόσον ἐπωφελῆ ταῦτα ζωύφια, νὰ ὠφεληθῇ δὲ καὶ τὸ δημόσιον,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, μὲ σύστασιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰ ἀνωτέρω.

6) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 675 τοῦ Κ. Χρ. Καπετανάκη Βουλευτοῦ Οἰτύλου, διὰ τῆς ὁποίας ἐξιστορεῖ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶνας τῶν μελῶν τῆς πολυαρίθμου οἰκογενείας τῶν Καπετα-

νάκιδων εἰς διαφόρους ἀποχὰς καὶ μάχας, καὶ συνιστᾷ αὐτὴν εἰς τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος διὰ τὴν ὁποίαν πολλὰ ὑπέστησαν.

Σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ πατρὶς δὲν ὀγνοεῖ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνισθέντας, καὶ τοῦτο θέλει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκέσει εἰς τὴν ἀγωνισαμένην οἰκογένειαν τῶν Καπετανάκιδων,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν μὲ σύστασιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

7) Τὴν ὑπ' ἀριθ. **676** τῆς Ἀμπρινίτσας συζύγου τοῦ Βουχάρδου Βίσελ, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὁ σύζυγός της εἶναι φιλέλλην διατελέσας δέκα ἓξ ἔτη εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν· ἀπολυθεὶς δὲ ταύτης μετὰ τὴν γ'. Σεπτεμβρίου ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του Γερμανίαν, μὴ δυνάμενος νὰ ζήσῃ ἐν Ἑλλάδι, ἀφῆκε δὲ αὐτὴν εἰς ἔνδειαν καὶ μὲ τέσσαρα ἄνηβα τέκνα· διὸ ἐξαιτεῖται δυνάμει τοῦ ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως νὰ ἀναπαλεσθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἐὰν παρὰ τὰ ἐψηφισμένα ἀπεπέμφθη τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὁ φιλέλλην Βίσελ, ἡ Κυβέρνησις καλῶς ποιοῦσα θέλει φροντίσει νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν τυχὸν γενομένην ἀδικίαν,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ καὶ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

8) Τὴν ὑπ' ἀριθ. **678** κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος διὰ τῆς ὁποίας ἐκφράζονται τὴν ὡς ἐκ τῆς μεγάλης εὐλαβείας ἐπιθυμίαν των διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ διαλελυμένη μονὴ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων καὶ νὰ προσκολληθῇ εἰς αὐτὴν ὡς μετόχιον ἡ ἑτέρα διαλελυμένη μονὴ τῆς ἁγίας Τριάδος, πλησιόχωρος οὖσα, ὑποσχόμενοι νὰ ἐγκαταστήσωσιν εἰς αὐτὰς τοὺς ἀναγκαίους μοναχούς.

Σκεφθεῖσα, ὅτι αἱ τοιαῦται ἀφρόνως ὑποθέσεις περὶ διαλελυμένων μονῶν εἶναι ἀντικείμενον μέτρου γενικοῦ λυσιτελήσαντος προσεχῶς,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

9) Τὴν ὑπ' ἀριθ. **679** τοῦ Α. Σπυροπούλου δημάρχου Χαιρωνείας, καθαπτομένου τῆς εἰς τὸν Ν. Τσιμτσιλὴν παραχωρήσεως μιᾶς ἐθνικῆς νεροτριβῆς ἀξίας δρ. χ. ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας.

Σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐξακριβώσει τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ ῥηθεὶς δήμαρχος δεικνύει τόσην ἐπιμονὴν εἰς τὴν κατάδειξιν ταύτην,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.

10) Τὴν ὑπ' ἀριθ. **680** κατοίκων τοῦ χωρίου Ἁγιωργίτικα

τοῦ δήμου Κορυθίου τῆς Μαντινείας, παραπονουμένων διὰ τὴν ἀφαίρεσιν γαιῶν ἐθνικῶν καλλιεργουμένων παρ' αὐτῶν· παραχωρηθέντων δὲ εἰς ἄλλους διὰ κρυφίας ἢ ὑποθετικῆς καταμετρήσεως.

Σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει ὥστε οἱ ἀναφερόμενοι σύμφωνα μὲ τὰ προεψηφισμένα νὰ μὴν ὑστερηθῶσι τῶν ὁποίων καλλιεργοῦσιν ἀναγκαίων ἐθνικῶν γαιῶν,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.

11) Τὴν ὑπ' ἀριθ. **681** τῆς Ἑλένης χήρας Ἰω. Μπρούκα, δι' ἧς ἐξιστοροῦσα τὸν ἐν φυλακῇ τῆς Τριπολεως κατὰ τὸ ἔτος **1821** ὑπὲρ πατρίδος ἄωρον θάνατον τοῦ ῥηθέντος συζύγου της, καὶ τὴν ἕνεκα τῆς ἀπολεσθείσης χρηματικῆς καὶ λοιπῆς καταστάσεως αὐτοῦ ἐνδειάν της, ἐξαιτεῖται νὰ συνταξιοδοτηθῇ ἀνηκόντως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

Σκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἔθνος σύνοιδε τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ παθόντας, ἐξ ὧν εἷς εἶναι καὶ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἰω. Περροῦκας ἀποθιώσας ἐν φυλακῇ ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ συνιστᾷ αὐτὴν διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τὸν προσεχῶς παρουσιασθησόμενον προϋπολογισμόν.

12) Τὴν ὑπ' ἀριθ. **682** κατοίκων Βαμβακοῦ τοῦ δήμου Οἰνοῦντος τῆς Λακεδαίμονος, δι' ἧς ἐκθέττουν ὅτι ζητήσαντες νὰ λάβωσιν εἰς προικοδότησιν κατ' ἐκτίμησιν τὰς εἰς Τσοῦνι καὶ Κλαδᾶ τοῦ δήμου Σελλασίας, τὰς ὁποίας ἐκαλλιέργουν, ἐθνικὰς γαίας, ἠναγκάσθησαν παρὰ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν νομαρχιστῶν, καὶ τῶν ὀλιγωρησάντων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ τὰς ἔλαβον ἐπὶ δημοπρασίας εἰς ὑπέρογκον τιμήν, ἤτοι ἀνὰ **400** δραχμὰς τὸ στρέμμα γῆν ἀποφέρουσαν μόλις 150 ὀκάδας γέννημα ἐν καιρῷ εὐφορίας, καὶ τοῦτο ἔπραξαν μὴν ἔχοντες ἄλλας γαίας νὰ καλλιεργήσωσιν ὄντες γεωργοί, ἐξαιτοῦνται ἢ νὰ ἐπανέλθωσιν αἱ γαῖαι αὗται εἰς τὸ δημόσιον, ἢ νὰ ἐκπεσθῇ τὸ τίμημα κατ' ἐκτίμησιν.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἂν δημόσιοι ὑπάλληλοι κατεσοφίσθησαν τὸν Νόμον, καὶ ἠδικήθησαν οἱανα φερόμενοι, τὸ δημόσιον δὲν θέλει ἀναχθῇ νὰ ὠφεληθῇ μὲ καταστροφὴν ἢ ἔλλειψιν τῶν πολιτῶν.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ σύστασιν διὰ τὰ ἀνωτέρω.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **683** τοῦ Α. Γ. Ἀτανασοπούλου λοχαγοῦ τοῦ γ'. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὀροφυλακῆς Φθιώτιδος, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ἐνοικιάσας πενταετῶς κατὰ τὸ ἔτος **1834** ἐθνικὸν μύλον εἰς

Μενδένιτσαν διὰ δραχμὰς 590 κατ' ἔτος κατεζημιώθη ὡς ἐκ τῆς δαπάνης εἰς διόρθωσιν τοῦ κρημνισμοῦ τῶν τοίχων, καὶ τῆς ἀπουσίας του εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διὸ ἐξαιτεῖται τὴν παῦσιν πάσης ἄλλης πληρωμῆς, καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν προκαταβληθέντων.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

14) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 684 κατοίκων Λεβαδείας ἰδιοκτητῶν γαιῶν σπειρομένων ἄλλοτε ὀρύζια, πρό τινος δὲ καιροῦ ἀπαγορευθέντων χάριν ὑγείας δήθεν τῶν κατοίκων καὶ ἐξαιτουμένων τὴν ἄδειαν νὰ σπείρωσιν ἐκ νέου ὀρύζια, ἢ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἰδιοκτησίας των προσφόρου αὔτης διὰ ὀρύζια.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

15.16) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 685 καὶ 686 τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Ναυπλίου καταδίκων ἀποδιδόντων εἰς δημάρχους τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις των, καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς φυλακῆ αὐτῶν εἰς τὴν ὀκνηρίαν τοῦ εἰσαγγελέως Βικέλλα, καὶ ἐξαιτουμένων τὴν μεσιτείαν τῆς Βουλῆς διὰ νὰ τοῖς ἐπιδαφιλευθῇ ἡ Β. χάρις.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

17) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 688 τῆς Μαΐας χήρας Ν. Τσάντα δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὁ ῥηθεὶς σύζυγός της ἀγωνισάμενος ὑπὲρ πατρίδος, ὅπου ἦλθε μετὰ τοῦ ἀοιδήμου Ὑψηλάντου, ἀπεβίωσε πρὸ ἑνὸς ἔτους καὶ τὴν ἀφῆκεν ἔνδεη καὶ μὲ ἄκτῳ ὀρφανά, ὧν τὰ πέντε θήλεα καὶ εἰς ὥραν γάμου, διὸ ἐξαιτεῖται νὰ τεθῇ ὑπὸ σύνταξιν.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ ἀναφερομένη εἶναι ἀξία τῆς εὐνοίας τοῦ ἔθνους καὶ χάριν τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεών της.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ σύστασιν.

18) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 689 τῆς Μαρίτζας χήρας Σ. Μανιατοπούλου ἐκ Τριπόλεως ἐξαιτουμένης περίθαλψιν χάριν τοῦ πρὸ δύο μηνῶν ἀποθανόντος ἀγωνιστοῦ συζύγου της, ἐ καὶ ἀλεψάντος αὐτὴν γραίαν, ἔνδεη, ἀνοικονόμητον, καὶ μὲ ἑπτὰ τ κνα. ὧν τὰ δύο θήλεα καὶ ἐν ὥρᾳ γάμου, πορίζόμενα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀπὸ ἐλεημοσύνην συγγενῶν καὶ φίλων.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

19) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 690 τῶν υἱῶν τοῦ Θ. Κοντονικολάκη ἀγωνιστοῦ μέλους τῆς ἑταιρίας τῶν Φιλικῶν, ἀποθανόντος καὶ ἐγκα-

ταλείψαντος αὐτοὺς πέντε ὄντας, ὧν τὰ δύο θήλεα καὶ ἐν ὥρᾳ γάμου, εἰς ἔνδειαν, καὶ ἐξαιτουμένων περιθάλψιν.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Τούτων τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν κατὰ τὴν τάξιν διέταξεν ἡ Βουλή.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα λαμβανομένων φόρων. Μὴ παρευρισκομένου δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ ὁποίου ἡ παρουσία ἐθεωρήθη ἀναγκαία, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλήν, ἐὰν παραδέχηται μέχρι τῆς ἀρχίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ συζητηθῇ προηγουμένως ἡ περὶ τῆς Ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐποίκων Ψαρριανῶν ἔκθεσις τοῦ Ε' Τμήματος, ἀναγνωσθεῖσα πρὸ ἡμερῶν, τυπωθεῖσα καὶ διανεμηθεῖσα.

Παραδεχθείσης δὲ τῆς Βουλῆς τὴν πρότασιν, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν ἐὰν ἔχῃ τις ἐ ἀντίλεξιν γνώμην νὰ ἐπιφέρῃ κατὰ τῆς ἐκθέσεως, οὐδενὸς δ' ἀντιλέξαντος ἐτέθη τὸ ζήτημα ἐὰν παραδέχηται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Τμήματος, ἐπικυρώσαν τὴν ἐκλογὴν τῶν Ψαρριανῶν· γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Τμήματος, καὶ Βουλευτὰς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐποίκων Ψαρριανῶν τοὺς Κ. Κ. Κανάρην καὶ Γ. Δ. Στρατάραν.

Ὁ δεύτερος τῶν δύο τούτων, Βουλευτὴς Κ. Σταματάρας, εἰσῆλθεν ἐν πλήρει συνεδριάσει τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄ. ρ. 57 τοῦ Συντάγματος Βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐντεῦθα πρωτόκολλον Ὀ.κ.δοσίας.

Μετὰ τοῦτο ἀ.ξκινήσης τῆς συζητήσεως τοῦ ῥηθέντος φορολογικοῦ νομοσχεδίου, καὶ οὐδενὸς ἀντιλέξαντος κατὰ τῆς ἀρχῆς ἐψηφοφορήθη ἡ ἀρχὴ δι' ὀνοματικῆς κλήσεως κατὰ τὸν κανονισμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Π. Κυμηκοῦ καὶ Δ. Σακελλαρίου κατὰ τὸ ὡρισμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, καὶ ἐγένετο παμψηφεὶ παραδεκτὴ διὰ ψήφων 77.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα εἰσπραττομένων ἐγγείων φόρων, ναὶ ἢ ὄχι. »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Λογιωτατίδης	Ναὶ
Θ. Γρίβας	ἀπὼν
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Κ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης, Μ. Α. Καΐρης	ἀπόντες
Δ. Τσόκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος.	ἀπὼν
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπὼν
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ἀσθενὴς
Α. Δαπουσιάδης.	Ν.
Τζανετάκ. Γρηγοράκης	ἀπὼν
Δ. Τζιγκουράκας	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	ἀπὼν
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.
Νῖκος Θέου	Ν.
Α. Γουζουάσης,	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κρεστενίτης	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελέτιος Χ. Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	Ν.
Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥιβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	ἀπὼν
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	ἀπὼν
Σ. Μπαρότσης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.

Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σλβεστρ. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀπὼν
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς
Εὐθ. Κανελλόπουλος, Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κυριακίδης	ἀπὼν
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρδιτσιώτης	Ν.
Γ. Φαγγαρᾶς	Ν.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβελέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Στάϊκος	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Πρὶν δ' ἡ ἀρχίσῃ ἡ εἰς τὰ καθέκαστα συζήτησις, εἷς τῶν Βουλευτῶν, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 25 τοῦ Συντάγματος ἡ Βασιλικὴ χορήγησις ὁρίζεται διὰ νόμου, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ μὲ εὐχαρίστησιν, ἂν ἦναι ἕτοιμον τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον. Ὁ Ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι θέλει δώσει ἀκολούθως ἐξηγήσεις περὶ τούτου, ὅταν συζητῆται.

Ἀναγνώσθη ἀκολούθως τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ νομοσχεδίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπροτάθη ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν νὰ ἐξαιρεθῇ ἐνταῦθα ἡ εἰς τὰ τελωνεῖα φοροσυλογία τῆς μαστίγος, διότι, ὡς ἡ πεῖρα μέχρι τοῦδε μᾶς ἀπέδειξε, συμβαίνουσιν εἰς τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῆς πολλαὶ καταχρήσεις λαθρεμπορίων καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ Δημόσιον ὑποφέρει ζημίας· ἀντιπίπτοντος δὲ ἄλλου τινὸς εἰς ταῦτα, ὅτι ὁ προτεινόμενος λόγος δὲν εἶναι ἰσχυρὸς ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ Νόμου, ὡς ἐν

τῆς φορολογίας καὶ τοῦ προϊόντος τούτου εἰς τὰ τελωνεῖα, καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος ἀπαλλάσσεται ἀπὸ πᾶσαν καταβλητέαν καὶ παρεμπόδισιν τῶν ἐργασιῶν του, καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ κράτους κατανάλισκομένη μεταξὺ μένει ἀφορολόγητος, ἐνισχυομένης οὕτω τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας περὶ τὴν κατασκευὴν μεταξωτῶν βιομηχανημάτων· ὅτι αἱ ἐπιγενόμεναι καταχρήσεις εἰς τὴν ξύγω ὑπάρχει νὰ δύνανται ἀγορεύωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ καὶ ἄλλα, διὰ ὧν νὰ πολλαπλασιάσῃ καὶ θεραπεύσῃ ταύτας, οὐχὶ δὲ ἡ Βουλὴ νὰ ἐμποδίσῃ τὰ ὀλίγιστα τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου προτεινομένων ὠφελιμωτάτων καὶ ἀναγκαιοτάτων τοῦ λαοῦ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρ. 1 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἑπόμενον ἄρθρ. 2 τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ παρατήρησις τῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι, ἐπειδὴ τὰ σῖκα τῆς Μεσσηνίας καὶ τὰ λιμονοπορτοκάλλια τῆς Τριφυλίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας μεταφέρονται διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλωσιμὰ διὰ θαλάσσης, ἀφοῦ ἐτέθη ἡ διάταξις νὰ λαμβάνηται ὁ ἐν εἴδει φόρος εἰς τὸ τελωνεῖον, ἐνωτέρω δὲ τελωνεῖον δὲν ὑπάρχει, νὰ προστεθῇ ἡ λέξις *διὰ θαλάσσης* εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου καὶ τῆς προτεινομένης παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς προσθήκης παρετήρησέ τις, τῶν Βουλευτῶν, ὅτι, ὡς ἐκτίθεται τὸ ἄρθρον, δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι φορολογεῖται μόνον τὴν διὰ θαλάσσης μετακόμισιν· ἐπομένως ἐπρότεινε νὰ διορθωθῇ καὶ τὸ ἄρθρον 16. τὸ ὁποῖον ἔχει σχέσιν μὲ τὸ προκείμενον 2 ἄρθρον.

Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλου, ὅτι ἡ συζήτησις πρέπει νὰ περιορισθῇ μόνον ἐπὶ τοῦ προκειμένου 2 ἄρθρου, ὅταν δὲ ῥηθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ 16. τότε θέλει ἐξετασθῇ πῶς πρέπει νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἢ καὶ ἂν ἦναι ὅλως περιττόν.

Συμφωνήσαντος τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς προτεινομένην προσθήκην, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν προτεινομένην παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς προσθήκην, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου, τῶν λέξεων *διὰ θαλάσσης*.

Τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8. ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνώσθη τὸ ἑπόμενον ἄρθρ. 9 περὶ εἰς τὰ Τελωνεῖα φορολογίας τῶν βαλανιδίων καὶ κιτριδίων. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ εἷς τῶν Βουλευτῶν Ἀκαρνανίας παρετήρησεν ὅτι ἡ φορολογία αὕτη διὰ τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν εἶναι ἄδικος, ὅπως τὸ Νομοσχέδιον ὑποτίθηται, δηλαδὴ ἄνευ διακρίσεως τῶν προερχομένων ἐξ ἰδιοκτήτων δένδρων βαλανοκιτιδίων καὶ τῶν ἐξ ἐθνικῶν· ὅτι ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν κατοίκων πρέπει νὰ ἦναι δέκα τοῖς ἑκατόν, ὡς ἐκανονίσθη ἡ φορολογία ὅλων ἐν γένει τῶν προϊόντων· ὅτι δὲν ἀπαιτοῦσι προνόμια ἐξαιρετικὰ φορολογίας, ἀλλὰ τὴν τήρησιν τοῦ Συντάγματος ὡς πρὸς τὸ ἀπαραβίαστον τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν ἀδικιῶν, τὰς ὁποίας ἡ προλαβοῦσα Κυβέρνησις ἐπέφερεν εἰς τὴν Δυτ. Ἑλλάδα, ἀφαιρέσασα αὐθαιρέτως τὰς πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἰδιωτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἰδιοκτησίας τῶν ἐπὶ τῶν βαλανοκιτιδοδένδρων, ἀδικίαν, ἥτις, μετὰ τὴν αὐθαίρετον ἀφαίρεσιν καὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν χωρτων, προύκάλεσε δύο ἐπαναστάσεις εἰς τὴν Δυτ. Ἑλλάδα.

Ἀντιπαρετήρησεν εἰς ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰπὼν ὅτι δὲν πρόκειται ἤδη νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ διαιρεθῇ ἡ ἰδιοκτησία ἑκάστου, ἀλλὰ νὰ κανονισθῇ ἡ φορολογία τῶν βαλανοκιτιδίων· ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι Δικαστήριον διὰ νὰ δικάσῃ περὶ ἰδιοκτησίας, οὔτε ὁ Ὑπουργὸς εἶναι ἐπιτετραμμένος νὰ ὑπερασπισθῇ ἢ παραχωρήσῃ δικαιώματα ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ προκείμενον φορολογικὸν νομοσχέδιον· ὅτι ἡ ἰδιοκτησία ἑκάστου, τιθεμένη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων, εἶναι ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστος, οὐδὲ εἶναι φορολογικοὶ νόμοι προσβάλλοντες κεκτημένα δικαιώματα ἰδιοκτησίας· καὶ οἱ τῶν παρελθόντων ἐτῶν φορολογικοὶ νόμοι δὲν ἔκαμον τὴν διάκρισιν τῶν βαλανοκιτιδοδένδρων, τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν ἐνόπολλαῖς, καὶ μ' ὅλα ταῦτα οἱ Ἀκαρνᾶνες δὲν ἀπώλεσαν, οὔτε εἶναι δυνατὸν καὶ ἠθέλησαν νὰ ἀπωλέσωσι τὰς ἰδιοκτησίας των ἂν δὲ καὶ δὲν διακρίνται ὁ φόρος τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν καὶ ἐπὶ ἰδιοκτήτων βαλανοκιτιδίων, μόλα ταῦτα ὁ Νόμος ἐννοεῖ ἔγγειον μόνον φόρον ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτων, ὥστε οὕτως δὲν προσβάλλεται ποσῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας· ὅτι ἡ διάκρισις αὕτη εἶναι δύσκολον νὰ γένῃ διότι πρόκεινται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνυπέρβλητα προσκόμματα εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτήτων βαλανοκιτιδοδένδρων, καὶ καταχρήσεις μέγισται πρὸς βλάβην τοῦ Δημοσίου θέλουσιν ἐπισυμβῇ. Ὁ σκοπὸς τοῦ Ὑπουργείου εἶναι νὰ καταρθώσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν διάκρισιν ταύτην ἄνευ βλάβης μήτε τοῦ Δημοσίου μήτε τῶν ἰδιωτῶν, καὶ διὰ τοῦτο παρεδέχθη διὰ τοῦ Νόμου τούτου εἰδικὴν φορολογίαν διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, ὥστε καὶ ἄλλων μερῶν κάτοικοι, ὅπου εὑρίσκονται ἀναμικτα βαλανοκιτιδόδενδρα ἰδιόκτητα μὲ ἐθνικά, ἐζήτησαν τὴν καθιέρωσιν

αὐτῆς τῆς φορολογίας. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ταῦτα ἀντέκρουσε Βουλευτὴς εἰπὼν ὅτι οὔτε ἡ Βουλὴ εἶναι δικαστήριον, οὔτε πρόκειται δίκη περὶ ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ περὶ φορολογίας δικαίας καὶ ὁμοιομέρου καθ' ὅλον τὸ Κράτος· ὁ διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ Τριχωνίαν ὁριζόμενος φόρος τῶν βαλανοκιδίων εἶναι μεγαλήτερος τῶν ἄλλων μερῶν, ἐνῷ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἐκθέσεώς του ὁμολογεῖ, ὅτι ἡ ποιότης τῶν βαλανοκιδίων Κέας καὶ Μάνης εἶναι καλητέρα, καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὑπάγει τὸ προϊὸν τῶν μερῶν τούτων εἰς φόρον ὀλιγώτερον τοῦ τῆς Ἀκαρνανίας. Τὸ ἄδικον τοῦτο προέρχεται, διότι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται σήμερον νὰ κάμῃ τὴν διάκρισιν τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τὰ ἰδιόκτητα βαλανοκιδόδενδρα, καὶ διότι θέλουσιν ἐπισυμβῇ μεγάλαι καταχρήσεις εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· ἀλλὰ τί πταίει διὰ τοῦτο ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος, ὅστις ἔπρεπε νὰ πληρώνῃ τὸν ἔγγειον φόρον, ὡς πληρώνουσι καὶ ὅλα τὰ ἰδιόκτητα κτήματα; Μεταξὺ τῶν κατοίκων καὶ τοῦ δημοσίου ὑπῆρξε πρὸ δέκα ἐτῶν, καὶ ὑπάρχει δίκη περὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν βαλανοκιδοδένδρων, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν 1833 αὐθαιρέτως ἀφήρεσεν, ὁ δὲ λαὸς, ἂν δὲν ἀδικῆται δὲν προσφεύγει εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων του· ὅτι πρὸ τῆς ἀνασταστάσεως, τῶν βαλανοκιδοδένδρων τῆς Ἀκαρνανοαιτωλίας τὸ προϊὸν δὲν ἐπλήρωνε πεσσὸς φόρον, ἡ δὲ προλαβοῦσα Κυβέρνησις ἀφήρεσεν ὄχι μόνον τὰς κοινοτικὰς ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἰδιωτῶν ἐπὶ τῶν βαλανοκιδοδένδρων τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τῶν ἰδιοκτήτων καὶ καλλιεργουμένων ἀγρῶν των, ὑποβάλλουσα τὸ προϊὸν αὐτῶν ὄχι εἰς τὸν ἐγκτητικὸν φόρον τῶν 25 τοῖς ἑκατὸν, ἀλλὰ εἰς 33 τοῖς ἑκατὸν, ἐνῷ καὶ ἤδη οἱ ἀγοράζοντες ἐν Ἀττικῇ καὶ ἀλλαχοῦ ἰδιωτικὰ Ὀθωμανῶν κτήματα, περιλαμβάνοντα βαλανοκιδόδενδρα, ἀπολαμβάνουσιν ἡσύχως τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας των. Διὰ ταῦτα ἐπειδὴ εὖτε τὸ δημόσιον πρέπει νὰ ὑποφέρῃ ζημίας ὡς ἐκ τῶν δυσκολιῶν τῆς διακρίσεως τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τὰ ἰδιόκτητα βαλανοκιδόδενδρα, καὶ νὰ προληφθῶσιν αἱ ἐκ τούτων καταχρήσεις, ἐπρότεινε νὰ προσδιορισθῇ ὁ φόρος τῶν βαλανοκιδίων εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν ἐφ' ἑκάστου κανταρίου, διὰ τηρουμένου τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, νὰ ὑπερασπίσωσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὰ δικαιώματά των καὶ διεκδικήσωσι τὰς ἰδιοκτησίας των, ἐὰν τὸ δημόσιον ἐξακολουθῇ νὰ τὰς κατακρατῇ.

Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλου, ὅτι τὰ περὶ τούτου παράπονα τῶν

κατοίκων Ἀκαρνανοαιτωλίας, δὲν προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ τῶν βαλανοκιδοδένδρων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὁλοκλήρου τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἐπώλησε κατὰ τὸ 1843, καὶ διότι δὲν ἀπαγορεύεται εἰς ἄλλους κατοίκους νὰ συλλέγωσι τὸν καρπὸν τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου χωρίου βαλανοκιδοδένδρων, ὡς ἐγένετο πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως· ὅτι ἕνεκα τῆς κατὰ τὸ 1834 ἐκποιήσεως τῆς ἐπαναστάσεως· ὅτι ἕνεκα τῆς κατὰ τὸ 1834 ἐκποιήσεως ὁλοκλήρου τοῦ καρποῦ τῶν βαλανοκιδοδένδρων ἀρνουμένων τῶν κατοίκων τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ καὶ προτεινόντων τὴν ἀπόδοσιν τῶν 25 τοῖς ἑκατὸν, προέκυψε δίκη μεταξὺ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τῶν κατοίκων, ἡ ὁποία ἐδικάσθη· ὅτι, ὡς ἐκ τούτων καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν πράξεων τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν συμβουλίων ἀποδεικνύεται, ὅτι μήτε κοινοτικὰ μήτε ἰδιόκτητα βαλανοκιδοδένδρα ὑπάρχουσι, καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι δὲν διεκδικοῦσι δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἀπαιτοῦσι νὰ πληρόνωσι τὰ 25 τοῖς ἑκατὸν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ συγκομιδὴ τοῦ καρποῦ ἀπὸ τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστης κοινότητος δένδρα, τὸν ὁποῖον νὰ συλλέγωσι μόνον οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος· ὅτι τὰ δένδρα ταῦτα διακρίνονται εἰς τρεῖς τάξεις, 1) δένδρα ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τριῶν χωρίων καθ' ὁλοκληρίαν ὄντων ἐθνικῶν, 2) δένδρα ἐπὶ ἰδιοκτήτων ἀγρῶν καὶ 3) ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ ἀκαλλιεργήτων τόπων· ἑπομένως εἶναι ἀδύνατος ἡ διάκρισις, τὴν ὁποίαν οἱ Ἀκαρνάνες ζητοῦσιν, οὔτε ἔχουσι πρὸς τοῦτο δικαίωμα· ὅτι ἐκτὸς τούτων ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ 1834 ἀπέκτησε τὴν κατοχὴν ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ καρποῦ τῶν βαλανοκιδοδένδρων, καὶ ἑπομένως κατὰ τοὺς ἐν ἰσχυϊ νόμους, ὁ διεκδικῶν τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτῶν δύναται νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια καὶ νὰ ἐναγάγῃ ἐνώπιον αὐτῶν τὸ δημόσιον· ἡ δὲ Βουλὴ, ἐπιβάλλουσα φόρον δὲν δύναται νὰ παραβλέψῃ μήτε τοῦ δημοσίου μήτε τῶν ἰδιωτῶν τὸ δικαίωμα.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι ἡ βία καὶ ἡ αὐθαιρεσία δὲν προσκτῶσι δικαιώματα, οὔτε καθιεροῖ τὸ δίκαιον, καὶ ἑπομένως, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐπώλησεν αὐθαιρέτως ὁλόκληρον τὸν καρπὸν, δὲν ἀπέκτησε διὰ τοῦτο αὐθαιρεσίας δικαίωμα κατοχῆς ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτων δένδρων, οὔτε οἱ ἰδιοκτῆται εἶναι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ δικαστήρια· ὅτι κατὰ τὸ 1829 ἡ Ἀκαρνανοαιτωλία ἐξουσιάζετο ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ ἑπομένως ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκποιήσῃ ἢ ἐνοικιάσῃ τὸν καρπὸν ἢ ἐπιβαλῃ φόρον· ἂν δὲ ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὸ 1834 ἐπιβαλε χεῖρα ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ καρποῦ, ταῦτα ἦτο βία καὶ αὐθαιρεσία, ὡς καὶ ἐπείνη τῆς

τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἰδιοκτήτων λειβαδίων καὶ χόρτων, ἐξ' ὧν προ-
ἐκυψεν ἡ ἐπανάστασις τῶν 1836 καὶ ἐκινδύνευσε καὶ κατὰ τὰ
1837 νὰ προκύψῃ καὶ δευτέραν φορὰν, ὅτε ὁ ἀγοραστὴς τῶν
1834 ἀπῄτει ἀπὸ τοὺς κατοίκους μέγιστον χρηματικὸν ποσὸν
λόγῳ ἀποζημιώσεως· ὅτι, ἐὰν ἡ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ δ α-
κρίνῃ τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ ἰδιωτικὰ καὶ νὰ προλάβῃ τὰς ἐκ τούτου
καταχρήσεις, οὐδεὶς τῶν ἰδιωτῶν δύναται ἕνεκα τούτου νὰ προ-
βλεφθῇ καὶ νὰ ἀπολέσῃ τὰ δικαιώματά του καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν
του· ὅτι εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουσιν ἰδιόκτητα χωρία, πε-
ριφέρεται καὶ δάση πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, καὶ ἐπομένως
εἶναι ἄδικον νὰ ἀρνῆται τις εἰς ἐκείνους τὰς ἰδιοκτησίας των,
ἐνῷ ἰδιοκτησίαι χόρτων, δασῶν καὶ ἐκ ανοικοδομῶν ἀγ-
γωρεύονται εἰς τοὺς μετὰ τὸν ἀγῶνα ἐλθόντας καὶ ἀγοράσαντας
κτήματα ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἐπ' μένως. ἐὰν ἦναι ἀδύνατος
ἐπὶ τοῦ π ρόντος, ἡ διάκρισις τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τὰ ἰδιόκτητα
δεν δρα, ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου ὄχι εἰς μίαν καὶ
ἡμίσειαν δραχμὴν, ὡς ἐπ ότεινεν εἷς τῶν προλαλησάντων, ἀλλ'
εἰς μίαν καὶ πέντε λεπτά.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θ λουσα νὰ ἀπαλ-
λάξῃ τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὰ βάρη τῶν ἐ οικιαστῶν καὶ ἀπὸ
τὰς καταβλ ψεις αὐτῶν, ἔλαβε τὸ μέ ρον, μέχρις οὗ κατορθ ωθῇ
ἡ διάκρ σις τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτήτων δενδρων, νὰ ἐπιβάλῃ
φόρον ὁμοιον εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα· ὅτι ὁ φόρος οὗτος
τῶν βαλανοκιδίων Ἀκαρνανίας εἶναι ὀλίγιστος καὶ ἀνάλογος
παρακαλ ένος πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τ ῦ Κράτους, τὰ παράγοντα βαλανοκίδια, δι τι ἐκ τῆς παραλαβῆς τοῦ ποσοῦ
τοῦ φόρου κατὰ τὸ Νομοσχεδ ον πρὸς τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους
ἐξάγεται, ὅτι, ἐνῷ ὁ φόρος τῶν βαλα οκιδίων Ἀττικῆς, Ἀχαΐας
καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Πελοποννήσου ἐκτὸς τῆς Ἀκαρνανίας πῆξησεν
ἐρέθος πλειότερον, ὁ τῆς Ἀκαρ ανανίας ἐ αττώθη· ὅτι τὸ
Ὑπουργεῖον ἔπραξ ν ὅ,τι ἐδύνατο ἐπὶ τοῦ παντὸς, ἀλλὰ μὲ τὴν
προσθ ήκην τῆς διακρίσεως τῶν δὲ δρων εἰς ἐθνικὰ καὶ ἰδιόκτητα.
Διὰ τοὺς προταθέντας δὲ παρὰ τῶν προλαλησάντων λόγους ὑπε-
στήριξε καὶ αὐτὸς ἔκπτωσιν τινα τοῦ φόρου μικράν.

Ἕτερος δὲ μὴ ἀποδεχόμενος τὴν προταθεῖσαν ἐλάττωσιν τοῦ
φόρου, ἀλλ ἐπιμένων εἰς τὴν διακρισιν τῶν ἐθνι ῶν καὶ ἰδιο-
κτήτων δένδρ ων καὶ τὴν οὕτως ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τῆς ἀποδε-
κατώσεως ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτων παρετήρησεν ὅτι ὁ φόρος ἐπὶ τῶν
ἰδιοκτήτων κτημάτων πρέπει νὰ ἦναι κοινὸς καὶ ὁμοιος καθ'
ὅλον τὸ κρά ος, καὶ ὅτι, ἂν ἦναι εἰς τὴν Κυβέρνησιν δύσκολος

ἡ διάκρισις τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τὰ ἰδιόκτητα, καὶ ἡ πρόληψις τῶν
καταχρήσεων, τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετὸν δικαιολόγημα πρὸς κατα-
πάτη ιν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα θεμελιώδεις νόμοι καθιερώσαι
καὶ π.οστα εύουσι. καὶ ἀφαίρεσιν τοῦ ἱεροῦ τῆς ἰδιοκτησίας
δικαιώματος. Δὲν πρόκειται εἰπεῖν ὁ Ὑπουργὸς, νὰ δικάσῃ ἡ Βουλὴ
περὶ ἰδιοκτησίας, ἐμὲ νὰ ἐ ιδηχθῇ φ ως, ἀλλὰ πῶς ὁ φόρος
οὗτος ἐπιβλ ληται ὄχι κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ
κτήματος, ὡς εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος; Ἡ κατοχὴ καὶ
τὰ δικαιώματα ἐ γένει δὲν ἀποκτῶνται διὰ τῆς βίας καὶ τῆς
αὐθαιρεσίας· καὶ αὐτὴ ἡ μεταβολὴ τοῦ παρελθόντος συστήματος,
ὑπαγορεύει καὶ δικαιολογεῖ τὴν κατάργησιν τῶν ἀποτελεσμάτων,
τὰ ὁποῖα ἡ βία καὶ ἡ αὐθαιρεσία καθιέρωσαν. Οἱ Ἀκαρνᾶνες δὲν
ἐ κατέλιπόν ποτε τὰς ἰδιοκτησίας των, οὔτε ἔπαυσαν νὰ
διεκδικοῦνται ὅτι εἶναι ἰδιόκτηται, ἀλλ' ὅταν ἡ βία ἐπῆλθεν
εἰς τὰ 1834 καὶ ἀρχίσασα ὁλόκληρον τὸν ἰδιόκτητον καρπὸν,
ὅταν ἐφυλλοβ ἡ ἰδιοκτησία τῶν χόρτων, ἀφοῦ ἐσπρώχθησαν
καὶ εἰς αὐτὸ τὸ βίαιον τῆς ἐπαναστάσεως μέσον, τότε, πρὸς
ἀποφυγὴν ὧν μυρίων καταθλίψεων καὶ καταπιέσεων, ἐπρότειναν
ἠναγκασμένοι τὴν πυραχώρησιν τῶν 25 τοῖς ἑκατὸν καὶ ἀπέ-
στειλα πρὸς τ ν Κυβέρνησιν ἐγ ράφους περὶ τούτου αἰτήσεις.

Τὰ βαλανοκιδοδένδρα Ἀκαρνα ία, ἦσαν πρὸ ἀμνημονεύτων
χρόνων κοινοτικὰ κ ὶ ἰδιωτ κά, ἐκτὸς τῶν ἐ ριακομένων ἐντὸς
τῆ περιφερ είας τριῶν μόνων γωρίων. Ἐπὶ τ ς ἐπαναστάσεως
καὶ ἐπ' αὐτοῦ τ ῦ Κυβερνήτου δὲ ἀπεδώκαν ποσῶς φόρον δι'
αὐτὰ Μόνον ἐπὶ τῆς ἀνωρχίας τοῦ 1832 ὁ Στρατὸς, ἐπικρατῶν
εἰς τὴν δυτικ ν Ἑλλάδα διὰ τῆς βίας τῶν ὅπλων, ἤπασε ἐτησίως
τῶν καρπῶν· τὸ δὲ περισταικὸν τοῦτο τῆς βίας μένει ἄνευ ἀπο-
τελέσματος. Κα ὰ τὰ 1833, ἐνῷ ὁ Νόμος διέταττε φόρον ἐπὶ
τῶν βαλανοκιδίων ὡς καὶ πέρυσιν, ἐ εργήθη δημοπρασία, καὶ
ἀντὶ ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου, ἐπωλήθη ὁλόκληρος ὁ καρπὸς ἀπὸ
τὸ Δημόσιον ἄνευ Νόμ υ, ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς βίας καὶ τῆς αὐθαι-
ρεσίας, καὶ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς μεταξὺ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ
τῶν ἰδιοκ ήτων ἀναφυείσης ἕνεκα τούτου δίκης οἱ ἰδιοκτῆται
ἐδικαιώθησαν. Κατὰ τὰ 1829 οὐδεμία ἐνοικίασις ἢ εἰσπραξις
φόρου ἔγινε διότι ὁλόκληρος ἡ δυτικὴ Ἑλλὰς κατεξουσιάζετο
ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν· πιθανὸν μόνον εἶναι κατὰ
τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς ἀναρχίας νὰ ἐπλήθε δικαίου τι κατὰ τῶν
κατοίκων περισταικόν. Εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν ἐκτὸς τῶν τσιφλι-
κίων, βακουφίων καὶ ἐμπλακίων, τὰ λοιπὰ ὅλα ἦσαν ἰδιωτικὰ
καὶ κοινοτικὰ κτήματα· ὑπῆρχον δὲ καὶ κοινοτικὰ ἀνταποκριτικὰ

μενα εἰς τὰς κοινοτικὰς ὑποχρεώσεις καὶ χρέη καὶ ἐπομένως τοιαῦτα εἶναι καὶ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος βαλανοκιδόδενδρα· ἐὰν εἶναι τῆς αὐτῆς κατηγορίας καὶ τὰ τῆς Ἀχαΐας ἃς γίνῃ καὶ ἐπ' ἐκείνων διάκρισις καὶ ἂς ἐπιβληθῇ ὁ ἔγγειος μόνον φόρος. Τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν Ἀκαρνάνων πρέπει νὰ σεβασθῶμεν καὶ νὰ ἀποδώσωμεν εἰς αὐτοὺς τὸ δίκαιον. Δὲν πρόκειται ἂς εἰμὴ μόνον περὶ τῶν δένδρων τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς τῶν ἰδιοκτήτων ἀγρῶν τῶν κατοίκων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπαντῶν εἰς ταῦτα, ἐπανέλαβεν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ δικάσῃ ἤδη ἡ Βουλὴ περὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν δένδρων, ἀλλὰ νὰ ἐπιβάλῃ φόρον. Διὰ τοῦτο ἀπ' ἀρχῆς περιωρίσθη ὡς πρὸς τοῦτο ἐντὸς κύκλου, καθ' ὃν μήτε ἡ Κυβέρνησις μήτε οἱ ἰδιοκτῆται ἐδύναντο νὰ πάθωσιν. εἶπον περὶ αὐθαιρεσιῶν τῆς προλαβούσης Κυβερνήσεως, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τοιαῦτα προηγούμενα ὁποῖα νὰ ἀποδεικνύωσι τοιοῦτον αὐθαίρετον. Ἡ προταθεῖσα ἐλάττωσις τοῦ φόρου δὲν χαρακτηρίζει τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν Ἀκαρνάνων, ἀλλ' αὕτη εἶναι μικρὰ ἀνακούρισις, προτεινομένη ὑπὲρ τῶν κατοίκων, ὅπου εἶναι ἀνάμικτα ἐθνικὰ καὶ ἰδιόκτητα δένδρα, καὶ ἡ διάκρισις αὐτῶν δὲν ὑπάρχει· ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ φόρος οὗτος ἐπικράτησε μέχρι τοῦδε ὡς τὸ νομοσχέδιον ὁρίζει, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν εἶναι δικαστήριον νὰ δικάσῃ περὶ ἰδιοκτησίας, παρεδέχθη ἐλάττωσιν μικράν τινα τοῦ φόρου, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 25 λεπτὰ, καὶ τοῦτο μόνον διὰ τὴν Ἀκαρνανοαιτωλίαν, πρὸς ἐθνικὴν εὐχαρίστησιν τῶν κατοίκων μέχρι τῆς διακρίσεως τῶν κτημάτων τούτων.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν εἷς τῶν προλαλησάντων, ὅτι οἱ Ἀκαρνᾶνες δὲν ἀπαιτοῦσιν εἰμὴ νὰ ἀναγνωρισθῶσιν αἱ ἰδιοκτησίαι. Δὲν εἶναι ἁρμοδία ἡ Βουλὴ νὰ δικάσῃ περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, εἶναι ὅμως ἁρμοδία νὰ ἐπιβάλῃ φόρον ἔγγειον ἡ ἐπικαρπίας, ὡς τοῦτο ἔπραξε διὰ τοῦ φορολογικοῦ Νόμου καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους. Εἶπεν ὁ Ὑπουργὸς ὅτι δὲν ἔχομεν προηγούμενα, δι' ὧν νὰ ἀναγνωρίζεται ἡ ἰδιοκτησία, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Καποδίστριας ἀνεγνώρισεν αὐτὰ ὡς ἰδιόκτητα καὶ δὲν ἐπέβαλεν εἰμὴ φόρον ἔγγειον μόνον. Οἱ κάτοικοι ἀνηνέχθησαν περὶ τούτου εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν, ἥτις παρέπεμψε τὰς ἀναφορὰς των εἰς τὰς Βουλὰς, διὰ νὰ ἀποφανθῶσιν ἐπ' αὐτῶν, θεωρήσασα αὐτὰς ἁρμοδίας διὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἰδιοκτήτων καὶ ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τὴν ἐπιβολὴν ἐγγείου φόρου ἢ ἐπικαρπίας.

Ἡ διάκρισις τῶν κτημάτων τούτων δὲν εἶναι δύσκολος διότι εἰς ὅλην τὴν Ἀκαρνανίαν μόνον τρία χωρία, τῶν ὁποίων εἶναι

ἐγνωσμένη ἡ περιφέρεια, περιλαμβάνουσιν ἐθνικὰ, τὰ δὲ λοιπὰ, περιλαμβανόμενα ἐντὸς ἰδιοκτήτων ἀγρῶν, εἶναι ἰδιόκτητα.

Ἐρρέθησαν ὑπὸ διαφόρων μετὰ ταῦτα πολλὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, περιστρεφόμενα πρὸς τὴν διάκρισιν τῶν δένδρων ὡς ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτήτων, καὶ πρὸς τὰς γενομένας ἐπ' αὐτῶν διενέξεις, περὶ τῶν μέτρων, δι' ὧν ἡ Κυβέρνησις ἀφήρεσε κατὰ τὰ **1833** καὶ **1834** τὰς ἰδιοκτησίας ταύτας κλπ. τῶν ὁποίων ἔλαβον γνῶσιν οἱ μὲν ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἄλλοι ἄλλως.

Παρελθούσης δὲ τῆς ὥρας ὁ Πρόεδρος, ἀγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς προκειμένης συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ὁρκωδοσίας.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ μηνὸς Φευρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, περὶ τὴν **11** ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἐμφανισθεὶς ὁ Βουλευτὴς τῶν ἐποίκων Ψαρριανῶν Κ. Γ. Δ. Σταματάρας ὥμοσε τὸν τοῦ Βουλευτοῦ ὅρκον ἔχοντα οὕτω·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς » τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπλη» ρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προεδρείου, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ ὁμόσαντος.

Ὁ ἱερεὺς
ΜΑΞΙΜΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ ὁμόσας
Γ. Δ. Σταματάρας

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.
Δ. Ζῶτος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΔ'.

Τῆς 10 Ἀπριλλίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν 11 π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρὸν μὲν 83, ἀπόντων δὲ 20, Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ὡς ἀντικειμένου τῆς συνεδριάσεως τῆς συζητήσεως, περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν βαλάνων, εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι καὶ αἱ βάλανοι τῆς Μεσσηνίας ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν ἐκείνην τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, διότι καὶ αὗται δὲν ἐφορολογοῦντο ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ μετὰ ταῦτα μέχρι τῶν 1833. ὅτε ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐνοικιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῶν ἐπιβληθέντα φόρον, συνέπεια δὲ τούτου ἦσαν φόνοι καὶ τραύματα καὶ ἡ ἐρ' ὅλην τριετίαν ἀπώλεια τοῦ καρποῦ αὐτῶν· ὅτι εἰς Τιφυλανιδῶς διαιροῦνται αἱ βάλανοι διαιροῦνται εἰς τεμάχια, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει οἶκόν τινα καὶ διατίθησιν αὐτὸ κατὰ θέλησιν ἀπαλλοτριοῦσα ἢ ἐκποιήσεως ἢ ἄλλως μεταβιβάζουσα τὴν ἐπ' αὐτοῦ κυριότητα· ἐπρότεινε δὲ διὰ τοῦτο νὰ ὑπάγωνται καὶ αὗται εἰς ἔγγειον φόρον ὄχι δὲ καὶ εἰς τὸν τῆς ἐπικαρπίας ὡς καὶ αἱ βάλανοι τῆς Αἰτωλοακαρνανίας.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος ἔλεξεν οὕτως· κατὰ τὴν πνιγηρὰν ταύτην συνεδρίασιν τινὲς τῶν Βουλευτῶν εἰζήτησαν νὰ ἐπιβληθῇ ὁ ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν ἐπιβαλλόμενος φόρος καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Ἀκαρνανίᾳ ὡς ἰδιοκτησιῶν ἢ κοινοτικῶν θεωρουμένων βαλάνων. Κἰς τοῦτον δ' ἀντέταξαν ἄλλοι ὅτι ἡ Βουλὴ ψηφίζουσα τὸν φορολογικὸν τοῦτον Νόμον δὲν εἶναι ἄρμοδία νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν ταύτην παρασχόντων ὡς ἀληθῶς τοὺς διϊσχυρισμοὺς ὧν χθὲς ὑπὲρ τῆς προτάσεως ταύτης ἀγορευσάντων Βουλευτῶν, διότι τῆς αὐτῆς φύσεως βάλανοι ὑπάρχουσι καὶ εἰς Λακεδαίμονα, περιορίζεται νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸ ἂν τὸ συζητούμενον ὑπάγηται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Βουλῆς. Τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἰσχύον δίκαιον κατὰ τὰ ψηφισθέντα παρὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως θεωρεῖται ὡς ἰδιοκτησία, αἱ δὲ μεταξὺ ἰδιωτῶν διαφοραὶ περὶ καταπατήσεως τῆς ἰδιοκτησίας καὶ περὶ ἀποκτήσεως, κατοχῆς

ἐπὶ κτημάτων ἀλλοτρίων ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα μόνα δύνανται ἐπ' αὐτῶν νὰ ἀποφανθῶσιν· διαγνωρίζω τὰ δυσχερῆ τῆς ἐπιχειρήσεως τοιούτου δικαστικοῦ ἀγῶνος καὶ μάλιστα μετὰ τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐρ' ὁμοίας ὑποθέσεως ἀρορώστε τὰς καστανέας τῶν Κραββάρων ἀπεφήνατο ὅτι πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰδικὸν περὶ τούτου Νομοσχέδιον, καὶ εἰς τὴν ἀπόφασίν της ταύτην θεωρῶ ὑπαγομένην καὶ τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, διότι ἡ Κυβέρνησις, ἂν θεωρήσῃ ἀδιαφίλονείκητους τὰς ἐπὶ τῶν βαλάνων ταύτων ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου δύναται νὰ ὑποβάλῃ περὶ τούτου Νομοσχέδιον, ἐρ' οὗ ἢ τε Βουλὴ καὶ τὰ λοιπὰ νομοθετικὰ Σώματα τέλουσιν ἐπιχείρει τὴν δυνατὴν θεραπείαν, ἄλλως ἡ Βουλὴ ἀντιπαρέρχεται δικαιωμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐνισχύει τοὺς πολίτας νὰ προσφεύγωσιν εἰς αὐτὴν ἐπὶ τοιούτων ὑποθέσεων· ἐπὶ τοῦ παρόντος δ' εἶναι δυνατὴ μόνον ἐλάττωσίς τις ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ προσδιοριζομένου διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἐπὶ τῶν βαλάνων τῆς Αἰτωλοακαρνανίας φόρου, καὶ μετ' αὐτὸν πρέπει νὰ συγκαταλεχθῶσι καὶ αἱ βάλανοι ἄλλων μερῶν, διότι καὶ εἰς τὴν Λακεδαίμονα ὑπάρχουσι τοιαῦται ἐκεῖ μάλιστα ἡ Κυβέρνησις κατὰ ὁ 1829 ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτῶν φόρον, ἡ ὁρισθεῖσα ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν βαλανοφορούντων δένδρων δὲν στηρίζεται εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἐπὶ δέκα, διὰ τοῦτο ὁ πληρονόμενος ἔγγειος φόρος τῶν δένδρων τούτων τῆς Λακεδαίμονος καὶ Λακωνίας πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς 90 λεπτά.

Δύω ἀκολούθως ὑπὲρ τῆς προτάσεως ἔλαβον τὸν λόγον, ὧν ὁ εἷς παρετήρησεν ὅτι ἡ γενομένη χθὲς παρὰ τῶν Βουλευτῶν Ἀκαρνανίας πρότασις ἀφορᾷ γενικῶς ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῇ αὐτῆς φύσεως τὰς βαλάνους, καὶ ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ μόνον ὅσοι εἶναι οἱ ἐθνικαὶ βάλανοι νὰ πληρώσωσι τὸν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἐπιβαλλόμενον φόρον, αἱ δ' ἰδιόκτητοι τῶν ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτων, μέχρις οὗ διὰ Νομοσχεδίου διακριθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ τῶν ἰδιωτικῶν· ὁ δὲ ἕτερος ἐκεῖνος οὕτως· οἱ κατὰ τῆς προτάσεως ἀγορεύσαντες διϊσχυρίσθησαν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς, τὸν διϊσχυρισμὸν τῶν δὲ τοῦτον ἀναιρεῖ ἡ τῆς Συνελεύσεως ἀπόφασις γενομένη καὶ ἐπὶ τὴν συζήτησιν τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἐν τῇ συνεδριάσει Λθ'. αὐτῆς· (ἀναγνώσθέντων τῶν κατὰ ταύτην πρακτικῶν) τότε πολλοὶ τῶν πολλὰ παθόντων καὶ στερηθέντων τὰς ἰδιοκτησιῶν των ἐπρότειναν νὰ ἀποδοθῶσιν αἱ ἁρπαγεῖσαι παρὰ τῆς ἀντιβασιλείας ἰδιοκτησίαι, ὁ δὲ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι

ἡ πρότασις θεωρεῖται ὡς ἀπερασισμένη· ἡ παρατήρησις αὕτη τοῦ Προέδρου καθ' ἧς οὐδεὶς ἀντέλιξεν, ἐμφαίνει παραδοχὴν τῆς προτάσεως, ὑποδεικνύει ἐντολήν τινα τῆς Κυβερνήσεως τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἄλλος νὰ ἐκτελέσῃ προσεκλήθη, ἡ πρώτη ἡ Βουλή· ἡ προσφυγὴ τῶν ἀδικουμένων πολιτῶν εἰς τὰ Δικαστήρια δὲν εἶναι εὔκολος, διότι οἱ λαοὶ πένονται, καὶ ἐπαληθεύει καθ' ὁλοσχερειαν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἡροδότου ὀνομάσαντος ἀδελφὴν τῆς Ἑλλάδος τὴν πενίαν· τὰς πληγὰς τῶν δὲ ταύτας ὀφείλομεν νὰ θεραπεύσωμεν ἡμεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους μάλιστα καὶ αὐτὴ ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἐνετείλατο τοῦτο· πρόκειται ἤδη περὶ τῆς παραδοχῆς φόρου, τὸν ὁποῖον ἡ προλαβοῦσα Κυβέρνησις ἐπέβαλεν, διὰ δὲ τῆς ἀποφάσεώς σας θέλετε ἐπιδείξει κατὰ πόσον ἀσπάζεσθε τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης. Ἡ γενομένη πρότασις δὲν προέθετο εἰδικὴν διὰ τῶν Νομῶν τῆς Αἰτωλοακαρνανίας ὠφέλειαν, ἀφώρα ὅλας τὰς ἐπαρχίας αἵτινες περιέχουσιν ὁμοίας φύσεως Βαλάνους καὶ διὰ τῆς παραδοχῆς αὐτῆς θέλετε ἀπονείμει εἰς ὅλας ταύτας δικαιοσύνην, καθ' ὅσον αἱ βάλανοι αὐτῶν ἀρομοιοῦνται μὲ τὰς τῆς Αἰτωλοακαρνανίας· οἱ κατὰ τῆς προτάσεως χθὲς ἀγορεύσαντες διϊσχυρίσθησαν ὅτι ὑπάρχουσιν ἀναφοραὶ τοῦ λαοῦ τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, ὁμολογοῦντος δι' αὐτῶν ὅτι εὐχαριστεῖται νὰ θεωρηθῶσιν αἱ βάλανοι τῶν μερῶν ἐκείνων, ὡς εὐνικαί, ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι δὲν ἰδόμεν οὐδένα παραιτοῦντα τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιώτου αὐτοῦ ἀκόμη, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος μάλιστα τῶν ζωηροτέρων τῆς νεότητος αἰσθημάτων, μ' ὅλα ταῦτα θέλω σᾶς εἰπεῖ τινα καὶ περὶ τῶν ἀναφορῶν τούτων· εἶχον ἐκδοθῇ τότε πρὸς τὸν Νομαρχοῦντα Κ. Μοναρχίδην διαταγαὶ μυστικαὶ διὰ νὰ καταστήσῃ ἡ δυνατὸν, ἐθνικὰς τὰς βαλάνους ταύτας, αὐτὸς δὲ καλέσας τοὺς ἐντιμωτέρους τοῦ Νομοῦ τούτου πολίτας ἐφυλάκισεν αὐτοὺς ἐπί τινας ὥρας, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπολύσας αὐτοὺς τοὺς μετεκάλεσεν ἐνώπιόν του καὶ τοὺς ἐξεβίασε νὰ ὑπογράψωσιν εἰς τὰς ἀναφορὰς ταύτας· μεταξὺ τῶν φυλακισθέντων ἦτο καὶ ὁ Κ. Ν. Τζέλιος τὸν ὁποῖον ἠπείλησεν ὅτι θέλει ἀφήσει εἰς τὴν φυλακὴν ἂν δὲν συγκατανεύσῃ νὰ ὑπογράψῃ, καὶ πραγματικῶς κατώρθωσε τοῦτο, διότι ὁ Κ. Ν. Τζέλιος ὑπέγραψε διὰ νὰ μὴ διατελῇ πλειότερον ἐν φυλακῇ. Οἱ αὐτοὶ προσέθηκαν ὅτι τὸ δημόσιον ἔλαβεν ἐπ' αὐτῶν κατοχὴν, ἀλλὰ καὶ ταύτην δὲν ἀπέκτησεν διότι κατ' ἔτος διακόπτεται δι' ἀναφορῶν καὶ διαμαρτυρήσεων κατὰ τῆς ἀπολαυῆς ταύτης. Τῆς Ἀκαρνανίας τὰ προϊόντα περιορίζονται εἰς τὸν ἀραβόσιτον, τὸ καλαμπόκιον, μικρὸν σίτου ποσὸν καὶ

τὰς βαλάνους, ἀπὸ δὲ τὴν ἀπόφασίν σας θέλει ἐνισχυνθῇ ἡ καλλιέργεια τῶν μερῶν τούτων ἢ ἡ ἀναχαίτησις αὐτῶν, θέλει ἐνισχυνθῇ ἡ μετάβασις τῶν ἀνθρώπων τούτων ἀπὸ τοῦ πολεμικοῦ βίου εἰς τὸν ὠφελοῦντα τὴν κοινωνίαν γεωργικὸν ἢ ἡ δέμευσις αὐτῶν εἰς τὸν πρῶτον βίον των· μὴ θελήσητε, λοιπὸν νὰ ἐμποδίσητε τὴν μετάβασιν των ταύτην, εἶναι ἀναγκαία καὶ ὠφέλιμος εἰς τὴν κοινωνίαν καθόσον τὰ προσατεύοντα καὶ ἐνισχύοντα τὴν γεωργίαν ἔθνη προάγονται μᾶλλον. Ἐπὶ τοῦ διὰ τὰ κοινοτικὰ διαταγμοῦ τοῦ κατὰ τῆς προτάσεως σήμερον ἀγορεύσαντος παρατηρῶ ὅτι ὅτε ἡ Ἀκαρνανία ἐδουλώθη ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, οἱ μὲν εὐπορούντες τῶν Ἀκαρνάνων μετέβησαν ἀλλαχοῦ νὰ ζήσωσιν ὑπὸ ἐλευθερίαν, οἱ δ' ἄλλοι κατέφυγον καὶ διετήρουν αὐτὴν διαιτώμενοι εἰς τὰ ὄρη· οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶναι οἱ διεκδικοῦντες τὰ κοινοτικά· οὗτοι ἀπέκτησαν δάση, ἐκαλλιέργησαν τὰ ἐκκοπέντα, ἀπηλλοτρίωσαν καὶ διέθηκαν ἄλλως αὐτὰ καὶ οὐδεμία κατ' αὐτῶν ἐγένετο ἀντίρρησις. Ἡ Βουλὴ ἀποφαινομένη ἐπὶ τοῦ συζητουμένου δὲν ἀντιποιεῖται δικαστικῶν καθηκόντων, ἀλλ' ἐκτελεῖ ἀπόφασιν ῥητὴν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως. Ἐκτὸς τούτου καὶ τὸ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζόμενον ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῶν βαλάνων φόρου εἶναι ὑπέρμετρον, διότι αἱ βάλανοι τῆς Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Τριχωνίας εἶναι κατώτεραι κατὰ τὴν ποιότητα τῶν ἄλλων, τιμῶνται κατὰ μέσον ὅρον 66 δραχ. ἀνὰ πᾶσαν χιλιάδα, ἀποτελοῦσαν ἀκτὼ καὶ ἥμισυ καντάρια· ὁ ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τούτων φόρος εἶναι 2 1/2 δραχ· δηλονότι δραχ. 21 καὶ λεπτὰ τινὰ ἀνὰ πᾶσαν χιλιάδα τιμωμένην δραχ. 66 πλειότερον δηλονότι τοῦ δεκαπροδεκάτου τὸ ὁποῖον εἶναι 16 δραχ. καί τινα λεπτὰ, διότι τὸ ἁπλοῦν δέκατον ἐπὶ τῶν 66 δραχμῶν εἶναι δραχ. 6 καὶ λεπτὰ 60, παραβιάζεται δ' οὕτω τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος· διὰ ταῦτα ἀνέγνω τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9 σύμφωνον μὲ τοὺς ἀνωτέρους διϊσχυρισμούς του.

Τούτοις ἀντικρούουσιν ἄλλους διὰ τῶν ἑξῆς· τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Συντάγματος δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, οὐδ' ἡ Συνέλευσις διὰ τῶν ἀναγνωσθέντων πρακτικῶν ἔδωκε τοιαύτην ἐντολὴν εἰς τὴν Βουλήν· ἤδη πρόκειται περὶ ἁρπαίρέσεως ἰδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου, περὶ ἀπωλείας τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τοιούτων εἶναι ἁρμόδια μόνα τὰ Δικαστήρια· πρότερον ἀπηλλοτρίουν μόνον τὰ δένδρα ἐνίοτε, καὶ διὰ τοῦτο συνέβαινε νὰ ἀνήκῃ εἰς ἄλλον ἡ γῆ καὶ εἰς ἄλλον τὰ ἐν αὐτῇ δένδρα, κατὰ τὴν συνήθειαν ταύτην τὸ δημόσιον δὲν ἀπηλλοτρίωσε τὰς βαλάνους ἀλλὰ διετήρησεν τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριότητα, καὶ ἐνοικίαζεν αὐτὰς

ὡς ἐθνικάς, ὡς διετήρησεν ἐπίσης καὶ τὰς ἐλάτας τῆς Γορτυνίας καὶ τὰς πεύκας τῆς Διποταμίας. Ὁ Νομαρχεύων τότε ἐν Αἰτωλοακαρνανίᾳ Μοναρχίδης, δὲν ἐρωτάκισε πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα σκοπὸν τὸν Κ. Ν. Τσέλιον ἀλλὰ χάριν τοῦ διευθύνοντος μετ' αὐτοῦ τότε τὰς βαλάνους Κ. Μαγγίνα, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν πρῶτον νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν δεύτερον τὸν ὅλον καρπόν· ὅτι δὲ ὑπάρχουσιν αἱ ἀναφοραὶ τῶν Ἀκαρνάνων ζητούντων νὰ φορολογῶνται πρὸς 25 ἐπὶ τοῖς 0/0 τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἔνθα αὗται εὑρίσκονται. Μ' ὅλον ὅτι δὲν φυτεύουσιν οὐδὲ καλλιεργοῦσιν ἐν Αἰτωλοακαρνανίᾳ τὰς βαλάνους, ἀλλ' ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη καλλιέργεια περιωρίζετο εἰς τὴν ἁπλῆν ἐκκάθαρσιν ἀγρίων μερῶν περιεχόντων τὰς βαλάνους, μ' ὅλα ταῦτα δὲν θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ εἴδους τούτου τῆς καλλιεργείας, διότι δι' αὐτοῦ ἐνισχύεται ἡ ἀργία, καὶ διὰ νὰ ἀσχοληθῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων εἰς ἄλλων εἰδῶν καλλιέργειαν μᾶλλον ἐπωφελῆ τῆς τῶν βαλάνων. Πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἰδιοκτησία, οὐχ ἧττον ὅμως πρέπει νὰ διατηρῶνται καὶ αἱ τοῦ δημοσίου, διότι πολλαχοῦ ἐγένοντο πολλαὶ καταχρήσεις καὶ ἐσφετερίσθησαν τῶν ἐθνικῶν ἰδιοκτησιῶν, πρὸς τὴν διάλυσιν δὲ τῶν διαφορῶν τούτων μόνη ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ εἶναι ἁρμοδία· ἡ παραδοχὴ τῆς προτάσεως ταύτης θέλει διαρρήξει τὴν Ἀκαρνανίαν, διότι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ δὲν διακρίνουσι τὰς βαλάνους τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὰς τῶν ἄλλων, ἀλλὰ προστοιχίζουσιν ἤδη αὐτάς, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς συλλογῆς τοῦ καρποῦ, συλλέγουσιν ἀδιαφόρως ἀπὸ τὰς τυχούσας· αἱ δὲ τιμαὶ τῶν βαλάνων οὐδ' ἐκεῖ εἶναι εὐτελεῖς διότι τιμῶνται ἐνίοτε καὶ ἑκατὸν δραχμὰς ἀνὰ πᾶσαν χιλιάδα, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐκτιμᾷ τὰς μὲν χονδρὰς βαλάνους πρὸς 80 δραχμάς, τὰς δὲ λεπτὰς πρὸς 100· ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅ,τι θεωρῶ δυνατὸν εἶναι ἡ ἐλάττωσις τοῦ προσδιορίζομένου ποσοῦ, καθότι τὴν πρότασιν θεωρῶ ὡς ὑπαγομένην εἰς μόνων τῶν δικαστηρίων τὴν ἁρμοδιότητα.

Κατὰ τούτου ἕτερος παρετήρησεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶναι εἰδικὸν ἀλλ' ἐθνικόν, διότι ἀφορᾷ τὰ προσόντα τῆς ἰδιοκαησίας, ἥτις πάντοτε πρέπει νὰ ἦναι καθαρὰ, καὶ ἐλευθέρα πάσης δουλείας καὶ περιορισμοῦ, καὶ ὄχι νόθος· ἡ Τουρκικὴ δυναστεία εἶχεν ἀρχὴν ὅτι ἡ γῆ τὴν ὁποίαν δὲν σχίζει ἄροτρον καὶ ἐφ' ἧς φύεται χόρτον εἶναι ἐθνική, τὸ δὲ Γαλλικὸν δίκαιον διακρίνει τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ περιορίζει αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· ἡ παραδοχὴ τῆς Τουρκικῆς ἀρχῆς κηδηλεύει τὴν ἐλευθερίαν μας, ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν τὴν περὶ ἰδιοκτησιῶν ἰσχύουσαν ἀρχὴν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ νὰ ἀφήσωμεν καθαρὰν τὴν ἰδιοκτησίαν· τὸ δημόσιον πρέπει νὰ ἐπιζητῇ μόνα τὰ ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην πηγάζοντα ὀφέλη, τὴν δὲ δικαιοσύνην πρέπει νὰ ἐπεκτείνωμεν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδιοκτησίαν, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν εἶναι ἐλευθερία. Παραδεχόμενοι τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἰδιοκτησίαν, ὅτι εἶχε κατοχὴν, καταστρέφομεν τὴν ἰδιοκτησίαν, καὶ δὲν ἀναγνωρίζομεν τὰς περὶ ταύτης ἀρχὰς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου· ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ ἀληθέστερον δικαίωμα νὰ ἀπορρίψῃ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως διότι εἶναι τὸ ἔθνος αὐτὸ, ἐπιτηρεῖ τὴν τάξιν καὶ ἰδιοκτησίαν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος, ἐνταῦθα δ' ἀριοδίως δύναται νὰ ἀποφανθῇ διότι πρόκειται ἤδη νὰ νομοθετήσῃ, καὶ διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν φόρων ὁρίζονται τὰ ἰδιοκτητα τῶν ἐθνικῶν. Μεταβαίνων εἰς τὴν οὐσίαν διετύπωσε ὅτι τὰ δένδρα ἀκολουθοῦσι τὴν τύχην τῆς γῆς ἐν ᾗ εὑρίσκονται, ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ κατάσχῃ τὰ δένδρα ταῦτα διότι παρέλαβεν αὐτὰ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ὡς διετυπώθη ὁ προαγορεύσας, διότι δὲν πρέπει νὰ παραδέχηται τὰς πράξεις ὅλας αὐτῶν ἀνεξετάστως· ἡ Κυβέρνησις δὲν κατέλαβεν αὐτὰ διὰ δικαστικῆς ἀποράσεως, ἀλλὰ παρέλαβεν αὐτὰ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, τὰ τοιαῦτης δὲ φύσεως δικαιώματα αὐτῆς ἔπαυσαν ἀπὸ τὰς 3 7βρίου· τὸ δημόσιον οὐδὲ δύναται, οὐδ' εἶναι δίκαιον, οὐδὲ πρέπει νὰ ἀναδεχθῇ τὰς ὠφελείας αὐτῶν, διότι ὁ ἀνθιστάμενος ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν δικαιοσύνην, τὸν Νόμον, τὴν κοινὴν γνώμην, τέλος τὴν ἀρχὴν ὅτι τὰ ἁρπαγέντα πρέπει νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τοὺς προτέρους κυρίους των. Τὸ ζήτημα ἤδη δὲν ἀφορᾷ τοὺς Αἰτωλοακαρνᾶνας, διότι οὗτοι μόνον δικαίωμα πρὸς ἔνστασιν ἀποκτῶσιν ὁμιλοῦντες περὶ τούτου ἤδη, ἀλλ' εἶναι γενικὸν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ συζητοῦντες ὀφείλομεν νὰ καταστρέψωμεν τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος συστήματος. Ἤδη ὀφείλομεν νὰ καθιερώσωμεν τὴν ἀρχὴν ὅτι τὰ ἁρπαγέντα κτήματα πρέπει νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τοὺς προτέρους κυρίους των, οἱ δ' ἔχοντες ἀπαιτήσεις δύνανται νὰ ἐπιζητήσωσι ταύτας δικαστικῶς, καὶ ὅτι ἡ ἰδιοκτησία πρέπει νὰ ἦναι κα ἀρὰ ἄνευ δουλειῶν, ἐκτὸς μόνων ὅταν ἐκ περιστάσεως ἀπεκτήθησαν τοιαῦται ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν, ἢ διὰ συγγενικῆς διανομῆς ἢ διὰ συνθήκης, ὅτε πρέπει πάλιν περὶ τούτου νὰ προβλεφθῇ ἐντὸς Νόμου· καὶ ὅτι τὰ δένδρα ἀκολουθοῦσι τὴν τύχην τῆς γῆς, διότ ἄλλως καταστρέφεται ἡ ἰδιοκτησία πρὸς βλάβην τοῦτε δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν· ἐπρότεινε διὰ ταῦτα νὰ εἰς

εαχθῇ σύμφωνα μὲ τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον ἐπανορθωτικὸν διὰ νὰ ἀποφασισθῶσι τὰ περὶ τούτου, ἤδη δὲ ἡ Βουλὴ νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας, ὄχι δι' ἐλαττώσεως φόρων, ἀλλ' ἄλλως καὶ δι' ὑποθηκεύσεως τῶν καρπῶν μέχρις οὗ ἀποφασισθῶσι τὰ περὶ τούτου, ὅτε θέλουσιν ἀποδοθῆ οὗτοι εἰς τοὺς ἀναδειχθησομένους ἰδιοκτήτας τῶν βαλάνων.

Εἰς τοὺς διϊσχυρισμοὺς τούτους τῶν Βουλευτῶν Ἀκαρνανίας κ τ λ. ἀντιλέγων ἕτερος Βουλευτής, καὶ ἐξετάζων ὄχι ἂν τὰ βαλανόδενδρα ἦναι ἰδιόκτητα ἢ ἐθνικά, ἀλλὰ μόνον ἂν ἡ Βουλὴ ἦναι ἁρμοδία νὰ ἐπιληρθῇ καὶ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ τοιούτου ζητήματος, παρετήρησεν ὅτι τὸ ἄρθρ. 12· τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ὁ προλαλήσας ἐπεκαλέσθη διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἁρμοδία νὰ ἀποφανθῇ, καὶ ἄλλα ἄρθρα αὐτοῦ περιέχουσι γενικὰς καὶ θεμελιώδεις ἀρχάς, τὰς ὁποίας ὁ Νομοθέτης ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν Νόμων, στηριζομένων ἐπὶ τοιούτων βάσεων, ἀλλ' ὅμως δὲν δύναται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοιούτων γενικῶν ἀρχῶν ὁ Νομοθέτης, νὰ ἐφαρμόζῃ ἐπὶ εἰδικῶν περιστάσεων, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἂν ἡ ἰδιοκτησία τῶν βαλανοδένδρων ἀνήκῃ εἰς τοὺς ἰδιώτας ἢ τὸ δημόσιον, διότι τότε ἐπεμβαίνει εἰς τὰ καθήκοντα ἄλλης ἐξουσίας καὶ οὐσιωδῶς προσβάλλει τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον διέκρινε τὴν νομοθετικὴν ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικήν, καὶ ταύτην πάλιν ἀπὸ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, καὶ τὸ ὁποῖον καταστρέφεται διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς μιᾶς εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἄλλης. Ὅτι τὸ δημόσιον θεωρεῖται εἰς τὰς ἰδιωτικάς του σχέσεις ὡς ἰδιώτης, καὶ ἑπομένως ἀπολαμβάνει καὶ αὐτὸ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς γενικῆς ἀρχῆς τοῦ Πολιτικοῦ δικαίου, ὅτι ὁ κάτοχος θεωρεῖται ὡς ἰδιοκτήτης μέχρις ἐναντίας ἀποδείξεως, καὶ ἑπομένως ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδείς, μήτε ἡ Βουλή, δύναται εἰς τὸ δημόσιον νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν βαλανοδένδρων, κατεχομένην παρ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1833, ἀλλὰ μόνον ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων συγχωρεῖται ἡ ἐναντία ἀπόδειξις· ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ προσβάλλῃ κεκτημένα δικαιώματα, διὰν ὑπισθενεργὸν δύναμιν εἰς διατάξεις τῆς Νομοθεσίας, ἀντικειμένας εἰς ἀρχὰς ἐπικρατούσας ἐπὶ Τουρκοκρατείας, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων ἀπεκτήθησαν δικαιώματα, ὡς διϊσχυρίσθη ὁ προλαλήσας, διότι τότε ὄχι μόνον τὰ βαλανόδενδρα, ἀλλ' ἴσως ἐν γένει ἡ ἐθνικὴ ἰδιοκτησία θέλει καταργηθῇ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν διατάξεων καὶ τῶν ἀρχῶν, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων αὕτη πρὸ

ἀμνημονεύτων χρόνων συνέστη· ὅτι, καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὡς διϊσχυρίζονται, ὅτι τὸ δημόσιον διὰ τῆς βίας ἀπέκτησε τὴν κατοχήν, οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τούτου, εἰμὴ μόνον ἡ δικαστικὴ ἐξουσία· ὅτι εἶναι μὲν δυσάρεστος ἡ δικαστικὴ ὁδὸς ἀλλ' ὑπὸ Συνταγματικὴν Κυβέρνησιν ὑπάρχουσιν ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι ἐγγυήσεις ὑπὲρ τοῦ ἀπαραβιάστου τῆς ἰδιοκτησίας, ὅταν μάλιστα, ὡς ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἄλλοτε ἐβεβαίωσεν, πρόκειται ἡ σύστασις νομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς ἀμφισβητήσεις ταύτας καὶ θέλει κατὰ τὴν γνωμοδότησίν της ἐνεργεῖσθαι ἡ παραχώρησις τῶν ἀντιποιουμένων δικαιωμάτων διὰ Νόμου, καὶ ἄνευ τῆς Δικαστικῆς προσουγῆς· ὅτι ἑπομένως τὸ περὶ ἰδιοκτησίας τῶν βαλανοδένδρων ζήτημα δὲν πρέπει νὰ ἀπασχολῇ τὴν Βουλήν. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν βαλανοκιχιδίων, δύνανται μετ' ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν νὰ ὁρισθῇ ποσόν τι ἀνάλογον καὶ μὴ ἐπιζήμιον, οὔτε εἰς τοὺς ἰδιώτας, οὔτε εἰς τὸ δημόσιον.

Ἀντιπαρατηρησάντων ἄλλων ὅτι διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἐγγείου φόρου ἐπικαρπίας προδικάζεται ἡ ἰδιοκτησία τῶν βαλανοδένδρων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντεῖπεν ὅτι εἰς τὸν προκείμενον φορολογικὸν Νόμον, πρόκειται μόνον περὶ φόρου, καὶ ὄχι περὶ ἰδιοκτησίας, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ἐνταῦθα, οὐδὲ τις διϊσχυρίζεται ὅτι εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπαρχίας δὲν ὑπάρχουσιν ἰδιόκτητοι βάλανοι, οὔτε ὁ Νόμος προσβάλλει· ἑπομένως ἐπὶ ἰδιοκτησίας, δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πλειότερον τοῦ ἐγγείου φόρου κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα, διὰ τοῦ προκειμένου ὅμως Νόμου, ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις νὰ διατηρήσῃ ἀκέραια τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου καὶ νὰ ἀπαιτήσῃ ὅ,τι πρὸ τόσων ἐτῶν ἐλάμβανεν· ὅτι ἡ συζήτησις δύναται νὰ περιστραφῇ περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου καὶ ὄχι περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα καὶ ἄλλοι Νόμοι προστατεύουσι· τὸ δὲ ποσὸν τοῦ φόρου, συγκρινόμενον πρὸς τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐλαττώθη διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν· ὅτι ἐλαττώθη διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν· ὅτι ἐὰν θεωρῆται ἡ εἰς τὸ ἄρθρον ἀναφερομένη λέξις *ἐγκτητικὸν* ὡς προσβάλλουσα δικαιώματα, δὲν ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς διὰ μόνης τῆς λέξεως *φόρος*, μ' ὅλον ὅτι τοῦτο οὔτε ὠφελεῖ οὔτε βλάπτει κεκτημένα δικαιώματα· ὅτι τέλος ἡ Κυβέρνησις, καθόσον ἀφορᾷ τὰ περὶ ἰδιοκτησίας προτεινόμενα, ἔχουσα αὐτὰ ὑπ' ὄψιν, καὶ λαμβάνουσα τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, θέλει φροντίσει νὰ λύσῃ τὰς διενέξεις ταύτας διοικητικῶς, ὁσάκις τὸ δικαστικὸν μέσον δὲν θεωρηθῇ ἀναγκαῖον.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἀκουόντως ἐρωτᾶται, ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου περαιωμένη ἡ συζήτησις· ἐπὶ δὲ τοῦ θέματος τοῦ ζητήματος παρετήρησαν ὅτι τρεῖς τροπολογίαι τοῦ ἄρθρ. τοῦ Νομοσχεδίου ἐπροτάθησαν· α) ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Βάλτου· β) ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Τριπολίας· καὶ γ) ἡ τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς· ὅτι ἐξ αὐτῶν ἀπωτέρα τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ἡ α. ἔχουσα οὕτως·

«α) Διὰ τὴν Ἀκαρνανοαιτωλίαν, Κέαν, Λακεδαίμονα, Ἀττικὴν «Μεσσηνίαν, καὶ λοιπὰς ἄλλας ἐπαρχίας, ἔνθα ὑπάρχουσιν «ἰδιόκτητα βαλανόδενδρα· ἔγγειος φόρος . . . . Δρ. 1 10

«β) Τελωνιακῶν δικαίωμα . . . . . » 65

«γ) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὰ ἐν Λακεδαίμονι, «Ἀκαρνανοαιτωλίᾳ, Τριφυλίᾳ, Μεσσηνίᾳ, καὶ λοιπαῖς ἄλλαις «ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους, ἔνθα ὑπάρχουν ἐθνικὰ βαλανόδενδρα, «θέλει διατεθῆ διὰ λαχαρισμῶν τοῦ δημοσίου. »

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας ἐπ' αὐτῆς δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλέον τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ψηφολεκτῶν κατὰ τὸν κανονισμόν, ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 62 πρὸς 8 κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας Πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Βάλτου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Ἀποστολάτος	ἀρνεῖται ψῆφον
Θ. Γρίβας	ἀρνεῖται ψῆφον
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γουλιμῆς	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζάκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	ἀσθενὴς
Ι. Βλάστης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες
Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ο.
Π. Ράγκος	Ο.
Γ. Δεληγιώργης	Ο.
Κ. Τ. Σκυλᾶς	Ο.
Μελέτης Χατζὴ Μελέτη	Ο.
Π. Βάρβογλης	ἀπών
Ρ. Παλαμίδης	ἀρνεῖται ψῆφον
Γ. Ρετσελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Η. Παπαγεωργίου	Ο.
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ἀκριώτης	Ο.
Νικ. Σταματελόπουλος	Ο.
Δ. Σκελλαριάδης	Ο.
Ι. Φαμέλης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ο.
Μ. Ἰατρός	Ο.

Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Α. Λαπουσιάδης	ἀπών
Τζια ετάκης Γρηγοράκης	ἀπών
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Φασίτζας	ἀρνεῖται ψῆφον
Ι. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Κρα ίΐης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιολδάσης	ἀπών
Δ. Ζῶτος	Ν.
Ν. Θέου	ἀρνεῖται ψῆφον
Α. Γουζούασης	Ο.
Α. Βιλαέτης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σιλβεστρος Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δελέντας	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.
Α. Γ. Τζάνος	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ο.
Π Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Σ. Παγκαλος	ἀπών
Κ. Θ. Κυλοκοτρώγης	Ο.
Δ. Πλαπούτας	ἀπών
Κ. Δελιγιαννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κοσμιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπών
Π. Βαρβιτζιώτης	Ο.
Γ. Φαγγαρᾶς	Ο.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Ν. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Κανδυας	Ο.
Ε. Μπαρούτζης	ἀρνεῖται ψῆφον
Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Α Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Πικουλάκης	Ο.
Χ. Καπετανάκης	ἀπών
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἀπών
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	Ο.
Κ. Τζερτιδης	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Σ Λογοθετόπουλος	Ο.
Δ. Μακρόπουλος	Ο.
Παπ. Κώστας Τζουμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ο.
Σ Ἀντωνιάδης	ἀπών
Κ. Π οβελίγγιος	Ο.
Ι. Ταταράκης	Ο.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Δημήδης Κυριακοῦ	ἀπών
Ν Καλλέργης	Ο.
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Εὐρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Α. Παππατζόρης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπαυλος	Ο.
Τομαρᾶς	Ο.
Θ. Κιζάνης	Ο.
Δ Δρόσος	Ο.
Εὐρ. Μ. Παρίσης	ἀρνεῖται ψῆφον
Ι. Στάϊκος	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	ἀρνεῖται ψῆφον
Γ. Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Σταματάρας	Ο.

Ἡ δευτέρα τροπολογία ἀνεκαλέσθη ὑπὸ τοῦ προτείναντος.

Ἐπὶ τῆς Τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι αὕτη ἐπιφέρει διαφοράς, αἵτινες θέλουσι βλάψει ὄχι μόνον τὸ δημόσιον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰδιώτας· ὅτι ἐξ ὑπολογισμῶν, γενομένων ἤδη ἀκριβῶς, ἐράνη ὅτι εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν συνέβη λάθος λογιστικὸν, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ φόρος ὡρίσθη ἀνώτερος τοῦ δικαίου· ἐπρότεινε διὰ ταῦτα ἐλάττωσιν αὐτοῦ εἰς δραχμὰς δύο.

Ψηφοφορήσεις ἀκολούθως τῆς τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ζητηθείσης ὑπὸ πλειοτέρων τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Μ. Χ. Μελέτη καὶ Κ. Ζαρειφοπούλου· Ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν διὰ ψήφων **74** πρὸς **4**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	ὄχι
Θ. Γρίβας	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γουλεμῆς	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Δ. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζόκρης	
Α. Σ. Δανόπουλος	ἀσθενὴς
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες
Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Α. Ἀκουσιάδης	Ο.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπών
Δ. Τζιγκουράκος	ἀπὼν
Γ. Κονδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Δερνιτσιώτης	Ο.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Μελ. Χατζῆ Μελέτη	Ο.
Π. Βάρδογλης	ἀπὼν
Ῥ. Παλαμίδης	Ο.
Γ. Ῥιβελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Π. Παππατζώνης	Ο.
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ο.
Νικήτας Σταματελόπ.	Ο.
Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
Ι. Φαρμάκης	Ο.
Κ. Βέικος	Ο.
Μ. Ἰατρός	Ο.
Ι. Εὐσταθίου	Ο.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ο.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μπαράτσης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ

Κ. Φασίτζας	Ο.
Ι. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Κρανίδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιαλδάσης	ἀπὼν
Δ. Ζώτος	Ο.
Ν. Θέου	Ο.
Α. Γουζιάσης	Ο.
Α. Βιλαέτης	Ο.
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ο.
Χρῆστος Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δηλέντος	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.
Α. Γ. Τζάνος	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Εὐαγ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Σ. Πάγκαλος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	ἀπὼν
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀπὼν
Δ. Πλακούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορομηλάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαλαωρίτης	Ο.
Γ. Φαγγαρᾶς	Ο.
Νικολάκης	ἀπόντες
Χ. Καπετανάκης	ἀπόντες
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	Ο.
Κ. Τσερτίδης	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Δ. Μαυρόπουλος	Ο.
Παπ. Κώστ. Τζαμέλος	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Προβελέγγιος	Ο.
Ι. Ταταράκης	ἀπὼν
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ν. Καλλέργης	Ο.
Σταμάτιος Δάφνας	Ο.
Εὐστρ. Σκαρλατάκης	Ο.
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Θ. Κιζάντης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης	Ο.
Στάικος	Ο.
Χαντζίτσος	Ο.
Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γαρδίκης	Ο.
Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Στεμματάρας	Ο.

Ἐπομένως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 9 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν διαφορὰν μόνον τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ὁριζομένου τέλους τὸ ἑβδομον γ'. φόρου διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν, καὶ Τριχωνίαν ἀπὸ δραχμὰς δύο καὶ ἡμίσειαν εἰς δύο μόνον.

Τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 10 καὶ 11 ἀναγνωσθέντα, ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 12 περὶ τῆς φορολογίας τῆς μεταξίνης εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐπέφερε τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις· ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποδεκατώσεως καθ' ἣν φόρος ἐπιβάλλεται ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ φορολογουμένου πράγματος, δὲν ἐρυλάχθη ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῆς μετάξης, διότι ἡ μετάξη εἶναι τριῶν ποιοτήτων. α) ἡ χονδρὴ τιμωμένη συνήθως ἀπὸ 15 - 20 δραχμὰς τὴν ὀκάν· β) ἡ μέσης ποιότητος, τιμωμένη μέχρι τῶν 30 δραχμῶν, καὶ γ) ἡ ἐξαγομένη κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον, τιμωμένη ἀπὸ 40—50 δραχμῶν. Τὸ δὲ Νομοσχέδιον ἐπιβάλλει ὁμοιόμορφον φόρον τριῶν δραχμῶν τὴν ὀκᾶν ἐπ' ὅλων τῶν ποιοτήτων τῆς μετάξης, α διὰ νὰ ἐνισχυνθῇ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ἡ Ἰταλικὴ λεγομένη μετάξη, ἥτις καὶ χρησιμοτέρα καὶ πλέον ἐπικερδὴς εἶναι· καὶ β) διὰ νὰ ματαιωθῶσι τοιουτοτρόπως αἱ γινόμεναι καταχρήσεις εἰς τὰ τελωνεῖα ὡς ἐκ τῆς διακρίσεως τῶν ποιοτήτων. Ὅτι οἱ προτεινόμενοι οὗτοι λόγοι κατὰ τὴν ἔκθεσιν δὲν εἶναι τόσον ἰσχυροί, ὥστε νὰ πείσωσι τὴν Βουλὴν νὰ ὑφίστῃ φόρον ἄνισον καὶ ἄδικον, μεταξὺ τῶν φορολογουμένων, διότι ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἐξαγωγῆς τῆς μετάξης κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον δὲν κρέμαται ἀπὸ τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ φόρου, ἀλλ' ἀπὸ τὴν τελειοποίησιν τῶν ἐργαλείων καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς βομβυκοτροφίας, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται νὰ ἐκμάθωσι πρῶτον οἱ κάτοικοι τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ θεραπεία τῶν καταχρήσεων εἰς τὰ τελωνεῖα δὲν πρέπει νὰ γίνῃ μὲ βλάβην τοῦ φορολογουμένου, ἀλλὰ διὰ τῶν μέσων τῆς πεπληροφορικῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν προσώπων. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ διαιρεθῇ ὁ φόρος εἰς τρεῖς τάξεις ἀναλόγως τῶν ἀνωτέρω διακριθεισῶν ποιοτήτων, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς α. ποιότητος νὰ ἐπιβληθῇ φόρος δραχ. 4 ἐπὶ δὲ τῆς β'. δραχ. 3 καὶ τῆς γ'. δραχ. 2.

Εἰς ταῦτα ἀντιπαρετήρησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι εἰς τὴν φορολογίαν τῆς μετάξης, τῆς ὁποίας ἡ παραγωγὴ παρέχει πλείστας ὠφελείας εἰς τὸν τόπον καὶ χρήζει ἐνισχύσεως, τὸ Ὑπουργεῖον ἔλαβεν ὡς βάσιν τὸ συμφέρον καὶ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, καὶ ὥρισε κατὰ μέσον ὅρον ὁμοιόμορφον φόρον διὰ νὰ ἀναγκάζηται οὕτως ὁ παραγωγὸς πρὸς ἰδίαν ὠφέλειάν του νὰ τελειοποιῇ τὰ μέσα τῆς μεταξοκλωστίας καὶ τὴν βομβυκοτροφίαν, καὶ συγχρόνως νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ δημόσιον ἀπὸ τὰς προαγομένας εἰς τὰ τελωνεῖα καταχρήσεις· ὅτι ἡ μετάξη δὲν παράγεται εἰς μίαν ποιότητα, ἀλλὰ συνήθως ὁ αὐτὸς παραγωγὸς ἐξάγει διαφόρων ποιοτήτων μετάξην, ὥστε τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ φόρου δὲν θέλει ὠφελήσει ἢ βλάψει ἐκ μο-

νομερείας· ὅτι ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς τιμῆς τῆς χονδρῆς μετάξης δὲν εἶναι ὀλιγώτερος τῶν 25 δραχμῶν, ὥστε τὸ Νομοσχέδιον ἔλαβεν ὡς βάσιν τὴν ἐλαχίστην τιμήν, καὶ ἑπομένως ὁ φόρος τῶν τριῶν δραχμῶν δὲν εἶναι ἄδικος καὶ δυσαναλόγως μεταξὺ τῶν διαφόρων παραγωγῶν. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀντεῖπε πάλιν ὁ προλαλήσας ὅτι ἡ μεταξοκλωστία κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον συνίσταται εἰς τὴν χρῆσιν ἐργαλείων καὶ μηχανῶν, τὰ ὁποῖα εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐκτὸς τῆς Σπάρτης, ἔνθα εἰσήχθη διὰ τινῶν δυσκολιῶν καὶ παραχωρήσεων, εἶναι ἄγνωστα. καὶ ὡς καὶ εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς βομβυκοτροφίας ὡς ἐκ τῆς ἐκλογῆς τοῦ σπόρου καὶ τῆς ἐμφωλιάσεως τῶν μωσέων· ἑπομένως τῶν μέσων τούτων ἡ δόσις καὶ χρῆσις τέλει βελτιώσει τὴν μεταξοκλωστίαν καὶ ἐνισχύσει τὴν παραγωγήν, καὶ ὄχι ἄδικος φορολογία, ἥτις θέλει προσβάλλει τὴν παραγωγὴν εἰς τὰ πλειότερα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἐπιβαρύνουσα μόνον τὴν γενικωτέραν παραγωγήν· ὅτι ὁ αὐτὸς παραγωγὸς δὲν ἐξάγει συγχρόνως διαφόρων ποιοτήτων μετάξην, ἀλλὰ μίαν μόνον ποιότητα· ὅτι ἡ ἐλαχίστη τιμὴ δὲν εἶναι ἡ τῶν 25 δρ. ἀλλὰ τῶν 15, καὶ τέλος ὅτι ἡ φορολογία κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἀντὶ νὰ ἐνισχύσῃ θέλει καταστρέψει τὴν παραγωγὴν τῆς μετάξης.

Ὁ μετὰ τοῦτον Βουλευτὴς, θεωρῶν ὅτι ἡ φυσικωτέρα διαίρεσις τῆς ποιότητος τῆς μετάξης εἶναι εἰς δύο α) εἰς τὴν παραγομένην κατὰ τὸν ἰταλικὸν τρόπον, καὶ β') εἰς τὴν παραγομένην κατὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι συνήθη, ἐπρότεινε τὸν εἰς δύο ποσὰ προσδιορισμὸν τοῦ φόρου ἀναλόγως τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν δύο ποιοτήτων. Ὡς πρὸς τὴν τιμὴν δὲ παρετήρησεν ὅτι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ τῆς α) ποιότητος πωλεῖται πλέον τῶν 40 δραχμῶν, καὶ ἡ τῆς β) πλέον τῶν 20, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς α. ποιότητος καὶ μεγαλητέρα ποσότης κουκουλίων ἀπαιτεῖται καὶ περισσότερα ἔξοδα παραγωγῆς· ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ τῆς α. ποιότητος θέλει φορολογεῖται ὅλη εἰς τὰ τελωνεῖα, ὡς ἐξαγομένη ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐνῶ πλεῖστον μέρος τῆς β'. καταναλισκώμενον ἐσωτερικῶς, θέλει μένει ἀφορολόγητον. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ ἐπιβληθῇ φόρος ἐπὶ μὲν τῆς α. ποιότητος δραχμαὶ τρεῖς καὶ ἐπὶ τῆς β'. δύο.

Καὶ ἄλλοι τῶν Βουλευτῶν ἀντεκρουσαν, τοὺς αὐτοὺς λόγους προτείναντες, τὸ ὁμοιόμορφον τοῦ φόρου, εἰς δὲ τούτων ὑπολογίσας τὴν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη πρόσοδον τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς φορολογίας τῆς μετάξης, καὶ συγκρίνας αὐτὴν πρὸς τὸ εἰσπρα-

χθησόμενον ποσὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, διϊσχυρίσθη ὅτι ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ θέλει αὐξήσει ἡ φορολογία τῆς μετάξης ἑρέτος κατὰ 50 τοῖς ἑκατὸν, καὶ οὕτως ἀντὶ νὰ ἀνακουφισθῇ, ὁ παραγωγὸς καὶ ἐνισχυνθῇ ἡ παραγωγὴ τῆς μετάξης θέλει ἐπιβαρυνθῇ πλειότερον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς καταχρήσεις εἰς τὰ τελωνεῖα διὰ τὴν διάκρισιν τῶν ποιοτήτων, εἶπον, ὅτι ὁ λόγος οὗτος δὲν εἶναι ἰσχυρὸς ὥστε νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τοῦτο ἄνισος καὶ ἄδικος φορολογία, ἡ δὲ πρόληψις τῶν καταχρήσεων συνίσταται εἰς τὴν ἀκριβεστέραν ἐπιτήρησιν καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων. Διὰ ταῦτα ἐσυμφώνησαν μὲ τὴν τελευταίαν πρότασιν τῆς εἰς δύο τάξεις διαιρέσεως τοῦ φόρου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος συνανέσεσε τὴν Βουλὴν, ἀγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς αὐριανῆς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι α') ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ πρκειμένου φορολογικοῦ Νομοσχεδίου, καὶ β') ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ζ'. τμήματος διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐπανειλημμένως ἐκλογῶν Σκύρου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 6 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΣ'.

Τῆς 11 Ἀπριλλίου

Σήμερον τὴν ἑνδεκάτην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντωντοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς συνεδρίασιν ἀριθμοῦ, καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος δύο.

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου, κ.ι τῶν Γραμματέων. Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

Μετά τινα δὲ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νομοσχεδίου συζήτησιν, ἐφορῶσαν τὴν διάκρισιν τοῦ φόρου τῆς μετάξης εἰς δύο τάξεις,

ἀναλόγως τῶν ποιοτήτων αὐτῆς, κατὰ τοὺς προταθέντας ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει λόγους, ὅτι ἡ παραγομένη καθ ὅλον τὸ Κράτος μετάξη καὶ διὰ τὴν φύσιν αὐτῆς καὶ διὰ τὸ εἶδος τῆς μεταξοκλωστίας, κατὰ τὸν συνήθη ἢ κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον, διακρίνεται εἰς δύο ποιότητας, καὶ ὅτι ἐπομένως διὰ νὰ ἦναι ὁ φόρος δίκαιος πρέπει, ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ποιότητος νὰ ἐπιβληθῇ τριῶν δραχμῶν, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας δύο, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὅτι ἐρωτᾶσθη.

Προκειμένης δὲ τῆς θεσεως τοῦ ζητήματος καὶ τῶν μὲν ἐκ τῶν Βουλευτῶν διϊσχυριζομένων, ὅτι ἀπόντος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ προκειμένου φορολογικοῦ Νομοσχεδίου, ἄλλων δὲ πάλιν διατεινομένων ὅτι πρέπει νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν θέσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος περὶ τοῦ φόρου τῆς μετάξης, καθ' ὅσον μαλιστα ἡ συζήτησις περὶ τούτου εἶχε σχεδὸν χθὲς ἀποπερατωθῇ, παρευρεθέντος εἰς αὐτὴν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, διελυθη ἡ συνεδρίασις ἐν ὥρᾳ δευτέρα μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΖ'.

Τῆς 18 Ἀπριλλίου.

Σήμερα, τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων 72 καὶ ἀπόντων 11 ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως καὶ γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶτων εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων ἐπὶ τινων προϊόντων.

Πρὸ τούτου δὲ, συμπληρωθέντος ἤδη ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως τῶν τμημάτων, ἐνέκρινεν ἡ Βουλὴ, τῇ προτάσει τοῦ

Προέδρου, καὶ ἐνηργήθη κατὰ τὸ ἄρθρ. 58 τοῦ κανονισμοῦ ἡ διὰ κλήρου ἀνανέωσις αὐτῶν ὡς ἑξῆς·

Κλήρωσις τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν 18 Ἀπριλ. 1845.

Τμῆμα Α'.

Ι. Κωλέττης
Προβελέγγιος
Κρανίδης
Δρόσος
Μ. Χατζῆ Μελέτης
Καραγιαννόπουλος
Σκελλαριάδης
Ζαρειφόπουλος
Δελιγιάννης
Ῥάγκος
Παλαμίδης
Λογιωτατίδης
Σταματόπουλος
Κορφιωτάκης
Πολυχρονόπουλος
Π. Κυριακός

Τμῆμα Β'.

Μαυρόπουλος
Ι. Βλάσσης
Παππατσώρης
Πλατσούτας.
Εὐσταθίου
Δημητρακόπουλος
Τσάνος
Γουλιμῆς
Πικουλάκης
Φαρμάκης
Δ. Κυριακοῦ
Βάλβης
Καλλιφρονᾶς
Ζῶτος
Καλομοιρίτης
Τσαν. Γρηγοράκης.

Τμῆμα Γ'.

Πιλαίτης
Α. Γερογαντᾶς
Φλίσσας
Ῥαβελιώτης
Σαντᾶς
Παρίσσης
Σταματελόπουλος
Βεΐκος
Καλαμογδάρτης
Γριζιάνος
Καΐρης
Λογοθετόπουλος
Σκαραμαγκᾶς
Μαυρομμάτης
Λαπουσιάδης
Ι. Οἰκονόμου

Τμῆμα Δ'.

Τσιριπίδης
Κρεστενίτης
Ἰατρός
Κυριακίδης
Ἀδρ. Σωτηρίου
Σχινᾶς
Μπιρμπίλης
Κανελλόπουλος
Φασίτσας
Βαρβιτσιώτης
Μαῦρος
Παππατσώνης
Ἀποστολίδης
Φιγγαρᾶς
Βλάχος
Κριεζώτης

Τμῆμα Ε'.

Ζάρκος

Τμῆμα Ϛ'.

Χαραμῆς

Παρθενόπουλος
Κουμανιώτης
Δάφας
Παγκαλος
Βάρβογλης
Γαρδικης
Βαρότσης
Γιολδάσης
Ν. Θέου
Δινόπουλος
Γρίβας
Μαρκεζίνης
Κ. Οἰκονομόπουλος
Τσιμαρᾶς
Λυτωνιάδης

Κιζάνης
Τσάκρης
Κανάρης
Σ. Οἰκονομόπουλος.
Δαριώτης
Γ. Νοταρᾶς.
Τσιγκουράκος
Μεταξᾶς
Μπάστας
Σίλβεστρος Στεφανάκης
Κάνδυας
Ταταράκης
Αελένδας
Καλλέργης

Τμῆμα Ζ'.

Π. Κωνστ. Τζεμάλης
Στάικος
Μπούκουρας
Μαυρομιχάλης
Κοδίνης
Κολοκοτρώνης
Γκιζούκης
Ἀναγνωστόπουλος.

Κλίρακας
Καμπάνης
Καπετανάκης
Στεφανόπουλος
Χατζίσκος
Δερνιτσιώτης
Ἀνδρ. Νοταρᾶς

Ἀκολούθως εἷς τῶν Βουλευτῶν, λαβὼν παρὰ τοῦ Προέδρου τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ βλέπει ὡς ἓν τῶν πρωτίστων χρεῶν τοῦ Ὑπουργείου τὴν ὀφειλὴν αὐτοῦ περὶ τῆς πρωτάσεως Νόμου ἀγορεύοντος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 35 τοῦ Συντάγματος τὸν προσδιορισμὸν τῆς Βασιλικῆς χορηγήσεως, διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων ἠρώτησε τὸν παρόντα τότε Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἂν ἦναι ἕτοιμος ὁ ὑποβληθησόμενος νόμος περὶ Βασιλικῆς χορηγήσεως, ἀλλ' ἐπειδὴ παρῆλθον ἤδη δέκα ἡμέραι, χωρὶς νὰ δοθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον οὐδεμία ἀπάντησις, παρουσιάζει εἰς τὸ Προεδρεῖον πρότασιν περὶ τούτου.

Διάφοροι δὲ τῶν Βουλευτῶν παρετήρησαν ὅτι κατὰ παράβασιν τοῦ Κανονισμοῦ ὁ Βουλευτὴς Λακεδαίμονος εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀνέγνω τὴν πρότασιν ταύτην, τὴν ὁποίαν εἰς μόνον τὸν Πρόεδρον εἶχε νὰ παραδώσῃ διὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ τμήματα, καὶ τότε μόνον ἠδύνατο νὰ ἀναγνωσθῇ ἐν τῇ Βουλῇ, ὅταν παρὰ δύο τοὐλάχιστον τμημάτων ἤθελε κριθῇ ἀξία συζητήσεως.

Συμμεριισθεῖσα ἡ Βουλὴ τῶν παρατηρήσεων τούτων ἀπεράνθη νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς ἀναγνωσθεῖσα ἡ προκειμένη πρότασις καὶ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Μετὰ τοῦτο μὴ παρευρισκομένου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ῥηθέντος Νομοσχεδίου, προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ζ. Τμήματος ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς συμπληρωματικῆς ἐκλογῆς τοῦ ἑτέρου Βουλευτοῦ τῆς Ἐπαρχίας τῶν Βορείων σποράδων, τυπωθείσης καὶ διανεμηθείσης πρὸ ἡμερῶν εἰς τοὺς Βουλευτάς, καὶ διὰ τῆς ὁποίας τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ ἀποφανθῇ ὡς ἔχουσα κῦρος ἡ προκειμένη ἐκλογὴ, καὶ νὰ κηρυχθῇ νόμιμος Βουλευτὴς ὁ Κων. Ἀντωνιάδης.

Ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον Βουλευτὴς κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ τμήματος, παρετήρησεν, ὅτι ἐκτὸς τινων οὐσιωδῶν παρατυπιῶν, αἵτινες κἂν ἔνεντο νὰ ἐπιφέρωσιν ἀκυρότητας, ἐγένοντο κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης δύο ἐνστάσεις ἀφορῶσαι τὰ προσόντα τοῦ Βουλευτοῦ, ἀ) ὅτι ὁ Κων. Ἀντωνιάδης δὲν ἔχει συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, β') ὅτι, γεννηθεὶς εἰς Σμύρνην, μὴ ὢν ἐγγεγραμμένος δημότης Σύρου, μήτε κατοικῶν ἐκεῖ πρὸ ἑνὸς ἔτους, μήτε ἔχων ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, δὲν ἔχει τὰ προσόντα τοῦ ἐκλέγεσθαι· ὅτι τὸ ἔγκυρον τῶν ἐνστάσεων τούτων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων διεκρύχθη καὶ ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπῶν ὑποστηρίζεται διὰ τῶν ἑξῆς ἀποδείξεων. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν 1) δι' ἑνὸς πιστοποιητικοῦ γέροντός τινος Γ. Αὐλωνίτου, ἐκδοθέντος κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1817 ἐν Σμύρνῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς Ἀντωνιάδου, ὅτε ἐγεννήθη ὁ ὑποψήφιος Βουλευτὴς Κων. Ἀντωνιάδης, καὶ ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι εἰσέτι δὲν συνεπλήρωσε τὸ 28 ἔτος τῆς ἡλικίας του, 2) διὰ τριῶν ἀποσπασμάτων πρακτικῶν τῶν ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικῶν, περιεχόντων τρεῖς δικαστικὰς αὐτοῦ ἐξομολογήσεις κατὰ τὰ 1841, 1842 καὶ 1843 καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοθεν ὅτι ὁ Κων. Ἀντωνιάδης, ἐξεταζόμενος περὶ τῆς ἡλικίας του, ὡμολόγησε κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ὅτι εἶναι ἐτῶν 24, κατὰ τὸ δεύτερον 25 καὶ κατὰ τὸ τρίτον ἐτῶν 26. Ἡ πιστοποίησις αὕτη τοῦ γέροντος Αὐλωνίτου καὶ αἱ δικαστικαὶ τοῦ Ἀντωνιάδου ὁμολογίαι, εἰς τὰς ὁποίας φαίνεται σύνδεσμός τις καὶ συνέπεια, καὶ τρεῖς ἀναφοραὶ 58 Σκυρίων καὶ 300 Σκοπελιωτῶν ἀποδεικνύουσι πληρέστατα, ὅτι ὁ Κων. Ἀντωνιάδης δὲν φέρει τὴν ἀπαιτουμένην κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον ἡλικίαν· ὅτι αἱ παρουσιαζόμεναι κατὰ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἀνταποδείξεις εἶναι

ἀνίσχυροι, διότι ἡ ἰδία αὐτοῦ δικαστικὴ ὁμολογία κατὰ τὸ 1843 ὅτι εἶναι ἐτῶν 33 δὲν ἰσχύει νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον τριῶν ἄλλων δικαστῶν του ὁμολογιῶν, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἡλικία εἰς τὰς τρεῖς ὁμολογίας του φαίνεται γεγραμμένη ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, ἐνῷ εἰς ἐκείνην μόνον ἀριθμητικῶς, κατὰ δὲ τῆς παρουσιαζομένης ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ἀφορᾶς τῶν Σκυρίων, μὴ φερούσης οὐδεμίαν ἐπισημότητα, ὑπάρχει πιστοποίησις τοῦ δημάρχου ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν ὑπογραφῶν τούτων εἶναι πλασταί· ὅτι τέλος καὶ ἐξ αὐτῆς του τῆς ὄψεως πείθεται τις περὶ τῆς ἀνηλικιότητός του πρὸς ἐκπλήρωσιν Βουλευτικῶν καθηκόντων. Καθότον ἀφορᾷ τὴν ἔνστασιν περὶ τῆς κατοικίας του, ὑπάρχει πιστοποίησις τοῦ δημάρχου Σύρου, καθ' ἣν ὁ πατὴρ τοῦ ῥηθέντος Ἀντωνιάδου ἐνεγράφη κατὰ τὰ 1834 εἰς τὰ ληξιαρχικὰ τοῦ δήμου Σύρου βιβλία, ὅτι ἀποκατέστη ἐκεῖ, ὅπου ἐξάσκει καὶ τὰ πολιτικά του δικαιώματα, καὶ ὅτι ὁ Κων. Ἀντωνιάδης φαίνεται ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν ἀριθ. 174 τοῦ καταλόγου τῶν στρατευσίμων τοῦ δήμου ἐκείνου· ὅτι κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον ὁ ἀνήλιξ ἀκολουθεῖ τὴν κατοικίαν τοῦ πατρός του, ἐπειδὴ ὁ Κων. Ἀντωνιάδης μετὰ τὴν ἐνηλικιότητά του δὲν ἐζήτησε τὴν μεταφορὰν τῆς κατοικίας του ἀπὸ Σύραν εἰς ἄλλο μέρος, μήτε ὁ πατήρ του ἐνήργησε τοῦτο, καὶ ἐπειδὴ δὲν φαίνεται ἐγγεγραμμένος, ἕνεκα τούτου, μήτε ὁ πατήρ του, μήτε αὐτὸς εἰς τὸν ἐκλεκτικὸν κατάλογον τῆς Σκύρου, δὲν ἐδύνατο νὰ ἐκλεχθῇ ἐκεῖθεν Βουλευτής. Τοῦτο δὲ ἐνισχύεται ἔτι μᾶλλον, καθόσον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Βουλευτὴς Σταμάτιος Ἀντωνιάδης, προκειμένης τῆς ἐκλογῆς του ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Σκύρου κλπ. ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ ἐγκαίρως τὴν μεταφορὰν τῆς κατοικίας του εἰς Σκύρον.

Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ μὴ γίνῃ παραδεκτὴ ἡ γνωμοδότησις τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Ζ'. τμήματος, καὶ νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ ὑποψήφιος Βουλευτὴς Κωνστ. Ἀντωνιάδης δὲν φέρει τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο προσόντα.

Κατὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντων ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος ἀντέλεξεν, παρατηρήσας, ὅτι καὶ ὑπάρχει ἐν πρώτοις πρόληψις ὑπὲρ τοῦ ἐκλεχθέντος καὶ κατὰ τῶν δύο παρουσιαζομένων ἐνστάσεων, προκύπτουσα ἐξ αὐτῆς τῆς παρὰ τῶν συνεπαρχιωτῶν ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς Βουλευτοῦ, ἥτις θέλει μένει ἰσχυρὰ, ἐν ὅσῳ οἱ ἐνισταμένοι δὲν ἀποδείξουν ὅτι ὁ Κωνστ. Ἀντωνιάδης δὲν φέρει τὴν νόμιμον ἡλικίαν καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τοῦ νόμου προσόντα, ὅτι ὁ Αὐλωνίτης, ὅστις πιστοποιεῖ κατὰ τὴν ἡλικίας τοῦ ὑποψηφίου Βουλευτοῦ εἶναι συμπατριώτης του καὶ τῆς ἐναν-

τίας μερίδος, ὡς ἐξάγεται ἀπό τινα κατ' αὐτοῦ ἀναφοράν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Λύλονίτης φαίνεται ὑπογεγραμμένος, καὶ τὸ τελειέργον μάλιστα εἶναι ὅτι εἰς μὲν τὴν ἀναφοράν φαίνεται ἰδιοχείρως ὑπογεγραμμένος, εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ὡς ἀγράμματος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ὑπογράψῃ, διὰ χειρὸς ἄλλου ὑπογραφόμενος, ὥστε, ἐκτὸς τοῦ ὅτι φαίνεται ὁ πιστοποίησις αὐτὴ ἀνίσχυρος καὶ προκαλεσθεῖσα ἕνεκα τοκικῶν διενέξεων, παρουσιάζονται κατ' αὐτῆς καὶ ὑπόνοιαι ὅτι εἶναι πλαστὴ καὶ νόθος· ὅτι ἐκ τῶν παρουσιασθεισῶν δικαστικῶν ἐξομολογήσεων τοῦ ἰδίου Κωνστ. Ἀντωνιάδου δὲν προκύπτει ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀνηλικιότητός του. δεύτερον, δεδομένων τῶν περὶ ἡλικίας καταθέσεων ἀνωμοτί, πολλὰ ὑπέρ προτροχὴ δίδεται εἰς οὐδὲν ἐκ μέρους τοῦ ἐξεταζομένου, ὡς τοῦτο πᾶς τις γνωρίζει, καὶ καθὼς τοῦτο ἐμφαίνεται καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ὁμολογίας τοῦ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, ὅτε οὗτος ἐξεταζόμενος περὶ τῆς ἡλικίας του ὡμολόγησεν ὅτι εἶναι 3 ἐτῶν· ὅτι, ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἀποδείξεις ὑπὲρ τῆς ἐνηλικιότητος τοῦ ῥηθέντος Ἀντωνιάδου πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων. 1) πιστοποίησις τοῦ σεβασμίου πνευματικοῦ Γερασίμου, ἐτῶν 77. βεβαιοῦντος ὅτι ἦτο μυστικὸς εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τῆς Σμύρνης, γνωρίζει κάλλιστα τὸν Ἀντώνιον Σταματίου καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἁπασαν, ἀνέθρεψε σχεδὸν ὅλους τοὺς υἱούς του, καὶ ὅτι ὁ τρίτος αὐτῶν Κωνστ. Ἀντωνιάδης ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1814. 2 τρία ἄλλα πιστοποιητικά, ἐξ ὧν τὸ μὲν τοῦ Δ. Γιαννούλη, λοχαγοῦ, ὁμολογοῦντος ὅτι κατὰ τὸ 1817 ὅτε διέμενεν ἐν Σμύρνῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Α. Σταματίου, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνστ. Ἀντωνιάδης ἦτο τριετής, τὸ δὲ, ἄλλων τινῶν, βεβαιούντων τὴν κατὰ τὸ 1814 γέννησιν τοῦ Κωνστ. Ἀντωνιάδου, καὶ τὸ τρίτον, κατοίκων τινῶν καὶ ἐμπόρων Ἀθηνῶν, βεβαιούντων ὅτι ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐσύστησεν ἐμπορικὸν κατάστημα κατὰ τὸ 1835 εἰς ἡλικίαν ἀνωτέραν τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους· ὅτι αἱ ἀποδείξεις αὗται καταστρέφουσι πλήρως πᾶσαν κατὰ τῆς ἐνηλικιότητός του ἀνταπόδειξιν, μὴ φερούσαν οὐδεμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ἐνηλικιότητός του ἐκ τῆς ἐκλογῆς προκύπτουσαν πρόληψιν.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ πολιτικῆς κατοικίας ἔνστασιν ὅτι ὁ Α. Σταματίου κατὰ τὸ 1834 ἔδωκεν εἰς Σύρον τὸν ὅρκον τῆς πίστεως καὶ ὑποταγῆς, δὲν ἔχει οὐδεμίαν συνέπειαν κατὰ τῆς ἐν Σύρῳ κατοικίας τοῦ πατρὸς τοῦ ὑποψηφίου Βουλευτοῦ, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸν ὅρκον ἔδιδε τις ὅπου καὶ ἂν ἐβούλετο· ἐξ ἐναντίας εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ ὑποψηφίου

Βουλευτοῦ εἶναι αὐτόχθων Σύρου, εἰς τῶν προκρίτων τῆς νήσου, ἐκλεχθεὶς ἄλλοτε καὶ πλειοψήφιος εἰς ἐθνικὰς συνελεύσεις· ὅτι ὁ διϊσχυρισμὸς τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος περὶ τοῦ ὅτι ὁ Κωνστ. Ἀντωνιάδης εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν κατάλογον τῶν στρατευσίμων, δὲν ὑποστηρίζεται ἀπό τινα ἀπόδειξιν. Ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ ἐπιδόξου Βουλευτοῦ ὄχι μόνον εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν κατάλογον τῆς ψηφοφορίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐκλεκτικὸν ἐν τῷ ἀριθμῷ τεταρτῳ καὶ ἑπομένως οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι εἶχε τὴν κατοικίαν καὶ ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς εἰς Σύρον, καὶ οὐδεμία ἀνάγκη ἦτο νὰ τὴν μεταβιβάσωσιν ἐκεῖ ἐκ Σύρου, ὅπου προσωρινῶς ἐμπορικὰ συμφέροντα τοὺς ἀπησχόλουν, καὶ ὅθεν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ 1837 διαμένων ἔκτοτε εἰς Σύρον· ὅτι ὁ ἐπίδοξος Βουλευτὴς εἶναι αὐτόχθων Σύρου καὶ δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ κάμῃ δήλωσιν περὶ τῆς ἐγγραφῆς του, διότι ποτὲ ἀλλαχοῦ δὲν ἐγράφη οὔτε ἐξησκήσε πολιτικὰ δικαιώματα, καθὼς οὕτως ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ τοῦ 6ου Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας Ν. Θέου· ὅτι ἡ μὴ ἐγγραφὴ τοῦ Κωνστ. Ἀντωνιάδου εἰς τὸν ἐκλεκτικὸν κατάλογον δὲν ἀποστερεῖ αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι, ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ ἔλυσεν ἄλλοτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας· ὅτι μήτε ὁ παραδεχθεὶς πρὸ πολλοῦ Βουλευτὴς τῶν Σποράδων Σταμ. Ἀντωνιάδης ἔκαμε δήλωσίν τινα περὶ μεταβολῆς τῆς κατοικίας του εἰς Σύρον. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ τμήματος.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος μετὰ τὸν εἰσηγητὴν ὅτι τὰ περὶ τῆς κατοικίας τοῦ Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας Κ. Ν. κου Θέου δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὸν πατέρα τοῦ ἐπιδόξου Βουλευτοῦ, ὅστις φαίνεται πρὸ χρόνων ἐγκατεστημένος εἰς τὴν Σύρον, ἐγγραφεὶς ἐκεῖ δημότης καὶ ἐξασκήσας τὰ πολιτικά του δικαιώματα, ὁ δὲ Κωνστ. Ἀντωνιάδης, ὡς ἀνήλιξ, ἠκολούθει τὴν κατοικίαν τοῦ πατρός του καὶ ἐγγράφη μάλιστα ὡς στρατεύσιμος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ δήμου Σύρου· ὅτι, ἂν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ πατρός του, ὑπῆρχεν ἀμοιβαίως τις ὡς πρὸς τὰ προσόντα τοῦ Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας, ἀλλ' ἤδη πρόκειται περὶ τοῦ υἱοῦ γεννηθέντος εἰς τὴν Σμύρνην, ἐλθόντος καὶ ἀποκατασταθέντος εἰς Σύρον, ἐγγραφέντος εἰς τοὺς δημοτικοὺς καταλόγους καὶ ἐξασκήσαντος πολιτικὰ δικαιώματα, καὶ ἐνῷ ἐξ ἐναντίας εἰς Σύρον οὔτε κατῴκησεν, οὔτε κτήματα ἔχει, οὔτε κἂν δημότης εἶναι.

Ὁ ἕτερος Βουλευτὴς τῶν Βορείων Σποράδων καὶ ἀδελφὸς τοῦ ὑποψηφίου παρέστησε διὰ διηγήσεων δεινῶν ὑπὲ τοῦ ἀγῶνας πα-

θημάτων τῆς οἰκογενείας του, ὅτι ὁ πατήρ του ἠναγκάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Σκύρον, ὅπου ἐκτὸς τῶν ἄλλων δυστυχημάτων ἐγθρικαὶ ἐπιδρομαὶ ἐπηπείλουν αἰχμαλωσίαν τῶν κατοίκων, καὶ νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλα μέρη, καὶ ἐπὶ τέλους κατὰ τὸ 1834 εἰς Σύρον, ὅπου εὑρεθεὶς καθ' ἣν ἐποχὴν ἐδίδετο ὁ ὅρκος τῆς πίστεως καὶ ὑποταγῆς, ἔδωκεν αὐτὸν ὅτι ποτὲ δὲν ἔπαυσε νὰ θεωρῆται κάτοικος τῆς Σκύρου, ὅπου ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ὑπῆρξε δημογέρων τῆς νήσου πολλάκις, καὶ τὴν ὁποίαν ἀντιπροσώπευσεν ὡς πληρεξούσιος κατὰ τὰ 1829 εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν· ὅτι ἑπομένως εἶναι ψευδεῖς αἱ πιστοποιήσεις, ὅτι διαμένει εἰς Σύρον ἀπὸ τοῦ 1822, ὅτι ἐνεγράφη εἰς τοὺς δημοτικοὺς καταλόγους ὡς δημότης Σύρου καὶ ὅτι ἐξήσκησεν ἐκεῖ πολιτικὰ δικαιώματα· Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἔνστασιν περὶ ἀνηλικιότητος τοῦ ὑποψηφίου Βουλευτοῦ, ἐξέβηκεν ὅ,τι καὶ ὁ εἰσηγητὴς ἀνωτέρω ἀνέπτυξε, παραστήσας ὅτι οὗτος ἔχει ἤδη συμπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Κατὰ τῆς ἐκτεθείσης ὑπό τινος τῶν προλαλησάντων ἀρχῆς, ὅτι ἡ μὴ ἐγγραφή τινος εἰς τὸν ἐκλικτικὸν καταλόγον δὲν ἀποστερεῖ αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι, παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀντίκειται εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον καὶ εἰς τὰ ἀπεφασισμένα περὶ τῶν προσόντων τοῦ Βουλευτοῦ παρὰ τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε χώραν σφοδρὰ συζήτησις, περὶ τοῦ ἂν ἀπαιτεῖται ὁ ἐκλεχθησόμενος νὰ ἦναι ἐγκατεστημένος εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἢ ὄχι, καὶ ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς νὰ ἦναι ἐγκατεστημένος ἐν αὐτῇ. Ἡ δ' ἐγκατάστασις αὕτη διακρίνεται ἀπὸ τὴν ἐν τῷ ἐκλεκτικῷ καταλόγῳ ἐγγραφὴν, ἥτις εἶναι ἡ ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἐγγεγραμμένος φέρει τὰ προσόντα τοῦ ἐκλέγεσθαι· ἔπειτα, ἀφοῦ ὁ Νόμος ὁρίζει ἀκριβῶς τοὺς ἔχοντας τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν διὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ μὴν ὑποβάλλῃ εἰς τὸν αὐτὸν ὁρισμὸν τὸ, ἀνώτερον ἐκείνου, δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι. Ἡ καθιέρωσις τοιαύτης ἀρχῆς προσβάλλει ῥιζικῶν τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον.

Ἀντελέχθη παρ' ἄλλου, ὅτι οὔτε εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνελεύσεως οὔτε εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον ἀπαντᾶται ἡ ἀρχὴ ὅτι ὁ μὴ ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους δὲν χαίρει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι· ὅτι ἡ καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς ἐκείνης καὶ ὄχι τῆς ἐναντίας προσβάλλει τὸν νόμον καὶ καταστρέφει τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα, διότι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ θέλει ἀποστερεῖ τὸν ἐναντίον αὐτῆς τοῦ δικαι-

ώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι διὰ τῆς μὴ ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, ὡς ἔγινε τοῦτο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν Ἀθηνῶν, ὅτε ὁ τότε Δήμαρχος παρέλειψε νὰ σημειώσῃ εἰς τοὺς καταλόγους πολλοὺς τῶν γνωστοτέρων κατοίκων. Ὅτι τὴν ἀρχὴν ἐκείνην ἀποκρούει ἐναργέστερα καὶ ὁ περὶ Δήμων Νόμος, ὅστις τὸ μὲν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν δίδει εἰς τοὺς μᾶλλον φορολογουμένους, ἐγγραφομένους εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, τὸ δὲ τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀφίνει γενικὸν καὶ κοινὸν εἰς πάντας τοὺς Δημότας, καὶ τοι μὴ ἔχοντας τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ μὴ ὄντας ἐγγεγραμμένους εἰς τοὺς καταλόγους. Ὅτι ἡ καθιέρωσις τοιαύτης ἀρχῆς, περιορίζουσα τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς ἐντὸς στενωτέρων ὁρίων εἶναι ἀντισυνταγματικὴ καὶ καταστρέφει τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα. Ὅτι, καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρκείμενον, ὁ ὑποψήφιος Βουλευτὴς ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα.

Καὶ κατὰ τούτου ἀντιπαρετήρησεν ὁ προλαλήσας, ὅτι καθὼς ὁ περὶ Δήμων Νόμος δίδωσιν εἰς τὸν Διοικητὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακλίσεως τοῦ καταλόγου, καὶ τῆς προσθήκης κατὰ συνέπειαν ἢ ἀφαιρέσεως ἀπ' αὐτοῦ ὀνομάτων, οὕτω καὶ ὁ περὶ Βουλευτῶν ὡς ἀνώτερον δικαστήριον ἐθεώρησε τὴν Βουλὴν, ἥτις θέλει δικάσει περὶ τούτου καὶ ἑπομένως δὲν θέλει συγχωρήσει τὴν κακὴν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς πρόθεσιν νὰ ἀποκλείσῃ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι δημότας μὴ ἐγγραφομένους εἰς τοὺς καταλόγους. Ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἶναι ὀλιγώτερον τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι, ὁ δὲ Νόμος ἀπαιτήσας διὰ τὸ πρῶτον τὴν ὕπαρξίν τινος εἰς τὸν κατάλογον, ἀπαιτεῖ κατὰ μείζονα λόγον καὶ διὰ τὸ δεύτερον αὐτήν.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτισθῇ, ἐτέθη παρὰ τοῦ Προέδρου τὸ ζήτημα οὕτως, « ὁ ἐκλεχθεὶς Βουλευτὴς Σκύρου Κ. Ἀντωνιάδης ἔχει τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ναὶ ἢ ὄχι » ἄλλων δὲ προτεινόντων να τεθῇ τὸ ζήτημα οὕτως « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ σημάτος ναὶ ἢ οὔ, » καὶ γενομένης ἐπὶ τούτου συζητήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα καθὼς ὁ πρόεδρος ἔθηκεν αὐτό. γενομένης δ' ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Παρθεναπούλου καὶ Φλέσσα, ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο διὰ ψήφων 39 πρὸς 23 ὅτι ὁ ἐκλεχθεὶς Βουλευτὴς Σκύρου Κ. Ἀντωνιάδης ἔχει τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, κατὰ τὸ ἐνταῦθα προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀπήγ-

γειλεν ὁ Πρόεδρος, κηρύξας Βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας τῶν Βορείων Σποράδων τὸν Κ. Ἀντωνιάδην.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Ὁ Κωνσταντῖνος Ἀντωνιάδης ἐπίδοξος Βουλευτὴς Βορείων σποράδων ἔχει τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης.	Ναί.	Γ. Δερνιταώτης	Ο.
Θ. Γρίβας	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Μελέτης Χ Μελέτη	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Π. Βάρβογλης.	ἀπόντες
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Ῥ. Παλαμίδης.	
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπών.	Γ. Ῥεβελιώτης	
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Δ. Τσάκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης.	ἀπών
Α. Σ. Δανόπουλος.	ἀσθενὴς	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Νικ. Σταματελόπουλος.	ἀπών
Α. Μεταξᾶς		Δ. Σακελλαριάδης.	Ο.
Α. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ο.
Σ. Βλάχος	ἀπών.	Κ. Βέικος	ἀπών
Π. Ράγκος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπών	Ι. Εὐσταθίου	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	ἀσθενὴς	Φ. Κ. Μαῦρος	Ο.
Α. Λαπουσιάδης	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Τζαν. Γρηγοράκης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Μπαράτζης	ἀπών
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Γ. Κονδύτης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Μαυρομιχάλ.	Ν.
Κ. Φαϊτσας	Ν.	Πικυλάκης	Ν.
Ι. Χαρκιᾶς	Ν.	Χ. Καπετανάκης	ἀπών
Ι. Κρεβίδης	ἐν ἀδείᾳ	Κ. Ζαχειροπούλος	Ο.
Ι. Γιυλδάτης	Ν.	Κ. Οἰκονόμόπουλος	Ο.
Δ. Ζῶτος.	ἡρνήθη ψῆφον	Α. Καλαμογδάρτης	ἀπών
Ν. Θέου	Ν.	Κ. Τσερτίδης	Ο.
Α. Γουζούασης	Ν.	Δ. Κυμανιώτης	Ο.
Α. Βιλαέτης	Ο.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	Ν.

Χ. Χ. Στεφανόπουλος	ἀπών	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	Ν.
Ι. Κλιμακας	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	δὲν ἐψηφοφόρησε
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.	Κ. Ῥοδελέγκος	ἀπόντες
Ν. Δελιντας	Ν.	Ι. Ταραράκης	
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ἀδριανος Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Διομήδης Κυριακού	ἀπών
Ι. Ζάρκος	ἀπών	Ν. Καλλέργης	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Σταμάτιος Δάρας	Ο.
Π. Ι. Κριακὸς	Ν.	Εὐγ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀπών	Α. Παππατζόρης	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος		Τσαμαρᾶς	ἡρνήθη ψῆφον
Εὐγάθ. Οἰκονομόπουλος	Ο.	Θ. Κιζάνης	ἀπών
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Δρόσος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	ἀπών	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς	Ι. Στάϊκος	Ο.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Δ. Χατζίσκος	ἀπών
Κ. Δελιγιάννης	ἡρνήθη ψῆφον	Γ. Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Π. Βασιτσιώτης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	ἀπών
Γ. Φεγγαρᾶς	ἡρνήθη ψῆφον	Κ. Καναρης	ἀπών
Παπ. Κων. Τζαμάλας	Ν.	Γ. Σταματάρας	Ν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ὅτι ὁ Βουλευτὴς Λακεδαίμονος Κ. Παρθενόπουλος ἔκαμε πρότασιν περὶ τοῦ Νόμου ἀφορῶντος τὴν Β. χορήγησιν· τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ὑπέβαλε τὸν Νόμον τοῦτον διότι ἐπερίμενε νὰ ὑποβάλῃ τὸν προϋπολογισμόν, ὅπως ἰδῇ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα, ὁδηγηθῇ εἰς τὸν προσδιορισμὸν αὐτῆς· τὸν προϋπολογισμὸν θέλει ἴσως ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὑποβάλει, ἡ δὲ Βουλὴ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν ταύτην, διότι ἄλλως καὶ αὐτὴ θέλει εὑρεθῇ εἰς ὄχι εὐχάριστον θέσιν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἀναγκάζεται νὰ ἀντιτάξῃ λόγους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπαλλάττεται ἐὰν ἀπορριφθῇ ἡ πρότασις.

Εἰς ταῦτα ἀντέταξεν ἄλλος ὅτι ἡ πρότασις πρέπει νὰ διέλθῃ τὴν τακτικὴν ὁδὸν, νὰ προσαχθῇ εἰς τὰ τμήματα, καὶ ὅταν καταστῇ ὥριμος πρὸς δημοσίαν συζήτησιν, τότε θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψιν αἱ παρατηρήσεις τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα, ἀγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς πρὸ σεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς εἰς τὰ Τελωνεῖα εἰσπράξεως φόρων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Δ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΗ'.

Τῆς 19 Ἀπριλλίου

Σήμερον τὴν δεκάτην ἐννάτην ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἐνδεκάτην Π. Μ. τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 85 ἀπόντων δὲ 18 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως; τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν παρὰ τοῦ Προεδρείου ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας Κ. Ρ. Παλαμίδη, ζητοῦντος δεκαήμερον ἀπουσίας ἄδειαν, καὶ διέταξε τὴν παραχώρησιν αὐτῆς, καὶ μετὰ τοῦτο ὁ χθὲς ἀναγορευθεὶς δεύτερος Βουλευτὴς τῶν Βορείων Σποράδων Κ. Ἀντωνιάδης, παραστὰς ὤμοσε τὸν ἐν τῷ ἄρθρ. 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον τοῦ Βουλευτοῦ ὅρκον, κατὰ τὸ ὡθ' προσαρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας αὐτοῦ πρωτόκολλον.

Ἀκολούθως ἀναγγείλαντος τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως φόρων εἰς τὰ τελωνεῖα, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναστάς, ἔλεξεν ὅτι τὸν λαὸν δὲν βαρύνει τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, ἀλλὰ τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ ὁ τρόπος, καὶ αἱ δι' αὐτὸν συμβαίνουσαι καταχρήσεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς λαοὺς ἡ Κυβέρνησις ἀνέλαβε μόνη νὰ εἰσπράξῃ τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν προϊόντων. Ἐπὶ τῆς μεταξῆς δὲ σκεφθεῖσα ὅτι τὸ προϊὸν τοῦτο δὲν φορολογεῖται

ἀμέσως ἐπὶ τῶν παραγωγῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐμπόρων, καὶ μ' ὅλον ὅτι οὗτοι ὑπολογίζουσι τὸν φόρον καὶ ἐλαττώνουσι ἀναλόγως τὸ ποσὸν, τὸ ὁποῖον πρὸς ἀγορὰν προσφέρουσι, μ' ὅλον τοῦτο ἡ ζημία εἶναι μικροτέρα τῶν χορηγουμένων εἰς τὸν παραγωγὸν διὰ τοῦ συστήματος τούτου ὠφελειῶν· καὶ ὅτι πανταχοῦ τὸ σύστημα τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς ἀτέλεια ὑπὸ τῶν λαῶν, αἱ δὲ προτεινόμεναι διακρίσεις, δύσκολοι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, δεσμεύουσι καὶ τὸ ἐμπόριον, ἐκ τούτου δὲ ἡ Κυβέρνησις κινδυνεύει νὰ εἰσπράξῃ ὀλιγώτερα τοῦ δέοντος, συνέταξε τὸ ἄρθρον τοῦτο διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζει φόρον ἐπὶ τῆς μεταξῆς Δραχ. τρεῖς. Ἡ Βουλὴ, ἂν καὶ ὀφείλῃ νὰ προστατεύῃ τὰ συμφέροντα τῶν φορολογουμένων, πρέπει ὅμως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκεῖνα τοῦ Δημοσίου, διότι ἐν αὐτοῖς περιλαμβάνονται καὶ τὰ τῶν φορολογουμένων. Ἂν θεωρηθῇ ἡ εἰς ποιότητας διάκρισις ἀναγκαία, πρέπει νὰ διαιρεθῇ ἡ μεταξῆ εἰς διαφόρους ποιότητας, διότι ὑπάρχουσι μεταξαι τιμώμεναι 50 καὶ 60 Δραχμὰς τὴν ὀκᾶν, καὶ νὰ ληφθῶσιν αἱ 6 Δραχμαὶ ὡς μέσος ὅρος· καὶ ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον, θεωρῆσαν ἀναγκαῖον νὰ ἐμψυχώσῃ τὴν παραγωγὴν τοῦ προϊόντος καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν τελειοτέραν αὐτοῦ παραγωγὴν, ἥτις καθιστᾷ καλυτέραν καὶ πολύτιμον ἀξίας τὴν μεταξῆν, καὶ ἰδὼν ὅτι ὀλίγη ποσότης μεταξῆς τιμᾶται ἧττον τῶν 30 Δραχμῶν· ὥρισεν ὡς μέσον ὅρον τοῦ φόρου τὰς 3 Δραχμάς. Ἡ παραδοχὴ τῆς διακρίσεως θέλει δ' εἰσάγει καὶ τοὺς ἐμπόρους, τῶν ὁποίων τὰ ἐμπορεύματα τότε θέλουσιν ἀνοίγεσθαι διὰ νὰ γίνηται εἰς τὰ τελωνεῖα ἡ διάγνωσις τῆς ἐξερχομένης μεταξῆς, καὶ τοὺς τελώνας αὐτοὺς ἐπιβαρύνει, διότι θέλουσιν εἶσθαι ἠναγκασμένοι νὰ συντάττωσι

βαρύν διὰ αὐτοῦ ὑποβάλλονται φόρον· ἡ διαίρεσις τῆς μεταξης δὲν εἶναι δύσκολος, πρέπει διὰ τοῦτο νὰ διαταχθῇ, διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιβληθῇ ὁ αὐτὸς φόρος εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ εἴδη, ἐνῷ οὕτως ὠφελεῖται ὁ καλητέραν παράγων. Ζημιοῦται δὲ ὁ ἄλλος· καὶ ἄλλος προσέθηκεν, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου δίδεται ὀπισθενεργὸς δύναμις εἰς τὸ πνεῦμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἡ διάταξις αὕτη αὐτοῦ συνετάχθη, διότι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θέλομεν νὰ ἐμψυχώσωμεν τὴν καλητέραν παραγωγὴν τῆς μεταξης, ἀλλ' ὁ νόμος θέλει ἐκδοθῇ ἤδη ὅ,τι ἔπραξε καὶ λήγει μάλιστα ἡ βομβυκοτροφία καὶ θέλει ἰσχύει διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, διὰ αὐτοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ καταπτήσωμεν αὐτοὺς ἐπιμελεστέρους περὶ τὴν παραγωγὴν τὴν ὁποίαν ἀπεπράτωσαν ἴσως ἤδη. Τὸ ἐμπόριον διὰ τὰς παραδοχὰς διακρίσεων δὲν δεσμεύεται, καθόπον ἐπίσης δὲν δεσμεύεται καὶ ἐπὶ τῆς φορολογίας ἄλλων εἰδῶν καὶ ὑφασμάτων, ἀναλόγως τῆς ποιότητος τῶν ὁποίων εἶναι ἐπιβεβλημένος ὁ φόρος. Ἐπρότεινε δὲ καὶ οὗτος νὰ διαιρεθῇ ἡ μεταξη εἰς τὴν ἐγχώριον καὶ Ἰταλικὴν καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης νὰ ἐπιβληθῇ φόρος δύο Δραχ., ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας τιμῶν.

Τούτους ἕτερος ἀντέκρουσεν εἰπὼν ὅτι αἱ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ προταθεῖσαι δυσκολίαι ἐπαληθεύουσι καὶ τοῦτο ὡς Τελώνης γνωρίζει ἐκ τοῦ σύνεγγυς, διότι διὰ τὰς παραδοχὰς διακρίσεων θέλει καταστραφῇ τὸ ἐμπόριον καὶ πολλαὶ θέλουσιν ἐπινοεῖσθαι βραδύτητες διὰ τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλου καὶ τῶν ἄλλων ὅσα συντελοῦσιν εἰς πιστοποίησιν τῆς ποιότητος τῆς μεταξης, τὰ ὁποῖα οἱ Τελῶναι ὀφείλουσι νὰ ἐνεργῶσι πρὸς διατήρησιν καὶ τῶν ἑαυτῶν ὑπολήψεως, καὶ ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐξαγωγὴν πολλαὶ θέλουσι συμβαίνει καταχρήσεις παρὰ τῶν πρὸ τοῦτο ὑπαλλήλων.

Καὶ κατὰ τούτου ἄλλος ἀντέλεξεν ὅτι ἡ μεταξη πρότερον ἐφορολογεῖτο εἰς κουκούλια, τὸ νῆμα δὲ σύστημα, εἰσαχθὲν διὰ τὴν ὠφέλειαν τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν φορολογουμένων, ὀφείλει νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ τὴν φορολογίαν εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς λεπτῆς μεταξης, τῆς πλειτέρων τιμωμένης, ἀπαιτοῦντος καὶ πλειότερα δαπάνας κατὰ τὸ παρελθὸν ὁ φορολογούμενος ὥστε νὰ δώσῃ φόρον μίαν λίτραν ἀπὸ πᾶσαν ὁκάν, ἡ λίτρα τιμᾶται Δραχ. 3 ἤδη δὲ ἐπιβάλλεται διὰ τῆς νέας τοῦ Ὑπουργοῦ προτάσεως εἰς αὐτὸν φόρος Δραχμῶν τεσσάρων, καὶ οὕτως ἐπιβαίνεται πλειότερον ὁ λαός· καὶ αὕτη ἡ Ἰταλικὴ μεταξη δὲν τιμᾶται 50 καὶ 60 Δραχμὰς, ὡς διετυπώθησαν, διότι τὰ κλωθόμενα αὐτὴν καταστήματα δὲν παράγουσι πλέον ἐπίσης καλὴν ὡς πρότερον,

ὅτε ἐργάζοντο ἐν αὐτοῖς οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον καὶ εἰσαγαγόντες τὸν τρόπον τοῦτον Ἰταλοί. Ἡ διαίρεσις εἶναι ἀναγκαία, διὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνωμεν μᾶλλον ὁ φορολογούμενον, πρέπει δὲ νὰ γίνῃ εἰς δύο τάξεις, διότι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἄλλαχοῦ μικρὸν τι ὃν παράγεται κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον, ἡ δὲ ἄλλη κλωθομένη ἐγχωρίως τιμᾶται ὀλιγώτερον τῶν τριάκοντα Δραχμῶν, καὶ ἐπ' αὐτῆς δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιβληθῇ φόρος τριῶν Δραχμῶν ἀλλ' ἂν ἡ Βουλὴ δὲν ἐγκρίνῃ τὴν εἰς ποιότητας διαίρεσιν, τότε νὰ ἐλαττωθῇ κἂν τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἀπὸ τριῶν εἰς δύο καὶ ἡμίσειαν Δραχμὰς ἀνὰ πᾶσαν ὁκᾶν.

Ἐνταῦθα τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου ἀνεπλήρωσεν εἰς τῶν Ἀντιπροέδρων· ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲ παρετήρησεν ἕτερος ὅτι δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ὁ φόρος τῶν καταχρήσεων, διότι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ διορίζῃ ἀνθρώπους τιμίους, διὰ νὰ διαπράττωσι τὰς ἐργασίας τοῦ Δημοσίου· αἱ ἄλλαι προτεινόμεναι δυσκολίαι εἶναι ἀληθῶς ἀνυπόστατοι, διότι καὶ μέχρι τοῦδε φορολογοῦνται πολλὰ κατὰ ποιότητα, καὶ οὐχ ἧττον οὐδεμία ἀνεφύη δυσκολία περὶ τὴν ἐφαρμογὴν, καὶ πολλὰ ἄλλα εἴδη ἐπίσης φορολογοῦνται. Συνήγαγε διὰ ταῦτα ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τῶν διακρίσεων τῆς μεταξης καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου εἰς Δρ. 2. καὶ 3. ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου καὶ Ἰταλικῆς μεταξης.

Μετὰ τούτων ἕτερος παρετήρησεν ὅτι οἱ φόροι ὑπὸ διπλῆν ἐξετάζονται ἐποψιν τὴν φορολογικὴν καὶ προστατευτικήν, κατὰ τὴν πρώτην θεωρεῖται τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἡ διὰ τοῦ φόρου προστασία καὶ ἐμψύχωσις τοῦ φορολογουμένου εἴδους· ὑπὸ τὴν πρώτην ἐποψιν ὁ φόρος τῆς μεταξης ἔπρεπε νὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς καὶ τέσσαρας τάξεις κατὰ λόγον τῶν ποιοτήτων καὶ τιμῶν αὐτῆς, ὥστε νὰ φορολογῆται κατὰ τὴν ἐφεδρεύουσαν εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα ἀναλογίαν τῶν 10 ἐπὶ τοῖς 100, τὸ Ὑπουργεῖον ὅμως, κατανοῆσαν τὴν ἀξίαν τοῦ προϊόντος τούτου καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐμψυχώσεώς του, καθόσον εἰς τὴν παραγωγὴν του τότε, ἂν ἀναπτυχθῇ, θέλουσιν ἀσχοληθῇ πολλοὶ ἄνθρωποι, θέλουσιν εἰσέλθει χρήματα καὶ ἐν γένει θέλει βελτιώσει τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν μας, εὐθαρρήσας τὸν φόρον τοῦτον ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν αὐτοῦ ἐποψιν καὶ ἐπέβαλεν ὀλιγώτερον μὲν φόρον εἰς τὴν Ἰταλικὴν μεταξην βαρύτερον δὲ εἰς τὴν ἄλλην. Ἐκ τοῦ βαρυτέρου ἐπὶ τῆς χονδρῆς μεταξης φόρου σμικρὰ προσγίνεται ζημία, διότι αὕτη καταναλίσκεται ἐντὸς τοῦ τόπου, καὶ οἱ ἀσχολούμενοι εἰς αὐτὴν θέλου-

σιν ἔχει οὕτως εὐθηνοτέραν ταύτην· ἂν διεκρίνετο ἡ μετάξη εἰς τάξεις ἤθελον προκύψει πολλαὶ καταχρήσεις, αὗται δὲ δὲν ἤθελον περιορισθῆ εἰς τὴν μετάξην, ἀλλ' ἐπεκταθῆ εἰς τὰς διαφόρους ἄλλας κλάσεις. Τὴν διαίρεσιν ὑποστηρίζει εἰς μόνος λόγος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνωμεν μίαν τάξιν πλειότερον τῶν ἄλλων ἀλλ' ὑπάρχουσιν ὅμως πολλὰ παραδείγματα ἐπιβολῆς πλειοτέρου φόρου εἰς τινα εἴδη τοῦ δέοντος. Ἡ Πουλὴ δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρῇ εὐκόλως, αἱ δὲ ἐξαιρέσεις αὗται πρέπει νὰ ὦσι σπάνιαι. Δὲν ἤθελον δυσκολευθῆ νὰ παραδεχθῶ τὴν διαίρεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς μετάξης φόρου εἰς Δραχμὰς δύο καὶ τρεῖς, ἀλλὰ δὲν γνωρίζομεν τὰς ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου, οὐδὲ κατὰ πόσον ἡ ἐλάττωσις αὕτη συμφέρει, ἢ αἱ ἀνάγκαι αὐτοῦ δύνανται νὰ θεραπευθῶσι. Διὰ τοῦτο ἢ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὸ Νομοσχέδιον ἢ τὴν διαίρεσιν τοῦ φόρου τῆς μετάξης εἰς Δραχμὰς 2 μὲν ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου, 4 δὲ ἐπὶ τῆς Ἰταλικῆς.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος παρετήρησεν ὅτι ἡ παραγομένη μετάξη ὑπερβαίνει τὰς 70,000 ὀκάδας, ἐκ ταύτης ὀκτὼ μόνον καταναλίσκονται εἰς τὸν τόπον, αἱ δὲ ἄλλαι ἐξέρχονται, καὶ ἐκ τούτων αἱ 5,000 ὀκάδες παράγονται κατὰ Ἰταλικὸν τρόπον, αἱ δὲ ἄλλαι ἐγχωρίως· εἰς τὴν παράγουσαν πλειότερον τῶν ἄλλων μερῶν πόλιν τοῦ Μισθρᾶ, τὸ ποσὸν τὸ παραγόμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς 17,000 ὀκάδας, ἐνοικιάζετο δ' ὁ ἐπ' αὐτοῦ φόρος διὰ Δραχμὰς 38,000 ἢ 40,000 καὶ οὗτος ἀναλογούμενος εἰς τὸ παραγόμενον ποσὸν, φέρει δύο καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ὀκᾶν, διότι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τριῶν δραχμῶν ἤθελεν εἰσπράττει τὸ Δημόσιον 50,000 Δραχμὰς· ἐπειδὴ δὲ εἶναι δύσκολον νὰ συμβιβάσωμεν τὰς διαφόρους ταξεις, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ διαιρεθῇ κατὰ λόγον τῆς ποιότητος καὶ τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος ὁ ἐπ' αὐτοῦ φόρος, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὸ σύστημα τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὴν ἐλάττωσιν μόνην τοῦ δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου ἀπὸ τῶν τριῶν Δραχμῶν εἰς τὰς δύο καὶ ἡμίσειαν.

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπέφερεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἤθελησε διὰ τοῦ Νομοσχεδίου νὰ ἐλαττώσῃ ἀρκούντως τὸν μέχρι τοῦδε πληρονόμενον ἐπὶ τῆς μετάξης φόρον. πᾶσα δὲ ἐλάττωσις τοῦ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ὁριζομένου ποσοῦ ἐπιφέρει πολλὴν εἰς τὸ Δημόσιον ζημίαν· ἐτέθη ὡς ἐλάχιστος ὅρος τὸ ποσὸν τῶν τριῶν Δραχμῶν, διότι κατὰ τὰ ἔτη 1841 καὶ 1842 ὅλαι αἱ γενόμεναι ἐκτιμήσεις τῆς μετάξης ὑπερέβησαν τὰς 30 Δραχμὰς ἀνὰ πᾶσαν αὐτῆς ὀκᾶν, καὶ οὕτως δὲν εὑρέθη μετάξη τιμωμένη ὀλιγώτερον,

οὐδεμία δὲ προσγίνεται εἰς τοὺς ἐμπόρους ἢ τῶν φορολογουμένων ζημία. ἡ διαίρεσις τοῦ φόρου δεσμεύει τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ δέσμευσις αὐτοῦ ἐπιπίπτει πρὸς βάρος τῶν φορολογουμένων, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐμμείνῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὸ Νομοσχέδιον· ἡ διαίρεσις τοῦ φόρου εἰς Δραχμὰς δύο καὶ τέσσαρας εἶναι συμφέρουσα μὲν, ἀλλ' ἐπιβάλλει καὶ αὕτη βάρη εἰς τὸ Δημόσιον καὶ καταβλίβει ἀρκούντως τοὺς φορολογουμένους.

Μετά τινας δὲ ὑποστηρίξαντας τὴν ἀνάγκην τῆς διαιρέσεως τοῦ φόρου εἰς Δραχμὰς δύο καὶ τρεῖς, εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι, διὰ νὰ ἐμψυχωθῇ τὸ προϊὸν, ἔπρεπε νὰ ἐγκριθῇ ἡ διαίρεσις τοῦ φόρου εἰς Δραχμὰς δύο καὶ τρεῖς· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ὑπουργὸς διετάθη ὅτι πολλὴ ἐκ τούτου προσγίνεται ζημία, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν καὶ ἐπὶ τῆς μετάξης τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ ταφὶς φορολογεῖται, κατὰ τὸν ὁποῖον νὰ πωλᾶται μὲν ἡ μετάξη, ὁ ἔμπορος δὲ μετὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τριῶν εἰδημόνων νὰ ἐκτιμᾷσιν αὐτὴν, νὰ τὴν κατατάττωσιν ἀκολούθως εἰς τοὺς σάκκους, νὰ τὴν σφραγίζωσι, καὶ νὰ ἦναι ἐλευθέρα ἡ ἐξαγωγή της· ἢ ἐὰν καὶ ὁ τρόπος οὗτος δὲν ἐγκριθῇ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὴν διαίρεσιν εἰς τρεῖς τάξεις, δραχ. δύο διὰ τὴν ἐγχώριον, τρεῖς διὰ τὴν ψιλὴν ἐγχώριον, τὴν καλουμένην σκεπάτικην καὶ τέσσαρας διὰ τὴν Ἰταλικήν. Τὰς ἐπὶ τῶν Τελωνείων ἀπειληθείσας δὲ καταχρήσεις προλαμβάνει ἀρκούντως ὁ περὶ Τελωνείων φόρος ὁ ἐπιβαλλων ποινὴν ἐπ' αὐτῶν.

Πρὸς ταῦτα συνήνεσεν ὁ Ὑπουργὸς εἰπὼν, ὅτι παραδεχθέντος τοῦ τρόπου τούτου πρέπει νὰ καταβληθῇ προσοχὴ διὰ νὰ προφυλαχθῇ τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὴν δυνατὴν ἀπόκρυψιν τοῦ προϊόντος καὶ πᾶσαν ἐν γένει ὑπεκφυγὴν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Νομοσχεδίου προέθετο νὰ εὐεργετήσῃ τοὺς τε φορολογουμένους καὶ τὸ ἐμπόριον εἰσάγουσα σύστημα, τὸ ὁποῖον οὐδένα τούτων κατέβλιβε· διὰ τὰς γενηθείσας δὲ φιλονεικίας πρέπει ἢ νὰ ἐγκριθῇ ὁ προταθεὶς παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος τρόπος τῆς φορολογίας τῆς μετάξης κατὰ τρόπον, καθ' ὃν φορολογοῦνται καὶ αἱ σταφίδες, ἢ νὰ ἐγκριθῇ τὸ Νομοσχέδιον.

Πολλοὶ ἐνταῦθα ἀντέστησαν κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης καὶ εἷς ἐκ τούτων παρετήρησεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀληθῶς ἀπὸ σκοπὸν εὐεργετικὸν ὁρμώμενον συνέταξε τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπὶ ταύτης πολλαὶ ἐγένοντο ἀντιρρήσεις διὰ τὸ ἀντίθετον τῶν συμφερόντων τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ φόρος τῶν τριῶν Δραχμῶν εἶναι βαρὺς διά τινας ἐπαρχίας, διὰ τοῦτο νὰ παραδεχθῶμεν τὴν διαίρεσιν τοῦ φόρου, ἀλλ' εἰς Δραχ. δύο μὲν διὴ

τὴν ἐγχώριον, τρεῖς δὲ καὶ ἡμίσειαν διὰ τὴν κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον κλωθομένην.

Ἐπὶ τέλους ἐπροτάθη ὑπ' ἄλλου, ὅτι, διὰ νὰ ἦναι ὁ φόρος δίκαιος, πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογος τῆς τιμῆς τῶν διαφόρων ποιοτήτων τῆς μεταξης. Διακρίνονται δὲ κυρίως τρεῖς ποιότητες α' ἡ κλωθομένη κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον, Ἰταλικὴ μεταξη λεγομένη, β.' ἡ ἐπιτόπιος ψιλή, ἤτοι ἡ κλωθομένη κατὰ τὸν ἐπιτόπιον τρόπον, καὶ γ.' ἡ χονδρὴ μεταξη. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ποιοτήτων τούτων καὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν ἐπρότεινε νὰ ὁρισθῇ ὁ φόρος ἐπὶ τῆς πρώτης ποιότητος εἰς Δραχ. τεσσαρας, ἐπὶ τῆς δευτέρας δραχ. τρεῖς, καὶ ἐπὶ τῆς τρίτης δραχ. δύο· ἡ δὲ πρόληψις τῶν καταχρήσεων εἰς τὰ Τελωνεῖα κρέμαται ἀπὸ τὴν καλὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀπὸ τὴν αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἐνταῦθα, ἀπομαθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἀρκούντως ἐσυζητήθη τὸ προκείμενον ἀντικείμενον, ἐκηρύχθη ἀποπερατωμένη ἡ συζήτησις. Ὁ δὲ ἀναπληρῶν τὸν ἀπόντα τῆ συνεδριάσεως Πρόεδρον ἀντιπρόεδρος ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος πρεσυνήρησεν, ὅτι ἐπροτεθησαν κατὰ τὴν ΡΚΕ΄ τῆς 10 ἀπριλλίου συνεδριασιν καὶ κατὰ τὴν σημερινὴν αἱ ἑξῆς τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἄρθ. 12 τοῦ νομοσχεδίου Α.) διακρινομένης τῆς μεταξης κατὰ ποσότητας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς αὐτῶν 1) εἰς τρεῖς ποιότητας, ἤτοι τὴν ψιλὴν κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον κλωθομένην, τὴν ψιλὴν κατὰ τὸν συνήθη τρόπον κλωθομένην καὶ τὴν χονδρὴν, καὶ νὰ ἐπιβληθῇ φόρος ἐπὶ μὲν τῆς α. Δραχμῶν τεσσάρων, ἐπὶ τῆς β΄ Δραχμῶν τριῶν καὶ ἐπὶ τῆς γ΄. Δραχμῶν δύο.

2) Εἰς δύο ποιότητας, ἤτοι τὴν ψιλὴν κλωθομένην κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον καὶ τὴν κατὰ τὸν συνήθη ἐπιτόπιον τρόπον, καὶ νὰ ἐπιβληθῇ φόρος ἐπὶ μὲν τῆς α. Δραχμῶν τεσσάρων, ἐπὶ δὲ τῆς β΄. Δραχμῶν δύο καὶ 3) εἰς δύο ὁμοίας ποιότητας, διακεκριμένας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ νὰ ἐπιβληθῇ φόρος ἐπὶ μὲν τῆς α. Δραχμῶν τριῶν, ἐπὶ δὲ τῆς β΄. Δραχμῶν δύο. Β) ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως ποιοτήτων κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ ἐπιβαλλομένου ὁμοιο φόρου φόρου ἐπ' αὐτῆς ἐκ Δραχμῶν δύο καὶ ἡμισείας. Ὅτι θέλουν ψηφοφορηθῇ πρῶτον αἱ τροπολογίαι, καὶ τούτων πάλιν αἱ ἀπώτεραι τοῦ νομοσχεδίου προηγουμένως κατὰ τὴν τεθεῖσαν σειράντων.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας διὰ ἀναστάσεως ἐπὶ τῆς πρώτης τροπολογίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν, καθ' ἣν ἡ μεταξη διαιρεῖται, εἰς τρεῖς ποιότητας α) εἰς τὴν ψιλὴν, κλωθομένην κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον, β') εἰς τὴν ψιλὴν κατὰ τὸν ἐπιτόπιον συνήθη τρόπον καὶ γ') εἰς τὴν χονδρὴν, ἐπιβαλλομένου φόρου εἰς τὰ τελωνεῖα ἐπὶ μὲν τῆς α΄) Δραχμῶν τεσσάρων, ἐπὶ δὲ τῆς β΄. Δραχμῶν τριῶν καὶ ἐπὶ τῆς γ΄. Δραχμῶν δύο.

Παρετηρήθη ἀκολούθως ὅτι καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα πρέπει νὰ χρισῇ εἰς ἓξ τοὶς ἑκατὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κανονισθείσης ὡς ἀνωτέρω διὰ τοῦ ἐγγείου φόρου τιμῆς, καὶ συνανέστανται εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ὁρίζηται τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς μεταξης τῶν ἓξ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσδιορισθέντων διὰ τοῦ ἐγγείου φόρου τιμῶν εἰς τρεῖς τάξεις.

Ἐνεκρίθη καὶ ὁ τελευταίος παράγραφος τοῦ ἄρθρου καὶ ἐπομένως, σύμφωνα μὲ τὰς προτάσεις αὐτὰς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἄρθρ. 12 τοῦ νομοσχεδίου τὸ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 12.

«Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μεταξης πληρώνεται εἰς τὰ τελωνεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁκάδος ἐκ 400 Δραχμῶν.

α) Ἐπὶ τῆς ψιλῆς, κλωθομένης κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον Δρ. 4.

β) Ἐπὶ τῆς ψιλῆς κλωθομένης κατὰ τὸ ἐπιτόπιον συνήθη τρόπον, οἷον τῆ, λεγομένης *σκεπίτικης*, τῆς τοῦ Πυργοῦ καὶ ἄλλων ὁμοίων. Δρ. 3.

γ') Ἐπὶ τῆς χονδρῆς τῆς λεγομένης *ἐμπρισιμη* καὶ τῆς ταύτης ὁμοίας. Δρ. 2.

Τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὀφειλόμενον δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω διὰ τοῦ ἐγγείου φόρου, κανονισθείσης τιμῆς πρὸς ἓξ τοῖς ἑκατὸν, ἤτοι.

Ἐπὶ τῆς πρώτης ποιότητος Δραχ. 2 καὶ 40/00.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ποιότητος Δραχ. 1 καὶ 80/00.

Ἐπὶ τῆς τρίτης ποιότητος Δραχ. 1 καὶ 20/00.

Ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγὴ τῶν κουκουλίων ἀπαγορεύεται.»

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως τὸ ἑπόμενον ἄρθρον καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν μὲ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τοῦ πρινοκοκκίου εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν Δραχμὴν τὴν ὁκάν, ἐλαττουμένου ἀναλόγως καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῶν ἓξ τοῖς ἑκατὸν εἰς λεπτὰ ἐνενήκοντα, ὡς ἑξῆς, συμφωνήσαντος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 13.

«Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινοκοκκίου προσδιορίζεται εἰς Δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν τὴν ὁκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ ἐνενήκοντα.»

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 14 καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ νομοσχέδιον οὕτως·

Ἄρθρ. 14.

« Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ῥιζαρίου προσδιορίζεται εἰς Δραχμὰς 1 τὸ καντάρι, ἐξ ὁκάδων 44, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς Δραχμὰς 2 καὶ 40[00. »

Τὸ ἑπόμενον ἄρθρ. 15 ἐγένετο παραδεκτὸν μὲ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῶν σύκων εἰς μίαν δραχμὴν, ἐλαττωμένου ἀναλόγως καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῶν ἓξ τοῖς ἑκατὸν εἰς λεπτὰ ἑξήκοντα, ὡς ἐξῆς, συναινέσαντος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρ. 15.

« Ὁ ἐπὶ τῶν σύκων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καντάριου ἐξ ὁκάδων 44, ἑκάστης δὲ ὁκᾶς ἐκ 400 δραμίων.

« Διὰ ἔγγειον φόρον Δρ. 1.

« Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπ. 60. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16 παρετηρήθη διατὶ νὰ γίνηται ἐνταῦθα διάκρισις τῆς φορολογίας τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων μόνον τῆς Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας, ὁ δὲ Ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι εἰς τὰ λοιπὰ μέρη ἡ φορολογία τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιβολίων κατὰ τὸν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμον, εἰς δὲ τὴν Τροιζηνίαν, Ἄνδρον, Νάξον καὶ Καρυστίαν, ἐπειδὴ εἶναι δάση ὁλόκληρα λεμωναιῶν καὶ λοιπῶν, ἡ δὲ ἐκτίμησις τοῦ καρποῦ εἰς τὰ δένδρα εἶναι ἀδύνατος, διὰ τοῦτα ὡρίσθη ἡ φορολογία εἰς τὰ τελωνεῖα, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο.

Παρετηρήθη ἐπίσης διατὶ νὰ ἐπιβάλλεται τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς τὴν διὰ ξηρᾶς μεταφοράν, ἐνῷ τὸ διὰ ξηρᾶς τελωνιακὸν δικαίωμα κατηργήθη διὰ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους, καὶ ἀπαντήθη ὅτι τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα διὰ ξηρᾶς ἐννοεῖται ἐνταῦθα μόνον διὰ τὴν Τροιζηνίαν καὶ Καρυστίαν, ὄχι δὲ διὰ τὰς νήσους.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρ. 17 περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων, βαλανοκικιδοδένδρων, συκῶν καὶ λοιπῶν, καὶ περὶ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν, ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ἐκθέσεώς της ἐπρότεινε α) νὰ διαγραφῶσι τὰ βαλανοκικιδόδενδρα ἀπὸ τὸ ἄρθρον, ὡς κανονισθείσης τῆς εἰσπράξεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν εἰς τὸ ἄρθρον 9 καὶ β') νὰ διαγραφῶσι καὶ τὰ ἐθνικοϊδιόκτητα μωρεόδενδρα καὶ νὰ προσαρτηθῇ ἰδαίτερος περὶ τῆς φορολογίας αὐτῶν παράγραφος εἰς τὸ ἄρθρον

ὡς ἐξῆς « ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ δέκα διὰ ἕκαστον μωρεόδενδρον διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ οὕτω τὸ ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα τῆς κτήσεως τοῦ Δημοσίου, καὶ νὰ ἐπαρουνθῶσιν ἐφ' ἑτέρου οἱ καλλιεργηταὶ ἀπὸ τὰ βάρη τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ τῶν ἐκτιμήσεων.

Παρετηρήθη δὲ ὑπό τινος Βουλευτοῦ, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο χρήζει ῥιζικῆς μεταῤῥυθμίσεως, διότι ἡ ἐθνικοϊδιόκτητα βαλανοκικιδοδένδρα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς κανὲν μέρος, καὶ πρέπει νὰ διαγραφῶσιν, ὡς κανονισθείσης τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν διὰ τοῦ ἄρθρ. 9. β') ἡ ἐνοικίασις ἐπιφέρει καταθλιπτικὰς εἰς τὸν λαὸν καὶ ἐπιζημίους σχέσεις εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ ἐπροτάθη ὑπ' αὐτοῦ τροποποίησις, καθ' ἣν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων νὰ μὴν ἐνοικιάζηται ἢ ἐκτιμᾶται, ἀλλὰ νὰ εἰσπράττηται εἰς τὰ τελωνεῖα ἐκτὸς τῶν τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριφυλίας, περὶ τῶν ὁποίων ὡρίσθη ἡ εἰσπραξις εἰς τὰ τελωνεῖα ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ, τῶν δὲ ἐθνικοϊδιοκτήτων καὶ ἐθνικῶν μωρεοδενδρίων νὰ πληρώνηται φόρος ἐπικαρπίας εἰς ῥητὰ ποσὸν λεπτῶν κατὰ δένδρον, διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν διατήρησιν τῆς κτήσεως τοῦ Δημοσίου· οὕτω δὲ νὰ καταργηθῇ ὁλοτελῶς τὸ ἐπαχθὲς εἰς τὸν λαὸν σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, ἐκ τοῦ ὁποίου πολλάκις προσπίπτει παντελὴς κατάπτωσις τῶν ἐθνικῶν δένδρων διὰ τῶν πυρκαϊῶν, ὡς ἡ πεῖρα ἀπέδειξε.

Ἀντιπαρετηρήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ὅτι, καὶ ἐὰν εἰς τὸ ἄρθρον διαλαμβάνηται περὶ ἐθνικοϊδιοκτήτων βαλανοκικιδοδένδρων, τοῦτο δὲν βλάπτει, διότι τότε θέλει εἰσπραχθῇ δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπ' αὐτῶν, ὅταν τοιαῦτα ὑπάρχωσιν· ὅτι περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδοδένδρων, διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν Αἰτωλίαν καὶ Τριφυλίαν ἀπεφασίσθη νὰ εἰσπράττηται εἰς τὰ Τελωνεῖα, ἕνεκα τῶν παρατηρηθεισῶν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἄρθρου 9 δυσκολιῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἄλλου τρόπου εἰσπράξεως εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ μέρη εἶναι ἀδύνατος ἡ εἰς τὰ Τελωνεῖα εἴσπραξις, διότι εἶναι ἀδύνατος οὕτως ἡ διάκρισις τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τοῦ τῶν ἰδιοκτήτων βαλανοκικιδοδένδρων.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου ἄρθρου καὶ τῶν δύο ἑπομένων εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, ὁ δὲ Ἀντιπροεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τῆς 21 Ἀπριλλίου· α) τὴν συνέχειαν τῆς συζητή-

εως τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου καὶ μετὰ τοῦτο ϛ) τὴν συζήτησιν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀγορῶν Ἐπιτροπῆς θέλουσι τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν τετάρτην ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Δ. Ζώτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Σήμερον τὴν 19 Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἡμέραν πέμπτην, παρουσιασθεὶς ὁ Βουλευτὴς Σκύρου τῶν Βορείων Σποράδων Κ. Κωνσταντῖνος Ἀντωνιάδης ὤμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Γραμματέων, τοῦ ὁμόσαντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Ἱερεύς
Παΐσιος Παπαδάκης.
Ὁ ὁμόσας
Κ. Ἀντωνιάδης.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Δ. Ζώτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΚΘ'.

Τῇ 21 Ἀπριλλίου.

Σήμερον τὴν 21 Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματος τέσσαρα αὐτῶν κατάλογον παρόντων 90. καὶ ἀπόντων 15 ὁ ἀπαντῶν τὸν κωλυόμενον Προέδρου Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, καὶ γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρ' αὐτοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος μετὰ ταῦτα ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 17 καὶ τῶν ἑπομένων τοῦ προκειμένου φορολογικοῦ Νομοσχεδίου, περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων.

Ὁ πρῶτος ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 17 ἀγορεύσας ἐξέθηκεν ὅτι διὰ τὴν καταργησιν τοῦ ἐπαχθοῦς εἰς τοὺς λαοὺς συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως, ἐπαρουσιάσατο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Συνεδρίασιν τροποποίησις καθ' ἣν ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν βαλανιδοδένδρων νὰ λαμβάνηται ὡς καὶ ὁ φόρος εἰς τὰ τελωνεῖα, καὶ νὰ μὴ ἐνοικιάζηται ὅτι ἡ προταθεῖσα δυσκολία ἀπὸ τοὺς Γεωργοὺς καὶ ἄλλους Βουλευτὰς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου, ἀφοῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος καὶ Ἀττικῆς, ὅπου ἡ διάκρισις τοῦ καρποῦ εἰς ἰδιόκτητον καὶ εἰς προσοδημένον ἐξ ἐθνικῶν βαλανοδένδρων εἶναι ἀδύνατος, καὶ ἔλεγεν τοῦ ὁποίου θέλουν πρικοῦσι ἄπειροι ζημίαι εἰς τὸ Δημόσιον· ὅτι καὶ ἐν διὰ τὴν Λακεδαίμονα καὶ Ἀττικὴν εἶναι πραγματικαὶ αἱ δυσκολίαι αὗται, μ' ὅλα ταῦτα δὲν πρέπει νὰ στερηθῶσιν ἄλλαι ἐπαρχίαι τοῦ εὐεργετήματος τούτου τὸ ὁποῖον δύναται νὰ παραδεθῇ καὶ καθιερωθῇ, ὅταν ἐξαιρεθῶσι τὰ βαλανοφόρα δένδρα τῆς Λακεδαίμονος καὶ Ἀττικῆς, τῶν ὁποίων ἡ ἐπικαρπία νὰ ἐνοικιάζηται. Σύμφωνα μὲ ταῦτα μετέβαλε τὴν γνωσθεῖσαν τροπολογίαν του εἰς τὸν κατωτέρω κατεχωρισμένον· ὅτι καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐθνικὰ ἰδιόκτητα μυριόδενδρα, ἔτι δὲ ἀφ' ἑνὸς ἡ ἐπιβολὴ φόρου θέλει εἶσθαι ἐπιζήμιος πολλάκις εἰς τοὺς ἰδιώτας τοὺς μὴ ἀνασχολουμένους εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς μεταξῆς, καὶ ἐντοσούτῳ ὑποβαλλομένου εἰς πλήρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας διὰ τὰ φύλλα, τῶν ὁποίων δὲν ἔχει νὰ χρήσιν, ἀφ' ἑτέρου πάλιν ἡ πληρωμὴ δικαιώματος ἐπικαρπίας θεωρεῖται ἀναγκαία διὰ νὰ δύνηται οὗτος τὸ δημόσιον τὴν ἐπ' αὐτῶν κτῆσιν του, τοιοῦτα εἴδη ἰδιοκτήτου δένδρα εἶναι πολλὰ ὀλίγα, παραδέχεται τὴν πληρωμὴν τριῶν μόνον λεπτῶν δι' ἕκαστον δένδρον, ὡς δεῖγμα τῆς τοῦ Δημοσίου κτήσεως· ὅτι τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἐθνικῶν μυριοδένδρων θέλει ἐνοικιάζει τὸ Δημόσιον.

«Ἄρθρ. 17. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικεῖδῶν κτημάτων σταφιδοφόρων ἐλαιοφύτων καὶ συκῶν, ὑποκειμένων εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 1845 Νόμου ὁριζομένην φορολογίαν θέλει προσδιορισθῇ δι' ἐκτιμήσεως, ἐνεργηθησομένης σύμφωνα μὲ

» τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων
» τῆς γῆς Νόμου καὶ εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα διὰ λογαριασμῶν
» τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προσδιορι-
» σμένου ἐγγείου φόρου· ἡ δὲ ἐπὶ καρπεῖα τῶν ἐθνικῶν ἐνοικιάζεται
» ἐπὶ δημοπρασίᾳ, ἂν δὲν ἦναι πολυετῶς διατεθειμένη, καὶ
» εἰσπράττεται πυρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς εἶδος, ἢ εἰσπράττεται
» διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

» Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικλοφο-
» ρέδρων τῶν ἐπαρχιῶν Λακεδαίμονος καὶ Ἀττικῆς ἐνοικιά-
» ζεται ἐπὶ δημοπρασίας καὶ εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ
» εἰς εἶδος, τῶν δὲ ἐπαρχιῶν Ἀχαΐας, Ἤλιδος, Τριφυλίας, Μεσ-
» σηνίας καὶ τῆς λοιπῆς Πελοποννήσου καὶ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος
» προσδιορίζεται εἰς δραχ. 1. καὶ 90|00, καὶ εἰσπράττεται
» ὁμοῦ μὲ τὸν ἐγγειον φόρον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους
» τῆς ἐξαγωγῆς. »

Τὴν τροπολογίαν ταύτην ἀντικρούων ἕτερος παρετήρησεν, ὅτι ἡ πληρωμὴ τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν βαλανοδένδρων δὲν εἶναι ὁμοιόμορφος καὶ δι' αἰτίαν δι' ὅλον τὸ Κράτος καὶ συγχρόνως περιορίζεται καὶ ἡ ἐλευθέρα διαχείρισις τῆς ἐθνικῆς περιουσίας πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου, διότι τὸ Δημόσιον κατὰ τὴν τροπολογίαν δύναται ἐλευθέρως νὰ διαθέτῃ τὴν ἐπικαρπίαν ἤτοι, ὁλόκληρον τὸν καρπὸν τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν δένδρων διὰ τὰς ἐπαρχίας Ἀττικῆς καὶ Λακεδαίμονος μόνον, διὰ δὲ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας περιορίζεται μόνον εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν ὅτι τοιουτοτρόπως τὸμὲν δημόσιον θέλει ὑποστῆ ζημίας, τὰς ὁποίας ἀποφεύγει διὰ τῆς ἐνοικιάσεως ὁλοκλήρου τοῦ καρποῦ, ἡ δὲ Βουλὴ θέλει παραδεχθῇ οὕτω πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας διά τινας ἐπαρχίας, καὶ δι' ἄλλας τὴν διαχείρισιν ὁλοκλήρου τοῦ καρποῦ· ὅτι κατὰ τὸ Νομοσχέδιον καὶ τὸ δημόσιον ἀπαλλάττεται ἀπὸ ἐνδεχομένας ζημίας, καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἐπικαρπίας λαμβάνεται ἀφ' ὅλον τὸ Κράτος, ἐκτὸς τῆς Ἀκαρνανίας Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίδος ὁμοιομόρφως καὶ δικαίως. Διὰ ταῦτα προτιμώτερον εἶναι τὸ Νομοσχέδιον.

Ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν ἀντιπαρετήρησεν ὅτι δὲν πρόκειται διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν 25 τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰ τελωνεῖα νὰ ἀπωλέσωσιν οἱ ἰδιῶται τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας των ἐπὶ τῶν ἰδιοκτήτων βαλανοδένδρων, καὶ νὰ θεωρηθῶσιν αὐτὰ ὡς ἐθνικά, ἀλλὰ χάριν τοῦ ὁμοιομόρφου συστήματος δι' ὅλον τὸ Κράτος καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἐπαχθοῦς συστήματος τῆς ἐνοικιάσεως, οἱ βουλευταὶ τῆς Τριφυλίας καὶ Ἀχαΐας, Μεσσηνίας,

καὶ ἄλλων μερῶν παρεδέχθησαν τὴν πληρωμὴν ἐν γένει εἰς τὰ τελωνεῖα τῶν 25 τοῖς ἑκατὸν δι' ὅλα ἐν γένει τὰ βαλανόδενδρα μὴ ἀρνούμενοι διὰ ταῦτα τὴν ἰδιοκτησίαν των· ὅτι ἂν οἱ βουλευταὶ Λακεδαίμονος καὶ Ἀττικῆς νομίζωσιν ὅτι βλάπτονται διὰ τῆς γενομένης ἐν τῇ τροπολογίᾳ διαιρέσεως τῶν ἐπαρχιῶν των, δύνανται καὶ οὗτοι νὰ παραδεχθῶσι τὸ σύστημα τῆς εἰς τὰ τελωνεῖα πληρωμῆς ποσοῦ τινος, καὶ οὕτω νὰ καθιερωθῇ ὁμοιόμορφον δι' ὅλας τὰς ἐπαρχίας σύστημα.

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Ὑπουργείου ἦτον νὰ ἀποφύγῃ τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως, τὸ ὁποῖον ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὡς τὸ ἐπαχθέστερον διὰ τοὺς φορολογουμένους, καὶ ἀπέρριπτεν αὐτὸ καθ' ὅλας τὰς ἄλλας εἰσπράξεις τῶν φόρων, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ἦτον ἀδύνατος ἡ καθιέρωσις ἄλλου τινὸς συστήματος ἐκτὸς τοῦ τῆς ἐνοικιάσεως ἄνευ μεγάλης ζημίας τοῦ δημοσίου, ὡς οὔσης ἀδυνάτου τῆς διακρίσεως τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτήτων βαλανοδένδρων· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δυσκολεύεται ἤδη νὰ παραδεχθῇ τὴν γενομένην τροπολογίαν, καθ' ἣν διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως καταβλίψεων ὑπάγονται καὶ τὰ ἰδιόκτητα βαλανόδενδρα εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τὰ ἐθνικὰ πληρωμάς, ὅταν πεισθῇ ὅτι διὰ τῆς πληρωμῆς ποσοῦ τινος εἰς τὰ τελωνεῖα θέλει εἰσπράξει ὅ,τι ἤθελεν εἰσπράξει διὰ τῆς ἐνοικιάσεως καὶ ὅ,τι εἰσέπραξε κατὰ μέσον τινὰ ὅρον εἰς τὰ παρελθόντα τρία ἔτη· ὅτι περὶ τῆς καταταξέως καὶ τῶν ἰδιοκτήτων βαλανοδένδρων εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τὰ ἐθνικὰ πληρωμὰς πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ προηγουμένως ἡ Βουλή, ἐν ταυτῇ δὲ περιπτώσει τὸ Ὑπουργεῖον προτείνει τὴν πληρωμὴν εἰς τὰ τελωνεῖα τριῶν καὶ ἡμισείας δραχμῶν δι' ὅλα ἐν γένει τὰ βαλανίδια, διότι τοιουτοτρόπως δύναται νὰ εἰσπραχθῇ ποσὸν ἴσον μὲ τὸν μέσον ὅρον τοῦ εἰσπραχθέντος διὰ τῆς ἐνοικιάσεως ποσοῦ κατὰ τὰ παρελθόντα τρία ἔτη.

Ἄλλοι δὲ ἐναντιούμενοι εἰς τὸ προτεινόμενον διὰ τῆς τροπολογίας σύστημα, παρέστησαν ὅτι ἡ Βουλὴ διὰ τοῦ συστήματος τούτου, ἐπιδάλλουσα πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας καὶ εἰς τὰ ἰδιόκτητα βαλανόδενδρα, θέλει ἐνεργήσῃ πρᾶξιν αὐθαίρετον, ἀντικειμένην εἰς τὸ ἱερὸν δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, καθιερούμενον ἀπὸ Συνταγματικοὺς ὅρους, καὶ τοιουτοτρόπως θέλει ἐπιφέρει αὐθαιρέτους ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν πληρωμὰς φόρου ἐπικαρπίας καθιστῶσα οὕτως ἀμφισβητουμένας τὰς ἰδιοκτησίας, ὡς ἡ παρελθοῦσα Κυβέρνησις, τὴν ὁποίαν ἕως προχθὲς ἀκόμη ἔνεκα

τοιούτων αὐθαιρεσιῶν προτείβαλον ἐνταῦθα ὅτι τοιαύτην αὐθαίρετον ἐξουσίαν δὲν ἔχει ἡ Βουλή, δυναμένη μόνον να κανονίση τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὰς ἰδιαιτερίας φόρων, οὐχὶ δὲ καὶ να ἀπαλλοτριώσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιωτῶν, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα προτιμώτερον εἶναι τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου.

Εἶναι ἄριστον καὶ ἐπιθυμητὸν τὸ ὁμοιόμορφον καὶ τὸ ἥττον ἐπαχθὲς φορολογικὸν σύστημα, προσέθηκεν ἕτερος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρακειμένου δὲν εὑρίσκεται τὸ προτεινόμενον σύστημα τῆς εἰς τὰ τελωνεῖα πληρωμῆς τοῦ ἑκατοστιαίου τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὰ ἐθνικὰ Βαλκανοδένδρα να ἐφαρμοσθῇ ἀνεπισήμαντος ζημίας τοῦ δημοσίου, διότι τὸ ἀδύνατον τῆς διακρίσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἀπὸ τὸν ἰδιοκτητὸν καρπὸν, ἢ ἄνευ κινδύνου αὐθαιρέτου ἀπεξενώσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιωτῶν, ἐκτὸς δὲ τούτων διὰ τοῦ συστήματος τούτου θέλει καταργηθῇ τὸ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπαιτηθὲν δικαίωμα κατοχῆς τῶν ἐθνικῶν εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν Βαλανοδένδρων, καὶ ἐκ τούτου θέλουν προέλθει σοβαραὶ συγχύσεις εἰς μεταξὺ τῶν ὁμόρων καὶ αὐτῶν καὶ ἐπαρχιῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν ἐθνικὰ Βαλανοδένδρα. Ὅτι καθῆκον τῆς Βουλῆς εἶναι ὄχι μόνον ἡ φροντὶς περὶ τῆς ἀνεπαχθοῦς εἰσπράξεως τῶν φόρων, ἀλλὰ καὶ ἡ φροντὶς περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως.

Ἐνταῦθα κηρυχθείσης κατ' αἴτησιν τῆς Βουλῆς ἀποπερατωμένης τῆς συζητήσεως περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν Βαλανοδένδρων, ὁ Ἀντιπρόεδρος παρετήρησεν ὅτι ἡ συζήτησις μέχρι τοῦδε περιεστράφη μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ ἄρθρου 17. ἀφορῶντος τὴν ἐνοικίασιν τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν Βαλανοδένδρων, ὅτι τὸ περὶ τούτων ζήτημα θέλει τεθῇ ἤδη εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπιφυλαττομένης ἀκολούθως τῆς συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων τοῦ ἄρθρου, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐνθέντος μέρους τοῦ ἄρθρου ἐπροτάθη μία τροπολογία, καθ' ἣν ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν Βαλανοδένδρων να πληρῶνται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ προσδιορισθησόμενον ἀκόλουθον ποσόν.

Ἐντεῦθεν δὲ μετὰ τὰς λέξεις ταύτας τὸ ζήτημα οὕτω, ἡ παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν περὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν Βαλανοδένδρων, ναὶ ἢ ὄχι γενομένης ψηφοφορίας διὰ ἀναστάσεως ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν τροπολογίαν, παραδεχθεῖσα τὸ Νομοσχέδιον διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας.

Ἀκολούθως προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ δι-

καιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων Μωαμεθένδρων ἐφ' οὗ ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ πρότεινεν ἀ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων Μωαμεθένδρων προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ δέκα δὶ ἕκαστον μωαμεθένδρον. »

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, προτείνας να ὁρισθῇ ὁ φόρος μόνον εἰς λεπτὰ πέντε.

Τινὲς δὲ τῶν Βουλευτῶν ἐπρότειναν να διορισθῇ ὁ φόρος οὗτος ἐπὶ τῶν ἐμφυλιασμένων καὶ ἐξημερωμένων πρὸ πέντε ἐτῶν μωαμεθένδρων, ὁ δὲ Ὑπουργὸς ἀντεῖπε κατὰ τῆς προτάσεως παραδεχόμενος μόνον τὴν τῆς ἡλικίας διάκρισιν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν τῆς ἐμφυλιάσεως ἢ μή.

Μετὰ μικρὰν δὲ ἐπὶ τούτου συζήτησιν ἐτέθη τὸ ζήτημα οὕτως παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ δικαιώματος τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων Μωαμεθένδρων ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἰς λεπτὰ πέντε ἐφ' ἑκάστου δένδρου ναὶ ἢ ὄχι» καὶ ψηφοφορίας γενομένης δι' ἀναστάσεως ἐλύθη καταφατικῶς.

Οὐδενὸς ἀντιτείναντος ἐπὶ τῶν ἄλλων τοῦ ἄρθρου διατάξεων περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων, βαλανακαιμωδένδρων καὶ συκῶν ὁ Ἀντιπρόεδρος ἠρώτησεν τὴν Βουλὴν, ἐὰν πα δέχηται τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν τριῶν τούτων εἰδῶν, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη καταφατικῶς.

Συναρμολογηθὲν ἀκολούθως τὸ ἄρθρον κατὰ τὰς ἀνωτέρω γενομένας τροπολογίας, ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 17.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων σταφιδαμπέλων, βαλανακαιμωδένδρων καὶ συκῶν, ὑποκειμένων εἰς τὸν παρὰ τοῦ ἄρθρ. 1. τοῦ ἀπὸ..... 1845 Νόμου, ὁριζομένην φορολογίαν, θέλει προσδιορισθῇ δι' ἐκτιμήσεως ἐνεργηθησομένης σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων..... τοῦ περὶ φορολογίας τῶν πρεσβύτων τῆς γῆς Νόμου, καὶ εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προσδιορισμένου ἐγγείου φόρου.

Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοϊδιοκτήτων μωαμεθένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ, ἐὰν δὲν ἦναι πολυετῶς διατεθειμένη, καὶ εἰσπράττεται παρὰ τοῦ

ἐνοικιαστοῦ εἰς εἶδος, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. »

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 18 περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων πληρωμῶν καὶ ποινῶν εἰς τοὺς λαθραίως ἐξάγοντας τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προϊόντα, ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὅτι εἰς τὸ ἄρθρ. ταῦτο ἐννοοῦνται μόνον τὰ εἰς τὸ 16 διαλαμβανόμενα πορτοκάλλια, διότι ἐκεῖνα μόνον ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου ἐν τοῖς τελωνείοις, καὶ ὅτι πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ λεμόνια. Συναινέσαντος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ προσθήκην μετὰ τὴν λέξιν *Μεσσηνίας* τῶν λέξεων καὶ *π ρ οκαλλολεμονίων τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν* τοῦ *ἄ ρθρου* 16 *ὑπαγομένων*. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ ἄρθρον ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 18.

» Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ σύκων τῆς »Μεσσηνίας καὶ τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 16. τῶν »ὑπαγομένων πορτοκαλλολεμονίων, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἀπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ Τελωνιακοῦ δικαιώματος· ἐπίσης »θέλει ἐπιβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ διὰ τὰς »λοιπὰς Τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ καθ' ὁριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων »Νόμον· τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὰ λαθρεμπόρια ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἐγένετο παραδεκτὸν καὶ τὸ ἑπόμενον καὶ τελευταῖον ἄρθρον 19. τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως.

» Ἄρθρ. 19. Τὸ πρὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Μετὰ ταῦτα εἷς τῶν Βουλευτῶν παρατηρῶν ὅτι ἐπεσπεύσθη ἤδη ἡ συζήτησις τῶν ὑποβληθέντων φορολογικῶν Νόμων, καὶ δι' αὐτῶν ἐγένοντο αἱ δυναταὶ ἐλαττώσεις ἐπὶ τινων εἰδῶν, παρεκάλεσε τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ προνοήσῃ, διὰ Νομοσχεδίου καὶ περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα, οἰκοδομὰς, καὶ δάση φόρων, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἀτελείας τῶν καυσοξύλων καὶ τῆς χρησιμευούσης ἐν γένει εἰς Γεωργικὰ ἐργαλεῖα ξυλείας· ἀνεγνώσθη δὲ μετὰ ταῦτον καὶ αἴτησις τῆς εἰσαγγελικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων Νομοσχεδίου πρὸς τὸ Προεδρεῖον, ἀποδεικνύουσα τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποβληθῇ Νομοσχέ-

διον περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 μέχρι τοῦδε καθυστερούντων. πρὸς ταῦτα δ' ὁ Ὑπουργὸς ἀπεκρίθη ὅτι τὸ μὲν περὶ καθυστερούντων Νομοσχεδίου πρόχειρος ἕτοιμον θέλει ὑποβληθῇ προσεχῶς, τὰ δὲ περὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῆς ξυλείας πίστις εἰσὶν ἕτοιμα, καὶ οὕτω τὰς εὐχὰς τῆς Βουλῆς προλαβεῖν τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐκ τῶν Νομοσχεδίων δὲ τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ λοιπὰ Ὑπουργεῖα, τὸ μὲν ἐκκλησιαστικὸν συζητηθὲν ἤδη θέλει εἰσαχθῇ ἐπίσης, ἄλλα δ' ἀγνοεῖ ἂν ὑπάρχωσι, θέλει ὅμως διαβιβάσει τὰς παρατηρήσεις ταύτας καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Ὑπουργοὺς διὰ νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν ὑποβολὴν τῶν ὑπαρχόντων.

Ἡ Βουλὴ κατόπιν ἐχορήγησεν, ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Προεδρείου ὑποβληθείσῃ αἰτήσει τῶν Βουλευτῶν Κ. Κ. Καλαμαγδάρτου, Ζάρκου καὶ Ζαρειποπούλου, εἰς μὲν τοὺς πρώτους δύο δεκαπενθήμερον ἀπουσίας ἄδειαν, εἰς δὲ τὸν τελευταῖον τριακονθήμερον. ἀκολούθως ἐγένετο διακοπὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ 10/60 τῆς ὥρας, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων συνῆλθον αὖθις οἱ Κ Κ Βουλευταὶ, ἀλλ' ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ μὴ εὑρεθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, διότι ἦσαν ἀπόντες ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος οἱ Κ.Κ. Θ. Γρίβας, Π. Ράγκος, Ι. Χαραμῆς, Ι. Γκλαδάσης Α. Γουζούασης Α. Βιλαέτης, Εὐστ Οἰκονομόπουλος, Σ. Πετμεζόπουλος. Π. Βαρβιτζιώτης Μ. Χ. Μελέτης, Π. Παππατζώνης Δ. Σακελλαριάδης, Γ. Κάνδυας. Χ. Καπτανάκης. Κ. Οἰκονομόπουλος, Α. Καλαμογδάρτης, Π. Κωτ. Τζημάλας, Κ. Ἀντωνιάδης, Α. Παππατζώρης, Δ Πολυχρονόπουλος, Ι. Τομαρᾶς. Ι. Γαρίκης καὶ Γ. Σταματάρας. Τοιαύτη ἡ συνεδρίασις τὴν 3. ὥραν Μ. Μ. παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἀναγγείλαντος ὡς ἀντικείμενον τῇ προσεχοῦς συνεδριάσεως, τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίαν καὶ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης

Δ. Α. Ζώτος.

Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ'.

Τῆς 24 Ἀπριλλίου 1845.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τε ἄρτιν Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόν ων περὶ τὴν ἑνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀναγνωσθὲν τὸ ὀνομαστικὸν αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 88 ἀπόντων δὲ 17 ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀναγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ προεδρεύσαντος αὐτῆς Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν παρὰ τοῦ πρέσβεως ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν τοῦ Βουλευτοῦ Ἠλείας Κ. Α. Βιλαΐτου, ζητοῦντος δεκαπενθήμερον ἄδειαν μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ κάμῃ αὐτὸς χρῆσιν μετὰ τὴν ἐπάνοδόν τινων ἐκ τῶν ἐν ἀδείᾳ διατελούντων βουλευτῶν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως παρὰ τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων ἐγγείων φόρων ψηφοφορία, καὶ πρὸς τοῦτο ἀναγνώσθη τὸ συναρμολογηθὲν Νομοσχέδιον κατὰ τὰς ὁποίας ὑπέστη παρὰ τῆς Βουλῆς τροπολογίας, ἔχον οὕτως·

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων ἐγγείων φόρων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐγγειος φόρος τῆς στρεμμάτος τῶν ἁλωνοκτημάτων, τῆς μετάξης, τοῦ ῥιζικίου καὶ τοῦ πρωϊκοῦ διὰ τὸ ἔτος 1845 λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα εἰς τὴν ἔκτισιν τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἐγγειος φόρος τῶν ἔρίων σίκων τῆς Μεσσηνίας καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Κυκλάδων διὰ τὸ ἔτος 1845 λαμβάνεται εἰς τὸ πρὸ τῶν τελωνείων εἰς τὴν ἔκτισιν τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν ἢ τὴν ἔνδυσιν τοῦ κράτους μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐγγειος φόρος τῆς στρεμμάτος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἔκτισιν τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνειακὸν δικαίωμα λαμβάνεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον βάσιν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα τοῖς 0/0 διὰ τὸν ἐγγειον φόρον, καὶ ἐξ τοῖς 0/0 διὰ τὸ τελωνειακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 4. Ἅμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τριχούσης καὶ ἀποκοπείσης ταύτης τιμῆς παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἑκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐπορωτέρων ἐμπόρων, καὶ τρεῖς ἄλλοι ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀντιτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει διακρίνεσθαι ἑκάστη ποσότης καὶ ἡ ποιότης, ἀπὸ τὴν τυχὸν βοηθεινὴν σταφίδα ἐνδιαλαμβάνων ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἓν ἑκατοστημόριον περίπου, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

Ἄρθρ. 5. Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐμποροι καὶ ἰδιοκτῆται ὀφείλουσι νὰ ὑπογράφωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ καταγράφονται καὶ αἱ ὑπ' αὐτῶν παρ' αὐτῶν πληροφορίαι περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρ. 6. Ἐὰν καὶ ὅσάκις ἀκολούθως συμβῇ ἀφορμὴ ἀξιώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ τελωνείου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 7. Ἐὰν πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος κλῄσῃ τις νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀσυγχύτου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρώσει τὸν ἐγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνειακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν ὡς πρὸς τὸν προδιορισμὸν τῆς τιμῆς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀρίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 9. Οἱ ἐκ τῶν βαλανιδιοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἐγγειον φόρον ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἰθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον ἐπὶ τὴν ἑφθὴν ἀναλογίαν· ἐπὶ τῇ βάσει καντηρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

α) Διὰ τὴν Κέαν, Ἀκαρνανίαν καὶ Λακεδαίμονα,
ἐγγειος φόρος . . . . . Δραχ. 4: 40 Λ.
Τελωνειακὸν δικαίωμα . . . . 66 »

β) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν, Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα,
ἐγγειος φόρος . . . . . Δραχ. 4: 5 »
Τελωνειακὸν δικαίωμα . . . . 60 »

γ) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν
ἐγκτητικὸς φόρος . . . . . Δραχ. 2. 00 »
Τελωνειακὸν δικαίωμα . . . . 60 »

Ἐπὶ τῶν κεκοδίων·

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριφυλίαν, φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ λεπτὰ 25 τὴν ὀκᾶν καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα 6 λεπτά

Ἄρθρ. 10. Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκαι ἐλαιῶν, θέλουν τηρηθῆ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19(31) Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Ἄρθρ. 11. Ὅστις φορτωθῇ συλλίγων ἐκ τῶν βαλανοκαι βαλανοδένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 9 στοιχ. γ', ἄνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε συνάξει κατὰ τὸ ἄρθρ. . . τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων Νόμου, τὸ δὲ ἥμισυ αὐτῆς δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 12. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μεταξῆς πληρώνεται εἰς τὰ τελωνεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὠκάδος ἐκ τετρακοσίων δραχμῶν.

α) ἐπὶ τῆς ψιλῆς, κλωθομένης κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον δραχμαὶ τέσσαρες.

β'.) ἐπὶ τῆς ψιλῆς, κλωθομένης κατὰ τὸν ἐπιτόπιον συνήθη τρόπον, εἶδος τῆς λεγομένης σκεπίτικον, τῆς τοῦ Πύργου καὶ ἄλλων ὁμοίων . . . . . δραχμαὶ τρεῖς

γ') ἐπὶ τῆς γονδρῆς, ἤτοι τῆς λεγομένης ἐμπριεσῆμι καὶ τῆς ταύτης ὁμοίας . . . . . δραχμαὶ δύο

Τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὡριλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω διὰ τοῦ ἐγγείου φόρου κανονισθείσης τιμῆς πρὸς 6 τοῖς ἑκατὸν, ἤτοι

Ἐπὶ τῆς ά. ποιότητος . . . . . δραχ. 2 καὶ 40
Ἐπὶ τῆς β'. . . . . δραχ. 1 καὶ 80
Ἐπὶ τῆς γ'. . . . . δραχ. 1 καὶ 20

Ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγὴ τῶν κουκουλίων ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρ. 13. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ προνοσκείου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς μίαν καὶ ἡμίσειαν τὴν ὀκᾶν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπτὰ ἐννενήκοντα.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ριζαρίου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς ἓξ τὸ καντάριον ἐξ ὀκάδων 44, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς Δραχ. 2. 40

Ἄρθρ. 15. Ὁ ἐπὶ τῶν σύκων ἔγγειος φόρος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἔκσοδον τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καντάριου ἐξ ὀκάδων 44, ἑκάστη δὲ ὀκᾶ ἐκ 400 δραμίων·

Δι' ἔγγειον φόρον Δραχ. 1.
Δι' τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτὰ 60.

Ἄρθρ. 16. Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἄνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται εἰς τὰ ἁρμάδια τελωνεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ ὁμηνίαν ἀπὸ τὴν ἐπαρχιακὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως πληρώνεται ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 17. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῖδιοκτήτων σαφιδαμπέλων, βαλανοκαι βαλανοδένδρων καὶ συκῶν, ὑποκειμένων εἰς τὴν παρὰ

τοῦ ἄρθρ. 1. τοῦ ἀτὸ . . . . . 1845 Νόμου ὁριζομένην φορολογίαν, θέλει προσδιορισθῆ δι' ἐκτιμήσεως, ἐνεργηθησομένης, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. . . . τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, καὶ εἰσπραχθῆ εἰς χρήματα διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προσδιορισμένου ἐγγείου φόρου· τὸ δὲ τὸ τῶν ἐθνικοῖδιοκτήτων μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου δένδρου ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίᾳ, ἂν δὲν ἦναι πολιτῶς διατεθειμένη, καὶ εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς εἶδος, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμοῦ τοῦ δημοσίου

Ἄρθρ. 18. Ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐνδιαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ αὐτῶν τῆς Μεσσηνίας καὶ τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρ. 16. ὑπαγομένων πορτοκαλλιολεμονίων ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἐπίσης θέλει ἐπιβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ καθ' ὁριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων Νόμον. Τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθριαμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 19. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου. »

καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἐγένετο ψηφοφορία ἐπ' αὐτοῦ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἐπὶ τροφούντων τῶν ψηφοφόρων Κ Κ. Δαπουντσιάδου καὶ Γουζούασι, ἐκ τῆς ὁποίας συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων 70 πρὸς 5 κατὰ τὸ ὡλῆ προσηρημένον πιστοκόλλον τῆς ψηφοφορίας, συμφώνως μὲ τὸ ὁποῖον ἀπήγγειλε καὶ ὁ Πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων ἐγγείων φόρων καὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λογιωτατίδης	Ν.	Δ. Τζιγκουνάκος	ἀπόντες
Δ. Γρίβας	Ν.	Γ. Κονδύλης	
Ν. Μαυρομμάτης	ἀπὼν	Κ. Φασίτζας	Ν.
Ζ. Ι. Βαλβῆς	ἀπὼν	Ι. Καραμῆς	Ν.
Κ Γουλιμῆς	ἀπὼν	Ι. Κρανιδιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Ι. Γιολδάσης	Ν.
Μ. Α Κατσῆς	Ν	Δ. Ζώτος	ἀπὼν
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Θίου	Ν.
Α Σ Δανόπουλος	ὁμοίως	Α. Γουζούασης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Α. Βλαστὸς	Ν.
Ι. Καλλιτσῆς	ἀπόντες	Α. Κρεστενίτης	Ν.
Α. Μεταξᾶς		Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.

Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βάγιας	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Ι. Ν. Φλίγας	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλατσίδας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Παρβιτζιώτης	Ν.
Γ. Φιγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερβιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	ἀπὼν
Π. Βάρδογλης	ἐν ἰδίᾳ
Ῥ. Παλαιῶν	Ν.
Γ. Ραδελιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρεινιώτης	ἀπὼν
Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σκελλαριάδης	Ν.
Ι. Φορμάκης	Ν.
Κ. Βίλκος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	ἐν ἀδείᾳ
Φ. Κρ. Μαυρος	Ν.
Γ. Κάνδιας	Ν.
Σ. Μπαρούτζης	Ν.
Δ. Μέρμηγκας	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Ι. Ἀνγνωστόπουλος	ἀπὼν
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σπύρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελίντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν
Νικολάκης	Ν.
Π. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τζιρτζῆς	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμπλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβελέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Δημήτρ. Κυριακοῦ	ἀπὼν
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παπατζώρης	Ο.
Πολυχρονόπουλος	Ο.
Τσιμπρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης	ἀπὼν
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσσης	Ν.
Στάικος	Ο.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γαρείκης	Ν.
Ν. Κριεζιώτης	ἀσθενὴς
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κανόρης	ἀπὼν
Σταματάρας	Ν.

Ὁ κατά τινα τῶν προλαβόντων συνέδρων ἀστέων εἰσαγωγὴν πρότασιν Νόμου περὶ τῆς Βασιλ. χορηγήσεως Βουλευτὴς λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι δὶς ἔβγερε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς

Βασιλικῆς χορηγήσεως, διότι ἐνόησεν ὡς ἐπιβλαβὲς πολιτικὸν ἀτόπημα πάσαν περαιτέρω παράτασιν τῆς ὁριστικῆς αὐτοῦ λύσεως· ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ νὰ λθῇ αὐτὸ διὰ νομοθετικῆς πάξεως εἰσήγαγε προχθὲς τὴν περὶ τούτου πρότασιν του· ἐπειδὴ δὲ ὄχι διότι ὁ σκοπός του παρεξηγήθη, ἀλλὰ διότι ἡ γενικότης τοῦ τύπου τῆς προτάσεως ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σκοποῦ του, τὸ ὁποῖον πάντες ἐλικρινῶς ποθοῦσι, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἔννοια τοῦ 35 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος εἶναι σαφεστάτη, ἀπαιτοῦντος εἰδικὸν περὶ τούτου Νόμον, ἄνευ τοῦ ὁποίου οὐδὲ μίαν ἔχει κῦρος καὶ νόμιμον ὕπαρξιν, διὰ τοῦτο συνέταξε νέαν περὶ τούτου πρότασιν, ὁρίζουσαν τὸ ποσόν, καὶ ταύτην παρέδωκεν εἰς τὸ Προεδρεῖον.

Τούτων, προτιθεμένων νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἐπιδοθεῖσαν εἰς τὸ Προεδρεῖον πρότασιν, διέκοψαν ἄλλοι, εἰπόντες ὅτι αἱ τοιαῦται ἀναπτύξεις δύνανται νὰ γίνωσι κατὰ τὴν δημοσίαν αὐτῆς συζήτησιν, καὶ ὅτι τούτων δὲν εἶναι ἤδη ὁ κατάλληλος χρόνος κατὰ τὸν κανονισμόν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἐνέγνω κατὰ τὸ ἄρθρ. 46 τοῦ κανονισμοῦ τὴν παρὰ τῶν τμημάτων ἐγκριθεῖσαν πρὸς συζήτησιν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας, ἔχουσαν οὕτως

Ἀναγν. τοῦ δ. §. τοῦ 1ου. ψηφίσματος περὶ ἐθνοσυνελεύσεως, τῆς 3 Σεπτεμβρίου, συνδυασμένου μὲ τὸν γ. §. τοῦ ε. ψηφίσματος προτείνει.

«Νὰ ἠθῶσιν εἰς τοὺς ἀδιαφιλονεικήτους κληρονόμους τῶν ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν, οἵτινες εἶναι καθιερωμένοι ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπιτροπάς, αἱ ἀπολογίαι τῶν καθ' ὧν ὡς εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα· ὡς τοιούτους δὲ κληρονόμους ἐννοεῖ, καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῶσι, α) τὰ τέκνα αὐτῶν, β) οἱ γονεῖς καὶ αἱ σύζυγοι αὐτῶν, ἂν καὶ ἦσαν ἐπανδρωμένοι μὲ ἄλλους, ἢ ἂν ἀπέκτησαν τοιαῦτα καὶ ἀπέθανον πρὶν ἢ μετὰ τὸν πατέρα τότε τὰ δικαιώματα αὐτοῦ νὰ παραχωρῶνται κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ Νομοθεσίαν εἰς ὄντινα ἐνίκει».

Ὁ δὲ εἰσαγαγὼν αὐτὴν Βουλευτὴς προσέθεσε κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ὡς ἡμέραν ἀναπτύξεως αὐτῆς τὴν ἐπιοῦσαν.

Ἡ βουλὴ κατόπιν ποιᾶς εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀφορμῶν ἐπιτροπῆς, καὶ πρὸ τούτου εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Μοτσηγρίου, τῆς ὁποίας ἡ συζήτησις εἶχεν ἀναβληθῇ διὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλουσιν βεβαιωθῇ παρόντες καὶ οἱ Ὑπουργοί, ἀναγνούς τὴν ἐπ' αὐτῇ γνω-

μολότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν ὅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται χωρία, κείμενα ἐντεῦθεν τῶν ἐπαρχιῶν, κατείχοντο κατὰ τὰ ἔτη 1829 καὶ 1830 παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκαλλιεργοῦντο ὡς ἐθνικά. Γενομένης δὲ τῆς περὶ τούτων συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς, ἐπωλήθησαν παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν εἴς τινας ἀγοραστὰς, ἔξωθεν ἐλθόντας, μ' ὅλον ὅτι οἱ κάτοικοι ἐζήτουν νὰ τὰ ἀγοράσωσιν αὐτοί. Ἀποτυχόντες δὲ πρὸς τοῦτο ἐζήτησαν τὰ παρὰ τῆς συμβάσεως χορηγούμενα εἰς ἕκαστον τούτων 15 στρέμματα γῆς, ἀλλ' οἱ ἀγοράσται καὶ τὴν αἴτησίν των αὐτὴν ἀντέκρουσαν, λέγοντες, ὅτι ταῦτα ὀφείλουσι νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς ἀρχαίους τῶν χωρίων τούτων κατοίκους, μ' ὅλον ὅτι εἶναι μᾶλλον νεήλυδες τῶν κατοίκων. Διὰ τῆς ἀναφορᾶς των ταύτης οἱ κάτοικοι ζητοῦσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, ἂν καὶ αὐτοὶ εὔχονται τὴν κατάργησιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῶν πρωτοκόλλων πρὸς τὸ συμφέρον ἑαυτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ εὐχὴ τούτων εἶναι ἀδύνατος, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν προαπαιτεῖ πολλὴν συζήτησιν, διὰ ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι δίκαιον ἡ Βουλὴ νὰ διευθύνῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν καὶ νὰ συστήσῃ αὐτὴν πρὸς αὐτὰ, ὅπως νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς κατοίκους τὰ 15 στρέμματα τῆς γῆς κατὰ τὴν σύμβασιν μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ ὑποκύψωσι κατόπιν οἱ κάτοικοι εἰς τὴν ὁριστικὴν τῆς ὑποθέσεως ταύτης λύσιν.

Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν, καθ' ἣν ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐπροτάθη ἡ ἔνστασις ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ διὰ νὰ ὦσιν οἱ Ὑπουργοὶ παρόντες, διότι ἄλλως διὰ πᾶσης ἀποράσεως ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προδικάσῃ ἐμμέσως τὸ κῦρος τῆς συμβάσεως, ἀντικειμένου ἄλλης πολλῆς συζητήσεως. Ἡ δ' ἔνστασις αὕτη ἰσχύει ἐπίσης καὶ ἤδη, καὶ διὰ τοῦτο διϊσχυρισθέντα, ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις, διὰ νὰ ὦσι παρόντες οἱ Ὑπουργοὶ καὶ δώσωσι τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις· ἄλλος εἶπεν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη λεπτομερεστέρων πληροφοριῶν, διότι τότε ἐδόθησαν αἱ γαῖαι αὗται ἐπὶ τῇ βάσει νὰ ἀγορασθῶσιν ἀπὸ ἀνθρώπους, ἔχοντας δικαιώματα, ἤδη δὲ ὄχι μόνον ἠγοράσθησαν ἀπὸ μὴ τοιούτους, ἀλλὰ καὶ φίλοι κεῖται ἔτι ἡ παραχώρησις τῶν 15 στρεμμάτων εἰς ἕκαστον κάτοικον, δηλονότι τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα, διότι ταῦτα δὲν ὑπάρχουσιν ἄνευ ἰδιοκτησίας. Πρὶν ἡ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις αὕτη πρέπει νὰ μάθῃ ἡ Βουλὴ τὸν λόγον, δι' ὃν δὲν ἐξετελέσθη ἡ συνθήκη ἐκείνη, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ ἀνα-

βληθῇ μὲν ἤδη ἡ συζήτησις, νὰ σταλῇ δὲ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν δύναται νὰ δώσῃ τὰς τοιαύτας διασαφήσεις. Ὁ αὐτὸς προσέθηκεν ἐν τέλει ὅτι διὰ τούτων δὲν ἐννοεῖ νὰ προσβληθῶσι τὰ κεκτημένα συμφέροντα τῶν Ὀθωμανῶν ἰδιοκτητῶν, ἀλλὰ μόνον ὅτι εἶναι ἀνάγκη πρὸ τῆς συζητήσεως νὰ πληροφορηθῇ τὰ καθέκαστα ἡ Βουλὴ, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀποφασίσῃ ἐν γνώσει.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τότε συνῆψε τὴν σύμβασιν ἐκείνην διὰ νὰ τὰ ἀγοράσωσι πολῖται Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸ ταμεῖον νὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτῶν, διότι δὲν ἠμπόρει πρὸς τοῦτο τότε, καθόσον ἐγνώριζε τὴν ἀρχὴν, ὅτι οἱ κάτοικοι πρέπει νὰ ἔχωσιν ἰδιοκτησίας ἐκεῖ, ἔνθα εἶναι ἀποκατεστημένοι, καὶ οὕτως νὰ δυνηθῇ νὰ προικοδοτήσῃ διὰ τούτων, ἀφοῦ ἀνακτήσῃ τὴν κυριότητα αὐτῶν, τοὺς ἀποκατεστημένους. Τῆς ἀρχῆς ταύτης τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως προσβαλλομένης ἤδη, ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ ἀποφύγῃ νὰ καθιερώσῃ ἀντίθετον ταύτης ἀρχὴν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐφήρμοσε τὸν ἀναγκαῖον τοῦτον τῆς συμβάσεως σκοπὸν, πρέπει νὰ κηρύξῃ ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀρχὴν ταύτην, διὰ νὰ μὴν εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ στερεῖται τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς προικοδότησιν γαιῶν.

Μετά τινα δὲ ἰσοτικῶς ἐκθέντα ὅτι τὰ ἐντεῦθεν τοῦ Σπερχειοῦ χωρία οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν κατέκτησαν, ἀλλ' ἦσαν ἐλεύθερα μέχρι τοῦ ἔτους 1829, κατὰ τὸ ὁποῖον μάλιστα, συζητουμένων τῶν Δημογεροντιῶν, διωρίσθησαν καὶ εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἔπαρχοι, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν οἱ Ὀθωμανοὶ οὐδὲν ἐπ' αὐτῶν νὰ ἐξασκήσωσι δικαίωμα κυριότητος δύνανται, καθόσον ταῦτα εἶναι ἐθνικὰ, οἱ δὲ ἀναμερόμενοι κάτοικοι δίκαιον πρέπει νὰ λάβωσι τὰ 15 ἑκατὸν στρέμματα «κατὰ τὴν σύμβασιν» ἄλλος παρατηρῶν ὅτι διὰ τῆς συμβάσεως ἐκείνης παρεχωρήθη ἓν ἑκατομμύριον στρεμμάτων Ἑλληνικῆς γῆς εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς, διὰ νὰ ἐκποιήσωσιν αὐτὰ εἰς ξένους καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πολλὴ ἐπεγένετο ζημία καὶ κατάχρησις τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, προσέβαλε τὸ κῦρος τῆς συμβάσεως καὶ ἐπρότεινε νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις μέχρις οὗ λαμβάνων τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν παρὰ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ δυνηθῇ ἡ Βουλὴ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτῆς ἐν γνώσει. Καὶ ἄλλος ἐπρότεινε νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τοῦ μέρους τούτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα τοῦ προσεχοῦς σαββάτου, ἃ νὰ ὑποβάλωσιν οἱ Ὑπουργοὶ τὰς πληροφορίας.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως καὶ τὴν

παραπομπὴν τῶν πρακτικῶν τῆς συζητήσεως ταύτης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἥτις ὡρίσθη νὰ γένῃ τὸ σάββατον, καθ' ἣν ἡμέραν θέλουσι παρευρίσκεσθαι καὶ οἱ Ὑπουργοί.

Προταθέντος μετὰ ταῦτα νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, πολλοὶ μὲν παρετήρησαν ὅτι εἶναι ἀναγκαία ἡ παρουσία τῶν Ὑπουργῶν κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς, διὰ νὰ δίδωνται αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς τοῦτο πληροφορίαι, καὶ ἀπήτησαν τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν, καθόσον δύναμει τοῦ Συντάγματος, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ αὐτή. Καὶ ἄλλοι ἀντέλεξαν ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως καὶ νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν ἐκείνων, κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν ὑπουργῶν.

Α) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 603 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ῥάχης τῆς Φθιώτιδος, δι' ἧς παραπονοῦνται ὅτι τὸ παρὰ τὸ χωρίον ῥέον ἀνέκαθεν πόσιμον ὕδωρ ὁ κτηματίας Σκουμπουρδὴς ὡκειοποιήθη δι' ἀποράσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ περιέφραξεν ὥστε δὲν δύνανται οὐδ' οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὰ ζῶα ἐν καιρῷ θέρους νὰ πίωσι, καὶ ἐκ τούτου κινδυνεύει ἡ διάλυσις τοῦ χωρίου· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ ἀνωτέρω μένη ὁδὸς εἶναι ὅλως διοικητική, ἀνέγνωτε ἀληθείας, ὅτι ἐμπόδισε τὸ πρὸς χρῆσιν τῶν κατοίκων πόσιμον ὕδωρ, ἐγνωμοδότησε νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως τῶν ἀναφερομένων. Παρετήρησέ τις, ὅτι, διότι ὑπῆρχεν ἀρχήθεν ἡ κατοχὴ τοῦ ὕδατος εἰς τοὺς κατοίκους, εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθῶσι προηγουμένως αἱ ἀπαιτούμεναι πληροφορίαι παρὰ τῶν ὑπουργῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπρότεινε νὰ ἀναβληθῇ περὶ ταύτης συζήτησις. Ὁ εἰσηγητὴς ἀντέλεξεν ὅτι ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης οἱ κάτοικοι δὲν ἔπρεπεν αὐτοὶ νὰ ἀνεγνωσθῶσιν εἰς τὴν Βουλήν, διότι ἡ ὑπόθεσις εἶναι δικαστική, ἡ δὲ παρανομία τῆς ἀναφορᾶς, ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένη, εἶναι ἡ μόνη ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κάμῃ. Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι, κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν εἶναι ἀναγκαία ἡ παρουσία τῶν Ὑπουργῶν, καθόσον πολλάκις οἱ πολῖται προσεύγανται πρώτον εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ ἀποτυγχάνοντες ἀναγκάζονται νὰ ἐκζητῶσι δικαιοσύνην παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς, διότι ἡ ὑπόθεσις εἶναι δικαστικὴ καὶ ἀποφάνθη δικαστήριον διὰ συνθηκῶν συστηθὲν, εἶναι ἀναρμοδία ἡ Βουλή. Ἄλλοι ἀντέλεξαν ὅτι ἡ παρουσία τῶν Ὑπουργῶν, ὁσάκις ὑπάρξῃ ἀνάγκη αὐτῆς, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ δὲν πρέπει νὰ παρευρίσκωνται πάντοτε κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν, διότι δὲν δύνανται οὐδὲ οὗτοι νὰ ῥωτίζωσι πάντοτε τὴν Βουλήν, καὶ ὅτι ἡ ἐν τῇ γνωμοδοτήσει τῆς ἐπιτροπῆς λέξις *δίκαιος* πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ καὶ νὰ παραπεμφθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορά.

Ἐνταῦθα τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου ἀνεπλήρωσεν ὁ Ἀντιπρόεδρος· ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ δὲ παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα τὸ ἔθνος ὁμιλεῖ ἐν δημοσίᾳ ἀνάγκῃ νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἰδιοκτήτην, τὸ ἀντικείμενον δὲ τὸ ὑπὸ συζήτησιν, ὡς σπουδαῖον, πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὁ σκιὼν τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ εὐκολυνθῶσιν οἱ ζερούμενοι τοῦ ὕδατος κάτοικοι· καὶ ἄλλος εἶπεν ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου ὑποφέρουσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπάρχει περὶ τοῦ ὕδατος ἡ ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἀναφερομένη ἀπόφασις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις κατέστη ἡ εἰς αἰῶνα ἀπόφασις, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει οὐδὲ νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διότι εὐδαιμία νὰ ἐπανεγερθῇ θεραπεία εἶναι δυνατόν. Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἀδίκως ἀπέδωκε τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς τὸν Σκουμπουρδήν, δύτι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἀπορρέον ἀπὸ ἐρήμους τόπους, ἤρχετο εἰς τὴν πεδιάδα καὶ ἐκεῖ ἀρχήθεν διένειμον πρὸς ἀλλήλους οἱ κάτοικοι· ἡ Βουλὴ ἀποφανθεῖσα ὅτι ἐρωτᾶται, ἠρωτήθη ἂν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν τὴν προταθεῖσαν νὰ μὴ παραπεμφθῇ οὐδόλως ἡ ἀναφορά, ἢ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπεφάνθη ὅτι ἀναστάσεως ὄντος παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Β') Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 604 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Λιζάγα τοῦ δήμου Θηρίας τῆς Διοικήσεως Καλαμῶν, δι' ἧς παραπονοῦνται κατὰ τοῦ Δημοσίου ὡς φορολογοῦντος μὲ φόρον ἐκκορπίας τὰ περιβόλια καὶ ἀμπέλους των διὰ τῆς εἴσης, ἐνῷ, διαιρεθέντος, μετὰ τοῦ Δημοσίου, ἀνεγνωρίσθησαν διὰ δικαστικῶν ἀποράσεων ἰδιοκτῆται, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα, ὅτι ἂν διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἀναγνωρίσθησαν τὰ διαφιλονεικούμενα κτήματα ὡς ἰδιοκτητα, πρέπει τὸ Δημόσιον νὰ σεβασθῇ τὸ ὁριστικῶς διεδικασμένον, ἐγνωμοδότησε νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως των. Παρετήρησέ τις, ὅτι, ἂν πραγματικῶς ὁ Ὑπουργὸς ἀντενήργησε κατὰ δικαστικῆς ἀποράσεως, πρέπει νὰ κατηγορηθῇ, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ δὲ ἂν ἀντενήργησε, πρέπει νὰ ἦναι παρὼν κατὰ τὴν συζήτησιν· ἄλλος δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ γνωμο-

δότησις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐκπληρόνει τὸν σκοπὸν, ἡ δὲ Βουλὴ διευθύνουσα τὴν ἀναφορὰν ταύτην, πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ἐντόνως, ἂν ἦναι τελεσίδικος περὶ τούτου ἀπόφασις· πρὸς τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖται νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ ἁπλῶς πρῶτον διὰ νὰ δοθῶσι πληροφορίαι καὶ ἀκολούθως νὰ ἀποφανθῇ. Καὶ ἄλλος ὑπεστήριξε ταῦτα, προσθεὶς ὅτι ἡ Βουλὴ ἁπλῶς δὲν πρέπει νὰ εἰκάζῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ διεκχυρισμοῦ τῶν ἀναφερομένων. Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου, διεκδικοῦνται νὰ πληρώνωσι διπλοδέκατον, ἀνηνέχθησαν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἔτυχαν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὴν ὁποίαν τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἠθέλησε νὰ ἐκτελέσῃ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησε διὰ ταῦτα νὰ σεβασθῇ τὸ Ὑπουργεῖον τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν, ἐὰν ὑπάρχῃ. Φωτισθείσης τῆς Βουλῆς, ὁ ἀντιπρόεδρος ἠρώτησεν, ἂν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν νὰ σταλῇ διὰ νὰ δοθῶσι πληροφορίαι, ἢ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Γ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 602 ἀναφορᾶς τῶν μετόχων τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξαιτουμένων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀποφασισθέντων ἀπὸ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἐν τῇ 73 συνεδριάσει (16 Μαρτίου 1844) ὅπως λάβωσιν ὅσα εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν παρακατέθηκαν, καὶ εἰσέτι δὲν εὗρον δικαιοσύνην, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι τὰ δίκαια τῶν ἀναφερομένων εἶναι ἐξ ἐκείνων, περὶ ὧν ἡ Βουλὴ ὀφείλει ἐντὸς τῆς παρούσης βουλευτικῆς συνόδου νὰ κανονίσῃ τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποτίσεως αὐτῶν, Γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν δικαίαν τῶν ἀναφερομένων αἴτησιν καὶ τὴν παροῦσαν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, νὰ καθυποβάλῃ Νομοσχέδιον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. »

Τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐξέθηκέ τις τῶν Βουλευτῶν, περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν καταβληθεισῶν μετοχῶν εἰς τὴν ἐπὶ Κυβερνήτου συστηθεῖσαν ἐθνικὴν τράπεζαν, εἶναι ζήτημα τῆς γενικῆς τοῦ ἔθνους ὑπολήψεως καὶ συνδέεται στενὰ μὲ τὴν δημοσίαν πιστιν. Διάφοροι τῶν φιλελλήνων Ἄγγλων ἀπὸ εὐεργετικὰ πρὸς τὸ ἔθνος αἰσθήματα κινούμενοι, κατέθηκαν τότε εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ κεφάλαιά των, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε στεροῦνται. Ἡ Κυβέρνησις προσοῦσα ἤδη περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποτίσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, ἐκπληροῖ συγχρόνως τὸ συντελεστικώτερον ἔργον πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίου πίστεως, τόσον ἀναγκαίας

διὰ τὸν τόπον· εἰς τὸ περὶ τούτου ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου (τὸ ὁποῖον ἀνέγνω) περιέχονται τὰ ἀριθμούντα τὴν λεπτομέρειαν τῶν ἐθνικῶν τούτων ὑποχρεώσεων, καὶ διαγράφονται ἐν αὐτῷ τὰ ἐθνικὰ κτήματα, ἐφ' ὧν ἐρίσταται δικαίωμα ὑποθήκης. Ἤδη δὲ, ὅτε τὸ ἔθνος ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν δικαιωμάτων του, εἶναι καιρὸς νὰ δείξῃ προνοητικὴν φροντίδα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κλονισθείσης πίστεως. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ παρασταθῇ ἡ ἐπιθυμία αὕτη τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον νὰ προθυμοποιηθῇ εἰς τὴν ταχυτέραν εἰσαγωγὴν καταλλήλου πρὸς τοῦτο Νομοσχεδίου.

Ἕτερος Βουλευτὴς ἀποδεχόμενος τὰς παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος ἐπὶ τοῦ προκειμένου, παρετήρησε, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τελευταίαν πρότασίν του, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ, καλῶς ποιοῦσα, ἐστήριξε τὴν προκειμένην γνωμοδότησίν της εἰς τὴν μεταμελουμένην ἀπόφασιν τῆς εὐθυσυνελεύσεως, λέγουσαν αὐτὴ περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ « Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος προκυπτόντων χρεῶν ὀφείλει ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ λάβῃ ταχίστην πρόνοιαν, ὥστε ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου νὰ κοινοποιήσῃ τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποτίσεως αὐτῶν. » καὶ ὅτι ἑπομένως διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐκπληροῦται ἡ τοῦ προαγορεύσαντος πρότασις.

Ἡ Βουλὴ μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Δ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 626 ἀναφορᾶς τοῦ Ν. Νικητοπούλου, ἐκθέτοντος ὅτι ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ὀργανισμὸς τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου ἐμπαίζοντες δεκαπέντε ἤδη ἔτη τὴν πρόοδον τῆς σπουδῆς τῆς νεολαίας, ζητοῦντος νὰ ἀντικατασταθῇ οὗτος διὰ τοῦ ἰδικοῦ του, τὸν ὁποῖον συνέταξεν ὁδηγούμενος ἀπὸ τὴν πεῖραν καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ εἰς Παρισσίους ἰδιαιτέραν μελέτην αὐτοῦ, καὶ προτείναντος νὰ διορίσῃ ἡ Βουλὴ ἐπιτροπὴν, ἥτις συγκρίνουσα ἀμφοτέρους νὰ ἐπιφέρῃ γνωμοδότησιν περὶ τοῦ καταλληλοτέρου· καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναφορᾶς, ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι συμφέρει εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας, ἂν τῷ ὄντι ἀποδειχθῇ μετὰ ἐκκεμμένην ἐπεξεργασίαν ἀνδρῶν εἰδημόνων καὶ ἀμερολήπτων καταλληλότερος τοῦ ὑπάρχοντος ὁ προτεινόμενος ὀργανισμὸς νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν εἰς τὰ ἀλληλοδιδακτικὰ τοῦ Κράτους σχολεῖα, γνωμοδοτεῖ « νὰ δι-

εγθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον. »

Ἐπροτάθη ὑπό τινος, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Νικητόπουλος εἶναι ὁ εἰσαγαγὼν πρῶτος εἰς τὸ ἔθνος μας τὴν ἀλληλοδιδακτικὴν μέθοδον καὶ ὁ καταθεὶς ἀκολούθως πολλοὺς μόχθους καὶ ἔξοδα διὰ τὴν ἐν τῇ Γαλλίᾳ τελειοποίησίν του πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καταστα θῇ χρησιμότερος εἰς τὸ ἔθνος του· πρὸς ἐνίσχυσιν τοιούτων ἐπωφελῶν προσπαθειῶν τῶν ἀτόμων, νὰ ἐκφράσῃ ἡ Βουλὴ πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας της διὰ τὰς ἐπωφελεῖς πρὸς τὸ ἔθνος προσπαθείας του καὶ τὸν ζῆλόν του.

Ἐπὶ τῇ ἀντιρρήσει ἄλλων, ὅτι ἀπαιτεῖται προηγουμένως νὰ γνωρίσῃ καὶ πεισθῇ περὶ αὐτῶν ἡ Βουλή, παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ε. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **629** ἀναφορᾶς τῶν ἀδελφῶν Κώνστα καὶ Χρήστου Ἰωάννου Χρήστου, δι' ἧς ἀναφέρουν, ὅτι κατὰ τὸ **1836**, ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ κατὰ τὴν ὀρομυλακὴν ἀρχηγοὶ Θ. Γκίβας καὶ Ἰωάννης τοῦ Γκούρα ἐστάθμευσαν μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ἀδηγίαν των Βασιλικὰ στρατεύματα εἰς Χαλκιοπούλους Βάλτου κατὰ τῶν τότε λῃστανταρτῶν, τὰ Βασιλικὰ ταῦτα στρατεύματα τοῖς ἐπροξένησαν ζημίαν **3248** Δραχμῶν, ἐπισυναπτόντες πρὸς βεβαίωσιν καὶ πιστοποιητικὸν τῶν ἰδίων ἀρχηγῶν· καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι, ἂν πραγματικῶς οἱ ἀναφερόμενοι ἐζημιώθησαν ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀναφερομένην ποσότητα, δὲν εἶναι δίκαιον, ἀφοῦ ὑπέρεμαν εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην, νὰ μένωσιν ἄνευ ἀποζημιώσεως, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Στ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **634** ἀναφορᾶς τῶν Βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, δι' ἧς ἐζητοῦντο νὰ παραχωρηθῇ καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν των νεοφωτίστους Ὀθωμανοὺς ἡ διὰ διαφόρων ψηφισμάτων καὶ διαταγμάτων χορηγουμένη εἰς τοὺς τοιούτους προικοδοτησις, ὁποίαν καὶ οἱ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους ἐπαρχίας ἐνοικοῦντες ἔλαβον ἄλλας, ἂν τοῦτο δὲν ἐγκριθῇ νὰ ἀφαιρεθῶσι καὶ ἀπὸ ὅσας μέχρι τοῦδε ἔλαβον τοιαύτας, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι περὶ τῶν τοιαύτης φύσεως προικοδοτήσεων ὑπάρχουν ῥητοὶ νόμοι μὲ τοὺς ὁποίους ὤφειλον νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ ἔχοντες τοιαύτας ἀπαιτήσεις νεοφώτιστοι, γνωμοδοτεῖ « Νὰ

ἀποφανθῇ ἡ Βουλή, ὅτι ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων εἶναι ἀπαράδεκτος.

Κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὁ εἷς τῶν ἀναφερομένων Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι, προκειμένης αἰτήσεως περὶ ἐκπληρώσεως ὑποχρεώσεων, προερχομένων δυνάμει Νόμων καὶ Βασιλικῶν διαταγμάτων, καὶ τῆς ὁποίας τὴν ἐκπλήρωσιν οἱ νεοφώτιστοι τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν, ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ ἀναρμοδίως γνωμοδοτεῖ περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως, ἐνῷ περὶ τούτου ἁρμόδιον εἶναι νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἀποφανθῇ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἡ Βουλὴ παραδεχομένη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, προδικάζει ἐν ἀγνοίᾳ περὶ ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων· ἐπρότεινε δὲ διὰ ταῦτα τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Συμφώνως πρὸς ταῦτα παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι, ἂν τῷ ὄντι οἱ περὶ ὧν πρόκειται νεοφώτιστοι ἔδωκαν ἐγκαίρως τὰς ἀπαιτήσεις των καὶ συνεμορφώθησαν μὲ τὰς περὶ τῶν τοιούτων αἰτήσεων νόμους, καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐξεπλήρωσεν αὐτὰς κατὰ τὸ νόμιμον, δικαιοῦνται καὶ ἡ ἵνα ἀπαιτήσωσι τὴν ἐκπλήρωσιν, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἀνενίχθησαν ἐγκαίρως, καὶ, παρελθούσης τῆς πρὸς τοῦτο προθεσμίας, παρεγράφη τὸ δικαίωμα. Ἀλλ' ὅτι εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ἁρμόδιον εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἀποφανθῇ περὶ τοῦ παραδέκτου ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἀντέλιξεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησε περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως, διότι οἱ ἀναφερόμενοι δὲν εἶναι νεοφώτιστοι, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως (Συνεδ. 73. 16 Μαρτίου **1844**) ἦτον ὄχι μόνον νὰ σταματίσῃ πᾶσα παραχώρησις πρὸς νεοφωτίστους, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ γενόμεναι νὰ ἐξελιγχθῶσι, διὰ πᾶσας ἐνδεχομένας καταχρήσεις, ἡ ἐπιτροπὴ, σεβομένη τὴν περὶ τούτου ἔκφρασιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐγνωμοδότησε περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου.

Ἄλλος δ' ἀντέτεινεν ὅτι, ἂν καὶ οἱ ἀναφερόμενοι δὲν ἦναι νεοφώτιστοι, ἐδύναντο μ' ὅλα ταῦτα νὰ ζητήσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου διὰ τοὺς ἐντολεῖς των νεοφωτίστους· καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὴν προσοχήν της εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναφορᾶς καὶ ὄχι εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀναφερομένων. Ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς, εἶναι σύμ-

ρωνος μὲ τὸν πρὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀγορεύσαντα καὶ προτείναντα νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἄλλος ἐξέθηκεν, ὅτι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ προικοδοτήσεως τῶν νεοσωτίστων Νόμων καὶ διαταγμάτων εἰσεχώρησαν ἄπειροι καταχρήσεις πρὸς ζημίαν τοῦ Δημοσίου πάντοτε, καὶ μάλιστα τοιαύτης νεοφωτίστου ἀπαιτήσεως, καθ' ἣν ἐπρόκειτο μιγιστη τοῦ Δημοσίου ζημία, ἔλαβε τελευταῖον γνῶσιν καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, τῆς ὁποίας ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, κηδόμενος τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, ἀνέστειλε τὴν ἐκτέλεσιν, καθὼς καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν τοιούτων ἀπαιτήσεων, σκεπτόμενος ἴσως νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον, προνοοῦν περὶ τῆς προλήψεως τῶν καταχρήσεων τούτων καὶ τῆς ἀκριβοῦς τοῦ Νόμου ἐφαρμογῆς· ὅτι τὴν αἰξιέπαινον ταύτην τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπιδοκιμάζουσα ἡ Βουλὴ, πρέπει νὰ ἀναμείνῃ τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτου Νομοσχεδίου, καὶ ἐπομένως, ἀναστελλομένων οὕτω τῶν τοιούτων καταχρήσεων, νὰ ἀναβάλλῃ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς προκειμένης ἀναφορᾶς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ζ. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **633** ἀναφορᾶς τῶν αὐτῶν Βουλευτῶν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι συνεπαρχιῶται των τινες πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχον τὰ κτήματά των ὑποθηκευμένα εἰς Ὀθωμανοὺς τῆς ἰδίας ἐπαρχίας, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ὠφείλον πρὸς αὐτούς, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ μέχρι τοῦδε αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις τὰ ὠφειλόμενα ἐπροστάτευσαν ὡς ἐθνικά, καὶ τοιζητησάντων πολλάκις τῶν ῥηθέντων Ἐπιδαυρίων νὰ πληρώσωσιν εἰς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν ὅσα πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς ἐχρεώστουν, ἀπηντήθη δὲ εἰς αὐτοὺς ὅτι δικαστικῶς ὀφείλουν νὰ διεκδικήσωσι τὰς ἀπαιτήσεις των· καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι δὲν εἶναι καθῆκον τῆς Βουλῆς νὰ ἀναλάβῃ δικαστικὰ καθήκοντα εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν διενέξεις, γνωμοδοτεῖ «Νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ, ὅτι ἡ αἴτησις των εἶναι ἀπαράδεκτος.»

Ὁ εἷς ἐκ τῶν ἀναφερομένων Βουλευτῶν ἐπρότεινε καὶ ἐνταῦθα ὅ,τι καὶ ἐπὶ τῆς προηγουμένης ἀναφορᾶς περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τῆς ἁπλῆς παραπομπῆς τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Μετὰ μικρὰν δ' ἔτι ταύτου συζήτησιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Η'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **640** ἀναφορᾶς τοῦ

Ν. Γ. Λιάκου καὶ Κ. Πέπα, παραπονουμένων ὅτι εἰσέτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐβάλεν εἰς ἐνέργειαν τὸ Β'. ψήφισμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι τὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ ῥηθὲν ψήφισμα, γνωμοδοτεῖ «Νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει Βουλευτοῦ τινος, ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς ἀφορᾷ ἐκτέλεσιν ψηφίσματος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἀποτελοῦν μέρος τοῦ Συντάγματος, καὶ ὅτι τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ συζήτησις πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, διὰ νὰ δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἐξηγήσεις, παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ τὸ ἐρχόμενον σάββατον, παρευρισκομένων καὶ τῶν Κ. Κ. Ὑπουργῶν.

Θ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **642** ἀναφορᾶς τῆς Ῥαλοῦς Σούτσου, παραπονουμένης, ὅτι ἀπὸ τοῦ **1836** τῆς ἀφαιρέσεως ἡ Κυβέρνησις δίκαια ἐξ στρέμματα γῆς, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐχρησιμεύσαν πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Πανεπιστημίου, τὰ δὲ διὰ δημοτικοὺς σκοπούς, ὅτι τῆς ἐπλήρωσαν τὰ δέκα στρέμματα πρὸς εἴκοσι λεπτὰ τὸν πῆχυν μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ ζητήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς τιμῆς ἀπὸ τὸν Δῆμον, καὶ ὅτι διὰ τὰ ὑπόλοιπα ἓξ στρέμματα δὲν ἔλαβεν εἰσέτι ὀβολὸν, καὶ ἐφ' ἧς σκεφθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι δὲν εἶναι ἁρμοδία ἡ Βουλὴ νὰ ἐξετάσῃ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, γνωμοδοτεῖ «Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ι'). Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **643** ἀναφορᾶς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Μυκόνου, δι' ἧς ἐζητεῖτο νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ ἐν τῇ νήσῳ Μοναστήριον τῆς Τουρλιανῆς λεγόμενον, ὡς δημοτικὸν, συσχετισθὲν ἀνεκαθεν ἐξ ἀφιερωμάτων τῶν κατοίκων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς περιθαλψεως τῶν δυστυχῶν καὶ νὰ παύσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ θεωρῇ ὡς ἐκκλησιαστικὸν κτῆμα, καὶ ἐφ' ἧς ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ θεωρῇ ὡς ἐκκλησιαστικὸν κτῆμα, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Μοναστήριον εἶναι ἐκ τῶν διατρυμένων, καὶ ἐπομένως περὶ τούτων ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει γενικὸν μέτρον, εἰς ὃ θέλει συμπεριληφθῇ καὶ τοῦτο, γνωμοδοτεῖ «Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.»

Παρετηρήθη πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν, ὅτι τὸ Μοναστήριον τοῦτο εἶναι κυρίως ἐνοριακὸς ναὸς, ὅπου ἐκκλησιάζονται περίπου τῶν διακοσίων οἰκογενειῶν τῶν πέριξ χωρίων, ὅτι ἐκτὸς τούτου, τὸ Μοναστήριον τοῦτο

εθεωρείτο ανέκαθεν ως κοινοτικόν κτῆμα, συστηθέν ἐξ ἀφιερωμάτων, καὶ διατηρούμενον ἀπὸ τὰς συνεισφορὰς τῶν κατοίκων καὶ μάλιστα τῶν ἐκ τῆς ἀποδημίας ἐπανερχομένων ναυτικῶν, ἐχρησίμευσεν ὡς φιλανθρωπικὸν καταφύγιον, ὅπου πλῆθος δυστυχῶν περιεποιεῖτο καὶ πολλοὶ φρενῆρεις ἐθεράποντο, καὶ συγχρόνως δι' ἐξόδων αὐτοῦ διατηρεῖται καὶ τὸ Ἑλληνικὸν τῆς νήσου σχολεῖον· ὅτι, ἐπειδὴ ἤδη τὸ Μ ναστήριον μετέβη εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐκκλησιαστικὸν κτῆμα, ἔπαυσεν ἡ πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ προθυμία τῶν κατοίκων, καὶ οὕτω ὀλίγον κατ' ὀλίγον στερεῖται τῶν πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ μέσων, ἡ δὲ νῆσος κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὸ ναυτικὸν τοῦτο καταφύγιον καὶ ὅλου μὲ αὐτὸ νὰ διαλύσῃ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον· ὅτι τοιαύτην αἴτησιν ἀπευθύνουν πολλάκις οἱ κάτοικοι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ διὰ ταῦτα ἐπρόκειτο νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλὰ καὶ νὰ συγκληθῇ τὸ περιεχόμενον εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΑ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **644** ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Λεβαμιῶν, Χάστεμας, Χαντσαλῆ, Τιμαΐλου, Φιλιππάκα καὶ Νεοχωρίου, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται νὰ ἀποτμαθῶσιν ἀπὸ τὸν δῆμον Ἀριστομένους μὲ τὸν ὁποῖον συνεχωνεύθησαν κατὰ τὸ **1840** καὶ νὰ ἀποτελέσωσι μέρος τοῦ δήμου Παμίσου, πρὸς ὃν πλησιάζουν, καὶ εὐκολύνονται διὰ τὴν καθημερινὴν τῶν κατοίκων τοῦ δήμου τούτου σχέσιν των καὶ τὸ ὁμοιόμορφον τῶν ἠθῶν των, καὶ περὶ τούτου ἐγνωμοδότησε τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Μεσσήνης ἀπὸ τοῦ **1841**, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ἁρμόδιον εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἀποφασίσῃ, ἀφοῦ λάβωσι χώραν τὰ παρὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ Νόμων διατασσόμενα, γνωμοδοτεῖ «Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΒ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. **528** καὶ **529** ἀναφορῶν τῶν Γ. Καλαντζοπούλου, Ν. Π. Σαλλαρίου καὶ λοιπῶν, δι' ὧν ἀναφέρουν ὅτι κατὰ συνέπειαν τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων των ἐσημειώθησαν εἰς τὰ μητρῶα διὰ νὰ λάβωσι τὰς τῶν βαθμῶν των ἀποδοχάς, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐναντίον τοῦ β'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις συνελεύσεως βραδύνει νὰ τοὺς ἀποδώσῃ τοὺς βαθμούς των καὶ τὰς τῶν βαθμῶν των ἀποδοχάς, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι

κατὰ τὸ Γ'. ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως εἶναι δίκαιον νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ διάφορα μητρῶα οἱ βαθμοί των καὶ αἱ εἰς αὐτοὺς ἀντιστοιχοῦσαι ἀποδοχαί, γνωμοδοτεῖ ἀναπαραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.»

Ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀναφορᾶς παρετηρήθη ὅτι ἡ συνέλευσις, διὰ νὰ φθάσῃ πέρας εἰς τὰ δίκαια τῶν εἰς τὰ μητρῶα βαθμολογηθέντων ἀγωνιστῶν, ἐψήφισε διὰ τοῦ ῥηθέντος ψηφίσματος νὰ ἐκδοθῶσι πρὸς αὐτοὺς οἱ βαθμοί των καὶ αἱ ἐκ τούτων ἀποδοχαί, ὅτι ἡ κρίσις αὕτη τῆς Συνελεύσεως μένει εἰσέτι ἀνεκτέλεστος, καὶ ἐπειδὴ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ ἀποβλέπει ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως συνταγματικῆς ἐπροτάθη νὰ ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου συζήτησις εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, παρευρισκομένου καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, διὰ νὰ ζητηθῶσι καὶ δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἐξηγήσεις.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν.

ΙΓ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. . . ἀναφορᾶς τοῦ Λ. Π. Γιαννοπούλου καὶ λοιπῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βαλτετσίου, δι' ἧς ἀποδεικνύουν δι' ἐπισήμων ἀποδεικτικῶν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1827, ὅτι τὸ δημόσιον ὀφείλει εἰς τὴν κοινότητα των γρόσια τουρκικὰ 78,' 33 καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ ἀποζημιωθῶσι καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι περὶ ὅλων τῶν αὐτῆς φύσεως ἐθνικῶν χρεῶν ἔχει ληφθῇ γενικὸν μέτρον πρὸς ἀποζημίωσιν, συμφώνως μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους καὶ τὸ δίκαιον, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῷ διοντι.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΔ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **638** ἀναφορᾶς τοῦ Βαρνάβα Παγκάλου, Φαλαγκίτου, ὑπευθυμίζοντος τὰς ὑπ' ἀριθ. **65** καὶ **658** ἀναφοράς, ἃς ἔδωκεν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἀφορώσας τὸν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παραίτησιν ἀπαιτήσεως τεσσαράκοντα χιλιάδων ταλήρων, τὰ ὁποῖα τῷ ὀφείλονται δυνάμει τακτικῶν καὶ ἀναγνωρισμένων ἐγγράφων, καὶ ἀπαιτοῦν ὡς μόνον τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κατὰ τὸν ἀγῶνα βαθμοῦ του καὶ τοῦ ἀναλογοῦντος γραμματίου του πρὸς παραβλῆψιν τῶν γηρατείων του, πρὸς δὲ καὶ τὴν παραχώρησιν τοῦ διαλελυμένου Μοναστηρίου Κέας μὲ τὸ ἐσημάνησαν Μακρὺ διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ διατρεφόμενα θρησκευτικῶς καὶ πληρώνῃ ἐξ αὐτῶν καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν διδασκάλων κατὰ τὴν νῆσον, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίσῃ

καὶ ἐκτιμήσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, γνωμοδοτεῖ « Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΕ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 659 ἀναφορᾶς τοῦ Α. Σφοντούρη, ἐξαιτουμένου νὰ ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὸ πρόστιμον δραχμῶν 420, προκυπτουσῶν ἀπὸ ἄδικον καταδίωξίν του, ἕνεκα ἀποκρύψεως δήθεν τριακοσίων αἰγῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος ἀκύρωσε τὴν καταδικάζουσαν αὐτὸν ἀπόφασιν ὡς πρὸς τοὺς τύπους, καὶ ἡ Α. Μ. ἀκροασθεῖσα τὰ π.ράπονά του διέταξε τὴν ἀπαλλαγήν του. Ἥτις ἤθελε πραγματοποιηθῇ, ἂν δὲν ἐλάμβανε χώραν ἡ Σαπτεμβριανὴ μεταβολή, καὶ ἐφ' ᾗ ἡ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τοὺς λόγους τοῦ ἀναφερομένου, οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν καταδίκην του, γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

Μετά τινα δὲ προφορικὴν ἐπὶ τοῦ διαγγματικοῦ τῆς ἀναφορᾶς ἀνάπτυξιν ὑπό τινος Βουλευτοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΣΤ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 544, 548, 549, 578, 521, 635, 636, καὶ 637, ἀναφορῶν διαφόρων πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν ἀπὸ ἐνοικιάσεις, δι' ὧν ἐξαιτοῦνται ἐλάττωσιν τοῦ χρέους των καὶ ἀνάλογον προθεσμίαν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ὑπολοίπου ἀτόκως, ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ἤδη εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, γνωμοδοτεῖ « Νὰ ὑπαχθῶσι καὶ αἱ ἀνωτέρω αἰτήσεις, εἰς ὃ προηγουμένως ἔλαβε μέτρον ἡ Βουλή. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν νὰ διευθυνθῶσι καὶ αὐταὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Βουλευτὴς Ἀκαρνανίας, εἰπὼν ὅτι ἡ πρὸ πολλοῦ δοθεῖσα εἰς τὸ Προεδρεῖον πρότασις του περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐκδουλεύσεις κλπ, παρεδέχθη ἀπὸ πλείω τῶν δύο Τμημάτων, ἀνέγνω αὐτὴν σύμφωνα μὲ τὸν Κανονισμόν, ἔχουσαν οὕτω·

« Δὲν σᾶς λανθάνει, Κύριοι Βουλευταί, ἡ ἀνάγκη τοῦ ν' ἀποδειχθῇ ὅσον τάχος ἡ ἀνήκουσα ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ ἀπόκτησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐκείνων τῶν ἀγωνιστῶν, ὅσοι δυστυχῶς μένουν εἰσέτι ἠδικημένοι καὶ παρηγκωνισμένοι.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἔρχομαι νὰ σᾶς φέρω εἰς γνῶσιν καὶ σήμερον, καὶ προτείνω διὰ τῆς παρούσης μου νὰ λεχθῇ ἀπὸ τοῦδε τὸ σοβαρὸν τοῦτο μέτρον ὑπ' ὄψιν, περὶ τοῦ ὁποίου νὰ ληφθῇ ἡ ἀνήκουσα φροντὶς διὰ νὰ συνταχθῇ ἀνάλογον νομοσχέδιον περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν τὸ Ὑπουργεῖον εἶναι καλὸν νὰ συστήσῃ τὰς ἀναφερομένας ἐπιτροπάς.

Τὸ κατ' ἐμὲ, φρονῶ, νὰ διορισθῶσι τρεῖς ἐπιτροπαί, ἡ μία, ἥτις εἶναι καὶ ἡ κεντρικὴ, εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καὶ ἕτι δύο εἷς τε τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη αὐτῶν.

Τὰ περαιτέρω ἐπιφυλάττομαι ἐν οἰκείῳ τόπῳ νὰ ἀναπτύξω. » καὶ τῇ προτάσει αὐτοῦ ὡρίσθη ὡς ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει ἀναπτύξει προφορικῶς τὴν πρότασίν του τὸ ἐρχόμενον Σάββατον (28 Ἀπριλλίου).

Ὁ ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ παραχωρηθεῖσα πίστωσις διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς ἀκροατηρίου τῶν Γερουσιαστῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαίων οἰκημάτων παρὰ τῇ αἰθούσῃ δὲν ἐξήρκεσε πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῶν ἐξόδων, καὶ ἀπαιτεῖται νέα πίστωσις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τούτου ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ὑποβληθῶσι τὰ περὶ τούτου εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἥτις νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς ἔκθεσιν περὶ τῆς ἀναγκαίας συμπληρωτικῆς πιστώσεως.

Ἀκολούθως ὁ ἀντιπρόεδρος, προσθεὶς ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀναγνωσθείσης προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας καὶ ἡ συζήτησις ἐκτάκτων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΛΑ'

Τῆς 25 Ἀπριλλίου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων 91 καὶ ἀπόντων, 17 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ ἀναπληρώσαντος αὐτὸν χθὲς Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀναγνωσθείσης χθὲς προτάσεως περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ ὑπάρχοντος περὶ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Νόμου, καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ συνόλου τῆς προτάσεως, ὅταν αὕτη ἀναπτυχθεῖσα ὑποστηριχθῇ καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Κανονισμοῦ.

Ὁ προτείνας ταύτην Βουλευτὴς πρὶν ἢ ἔτι προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προτάσεως, παρετήρησεν ὅτι διὰ τῆς προτεινομένης διορθώσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου δὲν ἐννόησε νὰ προσβάλλῃ πασῶς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νόμου, α.) περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν, προερχομένου κατ' ἀναλογίαν τῆς τελ(ούσης ἔδ)σεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐκλεκτικῶν περιφερειῶν, καὶ β'.) περὶ τοῦ συστήματος τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς. Ἀκολούθως προχωρῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προτάσεώς του, ἐξέθηκεν ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προκειμένου ἐκλογικοῦ Νόμου εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν πάντες ὡμολόγησαν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐνέγνει τῆς Συνελεύσεως ἦτον ὅτι, αἱ τεθεῖσαι δι' αὐτοῦ διατάξεις καὶ ὅροι δὲν ἦσαν ἀρκετοὶ πρὸς τελείαν ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἐνεργείας τοῦ ἐκλεκτικοῦ δικαιώματος, καὶ ὅτι ὁ Νόμος οὗτος ὡρίσθη κυρίως διὰ τὰς πρώτας Βουλευτικὰς ἐκλογάς· αὐτὴ δὲ ἡ κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἐφαρμογή του ἀνέδειξεν εἰς πάντας πλημμελεῖς πολλὰς αὐτοῦ διατάξεις α.) Πάντες τότε ἐπείσθησαν ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἡ σύμπραξις τῶν ἱερέων καὶ ἡ ὑπογραφὴ αὐτῶν παρεῖχε τὰς ἀναγκαίας ἐγγυήσεις, ἡ δὲ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων ἔλαβον χώραν ἄπειροι καταχρήσεις ἐκ μέρους αὐτῶν διὰ τῆς ἐγγραφῆς μὴ ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ἐκλέγειν καὶ τῆς παραλείψεως ἱκανῶν πρὸς τοῦτο· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ δήμαρχοι δὲν

ἐράνισαν ἀνώτεροι τῶν καταχρήσεων τούτων, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθόσον ἐπὶ τῶν τοιούτων καταχρήσεων δὲν ὡρίσθη ποινὴ οὔτε διὰ τοὺς ἱερεῖς οὔτε διὰ τοὺς δημάρχους. β'.) Εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν καταλόγων αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ κατὰ τὸν Νόμον περιεπλέχθησαν διὰ τῆς κληρώσεως εἰς ὅλας τὰς ἐπιτροπὰς, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν πράξεων ἐποπτεία τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς κατεστράφη, κατασταθείσης δικαστοῦ τῶν ἰδίων αὐτῆς πράξεων. Αἱ ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπαὶ ἐκουσίως παρέλειπον νὰ καταχωρῶσιν αὐτὰς εἰς τὰ κρατούμενα πρωτόκολλα, μὴ ὑπάρχοντος οὐδενὸς εἰς τὸν Νόμον ἐλέγχου τῆς καταχρήσεως ταύτης. Πολλὰ ὁρκωτικὰ δικαστήρια αὐθαιρέτως καὶ ἄνευ λόγου ἐξήλειφον ἀπὸ τοὺς καταλόγους τοὺς ἔχοντας τὰ πρὸς τὸ ἐκλέγειν ἀπαιτούμενα προσόντα, καὶ ἐξ ἐναντίας ἐπροσέθετον τοὺς ἀνικάνους πρὸς τοῦτο, διότι οὐδεμία ποινὴ ἢ ἔρευνα κατὰ τῶν παραβιάσεων τούτων ἐτέθη. γ'.) Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἄλλαι αὐθαιρεσίαι ἔλαβον χώραν· αἱ ἐπὶ τῆς ψηφορορίας ἐπιτροπαὶ αὐθαιρέτως διεύθυνον καὶ διῴκουν τὰ πάντα, ἀποκλείσασαι ἀπὸ τὴν ψηφορορίαν τὴν δημοσιότητα, καὶ οὕτω ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, μεταφέρουσαι τὰς κάλπας ὄχι ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς ἀσφαλείας, ἀλλ' εἰς μέρη ὅπου ἐπαρουσιάζετο πλειοτέρα εὐκολία πρὸς ἐπίτευξιν νοθεύσεως καὶ ἄλλων σκοπῶν, ἔπραξαν μετὰ τῶν οἰκείων των μύρια ἐγκλήματα· ὁ τρόπος δ' οὗτος ἐπροκάλεσεν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ λάβῃ χώραν ἐνόπλος δύναμις, καὶ νὰ ἐπισυμβῶσι μάλιστα ἄλλα κατὰ τὰς ψηφορορίας ἀτοπήματα. δ'.) Εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἄλλαι αὐθαιρεσίαι ἐπίσης συνέβησαν, διότι ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐφορευσασῶν ἐπιτροπῶν, μὴ ἔχουσα οὐδὲν πρόσκομμα εἰς τὰς κομματικὰς προσπαθείας της, οὐδὲ κἂν ἀσυγχώρητον τὴν καταχώρισιν τῶν διδομένων ἐνστάσεων, οὐδὲ δικαιοῦται παραλόγως καὶ ἀτιμωρήτως τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὴν τάξιν τῆς διαλογῆς, ἢ τὴν ἔκδοσιν τῶν εἰδοποιητηρίων ἐγγράφων καὶ τὴν κήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς. Ὅτι τῶν πλημμελημάτων τούτων τοῦ Νόμου, παρὰ πάντων ὁμολογουμένων καὶ καταστρεφόντων τὴν ὕπαρξιν τῆς ἀληθοῦς πλειοψηφίας τοῦ ἔθνους, ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν διόρθωσιν, ὁριζουσα μετ' ὡρίμου σκέψεως τὰς ἀναγκαίας διατάξεις εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων, τὴν ἐξέλεγξιν αὐτῶν καὶ ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων, εἰς τὴν ψηφορορίαν καὶ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, καὶ εἰς τὴν κήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφορορίας· ὅτι διὰ ταῦτα ἐνόμισεν ἀναγκαίαν τὴν περὶ διορθώσεως τοῦ Νόμου

πρότασιν. Ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν του πρότασιν, περιέχουσαν μόνον τὴν ἀρχὴν τῆς διορθώσεως τοῦ Νόμου καὶ μὴ ὁριζουσάν τι ὡς πρὸς τὰ καθέκαστα, παρετήρησεν ὅτι δὲν συνέταξε σχέδιον Νόμου, διότι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι μέγιστον καὶ δυσχερές, καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναλάβῃ αὐτό, στηριζόμενος εἰς μόνας τὰς γνώσεις του· ὅτι ὕλη περὶ τούτου ἄπειρος εὑρίσκεται εἰς τὰς ἐξελέγξεις τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, τὴν ὁποίαν συλλέγουσα ἡ ἐκλεχθησομένη Ἐπιτροπὴ, θέλει συνταξει, ἐκθεσ.ν καὶ Νομοσχέδιον· ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης κάλλιον νὰ ἐνεργηθῇ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ἂν αὕτη ἐγκρίνῃ, διὰ νὰ συνέλθωσιν ἐπὶ τοῦ δυσχεροῦς τούτου ἔργου πρόσωπα εἰδικὰς γνώσεις ἔχοντα.

Ἐνῷ δὲ ἐπροκείτο ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως ταύτης, ὑποστηριζομένης καὶ παρὰ πολλῶν ἄλλων Βουλευτῶν, παρετηρήθη ὅτι διὰ νὰ κατορθωθῇ ὁ ὑπαγορεύσας αὐτὴν σκοπὸς ἔπρεπε νὰ μὴ περιορίζηται ἡ πρότασις μόνον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς διορθώσεως τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, ἀλλὰ νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὸ σύνολον καὶ τὰ καθέκαστα τῆς ἀρχῆς, διότι τοιουτοτρόπως δὲν θέλει εἶσθαι εἰς κατάστασιν ἡ Βουλὴ, μὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν Νομοσχέδιον, νὰ γνωρίσῃ τὰς πλημμελεῖς τοῦ Νόμου διατάξεις· ὅτι ὅπως ἤδη παρουσιάζεται ἡ πρότασις καθίσταται ἀδύνατος ἡ συζήτησις αὐτῆς καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀπὸ τὸ ἀρ. **47** τοῦ κανονισμοῦ διατασσομένων.

Ἀντιπαρετηρήθη δὲ, ὅτι οἱ Βουλευταὶ ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου εἰς τὰς γενομένας ἐκλογὰς εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐκτιμήσωσι κάλλιστα τὴν περὶ διορθώσεως τοῦ Νόμου ἀρχὴν τῆς προτάσεως, ὡς πρὸς τὰ καθέκαστα δὲ αὐτὸς ὁ μεταρρυθμισθησόμενος Νόμος ἀποτελεῖ τὸ Νομοσχέδιον, ἐφ' οὗ θέλουν γίνει αἱ διορθώσεις· ἑπομένως ἐπροτάθη νὰ ἐνεργηθῶσιν ἤδη τὰ παρὰ τοῦ κανονισμοῦ ἀπαιτούμενα, νὰ διευθυνθῇ ἡ πρότασις εἰς τὰ τμήματα, νὰ διορισθῶσιν οἱ εἰσηγηταὶ, οὗτοι δὲ, ἔχοντες τὰς γνώμας τῶν τμημάτων ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα διορθώσεων τοῦ Νόμου, νὰ συντάξωσι τὴν ἔκθεσιν περὶ τούτων· ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀποπερατωθῇ εἰς τὴν παροῦσαν σύνοδον ἡ διόρθωσις αὕτη τοῦ Νόμου, διότι οἱ Βουλευταὶ, ἔχοντες ἐκ τῶν ἐκλογῶν προσφάτους εἰς τὴν μνήμην των τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ, θέλουν καταστήσει τελειότερον ἤδη τὸ ἔργον.

Ἐνταῦθα ἡ συζήτησις περιεστράφη περὶ τοῦ τρόπου τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ καταλληλότερος περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν Νόμος, ἐξέθηκέ τις, εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους, διότι ἐκ τῶν νομίμων ἐκλογῶν καὶ τῆς ἐκ τούτων ἀληθοῦς πλειοψηφίας τῆς ἐθνικῆς θελήσεως κρέμαται τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους ἡ ἐκπλήρωσις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ καὶ παγίωσις τοῦ Συντάγματος. Προκειμένου δὲ περὶ τοιούτου ἀντικειμένου, δὲν πρέπει οὐδὲ στιγμὴν νὰ ἀναβάλληται τῆς δοθείσης προτάσεως ἡ πραγματοποίησις, διότι ὁ ἐνυπάρχων ἐκλογικὸς Νόμος δίδει χώραν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς τοὺς θηρεύοντας ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐκλογὰς, ἀπείρων καταχρήσεων κατὰ τῶν ἐκλεκτικῶν δικαιωμάτων· ὅτι καταλληλοτέρα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶναι ἡ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἐκλογὴ Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου, διότι ἀπαιτοῦνται πρὸς τοῦτο εἰδικαὶ ἱκανότητες, αἵτινες ἐκ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς δύνανται μᾶλλον νὰ προέλθωσιν.

Ἐρρέθη ὑπὸ τοῦ προτείναντος ὅτι ὁ Νόμος αὐτὸς ἀναγνωρίζεται ὡς πλημμελὴς, ἐν τούτοις εὑρέθησαν καὶ τινες ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς συμφέροντος ὄντως εἰς τὴν ἐξουσίαν, πρὸς τιμὴν δ' αὐτῆς τῆς ἐξουσίας, καὶ ἀπὸ εἰλικρίνειαν πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος κινούμενος, ἐτρότεινε τὴν διόρθωσιν διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας τὸ ἐλαστικὸν τοῦτο τῆς αὐθαιρεσίας ὄργανον. Ὅτι αἱ προταθεῖσαι δυσκολίαι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ διὰ τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως προέρχονται ἐξ αὐτῆς τῆς δυσχερείας τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦτο δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναδεχθῇ μόνος, οὐδ' ἠδυνήθη νὰ τὸ ἐκτελέσῃ διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ ἄλλων, τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν, ἀλλὰ δὲν εὗρεν. Ὅτι ἡ πρότασίς του, ὡς ἐπαρουσιάσθη περιλαμβάνει τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον, καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ συνίσταται εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυθμίσεως, τὸ δὲ σύνολον συνίσταται εἰς τὸν διορισμὸν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Βουλὴν Ἐπιτροπῆς, ἥτις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐνυπάρχουσαν ἐκ τῶν ἐκλογικῶν ἐξελέγξεων ὕλην νὰ ἐπιτρέψῃ σχέδιον, περιέχον τὰς ἀναγκαίας τοῦ Νόμου διορθώσεις.

Κατὰ τῆς ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἐκλογῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ ἐγένετο ὑπὸ πολλῶν ἡ παρατήρησις, ὅτι τοιαύτη ἐκλογὴ, μὴ προβλεπομένη ἀπὸ τὸν κανονισμὸν ἀντίκειται εἰς αὐτόν.

Ἀντιπαρετηρήθη δὲ παρὰ τοῦ προτείναντος καὶ παρ' ἄλλων, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸν κανονισμὸν, διότι διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης δὲν πρόκειται

νὰ ἐνεργηθῇ τι ἐναντίον διατάξεως τοῦ κανονισμοῦ, ἀλλὰ τι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κανονισμοῦ, ὅστις δὲν προΐδε τοιαύτην περίπτωσιν, καθ' ἣν εἶναι ἄφευκτος ἀνάγκη τῆς ἐκλογῆς τοιαύτης ἐπιτροπῆς πρὸς συζήτησιν τῆς γενομένης προτάσεως. Ὅτι κατὰ τὸν κανονισμὸν τότε μόνον διευθύνανται εἰς τὰ τμήματα προτάσεις, ὅταν αὗται εἶναι πλήρεις, συνοδευόμεναι ἀπὸ σχέδιον τοῦ προτιθεμένου Νόμου, διότι τότε ἡ συζήτησις εἰς τὰ τμήματα δὲν παρέχει οὐδεμίαν δυσκολίαν, καὶ τὸ ἔργον ἀποπερατοῦται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἀλλ' ἡ προκειμένη πρότασις δὲν εἶναι τοιαύτη, ὅτι τὴν σύνταξιν τοιούτου Νομοσχεδίου ἀφορᾷ. Ὅτι ἄνευ τῆς ἐκλογῆς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς καθίσταται ἀδύνατος ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Νόμου, τὴν ὁποίαν ἅπαντες ἀναγνωρίζουσι συνομολογοῦντες συγχρόνως καὶ τὰς δυσχερείας τοῦ ἔργου.

Ἐπροτάθη ὑπὸ τῶν διϊσχυριζομένων ὅτι ἡ ἀπ' εὐθείας ἐκλογὴ τῆς ἐπιτροπῆς ἀντίκειται εἰς τὸν Κανονισμόν, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ Κανονισμὸς δὲν περιέχει διάταξιν ἀφορῶσαν τοιαύτην ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ μᾶλιστα ὁρίζει ῥητῶς τὴν διὰ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν ἐφ' ὅλων τῶν προτάσεων· ὅτι εἶναι προτιμώτερον διὰ νὰ μὴ παραβιασθῇ ὁ Κανονισμός, συγχρόνως δὲ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ παραπομπὴ εἰς τὰ τμήματα τῆς προτάσεως πρὸς συζήτησιν νὰ συνέλθωσί τινες τῶν εἰσημόνων ἐπὶ τούτῳ Βουλευτῶν μετὰ τοῦ προτείναντος, καὶ νὰ συντάξωσι σύμφωνα μὲ τὴν προταθεῖσαν ἀρχὴν τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Νόμου Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Βουλήν, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ τμήματα καὶ νὰ ἐνεργηθῶσιν οὕτω τὰ τοῦ Κανονισμοῦ. Ἀντελέχθη δὲ εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, ὅτι τοιουτοτρόπως μὴ ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς τοιούτους ῥητὰς ὑποχρεώσεις, θέλει καταταθῇ ἀδύνατος ἡ πραγματοποίησις τῆς τόσον ἀναγκαίας μεταῤῥυθμίσεως τοῦ Νόμου, καὶ θέλει ματαιωθῇ ὁ σκοπὸς τῆς προτάσεως· ὅτι σωπῶντος ἐπὶ τοιαύτης περιπτώσεως τοῦ Κανονισμοῦ, πρέπει νὰ ὁδηγηθῇ ἡ Βουλὴ κατ' ἀναλογίαν ἄλλων περιπτώσεων ὁμοίων, ἐκπληρούσα ἅπαξ μόνον ἐπὶ τῆς προκειμένης προτάσεως τοιοῦτον εἶδος ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς.

Πολλῶν δ' ἔτι ὑπὲρ καὶ κατὰ λεχθέντων μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐπεράνθη παραιωμένη αὕτη, καὶ ἐτέθη ὑπὸ τοῦ προέδρου τὸ ζήτημα οὕτως « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ αὐτὴν ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν Νομοσχεδίου « κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως, ἢ θέλει νὰ διευθυνθῇ ἡ πρό« τασις εἰς τὰ τμήματα. » Πρὸς διάκρισιν δὲ τῶν ψήφων, εἶπεν,

ὁ παραδεχόμενος τὴν ἀπ' εὐθείας ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἀπαντᾷ ἐρωτώμενος ἐπιτρέπει, ὁ δὲ θέλων τὴν εἰς τὰ τμήματα παραπομπὴν νὰ ἀπαντᾷ τμήματα.

Γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλέον τῶν δέκα Βουλευτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Σ. Χ. Στεφανοπούλου καὶ Καραγιαννοπούλου, παρεδέχθη τὸ πρῶτον διὰ ψήφων τεσσαράκοντα πρὸς τριάκοντα, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ παραπεμφθῇ ἡ πρότασις εἰς τὰ τμήματα ἢ νὰ ἐκλεχθῇ ἐπιτροπή; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης.	τμῆμα	Μ. Ἑτ. Χ Μελέτη	τμῆμα
Θ Γρίβας	τμῆμα	Π. Βάρδογλης.	ἐπιτροπὴ
Ν. Μαυρομιχάλης	ἐπιτροπὴ	Ῥ. Παλαμίδης.	ἐπιτροπὴ
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Γ. Ῥεβελιώτης	ἐπιτροπὴ
Κ. Γουλιμῆς	τμῆμα	Β. Δημητρακόπουλος	ἐπιτροπὴ
Π. Α. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης.	ἀπὼν
Μ. Α. Καλῆς	τμῆμα	Π. Καλαμαριώτης	ἐπιτροπὴ
Δ. Τσόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Δαρειώτης	ἀπὼν
Α. Σ. Δανόπουλος.		Νικ. Στεμματελόπουλος	ἀπὼν
Ι. Βλασσης	ἀσθενὴς	Δ. Σακελλαριάδης.	τμῆμα
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Ι. Φαρμάκης	ἐπιτροπὴ
Α. Μεταξᾶς		Κ. Βέϊκος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Καλλιφρονᾶς	τμῆμα	Μ. Ἰατρὸς	ἐπιτροπὴ
Σ. Βλάχος	τμῆμα	Ι. Εὐσταθίου	τμῆμα
Π. Ῥάγκος	ἀπὼν	Φ. Κ. Μαῦρος	ἀπόντες
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἐπιτροπὴ	Γ. Κάνδυας	
Α. Γεωργαντᾶς	ἐπιτροπὴ	Σ. Μπαρούτζης	
Α. Ἀκουσιάδης	ἐπιτροπὴ	Δ. Μπιρμπίλης	τμῆμα
Τζαν. Γρηγοράκης	τμῆμα	Α. Μαυρομιχάλης	τμῆμα
Δ. Τζιγκαφράκος	ἐν ἀδείᾳ	Νικολάκης	τμῆμα
Γ. Κονδύλης		Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν
Κ. Φασίτσας	ἀπὼν	Κ. Ζαφειρόπουλος	ἐπιτροπὴ
Ι. Χαραμῆς	ἐπιτροπὴ	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐπιτροπὴ
Ι. Κρανίδης	ἐπιτροπὴ	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιολδάσης	ἐπιτροπὴ	Κ. Τσερτίδης	ἐπιτροπὴ
Δ. Ζῶτος.	ἐπιτροπὴ	Δ. Κουμανιώτης	ἐπιτροπὴ
Ν. Θέου	ἐπιτροπὴ	Σ. Λογοθετόπουλος	τμῆμα

Α. Γουζούασης	τμῆμα
Α. Βιλαέτης	ἐπιτροπὴ
Α. Κρεστενίτης	τμῆμα
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	τμῆμα
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	τμῆμα
Ι. Κλίμακας	τμῆμα
Σίλβεστρος Στερνάκης	τμῆμα
Ν. Δελέντας	τμῆμα
Θ. Μαρκεζίνης, Α. Γ. Τζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ζάρκος	ἐπιτροπὴ
Ι. Ν. Φλίσας	ἐπιτροπὴ
Π. Ι. Κυριακὸς	ἀσθενὴς
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς, Α. Νοταρᾶς, Εὐθύ. Κανελλόπουλος, Εὐς. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Πάγκαλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κυριακίδης	τμῆμα
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	τμῆμα
Δ. Πλαπούτας	τμῆμα
Κ. Δελιγιάννης	ἐπιτροπὴ
Ν. Μπούκουρας	ἐπιτροπὴ
Ν. Κορφιωτάκης	ἐπιτροπὴ
Σ. Παρθενόπουλος	ἐπιτροπὴ
Π. Βαρδιτσιώτης	ἐπιτροπὴ
Γ. Φεγγαρᾶς.	ἀπὼν
Γ. Διρνιτσώτης, Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενεῖς
Δ. Μαρκόπουλος	τμῆμα
Παπ. Κων. Τζαμάλας	τμῆμα
Μ. Γ. Σχινᾶς	τμῆμα
Γ. Μπάστας	τμῆμα
Σ. Ἀντωνιάδης	ἐπιτροπὴ
Κ. Προβελέγγιος	ἀσθενὴς
Ι. Ταταράκης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐπιτροπὴ
Διομίδης Κυριακοῦ	ἐπιτροπὴ
Ν. Καλλέργης	ἐν ἀδείᾳ
Σταμάτιος Δάῤῥας	ἐπιτροπὴ
Εὐς. Σκαραμαγκᾶς	ἐπιτροπὴ
Α. Παππατζόρης	ἀπὼν
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἐπιτροπὴ
Τομαρᾶς	τμῆμα
Θ. Κιζάνης	ἐπιτροπὴ
Δ. Δρόσος, Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἀπόντες
Ι. Σταΐκος	ἐπιτροπὴ
Δ. Χατζίσκος	ἐπιτροπὴ
Γ. Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γαρδίκης	ἐπιτροπὴ
Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Ι. Οἰκονόμου	ἐπιτροπὴ
Ε. Ἀποστολίδης	ἐπιτροπὴ
Σταματάρας	τμῆμα
Κανάρης	ἀπὼν

Ὁ δὲ πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀπ' εὐθείας ἀπ' αὐτὴν ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν Νομοσχεδίου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς προτάσεως περὶ τῆς ἐπιδιορθώσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου.

Ἀκολούθως διελύθη ἡ Συνεδρίασις ἐν ὥρᾳ Λ. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος

Σταμάτιος Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΛΒ'.

Τῆς 26 Ἀπριλλίου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 78 ἀπόντων δὲ 25 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρ' αὐτοῦκαὶ τῶν Γραμματέων.

Τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἡ δὲ Βουλὴ προσῆλθε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ὑπὸ ἀποφασισθείσης ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου, ἥτις ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως, καὶ ὁρισθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς ἑπτὰ, ἐγένετο ἡ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴ αὐτῆς κατὰ τὸν Κανονισμὸν, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Γ. Σταματάρα καὶ Καραγιαννοπούλου, καὶ μετὰ τὴν ἀντιπαραβολὴν τῶν ψήφων ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες οἱ ΚΚ. Ῥ. Παλαμίδης διὰ ψήφων 76. Ν. Κορφιωτάκης διὰ ψήφων 57. Δ. Καλλιφρονᾶς διὰ ψήφων 46, Α. Βιλαέτης διὰ ψήφων 42 Κ. Προβελέγγιος διὰ ψήφων 42 Μ. Σχινᾶς διὰ ψήφων 39. ὡς ἕβδομον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς· αὐτῆς ἔλαβον ἴσας ψήφους οἱ ΚΚ. Διομίδης Κυριακοῦ, καὶ Α. Κρεστενίτης, ἐκλεχθέντες ἀμφότεροι διὰ ψήφων 38, παραιτηθέντος δὲ τοῦ δευτέρου, καὶ οὐχ ἧττον κλήρου τεθέντος, ἔλαχεν ὁ Κ. Διομίδης Κυριακοῦ, καὶ τούτους ἀνήγγειλεν ὁ Ἀντιπρόεδρος ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Μετὰ ταῦτα παραστὰς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκοινοποίησεν ὅτι προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ Νομοσχέδια τινά. Τὰ Νομοσχέδια ταῦτα πραγματευόμενα περὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, τῶν ὑγειονομείων καὶ τῆς ὑγειονομικῆς διατιμήσεως, οὐδὲν ἀφορῶσιν, εἶπε, μήτε ἐμπορικὰ, μήτε γεωργικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ τὴν ὑγείαν καὶ ζωὴν τῶν Ἑλλήνων. Καθόσον οἱ Ἕλληνες διὰ τῆς παραδειγματικῆς ἀνδρείας των κατώρθωσαν νὰ καταστῶσιν ἐλεύθεροι καὶ νὰ τύχωσι τῆς ἀνεξαρτησίας των, κατὰ τοσοῦτον ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὑγείας καὶ ζωῆς αὐτῶν· διὰ τὴν σπουδαιότητα ἐκείνων ταῦτα χρήζουσι τῆς ἐμβριθοῦς ἐκείνης σκέψεως, τὴν ὁποίαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ὀφείλουσι νὰ ἐφιστῶσιν ἐπὶ τοιούτων

σοβαρῶν ἀντικειμένων· ἀνέγνω μετὰ ταῦτα τάς τε αἰτιολογικὰς ἐκθέσεις αὐτῶν καὶ τὰ Νομοσχέδια, ἔχοντα οὕτως.

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ περὶ Ὑγειονομείων Νόμου.

Κύριοι!

Ἡ ὕπαρξις τῶν ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων εἰς τὴν Ἑλλάδα χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ **1828**, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε οὐδεὶς Νόμος, οὐδεὶς Κανονισμὸς ὁριστικῶς ὑπῆρξε, μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀνάγκη τοιούτων ἐφάνη ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεώς των.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη τῆ. ὑγείας τοῦ Κ άους ἐνηργήθη, καὶ ἐνεργεῖται μέχρι τοῦδε, ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων Διαταγμάτων καὶ ὑγειονομικῶν Διατάξεων, ἐκδιδομένων κατὰ τὰς ἀνάγκας ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ δημοσιευμένων δι' ἐγκυκλίων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἀγαθῇ τύχῃ ὁ τόπος μας ἐφυλάχθη ἀπὸ πᾶσαν εἰσβολὴν νοσήματος, μ' ὅλον ὅτι θεκάκις περίπου ἡ πανώλης ἔθασεν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ἢ καὶ ἀ εφάνη ἐ τὸς τῶν λοιμοκαθαρτηρίων αὐτῆς. Κατὰ τὸ **1837** μόνον ἐδυνήθη νὰ εἰσβάλῃ εἰς Πύρον ἐκ τῆς ἀπειρίας τινῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ τοι ὀλίγον διαρκέσασα μᾶς ἀπέδειξε τὰς λυπηρὰς καὶ ὀλεθρίους συνεπείας της ὡς πρὸς τὴν πολύτιμον ὑγείαν τῶν κατοίκων, τὴν μεγάλην χρημα τικὴν δαπάνην τῆς Κυβερνήσεως, τὸν περιορισμὸν, καὶ τὰς δυσκολίας τῶν πολιτῶν, καὶ τὴν βλάβην αὐτῶν τοῦ ἐμπορίου μας.

Τὸ μόλυσμα ἐκεῖνο, Κύριοι, ἐπεριορίσθη εἰς τὸν τόπον διὰ τῶν συνετῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἐν καιρῷ, ἀλλὰ κατὰ τοῦτο συνέτεινεν οὐκ ὀλίγον καὶ ἡ θέσις τοῦ μολυνθέντος τόπου, εὐκόλου πρὸς περιορισμὸν διὰ νὰ μὴ κοινωνήσῃ ἡ στεριά.

Ἤδη, Κύριοι, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσωμεν, ὃ μὴ γένοιτο, ἐκ νέου εἰς τὰ αὐτὰ ἢ καὶ μεγαλήτερα δυστυχήματα καὶ διὰ νὰ τακτοποιηθῇ ἅπαξ ἡ οὐσιώδης αὕτη ὑπηρεσία τῆς ὑγείας τοῦ Κράτους ὁριστικῶς, ἥτις ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων αὐτοῦ, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὡς πρὸς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον ἔχει οὐσιώδη ἐπιρροήν, διὰ νὰ ἐνεργῶσιν οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὑπάλληλοι ἐν πλήρει γνώσει τὰ καθήκοντά των, καὶ διὰ νὰ διατηρηθῶσι τὰ ὄφελη, τὰ ὁποῖα ἀπελαύσαμεν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἴς τινα μέρη, τῆς ὁποίας ἔχομεν ἄμεσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἄμεσον ἐλευθεροκοινωνίαν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχορήγησαν ἕνεκα τῶν προφυλακτικῶν μας μέτρων. καὶ διὰ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἄμεσος αὕτη ἐλευθέρα συγκοινωνία καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ

αὐτῆς μέρη, συνεταχθη καὶ ὑποβάλλεται εἰς συζήτησιν ὁ περὶ ὑγειονομείων Νόμος.

Ὁ Νόμος οὗτος, ὡς παρατηρεῖτε Κύριοι, διαιρεῖται εἰς δύω μέρη, εἰς τὸ διοικητικὸν, καὶ τὸ ποινικὸν.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Νόμου, τὸ διοικητικὸν συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐμποδισθῇ δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων, τὰ ὁποῖα πολυχρόνιος πεῖρα καὶ φρονιμώδη συμβάντα ἀπέδειξαν ὡς συντελεστικὰ, ἡ διάδοσις τοῦ μολύσματος ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἂν ποτε εἰς τὰ πλησιόχωρα τουρκικὰ μέρη ἤθελεν ἀναφανῇ λοιμώδης τις νόσος, ἤθελε μετακρε θῇ αὐτὴ διὰ πλοίων, ζώων, πραγμάτων εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήριά μας ἐκ μεμακρυσμένων μερῶν.

Εἶναι βέβαιον, Κύριοι, ὅτι ἡ διεξοδικὴ κάθαρσις βλάπτει ἐνίοτε τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, ἀλλ' ὅταν εἰς ἀναλογίαν τὴν βλάβην ταύτην μὲ ἐκείνην τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν, εἶναι βέβαιος πολὺ ἀνωτέρα ἡ δευτέρα, καὶ κατὰ τοῦτο πρέπει κατὰ πρῶτον λόγον νὰ ἐτιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας. Διὰ νὰ συμβιβάσωμεν ὅμως ἄνευ κινδύνου ἀμφότερα ταῦτα, διηρέσαμεν πρὸς τόπους ἐν γένει εἰς 4 κατηγορίας, ὁπλαδὴ εἰς ἐλευθέρους, καθαρούς ὑπόπτους καὶ ἀκαθάρτους.

Ἐ λ ε ύ θ ε ρ ο ι μὲν τόποι εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ἔχουσι λοιμώδη τινα νόσον, καὶ προφυλάττονται διὰ καταλλήλου ὑγειονομικοῦ συστήματος, παρέχοντος τὰς ἀπαιτουμένας ἐξασφαλιστικὰς ἐγγυήσεις.

Κ α θ α ρ ο ί ὅταν δὲν προφυλάττωνται μὲν διὰ καταλλήλου ὑγειονομικοῦ συστήματος, ἀλλὰ δὲν παρέχουν οὐδεμίαν ὑποψίαν λοιμώδους νοσήματος.

Ὑ π ο π τ ο ι, ὅπου εἴτε ἐντὸς αὐτῶν εἴτε εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη ὑπάρχει ὑποψία λοιμώδους νοσήματος, ἀλλὰ πρὸ **15** μέχρι **40** ἡμερῶν κατεσχέθη τις ὑπὸ λοιμοῦ.

Ἀ κ ά θ α ρ τ ο ι ὅπου, εἴτε ἐντὸς αὐτῶν, εἴτε εἰς τὰ πλησιόχωρα ὑπάρχει πραγματικῶς ἡ πανώλης, ἢ ἄλλο λοιμῶδες νόσημα.

Ἡ διαίρεσις αὕτη συντείνει, Κύριοι, εἰς τὸ νὰ ἐλαττῶνται αἱ καθάρσεις ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῶν ὑπὸ κάθαρσιν τόπων, καὶ τῶν διαφόρων ἀναγκῶν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συμφερόντων, τῆς ὑγείας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας.

Εἰς τὸν Νόμον τοῦτον ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ συμπαραλάβωμεν ἄρθρον διὰ τοῦ ὁποίου συγχωρεῖται εἰς τὰς διαφόρους ὑγειονομικὰς ἀρχὰς νὰ ἀναβάλουν τὴν ἐκτέλεσιν διαταγῆς τινὸς,

ἐκδοκίσης ἀπὸ τὴν προϋσταμένην ἀρχὴν, διότι ἠθελήσαμεν νὰ προλάβωμεν ἄτοπόν τι, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ συμβῇ ἀπὸ τοῦ διαστήματος τῆς ἐκδόσεως, μέχρι τῆς παραλαβῆς τῆς διαταγῆς, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν ἀναβολήν τινα ἐκτελέσεως διαταγῆς ἄνευ λόγου, προσεθέσαμεν νὰ δίδῃ λόγον τῆς ἀναβολῆς ταύτης ἡ ἀναβάλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς ἀρχή.

Διὰ τοῦ ἄρθρου **9** προσδιορίσαντες, Κύριοι, νὰ πληρώνηται τριπλοῦν τέλος ἠθελήσαμεν νὰ ἀναγκάσωμεν τοὺς ἔχοντας πράγματα εἰς τὰς ἀποθήκας πρὸς καθαρισμὸν, νὰ παραλαμβάνωσιν αὐτὰ ἅμα καθαρισθῶσι, διὰ νὰ κενωθῶσιν αἱ ἀποθῆκαι, τῶν ὁποίων θέλουν ἔχει ἀνάγκην καὶ οἱ μετὰ ταῦτα ἐρχόμενοι.

Διὰ τοῦ ἄρθρου **12** ἐμποδίζεται νὰ οἰκοδομηθῶσιν οἰκίαι, ἰδιωτικὰ καταγήματα κτλ. Τὸ μέρον τοῦτο ἐθωρήθη ἀναγκαῖον πρὸς ἀποφυγὴν συγκοινωνίας μὲ τοὺς ἔξωθεν τόπους, ἐν καιρῷ μολύσματος, διότι ἄνευ τοῦ περιορισμοῦ τούτου τὰ γειτνιάζοντα μέρη δύνανται νὰ ἦναι συνεχῶ, εἰς συγκοινωνίαν, καὶ τοιουτοτρόπως τὰ λοιμοκαθαρτήριά μας ἀποκαθίστανται ἐντελῶς περιττὰ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου **13** προσδιωρίσθησαν περιστατικά τινα, τὰ ὁποῖα φαίνονται τῆς ἀρμοδιότητος μόνον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοιαῦτα θέλουν εἶσθαι ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θέλουν λαμβάνεσθαι, κατὰ τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας.

Ἡ Κυβέρνησις, Κύριοι, θέλει προσδιορίζει τοὺς τόπους, οἱ ὁποῖοι θέλουν εἶσθαι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ μέτρου τούτου τίποτε ἄλλο παρὰ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῆς ὑγείας, τοῦ ἐμπορίου, καὶ τῆς ναυτιλίας θέλουν ὁδηγήσει τὴν Κυβέρνησιν. π. χ. Σήμερον ὑπάρχουσι διάφοραι ἰδέαι, ἂν ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ δώσῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰ. τὴν Τουρκίαν, καὶ νὰ ὑποβληθῇ ἐκείνη εἰς τὴν κατηγορίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται αὕτη εἰς τὴν Εὐρώπην, ἢ νὰ διατηρῇ τὴν Τουρκίαν ὑπὸ μίαν καθαρσιν συμβιβαζμένην, ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω, μὲ τὸ ἐμπόριον κτλ., καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει μέ τινα μέρη τῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ λάβῃ τοιαύτην καὶ μὲ τὰ λοιπά· αἱ ἰδέαι ὅμως αὗται ἀπαιτοῦσι σκέψιν μεγάλην, καὶ ἡ Κυβέρνησις βεβαίως θέλει ἀσχοληθῇ ἰδίως εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ὥστε νὰ συμβιβάσῃ τὰ πάντα ἄνευ βλάβης.

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Νόμου, ἢ αἱ ποινικαὶ διατάξεις συνετάχθησαν ἕνεκα τῆς γενικότητος τοῦ ἄρθρου **518** τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ὁ ποινικὸς Νόμος, Κύριοι, προβλέπει ἰδιαιτέρως διὰ τῶν ἄρθρων **318—320** περὶ τῶν πράξεων, αἱ ὁποῖαι προσβάλλουσι τὴν δημόσιον ὑγείαν ἢ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ὡς ἐκ τῶν μολυντικῶν ἐν γένει νοσημάτων· καὶ διὰ μὲν τοῦ **318** ἄρθρου προβλέπει τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ ἔγκλημα ἐκτελεῖται κυρίως διὰ τῆς παραβιάσεως τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, διὰ δὲ τῶν ἄρθρ. **319** καὶ **320** τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐκτελεῖται ἄνευ τοῦ ὅρου τούτου τῆς παραβιάσεως τῶν λοιμοκαθαρτηρίων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται φανερὸν ὅτι μόνον τὸ **318** ἄρθρον δύναται νὰ παρέξῃ κῦρος εἰς τὰς νέας διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου ἐπὶ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὅτι μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ νέου Νόμου, γεννᾶται τὸ ζήτημα, ἐὰν τὸ ῥηθὲν ἄρθρον δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὸ τέλος του, χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ παραβιάζῃ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνταποδοτικῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται πᾶσα ποινικὴ διάταξις.

Καὶ ἤδη πρὸ τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου ἡ πεῖρα ἐδίδαξεν ὅτι ἡ μεγάλη γενικότης τοῦ **318** ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ Νόμου συμπεριλαμβάνουσα ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, ἄνευ διακρίσεώς τινος, πράξεις πάντῃ διαφόρου βαρύτητος, ἀπεδείκνυτο σχεδὸν πάντοτε ὑπὲρ πᾶν μέτρον δίκαιον αὐστηρά· ὅθεν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπετύγχανε τοῦ σκοποῦ της καὶ σπανίως ἐφαρμόζετο.

Τὸ **318** ἄρθρον διακρίνει μόνον τρεῖς βαθμοὺς ὡς ἐκ τοῦ συμβάντος ἀποτελέσματος, χωρὶς κἀμμίαν διάκρισιν τῆς ἐγκληματικῆς αὐτῆς πράξεως, τοὐτέστιν ἀδιαφόρως καὶ μὲ τὸν αὐτὸν πάντοτε βαθμὸν τῆς ποινῆς, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ διαφορὰ τοῦ *προσώπου* τοῦ ἐνεργήσαντος τὸ ἔγκλημα, εἴτε οὗτος εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, καὶ ἐπιφορτισμένος ὑγειονομικὰ καθήκοντα, εἴτε μή· τοῦ *τρόπου* καθ' ὃν ἐξετελέσθη τὸ ἔγκλημα διὰ βίας, δι' ἀπάτης τῆς ἀρχῆς, ἢ ἄνευ βίας καὶ ἀπάτης, καὶ τέλος τῆς *κατηγορίας τῆς καθάρσεως* τῶν ἀντικειμένων μὲ τὰ ὁποῖα τίθεται εἰς συγκοινωνίαν τόπος τις τοῦ Κράτους.

Ἡ παράλειψις μάλιστα τῆς ὑστέρας διακρίσεως γίνεται τόσον πλέον ἐπαισθητὴ, ὅσῳ ἐξ ἑνὸς ἐξ αὐτῆς πηγάζει σημαντικωτάτη διαφορὰ τοῦ κινδύνου τῆς δημοσίου ὑγείας· ὁποία π. χ. διαφορὰ δὲν ὑπάρχει ἐὰν τόπις τις τοῦ κράτους συγκοινωνήσῃ μὲ ἀντικείμενα προερχόμενα ἐκ τόπου μὴ παρέχοντος, οὔτε αὐτοῦ οὔτε τῶν περιξ αὐτοῦ ὑποψίαν, ὑπάρχοντος τινὸς λοιμώδους νοσήματος, ἀλλὰ μ' ὅλον τοῦτο μὴ χαίροντος ἐλευθέραν συγκοι-

νωνίαν, διότι δὲν προφυλάττεται δι' ἐπιτηδείων μέσων ἀπὸ τὴν ἔξωθεν εἰσβολὴν τοιούτου νοσήματος, καὶ ἐὰν τὰ ἀγτικείμενα ταῦτα προέρχωνται ἀπὸ τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξερράγη ἤδη ἡ πανώλης, καὶ ὅσῳ ἐξ ἄλλου, ἡ ῥηθεῖσα διάκρισις ἀφορᾷ καταστατὰ εἰς, αἱ ὁποῖαι δύνανται δικαίως μόναι νὰ ἀποδοθῶσι κατ' εὐθείαν εἰς τὸν παραβάτην, διότι μόνον ἐν γένει τῷ εἶναι γνωσταί, ἐνῷ τὸ συμβὰν ἀποτέλεσμα, καθ' ὃ τυχαῖον, δὲν δύναται εἰμὴ ἐμμέσως νὰ καταλογισθῇ εἰς αὐτόν.

Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Νόμου δι κρίνει γενικῶς τρεῖς βαθμοὺς, κατὰ τὰς δ ακρίσεις τοῦ γενικοῦ Νόμου, περὶ τῆς ἀκαθάρτου, τῆς ὑπόπτου, καὶ τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως, καὶ πάλιν δύω εἴδη, καὶ τῶν τριῶν τούτων βαθμῶν, ὡς ἐκ τοῦ συμβάντος ἀποτελέσματος, τὸ πρῶτον εἶδος ἐὰν ἐπήγασε, τὸ δ', ἐὰν δὲν ἐπήγασεν ἐντὸς τόπου τινὸς τοῦ Κράτους λοιμώδης νόσος.

Ὅταν ἡ πιστοποίησις ἦναι ἀκάθαρτος καὶ διὰ τῆς συγκοινωνίας διελθὸν λοιμώδης νόσος, τότε ἡ πρᾶξις εἶναι ἀναντιῤῥήτως ἡ δεινοτέρα καὶ ἡ καθ' αὐτὸ ποινὴ ὑπομένουσ ἡ βαρυτέρα· καὶ κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ Ἑλληνικὸν Νόμον ἐπὶ τοιαύτης πράξεως ἀπειλεῖται θανατικὴ ποινή. Ἀλλὰ ἡ ἐσχάτη αὕτη ποινὴ δὲν ἐφαίνετο πάντοτε δικαία, διότι ἐνῷ τὸ συμβὰν ἀποτέλεσμα μένει συνήθως τυχαῖον, δὲν δυναμεθα πάντοτε νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ὁ παραβάτης πραγματικῶς εἶχε γνῶσιν τῆς κατηγορίας τῆς πιστοποιήσεως ὑπὸ τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο· τοιουτοτρόπως κατὰ τὸν κανονισμὸν, π. χ. καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπολυσμένοι μὲ καθαρὰν ἢ μόνον ὕποπτον πιστοποίησιν, δύνανται νὰ ταθῶσι παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἂν αὕτη ἔχῃ ἀλλαχόθεν ἢ καὶ μεταγενεστέρας πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ τόπου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον προέρχεται ἡ πιστοποίησις αὕτη ὑπὸ τὸν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως· ἐπὶ τῆς προκειμένης ἑπομένως περιπτώσεως οἱ ὑπὸ καθαρὸν ἐρχόμενοι ὄχι μόνον δὲν ἐγνώριζον τὸν βαρὺν χαρακτῆρα τῆς κατηγορίας ὑπὸ τὴν ὁποίαν εὑρίσκοντο, ἀλλὰ μᾶλιστα ἐγνώριζο το ἐναντίον· ἡ πλείων ἐρχόμενον ἀπὸ τόπον ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως κατὰ τὸν πλοῦν προσλαμβάνει ἐπιβάτην ἀπὸ τόπον καθαρᾶς ἢ ὑπόπτου πιστοποιήσεως μένοντα, ἴσως ἐν ἀγνοίᾳ, ὅτι διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐτέθη ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως. Ἡ δικαιοσύνη ἑπομένως ἀπαιτεῖ ἡ θανατικὴ ποινὴ νὰ μὴν ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς τοιούτους, οἵτινες ἐνήργησαν ὑπὸ τὴν ἐπιῤῥοὴν πραγματικῆς καὶ κατὰ τοῦτο συγγνωστῆς πλάνης. Διὰ ταῦτα ὁ Νόμος παραδέχεται ὡς πρὸς τὴν ἀκάθαρτον πιστοποίησιν, νέαν

διάκρισιν μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες ἐγνώριζονὅτι εὑρίσκοντο ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἂν καὶ δὲ ἐγνώριζον τοῦτο, πραγματικῶς ὅμως εὑρίσκοντο ὑπὸ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν, ἐπιβάλλει δὲ τὴν θανατικὴν ποινὴν μόνον εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν.

Αἱ αὐταὶ διακρίσεις εἶναι δυναταὶ καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς δύω πιστοποιήσεις. Ἀλλ' ἐνομίσθη ἀνάρμοστον νὰ πολλαπλασιασθῶσιν ἄνευ ἀνάγκης αἱ διαμοιρασίαι· ἄνευ ἀνάγκης λέγομεν, διότι ἡ ἔκτασις τῶν λοιπῶν ποινῶν κρίνει εἰς τὸν δικαστὴν στάδιον εὐρύ, ὥστε νὰ καταλογίσῃ δεόντως ὅλας τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας ἐλαφρυντικὰς ἢ ἐπιβαρυντικὰς περιστάσεις, καὶ ἐλαφρυντικὴ ἔξοχως, κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ καταλογισμοῦ κανόνας, θέλει λογισθῇ ἡ περίστασις καθ' ἣν ὁ παραβάτης ἦτον ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ βαρυτέρου καθεστῶτος τῆς πιστοποιήσεως ὑπὸ τὸν ὁποῖον εὑρίσκετο. Ὁ Νόμος δὲν κανονίζεται εἰμὴ κατ' αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, κατὰ τὴν κατηγορίαν τῆς πιστοποιήσεως τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἐντὸς τοῦ Κράτους, καὶ ἡ ὁποία μόνη εἶναι τὸ ἀληθὲς μέτρον τοῦ πραγματι οῦ κινδύνου τῆς δημοσίου ὑγείας, ὁ δικαστὴς ὅλως ὐναται καὶ ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, κατ' αὐτὴν τὴν φαινομένην ἀλήθειαν, τὴν κατηγορίαν τῆς πιστοποιήσεως, ἡ ὁποία προσδιωρίσθη ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἂν μόνον αὕτη ἐγνωρίζετο ὑπὸ τοῦ παραβάτου, ἡ ἐν γένει τὸν ὅρον τῆς γνώσεως τοῦ αὐτουργοῦ.

Ἅπασαι αἱ παραβάσεις αὗται δύνανται νὰ γίνωσι διὰ βουλῆς προαιρέσεως, ἢ δι' ἀμελείας, περὶ τῶν πρώτων προβλέπουν τὰ ἄρθρα **15** καὶ **16** περὶ τῶν δευτέρων τὰ ἄρθρα **17** καὶ **18**.

Ἀλλ' αἱ πρῶται δύνανται προσέτι, ὡς ἀνωτέρω ἤδη ἐρρέθη, νὰ ἀποκτήσωσιν ἕνα βαρύτερον χαρακτῆρα ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀπάτης πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἢ τῆς βίας ὡς ἐκ τοῦ προσώπου, τοῦ χαρακτῆρος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου — περὶ τούτων προβλέπουσι τὰ ἄρθρα **19**, **21**, καὶ **22**.

Ἡ πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀπάτη ἐλογίσθη ἐλαφροτέραν καὶ μᾶλλον ἀκίνδυνον τῶν λοιπῶν, διότι γενομένης τῆς παραβάσεως διὰ μέσου τῆς ἀρχῆς λαμβάνουσις δι' ἰδίων μέσων πληροφορίας, δύναται καὶ νὰ προληφθῇ τὸ κακὸν εὐκολώτερον, ἑπομένως δὲν ἐλογίσθη εἰμὴ ὡς ἱλαροτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις μὴ συγχωρούσα τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς ποινῆς. Ἡ βία, καὶ διότι εἶναι μᾶλλον ἐπικίνδυνος καὶ διότι προϋποθέτει συντονωτέραν καὶ

αὐθαδεστέραν ἐγκληματικὴν θέλησιν, ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἰδιαίτερος βαθμὸς· ἑπομένως ἡ ποινὴ ἡ εἶναι ἀνωτέρα ἑνὸς βαθμοῦ τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16, ἡ ἐπιβάλλεται ἄνευ διακρίσεως τῆς γνώσεως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, καὶ τοῦτο διότι τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώσεως ἀναπληροῖ ἡ μεγαλητέρα ἀδικία τῆς βίας. Μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν τῆς βίας ἐχαρακτηρίσθη καὶ ἡ ἀπάτη τῆς ἀρχῆς ἡ γενομένη ἀπό τινα ἀρχήν. Ὁ κίνδυνος ἐνταῦθα εἶναι προφανῶς μεγαλήτερος, παρὰ ὅταν ἡ ἀπάτη γίνεται ἀπὸ ἰδιώτας, τῶν ὁποίων τὰς πληροφορίας δὲν χρεωστεῖ ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ νὰ δέχεται ὡς ἐπισήμους, ὁ δὲ ἔνοχος τοιαύτης ἀπάτης παραβιάζει πρὸς τούτοις καὶ ἄλλο καθῆκον, τὸ καθῆκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, συνήθως μάλιστα τοῦ ἐπιφορτισμένου ὑγειονομικὰ χρέη καὶ ἐμπιστευθέντος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀσφάλειαν τῆς δημοσίου ὑγείας.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τιμωρεῖται μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν τῆς ποινῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 27 καὶ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἡ συμπράττει ἐν γνώσει εἰς τὴν παρ' ἄλλου γενομένην παραβίασιν, ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐνεργεῖ τὴν παραβίασιν ταύτην ἢ ἐγκαταλείπει θέσιν τινα, τὴν ὁποίαν προσκαλεῖται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸ χρέος του νὰ φυλάττῃ. Μόνον ἐὰν εἰς τὴν ὑστέραν ταύτην περίστασιν δὲν συμβῇ συγκοινωνία τις, ἡ πρᾶξις, μένουσα ἁπλῆ παράβασις τοῦ δημοσίου καθήκοντος, δὲν τιμωρεῖται εἰμὴ ὡς πλημμέλημα· ἄρθρον 28.

Ὅταν τὸ ἔγκλημα ἐκτελῆται δι' ἀπάτης, εἴτε ἀπὸ ἰδιώτας γίνῃ ἡ ἀπάτη, εἴτε ἀπὸ δημοσίους ὑπαλλήλους, καὶ ἀφ' οὗ ἐκ μέρους τοῦ ἐνόχου τελεσθῇ ἡ ἐγκληματικὴ πρᾶξις, μεσολαβεῖ συνήθως διάστημά τι χρόνου πρὶν ἢ ληφθῇ παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἐκτελεσθῇ μέτρον δυνάμενον νὰ ἐκθέσῃ τὴν δημόσιον ὑγείαν. Ὁ ἔνοχος τῆς ἀπάτης ἔχει κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καιρὸν μετανοίας, ἡ δὲ κοινωνία μένει συμφέρον νὰ πληροφορηθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἐπαπειλῶν αὐτὴν κίνδυνος. Τὸ Ὑπουργεῖον ἑπομένως δὲν εὑρίσκεται νὰ παραλείψῃ τὴν σωτήριον καὶ διὰ τοὺς ἰδιώτας καὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀρχὴν τῆς ἀτιμωρησίας ἕνεκα ἐμπράκτου μετανοίας τοῦ 113 ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ Νόμου. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ παραλύσῃ τὴν ἐνεργητικὴν ἐπιρροὴν τῆς ὑποσχομένης ἀτιμωρησίας ἡ ἀβεβαιότης τοῦ ἀποτελέσματος καὶ ὁ φόβος μήπως ἤδη τῆς ἀρχῆς ἀλλαχόθεν πληροφορημένης περὶ τῆς ἀληθείας, ἡ ὁμολογία τοῦ ἐνόχου χρησιμεύσῃ μόνον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς αὐτοῦ, καὶ πρὸς ὕβριν του καταισχύνην, προστέθεσεν ὑπάσχειν κατάβασμοῦ τῆς ποινῆς, καὶ ἐὰν ἤδη ἡ ἀρχὴ ἀλλαχόθεν

ἐπληροφορήθη τὴν ἀλήθειαν, ἀνταμειβουσα τοιουτοτρόπως καὶ αὐτὴν τὴν ψιλὴν μὲν καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος ἀλλὰ ἠθικὴν μετάνοιαν, ἐὰν αὕτη ἦναι εἰλικρινὴς καὶ δὲν ἔγινε καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ἔνοχος τῆς ἀπάτης ἐπληροφορήθη ὅπως δήποτε, ὅτι ἡ ἀρχὴ ἤδη ἐγνώριζε τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ συνέργεια τῶν ἀποδεχομένων πράγματα, προκύπτοντα ἐκ τῆς παραβιάσεως τῶν περὶ λοιμοκαθαρτηρίων διατάξεων, ἢ πρόσωπα ἔνοχα τοιούτου ἐγκλήματος, καθ' ὃ συντείνουσα καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μεγαλητέραν διάδοσιν τοῦ κακοῦ, φέρει βαρύτερον χαρακτῆρα ἐγκληματικότητος· Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ ἄρθρον 24 συμπεριλαμβάνει ἐντὸς τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀποπείρας καὶ τὰ δύο εἴδη τῶν ἄρθρων 72 § 5 καὶ 24 § 1 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καταβιβάζον τὴν ποινὴν, ὡς πρὸς μὲν τὸν ἔνοχον ἀποδοχῆς μετὰ προηγουμένης συνεννοήσεως, κατὰ ἕνα μόνον βαθμόν, ὡς πρὸς δὲ τὸν ἔνοχον ἀποδοχῆς ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως κατὰ δύο βαθμούς, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατὸν κατὰ τὰς πλειοτέρας διατάξεις τῶν ἄρθρων 49 καὶ 50 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Διὰ τῆς παραβιάσεως τῶν περὶ λοιμοκαθαρτηρίων διατάξεων συγκοινωνεῖ μὲ ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρώπους ἢ πράγματα, ἢ ἀορίστως τόπος τις τοῦ Κράτους, ἢ ὡρισμένον πρόσωπον ἢ ἄνθρωποι καὶ πράγματα ὑπὸ κάθαρσιν διαφόρου εἴδους ἢ προθεσμίας. Κατὰ τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις ὁ κίνδυνος, καθ' ἃ περιωρισμένος εἶναι ὀλιγώτερος, ἑπομένως καὶ ἡ πρᾶξις ὀλιγώτερον ἀξιόποινος. Διὰ τοῦτο, τὸ ἄρθρον 25 τιμωρεῖ μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τῶν ἄρθρων 15, 16 τὰς τοιαύτας παραβάσεις, ἐὰν αὗται ἐγένοντο ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς. Τοῦτο δὲ διὰ νὰ μὴν ἀπαγορεύσῃ ἀκωλύτως τὴν κατὰ τὰς περιστάσεις ἴσως ἀναγκαίαν ἢ ἄλλως θεμιτὴν συγκοινωνίαν, ἡ ὁποία ὅμως ὅταν δὲν γίνεται ἐν γνώσει καὶ διὰ μέσου τῆς ἀρχῆς, ἢ φέρῃ μεθ' ἑαυτῆς κίνδυνον μεγαλητέρας διαδόσεως, ἢ τοὐλάχιστον κίνδυνον τοῦ διὰ τῆς συγκοινωνίας τιθεμένου εἰς χειροτέραν θέσιν, καὶ τοῦ ὁποίου αὐτὴ ἡ συγκατάθεσις κατὰ τὴν παραδεδεγμένην ἀρχὴν τοῦ 98 ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ Νόμου, δὲν ἰσχύει ὥστε νὰ ἀποσβέσῃ τὸ ἀξιόποινον τοῦ ἐνόχου, διότι δὲν δύνανται νὰ ἦναι θεμιτὴ ἡ αὐτοχειρία, καὶ διότι δι' αὐτῆς δὲν ἐξαλείφεται ὅλως διόλου ὁ κίνδυνος τῆς περαιτέρω διαδόσεως τῆς συγκοινωνίας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν κανόνα τιμωροῦνται αἱ τοιαῦται παραβάσεις γινόμεναι ἐξ ἀμελείας, ὅταν ὅμως δὲν συμβῇ δυστυχές τι ἐπακόλουθον, τότε τιμωροῦνται κατὰ τοῦτο μὲ ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ἐλαφροτέρας ποινὰς, καθόσον αἱ ἀφορμαὶ αὐτῶν εἶναι συνεχέ-

στεραι και φυσικώτεραι· άλλ' εάν ή γενομένη παράβασις άποκρυφή και διαδοχή περαιτέρω ή συγκοινωνία, τότε λαμβάνουν πλήρη έφαρμογήν τά άρθρα 15 και 16.

Τό άνώτερον συμφέρον τής κοινωνίας, νά διατηρώνται και έκτελώνται αί περί τών μολυντικών νοσημάτων διατάξεις τού Νόμου, νά λαμβάνωνται έγκαίρως τά καταλληλα προφυλακτικά μέτρα, και νά προλαμβάνωνται αί παραβιάσεις τών ρηθεισών διατάξεων, καθιστᾷ αύστηροτέραν τήν ύποχρέωσιν τών δημοσίων ύπαλλήλων ή ύπηρετών νά έκπληρώσι τά καθήκοντά των, και νά συνδράμουν τάς άρμοδίους άρχάς εις έκπλήρωσιν αύτών. τήν ύποχρέωσιν τών πολιτών νά άναγγείλουν εις τας άρχάς τήν έξ άνάγκης γενομένην και παρά τών Νόμων μή τιμωρουμένην παράβασιν τών αύτών διατάξεων, και τήν ύπαρξιν λοιμώδους τινός νοσήματος, περί τού όποιου έλαβον γνώσιν. Περί τών πρώτων προβλέπουν τά άρθρ. 29, 31, περί τών δευτέρων τά άρθρ. 30, 32.

Οί όρισμοί τών άρθρ. 34. 35, 36, προβλέπουν έπί τέλους περί τής άρμοδιότητος τών ύγειονομικών άρχών, νά άνακρίνουν τάς παραβιάσεις τών ύγειονομικών διατάξεων, νά κρατῶσι τά ληξιαρχικά βιβλία και νά συντάττωσι διαθήκας. Ή άρμοδιότης αύτη είναι κατά τοσούτον άναγκαία, καθόσον αί διάφοροι αύται πράξεις, δέν δύνανται νά γίνωσι χωρίς τήν τήρησιν διαφόρων προφυλακτικών μέτρων, τά όποία γνωρίζουσι και δύνανται νά έκτελέσωσιν άκριβέστερον αί άρχαί αύται.

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Και ποιναι αύτού διατάξεις.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Άπερασίσαμεν και διατάττομεν.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά τής Βουλής και τής Γερουσίας διατάττομεν ώς έφεξής.

Άρθρ. 1. Πᾶν ό,τι έρχεται ή μετακομίζεται διά θαλάσσης, ή δια ξηρᾶς εις τήν Ελληνικήν Επικράτειαν δέν δύναται νά κοινωνήσῃ μήτε νά εἰσέλθῃ εις αύτήν ἄ ευ άδείας τής άρμοδίας ύγειονομικῆς Άρχῆς. Μόναι αί ύγειονομικαί Άρχαί έχουσι τήν έξουσίαν νά έπιτρέπωσι τήν έλευθέραν κοινωνίαν, ή νά έπιβάλλωσι κάθαρσιν ή νά άποπέμπωσι πλοία, άνθρώπους, ζῶα ή

πράγματα, συμμορφούμενοι μέ τόν παρόντα Νόμον και μέ τάς διατάξεις τού ύγειονομικού Κανονισμού.

Άρθρ. 2. Τά έρχόμενα ή μετακομιζόμενα άπό τόπους θεωρουμένους ύγειονομικῶς **ν ό σ ο υ ς**, άν συνοδεύωνται μέ έλευθέρας ύγειονομικάς πιστοποιήσεις, και δέν έλαβε χώραν καθ' όδόν συγκοινωνία ή άλλο συμβάν δι' ών καθίσταται ή ύγειονομική αύτών κατάστασις ὕποπτος, λαμβάνουσιν άμέσως έλευθέραν κοινωνίαν, προηγηθείσης τής νενομισμένης έξετάσεως και άδείας τής άρμοδίας ύγειονομικής Άρχῆς.

Ν ό σ ο ι τόποι θεωρούνται όσοι είναι έλευθεροι πάσης λοιμώδους νόσου, και προφυλάττονται διά τακτικού ύγειονομικού συστήματος παρέχοντος άποχρώσας περί τής έξασφαλίσεως τής δημοσίας ύγείας έγγυήσεις.

Άρθρ. 3. Τά έρχόμενα ή μετακομιζόμενα άπό τόπους μή θεωρουμένους ύγειονομικῶς **ν ό σ ο υ ς** ὑπάγονται εις τάς έφεξῆς τρεῖς κατηγορίας.

α.) Εις τήν κατηγορίαν **τ ῆ ς κ α θ α ρ ᾶ ς π ι σ τ ο π ο ι ή σ ε ω ς**, έάν έρχωνται άπό τόπους, οἵτινες δέν προφυλάττονται μέν διά τακτικού ύγειονομικού συστήματος, δέν παρέχουσιν όμως ὑποψίαν λοιμώδους νόσου, οὔτε αύτοί, οὔτε τά περίχωρα αύτών, και δέν είναι εις έλευθέραν κοινωνίαν μέ τόπους, εις τούς όποίους ὑπάρχει τοιοῦτον νόσημα, και ὁπόταν δέν έκοινώνησαν καθ' όδόν άμέσως ή έμμέσως μέ τόπους ὑπόπτους ή άκαθάρτους, ή μέ άνθρώπους, πλοῖα, ζῶα, ή πράγματα έρχόμενα άπό μεμολυσμένους ή ὑπόπτους τόπους, και τέλος άν δέν καθίστανται ὕ π ο π τ α ἕνεκα ὁποιασδήποτε ἄλλης περιστάσεως.

β'.) Εις τήν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, άν έρχωνται άπό τόπον έντός τού ὁποίου ή τῶν περιχώρων αὐτοῦ ὑπάρχει ὑποψία λοιμώδους νοσήματος, ή ὅπου παρῆλθον μέν 15 ἡμέραι άπό τού τελευταίου κρούσματος δέν συνεπληρώθησαν δέ εἰσέτι αἱ 40, ή εύρίσκεται ὁ τόπος οὗτος εις έλευθέραν κοινωνίαν μέ τόπους ὅπου ὑπάρχουσι λοιμώδεις νόσοι, και άν έρχωνται μέν άπό τόπον ἄνοσον ή καθαρόν, έκοινώνησαν δέ καθ' όδόν άμέσως ή έμμέσως μέ τόπους θεωρουμένους ὑπόπτους, ή μέ άνθρώπους, ζῶα πλοῖα, ή πράγματα ὑπαγόμενα εις τήν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων.

γ'.) Εις τήν κατηγορίαν τῆς **ἀ κ α θ ά ρ τ ο υ π ι σ τ ο π ο ι ή σ ε ω ς** άν έρχωνται άπό τόπον, ὅπου εἴτε ἐντός αὐτοῦ, εἴτε εις τά

περίχωρα ὑπάρχει πραγματικῶς ἡ πανώλης, ἢ ἄλλα λοιμώδη νοσήματα, ἢ καὶ βαρεῖαι ὑποψίαι τοιούτων νοσημάτων, ἢ δὲν εἶχον παρέλθει δέκα πέντε ἡμέραι, ἀφ' ἧς προσεβλήθη ὁ τελευταῖος παρὰ τοῦ λοιμοῦ, καὶ ἂν ἦλθον μὲν ἀπὸ τόπον ἄνοσον, καθαρὸν ἢ ὑποπτον, ἐκοινώνησαν δὲ καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ ἄλλους τόπους, ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα μεμολυσμένα, ἢ καὶ ἀκάθαρτα θεωρούμενα, καὶ τέλος ἐὰν ἀνεφάνη ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ καὶ εἰς τὴν συνοδίαν νόσημα, λογισθὲν λοιμῶδες.

Ἄρθρ. **4.** Τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς τρεῖς κατηγορίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑποβάλλονται ὑπὸ κάθαρσιν διαφόρου διαρκείας, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ ἀρμοδία ὑγειονομικὴ ἀρχὴ, κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου, ὡς ἐκ τῆς κατηγορίας τῆς πιστοποιήσεως τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρώπων, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων, ὧν ἔχει πληροφοριῶν, συμμορφουμένη ἑκάστοτε μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. **5.** Πᾶν πλοῖον Ἑλληνικὸν μεμολυσμένον εἶναι ὑπόχρεον προσορμισθὲν εἰς τινα τοῦ Κράτους λιμένα νὰ ἐκπληροῖ τὴν κάθαρσίν του εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένα λοιμοκαθαρτήρια.

Ἄρθρ. **6.** Τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν μεμολυσμένα πλοῖα, τὰ προσορμιζόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁσάκις ἀποποιοῦνται νὰ ἐκκαθαρισθῶσι κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς τοῦ Βασιλείου διατάξεις, θέλουν ἀποπέμπεσθαι πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὑδάτων.

Ἄρθρ. **7.** Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἀναβάλλωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, τὰς ὁποίας ἐκδίδουν αἱ προϊστάμεναι ἀρχαὶ, ὁσάκις ἐπαπειλεῖται κίνδυνος διαδόσεως μολύσματος ὡς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· ὀφείλουσι δὲ εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἀναφέρωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὴν διατάξασαν ἀρχὴν τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρ. **8.** Δύνανται ὡσαύτως καὶ ὀφείλουν μάλιστα μετὰ προηγηθεῖσαν γνωμοδότησιν τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς νὰ καίωσιν ὅσα πράγματα φέρουν προφανῶς μόλυσμα λοιμοῦ καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν, ἢ νὰ μετακομισθῶσιν ἀσφαλῶς διὰ καθαρισμόν.

Δύνανται ἐπίσης νὰ φονεύσωσιν ὅσα ζῶα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθαρισθῶσιν ἢ νὰ μετακομισθῶσι διὰ καθαρισμὸν, ἄνευ κινδύνου μολύσματος, ἢ ὅσα ἀπολυόμενα εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μεταδώσωσι τὸ μόλυσμα.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν διὰ τοὺς μνησθέντας λόγους φονευομένων ζώων, ἢ καιομένων πραγμάτων δὲν ἔχουσι κατ' οὐδενὸς δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. **9.** Ἀφ' οὗ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας τῶν καθαριζομένων εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον πραγματειῶν, ἢ ἄλλων πραγμάτων πρέπει νὰ ἐξάγωνται αὐθημερὸν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τοῦ καταστήματος ἐὰν δὲ ἦναι τόπος ἱκανὸς εἰς αὐτὸ, δύνανται νὰ μείνωσιν ἀκόμη ἐπὶ ὀλίγον, ἀλλὰ τότε πληρώνουν δι' ἑκάστην ἡμέραν τὸ τριπλοῦν δικαίωμα καθάρσεως εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

Ἄρθρ. **10.** Πράγματα ἐκκαθαρισθέντα ἐντὸς τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ ἐγκαταλειφθέντα, ἢ μὴ ἔχοντα κύριον, ἂν ἦναι ὑποκείμενα εἰς φθοράν, δημοπρατοῦνται ἀμέσως· τοὐναντίον δύνανται νὰ μένωσι τὸ πολὺ τρεῖς μῆνας ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, θέλει πληρόνεσθαι τριπλοῦν τέλος κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτῶν, δημοπρατοῦνται ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καὶ ἀφαιρεθέντων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων ἐκ τοῦ ληφθησομένου ἀντιτίμου, τὸ ὑπόλοιπον παραδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ φυλάττεται ἐκεῖ πέντε ἔτη· μετὰ παρέλευσιν δὲ καὶ τούτων, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος τῶν πραγμάτων, τὸ παρακατατεθὲν ποσὸν μένει ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. **11.** Πᾶν πλοῖον, ἢ πᾶς ἄνθρωπος ὅστις ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀποπειραθῇ νὰ εἰσέλθῃ, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ὅστις εὑρισκόμενος εἰς τόπον τῆς Ἑλλάδος ὑγειονομικῶς ἀποκλεισμένον, ἤθελεν ἀποπειραθῇ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ τόπου, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τόπον ἐλεύθερον, θέλει ἀποκρούεσθαι διὰ τῆς βίας, ἐὰν προσκληθεὶς διὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς νὰ ὑποχωρήσῃ, δὲν ὑπακούσῃ, ἐπιφυλαττομένης κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως.

Ἄρθρ. **12.** Κατὰ τὰ μεθόρια δὲν ἐπιτρέπεται νὰ οἰκοδομηθῶσιν οἰκίαι, ἰδιωτικὰ καταστήματα, χωρία καὶ πόλεις πλησιέστερον τῆς ἡμισείας ὥρας εἰς τὴν ὁροθετικὴν γραμμήν.

Ἄρθρ. **13.** Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ καθὼς καὶ ἡ βαθμολογικὴ τάξις αὐτῶν θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Νόμου, διὰ δὲ Βασ. Διαταγμάτων θέλουν προσδιορισθῇ.

α.) Οἱ τόποι μὲ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια θέλει εἶσθαι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

β'.) Ποία θέλει εἶσθαι ἡ ἐπὶ τῶν μεθορίων καὶ τῶν παραλίων ὑγειονομικὴ γραμμή.

γ'.) Οἱ τόποι εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν διορισθῆ αἱ ἀνήκουσαι ὑγειονομικαὶ ἀρχαί.

δ'.) Ὁ ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῶν ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, καθὼς καὶ τὰ καθήκοντα καὶ ἡ διαιτοδοσία αὐτῶν.

ε'.) Τὰ ἐναντίον οἱασδήποτε εἰσβολῆς λοιμώδους νοσήματος συνήθη καὶ ἔκτακτα προφυλακτικὰ μέτρα, καθὼς καὶ τὰ πρὸς περιορισμὸν καὶ ἐξάλειψιν τοῦ ἐνσκήψαντος τυχὸν νοσήματος εἰς τινα μέρη τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. **14.** Τὰ Β. Διατάγματα, καὶ ἅπασαι αἱ διοικητικαὶ πράξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδάφ. ε. προσωρινὴν ἐνέργειαν τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν ἄλλων ὑγειονομικῶν διατάξεων, εἰς δῆμον, ἢ τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου πρέπει προηγουμένως νὰ δημοσιεύωνται διὰ κηρύξεως καὶ ταχυκομίδης εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν καθαρσιν τόπος.

Ποιναὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. **15.** Ὁ παραβάτης τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὁρισμῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων ἢ κανονισμῶν τιμωρεῖται.

α.) Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐν γνώσει ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

β'.) Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑποπτων πιστοποιήσεων, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

γ'.) Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πράγματα, ἢ πλοῖα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑποπτων

πιστοποιήσεων, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας] ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

δ'.) Μὲ εἱρκτὴν, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴς καθαρὰς πιστοποιήσεως τὴν κατηγορίαν, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθρ. **16.** Ἐὰν ἐκ τῆς συγκοινωνίας δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § α. τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου μὲ δεσμὰ διὰ βίου, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § β'. μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § γ'. μὲ εἱρκτὴν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § δ'. μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν.

Ἄρθρ. **17.** Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, καὶ ἐκ ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § α. τοῦ ἄρθρου **15** μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § β'. μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν τοῦ § γ'. μὲ φυλάκισιν δύο μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν τοῦ παραγράφου δ'. περίπτωσιν μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. **18.** Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, καὶ ἐκ ταύτης δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § α. τοῦ ἄρθρου **15** μὲ φυλάκισιν δύο μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § β'. μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § γ'. μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § δ'. μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρ. **19.** Ὅστις διὰ τῶν ἐξομολογήσεων του ἐνώπιον τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἢ διὰ τῶν πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἀναφορῶν του ἀναγγέλλει ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ, ἢ ἐν γνώσει παραμορφόνει, ὑποκρύπτει, παρασιωπᾷ τὴν ἀλήθειαν, ἢ νοθεύει, ἢ πλαστογραφεῖ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα καθυπέβαλεν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ πρόσφορα ὑγειονομικὰ μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διακρίσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου **15**, ἄλλως κατ' ἐκείνας τοῦ ἄρθρου **16**, θεωρουμένης πάντοτε ὡς ἰδιαιτέρας ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως τῆς γινομένης πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀπάτης.

Ἄρθρ. **20.** Ἐὰν μεταξὺ τῶν παραδιδομένων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων εὑρεθῶσι κεκρυμμένα πρᾶ-

γματα μὴ ἐλεύθερα πρὶν ἢ ἀναγγελθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχήν. ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως, τὰ εὑρεθέντα ταῦτα πράγματα δημεύονται, ὁ δὲ ἀνακαλύψας λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Ἄρθ. 21 Τιμωρεῖται μὲ θάνατον, ὅστις διὰ βίας, διὰ ῥήξεως ἢ διὰ λαθραίας ἀναβάσεως, ἢ καταβάσεως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐὰν ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν δὲν ἐπήγασε τοιαύτη.

Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ πρόσκαιρα, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος·

Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ εἰρκτὴν δέ, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθρ. 22. Τιμωροῦνται μὲ θάνατον οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπάλληλοι τοῦ Βασιλείου, οἱ πλοίαρχοι τῶν βασιλικῶν πλοίων, ἢ οἱ ἐκπληροῦντες τὰ χρέη τούτων, οἱ ἰατροὶ ὑγειονομείων, ἢ ἄλλοι ἐν γένει ὑπάλληλοι ὑγειονομικοὶ καὶ μὴ, τόσον στρατιωτικοὶ καθὼς καὶ πολιτικοί, οἵτινες ἐν γνώσει εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις των, εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἐπίσημα πιστοποιητικὰ, ἢ ἄλλας ὁποιασδήποτε δηλώσεις, ἀναφέρουν ψευδῆ πράγματα, ἢ ἐν γνώσει παραμορφόνουν, ὑποκρύπτουν ἢ παρασιωπῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν ἕνεκα τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, ἢ τῶν ὅσων παρεσιώπησαν περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ἀκάθαρτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτων ἐπήγασε λοιμώδης νόσος μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν κατὰ συνέπειαν τῶν ἐν γνώσει παρ' αὐτῶν δοθεισῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, ἢ παρασιωπηθέντων περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ὑποπτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νόσος ἐὰν δὲ δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα.

Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐκ τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἐν γνώσει ἐχορήγησεν, ἢ ἕνεκα τῶν περιστατικῶν, τὰ ὁποῖα ἐν γνώσει ὁμοίως παρεσιώπησε, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νόσος ἀναφερόμενοι ἐὰν ἀνακαλέσουν τὰ δοθέντα ψευδῶς ἀνήγγειλαν καὶ ἐὰν δὲν ἐπήγασε τοιαύτη νόσος μὲ εἰρκτήν.

Ἄρθρ. 23. Μένουν ἀτιμώρητοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 19 καὶ 22 ἐὰν ἀναφέρουν ὅλην τὴν ἀλήθειαν πρὶν ἢ παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ληφθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ μέτρον δυνάμενον νὰ ἐκθέσῃ τὴν δημόσιον ὑγείαν, καὶ πρὶν ἢ αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ πληροφορηθῶσι ταύτην δι' ἄλλου μέσου· ἐὰν δὲ ἦσαν ἤδη πληροφορημέναι, καὶ τοῦτο ἦτον ἄγνωστον εἰς τὸν παραβάτην, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας.

Ἄρθρ. 24. Ὅστις ἐν γένει ἀπεδέχθη κατὰ παραβίασιν τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων ἀνθρώπους, ζῶα, ἢ πράγματα ἐπιδεκτικὰ ἢ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ, ὑποκείμενα δὲ εἰς κάθαρσιν, ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου δὲν θεωρεῖται ὡς συναυτουργὸς τῶν ὁρισθεισῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ παραβάσεων, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθ. 49 καὶ 50 τοῦ ποιν. Νόμου· μόνη δὲ ἡ ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως ἀποδοχὴ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιαιτέρα ἐλαφρυντικὴ περίστασις κατὰ τὰ διαληφθέντα ἄρθρα 49 καὶ 50.

Ἄρθρ. 25. Ὅστις, διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν, συγκοινωνήσει μὲ πράγματα, ἀνθρώπους ἢ ζῶα, εὑρισκομένους ἐπίσης ὑπὸ κάθαρσιν, διαχωρισμένους δὲ ἀπ' αὐτὸν, κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἐὰν ἡ συγκοινωνία ἐγένετο ἄνευ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, δὲν ἐτέθη δὲ εἰς κοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ ἄρθρ. 15, ὁπόταν ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης διεδόθη εἰς τινα τῶν ἄλλων τῶν εὑρισκομένων ὑπὸ κάθαρσιν λοιμώδης νόσος, ἄλλως μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ ἄρθρου 16. τιμωρεῖται μὲ τὰς ποινὰς, ὅστις, διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς αὐτὰς ποινὰς, ὅστις, διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐπιτηρούσης αὐτὸν Ἀρχῆς, ἢ τινος ὑγειονομικοῦ φύλακος, ἀλλ' ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς, κοινωνήσει μὲ τινα τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ τεθῇ εἰς συγκοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου.

Ἐὰν αἱ παραβάσεις αὗται ἐγένοντο ἐξ ἀμελείας, καὶ διεδόθη εἰς τοὺς ἄλλους λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται ὁ παραβάτης μὲ τὴν

ποινὴν τοῦ ἄρθρου 17, ἠλαττωμένην μέν, ἀλλ' ὄχι κατωτέραν τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς, ἄλλως δὲ μὲ κράτησιν καὶ πρόσιμον τοὐλάχιστον 50 δραχμῶν.

Ἄρθ. 26. Ἐάν τις ἐκ τῶν συγκοινωνησάντων κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἥτις δὲν ἤθελε τοῦ δοθῇ, ἂν ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἐγνώριζε τὴν γενομένην παράβασιν, τιμωρεῖται μὲ τὴν πλήρη ποινὴν τῶν ἄρθρ. 15 καὶ 16 κατὰ τὰς εἰς αὐτὰ ἐνδιαλαμβανομένας διακρίσεις.

Ἄρθρ. 27. Ὅλοι οἱ φύλακες τῶν ὑγειονομείων, ὑγειονομικῶν σταθμῶν, φυλακείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑγειονομικοὶ καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπιφορτισμένοι μὲ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες ἤθελον ἐγκαταλείψει τὴν ἰδίως ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτοὺς θέσιν, ἢ ἐν γνώσει παραβιάσει τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ μὴ τηρήσῃ τῶν ὑποίων δύναται νὰ ἐκθέσῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τοῦ βασιλείου, ἢ ἄνθρωπόν τινα εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, ἢ πράγματα μὴ ὑπαγόμενα εἰς ἐλευθέραν πιστοποίησιν, ἢ ἐν γνώσει συνδράμει ἄλλους εἰς τὴν παράβασιν τῶν τοιούτων διατάξεων, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 22.

Ἄρθρ. 28. Ἐὰν δὲν ἀπέβη συγκοινωνία καθ' ὁ διάστημα οἱ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἢ οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἐγκατέλειψαν τὴν θέσιν των, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ, 29. Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν πᾶς εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ ἢ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις, προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς νὰ παράξῃ τὴν συνδρομήν του διὰ ὑγειονομικήν τινα ὑπηρεσίαν, δὲν ὑπακούσει.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται οἱ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν των, ἄνευ νομίμου κωλύματος, δὲν ἤθελον ὑπακούσει εἰς τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων των, ἢ ἤθελον ἀμελήσει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων.

Ἄρθρ. 30. Τιμωροῦνται μὲ κράτησιν δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἢ πρόσιμον ἑκατὸν ἕως διακοσίων δραχμῶν, ὅσοι λαβόντες γνῶσιν λοιμώδους τινὸς νοσήματος, ἀγνώστου εἰσέτι εἰς τὴν ἀρχήν, συμβάντος ἐντὸς τοῦ Κράτους, δὲν ἤθελον πάραυτα ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν ἀρμόδιαν ὑγειονομικὴν ἀρχήν.

Ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἦναι ἰατρὸς, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν τοὐλάχιστον μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, περιπλέον στερεῖται ἀπὸ ἓξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μετέρχηται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ.

Ἄρθρ. 31. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ πράκτορες, οἵτινες ἐξ ἀμελείας δὲν ἤθελον χωρὶς ἀναβολὴν ἀναφέρει εἰς τὴν ἀρμοδίαν τοῦ Κράτους ἀρχὴν τὴν εἰσβολὴν πανώλους, ἢ ἄλλου λοιμώδους νοσήματος εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι ὁλους, ἢ ἄλλου λοιμώδους νοσήματος εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι διωρισμένοι, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ περιστατικὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται τὰ λαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑγειονομικῶν ἀρχῶν μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης διεδόθη μόλυσμα τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος Νόμου· ἐὰν δὲν διεδόθη μόλυσμα, ἐκινδύνευσε δὲ ἡ δημόσιος ὑγεία, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν πεντακοσίων ἕως τριῶν χιλιάδων δραχμῶν· ἐὰν δὲ δὲν ἐκινδύνευσε ἡ δημόσιος ὑγεία, ὑποβάλλονται εἰς κράτησιν τοὐλάχιστον εἴκοσιν ἡμερῶν, καὶ ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 32. Ὅστις, εὑρεθεὶς εἴς τινα τῶν παρὰ τῶν ἄρθρων 96 καὶ 106 τοῦ Ποιν. Νόμου ὁριζομένων περιπτώσεων, παραβιάσει τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ὀφείλει ἅμα παύσῃ ἡ βία ἢ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος νὰ ἀναγγείλῃ τὴν παράβασιν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχήν, ἄλλως τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν χιλίων ἕως τριῶν χιλιάδων δραχμῶν, ἐὰν ἐκ τῆς συμβάσης συγκοινωνίας ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· εἰς φυλάκισιν δὲ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν τριακοσίων μέχρι χιλίων δραχμῶν, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθρ. 33. Ὅστις ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ποινικῶν διατάξεων παραβιάσει τὰ περὶ λοιμοῦ ἢ ἄλλων μολυντικῶν νοσημάτων ὑπάρχοντα Διατάγματα, Κανονισμοὺς ἢ Διατάξεις, τιμωρεῖται σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρ. 570-580 τοῦ Ποιν. Νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 34. Ὁ ὑγειονόμος, ἢ ὁ ἐκπληρῶν χρέη ὑγειονόμου, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐνεργῇ ἔργα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, καθόσον ἀφορᾷ τὰ κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ παιδ-

σματα, τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἄλλων πρὸς κάθαρσιν προσδιωρισμένων τόπων, ἢ ὑπὸ κάθαρσιν εὑρισκομένων πλοίων, συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα, μὲ τὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικανομίας.

Ἐπίσης καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐνεργῶσι χρὴ ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὰ κακουργήματα, τὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι διωρισμένοι.

Ἄρθρ. 35. Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων Νόμου.

Ἄρθρ. 36. Ὁ ὑγειονόμος δύναται καὶ ὀφείλει, ὁσάκις προσκληθῇ, νὰ συντάττῃ τὰς διαθήκας τῶν ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ εὑρισκομένων, συμμορφούμενος μὲ τὸν περὶ διαθηκῶν Νόμον.

Ἄρθρ. 37. Τὸ ἄρθρον 318 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρ. 38. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλλίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ περὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν Νόμου.

Κύριοι!

Πολλοὶ εἰς πολλὰς περιστάσεις παρίςησαν ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῆς καθάρσεως τῶν ἐκ τῆς Τουρκίας προελεύσεων, θεωρεῖται τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ συζήτησιν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου ἐλάβομεν τὴν τιμὴν νὰ εἴπωμεν, θέλει ἐνασχοληθῇ ἰδίως εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐλαττώσεως· ἀλλὰ διὰ νὰ δυνηθῶμεν, Κύριοι, νὰ πραγματοποιήσωμεν, τὸν ἐπωφελέστατον τοῦτον σκοπὸν διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, νὰ προφυλάξωμεν δὲ συγχρόνως καὶ τὸν τόπον ἀπὸ πᾶσαν εἰσβολὴν λοιμώδους νοσήματος, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου δυνάμεθα νὰ εὐκολύνωμεν τὸ ἐμπόριόν μας καὶ ὅθεν εἶναι κίνδυνος εἰσβολῆς νοσημάτων εἰς τὸν τόπον μας, αἱ ἁρμόδιαι Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον συνετάχθη καὶ ὑποβάλλεται εἰς συζήτησιν ὁ περὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν Νόμος. Κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον ἐκτὸς τῶν κεντρικῶν Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, συστάινονται ἀναθμιαρχεῖα καὶ φυλακεῖα τοιαῦτα, ὁποῖα δὲν ἦσαν μέχρι σήμερον, διότι τὰ ἔργα τῶν τοιούτων εἶχον ἀνατεθῇ ἁπλῶς εἰς τελωνικοὺς ναθμάρχας καὶ φύλακας.

Ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τούτων εἶναι εἰς τὸ νὰ δύνανται νὰ ἐλευθεροκοινωνῶσι καὶ εἰς ἄλλα μέρη πλοῖα, ζῶα καὶ πράγματα, τὰ ὁποῖα σήμερον εἰς ὀλίγα μέρη, ὅπου ὑγλαδὴ εἶναι συστημένα Ὑγειονομεῖα τακτικά, ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τοιαύτας εὐκολίας, καὶ εἰς τὸ νὰ δύνανται ἀκόμη νὰ καταπλέωσι καὶ ἐκφορτόνωσιν εἰς πλειότερα μέρη τοῦ Κράτους πλοῖα καὶ εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ὄντα, ἐπειδὴ μὴ ὄντος ἱκανοῦ ἀριθμοῦ Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, εἰς πολλὰ μέρη δὲν δύνανται τὰ πλοῖα νὰ κάμωσιν ἐμπορικὰς ἐργασίας.

Εἶναι βέβαιον, Κύριοι, ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου αὐξάνουσι κατ' ὀλίγον τὰ ἔξοδα τῆς διατηρήσεως τῶν ὑγειονομείων, ἀλλ' ἡ εὐκολία, ἥτις χορηγεῖται εἴς τε τοὺς ναυτιλομένους καὶ ἐμπορευομένους, θέλει βεβαίως αὐξήσει καὶ τὰ ἔσοδα διὰ τῆς εἰσπράξεως τῶν δικαιωμάτων, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ἤδη παρουσιαζομένη αὔξησις εἰς τὰ Ὑγειονομικὰ ἔξοδα, θέλει βαθμηδὸν ἐξισωθῇ.

Τὰ ὑπάρχοντα σήμερον Ὑγειονομεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καθαριθῶσι πλοῖα, ὁποιασδήποτε πιστοποιήσεως καὶ ἂν ὦσιν, εἶναι·

τῆς Σύρου,
τῆς Ὕδρας,
τοῦ Πειραιῶς,
τῆς Σκιάθου, καὶ
τῆς Βονίτσης.

Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα Ὑγειονομεῖα, καθὼς εἰς Σπέτσας, Ναύπλιον, Πόρον, Κορωνίδα, Αἴγιναν, Ἄνδρον, Μύκωνον, Θήραν, Μῆλον, Χαλκίδα Σκόπελον, Κύμην, Ἀμαλιούπολιν, Μεσολόγγιον, Πάτρας, Γαλαξείδιον Λουτράκι, Πύλον, Καλάμας καὶ ἀλλαχοῦ, ἀλλὰ τὰ ἔργα τῶν Ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων ἐκτελοῦσι ναυτικοὶ ὑπάλληλοι, πληρονόμενοι ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

Καὶ εἰς αὐτὰ δὲν καθαρίζονται εἰμὴ πλοῖα καθαρᾶς ἰσόνου πιστοποιήσεως, ἂν δὲν φέρωσιν εἰδὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ καὶ ἐπιβάτας, καὶ ἂν τις τῶν ἐκ τοῦ πληρώματος δὲν ἠθένησε, καὶ τέλος ἂν ὑπάρχῃ ἐπιστήμων ἰατρὸς εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον νὰ ἐπισκέπτηται τὸ πλήρωμα. Τὰ δὲ ὑπάρχοντα λοιμοκαθαρτήρια, εἰς τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καθαριθῶσι τὰ ὑφ' ὁποιανδήποτε πιστοποίησιν ἀρχόμενα πλοῖα καὶ πράγματα εἶναι ἑνδεκα, ἤγουν τῆς Σκιάθου,
τῆς Σύρου,
τῆς Ὕδρας,
τῆς Ἀμαλιουπόλεως,
τῆς Βονίτσης,
τῆς Ταράτσης εἰς Φθιώτιδα,
τοῦ Ἰσθμοῦ εἰς Εὐρυτανίαν,
τοῦ Ἀνίνου εἰς Ἀκαρνανίαν, καὶ
τοῦ Πειραιῶς, ἀλλ' εἰς αὐτὸ ἕνεκα τῆς θέσεως καὶ τῆς

καταστάσεως τοῦ καταστήματος, καὶ ἕνεκα τῆς γειτονίας τῆς πρωτευούσης δὲν εἶναι συγχωρημένον μέχρι τοῦδε νὰ καθαρίζωνται, ἐμὴ ἐπιβάται καὶ ἀνεπιθέκτου μολυσμοῦ πράγματείαι πάσης πιστοποιήσεως.

Ἐκτὸς τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τούτων ὑπάρχει διὰ τὰ μεμολυσμένα πλοῖα ἐν λοιμοκομείῳ εἰς Δῆλον, ἀποτελοῦν μέρος τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Σύρου.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ, ὅτι ὅσον πλειότερος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, τόσον μεγαλήτερος καὶ ὁ κίνδυνος τῆς δημοσίου ὑγείας, μ' ὅλον τοῦτο διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐσυγχώρησεν εἰς ναυτικά, τινας νήσους, καὶ ἐν γένει ἀπεχούσας τῶν γενικῶν λοιμοκαθαρτηρίων, νὰ ἀνεγείρωσι δημοτικαῖς δαπάναις τοπικὰ λοιμοκαθαρτήρια, εἰς τὰ ὁποῖα καθαρίζονται μόνον τὰ ἐπιτόπια πλοῖα.

Τὰ λοιμοκαθαρτήρια ταῦτα εἶναι·

τῶν Σπετσῶν,
τῆς Ἄνδρου,
τῆς Θήρας,
τῆς Τήνου, καὶ
τῆς Μυκόνου.

Τὰ ἔξοδα τῆς διατηρήσεως τούτων εἶναι εἰς βάρος τῶν δήμων, εἰς οὓς ἀρίθη πρὸς ἴδιον ὄφελος καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν δικαιωμάτων· τὸ δικαίωμα ὅμως τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ ἐπεφυλάχθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Κατὰ τὰ μεθόρια ὑπάρχουσιν ἤδη καὶ τρία περιφράγματα, εἰς Σούρπην, εἰς Ζαγαράκη Βρύσιν καὶ εἰς Ἴτεμον.

Κατὰ τὸν νέον Νόμον τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὸ Κράτος Ὑγειονομεῖα θέλουν εἶσθαι εἴκοσιν ἑξ. Διὰ τὴν οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων καὶ διὰ τὸ ὁμοιόμορφον διηρέθησαν εἰς τρεῖς κλάσεις, ἀ. β'. καὶ γ'. Ἡ βάσις τῆς τάξεως ἐλήφθη ἀπὸ τὴν μικρὰν ἢ μεγάλην κίνησιν τοῦ λιμένος, ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐρχομένων ὑπὸ κάθαρσιν πλοίων, ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, καὶ ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις, τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἔχῃ ἓν ἕκαστον.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ Ὑγειονομεῖα τῆς ἀ. τάξεως θέλουν εἶσθαι δύο, τὰ τῆς β'. δώδεκα, καὶ τὰ τῆς γ'. ὀκτώ. — Τὰ δὲ λοιμοκαθαρτήρια θέλουν εἶσθαι ἑπτά.

Δι' οὓς ἐδόθη ἀνωτέρω λόγους καὶ τὰ λοιμοκαθαρτήρια διηρέθησαν εἰς τρεῖς κλάσεις ὡς καὶ τὰ Ὑγειονομεῖα· καὶ ἀ. μὲν θέλουν εἶσθαι δύο, β'. ἕπτά, καὶ γ'. δύο· ὡς τρίτης τάξεως θεωροῦνται καὶ ὅλα τὰ συστηθέντα τοπικά, καὶ αὐτὰ τὰ συστηθησόμενα, ἂν δῆμός τις ἤθελε ζητήσει νὰ συστήσῃ.

Λόγοι εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς συγκοινωνίας μᾶς ἠνάγκασαν νὰ αὐξήσωμεν κατὰ δύο τὸν ἀριθμὸν τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, καὶ τὸ μὲν ἓν θέλει συστηθῇ κατὰ τὰ δυτικὰ παράλια, διότι σήμερον, ἀναχωρῶντες ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Βονίτσης, δὲν θέλει εὑρεῖ λοιμοκαθαρτήριον εἰμὴ εἰς τὸν τῆς Ὕδρας· τὸ δὲ ἕτερον θέλει προστεθῇ κατὰ τὴν Εὐρυτανίαν, διότι τὸ ὑπάρχον ἤδη εἰς Ἴτεμον δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐν χρήσει καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα, καὶ οἱ ἄνθρωποι πολλάκις ἐμποδίζονται ἐκ τῆς χιόνος νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος.

Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν ξηρὰν λοιμοκαθαρτηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν καθαρίζεσθαι ἄνθρωποι, ζῶα, πράγματα καὶ πραγματεῖαι παντὸς εἴδους, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον διὰ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν συναλ-

λαγμάτων, νὰ συστηθῶσι κατὰ τὰ ὅρια καὶ εἴσοδα Ὑγειονομικὰ περιφράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα θέλουν καθαρίζεσθαι μόνον ζῶα, πράγματα, μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, ἀποστελλαὶ καὶ ἄλλα ἔγγραφα καὶ νομίσματα.

Οἱ ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ θέλουν εἶσθαι 64, τὰ δὲ φυλακεῖα 62.

Διὰ νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ προτεινόμενον ἤδη σύστημα, Κύριοι, ἀπαιτεῖται ἐκπάνη δραχμῶν 270,060. Τὰ ἐξοδευόμενα, κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε σύστημα, ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν φθάνουν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 90,706. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ἐξοδεύοντο ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ὡς ἔγγιστα δραχμαὶ 48,400, καὶ ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν δραχμαὶ 38,088, εἰς μισθοδοσίας Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπαλλήλων, εἰς ὅσους εἶχον ἀνατεθῇ, χάριν οἰκονομίας καὶ Ὑγειονομικὰ καθήκοντα· ἀφ' οὗ λοιπὸν προσθέσωμεν καὶ τὰ δύο ταῦτα ποσά, Κύριοι, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ἐξοδεύονται δραχμαὶ 177,194.

Οἱ λόγοι τῆς οἰκονομίας, Κύριοι, οἵτινες ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν τότε νὰ ἀναθέσῃ τὰ Ὑγειονομικὰ καθήκοντα εἰς ὑπαλλήλους οἰκονομικοὺς καὶ ναυτικούς, αὐτοὶ θέλουν τὴν ἀναγκάσει καὶ σήμερον, ἀφ' οὗ διορίσει τοὺς Ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτοὺς ὑγειονομικὰ ἢ λιμενικὰ καθήκοντα ἄνευ ἐπιμισθίου τινὸς ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἡ Ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία εἶναι ἡ οὐσιωδεστέρα τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς λιμενικῆς καὶ αἱ εὐθύναι ἀναγκαίως μεγαλήτεραι, ἀπαιτεῖται ὥστε καὶ τὸ ὑπηρετοῦν προσωπικὸν νὰ ἦναι ἀναγκαίως ἱκανώτερον. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναθέσωμεν ἔργα οἰκονομικὰ ἢ λιμενικὰ εἰς Ὑγειονόμους, οὐχὶ δὲ Ὑγειονομικὰ εἰς οἰκονομικοὺς ἢ λιμενικούς, οἱ δὲ ὑπάλληλοι νὰ ὑπάγωνται ἀμέσως εἰς τὴν οἰκειοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, τοῦ ἀρμοδίου νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των.

Ἡ ποσότης τῶν δραχμῶν 270,060, ἥτις φαίνεται, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἀναγκαία διὰ τὴν σύστασιν τῶν Ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, θέλει χρησιμεύσει, ἂν ποτε λάβωμεν ἀνάγκην, νὰ πληρώσωμεν ὅλας τὰς φαινομένας ἐν τῷ Νόμῳ θέσεις· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις σήμερον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἐλαττώσεις τινὰς σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον, ἀναθέτουσα εἰς ὅσα μέρη δύνανται οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ὑγειονομείων νὰ ἐκτελῶσι καὶ χρέη τῶν ὑπαλλήλων τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, καὶ τοιουτοτρόπως ἀντὶ νὰ πληρώνωνται δύο, θέλει πληρώνεται εἷς.

Αἱ οἰκονομίαι ὅμως αὗται, Κύριοι, ἀναβαίνουσιν εἰς δραχμὰς 32,760, θέλουν ἐμφανισθῇ εἰς τὸν ὑποβληθησόμενον προϋπολογισμὸν τῶν Ὑπουργείων, καὶ τοιουτοτρόπως τὸ ἀπαιτούμενον περιπλέον ποσὸν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Νόμου δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 60,110.

Αἱ ὑγειονομικαὶ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους 1843 ἀναβαίνουσιν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 121,553: 37/00, εἰς αὐτὰς ὅμως πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰς λιμενικὰς εἰσπράξεις, εἰς ὅσα μέρη διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λιμενικῶν χρεῶν δὲν θέλομεν ἐξοδεύσει τι, διότι τὰ ἔργα τῶν λιμενικῶν χρεῶν θέλουν ἀνατεθῇ, ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω, εἰς τὰς Ὑγειονομικὰς Ἀρχάς.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω οἰκονομιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τοῦ παρόντος γίνονται ἕνεκα τῆς ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων ἐκπληρώσεως διττῶν καθηκόντων, θέλομεν προσπαθήσει νὰ κάμωμεν καὶ ὅσας ἄλλας συνηθῶμεν, ὅταν φθάσωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, τὰς ὁποίας θέλετε γνωρίσει, ὅταν σᾶς ὑποβληθῇ ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμός.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων ἐπροσδιορίσθη μ' ὅλην

τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν, καὶ δυνάμεθα νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν, Κύριοι, ὅτι ἀναλόγως τῶν χρεῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιφορτίζονται, καὶ τῆς εὐθύνης, ἥτις τοὺς ἐπιβαρύνει, εἶναι μικροτάτη.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν βαθμολογίαν τῶν ὑπαλλήλων, ἐφροντίσαμεν ὥστε νὰ ἦναι ἀνάλογος μὲ τὴν θέσιν καὶ τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἕκαστος νὰ ἐκπληρώσῃ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν.

ΟΘΩΝ

ΚΑΙΣΑΡΟΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν τὰ ἑρεξῆς·

Περὶ Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ συνίστανται,

1. Εἰς ἐπιθεωρητάς·
2. Εἰς Ὑγειονομεῖα·
3. Εἰς Ὑγειονομικὰς ἐπιτροπάς·
4. Εἰς Ὑγειονομικοὺς σταθμούς·
5. Εἰς Ὑγειονομικὰ φυλακεῖα, καὶ
6. Εἰς ἐπισταστίας λοιμοκαθαρτηρίων.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν.

Ἄρθρ. 2. Δύο ἐπιθεωρηταὶ διορίζονται καθ' ὅλον τὸ Κράτος, μισθοδοτουμένου ἑνὸς ἑκάστου κατὰ μῆνα μὲ δραχμὰς τριακοσίας.

Εἷς τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἦναι Ἰατρός.

Τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἕνα τῶν ἀνωτέρων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων μὲ ἐπιμίσθιον πεντήκοντα δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἔξοδα ὁδοιπορίας χορηγοῦνται κατ' ἔτος εἰς ἕκαστον ὑγειονομοεπιθεωρητὴν δραχ. πεντακόσιαι, περὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὑπάγονται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τῶν Ὑγειονομείων.

1. Διαίρεσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ὑγειονομεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις· πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης.

Καὶ πρώτης μὲν εἶναι δύο, δευτέρας δὲ δώδεκα, καὶ τρίτης δώδεκα.

2. Προσωπικὸν καὶ μισθοδοσία αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Τὸ προσωπικὸν ἑκάστου ὑγειονομείου προσδιορίζεται καὶ μισθοδοτεῖται ἀναλόγως τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει τὸ Ὑγειονομεῖον, ὡς ἑρεξῆς·

Ἄρθρ. 5. Τὸ Ὑγειονομεῖον Α τάξεως σύγκειται

1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 200
2. Ἐξ ἑνὸς Ἰατροῦ 120
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως 120
4. Ἐξ ἑνὸς γραφέως 90
5. Ἐξ ἑνὸς βοηθοῦ 80
6. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 50
7. Ἐξ ἑνὸς καπνιστοῦ 50
8. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
9. Ἐκ τριῶν τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 40
10. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα τυχηρὰ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν.

Ἄρθρ. 6. Ἕκαστον Ὑγειονομεῖον Β'. τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου, μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 120
2. Ἐξ ἑνὸς Ἰατροῦ 100
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως 90
4. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 45
5. Ἐξ ἑνὸς καπνιστοῦ, ἂν ἦναι χρεία, ... 45
6. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἂν ἦναι χρεία, ἄνευ

μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ κανονισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.

7. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς . . . . . 35, καὶ

8. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα συχνὰ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν.

Ἄρθρ. 7. Ἕκαστον Ὑγειονομεῖον Γ'. τάξεως συγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου, μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 100
2. Ἐξ ἑνὸς Ἰατροῦ 80
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως, ἂν ἦναι χρεία, ... 80
4. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἂν ἦναι ἀνάγκη τοιούτου, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
5. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένων ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς . . . . . 30, καὶ
6. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.

Ἄρθρ. 8. Εἰς ὅσα τῶν Ὑγειονομείων οἱασδήποτε τάξεως ἀναγκαιοῦσιν εἰδικοὶ κωπηλάται, θέλουσι διορίζεσθαι παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μὲ δραχ. 25, ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος δὲν θέλει ὑπερβαίνει τοὺς δεκαπέντε.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρ. 9. Παρ' ἑκάστῳ Ὑγειονομείῳ διατελεῖ καὶ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ συγκειμένη,

1. παρὰ τοῦ Ὑγειονόμου,
2. παρὰ τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Ὑγειονομείου,
3. παρὰ δημάρχου τοῦ τόπου, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ,
4. παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν παρέδρου, καὶ
5. παρ' ἑνὸς πολίτου Ἕλληνος, ἐκλεγομένου κατὰ τριετίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 10. Τῶν Ὑγειονομικῶν τούτων ἐπιτροπῶν προεδρεύει ὁ Ὑγειονόμος.

Ἄρθρ. 11. Εἰς τόπους, ὅπου τυχὸν δὲν ὑπάρχει συστημένον εἰρηνοδικεῖον, ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται μόνον ἐκ τῶν τεσσάρων ἄλλων μελῶν αὐτῆς.

Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου νικᾷ.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἐπιτροπὴν μέλη ἐκπληροῦσι τὰ ἀνατεθέντα εἰς αὐτὰ καθήκοντα ἀμισθί.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν.

Ἄρθρ. 13. Οἱ Ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ διαιροῦνται·

α') εἰς ἁπλοῦς Ὑγειονομικοὺς σταθμούς·

β') εἰς σταθμούς, εἰς οὓς εἶναι προσηρτημέναι ἐπιστασίαι Ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων.

— *α. Περὶ τῶν ἁπλῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν.*

Ἄρθρ. 14. Οἱ ἁπλοῖ ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ προσδιορίζονται ὅλοι τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα τέσσαρες.

Ἄρθρ. 15. Ἑκάστου τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν προΐσταται εἷς σταθμάρχης, μισθοδοτούμενος μηνιαίως δραχμὰς. 60

Ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλῇ, διορίζονται ὑπ' αὐτὸν εἷς, ἢ καὶ πλειότεροι κατὰ τὰς περιστάσεις τακτικοὶ φύλακες μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν. 30

— *β'. Περὶ τῶν σταθμῶν, εἰς οὓς εἶναι προσηρτημέναι ἐπιστασίαι ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων.*

Ἄρθρ. 16. Οἱ σταθμοί, εἰς οὓς εἶναι προσηρτημέναι ἐπιστασίαι ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων, προσδιορίζονται ἅπαντες εἰς τέσσαρας τὸ ἀριθμόν.

Ἄρθρ. 17. Ἑκάστου τῶν ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων ἐπορεύει εἷς σταθμάρχης, μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δρ. . 60

Χρείας δὲ καλούσης διορίζονται ὑπ' αὐτὸν εἷς, ἢ καὶ πλειότεροι κατὰ τὰς περιστάσεις ὑγειονομικοὶ φύλακες, μισθοδοτούμενοι μηνιαίως ἕκαστος μὲ δραχμάς. 30

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ ὑγειονομικῶν φυλακείων.

Ἄρθρ. 18. Τὰ ὑγειονομικὰ φυλακεῖα προσδιορίζονται ἅπαντα τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα δύο.

Ἄρθρ. 19. Εἰς ἕκαστον τῶν ὑγειονομικῶν φυλακείων διορίζεται εἷς φύλαξ, μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δρ . . 40

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Περὶ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων.

1. Διαίρεσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 20. Τὰ λοιμοκαθαρτήρια διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, πρώτης, δευτέρας, καὶ τρίτης.

Καὶ πρώτης μὲν εἶναι ἕν, δευτέρας δὲ ὀκτὼ, καὶ τρίτης δύο.

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν ὑπάγονται καὶ ὅλα τὰ ὑπὸ τῶν δήμων συντηρούμενα λοιμοκαθαρτήρια.

2. Προσωπικὸν καὶ μισθοδοσία.

Ἄρθρ. 21. Τὸ προσωπικὸν τῆς Α'. τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 200
2. Ἐξ ἑνὸς Ἰατροῦ 120
3. Ἐξ ἑνὸς Γραμματέως 100
4. Ἐξ ἑνὸς ἐφόρου τῶν ἀποθηκῶν 80
5. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 50
6. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
7. Ἐκ τριῶν τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μὲ δραχμὰς 40
8. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κανονισμένα τυχηρὰ δικαιώματα κατὰ τὴν διατίμησιν.

Ἄρθρ. 22. Τὸ προσωπικὸν τῆς Β'. τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου, μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς. 120
2. Ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ. 100
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως 90
4. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 45
5. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ κατὰ τὴν χρείαν ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
6. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου μηνιαίως ἑκάστου μὲ δραχμ. . . . . 35 καὶ
7. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 23. Τὸ προσωπικὸν τῆς Γ'. τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου, μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δρ. 100
2. Ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 80
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως, ... 80
4. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου μηνιαίως ἑκάστου μὲ δρ. 30
5. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 24. Οἱ ὑγειονόμοι, οἱ ἰατροὶ τῶν ὑγειονομείων καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, ὅταν δὲν προσγίνεται ἔλλειψις εἰς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα, ἐπιφορτίζονται καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, λαμβάνοντες διὰ τοῦτο ἐπιμίσθιον κατὰ μῆνα, οἱ μὲν ὑγειονόμοι ἀπὸ δραχ. 40—80, οἱ δὲ ἰατροὶ ἀπὸ 30—60, οἱ δὲ γραμματεῖς, ὁποιουδήποτε βαθμοῦ καὶ ἂν ὦσιν, ἀπὸ 15 30.

Ἄρθρ. 25. Οἱ γραμματεῖς τῶν ὑγειονομείων ἢ λοιμοκαθαρτηρίων, ὅταν ἐκπληρῶσι χρέη ἐπιστάτου λοιμοκομείου, λαμβάνουν ἐπιμίσθιον 15—30 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ βαθμολογίας τῶν ὑγειονομικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων

Ἄρθρ. 26. Ἡ βαθμολογία τῶν ὑγειονομικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων κανονίζεται ὡς ἑρεξῆς·

1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἔχουν βαθμὸν τμηματάρχου Β'. τάξεως.

2. Οἱ ὑγειονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς Α'. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν ἐπάρχου.

3. Οἱ ὑγειονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς Β'. τάξεως, καθὼς καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων Α'. τάξεως, ἔχουσι βαθμὸν Ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 27. Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν ὑγειονομείων ἔπονται τῶν τμηματαρχῶν Β'. τάξεως.

Οἱ ὑγειονόμοι Α'. τάξεως ἕπονται τῶν ἐπάρχων.

Οἱ μὲ τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ἰσόβαθμοι ὑπάλληλοι τῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἕπονται αὐτῶν.

Ἄρθρ. 28. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῆ τὰ τῆς στολῆς ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἑνὸς ἑκάστου.

Ἄρθρ. 29. Οἱ παρὰ ταῖς ὑγειονομικαῖς καὶ λοιμοκαθαρτικαῖς ἀρχαῖς γραφεῖς καὶ βοηθοὶ, καπνισταὶ, τακτικοὶ φύλακες καὶ

προμηθευταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Παρὰ δὲ τοῦ ἐπάρχου διορίζονται οἱ ἔκτακτοι φύλακες καὶ οὐ σπειρεῖ, ἀλλὰ θέλει ἀκούει πάντοτε καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ὑγειονομείου ἢ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου περὶ τοῦ διορισθησομένου. Ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων φυλάκων καὶ τῶν σπειρεῖ δὲν ἐξαρκεῖ, προσλαμβάνει οἴκοθεν τοὺς ἀναγκαίους.

Ἄρθρ. 30. Εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους, ἂν ἦναι δυνατὸν, ἀνατίθενται καὶ ἔργα οἰκονομικῶν ἢ ναυτικῶν ὑπαλλήλων, ἄνευ ἰδιαιτέρου ἐπιμισθίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἀπριλίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ νόμου περὶ τῆς διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν καὶ τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων.

Κύριοι!

Πᾶσα Κυβέρνησις, φροντίζουσα νὰ συστήσῃ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας καταστήματα, ἔχει βεβαίως ἀνάγκην νὰ εἰσπράττῃ καὶ δικαιώματά τινα διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ εἶχε συνταχθῇ συνεπείᾳ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἡ ὑπάρχουσα μέχρι τοῦδε διατίμησις τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, ἀλλ' ἡ διατίμησις αὕτη εἶχεν ἐλλείψεις τινάς, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ διορθώσωμεν ἤδη, ὅτε πρόκειται νὰ ὀργανισθῶσιν τὰ ὑγειονομεῖά μας τακτικώτερα, συνεπείᾳ τοῦ ἐκδοθησομένου ὑγειονομικοῦ Νόμου. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς διατιμήσεως ταύτης ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν πρὸ πάντων ἡ εὐκολία τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς μικρᾶς ναυτιλίας, ἥτις ὡς ἐκ τῶν συνεχῶν ταξειδίων της, ἦτον ἀναγκασμένη νὰ πλησιάσῃ συνεχῶς δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἐφάνησαν δυσανάλογα ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν μικρῶν πλοιαρίων καὶ τῶν ὀλίγων κερδῶν, τὰ ὁποῖα ἔκαμνον. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ μεγάλα πλοῖα, ἡ διατίμησις ηὐξήσε κατὰ μικρὸν, διότι εἰς ὀλιγωτέρας περιστάσεις κατάντουν εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια μιᾶς ἔνεκα τῶν ἐκτεταμένων ταξειδίων των, καὶ μεγαλήτερα τῶν μικρῶν πλοίων κέρδη ἔχουσιν.

Ἐκτὸς ταύτης, ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρωμεν καὶ ἄλλην εὐκολίαν εἰς τὴν ἀκτεμπορίαν καὶ τὴν μικρὰν ναυτιλίαν, συστήνοντες μίαν τάξιν ἀκοινωνήτων πλοίων, ὁποῖα δὲν ἦτον μέχρι τοῦδε.

Ποίας τάξεως πλοῖα θέλουν εἶσθαι τ' ἀκοινώνητα καὶ εἰς ποῖα μέρη θέλει συγχωρεῖσθαι νὰ διαμένωσι τὰ τοιαῦτα, προβλέπει ὁ Κανονισμὸς τῶν ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, τὸν ὁποῖον θέλομεν ἐκδώσει μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου. Εἰς δὲ τὸν παρόντα

Νόμον προβλέπεται μόνον περὶ τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ πληρώνωσι, καθὼς εὑρίσκονται εἰς τὴν προσδιορισμένην διὰ τὰ ἀκοινώνητα θέσιν. Ἐκ τῆς προσδιορισθείσης μικρᾶς ποσότητος τῶν δικαιωμάτων, παρατηρεῖτε, Κύριοι, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ πληρώνωσι πολλὰ ὀλιγώτερα δικαιώματα, ἀφ' ὅσα ἤθελον πληρώσει, ἂν ἤθελον ἐξακολουθῇ νὰ ἦναι ὡς μέχρι τοῦδε· ἀναγκασμένα νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τακτικὴν κάθαρσιν, καὶ τελειώνουν αὐτὴν ὁσάκις ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὰς τουρκικὰς ἀκτάς, εἰς τὰς ὁποίας συνεχῶς ἀπέρχονται χάριν μικροῦ ἐμπορίου, καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ ὑποκύπτωσιν εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν Ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα εἶναι βαρέα.

Ἡ καταστασις τῆς ἀκοινωνησίας εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εὑρίσκωνται τὰ ἀκοινώνητα ταῦτα πλοῖα, καὶ ἡ ἐλάφρωσις τῆς πληρωμῆς τῶν δικαιωμάτων, θέλουν βεβαίως· τὰ εὐκολύνει νὰ ἀναχωροῦν καὶ ἐπιστρέφουν, ὁσάκις θελήσουν, ὑπὸ κάθαρσιν, καὶ θέλουν μεταφέρει διὰ τῶν συνεχῶς τούτων ταξειδίων των μεγάλας ποσότητας ἐμπορικῶν εἰδῶν.

Εἰς τὴν παροῦσαν διατίμησιν, παρατηρεῖτε πρὸς τοῖς ἄλλοις, Κύριοι, δικαίωμα προμηθευτῶν, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἰσχύν. Ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ὑπάρχωσι προμηθευταὶ εἰς τὰ Ὑγειονομεῖα καὶ τὰ λοιμοκαθαρτήρια, ὑπηγορεύθη ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀνάγκην τῶν καθαριζομένων. Συνέπιπτε πολλάκις ὥστε οἱ καθαριζόμενοι νὰ λαμβάνωσιν ἀνάγκην ὑπηρεσίας τινος, καὶ οὐδεὶς εὑρίσκετο νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην μ' ὅσην πληρωμὴν καὶ ἂν ἤθελε προσφέρει ὁ καθαριζόμενος· ἤδη ὅμως μὲ μικρὰν, μὲ ἀσήμαντον πληρωμὴν ἀφ' ἕνα ἕκαστον τῶν καθαριζομένων, ὅταν ἤθελον μεταχειρισθῇ τὸν προμηθευτὴν τοῦτον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, θέλει εὑρίσκεται πάντοτε ἄνθρωπός τις πρόθυμος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν των.

Ἐπὶ τέλους, Κύριοι, δυνάμεθα νὰ σᾶς βεβαιώσωμεν ὅτι δὲν παρελείψαμεν εἰς τὸ νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ ἀποκαταστήσωμεν καὶ τὴν διατίμησιν ταύτην ἀρκούντως μετριωτέραν ἐκείνης τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ψηφισάμενοι ὁμορρώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς· 63*

. . . . . .

ΚΕΦΑΛ. Α.

Ὑγειονομικὰ δικαιώματα.

	Δρ.	Λεπ.
Ἄρθρ. 1. Διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν		
α'. Πλοίων μέχρι 5 τόνων.		20
β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 50 δι' ἕκαστον τόνον.	»	2
γ'. Πλοίων ἀπὸ 51 τόνων μέχρι τῶν 100 . .	»	3
δ'. Πλοίων ἀπὸ 101 τόνων καὶ ἐπέκεινα. . .	»	4
Ἄρθρ. 2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς πιστοποιήσεως.		
α'. Πλοίων μέχρι τῶν 5 τόνων		0
β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 50 δι' ἕκαστον τόνον	»	1
γ'. Πλοίων ἀπὸ 51 τόνων καὶ ἐπέκεινα . . .	»	2
Ἄρθρ. 3. Δι' ἕκαστον ἐπιβάτην μὴ συναριθμούμενον εἰς τὸ ναυτολόγιον	»	20
Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς ταύτης οἱ στρατιῶται τοῦ Βασιλ. Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οἵτινες ταξειδεύουν δι' ὑπηρεσίαν.		
Ἄρθρ. 4. Δι' ἕκαστον ἀποδεικτικὸν μαρτυρικὸν ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμου ἐγγράφου ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς	Δρ. » 2	Λ.
Ἄρθρ. 5. Διὰ τὴν ἄδειαν τῆς ἀκτοπλοΐας.		
α'. Πλοίων μέχρι τῶν 5 τόνων	»	20
β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων καὶ ἐπέκεινα. . . .	»	30

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Καθαρτικὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 1. Διὰ πλοῖα εὑρισκόμενα εἰς τὸν λιμένα ὑπὸ κάθαρσιν.		
α. μέχρι 50 τόνων χωρητικότητος δι' ἕκαστον τόνον καθ' ἑκάστην		1
β'. Ἀπὸ 51 καὶ ἐπέκεινα.		2
Ἄρθρ. 2. Τὰ ἀκοινώνητα πληρώνουν ἀντὶ ὅλων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων καθ' ἑκάστην.		50
Ἄρθρ. 3. Ἕκαστος ἐπὶ τοῦ πλοίου καθαριζόμενος καθ' ἑκάστην		50
Ἄρθρ. 4. Ἕκαστος ἐπὶ τῶν ἀκοινωνήτων ἐπιβάτης μὴ συναριθμούμενος εἰς τὸν ναυτολόγον ἅπαξ		25

	Δρα.	Λεπτὰ
Ἄρθρ. 5. Διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν		
α'. Πλοίων μέχρι 5 τόνων		0
β'. Ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 25	1	
γ'. Ἀπὸ 26 τόνων μέχρι τῶν 50	1	50
δ'. Ἀπὸ 51 τόνων μέχρι τῶν 100.	3	
ε'. Ἀπὸ 101 τόνων καὶ ἐπέκεινα	6	
Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἰατρικῆς ἐπισκέψεως πληρόνεται, καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ ὑπὸ κάθαρσιν.		
Ἄρθρ. 6. Δι' ἑκάστην τριχτικὴν λέμβον διοριζομένην παρὰ τῆς ἀρχῆς εἰς ἐπιτήρησιν πλοίων εὑρισκομένων ὑπὸ κάθαρσιν καθ' ἑκάστην	» 5	
Ἄρθρ. 7. Δ' ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον ἐπὶ τοῦ πλοίου καθ' ἑκάστην	» 1	50
ὅταν ὅμως τὸ πλοῖον εἶναι μεμολυσμένον	4	
Ἄρθρ. 8. Δι ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρῇ ἀποβιβαζόμενα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα	» » 1	50
ὅταν ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ διαρκῇ ὀλιγώτερον τῶν 6 ὡρῶν δι' ἑκάστην ὥραν	» »	25
Ἄρθρ. 9. Ἕκαστος ἐπιβάτης καθαριζόμενος εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον καθ' ἑκάστην.		
α. Ὅταν εὑρίσκεται ὁμοῦ μὲ ἄλλους εἰς αὐτὸ .	»	50
β'. Ὅταν ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἰδιαίτερον δωμάτιον δι' ἑαυτὸν	3	
Ἄρθρ. 10. Ἕκαστος καθαριζόμενος ἐπιβάτης εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου εἴτε εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον δι' ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν ἅπαξ	» » 2	
Ἄρθρ. 11. Ἕκαστος ἐπιβάτης εἰς τὴν ἀπόδυσιν ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν καυσοξύλων καὶ τοῦ ὕδατος	6	
Ἄρθρ. 12. Ἀπαλλάττονται ὅλων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων παιδία μέχρι τῶν δύο ἐτῶν, ὅσα δὲ εἶναι 3 — 12 πληρόνουν τὸ ἥμισυ τῶν δικαιωμάτων.		
Ἄρθρ. 13. Δι' ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον εἰς τοὺς ἐπιβάτας καθ' ἑκάστην	1	50
Ἄρθρ. 14. Ὅταν οἱ ἐπιβάται εἶναι μεμολυσμένοι	4	

Ἄρθρ. 15. Δι' ἕκαστον ἀερισὴν τῶν πραγματειῶν καθ' ἑκάστην . . . . . Δρ. 2 λ. 50

Ἄρθρ. 16. Ὅταν αἱ πραγματεῖαι εἶναι μεμολυσμέναι 5

Ἄρθρ. 17. Πᾶν ὅ,τι ἐκκαθαρίζεται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐκκαθαρίζεται ἰδίως δι' ὑποκαθαρισμοῦ, ἢ καταδύσεως ὡς ὑγρὸν πληρόνει 1|2 τοῖς 0|0.

Ἄρθρ. 18. Τὸ δικαίωμα τῆς καθάρσεως διὰ τὰ ζῶα εἶναι·

ά. Διὰ τοὺς βόας, τὰς βουβάλους, τοὺς ἵππους, τοὺς ἡμιόνους, τοὺς ὄνους καὶ τὰ ὅμοια τετράποδα ἕκαστον 1

β'. Διὰ τὰ πρόβατα τὰς αἶγας τοὺς χοίρους καὶ τὰ ὅμοια τετράποδα ἕκαστον 4

Ἄρθρ. 19. Ὅλοι οἱ μεμολυσμένοι ἄνθρωποι ἀπαλλάττονται τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μετακομίσεως αὐτῶν εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, καὶ πληρόνουν μόνον τὰ ἔξοδα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκασμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ διὰ τὴν κάθαρσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 20. Ἀπαλλάττονται ὡσαύτως τῶν λοιμοκαθαρτικῶν μόνον δικαιωμάτων, ὅσοι ἐπιβάται ἀποδείξουν δι' ἀποδεκτικῶν πενίας κατὰ τὸν Νόμον ἐκδιδομένων παρὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου των, ἢ τῆς ὑγειονομικῆ ἐπιτροπῆς τὴν τελείαν αὐτῶν πενίαν.

Ἄρθρ. 21 Διὰ τὸν προμηθευτὴν τοῦ Ὑγειονομείου πληρόνουν τὰ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖα, ὅταν μεταχειρίζωνται αὐτὸν καθ' ἑκάστην, δι' ἕκαστον ἐπ' αὐτῶν ἄνθρωπον (ἐπιβάτην ἢ Ναύτην) λεπ. 8

Ἄρθρ. 22. Διὰ τὸν προμηθευτὴν τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἕκαστος ἐπιβάτης, ὅταν μεταχειρίζεται αὐτὸν καθ' ἡμέραν. λεπ 15

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἀπριλλίου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Οἱ πρόεδροι ἀκολούθως τῶν τμημάτων ἤγγειλαν ὅτι ὡς μέλη μὲν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ νεοσυλλεξίας Νομοσχεδίου ἐξελέγθησαν παρὰ τῶν τμημάτων οἱ Κ. Κ. Δρόσος, Γουλιμῆς, Λαπουσιάδης, Βλάχος, Καλλέργης, καὶ Γιαζόμασης, ὡς μέλη δὲ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς οἱ Κ. Κ. Σταματάρας, Ζῶτος, Παρίσσης, Βλάχος, Ζάρκος, Καλλέργης, καὶ Καπετανάκης· ὁ δὲ Πρόεδρος παρατηρήσας ὅτι οἱ ἐκλεχθέντες

οὗτοι δὲν πρέπει νὰ τεθῶσιν ὑποψήφιοι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, προσκάλεσε τὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴν αὐτῶν· τῆς ὁποίας γενομένης κατὰ τὸν κανονισμὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφογνωμόνων

ἐπιτροπῆς, τυπωθεισῶν καὶ διανεμηθεισῶν πρὸ πολλοῦ εἰς τοὺς Βουλευτάς, καὶ

Α'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 669 ἀναφορᾶς τοῦ Εὐζωθ. Φλώρου, πληρεξουσίου τῶν κατοίκων Λογκοῦ τῆς Λοκρίδος, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι ὁ Λάμπρος Εὐμολπιάδης ἢ Ἀλ-ξάνδρου, ἔχων εἰς τὸ χωρίον των πεντακοσίων μόνον στρεμμάτων γαίας, κατεπάτησε καὶ τὰς λοιπὰς τοῦ δημοσίου καὶ ὅσην ἐκτάσεως ὑπὲρ τὰς δέκα χιλιάδας στρεμμάτων καὶ ὠφελεῖται ἀπὸ τὴν ἐκεῖθεν προτρχομένην ναυπηγήσιμον καὶ οἰκοδομήσιμον ξυλίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τὸ δημόσιον ζημειοῦται καὶ οἱ κάτοικοι δὲν ἔχουσι ποῦ νὰ βόσκωσι τὰ ποίμνιά των, διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ ἀπαγορευθῇ κατὰ τοῦ ῥηθέντος Λάμπρου Ἀλεξάνδρου πᾶσα ἐκποίησις τῶν γαιῶν τούτων, νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἐξέτασις περὶ τῶν καταπατουμένων ἐθνικῶν τούτων γαιῶν, καὶ νὰ διακριθῶσι τὰ ὅρια τῶν ἐθνικῶν καὶ τῶν ἐκείνου γαιῶν· καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναφορᾶς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἔργον τοῦ Ὑπουργείου εἶναι νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, διὰ νὰ μὴ ζημειοῦται τὸ δημόσιον οὐδὲ νὰ παραπονῶνται οἱ πολῖται οὗτοι, γνωμοδοτεῖ· α νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν».

Εἷς τῶν Βουλευτῶν Λοκρίδος ἀναπτύσσων τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναφορᾶς, ἐξέθηκεν ὅτι πολλὰ πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως ἔτη ὁ πατὴρ τοῦ νῦν Λάμπρου Ἀλεξάνδρου ἐξουσίαζεν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Λογκοῦ γαίας εἰς μικρὰ, κατὰ διάφορα μέρη διεσπαρμένα μεταξὺ Ὀθωμανικῶν γαιῶν, τμήματα μέχρι τῶν **1812**· ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, συλληφθεὶς καὶ φυλακισθεὶς ἀπὸ τὸν Βελῆ-πασσαν υἱὸν τοῦ Ἀλῆ-πασσα διὰ τὴν ἐξόφλησιν χρεῶν του πρὸς τὸν δεύτερον, ἠναγκάσθη νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν κυριότητα ἐκείνου τὰς ῥηθείσας γαίας, τὰς ὁποίας ἐξουσίαζε μετὰ ταῦτα καὶ ἀντήλλαξε μὲ ἄλλας γαίας κατὰ τὴν Φθιώτιδα· ὅτι κατὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Ἀλῆπασσα ὁ πατὴρ τοῦ Λάμπρου Ἀλεξάνδρου ἠθέλησε νὰ διεκδικήσῃ τὴν κυριότητα τῶν γαιῶν τούτων, ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ, ὥστε μέχρι τῶν **1821** αἱ γαῖαι αὗται ἦσαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ὀθωμανῶν· ὅτι κατὰ το **1830** ὁ Λάμπρος Ἀλεξάνδρου κατέσχεν αὐθαιρέτως τὰς γαίας ταύτας ἐφαπλώσας τὴν κατοχήν του κατὰ τὰ **1833**, ὅτε ἦτο Βασιλικὸς ἔφορος, καὶ ἐπὶ τῶν καλλιτέρων ἐθνικῶν γαιῶν τοῦ χωρίου, ἐπὶ τοῦ ἀγριελαιῶνος, τοῦ ἐκτεταμένου δάσους καὶ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων, ἀντιποιούμενος παρανόμως τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτῶν, οἱ δὲ κάτοικοι ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα, μὴ

δυνάμενοι νὰ γεωργήσωσι, νὰ ξυλευθῶσιν εἰς τὸ δάσος καὶ νὰ βοσκήσωσι τὰ ποιμνιά των· ὅτι περὶ τούτων ὅλων ἐδόθη παράτασις Βασιλ. Τριχᾶ, ἔχοντος πλήρη γνῶσιν αὐτῶν, ἔκθεσις πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον ὑπάρχει εἰς χεῖρας τοῦ ἐν Λοκρίδι Σ. Τριχᾶ, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ, ἐὰν ἐχάθη τὸ πρωτότυπον· ἐπρότεινε δὲ διὰ ταῦτα ὅτι πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ φροντίσῃ περὶ καταπατηθείσης ἰδιοκτησίας.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλων ὅτι τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἔχῃ ἢ νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τούτων καὶ νὰ διεκδικήσῃ δικαστικῶς τὰ καταπατηθέντα ἐθνικὰ κτήματα, ἐὰν ἔχωνται ἀληθείας τὰ ἀναφερόμενα, καὶ νὰ δώσῃ πληροφορίας περὶ τούτων εἰς τὴν Βουλήν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Β'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν **679** ἀναφορᾶς διαφόρων Κρητῶν, δι' ἧς ἐκθέτοντες τοὺς ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος ἀγῶνας καὶ τὰ δεινά των, καὶ παραπονούμενοι διὰ τὴν μὴ προσηκόντως γενομένην αὐτοῖς περιβαλλίψιν εἰς τὸν συνοικισμὸν Μηνώας καὶ Μήλου, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκδουλεύσεών των, ἐξαιτοῦνται **1**) νὰ τοῖς χορηγηθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα μέσα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ συνοικισμοῦ Μηνώας καὶ Μήλου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀντιπροσώπευσις των ἐν τῇ Βουλῇ. **2**) Νὰ τοῖς δοθῶσι τὰ ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας διὰ τὰς παραχωρηθείσας εἰς αὐτοὺς ἐθνικὰς γαίας, νὰ παραχωρηθῶσι δὲ τοιαῦται καὶ εἰς τοὺς μὴ λαβόντας εἰσέτι. **3**) Νὰ βαθμολογηθῶσιν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ νὰ δικαιωθῶσιν οἱ μὴ ἐπαξίως βαθμολογηθέντες· καὶ **4**) Νὰ συσταθῇ ἓν τάγμα ἐλαφρῶν πρὸς περιβαλλίψιν τῶν παλαιῶν καὶ ἐνδεῶν στρατιωτικῶν Κρητῶν, ἀναγκαζομένων νὰ ἀπέρχωνται εἰς τὴν δούλην Πατρίδα των. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς δὲ ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐκτιμήσει τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων Κρητῶν καὶ τὸν προτεινόμενον θεραπείας τρόπον τῶν παραπόνων των, γνωμοδοτεῖ «Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, μὲ σύστασιν εἰς τὴν ἐμβριθῆ σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως.»

Ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀναφορᾶς, λαβόντες ἐφαρμογὴν τινὲς τῶν Βουλευτῶν ἐξέθηκαν, ὡς καὶ ἄλλοτε, ὅτι εἰς τὰς παραχωρήσεις γαιῶν πρὸς Κρήτας, καταταθέντας εἰς Ἀργολίδα, εἰς Πυλίαν καὶ ἀλλαχοῦ, συνέβησαν μέγισται καταχρήσεις. Διότι πλεῖστοι τῶν οἰκογενειῶν τούτων, καὶ τοι λαβοῦσαι εἰς τὴν κατοχὴν των γαίας, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν, ἐπισωρεύσασαι διὰ παρα-

χωρητηρίων ἐγγράφων γαίας μεγάλων ἐκτάσεων εἰς τοὺς ὀλίγους μείναντας Κρῆτας, οἵτινες μετεβιβασαν αὐτὰ καὶ εἰς ἄλλους ὡς πλήρη ἰδιοκτησίαν των, ἢ διὰ πλειεξουσίων διατηροῦσι τὴν κατοχὴν καὶ τοι ἀπελθόντες εἰς Κρήτην, καὶ οὕτω ἐκεῖθεν καρποῦνται τὰς γαίας ταύτας. Ἄλλοι πάλιν ὑπὸ δύο καὶ τρεῖς ἐπωνυμίας παρέλαβον εἰς τὴν κατοχὴν των διπλασίας καὶ τριπλασίας ἐκτάσεως γαίας. Εἰς υἱοὺς πατέρων, πρὸς τοὺς ὁποίους παρεχωρήθη ἡ ἀνάλογος κατοχὴ γαιῶν, ἐγένετο ἡ παραχώρησις καὶ ἄλλων γαιῶν, ἐνῷ ἀποτελοῦσι μέρος μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας· καὶ τέλος εἰς διαφόρους προικοδοτημένους Φαλαγκίτας ἐγένετο καὶ τοῦτων γαιῶν ἡ παραχώρησις. Ὅτι ἐκ τῶν εἰς Πυλίαν εἰς τὴν θέσιν Λαχανᾶ συνοικισθεισῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα οἰκογενειῶν Κρητῶν, πρὸς ἃς ἐγένετο ἡ παραχώρησις τῶν περὶ ξ γαιῶν, μόλις ἤδη ἔμειναν ἑξήκοντα, αἵτινες διαχειρίζονται καὶ τὰς πρὸς τας ἀπελθούσας οἰκογενείας παραχωρηθείσας. Ὅτι, ἕνεκα τῶν καταχρήσεων τούτων οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν, ὅπου σθωκίσησαν Κρητικαὶ οἰκογένειαι, ἐστερήθησαν τὰς πρὸς γεωργίαν ἐθνικὰς γαίας, ἀνέκαθεν καλλιεργουμένας παρ' αὐτῶν· ὅτι ὀφείλεται μὲν εἰς τοὺς Κρῆτας περίθαλψις διὰ παραχωρήσεως γαιῶν καὶ ἄλλων μέσων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν συνοικισμῶν των, καθόσον μάλιστα εἶναι καὶ οἰκογένειαι, πρὸς τὰς ὁποίας δὲν παρεχωρήθησαν γαῖαι, καὶ διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ συνοικισμοῦ των θέλουν δυνηθῆ νὰ ἀντιπροσωπευθῶσι καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς, ἀφ' ἑτέρου ὅμως εἶναι δίκαιον τὸ Δημόσιον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν κατοχὴν τῶν γαιῶν ἐκείνων τῶν Κρητῶν, ὅσοι ἀπῆλθον ἢ ἔλαβον ὑπὸ διαφόρους ἐπωνυμίας, ἢ χωρισταὶ ὁ πατὴρ καὶ χωρισταὶ οἱ ὑπεξούσιοι υἱοί. Ἐπρότειναν διὰ ταῦτα νὰ συσταθῇ μὲν ἡ ἀναφορὰ των εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις νὰ εἰσαχθῇ μάλιστα νομοσχέδιον περὶ τῆς κατὰ κυριότητα καὶ ὄχι κατ' ἐπικαρπίαν μόνον παραχωρήσεως τῶν γαιῶν πρὸς τοὺς Κρῆτας, ἀλλὰ συγχρόνως ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις, λαμβάνουσα διὰ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τῆς πληροφορίας ἀκριβεῖς, πόσαι οἰκογένειαι μένουσιν ἐγκατεστημέναι, πῶς μένουσιν, ἂν κατέχωσιν ἢ μὴ καὶ πόσης ἐκτάσεως ἐθνικὰς γαίας, νὰ ἐπιφέρῃ θεραπείαν τῶν καταχρήσεων τούτων πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ταμείου καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς συνοικίσεως τῶν Κρητῶν, προλαμβάνουσα καὶ εἰς τὸ μέλλον τὰς καταχρήσεις ταύτας.

Τὸ ζήτημα δ' αἱρεῖται, προσεθηκεν ἄλλος, εἰς τὸ περὶ καταχρήσεων καὶ εἰς τὸ περὶ ὀφειλομένης περιθάλψεως καὶ προνοίας ὑπὲρ τῶν Κρητῶν. Ὅτι τὰς γενομένας καταχρήσεις ἡ Κυβέρνησις

λαμβάνουσα πληροφορίας, ὀφείλει νὰ θεραπεύσῃ· ὅτι ὡς πρὸς τὴν ὀφειλομένην πρόνοιαν, οἱ μείναντες ἐν Ἑλλάδι Κρῆτες εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀθλιεστέραν κατάστασιν καὶ οὐδεμία πρόνοια ὑπὲρ αὐτῶν ἐλήφθη, καὶ διὰ τοῦτο οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἐπανῆλθον εἰς τὴν δούλην πατρίδατων· ὅτι ὀφείλεται πρὸς αὐτοὺς πρόνοια καὶ περίθαλψις πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ συνοικισμοῦ των, καὶ νὰ παραχωρηθῶσιν αἱ γαῖαι κατὰ κυριότητα· ὅτι περὶ στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων θέλει συσταθῇ ἐπιτροπή, πρὸς τὴν ὁποίαν δύνανται, ὡς καὶ πᾶς Ἕλλην, νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις των.

Τὴν περιεχομένην εἰς τὴν ἀναφορὰν αἴτησιν περὶ συστάσεως Κρητικοῦ τάγματος ἀντέκρουσαν διάφοροι ὡς ἀντικειμένην εἰς τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα καὶ τὴν συνταγματικὴν ἰσότητα τῶν Ἑλλήνων, ἐνῷ ἡ εἰς τὸν στρατὸν εἰσαγωγὴ τῶν Κρητῶν ἐπιτρέπεται καὶ πολλοὶ τούτων εἶναι κατατεταγμένοι· ἄλλοι δὲ παρετήρησαν ὅτι τοῦτο εἶναι μέτρον διοικητικόν, καὶ ὅτι σύστασις νέου τάγματος δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ Νόμου· ἐὰν δὲ τὸ Ὑπουργεῖον κρίνῃ κατάλληλον τὴν πραγματοποίησιν τῆς αἰτήσεως ταύτης καὶ εἰσαγωγὴν τοιούτου Νόμου, τότε θέλει εἶσθαι καιρὸς νὰ σκεφθῇ καὶ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Βουλή. Ἀντιπαρετηρήθη εἰς ταῦτα, ὅτι αὐτὰ ἡ σύστασις τῆς αἰτήσεως περὶ τοῦ διοργανισμοῦ νέου τάγματος Κρητικοῦ, ὡς προερχομένη ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ ἀρμοῦσα ἐξ ἀναλογίας τὴν αὔξησιν τῶν ἐξόδων, ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθ. 17. τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐπροτάθη ἑπομένως νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ σύστασις τῆς ἀναφορᾶς μόνον ὡς πρὸς τὸ μέρος τὸ ἀφορῶν τὸν διοργανισμὸν Κρητικοῦ τάγματος, διὰ νὰ γίνῃ ἁπλῆ διεύθυνσις.

Μεθ' ἱκανὴν ἐπὶ τούτων συζήτησιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὰς προταθείσας ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογίας, α) νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἐμβριθῆ σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως σύστασιν τῆς ἀναφορᾶς Κρητῶν, τὸ μέρος ἐκεῖνο αὐτῆς τὸ ἀφορῶν τὴν σύστασιν ἑλαφροῦ τάγματος πρὸς περιθαλψιν τῶν στρατιωτικῶν Κρητῶν, διὰ τὸ ὁποῖον νὰ γίνῃ ἁπλῆ διεύθυνσις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον· β) συνιστῶσα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐμβριθῆ σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδίως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὰς λοιπὰς τῆς ἀναφορᾶς αἰτήσεις 1) περὶ τῆς πρὸς τοὺς Κρῆτας χορηγήσεως τῶν ἀπαιτουμένων μέσων διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ συνοικισμοῦ Μινώας καὶ Μήλου, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνισχυθῶσιν οὗτοι καὶ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀντιπροσώπευσις αὐτῶν ἐντὸς Βουλῆ κατὰ τὸ περὶ τούτου ψήφισμα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ 2) περὶ τῆς παραχωρήσεως ἐγγράφων ἰδιοκτησίας διὰ τὰς παραχωρηθείσας εἰς αὐτοὺς γαίας, κατὰ τὰ περὶ τούτων

προαποφασισμένα, καὶ περὶ τῆς παραχωρήσεως γαιῶν εἰς τοὺς μὴ λαβόντας εἰσέτι· ἐπιθυμεῖ συγχρόνως νὰ ζητηθῶσι καὶ ληφθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀκριβεῖς πληροφορίαι περὶ τῶν προγενομένων εἰς αὐτοὺς παραχωρήσεων καὶ ἄλλων περιθάλψεων καὶ τῶν καρπῶν, τοὺς ὁποίους αὗται ἔφερον, θεραπευούσης τὰς γενομένας ἐπ' αὐτῶν καταχρήσεις πρὸς βλάβην τοῦ Δημοσίου. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς περὶ βαθμολογίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἀγῶνος καὶ τὰς περὶ δικαιώσεως τῶν μὴ ἐπαξίως βαθμολογηθέντων, ἀπεράνθη, ὅτι αὗται ὑπάγονται εἰς τὸ γενικὸν μέτρον, κατὰ τὸ δέκατον ψήφισμα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, καθυποβληθησόμεναι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι εἰς τὴν συστηθησομένην ἐπὶ τούτοις ἐπιτροπήν.

γ'.) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **671** ἀναφορᾶς τοῦ Ἰωάννου Α. Χαντζῆ, δι' ἧς οὗτος, ἐκθέτων ὅτι, διατελῶν ἀπὸ τὸ ἔτος **1842** εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν, ἐβλάβη πρὸ ἓξ μηνῶν εἰς τὴν ἀριστερὰν καὶ δὲν δύναται ὡς ἐκ τούτου οὔτε εἰς τὸν στρατὸν νὰ ὑπηρετήσῃ, οὔτε ἄλλο ἐπιτήδευμα νὰ μετέλθῃ, ἐξαιτεῖται ἐξοικονόμησιν διὰ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, καὶ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς αὐτὸν ἐνδύματα· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει προνοήσει καὶ περὶ τοῦ ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ παθόντος πολίτου τούτου, γνωμοδοτεῖ, « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν· »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Δ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **672** ἀναφορᾶς τοῦ Φίλωνος Εὐταθίου, πληρεξουσίου τοῦ χωρίου Κουκούρων τοῦ δήμου Πέτρας τῆς Ἀσπροβαλίας, ἀναφερομένου κατὰ τῆς εἰς τὸν Ἐμμ. Σπυρίδωνος ἐνεργουμένης ἤδη παραχωρήσεως γαιῶν, ἀνηκουσῶν κατὰ μὲν τὴν κυριότητα εἰς τὸ δημόσιον, κατὰ δὲ τὴν κατοχὴν εἰς τοὺς ἐντολεῖς του πρὸς βοσκὴν τῶν ποιμνίων των, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, λαμβάνουσα ἤδη ὑπ' ὄψιν τὴν εἰδοποίησιν τῶν Κουκουραίων, θέλει ἔχει μεγαλητέραν εὐκολίαν νὰ πράξῃ κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, χωρὶς νὰ προσβληθῶσιν οὔτε τοῦ δημοσίου τὰ δίκαια, θέλει δὲ ἀναφέρει καὶ εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῶν πρακτέων της, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ε'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **674** ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Ι. Πριτζίλα, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι αἱ βδέλλαι εἶναι ἐγγὺς νὰ ἐκλείψωσιν ἂν δὲν ληφθῇ πρόνοια νὰ ἐνοικιασθῶσιν αἱ εἰς

τὰς λίμνας ὑπολειπόμεναι, μέχρι Μαΐου τὸ βραδύτερον, ὅτε εἶναι εἰς τὸν τοκετὸν, ἀναδέχεται δὲ νὰ τὰς ἐνοικιάσῃ αὐτὸς πολυετῶς διὰ συμφωνίας ἢ καὶ δημοπρασίας, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει σπεύσει νὰ προνοήσῃ περὶ τῶν τόσον ἐπωφελῶν τούτων ζωυφίων διὰ νὰ μὴν ἐλαττωθῶσιν, ὠφελεῖται δὲ καὶ τὸ δημόσιον, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, μὲ σύστασιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰ ἀνωτέρω. »

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης παρετηρήθη ὑπό τινων ὅτι ἡ παραδοχὴ αὐτῆς εἶναι ἐπιβλαβὴς καὶ καταστρεπτικὴ εἰς πλείστας ἀπόρου οἰκογενείας, αἵτινες προσπορίζονται τὰ μέσα τοῦ ζῆν διὰ τῆς ἄγρας τῶν βδελλῶν, τὰς ὁποίας πωλοῦσιν εἰς τοὺς ἐμπορευομένους αὐτὰς, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ προτεινομένη κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς σύστασις τῆς ἀναφορᾶς, ἀλλὰ μάλιστα πρέπει νὰ ἀπορριφθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως· καὶ παρ' ἄλλου ὅτι ἡ ἄγρα καὶ ἡ θήρα τῶν πτηνῶν καὶ ἄλλων παρὰ τοῖς πολιτισμένοις ἔθνεσι κανονίζεται συνήθως διὰ Νόμου, ἀπαγορεύοντος τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν ἄγρευσιν καὶ θήραν, καὶ ἐπροτάθη νὰ προκαλεσθῇ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου Νόμος, εἰς ὃν θέλει ὑπαχθῇ καὶ ἡ ἄγρα τῶν βδελλῶν καὶ κανονισθῇ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἐλαττωθῇ ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ἄλλων ὅτι αἱ βδέλλαι ἐξάγονται τοῦ Κράτους ὁλοτελῶς εἰς μεγάλας ποσότητας, καὶ ἕνεκα τῆς μεγάλης ταύτης ἐξαγωγῆς πωλοῦνται εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰς μεγάλην τιμὴν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ μετρισθῇ ἡ ἐξαγωγὴ αὐτῶν, ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλων ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ γνωρίζῃ λεπτομερῶς τὰ περὶ τούτων, καθὼς καὶ τοῦ περὶ κανονισμοῦ τῆς ἄγρας αὐτῶν διὰ νὰ μὴν ἐκλείψῃ τὸ τόσον ἀναγκαῖον ταῦτο ζωύφιον. Ὅτι ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει νὰ προτείνῃ τὰ περὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἐκ τοῦ Κράτους καὶ περὶ τοῦ ἐπιβληθησομένου ἐπ' αὐτῶν καταλλήλου δασμοῦ, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀναγκαίων μέσων πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ἡ τῶν ἐξοδευομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους τιμὴν· καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς περὶ τῆς πολυετοῦς ἐνοικιάσεως τῆς ἄγρας τῶν βδελλῶν, καὶ ἐπροτάθη διὰ ταῦτα ὅτι πρέπει ἁπλῶς νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἄνευ τῆς συστάσεως ἀπὸ τὴν Βουλήν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τελευταίαν ταύτην πρότασιν, ἀπο-

φανθεῖσα νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἄνευ τῆς συστάσεως.

ΣΤ. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 675 ἀναφορᾶς τοῦ Χρήστ. Καπετανάκη, Βουλευτοῦ, δι' ἧς ἐξιστορεῖ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶνας τῶν μελῶν τῆς πολυαριθμου οἰκογενείας τῶν Καπεταναίκαιων εἰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ μάχας, καὶ συνιστᾷ αὐτὴν εἰς τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος, διὰ τὴν ὁποίαν πολλὰ ὑπέστησαν, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ πατρὶς δὲν ἀγνοεῖ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνισθέντας, καὶ τοῦτο θέλει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκέσει εἰς τὴν ἀγωνισαμένην οἰκογένειαν τῶν Καπετανάκιδων, γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν συνιστωμένη εἰς τὴν Κυβέρνησιν. »

Μετὰ προφορικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξιστόρησιν τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων καὶ θυσιῶν τῆς πολυαριθμου οἰκογενείας τῶν Καπετανάκδων, γενομένην ἀπὸ τὸν ἀναφερόμενον Βουλευτὴν, ἐγένετο ὑπὸ διαφόρων παρατήρησις, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος ἠγωνίσθησαν καὶ κατὰ δύναμιν ἐθυσίασαν ὑπὲρ πατρίδος, καὶ πλεῖσται οἰκογένειαι διακρίνονται μεταξὺ τούτων ἀνώτεραι ἀγώνων καὶ θυσιῶν, καὶ ὅτι ἡ πατρὶς ὀφείλει διὰ ταῦτα εὐγνωμοσύνας καὶ περιθάλψεις κατὰ τὰ ὑπάρχοντα μέσα καὶ ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν, ἀλλ' ἤδη δὲν εἶναι ὁ ἁρμόδιος καιρὸς τούτων, οὔτε ἡ Βουλὴ εἶναι ἁρμόδια νὰ ἐπιληρθῇ τοιούτων ἀπαιτήσεων, ὑπαγομένων εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς τὴν σύστασιν διαφόρων ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὰ ἀποφασισθέντα· ὅτι καὶ ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων ὑπάγεται εἰς τὸ γενικὸν περὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων μέτρον ἐπροτάθη δὲ διὰ ταῦτα νὰ μὴ γενῇ παραδεκτὴ ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύστασιν τῆς ἀναφορᾶς, ἀλλὰ νὰ διευθυνθῇ αὕτη ἁπλῶς εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ νὰ ὑποβληθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὴν συστηθησομένην ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν.

Ζ) Ἀνεγνώσθη ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 676 ἀναφορᾶς τῆς Κ. Λαμπρινίτζης, συζύγου τοῦ Βουγάρδου Βίσελ, δι' ἧς ἐκθέτουσα ὅτι ὁ σύζυγός της εἶναι φιλέλλην, διατελέσας δέκα ἔξ ἔτη εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν· ἀπολυθεὶς δὲ ταύτης μετὰ τὴν γ'. Σεπτεμβρίου, ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του Γερμανίαν, μὴ δυνάμενος νὰ ζήσῃ ἐν Ἑλλάδι, ἀφῆκε δὲ αὐτὴν εἰς ἔνδειαν καὶ μὲ τέσσαρα ἄνηβα τέκνα, ἐξαιτεῖται, δυνάμει τοῦ . . . ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως νὰ ἀναληφθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν· καὶ ἐπὶ

τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ἐὰν παρὰ τὰ ἐψηφισμένα ἀπεπέμφθη τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας ὁ φιλέλλην Βίσελ, ἡ Κυβέρνησις, καλῶς ποιοῦσα, θέλει φροντίσει νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν τυχὸν γενομένην ἀδικίαν, γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Η) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 678 ἀναφορᾶς κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, διὰ τῆς ὁποίας ἐκφράζονται τὴν ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἐλλαβείας ἐπιθυμίαν των νὰ διατηρηθῇ ἡ διαλελυμένη μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ νὰ προσκολληθῇ εἰς αὐτὴν ὡς μετόχιον ἡ ἑτέρα διαλελυμένη μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος, πλησιόχωρος οὖσα, ὑποσχόμενοι νὰ ἐγκαταστήσωσιν εἰς αὐτὰς τοὺς ἀναγκαίους μοναχούς, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι αἱ τοιαῦται φύσεως ὑποθέσεις περὶ διαλελυμένων μονῶν εἶναι ἀντικείμενον μέτρου γενικοῦ, πληθυσμένου προσεχῶς, γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Θ) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 679 ἀναφορᾶς τοῦ Α. Σπυροπαύλου, δημάρχου Χαιρωνείας, καθαπτομένου τῆς εἰς τὸν Ν. Τσιμτζιλῆν παραχωρήσεως μιᾶς ἐθνικῆς νεροτριβῆς, ἀξίας δραχ. ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐξακριβώσει τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καθόσον μάλιστα ὁ ῥηθεὶς δήμαρχος δεικνύει τόσην ἐπιμονὴν εἰς τὴν κατάδειξιν ταύτην, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω. »

Ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀναφορᾶς παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι ἡ ὑδροτριβὴ αὕτη ἀνῆκε πρὸ χρόνων εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν ἄλλου τινὸς ἰδιώτου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἠγόρασεν αὐτὴν ὁ Ν. Τσιμτζιλῆς, καὶ δι' ἀβείας τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοιαύτῃ ἀναφορᾷ ἐζήτασε προηγουμένως, κατεσκεύασεν αὐτὴν· ἀντιπαρετηρήθη ὅτι περὶ τούτων ὅλων εἶναι εἰς θέσιν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ γνωρίζῃ καὶ ἐξετάσῃ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ι) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 680 ἀναφορᾶς κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀγιωργίτικα τοῦ δήμου Κορυθίου τῆς Μαντινείας, παραπονουμένων διὰ τὴν ἀφαίρεσιν γαιῶν ἐθνικῶν, καλλιεργουμένων παρ' αὐτῶν, παρεχωρημένων δὲ εἰς ἄλλους διὰ κρυφίας ἢ ὑποθετικῆς καταμετρήσεως, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ,

σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει φροντίσει ὥστε οἱ ἀναφερόμενοι, σύμφωνα μὲ τὰ προεψηφισμένα, νὰ μὴν ὑστερηθῶσι τῶν ὁποίων καλλιεργοῦσιν ἀναγκαίων ἐθνικῶν γαιῶν, οὐδὲ τὸ δημόσιον νὰ ζημιωθῇ, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.»

Ἡ Βουλὴ, ἀποφανθεῖσα διὰ θωσίν τινα εἰς τὸ διασκεπτικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ ἀνωτέρω, παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς.

ΙΑ') Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ 681 ἀναφορᾶς τῆς Ἑλένης χήρας Ἰωάνν. Μπερρούκα, δι' ἧς ἐξιστορεῖται τὸν ἐν φυλακῇ τῆς Τριπόλεως κατὰ τὸ ἔτος 1821 ὑπὲρ Πατρίδος ἄωρον θάνατον τοῦ ῥηθέντος συζύγου της καὶ τὴν ἕνεκα τῆς ἀπολεσθείσης χρηματικῆς καὶ λοιπῆς καταστάσεως αὐτῆς ἐνδειάν της, ἐξαιτεῖται νὰ συνταξιοδοτηθῇ ἀνηκόντως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἐθνος σύνοιδε τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ παθόντας, ἐξ ὧν εἷς εἶναι καὶ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἰωάννης Μπερρούκας, ἀποβιώσας ἐν φυλακῇ ὑπὲρ πατρίδος, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ νὰ συστηθῇ διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ ὄψιν εἰς τὸν προσεχῶς παρουσιασθησόμενον προϋπολογισμόν. »

Παρετηρήθη ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι αὕτη, προτείνουσα νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν προσεχῶς παρουσιασθησόμενον προϋπολογισμὸν, ἀποφέρει τρόπον τινὰ ἐκ τῆς Βουλῆς πρότασιν περὶ ὠφελείας προσώπου, ἀπαγορευθεῖσαν ῥητῶς ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γενῇ παραδεκτὴ ὁλόκληρος ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ μόνον τὸ μέρος τὸ ἀφορῶν τὴν παραπομπὴν καὶ σύστασιν τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως καὶ ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπήντησαν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ κατενόησε τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν μὲ τοῦτο σχέσιν τῆς γνωμοδοτήσεώς της, ἀλλ' ἐπέφερεν αὐτὴν, πεισθεῖσα, ὅτι οὐδεμία σύνταξις δύναται νὰ χορηγηθῇ ἄνευ Νόμου, καὶ ὅτι καὶ ἐπὶ ταύτης θέλει προταθῇ Νόμος. Τὸ δὲ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησις εἰς τὸν συνταχθησόμενον προϋπολογισμὸν, ἐθεώρησεν ὡς ἀποτελοῦν μέρος τῆς συστάσεως τῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τὸν ὑποβληθησόμενον περισυντάξεων Νόμον. Μετά τινα δὲ ἄλλου Βουλευτοῦ παράστασιν τῶν παθημάτων τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ τοῦ οἰκτροῦ αὐτοῦ θανάτου, προτείναντος, ὅτι τὸ ἔθνος ὀφείλει πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ

περιθάλψιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη « Νὰ παραπεμφθῇ καὶ συστηθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τὸν ὑποβληθησόμενον περὶ συντάξεων Νόμον. »

ΙΒ') Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 682 ἀναφορᾶς κατοίκων βαμβακοῦς τοῦ Δήμου Οἰνοῦντος τῆς Λακεδαίμονος, δι' ἧς ἐκθέτουν ὅτι, ζητήσαντες νὰ λάβωσιν εἰς προικοδότησιν κατ' ἐκτίμησιν τὰς εἰς Τσοῦνι καὶ Κλαδᾶ τοῦ Δήμου Σελλασίας, τὰς ὁποίας ἐκαλλιέργουν, ἐθνικὰς γαίας, ἠναγκάσθησαν παρὰ τῶν φαλαγκιτῶν καὶ τῶν νεοφωτίστων καὶ τῶν ὀλιγωρησάντων Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ τὰς ἔλαβον ἐπὶ δημοπρασίας εἰς ὑπέρογκον τιμὴν, ἤτοι ἀνὰ 400 δραχμὰς τὸ στρέμμα, γῆν ἀποφέρουσαν μόλις 150 ὁκάδας γέννημα ἐν καιρῷ εὐφορίας, καὶ τοῦτο ἔπραξαν μὴν ἔχοντες ἄλλας γαίας νὰ καλλιεργήσωσιν, ὄντες γεωργοὶ· ἐξαιτοῦνται δὲ ἡ νὰ ἐπανέλθωσιν αἱ γαῖαι αὗται εἰς τὸ Δημόσιον, ἢ νὰ ἐκπεσθῇ τὸ τίμημα κατ' ἐκτίμησιν· καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι, ἂν δημόσιοι ὑπάλληλοι κατεσοφίσθησαν τὸν Νόμον καὶ ἠδικήθησαν οἱ ἀναφερόμενοι, τὸ Δημόσιον δὲν θέλει ἀνεχθῇ νὰ ὠφεληθῇ μὲ καταστροφὴν ἢ βλάβην τῶν πολιτῶν, Γνωμοδοτεῖ· « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, συνιστωμένη διὰ τὰ ἀνωτέρω »

Παρετηρήθη ὑπό τινος κατὰ τῆς ἐν τῷ διασκεπτικῷ μέρει τῆς ἐκθέσεως φράσεως « ἂν δημόσιοι ὑπάλληλοι κατεσοφίσθησαν » ὅτι ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ δὲν γνωρίζει τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τούτων δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀνεχθῇ φράσιν ἐπιφέρουσαν μῶμον κατὰ τῶν ὑπαλλήλων· ἀντιπαρετηρήθη δὲ, ὅτι ἡ φράσις αὕτη δὲν παράγει τοιαύτην ἔννοιαν ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς, διότι ἐκφράζεται δι' αὐτῆς τὸ ἀβέβαιον τοιαύτης τῶν ὑπαλλήλων προθέσεως· εἰς δὲ τῶν Βουλευτῶν Λακεδαίμονος ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀναφορᾶς, ὅτι ἕνεκα τῆς ὀλιγωρίας τῶν ὑπαλλήλων οἱ κάτοικοι θέλοντες νὰ προλάβωσι τὴν ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεσιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν ὁποίων ἐπροσποριζοντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα αὐτῶν, καὶ νομίζοντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει κατακυρώσει ἐπ' ὀνόματί των τὰς γαίας ταύτας εἰς τόσον ὑπέρογκον τιμὴν ἀναλόγως τῆς ποιότητος αὐτῶν, προτέφερον ἐπὶ δημοπρασίας τὴν ὑπέρογκον ταύτην τιμὴν, συναγωνιζόμενοι πεισματωδῶς πρὸς τοὺς φαλαγκίτας καὶ νεοφωτίστους, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα εἶναι δίκαιον νὰ συστηθῇ ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διότι ἄλλως καταστροφὴ εἰς τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἐπαπειλεῖται,

τὸ δὲ δημόσιον καὶ διὰ τῆς πλέον καταβλιπτικῆς καταδιώξεως δὲν θέλει συνηθῇ νὰ εἰσπράξῃ τὰ καθυστερούντα καὶ τὰ μέλλοντα χρέη διὰ τὴν προικοδότησιν ταύτην.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα ὁ Βουλευτὴς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐποίκων Φαρρίανῶν Κ. Κανάρης, ἀναγνωρισθεὶς πρό τινων ἡμερῶν ὡς τοιοῦτος ἀπὸ τὴν βουλήν, ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ἐν πλήρει συνεδριάσει τὸν ἀπὸ τὸ ἄρθ. 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον, κατὰ τὸ προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωσίας.

ΙΓ'. Ἐξακολουθησάσης μετὰ ταῦτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀντφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **683** ἀναφορᾶς τοῦ Α. Γ. Αἰανοπούλου Δ' χηγοῦ τοῦ Γ'. ἐλαφροῦ τάγματος τῆς ὁροφυλακῆς Φθιώτιδος, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι, ἐνοικιάσας πενταετῶς κατὰ τὸ ἔτος **1834**, ἐθνικὸν μύλον εἰς Μεθηνίτζαν διὰ δρ. 590 κατ' ἔτος κατεζημιώθη ὡς ἐκ τῆς δαπάνης εἰς διόρθωσιν τοῦ κρημνισμοῦ τῶν τοίχων καὶ τῆς ἀπουσίας του εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διὸ ἐξαιτεῖται τὴν παῦσιν πάσης ἄλλης πληρωμῆς καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν προκαταβληθέντων, καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐπροτάθη τὸ ἀπαράδεκτον, ὡς ἀνήκοντος ὅλως διόλου τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, καὶ διὰ νὰ δώσῃ οὕτω ἡ Βουλὴ δεῖγμα τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὰ μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν συμβόλαια σεβασμοῦ. Ὁ δὲ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως καὶ εἷς τῶν Βουλευτῶν ἀντεῖπον, ὅτι διὰ τῆς παραπομπῆς τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον δὲν ἀποφαίνεται τι ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως ἡ Βουλή, καὶ ὅτι οὕτως προσβάλλεται συνταγματικὸς ὅρος καθ' ὃν ἡ Βουλὴ διευθύνει τὰς πρὸς αὐτὴν διδομένας ἀναφορὰς εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς. Ἀντεβλήθη δὲ κατὰ τούτου, ὅτι ἡ διεύθυνσις δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλας ἐν γένει τὰς ἀναφοράς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΔ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **684** ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Λεβαδείας ἰδιοκτητῶν γαιῶν σπειρομένων ἄλλοτε ὀρύζια, πρό τινος δὲ καιροῦ ἀπαγορευθέντων χάριν ὑγείας. Δῆθεν τῶν κατοίκων καὶ ἐξαιτουμένων τὴν ἄδειαν νὰ σπείρωσιν ἐκ νέου ὀρύζια, ἢ ἀπαλλαγὴν διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἰδιοκτησίας των, προσφόρου οὔσης διὰ ὀρύζια, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ

γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς, ἀναπτύσσων εἰς τῶν Βουλευτῶν Λεβαδείας, ἐξέθηκεν ὅτι εἰς Λεβάδειαν πρὸν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἀκολούθως μέχρι τῆς ἀπαγορεύσεως χάριν τῆς ὑγείας ἐσπείροντο ὀρύζια. Διεκρίνοντο διὰ τὴν ποιὰν ταύτην ἰδιαίτερα ἀγροὶ ἐκ τριακοσίων τεσσαράκοντα πέντε ὁριζομερίδων συνιστάμενοι, συγκειμένης ἑκάστης ἐκ . . . σπειρημάτων, καὶ διαιρούμενοι εἰς ἑπτὰ τμήματα, σπειρόμενα ἀλληλοδιαδόχως τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου κατὰ ἑπταετίαν· ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τούτων ἡ ὁριζομερίδων λεγομένων ὑπῆρχε διπλοῦν δικαίωμα ἰδιοκτησίας, τὸ μὲν τῆς γῆς σπειρομένης καὶ καλλιεργουμένης δι' ἄλλων προϊόντων κατὰ τὰ λοιπὰ ἔτη, τὸ δὲ τῆς ὁριζοσπορᾶς κατὰ ἑπταετίαν μόνον κατακλυζομένων τῶν γαιῶν διὰ τῶν ὑδάτων. Τὸ δεύτερον τοῦτο δικαίωμα ἰδιοκτησίας, ἢ ἡ δουλεία ἠγοράζετο καὶ ἐπωλεῖτο, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ δικαιώματα, καὶ ὑπῆρχον χωριστοὶ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ οἱ ἀναφερόμενοι. Μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς ὁριζοσπορᾶς, χάριν τῆς δημοσίου ὑγείας, οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ δικαιώματος τῶν ὁριζομερίδων ζημιοῦνται, καταμένου ἀχρήστου τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ διὰ ταῦτα ἐπιτρέπει ἀνάλογον ἀπὸ τὴν δημοσίαν ἀποζημίωσιν κατὰ τὰ περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἰδιοκτησίας διατεταγμένα.

Παρετηρήθη δὲ παρ' ἄλλων ὅτι οὐδεμία ἀποζημίωσις ἄνευ Νόμου δύναται νὰ γένῃ, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἐνεργηθῇ σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, ὅτι εἶναι δίκαιον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΕ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **685** καὶ **686** ἀναφορῶν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Ναυπλίας καταδίκων ἀποδιδόντων εἰς Δημάρχους τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις των, καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς φυλακίσεως των εἰς τὴν ἀμνηστίαν τοῦ Εἰσαγγελέως Βικέλλα, καὶ ἐξαιτουμένων τὴν μετατροπὴν τῆς Βουλῆς διὰ νὰ τοὺς ἐπιδαψιλεύσῃ ἡ Β. χάρις, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΣΤ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **688** ἀναφορᾶς τῆς Μαρίας Χάρας Ν. Τσάντου, δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὁ ῥηθεὶς σύζυγός της, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ Πατρίδος, ὅπου ἦλθε μετὰ τοῦ

ἀοιδήμου Ὑψηλάντου, ἀπεβίωσε πρὸ ἐνὸς ἔτους καὶ τὴν ἀφῆκεν ἔνδεη καὶ μὲ ὀκτὼ ὀρφανά, ὧν τὰ πέντε θήλεα καὶ εἰς ὥραν γάμου, δι' ὃ ἐξαιτεῖται νὰ τεθῇ ὑπὸ σύνταξιν, καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ἡ ἀναφερομένη εἶναι ἀξία τῆς εὐνοίας τοῦ ἔθνους καὶ χάριν τῶν ἰδιαιτέρων της περιστάσεων γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνιστωμένη. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΖ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **689** ἀναφορᾶς τῆς Μαρίτζας Χήρας Σ. Μανιατοπούλου ἐκ Τριπόλεως, ἐξαιτουμένης περιβαλψιν, χάριν τοῦ πρὸ δύο μηνῶν ἀποθανόντος ἀγωνιστοῦ συζύγου της, ἐγκαταλείψαντος αὐτὴν γραίαν, ἔνδεη, ἀνοικο-όμητον καὶ μὲ ἑπτὰ τέκνα, ὧν τὰ δύο θήλεα καὶ ἐν ὥρᾳ γάμου, ποριζόμενα τὰ πρὸ τὸ ζῆν ἀπὸ ἐλεημοσύνην συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. »

ΙΗ'. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **690** ἀναφορᾶς τῶν τέκνων τοῦ Θ. Κοντονικολάκη, ἀγωνιστοῦ, μέλους τῆς ἑταιρίας τῶν φιλικῶν, ἀποθανόντος καὶ ἐγκαταλείψαντος αὐτὰ πέντε ὄντα, ὧν τὰ δύο θήλεα καὶ ἐν ὥρᾳ γάμου εἰς ἔνδειαν καὶ ἐξαιτουμένων περιβαλψιν γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀκολούθως, ἀποπερατωθείσης τῆς συζητήσεως τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ὁ ἀντιπρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Ἀκαρνανίας περὶ τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ 10. ψήφισμα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐν μιᾷ τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον.
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεμ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Σήμερον τὴν 27 Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἡμέραν παρασκευὴν, ὥραν 2 μ. μ. παρουσιασθεὶς ὁ Κ. Κ. Κανάρης Βουλευτὴς Ψαρρῶν, ὤμοσε τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον τοῦ βουλευτοῦ, ἔχοντα οὕτως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν » εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ » ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου ».

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Γραμματέων, τοῦ ὁμόσαντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ ἱερεὺς
Πατεὶς Παπαδάκης.

Ὁ ὁμόσας
Κ. Κανάρης

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.
Ὁ Ἀντιπρόεδρος.
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος
Στεμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΛΔ'.

Τῆς 28 Ἀπριλλίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἀπριλλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παόντων μὲν **84** ἀπόντων δὲ **12** ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα, ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρ' αὐτοῦ, τοῦ ἀναπληρώσαντος κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν αὐτὸν Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη παρὰ τοῦ προέδρου ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Ἀκαρνανίας, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Μοσχοχωρίου, ἡ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 24 Ἀπριλλίου ἀναβληθεῖσα ἵνα

συζητηθῇ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, καὶ ἡ συζήτησις τῆς ὑπ' ἀριθ 640 ἀναφορᾶς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Β'. ψηφίσματος.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου προβάσεως τῆς Βουλῆς ὁ Γραμματεὺς ἀνέγνω τὴν αἰτιολογητικὴν τῆς προτάσεως ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ὁ προτείνας Βουλευτὴς ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν, ἔχουσαν οὕτως·

« Κύριοι Βουλευταί!

Τὸ Ε'. ψήφισμα, Κύριοι, ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τις, ὅσα ἐν προοιμίῳ τούτου ἀναφέρονται ψηφίσματα τῶν προηγηθεισῶν Συνελεύσεων, τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐκεῖ περιεχομένων λήξων, καὶ θέλει πεισθῇ περὶ τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ ἐπισπεύσωμεν τὴν σύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τί λέγει, Κύριοι, τὸ ψήφισμα; αἰσθανομένη ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἔργον αὐστηρᾶς δικαιοσύνης, νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἡ Κυβέρνησις περὶ ὅσων αἱ εἰρημέναι διατάξεις τῶν προλαβουσῶν ἐθνικῶν συνάδων προέβλεψαν, καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ δικαιώματα τῶν μηκέτι ἀποζημιωθέντων, ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐκκαθαρίσῃ ἐκεῖνα τῶν μέχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων, διὰ νὰ ἐξελεγχθῇ πᾶσα κατάχρησις λαβοῦσα κατὰ τὸ παρελθὸν χώραν ὡς πρὸς τὰς βαθμολογίας ἢ τὰς διὰ γαιῶν, κτημάτων, χρημάτων, ἀποζημιώσεις, ἢ ἄλλας παραχωρήσεις.

Ψηφίζει

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ὡς πρώτιστον χρέος της νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς θέσεως ἕ ἐστι ταχυτέρας ἐκτελέσεως τῶν εἰρημένων διατάξεων τῶν προλαβουσῶν Ἐθνοσυνελεύσεων, καθόσον αὗται μέχρι τοῦδε δὲν ἐξετελέσθησαν, καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃ κατὰ τὸ δίκαιον τὰς μέχρι τοῦδε δοθείσας ἀποζημιώσεις.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἡ Κυβέρνησις θέλει διορίσει ἐπιτροπὴν κτλ.

Αὐτὰ μὲν ἀρκοῦν, Κύριοι, νὰ σᾶς πείσωσι πόσην σπουδαιότητα ἔχει τὸ εἰρημένον ψήφισμα καὶ εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης. Προσθέτομεν δὲ ἡμεῖς τὸν ἀκόλουθον μόνον λόγον· ἡ ἐκτέλεσις τούτου τοῦ ψηφίσματος εἶναι τὸ συμπληρωτικὸν ἔργον τοῦ Συντάγματος τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1843. Τὸ Σύνταγμα, τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἐλευθεριῶν μας τὸ ἐλάβομεν, τὴν ἐλαφρὰν φορολογίαν τοῦ λαοῦ τὴν εὐρίσατε σεῖς οἱ Βουλευταὶ προσφάτως, μένει, τώρα νὰ δικαιωθῶσιν οἱ ἀγωνισταὶ καὶ αἱ χῆραι των καὶ τὰ ὀρφανά των, ἰδοὺ τί περιέχει. Συλλογισθῆτε ὅτι ἀγωνισταὶ γυμνητεύουσιν εἰς τὴν ἀγορὰν ψωμοζητοῦντες, χῆραι καὶ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων μένουν

ἀπροστάτευτα καὶ περιμένουν τὴν σύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ λάβωσι τὸ δικαιωμά των διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ ζήσωσι, καὶ μ' ὅλα ταῦτα, Κύριοι, οὐδεμία φροντὶς ἐλήφθη περὶ τούτων· ἐν ᾧ ἦτο τῆς πρώτης ἀνάγκης νὰ συσταθῇ ἡ εἰρημένη Ἐπιτροπή, ἀκόμη δὲν ἐδυνήθημεν νὰ τὴν ἀπολαύσωμεν, ἕνεκα τῶν πολλῶν ἀσχολιῶν τῆς Κυβερνήσεως· τώρα ὅμως εἶναι ὁ κατάλληλος καιρός, νομίζω, νὰ ἐνεργηθῇ αὐτὸ τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς συστάσεως της.

Ἐντεῦθεν, ἀδελφοί, ἂς ἐπισπεύσωμεν τὴν ἡμέραν τῆς εὐτυχίας καὶ τῶν δυστυχῶν συναγωνιστῶν μας. Ἂς παρέλθῃ πλέον τῆς δυστυχίας αὐτῶν ἡ ἐπαχθὴς καὶ λυπηρὰ διάρκεια. Ἂς μὴ βραδύνῃ πλέον ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἔθνους πρὸς ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ στήθη ἐπολέμησαν, καὶ ἐκείνους, οἵτινες ἔπεσαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος.

Αἴσθημα φιλίας, αἴσθημα δικαιοσύνης, αἴσθημα ἀδελφικῆς ἀγάπης, τὸ χρέος εὐγνωμοσύνης μᾶς συνδέει μὲ τοὺς συναγωνιστὰς ἡμῶν καὶ τοὺς κληρονόμους τῶν πεσόντων εἰς τὸν πόλεμον. Ἐὰν ἐπιζῶμεν ἡμεῖς σήμερον, τοῦτο εἶναι, Κύριοι, διότι ἡ τύχη ἠθέλησεν ἐκείνους νὰ ῥίψωσι πρώτους τὸ βέλος καὶ νὰ ἀφήσῃ ἓν μέρος, τὸ ὁποῖον χρεωστεῖ νὰ συστήσῃ τὰ δικαιώματα τῶν συναδελφῶν του εἰς τὴν Πατρίδα, τὴν ὁποίαν ἠξιώθημεν νὰ ἰδῶμεν ἐλευθέραν καὶ ἔχουσαν Βουλὴν ἐθνικὴν εἰς τοὺς κόλπους των.

Ἐκτὸς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγωνιστῶν, Κύριοι, εἶναι μεγάλη ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῶσι κατὰ τὸ ψήφισμα καὶ οἱ κακῶς βαθμολογηθέντες κατὰ τοὺς καιροὺς ἄνευ ἀποδεδειγμένων θυσιῶν εἰς τὴν Πατρίδα, οἵτινες χωρὶς νὰ ῥίψωσιν οὔτε ἓν τουφέκιον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, οὔτε ἄλλως πῶς νὰ βοηθήσωσι τὸν ἱερὸν μας ἀγῶνα, ἔλαβον βαθμὸν, γραμμάτια καὶ ἀποζημιώσεις καὶ ἄλλα τόσα ὠφελήματα, καὶ φρονίμως ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἀνέθεσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τοῦτο τὸ ἱερὸν καθῆκον.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀγωνισθέντων, Κύριοι, ἐνῷ εἶναι ἔργον δικαιοσύνης, εἶναι καὶ πολιτικὸν συμφέρον συγχρόνως, διότι διὰ τοῦ πρώτου ἀνταμειβόμεν τοὺς ἀγωνιστὰς διὰ τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας των, διὰ τὰ χυθέντα ὑπὲρ αὐτῆς αἵματά των, διὰ τὰς θυσίας τῶν χρηματικῶν καταστάσεων των ὑπὲρ μόνης τῆς ἀπελευθερώσεώς της, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου δίδομεν ἐγγύησιν εἰς τοὺς νέους τοὺς μὴ παρευρεθέντας εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅτι ἂν ποτε λάβῃ ἀνάγκην ἡ πατρὶς καὶ ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ αὐτῆς, θέλουσιν ἀνταμειφθῇ μίαν ἡμέραν, καὶ τοῦτο θέλει τοὺς ἐνθαρρύνει περισσότερον νὰ μὴ

χωνται καὶ νὰ θυσιάζωσι κόπους καὶ κατάστασιν ὑπὲρ αὐτῆς.

Περισσότερον, Κύριοι, χρεωςοῦμεν νὰ ἀποδώσωμεν δικαιοσύνην εἰς ἐκείνους, οἵτινες, ἀφήσαντες τὰς πατρίδας των καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των, ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ αὐτῆς.

Συγχρόνως, Κύριοι, πρέπει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν νὰ μᾶς καθυποβάλῃ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος τὸ ὑποσχεθὲν νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐρμηνείας τοῦ 10ου, ψηφίσματος, διότι τοῦτο συνδέεται στενὰ μετὰ τοῦ Ε. καὶ διότι ἄνευ τούτου ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν ἐργασιών της.

Συλλογισθῆτε λοιπὸν, Κύριοι, πόσον καλὸν προσγίνεται εἰς τὴν Πατρίδαμας διὰ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, διότι ὡς ἐκ τούτου θέλουν δικαιωθῆ οἱ ἀγωνισταὶ, καὶ μίαν ἡμέραν, ἂν λάβῃ ἀνάγκην ἡ Πατρὶς, θέλει ἔχει ἀξίους ἄνδρας νὰ τὴν ὑπερασπισθῶσι.

Δι' ὅλα ταῦτα, Κύριοι Βουλευταὶ, ἡ φροντὶς τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι μία τῶν πρωτίστων, καὶ δὲν πιστεύω νὰ ἦναι τις ἐναντίος εἰς τὸ νὰ διορισθῆ αὕτη ἀφεύκτως ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος, διὰ νὰ λάβωσι τέλος τὰ δεινὰ τῶν συναγωνιστῶν μας, οἵτινες εἰς ἡμᾶς ἀτενίζοντες τὰ ὄλεμματάτων, περιμένουσι τὴν ἀπόφασίν μας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχιῶν των.»

Πρὸς ταῦτα ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔλεξεν οὕτω· τὸ Ὑπουργεῖον, σεβόμενον τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τῶν ἀγωνισθέντων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἐξόρρασε τὸ αἴσθημα τοῦτο, τὸ πρῶτον ὅταν ὑπέβαλε νομοσχέδια, καὶ παρετήρησε τότε πρὸς ὑμᾶς ὅτι πρόκειται ἤδη νὰ σκεφθῶμεν περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλουσιν αὐτοὶ ἱκανοποιηθῆ. Κατὰ τοσοῦτον δὲ τὸ Ὑπουργεῖον ὤφειλε νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ συναισθανθῆ τὴν ἀξίαν τούτου, καθόσον καὶ οἱ πληρεξούσιοι τῆς τελευταίας ἐθνοσυνελεύσεως καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον τότε ἐπέδειξε τὴν ἐπιθυμίαν των ταύτην. Ἡ μὴ ὁλοσχερὴς ταύτης ἐκπλήρωσις προῆλθεν ἴσως ἀπὸ τὴν ἄγνοιαν τῶν θυσιῶν καὶ ἐκδουλεύσεων ἑκάστου· οὐδὲ τὸ Ὑπουργεῖον οὐδ' ὑμεῖς αὐτοὶ ἐσμὲν ξένοι τοῦ ἀγῶνος· οἱ πάντες ἐκ τούτου ὑπορέρομεν, οἱ πάντες κατὰ τοῦτον ἠγωνίσθημεν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ αὐτὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐνέπνευσαν τὸν προτείναντα Βουλευτὴν καὶ τὴν Βουλὴν ὅλην, τὸ αὐτὸ τῆς δικαιοσύνης πνεῦμα ἐπεκράτησε καὶ ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὰ μέλη αὐτὰ τοῦ Ὑπουργείου. Ἡ μὴ ὁλοσχερὴς τούτου ἐκπλήρωσις δὲν ἀποδεικνύει τὸ ἀντίθετον, διότι φόδεις γνωρίζει ἂν τοῦτο ἐγένε-

το ἀντικείμενον ὑπουργικῶν διασκέψεων καὶ ὁποίων, ἂν κατ' αὐτὰς ἐζητήθη πῶς θέλουσιν ἀνταμειφθῆ οἱ κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀγωνισθέντες καὶ παθόντες. Τὰς ἀμοιβὰς ταύτας ἐπηγγέλθη τὸ ἔθνος ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρχῶν τῆς ἐπαναστάσεως, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ μέχρι τοῦδε, ἀλλ' ἤδη, ὅτε τὸ ἔθνος ἠσθάνθη τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πολιτικὴν ὕπαρξιν, πρόκειται ἡ ἐκπλήρωσίς των. Τὸ ἔργον δὲν εἶναι σμικρὸν, χρήζει σκέψεως, καιῶρίμου, διὰ τὴν ἐρεύρεσιν τῶν πρὸς τοῦτο καταλλήλων μέσων διότι πρόκειται δαπάνη πολλῶν ἑκατομμυρίων· ἐπὶ τούτου ἐργάζεται καὶ ἤδη τὸ Ὑπουργεῖον, ὡς τοῦτο θέλει ἴδει ἀκολούθως καὶ αὐτὴ ἡ Βουλή· ἐπειδὴ ὅμως σήμερον δὲν πρόκειται ἡ περὶ τούτου συζήτησις, διότι δὲν προσεκλήθημεν νὰ συσκεφθῶμεν περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ὁρίζονται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 24 Ἀπριλλίου, διὰ ταῦτα πρέπει ἡ συζήτησις τούτου νὰ ἀναβληθῆ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν.

Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι ὁ προτείνας Βουλευτὴς δὲν προετίθετο νὰ ζητήσῃ λόγον διὰ τὴν μὴ ἐνέργειαν τοῦ Ε. ψηφίσματος, ἀλλὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ ἁπλῶς τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ. Ὅτι ἡ αὐτὴ πρότασις ὁρισθεῖσα εἰς προθεσμίαν δέκα ἡμερῶν εἶναι ἐλαχίστη, διότι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει καθήκοντα σοβαρὰ καὶ μεγάλα, ἡ δὲ σύστασις της δὲν εἶναι ἔργον τόσον μικροῦ χρόνου, καὶ ὅτι ἐντὸς τῆς πρώτης Συνόδου τὸ ὑπουργεῖον, ἐργαζόμενον ἤδη ἐπὶ τούτου, θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὰ καταλληλα μέτρα καὶ προτείναντα διὰ ταῦτα τὴν ἀναβολήν. Ἡ Βουλὴ, παραδεχθεῖσα τὰς παρατηρήσεις ταύτας, διέταξε νὰ ἀναβληθῆ ἡ περὶ τούτου συζήτησις ἐπ' ἄλλην συνεδρίασιν.

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως προέβη εἰς τὸ δεύτερον τῆς συνεδριάσεως ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐφώτησε τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις πρὸς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν· α' Πῶς καὶ εἰς ποίαν βάσιν στηριχθεῖσα ἡ Κυβέρνησις παρεχώρησε δικαίωμα εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς νὰ πωλήσωσι τὰ χωρία τοῦ Σπερχειοῦ, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἀνηνέχθησαν ἤδη διὰ τῆς συζητουμένης ἀναφορᾶς των, ἐν ᾧ οἱ Ὀθωμανοὶ ἀπώλεσαν τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς κατὰ τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐτῶν 1829 καὶ 1830, καὶ ἐν ᾧ εἰς διαφόρους θέσεις τούτων ἐγένοντο πολλαὶ μάχαι κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἡ σημαντικωτέρα τῶν ὁποίων ἐστάθη καὶ ἐκείνη τοῦ Δίακου· β' Πῶς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν συνεσκέψατο τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων τούτων νὰ ἀνορᾶσωσιν αὐτά, ἐν ᾧ ἐζήτησαν τοῦτο κατὰ προτίμησιν, καὶ ἐν ᾧ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, κηδόμενος τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν, ἐζέδωκε κατὰ

τὸ ἔτος 1837 διάταγμα περὶ τῆς κατὰ τὴν ἀγορὰν προτιμήσεως αὐτῶν· καὶ γ) Πῶς ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐξετέλεσε τὸ ἄρθρον 3 τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας συμβάσεως, καθ' ὃ παραχωροῦνται δέκα πέντε συνεχῆ στρέμματα γῆς εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην κάτοικον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ 1841.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν συνέβασε τὴν σύμβασιν ταύτην, ἀλλ' ἄλλη πρὸ αὐτοῦ Κυβέρνησις· ἀλλὰ τὸ ἱερώτερον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν εἶναι αἱ συμβάσεις, ἡ δὲ σύμβασις αὕτη διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ τελεσθῇ αὐστηρῶς. Ἐπὶ τῆς τελευταίας δὲ τοῦ Βουλευτοῦ ἐρωτήσεως παρετήρησεν ὅτι αἱ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρ. 3 τῆς συμβάσεως ἀναγκαῖαι διαταγαὶ ἐξεδόθησαν ἤδη εἰς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχάς.

Ἀντιπαρετήρησε δὲ ὁ ἐρωτήσας Βουλευτὴς, ὅτι ἀπετάθη οὐχὶ εἰς τὰ ἀποτελοῦντα τὴν Κυβέρνησιν πρόσωπα, ἀλλ' ἁπλῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἥτις παραχώρησε τὰ κτήματα ταῦτα καὶ ἐξετέλεσε τὴν σύμβασιν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐνεργήσασα τὴν σύμβασιν Κυβέρνησις εἶναι ἡ μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος, ἐζήτησε τὰς διασαφήσεις ταύτας· τὰ δ' καιώματα τῶν Δυνάμεων ἀληθῶς εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἱερά, ἀλλ' ἐ. τούτοις καὶ ἐκεῖνα τοῦ ἔθνους δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξασαληθῶσι, καὶ ἡ Βουλὴ δύναται νὰ μάθῃ ἂν τὸ Ὑπουργεῖον παρεχώρησε τὰ χωρία ταῦτα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ πρωτοκόλλου, καὶ ἂν παρεχώρησεν αὐτὰ καλῶς, διὰ νὰ μὴν ἀτιμηθῶσι καὶ οἱ κατοικοι τούτων καὶ τὸ ἔθνος· ἐπειδὴ δὲ ὁ Κ. Ὑπουργὸς δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησιν, ἐπίσης δὲ ἐσιώπησε καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας, ἐνῷ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς ἐγκρίνας δικαίωμα προτιμήσεως εἰς τοὺς κατοίκους, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ τὰ ἀγοράσωσι, διὰ ταῦτα ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης συζητήσεως ἐπ' ἄλλην συνεδρίασιν.

Ἕτερος κατόπιν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης παρετήρησεν ὅτι ἐπὶ τῆς πρώτης ἐρωτήσεως ὀρθῶς ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργὸς ὅτι εἶναι ἀναρμόδιον τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ο, διότι αὕτη συνετέθη ἐπὶ τοῦ Σεπτεμβρινοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ τοῦτο εὗρεν τὰ περὶ τῆς συμβάσεως προπαρασκευασμένα ἀπὸ τὸ προκάτοχον, προέβατο δὲ ἀ τῆς παραδοχῆς α τῆς νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ ἔθνος, διὰ ὃν οὕτω τὰς τότε ἐξαιθείσας περὶ τούτου συζητήσεις. Διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲ ὁς ἀπωλέσθησαν δικαιώματα, καθόσον τὰ μὲν τῶν Ὀθωμανῶν εἶναι ἀπρόσβλητα αἱ δὲ ὑπάρχουσαι διενέξεις περιορίζονται μεταξὺ ἀγοραστῶν καὶ κατοίκων, καὶ ταῦτα θέλου-

σιν ἀποδειχθῇ ὄχι ἄδη, ἀλλ' εἰς τὴν μετ' ὀλίγον δοθησομένην λογοδοσίαν τοῦ Σεπτεμβριανοῦ Ὑπουργείου. Ἐπὶ τῆς δευτέρας ἐρωτήσεως, ὅτι ὁ Κυβερνήτης πραγματικῶς ἐχρήσατο τὴν συνδρομὴν εἰς τοὺς κατοίκους· ἀλλ' ἦτο δίκαιον ἀνάγκη τῆς συνδρομῆς καὶ τῶν διαδόχων Κυβερνήσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκείνη μὲν ἥτις πρώτη δὲν ἐρρόντισεν, ἡ δὲ παροῦσα δὲν εὐπορεῖ, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐδύνατο, ἐπεκείντο εἰς αὐτὴν ἀνάγκαι καὶ καθήκοντα ἀπουδαιότερα. Ἐπὶ τῆς τρίτης ἐρωτήσεως, ἀπέχων νὰ συμμετάσχω εἰς παράπονα κατὰ τοῦ Ὑπουργείου εἶ εν ὅτι οἱ ἀγοραστὰι πρέπει νὰ σκεφθῶσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχε τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας πρὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς, τὰ δὲ τῶν ἀγορασθέντων πρασόντα ὁρίζει ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Κυβερνήτου, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας ἀπεφάσισεν ἡ Κυβέρνησις, πρὸς ἀπορυγὴν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Λονδίνῳ τεκταινομένων τότε, νὰ πωλήσῃ οὐ.ὰ καὶ εἰς ἄλλους, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τότε, νὰ χορηγήσωσιν εἰς τοὺς κατοίκους δέκα πέντε στρέμματα διὰ νὰ μὴν ἀπολέσωσι τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου· ἂν δὲ ἤδη ἀρνῶνται τὴν ἐκπλήρωσιν τούτου, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ καταστρέψῃ πρὸς βλάβην των τὴν συνθήκην ἐκείνην καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ δικαιώματά της.

Καὶ μετὰ τοῦτον ἄλλος εἶπεν ὅτι εἰς τὴν καταγωγὴν ταύτην δὲν ὑπάγεται μόνον τὸ Μοσχοχώρι, ἀλλὰ καὶ δέκα πέντε περίπου ἄλλα χωρία ὅμως 1.000,000· ἀπὸ τοῦ ἔτους 1821 μέχρι τοῦ 1829 οὐ εἰς Τ ὐρκος ἐδύνατο νὰ ἔλθῃ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ μέρη ταῦτα, κατοικούμενα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἦσαν ἐλεύθερα ἀπὸ τοῦ 1829· ὅτι ἡ Κυβέρνησις διέταξε νὰ κατοσχωσι τὰς θέσεις ἐκείνας χιλιαρχίαι, τότε οἱ διεσπαρμένοι Ἕλληνες ἦλθον πλησιέστερα εἰς τὰ στρατόπεδα ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ ἤρχισαν νὰ καλλιεργῶσι μέρη τινὰ τῆς γῆς, καὶ τότε πάλιν ὅσον διαχωρίζων αὐτοὺς ἦτον ἡ γέφυρα περὶ τὸ ἔτος 1840 ἔμαθον ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ πλη.τοῦν ἐπὶ τῶν χωρίων ταύτων δικαιώματα, γνωρίζων ὅμως τὰ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, καὶ ὅτι ταῦτα ἦσαν ὅλα ἐθνικὰ καὶ οὐδεὶς τῶν Ὀθωμανῶν εἶχεν ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα, κατίδον τὸ ἄδικον καὶ παράνομον τῆς συμβάσεως, ὅταν ἔμαθον ὅτι ἐγένετο· καὶ ὡς τοιαύτην προσβάλλω αὐτὴν καὶ ἤδη, διότι οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ παραχωρήσῃ δικαιώματα ἀνήκοντα εἰς τὸ ἔθνος, συγκεκλεισμένων εἰς Συνέλευσιν τότε. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ εἶχον ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα, προσβάλλω πάλιν τὴν ἀγοράν, διότι κατὰ ταύτην ὠφείλον νὰ προτιμήσωσι τῶν ἄλλων ξένων τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων, τοὺς συμπολίτας τοῦ

Ἀτωνίδα καὶ Διάκου, τοὺς Ἕλληνας ἐκείνους, οἵτινες ἦσαν ὁ φραγμὸς τῶν Ὀθωμανῶν.

Μετὰ τὸν ἐρωτήσαντα δὲ Βουλευτήν, εἰπόντα ὅτι αἱ ἐξηγήσεις τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ καὶ αὐταὶ ἔτι τῶν πλειόνων ἐκ τῶν ἀγορευσάντων ἐπαναπαύουσιν ἤδη τοὺς ἔχοντας ἐκ τούτου συμφέρον, καὶ ὅτι ἐλπίζει ὅτι θέλουσι ληφθῆ τὰ κατάλληλα ἐπὶ τούτου μέτρα, ζητήσαντα δὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπ' ἄλλην συνεδρίασιν, διότι χρήζει τινῶν ἐγγράφων διὰ νὰ μάθῃ τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν συνεδέθη ἡ σύμβασις, καὶ ἄλλα τινα. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἀναβληθῇ διὰ νὰ συζητηθῇ ἐπ' ἄλλην συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὸ τρίτον ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως, τὴν συζήτησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. **640** ἀναφορᾶς περὶ τοῦ Β. ψηφίσματος, καὶ ἐπὶ τούτου εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε ὡρμήθη εἰς τὰς πράξεις της ἀπὸ πνεῦμα ξενηλασίας, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας καὶ ἀνοχὴν πολλὴν ἐπέδειξεν ἐπὶ δεκαετίαν τὴν ξενοκρατείαν ἀνεχομένη, μ' ὅλον ὅτι ἔβλεπε τοὺς ἀγωνισθέντας, καὶ τοὺς πολλὰ ἔχοντας ἐπὶ τοῦ ἔθνους δικαιώματα ἐν γωνίᾳ πενομένους καὶ λιμώττοντας. Τὸ ἔθνος ὅταν ἐπρόκειτο νὰ δεχθῇ χριστιανούς, ἐδέχετο αὐτοὺς ὅθεν καὶ ἂν ἤρχοντο· μετὰ τὴν πτῶσιν δὲ τῆς ξενοκρατείας, ἥτις ἔφερεν αὐτοὺς πρὸ τῶν μεγαλητέρων ἀγωνιστῶν, φωνὴ περιεκύκλωσε τοὺς ἄλλοτε ἐνταῦθα συνεδριάζοντας, ἐπιβάλλουσα εἰς αὐτοὺς τὴν σύνταξιν τοῦ ψηφίσματος. Φωνὴ ὁμοία καὶ ἡμᾶς ἤδη, Κύριοι, περιφέρει βαῶσα τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ. Τὸ Β. ψήφισμα δὲν ἔχει τὴν ἀποδοθεῖσαν εἰς αὐτὸ ἔννοιαν, ἀλλὰ στηριζόμενον εἰς τὸ δίκαιον παντὸς ἔθνους εἶναι ἡ βάσις τοῦ περὶ πολιτογραφήσεως Νόμου, ἀποδεικνύει δὲ τοῦτο ὁ Γ'. § τοῦ ψηφίσματος περὶ τῶν διαφόρων τάξεων τῶν ἀγωνιστῶν. Μεταξὺ τούτων ἀπαντῶνται ζωηρότατα εἰς τὸ ψήφισμα καὶ ἡνάμνησις τῶν δεινῶν καὶ τῶν θανάτων, τοὺς ὁποίους ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπέφερον οἱ συνεταῖροι τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἀπονομὴ τῶν αὐτῶν καὶ εἰς τούτους δικαιωμάτων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς κατοίκους ἄλλων ἐπαρχιῶν· ὁ Νόμος τῆς πολιτογραφήσεως, ὁ παρὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὑπάρχων, πλείονα ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀρχήθεν εἶχεν ἀξίαν, τὸ δὲ ἐκ τούτου δικαίωμα εἰς τοὺς μεγάλα προσενεγκόντας ἢ ὑπηρετήσαντας παρεῖχετο· ἐν τούτοις, ὀρθοτόμητος τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἐζήτησε παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἐξηγήσεις περὶ τῆς μέχρι ἐκτελέσεως τοῦ ψηφίσματος τούτου.

Πρὸς αὐτὸν ἀπαντῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἶπεν· ἐκ τῶν ἀγωνισθέντων ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἦλθον πολλοὶ ἀπὸ τὰ διάφορα τῆς μὴ ἐλευθέρας Ἑλλάδος μέρη, ἀπάντως κατὰ τὰς διαφόρους τῆς ἐπαναστάσεως ἐποχάς. Κατὰ τὰς ἐποχὰς ἐκείνας καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρτυνομίαι οὐδόλως ἦσαν ὠργανισμέναι, καὶ ὑγειονομικὰ καταστήματα δὲν ὑπῆρχον, καὶ οὐδεμία ἀρχὴ ὑπῆρχεν ἥτις νὰ δύναται νὰ βεβαιώσῃ σήμερον κατὰ ποῖον ἕκαστος ἀφίκετο ἔτος τῆς ἐπαναστάσεως, οὐδὲ τὸ Ὑπουργεῖον ἤδη δύναται νὰ βεβαιωθῇ τοῦτο. Οἱ ἐρωτώμενοι καὶ ἐρωτηθέντες παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐπίδειξαν εἰς αὐτὸ πιστοποιητικὰ διαφόρων Στρατιωτικῶν καὶ Πολιτικῶν διακριναμένων, τὰς ὑπογραφὰς καὶ πιστοποιήσεις τῶν ὁποίων ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ πιστεύσῃ, διότι ποτὲ δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ψευδῆ περιστατικὰ πιστοποιοῦσιν οἱ προστατεύσαντες τὸ ψήφισμα. Κατὰ συνέπειαν τὸ Ὑπουργεῖον πολλὰς ἀπήντησε περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δυσκολίας, διὰ νὰ βαδίσωσι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ νὰ ἀποφύγωσι τὴν ἀδικίαν εἰς τοὺς χαρακτηρισμοὺς τούτους. Τὸ Β.' ψήφισμα εἶναι κατὰ τὴν ἐκτέλεσίν του ἡ ἐθνικὴ θέλησις καὶ ἀπόφασις ἐνεργεῖται μὲ σέβας καὶ προσπάθειαν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον. Δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω ἂν καθ' ὁλοκληρίαν ἐξετελέσθη τὸ ψήφισμα, βεβαιόνω ὅμως ὅτι ὑπάρχει πολλὴ ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν ἐπιθυμία καὶ προσπάθεια, διότι καὶ ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ συναδελφοί μου συναισθάνονται αὐτήν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀπαντηθεισῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν ἀπαντηθησομένων ἴσως, τὸ Ὑπουργεῖον ἐλπίζει ἐντὸς τῆς πρώτης Συνόδου νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν περὶ ἑρμηνείας παραγράφων τινῶν τοῦ ψηφίσματος, διὰ νὰ ἀρθῶσιν αἱ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ δυσκολίαι. Τὸ Ὑπουργεῖον προσέτι συναισθάνεται ὅτι ἡ ἀπουσία τινῶν ὑπαλλήλων ἤθελεν ἐμποδίσει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ, τὸν ὁποῖον προτίθεται ἤδη, τῆς ὑποβολῆς δηλονότι τῆς διαχειρίσεως ἀπὸ τοῦ ἔτους **1833**, καὶ ὁ λόγος οὗτος ἀναγκάζει αὐτὸ νὰ ὑποχωρήσῃ διὰ νὰ δικαιώσῃ τὸ ἔθνος ἐξωτερικῶς. Ἐκ τῶν πρὸ τῆς **3** Ἰουλίου ὑπαρχόντων ὑπαλλήλων, τῶν μὴ ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ψηφίσματος, ἐλάχιστοι ἴσως ἔμεινεν ἤδη ἀριθμός, τὸν ὁποῖον θέλει ἐκκαθαρίσει ἡ περαιτέρω τοῦ ψηφίσματος ἐκτέλεσις.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος ἔλεξεν οὕτως· λαμβάνω τὸν λόγον ἐπ' ἀντικειμένου διὰ τὸ ὁποῖον πολὺς μέχρι τοῦδε ἐγένετο λόγος καὶ πολλαὶ ἐπ' αὐτοῦ παρεξηγήσεις· ἐπ' αὐτοῦ πολλαὶ συκοφαντίαι κακότροποι ἐλέχθησαν, προβάλλεται νὰ δυσαρεστήσωσι τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν κατ' ἐκείνων οἵτινες ἀναγνωρίζουσι καὶ θέλουσιν ἀναγνωρίζει τοὺς ἀνήκοντας εἰς αὐτὴν ὡς ἀδελφούς, διότι οἱ ἄνθρωποι τῆς Τροιζῆνος, τοῦ Ἄστρους, τῆς Ἐπιδαύρου, τοῦ Ἄργους

δὲν δύνανται νὰ σκέπτωνται ἀναξιοπρεπῶς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Οἱ διὰ τῆς διαγωγῆς των προκαλέσαντες τὸ ψήφισμα, αὐτοὶ δι' οὓς τοῦτο ἐγένετο, ἔσπευσαν νὰ καλύψωσι τὸ αἶσχος των καὶ νὰ παραμορφώσωσι τό τε γεγονὸς καὶ τὴν πρόθεσιν τῆς συντάξεως τοῦ ψηφίσματος, κηρύξαντες αὐτὴν πρόθεσιν ξενηλασίας κατ' ἐκείνων, ὑπὲρ ὧν μετ' ἀμφοτέρου ἐπαλαίσαμεν ζήλου, καὶ ἐν χρόνοις ἄλλοτε δεινοῖς ὅτε ἐφοβοῦντο τινὲς νὰ τεθῶσι τὰ Ἑλληνικὰ ὅρια εἰς τὸν ἰσθμόν. Πρὸς τοὺς ἀπεψηφισμένους τὸν λόγον λέγω, ὅτι οἱ συντάκται τοῦ ψηφίσματος δὲν ξενηλατοῦσιν αὐτούς, ἀλλὰ προεκλήθησαν ἀπὸ αὐτοὺς οἵτινες οὐδ' ἠσπάσθησαν οὐδὲ συμμετέσχον τοῦ ἀγῶνος, καὶ ὅμως μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους προσῆλθον καὶ κατέλαβον τὰς θέσεις, αἵτινες ἔπρεπε νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς ἀγωνιστάς, καὶ οἵτινες ἐθεώρουν κηλῖδα πολιτικὴν καὶ ἔγκλημα τὴν γλυκεῖαν ἐπάλληλον τοῦ ἀγωνιστοῦ ἢ τὴν ἐκ τούτου καταγωγήν· ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἀρπαγῆς ἠνάγκασε τινας νὰ ἐκφράσωσιν εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν τὴν κατὰ τούτων δυσμένειάν των, καὶ νὰ ἐκζητήσωσι διὰ τοῦ ψηφίσματος τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἐπ' εὐκαίρημα ἔτη ἀνάπαυσιν τῶν ἀγωνιστῶν. Τὸ ἔθνος, φρονθὲν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς μηδόλως πατήσαντας κατὰ τὸν ἀγῶνα τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, εἰς τοὺς μηδόλως ἀσπασθέντας αὐτὸν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐλθόντας διά τινας ἡμέρας, ἐμπαίξαντας κατ' αὐτὰς τὸν ἀγῶνα καὶ φυγόντας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐξήσκησεν ἁπλῶς δικαίωμα ἀντιδιωρισμένον αὐτοῦ· πρόθεσις ξενηλασίας δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτό, διότι ἄλλαι πράξεις αὐτοῦ ἐπαινοῦσιν εὐγενέστερα αἰσθήματα ἀπὸ τὰ ἀπαντώμενα ἀλλαχοῦ τοῦ κόσμου. Αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐχορήγησεν εἰς αὐτοὺς τὰ πολυτιμώτερα δικαιώματα, τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπείας ἐπαρχίας ὁλοκλήρου μὲ μόνην τὴν μικρὰν ὑπογρέωσιν ἕξεως ἐν Ἑλλάδι διαμονῆς· τὸ ἔθνος αὐτὸ ἐπηγγέλθη εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν συμμετοχὴν τῶν δημοσίων μὲ τὴν ὑπογρέωσιν μικρᾶς ἐν Ἑλλάδι διαμονῆς, ὄχι ὅμως μὲ τὸν ἕλκοντα πόδα ἐνταῦθα καὶ τὸν ἄλλον εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὡς ἐγίνετο πρότερον. Τοιοῦτον τὴν σύνταξιν τοῦ ψηφίσματος ὡδήγησε πνεῦμα. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ ἠρωτήθη σήμερον τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαντήσας ὁ Προωθυπουργὸς ἀρκούντως ἐδικαιολόγησεν αὐτό, ἀναγνωρίσας τὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπάρχον σμῆνος τοιούτων, καὶ θεωρήσας οὕτω καὶ αὐτὴν τὴν τεθεῖσαν προθεσμίαν τῶν λύω, τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν σμικράν, ἂν καὶ ἐννοῇ βεβαίως αὐτὴν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς παύσεως των· καὶ ὅμως εἰς αὐτὴν τὴν μικρὰν οἱ συν-

τάκται αὐτοῦ ἠκεσθησαν. Καταλεγόμενος μεταξὺ τῶν προτεινάντων τὸ ψήφισμα, ὑπερασπίσθην αὐτό, μὴ πτοηθεὶς ἀπὸ τὰς συκοφαντίας τῶν προσβαλόντων με, διότι γνωρίζω ὅτι ἐγνώσθη πλέον ὁ πατριωτισμὸς ἑκάστου· λέγω μάλιστα πρὸς τιμὴν τοῦ ἔθνους, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ ἄλλος προεδρεύων τότε τῆς Συνελεύσεως ἐπαστίζε τὸ στενεῦ ὡς προθεσμίαν, ἐπὶ τῇ παραδοχῇ ὅμως τῆς ἐλαστικῆς ἐκείνης τῶν παθόντων καὶ ταφέντων τροπολογίας. Τὸ ψήφισμα ἐν τούτοις συνετάχθη, ἐγένετο καὶ πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ· ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ εἶναι ἀναγκαία, αἱ δὲ δικαιολογίαι τοῦ Ὑπουργείου περὶ τῆς μᾶλλον ὀλοσχεροῦς ἐκτελέσεώς του δὲν μὲ ἔπεισαν, ἂν καὶ ἐξέφρασε τὴν αὐτὴν πρὸς τὴν ἐκτέλεσίν του ἐπιθυμίαν, καὶ ἐγὼ ἀναγνωρίζω αὐτήν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ νομίζω ὅτι ἦτο συντελέσει ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ· αὕτη ἤθελεν ἐκτελέσει τὴν ἀποστολήν της, διότι καὶ ἄλλαι ἐπιτροπαὶ ἐξετέλεσαν αὐτὴν ἂν καὶ εἶχον πλέον δυσεξέλεγκτα ἀντικείμενα, τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐν ᾧ ἡ ὑπ' αὐτῆς ἐνεργηθησομένη ἐξέλεγξις δὲν θέλει κατιδεῖ καὶ ἐπὶ τῶν κατωτέρων ὑπηρετῶν αὐτῶν τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ κατὰ προτίμησιν προηγουμένως ἐπὶ τῶν κατεχόντων θέσεις ἀνωτέρας καὶ διεπόντων τὰς ὑποθέσεις τῶν πολιτῶν· ἀναγνωρίζων ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν εἶχε τὸν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον καιρόν, ἀρκοῦμαι νὰ ἀναγνωρίσω τὸ προτεθὲν δυσεκτελεστὸν τοῦ ψηφίσματος, καθόσον μάλιστα εἶπαν ὡς συντελεστικὴν πρὸς τοῦτο τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει διὰ τοῦτο καὶ τῶν Βουλῶν. Ἡ περαιτέρω ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ διαιωνίζει πλειότερον τὰ πάθη διότι οἱ προκαλέσαντες τὸ ψήφισμα θέλουσι συκοφαντεῖ τοὺς προτείναντας αὐτὸ καὶ θέλουσι παρεξηγεῖ τὰς ἁπλᾶς αὐτῶν πρόθεσιν. Ἡ ἐκτέλεσίς του εἶναι ἀναγκαία, διότι ἄλλως, ἂν μέλλῃ νὰ περιορισθῇ εἰς εὐκαίρημα πρόσωπα, ἄλλως ἀναγκαιοῦντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὧν ἐφρυμώσθη, πρέπει νὰ ἐπανελθωσι καὶ ταῦτα ὑπὸ τὴν εὐθύνην ἡμῶν τῶν προτεινάντων αὐτό. Τὰ λεχθέντα εἰς πολλοὺς ἀποδεικτικὰ δὲν δύνανται νὰ φέρωσιν οὐδεμίαν βαρύτητα, διότι ἐγνώσθη ὁ τρόπος, καθ' ὃν δίδονται παρὰ τῶν ὑπογραφομένων, οἵτινες πρὸς ἀποφυγὴν πλειοτέρων ἐνοχλήσεων ἐδίδοσαν· ἡ ἐπιτροπή, ἥτις θέλει διορισθῇ πρὸς ἐξέλεγξιν, δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὴν ἔνορκον τῶν πιστοποιούντων κατάθεσιν, διὰ νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὰ πίστιν. Τὸ Ὑπουργεῖον διὰ ταῦτα παρακαλεῖται νὰ λάβῃ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν σύντονον ἐπ' αὐτοῦ μέτρον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν παρετήρησεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ ψηφίσματος ἀτέλυσε τῆς ὑπηρεσίας τοὺς μὴ ἔχοντας τὰ προσόντα, ἐκ τούτων δὲ οἱ διατηρηθέντες εἰς αὐτὴν βεβαίως ἐπαρουσίασαν ἀποδείξεις περὶ τῶν προσόντων των, διότι ἄλλως οὐδὲν ἔδυνατο νὰ διατηρηθῶσι· μετὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ Ὑπουργείου, ἐξ λέγει, τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπ' αὐτὸ διευθυνομένου Ὑπουργείου, δὲν εὗρεν οὐδένα ὑπαγόμενον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν νεήλυδων· ἐκεῖνοι, ἐφ' ὧν ἐδύναντο νὰ ὦσιν ὑποψίαι, προσήγαγον τὰς περὶ τῶν προσόντων των ἀποδείξεις· τὸ ψήφισμα κατὰ συνέπειαν ἐξ παλαίστη ἐκτὸς ἔμειναν ἀμφιβολίαι τινές, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐδυσαρεστήσαμεν νὰ ἀπορανθῶμεν, διότι προσήχθησαν ἀποδεικτικὰ διακριμένων κυβώπων, ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν διὰ τῶν ἀποδείξεων των νὰ μᾶς πείσωσιν ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀσχολίαι σπουδαιότεραι ἐπέσυραν τὴν προσοχήν μας, καὶ ὑποβληθέντων τῶν ὀργανικῶν Νομοσχεδίων, διὰ τῶν ὁποίων ἐλαττοῦται ἐπὶ πολὺ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων, ἀνεβάλομεν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν προσώπων, ἐφ' ὧν ἐβιαστάζομεν μετὰ τὰς προταχθείσας ἀποδείξεις νὰ ἐνεργήσωμεν αὐτὴν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, ὅτε ἀναγκαζόμενοι νὰ ἀπολύσωμέν τινας τῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν γενομένην διὰ τῶν Νομοσχεδίων τούτων ἐλάττωσιν τοῦ προσωπικοῦ, ἠθέλαμεν ἀπολύσει αὐτούς. Τὸ λεγόμενον πλῆθος τοιούτων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἶναι μᾶλλον ἰδανικὸν ἢ πραγματικόν. Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπαλλήλους ἐπίσης ἐζητήθησαν πληροφορίαι, καὶ ὅσων αἱ προσαχθεῖσαι ἀποδείξεις δὲν ἦτο θον, ἐνηργήθη ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις. Καὶ ἐπ' αὐτῶν ὅμως ἔμειναν δισταγμοί τινες, διότι προσήγαγον ὅμοια ἀποδεικτικὰ, ἀλλὰ καὶ τούτων τὴν ἀπόλυσιν ἀνεβάλομεν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ τούτων ὀργανικῶν Νομοσχεδίων, ὅτε ἠθέλαμεν ἐκλέξει τοὺς ἔχοντας τὰ προσόντα, καὶ ἀποβάλει ἐκείνους, ἐφ' ὧν ἐβιαστάζομεν· συμφώνων μὲ τὰ τὸν προαγορεύσαντα καὶ τὸν Πρωθυπουργὸν, ἐπέρερεν, ὅτι, ἡ ἐποχὴ τῆς ὁλοσχεροῦς τοῦ Ψηφίσματος ἐκτελέσεως εἶναι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ψηφισθέντων ὀργανικῶν Νόμων, καὶ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἀπαίτησις αὕτη, ἂν καὶ ὁ ὅρος τῆς μεταναστεύσεως πολλὰς παρέχῃ δυσκολίας, καὶ δυσκόλως τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διάγνωσιν αὐτῶν ἀπὸ τοὺς μὴ ἔχοντας τὰ προσόντα.

Εἰς ταῦτα ἁπάντων ὁ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀγορεύσας Βουλευτὴς, ἐξέθηκεν ὅτι εἶναι ἀναμφίβολοι αἱ περὶ

τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφίσματος δυσκολίαι, ἀλλὰ μήτε οἱ προκαλέσαντες τὸ Β'. ψήφισμα μήτε οἱ ζητοῦντες τὴν ἐφαρμογήν του ἐνόησαν τὴν αὐστηρότητα εἰς τὴν περὶ τῶν φυλάκων καὶ κλητήρων ἐξέλεγξιν, ἐὰν οὗτοι φέρωσι τὰ παρὰ τοῦ ψηφίσματος προσόντα, τὰ παράπονα καὶ αἱ καταχρήσεις προῆλθον ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλους καὶ τὰς προϊσταμένας τῶν ἐπαρχιῶν ἀρχὰς, καὶ κυρίως διὰ τούτους ἐζητήθη ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τοῦ Ψηφίσματος· ὅτι κατὰ τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν παρασταθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ δυσκολιῶν, ἀπαιτεῖται σύστασις ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεγξιν, ἀλλὰ πρὸς τί αὕτη ἤθελε χρησιμεύσει, ἐὰν ἐπράκειτο περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν φυλάκων καὶ κλητήρων; δὲν ζητεῖται εἰμὴ ἡ ἐνέργεια τοῦ ψηφίσματος, αὕτη δὲν εἶναι δύσκολος, καὶ ὅταν ἅπαξ ἀρχίσῃ, τότε καὶ ἡ ἐπιθυμία καὶ αἱ εὐχαὶ τῆς Βουλῆς θέλουσιν ἐκπληρωθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον· ὅτι αἱ πρὸς ἐξέλεγξιν δυσκολίαι διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν παρουσιαζομένων παρὰ τῶν νεήλυδων πιστοποιητικῶν δὲν εἶναι ἀνυπέρβλητοι, διότι, ὅτι τοιαῦτα ἔγγραφα ἐκδίδονται δὲν ἀγνοοῦσιν οἱ Κ. Κ. Ὑπουργοί· ἀλλὰ καὶ ὑποτεθέντος ὅτι, ἕνεκα τῶν δυσκολιῶν τούτων προέρχονται ἀμφιβολίαι, οἱ Κ. Κ. Ὑπουργοὶ δύνανται καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας νὰ εὕρωσιν ἱκανότητας, συνοδευμένας μὲ διακεκριμένας ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος θυσίας καὶ δικαιώματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ τῶν προσόντων ὑπάρχει, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἀντικατάστασις ἐκείνων ἤθελε προλάβει τὰ δίκαια παράπονα διὰ τὴν βραδύτητα καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ψηφίσματος· ἐπὶ τέλους δὲ προσέθηκεν ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ψηφίσματος κατὰ τὴν ἐποχὴν, ὅτε μέλλει νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ περὶ Ὑπουργείων Νόμος, θέλει δικαιώσει τὸ Ὑπουργεῖον ὡς πρὸς τὰς πρατεινομένας ἐνασχολήσεις του ἤδη εἰς ἄλλας πολὺ σπουδαιοτέρας τοῦ Κράτους ὑποθέσεις.

Μετὰ τοῦτον ὁ Ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅτι αἱ πλειότεραι ἀμφιβολίαι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Β'. Ψηφίσματος προέρχονται ἀπὸ τὸ ἀμφίβολον καὶ τὸ σκοτεινὸν τῶν διατάξεών του, καὶ εἰς περίστασιν ἔτι, καθ' ἣν ὑπάρχει βεβαιότης περὶ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πραγματικοῦ μέρους τῶν ἐξελεγχομένων προσώπων. Ἡ Α. κατηγορία τῶν προσόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὁρίζεται κατὰτὸν 1 § τοῦ ψηφίσματος ὅ-π ως τοὺς αὐτόχθονας κατοίκους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ὅ θεν ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν ὁρισμὸν τούτων δύο στοιχεῖα νὰ ἦτον αὐτόχθων τῆς Ἑλλάδος καὶ συγχρόνως κάτοικος· ἐνταῦθα γεν-

νῶνται ἀμφιβολίαι εἰς τὴν ἐφαρμογήν· 1) ὁ γεννηθεὶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπὸ αὐτόχθονας καὶ κατοικήτας ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος εἶναι αὐτόχθων καὶ κάτοικος καὶ ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα πρασόντα; Τὸ Ὑπουργεῖον ἑρμηνεύει καταφατικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι αὐτόχθων εἶναι ὄχι μόνον ὁ γεννηθεὶς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἀλλὰ καὶ ὁ γεννηθεὶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπὸ αὐτόχθονας, καὶ διότι τὸ ἐναντίον εἶναι ἄδικον καὶ ἀντιβαίνει εἰς τοὺς πολιτικοὺς νόμους, καθ' οὓς ὄχι μόνον ὁ υἱὸς ἀλλὰ καὶ ὁ ἔγγονος τοῦ αὐτόχθονος, γεννημένος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, θεωρεῖται αὐτόχθων· 2) ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο, ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι καὶ κάτοικος. Ποῖον δὲ κάτοικον ἐννοεῖ, τὸν φυσικῶς ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος κάτοικον ἢ καὶ τὸν πολιτικῶς κάτοικον; Ὁ ἐμπορευόμενος ἢ διατρίβων δι' ἄλλας του ὑποθέσεις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος θεωρεῖται καὶ κάτοικος; Τὸ Ὑπουργεῖον δίδει καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καφατικὴν λύσιν, σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολιτικοῦ δικαίου, διότι ὁ ἀποδημῶν καὶ προθέμενος τὴν παλινοστίαν καὶ μὴ ἐκφραζόμενος ῥητῶς ἢ σιωπηλῶς περὶ τῆς παραιτήσεως τῆς κατοικίας του, δὲν ἀπεκδύεται αὐτῆς. Ἡ Β.' κατηγορία εἶναι κατὰ τὸν αὐτὸν § τοῦ ψηφίσματος α τοὺς μέχρι τέλους τοῦ **1827** ἀγωνισθέντας ἐν αὐτῇ α καὶ εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ὅρου τούτου γεννᾶται ἡ ἀμφιβολία ἂν ἐνοῇ τοὺς συνεχῶς ἀγωνισθέντας ἢ καὶ τοὺς ἐλθόντας ἀγωνισθέντας καὶ ἀποδημήσαντας δι' ὑποθέσεις των πρὸ τοῦ τέλους τοῦ **1827**. Ἐὰν μόνον παραδεχθῇ τις τὸ α'. θέλει εἶσθαι ἡ ἑρμηνεία αὐστηροτάτη πρὸς τοὺς ἀγωνισθέντας διὰ πέντε ἔτη καὶ ἀναγκασθέντας τὸ ἕκτον ἕνεκα ὑποθέσεων ἢ πρὸς θεραπείαν τῶν πληγῶν των νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, παραβαλλομένους μὲ τοὺς ἐλθόντας καὶ ἀγωνισθέντας τὸ τελευταῖον μόνον ἔτος ἢ τὸν τελευταῖον μόνον μῆνα τοῦ **1827**, διὰ τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον παρεδέχθη καὶ τὴν β.' ἑρμηνείαν. Ἡ ἑρμηνεία δὲ αὕτη ἐξάγεται καὶ ἀπὸ τὴν γ.' κατηγορίαν τοῦ **1.** § « ἢ ἐλθόντας καὶ διαμείναντας μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἔτους» καθ' ἣν, ἂν ἄλλως ἑρμηνευθῇ ἡ β.' κατηγορία, συνταυτίζονται οἱ ἀγωνισταὶ μὲ τοὺς ἁπλῶς διαμείναντας, καὶ τότε περιττὸν ἦτο νὰ κάμῃ τὴν διάκρισιν τῆς β.' καὶ γ.' κατηγορίας ὁ Νομοθέτης.

Κατὰ τὸν 2 § τοῦ ψηφίσματος ἄλλη κατηγορία εἶναι τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα· α οἱ μεταναστεύσαντες κάτοικοι τῶν μερῶν τῆς στερεᾶς καὶ τῶν νήσων, τῶν λαβόντων τὰ ὅπλα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐλθόντες μέχρι τοῦ **1837** κτλ. » Καὶ εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ὅρου τούτου ἀπαντῶνται αἱ ἑξῆς ἀμφιβολίαι, ἀ) εἶναι τοὺς μεταναστεύσαντας καὶ φυσικῶς μόνον κατοίκους τῶν

ἐπαναστατησάντων μερῶν, ἢ καὶ τοὺς τυχὸν εὑρισκομένους τότε ἢ μετὰ ταῦτα εἰς ἄλλους τόπους δι' ὑποθέσεις των; ἐὰν μόνον τοὺς φυσικῶς κατοίκους, ἡ αὐστηροτάτη αὕτη ἑρμηνεία θέλει εἶσθαι καὶ ἄδικος, διότι ἐναντίον τῶν διαταξέων τοῦ πολιτικοῦ δικαίου ἀπογυμνόνομεν τῆς κατοικίας ἀνθρώπους μὴ ἐκφρασθέντας κατ' αὐτῆς· διὰ ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον παρεδέχθη τὴν δικαιοτέραν ἑρμηνείαν· β') πῶς θέλει ἑρμηνευθῇ τὸ « ἐλθόντας μέχρι τοῦ **1837** ἔτους ἢ μέχρι τέλους; Τὸ ὑπουργεῖον ἐπίσης ἐπιεικῶς ἡρμήνευσε καὶ τοῦτο, πεπεισθὸς ὅτι τοιοῦτον ἦτο καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως· γ') ἡ ἐγκατάστασις εἰς ἕνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς μόνους αὐτοὺς, περὶ ὧν πρόκειται, ἢ θέλει λησθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἐγκατάστασις προσώπων, τῶν ὁποίων οὗτοι παρακολουθοῦν τὴν ἐγκατάστασιν καὶ διαμονὴν πολιτικῶς, ὡς οἱ υἱοὶ τὴν τῶν γονέων, οἱ ἀδελφοὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν, οἱ κηδεμονευόμενοι τὴν τοῦ κηδεμόνος καὶ ἐπιτρόπους τὸ ὑπουργεῖον παρεδέχθη τὴν πλατυτέραν ταύτην ἑρμηνείαν καὶ σύμφωνον μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολιτικοῦ δικαίου· ἐν γένει δὲ τὸ ὑπουργεῖον, προκειμένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ β.' ψηφίσματος, ἐνέκρινε τὴν δικαίαν καὶ ἐπιεικῆ ταύτην ἑρμηνείαν, σύμφωνα μὲ τὰς ἀναγνωρισμένας ἀρχὰς καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐστηροῦ πολιτικοῦ δικαίου, καὶ διὰ νὰ μὴν δείξῃ ἀπάρνησιν δικαιωμάτων ἐκ τοῦ ἀγῶνος κεκτημένων, δυνάμει ἐθνικῶν ἐπισήμων ἀποφάσεων, τὰς ὁποίας τὸ ψήφισμα δὲν ἠννόησε νὰ προσβάλῃ· ἐπὶ τέλους δὲ προσέθηκεν ὅτι κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ταύτην διατείνεται ὅτι ἐξετέλεσε κατὰ τὸ ἐφικτὸν εἰς αὐτὸν τὸ ψήφισμα ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του ὑπαγομένης ὑπαλληλίας, ὅτι κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ταύτην οὐδεὶς ὑπάρχει εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον μὴ ἔχων τὰ προσόντα, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, καὶ ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι Ὑπουργοὶ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ταύτην ἐξετέλεσαν, ὅσον τοὺς ἦτο δυνατὸν καὶ καθ' ὅσον ἦσαν βέβαιοι, τὸ ψήφισμα, ἐπιφυλαττόμενοι τὴν τελείαν ἐκτέλεσιν εἰς τὸν νέον ὀργανισμὸν τῶν ὑπουργείων διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ τούτου νόμου.

Εἰς ταῦτα καὶ τὰ παρὰ τῶν προλαλησάντων ὑπουργῶν λεχθέντα ἀντείπεν εἷς τῶν Βουλευτῶν, ὅτι εἰς τὰ διεγερθέντα δίκαια παράπονα διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν μέχρι τοῦδε τοῦ β'. ψηφίσματος ἀπήντησαν οἱ ΚΚ. Ὑπουργοὶ ἐκφράσαντες ἀμφιβολίας εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ψηφίσματος καὶ δυσκολίας εἰς τὴν διάκρισιν τῶν μὴ ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ψηφίσματος νεηλύδων. Πρὸ πολλοῦ τὸ ὑπουργεῖον δι' ἐγκυκλίου του προσεκάλεσε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἔλαβε παρ' αὐτῶν πιστοποιήσεις περὶ τῶν ἀπαιτουμένων προσόν-

των, ἐὰν αἱ ἀποδείξεις αὗται εἶναι πλήρεις ἢ μὴ, ἐὰν ἐξ αὐτῶν προέρχηται ἀμφιβολία, ἀδιάφορον. Ἡ Βουλὴ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν δικαίων παραπόνων, καθόσον μάλιστα ταῦτα προέρχονται διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν ὅρου συνταγματικοῦ, ἐπεθύμει νὰ μάθῃ ἐὰν τὸ ψήφισμα ἐξετελέσθη ἢ ὄχι. Διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν δὲν εἶναι ἀρκετὴ δικαιολόγησις αἱ προταθεῖσαι ἀμφιβολίαι εἰς τὴν ἑρμηνείαν, διότι ἕνεκα ἀμφιβολιῶν τοιούτων ὁ νόμος ποτὲ δὲν μένει ἀνεκτέλεστος, καὶ μάλιστα νόμος ἀποτελῶν ὅρον συνταγματικόν. Ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἀμφέβαλεν εἰς τὴν ἑρμηνείαν, τὰ νομοθετικὰ σώματα πρὸ μηνῶν ἤδη συνῆλθον καὶ ἠδύνατο νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς αὐτὰ πρότασιν περὶ ἑρμηνείας· ἐὰν τὰ παρουσιαζόμενα πιστοποιητικὰ δὲν παρεῖχον πλήρεις ἀποδείξεις, ἔπρεπε νὰ ἐκτελέσῃ τὸν νόμον καὶ νὰ ἀπορρίψῃ ἀμφιβόλους ὑπὲρ τοῦ νόμου ἀποδείξεις. Εἶναι ἤδη καιρὸς πρὸς τιμὴν τοῦ νόμου καὶ διὰ νὰ ψευσθῶσιν αἱ κατὰ τοῦ ἔθνους συκοφαντίαι νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ θέλησις τοῦ νομοθέτου, καὶ ἑπομένως τὸ ὑπουργεῖον ἢ πρέπει νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ψήφισμα δὲν ἔχει ἀσαφείας καὶ ἀμφιβολίας, καὶ νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ, ἢ, ἂν τὸ ἐναντίον, νὰ μὴ βραδύνῃ νὰ εἰσάξῃ πρότασιν περὶ ἑρμηνείας.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀπήντησιν εἰς τοῦτον, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τὰς ἀμφιβολίας ὅσας εὗρεν εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ψηφίσματος, τὰς ἔλυσεν ὅπως προεξέθηκεν αὐτὸς ὁ ἴδιος, καὶ ἑπομένως, σύμφωνα μὲ ταύτας τὸ ψήφισμα ἐτελέσθη, ὅτι καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νομοθετικῆς ἑρμηνείας, τὸ ὑπουργεῖον ἔπρεπεν, ἑρμηνεῦον τὸ ψήφισμα νὰ τὸ ἐκτελέσῃ, διότι αἱ ἀμφιβολίαι περὶ τὴν ἑρμηνείαν δὲν συγχωροῦσιν ἀναβολὰς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου· ὅτι, ἐὰν ὑπάρχῃ τι ἄγνωστον εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἱστορικὸν καὶ πραγματικὸν, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάλληλός τις δὲν ἔχει τὰ προσόντα τοῦ νόμου, δύναται πᾶς τις νὰ τὸ καταγγείλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον, βεβαιούμενον περὶ αὐτοῦ θέλει ἐκτελεῖ τὸν νόμον.

Ἀνταπήντησεν ἄλλος Βουλευτὴς εἰς τὸν Ὑπουργὸν, ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν εἰλικρινῶς φερόμενοι πρὸς τὴν Βουλὴν ὡμολόγησαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκθέντες τὰς δυσκολίας ὅσας ἀπήντησαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ψηφίσματος, μ' ὅλον ὅτι τινὰς ἐξ αὐτῶν, ὡς προεῖπε δὲν τὰς θεωρεῖ ἰσχυράς· ὁ δὲ τῆς Δικαιοσύνης διετάθη, καὶ μὲ τρόπον μάλιστα ἀνατρεπτικὸν τῶν βάσεων τοῦ ψηφίσματος, ὅτι ἐξετέλεσε καὶ ἐξετελέσθη τὸ ψήφισμα. Παρέστησεν ἤδη ἀμφιβολίας περὶ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ψηφίσματος, διὰ τὰς ὁποίας, ἐὰν ἀληθῶς εἶχεν, ἔπρεπε νὰ παρου-

σιάσῃ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα πρότασιν περὶ ἑρμηνείας, καὶ νὰ μὴ σφετεριασθῇ αὐτὸς δι' αὐθαιρέτου ἑρμηνείας, καταστρεφούσης τὰς βάσεις αὐτοῦ τοῦ Νόμου, τὰ καθήκοντα τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας. Ἀπαντῶν ἔπειτα εἰς τὰς ἐκτεθείσας ἀμφιβολίας περὶ τὴν ἑρμηνείαν, εἶπεν ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Συνελεύσεως ἦτον καὶ τὸ γράμμα τοῦ ψηφίσματος εἶναι νὰ ἦναι ὁ ἀγὼν προσωπικὸς, καὶ ἑπομένως δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἦναι τὶς αὐτόχθων τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς ἐπαναστατησάσης ἐπαρχίας, ἀλλὰ συγχρόνως ἀπαιτεῖται νὰ ἦτο καὶ κάτοικος, ἤτοι παρὼν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀγῶνος, διότι βεβαίως εἶναι δικαία ἡ διάκρισις μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες, διὰ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸν ἑαυτόντων καὶ νὰ ἐπιτύχωσι συμφέροντα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐγκατέλειψαν τὴν πατρίδαν των εἰς τὴν κρισιμωτέραν ἐποχὴν τῶν κινδύνων, καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπανῆλθον εἰς τοὺς Τούρκους, ἀπὸ τοὺς ἐπιμείναντας, τὰ πάντα θυσιάσαντας καὶ προκινδυνεύσαντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Διατὶ τοιαύτην ἑρμηνείαν νὰ δώσῃ αὐθαιρέτως τὸ Ὑπουργεῖον, ἐν ᾧ τὸ δικαίωμα τῆς ἑρμηνείας ἀνῆκεν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ἥτις, συγκεκροτημένη ἤδη ἀπὸ τὰ αὐτὰ σχεδὸν τῆς συνελεύσεως πρόσωπα, ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἀμεσοδίως τὴν, ὡς εἴρηται, ἀληθῆ ἑρμηνείαν. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἀποτελεῖ ὅρον Συνταγματικὸν καὶ πᾶσα ἀναβολὴ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἶναι περιὥρισις καὶ παράβασις τοῦ Συντάγματος· ἡ Βουλὴ ἐπιθυμεῖ πλέον νὰ παύσῃ πᾶσα περαιτέρω ἀναβολὴ καὶ νὰ ἴδῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὅσον τάχιστα, ἐκτελεσμένον τὸ ψήφισμα, καθόσον μάλιστα οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ἡ ἀξιώμεμπτος διαγωγὴ ἐπροκάλεσε τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ, δὲν παύουσιν εἰσέτι νὰ ἐμβιάζωσι τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀντὶ δικαιοσύνης νὰ ἀποδίδωσιν εἰς αὐτοὺς ἰδιότητας ξενηλασίας. Ὁ δὲ Κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης χρέος ἰσχὺν εἶχε νὰ μελετήσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἁπαλλαγῆ ἀναλύσει τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ Νομοθέτου, καὶ ἤθελεν ἀποδώσει τὴν ἀληθῆ ἑρμηνείαν εἰς τὸ ψήφισμα. Διὰ τοῦτο ἐν ὅσῳ αὐτὸς ἐπιμένει εἰς τὰς προτεινομένας ἀμφιβολίας περὶ τὴν ἀληθῆ ἑρμηνείαν τοῦ ψηφίσματος μεταχειριζόμενος αὐτὰς ὡς πρόσχημα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μὴ ἐκτελέσεώς του καὶ τῆς παραβιάσεως ὅρου Συνταγματικοῦ, καθίσταται ἔνοχος παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος καὶ θέλει προκαλέσει τὰ Συνταγματικὰ καὶ νόμιμα μέσα κατ' αὐτοῦ.

Ἀπαντῶν καὶ πάλιν εἰς ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, εἶπεν, ὅτι ἡ δοθεῖσα ἀπάντησις παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς ἀπευθυνομένας ἐρωτήσεις περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ψηφίσματος, προερχομένη

ἀπὸ εἰλικρινῆ πρὸς τοὺς Συνταγματικοὺς ὅρους ἀφοσίωσιν, οὐδεμίαν ἀφορμὴν παρεῖχεν εἰς τὸν προλαλήσαντα ὥστε νὰ παρεξηγήσῃ αὐτὴν καὶ τὴν παραστήσῃ ὡς ἀπόῤῥοιαν ἀντισυνταγματικῶν ἀρχῶν ἢ προστασίαν προσώπων μὲ τὴν παραβίασιν τοῦ Συντάγματος· ὅτι καὶ αὐτὸς, ὡς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες, εἶναι ἐκ τῆς αὐτῆς χθονὸς, τὴν Ὑπουργικὴν θέσιν δὲν ἔχει κληρονομικὴν, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων ἔχει τὸ αὐτὸ, ὡς καὶ πᾶς πολίτης, συμφέρον. Ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις πρέπει νὰ ἦναι ἀκριβὴς καὶ δικαία, καὶ διὰ τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον ὄχι μόνον ἠθέλησε νὰ λάβῃ βεβαιότητας, ὡς πρὸς τὸ πραγματικὸν μέρος τῶν προσώπων, ἀλλ' ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ δοθῇ λύσις εἰς τινας διαταγμοὺς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφίσματος ἀναφυομένους, καὶ δι' Ὑπουργικῶν Συμβουλίων ἠρμήνευσε τοὺς ἀμφιβόλους ὅρους σύμφωνα μὲ τὸ δίκαιον καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν Νομοθεσιῶν· ὅτι εἰς τὴν ἑρμηνείαν ταύτην, τὴν ὁποίαν προσῆθηκε, δόλος δὲν ὑπάρχει, καὶ ἂν ὁ προλαλήσας ἐφεύρῃ αὐτὴν ἐσφαλμένην, ἠδύνατο νὰ καταδείξῃ τοῦτο, νὰ προκαλέσῃ νέαν ἑρμηνείαν διὰ Νόμου, τὸν ὁποῖον ὤφειλε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐκτελέσῃ· ὅτι ὡς πρὸς τὸ πραγματικὸν μέρος, ἐὰν δὲν διεγράφησαν ἀκριβῶς τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως, ἐὰν ἦναι δύσκολος αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ διαγραφὴ τοῦ πραγματικοῦ μέρους, τί πταίει τὸ Ὑπουργεῖον; Τὸ Ὑπουργεῖον μ' ὅλα ταῦτα ὤφειλε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ψήφισμα καὶ ὑπογραμμὸν καὶ τύπον πρὸς τοῦτο εἶχε τὰς ἐπὶ τούτων κρίσεις του καὶ τὴν συνείδησίν του· ὅτι ἡ τακτικὴ συζήτησις εἶναι ὁ κατάλληλος εἰς τὰ Βουλευτικὰ σώματα τρόπος πρὸς εὕρεσιν τῆς ἀληθείας, καὶ ὄχι ἀπειλαὶ αἴτινες, ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸν ἀφοσιωμένον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ Νόμου, οὔτε ἐκπλήττουσιν οὔτε φέρουσιν ἀποτέλεσμά τι.

Μετὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ὁ τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἦτο νὰ προκαλεθῶσι νομικαὶ ἀναλύσεις τῶν ὅρων τοῦ ψηφίσματος· σκοπὸς τῆς Βουλῆς ἦτον νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις καὶ προκαλέσῃ διαταφήσεις περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ψηφίσματος, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ψήφισμα ἐρμηνεύσθη ἀπὸ τὸ προκάτοχον Ὑπουργεῖον, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ παρὸν Ὑπουργεῖον τὸ ἐφήρμοσε καθ' ὅσον ἦτο δυνατὸν εἰς αὐτό. Ἠμπορεῖ μ' ὅλα ταῦτα νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πρόσωπα μὴ φέροντα τὰ προσόντα, ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον θέλει ἐκτελεσθῇ καὶ ὡς πρὸς ταῦτα ὁ Νόμος, καὶ μάλιστα, ὡς ὁ Πρωθυπουργὸς εἶπεν, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ Ὑπουργείων Νόμου· ὅτι τοιαύτη ἐπίσημος ἐξήγησις σήμερον δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ χώραν, διότι ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχωσι καὶ παράπονα, τὰ ὁποῖα τοιαύτη ἐξήγησις διερεθίζει· ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀποδώσῃ ἀδιαφορίαν ἢ ἀμέλειαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφίσματος, ἀλλ' ἐνυπάρχουσιν ἀμφιβολίαι καὶ δυσκολίαι καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιθυμεῖ νὰ λύσῃ αὐτὰς, διὰ νὰ πείσῃ τὴν συνείδησίν του καὶ νὰ μὴ πράξῃ ἀδικίαν· ἐπὶ τέλους προσέθηκεν ὅτι ὁ διορισμὸς ἐπιτροπῆς παρὰ τῆς Βουλῆς, ὡς ἐρρέθη, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κάμῃ ἐρεύνας καὶ λάβῃ πληροφορίας περὶ τοῦ πραγματικοῦ τῶν προσώπων, ἀντίκειται εἰς τὴν ἀμεροδιότητα τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ δὲν συνάδει μὲ τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργείου, διότι τὰς πληροφορίας ταύτας δύναται καὶ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ τὰς λάβῃ.

Ἐνταῦθα παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἀνέβαλε τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, καὶ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΕ'

τῆς 1ης Μαΐου

Σήμερον τὴν πρώτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων μὲν ὀγδοήκοντα ὀκτὼ καὶ ἀπόντων πέντε, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀναγνωσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα ὡς ἀντικείμενον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίασιν διακοπείσης συζητήσεως περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Β'. ψηφίσματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως παρετηρήθη ὑπό τινων ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἶναι περιττὴ πλέον πᾶσα περαιτέρω συζήτησις, διότι ὁ σκοπὸς ἦτον νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν διασαφήσεις περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ψηφίσματος, καὶ τοῦτο ἔγινεν ἤδη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν.

Εἷς ταῦτα δὲ προσέθηκε καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, παρευρισκόμενος εἰς τὴν συνεδρίασιν, ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τοιαύτης συζητήσεως εἶναι ματαία χρονοτριβή· ἡ Βουλὴ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Β΄. ψηφίσματος· τὸ Ὑπουργεῖον, ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, εἶπεν ὅτι τὸ ψήφισμα ἐφηρμόσθη, καὶ ὅτι ἐὰν ὑπάρχωσι καὶ πρόσωπά τινα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, μὴ ἔχοντα τὰ προσόντα κατὰ τὸ ψήφισμα, μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι ἀληθῆ ὅσα λέγονται περὶ τούτων, τὸ Ὑπουργεῖον θέλει ἐπιφέρει τὴν διόρθωσιν διοικητικῶς, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ Ὑπουργείων νόμου· αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζητήσεις ἐπαναφέρουσιν ἄνευ τινος ἀνάγκης τὸ ζήτημα ὅπως καὶ ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν, ἐμπιστευομένην εἰς τὰς δοθείσας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐξηγήσεις, νὰ ἀποφασθῇ περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς προκειμένης συζητήσεως, καὶ ἀπῆλθε τοῦ Βουλευτηρίου.

Εἷς δὲ τῶν Βουλευτῶν, εἰπὼν ὅτι ἐπειδὴ οἱ Κ. Κ. Ὑπουργοὶ ἐξέθηκαν ὅτι τὸ ψήφισμα ἐφηρμόσθη, καὶ ὅτι ἀμφιβάλλουσιν ἐὰν ὑπάρχωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πρόσωπα μὴ φέροντα τὰ προσόντα τοῦ ψηφίσματος, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον πρὸς κατάπαυσιν τῶν ἕνεκα τῆς μὴ πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ ψηφίσματος παραπόνων νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν κατάλογον ὑπαλλήλων μενόντων εἰσέτι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ μὴ ἐχόντων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ.

Περὶ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τούτου ἀνερρύη συζήτησις μεταξὺ τῶν Βουλευτῶν, τῶν μὲν, αἰτούντων τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῶν τοιούτων προσώπων, τῶν δὲ, διατεινομένων ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου θέλει προκαλέσει σκανδαλώδη συζήτησιν περὶ τῆς ἐξελέγξεως αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνεργήσῃ, διότι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται πληροφορίαι τὰς ὁποίας τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ λάβῃ, καὶ ὅτι ἄλλα παρὰ ταῦτα εἶναι τὰ καθήκοντα τῆς Βουλῆς.

Μετά τινα περὶ τούτου συζήτησιν ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ἀναγνωσθῇ ὁ κατάλογος.

Ἀναγινωσκομένου δὲ τούτου, εἷς τῶν Βουλευτῶν ἠθέλησε νὰ ἀπευθύνῃ παρατηρήσεις ἐπί τινος τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ὀνομάτων, ἀλλὰ δὲν τῷ ἐπετράπη ἀπὸ τὴν Βουλήν.

Εἷς δὲ τῶν Βουλευτῶν λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐξέθηκεν ὅτι ἀρκετὰ παρὰ τῶν προλαλησάντων παρεσταθῇ ὅτι αἱ ἀποδοθεῖσαι εἰς τὸ ἔθνος κατηγορίαι διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Β΄. ψηφίσματος εἶναι συκοφαντίαι ἀνυπόστατοι, καὶ ὅτι πνεῦμα δικαιοσύνης καὶ ὄχι ξενηλασίας ἐπροκάλεσε τὸ ψήφισμα καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ παράπονα· καὶ ὅτι θέλει περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ῥηθέντων χθὲς καὶ σήμερον λόγων· ὅτι οἱ προταθέντες λόγοι περὶ ἀμφιβολιῶν εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ψηφίσματος, καὶ περὶ δυσκολιῶν εἰς τὴν ἀκριβῆ πληροφορίαν περὶ τῶν ἐχόντων, ἢ μὴ, τὰ παρὰ τοῦ ψηφίσματος προσόντα, εἶναι προφανεῖς προφάσεις, διότι ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον εἶχε θέλησιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφίσματος ἠδύνατο νὰ τὴν ἐνεργήσῃ χωρὶς δυσκολίας καὶ χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ ἄδικον εἰς οὐδένα. Τοιαύτη συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ ἦτον ὅλως διόλου ἀκαταλλήλος· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀτόπου τούτου παραίτιον εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον, ὤφειλε, σεβόμενον τὰς ἐθνικὰς ἀποφάσεις, νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ψήφισμα, καὶ νὰ προλάβῃ οὕτω τὰς σκανδαλώδεις ταύτας συζητήσεις· τὸ πρὸς τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς σέβας τῆς ἐξουσίας ἐγγυᾶται τὸν σύνδεσμον καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους· ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν συζήτησιν περὶ τούτου, ἀλλ' ἀποκρούει τοιαύτην συζήτησιν, ἥτις θέλει φέρει τὴν Βουλὴν εἰς ἀκροσφαλῆ θέσιν, διότι ἡ προκαλεῖ ἡ Βουλὴ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ψηφισθέντων, ἢ πρέπει αὐτὴ νὰ κρούσῃ ὅτι δὲν φροντίζει περὶ αὐτοῦ, καὶ τότε εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ῥίπτεται σκάνδαλον, εἰς τὴν δευτέραν δὲ ἀποβάλλει τὴν περὶ αὐτῆς ἐνυπάρχουσαν ὑπόληψιν τοῦ κοινοῦ. Διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ προληφθῇ, ὡς εἶπε, τοιαύτη συζήτησις εἰς τὴν Βουλήν. Τὰ ἔθνη φθάνουσιν εἰς εὐδαίμονα κατάστασιν διὰ τῆς ἀκριβοῦς τοῦ νόμου ἐκτελίσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας ἐπέρχονται τὰ δεινότερα ἐπακόλουθα· οἱ νόμοι πρέπει εἰλικρινῶς καὶ μ' ἀφοσίωσιν νὰ ἐκτελῶνται· ἠδύνατο νὰ φέρῃ ἀποδείξεις περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων τὰ Καλαβρυτινὰ καὶ τὰ Ὑδραϊκά, ἀλλὰ παραλείπει ταῦτα, οἱ δὲ Κ. Κ. Ὑπουργοὶ ἂς βεβαιωθῶσιν ὅτι ὁ Ἕλλην λαὸς εἶναι ἀνεκτικώτατος καὶ ἀναμένει τὴν πιστὴν τῶν νόμων ἐφαρμογήν.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὰς ἐκτεθείσας παρὰ τῶν Ὑπουργῶν δυσκολίας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφίσματος καὶ εἰς τὰς παρά τινος αὐτῶν προταθείσας ἀμφιβολίας περὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ, ἐδόθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς αἱ ἀναγκαῖαι ἀπαντήσεις, δι' ὧν παρεστάθη ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τοῦ ψηφίσματος εἶναι αὐτοσαφῆ καὶ οὐδεμιᾶς χρήζουσιν ἑρμηνείας, ὡς στηριζόμενα εἰς τὸ προσωπικὸν μόνον δικαίωμα, καθὸ προσωπικοῦ ὄντος καὶ τοῦ ἀγῶνος, ἡ δὲ Βουλὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸ ψήφισμα ἐκτελούμενον ὅσον τάχιστα. Διὰ δὲ τοῦ διευθυνομένου πρὸς αὐτὸ καταλόγου δίδεται εἰς αὐτοὺς ἐκ τοῦ προχείρου ἀφορμὴ νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰσέτι πρόσωπα μὴ φέροντα τὰ προσόντα τοῦ ψηφίσματος· ἐπρότεινεν ὅθεν νὰ παύσῃ ἡ περὶ τούτου συζήτησις καὶ νὰ διευθυνθῇ ὁ ἀναγνωσθεὶς κατάλογος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφίσματος, καθὼς καὶ νὰ γίνῃ ἔρευνα καὶ περὶ ἄλλων εἰσέτι τοιούτων, καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐφ' ὅλων τὸ ψήφισμα, περιμενούσης τῆς Βουλῆς ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τὸ κατ' εὐχὴν τοιοῦτον ἀποτέλεσμα.

Μετά τινας ὑπό τινων παρατηρήσεις περὶ ἐγγεγραμμένων τινῶν προτώπων ἐν τῷ καταλόγῳ, ὡς ἐχόντων τὰ παρὰ τοῦ ψηφίσματος προσόντα, ἀντιπαρετήρησαν ἄλλοι ὅτι καθῆκον τῆς Βουλῆς δὲν εἶναι νὰ συζητήσῃ καὶ ἐξελέγξῃ τὸν κατάλογον.

Ἡ Βουλὴ κηρύξασα τὴν περὶ τοῦ προκειμένου ἀντικειμένου συζήτησιν ἀποπερατωμένην, παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ὁ κατάλογος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω, σύμφωνα μὲ τὸ Β' Ψήφισμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἐφαρμοζόμενον εἰς πάντα ὑπαγόμενον εἰς αὐτό.

Ἐνταῦθα ἐμφανισθεὶς εἰς τὸ Βουλευτήριον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν τρία Νομοσχέδια α') Περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν εἰς τὰ Μητρῶα πρωτεταμένων διὰ πραγματικὴν βαθμὸν ἀξιωματικῶν, β') Περὶ τοῦ ἐν Σύρῳ φόρου πρὸς ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖ Νοσοκομείου, καὶ γ') Περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ δημοτικοῦ Νοσοκομείου Ναυπλίας· ἐπροοιμίασεν αὐτῶν οὕτως· ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τοιούτων Νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα στηρίζονται εἰς ἀποράσεις τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἔθνους, θέλει πᾶς τις πεισθῇ, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον σέβεται τὰς ἐθνικὰς ἀποράσεις καὶ καθῆκον ἀπαραίτητον αὐτοῦ θεωρεῖ τὴν ἐκτέλεσίν των. Τὸ ἔθνος σήμερον διοικεῖται διὰ τῆς πλειονοψηφίας τοῦ ἔθνους, αἱ δὲ ἀποφάσεις της εἶναι καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἱεραὶ καὶ σεβασταί, καὶ πᾶς πολίτης πρέπει

νὰ σέβηται αὐτάς, καὶ πρῶτον τὸ Ὑπουργεῖον δίδει παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. Μία τῶν τοιούτων ἀποφάσεων ἦτο καὶ τὸ δέκατον ψήφισμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, τοῦ ὁποίου τὴν ἐκτέλεσιν προτίθεται τὸ εἰσαγόμενον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Μ. πρὸς ὑπογραφὴν καὶ πρὶν ἢ ἔτι γίνῃ λόγος εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῶν βαθμῶν τῶν εἰς τὰ Μητρῶα βαθμολογημένων ἀγωνιστῶν. Σύμφωνα δὲ μὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον συνεσκέφθη, ἐδόθη ἀναφορὰ αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλέα, Διάταγμα ὑπεγράφη, καὶ ἡ ἐθνικὴ θέλησις εἶχεν ἐκτελεσθῆ, ἐνῶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς ἀπευθύνοντο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐρωτήσεις περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ δεκάτου ψηφίσματος καὶ ἄλλων ἐθνικῶν ἀποράσεων· κατὰ συνέπειαν δὲ τοῦ Διατάγματος τούτου ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς ἐπροκάλεσε τὴν ἔκδοσιν ἑκατὸν βαθμῶν, ἀκολούθως ἑκατὸν δέκα ἑπτά, καὶ ὁλονὲν θέλουσιν ἐκδίδεσθαι, ἀλλ' ἡ ἐνέργεια ὅλων τούτων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς μικρὸν διάστημα χρόνου· ἐκ τούτων ἐμφαίνεται ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον σέβεται τὰς ἐθνικὰς ἀποράσεις καὶ δὲν ἀμεριμνᾷ περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· ὅτι Ὑπουργεῖον εἰσάγον Νομοσχέδια σέβεται βεβαίως τὰς ἀποράσεις τοῦ ἔθνους, διότι ἄλλως πῶς τὸ ἔθνος θέλει σεβασθῆ τὰ παρ' αὐτοῦ εἰσαγόμενα Νομοσχέδια; καὶ ὅτι πᾶς δισταγμὸς περὶ τούτου, ἄδικος μᾶλλον εἰς τοὺς φέροντας αὐτὸν, πρέπει νὰ ἐκλείψῃ.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τριῶν Νομοσχεδίων αἰτιολογικαὶ ἐκθέσεις μετὰ τῶν Νομοσχεδίων, ἔχουσαι οὕτως.

« Εἰσαγωγὴ τοῦ προβουλεύματος ἀφορῶντος τὴν ἀπονομὴν τῆς προικοδοτήσεως εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν ἀπροικοδοτήτων ἀποβιωσάντων καὶ εἰς τὰ μητρῶα ἐγγεγραμμένων στρατιωτικῶν, κατὰ τὸν 2 §. τοῦ 10 ψηφίσματος.

Τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τοῦ 10 ψηφίσματος τὸ ἀφορῶν τὴν ἀπονομὴν τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς προικοδοτήσεως εἰς ὅλους τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τὰ μητρῶα στρατιωτικοὺς ἐνεργεῖται ἤδη δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13 Φευρουαρίου ε. ε. Βασ. Διατάγματος. Ἀλλὰ ὁ 2 §. τοῦ ψηφίσματος τούτου, ὅστις διαλαμβάνει τὴν ἀπονομὴν τῆς προικοδοτήσεως εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν ἀπροικοδοτήτων ἀποβιωσάντων καὶ εἰς τὰ μητρῶα ἐγγεγραμμένων στρατιωτικῶν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ Νόμου, ὁρίζοντος τοὺς ἔχοντας δικαίωμα κληρονόμους εἰς τὴν ἀνήκουσαν προικοδότησιν εἰς τοὺς ἀποβιώσαντας, διότι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28 Φευρουαρίου ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀνέθεσε τὴν ἑρμηνείαν τῆς εἰς τὸ ψήφισμα διαλαμβανομένης γενικῆς λέξεως « οἱ κληρονόμοι » εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Πολλαὶ ἀπαιτήσεις ἐστηριγμέναι εἰς τὴν διάληψιν τοῦ 2 §. τοῦ εἰρη-

μένου ψηφίσματος ἀπευθύνθησαν ἤδη ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ πολλαὶ χῆραι ἔχουσαι ἐπ' αὐτῇ τῇ βάσει ἀξιώσεις εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν ἀποθανόντων συζύγωντων ἐπαρουσιάσθησαν αὐτοπροσώπως ἐξαιτούμεναι αὐτήν.

Ἡ κατὰ τὸν περὶ τῶν κληρονόμων τῶν ἀποβιωσάντων καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ μητρῶα στρατιωτικῶν παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος χορηγηθησομένη προικοδότησις ἀναβαίνει εἰς ποσότητα ἀσυγκρίτως μικροτέραν τῆς παραχωρηθησομένης εἰς τοὺς ζῶντας στρατιωτικούς, καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν κληρονόμων σχηματίζουν αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποβιωσάντων· ἀφοῦ δὲ ἐνεκρίθη νὰ δοθῇ ἡ ἀμοιβὴ τῆς προικοδοτήσεως εἰς τοὺς ζῶντας, εἶναι δίκαιον νὰ δοθῇ καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποβιωσάντων καὶ εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένων στρατιωτικῶν, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων καταλαμβάνουσιν ἀπὸ τὴν ἐνδειαν.

Τὸ προκείμενον προβούλευμα περιορίζει τὸ παρὰ τοῦ ψηφίσματος παραχωρούμενον κληρονομικὸν δικαίωμα μόνον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ κατὰ πρῶτον λόγον καὶ εἰς ἔλλειψιν αὐτῶν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν ἀποβιωσάντων.

Οἱ λόγοι, δι' οὓς περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἀμέσως κατιόντας καὶ ἀνιόντας συγγενεῖς τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα, στηρίζεται κυρίως εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ § 2 τοῦ 10 ψηφίσματος ἐξηγηθὲν εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 28 Φευρουαρίου, καθ' ἣν ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, θελήσασα νὰ ὁρίσῃ τοὺς κληρονόμους ἀπηριθμησε πρῶτον τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ καὶ τοὺς γονεῖς τῶν ἀποβιωσάντων, μετὰ ταῦτα δὲ τινων πληρεξουσίων προσθεσάντων καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἀγνόησε τὸν ὁρισμὸν τῶν κληρονόμων εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, καὶ πρὸς τούτοις διὰ νὰ μὴ χορηγηθῇ ἡ διὰ προσωπικῆς ὑπηρεσίας παραχωρουμένη ἀμοιβὴ τῆς προικοδοτήσεως εἰς ἄτομα δυνάμενα νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀπαρτίζοντα ἰδιαιτέραν παρὰ τοῦ ἀποβιώσαντος εἰκογένειαν καὶ ἐπομένως νὰ μὴν ἀνατεθῶσιν εἰς τὸ δημόσιον ἔδαφη μὴ συντελοῦντα εἰς τὸν σκοπὸν τῆς περιθάλψεως τὸν ὁποῖον προέθετο ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ψηφίσασα τὸ κληρονομικὸν τοῦτο δικαίωμα.

Ἐθεωρήθη πρὸς τούτοις δίκαιον νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἀπὸ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ, ὅσα λαμβάνουν σύνταξιν ἐκτὸς μόνον ἂν παραιτήσωσιν αὐτὴν, διότι θεωρουμένης τῆς προικοδοτήσεως ὡς παριστανούσης σύνταξιν, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ χορηγῆται τὸ δημόσιον διπλῆν.

Ἐπίσης ἐκρίθη ἀναγκαῖον, διὰ νὰ μὴ συμπέσῃ ἀμφιβολία εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, νὰ προστεθῇ ὅτι αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποθανόντων ἀπροικοδοτήτων καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ μητρῶα ἀξιωματικῶν, ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν συζύγων ἢ πατέρων των, κατὰ τοὺς διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν, τιθέντας ὅρους, τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὸν βαθμὸν, τὸν ὁποῖον προσδιορίζουν εἰς αὐτοὺς τὰ μητρῶα. Τὸ πρῶτον, διότι οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιώσαντες δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ὀλιγώτερα δικαιώματα τῶν πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀποβιωσάντων. Τὸ δεύτερον διότι ἡ χορήγησις ἀνωτέρας προικοδοτήσεως ἀντιβαίνει εἰς τὸ ψήφισμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1845.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν εἰς τὰ μητρῶα προτεταμένων διὰ πραγματικὸν βαθμὸν ἀξιωματικῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαμεν.

Α'. Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν εἰς τὰ μητρῶα προτεταμένων διὰ πραγματικὸν βαθμὸν ἀξιωματικῶν καὶ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν, χορηγεῖται μόνον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσην μερίδα, καὶ ἐν ἐλλείψει ὅλων τούτων, εἰς τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας ἐκείνων κατ' ἴσην ὁμοίως μερίδα.

Β'. Τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς εἰς δεύτερον γάμον συνελθούσας χήρας.

Γ'. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ, τὰ ὁποῖα ἤθελον λαμβάνει σύνταξίν τινα παρὰ τοῦ δημοσίου, δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐὰν παραιτήσωσι τὴν σύνταξιν.

Δ'. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν προτεταμένων εἰς τὰ μητρῶα διὰ πραγματικὸν βαθμὸν, καὶ ἀποβιωσάντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπροικοδοτήτων στρατιωτικῶν ἔχουν ἐπίσης, κατὰ τοὺς διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρὸ τοῦ διορισμοῦ των ἀποβιωσάντων τεθέντας εἰς τὸν παρόντα Νόμον ὅρους, τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα διὰ τὴν προικοδότησιν τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τοὺς ἀποβιώσαντας συζύγους καὶ πατέρας των, κατὰ τὸν βαθμὸν τὸν ὁποῖον προσδιορίζουσι δι' αὐτοὺς τὰ μητρῶα.

Ε'. Ἡ προικοδότησις θέλει χορηγηθῆ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀναγνωριζομένους κληρονόμους, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ § 2 τοῦ ἀρ. 8 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ εἰς τὸ πιστωτικὸν γραμματίων.

ΟΘΩΝ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Κ. ΤΣΑΒΕΛΑΣ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

τοῦ προβουλεύματος περὶ τοῦ ἐν Σύρῳ φόρου πρὸς 1/4 τοῖς 0/0 ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου.

Τὸ ἐν Σύρῳ Νοσοκομεῖον συνεστάθη ἐπὶ τοῦ πολέμου καὶ

διετηρείτο κατ' ἀρχὰς διὰ τῆς ἐκουσίου συνδρομῆς τῶν ἐν Ἑρμουπόλει συνοικισθέντων ἐμπόρων. Ἔπειτα δὲ ἡ συνεισφορὰ τῶν ἐμπόρων μετεβλήθη εἰς τακτικὸν φόρον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιβληθέντα εἰς τὰς ἐν Σύρῳ εἰσαγομένας πραγματείας πρὸς 1/4 τοῖς ἑκατόν.

Ὅτι τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο κατάστημα, κείμενον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ ἐν τῷ ἐμπορικωτέρῳ τόπῳ τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ ἀναγκαιότατον καὶ μεγίστης ὠφελείας πρόξενον εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, οὐδεμία ἀμφιβολία. Ἀλλ' ὅμως δὲν εἶναι ὀλιγώτερον βέβαιον ὅτι, μὴ ἔχον κτήματα, οὐδὲ ἄλλην περιουσίαν, ἀφιερωμένην εἰς αὐτὸ πρὸς πορισμὸν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν συντήρησίν του ἐξόδων (διότι ἐκ τῶν συνήθων προσφορῶν μόλις προσγίνονται ἐτησίως περὶ τὰς 500 δραχμὰς) καὶ μὴ ὄντος οὐδὲ τοῦ δήμου εἰς κατάστασιν νὰ χορηγῇ ταῦτα, καθίσταται ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον νὰ προσδιορισθῇ σταθερός τις πόρος εἰς αὐτό· ὡς τοιοῦτος δὲ εἶναι ὁ μέχρι τοῦδε ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσπραττόμενος καὶ συνειθισμένος φόρος πρὸς 1/4 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἐμπορεῖον τῆς Σύρου εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πραγματειῶν. Ἡ δ' ἐκ τούτου πρόσοδος ἀναβαίνει ἐτησίως εἰς 20000 περίπου δραχμάς.

Τὸ κατάστημα τοῦτο ὑπηρετεῖται ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπὸ ἕνα ἐπιστάτην, ἕνα ἰατρὸν, ἕνα φαρμακοποιὸν, ἕνα ἱερέα, ἕνα νοσοκόμον, ἕνα μάγειρον, τρεῖς ὑπηρέτας καὶ τρεῖς θεραπαίνας· εἰς μισθοδοσίαν ὅλων τούτων δαπανῶνται ἐτησίως δραχμαὶ 6000· εἰς τροφοδοσίαν τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν ὑπηρετῶν 8500· εἰς σκεύη καὶ ἐνδύματα 1000· εἰς ἰατρικὰ, ξύλα καὶ ἄνθρακας 1700· εἰς διάφορα ἄλλα ἔξοδα 4300· τὸ ὅλον τῶν ἐτησίων ἐξόδων δραχμαὶ 21,500. Ἐκτὸς τούτων συμβαίνουσι καὶ ἔκτακτοι δαπάναι τοῦ καταστήματος, ὁποῖα εἶναι ἡ προκειμένη ἤδη νὰ γίνῃ ἐπισκευὴ αὐτοῦ, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτοῦνται 6500 δραχ.

Ἐπειδὴ δὲν δυνάμεθα νὰ προβλέψωμεν πότε θέλει καταστηθῇ τὸ Νοσοκομεῖον τοῦτο εἰς θέσιν, ὥστε νὰ πορίζεται ἐξ ἰδίας περιουσίας τὰ ἔξοδά του, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβληθῇ ὁ φόρος μέχρι τέλους τοῦ 1850. Χάριν δὲ τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως νὰ ἐνεργῆται αὐτη ὑπὸ τῆς Τελωνιακῆς ἐπιστασίας.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐν Σύρῳ φόρου πρὸς ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ, ὅπως ἔχει εἰς τὰς Βουλὰς ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν τάδε·

Ἄρθρ. 1. Ἐπὶ τῶν εἰς Σύρον εἰσαγομένων καὶ εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγματειῶν ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου φόρος πρὸς ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν τελωνιακὴν διατίμησιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ (1850) ἔτους.

Ἄρθρ. 2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι συναμα μὲ τὸ δημόσιον τελώνιον ὑπὸ τῆς ἐν Σύρῳ Τελωνιακῆς ἐπιστασίας.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κτλ. Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τοῦ περὶ δικαιώματος τοῦ δημοτικοῦ Νοτοκομείου Ναυπλίου προβουλεύματος.

Ἡ σύστασις τοῦ δημοτικοῦ Νοσοκομείου Ναυπλίας ἀναφέρεται εἰς τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἡ πόλις ἐκείνη ἐπλημμύρει ἐκ τῶν πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος προσφυγόντων ἀναστάτων ὁμογενῶν· διετηρήθη δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν φιλανθρώπων, ἔπειτα δὲ προσδιωρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σταθερός τις πόρος διὰ τῆς ἐπιβολῆς φόρου πρὸς 1/4 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων καὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν πόλιν ταύτην πραγματειῶν. Ἡ προθυμία τοῦ φόρου τούτου ἔληξεν ἤδη πρὸ καιροῦ, καὶ τὸ ἀγαθοεργὸν αὐτὸ κατάστημα στερεῖται τῶν πρὸς συντήρησιν μέσων, οἱ δὲ πόροι τοῦ δήμου δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς αὐτὸν νὰ καταβάλλῃ ἐκ τοῦ ταμείου του καὶ τακτικὰ τὸ κατάστημα τοῦτο ἔξοδα.

Ἑκατὸν περίπου ἀσθενεῖς ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος χωρὶς

λεύονται ἐτησίως εἰς τὸ καταστημα τοῦτο, ἐξ ὧν πολλοὶ ἕνεκα τῶν δυσιάτων παθῶν διαμένουσιν ἐνίοτε ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς μῆνας ἐν αὐτῷ. Ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτελεῖται ἀπὸ ἕνα ἀτρὸν, ἕνα ἐπιστάτην, μίαν ἐπιστάτριαν, μίαν θεράπαιναν, ἕνα ὑπηρέτην, ἕνα κωμέα καὶ ἕνα ἱερέα· εἰς δὲ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν ὑπηρετῶν, εἰς ἰατρικὰ καὶ λοιπὰ ἔξοδα δαπανῶνται ἐτησίως περὶ τὰς 5,000 δραχμάς. Εἰς ταῦτα δὲ ἐπαρκεῖ τὸ καταστημα ποριζόμενον ἐκ μὲν τῶν εἰρημένων φόρων 4,500 δραχμὰς ἐτησίως, ἐκ δὲ τυχηρῶν προσφορῶν τὰ ἐπίλοιπα.

Ἐπειδὴ δὲ, ὡς προείρηται, ὁ δῆμος Ναυπλίου δὲν εὐπορεῖ οὐδὲ θέλει εὐπορήσει ἴσως ἐπὶ πολλὰ εἰσέτι ἔτη, ὥστε νὰ ἐπαρκῇ καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ προϊδωμεν πότε θέλει τεθῇ εἰς κατάστασιν, ὥστε νὰ πορίζεται οἰκοθεν τὰ ἔξοδά του, καθίσταται ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον νὰ κυρωθῇ διὰ Νόμου ἡ ἐξακολούθησις τοῦ εἰδικοῦ φόρου, ὅστις εἶναι ἤδη συνειθισμένος, μέχρι τέλους τοῦ 1850 ἔτους· χάριν δὲ οἰκονομίας τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως νὰ ἐνεργῆται αὐτὴ ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἐπιστασίας.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ δικαιώματος τοῦ δημοτικοῦ Νοσοκομείου Ναυπλίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐξῆς Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1. Ἐπὶ τῶν εἰς Ναύπλιον εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων, καὶ εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγματειῶν ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου φόρος πρὸς ἓν τέτταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν τελωνιακὴν διατίμησιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ (1850) ἔτους.

Ἄρθρ. 2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι συναμα μὲ τὸ δημόσιον τελώνιον ὑπὸ τῆς ἐν Ναυπλίῳ τελωνιακῆς ἐπιστασίας.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου. »

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Κ. ΤΣΑΒΕΛΑΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ἀκολούθως εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἕτερον Νομοσχέδιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τοῦ φόρου τῶν μελισσίων. Ἀνεγνώσθη δὲ ἡ ἐπ' αὐτοῦ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις καὶ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ τοῦ φόρου τῶν μελισσίων,

Ὁ φόρος τῶν μελισσίων ἐπροσδιορίσθη πρῶτον κατὰ τὸ 1835 εἰς λεπτὰ 25 τὸ κορφίνιον· ἔκτοτε δὲ οἱ κατ' ἔτος ἐκδιδόμενοι Νόμοι παρεδέχθησαν τὸ ποσὸν αὐτό.

Κατὰ τὰ πρότερα ἔτη ἐλίδετο εἰς ἐνοίκιον, κατὰ δὲ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰσπράττετο ἀπ' εὐθείας διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσίων Νόμου δὲν εἶχον ἀφορμὴν νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὰς βάσεις αὐτάς.

Εἰς τὸ ἀ. ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου παρελέχθην ὡς φόρον λεπτὰ 25 ἐφ' ἑκάστου κορφινίου, καθότι μέχρι τοῦδε δὲν ἐπαρουσιάσθησαν παράπονα, οὔτε ὑπάρχει ἀφορμὴ διὰ νὰ θεωρηθῇ ὡς βαρὺς ὁ φόρος οὗτος καὶ ἐπομένως νὰ ἐπενεχθῇ ἐλάττωσις.

Εἰς τὸ ἄρθρον β'. καθιεροῦται ἡ ἀρχὴ τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου, καὶ προσδιορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς ἀποδόσεως τοῦ φόρου.

Τὸ ἄρθρον 3 παραπέμπει εἰς τὰ οἰκεῖα ἄρθρα τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου ὡς πρὸς τὰς ποινὰς τῶν ζητούντων νὰ ὑποκρύψωσι τὰ κορφίνιά των καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως νὰ ἐκδίδωσι ταχτικὰ διπλότυπα.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν μελισσίων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν· τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐπικοινωνιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ 25 τὸ κουβερνιόν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κουβερνίων θέλει γενῆ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπαρχιακῶν ἀρχόντων διὰ τῶν ἀναγκαιοτάτων εἰς τὰς καταλλήλους ἐπιχάς, ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὰς ἰδιαιτερότητας ἑκάστης, ἡ δὲ ἐπιφάνεια τοῦ φόρου θέλει γενῆ τὴν 1 Αὐγούστου παρὰ τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 3. Ὡς πρὸς τοὺς ὑποκειμένους τὰ κουβερνία τῶν ἐπὶ σκοπῷ ἀτομικῆς τινὸς ἐπιβολῆς τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν ὁ πλοῦτος ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 8, 11 καὶ 12 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη τὴ τύπωσιν καὶ διανομὴν αὐτῶν εἰς τοὺς Βουλευτὰς διὰ τὴν ἐνεργειαν τῶν περαιτέρω κατὰ τὸν κανονισμόν.

Μετὰ ταῦτα οἱ Πρόεδροι τῶν τμημάτων ἀνεγίνωσκον ὡς μέλη τῆς παρ' αὐτῶν ἐκλεγησίσης εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ὑγειονομείων Νομοσχεδίου τοὺς Κ. Κ. Στ. Ματάρα, Καλλιφρονᾶν Σκαραμαγκᾶν, Σχινᾶ, Δάλαν, Δελιγιάννην καὶ Χαν. Ζωγράφου τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοθετικοῦ περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, τοὺς Κ. Κ. Δροσίνον, Ζώτον, Ι. Οἰκονόμου, Ζέρβαν, Κανδυλάν καὶ Χαντζήσκον· τῆς δ' ἐπὶ τοῦ περὶ ὑγειονομικῆς διατιμήσεως τοὺς Κ. Κ. Λαγιωτατίδην, Λογοθετοπούλου, Ζάρκου, Δελιγιάννην καὶ Κ. Ἰωάκα· μετὰ τινὰ ἀγνωσίαν δὲ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν παρετήρησεν ὁ Πρόεδρος ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν αὐτούς, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προστεθησομένων συμπληρωτικῶν μελῶν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας.

Πρὶν δ' ἡ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὰς ἐκλογὰς ταύτας, ἀνεγνώσθη ἔκθεσις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτω·

α Πρὸς τὴν Βουλήν·

Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸν ψηφισθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς πεντάμηνον προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ποσὸν ἐκ δρ. χ. 1300 πρὸς κατασκευὴν τῶν δωματίων διὰ τὰ τμήματα, καὶ ἐκείνου τῆς Γερουσίας καὶ τῶν ἀποστόλων, κατὰ τὸ κατὰ προϋπολογισμὸν τοῦ Μηχανικοῦ Κ. Μανιτάκη, εἰς δὲ τὴν ἐργασίαν τὸ ποσὸν ἦτον ἀρκετὸν ἐπειδὴ ἐπίσης εἰς τὸν αὐτὸν προϋπολογισμόν, διεξόδικων ἀποσταλέντων εἰς Καρυστίαν καὶ Ὕδραν ἐπι-

τροπῶν, ἡ Βουλὴ ὑποθετικῶς ἐψηφίσατο δρ. χ. 400. μεταξὺ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς ἐκθέσεις των τὰ ἔξοδα ὑπερέβησαν τὸ ἀποφασισθὲν ποσὸν· ἐπειδὴ καὶ διὰ τὸ δίσημον τῶν ἀποσταλέντων εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα πρὸς τὴν Βουλῆς πρακτικῶν καὶ ψηφισμάτων τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὁ προϋπολογισμὸς δὲν προϊδε, διὰ ταῦτα,

Συνελθοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ εἰς ἓν τῶν δωματίων τοῦ Βουλευτικοῦ Κατεστήματος, καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ προρρηθέντα τῶν ἐξόδων ταῦτα ἐνδεικτικὰ πρακτικὰ ὅτι ὀφείλονται, καὶ ἀνάγκη ὑπάρχει νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῆς, διὰ μὲν τὴν κατασκευὴν τοῦ δωματίου τῆς Γερουσίας καὶ τῶν ἀποστόλων . . . . . δρ. . . 620:19

Διὰ τὰς εἰς Καρυστίαν καὶ Ὕδραν ἐπιτροπάς . . . 114:

Καὶ διὰ τὸ δίσημον τῶν πρακτικῶν καὶ ψηφισμάτων . 95:

τὸ ὅλον δρ. . . 829:19.

Χρέος της κρίνει ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς γνῶσιν τῆς Βουλῆς νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν της ὅτι ἡ πρὸς τὴν ἐπισκευὴν ἐργασία τῶν τε δωματίων διὰ τὰ τμήματα ὡς καὶ κείνου τῆς Γερουσίας καὶ τῶν ἀποστόλων δὲν ἐγένετο μὲ τρόπον καταλλήλων καὶ ἀκριβῆ τὴν τῆς μισθώσεως, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Μηχανικοῦ· εἰς ὃ τὸ τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ μᾶλλον εἰς ἐκεῖνο τῆς Καρυστίας, ἀναβαῖνον εἰς δρ. χ. 349 ποσὸν ἡ ἐπιτροπὴ, διδοῦσα ὅλην τὴν πίστιν πρὸς οὓς ἀπαρτίζοντας αὐτὴν λ. Κ. Βουλευτὰς, δὲν ἠθέλησε καθῆκον αὐτῆς νὰ ᾖ παρατήρησίν τινα.

Ἀθήνησι τὴν 28 Ἀπριλλίου 1845.

Τὰ μέλη τῆς Λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἰωάννης Τομαρᾶς	Γ. Ἀποστολίδης
Σ. Πέγκαλος	Η. Ι. Κυριακὸς
Α. Σκαραμαγκᾶς	Σ. Βλάχος
Σ. Παρθενόπουλος	Ἰωάννης Οἰκονόμου
Α. Γονζούσης	

Τὸν καταλιπόντα τὴν Ἕδραν του Προέδρου ἀνεπλήρωσεν εἰς τῶν Ἀντιπροέδρων ἀκολούθως δὲ προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκλογὴν τῶν συμπληρωματικῶν μελῶν τῶν ἀνὰ χεῖρα εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ταύτης γενομένης κατὰ τὸν Κανονισμὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Σ. Χ. Στεφανοπούλου καὶ Ἰ. Φλέσσα, μετὰ τὴν ἀντιπαράβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους, εὑρέθησαν 73 καὶ τὴν διαλογὴν,

συνήχθη ὅτι εἰς μὲν τὴν ἐπὶ τοῦ περὶ Ὑγειονομείων Νομοσχεδίου ἐπιτροπὴν ἐξελέχθησαν συμπληρωτικὰ μέλη οἱ πλειοψηφοῦντες ΚΚ. Π. Ράγκος διὰ ψήφων 53 Π. Κυριακὸς καὶ Κ. Ἀντωνιάδης διὰ ψήφων 51. καὶ Νικουλάκης διὰ ψήφων 49· εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ περὶ προσωπικοῦ τῶν ὑγειονομείων Νομοσχεδίου οἱ ΚΚ. Χαραμῆς, Φλέσσας, Καραγιαννόπουλος καὶ Παρίσης διὰ ψήφων 51 καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ περὶ διατιμήσεως Νομοσχεδίου οἱ Κ. Κ. Μ. Ἰατρὸς διὰ ψήφων 60. Θ. Μαρκεζίνης διὰ ψήφων 51. Γ. Νοταρᾶς διὰ ψήφων 50 καὶ Α. Μαρκόπουλος διὰ ψήφων 49.

Ἀκολούθως ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΛΖ'.

Τῆς 3 Μαΐου.

Σήμερον τὴν 3 Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὁμαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 93, ἀπόντων δὲ 18. ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, κυρωθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ ὑποβληθείσῃ παρὰ τοῦ Προεδρείου αἰτήσει τοῦ Βουλευτοῦ Ναυπλίας Μ. Ἰατροῦ, ἐχορηγήθη εἰς αὐτὸν δεκαπενθήμερος ἀτουσία ἄδεια. καὶ μετὰ τοῦτο ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἐκθεσιν αὐτῆς, ἐχουσαν οὕτως·

«Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ·

Συνελθοῦσα ἐν τῷ Βουλευτικῷ καταγώγιῳ τὴν 12 τρέχοντος Ἀπριλλίου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοράς. τὴν ὑπ' ἀρ. 694. δι' ἧς Δημόται Ὀρχομενοῦ τῆς Δεβαδείας ἀναφέρουσιν

ὅτι ὁ Ἀζζαρῆς Ἀραχωβίτης καὶ οἱ Σκοτίδαι ἔλαβον εἰς Βρανίτσαν καὶ Σκριποῦν διὰ γραμματίων τοῦ Γ. Γροπίου 1300 στρέμματα γαιῶν ἐθνικῶν παρ' αὐτῶν καλλιεργουμένων, τῶν καλητέρων, ἀνὰ δραχ. 6 ἕως 12, ἐσχάτως δὲ ἔλαβον εἰς Σκριποῦν ἄλλα τριάκοντα στρέμματα τῆς πρωτίστης ποιότητος ἀνὰ δρ. 10 ἕως 18· διϊσχυρίζονται δὲ ὅτι αἱ γαῖαι αὗται εἶναι ἐκ τῶν καλλιεργουμένων καὶ τῆς πρωτίστης ποιότητος, καὶ οὔτε κατεμετρήθησαν οὔτε ἐξετιμήθησαν ἀλλὰ κατ' εἰκασίαν ἐλήφθησαν, καὶ προσφέρουσιν ἀνὰ δραχ. 40 τὸ στρέμμα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις ὅλας τῶν ἀγοραστῶν.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ καταγγελλομένη ζημία τοῦ δημοσίου καὶ κατάχρησις εἶναι σημαντικὴ καὶ δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀνεξέταστος,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ καὶ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

695. Δι' ἧς Κάτοικοι Συλίμνης καὶ Καρτερολίου τοῦ δήμου Φαλάνθου τῆς Μαντινείας ἀναφέρουσιν ὅτι, ἀποτελοῦντες πολλαπλοῦν μέρος τοῦ δήμου Τριπόλεως, ἀφισταμένου τῶν χωρίων των περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, εἰς ὃν ἔχουσι τὰς ἰδιοκτησίας των, ἀποσπάσθησαν καὶ προσκολληθῆσαν εἰς τὸν δῆμον Φαλάνθου, ἀφιστάμενον περὶ τὰς τρεῖς ὥρας· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν δῆμον Τριπόλεως.

708. Δι' ἧς κάτοικοι τῶν χωρίων Κανδύλας καὶ Μπεζενίου τοῦ δήμου Ὀρχομενοῦ τῆς Μαντινείας ἐξαιτοῦνται νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τὸν δῆμον τοῦτον, καὶ ἑνούμενοι μέ τινα χωρία τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τὸν δῆμον Νάσσωνος, νὰ σχηματίσωσιν ἴδιον, τὸν προδιαλυθέντα δῆμον Καρυῶν, εἰς ὃν προϋπήγοντο. καὶ οὕτως ἀντὶ τῶν δήμων Ὀρχομενοῦ καὶ Νάσσωνος νὰ μείνωσιν οἱ δῆμοι Ὀρχομενοῦ καὶ Καρυῶν.

709. Δι' ἧς κάτοικοι τῶν χωρίων Κολώνων, Καλτεζῶν καὶ Ἀγριακόνας τοῦ δήμου Μανθυρέας τῆς Μαντινείας ἀναφέρουσιν ὅτι κατὰ τὴν πρώτην διαίρεσιν τῶν δήμων ἀπετέλουν ἴδιον δῆμον τὸν Καλτεζοῦντος, ἑπομένως συνεχωνεύθησαν μὲ τὸν δῆμον Μανθυρέας, ὅπου οὐδὲν συμφέρον ἔχουσιν, ἐνῷ καὶ ὡς ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὡς ἐκ τῶν δημοτικῶν προσόδων ὁ διαληφθεὶς δῆμος ἠδύνατο νὰ διατηρηθῇ κάλλιστα, πολλάκις δὲ αἰτήσαντες τοῦτο δὲν εἰσηκούσθησαν· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ σχηματισθῇ ἰδιαίτερος δῆμος ὁ Καλτεζοῦντος, ὡς καὶ πρότερον.

727. Δι' ἧς Κάτοικοι τῶν χωρίων Λτσιχόλου, Βλαχορράπτη, Τρουπογλήνοβας, Παλαιοκάστρου, χοῦλας καὶ Σκρακίνη τοῦ δήμου Γορτυνὸς ἀναφέρουσιν ὅτι, εὐχαριστούμενοι νὰ ἐνῶσωσιν εἰς

τῶν δήμων τούτων, ἀποδοκιμάζουσι τὰς δι' ἁπάντων χαλκευομένας ἀναφορὰς τινῶν, διὰ νὰ συγχωρεθῶσιν εἰς τὸν δῆμον Θεσσαλίας.

768. Δι' ἧς Βασίλειος Δημητρακόπουλος Βουλευτὴς Μαντινείας, ὁ δημαρχῶν καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Κορινθίων ἀποδοκιμάζουσιν ὡς φατριαστικὰς τὰς προπαθείας τινῶν συνδημοτῶν ὁπὼς νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τὸν δῆμον καὶ προσκολληθῶσιν εἰς τὸν τῆς Τριπόλεως τὰ χωρία Ζου κλαστῶν καὶ Νεοχῶρι.

Σκεφθεῖσα ὅτι, ἐὰν αἱ αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων συμβαίνωσι νὰ μὴ τὸ κρίνωσι συμφέρον, αἱ ἀρχαὶ συμφέρονται μὲ τοὺς καθεστῶτας Νόμους δὲν θέλουν λείψει νὰ ἀποδώσωσιν εἰς αὐτὰς τὴν προσήκουσαν δικαιοσύνην, καθότι ἡ γεωγραφικὴ θέσις, αἱ διαστάσεις, αἱ πραγματικαὶ σχέσεις καὶ τὰ λοιπὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων κτλ. εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς διοικητικῆς συγκεντρώσεως,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

698. Δι' ἧς ὁ Γ. Πριονᾶς δημότης Αἰγίνης ἀναφέρει ὅτι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Ὑποκαταστατείου, ὅτε ἐκυκλοφόρει, περιελήφθησαν 15 στρέμματα τῆς ἰδιοκτησίας του περιτειχισμένα, πεντήκοντα δὲ οἰκίσκους, ἐξ ὧν τέσσαρα καὶ ἓν κῆπον στρέμματα αὐτέλουν μὲ 70 συκοπεύκας, ἐξετιμήσασαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1831 ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς οἰκονομίας ὅτε φρίγκια 600 καὶ αὐτὸς καθεξουσίασε μὲ, ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἀρχίσθη παρασκευὴ κατὰ γῆ πρὸς χρῆσιν ταφρῶν διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀποζημιωθῇ τὴν ἀξίαν τοῦ μύλου καὶ τὰ ἐνοίκια 13 ἐτῶν ἀνὰ δραχ. 600, ἄλλως νὰ τῷ ἐπιστραφῇ ὁ μύλος μὲ τὰ αὐτὰ ἐνοίκια.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰ αἱ δίκαιαι τὰ ἱκανοποιηθῶσιν, ἂν ἀληθῶς ἔχωσι, τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομένων, ἀφ' ὧν στεροῦνται τοσοῦτον χρόνον τὰ κτήματά των, καὶ ζημιοῦνται,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν συνιστῶμενα.

700. Δι' ἧς Κάτοικοι Ναξίρου ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ δημόσιον ἐντὸς οἰκίθη ἀπὸ τὸ ἔτος 1839 ὡς ἐθνικοὶ λόγοι τοὺς τὰ εἰ. τῶν δήμων κῦρος ἰδιοκτησίας των ὅτι ἐναγαγόντες ἐκτοτε τὸ δημόσιον εἰς τὰ δικαστήρια, ἐδικαιώθησαν μὲν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐξεκάλεσε τὰς ἀποφάσεις τούτου διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ παύσῃ τὸ δημόσιον τὰς ἐντὸς ὅσας τοῦ ταύτας, ἐπιστρεφομένων καὶ τῶν εἰσπραχθέντων εἰς δημάτων.

715. Δι' ἧς ὁ Ἀλεξανδρὴς Οἰκονόμος πληρεξούσιος τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κουτάκι τῆς Λεβαδείας ἀναφέρει ὅτι τὸ δημόσιον ἰδιοποιήθη ὡς ἐθνικὰς τὰς ἰδιοκτησίας τῶν ἐντολέων του γαίας καλλιεργησίμους καὶ ἀγρίας, τὰς ὁποίας οὗτοι ἐνέμοντο ἀνενοχλήτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ ὁποίου τὰς ἐξηγόρασαν παρὰ τινος Ἀλβανοῦ, πρὸ τῶν ὁποίων δολοφονηθέντος ἀπώλεσε ὁ προλαβὼν πρᾶκτης των Ῥεσαὶτ-μπέης· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀναγνωρισθῶσι κύριοι τῶν ῥηθέντων γαιῶν.

717 Δι' ἧς δημόται Καλαμῶν ἀναφέρουσιν ὅτι ἀπὸ τὸ ἔτος 1813 ἕλκοντος παρὰ τοῦ τότε Ἡγουμένου τῆς διαλελυμένης ἤδη μονῆς ὁ *Μιχαὴλ Πλάκας* καλλιεργητοὺς καὶ ἀσκεπεῖς γαίας ἑκατὸν ὡς ἐγγίστα στρεμμάτων, καὶ ἐφυτεύσαντες μωρέας καὶ συκᾶς, ἀπέδιδον εἰς τὴν μονὴν τὸ δέκατον τοῦ καρποῦ καὶ ὀλιγώτερον· ὅτι μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καταδιωχθέντες παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐπλήρωσαν ἀνὰ 20 ἕως 35 τοῖς 0/0 ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου, ἐνῷ πολλοὶ ἄλλοι, ἔχοντες τοιαύτας γαίας ὑπὲρ τὰ χίλια στρέμματα, πληρόνουσιν εἰς τὴν μονὴν ἀνὰ 40 λεπτὰ τὸ στρέμμα· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ ἐλαφρυνθῶσι τοῦ ὑπερόγκου τούτου δυσίματος καὶ νὰ πληρόνωσιν ὡς καὶ οἱ ἐμπιστευταὶ ἐθνικῶν γαιῶν.

733 καὶ 734. Δι' ὧν κάτοικοι τοῦ χωρίου Παύλιου καὶ τοῦ χωρίου Ῥάδου τοῦ δήμου Λαρύμνης τῆς Λοκρίδος ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς ἐπιστραφῇ ἡ ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις βρυσινά μου γῆ, διόκτητος οὖσα τῶν κοινοτήτων, καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν ἰδιοποιηθεῖσα παρὰ τοῦ δημοσίου ἀνεξετάστως ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

756. Δι' ἧς ἡ Μαρία σύγκτηρ τοῦ πρώτ. Ἀνα. Μιχαὴλ ἀναφέρει ὅτι ὁ δημόσιον κατέλαβε τὴν εἰς Προσωνὰ τοῦ δήμου Λαρύμνης τῆς Λοκρίδος ἀκίνητον περιουσίαν της, διὰ τὴν ὁποίαν ἐλήφθησαν καὶ ξέστασι, ἀποδεικνύουσα τὸ δίκαιόν της· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια.

774. Δι' ἧς δημόται Κρίσσης ἀναφέρουσιν ὅτι ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς εἶχον λάβει γαίας καὶ τὰς ἐνεργοτευσαν ἀμπέλους καὶ ἀγριελαίας

ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ τὰς μοιράσωσιν ἐγκαίρως, ἀλλὰ τὸ δημόσιον κατὰ τὸ 1836 τοὺς ἀπέβαλε τῶν ῥηθέντων κτημάτων, ὑποσχεθὲν νὰ θέσῃ τὸ δίκαιόν των εἰς ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία, μόλις διορισθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα, ἐπαύθη· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς ἀποδοθῶσι τὰ ἥμισυ τῶν κτημάτων, καὶ ἀπαζημίωσις διὰ τὰ εἰσοδήματα.

795. Δι' ἧς κάτοικοι τοῦ χωρίου Λιβανάτες τῆς Ἀκρίδος ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ χωρίον των μὲ ὅλην τὴν περιφέρειάν του ὑπῆρχεν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἰδιοκτησία των, τὴν ὁποίαν ἐσφετερίσθη ὁ Βελὴ-Πασᾶς· ἀλλ' ὁ Κυβερνήτης καὶ ἡ Ἀντιβασιλεία εἰς τοὺς ὁποίους ἀπετάθη ἂν ζητοῦντες δικαιοσύνην, τοὺς παρέπεμψιν εἰς τὰ δικαστήρια· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἐξέτασις καὶ ἐξακρίβωσις τῶν ὑποθέσεων καὶ νὰ τοῖς ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον, διότι δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβωσι δικαστικὸν ἀγῶνα.

797 Δι' ἧς κάτοικοι τοῦ χωρίου Καλύμι τοῦ δήμου καὶ τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν ἀναφέρουσιν ὅτι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων εἶχον ἰδιόκτητά τινα κτήματα, τὰ ὁποῖα ἐνέμοντο μέχρι τοῦ 1838, ὅτε τὸ δημόσιον κατέλαβεν ὡς ἐθνικοϋδίκητα τὰ ἐν τοῖς δήμοις Ἄρσως, Θουρίας κλπ. περιλαβόν καὶ τὰ τῶν ἀναφερομένων, ἐκεῖσε κείμενα· ἔλαβον δὲ εἰς ἀπάντησιν τῶν παραπόνων των τὸ νὰ ἀποτανθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ διατεχθῶσι τὰ δέοντα περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας των.

798 Δι' ἧς κάτοικοι Παύλιανης τῆς Φθιώτιδος ἀναφέρουσιν ὅτι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων τὰ ἐαρινὰ χόρτα ἢ δάσητά εν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου των ὑπῆρχον ἰδιοκτησία των μέχρι τοῦ 1833, ὅτε τὰ κατέλαβε τὸ δημόσιον· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς ἀποδοθῶσιν.

785 Δι' ἧς κάτοικοι τοῦ χωρίου Δυοβουνὰ τῆς Φθιώτιδος ἀναφέρουσιν ὅτι τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου των δάση ὑπῆρξαν ἰδιοκτησία των, εἰς τρόπον ὥστε οἱ κατὰ καιροὺς Μπέηδες τῆς Λαμίας, λαμβάνοντες ἀνάγκην ξυλείας οἰκοδομησίμου ἢ ναυπηγησίμου, ἐλάμβανον τὴν ἄδειαν παρ' αὐτῶν καὶ ἀπεζημίουν τὴν κοινότητά των ἀναλόγως τῆς τεμνομένης ὕλης, καὶ δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν οἱ γείτονές των κάτοικοι τῶν χωρίων Παύλιανης, Κουμαρίτζι, Σκληθράκι, Περδικάρι, Κουκουβίστας καὶ Γκουρίτζας, ἀλλὰ τὸ δημόσιον κατέλαβεν αὐτὰ ἀπὸ τὸ ἔτος 1833· διὸ ζητοῦν νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν των.

Σκεφθεῖσα ὅτι αἱ αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων εἶναι ἀντικείμεναι τῇ ἁρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα καὶ μόνα εἰς τοιαύτας περιπλόκους περιπτώσεις εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ διακρίνωσι τὸ δίκαιον, χωρὶς νὰ μένῃ παράπονον μεταγενέστερον εἰς οὐδένα, καὶ εἰς ταῦτα δύνανται νὰ ἀποταυθῶσιν οἱ ἀναφερόμενοι μέχρις ὅτου ληφθῇ μέτρον ἄλλο καταλληλότερον περὶ τῶν τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι εὐχῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι νὰ διελύοντο πλέον, διὰ νὰ μὴ παρατείνηται ἡ τοιαύτη ἐκτρεπὴς κατάστασις τῶν πολιτῶν, νομιζόντων ἑαυτοὺς ἀδικουμένους ἢ ζημιουμένους, οὐδὲ νὰ ἀπασχολῆται καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν τοιούτων.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ τρόπον περὶ τῆς διευκολύσεως τῶν τοιούτων παραπόνων καὶ διαφορῶν, συμβιβαζομένην μὲ τὸ δίκαιον καὶ τὴν εὐκολίαν τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ δημοσίου.

700 Δι' ἧς ὁ Δ. Ἀγγελῆς καὶ Ἰωάν Μπεκάκης ἐκθέτουσιν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1836, ἐγγυηθέντες ὑπὲρ τῶν Ἰων. Ἀθανασίου καὶ Μιχ. Κώστα ἐνοικιαστῶν δημοσίων προσόδων, κατεδιώχθησαν καὶ ἐπλήρωσαν ἕκαστος ἀνὰ δραχ. 1500· μετὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ καταδιώκονται εἰσέτι, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ ἐντρυφῶσι μὲ τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου καὶ οἰκοδομοῦσιν οἰκίας λαμπράς· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ παύσῃ ἡ κατ' αὐτῶν καταδίωξις, τρεπομένη κατὰ τῶν πρωτοτύπων ὀφειλετῶν.

Σκεφθεῖσα ὅτι, ἐὰν τὸ δημόσιον δύναται χωρὶς ζημίαν του νὰ μὴν ἐνοχλήσῃ τοὺς ἀναφερομένους ἐγγυητάς, θέλει βέβαια πράξει τοῦτο, ἀπευθυνόμενον πρὸς τοὺς ὀφειλέτας,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν.

702. Δι' ἧς ὀφείλεται τοῦ δημοσίου ἐκ Λαμίας, ἀναφέροντες ὅτι καὶ ἄλλοτε, ἐξαιτοῦνται τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἰδιοκτησιῶν των, καὶ τὴν τῆς προσωπικῆς κρατήσεώς των, νὰ ληφθῇ δὲ μέτρον γενικὸν, ἐξασφαλίζον τὸ δημόσιον καὶ σύμφορον καὶ τοὺς ὀφειλέτας·

Σκεφθεῖσα ὅτι περὶ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν θέλει ληφθῇ προσηκόντως μέτρον γενικὸν, εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἀνήκει καὶ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἐν τῇ φρονήσει καὶ ἐπιεικείᾳ αὐτοῦ, νὰ διατάξῃ τὰ περὶ καταδιώξεως τῶν τοιούτων ὀφειλετῶν,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω, καὶ διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ τὸ ὑποβληθησόμενον εἰς τὸν Βουλὰς Νομοσχέδιον.

703. Δι' ἧς Μαρίκα Αὐγερινοῦ Ἀλεξανδρου, σύζυγος τοῦ Ἀναγνώστη Τζαμπάζη, κάτοικος εἰς Πάλαιοῦρα τοῦ δήμου Ἀηλανείου τῆς Ὑδρ-

βοίας ἀναφέρει, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην τῆς Μολάγκα καὶ ὅτι ἄφησεν ἀνήλικον, ὅτι κατὰ τὸ 1825 ἡ ἐδόθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἑκατὸν εἴκοσι δραχ. μὲ τὰς ὁποίας ὑπανδρεύθη, ἀλλ' οὖσα ἀπόρων, ἡρφανικὸς καὶ εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἐξαιτεῖται περιβαλλὼν χάριν τῆς πατρῴας θυσίας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος.

714. Δι' ἧς ὁ Ν. Γλυκὺς Χίος ἀναφέρει ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἑθνοσυνέλευσιν ἀνέφερεν ὅτι παρευρέθη εἰς Βουκουρέστιον κατὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Ἑλλην. σημαίας ὢν συναναστρεφόμενος μὲ τὸν Ἐμμ. Ξάνθον, Ἀριστείδην καὶ Γ. Ὀλύμπιον· ὅτι καταναλώσας εἰς τὸν ἀγῶνα ὅλην του τὴν περιουσίαν στερεῖται ἤδη καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, περιστοιχούμενος ἐκ πέντε μελῶν δυστυχοῦς οἰκογενείας, τὴν ὁποίαν ἀνατρέφει, διαμένων ἐντὸς θ' ἐκ ὀκτὼ ἤδη μηνῶν, ἀπὸ τὰς βοηθείας τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ λάβῃ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόνοιαν.

732. Δι' ἧς ἡ Μεταξοῦ χήρα Ι. Ἀνδρούτσου ἐκ τοῦ δήμου Γλυπτίας τῆς Κυνουρίας ἀναφέρει ὅτι ὁ σύζυγός της ἔπεσε, μαχόμενος κατὰ τοῦ Δράμαλη εἰς τὸ κεφαλάρι τοῦ Ἄργους, καὶ τὴν ἄφησεν ἔνδεη καὶ μὲ πέντε ἀνήλικα τέκνα, ὧν τὰ δύο εἶναι θήλεα καὶ εἰς ὥραν γάμου· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ συνταξιοδοτηθῇ, προικοδοτηθῶσι δὲ καὶ αἱ θυγατέρες της.

747. Δι' ἧς ἡ Μυρογύρα Δ. Παναγιώτου πλοιάρχου α' τάξεως ἐξ Ἐρμιονίδος δημότις Ὕδρας ἐξιστορεῖ τὸν ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τοῦ συζύγου της, καὶ κυρίως εἰς τὴν ὁλορκίαν τοῦ Μεσσογγίου, ὅπου κατεπόντισθη καὶ τὸ πλοῖόν του ἐπυρπόλησε καὶ ἑπτὰ πρωτότυπα ἔγγραφα καὶ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῇ τακτικὴ χρηματικὴ βοήθεια, μέχρις οὗ καθαρισθῶσιν αἱ ἀταιρίασεις της.

757. Δι' ἧς ἡ Μαργώ χήρα Ο. Λογαγοῦ Κυριάκου Σ. ἀφοῦ ἀναφέρει ὅτι ὁ πόθεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὁ σύζυγός της, ἐγκατέλειψεν αὐτὴν νέαν καὶ μὲ πέντε τέκνα ἀνήλικα, ὧν τὰ τρία θήλεα· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀναφορά της εἰς ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων της καὶ εἰς περιβαλλὼν τὴν οἰκογένειάν της.

758. Δι' ἧς Παλαιοὶ ἐξήκοντα τρεῖς ἀγωνισταὶ ἀναφέρονται ἐπαναλαμβάνοντες, ἐξαιτούμενοι πρόχειρον θεραπείαν τῶν δεινῶν των δι' ἐξοικονομήσεως χρηματικῆς.

769. Δι' ἧς ἡ σεβαστὴ χήρα Ν. Ζορμπαλάδου, καὶ Π. Ζορμπαλάδης υἱός της ἐξ Ὕδρας δημότις Ἀθηνῶν, ἐξαιτοῦνται σύνταξιν καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τοῦ Ν. Ζορμπαλάδου.

776. Δι' ἧς ἡ Αἰκατερίνα Τάσσου Κονταργυροπούλου ἐκ τοῦ Ἁγίου Βλάσση δήμου Παρακαμπυλίων τῆς Εὐρυτανίας, ἐξηκοντούτις, ἀναφέρει ὅτι ἀπώλεσε μαχόμενον καὶ πεσόντα εἰς τὴν δευτέραν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου-ὀνείδους τῆς Δημοκρατίων Τασσόπουλον, ὑπαξιωματικὸν κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον πιστοποιητικόν· ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἐπέβλεψέ ποτε καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐλεοῦς οὔσης· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῇ ἀνάλογος σύνταξις.

782. Δι' ἧς ἡ Κολυμβίτσα χήρα Γ. Κουργιαλᾶ ἀναφέρει ὅτι ὁ σύζυγός της ὑπὲρ ἐτῶν τὴν πατρίδα δὲν ἀπέκτησεν ἄλλο εἰμὴ ἓν ξύλος, δυστυχίας, καὶ πλάγος καὶ ἀπὸ ὥρας πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ ἐν Μεγάροις ἀπόσπασμα τῶν φυλαγγιτῶν, ἐγκαταλείψας αὐτὴν μὲ τρία κορίτσια ἀνήλικα καὶ χωρὶς πόρον τινὰ ζωῆς· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ χορηγηθῇ καὶ εἰς αὐτὴν ἀνάλογος σύνταξις ἀντὶ μισθοῦ δι' ἑαυτὴν καὶ τὰς κόρας της.

787. Δι' ἧς ὁ Ἀθανάσιος Οἰκονόμου ἐκ Δακοπτοῦ τοῦ δήμου Βουρῶν τοῦ Αἰγίου ἀναφέρει ὅτι ἔλαβε μέρος εἰς τὸν κατὰ τὴν Μολδαβίαν Ἑλλ. ἀγῶνα, ὁπλίσας δέκα στρατιώτας μὲ ἴδια ἔξοδα, κτλ. διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ προσκαιρος ἀμοιβή.

796. Δι' ἧς ἡ Γιαννούλα Τριανταπούλου ἀδελφὴ Προκοπίου Ἀρχιεπισκόπου Κερνίτζης ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀδελφός της ἀγωνισθεὶς ὑπὲρ πατρίδος καὶ ἐπαπανησεν ὅλην των τὴν κατάστασιν, καὶ εἶναι ἄπορος· διὸ ἐξαιτεῖται σύνταξιν.

Σκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἔθνος τιμᾷ καὶ βεβαιοῖ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγωνισθέντας καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων περιλαμβάνει αὐτούς, καὶ τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ αὐτῶν τὰ μάλιστα, ἡ ἐπὶ Κυβερνήσει, συμμορφουμένη μὲ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 54 τοῦ Συντάγματος, ἐλπὶς ἐκπληρώσεως τὰ εἰκότα.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

794. Δι' ἧς ὁ Χατζόπουλος Ἀθανάσιος καὶ ἄλλοι ὀκτὼ ἀγωνισταὶ ἓξ τοιοῦτοι ἐκ τῶν αὐτῶν τῆς συντάξεως των, ἢ τοὺς ἐνθυμοῦνται μὲ τὰ ἀνωτέρω ἀποδοχάς.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ ἐκτιμήσῃ πόσον εἶναι δίκαια καὶ βάσιμος ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

705. Δι' ἧς ὁ Ἀναστάσιος Ἀργυρόπουλος καὶ ἄλλοι ἐννέα πολῖται ἀναφέρονται κατὰ τοῦ Κ. Ι. Κοκκώνη ὡς διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου, καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν δημοτ. σχολείων ὡς κακῶς διαφαγαμένων καὶ διευθυνομένων, ἐξαιτούμενοι νὰ ληφθῇ πρόνοια ἐπὶ τῶν ὁποίων κάμνουσι προτάσεων.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκει καὶ τὸ χρέος νὰ

ἐπαγρυπνῇ ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, διὰ νὰ μὴ προσκόπτῃ αὐτῇ, μηδὲ διασύρωνται οἱ διέποντες αὐτήν· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ αἰτιάσεις τῶν ἀναφερομένων, αἵτινες δὲν ἀποτελοῦν πλέον μέρος εἰς τὸν κλάδον τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, εἶναι μὲ τοσαύτην πικρίαν καὶ κατηφορὰν, καὶ ἐκτὸς τῶν ὅρων τῆς ἀπαιτουμένης εὐπρεπείας ἐκτεθειμέναι, ὥστε, ἐκτὸς τοῦ ἀπιθάνου αὐτῶν, καθίστανται καὶ ὑποπτοι ὅτι ἐγίνοντο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἱκανοποιηθῶσι προσωπικὰ πάθη καὶ προσβληθῶσιν ἄτομα,

Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ῥηθεῖσα ἀφορά.

706. Δι' ἧς οἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ Λιμηρᾷ Κρῆτες ἀναφέρουσιν ὅσα καὶ οἱ λοιποὶ Κρῆτες (ὅρα ἀριθ. 2 τῆς προλαβούσης ἐκθέσεως),

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ ὡς καὶ ἐκείνη, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν

707. Δι' ἧς ὁ Χαρ. Λοντοτζακίρης ἀναφέρει ὅτι χρηματίσας ἐστυνόμος Καλαβρύτων κατὰ τὰ ἔτη 1832 καὶ 1833, ἔχει νὰ λαμβάνῃ 2500 φοίνικας διὰ μισθοὺς ἑαυτοῦ, τοῦ γραμματέως του καὶ τριῶν στρατιωτῶν του, ὀφειλομένους εἰς αὐτόν, καὶ παραπονεῖται διὰ τὴν καθυστέρησιν ταύτην, γενομένην εἰς ἀγωνιστήν, ὁ ὁποῖος πώποτε δὲν ἔλαβε παρὰ τοῦ ἔθνους κάμμίαν ἀμοιβήν.

779. Δι' ἧς ὁ Γ. Κυπριακὸς ἀναφέρει ὅτι, χρηματίσας Διοικητὴς Ἀρκαδίας ἐπὶ τῆς Διοικ. ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν διεδέχθη ἡ Ἀντιβασιλεία, στερεῖται εἰσέτι τοὺς μισθοὺς του καὶ ἐκείνους τῶν ὑπαλλήλων του, προκαταληφθέντος παρ' αὐτοῦ καὶ ἀναβαίνοντας εἰς ἓν ἑκατοντάδας δραχμάς· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ τῷ ἀποδοθῶσι μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀφ' ἧς ἐποχῆς καθυστεροῦνται, ἐπισυνάπτων καὶ ἀναφορὰν του, δοθεῖσαν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνέλευσιν.

Σκεφθεῖσα, ὅτι αἱ αἰτήσεις αὗται εἶναι ἀντικείμενον ὑπαγόμενον εἰς τὸν § γ. τοῦ ἄρθ. 105 τοῦ Συντάγματος, περὶ τοῦ ὁποίου θέλει ληφθῇ πρόνοια δι' ἰδιαιτέρου Νόμου καὶ ὅταν ἐνεστὶ ταχύτερον, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὅσον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο θεωρεῖται ἐκκαθαρισμένον, ἢ κἂν εὐκόλως ἐκκαθαριζόμενον, ὡς προερχόμενον ἐκ μισθῶν πρὸς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω·

710. Δι' ἧς ὁ Ἀνδρέας Κούσουλας ἐκ Δαφνίου τοῦ δήμου Θερμοπυλῶν τῆς Φθιώτιδος ἐξαιτεῖται συνδρομὴν διὰ νὰ πληρώσῃ πατρικὰν χρέος, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ πατήρ του ἠγόρασε θρέμματα, τὰ ὁποῖα ἁρπάγησαν κατὰ τὸ ἔτος 1821 ἀπὸ τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα καὶ Παναουρίαν στρατοπεδεύοντας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ·

Σκεφθεῖσα ὅτι τὰ περὶ τῶν ἐσωτερικῶν χρεῶν θέλουν ἐγκαίρως ἐκκαθαρισθῇ κατὰ τὸν § γ'. τοῦ ἄρθρ. 105 τοῦ Συντάγματος,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

713. Δι' ἧς ὁ Ν. Δοβζέλλης Ἰταλὸς μεταξοποιὸς ἀναφέρει, ὅτι αὐτὸς ἦναι ὁ εἰσαγαγὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Ἰταλικὴν τέχνην τῆς μεταξοκλωσίας, καὶ ὅτι κατὰ τὸ 1841 ἐξέδωκε καὶ πονημάτιον περὶ φυτεύσεως μωρεοδένδρων καὶ ἀνατροφῆς βομβύκων· διὸ ἐξαιτεῖται ἀμοιβὴν ἐθνικὴν διὰ τοὺς πόνους καὶ τὸν ζῆλόν του ὑπὲρ τῆς ἐν Ἑλλάδι μεταξικῆς βιομηχανίας·

Σκεφθεῖσα ὅτι ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη εἰς πάντα ὁπωσδήποτε ὠφελοῦντας τὴν Ἑλλάδα ἀλλοδαπούς, διὰ νὰ παράγωνται τὰ καλὰ, οἱ δὲ φιλόκαλοι ἐνθαῤῥύνωνται, ὁ δὲ ἀναφερόμενος εἶναι ὁ διδάξας τὴν Ἰταλικὴν μεταξοκλωσίαν, ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ἔθνος ἤρχισε νὰ ὠφελῆται τὰ μέγιστα,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.

716. Δι' ἧς ὁ Π. Καλμοῦχος ἐξ Ἄργους, ἀναφέρει ὅτι ὁ υἱός του σπουδάζει εἰς Παρισίους τὴν ἰατρικὴν ἀπὸ τὸ ἔτος 1841 καὶ ἔχει ἀνάγκην δύο ἐτῶν ἄλλων διὰ νὰ ἀποπερατώσῃ ἐκεῖ τὰς σπουδάς του· ἀλλὰ, μὴν ἐπαρκῶν εἰς τὰ ἔξοδα καὶ ἐνθαῤῥυνόμενος ἀπὸ τὰς ὑπὲρ πατρίδος προσωπικὰς καὶ χρηματικὰς θυσίας του καὶ εἰς τὴν ἄμισθον ἰατροχειρουργικὴν θεραπείαν τῶν εἰς τὰς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μάχας τραυματιζομένων συμπολιτῶν του, ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τοῦ ἔθνους διὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ ὁ υἱός του ἡμιτελεῖς τὰς σπουδάς του, καὶ ματαιωθῶσιν οἱ ἄγρυπνοι τοῦδε κόποι τούτου καὶ τὰ ἔξοδα αὐτοῦ.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις, δυναμένη ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων καὶ ἀζημίως νὰ συνδράμῃ τὸν ἀναφερόμενον πολίτην, κατεξοδευθέντα εἰς τὴν ἐν ἀλλοδαπῇ κοινωφελῆ ἀνατροφὴν τοῦ πρὸς τὰς Μούσας ὀργῶντος υἱοῦ του, ἤδη δὲ μὴ ἐπαρκοῦντα, θέλει βέβαια δειχθῇ φιλάνθρωπος, λαμβάνουσα τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.

718. Δι' ἧς ὁ Δημ. Ὀρλώφ ἐκ Πατρῶν ἀναφέρει ὅτι, ἀγωνισθεὶς μὲ τὸ πλοῖόν του εἰς διαφόρους ναυμαχίας, κατεδαπάνησε τὴν περιουσίαν του εἰς τὰς ἐκστρατείας τοῦ πλοίου του, εἰς συνεισφορὰς καὶ τοπικὰ ἔξοδα, προσέφερε δὲ εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὸ πλοῖόν

του, χρησιμεύσαν ὡς πυροπολικόν, ὅτι τῷ ὀφείλονται δίστηλα 15 238 καὶ ὅτι ἤδη γραφὰς εὑρίσκεται εἰς τοιοῦτον ὑμηχανίαν, ὥστε ἐξαιτεῖται ὑπουργὸν ὁπόταν ἐξοικονόμησιν πρόχειρον, ἤθελεν ἐγκριθῆ·

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει προνοήσει περὶ τοῦ δεινοπαθοῦντος τοῦ οὐ ἀγωνιστοῦ,

Γνώμη ὅστει νὰ παραπεμφθῆ καὶ συσταθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

728. Δι' ἧς ὁ Ἰ. Δεκιγάλας ἰατρὸς ἐκ Θήρας ἀναφέρει ὅτι εἰδήμων τις στατιστικὴν ἐποίησε συντάξας τὴν στατιστικὴν τῆς Θήρας, ἐκομίσαν παρὰ τῶν ἀκαδημιῶν τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Τορίνου, καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν μέγα ἢ μικρὸν κράτος δύναται νὰ διοικηθῆ ἐπαξίως ἄνευ τῆς στατιστικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, προτείνει νὰ ἀναδεχθῆ νὰ συντάξῃ τὴν στατιστικὴν τοῦ Κράτους, ὁλομέτρον ἄλλην ἀπολαβὴν ἐπιθυμῶν, εἰμὴ τὴν ἀπαιτουμένην διὰ περιποιήσεις καὶ λοιπὰ ἔξοδα, περιλαμβάνουσαν ἐν τούτῳ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου νὰ ἀπαιτήσῃ ἀνταμοιβὴν ἀξίαν τῶν κόπων του καὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ἔργου·

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει πάντοτε ἐπιδιώκει νὰ ὠφελῆται ἀπὸ τὴν στατιστικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους, ἀναγκαίαν διὰ τὴν καλὴν ἐνυπάρχουσαν διοίκησιν, ἐπαγγελλομένην τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῆ εἰς τὸ Ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

731. Δι' ἧς ἡ Μαρία Α. Σολιτάκη καὶ Πηνελόπη Χ. Περδίκη ἀναφέρουσιν ὅτι εἶναι κληρονόμοι ἐξωμοτικῶν ἀποβιωσάντων, ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ μητρῶα, ἀποτυποῦσαι δὲ τὰ ἀνήκοντα γράμματα, προτείνουσι νὰ λυθῆ παρὰ τῶν Βουλῶν τὸ ζήτημα περὶ τοῦ τίς ἐστιν ὁ κληρονόμος·

Σκεφθεῖσα ὅτι πρὸς ἀπορυγὴν διενέξεων καὶ ἐνοχλήσεων πρέπει νὰ ληφθῆ πρόνοια, ὥστε νὰ διακριθῶσι τίνες εἰσὶν οἱ ἔχοντες τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀποβιωσάντων ἀξιωματικῶν,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, συνιστωμένη διὰ τὰ ἀνωτέρω.

735. Δι' ἧς κάτοικοι τῶν χωρίων Κουρτσοῦσι τοῦ δήμου Θυρίας καὶ Καλαμίου τοῦ δήμου Καλαμῶν ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ Γ. Περωτὴς κατεμέτρησε τὰς ἐθνικὰς γαίας, νὰς ὁποίας αὐτοὶ ἐκαλλιέργουν, καὶ τοῖς ἀπηγόρευσε νὰ λαμβάνωσιν ἐξ αὐτῶν χῶμα διὰ κεράμους καὶ λαγήνους, ἐξ ὧν ὠφελεῖτο τὸ δημόσιον, καὶ ἤδη ὠφελεῖται ὁ Περωτὴς ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος· ἔλαβε δὲ ὑπὲρ τὰ διακόσια τρέμματα ἀντὶ τῶν κατὰ νόμον

ἑκατὸν εἴκοσι, προσέτι δὲ ἄλλα ἑξήκοντα ἀντὶ δέκα τεσσάρων, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀθ. ασκάλου, καὶ οὗτος οὐδὲν ἔχουν οὔτε γαίας νὰ καλλιεργήσουσι, καὶ ζημιοῦνται πληρόνοντες ἀκριβὰ τὸ χῶμα εἰς τὸν Περωτήν·

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ καταγγελλομένη παρανομία καὶ ζημία κατὰ τοῦ δημοσίου καὶ κατὰ τῶν πολιτῶν, ἂν ἔχηται ἀληθείας, εἶναι τοιαύτη, ὥστε δὲ πρέπει νὰ μείνῃ ἀνεξέταστος,

Γνωμοτεῖ νὰ παραπεμφθῆ καὶ συσταθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

742. 743. 744. Δι' ὧν οἱ Στ. καὶ Γ. Δοκὸς, Γκίκας, Ἀναστ. καὶ Δημήτριος Ὀρλώφ. Δημ. Θεοδωράκης, Ὑδραῖοι, ἀναφέρουν ὅτι, ὄντες ἐκ τῶν πρώτων Ὑδραίων συνεισφερόντων τὴν κατάσχεσιν ὑπὲρ πατρίδος, μέχρις οὗ δὲ ἐκκαθαρισθῶσι δι' ἀποφάσεως αἱ ἀπαιτήσεις των, ἐξαιτοῦνται ἀπογραφὰν τινα περιθάλψιν ἀπέναντι τῶν χρεωστικῶν συνεισφορῶν τοῦ οἴκου των διὰ νὰ θεραπεύσωσι τὰς ἀνάγκας των, καθ' ὃν τρόπον ἐξακολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ δίδῃ εἰς πλείστους οἰκογενείας Ὑδραίων, ἐχόντων τὰ αὐτὰ δικαιώματα·

Σκεφθεῖσα ὅτι περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποδόσεως ἐσωτερικῶν χρεῶν ἐκλείπει πρόνοια δι' ἰδιαιτέρου νόμου, καὶ ὅτον ἐνεστὶ τάχιον κατὰ τὸν §. γ'. τοῦ ἄρθ. 105 τοῦ συντάγματος,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

745. Δι' ἧς ὁ Δημ. Χ. Καραγιωργόπουλος ἐκ Καρπενησίου τῆς Εὐρυτανίας, ἐκθέτει ὅτι, λαβὼν μέρος εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου, ἐστερήθη μαχομένους τὸν πατέρα του καὶ δύο ἀδελφούς του, αὐτὸς δὲ αἰχμαλωτισθεὶς ἀπῆχθη εἰς Αἴγυπτον ὅπου διεμείνας δώδεκα ἔτη, ἐν οἷς καὶ τὴν τουρκικὴν καὶ ἀραβικὴν διάλεκτον· ἀπελευθερωθεὶς δὲ διετέλεσεν ὑπηρέτης εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον Ναυπλίου, κατόπιν ὑπηρέτησε παρὰ τῷ Διερμηνεῖ Λουκᾷ Ἀργυροπούλῳ καὶ παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείᾳ· ἤδη δὲ ὑπότροφος διατελῶν εἰς τὸ ἐντεῦθεν γυμνάσιον μὲ μηνιαίαν χορήγησιν τριάκοντα ἀρχ. δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας του διὸ ἐξαιτεῖται αὔξησιν τῆς συντάξεως, ταύτης·

Σκεφθεῖσα ὅτι εἶναι ὠφέλιμον διὰ τὸ ἔθνος νὰ ἐκπαιδευθῆ ἐπαξίως ὁ ἀγνώστης οὗτος νέος ὅστις ἔμαθε τὴν ἀναγκαίαν ταύτην τουρκικὴν διάλεκτον,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως κτλ.

752. Δι' ἧς ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Δημ. Συμβούλιον Ψωρίδος τῶν Καλαβρύτων ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ συνδημότης των Ν. Χ. Μεϊδανός,

πουλος ἐνοικίασεν εἰκοσιπενταετῶς διὰ δραχ. δέκα πέντε χιλιάδας τὰς προσόδους τῆς παρακειμένης διαλελυμένης Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ οὔτε εἰς τὸ δημόσιον ἐπλήρωσε τίποτε, οὔτε τοὺς ὅρους τῆς ἐνοικιάσεως ἐξεπλήρωσεν, ὥστε τὰ κτήματα τῆς Μονῆς εὑρίσκονται εἰς κακὴν κατάστασιν, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς διαλύσεως μέχρι τῆς ἐνοικιάτεως ἡ Μονὴ ἐχρησίμευσεν ὡς κατάστημα Ἑλληνικοῦ Σχολείου διὰ τὸν δῆμον, ἐξαιτοῦνται τὴν διάλυσιν τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τὴν ἐπάλυσιν τῆς Μονῆς μετὰ τῶν κτημάτων εἰς τὸν δῆμον πρὸς σύγχυσιν καὶ διατήρησιν Ἑλληνικοῦ σχολείου, ὑπὸ ὁποιουσδήποτε ὑποχρεωτικοὺς ὅρους ἤθελεν ἐγκρίνει νὰ ζητήσῃ ἡ Κυβέρνησις.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει σπεύσει, προνοοῦσα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς ἐνοικιάσεως, θέλει δὲ σκεφθῆ καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης πρὸς σύγχυσιν καὶ διατήρησιν σχολείου, ὡς διεγχωρίζονται οἱ ἀναφερόμενοι,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ καὶ συζητηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

753. Δι' ἧς Δημόται Τροιζῆνος ἀναφέρουσιν, ὅτι ἡ ἐν Τροιζῆνι Ἐθνοσυνέλ. διὰ τῆς ἀπὸ 3 Μαΐου 1827 ἀποφάσεώς της ἐψήφισεν ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τῶν Τροιζηνίων, ἐφαρμοζομένην εἰς τὰς δημοσίους προσόδους, ἐξετελέσθη δὲ μόνον δι' ἓν ἔτος· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ῥηθεῖσα ἀπόφασις·

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἐν Τροιζῆνι Ἐθνοσυνελεύσεως εἶναι ἱερά,

Γνωμοδοτεῖ, Νὰ παρατεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

754. Δι' ἧς ὁ Ν. Ταγαρᾶς ἀναφέρει ὅτι, ἐνοικιάσας τὰς προσόδους τῶν δήμων Τεγέας καὶ Βαλτσείου κατὰ τὸ 1840 ἔτος διὰ δρ. 10.500, ἐζημιώθη ἀπὸ τὴν ἀκρίδα καὶ χάλαζαν, ὅτι τὰ κτήματα του κατεκυρώθησαν εἰς τὸ δημόσιον, τὸ ὁποῖον ζητεῖ ἀκόμη δραχ. 2 500· διὸ ἐξαιτεῖται, ἐπειδὴ ἀπὸ θεομηνίαν ἐδυστύχησε, νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν ἴδιον τὰ κτήματά του, ἀπαλλαχθῇ δὲ καὶ ἀπὸ τὴν λοιπὴν καταδίωξιν·

Σκεφθεῖσα ὅτι τὸ κοινὸν δίκαιον προείβλεψε τὰς ἐκ θεομηνίας περιπτώσεις καθ' ἃς δύναται τις νὰ ζητήσῃ ἐλάττωσιν τοῦ χρέους,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

755. Δι' ἧς ὁ Κωνστ. Δωτηρίου Νεοφώτιος ἐξ Ἀταλάντης ἐξαιτεῖται νὰ καταμετρηθῶσιν αἱ δι' ἀποζημιώσιν του γαῖαι καὶ ἐκδοθῇ τὸ παραχωρητήριον·

Σκεφθεῖσα ὅτι τὸ περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν κτημάτων εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

764. 765. 766. 791. Δι' ὧν ὁ Πασχάλης Μπουζίκης, καὶ δημόται Αἰγίου καὶ Αἰγείρας τῆς Αἰγιαλείας ἀναφέρουν καταχρήσεις καὶ παρανομίας γινομένας παρὰ χωροφυλάκων καὶ ἐθνοφυλάκων, κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Αἰγίου.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι εἰς κατάσασιν καὶ θέλει σπεύσει νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ τῶν ἀναφερομένων παρανομιῶν καὶ καταχρήσεων, ἂν ἔχωνται ἀληθείας, καὶ ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῶσι καὶ συστηθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν·

767. Δι' ἧς Τα μέλη τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Πάρνωνος τῆς Κυνουρίας ἐρωτῶσιν, ἂν δύνανται χωρὶς εὐθύνην νὰ παραδώσωσι τὴν κάλπην, μὴ δυνάμενα νὰ τὴν συνοδεύσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς διαλογῆς.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς Κυνουρίας ἐπεραιώθη ἤδη,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

770. Δι' ἧ οἱ Βουλευταὶ τῆς Λακεδαίμονος ἀναφέρουν ὅτι τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῶν Βαρδιτσιωτῶν, ἐδρεῦον εἰς Βαρδίτσαν τοῦ δήμου Ο νοῦντος, ἐγγίζει νὰ παραλυθῇ, μὴ δυναμένου τοῦ οἰκείου δήμου νὰ τὸ διατηρήσῃ ἀποχρώντως· ὅτι τὰς δημοτικὰς προσόδους τῶν Βαρδιτσιωτῶν, ὡς ἐχόντων τὰς καλητέρας καὶ πλειοτέρας ἰδιοκτησίας των εἰς τὰ χωρία Σκοῦρα καὶ Μελαθριὰ τοῦ δήμου Θεραπνῶν, ὅπου οὗτοι παραχειμάζουσιν, ἀπολαμβάνει ὁ δῆμος οὗτος τῶν Θεραπνῶν, ὅτι; εἶναι καὶ πλουσιώτερος ἐκείνου, αὐδόνως ὠφελουμένου· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ ληφθῇ ἡ ἀνήκουσα πρόνοια ὑπὲρ τῆς καλῆς διατηρήσεως τοῦ σχολείου κλπ.

Σκεφθεῖσα ὅτι οἱ Βαρδιτσιῶται χαίρουν πλήρως τὸ δίκαιον εἰς ἀπαίτησιν δημοτικοῦ σχολείου, καλῶς διατηρουμένου,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως κλπ. συνιστωμένη.

771. Δι' ἧς ὁ Δημ. Μαλιαροπούλος ἀγωγιάτης, ἀναφέρει ὅτι, ἐνῷ ἑτοιμάζετο νὰ φορτώσῃ τοὺς ἵππους του διὰ Καλάμας, ἀέρνης ὁ ἀστυνόμος μὲ κλητῆρας, χωροφύλακας καὶ ὁροφύλακας, εἰσῆλθε διὰ τοῦ παραθύρου εἰς τὴν οἰκίαν του κεκλεισμένην οὖσαν, καὶ παραλαβὼν τοὺς ἵππους ἐνεχείρισεν εἰς τοὺς ὁροφύλακας, μεταβαίνοντας ἐκ Τριπόλεως εἰς Σπάρτην, καὶ οὕτω παρεβιάσθη τὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας του κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 12 τοῦ Συντάγματος·

Σκεφθεῖσα ὅτι διὰ τῆς ἀναφερομένης πράξεως, ἂν ἀληθεύῃ,

προσβάλλεται τὸ δίκαιον τῆς κατ' ἰδίαν καὶ ἡ ἰδιοκτησία τοῦ πολίτου, καὶ παρεδείγματα ὑπάρχουσι τὰ ἀρθέντα 8 καὶ 12 τοῦ Συντάγματος καθ' οἱ περὶ τὴν ἀστυφύλακα, ὁπότε μόνον εἰς τὴν οἰκίαν δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσέλθωσιν, ἀλλ' οὐδὲ ἐκ δ. αὐτῆς ὄντας τοὺς ἵππους ἠδύναντο νὰ ἀφίωσιν, ἄκοντος τοῦ κυρίου, καὶ πρέπει τὰ τοιαῦτα νὰ περιστείλωσι παραδειγματικῶς.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ Νόμον.

773. Δι' ἧς ὁ Ἰω. Σπυριδάκης ἀναφέρει ὅτι, κατὰ τὸ ἔτος 1842 ἐνοικίασε διὰ δρ. ἀργ. 36000 τὰς προσόδους τοῦ δήμου Χανίων ἐξημιώθη ὡς ἐκ τῶν καταστάσεων τῶν δημοσίων ἀρχῶν, πωλήσας τὰ γεννήματα εἰς εὐτελεστάτας τιμάς· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ γένῃ ἐλάττωσις εἰς τὸ χρέος του. Χορηγηθῇ δὲ εἰς αὐτὸν καὶ προθεσμία ἀνάλογος διὰ τὴν ἀπάτησιν.

780. Δι' ἧς ὁ Παναγ. Καρνέσιος ἀναφέρει ὅτι, ἐνοικιάσας τὰς πρόσοδους τοῦ δήμου Ἐδὰς κατὰ τὸ ἔτος 1842 διὰ δραχμὰς 7100 ὑπέρῃ ζημίᾳ πολλάς, ἐκ τῆς ἀφορίας καὶ τῆς αὐτηρότητος τοῦ τιμίου, πωλήσαντος τὰ γεννήματα τοῦ ἀνὰ 7 ἕως 8 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν καθὼς ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐκρίθη ἐσοδογραφημένα ὄντα εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ μόλις ἔλαβε τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνοικίου· ταῦτα δὲ εἶναι πασίγνωστα εἰς τοὺς κατοίκους καὶ τὰς δημοσίους ἀρχάς· ὅτι μετὰ τῶν τόκων καθυστερεῖ δραχμὰς ὀκτὼ χιλιάδας, ἀπαντᾷ τῶν ὁποίων προτείνει ἀπαρρήτως τὸ ἥμισυ τοῦ ἔτους οὗ εἰσπράττεται ἐκ δραχμῶν τριακοσίων τῶν κτημάτων του, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ παραδεχθῇ ἡ αἴτησίς του καὶ παύσῃ ἡ καταδίωξις.

Σκεφθέντα ὅτι περὶ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου θέλει λεχθῇ προσηκόντως μέτρον ἐνεκεν.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

775. Δι' ἧς ὁ Δημήτριος Κρίαρης ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ τὸ ἔτος 1832 μέχρι τοῦ 1842 κατεχρεώθη ἕκαστος ἐνοικιάσμα θυμικὴν γῆς, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ κατεσκεύασε καμινοκάμινα ἐκ τῶν ὁποίων ὠφελεῖτο καὶ τὸ δημόσιον· ὅτι ἐπρόκειτο τὸ δημόσιον τοὺς ἀποβάλῃ τῆς διαπραγμ. καὶ τοὺς ἐπέβαλε φόρον ἀπὸ καμινοκάμινου, φόρον χώματος, καὶ φόρον ἐπιτηδ. ὑμάτων ὥστε δυστυχοῦσι· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ τοὺς παραχωρηθῶσι τὰ κεκαμμένα ἐκτιμήσεως ἀπέναντι τῆς προκαθορισθείσης των, νὰ ἀπαλλαχθῶσι τῶν ῥηθέντων φόρων καὶ νὰ πληρώνωσι μόνον τὸν τοῦ ἐπιτηδεύματος.

Σκεφθέντα ὅτι τὸ δημόσιον ἐὰν δὲν ἐλάπτεται δύναται ἐπιεικῶς τροφῶνεν, καὶ ἐντὸς τῶν καθεστώτων Νόμων, νὰ περιποιηθῇ τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων πολιτῶν.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

780. Δι' ἧς οἱ Γεώργιος καὶ Κωνστ. Π. Κυριακοῦ, ἐξιστοροῦν τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας τοῦ πατρὸς των Παναγ. Κυριακοῦ, ὅστις φυλακισθεὶς μετὰ τῶν λοιπῶν πολιτῶν εἰς Τρίπολιν, ἐτελεύτησεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ἅμα ἠλώθη ἐξ ἐφόδου ἡ Τρίπολις· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ καταγραφῇ τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτου εἰς τοὺς πίνακας τῶν θυμάτων καὶ εὐεργετῶν τῆς πατρίδος, δοθῇ δὲ ἀμοιβὴ ἀνάλογος εἰς τοὺς κατιόντας του διὰ τὰς πατρικὰς καὶ προσωπικὰς θυσίας των, ἔδη δυστυχοῦσι τυγχ.

Σκεφθέντα ὅτι ὁ ἀείμνηστος Παναγ. Κυριακὸς εἶναι ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου τῶν ἐν φυλακῇ τῆς Τριπόλεως ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανόντων πρωτίστων.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὰς ἀμοιβὰς ἐπιτροπάς.

781. Δι' ἧς οἱ μοναχοὶ τῆς διπτυχωμένης μονῆς Κοζίτσης τοῦ δήμου Λιποντίας ἐξαιτοῦνται νὰ προσκολληθῶσιν εἰς τὴν Μονὴν των ὡς μετόχια αἱ προσκυρωθεῖσαι διαλελυμέναι μονὴ Σχόμορχης, Ῥαχοβᾶς καὶ Σωτῆρος μὲ τὰ κτήματά των, τὰ ὁποῖα ὀλίγα καὶ εἰς κακὴν κατάστασιν ὄντα θέλουσιν οὕτω διορθωθῇ, οἱ δὲ προσκείμενοι αὐταῖς ὅτι σκορπισμένοι ἔνθεν καὶ ἔνθεν μοναχοὶ, θέλουν ἐπανέλθει εἰς τὴν ἑστίαν τῆς κλήσεώς των, καὶ θέλει ἐπανέλθει εἰς τὴν προτέρανταν λαμπρότητα ἡ γνωστὴ διὰ τὴν φιλοξενίαν της Μονὴ τῆς Κοζίτσης, ἡ ὁποία ὑπέφερεν ὡς ἐκ τῆς προλαβούσης διαλύσεώς της, θέλει δὲ ὠφεληθῇ καὶ τὸ δημόσιον διὰ τῆς γενησομένης βελτιώσεως ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν ῥηθεισῶν Μονῶν.

790. Δι' ἧς οἱ κάτοικοι Ἐρυσκάστου τοῦ δήμου Θεσπιῶν ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ ἐνοικιακὴ ἐκκλησία τοῦ χωρίου των τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἔλκυσε τὴν εὐλάβειαν τῶν κατοίκων μὲ τὰς θαυματουργίας τοῦ ἁγίου, καὶ ἰδίως κατὰ τὰς πανηγύρεις της ἀναβαίνει ἐπὶ τουρκοκρατίας ὥστε κατέστη μικρὸν προσκύνημα· ἐκληρώθη δὲ ὡς μονὴ διελύθη· δύο ἐξαιτοῦνται νὰ ἀφεθῇ ὡς καὶ πρότερον ἡ ῥηθεῖσα ἐκκλησία μὲ τὴν περιουσίαν της, νὰ διορισθῇ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον φροντίζον περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν κτημάτων, τὸ δὲ περισσεῦον ἀπόθεμα νὰ

χρησιμεύσῃ εἰς σύστασιν σχολείου τοῦ χωρίου ἢ τοῦ δήμου, τοῦ ὁποίου σχολείου στερεῖται τὸ χωρίον των, ἔχον ἐπέκεινα τῶν ἑκατὸν οἰκογενειῶν.

Σκεφθεῖσα ὅτι περὶ τῶν διηλευμένων μονῶν θέλει ληφθῇ μέτρον γενικόν, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν περιληφθῇ ὅλαι αἱ δίκαιαι καὶ εὔλογοι περιστάσεις.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

783. Δι' ἧς κάτοικοι τοῦ χωρίου Βελίτσας δήμου Ἐλατείας ἀναφέρουσιν ὅτι παρὰ τῶν Διοικ. δικαστηρίων κατεδικάσθησαν εἰς πληρωμὴν πενταπλοῦ φόρου ἐκ δραχ. εἴκοσι χιλιάδων ὑπὲρ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, πρὸς ὃν καθυστεροῦν τὰς τέσσαρας χιλιάδας, κατηγορηθέντες ὅτι μετέφερον ὅθεν ὁλοκλήρους θεμωνίας σίτου ἐκ τῶν ἀλωνίων Ἐλατείας εἰς ἐκεῖνα τοῦ χωρίου των· ὅτι ἐξαντλήσαντες καὶ τὸ τελευταῖον λεπτὸν εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ πωλήσωσι καὶ τοὺς γεωργικοὺς βόας των· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς χορηγηθῇ ἡ καθυστερουμένη αὕτη ποσότης, διὰ νὰ μὴ συγκατασταρῇ μετὰ τῆς περιουσίας καὶ ἡ ὕπαρξίς των.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰς μάτην τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀπόκειται τὸ ὑπὲρ τῶν ἀναφερομένων εἰνοϊκὸν πῖρας τῆς ὑποθέσεως, ὡς προκειμένου περὶ δικαίων αὐτοῦ ἀπροσβλήτων, διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. **28** τοῦ Συντάγματος οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

784. Δι' ἧς ὁ Χασάναγας Κούρταλης ἐκ Χαλκίδος, χειροῦργος, ἀναφέρει ὅτι ἀσπασθεὶς τὸν Ἑλ. ἀγῶνα διέμεινε μὲ τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐθεράπευσεν ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας στρατιωτῶν πληγωθέντων εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἔλαβεν αἰχμαλώτους ἀπὸ τὰς κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις ἤδη ἀγνώστου καὶ μὲ πολυάριθμον οἰκογένειαν εὑρεθεὶς ἀπὸ τὰ τέκνατου εἰς τὰς ἀγυιὰς ἐπαίτων, καὶ εἶναι ὁ περίγελως τῶν Ὀθωμανῶν· πολλάκις ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχέθη νὰ τῷ δώσῃ τὰ εἰς Ἀταλάντην κτήματά του, ἐφ' ᾧ σκοπῷ καὶ κατεμετρήθησαν· διὸ ἐξαιτεῖται τὰ ῥηθέντα κτήματά του.

Σκεφθεῖσα ὅτι ὑπηρετήσαντος τοῦ ἀναφερομένου τὴν πατρίδα μὲ τοιοῦτον φιλελληνισμόν, ὡς ἐκθέτει, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ δειχθῇ καὶ πρὸς αὐτὸν φιλάνθρωπος·

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

788. Δι' ἧς ὁ Μ. Σπύρου ἐξ Ἀταλάντης ἀναφέρει ὅτι καταχρήσεις

λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων προϊόντων τῆς Φθιώτιδος· ὁ ἔκτακτος ἐπιτηρητὴς τῶν ἀποθηκῶν Λοκρίδος Σ. Σκάγιαννης ἐνεργεῖ ἰδιοτελῶς καὶ πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου· διάφοροι ἀναφοραὶ ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ περιστραφῇ τὸ κακὸν κτλ.

Σκεφθεῖσα ὅτι τὸ περὶ ἐπιστασίας τῶν δημοσίων προϊόντων θέλει εἶσαι τῆς μερίμνης καὶ τῆς αὐστηρότητος τῆς Κυβερνήσεως,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν·

792. Δι' ἧς ἡ Εἰρήνη χήρα Γ. Βαλτινοῦ ἀναφέρει ὅτι ἀδεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπάνδρευσε τὴν θυγατέρα της Εὐγενίαν μὲ τὸν πολὺ ταγραφθέντα Κύριον Στέγγελ ὑποσχεθέντα νὰ ἀναθρέψῃ τὰ τέκνα του εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν μεθ' ὁ πρὸ τῆς τρίτης 7βρίου ὁ ῥηθεὶς ἀνεχώρησε πανοικὶ μὲ ἄδειαν εἰς Βαβαριαν ὅπου διαμένει εἰσέτι ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης πολιτικῆς μεταβολῆς, καὶ τοιουτοτρόπως γραία οὖσα ἀδύναται νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα της καὶ τοὺς γεννηθέντας δύο ἐγγόνους της, οἱ δὲ τελευταῖοι δὲν θέλουν δυνηθῇ νὰ ἀνατραφῶσιν ἐκεῖ εἰς τὸ δόγμα μας· διὸ χάριν τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἀγώνων τοῦ μακαρίτου Γ. Βαλτινοῦ ἐξαιτεῖται νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὸν γαμβρόν της τὰ πολιτικά του δικαιώματα διὰ νὰ δυνηθῇ οὗτος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα κτλ.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἐκεῖνος ἀπολαμβάνει τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τοῦ Ἕλληνος, ὅστις συμμορφοῦται μὲ τὸν περὶ ἰθαγενείας καὶ λοιποὺς νόμους τοῦ Κράτους, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποφύγῃ, ὥστε δὲν εἶναι ἀδύνατος ἡ κατόρθωσις τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀναφερομένης.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς γνῶσίν του.

793. Δι' ἧς ὁ Πέτρος Βαρβιτζιώτης Βουλευτὴς Λακεδαίμονος προτείνει νὰ σταλῶν εἰς ἕκαστον Νομὸν τρεῖς γεωμέτραι, οἵτινες μετὰ τοῦ παρέδρου καὶ ἐμπειροτεχνῶν ἐξ ἑκάστης κοινότητος νὰ καταμετρήσωσι τὰς ἐθνικὰς γαίας διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς διανομῆς αὐτῶν.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡπρότασις τείνει εἰς προπαρασκευὴν τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

794. Δι' ἧς Μαθηταὶ τῆς Ἐκκλ. Μουσικῆς ἐπαινοῦσι τὴν μέθοδον τοῦ Γ. Ἀσωβίου διδασκάλου των, ὡς ἐπινοήσαντος σημεῖα, ὄντα αὐτοτελῆ, αὐτοδύναμα καὶ ὡρισμένα, πλεονεκτήματα τῶν ὁποίων στερεῖται ἡ κοινὴ μέθοδος· μὴ ἐπαρκοῦντες δὲ εἰς τὰ ἔξοδα διὰ

νὰ τελειοποιηθῶσιν εἰς αὐτὴν τὴν μέθοδον, ἐξαιτοῦνται, ὡς καὶ ἐπὶ Κυβερνήσεως ἐφίνετο, νὰ παραδοθῇ ἡ μέθοδος αὕτη εἰς δημόσιόν τι ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ αἰσθήματος τοῦ καλοῦ.

Σκεφθείσα ὅτι ἡ Ἐκκλ. Μουσικὴ χρήζει τῆς φιλοκάλου προνοίας τῆς Κυβερνήσεως, ὡς συντέλεστικὸν διὰ τὴν αἰσιότητα καὶ ἀπαιτουμένης κατανυκτικῆς μελῳδίας, νὰ ἐλκύῃ τὸ πρὸς τὰ θεῖα σέβας, νὰ συμβουθῇ δὲ καὶ ἀνοίξῃ τὸ πνεῦμα περὶ τὴν κατανόησιν καὶ ἀγάπην τῶν θείων, πληροφορουμένης ἀφ' ἑτέρου ὅτι εἰς Αὐστρίαν ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη ἡ ἀρχαία ἐκκλησιαστικὴ Ἑλληνικὴ μουσική, ἥτις φιλοκάλῳ τῶν ὁμογενῶν φρονήσει εἰσήχθη εἰς τὴν ἐκεῖ ἐκκλησίαν τῆς Βιέννης καὶ εἰς τὴν ἐν Μογγεστρίῳ τῆς Ἀγγλίας.

Γνωσθοῦσα νὰ παρακινηθῇ, καὶ συνετθῇ ἡ ὑποθεσις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω.

42ᵠ. Δι' ἡ. ὁ Π. Καλεβρᾶς εἰρηνοδίκης Ἀθηνῶν παρουσιάζει ἀναφορὰν περὶ συστάσεως π. ο ορικοῦ εἰρηνοδικείου εἰς ἕκαστον δῆμον, κρίνοντος τὰς μικρὰς διαφορὰς πολιτικὰς τε καὶ ἐμπορικὰς, διὰ νὰ μὴν ἀπασχολῶνται οἱ πολῖται καταφεύγοντες εἰς τὰ ἀνώτερα δικαστήρια ἐξοδεύοντες χρόνον, κόπον καὶ χρήματα εἰς δικηγόρους, μάρτυρας, χαρτόσημα κλπ. οὕτω δὲ ἐλαφρύνονται τὰ ἐπαρχιακὰ εἰρηνοδικεῖα καὶ τὰ πρωτοδικεῖα, ἐπεκτεινομένης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν πρώτων καὶ διευθυνομένων τότε παρὰ νομομαθῶν καὶ ἐμπείρων ἀνδρῶν· διαιρεῖ ταῦτ. εἰς ὀργανισμόν, πολ. καὶ τὸν δικονομίας κ. ποιν. Νόμον, ἐν τέλους προτείνει νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ προσώπων καταλλήλων διὰ νὰ τὸ ἐπεξεργασθῇ.

Σκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἀντικείμενον, περὶ ὃ ἐπιλοπονήθη ὁ Κ. Καλεβρᾶς, εἶ αι σπουδαῖον, καθότι ἀληθῆ δικαιοσύνη εἶναι ἡ τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει τις ἀνέτως, ἐξ ἧς ἀναφύεται ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, ἡ πρὸς τοὺς νόμους ὑπόληψις καὶ ἡ πρὸς τὴν ὁλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τάσις τῆς κοινωνίας.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παρακινηθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης, κάμνον τὴν δέουσαν χρῆσιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ν. Καλλέργης	Λ. Ι. Κυριακὸς
Π. Ἀκριώτης	Γ. Γουλιμῆς
Α. Σ. Δανιήλογλους	Μ. Α. Καΐρης
Α. Γουζούδης	Γ. Γερόλης

Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Φεγγαρᾶς.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀκολούθως προοιμιάσας ὅτι ἐν Ἑλ-

λάδι δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς νόμος κανονίζων τὰ κατὰ τὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν τῶν ἐν τῇ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων, καὶ ὅτι ἄνευ τοιούτων καθιστᾶται ἀδύνατος ἡ τε ῥύθμισις καὶ Κυβέρνησις τοῦ Ναυτικοῦ, ὑπέβαλε Νομοσχέδιον εἰσαχθὲν ἐν Ἑλλάδι τοὺς μέχρι τοῦδε διὰ τῆς συνηθείας ἐν χρήσει ὄντας Γαλλικοὺς Ναυτικοὺς Νόμους, μέχρις οὗ συντεχθῶσι τοιοῦτοι Ἑλληνικοί· ἀνέγνω δὲ τοῦτο μετὰ τῆς αἰτιολογητικῆς ἐκθέσεως καὶ τῶν μεταφρασθέντων Νόμων, ἔχοντα οὕτως·

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προσωρινῆς παραδοχῆς τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν Νόμων.

Δικαιολογητικὴ αὐτοῦ ἔκθεσις.

Ἅπασα παντὸς στρατοῦ ἡ ὑπηρεσία εἰς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι περιστρέφεται, τὸ πειθεσθαι δὲ καὶ τὸ προστάττειν οἱ καλοὶ νόμοι τὸ διατάττουσιν· ἄλλα καλῶν καὶ καταλλήλων νόμων ἡ σύνταξις οὔτ' εἰκολον, οὔτε τοῦ τυχόντος ἔργον εἶναι. Ὅθεν πρὶν ἡ νομοθετήσῃ τις, πρέπει καὶ ὡρίμως νὰ σκεφθῇ καὶ τοὺς εἰδότας νὰ ἐρωτήσῃ καὶ τοὺς παρ' ἄλλοις κειμένους νόμους νὰ συμβουλευθῇ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἅπαξ νομοθετηθέντα καὶ ὀρθὰν, καὶ ὀρόνιμον καὶ συμφέρον εἶναι νὰ μένωσιν ἀμετάτρεπτα, διότι αἱ συχναὶ τῶν νόμων μεταῤῥυθμίσεις βλάπτουσι μᾶλλον ἢ ὠφελοῦσι τὸ πολίτευμα, διὰ τοῦτο ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ σπεύσω μὲν, ἀλλὰ βραδέως, εἰς τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ νόμου τὴν σύνταξιν, νὰ ἀναβάλλω δὲ πρὸς ὥραν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος περὶ ναυτικῆς νομοθεσίας ἐντελλομένων, διὰ νὰ λάβω καιρὸν νὰ καταρτίσω ὅσον ἐνεστι πληρέστερον καὶ τελειότερον τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον πρωτύτερα νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἔγκρισιν τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῶν σύνοδον.

Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ παρ' ἡμῖν σωματικῶς ἐπικρατοῦντες Γαλλικοὶ ναυτικοὶ νόμοι δὲν περιελάβοσαν ποτὲ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ νόμιμον κῦρος, διότι οὔτ' ἐδημοσιεύθησαν, οὔτε διὰ ῥητοῦ διατάγματος ἐκηρύχθησαν ἰσχύοντες, μόνον δ' ἀῤῥήτως καὶ ἀορίστως κατ' αἴτιαν πολλῶν ὑποθέσεων ἐλήφθησαν εἰς ἐνέργειαν, διὰ νὰ προλάβω καὶ αὐτῶν τῶν ἐνόχων τὰς στρεψοδίκους ἀλλ' ἐννόμους ἐνστάσεις, συνεταξα τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον δι' οὗ πρόκειται νὰ παραδεχθῶμεν προσωρινῶς μὲν, ἀλλ' ὡρισμένως καὶ διὰ νόμου, μέρη τινὰ τῆς Γαλλικῆς ναυτικῆς νομοθεσίας, ἥτις κατὰ πάντα συνάδει καὶ συμβιβάζεται μὲ τοὺς καθιερωθέντας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν κανονισμούς.

Ἀλλὰ θέλων νὰ ἀποφύγω τὰς διὰ καπώσεων τιμωρίας, ἤτοι τὴν κατάδυσιν, τὴν μαστίγωσιν καὶ τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ἡ

μὲν Γαλλικὴ ναυτικὴ νομοθεσία ἀποδέχεται, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα ἀποκρούει, ἀντὶ τῆς καταδύσεως ἀντικατέστησα φυλάκισιν διετῆ, ἀντὶ δὲ τῆς μαστιγώσεως φυλάκισιν τριετῆ, ἀντὶ δὲ τῶν δώδεκα διὰ σχοινίου πληγῶν φυλάκισιν τρίμηνον.

Διὰ νὰ προλάβω δὲ καὶ τὰς περιπλοκὰς εἰς τὰς ὁποίας ἀρεύκτως ἠθέλαμεν περιπέσει ἂν ἀπεδεχώμεθα ὅλα τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα Γαλλικὰ ναυτικὰ δικαστήρια, προέκρινα ἕνα μόνον ναυτοδικείων ὀργανισμὸν καὶ μίαν ἀντὶ πολλῶν προετίμησα δικονομίαν, τὴν δι αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, ἐκδοθέντος κατὰ τὴν **22** Ἰουλίου τοῦ **1806** ἔτους, ὁρισθεῖσαν, τὴν ὁποίαν πολλάκις καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὸ ναυτικὸν αὐτῆς ἐφήρμοσε.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἰς τὸν αὐτὸν ὑπέταξα νόμον, χωρὶς ἐξαιρέσεως, ὅλους τοὺς ναυτικούς, ἐνῷ οἱ Γάλλοι πολλάκις ἔχουσι κατὰ τόπους εἰδικὰς περὶ ναυτικῶν ἐγκλημάτων διατάξεις, καὶ εἰς ἄλλον μὲν νόμον ὑπάγουσι τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων ὑπηρετοῦντας, εἰς ἄλλον δὲ τοὺς ἐν τῷ ναυσταθμῷ ἐργαζομένους, εἰς ἄλλον δὲ τοὺς λοιποὺς ναυτικοὺς ὑπηρέτας. Ἀλλ' ἀντὶ τούτων ἐγώ, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κενῶν, τὸν κοινὸν ἀντικατέστησα ποινικὸν **Νόμον**.

Παύων δὲ παρατηρῶ πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι ἂν τὸ προτεινόμενον προσωρινὸν τοῦτο μέτρον ἀποδοκιμασθῇ, αἱ ὑπὸ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ναυτικῶν πραττόμεναι κολάσιμοι πράξεις καὶ τὰ ναυτικὰ τῶν διαθεσίμων ἐγκλήματα θέλουσι μένει ἀτιμώρητα, διότι οὐδεὶς περὶ αὐτῶν νομίμως καθεστὼς προβλέπει νόμος. Ἀναμιμνήσκω δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οὔτε νεωτερισμοὺς προτείνω, οὔτε καινοτομίας ἐπιζητῶ, ἀλλὰ τῶν ἤδη ἐκ συνηθείας παρ' ἡμῖν καθεστώτων Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων τὴν σαλευομένην ἰσχὺν διὰ νόμου ῥητοῦ ἐπὶ μᾶλλον κρατύνω. Εἰς τοιαῦτα δὲ πρόσκαιρα μέτρα καὶ ἡμεῖς ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄλλα πολλὰ πολλάκις προσέφυγον ἔθνη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **30** Ἀπριλλίου **1845**.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν **Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.**

ΟΘΩΝ.

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τὸ ἀκόλουθον **Νομοσχέδιον** ὅπως ἔχει, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν τάδε.

Ἄρθρ. **1.** Ἄχρις οὗ συνταχθῇ ἡ ναυτικὴ ποινικὴ νομοθεσία, καθ' ἃ τὸ Σύνταγμα ἐν τῷ **105** αὐτοῦ ἄρθρῳ ὁρίζει, ἰσχύουσι προσωρινῶς καὶ εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασιλικὸν Ναυτικὸν οἱ κατωτέρω Γαλλικοὶ Ναυτικοὶ Νόμοι, καθ' ὅσον αἱ διατάξεις αὐτῶν δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρ. **2.** Οἱ Γαλλικοὶ Ναυτικοὶ Νόμοι, τοὺς ὁποίους προσωρινῶς ἀποδεχόμεθα, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπίσημος μετάφρασις ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ παραρτᾶται, συνίστανται μέν

α'. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν **22** Αὐγούστου τοῦ **1790** ἔτους ἐκδοθέντος περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν Ναυτικοῦ Νόμου.

β'. Ἐκ τῶν περὶ λειποναυτίου ποινικῶν διατάξεων τοῦ κατὰ τὴν **26** Μαρτίου καὶ τὴν **21** Ἀπριλλίου τοῦ **1804** ἔτους ἐκδοθέντος ψηφίσματος.

γ'. Ἐκ τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐπινηίων δικαστηρίων διατάγματος, τοῦ ἐκδοθέντος τὴν **22** Ἰουλίου τοῦ **1806** ἔτους.

Τροποποιοῦνται δὲ ὡς ἐν τῷ ἀκολούθῳ τρίτῳ ἄρθρῳ καταφαίνεται.

Ἄρθρ. **3.** Αἱ διὰ σωματικῶν κακώσεων τιμωρίαι, ἤτοι ἡ κατάδυσις, ἡ μαστίγωσις καὶ αἱ διὰ σχοινίου πληγαὶ ἀπαγορεύονται· καὶ ἀντὶ μὲν τῆς μαστιγώσεως καταγινώσκεται φυλάκισις τριετής, ἀντὶ δὲ τῆς καταδύσεως φυλάκισις διετής, ἀντὶ δὲ τῶν διὰ σχοινίου πληγῶν ἐπιβάλλεται φυλάκισις τρίμηνος.

Ἄρθρ. **4.** Ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον **36** παράγραφον **2** καὶ ἄρθρον **39** τῆς ποινικῆς δικονομίας παρὰ τῶν ναυτοδικῶν τιμωρητέα ναυτικά, ἢ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν παραπτώματα, θέλουν ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένων ἐπινηίων δικαστηρίων· αἱ δὲ ἐναντίαι περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας Γαλλικαὶ διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ἄρθρ. **5.** Ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀνωτέρω παραδεχθέντων Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων, τιμωροῦνται ὅλοι οἱ παραπταίοντες ναυτικοὶ παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης τάξεως.

Ἄρθρ. **6.** Ὅλαι αἱ κολάσιμοι πράξεις περὶ ὧν δὲν ἀναφέρουσί τι οἱ Γαλλικοὶ ναυτικοὶ νόμοι, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. **7.** Πᾶσα διάταξις τούτων ἐναντία καταλύεται.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἀπριλλίου 1845.

ΟΘΩΝ

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ὁ κατὰ τὴν 22 Αὐγούστου τοῦ 1790 ἔτους ἐκδοθεὶς Νόμος.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ναύτας ἐπιβάλλονται αἱ ἀκόλουθοι πειθαρχικαὶ ποιναί·

Οἴνου στέρησις, ἐπὶ τρεῖς τὸ πολὺ ἡμέρας.

Δέσμευσις ὑπὸ τὸ πάγωμα, ἐπὶ τρεῖς τὸ πολὺ ἡμέρας.

Φυλάκισις, ἐπὶ τρεῖς ὡσαύτως τὸ πολὺ ἡμέρας.

Ἄρθρ. 2. Λογίζονται πειθαρχικὰ παραπτώματα, καὶ ὡς τοιαῦτα τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὰ ἀκόλουθα·

Ἡ πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ παρακοὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ, καὶ ἡ πρὸς τὸν ὑπαξιωματικὸν ἀπείθεια τοῦ ναύτου, ὅταν ἡ ἄρνησις τῆς ὑπακοῆς δὲν ἐκφράζεται ῥητῶς καὶ ὡρισμένως.

Ἡ μέθη ὅταν δὲν συναδεύηται ὑπό τινος ἀταξίας.

Αἱ μεταξὺ τοῦ πληρώματος ἔριδες, ὅταν οὔτε χρῆσις ὅπλων ἢ ῥάβδων ἔγεινεν, οὔτε πληγώσεις τις συνέβη.

Πᾶσα ἀπὸ τοῦ πλοίου, ἄνευ ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου, ἀπουσία.

Τὸ ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ ἀπηγορευμένῳ ἀναμμα πυρῶν καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸ πλοῖον μετακόμισις αὐτῶν, καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις περὶ ὧν δὲν προβλέπουσι τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Πᾶσα παράβασις τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου περὶ πειθαρχίας καὶ τάξεως καθεστώτων θεσμῶν.

Πᾶσα ἀπὸ τῶν κλήσεων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ἀπουσία καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐξ ἀμελείας ἢ ῥᾳθυμίας προερχόμενα πταίσματα, τὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου προσβάλλοντα.

Ἄρθρ. 3. Τὰ εἰρημένα παραπτώματα λογίζονται βαρύτερα, ὅταν πράττωνται ἐν καιρῷ νυκτὸς· ἡ δὲ διάρκεια τῆς ποινῆς διπλασιάζεται.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπιβάλλονται αἱ ἑξῆς πειθαρχικαὶ ποιναί·

Περιορισμός, ἡ φυλάκισις, ἡ παῦσις ἀπὸ τῶν δημοσίων

ἔργων ἐπὶ ἕνα τὸ πολὺ μῆνα, καθ' ὃν ὁ τιμωρούμενος στερεῖται, ἢ ἀπολαμβάνει τὸν μισθόν του.

Ἄρθρ. 5. Αἱ ἑξῆς λογίζονται κακωτικαὶ ποιναὶ καὶ δὲν ἐπιβάλλονται εἰμὴ ὑπὸ ναυτοδικείου, ἢ πολεμικοῦ συμβουλίου.

Αἱ διὰ σχοινίου πληγαί.

Ἡ φυλάκισις καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος δέσμευσις πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ἔκπτωσις καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ μισθοῦ.

Ἡ κατάδυσις,

Ἡ μαστίγωσις,

Τὰ δεσμά,

Ὁ θάνατος.

Ἄρθρ. 6. Ὁ εἰς θάνατον καταδικασθείς, ὅταν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐκτελῆται ἡ καταδίκη του, τυροβολεῖται ἕως οὗ θάνατος ἐπέλθῃ.

Ὁ εἰς μαστίγωσιν καταδικασθεὶς μαστιγοῦται ὑπὸ τριάκοντα τὸ πολὺ ἀνδρῶν, καὶ ἐπὶ τέσσαρας τὸ πολὺ ἀναδρομάς.

Ὁ εἰς κατάδυσιν καταδικασθείς, καταπονπίζεται τρὶς τὸ πολύ.

Ἄρθρ. 7. Ὁ εἰς δεσμὰ καταδικασθεὶς δὲν δύναται πλέον νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ τοῦ στόλου.

Ἄρθρ. 8. Ὁ διὰ μαστιγώσεως ἢ καταδύσεως νὰ τιμωρηθῇ καταφρηθεὶς ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, συναφείᾳ τῆς ἐκδοθείσης κατ' αὐτοῦ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ναυτῶν τάξιν καταβιβάζεται.

Ἄρθρ. 9. Ὁ διὰ δολίων εἰσηγήσεων, ἢ σπερμολογιῶν ἐξεταζέλιζων ἀρχήν τινα τοῦ στόλου, ἢ τοῦ πλοίου, δεσμεύεται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἢ φυλακίζεται ἐπὶ ἓξ ἡμέρας.

Ἄρθρ. 10. Ὁ τὴν καθεστῶσαν τῆς ὑπηρεσίας τάξιν νὰ μεταστρέψῃ διενεργῶν, ἢ ὁ παρεκπεπτώκοσιν διαταγὰς ἐκδοθείσης ἢ ληφθέντος μέτρου τινὸς τὴν ἐκτέλεσιν τάσσεται ἐπ' αὐρᾶς τοῦ πληρώματος, ἂν δὲ ἦναι ἀξιωματικὸς ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ἐπὶ συστάσει κατὰ τῆς ἀρχῆς ἢ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἀξιωματικοῦ τινος ἔνοχος ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης καταβιβάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

Ἄρθρ. 12. Μὲ δεσμὰ διὰ βίου τιμωρεῖται ὁ ἔνοχος ἐπὶ συστάσει κατὰ τῆς ζωῆς, τῆς ἀρχῆς, ἢ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἄρχοντος τοῦ πλοίου, ἢ ἄλλου τινὸς ἀξιωματικοῦ, ὑψηλὴν κατέχοντος θέσιν.

Ἄρθρ. 13. Ὁ προδότης, ἢ ὁ ἐπιβουλόν τινα μετὰ τῶν πολε-

μίων σχέσιν λαβών, καταδικάζεται εἰς θάνατον· ἂν δὲ ἐκ τῆς προδοσίας του προῆλθε συμφορά τις δημοσία, πάραυτα ἐπὶ τοῦ πλοίου θανατοῦται.

Ἄρθρ. 14. Ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸς ἀξιωματικὸν ἀπειθῶν ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα.

Ἄρθρ. 15. Ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸς ἀξιωματικὸν ἀπειθῶν ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης καὶ συνάμα ἀπειλῶν καὶ ὑβρίζων αὐτὸν καταδύεται.

Ἄρθρ. 16. Ὁ κατὰ ἀξιωματικοῦ χεῖρα ἐπαίρων ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

Ἄρθρ. 17. Ὁ κατὰ ἀξιωματικοῦ χεῖρα ἐπιβάλλων ὑπαξιωματικὸς, ἢ ναύτης, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 18. Ὁ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ συστηματικῶς ἀπειθῶν ἀξιωματικὸς καταβιβάζεται βαθμὸν ἕνα· ἂν δ' ἔχῃ τὸν ἔσχατον βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ, γίνεται δόκιμος. Ἐκπίπτει δὲ ὁλοτελῶς τοῦ βαθμοῦ του, ἂν τὴν ἀπείθειάν του ταύτην ὁ ἀξιωματικὸς συνοδεύσῃ μετ' ἀπειλῶν καὶ ὕβρεων. Εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν ὁ ἀξιωματικὸς θεωρεῖται προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶν ὅ,τι ἡ ἀπειθειά του ἐπέφερεν.

Ἄρθρ. 19. Ἐκπίπτει τῆς ἀρχῆς ὁ τὰ προστάγματα ἢ τὰ σήματα τοῦ ἄρχοντος τοῦ στόλου παρακούσας τολεμικοῦ πλοίου ἄρχων. Ἂν δ' ἐκ τῆς παρακοῆς του ταύτης προῆλθεν ὁ ἀπὸ τοῦ στόλου πλοίου τινὸς ἀποχωρισμὸς, ἐκπίπει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀνάξιος δημοσίας ὑπηρεσίας κηρύσσεται.

Ἂν δ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πολεμίων ὁ ἄρχων πολεμικοῦ τινος πλοίου παρακούσῃ τὰ προστάγματα, ἢ τὰ σήματα τοῦ ἄρχοντος τοῦ στόλου, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 20. Ὁ εἰς τὰς συνήθεις τῆς ὑπηρεσίας περιστάσεις τὴν τάξιν αὐτοῦ, ἢ τὴν ὁποίαν ἐτάχθη νὰ φυλάξῃ λέμβον ἐγκαταλείπων ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, ἂν μὲν ἐν ἡμέρᾳ πράξῃ τοῦτο, καταβιβάζεται βαθμὸν ἕνα καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν δεσμεύεται εἰς τὸν μέγαν ἱστόν· ἂν δὲ ἐν νυκτὶ, καταβιβάζεται βαθμοὺς δύο, καὶ δύο ἡμέρας, ἐπὶ δύο ὥρας καθ' ἑκάστην, δεσμεύεται εἰς τὸν μέγαν ἱστόν.

Ἄρθρ. 21. Ὁ πλωτάρχης ὁ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἐγκαταλείπων καὶ πρὸς ὕπνον ἀπερχόμενος καταβιβάζεται βαθμὸν ἕνα, εἶναι δὲ προσέτι προσωπικῶς ὑπεύθυνος δι' ὅλα τὰ συμβάντα, ὅσα ἐκ τῆς ἀπουσίας του ταύτης προέλθωσιν.

Ἄρθρ. 22. Ὁ ἐν καιρῷ μάχης, ἢ κινδύνου τινὸς ἄλλου τὴν

τάξιν αὐτοῦ ἐγκαταλείπων καὶ κρυπτόμενος ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης μαστιγοῦται.

Ἄρθρ. 23. Ὁ ἐν καιρῷ μάχης τὴν τάξιν αὐτοῦ ἐγκαταλείπων καὶ κρυπτόμενος ἀξιωματικὸς, ἂν μὲν τότε πρῶτον εἰς μάχην παρευρέθη, ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίστασιν ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ κηρύσσεται ἄτιμος.

Ἄρθρ. 24. Ὁ ἄνευ διαταγῆς τοῦ ἄρχοντος τοῦ πλοίου πρὸς τοὺς ἑτέρους αὐτοῦ ἀναβοῶν νὰ παραδοθῶσιν ἢ νὰ καταβάλωσι τοῦ πλοίου τὴν σημαίαν, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ· ὁ δὲ διὰ τῆς ἀνάνδρου διαταγῆς του καὶ τῶν λόγων του, διακεκριμένην δειλίαν εἰς τὸ πλήρωμα ἐκποιήσας, τιμωρεῖται μὲ θάνατον, δικάζεται δὲ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 4. ἄρθρ. τοῦ Α. Τίτλου.

Ἄρθρ. 25. Ὁ ἄνευ διαταγῆς τοῦ ἄρχοντος τὴν σημαίαν τοῦ πλοίου καταβαλὼν καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 26. Ὁ ἄνευ διαταγῆς ἐπιβιβάσας ἢ ἐπιτρέψας νὰ ἐπιβιβασθῶσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐμπορεύματα, εἰς τὸ πλοῖον μὴ ἀνήκοντα, ἂν μὲν ἄρχων ἦναι, παύει ἐπὶ δύο ἔτη πάσης ἀρχῆς, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ· ἂν δὲ ἦναι ἄλλος τις ἀξιωματικὸς ἢ τῶν ὑπαξιωματικῶν τις, ζημιοῦται στερούμενος τῶν ἐπὶ προβιβασμῷ πλεονεκτημάτων διετοῦς ἐπὶ πλοίου ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας.

Ἂν δὲ μήτε ἀξιωματικὸς, μήτε στρατιώτης ἢ ναύτης ἦναι, καταδικάζεται πρὸς ὄρελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου εἰς πρόστιμον διπλάσιον τοῦ τιμήματος τῶν ἐμπορευμάτων.

Καθ' ὅλας δὲ τὰς περιστάσεις τὰ ἐμπορεύματα δημεύονται πρὸς ὄρελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 27. Ὁ ἄνευ διαταγῆς ἢ ἀδείας ἐπιβιβάζων ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐφλέκτους ὕλας, οἷον πυρίτιδα, θεῖον, ρακὴν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα εὐφλόγιστα πνευματώδη ποτὰ, ἂν μὲν ἀξιωματικὸς ἦναι ἀποπέμπεται τοῦ ναυτικοῦ, ἂν δὲ ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα καὶ, ἐν ὑποτροπῇ, καταδύεται.

Ἄρθρ. 28. Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου καὶ ἐν νυκτὶ ἀπηγορευμένα πυρὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνάπτων ἢ ἀναμμένα τηρῶν, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ, ὁ ἄνευ προσοχῆς καὶ μὲ τρόπον ἐπικίνδυνον, ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ πυρὰ ἀναγκαίων ἢ ἀναμμένα τηρῶν, ἂν μὲν ἦναι ἀξιωματικὸς ἢ ὑπαξιωματικὸς, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του, ἂν δὲ ἦναι ναύτης καταδύεται.

Ἂν ὅμως διὰ προκηρύξεως, κατὰ τοὺς κοινοὺς τύπους γενο-

μένης, ἀπηγορεύθη τὸ ἀναγμα πυρῶν, ἢ ἂν ἐξ αὐτοῦ συνέβη συμβάν τι ἀπευκταῖον, ὁ ἔνοχος τότε καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

Ἄρθρ. 29. Ὁ πυρσοῦ τινὸς φύλαξ ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης ὁ τὰ διαγεγραμμένα χρέη του ἀμελῶν, παιδεύεται ὡς ὁ αὐτὸς ἐαυτοῦ πυρὰ ἀναπαίων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρ. 30. Εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὁ διὰ ὅπλου ἢ ῥάβδου ἄνθρωπόν τινα τοῦ πληρώματος αἰτίσας ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα.

Ἄρθρ. 31. Ὁ ἐπικίνδυνον τραῦμα κατά τινος ἐπαγαγὼν ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης καταδύεται· ἡ δὲ πολιτικὴ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ταχτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 32. Ὁ ἀξιωματικὸς ὁ κακώσας καὶ τραυματίσας ἄνθρωπόν τινα τοῦ πληρώματος παύει τῆς ὑπηρεσίας καὶ φυλακίζεται ἐπί τινα χρόνον, κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τῶν ναυτοδικῶν προσδιοριζόμενον· ἂν δὲ τὸ τραῦμα ἦναι ἐπικίνδυνον, ἡ κατὰ τοῦ ἐνόχου πολιτικὴ ἀγωγὴ ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ταχτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 33. Ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀνάξιος δημοσίας ὑπηρεσίας κηρύσσεται ὁ ἄρχων μέρους τινὸς τῆς ἐθνικῆς ναυτικῆς δυνάμεως, ὁ ἄνευ αἰτίας ἰσχυρᾶς καὶ λόγου ἀποχρῶντος τὴν δίωξιν τῶν παρ' αὐτοῦ καταναυμαχηθέντων πολεμίων ἀνακόπτων, ἢ ὁ τὸν ἐμπορικὸν στόλον, ἢ τὰ πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ἐνώπιον αὐτοῦ φεύγοντα μὴ ἐπιδιώκων.

Ἄρθρ. 34. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ὁ μοίρας ἢ πλοίου ἄρχων, ὁ μὴ βοηθῶν τὰ ἐν κινδύνῳ ὑπάρχοντα καὶ τὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ ἐπικαλούμενα φιλικὰ ἢ πολέμια πλοῖα, ἢ ὁ μὴ προστατεύων τὰ ἐθνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ τὴν ὑπεράσπισιν αὐτοῦ ἐπιζητοῦντα.

Ἄρθρ. 35. Ὁ πολεμικοῦ πλοίου ἄρχων, ὁ εἰς ὁποιανδήποτε περίστασιν τὴν κυβέρνησιν τοῦ πλοίου ἐγκαταλείπων, καὶ κρυπτόμενος, ἢ ὁ τὴν σημαίαν τοῦ πλοίου καταβάλλων, καὶ τοι ἱκανὸς πρὸς ἄμυναν ἔχων δυνάμεις, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Εἰς τὴν αὐτὴν καταδικάζεται ποινὴν καὶ ὁ ἀπολεσθέντος πλοίου ἄρχων, ἂν δὲν ἀποβῇ αὐτοῦ πάντων ἔσχατος.

Ἄρθρ. 36. Ὁ ἀξιωματικός, ὁ τὸν παρ' αὐτοῦ παραπεμπόμενον ἐμπορικὸν στόλον ἑκουσίως ἐγκαταλείπων καταδικάζεται εἰς θάνατον,

Ἄρθρ. 37. Ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου, ὁ ἑκουσίως τὴν παραπομπὴν ἐγκαταλείπων καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

Ἄρθρ. 38. Ὁ πολεμικοῦ πλοίου ἢ μοίρας ἄρχων, ὁ ἐξ ἀπειρίας, ἢ ἀμελείας μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθεῖσαν ἀποστολήν, ἂν μὲν ἦναι ναύαρχος ἢ πλοίαρχος δικρότου κηρύσσεται ἀρχῆς ἀνάξιος, ἂν δ' ἄλλος τις τῶν ἀξιωματικῶν ἦναι, παύει ἐπὶ τρία ἔτη πάσης ἀρχῆς.

Ἂν ὅμως ὁ κατηγορούμενος ἀξιωματικὸς ἀποδειχθῇ ἐξ οἰκείας αὐτοῦ προαιρέσεως αἴτιος τῆς ἀποτυχίας τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσης ἀποστολῆς, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 39. Πᾶς ἀπολεσθέντος πολεμικοῦ πλοίου ἄρχων, ἂν μὲν ἀπώλεσεν αὐτὸ ἐξ ἀπειρίας, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀνάξιος δημοσίας ὑπηρεσίας κηρύσσεται. Ἂν δ' ἐξ οἰκείας αὐτοῦ προαιρέσεως τὸ διέφθειρε, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 40. Ὁ ποδηγός, ὁ τὴν ποδήγησιαν πολεμικοῦ τινος ἢ ἐμπορικοῦ πλοίου ὑπ' εὐθύνην του ἀναλαβών, ἂν μὲν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀγνοίας ἀπολέσῃ αὐτό, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ, ἂν δ' ἐξ οἰκείας αὐτοῦ προαιρέσεως τὸ διαφθείρῃ, τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

Ἄρθρ. 41. Ὁ εἰδικήν τινα ἀποστολὴν ἢ ὑπηρεσίαν ἐπιφορτισθεὶς πλοίου ἀξιωματικός, ὁ ἀπὸ τὰς πρὸς αὐτὸν δοθείσας ἐντολὰς παρεκτραπεὶς καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του ἀποτυχών, παύει τῶν χρεῶν του, καὶ δὲν προσδιόζεται ἄχρις οὗ παρέλθῃ ὁ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν ναυτοδικῶν προσδιορισθεὶς χρόνος.

Ἄρθρ. 42. Ὁ πολεμικοῦ πλοίου ἄρχων, ὁ τὰς πρὸς αὐτὸν δοθείσας ἐντολὰς οἱκείᾳ βουλῇ παρασὰς καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ πλοῖόν του ἀπολέσας, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη φυλακίζεται.

Ἄρθρ. 43. Ὁ ἐπὶ πλοίου ἰδιωτικὰ πράγματα κλέπτων, ὁστισδήποτ' ἂν ἦναι, δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μαστιγοῦται· πάντοτε δ' ἀναγκάζεται νὰ ἀποδώσῃ τὰ κλοπιμαῖα.

Ἄρθρ. 44. Ὁ ἐπὶ πλοίου ἢ τῆς ξηρᾶς διὰ ῥήξεως ἰδιωτικὰ πράγματα κλέπτων καταδύεται· ἐν ὑποτροπῇ δὲ καταδικάζεται εἰς ἑξαετῆ δεσμά.

Ἄρθρ. 45. Ὁ τοῦ πλοίου ἀποβὰς καὶ κλέψας, ἐν τῇ ἡμεδαπῇ μὲν δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα· ἂν δὲ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πράξῃ τὸ ἔγκλημα τοῦτο, καταδύεται.

Ἂν τῶν κλοπιμαίων τὸ τίμημα ὑπερέχῃ δώδεκαφράγκα, ὁ ἔνοχος μαστιγοῦται· ἐν ὑποτροπῇ δὲ καταδικάζεται εἰς ἐξαετῆ δεσμά.

Ἄρθρ. 46. Ὁ τὰ τρόφιμα, τὰ ἐρόδια, ἢ τὰ σκεύη τοῦ πλοίου κλέπτων, καὶ εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβιβάζων αὐτὰ μαστιγοῦται.

Ἄρθρ. 47. Ἐν ὑποτροπῇ δέ, ἢ ἂν τὰ κλαπέντα ὑπερβαίνωσι τὰς πεντήκοντα μερίδας, ἂν ἦναι τρόφιμα, ἢ τὴν ἀξίαν πεντήκοντα λιρῶν, ἂν ἄλλα ἐρόδια ἦναι, ὁ ἔνοχος καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

Ἄρθρ. 48. Ὁ μέρος ἢ ὅλα τὰ χρήματα τοῦ ταμείου τοῦ πλοίου, ἢ ἄλλου τινὸς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπάρχοντος δημοσίου ταμείου κλέπτων καταδικάζεται ἐπὶ ἐννέα ἔτη εἰς δεσμά.

Ἄρθρ. 49. Ὁ ἐπὶ πλοίου πυρίτιδα κλέπτων, ἢ ὁ κλοπιμαίαν πυρίτιδα δεχόμενος καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.

Ἄρθρ. 50. Ὁ ἀπὸ τὴν πυριτιδαποθήκην τὴν πυρίτιδα κλέψας, ἢ ὁ να κλέψῃ αὐτὴν ἀποπειραθείς, καταδικάζεται ἐπὶ ἐννέα ἔτη εἰς δεσμά.

Ἄρθρ. 51. Ὁ ἐπὶ πλοίου αἰχμαλωτισθέντος μὲν, μὴ ὑποχειρίου δὲ κλέπτων, λογίζεται ὡς ἰδιωτικῶν πραγμάτων κλέπτης, καὶ δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα.

Ἄρθρ. 52. Ὁ αἰχμάλωτόν τινα ἀπεκδύων καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ κλέπτων δέρεται διὰ σχοινίου εἴκοσι καὶ τέσσαρας πληγάς.

Ἄρθρ. 53. Τὸ ὑποχείριον αἰχμάλωτον πλοῖον λογίζεται ἰδιοκτησία ἐθνικὴ καὶ ὁ τὰ σκεύη, τὰ ἄρμενα, τὰ τρόφιμα, ἢ τὰ ἐρόδια αὐτοῦ κλέπτων καταδικάζεται ὡς δημοσίων σκευῶν κλέπτης, καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 46, 47, 48, 49 καὶ 50.

Ἄρθρ. 54. Οἱ ναυτικοὶ τιμωροῦνται καὶ διὰ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβαίνοντες προξενοῦσι· καὶ ἂν μὲν τὰ παρ' αὐτῶν διαφθαρέντα ὑπερβαίνωσι τὴν ἀξίαν δώδεκα λιρῶν, οἱ ἔνοχοι δέρονται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα· τοὐναντίον δὲ παιδεύονται πειθαρχικῶς, ἂν ἡ παρ' αὐτῶν προξενηθεῖσα ζημία ἦναι μικροτέρας ἀξίας.

Ἄρθρ. 55. (Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀφορᾷ τοὺς λειποναύτας, κατηργήθη δὲ ὑπὸ τῶν περὶ λειποναυτίου διατάξεων τῆς 26 Μαρτίου καὶ τῆς 21 Ἀπριλλίου τοῦ 1804 ἔτους.)

Ἄρθρ. 56. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ λοιπὸν πλήρωμα πλοίου τινὸς ναυαγήσαντος, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοὺς περὶ στρατιωτικῆς πειθαρχίας κανονισμοὺς, ἕως οὗ κατὰ νόμον ἀπολυθῶσιν.

Ἄρθρ. 57. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τοῦ ναυτικοῦ, ἢ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ, ὑπάγονται ἀπαραλλάκτως, ὡς οἱ ναυτικοὶ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται εἰς τοῦ παρόντος νόμου τὰς διατάξεις, ἐν ὅσῳ πολεμικοῦ πλοίου ἐπιβαίνουσι.

Ἄρθρ. 58. Πᾶς ἄλλος πλοίου ἐπιβάτης ὑπάγεται ὡσαύτως εἰς τὸν παρόντα νόμον, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου περὶ πειθαρχίας καὶ τάξεως καθεστώτας θεσμούς.

Ἄρθρ. 59. Αἱ πειθαρχικαὶ καὶ αἱ κακοῦργοι ποιναὶ, αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμεναι, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐντὸς τῶν ναυστάθμων πραττόμενα παραπτώματα, ὑπό τε τῶν ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν.

Ἄρθρ. 60. Αἱ ἕνεκα ἀμελείας, ἢ ἀπειθείας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐλλείψεις τῶν τεχνιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ὑπηρετῶν τοῦ ναυσταθμου, κατὰ τὰς περιστάσεις τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἢ τοῦ ἐφόρου τοῦ λιμένος, καθ' ὅσον ἕκαστον ἀφορᾷ, διὰ περιορισμῶν, φυλακίσεως τριημέρου, ἢ μηνιαίας στερήσεως τοῦ μισθοῦ αὐτῶν· τὰ δὲ βαρύτερα ἐγκλήματα καταδιώκονται κατὰ τὰς περὶ ναυσταθμων καθεστώσας διατάξεις.

Ἄρθρ. 61. Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις καταλύει τὰ τούτων ἐναντία ἐπικυροῖ δὲ τὰ μὲ τὸν παρόντα νόμον συνᾴδοντα, ἕως οὗ καὶ περὶ τούτων ἄλλως ὁρισθῇ.

Τὸ περὶ λειποναυτίου ψήφισμα τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τὸ ἐκδοθὲν τὴν 26 Μαρτίου καὶ τὴν 12 Ἀπριλλίου τοῦ 1804 ἔτους.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Αἱ περὶ λειποναυτίου ποιναί.

Ἄρθρ. 29. Αἱ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἐγκλήματος καταψηφιζόμεναι κατὰ τῶν λοιποναυτῶν ποιναὶ εἶναι αἱ ἑξῆς.

1. Θάνατος.
2. Δεσμά.
3. Μαστίγωσις.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ θανατικῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 30. Οἱ καταδικαζόμενοι εἰς θάνατον λειποναῦται θανατοῦνται διὰ πυροβόλων ὅπλων.

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

Περὶ τῶν δεσμῶν.

Ἄρθρ. 31. Οἱ εἰς δεσμὰ καταδικαζόμενοι λειποναῦται ἐπά-

ρονται εἰς τὰ ναυτικὰ δεσμωτήρια καὶ ἐργάζονται εἰς τοὺς ναυπαθμους τῆς δημοκρατίας.

Οἱ εἰς δεσμὰ καταδικασθέντες λειποναῦται ἐνδύονται ἱμάτια κατά τε τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα διάφορα τῶν ἱματίων τῶν λοιπῶν καταδίκων, κλείονται δὲ καθ' ὅλας τὰς ὥρας, τῶν ἐργασίμων ἐξαιρουμένων, εἰς τόπον ἰδιαίτερον καὶ χεχωρισμένον ἀπὸ τοῦ τῶν ἄλλων καταδίκων.

ΤΙΤΛΟΣ Ϛ'.

Περὶ τῆς μαστιγώσεως.

Ἄρθρ. 32. Ὁ εἰς μαστίγωσιν καταδικασθεὶς λειποναύτης μαστιγοῦται ὑπὸ τριάκοντα τὸ πολὺ ἀνδρῶν καὶ ἐπὶ τρεῖς ἀναδρομάς.

ΤΙΤΛΟΣ Ζ'.

Ἐφαρμογὴ τῶν περὶ λειποναυτίου ποινῶν.

Ἄρθρ. 33. Μὲ θάνατον τιμωρεῖται·

1. Ὁ εἰς τοὺς πολεμίους αὐτομολῶν.

2. Ὁ ἐπὶ λειποναυτίᾳ ἀρχηγὸς συστάσεως.

3. Ὁ ἐπιτετραμμένος εἰδικήν τινα ὑπηρεσίαν καὶ λειποναυτῶν, παρόντων τῶν πολεμίων.

4. Ὁ λειποναύτης ὁ συναπάγων μετ' αὐτοῦ ὅπλα ἢ ἐρόδια τοῦ ναυστάθμου ἢ τοῦ πλοίου ἐφ' οὗ ὑπηρέτει.

Ἄρθρ. 34. Μὲ δεσμὰ τιμωρεῖται·

1. Ὑπερόριος λειποναύτης.

2. Ὁ ἔνδημος λειποναύτης, ὁ πρὸς τὴν δημοκρατίαν ὀφείλων τὴν ὁποίαν λόγῳ μισθοῦ ἢ ἱματισμοῦ ἔλαβε πρόδοσιν, ἢ μέρος αὐτῆς, ἢ ὁ συναπαγαγὼν μετ' αὐτοῦ τὰ ἱμάτια ἢ τὰ σκεύη τῶν ἑταίρων του.

3. Ὁ ἔνδημος λειποναύτης, ὁ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος δίς, ἢ καὶ πλέον λειποναυτήσας.

Ἄρθρ. 35. Ἡ διάρκεια τῶν δεσμῶν εἶναι τριετής. Αὕτη δὲ διπλασιάζεται, ἂν ὁ ὑπερόριος λειποναύτης ἔλαβεν ὑπηρεσίαν τινὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Τῶν δεσμῶν ἡ διάρκεια παρατείνεται ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος δι' ἑκάστην τῶν ἑπομένων περιστάσεων·

1. Ἂν ὁ ἔνοχος δὶς ἐλειποναυτήσας μόνος.

2. Ἂν, ὅτε ἀπεδήμησεν, ὑπηρέτει ἐπὶ πλοίου, ἢ λέμβου, ἢ ἦτο ναυφύλαξ.

Ἐν καιρῷ πολέμου ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τῶν ὑπερορίων λειποναυτῶν διπλασιάζεται.

Ἄρθρ. 36. Ὡς ὑπερόριος λειποναύτης θεωρεῖται ὁ ἄνευ δια-

ταγῆς, ἢ ἀδείας ἀπὼν καὶ δύο λεύγας πέραν τῶν ἐσχάτων τοῦ Κράτους ὁρίων συλληφθείς, ὅταν ἡ οἰκογένειά του δὲν διαμένῃ ἐντὸς τῆς εἰρημένης περιοχῆς τῶν δύο λευγῶν καὶ πρὸς τὸ μέρος, πρὸς ὃ αὐτὸς ἀποδημῶν κατεύθυνετο.

Ἄρθρ. 37. Οἱ ἔνδημοι λειποναῦται τιμωροῦνται διὰ μαστιγώσεως.

Ἄρθρ. 38. Ὡς ἔνδημος λειποναύτης θεωρεῖται.

1. Ὁ ἄνευ ἀδείας τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἐκ τοῦ πλοίου του ἀπών.

2. Ὁ ἀπό τινος πλοίου τῆς δημοκρατίας λειποναυτῶν καὶ εἰς πλοῖον ἰδιωτικὸν ναυτολογούμενος.

3. Ὁ ἐκ τοῦ ναυτικοῦ καταλόγου ναυτολογούμενος, ὁ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ῥητῆς ἐποχῆς μὴ καταβάσας εἰς τὸν προσδιορισθέντα τόπον, ἂν ἀπογρώντως δὲν δικαιολογήσῃ τὴν ἐλεύσεώς του τὸ βραδὺ καὶ παράκαιρον.

4. Ὁ ἐκ τοῦ στρατῶνος, ἢ τοῦ νοσοκομείου φυγὼν καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μὴ ἐπανακάμψας.

5. Ὁ ἀπὸ τοῦ νοσοκομείου ἰατρικὴ ἄδεια ἀπολελυμένος, καὶ ἐντὸς τῆς εἰρημένης τριημέρου προθεσμίας μὴ καταβάσας εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὴν θέσιν του.

6. Ὁ μ' ὡρισμένην ἄδειαν ἀπὼν καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ ἀπὸ τῆς ῥητῆς ἐποχῆς τῆς ἐπανόδου του μὴ ἐπανακάμψας.

Ἄρθρ. 39. Ὁ εἰς μαστίγωσιν καταδικαζόμενος μαστιγοῦται ἐπὶ μίαν ἐτι ἀναδρομὴν δι' ἑκάστην τῶν ἑπομένων περιστάσεων.

1. Ἂν δὶς ἐλειποναύτησε μόνος.

2. Ἂν ἐλειποναύτησεν ἀναχωροῦντος τοῦ πλοίου.

Ἐθεωρήθη,

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλλίου 1845.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Τὸ κατὰ τὴν 22 Ἰουλίου τοῦ 1806 ἔτους ἐκδοθὲν
περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ναυτικῶν Δικαστηρίων
Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα.

Τίτλος πρῶτος.
Περὶ Ναυτικῶν Συνεδρίων.

1. Ὁσάκις, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀποβλέποντες, κρίνωμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐξετασθῇ ἡ διαγωγὴ τῶν Ναυάρχων, τῶν Πλοιάρχων καὶ παντὸς ἄλλου ἄρχοντος στόλου ἢ μοίρας ἢ καὶ ἑνὸς μόνου πλοίου Ἡμετέρου, σχετικῶς πρὸς τὰς παρ' Ἡμῶν ἐμπιστευθείσας εἰς αὐτοὺς ἀποστολὰς καὶ τὴν ὡς πρὸς

τὰς δαπάνας καὶ τὰς καταναλώσεις οἰκονομίαν, συγκαλοῦμεν ἐπὶ τούτῳ εἰς ἕνα ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Κράτους συνέδριον ναυτικὸν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἔργα ἑνὸς ἑκάστου τῶν εἰρημένων ἀξιωματικῶν.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ναυάρχων καὶ τῶν πρώτης τάξεως Πλοιάρχων, ἐξ ὧν θέλει συμπληροῦται τὸ ναυτικὸν συνέδριον, προσδιορίζεται κατὰ τὰς περιστάσεις παρ' Ἡμῶν· οἱ ἀξιωματικοὶ δὲ οὗτοι συνεδριάζουσι κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν αὐτῶν τάξιν καὶ τὴν ἀρχαιότητα τοῦ βαθμοῦ των.

3. Ὅταν πρόκηται νὰ ἐξετασθῇ ἡ διαγωγὴ Ναυάρχου τινος, τὸ ναυτικὸν συνέδριον σχηματίζεται, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν, ὑπὸ ναυάρχων.

4. Ὁ προϊστάμενος τῆς οἰκονομιακῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ στόλου παρίστανται εἰς τὸ συνέδριον, ὁσάκις κατ' ἀπόφασιν Ἡμετέραν οἱ σύνεδροι προσκαλοῦνται νὰ ἐξετάσωσιν ἐκτάκτως τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν, τὰς δαπάνας καὶ τὰς καταναλώσεις τοῦ στόλου.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς γνωμοδοτεῖ μὲν, δὲν ἔχει ὅμως ψῆφον.

5. Ὁ Ναύαρχος, οἱ ὑποναύαρχοι καὶ πᾶς ἡμετέρου πολεμικοῦ πλοίου ἄρχων, ἐπαναπλεύσαντες οἴκαδε, ἀποστέλλουσι τὰ ἡμερολόγιά των πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν, διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς Ἡμᾶς· καὶ ἂν Ἡμεῖς κρίνωμεν ἁρμόδιον νὰ συγκληθῇ πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν ναυτικὸν συνέδριον, διορίζομεν τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ συγχρόνως παραπέμπομεν πρὸς τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἀξιωματικῶν, ὅστις καὶ προεδρεύει, τὰ ἡμερολόγια ταῦτα καὶ ἀντίγραφον τῶν πρὸς τοὺς ἀποδίδοντας εὐθύνας ἀξιωματικοὺς δοθεισῶν ὁδηγιῶν.

6. Ὁ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου συγκαλεῖ τοὺς ἀπαρτίζοντας αὐτὸ ἀξιωματικοὺς εἰς τὸν προσδιορισθέντα διὰ τὰς συνεδριάσεις τόπον καὶ τοὺς ἐξορκίζει εἰς τὸ ἡμέτερον ὄνομα καὶ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν τιμὴν καὶ συνείδησιν νὰ ἐξετάσωσι τὴν παρ' ἡμῶν πρὸς αὐτοὺς ἀνατεθεῖσαν ὑπόθεσιν, ἀποσκορακίζοντες πᾶσαν μεροληψίαν καὶ πρόληψιν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐκ πλαγίου σκέψιν.

7. Ὁ πρόεδρος ὑπενθυμίζει προσέτι τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου ὅτι ὀφείλουσι, καὶ ἀπαιτοῦμεν τοῦτο παρ' αὐτῶν, νὰ τηρήσωσιν εἰς τὰς συζητήσεις των ἐχεμυθίαν ἄκραν καὶ αὐηράν. Ἐκτὸς δὲ τοῦ τόπου τῶν συνεδριάσεων δὲν πρέπει νὰ συνδιαλεγωνται οἱ σύνεδροι περὶ τῆς ὑποθέσεως, τὴν ὁποίαν ἐρευνῶσι καὶ ἀνακρίνουσι.

8. Ὁ πρόεδρος μετὰ ταῦτα διορίζει ἓν ἐκ τῶν μελῶν εἰσηγητήν.

9. Ὁ ἀνακρινόμενος ἀξιωματικὸς καὶ πᾶς τῆς ἐξεταζομένης ὑποθέσεως μάρτυς, παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου προσδιορισθεῖσαν ὥραν. Ἀφοῦ δὲ ὁρκισθῇ ὅτι θέλει ὁμολογήσει τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅτι θέλει χορηγήσει ὅλα ὅσα ἤθελον ζητηθῆ ἢ παρ' αὐτοῦ ὑπομνήματα, ἀποκρίνεται πρὸς ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένας ἐρωτήσεις.

10. Τὰ ναυτικὰ συνέδρια θέλουσιν ἐξετάζει ἐὰν οἱ ἄρχοντες τῶν ἡμετέρων πλοίων ἐξετέλεσαν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ χρέη των, κατὰ τὰς πρὸς αὐτοὺς παρ' ἡμῶν δοθείσας ὁδηγίας. Ἂν ἔκαμον χρῆσιν, ἄνευ ἀνάγκης προφανοῦς καὶ ἀπολύτου, τοῦ δικαιώματος τοῦ πρὸς αὐτοὺς παραχωρουμένου, δυνάμει τοῦ 32 ἄρθρου τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ ἂν συνεμορφώθησαν μὲ τὰ παρὰ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν ὁριζόμενα.

11. Ὁ ἄρχων τοῦ στόλου ἐκθέτει πρὸς τὸ συνέδριον τὴν διαγωγὴν ἑκάστου τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑποναυάρχων καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἡμετέρων πλοίων, τῶν ἀποτελούντων τὸν στόλον. Οἱ ὑποναύαρχοι δὲ καὶ τῶν πλοίων οἱ ἄρχοντες, ὅταν προσκληθῶσι, πληροφοροῦσι τὸ συνέδριον περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν.

Ἅπαντες δὲ οἱ ἄρχοντες τῶν ἡμετέρων πλοίων καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν ἀξιωματικοὶ παραδίδουσι πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ συνεδρίου τὰ ἡμερολόγιά των καὶ τὰ τοῦ πλοίου βιβλία.

12. Ἂν τὸ συνέδριον λάβῃ εἰδικὰς παρ' ἡμῶν διαταγὰς νὰ ἐξετάσῃ τὰς καταναλώσεις καὶ τὰς διὰ τὸν στόλον δαπάνας, προβαίνει καὶ εἰς ταύτην τὴν ἔρευναν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ διορίζει δύο ἐκ τῶν μελῶν του διὰ νὰ ἐξελέγξωσι πᾶσαν τὴν Οἰκονομικὴν διαχείρισιν καὶ νὰ ἀποφανθῶσι περὶ αὐτῆς.

13. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ναυτικῶν συνεδρίων γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, ἀλλ' ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν μελῶν. Τυχούσης δὲ διχοψηφίας, φέρει τὴν νικῶσαν ὁ πρόεδρος εἰς τοιαύτην ὅμως περίστασιν ὀφείλουσιν οἱ ἔχοντες γνώμην ἐναντίαν νὰ ἀναφέρωσι τοὺς λόγους, οἵτινες τοὺς ἔπεισαν· ἡ δὲ αἰτιολογία των αὕτη ἐκτίθεται ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ὁ πρόεδρος ἀποστέλλει πρὸς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν διὰ νὰ τὴν παρουσιάσῃ πρὸς Ἡμᾶς. Ἡμεῖς δὲ ἑκάστοτε θέλομεν ἐκφράζει τὴν περὶ αὐτῆς θέλησιν μας.

14. Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ συνεδρίου, καθ' ἑκάστην συνεδρίασιν, καταχωρίζει εἰς βιβλίον τινὰ τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐξετάσεων καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου.

15. Τὰ μὲν ἡμερολόγια, τὰ σχέδια καὶ τὰ ὑπομνήματα

τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ διαγωγὴ τῶν ὁποίων ἀνεκρίθη παρὰ τοῦ ναυτικοῦ συνεδρίου, ἀποστέλλονται πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν· τὰ δὲ ἡμέτερα διατάγματα, δυνάμει τῶν ὁποίων τὸ συνέδριον προῆλθε εἰς τὰς ἐρεύνας του, καὶ τὰ βιβλία, εἰς ἃ ἀνεγράφησαν τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἀποφάσεων τοῦ συνεδρίου, μένουσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ναυστάθμου.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ πειθαρχίας.

16. Ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πλοίων διορίζονται νομοφύλακες οἱ κυβερνῶντες αὐτὰ ἀξιωματικοί. Ἐκπληροῦσι δὲ ταύτης τῆς ὑπηρεσίας των τὰ ἔργα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ναυάρχων, Ὑποναυάρχων καὶ Μοιράρχων.

17. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ πᾶς τις ἄλλος πλοίου ἐπιβάτης ὀφείλουσι νὰ ἀνακοινώσωσι πρὸς τοὺς ἄρχοντας, οὗτοι δὲ πρὸς τὸν ἀνώτερον ἄρχοντα, πᾶν ὅ,τι περὶ ἀξιοποίνων πράξεων μανθάνουσιν.

18. Οἱ ἄρχοντες τῶν ἡμετέρων πλοίων, οἱ πλωτάρχαι καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν φυλακῶν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι κατὰ παντὸς πταίστου, τὰς εἰς τὸν ναυτικὸν ποινικὸν νόμον περιεχομένας πειθαρχικὰς ποινάς· καὶ ὁ ἄρχων τῶν ἐπιβατικῶν στρατιωτῶν δύναται ὡσαύτως νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν πταίοντας στρατιώτας. Ὀφείλουσιν ὅμως ἅπαντες νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμελητὶ περὶ τῶν τοιούτων τὸν ἄρχοντα τοῦ πλοίου, διότι εἰς μόνον αὐτὸν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς.

19. Ποινὴ βαρυτέρα τῆς θανατώσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῇ ἀπάντων τοῦ ἄρχοντος, οὐδὲ παρ' ἄλλου τινὸς εἰμὴ παρ' αὐτοῦ.

20 Πᾶς στόλου ἢ μοίρας ἄρχων ἀξιωματικός, δύναται νὰ παύσῃ τὰς ἀρχὰς καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ προσωρινῶς δι' ἄλλων τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετοῦντας πλοίων ἄρχοντας· ὀφείλει ὅμως νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν.

Τὸ αὐτὸ δὲ νὰ πράξῃ δύνανται καὶ πᾶς ἡμετέρου πλοίου ἄρχων ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετοῦντας ἀξιωματικούς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς πράξεώς του ταύτης τὸν Ναύαρχον ἢ τὸν Μοίραρχον εἰς ὃν ὑπάγεται, ἢ, ἂν δὲν ἀνήκῃ εἰς στόλον ἢ μοῖραν, τὸν ἄρχοντα τοῦ ναυστάθμου, ἢ τέλος τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν, ἂν εἰς ξένον λιμένα ναυλοχῇ ἢ ἐν θαλάσσῃ πλέῃ

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Μέρος δικαστικόν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ Ναυτοδικείων.

21. Τὰ διὰ καταδύσεως ἢ μαστιγώσεως τιμωρούμενα παραπτώματα δικάζονται ὑπὸ ναυτοδικείου.

22. Τὸ ναυτοδικεῖον συγκαλεῖται καὶ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ κατηγορούμενος ὑπηρετεῖ.

23. Τὸ ναυτοδικεῖον συγκροτίζεται ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, οἵτινες ἐκλέγονται, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν, ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου εἰς ὃ ἀνήκει ὁ κατηγορούμενος.

24. Ἐνώπιον τῶν ναυτοδικείων αἱ δίκαι διὰ ζώσης συζητοῦνται, αἱ δὲ ἀποφάσεις γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.

Ὁ ἄρχων τοῦ πλοίου δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ μετατρέψῃ τὴν ποινὴν τὴν ὑπὸ τοῦ ναυτοδικείου προσδιορισθεῖσαν, εἰς ἄλλην κατὰ ἕνα μόνον βαθμὸν ἐλαφροτέραν.

25. Ὁ οἰκονομικὸς τοῦ πλοίου ὑπάλληλος συντάσσει τὴν ἀπόφασιν, εἰς τὴν ὁποίαν μνημονεύεται τὸ παράπτωμα, αἱ χαρακτηρίζουσαι αὐτὸ περιστάσεις καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις.

26. Τὴν ἀπόφασιν ὑπογράφουσιν ἅπαντες οἱ συνιστῶντες τὸ ναυτοδικεῖον δικασταί, καὶ ἂν ἐναντίαν ἔχωσι γνώμην.

27. Ὁ ἄρχων τοῦ πλοίου κηρύσσει ἐκτελεστὴν τὴν ἀπόφασιν προσγραφάμων κατωθεν αὐτῆς α ἐκτελεσθῆτω κατὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν ὡς ἡ μετατρέπεται ἡ διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καταγινωσκομένη ποινὴ εἰς τὴν ποινήν . . . . δυνάμει τοῦ δευτέρου παραγράφου τοῦ 24 ἄρθρου τοῦ κατὰ τὴν 22 Ἰουλίου τοῦ 1806 ἔτους ἐκδοθέντος διατάγματος. »

28. Ἂν ὅμως ὁ ἄρχων τοῦ πλοίου δὲν ἦναι ἀνεξάρτητος, ἀλλ' ὑπάρχηται εἴς τινα ἄρχοντα, ζητεῖ τότε τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, εἴτε ἐν ὅρμῳ ναυλοχεῖ, εἴτε ἐν θαλάσσῃ πλέει, περὶ τε τῆς συγκαλέσεως τοῦ συμβουλίου καὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ.

29. Ὀλίγον πρὶν ἡ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις, ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τὸ περιεχόμενον αὐτῆς εἰς ἐπήκοον τοῦ καταδικασθέντος, παρούσης ἐνόπλου τῆς φρουρᾶς καὶ τοῦ πληρώματος συνηγμένου ὅντος καὶ ἐξαθέων τηροῦντος σιωπήν.

30. Ἐπὶ παντὸς ἡμετέρου πολεμικοῦ πλοίου θέλει ὑπάρχει ἰδιαιτέρα τις βίβλος εἰς ἣν πρέπει νὰ ἀναγράφωνται ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν ναυτοδικείων.

31. Ἐὰν ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν δίκης τινος, παραπεμφθείσης ἐνώπιον ναυτοδικείου, ἐξαχθῇ ὅτι ἡ ποινὴ, τὴν ὁποίαν ἐπισύρει τοῦ κατηγορουμένου τὸ ἔγκλημα, εἶναι βαρυτέρα τῆς καταδύσεως ἢ τῆς μαστιγώσεως, τὸ ναυτοδικεῖον τότε ἀποφαίνεται αἰτιολογημένως ὅτι τὸ ἀνόμημα ὑπερβαίνει τὴν ἀρμοδιότητάτου· εἰς περίπτωσιν δὲ τοιαύτην κρατεῖται ὁ κατηγορούμενος καὶ παραδίδεται μετὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον πολεμικοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου δικάζεται ὁριστικῶς ὁ εἰς αὐτὸ παραπεμφθεὶς κατηγορούμενος, ὁποιαδήποτ' ἂν ἦναι ἡ ἀξία τοῦ βουλεύματος τοῦ ναυτοδικείου.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ πολεμικῶν συμβουλίων.

32. Οἱ ἐπὶ λειποναυτίῳ κατηγορούμενοι δικάζονται παρ' εἰδικῶν πολεμικῶν συμβουλίων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς 6 τοῦ Γερμιναὶ καὶ τῆς 1 τοῦ Φλορεὰλ τοῦ 12 ἔτους.

33. Ὅλα τὰ ἐγκλήματα, ὅσα οἱ ἐπιβαίνοντες τῶν ἡμετέρων πλοίων πράττουσι, περὶ τῶν ὁποίων δὲν διέλαβον αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου τμήματος, δικάζονται παρὰ πολεμικῶν συμβουλίων.

34. Τοὺς ἐνώπιον τῶν πολεμίων ἀποδειλιῶντας ἢ δειλίαν ἐμποιοῦντας, προσέτι δὲ τοὺς στασιαστὰς καὶ συνομώτας καθὼς καὶ τοὺς ὁποιονδήποτε ἄλλο ἔγκλημα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ πράσσοντας δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις ὑπ' εὐθύνην του νὰ τιμωρήσῃ ὁ ἄρχων ἄνευ τύπων, ἢ νὰ διατάξῃ νὰ τοὺς τιμωρήσωσιν.

Ὀφείλει ὅμως πάντοτε ὁ εἰρημένος ἄρχων νὰ συντάξῃ πρωτόκολλον τοῦ συμβάντος καὶ νὰ ἀποδείξῃ ἐνώπιον ναυτικοῦ συνεδρίου, καθ' ἃ ὁρίζουσιν αἱ διατάξεις τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ πρώτου τίτλου τοῦ παρόντος διατάγματος, ὅτι ἐξ ἀνάγκης κατεπειγούσης ἐβιάζόμενος μετεχειρίσθη τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὸν παραχωρεῖ τὸ προκείμενον ἄρθρον.

35. Οὐδεὶς τῶν ἀξιωματικῶν ἢ ἄλλος τις ἀξιωματικοῦ ἔχων χαρακτῆρα, δύναται νὰ παραπεμφθῇ εἰς δίκην ἐνώπιον πολεμικοῦ συμβουλίου ἄνευ ἀδείας ἡμετέρας. Ὀφείλουσιν ὅμως οἱ ἄρχοντες τῶν ναυστάθμων, οἱ ναύαρχοι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μοιρῶν καὶ πᾶς τις ἄλλος ἐν λιμένι ὑπάρχων ἀνώτερος ναυτικὸς

ἀρχῶν, νὰ διατάττωσι νὰ συλλαμβάνωνται οἱ ἐπ' ἐγκλήματι κατηγορούμενοι ἀξιωματικοί· εἰς κατεπειγούσας μάλιστα περιστάσεις φροντίζουσι νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν γεγονότων· χρεωστοῦσι δὲ πάντοτε νὰ εἰδοποιῶσι περὶ πάντων τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν, διὰ νὰ λαμβάνωσι τὰς διαταγάς μας.

36. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἦναι ἀξιωματικὸς ἢ δὲν ἔχῃ ἀξιωματικοῦ χαρακτῆρα, τὸ πολεμικὸν συμβούλιον συγκαλεῖται παρὰ τοῦ Ναυάρχου ἢ τοῦ Μοιράρχου εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ κατηγορούμενος, ἢ παρὰ τοῦ ἄρχοντος τοῦ ναυστάθμου, ἂν ὑπ' αὐτὸν διατελῇ τὸ πλοῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ κατηγορούμενος ὑπηρετεῖ.

37. Ἐὰν ἡμέτερον πλοῖον πλέῃ μεμονωμένον ἢ ἐὰν εἰς τὸν στόλον ἢ τὴν μοῖραν δὲν ὑπάρχῃ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν, ἐχόντων τὸν ἀνήκοντα βαθμὸν, διὰ νὰ σχηματισθῇ πολεμικὸν συμβούλιον, ὁ ἄρχων διατάσσει νὰ συλλάβωσι καὶ κρατήσωσι τὸν κατηγορούμενον· συντάσσει δὲ ἔκθεσιν τοῦ ἐγκλήματος, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας, συλλέγει τὰς πληροφορίας, καταλαμβάνει ὅλα τὰ πειστήρια ἔγγραφα καὶ ἀποστέλλει τὰ πάντα μετὰ τοῦ κατηγορουμένου, διὰ τῆς πρώτης εὐκαιρίας, πρὸς τὸν ἄρχοντα τοῦ ναυστάθμου, ἢ πρὸς ἄλλον τινὰ τῶν ἡμετέρων ναυτικῶν δυνάμεων ἄρχοντα διὰ νὰ προβῇ ἡ ἀνάκρισις, ἐὰν πρέπῃ, ὡς ἕπεται.

38. Ἡ ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὰ πολεμικὰ συμβούλια ἐξουσία, τὴν ὁποίαν δυνάμει τοῦ παρόντος Ἡμῶν διατάγματος οἱ ἄρχοντες τῶν ἡμετέρων ναυστάθμων ἔχουσι, παραχωρεῖται καὶ εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν ἡμετέρων ἀποικιῶν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν πολεμικῶν συμβουλίων.

39. Τὸ πολεμικὸν συμβούλιον συνίσταται ἐξ ὀκτὼ τοὐλάχιστον δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου.

Πᾶν πολεμικοῦ συμβουλίου μέλος πρέπει νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, νὰ ἦναι δὲ ναύαρχος ἢ εἷς ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων πλοιάρχων πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως.

40. Τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου τὰ μέλη διορίζονται παρ' Ἡμῶν, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἦναι ἀξιωματικὸς ἢ ἐὰν φέρῃ ἀξιωματικοῦ χαρακτῆρα. Ἐὰν ὅμως ὁ κατηγορούμενος δὲν ἦναι ἀξιωματικὸς, τὰ μέλη τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου διορίζονται παρὰ τοῦ ἄρχοντος τοῦ ναυστάθμου, ἢ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ναυτικῶν Ἡμῶν δυνάμεων, τοῦ συγκαλοῦντος τὸ συμβούλιον.

41. Εἰς πᾶν πολεμικὸν συμβούλιον διορίζεται εἷς εἰσηγητής, ὅστις ἐκπληροῖ συγχρόνως καὶ τοῦ ἡμετέρου ἐπιτρόπου τὰ χρέη· πᾶς δὲ τοιοῦτος εἰσηγητὴς πρέπει νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ὁ εἰσηγητὴς οὗτος διορίζεται παρ' Ἡμῶν, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἦναι ἀξιωματικός. Ἐὰν τοὐναντίον ὁ κατηγορούμενος δὲν ἦναι ἀξιωματικός, τὸν εἰσηγητὴν τότε διορίζει ὁ ἀρχηγὸς τῶν ναυτικῶν Ἡμῶν δυνάμεων, ἢ ὁ ἄρχων τοῦ ναυστάθμου, ὁ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ 36 ἄρθρου συγκαλῶν τὸ συμβούλιον.

42. Τοῦ γραφέως τὰ ἔργα ἐκτελεῖ γραφεύς τις τοῦ ἐν τῷ νομῷ ὑπάρχοντος ναυτικοῦ δικαστηρίου· ἐν ἐλλείψει δὲ διορίζεται παρὰ τῷ πολεμικῷ συμβουλίῳ γραφεύς τις ἐξ ἐπαγγέλματος

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Ἡ ἀνάκρισις καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου διαδικασία.

43. Ἀφοῦ λάβῃ ὁ εἰσηγητὴς τὴν ἔγκλησιν, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας καὶ ἂν ὑπάρχωσιν ὑλικαὶ τοῦ ἐγκλήματος ἀποδείξεις, συντάσσει τὴν περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν. Ἕκαστος μάρτυς ὑπογράφει τὴν ἐξομολόγησίν του. Ἂν δὲ ἀγνοῇ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μνεία εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Ἂν οἱ μάρτυρες ἀρνῶνται τὴν μαρτυρίαν των, ἢ τὴν προσυπογραφὴν των εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐξομολογήσεως, ὁ εἰσηγητὴς προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου.

44. Διὰ τὴν ἀνάκρισιν καθὼς καὶ διὰ τὴν λοιπὴν δικαδικασίαν μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ὁ εἰσηγητὴς συμπαραλαμβάνει ὡς ὑπηρέτην τὸν γραφέα.

Ὁ γραφεὺς συντάσσει τὴν ἔκθεσιν πάσης ἀνακριτικῆς πράξεως.

45. Ἀφοῦ ὁ εἰσηγητὴς βεβαιωθῇ περὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν περιστάσεων αὐτοῦ καὶ ἐξετάσῃ τοὺς μάρτυρας, ἀνακρίνει μετὰ ταῦτα τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, περὶ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, περὶ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ τῆς διαμονῆς του καὶ περὶ τῶν περιστάσεων τοῦ ἐγκλήματος ὅτι ἂ κατηγορεῖται. Ἂν δὲ ὑπάρχωσιν ὑλικαὶ τῆς ἀνακριτικῆς πράξεως ἀποδείξεις, τὰς παρουσιάζει πρὸς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἂν τὰς ἀναγνωρίζῃ.

46. Ἐὰν πολλοὶ δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα κατηγορῶνται, ἐξετάζεται ἕκαστος αὐτῶν κατ' ἰδίαν.

47. Περαιωθείσης τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐγκαλουμένου, ἀνα-

γινώσκεται εἰς ἐπίκουον αὐτοῦ ἡ ἐξομολόγησίς του καὶ ἐρωτᾶται ἂν ἐγράφησαν πιστῶς καὶ ἀκριβῶς αἱ ἀποκρίσεις του, ἂν ἦναι ἀληθεῖς καὶ ἂν ἐπιμένῃ εἰς αὐτάς.

Ἂν ὁ κατηγορούμενος ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἐξομολογησίν του, προσυπογράφει τὴν περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν· ἐὰν δὲ δὲν θέλῃ ἢ δὲν δύναται νὰ τὴν προσυπογράψῃ, γίνεται περὶ τούτου μνεία εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἥτις τότε κλείεται διὰ τῆς προσυπογραφῆς τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραφέως. Κοινοποιοῦνται πρόσθετι εἰς τὸν κατηγορούμενον ὅλαι τῶν ἀνακρίσεων αἱ ἐκθέσεις.

48. Αἱ δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα πολλῶν ἐγκαλουμένων ἐξομολογήσεις, ἀναγράφονται κατὰ συνέχειαν, ἡ μία τῆς ἄλλης κατόπιν, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν· διαχωρίζονται δὲ ἀπ' ἀλλήλων διὰ μόνων τῶν ὑπογραφῶν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραφέως.

49. Ἀποπερατωθείσης τῆς ἀνακρίσεως, εἰδοποιεῖται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ὁ κατηγορούμενος ἵνα νὰ ἐκλέξῃ συνήγορον.

Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ ἐκλέξῃ ὡς συνήγορόν του πᾶσης τάξεως πολίτην ἐν τῷ τόπῳ παρόντα. Ἂν δὲ αὐτὸς ἀναφέρῃ ὅτι δὲν εὗρε συνήγορον, ὁ εἰσηγητὴς τότε διορίζει ἕνα ἐξ ἐπαγγέλματος.

50. Ὁ συνήγορος δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει νὰ ἀναβάλῃ τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου τὴν συγκλεισιν.

51. Κοινοποιοῦνται εἰς τὸν συνήγορον τοῦ κατηγορουμένου ὅλα ἐν γένει τὰ περὶ τὴν ἀνάκρισιν ὑπὲρ καὶ κατὰ ἔγγραφα.

52. Ὁ εἰσαγγελεὺς πληροφορεῖ ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τῆς ἀνακρίσεως τὸν ναύαρχον τὸν διευκρίνοντα τὸν στόλον, τὸν μοίραρχον ἢ τὸν συμμοιρίαρχον τῶν πλοίων, ἢ τὸν ἄρχοντα τοῦ ναυστάθμου, τὸν διατάξαντα τοῦ συμβουλίου τὴν συγκλεισιν.

Τὸ πολεμικὸν συμβούλιον συγκαλεῖται πάραυτα.

53. Οἱ συνιστῶντες τὸ πολεμικὸν συμβούλιον δικασταὶ συνέρχονται, ἐν στολῇ μεγάλῃ, εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς πρωτοκολλίας ὑπὸ τοῦ προέδρου προσδιορισθεῖσαν ὥραν.

54. Αἱ συνεδριάσεις τῶν πολεμικῶν συμβουλίων γίνονται δημοσίᾳ, τῶν ἀκροατῶν ὅμως ὁ ἀριθμὸς δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν.

Οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ πολεμικὸν συμβούλιον ἀκροαταὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσιν ὅπλα ἢ ῥόπαλα, παρίστανται δὲ ἐν σιγῇ καὶ ἀσκέπεις. Ἂν δέ τις τούτων παρεκτραπῇ καὶ δὲν ἀποδώσῃ τὸ πρὸς τὸ συμβούλιον ὀφειλόμενον σέβας, ὁ πρόεδρος δι-

νηται τότε νὰ τὸν τιμωρήσῃ, καταδικάζων αὐτὸν κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ παραπτώματος αὐτοῦ εἰς φυλακὴν ἐπὶ δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμέρας.

55. Συνελθόντος τοῦ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος διατάσσει νὰ φέρωσι καὶ ἐπιθέσωσιν ἐνώπιόν του ἐπὶ τῆς τραπέζης ἓν τοῦ Νόμου ἀντίτυπον. Ἀπαιτεῖται δὲ νὰ γίνῃ μνεία τούτου τοῦ ἀπαραιτήτου τύπου εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων. Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος παραγγέλλει νὰ ἀναγνωσθῶσιν ὅλα τὰ περὶ τὴν ἀνάκρισιν ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἔγγραφα.

56. Ἀναγνωσθέντων τῶν ἐγγράφων τούτων, ὁ πρόεδρος διατάσσει νὰ προσαχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου.

Ὁ κατηγορούμενος παρίσταται ἐνώπιον τῶν δικαστῶν του ἐλεύθερος καὶ ἄνευ δεσμῶν, συνοδεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ συνηγόρου του. Οἱ παραπέμποντες αὐτὸν στρατιῶται μένουσιν ἐκτὸς τοῦ τόπου τῶν συνεδριάσεων τοῦ συμβουλίου, ἢ εἰσέρχονται ἐντὸς, ἂν ὁ πρόεδρος χορηγήσῃ τὴν περὶ τούτου ἄδειαν.

57. Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον, οὗτος δὲ ἀποκρίνεται ἢ ἀμέσως αὐτὸς ἀφ' αὑτοῦ, ἢ ἐμμέσως διὰ τοῦ συνηγόρου του· ἐξαιροῦνται μόνον τὰ ζητήματα, δι' ἃ ἐρωτᾶται καὶ παραγγέλλεται ὁ κατηγορούμενος νὰ ἀποκριθῇ μόνος αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ.

Τὰ μέλη τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου δύνανται νὰ ἀποτείνωσι πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἐρωτήσεις.

58. Ἂν ὁ παθὼν παρουσιασθῇ εἰς τὸ συμβούλιον, εἰσέρχεται ἐντὸς αὐτοῦ καὶ λαμβάνει ἀκρόασιν· δύναται δὲ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς παρατηρήσεις του, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ ὁ κατηγορούμενος αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ διὰ τοῦ συνηγόρου του.

59. Οἱ μάρτυρες κατὰ σειρὰν καλούμενοι εἰσέρχονται εἰς τὸ συμβούλιον· ἕκαστος δ' αὐτῶν χαρακτηρίζεται διὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου του, διὰ τῆς ἡλικίας του καὶ τοῦ ἐπαγγέλματός του, διὰ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ τῆς διαμονῆς του.

Ὁ πρόεδρος μετὰ ταῦτα διατάσσει τοὺς μάρτυρας νὰ ὁρκισθῶσιν ὅτι θέλουσιν ὁμολογήσει τὴν ἀλήθειαν· αὐτοὶ δὲ ὁρκίζονται ἁπλοῦντες τὴν χεῖρα καὶ λέγοντες, ὀμνύω.

60. Οἱ κατηγορούμενοι καὶ οἱ συνήγοροί των εἶναι ἐλεύθεροι ὄχι μόνον νὰ προτείνωσι τὰ αἴτια τῆς ἐξαιρέσεως, ὅσα τυχὸν κατὰ τῶν μαρτύρων ἔχουσιν, ἀλλὰ δύνανται προσέτι νὰ ἐπιφέρωσιν ἐπὶ τῶν μαρτυριῶν αὐτῶν ὅσας νομίζουσιν ἀναγκαίας καὶ καταλλήλους παρατηρήσεις· πρὸς διασάφησιν δὲ τῶν συμ-

βάντων ἐπιτρέπεται πρὸς τούτοις εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ τοὺς συνηγόρους των, νὰ ἐρωτήσωσι διὰ τοῦ προέδρου τοὺς μάρτυρας, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἀπαντήσωσιν ἐὰν ὁ πρόεδρος νομίσῃ πρέπον νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ.

61. Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς καὶ οἱ δικασταὶ ἀλληλοδιαδόχως δύνανται νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ μάρτυρος ὅσας νομίζουσιν ἀναγκαίας διασαφήσεις τῆς μαρτυρίας του.

62. Ἀφοῦ εἰς μίαν μόνην ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς πολλὰς τοῦ συμβουλίου συνεδριάσεις, ἐξετασθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως ὅλοι οἱ μάρτυρες, ὁ εἰσηγητὴς χαρακτηρίζει τὴν αἰτίαν καὶ τὴν βαρύτητα τῆς ἐγκλήσεως διὰ τῶν πορισμάτων, τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν διαφόρων μαρτυριῶν ἐξάγει· συμπεραίνων δὲ μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἀπαιτεῖ νὰ κηρυχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος, ἐὰν ἦναι τοιοῦτος, καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὴν διὰ τὸ ἔγκλημά του ὁριζομένην ποινήν.

63. Ὁ κατηγορούμενος ἢ οἱ κατηγορούμενοι, ἀφ' ἑαυτῶν ἢ διὰ τῶν συνηγόρων των, δύνανται νὰ προτείνωσι πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς ἰδίαν αὐτῶν δικαιολογίαν καὶ ὑπεράσπισιν, ἢ πρὸς ἐλάφρυνσιν τοῦ ἐγκλήματός των· εἶναι δὲ ἐλεύθερος ὁ εἰσηγητὴς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς συνηγόρους τῶν ὑποδίκων, καὶ οὗτοι πάλιν δύνανται νὰ ὁμιλήσωσιν ἐκ νέου, ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται περαιτέρω ἀνάπτυξις· ποτὲ δὲ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀγορεύσῃ τις καὶ ἐκ τρίτου.

64. Ὁ κατηγορούμενος ἢ οἱ κατηγορούμενοι δύνανται νὰ παραστήσωσι μάρτυρας παρόντας ἐν τῷ τόπῳ εἴτε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παρ' αὐτῶν προταθείσης ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας, εἴτε πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν γεγονότων, ἅτινα τείνουσι πρὸς δικαιολογίαν των· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ μὴ δώσῃ τις ἀκρόασιν εἰς τοὺς μάρτυρας τούτους.

65. Οἱ αὐτοὶ τύποι τηροῦνται καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀκρόασιν τῶν ὑπὸ τῶν ὑποδίκων προτεινομένων μαρτύρων, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀκρόασιν τῶν μαρτύρων τοῦ παθόντος.

66. Ἀφοῦ τηρηθῶσιν ἅπασαι αἱ ἄνω εἰρημέναι διατάξεις, ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον ἂν ἔτι ἔχῃ νὰ ἀναφέρῃ τι ὑπὲρ ἑαυτοῦ, τὴν αὐτὴν δὲ ἐρώτησιν ἀποτείνει καὶ πρὸς τὸν συνήγορον τοῦ κατηγορουμένου. Μετὰ δὲ τὴν ἀκρόασιν τούτων ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐὰν θέλωσι νὰ ἐξετάσωσί τι. ἐὰν δὲ διὰ πλειονοψηφίας τὰ μέλη ἀποφανθῶσιν ὅτι ἀνεκρίβωσε ἀρκούντως ἡ ὑπόθεσις, ὁ πρόεδρος τότε διατάσσει

νὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ συνήγορος καὶ παραγγέλλει νὰ παραπεμφθῇ ὁ κατηγορούμενος εἰς τὴν φυλακήν.

67 Μετὰ ταῦτα τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ὑπηρεροῦσιν ἄνευ ἀναβολῆς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· ὁ δὲ πρόεδρος, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ κατωτέρου τῶν ἐθελόντων ἀξιωματικοῦ, συλλέγει τὰς ψήφους, αὐτὸς δὲ ἔσχατος ἀποφαίνεται.

68 Ὁ ὑπηρετῶν ἀποκαλύπτει τὴν κεφαλήν του καὶ ἐκφωνεῖ, μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὅτι θεωρῶν τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον τοῦ δεινοῦ ἐγκλήματος, τὸν καταδικάζει εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρισθεῖσαν δεινὰ ποινήν, ἢ ὅτι κρίνων τὸν κατηγορούμενον ἀθῷον τὸν ἀπολύει.

69 Αἱ ἀποφάσεις γίνονται διὰ τῆς ὑπερψήφου τῶν πλειόνων· τυχούσης δὲ δικροψηφίας, ὑπερισχύει ἡ ὑπὲρ τοῦ ὑποδίκου γνώμη.

Ἕκαστος τῶν δικαστῶν ὑπηρετῶν ἀναγράφει τὴν γνώμην του εἰς τὴν ἔκθεσιν καὶ τὴν ὑπογράφει.

70 Διαγνωσθείσης τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρόεδρος διατάσσει τὴν σύνταξιν αὐτῆς, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργόν· τὴν ἀπόφασιν ὑπογράφουσιν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ δικασταί, καὶ τοι ἔχοντες γνώμην ἐναντίαν τῆς ὑπερισχυσάσης.

71 Ἀφοῦ οἱ δικασταὶ ὑπογράψωσι τὴν ἀπόφασιν, ἀναπετάννυνται αἱ πύλαι τοῦ δικαστηρίου καὶ εἰσέρχονται οἱ ἀκροαταί, εἰς ἐπήκοον τῶν ὁποίων ὁ πρόεδρος τὴν ἀπαγγέλλει.

72 Ἀπαγγελθείσης τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρόεδρος διατάσσει τὸν εἰσηγητὴν νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀμέσου ἐκτελέσεως αὐτῆς.

73 Μετὰ ταῦτα μεταβαίνει πάραυτα ὁ γραφεὺς εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἀναγινώσκει πρὸς τοὺς ὑποδίκους τὴν κατ' αὐτῶν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν· τῆς ἀναγνώσεως ταύτης ἡ ἔκθεσις προσγράφεται ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ μόνου τοῦ γραφέως.

74 Αἱ ἀποφάσεις τῶν πολεμικῶν συμβουλίων ἐκτελοῦνται ἐντὸς 24 ὡρῶν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐξεδόθη παρ' Ἡμῶν ἐναντία ταύτης εἰδική τις διαταγὴ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως παρίσταται καὶ ἐπιτηρεῖ ὁ γραφεύς, συντάσσει δὲ περὶ τούτου ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν προσγράφει ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν.

75 Δύναται μ' ὅλα ταῦτα νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες συναπάγουσι τὸν πολιτικὸν ἢ τὸν φυσικὸν τῶν καταδικασθέντων θάνατον, ὁσάκις οἱ διοικηταὶ τῶν Ἡμετέρων ἀποικιῶν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ναυτικῶν Ἡμῶν δυνάμεων, οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέοντες καὶ οἱ εἰς ξένον τόπον ἢ εἰς τὰς ἀποι-

κίας διατρίβοντες, κρίνωσι τοῦτο πρέπον, συγχρόνως ὅμως παραγγέλλονται οἱ εἰρημένοι ἀξιωματικοὶ νὰ μὴ κάμνωσι χρῆσιν τοῦ πρὸς αὐτοὺς χορηγουμένου τούτου προνομίου, παρ' εἰς τὰς περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς οἱ κατακριθέντες λογίζονται ἄξιοι τῆς μακροθυμίας Ἡμῶν· Ὀφείλουσι δὲ πάντοτε οἱ ἀναβάλλοντες τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν διὰ νὰ λαμβάνῃ τὰς διαταγάς μας.

76 Ὅλα τὰ παραπτώματα τὰ κατὰ ἰδιωτῶν παρ' ἀξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν πραττόμενα, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν τακτικῶν τοῦ τόπου δικαστηρίων, τὰ δὲ πολεμικὰ συμβούλια ἐπιλαμβάνονται μόνων τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ναυτικῶν ἐγκλημάτων καὶ τῶν μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν, ναυτῶν καὶ στρατιωτικῶν πραττομένων· Καὶ εἰς ταύτην ἔτι τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ἂν ἐκ τῶν ἐνόχων τινὲς ἐρυλακίσθησαν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν τακτικῶν τοῦ τόπου δικαστηρίων, ἀπαγορεύομεν εἰς τοὺς ἄρχοντας τῶν Ἡμετέρων ναυστάθμων νὰ τοὺς ἀπολύσωσι τῆς φυλακῆς, ἢ νὰ διενεργήσωσι, τὴν διεκφυλάκισιν των· δύνανται ὅμως νὰ τοὺς ζητήσωσι παρὰ τῆς δικαστικῆς τοῦ τόπου ἀρχῆς, καὶ ἂν αὕτη ἀρνηθῇ τὴν παράδοσίν των ἀναφέρονται τότε περὶ τούτου εἰς Ἡμᾶς.

77 Πᾶσα διάταξις ταύτης ἐναντία καταλύεται.

78 Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν ἀποικιῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ἡμῶν διατάγματος.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ.

Ἐθεωρήθη ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Ἀπριλλίου 1845

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Εἰσηγητοῦ αὐτῆς ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἠναγκάσθη νὰ ἐγκρίνῃ τὸ δαπανηθὲν ποσόν, ἂν καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῇ ἁπλῇ τοῦ Μηχανικοῦ γνωμοδοτήσει, καὶ ὄχι διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὁριζομένης εἰς μειοψηφίαν ἐκθέσεως τοῦ ἔργου, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι οὕτως τοῦτο κατὰ λάθος ἐγένετο, καὶ τὰς παρατηρήσεις ἄλλων ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ τοῦ λοιποῦ ὅταν προκύπτωσι νὰ ἐνεργηθῇ ἐργασίαι τινές, ἀλλ' ὀφείλουσι πάντοτε νὰ ἐνεργῶσι τὴν

ἐπὶ μειοψηφίᾳ παραχώρησιν τοῦ ἔργου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος δι' ἔλλειψιν ἀντικειμένου συζητήσεως διέλυσεν ἀκολούθως τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον

Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος

Σταμάτιος Ἀντωνιάδης.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΩ Β'. ΤΟΜΩ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Α'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ.

ΤΟΜΟΣ Β'.

	Σελὶς
Συνεδρίασις Ν'. Δεκεμβρίου 20.	
Περὶ τῆς ταχείας μεταδόσεως τῶν ἐπιτροπῶν εἰς Ὕδραν καὶ Κάρυστίαν	1
Περὶ τῆς δευτέρας ἐκλογῆς Κέας	»
Ἐκλογὴ Προέδρου, Ἀντιπροέδρων καὶ Γραμματέων	2
Συνεδρίας ΝΑ'. Δεκεμβρίου 22.	3
Λόγος τοῦ Προέδρου	4
Παραίτησις τοῦ Κολοκοτρώνη ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως	»
Ὁμοίως τοῦ Κορφιωτάκη	5
Παραίτησις τοῦ Καλλιφρονᾶ ἀπὸ τὴν διὰ Κάρυστον ἐπιτροπὴν καὶ ἐκλογὴ πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ	»
Περὶ τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων Κέας	6
Ἀνάγνωσις τοῦ σχεδίου τοῦ Κανονισμοῦ	»
Συνεδρίασις ΝΒ'. Δεκεμβρίου 23.	22
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας	23
Παραδοχὴ τῆς παραιτήσεως τοῦ Κολοκοτρώνη ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως	»
Ὁρκοδοσία βουλευτοῦ	24
Ἔκθεσις περὶ τῆς ἐκλογῆς Κέας	25
Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας	28
Συνεδρίασις ΝΓ'. Δεκεμβρίου 27.	»
Παραδοχὴ τῆς ἐκλογῆς Κέας	29
Ἐκλογὴ Γραμματέως	»
Εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ κανονισμοῦ	»
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ κανονισμοῦ	46
Κεφάλαιον Α'. ἄρθρ. 1	»
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2	»
Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας	52
Συνεδρίασις ΝΔ'. Δεκεμβρίου 28	»
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ	»
Ἀπόρασις περὶ προπομπῆς τοῦ Α' κεφ. ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 2-7	55
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ κεφ. β'. ἄρθρ. 8 περὶ ἀριστικοῦ προεδρείου	56
» ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9	57
παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 10—11	58
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12	59

Σελὶς

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13 59
» ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 14 . . . . . »
» ἐπὶ τῶν ἄρθρων 15 καὶ 16 60
» ἐπὶ τῶν ἄρθρων 17, 18 καὶ 19 61

Συνεδρίασις ΝΒ'. Δεκεμβρίου 29. 65

Περὶ τῶν ἐγγράφων τῆς β'. ἐκλογῆς Ναυπλίας . . . . . »
Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ προέδρου 66
Ἀνάγνωσις τῶν τροποποιηθέντων ἄρθρων τοῦ Κανονισμοῦ ἀπὸ 2—7 ὅρα σελ. 55 . . . . . »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ ἄρθρον 20 67
» ἐπὶ τῶν ἄρθρων 21—28 68
» ἐπὶ τῶν ἄρθρων 29—34 69

Συνεδρίασις ΝΣΤ'. Δεκεμβρίου 30. 76

Πρότασις περὶ διαιρέσεως τῆς Βουλῆς εἰς τμήματα . . . . . »
Περὶ κληρώσεως ἐπιτροπῆς διὰ νὰ συγχωρῇ τὰς ΑΑ. ΜΜ. κατὰ τὸ νέον ἔτος 79
Συζήτησις ἐπὶ τῆς τροπολογίας τοῦ ά. κεφαλ. (ὅρα σελ. 55 καὶ 56) »
Πρότασις περὶ φανερᾶς ἢ μυστικῆς ψηφοφορίας . . . . . »

Συνεδρίασις ΝΖ'. Ἰαννουαρίου 2 1845. 83

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ φανερᾶς ἢ μυστικῆς ψηφοφορίας . . . . . »
Περὶ ψηφοφορίας ἐπὶ μικτῶν ζητημάτων 90
Περὶ ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον »
Περὶ ἐκλογῆς τοῦ γ'. Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας. . . . . »

Συνεδρίασις ΝΗ'. Ἰαννουαρίου 3 »

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ κεφ. ά. ὅρα σελ. 55, 66, καὶ 79 91
» ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 . . . . . »
» ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 92
» ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 93
» ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 . . . . . »
» ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 94
» ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 95
Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν διὰ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. Λόγον . . . . . »

Συνεδρίασις ΝΘ'. Ἰαννουαρίου 4 96

Ἐκλογὴ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλ. λόγον ἀπάντησιν »
Τροπολογία ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ 97
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ Κανονισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 82—105 99

Συνεδρίασις Ξ'. Ἰανουαρίου 6. 104

Εἰδοποίησις πρὸς τὴν Βουλὴν περὶ διορισμοῦ τοῦ Κανάρη ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν . . . . . »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ Κανονισμοῦ ἐπὶ τῶν ἄρθρων 105—115 105
Ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄρθρων 56—69 109
Ἀναφορὰ περὶ τῶν προσόντων τοῦ Βουλευτοῦ Εὐρυτανίας . . 109
Περὶ ἐκλογῆς ἐφόρου τοῦ καταστήματος τῆς Βουλῆς. 110

Σελὶς

Περὶ ψηφοφορίας ἐπὶ μικτῶν ζητημάτων 110

Συνεδρίασις ΞΑ'. Ἰανουαρίου 8. »

Ἀναφορὰ τοῦ Κανάρη ὅτι διωρίσθη Ὑπουργὸς 111
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ . . . . . »

Συνεδρίασις ΞΒ'. Ἰανουαρίου 10. 122

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ κανονισμοῦ ἐπὶ διαφόρων τροπολογιῶν. . . . . »
Καλαβρυτινῶν ἀναφορὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς. 132

Συνεδρίασις ΞΓ'. Ἰανουαρίου 11. »

Ἔκθεσις περὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας. 133
Συζήτησις περὶ τῶν μικτῶν ζητημάτων. 137
Περὶ ἀρνήσεως ψήφου ἐπὶ ζητημάτων. 138
Ἂν ὁ Κανάρης, διορισθεὶς Ὑπουργὸς, πρέπει νὰ ὑποκύψῃ εἰς νέαν ἐκλογήν. 140
Περὶ τῶν ἀναφορῶν διὰ τὰς ἐκλογὰς Καλαβρύτων . . . . . »

Συνεδρίασις ΞΔ'. Ἰανουαρίου 13. 144

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ κανονισμοῦ ὅρα σελ 138. . »
Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ κανονισμοῦ 145
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας 162
Συζήτησις ἂν ὁ Κανάρης ὑπόκηται εἰς νέαν ἐκλογὴν 163

Συνεδρίασις ΞΕ'. Ἰανουαρίου 15. 166

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τοῦ ἂν ὁ Κανάρης ὑπόκηται εἰς νέαν ἐκλογὴν . . . . . »
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 177

Συνεδρίασις ΞΣΤ'. Ἰανουαρίου 16. 178

Περὶ τοῦ ἀφορῶντος τὸν Κανάρην ἐκλογικοῦ ζητήματος. . . . »
Κλήρωσις τῶν τμημάτων 181

Συνεδρίασις ΞΖ'. Ἰανουαρίου 18 183

Περὶ τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας. . . . . »
Σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως. . . . 186
Παρουσίασις διαφόρων ἀναφορῶν. 188
Ἐκλογὴ ὡς ἀντιπροέδρου τῆς Βουλῆς τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη ἀντὶ τοῦ Κ. Κανάρη. 189
Ἐκλογὴ Ταμίου . . . . . »

Συνεδρίασις ΞΗ'. Ἰανουαρίου 20. »

Προσυζήτησις εἰς τὰ τμήματα τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον. 190
Παρουσίασις ἀναφορῶν . . . . . »

Συνεδρίασις ΞΘ'. Ἰανουαρίου 22. »

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τῶν ὑπουργῶν τῆς 20 Μαρτίου. . . . . »
Ἔναρξις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον 194

Συνεδρίασις Ο'. Ἰανουαρίου 23. 204

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως 205

Συνεδρίασις ΟΑ'. Ἰανουαρίου 24. 216

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως. . . . . »

Συνεδρίασις ΟΒ'. Ἰανουαρίου 26. 227

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως, καὶ ὁ λόγος τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου. . . . . »

Σελίς

Συνεδρίασις ΟΓ'. Ἰανουαρίου 27.

Περὶ ψηφοφορίας τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως (α) . 250
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας . . . . . » 253
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλει νομοσχέδιον τριμήνου πιστώσεως 255
Ἔγγραφος ἔκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ . . . . . » 258
Νομοσχέδιον 259
Κλήρωσις ἐπιτροπῆς διὰ νὰ παρουσιάσῃ μετὰ τοῦ προέδρου τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὸν Βασιλέα 260

Συνεδρίασις ΟΔ'. Ἰανουαρίου 28.

Περὶ προσθήκης τεσσάρων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν . . . . . »
Παρουσίασις ἀναφορῶν α) περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κτημάτων τοῦ μοναστηρίου Σινᾶ ὄρους β) περὶ ἐθνικῶν γαιῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Δάρα τῆς Μαντινείας γ) ἀναφορὰ τοῦ Σοφιανοπούλου περὶ προϋπολογισμοῦ δ) ἀναφορὰ τῶν κατοίκων ἄνω καὶ κάτω Μουσουνίτζης περὶ συγχωνεύσεως τοῦ δήμου των. . »
Ἐκλογὴ τῶν τεσσάρων μελῶν διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν. 261

Συνεδρίασις ΟΕ'. Ἰανουαρίου 30. 262

Ἀνάγνωσις τῆς ἀντιφωνήσεως τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς . . . . . »
Περὶ προσθήκης τεσσάρων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν . . . . . »
Ὁμοίως διὰ τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν . . . . . »

Συνεδρίασις ΟΣΤ'. Φεβρουαρίου 1. 263

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν τρίμηνον πίστωσιν. . . . . »
Λόγος τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργείου καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποβάλλοντος τὰ ὀργανικὰ νομοσχέδια 266
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων. 267
Νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων 270
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις περὶ διαιρέσεως τοῦ κράτους εἰς νομούς . . 274
Συγκριτικοὶ πίνακες τῶν ἐξόδων τοῦ νομαρχιακοῦ συστήματος . 283
Νομοσχέδιον περὶ Νομαρχῶν. 287
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταλόγων τῶν ἐνόρκων 292
Νομοσχέδιον περὶ καταλόγου τῶν ἐνόρκων. . . . . »
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις περὶ τοῦ τῆς ναυταπάτης καὶ πειρατείας νομοσχεδίου 293
Νομοσχέδιον περὶ ναυταπάτης καὶ πειρατείας. 294

Συνεδρίασις ΟΖ'. Φεβρουαρίου 2. 300

Περὶ τῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὀνομάτων τῶν ἀγωνιαθέντων. . . »
Περὶ ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν ὡς ἄνω. 301
Κλήρωσις ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Βασιλίσσης . . . . . »

(α) Ἡ ἀπάντησις δὲν κατεχωρίσθη εἰς τὰ πρακτικά.

Σελίς

Περὶ ἀντιγράφων τῶν ψηφισμάτων διὰ τὴν Α. Μ. 301
Παρουσίασις ἀναφορᾶς τοῦ Φωτεινοῦ περὶ συστάσεως διομηχανικοῦ καταστήματος. . . . . »
Συζήτησις γενικὴ περὶ τριμήνου πιστώσεως 314
Παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου 315
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας περὶ τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὴν πίστωσιν. 317

Συνεδρίασις ΟΗ'. Φεβρουαρίου 3.

Περὶ φορολογικῶν νομοσχεδίων ἐρώτησις . . . . . »

Συνεδρίασις ΟΘ'. Φεβρουαρίου 5.

Λόγος τοῦ προέδρου περὶ τῶν εἰς τὸν χορὸν τοῦ Βασιλέως συμβάντων κατὰ τὴν 3 Φεβρουαρίου 318
Συζήτησις περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου 319
Ἀποστολὴ πρεσβείας πρὸς τὸν Βασιλέα. 321
Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς . . . . . »

Συνεδρίασις Π'. Φεβρουαρίου 6. 322

Προσφώνησις τῆς πρεσβείας πρὸς τὸν Βασιλέα . . . . . »
Ἀντιφώνησις τοῦ Βασιλέως . . . . . »
Περὶ ἐπιτροπῆς διὰ τὸ νομοσχέδιον τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων. 323

Συνεδρίασις ΠΑ'. Φεβρουαρίου 7.

Περὶ ἐπιτροπῆς διὰ τὸ νομοσχέδιον περὶ ναυταπάτης καὶ πειρατείας. 327

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ νομοσχεδίου διὰ τοὺς καταλόγους τῶν ἐνόρκων 324
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »

Συνεδρίασις ΠΒ'. Φεβρουαρίου 9.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων; 328
Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου. 343
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 344

Συνεδρίασις ΠΓ'. Φεβρουαρίου 10. 345

Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐνόρκων. . . 346

Συνεδρίασις ΠΔ'. Φεβρουαρίου 12. 357

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν δυσκολευομένων νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὰς Βουλὰς κατὰ τὰς ταχυδρομικὰς ἡμέρας. . . . . »
Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς 358
Προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν . . . . . »
Ἐκλογὴ ἐπιτροπῶν περὶ τῶν νομοσχεδίων τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων καὶ νομαρχιῶν. . . . . »

Συνεδρίασις ΠΕ'. Φεβρουαρίου 13. 359

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων 360
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 361
Περὶ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων 363
Περὶ ἐξαιρέσεως τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ Κανονισμοῦ . . . . . »
Περὶ ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν τῷ βουλευτη-

ρίθμησιν ὀνομάτων τῶν ἀγωνιστῶν κατὰ τὰ ἐν ταῖς συνεδριάσεσι ΜΕ'. καὶ ΟΖ'. Σελὶς
Συνεδρίασις ΠΣΤ'. Φεβρουαρίου 14. 363
Περὶ προηγήσεως τῶν φορολογ. Νομοσχεδίων πρὸ τῶν ὀργανικῶν 364
Συνεδρίασις ΠΖ'. Φεβρουαρίου 16. 365
Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς 366
Προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς »
Λόγος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν φορολογικῶν Νομοσχεδίων 368
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς 370
Νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς 371
Μέρος β'. τῆς ἐκθέσεως τοῦ Νομοσχεδίου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς 380
Νομοσχέδιον περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων 390
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδ. τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου 394
Πίναξ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου 398
Νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου 400
Ἔκθεσις τοῦ δ'. τμήματος περὶ τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας 401
Συνεδρίασις ΠΗ'. Φεβρουαρίου 17. 404
Ἔκθεσις τοῦ γ'. τμήματος περὶ τῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας 418
Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν »
Κλήρωσις πρὸς ἀνανέωσιν τῶν τμημάτων 425
Συνεδρίασις ΠΘ'. Φεβρουαρίου 19. 428
Συζήτησις περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὑδρας 429
Ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 445
Συνεδρίασις Υ'. Φεβρουαρίου 20. »
Προσβολὴ τοῦ βουλευτοῦ Ἀταλάντης ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμάνδρου Ἀθηνῶν 447
Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν Καλαβρυτινῶν περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς »
Ἔκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτ. περὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων 448
Συνεδρίασις ΥΙΑ'. Φεβρουαρίου 21. 451
Ἀναφορὰ τοῦ γ'. βουλευτοῦ Εὐρυτανίας περὶ τῆς ἐκλογῆς του »
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου »
Ἐπικύρωσις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας 456
Συνεδρίασις ΥΙΒ'. Φεβρουαρίου 24. 457
Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Καλαβρύτων »
Ὁρκοδοσία τοῦ βουλευτοῦ Εὐρυτανίας »
Περὶ τῆς ἐκλογῆς Σκιάθου 458
Περὶ ἐπιτροπῆς διὰ τὸ Νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου »
Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας 459
Συνεδρίασις ΥΙΓ'. Φεβρουαρίου 27. 459
Ἐπίδοσις τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰς Καρυτίαν ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς 460

Σελὶς
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς. 460
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς 463
Συνεδρίασις ΥΙΔ'. Φεβρουαρίου 28. 465
Περὶ ἐπιτροπῆς διὰ τὰ φορολογικὰ Νομοσχέδια »
Ὁμοίως περὶ τῶν ἀναφορῶν 466
Συνεδρίασις ΥΙΕ'. Μαρτίου 1. 467
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ναυταπάτης καὶ πειρατείας Νομοσχεδίου »
Συνεδρίασις ΥΙΣτ'. Μαρτίου 2. 470
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων Νομοσχεδίου »
Συνεδρίασις ΥΙΖ'. Μαρτίου 3 473
Συζήτησις περὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 479
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ Ναυταπάτης Νομοσχεδίου 480
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 481
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ περὶ Ναυταπάτης Νομοσχεδίου 483
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 494
Συνεδρίασις ΥΙΗ'. Μαρτίου 5. 496
Περὶ τοῦ συνεκτοῦ τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐλπὶς »
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας 499
Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας »
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου 501
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 508
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως »
Συνεδρίασις ΥΙΘ'. Μαρτίου 6. 510
Περὶ προσβολῶν βουλευτῶν ἀπὸ τινα ὑπουργικὴν ἐφημερίδα »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου »
Συνεδρίασις Ρ'. Μαρτίου 7. 532
Ἐξακολούθησις τῶν συζητήσεων τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων »
Παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου 541
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας »
Συνεδρίασις ΡΑ'. Μαρτίου 8. 543
Περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι καταστήματος τῆς Ζαχαροπλαστ. »
Συνεδρίασις ΡΒ'. Μαρτίου 9. 544
Ἔκθεσις τοῦ τμήματος περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἀγρινίου »
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων νομοσχεδίου 547
Πίναξ ἐξόδων. 567
Συνεδρίασις ΡΓ'. Μαρτίου 10. 569
Συζήτησις περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τριχωνίας »
Περὶ ἐλλείψεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου πρότασις 593
Περὶ προϋπολογισμοῦ »
Κλήρωσις ἐπιτροπῆς διὰ νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Βασιλέα εὐ πρω-

τύπον τοῦ συνταγματος, τὰ ψηφίσματα καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΔ'. Μαρτίου 13. 574

Συζήτησις ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν . . . . . »
Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας 583

Συνεδρίασις ΡΕ'. Μαρτίου 14. 584

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους εἰς Νομούς. »
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας 592
Περὶ πίνθους τῆς Αὐλῆς διὰ τὸν θάνατον τῆς Δουκίσσης τοῦ Νασσάου. . . . . »
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλει δύο Νομοσχέδια περὶ ἐφορίων καὶ ταμείων . . . . . »
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις . . . . . »
Νομοσχέδιον περὶ ταμείων τοῦ Κράτους. 594
Νομοσχέδιον περὶ ἐπαρχιακῶν ἐφοριῶν τοῦ Κράτους 598
Ἔναρξις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νομοσχεδίου 601
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου. . 602
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου 603
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας περὶ γενικῶν γραμματέων 615

Συνεδρίασις ΡΣΤ'. Μαρτίου 16. 617

Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς 618
» τοῦ γ'. τμήματος περὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας . . . 621
Ἀνανέωσις τῶν τμημάτων. 633
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νομοσχεδίου 634
Ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων 639

Συνεδρίασις ΡΖ'. Μαρτίου 17. 645

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νομοσχεδίου . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΗ'. Μαρτίου 20. 653

Συζήτησις καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νομοσχεδίου . . . . . »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 659
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους εἰς Νομοὺς Νομοσχεδίου 661
Λόγος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν 662
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 665
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα. 667

Συνεδρίασις ΡΘ'. Μαρτίου 21. 672

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νομοσχεδίου . . . . . »
Περὶ νομαρχιακῶν συμβουλίων 675
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας ὡς ἄνω 679
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως. . . . . »

Συνεδρίασις ΡΙ'. Μαρτίου 22. 683

Ἀνάγνωσις καὶ ψηφοφορία τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους εἰς Νομούς 684
Πρωτοκόλλων ψηφοφορίας. 689
Ἐκλογὴ ἐπιτροπῶν 690

Συνεδρίασις ΡΙΑ'. Μαρτίου 23. 691

Εἰσαγωγὴ Νομοσχεδίων περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερημάτων καὶ περὶ εἰδικῶν εἰσπρακτόρων. . . . . »
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις . . . . . »
Νομοσχεδίων περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων 693
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ εἰδικῶν εἰσπρακτόρων 700
Νομοσχεδίων περὶ εἰδικῶν εἰσπρακτόρων 701
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς 702

Συνεδρίασις ΡΙΒ'. Μαρτίου 24. 712

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων . . . . . »
Προσφώνησις τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα πρεσβείας παραδούσης τὸ Σύνταγμα κτλ. 719
Ἀντιφώνησις τοῦ Βασιλέως 720
Συζήτησις ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν . . . . . »
Κλήρωσις ἐπιτροπῆς διὰ τὴν 25 Μαρτίου 725

Συνεδρίασις ΡΙΓ'. Μαρτίου 27. 726

Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΙΔ'. Μαρτίου 28. 735

Ἔκθεσις τῆς μειοψηφ. τοῦ τμήματος περὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας »
Ἔναρξις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς ἀμέσου φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς. 745
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς . . . 748
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα 749
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 761

Συνεδρίασις ΡΙΕ'. Μαρτίου 29. 763

Περὶ τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὑδραυλίας . . . . . »
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχεδίου . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΙΣΤ'. Μαρτίου 30. 773

Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας 774
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων Νομοσχεδίου . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΙΖ'. Μαρτίου 31. 785

Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας 786
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Ταμιῶν . . » 787
Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς 792
Περὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Κανονισμοῦ 795
Περὶ φορολογικοῦ συστήματος ἐπὶ τῶν ἀμπέλων 795

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 805
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα περὶ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἐπὶ τῶν ἀμπέλων 806
Συνεδρίασις ΡΙΗ'. Ἀπριλίου 2. 808
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Περὶ πληρωμῆς ἐπιμισθίου εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν φρουρὰν τῆς Βουλῆς στρατιώτας . . . . . »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας Νομοσχεδίου »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 815
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως . . . . . »
Συνεδρίασις ΡΙΘ'. Ἀπριλίου 3. 820
Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Ψαρριανῶν . . . . . »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων Νομοσχεδίου . . . . . »
Περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου 828
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 829
Περὶ φορολογίας κατὰ τὴν Ἀχαϊαν 830
Συνεδρίασις ΡΚ'. Ἀπριλίου 4. 832
Περὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Κ. Κολοκοτρώνη διὰ τοὺς προσβιβαζομένους βουλευτάς . . . . . »
Ὁμοίως τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας Ρ. Παλαμήδου περὶ διορθώσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου 833
Ὁμοίως τοῦ Γ. Ῥεβελιώτου περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν ἀποβιωσάντων ἀγωνιστῶν . . . . . »
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Περὶ φορολογίας κατὰ τὴν Ἀχαϊαν . . . . . »
Ἐξακολούθησις τοῦ περὶ φορολογίας Νομοσχεδίου περὶ καπνῶν καὶ βαμβακίων 835
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 17 καὶ ἑπομένων 837
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 842
Συνεδρίασις ΡΚΑ'. Ἀπριλίου 5. 844
Προφώνησις πρὸς τὸν Βασιλέα διὰ τὰ ψηφίσματα. . . . . »
Ἀντιφώνησις τοῦ Βασιλέως . . . . . »
Ἔκθεσις τοῦ ε'. τμήματος περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Ψαρριανῶν. . »
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας 847
Συζήτησις ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν . . . . . »
Συνεδρίασις ΡΚΒ'. Ἀπριλίου 6. 860
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας 861
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυατίας ἀπὸ σελ. 861-868
Συνεδρίασις ΡΚΓ'. Ἀπριλίου 7. 869 α
Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς . . . . . »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας . . . . . 879 α
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐπαρχιακῶν ἐφοριῶν . 881 α
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας . . . . . 882 α
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα . . . . . 883 α
Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐφοριῶν . . . 885 α

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας . . . . . 887 α
Συζήτησις τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων Νομοσχεδίου . . . 889 α
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας . . . . . »
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα . . . . . 890 α
Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου . . . . . 893 α
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας . . . . . 898 α
Συνεδρίασις ΡΚΔ'. Ἀπριλίου 9. 900 α
Ἔκθεσις τοῦ Ζ'. τμήματος περὶ τῆς ἐκλογῆς Σκιάθου. 869
Ἔκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ 874
Νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ 877
Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς 878
Συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῆς δ'. ἐκλογῆς τῶν Ψαρριανῶν, καὶ ὀρκοδοσία τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν Γ. Δ. Σταματάρα . . 883
Συζήτησις περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα λαμβανομένων φόρων . . »
Περὶ βασιλικῆς χορηγήσεως 885
Συζήτ. εἰς τὰ καθέκαστα τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα λαμβανομένων φόρων »
Πρωτόκολλον ὀρκοδοσίας 893
Συνεδρίασις ΡΚΕ'. Ἀπριλίου 10 894
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα λαμβανομένων φόρων . . . . . »
Ψηφοφορίας πρωτόκολλον 902
» » 904
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως 905
Συνεδρίασις ΡΚΣτ'. Ἀπριλίου 11. 908
Ἀναβολὴ τῆς συνεδριάσεως δι' ἀπουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ . . . 909
Συνεδρίασις ΡΚΖ'. Ἀπριλίου 18. »
Κλήρωσις πρὸς ἀνανέωσιν τῶν τμημάτων . . . . . »
Πρόταξις νόμου περὶ βασιλ. χορηγήσεως 911
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σκιάθου 912
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 918
Περὶ τῆς προτάσεως διὰ τὴν βασιλικὴν χορήγησιν 919
Συνεδρίασις ΡΚΗ'. Ἀπριλίου 19. 920
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Ὀρκοδοσία βουλευτοῦ . . . . . »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων . . . . . »
Πρωτόκολλον ὀρκοδοσίας 930
Συνεδρίασις ΡΚΘ'. Ἀπριλίου 21. »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα λαμβανομένων φόρων 931
Περὶ νομοσχεδίου τῶν καθυστερούντων ἀπὸ τὰ 1833 936
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Συνεδρίασις ΡΛ'. Ἀπριλίου 24. 938
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα λαμβανομένων φόρων . . . . . »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 941
Περὶ τῆς προτάσεως διὰ τὴν Β. χορήγησιν 942

Σελίς
Συζήτησις ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν 943
Πρότασις περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ψηφίσματος περὶ ἐκδουλεύσεων. . 956
Περὶ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς 957
Συνεδρίασις ΡΑΑ'. Ἀπριλίου 25. 958
Περὶ τῆς προτάσεως διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου. . »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 963
Συνεδρίασις ΡΑΒ'. Ἀπριλίου 26. 995
Ἐκλογὴ τῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου ἐπιτροπῆς »
Εἰσαγωγὴ Νομοσχεδίων περὶ ὑγειονομείων . . . . . »
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ περὶ ὑγειονομ. Νομοσχεδίου 966
Νομοσχέδιον περὶ ὑγειονομείων. 971
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ περὶ ὑγειονομ. Ἀρχῶν Νομοσχεδίου. . 984
Νομοσχεδίου περὶ ὑγειονομ. Ἀρχῶν κ.λ. 988
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὑγειονομικῆς διατιμήσεως 994
Νομοσχέδιον περὶ ὑγειονομικῆς δια τιμήσεως 995
Ἐκλογὴ ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ στρατοῦ Νομοσχεδίου 999
Συνεδρίασις ΡΑΓ'. Ἀπριλίου 27. »
Συζήτησις περὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν 1000
Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας 1013
Συνεδρίασις ΡΑΔ'. Ἀπριλίου 28. »
Ἀνάπτυξις περὶ ἐκτελέσεως τοῦ 10 ψηφίσματος . . . . . »
Συζήτησις περὶ τῶν κατὰ τὸν Σπερχειὸν ποταμιόντης Φθιώτ. δος Ὀθωμανικῶν κτημάτων 1017
Συζήτησις περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Β.' ψηφίσματος. 1020
Συνεδρίασις ΡΑΕ'. Μαΐου 1. 1034
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ ἐκτελέσεως τοῦ β' ψηφίσματος 1032
Κατάλογος τῶν μὴ ἐχόντων τὰ προσόντα κατὰ τὸ ψήφισμα. . 1033
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. . »
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος νομοσχεδίου 1035
Νομοσχέδιον περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος. 1037
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις περὶ φόρου ὑπὲρ τοῦ ἐν Σύρῳ νοσοκομείου. »
Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἐν Σύρῳ νοσοκομείου 1039
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις περὶ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ νοσοκομείου. . . . »
Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ νοσοκομείου 1040
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φόρου μελισσίων 1041
Νομοσχέδιον περὶ φόρου τῶν μελισσίων . . . . . »
Ἔκθεσις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς 1042
Ἐκλογὴ ἐπιτροπῶν . . . . . »
Συνεδρίασις ΡΑΣΤ'. Μαΐου 3. 1044
Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς . . . . . »
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ παραδοχῆς τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων 1063
Νομοσχέδιον 1064
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς 1087

ΤΕΛΟΣ.

0020659435
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ